

309.5
A.75

CONFINED TO
THE LIBRARY

RBC ~~Stack~~

GRENFELL & HUNT LIBRARY

Munificentia

LUCY HUNT

305765029.

APOLLONII RHODII ARGONAUTICA.

**AD FIDEM LIBRORUM MANUSCRIPTORUM ET
EDITIONUM ANTIQUARUM RECENSUIT, INTE-
GRAM LECTIONIS VARIETATEM ET ANNOTA-
TIONES ADIECIT, SCHOLIA AUCTA ET
EMENDATA INDICESQUE LOCUPLE-
TISSIMOS ADDIDIT**

AUGUSTUS WELLAUER.

VOLUMEN PRIUS.

**L I P S I A E
SUMTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCXXVIII.**

P R A E F A T I O.

Apollonii Rhodii Argonautica ut epicorum carminum seriorum praestantissimis non immerito adnumerari haud facile quisquam negaverit, ita hanc inter omnes constat sortem iis obtigisse, ut omni tempore a paucis lecta, a paucissimis edita sint, neque facile sit dictu, utrum lectorum paucitas ab edendo carmine egregio viros doctos absterruerit, an vero a legendo litterarum graecarum amatores prohibuerit editionum raritas. Quotus enim quisque est scriptorum veterum, cui per trium ferre saeculorum spatium, si ab Henrico Stephano ad nostra tempora descendas, unus modo editor contigerit, qui quidem iusti editoris munere fungi et voluerit et potuerit? Nam ut eos taceam, qui proximi fuerunt a Stephano, Hoelzlinum et Shawium, qui neque librorum manuscriptorum opem ad textum emendandum adhibuerunt, neque ingeniorum vi quidquam utilitatis attulerunt, solus exstitit Brunckius, qui codicum auxilio instructus criticam manum Apollonii verbis admoveret. A quo quum mendosa multa relictas, multa illata essent, de qua re mox fusius loquendum erit, nemo tamen post eum id muneris in se recipere voluit, ut poetae verba ex meliorum librorum auctoritate et ex legibus rei grammaticae ab eo inde tempore melius perspectis, quantum fieri posset, restitueret. Quum enim tres post Brunckium exorti sint Apollonii editores, Flanginius, Beckius, Hoerstelius, omnes novis ad textum emendandum copiis instructi, nullus tamen eorum iis uti aut potuit aut voluit. Flanginius praestantissimos codices Vaticanos serius contulit, quam ut ad verba poetae restituenda iis uti potuerit; Beckius, quamquam praeter Brunckii copias etiam Flanginii thesaurus ei in promptu erat, aliaque nova aliunde accesserant, tamen his omnibus adeo non usus est, ut anxie

Brunckii vestigia legerit, et singulis carminis nostri libris vix binis ternisve locis ab eo discedere ausus sit, ac ne lectiones quidem omnes librorum, quibus uti ei licuit, in aliorum usum publici juris fecerit, sed partem tantum eorum, nescio an pro arbitrio an certa quadam ratione delectam, textui subjecerit, partem ad alterum editionis suae volumen rejecerit, quod nunquam lucem vidit. Hoerstelium plane silentio praeterire licet, quem ligna potius scindere quam Apollonium edere oportebat. Non item silentio praetermittendus est Eduardus Gerhardus, qui quamquam justam Apollonii editionem exhibere noluit, tamen Lectionibus suis Apollonianis tantum utilitatis textui emendando praestitit, quantum vix priores editores omnes conjunctis viribus potuerunt.

Habemus igitur etiamnunc Apollonii textum eum quem ante hos quinquaginta fere annos Brunckius exhibuerat; qui quam bene quamque male in scriptoribus antiquis edendis versatus sit, in vulgus notum est. Sagacissimus ceteroquin poetarum emendator saepe tamen emendandi pruritu se ultra quam par erat, abripi passus est, saepe ex legibus metricis et grammaticis, a se ipso perperam scriptis, locos sanissimos corrumpit, saepe codicibus suis propterea, quod a se primum collati erant, nimiam fidem habuit. Quae quum omnia in nostro quoque poeta corrigendo ei acciderint, tum casu infelici factum est, ut initio in codices pessimos et misere interpolatos inciderit, ex quorum auctoritate totum fere textum refinxit, deinde quum meliorum librorum collationes serius ad eum transmitterentur, tam exigui momenti eos habuerit, ut ex iis ne varietates quidem omnes in appendice enotaret. Quae quum ita sint, facile intelligi potest, quantum adhuc absit, ut genuina poetae manus restituta sit, neque operae pretium non esse mihi visum est, textum, qui vocatur, poetae nostri denuo recensere, praesertim cum, etsi codices ab aliis nondum collatos adhibere non licuit, tamen optimis libris primus ad Apollonii verba emendanda uti potuerim.

Itaque in hac nova editione adornanda id mihi ante omnia propositum fuit, ut poetae verba accuratissime ad optimorum codicum fidem examinarem, et praestantissimi cujus-

que lectiones religiosissime exhiberem. Quae res quum tota a librorum manuscriptorum auctoritate ponderanda pendeat, de his jam paullo fusius verba facere tempus est. Codices, quorum lectionibus usus sum, hi sunt:

I. Mediceus, a Bandinio in Heynii gratiam collatus, cuius varietatem quum Brunckius non prius accepisset, quam maxima editionis parte jam absoluta, eo uti non amplius potuit, et exiguam tantum variae lectionis partem Appendici inseruit, minorem etiam inde excerpsit Beckius. Integra libri praestantissimi collatio asservatur in bibliotheca Gottingensi, unde sicut alia complura, intercedente viri doctissimi Caroli Odofredi Mülleri amicitia et benevolentia, transscriptam accepi, et primus publici juris feci, atque ad textum emendandum non sine fructu adhibui.

II — V. Codices Vaticani A. B. C. D., a Flanginio collati, qui varias eorum lectiones secundo volumini editionis suae, in Germania rarissimae, praefixit, unde pauca exhibuit Beckius. Et horum librorum integram varietatem, ex qua ad textum restituendum plurimum utilitatis redundat, notis meis inserui.

VI. Codex Guelpherbytanus, primum a Jo. Aug. Ernestio collatus, qui ejus varietatem cum Piersono communicaverat. Is aliquot ejus lectiones in Verisimilibus p. 197 sqq. publici juris fecerat. Eadem collatio transmissa ad Brunckium in Appendice tantum ab eo excerpta est. Iterum librum contulit Hoerstelius, et integram ejus varietatem editioni suae, ceteroquin haud flocci faciendae, subjecit. Hinc in meam editionem recepi, nonnunquam dubius, cui plurimum fidei tribuendum sit, quum Piersonus, Brunckius, Hoerstelius mox diversa narrent, mox alius ab alio omitta commemorent.

VII. Codex Vratislaviensis, in bibliotheca Rehdigiana asservatus, in Buhlii praef. ad Arat. XI fusius descriptus. Primus eum contulit Beckius et exiguam varietatis partem in editione sua enotavit, ne in his paucis quidem erroris expers. Ipse enim iterum librum haud contemnendum accuratissime inspexi et integram lectionis varietatem, bonae frugis plenam, annotationi meae inserui.

VIII. Codex Vindobonensis, a Blessigio in Brunckii

usum collatus, qui tamen ne hujus quidem libri omnem varietatem commemoravit. Quum hujus quoque codicis plenam collationem Gottinga transmissam acceperem, adeo eum ad verbum cum Vratislaviensi consentire intellexi, ut aut alterutrum ex altero descriptum esse aut ex eodem fonte ambos fluxisse necesse sit.

IX — XIII. Codices Regii Parisienses A. B. C. D. E., 2727. 2846. 2728. 2729. 1845, a Brunckio collati et in textu emendando maxime in auxilium vocati, quamquam reliquis omnibus deteriores sunt. In horum quoque lectionibus commemorandis non satis accuratum fuisse Brunckium ex eo judicari potest, quod collatio Regii A., a Ruhnkenio confecta, quae Gottingae servatur, permulta a Brunckio omissa exhibet, quae in editione mea accesserunt. Quinque illi libri cum omnes inter se simillimi sint, duo illi, quos litteris A. et E. insignivimus, ita concinunt, ut alter alterius apographum esse videatur.

Editiones ex libris manuscriptis expressae eorumque instar habendae sunt tres, Florentina anni MCCCCXCVI, Aldina MDXXI, Parisina MDXLI. His quae proxime successerunt Brubachiana Francofurtensis MDXLVI et Basileensis MDLXXII, Aldinam ita secuti sunt, ut vix tribus quatuorve locis, nescio qua auctoritate, ab ea discedant. Hae quoque editiones ab editoribus adhuc negligentissime collatae sunt, itaque eas denuo excutiendi laborem non subterfugi, neque ejus laboris me poenituit, quum satis largam variae lectionis messem inde reportaverim, maxime ex Florentina, quam rarissimis libris merito adnumeratam in una bibliothecarum Vratislaviensium me invenisse admodum gaudeo.

Libri hi, quos nominavimus, omnes et scripti et impressi exceptis Parisinis magnopere sibi invicem similes sunt et multa habent omnibus communia; ea tamen est eorum diversitas, ut in tres classes sive familias commode dividi possint. Primae ejusque praestantissimae sunt Mediceus, Vaticani A. C. D., Guelpherbytanus, et Vratislaviensis cum Vindobonensi, qui libri, quum interdum inter se discrepent, plerisque tamen locis veram lectionem unanimi consensu tuentur. Huc pertinet etiam Florentina editio, quae ex Mediceo maxime fluxisse vi-

detur. Quae ab eo diversa habet, incertum est ex alione codice hausta sint an ex editoris conjectura profecta. Non tamen silentio praetermittendum, eam quarto Argonauticorum libro mirum in modum multo magis quam in prioribus ab hujus familiae codicibus discedere et proprias quasdam lectiones habere, quae in alio libro nullo nisi ex parte in Guelph. inveniuntur. Ab his paullo diversa est classis altera, cui solus Vat. B. assignari posse videtur cum editione Aldina. Multae enim lectiones editiones nostras, quas ex Aldina maxime profecisse jam supra monui, occupant, quarum in codicibus nullum est vestigium nisi in uno Vat. B. Hoc igitur libro maxime usus fuisse videtur Franciscus Asulanus, qui editionem Aldinam curavit, isque vulgati textus fons habendus est. Multum denique ab his, quos adhuc nominavi, libris distant codices Parisini cum editione Parisina, quae ex iis fluxisse videtur, eamque tertiam quasi familiam dico. Permultas enim lectiones exhibent a vulgato textu discrepantes, quae, si accuratius eas examinaveris, illo longe deteriores tibi videantur necesse est, et ita comparatae, ut dubitari vix possit, quin a librario profectae sint, qui aut metrum emendare, aut sensui subvenire voluit, cujus rei non est quod hoc loco exempla proferam, quum singulae fere editionis meae paginae documenta exhibeant. Haec interpolatorum commenta magnam partem in textum recepit Brunckius.

Rejicienda est hac occasione Beckii opinio, qui praef. p. X duas esse codicum familias putat, quarum singulae alterutram e duabus carminis recensionebus exhibeant, id quod nemini profecto persuadebit, qui varias librorum lectiones accuratius perpenderit; minime enim adeo inter se sunt diversae, ut diversas possint recensionebus repraesentare. Duas carminis recensionebus ab ipso poeta profectas esse ex certis veterum testimoniis constat, codices vero nostri omnes posteriorem sequuntur, prioris in scholiis tantum passim lectiones commemorantur, quae ipsae in libro nullo comparent, quamquam non negaverim, in codicem etiam unum et alterum, maxime Vaticanos, hic illic aliquam prioris recensionebus lectionem, fortasse ex margine, irrepsisse, de qua re singulis locis monebitur. Sed de toto hoc loco tam docte disseruit Gerhardus in primo et secundo *Lectionum* capite, ut pauca, quae

addi possint, reliquerit, eaque aptius iis locis, ad quae pertinent, commemorabuntur.

His igitur libris ita usus sum, ut omnes eorum lectiones, altero fere tanto plures quam quas Brunckius attulit, enotarem, quo fieret, ut tandem aliquando certum aliquod esset fundamentum, quo Apollonii textus niti posset. Ita nunc demum singulis locis certo judicari poterit, quid antiquitus in libris lectum sit, quid a poeta sit profectum, quid ab editoribus, et si de quo loco minus recte sensero, id quod saepius mihi accidisse facile credo, omnibus libera erit optio et judicandi potestas. Nam poetae verba ubique fere ad codicum auctoritatem revocavi, ejectis quae saepe satis inconsiderate novaverant editores, quia tam bene conservatum ad nos pervenisse carmen persuasum habeo, ut ad conjecturas raro confugiendum sit. Itaque conjecturas rarissime in textum recepi, nec nisi ubi et prorsus necessarias habebam et certissimam medelam invenisse mihi videbar, id quod novem circiter decemve locis factum est; ex quo genere nonnulla mihi adeo luculenta videntur, ut ab omnibus probatum iri sperem. Paullo saepius aliorum virorum doctorum emendationes, quae quidem certae mihi videbantur, recepi, quas per varios libros dispersas diligenter conquisivi, quamquam multa etiam, quae est harum rerum natura, me fugisse non dubito *). Non neglexi

*) His adnumeranda sunt Anecdota Hemsterhusiana a Geelio edita, quorum parti primae quum Hemsterhusii animadversiones in Apollonium insertas esse certior factus essem, librum comparandum esse statui, sed non prius eo potiri potui, quam quum maxima hujus libri pars jam typis expressa esset. Libro inspecto etsi mox intellexi, non magnam Apollonio meo futuram fuisse jacturam, etiamsi prorsus eo carendum fuisset, tamen quae alicujus momenti esse viderentur, in lectorum usum hic subicere decrevi. Sunt vero haec. P. 294. I, 214 legendum judicat ἀνερέψατο vel ἀνερείψατο, idemque addit restituendum esse IV, 918. P. 296. I, 306 emendat δόμων ἐξ ὄρωτο νέεσθαι. P. 297. I, 315 sic explicat: sed haec quidem, utpote gravis aetate, eo in loco linqueba-

tur a junioribus, prono corpore, atque adeo citato gressu praetereuntibus. ubi Geelius in nota: Mihi quidem hic locus ita intelligendus videtur, ut παρακληδόν referatur ad sacerdotem, passiva potestate: illa quidem a festinantium turba dimovebatur, et sic extra tumultum posita, utpote vetula, a junioribus facile relinquebatur. P. 301. II, 224 legendum proponit ὁλεθρον: ex improvviso undecunque perniciem inferentes. P. 304. II, 312 legendum putat: ὅσσα δ' ἄρρησε θεοῖς, φίλοι, οὐκ ἐπικλεύσω, ubi Geelius conjicit: ὅσσα δ' ὄρωρε, θεοῖς φίλον, οὐκ ἐ. quae mihi in mentem veniant, permittente Deo, non celabo. Neutrum probandum esse liquet. P. 314. III, 262 seq. ita distinguit et legit:

δειλὴ ἐγὼν, ὅλον πόθον Ἑλλάδος, ἐκ ποθεν ἄτης

etiam aliorum scriptorum loca, quibus Apollonii verba laudantur, interdum textui emendando utilia; in quo genere, quamquam satis raro a grammaticis citatur Apollonius, multa tamen a prioribus editoribus praetermissa supplevi, nec dubito, quin alia, quae me quoque latuerunt, ab aliis addi possint. Multum denique utilitatis cepi ex Apollonii Scholiis, tam vulgatis quam Parisinis, quae ad poetae verba emendanda adhuc parum ab editoribus adhibita sunt.

Haec de textu ejusque emendandi subsidiis sufficiant. Hujus loci foret, nonnulla etiam de rebus quibusdam ad orthographicam pertinentibus dicere, in quibus a Brunckio discessi, nisi in his minus recte Brunckium versatum esse nunc jam inter omnes constaret. Itaque de uno $\bar{\nu}$ finali loquar, quod Brunckius semper omisit, nisi si versus sequens a vocali inciperet. Codicum neque magna est in hac re auctoritas, neque ab iis, qui eos contulerunt, ejusmodi minutiae satis accurate ubique enotatae sunt. De solis Mediceo et Vratislaviensi mihi certo constat, in quibus illud $\bar{\nu}$ finale ubique inveniri hic semel moneo, ut in animadversionibus eorum testimonia omittere possim, ne variae lectionis moles nimis accrescat.

Textui subjeci Scholia, quod non ingratum fore hujus libri emtoribus spero, quum praeter antiquas editiones admodum raras in una Schaeferiana legantur, in hac vero haud satis ad usum accommodatae ita distributa sint, ut seorsim legantur et Parisina et vulgata Scholia, ita ut eadem pleraque bis legenda sint. Cui incommodo ita subveni ut utraque Scholia in unum corpus conjungerem, quod facile fieri potuit, quum non tanta sit eorum diversitas. Fundamenti loco habui vulgata, non Parisina, quod mirabuntur fortasse, qui haec multo praestantiora putant. Sed haec opinio fuit virorum docto-

λευγαλέης, Φρίξοιο ἐφημοσύ-
νησι νέεσθαι

πατρός; κ. τ. λ.

hoc sensu: *Me miseram, quale desiderium Graeciae ex quacunque demum, vel nescio qua, luctuosa mentis noxa (scil. suscepistis, in animum inducere potuistis!) verum est, Patris monitu patris et impulsu pro-*

*ficiscabamini etc., in quibus abruptum orationis praecipitatae impetum agnoscit. P. 315. III, 276 τε-
ργιώς emendat probante Geelio. P. 316. III, 278 emendat ὑπὸ φληήν. P. 320. III, 288 ita exponit: illique ex pectore omnis prudentia perturbatione animi exspiravit. P. 321. III, 294 emendat ἄγχι μάλ' ἐξομένη.*

rum, quamdiu magna expectatione desiderabantur; ex quo a Schaefero publici juris facta sunt, facile intelligi potuit, ea vulgatis haud paullo deteriora esse, quum et multo magis quam illa corrupta sint, maxime in scriptorum, qui laudantur, nominibus, et multa omittant, quae in vulgatis leguntur, neque adeo multa nova addant. Itaque non solum ea, quae in vulgatis Scholiis desiderantur, diligenter addidi*), sed etiam diversitates omnes Parisinorum accurate in margine inferiore adnotavi, exceptis iis locis, quibus eundem sensum paullo diversis verbis exprimunt Parisina, quae non ubique adjicere operae pretium duxi. Interdum etiam loca corrupta in notis emendavi; omnia perpolire non mei consilii fuit.

Denique Indices adjeci novos a me ipso confectos, quia minus pleni erant et passim erroribus referti, qui in prioribus editionibus legebantur. Ex quibus si quid utilitatis capi posse iudices aequi existimaverint, summopere gaudebo.

*) Uncinis quadratis inclusi, quae in Scholiis vulgatis desunt, rotundis, quae in Parisinis.

ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Ἀπολλώνιος, ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητῆς, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δὲ τινες Ἰλλέως, θυλῆς Πτολεμαῖδος· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, Καλλιμάχου μαθητῆς, τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ, ὅψε δὲ ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐτράπετο. Τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηβον ὄντα ἐπιδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικά καὶ κατεγνῶσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καταλιπεῖν τὴν πατρίδα καὶ μετεληλυθέναι εἰς Ῥόδον, καὶ κεῖ αὐτὰ ἐπιξέσαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἡξιώθη. Καὶ τὰ μὲν τοῦ γένους ταῦτα· ἡ δὲ ὑπόθεσις τῶν Ἀργοναυτικῶν Ἀπολλωνίου τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Τυρῶ ἡ Σαλμωνέως θυγατὴρ ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλεῖα καὶ Πελλίαν· εἶτα γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδί καὶ τίχτει ἐξ αὐτοῦ Αἴσωνα, Φέρητα, Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσονος Ἰάσων, ἐκ δὲ Φέρητος Ἀδμητος, ἀπὸ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπους. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι καὶ τὴν ἰατρικὴν μαρθάνειν, Αἴσονος τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πελλίᾳ καταλιπόντος καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποστραφῇ ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. Χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πελλίας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον, τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰάσων αὐξηθεὶς ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὕρισκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἥραν γραῖ ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ καὶ ἐστῶσαν. λαβὼν δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων ὁ Ἰάσων διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἐν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἶτα ἀπέρχεται εἰς τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὕρισκει πανήγυριν δημοσίαν καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πελλίου. Θεασάμενος οὖν τὸν Ἰάσωνα μονοπέδιλον ὁ Πελλίας ὑπομιμνήσκειται τοῦ χρησμοῦ· εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν ἄθλον αὐτῷ προστάσσει τοιοῦτον, εἰπὼν, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν τὸ χρυσόμαλλον δέρας κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρὸς. Τοῦτο δὲ προσέταττεν, οὐχ ὥς τοῦ κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἷόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσειν. Τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ὧδέ πως ἔχει.

*) Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, πρότερον γυναῖκα ἐσχηκὼς Νεφέλῃν, δύο παῖδας ἐκ ταύτης, Φρίξον καὶ Ἑλλῆν, ἐγέννησεν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς Νεφέλης δευτέραν ἡγάγετο γυναῖκα Ἰνώ, ἣτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς τῆς Νεφέλης παισὶ παρέπεισε τὰς τῶν ἐγχωρίων γυναῖκας φρύγειν τὰ σπέρματα· ἡ γῆ δὲ πεφρυγμένον τὸν σπόρον δεχο-

*) Haec quae sequuntur ad finem usque aliis verbis expressa edidit Brunckius, nescio unde. Beckius ea exhibuit ut in cod. Vrat. legun-

tur, in plerisque cum Brunckii editione conspirantia. Sensus cum in universum sit idem, ea adscribere vix operae pretium est.

μένη κάρπους ἐτησίους οὐκ ἀπεδίδου. Πέμψας οὖν εἰς Δελφοὺς Ἀθάμας περὶ τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο· δώροις δὲ πείσασα Ἰνώ τοὺς πεμφθέντας ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποστρέψασιν, ὥς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Ἑλλην καὶ Φρίξον σφαγιασθῆναι, εἰ θέλοιεν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι. πεισθεὶς οὖν ὁ Ἀθάμας Ἑλλην καὶ Φρίξον τῷ βωμῷ παρέστησεν. Ἀλλ' ἐκείνους μὲν κατοικτεῖραντες οἱ θεοὶ διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ ἐναερίους ἀφήρπασαν, ὅθεν Ἑλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης κληθέντα Ἑλλήσποντον καταπίπτει, Φρίξος δὲ εἰς τὴν Κολχικὴν διασώζεται γῆν. Ἐνθα θύει μὲν τὸν κριὸν Διὶ Φυξίῳ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλήν τῆς μηρυιᾶς, γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα Αἰήτου, τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν. Καὶ οὕτως ἐκεῖσα τελευτᾷ.

ΑΛΛΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΒΙΟΣ.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατὴρ δὲ Σιλλέως ἦτοι Ἰλλέως, μητὴρ δὲ Ῥόδης. οὗτος ἐμαθήτευσε Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. Σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν τῇ Ῥόδῳ κακεῖ ἐπολιτεύσατο καὶ σοφιστεύει ῥητορικοὺς λόγους, ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. Ἐνταῦθα τοίνυν διάγων καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῆς Ῥοδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν, κακεῖ αὖθις ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ.

Παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ Λουκίλλου Ταρράλου καὶ Σοφοκλέους καὶ Θέωνος. Τάρρα δὲ πόλις Κρήτης, ὥς φησι Λογγῖνος ἐν τοῖς Φιλολόγοις.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελῖας
χρύσειον μετὰ κῶας ἐϋξυγον ἤλασαν Ἀργῶ.

5 Τοίην γὰρ Πελλῆς φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι,
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τοίην κατὰ βᾶξιν ΙΗΣΩΝ

V. 1. παλαιγένεα Guelph. — κλέα ἀνδρῶν Reg. A., quod quis probare possit propter locos Homericos Il. IX, 189. 524. Od. VIII, 73. unde proficit Theocr. XVI, 2. Sed neque obtrudenda est Apollonio imitatio Homérica, neque ex uno codice recipienda lectio, quae facile potuit vel a librario Homérica lectione tincto inferri, vel ex interpretatione nasci, quemadmodum saepe vocabula φῶς et ἀνὴρ confusa reperiuntur. Sic Eustath. et Thomas M. locis ab Hermanno laudatis apud Soph. Aj. 440 ἀνδρὶ pro φωτὶ legunt, apud Tryphiod. v. 113 plurimi codd. male ἀνδρὶ habent, quod Northmor. ex uno recte in φωτὶ mutavit, et apud Maximum περὶ καταρχ. v. 277 vulgo ἐπὶ ἀνδρα legitur, ubi veram esse emendationem Hermanni ad Orph. p. 749 ἐπὶ φωτὶ ex v. 299 et 377 intelligitur. Praeterea κλέα φωτῶν legitur etiam apud auctorem Homericum hymni XXXII, 18 et Christodor. 378, et nostro loco illud ipsum φωτῶν idem ille codex in margine scriptum exhibet.

2. Verba οἳ πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας κυανέας, quae IV, APOLLON. RHOD. I.

1002 recurrunt, in usum suum convertit Orpheus Argon. v. 711, mutato tantum vocabulo πόντοιο in πορθμοῖο.

5. Πελλῆς Guelph.

7. αἰνεσίῃσι Flor. Brub.

8. τεῖν vulg., quod quum sensu careat, quia iam neque Apollinem alloquitur poeta, neque Peliam alloqui potest, in recentioribus editionibus recte repudiatum est. Sed Brunck. (quem sequitur Kraus.) ex emendatione Cuperi Observ. III, 24 τεῖν recepit; contra Ruhnck. epist. crit. p. 280 τοίην conjecit, quod receperunt Beck. et Hoerstel. Quam lectionem quum non solum marg. Vrat. sed etiam marg. Reg. A. ab ipso Ruhnkenio collati (quod oblitus fuisse videtur vir summus, quum conjecturam illam scriberet) exhibeat, ita ut non conjectura sed librorum lectio vocanda sit, et ego in textum recepi, suadente praeterea sensu, quem viri illi non ceperunt. Puncto enim distinxerunt versus praecedentis fine, quo facto nescio quid molesti habet repetitum illud τοίην. Sed perspicuum est alterum τοίην ad praecedens ita

- χειμερίοιο ῥέεθρα κιών διὰ ποσσὶν Ἀναύρου
 10 ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλῦος, ἄλλο δ' ἔνερθεν
 κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
 ἔκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
 εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
 ῥέξε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
 15 αἶψα δὲ τὸν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο καὶ οἱ ἄεθλον
 ἔντυε ναυτιλίας πολυκηδέος, ὅφρ' ἐνὶ πόντῳ
 ἦε καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσει.
 Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰοδοὶ

referri, ut sensus sit: quod oraculum Pelias acceperat, ex eo Iason etc., idque poeta ita expressit, ut non relativo uteretur, sed antiquam rationem Homericam sequeretur eam, quam parataxin nuperrime vocavit Thierschius gr. gr. §. 315 s. ed. nov. Similis est locus Pind. Nem. IV, 4 οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακά τεγγει γυνῖα, τόσον εὐλογία φόρμιγγι συναόρος. Neque in particula δέ offendendum est, quae in parataxi est usitata, ut Hom. II. VII, 146 οἷη περ φύλλων γενεῇ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν, ut recte emendavit Buttm. ad Soph. Philoct. 87. cf. Thiersch. §. 316, 10 sqq. Haec vero loci nostri explicatio etiam propter prius τοίην necessaria est, quod ex vulgari explanatione molestum est, idque ne Scholiasten quidem fugit. Quapropter post δαμῆναι commate interpunxi. Vulgatum τεήν patronum nuper nactum est virum doctum, qui censuram Apollonii Schaeferiani egit in Ephem. Jenens. 1814, p. 266, qui tamen causas, quibus illud se tueri posse putet, addidit nullas.

10. Hunc et qui sequitur versum laudat Tzetz. ad Lycophr. 175.

13. Ποσειδάωνι Vrat.

14. Ἥρας Guelph.

15. τὸνδ' edd. antiquae, sed τὸν γ' Med. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Vrat. et inde a Brunckio omnes, recte. — ἐφράσσατο Flor. Brub.

17. Brunckius soloecum esse ratus conjunctivum ab ὅφρα pendentem praecedente praeterito ἔντυε, ex conjectura reposuit ἦε κεν, quod omnes

deinde receperunt. Sed jam dudum de hac re rectius judicant viri docti, ut non sit, quod pluribus Brunckii sententiam refellamus; cf. Herm. ad Vig. p. 793. ad Orph. p. 736. Wunderl. obss. critt. in Aeschyl. p. 138, qui etiam ad tuendam particulam καὶ, quae Brunckio otiosa videbatur, apte attulit Hom. Od. I, 174. 267 et sexcenta alia asferre poterat. Loca Apollonii, quibus item ὅφρα et similes particulae praecedente praeterito cum conjunctivo junguntur, sunt I, 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέπη ἠρώεσσιν. I, 851 Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἡμέρον ὥρσεν, — ὅφρα κεν αὐτὶς Ναίηται μετόπισθεν. II, 1094 ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου, — ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται. III, 1134 ὥς γὰρ τόδε μῆδετο Ἥρη, Ὅφρα κακὸν Περίη ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκηται. III, 1307 ἔλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὅφρα πελάσσει. IV, 59 κίον, — ἵνα σκοτὶή ἐνὶ νυκτὶ Φαρμάσσης εὐκηλος. IV, 907 κανάχησεν — Ὅφρ' ἄμυνδῖς κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαί. Uterque modus pro sensus diversitate sequitur I, 446 πάτρης ἐξήιον, ὅφρ' ἐπιβαίην Νηὸς, ἐν-κλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται, de quo genere cf. quae monui ad I, 660. Contra praecedente praesente optativus ponitur IV, 399 Ἀψύρτω μεμάσιν ἀμυνέμεν, ὅφρα σε πατρὶ — οἰκάδ' ἄγοιτο. IV, 534 εἰσέτι νῦν κείνη ὅδε κεύθεται αἶη — ὥς κεν ἄφαντος αἶε μερόπεσσι πέλοιτο. His omnibus fere locis Brunckius invitae libris manum emendatricem admovit.

18. οἱ omittit Vrat. — ἔτι κλείουσιν codd. et edd. vett. omnes, inepte.

"Αργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνησιν.

20 νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεὴν τε καὶ οὔνομα μυθησαίμην
ἠρώων δολιχῆς τε πόρους ἄλως ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.

Πρῶτά νυν ΟΡΦΗΟΣ μνησώμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτὴ
Καλλιόπη Θρηϊκί φατίζεται εὐνηθεῖσα

25 Οἰάγρω σκοπιῆς Πιμπληΐδος ἄγχι τεκέσθαι.
αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι ἀοιδάων ἐνοπῇ ποταμῶν τε ῥέεθρα.
φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἐπι τηλεθόωσαι

30 ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὃ γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὅρφέα μὲν δὴ τοῖον ἔων ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
δέξατο, Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα.

Veram lectionem reposuit Brunck., quem recte secuti sunt omnes.

19. καμέειν Guelph. Vrat.. — ὑποθημοσύναισι Guelph. ὑποθημοσύνησιν Vrat.

20. Wernick. ad Tryphiod. p. 255 particulam τε delendam putat, quae speciosa est sane emendatio, si contuleris et locum Iliadis, ex quo hemistichium hausisse videtur noster, III, 235:

οὓς κεν εἴῃ γνοίην καὶ οὔνομα
μυθησαίμην

ut legendum putat ille, et nostri ipsius II, 762:

Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομα
ἐκάστου

et, qui inde profecit, Quint. Smyrn. VII, 234:

μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ
οὔνομα ἐκάστου

et qui consimilis est locus Dionys. Perieg. 705:

κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ
ἦθεα γαίης.

Sed tribus postremis locis productio particulae facta est in quarto pede, ubi produci καὶ solebat ad vitandam caesuram trochaicam, v. Herm. ad Orph. p. 728. Gerhard. lectt. Apoll. p. 159 sq. Alio vero loco neque Homerus neque noster id sibi permisisse videntur, quare neque Homericum neque nostrum locum cum Wer-

nickio mutandum duco. Bis praeterea Apollonius καὶ produxit III, 329. IV, 213, bis etiam Dionys. Perieg. v. 705 et 753, sed semper in quarto pede. Emendanda igitur, si quo alio loco comparet, haec productio est, nedum inferenda.

23. νῦν Vrat.

28. ἐπὶ Reg. A.

29. ἀκτῆς Θρηϊκίης Guelph., quod recepit Hoerstel., absurde. — ἔτι τηλεθόωσαι Guelph. ἐπιτηλεθόωσαι Vatt. A. C. D. Hunc versum ita laudat Schol. ad Nicand. Theriac. v. 470 ἀκτῇ Θρηϊκίῃ Ζώνῃς ἐπιτηλεθάουσαι.

30. Scholia Paris. ἐξείης στιχόωντο praebent, quod cave ne vulgato praeferendum putes; quum enim in explicatione praesente utantur: στοιχηδὸν εἰσι, elucet, ipsa quoque vulgata lectionem explicare voluisse. Ceterum στιχόωσι non est, ut solet h. l. verti, stant ex ordine, quod ne potest quidem significare, sed ut ubique ordine incedunt, quod poetica licentia de stante arborum serie dixit Apollonius. In scholiis quoque στιχηδὸν εἰσι legendum esse certissimum videtur, quid enim esset στιχηδὸν εἰσι? — ἐπίτριμοι Reg. A.

33. πεπονθῶς (πεποιθῶς?) Reg. A.

34. Βιστωνίη Reg. A. Βιστωνίτας var. lect. in Schol. Paris.

- 35 Ἦλυθε δ' ΑΣΤΕΡΙΩΝ αὐτοσχεδόν, ὃν ῥα Κομήτης
γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασι ν' Απιδανοῖο,
Πειρεσιάς ὄρεος Φυλλήτου ἀγχόθι ναίων,
ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεύς
ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντες.
- 40 Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ἴκανεν
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
ὁπότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσσοντο,
ὁπλότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύνθεσκέ οἱ ἤδη
γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὥς τὸ πάρος περ.
- 45 Οὐδὲ μὲν ΙΦΙΚΛΟΣ Φυλάκῃ ἐνὶ δηρὸν ἔλειπτο
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὅπυιεν
Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακηίδα· τῆς μιν ἀνώγει
πηροσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
- Οὐδὲ Φεραῖς ΑΔΜΗΤΟΣ εὐρῶήνεσσιν ἀνάσσειν
50 μίμνεν ὑπὸ σκοπιῇν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.
Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον πολυλήϊοι Ἑρμείας

37. Πειρεσίας vulg. Τειρεσίας Reg. E. et Vrat., de qua varietate v. Ruhnck. epist. crit. p. 92. Πειρεσίας Regg. A. B. C. D. Vat. B. marg. Vrat. Schol. Paris., quod recepit Beck. Πειρεσιάς dedit Brunck. ex v. 584.

38. Ἐνιπεύς Steph. mendo typographico.

39. ἀπόπροθεν Guelph. ἀπόπρο-
θεν Regg. B. C. D. E. (nam Reg. A. teste Ruhnkenio ἀπόπροθεν habet), quod recepit Brunck. et deinde omnes. Sed vel propter hiatum repudianda est haec lectio, qui etsi defendi possit, non tamen paucorum librorum auctoritate inferendus est. Neque sensus praestantiam video, quam jactat Brunck., qui quum ver-
tit: *longo tractu eodem fluentes alveo*, neque quomodo εἰς ἓν illud significare possit video, neque quomodo hoc sensui aptum sit, quum de Apidani et Penei confluenta hic ne sermo quidem sit. Imo sensus est: *qui ex longinquo venientes in unum alveum confluunt*. Hanc sententiam et lectionis vulgatae veritatem confirmat Hygin. fab. XIV, qui nostrum aperte secutus haec habet: *quo loco duo flumina, Apidanus et Enipeus, separatim projecta, in unum*

conveniunt, ubi *proiecta* legendum esse ex nostro loco perspicitur. Praeterea conf. Arat. Phaen. 459 *μακρὰ δὲ σήματα κεῖται ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντων*. — ἰέντες Vat. B.

40. Λάρισσαν Guelph. Flor. Brub.

42. ἐπιθωρήσσοντο Guelph. Vrat.

43. βαρύνθεσκεν Vat. B.

45. ἐλείπετο Vrat. ἐλέλειπτο Schol. Paris.

46. ὅπυιεν Vrat. Schol. Paris.

47. Φυλακηίδα Reg. A. Φυλακηίδα Vrat.

48. ἐνικρινθῆναι Guelph. Vat. B. ἐνικροθῆναι Reg. A. (teste Ruhnck.)

49. Φεραῖς Vrat., sed puncto sub e posito. — εὐρῶήνεσσιν Reg. C., quod recepit Brunck., qui perperam talia semper uno e scribit. εὐρῶνεσι Schol. Par.

51. πολυλήϊον Guelph. cum gl. πολλὰ λήϊα ἔχοντος. Hinc Pierson. Veris. p. 198 suspicatur, πολυλήϊον legendum esse, quia soleat hoc epitheton plerumque regionibus et uribus tribui, quod non displiceret, quamquam eodem modo de hominibus dictum legitur infra II, 507 πολυλήϊοι Αἰμουιῆς, nisi eandem Alopen πετρῆσσαν vocaret Orph. Arg. v. 135.

νῆες, εὖ δεδαῶτε δόλους, ΕΡΥΤΟΣ καὶ ΕΧΙΩΝ.
τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσοῖο ῥοῆσιν

55 Μυρμιδόνος κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·

τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.

Ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα ΚΟΡΩΝΟΣ
Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.

Καινέα γὰρ ζῶν περ ἔτι κλείουσιν αἰδοί

60 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων

ἦλασ' ἀριστεύων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες

οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·

ἀλλ' ἄρρηκτος, ἀκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης,

52. δεδαῶτες δόλου Schol. Paris.

53. ἐπὶ edd. vett., quod tacite correxit Brunck.— νισσομένοισιν Vatt. A. C.D.Flor. νεισομένοισιν Brub. utrumque ex errore perpetuo. νισσομένοισιν Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Guelph. Vrat. Steph. et recentiores.

54. Αἰολίδης Guelph. Ὀφρύσσοιο Reg. A. Ἀφρύσσοιο Flor. Ἀμφρίσσοιο Guelph. Ἀμφρυσοῖο Reg. C. et a prima manu A. Ἀμφρύσσοιο reliqui codd. et edd. vett. Ἀμφιρρύσσος vel Ἀμφιρρύσος vocatur in Schol. Paris. Ἀμφρυσοῖο recte dedit Brunck., secutus Callim. in Apoll. 48 et Virg. Georg. III, 4.

55. Εὐπολέμεια Guelph.

57. ἦλυθεν ἀφνειὴν Reg. A.

58. Καινείδης Brunck., ut in similibus patronymicis omnibus, contra poetae voluntatem, obsequente Beckio. Idemne in Homero ubique scribi voluerunt Τυδείδης, Ἀτρεΐδης &c? v. Wolf. praef. ad Hom. p. LXV.

59. ἔτι κλείουσιν codd. et edd. omnes. ἐπικλείουσιν Schol. Ven. ad Il. I, 264, qui hunc et quinque sequentes versus laudat. Inde recepit Brunck., Beck. et reliqui, et recipiendum esse judicaverat jam Pierson. Veris. p. 173. Sed totus versus ibi sic legitur:

Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐπι-
κλείουσιν αἰδοί.

ex qua lectione, quae ad priorem carminis recensionem pertinere videtur, ἐπικλείουσιν necessarium esse quisque videt. Sed ad ζῶν περ tam parum aptum est, ut Beckio duo illa vocabula merito suspecta visa sint.

Aptissimum vero sensum praebet vulg., modo ne verba ζῶν περ ἔτι cum κλείουσιν jungas sed cum sequente ὀλέσθαι, ut sensus sit: Caeneum quamquam etiamtum viventem per Centauros periisse tradunt poetae, quo exprimitur id, quod deinde pluribus enarratur, Caeneum a Centauris non interfectum esse, sed vivum periisse. Ovid. Metam. XII, 508 vivacemque animam missis elidite sylvis. Orph. Argon. v. 171 ζῶν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης. Itaque revocavi antiquam lectionem.

60. σφόδρα pro σφέας Guelph.

61. ἀριστήων vulg. ἀριστεύων Regg. A. (teste Ruhnck.) B. C. D. Vat. B., quod recte praetulit Brunck., non obsequente Beckio. Apte monuit hoc magis accommodum esse poetae Caeneum laudibus efferentis proposito; neque omnino in eo rei cardo versatur, quod sine aliis heroibus, sed quod sine aliorum hominum ope sua solius virtute Centauros fugavit.

62. ἀγκλῖναι Vrat. et Schol. Hom. supra laudatus, quod receperunt Brunck. et Beck. Sed non ita sensus praestantia se commendat, ut tam exigua auctoritate recipi debeat, imo propter sequens προτέρω minus aptum est; itaque retinui librorum lectionem.

63. ἄρηκτος Vrat. Flor. Brub. — ἐδύσατο vulg. ἐδύσατο Guelph. Vat. A. B. Flor. Brub. ἐδύσσατο Schol. Hom., unde recte ἐδύσατο Brunck. et Beck. — Hunc et proximum ver-

θεινόμενος στιβαρῇσι καταγδην ἐλάτῃσιν.

65 Ἦλυθε δ' αὖ ΜΟΨΟΣ Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
Λητοῖδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν.

ἥδ' ἐ καὶ ΕΡΥΤΛΑΜΑΣ Κτιμένου παῖς· ἄγχι δὲ λίμνης
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηΐδα ναιετάασκεν.

Καὶ μὲν Ἄκτωρ νῆα ΜΕΝΟΙΤΙΟΝ ἐξ Ὀπόεντος
70 ὤρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.

Εἶπετο δ' ΕΡΥΤΤΙΩΝ τε καὶ ἀλκήμες ΕΡΙΒΩΤΗΣ,
νῆες ὁ μὲν Τελέοντος, ὁ δ' Ἴρου Ἀκτορίδαο.

ἦτοι ὁ μὲν Τελέοντος εὐκλείης Ἐριβώτης,

Ἴρου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦεν ΟΙΑΕΤΣ

75 ἔξοχος ἠνορέην καὶ ἐπαῖξαι μετόπισθεν

εὖ δεδαῶς δητοῖσιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας.

Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβολῆς ΚΑΝΘΟΣ κίε, τὸν ᾧ Κάνηθος
πέμπεν Ἀβαντιάδης λεληημένον· οὐ μὲν ἔμελλεν

sum verbis paullisper immutatis lau-
dat Eustath. ad Il. p. 76 ed. Bas.

65. περὶ Vrat. et sic de suo dedit
Brunck., sequente Beckio. Sed nul-
la est anastrophae causa, quum non
adverbialiter sit adhibita vox, sed se-
quente genitivo.

67. παῖς vulgo, quod in παῖς mu-
tavi secundum ea, quae ad I, 202 dis-
putabuntur.

68. ναιετάασκεν Reg. A. (teste
Ruhnk.) ναιετάασκε Reg. E. ναιετά-
ασκε Brunck. et Beck. sine causa et
auctoritate.

71. Ἐρυβώτης Guelph. Vrat. Εὐ-
ρυβώτης Reg. A. et Schol. Paris. Sic
etiam Eudocia Violar. p. 220 et Hy-
gin. fab. XIV. cf. Buttm. Lexilog. II
p. 147 sq. — Post hunc versum in
Vrat. hic legitur, incuria scribentis
e sequentibus ortus: νῆες ὁ μὲν Τε-
λέοντος εὐκλείης Ἐρυβώτης.

73. In Ἐριβώτης eadem varietas,
quae v. 71.

74. ἦεν vulg., in Guelph. cum gl.
ὑπῆρχεν. ἦεν Vat. B. a prima manu,
ἦπεν Reg. A. (teste Ruhnk.) ἦπεν
Regg. B. C. D. E., quod receperunt
Brunck. et Beck., sed ἦεν Vrat., quod
reposui, quia et ad vulgatam lectio-
nem propius accedit, et eadem varie-
tas recurrit infra IV, 454.

76. δατοῖσι Guelph. — ὅτε κλίνω-
σι vulg. ὅτε κλίνωσι Guelph. ὅταν
κλίνωσι Regg. A. B. C. D. E. Vrat.
ὅτε κλίνεις Brunck., obsequente Be-
ckio, ex Schol. Ms. nescio quo. Schol.
Paris., de quo fortasse loquitur Brunck.,
haec habet: συνυπακούεται δὲ καὶ ὁ
καὶ, ἢ, ὅτε κλίνει φάλαγγας,
ἦγουν εἰς φυγὴν τρέψειεν. Sed in
tanto librorum consensu exigua est
Scholiastae auctoritas, qui totum lo-
cum se non satis intellexisse eo pro-
dit, quod καὶ subaudiendum esse pu-
tat, ut talem sibi constructionem finxis-
se videatur: εὖ δεδαῶς καὶ ἐπαῖξαι
δητοῖσιν, καὶ κλίνειν φάλαγγας, quo
ducit etiam corrupta lectio κλίνει; ita-
que omnino ne legisse quidem videtur
κλίνεις, nam quod non τρέψεις sed
τρέψειεν habet, ex eo perspicuum est
τρέψειεν legendum esse, ut in scholiis
vulgatis. Dedi igitur id, ad quod libri
optimi ducunt, ὅτε κλίνωσι, idque ve-
rum esse satis erit vel uno loco pro-
basse, qui ad sensum quoque simillimus
est, Hom. Il. XIV, 521 Οὐ γάρ οἱ
τις ὁμοῖος ἐπισπείσθαι ποσὶν ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς
ἐν φόβον ὄρσῃ. Quam enim sensus
difficultatem videt Kraus., propter
quam satis ridicule φάλαγγας legen-
dum putat, eam video nullam in his ver-
bis: peritus erat artis hostes perse-
quendi, quum se in fugam verterant,

νοστήσειν Κήρυτον ὑπότροπος. αἶσα γὰρ ἦεν
 80 αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων
 πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι' δηωθῆναι,
 ὥς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
 ὅπποτε κακείνους Λιβύῃ ἐνὶ ταρχύσαντο,
 τόσσον ἐκὰς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἡέλλιοιο
 85 μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ ΚΑΤΤΙΟΣ τε καὶ ΙΦΙΤΟΣ ἡγερέθοντο,
 Οἰχαλῆς ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἱες,
 Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἐκηβόλος· οὐδ' ἀπόνητο
 δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.

90 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδαι μετεκίαθον· οὐ μὲν ἄμ' ἄμφω,
 οὐδ' ὁμόθεν. νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
 Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
 ἀφραδίῃ. ΤΕΛΑΜΩΝ μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσῳ·
 ΠΗΛΕΥΣ δὲ Φθίῃ ἐνὶ δώματα ναῖε λιασθεῖς.

95 Τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίηθεν ἀρήϊος ἦλυθε ΒΟΡΤΗΣ,

80. ὁμοίως Reg. A.

81. δηῖωθῆναι vulg. Verum dant Steph. Brunck. et recentiores.

82. ὥς dedit Beck., sine causa; ὥς enim aptum sensum praebebat, modo punctum, quo vulgo post δηωθῆναι distinguitur, tollatur, quod feci. — κακῶν vulg. κακὸν Regg. A. C. D. E. et legisse videtur Schol., quod post Brunck. et Beck. recepi. Nam possit quidem et vulgata explicari, ita: οὐκ ἀνθρώποισι μήκιστον ἐστὶ, κακῶν ἐπαυρεῖν, non valde remotum ab hominibus est in mala incidere, sed neque μήκιστον hoc sensu accipi posse puto, neque cum reliquis hoc satis apte cohaeret. Sed neque is verus est sensus, quem dant scholia et agnoscit Brunckius: οὐκ ἐστὶ μέγιστον κακὸν, οὐ μὴ ἐπαυρεῖν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, id enim Apollonii verbis inesse omnino non potest. Nam κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν nihil esse potest nisi, ut totidem verbis exprimam: *malum acceptu longinquissimum seu remotissimum*. Sensus igitur est: *nullum est malum hominibus adeo in longinquo situm, quin in illud incidere possint*. Vix operae pretium est, monere, loci obscuritate ad emendandum impulsus esse Wakefield., qui ἐπαυρεῖν in ἀπαυ-

δᾶν, κακείνους in κακείνοι mutandum putavit.

86. ἐπὶ Hoelzlin. Shaw., quam non debebat vulgatam lectionem vocare Beck.—*Ιφιλος suprascr. in Guelph.

87. ἀπηνέες Guelph.

89. δωρεᾶς Vat. D.

90. In ed. Steph. hic versus hypothetae culpa omissus est. — δ' omittit Reg. A.

91. νόσφι Brunck. ex Reg. E. inepte.

93. ἀφραδίᾳ Schol. Paris.

94. δ' αὖ Φθίῃ Vind. Vrat. — ἐνὶ vulg. ἐνὶ scribendum et cum verbo jungendum esse, ne praepositio a substantivo male caesura disjungatur, recte monuit Gerhard. lectt. Apoll. p. 132. — διασθεῖς Vat. D. — Schol. ad Pind. Nem. V, 25 hunc versum ita laudat: Πηλεὺς δ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι ναῖε λιασθεῖς. quae varietas aut ad priorem carminis recensionem referenda est, aut Scholiastae debetur, qui versum e memoria citavit, obversantibus locis Homericis, quemadmodum de eodem Peleo Orph. Argon. v. 132 ὃς Δολόπεςσιν ἀνασσειν ἐνὶ Φθίῃ ἐριβόλω.

95. De ἐπὶ idem quod v. 86 monendum est. — τοῖσι δ' ἐπὶ Κεκροπήϊος Schol. Paris.

παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος ἐϋμελὲς τε ΦΑΛΗΡΟΣ.
 "Αλκων μιν προέηκε πατὴρ ἑός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
 γήραος ὕλης ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας.

ἀλλὰ ἔ τηλύγετόν περ ὅμως καὶ μῶνον ἔοντα
 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέπη ἠρώεσσιν.

Θησέα δ', ὃς πέρι πάντας Ἐρεχθίδας ἐκέκαστο,
 Ταιναρίην αἰδηλὸς ὑπὸ χθόνα δεσμός ἐρυνεν,
 Πειρίθω ἐσπόμενον κοινὴν ὁδόν. ἧ τέ κεν ἄμφω
 ῥῆϊτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.

105 ΤΙΦΤΣ δ' Ἀγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
 Θεσπιέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῖναι
 κῦμ' ἄλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
 καὶ πλόον ἠέλιω τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.

αὐτὴ μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς ὅμιλον
 110 ὤρσεν Ἀθηναίη, μετὰ δ' ἤλυθεν ἐλδομένοισιν.
 [αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα δοῖν κάμε· σὺν δὲ οἱ Ἄργος
 τεύξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποθημοσύνησιν.

96. ἐϋμελὲς Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat. Vat. B. Flor. Brub. Eadem corruptela in Homeri quoque libris frequens est, quam non recipere debebant Brunck. et Beck.

98. εἶχε Reg. D., unde perperam ἔχε Brunck. κηδεμονίας Flor.

100. θρασέεσσι Vind. — μεταπρέποι vulg., sed μεταπρέπη Reg. E. et, quod eodem ducit, μεταπρέπει Regg. A. C. Vind. Vrat. Non igitur dubitavi, sensu suadente, conjunctivum restituere, qui jam nemini soloccus videbitur, ut visus est Brunckio. Vid. quae ad v. 17 monita sunt.

101. περὶ vulg. Tacite correxit Brunck., quem male non imitatus est Beck. ut v. 138. — Ἐρεχθίδας Brunck. et Beck. ut v. 58.

103. ἐσπόμενος Reg. A. — κεινὴν vulg. κείνην Flor. Brub. utramque lectionem sensui parum aptam etiam Schol. exhibent. κοινὴν conjecit Spanh. ad Callim. hymn. in Jovem v. 59, quod ex Regg. D. E. receperunt Brunck. et Beck. Idem vulgatae suprascriptum est in Guelph., et propter sensus praestantiam praeferendum videtur.

105. Ἀγνιάδης Vatt. C. D. v. Gesner. ad Orph. Arg. 120. Ἀγνυάδης

Guelph. — σιφαῖσα Vat. B. ἐϋφάεα Guelph.

106. θεσπεσιών Guelph.

108. τεκμήρεσθαι Vat. D. a manu secunda.

110. ἐλδομένοισι Guelph.

111. Mirum in hoc et tribus qui sequuntur versibus neminem praeter Beckium offendisse, quum eos quam ineptissime hoc loco legi quivis intelligere facile possit. Facilius tuleris, si supra ante v. 20 legerentur, quamquam et illi loco, ut nunc legitur, parum apti forent. Vero igitur simillimum est, in priore recensione poetam de navi aedificata paulo fusius locutum esse, et ex illa enarratione hos quatuor versus superesse, qui deinde propter pronomen αὐτῇ, quod ad praecedens Minervae nomen referri debet, huic loco assuti sunt. Hic vero eos abesse debere vel scholia docent, quae eos ne verbo quidem tangunt. Propterea non dubitavi uncis eos includere.

112. Ἀλεκτορίδης reponi voluit Meziriac. ad Ovid. Epist. VI, 65. cf. Burmann. Catal. Argonaut. p. CI ed. Harles. Heyn. ad Apollod. II, 1, 3. Sturz. ad Pherecyd. p. 174 et Tzetz. ad Lycophr. 883, qui hunc Nostri locum respicit. — ὑπὸ θυμοσύνησιν Flor. ὑπὸ θυμοσύνησιν Brub.

τῷ καὶ πασάων προφερεστάτῃ ἔπλετο νηῶν,
ὅσσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.]

115 ΦΛΙΑΣ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέῃθεν ἔκανε,
ἐνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκητι,
πατρὸς ἐοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.

Ἀργόθεν αὖ ΤΑΛΑΟΣ καὶ ΑΡΗΙΟΣ, νῆε Βίαντος,
ἦλυθον ἰφθιμός τε ΛΕΩΔΟΚΟΣ, οὓς τέκε Πηρῶ
120 Νηληϊς· τῆς δ' ἄμφι δύνῃ ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βλὴν κρατερόφρονος ΗΡΑΚΛΗΣ
πενθόμεθ' Αἰσουλίδας λιλαιομένου ἀθερίξαι.
ἀλλ' ἐπεὶ αἶε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
125 νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας Λυρκήϊον Ἄργος ἀμείψας
τὴν ὁδὸν, ἣ ζῶν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης
φέρβετο Λαμπεΐης, Ἐρυμάνθιον ἄμ μέγα τίφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσιν
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων·

114. ὑπειρεσίῃσιν vulg. ὑπ' εἰρε-
σίῃσιν Regg. A. D. E. Vatt. A. B. C.
D. Guelph. Brunck. Beck. recte. Ea-
dem varietas est Orph. Argon. v. 670
et 706.

115. Φλείας vulg. Φλοίας Regg. A.
et B. vel C. et Schol. Paris. Φιλίας
Guelph. Φλίας Vat. B. a manu prima
et Reg. D., quod verum esse docet
Orph. Arg. v. 195 et Pausan. II, 12,
ubi hic versus cum proximis duobus
laudatur. Inde Brunck. et Beck. —
δ' αὖ Schol. Paris. αὖτ' omisso δ'
Pausan. l. c.

116. Διωνύσοιο Guelph.

117. Ἀσωποῖο Reg. A.

119. Πειρῶ Vat. D. Πυρῶ Reg. A.
Guelph. Eadem varietas est in Orph.
Arg. v. 150 et Eudoc. Violar. p. 221.

120. ἀμφὶ Flor. Brub.

121. Praepositionem caesura ab
substantivo disjunctam recte excusat
Gerhard. lectt. p. 133.

124. ἐγειρομένων Reg. A. Vrat.

125. Λυρκήϊον vulg., quod a Lynceo
derivant Scholia, probante Brunckio.
Sed ab eo Argos cognominatum apud
nullum alium scriptorem reperimus;
oppidulum tantum quoddam ab eo Lyn-
ceae nomen accepisse tradit Pausan.
II, 25, quod et ipsum mox in Lyrce-

am transierit; ab eo vero Argos cog-
nominari non potuit. Contra Scholia
aliam lectionem exhibent Λυρκήϊον
(in Paris. male legitur Λυρκήϊον), quod
cognomen acceperit Argos non ab op-
pidulo illo (quod merito ridiculum vi-
detur Brunckio, qui non satis accurate
Scholiastae verba inspexisse videtur)
sed a monte Lyrceo, quem Stephanus
quoque Byz. ex Callimachi Hecale af-
fert. Ab hoc vero monte revera Ar-
gos cognominatum esse, docent et
Lyrceia arva apud Ovid. Metam. I,
598 (nam Lyrceia liquerat arva ex
Vatic. legendum videtur) et Lyrceia
tellus apud Valer. Flacc. IV, 355.
Vid. Interpp. ad hh. II. Praeterea i-
psum hoc adjectivum Λυρκήϊος adfert
Steph. Byz. s. v. Λύρκειον. Quare
non dubitavi lectionem, a Gerhardio
quoque p. 19 probatam, in textum re-
cipere.

127. ἄν μέγα Reg. A. et Vind., sed
vulgatum ἀμμέγα margini adscriptum,
cujus loco ἄμ μέγα scripsi, ut ἄμ πέ-
λαγος et similia.

128. πρώτοις Reg. A. Vind. Vrat.
Flor. quae confusio est frequentissima.

129. μεγάλων ἀπεσείσατο νώτων
praebet Simplicius in Empedoclis et
Parmenidis Fragm. ed. Anad. Peyron.

130 αὐτὸς δ' ἢ λότῃτι, παρὲκ νόον Εὐρυσθέης,
ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ἕλῆς κίεν, ἑσθλὸς ὁπάων,
πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.

Τῷ δ' ἐπὶ δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
ΝΑΥΠΛΙΟΣ. ὃς γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·

135 Ναύβολος αὖ Λέρονου· Λέρονον γε μὲν ἴδμεν ἑόντα
Προίτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κόρῃ
πρὶν ποτ' Ἀμυμώνῃ Δαναΐς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὃς πέρι πάντας ἑκαίνυτο ναυτιλῆσιν.

ΙΑΜΩΝ δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναιον

140 Ἄργος, ἐπεὶ δεδαῶς τὸν ἑὸν μόρον οἴωνοῖσιν
ἦϊε, μή οἱ δῆμος ἐὺκλείης ἀγάσαιο.
οὐ μὲν ὅγ' ἦεν Ἀβαντος ἐτήτυμον, ἀλλὰ μιν αὐτὸς
γέλνατο κυδαλίμοις ἐναρξίθυμιον Αἰολίδῃσιν
Ἀητοῖδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,

p. 16, quod magnopere arrisit Schaefero praef. ad Apollon. p. XIII sqq., qui hanc lectionem ad posteriorem carminis recensionem pertinere eandemque confirmari arbitratur verbis Schol.: διὰ δὲ τοῦ ἀπεθῆκατο τοῦ βασιάζοντος ἐπιδείκνυται ἡ δύναμις, ὅτι εὐχερῶς. Sed ex his nihil colligi posse, recte jam monuit Gerhard. lectt. p. 69, aptissima enim est illa explicatio verbo ἀπεθῆκατο, nam id ipsum maximi roboris est, gravissimum onus non raptim abjicere, quo celerius eo libereris, sed sensim deponere. Aliud vero argumentum pro Schaeferi sententia afferri potest probabilius. Quum enim in altera carminis recensione ab Apollonio propter simultatem, quae ipsi cum Callimacho intercedebat, multa immutata esse constet, quae Callimacheis similia videri potuissent (v. Gerhard. p. 7 sqq.), potuit et illud ἀπεθῆκατο mutare propter verum Callimacheum H. in Jov. 15:

ἐνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων
ἀπεθῆκατο κόλπων,
et revera mutasse probaverit aliquis ex Nonno XI, 217:

ἡβητὴν προκάρηνον ἑὼν ἀπε-
σεῖσατο νώτων.

Sed supersunt etiamnunc multa in Apollonio Callimacheis similia, v. Gerhard. p. 8 sq., et versus ille Nonni nihil probat, nisi in altera utra recen-

sione ἀπεσεῖσατο lectum esse, quod certissimum est. Quare in librorum lectione acquievi.

130. δηιότῃτι Vind.

132. πορφεὺς Guelph. (teste Pier-son, nam Hoerstel. nihil ad hunc ver- sum habet.)

133. Δαναοῖο κίε Vrat. et Vind. a manu prima.

134. ἢ γὰρ vulg. sensu non apto. ἢ γὰρ Guelph., quod ad γενέθλη re- ferendum ineptissime recepit Hoer- stel. ὃς γὰρ Regg. A. E. Vrat. Vind., quod cum Beckio recepi.

136. Ναυπλίδας Vatt. A. B. C. D. Vind. Vrat., omisso, ut saepe, A an- te A. Sic etiam cod. (Med.) apud Dorvill. Vann. crit. p. 377.

138. περὶ Guelph. vid. v. 101. — ἑκαίνετο Vat. B. ἐκένυτο Flor.

140. οἴωνοῖσι Guelph. Vind.

141. Ne populus ipsi propter glo- riam deficientem indignaretur. cf. Aeschyl. Choeph. v. 198 et quae ibi monuimus.

143. Αἰολίδῃσι scripsit Brunck. con- sentientibus Vrat. et Vind., sed quam parum auctoritatis in hac re libris tri- buendum sit, docet eorum lectio v. 140. 144. 147.

144. ἐδίδαξες Guelph. — αὐτὸν malle se dicit Beck., quod quomodo in mentem ei venire potuerit non in- telligo, quum vel praecedens αὐτὸς

145 οἰωνούς τ' ἀλέγειν ἢδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.

Καὶ μὲν Αἰτωλὶς κρατερόν ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ Ἀήδη
ΚΑΣΤΟΡΑ τ' ὠκυπόδων ὦρσεν δεδαημένον ἵππων
Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἦ γε δόμοις ἐνὶ Τυνδαρέοιο
τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν· οὐδ' ἀπλῆσεν

150 νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μήδετο λέκτρων.

Οἳ τ' Ἀφαρητιάδαι ΑΥΓΚΕΥΣ καὶ ὑπέρβιος ΙΔΑΣ
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλη περιθαρσέες ἀλκῇ
ἀμφοτέρω· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
ὄμμασιν, εἰ ἔτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον

155 ῥηϊδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

Σὺν δὲ ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΣ Νηληϊὸς ὦρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, ὅσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
Νηλῆος θείοιο· Ποσειδάων δὲ οἱ ἀλκὴν
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἢδ' ὅ τι κεν ἀρήσαιο

160 μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.

Καὶ μὲν ΑΜΦΙΔΑΜΑΣ ΚΗΦΕΥΣ τ' ἴσαν Αρ-
καδίηθεν,

οἳ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,

necessario nominativum repetitum fla-
gitet; αὐτὸν vero admodum frigeret.

146. καὶ μὲν Schol. Paris.

147. ὦρσε Vat. B. Regg. C. D. E.,
quod male receperunt Brunck. Beck.

149. ἀπλῆσσε Brunck. et Beck.
consentientibus Vind. et Vrat. vid. v.
143.

150. νεισσομένοις vulg. νεισσομέ-
νοις Vind. Vrat. νισσομένοις Vat. B.
Reg. D. Brunck. Beck. vid. v. 53.

151. Οἳ δ' ex conjectura dedit
Beck., quia in hac heroum enumera-
tione semper δὲ transitui inservit,
nunquam τε. Sed in omnium libro-
rum consensu nihil hic mutandum est,
quum poeta hos Apharetiadas arctius
cum praecedentibus Dioscuris jungere
voluisse videatur, par fratrum cum
pari. Simile quid innuere videtur
Schol., cujus haec sunt verba: συνή-
μασαν δὲ οὗτοι τοῖς Τυνδαρίδαϊς.

152. περιθαλπέες Reg. A. Vat B.
Vind., sed hic in margine vulg. Me-
morabilis sane lectionis varietas

155. νέρθεν ὑπὸ χθονός praebet
Schol. ad Aristoph. Plut. 210, quae
lectio, ab ipso profecto Scholiasta
profecta, cur adeo melior visa sit

Brunckio, ut in textum eam recepe-
rit, non intelligo, quamquam eadem
reperitur apud Suidam, ubi s. v. Λυγ-
κῆως legitur: καὶ ἐνερθεν ὑπὸ
χθονός.

157. ὅσοι ἐν Πύλῳ Brunck. sine
auctoritate, nam quod in plerisque
codd. esse dicit ὅσοι Πύλῳ, id in
solis Regiis esse potest (quamquam
et de Reg. A. silet Ruhnck.), nam re-
liqui omnes vulgatam habent. In uno
Reg. A. ἐν a secunda manu inter li-
neas insertum est, qua exigua aucto-
ritate non recipere debebat lectionem
versus quoque causa deteriore.

161. Ἰφιδάμας marg. Vat. D. Ean-
dem lectionem omnes libri habent in
Orph. Argon. v. 151, ubi tamen recte
nunc legitur Ἀμφιδάμας. Constanter
enim hunc heroa Amphidamanta no-
minant Pausan. VIII, 4. Apollod. III,
9. Hygin. Fab. XIV. Schol. Ven. ad
Il. II, 609, confusio vero nominum Am-
phidamas et Iphidamas est frequen-
tissima, v. Hom. Il. XXIII, 87. Strab.
T. II p. 486 ed. Tzsch. Tryphiod.
v. 181.

162. Ἀμφιδάντειον Vind. — Re-
spicit hunc versum Pausan. VIII, 4.

υἱε δὺω Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἔσπετ' ἰοῦσιν
 Αἴγκαιοσ, τὸν μὲν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπεν,
 165 τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἄλλ' ὁ μὲν ἤδη
 γηράσκοντ' Ἀλεὸν λίπετ' ἄμ πόλιν ὄφρα κομίζοι,
 παῖδα δ' ἐὼν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσεν.
 βῆ δ' ὃ γε Μαιναλῆς ἄρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε
 δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
 170 πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἔγκρυψε καλιῇ,
 αἶ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.

Βῆ δὲ καὶ Αἴγείησ, ὃν δὴ φάτις Ἡελίοιο
 ἔμμεναι· Ἡλείοισι δ' ὃ γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
 ὄλβω κυδιόων· μέγα δ' ἴετο Κολχίδα γαῖαν
 175 αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ δὲ καὶ ΑΜΦΙΩΝ Ὑπερασίου υἱεσ
 Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιῆδος, ἣν ποτε Πέλλης
 πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.

Ταίναρον αὐτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Εὐφῆμος ἴκανε,
 180 τὸν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκῆεστατον ἄλλων

164. Λυκόοργος Vat. C.

165. ἄμφοῖν ed. Paris. v. Matthiae gr. gr. T. I. p. 263.

166. Quia Lycurgus ipse ab Orpheo Argon. v. 200 πατὴρ γηραιὸς vocatur, Schneiderus ad illum locum suspicatur, Orpheum hunc Apollonii locum ita scriptum invenisse: ἄλλ' ὁ μὲν ἤδη γηράσκων κ. τ. λ. Sed videtur potius Orpheus alteram genealogiam secutus esse, quam praebebat Schol. Homeri supra laudatus, qui Antaeum Alei filium facit, quemadmodum Apollod. l. c. eum Amphidamantis fratrem vocat. — ἄν πόλιν Vind., sed in marg. vulg. ἀμπόλιν, cuius loco dedi ἄμ πόλιν. — κομίζῃ vulg. κομίζοι Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. et B. a manu prima, Guelph. Vrat., quod librorum auctoritate perimotus cum Brunck. et Beck. recepi.

167. σφετερήσι Guelph.

168. ἀμφεῖ τότε cum glossa interlin. ἐνεδέδυντο Reg. A. Videtur librariorum verbum, a quo δέρος penderet, desiderasse; sed male desideravit. Uberrimè hoc dicendi genus illustravit Dorvill. ad Charit. p. 440 sqq. ed. Lips., ubi et nostrum locum tetigit p. 443. Ἀμφίτομον vero πέλεκυν fre-

quentissime dicunt huius generis poetae, vid. Merrick. ad Tryphiod. p. 241 ed. Wernick.

170. ἐνέκρυψε vulg. ἐνέκρυψαι Vind. ἔγκρυψε Guelph., quod verum videtur propter correptionem vitiosam, quam vulgata praebebat, cuius unum exemplum afferri potest Hom. Od. V, 488 idque dubium, vid. Herm. ad Orph. p. 756. Spitzner. de vers. her. p. 92. Itaque quamquam ex uno libro recepi. — καλιῇ Med. Vrat. Flor. Brub. errore ubivis obvius. vid. IV, 1095.

171. γ' ἐρῶτησει Guelph. ἐρυντῶσαι Reg. A. ἐρυντῶσαι Brub.

174. ἴετο Guelph. Brub. Steph.

179. αὐ Vind. Vrat. Schol. Paris. — Πολύφημος vulg. Εὐφῆμος Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat. Brunck. Beck., quod vel sine libris reponendum erat ex Orph. Argon. v. 206. Maxim. περὶ καταρχ. v. 412, qui nostrum locum respexit. Confusa sunt eadem nomina apud Tzetz. ad Lycophr. v. 175.

180. ποδωκῆεστατον Med. Vatt. B. C. Flor. Brub. Hoelzlin. ποδωκῆεστατον Regg. A. B. C. D. E. Guelph. (errat enim Brunck.) Vatt. A. D. Vind. Vrat. Steph. Brunck. Beck.

Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κούρη.
 κείνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
 οἴδατος, οὐδὲ θοοὺς βάπτειν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις
 ἔχνεσι τεγγόμενος διερχῇ πεφόρητο κελεύθῳ.

185 Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἵκοντο·
 ἦτοι ὁ μὲν πολίεθρον ἀγανοῦ Μιλήτοιο
 νοσφισθεὶς ΕΡΓΙΝΟΣ, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἔδος Ἥρης,
 Παρθενίην, ΑΓΚΑΙΟΣ ὑπέρβιος· ἴστορε δ' ἄμφω
 ἦμὲν ναυτιλίας, ἦδ' ἄρεος εὐχετόωντο.

190 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
 ἀλκῆεις ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ ἀνήλυθε ΛΑΟΚΟΩΝ τε,
 Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεός, οὐ μὲν ἰῆς γε
 μητέρος· ἀλλὰ ἔθῃσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
 ἦδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἱάλλεν·

195 ὥδ' ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δύνεν ὄμιλον
 ἠρώων. τοῦ δ' οὗ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον ὁτῶ
 νόσφιν γ' Ἥρακλῆος ἐπελθέμεν, εἴ κ' ἔτι μούνον

182. τῆνος ἀνὴρ Guelph. teste Pier-
 sono Veris. p. 199 (silet enim Hoer-
 stel.), qui id. mira errore probum et
 antiquum esse judicat. — Obversatus
 poetae videtur locus Homericus II.
 XX, 228 sq.

183. κάμπτεν Reg. A. κάμπτε Regg.
 B. C. D. E. ut videtur.

184. Maxim. v. 414 ὁδῶ πεφορη-
 μένον ὑγρῇ.

186. πολίεθρον Guelph.

187. Ἰμβρασίης Vind.

188. Παρθενίης vulg. Παρθενίην
 ex emendatione Brunckii cum Beckio
 dedi; quamquam enim vulgata eo de-
 fendi possit, quod et insula et Juno
 Παρθενία vocabatur, ineptum tamen
 foret, Junoni h. l. duo cognomina tri-
 bui. — Hunc locum respicit Tzetz. ad
 Lycophr. v. 890. — ἴστορε Guelph.

190. Οἰνείδης Brunck. Beck. vid.
 v. 58. — τ' Reg. A.

191. ἀλκείης vulg. Ἀλθαίης conje-
 cit Holstenius, ἀλκῆεις Arnald. lectt.
 gr. p. 236, idque praebent Regg. A.
 B. D. E., fortasse etiam C., Vatt. A.
 C. D. Guelph. (erravit enim Brunck.)
 Vind. Vrat. Sic cum Brunck. et Beck.
 scripsi.

195. ὥδε adeo non aptum est sen-
 sui, ut malim ὅς δέ, quod quum in ὁ

δὲ corruptum esset, facile metri cau-
 sa in ὥδε transire potuit.

196. ἄλλων Vind.

197. νόσφι Guelph. — ἐσελθέμεν
 Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vind.
 Vrat., quod a Brunckio et Beckio re-
 ceptum sensu caret. Brunckius qui-
 dem quomodo locum intellexerit non
 addidit, Beckius vero ita eum latine
 reddidit, ut sensum perverterit. Est
 autem sensus satis perspicuus hic:
 Meleagro neminem fortiozem, ex-
 cepto Hercule, ad Argonautas ac-
 cessurum fuisse puto, si unum am-
 plius annum in patria remansisset.
 Itaque ἐσελθέμεν tum demum ferri
 posset, si in praecedentibus de navī
 Argo sermo fuisset, ut subaudiri po-
 tuisset εἰς τὴν ναῦν; quod quum non
 sit, eam lectionem revocavi, quam
 Med. Guelph. Vatt. A. C. D. et edd.
 antiquae praebent. Ceterum ad in-
 finitivum ἐπελθέμεν patet ἄν subau-
 diendum esse, quod tamen non ex con-
 jectura intrudendum est, id quod vo-
 luit Schaeferus, qui Melett. critt. p.
 61 ἄν ἐλθέμεν legendum putat. Ipse
 enim in apodosi, praecedente εἰ
 cum indicativo praeteriti, nonnun-
 quam ἄν omitti, exemplis adstruxit
 Melett. critt. p. 55 sq. cf. Herm. ad
 Eur. Hecub. v. 1087. ad Aristoph.

αὐθι μένων λυκάβαντα μετετράφη Αἰτωλοῖσιν.
καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδὸν, εὖ μὲν ἄκοντι,
200 εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης ΙΦΙΚΛΟΣ ἐφωμάρτησε κίοντι.

Σὺν δὲ ΠΑΛΛΙΜΟΝΙΟΣ Λέρνου παῖς Ὠλενίοιο,
Λέρνου ἐπὶ κλησιν, γενεὴν γε μὲν Ἡφαίστοιο·
τοῦνεκ' ἔην πόδε σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
205 ἠνορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρλῆμιος ἦεν
παῖσιν ἀριστήεσσιν Ἰήσωνι κῦδος ἀέξων.

Nub. v. 1344. Wunderl. ad Aesch. in Ctes. c. 106 et Add. p. 222. Idque fit, quum significatur eventus veritati proximus et jam certissimus, nisi ex conditione esset aptus, ut verbis utar Reisigii de vi et usu ἄν part. p. 139. Sic apud Nostrum omissum est I, 253. Apud infinitivum vero ἄν eodem jure, quo apud indicativum, omitteri posse nemo negabit, cujus rei exempla praebent ipse Apollonius III, 584 sq. οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον—δέχθαι—, εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν. Xenoph. Anab. V, 2, 31, ubi v. Krüger. Plat. Apol. c. 22 ἀρ' οὖν με οἴεσθε τόσαδε ἔτη διαγενέσθαι, εἰ ἔπραττον τὰ δημόσια; Tac. Agr. c. 4 Se in prima juventute studium philosophiae acrius hausisse, ni prudentia matris incensum ac flagrantem animum coercuisset. ibid. c. 13 Agitasse Caesarem de intranda Britannia satis constat, ni velox ingenio, mobilis poenitentia, et ingentes adversus Germaniam conatus frustra fuissent. Ita supra pro accessurum fuisse scribere potuissemus accessisse. — εἰ γ' ἔτι reponi olim voluit Schaeffer. probante Herm. ad Viger. p. 813, sed retractavit uterque sententiam suam, hic ad Vig. p. 950, ille Melett. critt. p. 61, et p. 50 sq. particularum εἰ καὶ conjunctarum exempla dedit.

202. παῖς tacite correxit Brunck., invitis libris, neque causa est mutandi. Apollonium enim non magis quam Homerum contracta hujus vocabuli forma abstinuisse docent loci I, 96 παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος. II, 1047 τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο. Distrahitur vero in duas syllabas, ubi posterior producitur I,

224. 570. III, 866. IV, 905. Quod ubi non fit, vocabuli distrahendi non video causam, in quo consentientes habeo Wolf. praef. ad Hom. p. LXV s. Herm. ad Orph. Arg. v. 864. Itaque παῖς omnibus libris adsentientibus restituendum est III, 361 Φρίξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἔην παῖς Αἰολίδαο. Itemque I, 67 ἠδὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένον παῖς· ἄγχι δὲ λίμνης. IV, 460 εἰο κασιγνήτης ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης. 912 ἀλλὰ καὶ ὥς Τελέοντος ἔϋς παῖς, οἷος ἑταίρων. 1762 Σπάρτην Ἀντεσίλωνος ἔϋς παῖς ἠγάγε Θήρας. Notandum in his versibus omnibus vocabulum παῖς in quarti pedis thesi collocatum esse. Duo sunt loci, in quibus res dubia est, quia contractum παῖς aliquid de numerorum suavitate videtur detrahere II, 703 μελπόμενοι· σὺν δὲ σφιν ἔϋς παῖς Οἰάγοιο. III, 241 ἄλλω δ' Ἀψυρτος ναῖεν παῖς Αἰήταο, ibique hoc retinendum duxi. Secus res se habet in poetis recentioribus, qui contractum παῖς prorsus respuerunt, v. Herm. Add. ad Orph. p. XIV sq. Wernick. ad Tryphiod. p. 135.

204. πόδα vulg. πόδας Med. ποσὶ Reg. D. πόδε Regg. A. B. C. E. Vind. Vrat., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — De voce σιφλός v. Ruhnke. epist. crit. p. 253. — οὐκέτις Reg. A. οὐκ ἔτις Vind. Flor. οὐ δέ τις Guelph. οὐκέτι σ' Brub. οὐχ' ἔτις sine ulla auctoritate nisi Stephani et Hoelzlini Brunck. Beck. οὐ κέ τις ἔτλη, in quo plurimi libri consentiunt, nihil prorsus offensionis habet (v. Matthiae gr. §. 598), ideoque revocavi.

205. ἦε tacite dedit Brunck.

206. ἀριστήεσσι Vrat.

Ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κλέν ΙΦΙΤΟΣ Ὀρνυτίδαο
 Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
 ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
 210 ναυτιλῆς· τόθι γάρ μιν ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν.

ΖΗΤΗΣ αὖ ΚΑΛΑΙΣ τε Βορήϊοι νῆες ἵκοντο,
 οὓς ποτ' Ἐρεχθίδος Βορέη τέκεν Ὠρείθυια
 ἔσχατιῇ Θρηῆκης δυσχειμέρου· ἐνθ' ἄρα τὴν γε
 Θρηῆκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν,
 215 Ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῶ ἐνι δινεύουσιν.
 καὶ μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
 κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
 λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
 τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρεμνάς
 220 σείον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ιδέσθαι,
 χρυσεύαις, φολίδεσσι διανυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
 κράτος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἐνθα καὶ ἐνθα
 κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς μενέαινεν ΑΚΑΣΤΟΣ
 225 Ἰφθίμου Πελῖας δόμοις ἐνι πατρὸς ἑῆος

207. Ὀρνυτίδαο vulg., veram lectionem, quam dedit Brunck., praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vind. Vrat. Regg. A. (teste Ruhnck.) B. C. D. E.

211. Ζήτης δ' αὖ ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. Causam non video, pariter enim supra v. 118 αὖ solum absque particula δέ transitum facit.—ἐκέσθην Etym. M.p.411,5.

212. Εὐρείθυια Reg. A. Vind. Ὠρείθυια Flor. Brub. — Respexit hunc versum Maxim. περὶ καταρχ. v. 417 οὓς ὑποκυσσάμενη ῥαδινὴ τέκεν Ὠρείθυια.

213. ἔσχατιαῖς Guelph.

214. ἀνερείψατο vulg. ἀνηρείψατο Vatt. A. C. D. ἀναρείψατο Vind. ἀνεθρείψατο Guelph. ἀνερείψατο Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vrat. Brunck. Beck.

215. Εἰλισσοῦ Regg. A. C. E. Κηφισσοῦ var. lect. in marg. Reg. A. — προπάροιθεν Vind. Vrat.

216. πέτρην Vrat.

217. κλείουσι Brunck., ut solet, ex solis Regg. C. E. Obsecutus est Beck. — παρὰ Vatt. A. C. Vind. Vrat., quae

frequens est librariorum ad metrum sublevandum correctio.

218. De productione ultimae in πέρει v. Spitzn. de vers. her. p. 46. — καλύψαι Vind.

219. ἐρεμνάς Guelph.

220. θαῦμα Reg. A. et Vind., sed hic in marg. vulg. habet.

221. χρυσεύοις Vind. Vrat.

222. ὑπάτου Schol. Paris.

225. ἑῆος vulg. ἑοῖο Guelph., quod receperunt Brunck. Beck. Hoerstel. Sed quum in illo et libri omnes consentiant et Schol. Paris., non dubitavi rescribere ἑῆος (cf. Heyn. ad II. I, 393. Buttm. Lexilog. I.p.85 sqq.p.92), quod sensum aptissimum praebet, recte interpretante Schol. Paris.: ὡς δηλονότι τοῦ πατρὸς παίδοντος μένειν. Vera lectio in ἑῆος mutata est ex sententia Grammaticorum, qui hunc pronominis genitivum putabant, deinde ἑοῖο scriptum est ut in locis Homericis, quos affert Buttmannus, a docto quodam grammatico, qui illam formam improbabat. Quare non opus est hic de duplici recensione cogitare cum Gerhard. lectt. p. 93 sq., qui er-

μιμνάζειν, ΑΡΙΟΣ τε θεᾶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τὸ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλω.

Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἡγερέθοντο.
τοὺς μὲν ἀριστηῆας ΜΙΝΤΑΣ περιναιετάοντες
230 κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὧς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσωνα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπαρτέα πάντα τέτυκτο,
235 ὅσσοι περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἐνδοθι νῆες,
εὖτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεῖρ ἄλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἐνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παρασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ φαινοὶ
240 ἀστέρες ὧς νεφέεσσι μετέπρεπον· ὧδε δ' ἕκαστος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν αἰτῶντας.

„Ζεῦ ἄνα, τίς Πελῖαο νόος; πόθι τόσσον ὁμίλον
ἠρώων γαίης Παναχαιῖδος ἐκτοθι βάλλει;
„αὐτῆμάρ κε δόμους ὁλοῶ, πυρὶ δηώσειαν

rat etiam, quum ἑοῖο hic tui significare putat.

227. τὸ Vind. — ἐνικρινθῆναι Vatt. A. B. D. Guelph. Vind. Vrat. ut v. 48.

229. περιναιετάοντας vulg. περιναιετάοντες Vind. περιναιετάοντες codd. reliqui omnes, quod jam ex conjectura dederat Hoelzlin. Sic recte Brunck. Beck.

230. πάντες Guelph.

232. ὧς vulg., quod tacite correxit Brunck. — Ἰάσωνα Vind. Vrat.

233. Μινυῖδος Flor.

234. δμῶεσσι Vrat. — ἐπάρμενα ex conjectura dedit Brunck., ne idem vocabulum duobus continuis versibus recurrat, sed nihil hac repetitione apud quosvis scriptores frequentius. Vid. quos laudavi ad Aesch. Choeph. v. 236, quibus add. Ernesti opusc. philol. p. 132. Weichert. dissert. de versibus aliquot Virgilii injuria suspectis p. 95 sq. Jahn. ad Virg. Aen. I, 315. et Spitzner. Observv. in Quint. Smyrn. p. 242 sq., qui ex Nostro affert I, 375. 6. IV, 1245. 6. add. II, 602. 5. 1107. 8. III, 294 s. IV, 1522 s. — πάντα τέτυκτο pro vulg. πάντ'

ἐτέτυκτο ex conjectura dedi. vid. ad II, 1072.

235. ἐντύνονται Vind. — ἐπαρτέα Reg. A.

239. πληθὺς ultima brevi adhibitum est contra usum Homericum, a quo nonnisi recentissimi poetae epici recesserunt, vid. Spitzner. de vers. her. p. 67 s. Wernick. ad Tryphiod. v. 322. In Apollonio igitur omnium minime hoc admittendum videtur, nam quem alterum locum affert Spitzner., I, 515, eum corruptum esse infra videbimus. Itaque non dubitandum est, quin locus emendandus sit, quod facile fieri poterit, aut πληθὺς ἐπερχομένων scribendo, aut πληθὺς ἐρχομένων, quod placet Wernickio. Sed quum incertum sit, utrum praestet, nihil mutare malui. — θεόν Reg. A. — φαιναὶ ex errore typoth., ut videtur, in ed. Hoelzlin., unde migravit in ed. Shaw.

242. In usu vocabuli πόθι ita offendit Slothouwer. in Act Soc. 'Traj. T. III p. 162, ut τό τε vel τί δὲ legendum putaret, sed. v. IV, 1251. cf. Seidler. ad Eur. Troad. v. 3.

244. αὐτῆμαρ καὶ δόμους Med.

- 245 „Αλήτεω, ὅτε μή σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.
 „ἀλλ' οὐ φυνκτὰ κέλευθα, πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν.“
 „Ὡς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
 πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
 εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
 250 ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα.
 „Δειλὴ Ἀλκιμέδῃ, καὶ σοὶ κακὸν ὀψέ περ ἔμψης
 „ἦλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βιότοιο.
 „Αἴσων αὖ μέγα δὴ τι δυσάμμορος. ἦ τέ οἱ ἦεν
 „βέλτερον, εἰ τὸ πάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἔλυσθεις
 255 „νειόθι γαίης κεῖτο, κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
 „ὥς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλη,
 „κῦμα μέλαν κριῶ ἄμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
 „ἀνδρομένην προέηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
 „Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείῃ.“
 260 Αἱ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κιόντων.
 ἦδη δὲ δμῶές τε πολεῖς δμῶαί τ' ἀγέροντο·
 μήτηρ δ' ἄμφ' αὐτὸν βεβολημένη. ὅξυ δ' ἐκάστην
 δύνεν ἄχος· σὺν δέ σφι πατὴρ ὀλοῶ ὑπὸ γῆρα

Flor. Ald. ex errore frequentissimo. ἀντήμαρ δὲ δόμους Brub. ἀντήμάρ
 κὲ δόμους Steph. et sic codd. omnes,
 unde recte Brunck. Beck. — δηϊώσεις
 Vatt. C. D. Hoelzlin. Shaw.

245. μὴν Vind. — δέρας Vatt. C. D.
 Reg. C. Flor. Brub. Hoelzlin. Shaw.
 δέρος Regg. A. B. D. E. Vatt. A. B.
 Vind. Guelph. Vrat. Steph., quod cum
 Brunck. et Beck. recepi.

246. ἄπρηκτος difficilis v. Ruhnck.
 ep. crit. p. 281. Non video igitur,
 quid ominosi hoc vocabulum habere
 videatur Brunckio, quare magis ipsi
 placeat ἀμέγαρος. Ceterum ille lo-
 ci sensum recte ita explicavit: *Acc-*
tem vi cogent, ut sibi vellus tradat,
si ad eum pervenerint. Sed illuc
pervenendum est. Quantumlibet
animi et corporis robore praestent,
non effugient, quin longissimum iter
faciendum sit, et iter facientibus
difficillimi perferendi sint labores.

250. ὀλοφύρατο Vind. Vrat.

251. δειλὸς Guelph.

252. ἐτέλεσας Flor.

253. Hic versus in Vat. B. ita legi-
 tur: Αἴσωνα δ' αὖ μέγα μοῖρα δυσ-
 ἀμμορος ἦχθετο πάντων, quae quia

sit prioris recensiois lectio, dubitari
 vix potest, a librario enim profectam
 esse quis putet, si vel exquisitum ge-
 nitivi πάντων usum consideraverit.
 In βέλτερον, quod deinde nude po-
 situm est omisso verbo, non offenden-
 dum est, eodem enim modo legitur
 Hom. Od. VI, 282, sed mirus est
 accusativus Αἴσωνα, quum ἄχθεσθαι
 vi intransitiva adhibitum cum dativo
 construi soleat, ut Hom. Od. XIV, 366.
 Callim. H. in Cer. v. 32.

254. τὸ πάροιθεν cum Vrat. Beck.
 scripsi, quum vulgo in unum verbum
 jungatur. — ἐλίσθεις Vat. B. eadem
 varietate, quae conspicua est etiam
 Hom. Il. XXIII, 393. XXIV, 510.
 Oppian. Cyneg. III, 418. Tryphiod. v.
 262, ubi vid. quae monuit Wernick.

256. ὥς dedit Beck. lectore non
 monito, sine causa.

258. Ad ἀνδρομένην in marg. Reg.
 A. legitur: γρ. Ἀντιόπην, ἣτις ἦν
 μήτηρ τοῦ Αἰήτου. — προέοικε
 Vat. D.

260. ἐπὶ προμολῇσι κιόντων Regg.
 A. E. ἐπὶ προβολῇσι κιόντων Vatt. C.
 D. ὑπὸ προμολῇσι κιόντες Guelph.

262. βεβολομένη Guelph.

- ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάσκειν.
 265 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήνεν ἀνίας
 θαρσύνων, δμώεσσι δ' ἀρήϊα τεύχε' αἰρεῖν
 πέφραδεν· οἱ δὲ σῖγα κατηφές ἤειροντο.
 μήτηρ δ' ὥς τὰ πρῶτ' ἐπεχέυατο πήχεε παιδί,
 ὥς ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτερον, ἥντε κούρη
 270 οἴοθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
 μύρεται, ἥ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
 ἀλλ' ὑπὸ μητροιῇ βλοτον βαρὺν ἠγηλάζει,
 καὶ ἔ νέον πολέεσσιν ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξεν·
 τῇ δέ τ' ὀδυρομένη δέδεται κέαρ ἐνδοθεν ἄτη;
 275 οὐδ' ἔχει ἐκφλῦξαι τόσσον γόον, ὅσσον ὀρεχθεῖ.
 ὥς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐὼν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα
 Ἀλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνησιν.
 „Αἶψ' ὄφελον κεῖν' ἡμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
 „δειλὴ ἐγὼ Πελῖαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν,
 280 „αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν κηδέων τε λαθέσθαι,

264. ἐντυπὰς Vind. Obversatus est Nostro versus Homericus Il. XXIV, 163 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.

265. ὁ Vrat. Brunck. Beck. male.

267. οἱ δὲ σῖγα codd. et edd. vett. omnes (σῖγα Flor.) praeter ed. Paris., ubi ex correctione metrica, ut videtur, αἱ δαὶ σῖγα legitur, quod recepit Steph. Rara profecto productio syllabae brevis in thesi sequente σ, quam tamen ferendam judicavit editores omnes, nec non Jacobs. Animadv. in Anthol. Gr. III, 3 p. 781 et Ind. in Not. crit. Anth. Palat. p. 1043, eandemque vitiosam quidem sed ab ipso Apollonio profectam arbitratur Gerhard. Lect. Apollon. p. 44 et p. 121. Sed tam turpe vitium rhythmicum in Apollonio non ferendum esse opinatus Wernick. ad Tryphiod. p. 399 verum ita corrigendum esse iudicat: πέφραδεν. αἶψα δὲ σῖγα κατηφές ἤειροντο, duce codice Vat. B., in quo legitur πέφραδεν· οἱ δ' αἶψα κατ. Sed in hac emendatione aegre desideratur pronomēn οἱ, quod non facile abesse potest, neque vitium metricum, quod vulgata lectio exhibet, tantum est, ut non eadem excusatione gaudeat, qua Homericum

πολλὰ λισσομένη Il. V, 358 et similia, vid. Spitzn. de vers. her. p. 82. Ceterum lectio illa codicis Vaticani admodum memorabilis est, neque tamen inde cum Gerhardio conjecerim, prioris recensitionis lectionem fuisse πέφραδεν· τοὶ δ' αἶψα, quod vitium committere Apollonius non potuit, sed aut αἶψα mero librarii errori debetur, αἶψα et σῖγα inter se confundentis, quod facile fieri potuit, aut antiquissima lectio ea fuit, quam conjectura invenit Wernickius, quod probare videtur Nonn. Dionys. XXXIV, 101 αἶψα δὲ σῖγῃ Ἐννεπε. — ἠπείγοντο sine causa conjecit Wakefield.

268. ταπρῶτ' vulg. τὰ πρῶτ' Guelph. Vrat. Flor. Brub. Beck. recte.

269. ἀδινώτερον Vind.

272. ἠγηλάζει male cum spiritu aspero in Brub. Steph. legitur.

273. ὀνείδεσιν Vind. — ἐστυφέλιξε Guelph.

275. Male vulgo ἐκφλῦξαι. — ὅσον ὀρεχθεῖ Guelph.

278. αἶδ' ed. Steph. ex errore typoth., qui in sequentes editiones usque ad Brunckium propagatus est. — ὅτε ἔξει Vind.

280. κηδέων δὲ ind.

- „οφρ' αὐτός με τεῦσι φίλαις ταρχύσας χερσίν,
 „τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἐτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 „ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
 „νῦν γε μὲν ἢ τὸ πάροιθεν Ἀχαιῖάδεσσιν ἀγητῇ,
 285 „ὁμῶς ὅπως, κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν,
 „σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἐπι πολλὴν
 „ἀγλατῆν καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἐπι μούνῳ
 „μήτην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
 „Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
 290 „ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
 „ὠϊσάμην, εἰ Φοῖξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσει' ἀλύξας.“
 „Ὡς ἦγε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι γοάσκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 μελιχλίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν.
 295 „Μῆ μοι λευγαλέας ἐνιβάλλεο, μήτερ, ἀνίας
 „ὦδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 „δάκρυσιν, ἀλλ' ἐτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.

281. ταρχύσας Med. Vatt. A. C. D. marg. Vind. marg. Vrat. ταρχύσης Reg. A. ταρχύσαις Reg. B. Vind. Vrat. ταρχύσαιο Reg. C. τάρχυσα χέρεσσι Guelph., cui in margine adscriptum τὸ σ ἐκβάλλεται τοῦ μέτρου ἔνεκα. Reliqui codd. et edd. omnes recte ταρχύσας praebent, turbas vero illas vere monet Brunckius ex inscitia librariorum natas esse, qui non intellectam particulae ὄφρα constructionem emendare conabantur.

283. Brunckius articulum hic male abesse ratus, ita eum restitui posse iudicat: ἐκ σέο, τὰλλα δὲ πάντα. Sed eodem sensu ἄλλα πάντα recurrit I, 1209. Cf. quae ad I, 910 monentur.

284. τοπάροιθεν Brunck.

285. κεν εἰσὶ vulg. κενεοῖσι ex Huetii emendatione dedit Brunck., idque praebent Vat. B. et Schol. Paris. — γε λείψομαι Guelph. βίωσμαι in priore recensione lectum fuisse tradunt Scholia vulgata, βείωμαι Schol. Paris., quod quum aperte corruptum iudicat Gerhard. p. 9, non meminit loci Homerici Il. XXII, 431 τί νῦν βείωμαι αἰνὰ παθούσα. Imo illud βίωσμαι ex interpretatione natum videtur, quare antiquitus lectum fuisse conjicio κενεοῖσι γε βείω-

μαι, assumto γε ex Guelph. (nam in duplici γε nemo offendet, qui contulerit Valck. ad Eur. Phoen. 557. Reisig. Conjectan. p. 248. Heindorf. ad Plat. Euthyd. p. 319. Stallb. ad Plat. Phileb. p. 213.) Hinc simul intelligitur id, in quo explicando, quum βίωσμαι nihil reprehensionis habeat, frustra laboravit Gerhard., quid commoverit Apollonium ad locum mutandum: scilicet rejecit formam βείωμαι improbatam ab Aristarcho apud Schol. Il. XXII, 431.

286. In priore recensione ita lectum fuisse tradunt Scholia: οἷζυρῇ ἀχέεσσι δυσάμμορος, cui addunt variam lectionem σεῖο πόθῳ, φίλε κοῦρε, δυσάμμορος. Hom. H. in Cer. v. 201 ἦστο πόθῳ μινύθουσα. — δυσάμμορος Guelph.

288. μήτην Vrat. Schol. Paris.

290. ᾧ μοι Guelph.

291. De singulari particulae εἰ usu v. Herm. ad Vig. p. 830.

292. Displicet et articuli usus et ordo verborum ταὶ δὲ γυναῖκες ἀμφίπολοι, quare malim τῇ δὲ, dativo ab ἐπισταδόν pendente, quod recte ἐφ' ἑστηκυῖαι explicant scholia.

293. ὃ Brunck. Beck. ut supra v. 265.

295. μήτηρ Flor.

296. ἐρητύσης Reg. A.

- „πήματα γάρ τ' αἰδήλα θεοὶ θυητοῖσι νέμουσιν,
 „τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσά περ ἔμψης.
 300 „τλήθῃ φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
 „ἡδὲ θεοπροπίησιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 „ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτα ἀριστῶν ἐπαρωγῇ.
 „ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκκλητος
 „μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίῃ πέλε νηϊ.
 305 „κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κίοντι.“

- ἼΗ καὶ ὁ μὲν προτέρωσε δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι.
 οἶος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν Ἀπόλλων
 Ἀήλον αὖ' ἡγαθέην ἢ Κλάρον ἢ ὅ γε Πυθῶ
 ἢ Λυκίην εὐρεῖαν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσιν,
 310 τοῖος ἀνὰ πληθὺν δῆμον κίεν· ὥρτο δ' αὐτῇ
 κεκλομένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιῇ
 Ἰφιάς, Ἀρτέμιδος πολιηόχου ἀρήτειρα,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν οὐδέ τι φάσθαι
 ἔμψης ἱεμένη δύνατο προθέοντος ὁμίλου.
 315 ἄλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιῇ
 ὀπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλιάσθη.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόληος εὐδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
 ἀκτὴν δ' ἔκτανεν Παγασητῖδά, τῇ μιν ἑταῖροι
 δειδέχατ' Ἀργῶν ἄμυδις παρὰ νηϊ μένοντες.
 320 στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς· οἱ δ' ἀντίοι ἡγερέθοντο.

298. νέμονται Vat. B. ἴα manu prima.

300. συνημοσύνησι Vind.

301. θεοπροπίοισιν Regg. A. C. E., quod cur ex his tribus codd. receperint Brunck. et Beck. non intelligo.

302. μετέπειτά γ' ἀριστῶν vulg. sed γ' omittit Flor., quare non dubitavi otiosam particulam ejicere, quam librarius metri emendandi studiosus inseruit, sed in tertio pede et post illiusmodi vocabula hiatus frequentissimus est, ut Il. XXIV, 297 ἔπειτα ἐποτρύνουσα. Od. XII, 397. XIV, 249 ἔπειτα ἐμοί. XVI, 48 ἔπειτα Ὀδυσσεύς. XVII, 67 ἔπειτα ἀλεύατο. Il. IV, 96 μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ. Od. III, 175 τάχιστα ὑπέκ et similia. Assentientem de loco nostro habeo Gerhard. p. 191.

303. νῦν omittunt Vind. Vrat.

304. Hunc versum, ex Hom. Il.

XXIV, 218 haustum, laudat Schol. ad Aristoph. Plut. v. 63.

305. Ad ὁμαρτήσουσιν ἔται animum advertant digammatis patroni.

306. ὥρτο Guelph. — In sequentibus Apollonius imitari videtur Hom. H. Apoll. 179 sqq. Nostrum imitantur Dionys. Perieg. 144 et Virg. Aen. IV, 143.

311. γεραιῇ Vrat.

313. οὐδ' ἔτι vulg. οὐδέ τι Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Guelph. Vrat. Brunck. Beck.

316. πολλῶν Flor. — ἀποπλαγχθεὶς Vind. ἀποπλαγχθεὶς Guelph.

318. ἔκτανε Vrat. et Brunck. Beck. ut solent. — Antecedens δ' inepte Beckius monet in τ' mutari potuisse, hoc enim nihil foret, δέ vero in apodosi notissimum est.

320. ἄρα Vind. Vrat. — προμολῆς codd. nonnulli Brunckii, qui hunc genitivum recepit, Beckio recte non

ἐς δ' ἐνόησαν "Ακαστον ὁμῶς "Αργον τε πόλῃος
νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
πασσυδίῃ Πελῖαο παρὲκ νόον ἰθύνοντας.

δάρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὦμους

325 "Αργος Ἀρεστορίδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν

δίπλακα, τήν οἱ ὅπασσε κασιγνήτῃ Πελόπεια.

ἄλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα

ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορήνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.

αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν ἡδὲ καὶ ἰστῶ

330 κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριόωντο.

τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς εὐφρονέων μετέειπεν.

„Ἄλλα μὲν ὅσσα τε νῆϊ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν,

„πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον, ἐπαρτέα κεῖται ἰοῦσιν.

„τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα τοῖο ἔκητι

obsequente, codicum enim in hac re nulla auctoritas, dativum vero unice verum esse docet supra v. 260. III, 215. IV, 1160. Arat. Phaen. 239 (ubi ἐπὶ δὲ προμολῇσι legendum).—Schol. Flor. ad I, 1174 ita hunc versum laudat: στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇσιν, οἱ δ' ἀντίοι ἡερέθοντο, eodem modo Schol. Paris., nisi quod ἐνὶ habet.

322. ἐπιδόντες Guelph.

323. πασσιδίῃ Vind. πανσυδίῃ Guelph. sed recte reliqui libri πασσυδίῃ, qua forma constanter utitur Apollonius, v. Gerhard. p. 94. Iota subscriptum male omiserunt Brunck et Beck. — ἰθύνοντας ex conjectura Brunck. et Beck., quia verbum intransitivum postulare sensus videtur, sed metro illud adversari non animadverterunt, quapropter necessario retinenda est librorum lectio, quamquam fatendum est, nusquam ab Apollonio ἰθύνειν hoc sensu usurpatum esse.

324. ἀμφέχετ' ὦμοις Hoelzlin. et Shaw., nescio ex quo fonte, quamquam sic in Vat. C. legi videtur. ἀμφ' ἔχετ' Vrat.

326. ὅπασσε Vind. Vrat. — κασιγνήτην Vind.

329. ἰλλομένοις Vrat. — λαίφεσι Vrat.

330. ἐπ' ἰσχερῶ Flor.

331. τοῖσι Vind. Vrat.

332. ἐφοπλίσσασθαι vulg., quod correxit Brunck. — Propter hiatum in νῆϊ ἐφοπλίσσασθαι Hermann. ad Orph. p. 731 fortasse νηυσὶν scri-

bendum esse iudicat, comparans I, 235, cuius versus alia est ratio. Hic singularem sensus postulat, neque mutatione opus est, quum hiatus post ἱ dativi sit frequentissimus. Exempla Homerica ipse conguessit p. 730, apud Nostrum recurrit III, 421. 849. 1283.

333. Quum vulgo in hoc versu non interpungeretur, particulae γὰρ locus non esse videbatur, quare eam in μάλ' mutavit Huetius, quod receperunt Brunck. et Beck. Ut vero γὰρ retineri posset, Gerhard. p. 73 versu praecedente ἄλλα μὲν in ἄρσασμεν mutavit. Sed in ἄλλα μὲν non offendendum esse, quod videtur Gerhardio, mox ostendemus, neque omnino tanto molimine opus est, quum virgula post κόσμον posita, quod in textu feci, sensus optime hic evadat: *reliqua quidem, quae ad navem instruendam necessaria sunt, parata nobis sunt ad profectionem, omnia enim justo sunt ordine, sed duce opus est, priusquam proficiscamur, quem jam eligatis velim.* — ἐπαρτέως Guelph.

334. τοῖο γ' ἔκητι ex Reg. D. Brunck. et Beck., sed notus est ante ἔκητι hiatus. Apud Nostrum I, 116 Διωνύσοιο ἔκητι. 902 Πελῖαο ἔκητι. II, 253. 297. 755. III, 621. 1060 τοῖο ἔκητι. IV, 1087. 1199 σεῖο ἔκητι, quorum locorum plurimos Brunckius aut nullis aut paucissimis libris assentientibus mutavit.

- 835 „ναυτιλίας, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσουσιν ἀῆται.
 „ἀλλὰ, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
 „ξυναὶ δ' ἅμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι·
 „τοῦνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 „ὄρχαμον ἡμεῶν, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 840 „νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.“
 Ὡς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα
 ἤμενον ἐν μέσσοισι· μίῃ δέ ἐ πάντες αὐτῇ
 σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, ἔνθα περ ἦστο,
 δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο φώνησέν τε.
 845 „Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
 „πείσομαι, ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
 „αὐτὸς, ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεῦοι ὁμάδοιο.“
 Ἦ ῥα μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' ἦνεον, ὥς ἐκέλευεν
 Ἡρακλῆος· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὄρνυτ' Ἰήσων
 850 γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.
 „Εἰ μὲν δὴ μοι κῦδος ἐπιτρωπᾶτε μέλεσθαι,
 „μηκέτ' ἔπειθ', ὥς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
 „νῦν γε μὲν ἦδη Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσιν
 „δαῖτ' ἐντυνώμεσθαι παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἴωσιν
 855 „δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἷσι μέμνηεν
 „δεῦρο βόας ἀγέληθεν εὐ κρίναντας ἐλάσσαι,
 „τόφρα κε νῆ' ἐρύσσουμεν ἔσω ἀλὸς, ὅπλα τε πάντα

335. ἐπιπνεύσουσιν ex uno Reg. D. Brunck. et Beck., sed nulla est conjunctivi necessitas, quum non tam de conditione, quam de tempore agatur, et de re certa sermo sit. Inepte vero Brunckius putat, ἄν ex priore membro repetendum esse; quem vero confert locum I, 245, ejus alia est ratio.

337. ἅμμι Vat. D.

338. ἐλέσθαι Vind.

339. ὑμεῶν vulg. ἡμεῶν Regg. A. C. E. Vat. B. et sic Brunck., quod male non recepit Beck., ejus enim, quem elegissent, imperio Iason et ipse obsecuturus erat.

341. νέον Guelph. — ἡρακλέα Steph. errore typ.

342. ἐ omittit Vrat.

343. σημένειν Vind.

344. τανύσσατο Vind. Vrat.

346. ος τε Regg. A. C. E. ὅς γε Hoerstel. nescio an ex Guelph. ὥς

δὲ ex conjectura Brunck. et Beck., sed vulgatum ὥστε et sic seu quemadmodum (vid., si tanti est, Thiersch. Gr, gr. p. 601 ed. nov.) unice verum est. — ἀναστήσεσθαι vulg. ἀναστήσεσθαι Regg. A. B. C. D. E. Vat. D. Guelph. Vind. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck.

347. συνάγειρε Vind. Vrat.

349. ὄρνυτ' Reg. A.

350. ἀγόρευσεν Guelph.

352. ἔπειτ' Flor.

354. ἐντυνώμεθα Vind. Vrat. — ἴασιν Med.

356. εὐκρίναντας vulg., quod recte disjunxit Brunck. εὐκρίνοντας Guelph. teste Piers. — ἐλάσσαι Reg. A.

357. ἐρύσσουμεν Reg. A. teste Ruhnck. ἐρύσωμεν Regg. B. C. D. E. Vind. Vrat., qui conjunctivus propter praecedens κε ferri nequit, quare vulgatum dedi cum Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Flor. Brub. Brunck. Beck.

„ἐνθήμενοι πεπάλαχθε κατὰ κληῖδας ἔρετμά.
 „τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβασίῳ
 360 „θείομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χρεῖων ὑπέδεκτο
 „σημανέειν δείξειν τε πόρους ἄλως, εἴ κε θυηλαῖς
 „οὗ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

Ἡ ὅα καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανεῖσταν
 πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἶματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
 365 λείψ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
 κύμασι, χειμερὶν δὲ πάλαι ἀποέκλυθεν ἄλμῃ.
 νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν
 ἔζωσαν πάμπρωτον εὖστρεφεῖ ἐνδοθεν ὄπλῳ
 τεινόμενοι ἐκάτερθεν, ἵν' εὖ ἀραροίατο γόμοις
 370 δούρατα καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιόωσαν.
 σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρος,
 ἥδ' ἐκατὰ πρῶραν εἴσω ἄλως, ὅσδ' αὐτίον περ
 ἔλκομένη χεῖρεςσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
 αἰεὶ δὲ προτέρῳ χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον

Sed conjunctivus et sensus causa et propter sequens πεπάλαχθε atque θείομεν melior videtur, quare malim τόφρα δὲ νῆ' ἐρύσωμεν, quod mutatum est fortasse a librariis propter δὲ in apodosi, in quo saepe offenderunt.

353. ἀνθήμενοι Vat. C. a manu prima. — κληῖδος vulgo male. κληῖδας Regg. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Med. Vind. Vrat., quod receperunt Brunck. et Beck., sed mutato accentu cum Reg. A. κληῖδας scribendum est.

359. ἐπακτίου ex conj. Stephani male Hoelzlin. et Shaw.

362. ἐξάρχωμαι Vind. — De pleonasmio οὗ ἔθεν vid. Schaef. ad Gregor. Cor. p. 86.

363. τράπετ' Flor. — ἐπάνεσσεν Vatt. C. D., in quo a manu secunda ἐπαίνεσαν.

364. πνθόμενοι Guelph. cum glossa interlin. μαθόντες.

368. Cogitarunt h. l. interpretes omnes de navi extrinsecus funibus succingenda et constringenda, quare offenderunt omnes in vocabulo ἐνδοθεν, quod Sanctamand. in ἔκτοθεν, Weston. Hermesian. p. 72 s. in ἐνδοτὸν mutavit, Brunck. corruptum judicavit, Shaw. et Beck. cum εὖστρε-

φεῖ jungendum censuerunt. Sed horum nihil opus est, non enim de eo, quod putant, sermo esse potest. Solebant quidem revera naves interdum funibus succingi, sed nonnisi in summo periculo, carina jam dissiliente et disrupta, (cf. Raphael. ad Act. Apost. XXVII, 17. Passerat. ad Propert. III, 5, 23. Interpp. ad Hor. Od. I, 14, 6) id quod in nostrum locum non cadit. Itaque dubitari vix potest, quin de alia quadam colligatione, in ipsa navi facienda, loquatur poeta, quae qualis fuerit non satis perspectum habemus, sed simili fortasse ei, quam describit Orph. Arg. 1158 s.

369. τεινόμενοι Regg. A. B. C. D. E. (hic in margine habet vulgatam) Vind. Vrat., reliqui libri in vulgata consentiunt.

371. περιβάλλεται Flor. — χῶρον ex uno Guelph. receperunt Brunck. et Beck., ut εὖρος dicatur χῶρον περιβάλλεσθαι, quod fieri non potest, recte contra dicitur χῶρος περιβάλλεσθαι τὴν ναῦν.

372. ἔσω vulg. metrica, ut videtur, correctio lectionis corruptae ἔσω, quam habent Vatt. A. D. Guelph. et Reginorum, ut videtur, nonnulli, unde Brunck. recte εἴσω dedit, obsequente Beckio.

- 375 στείρης, ἐν δ' ὀλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγξιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
ὕψι δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
πηχύϊον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
- 380 τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χειρὰς ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφους
βήσαθ', ἵν' ὀτρύνειε νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἤϋσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρ᾽ ἄσσον
ὧ κράτεϊ βρίσαντες ἰῆ στυφέλιξαν ἐρωῇ
- 385 νειόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν
προπροβιαζόμενοι· ἡ δ' ἔσπετο Πηλιάς Ἀργῶ
ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπίαχον αἵσσοντες.
αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν αἰδνὴ κήκιε λιγνὺς
- 390 βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλός· οἱ δὲ μιν αὖθι
ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δὲ οἱ ἰστὸν
λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἄρμαλίνην ἐβάλλοντο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,

- 395 κληῖδας μὲν πρῶτα πάλω διεμοιρήσαντο,

375. στείρης δ' Reg. A.—φάλαγ-
κας Flor.

376. κλῖναν Guelph. Flor. Brub.

378. ὕψι δὲ ἐνθα Guelph. — Mat-
thiae obs. critt. p. 26 quum hunc et
qui sequitur versus spurios judicat,
quia nondum locus sit remis ad scal-
mos religandis, de qua re infra de-
mum v. 392 sermo sit, neque hos ne-
que sequentes versus satis attente le-
gisse videtur; inest enim adeo nihil
difficultatis, ut verbum non amplius
addam.

379. σκάλμοισιν Brunck. et recen-
tiores male. — Duo prima versus vo-
cabula laudat Etymol. M. p. 671, 8.

382. βήσατ' Flor.

383. παρ' ἄσσον Vatt. A. B. D. et
C. a manu prima.

384. βρίσαντε μὴ vulg. βρίσαντε
μὴ Vrat. βρίσαντες μὴ Vatt. A. C.
D. Guelph. Regg. A. C. E., unde recte
Brunck. dedit βρίσαντες ἰῆ, glossa
μὴ ejecta.

385. ἔδρας Vat. C. — πόδεσσι
Brunck. Beck.

388. ὑποτρόπιδι Flor. Brub. —
στενάχοντο Vrat.—φάλαγγες Flor.—
Ad verbum fere hunc locum expres-
sit Quint. Smyrn. Posthom. XII, 430
στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγ-
γες τριβόμεναι, nec tamen inde cum
Wernick. ad Tryphiod. p. 287 nostro
loco correxerim στιβαραὶ, hoc enim
mutare debuit Quintus, quia verba
ὑπὸ τρόπιδι omisit, apteque Apollo-
nius τρόπιδα vocavit στιβαρῇν, quip-
pe sub qua gemuere phalanges. Imit-
tatus est etiam Tryphiod. v. 319 sqq.

389. ἐκήκιε ex conjectura dedit
Brunck., quem sequitur Beck., qui
qua causa adducti id fecerint, et quo-
modo aures eorum ferre potuerint,
ignoro. Praeterea caesuram trochai-
cam in pedē quarto nunquam hi poe-
tae admiserunt, v. Herm. ad Orph.
p. 694 s. Restitui igitur librorum le-
ctionem.

392. σκαλμοῖς Vind. Vrat.

393. ἐβάλλοντο Guelph.

395. κληῖδας Brunck. et Beck. ma-

ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιῶ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
 ἦρεον Ἡρακλῆϊ καὶ ἠρώων ἄτερ ἄλλων
 Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολίεθρον ἔναιεν.
 τοῖς μέσσην οὔοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
 400 αὐτως, οὐ τι πάλω· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
 Τῖφυν εὐστειρῆς οἰήϊα νηὸς ἔρυσθαι.
 "Ενθεν δ' αὖ λάϊγγας ἁλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
 νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
 Ἀκτίου Ἐμβασιόιο τ' ἐπώνυμον· ὦκα δὲ τοί γε
 405 φιτροὺς ἀξαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
 τείως δ' αὐτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
 βουκόλοι Αἰσωνίδαο δύνω βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ἰήσων
 410 εὐχετο κεκλόμενος πατρώϊον Ἀπόλλωνα.
 „Κλῦθι ἄναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
 „ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης
 „Πυθοῖ χρειομένῳ ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
 „σημανέειν, αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλεν ἀέθλων·
 415 „αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἐταίροις
 „κεῖσέ τε καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἄν ὀπίσσω

le, ut v. 399 κληῖδα. — διεμερίσαντο
 Vat. C. διμοιράσαντο Guelph.

396. ἄνδ' Vat. A. — ἐν δ' ἄρα
 Vat. D.

397. ἦρεμον Vat. D. a manu pri-
 ma, ἦνεμον a secunda.

398. ἄνασσε Regg. A. B. C. D. E.

399. μεσσηνέοισιν Vat. D. — ἀπο-
 κληῖδα Flor.

401. ἐρύσασθαι Guelph.

403. ἐπάκτιον codd. et edd. omnes.
 ἐπάκτιον, quod ex conjectura dedit
 Brunck., quin verum sit dubitare non
 sinit et sequens Ἀκτίου et βώμου
 ἐπάκτιον mentio I, 359 et II, 689.

406. αὐτ' Vrat. — ἐπεὶ προέηκεν
 Reg. A.

407. τοὺς γ' Reg. A.

408. βομοῦ Vind.

409. παρέσχεθεν Guelph.

411. ναῖον Vind.

413. χρεομένῳ Guelph.

414. σειμανέειν Flor.

415. ἀρτεμέεσσι Vrat.

416. τοῖ δ' ἄρ' vulg. σοὶ δ' ἄν

Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E.
 Med. Guelph. (in hoc sū δ' ἄν teste
 Piers. Veris. p. 199. Hoerstel. vero
 silet) Vind. Vrat., unde Brunck. et
 Beck. σοὶ δ' ἄρ' dederunt. Sed ni-
 hil impedit, quominus totam librorum
 lectionem σοὶ δ' ἄν recipiamus, nam
 quod illi ἄν cum futuri indicativo jun-
 gi non posse putarunt, errasse eos do-
 cent loci plurimorum scriptorum, quos
 collegerunt Markl. ad Eur. Iph. T.
 894. Brunck. ad Aristoph. Nub. 465.
 ad Soph. Philoct. 1089. ad Theogn.
 1015. Locell. ad Xenoph. Ephes. p.
 229. Wolf. ad Dem. Lept. p. 259.
 Heind. ad Plat. Phaed. p. 22. Sturz.
 Lex. Xenoph. I, 173. Schaef. ad Greg.
 Cor. p. 66. Corai. ad Heliod. p. 62.
 Dissen. Disquisitt. Philol. I p. 11. Rei-
 sig. Conjectt. p. 141 s. idemque De vi et
 usu ἄν particulae p. 100 s., et quam hic
 vim inesse dicit huic particulae cum
 futuro indicativi junctae, ut aliquid fu-
 turum esse confidentius significetur,
 ea nostro loco aptissima est. Saepius

- „τόσσων, ὅσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
 „ἰρὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
 „ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
 420 „νῦν δ' ἔθι καὶ τήνδ' ἡμῖν, Ἐκηβόλε, δέξο θυηλὴν,
 „ἦν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 „πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 „πείσματ' ὅν δια μῆτιν· ἐπιπνεύσεις δ' ἀήτης
 „μείλιχος, ὃ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.“
 425 Ἥ καὶ αὖ εὐχολῇ προχύτας βάλε. τῷ δ' ἐπὶ βουσὶν
 ζωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλῆς τε.
 ἦτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
 πληξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείδατο γαίῃ·
 Ἀγκαῖος δ' ἑτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
 430 χαλκείῳ πελέκει κρατεροὺς διέκερσε τένοντας·
 ἥριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρῶηδὴς κεράεσσιν.
 τοὺς δ' ἔταροι σφάξαν τε θοῶς δείραν τε βοείας,
 κόπτον δαίτρευόν τε καὶ ἰερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
 καδδ' ἄμυδις τὰ γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῷ
 435 καῖον ἐπὶ σχίλῃσιν· ὁ δ' ἀκρότους χεῖς λοιβὰς
 Αἰσονίδης, γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἰδμῶν
 πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
 πορφυρέαις ἐλίκεσσιν ἐναλσιμον αἴσσουσιν·
 αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοῖδαο.
 440 „Τρῶν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖώ τε περῆσαι
 „ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσῳ
 „κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.

hac constructione Apollonius utitur, ut I, 663 οὐδέ τι πάμπαν Θυμηδὲς κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται. II, 18 ἢ κεν τις στυγερῶς κρατερὴ ἐπιέσσει ἀνάγκη. III, 506 ὥρῃ μητιάασθαι ὃ κ' ἔρξομεν. III, 1026 ὥς κεν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγὴν. IV, 405 οὐδ' ἂν ὁμῶς περιναίεται ἀντιόωσιν. IV, 408 οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπέϊξω. III, 793 καὶ κεν με διὰ στόματος φορέουσαι Κολχίδες—μωμήσονται.

417. τόσσων Vrat.—ὅσοι Vind. Vrat.—κε Vrat.—νοστήσομέν γε Reg. A.

418. ἰερὰ Vind.

423. σὺν Vind.

427. μέσον Vind. Vrat.—κάρη Vind.—Pro vulg. μετώπα ex Regg.

A. B. C. D. E. et Vat. C. μετώπῳ recte receperunt Brunck. et Beck., nam neque accusativus, neque pluralis ferri potest.

428. ἀθρόως Vind. Vrat. ἀθρόον Reg. A.

431. περιρῶηδὴς male, ut solent, Brunck. Beck.

432. σφάξαντες θοῶς Flor.

437. θυέων. ἀπὸ τοῖο Vrat.

438. ἐναλσιμον Vatt. C. D.

440. ἡμῖν Vatt. A. C. D.

441. ἔχοντας vulg. ἄγοντας Regg.

A. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck. Eadem confusio est infra v. 889.

442. ἔασιν Guelph. ut semper.

„αὐτὰρ ἔμοι θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
„τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.

445 „ὦδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσιν
„πότμον ἔμὸν πάτρης ἐξήιον, ὅφρ' ἐπιβαίην
„νηὸς, ἐνκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λήπεται.“

“Ὡς ἄρ' ἔφη· κοῦροί δὲ θεοπροπίης αἶοντες
νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν.” Ἰδμονος αἴσῃ.

450 ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι
δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
τῆμος ἄρ' ἦδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
455 κέκλινθ' ἐξέλης· παρὰ δὲ σφίσι μυρὶ ἔκειτο
εἶδατα καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόῃσιν
οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισιν
μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ
τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.

460 ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἑοῖ αὐτῷ
πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφιόωντι εἰκνῶς.
τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλη ὀπί νείκεσεν Ἰδας.

„Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;
„αὖθις ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον. ἦς σε δαμνᾷ

443. στυγερῆς Guelph.— ἐπὶ vulg.
ὑπὸ Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C.
D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck.
Beck. Hoc verum esse docet ὑπὸ
δαίμονος αἴσῃ apud Quint. Smyrn.
IX, 502. X, 396.

444. ἀσίδος Reg. A. αἰσίδος
Vrat.

445. κακοῖσι Guelph.

446. ἐπιβαίνην Vind.

448. θεοπροπίης Guelph.

450. Respicit hunc versum Etymol.
M. p. 724, 42.

451. Propter frequentissimam prae-
positionum ἐπὶ et ὑπὸ confusionem
in verbis maxime compositis (v. Spitz-
ner, obs. ad Quint. Smyrn. p. 202 s.)
facile aliquis adduci possit, ut usita-
tius ἐπισκιάωνται reponendum putet
ex Quinto et Nonno, quorum ille di-
xit ἐπισκιάωντο δ' ἄλωαι V, 346, hic
ἐπισκιάωντο κολῶναι XXXVIII, 20.
XLVI, 150, sed non tantum horum

imitationi tribuendum est, ut invitis
libris aliquid mutetur.

453. ψαμάθοιο Vatt. C. D. — βα-
ρεῖαν Vind., sed vulg. margini ad-
scripta est.

456. ἀφυσσόμενων Reg. A. ἀφυσ-
σομένων Vat. B. et nonnulli, ut vi-
detur, ex Regg., unde recepit Brunck.,
propter temporum, ut dicit, rationem,
ex qua nullam video praesentis neces-
sitatem. Quare plurimorum librorum
lectionem, a Beckio quoque postha-
bitam, revocavi. — προχόῃσιν vulg.
προχόοισιν Reg. E., quod dedit Steph.,
προχόῃσιν Regg. A. B., quod recte
reposuit Brunck.

457. Locos similes indicat Ruhn-
ke. ep. crit. p. 114.

460. μὲν omittit Flor.

464. μέσσοισι Vrat. Flor. — Pro-
ductio syllabae brevis ante μέσσοισι
exemplo Homérico caret, sed eandem
habet Noster II, 879 ἐνὶ μέσσοις et

- 465 „τάρβος ἐπιπλόμενον, τότε ἀνάλκιδας ἄνδρας ἀτύζει;
 „ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων.
 „κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν αἰέρομαι, οὐδέ μ' ὀφέλλει
 „Ζεὺς τόσον, ὅσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆμα
 „λοίγιον ἔσσεσθαι μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον
 470 „Ἴδεω ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόωτο.
 „τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.“
 Ἦ καὶ ἐπισχόμενος πλείον δέπας ἀμφοτέρῃσιν
 πῖνε χαλίκρητον λαρόν μέθυ· δεύετο δ' οἶνω
 χεῖλεα κυάνεαί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδησαν
 475 πάντες ὁμῶς, Ἰδμων δὲ καὶ ἀμφιδίην ἀγόρευσεν.
 „Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρος αὐτῷ.
 „ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
 „οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
 „ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί περ ἀνῆρ
 480 „θαρσύνοι ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
 „τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσι

IV, 870 διὰ μέσσην, ut Dionys. Perieg. 918 ἐνὶ μέσσησιν.

465. ἀτίζει Vat. B. Guelph.

466. Imitationes poetarum latinorum indicat Ruhnck. ep. crit. p. 282.

467. πτολέμοισι Vrat. — Male Beckius verba οὐδ' — δόρυ parenthesi inclusit, ignarus constructionis apud epicos frequentissimae, proptereaue perperam οὐδ' ἐμ' scripsit. Contra peccavit Brunck., qui ex more suo οὐδ' ἐμ' dedit. Restitui unico veram librorum lectionem.

468. τοι Vrat.

469. ἔσσεσθαι Vrat. Flor. — ἀκράαντον Guelph.

470. Initio versus inest hiatus, qui ferri nequit, nec male sensui consulit Spitzner. de vers. her. p. 109, Ἴδεω γ' ἐσπομένοιο legendum iudicans, quae emendatio confirmatur loco Iliadis, qui Nostro obversatus est X, 246. τοῦτου γ' ἐσπομένοιο. Sed in textu nihil mutare ausus sum. — ἐσπομένοιο Flor.

471. Apte Brunckius comparat Hom. Il. XV, 254.

472. ἐπισχόμενον Flor. — ἀμφοτέρῃσιν Vatt. A. C. D. Flor. Brub. vid. ad III, 1020.

473. χαλίκρητον Vrat. χαλίκρατον Schol. Paris.

475. ἀμφιδίην Reg. A. Vat. D.

476. αὐτῷ quum non ad Iasonem referendum sit, sed ad Idam, ut σοὶ αὐτῷ exspectetur, facile aliquis adduci possit, ut αὐτῷ corrigendum putet, quod ita usurpari notum est, praesertim quum Reg. A. exhibeat illud ipsum αὐτῷ cum glossa interlineari σοὶ. Sed in poeta epico ab hac emendatione abstinendum est, et putandum, pronomen σοὶ omissum esse. Non dissimile est III, 321, ubi αὐτοὺς pro ἡμᾶς αὐτοὺς positum est; et III, 350, ubi plane ut nostro loco αὐτῷ pro σοὶ αὐτῷ.

477. ἦέ τι Reg. A.

478. ἀνέοιχε Reg. A. cum glossa interl. οὐ προσήκει. — ἀτύζειν vulg. ἀτίζειν Vat. B. Vind. Vrat. marg. Reg. B., quod sensus causa praefendum esse viderunt Ruhnck. epist. crit. p. 93, Brunck. et rell. Eadem verba inter se commutata erant supra v. 465.

479. ἔασι Guelph. Steph. — κεν pro περ ex conjectura Brunck. Beck., de quo ad v. seq.

480. θαρσύνει vulg. θαρσύνοι Med. Reg. B. Vatt. A. D. Vind. Vrat. Flor., quod recte recepit Brunck., sed male propterea versu praecedente περ in κεν mutandum iudicavit, obsequente Beckio. De particula ἄν apud opta-

„υῖας Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
 „ἥνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμνησαν οὔστοις
 „ἄμφω Ἀητοῖδαο καὶ Ἰφθιμοί περ ἔοντες.“

485 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασεν ἄδην Ἀφαρήϊος Ἴδας,
 καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμείβετο κερτομίοισιν.

„Ἄγρει νῦν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἔνισπε,
 „εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
 „οἷον Ἀλωϊάδῃσι πατὴρ τεὸς ἐγγυάλιξεν·

490 „φράζεο δ' ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
 „χρεὶά θεσπίζων μεταμώνιον εἴ κεν ἀλώῃς.“

Χώετ' ἐνιπτάζων· προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι
 αὐτός τ' Αἰσονίδης κατερήτυεν· ἄν δὲ καὶ Ὀρφεύς·

tirum omissa nunc nota sunt omnia. Exempla HomERICA sunt II. II, 340. V, 303. VII, 48. XXIII, 151. Od. XIV, 123. Apud Nostrum infra III, 355 εἰ δὲ καὶ οὖνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεὴν τε Ἰδμεναι, οἷτινες εἰσὶν, ἔκαστά γε μυθήσασιν et, qui nostro loco simillimus est, IV, 1719 ῥέζον δ' ὅσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέζῃν Ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν. — ἑτάρων Vind. sed ἑταρον in marg. Beckius ἑταρον dedit lectore non monito, idemque in versione latina expressit, nescio qua auctoritate vel qua causa commotus.

482. υῖε Vat. C. — Ἀλωϊάδων et mox ὅσον Schol. Paris.

485. ὥς φάτ' Vatt. A. D: Vind. Vrat. Flor., unde Stephanus ὥς φάτο dedit, quod Vat. C. a manu prima habere videtur. ὥς ἄρ' ἔφατ' Vat. B. ὥς ἔφατ' Vat. C. a manu sec. Regg. quinque, Guelph. Brub. Basil. Hoelzlin. Brunck. et rell., idque verum esse dubitari non potest, nam Homerus quoque ὥς φάτο nunquam habet nisi ante vocabulum a consonante incipiens. Eadem varietas est IV, 1096. — ἐγέλασεν Vat. D. a manu prima. ἐκ δ' ἐγέλασεν Vind. Vrat. ἐκ δὲ γέλασεν Schol. vulg.

487. νῦν male Brunck. cf. Hom. II. XIV, 271. — σοῖσι θεοπροπίοισιν Reg. E. σοῖσι θεοπροπίησιν Flor. Brub. Basil. — ἔνισπε inapte Med. Guelph. Ald., unde per edd. Brub. Basil. Hoelzlin. propagatum est, donec Brunckius codicum reliquorum et

Florentinae lectionem recte revocavit, quam dederat jam Steph.

488. μοι Vind. ἐμὸν Reg. A.

491. μελαμώνιον Vind. μεταμώνιον, quod in codice nullo comparet, Schol. Paris. pro varia lectione affert, Schol. vulg. in textu habet, unde solus recepit Stephanus. — ἢ κεν Med. Flor. Ald. Basil. ἢ κεν Brub. ἢ κεν Vind. Vrat. ex confusione frequentissima. De εἴ κε vid. supra ad v. 197.

492. ἐνιπάζων Vat. D. — προτέρω σε δὲ νεῖκος vulg. προτέρω δὲ νεῖκος Vatt. A. B. Guelph. Vind. Vrat. προτέρω δὲ κε νεῖκος Med. Regg. A. C. D. E. Vat. C., quod inde a Brunckio in textu legitur. Litem dirimit locus Homericus, quem attulit Brunckius, II. XXIII, 490.

καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις
 γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο
 καὶ φάτο μῦθον.

494. κατερήτυθεν Guelph. — ἀνά Vat. D. Vind. Vrat. Schol. Vulgatum ἄν cum sensu carere videretur, Pierson. Verisimil. p. 108 emendavit: κατερήτυε· σὺν δὲ καὶ Ὁ. Brunckius vero ἐν δὲ καὶ, quod recepit Beck. Vulgatam qui tenet Hoerstelius ita tuetur, ut ἄν ad πείραξεν trahendum putet per tmesin disjunctum, sed verbum ἀναπειράζω aliunde non est notum, et si esset, sensum huic loco non aptum praeberet. In scholiis vulgatis ἄν pro ἀναστάς positum dicitur, quod fieri non potest, in Parisinis pro ἀν-

495 λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν ἀοιδῆς.

"Ἡειδεν δ' ὥς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
νείκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·

ἡδ' ὥς ἔμπεδον αἶεν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν

500 ἄστροα σεληνάῃ τε καὶ ἡέλιοιο κέλευθοι·

οὐρεά θ' ὥς ἀνέτειλε, καὶ ὥς ποταμοὶ κελάδοντες
αὐτῇσιν Νύμφησι καὶ ἔρπετὰ πάντα γέγοντο.

ἡειδεν δ' ὥς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε

Ῥακεανὶς νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο,

505 ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἵκαθε τιμῆς,

ἡ δὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ῥακεανοῖο·

οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῇσιν ἀνασβον,

ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδῶς,

Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὐπω

510 Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ

βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάξει.

Ἡ καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σχέθεν αὐδῇ.

τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα

πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν ἡρεμέοντες

ἔσται, id quod apud Homerum saepissime fieri constat, eaque mihi quoque vera videtur explicatio. Sed ita versus sequens non junctus est cum hoc versu, cui rei levi mutatione succurrendum puto, ΔΑΝ pro ΑΝΑ reponens, ita enim hunc locum constituendum censeo:

ἀν δὲ καὶ Ὀρφεύς·

λαιῇ δ' ἀνασχόμενος κίθαριν
πείραζεν ἀοιδῆς.

Librorum lectionem ἀν revocavi, conjecturam in textum recipere non ausus sum.

495. ἐπήραζεν Schol. Paris., quod explicatur: ἀντὶ τοῦ ἡρμοζεν, ut in Schol. vulg. πείραζεν ἀντὶ τοῦ· ἡρμότεν.

496. ἡειδε δὲ Vat. D. ἡειδε δ' Vrat. et sic Brunck. Beck., ut solent, male, et hoc versu et v. 503, ubi Vat. D. eandem, quam hic lectionem praebet, Vrat. vero vulgatam. Achilles Tattius, qui Isagoge ad Arat. c. 3. (Petavii Uranolog. p. 125) hunc et duos, qui proxime sequuntur, versus laudat, ita dedit: ἡειδεν δ' ὥς γαῖα καὶ

οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε τὸ πρὶν κ.τ. λ. fortasse memoriae lapsu.

499. αἰθέρει Flor. Brub. Basil.

501. οὐρεά τ' Vrat. Flor. Brub. Basil.

502. αὐτῇσι Med. Reg. E. Vrat. Brub. Basil., quod non recipere debebant cum Hoelzolino Brunckius et Beckius. — πάντα γέγοντο Regg. A. E., quod recepi pro vulg. πάντ' ἐγένοντο. vid. ad II, 1072.

508. ἐπὶ φρεσὶ ed. Paris. et inde Steph.

510. καρτύναντο Vrat.

513. Pro τοὶ Brunckius lectore non monito τοῦ dedit, quod neque unde sumserit, neque qua causa commotus vulgato praetulerit scio, nusquam enim comparet nisi in marg. Vind. et Schol. Paris. et sensum adeo pervertit, ut typothetarum magis errori quam Brunckii ingenio deberi putem. Migravit tamen in editiones sequentes, Beckianam quoque. — πλήξαντος Guelph. teste Piersono, πλήξαντο teste Hoerstelio cum gl. ἐθαύμασαν et suprascr. ἡ λήξαντος.

515 κηληθμῶ· τοῖν σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν αἰοιδῆς.
οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι δὴ λοιβάς,

515. τοῖον σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν αἰοιδῆν vulg., quae corrupta esse liquet. Libri magnopere variant: τοῖν habent Guelph., marg. Vind. et, ut videtur, Vat. B. cum Regg. quinque, reliqui τοῖον exhibent. τοῖν γάρ σφιν ἐνέλλιπε Reg. A. θελκτον Vatt. C. D. Vind. (ubi marg. θελκτὺν) Vrat. θελκτὺν Vat. A. Guelph. et suprascr. in Vrat. θελκτὺν Reg. A., reliquorum Regiorum alii θελκτὺν, alii θελκτὺν, denique αἰοιδῆ Vrat. αἰοιδῆς Regg. quinque et Med. Inde Brunck. ad Epigr. gr. p. 292 et ad Eur. Hippol. 228 hunc locum ita restituere conatus est: τοῖν σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν αἰοιδῆς, et ita cum eo edidit Beckius. Sensui quidem haec lectio satisfacit, neque librorum auctoritate caret, ideoque a me quoque in textum recepta est, at nihilo minus admodum est dubia. Receptae lectiones neque plurimorum sunt neque optimorum librorum, vocabulum θελκτὺς alibi non reperitur, et, quod maximum est, syllabam postremam longam habere debet, cf. Wernick. ad Tryphiod. p. 288 s. Itaque ampliandum censeo.

516. Hic quoque et qui sequuntur versus corrupti sunt, nam et δὴ sensus aequae ac metri causa ferri nequit, et τῶς absurdum est, et τε constructionem turbat, et totus locus cum praecedentibus non satis apte cohaeret. Librorum fere nulla est discrepantia. Pro ἐπὶ δὴν in Vat. D. a secunda manu legitur ἔτι δὴν, in Schol. vulg. ἐπιδὴν, quod habent etiam Steph. et Hoelzlin. Pro δὴ idem Vat. D. a sec. manu Διὶ habet, quod conjectura assecutus erat Steph. probante Ruhnck. epist. crit. p. 283, et recepit Beck. Profecto ea emendatione vix ulla potest luculentior esse, eamque et ipse recepissem, si magna lux inde toti loco affulgeret, sed locus ea non corrigitur, praeterea δὴ abest a Vrat., et a Scholiastis alto silentio premitur, qui de Mercurio potius, quam de Jove loquuntur. Totum locum qui emendare conaretur inventus est nemo praeter Gerhardium, qui Lectt. Apoll. p. 74 s. ita cum restituendum judicat:

οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασ-
σάμενοι δὴ λοιβάς,
ἢ θέμις ἐστί, θεοῖς, ἐπὶ τε γλώσ-
σῃσι χέοντο κ. τ. λ.

Sed etiamsi τε post participium illatum non moror, cujus ipse exempla attuli ad Aesch. Ag. 97, tolerari nequit spondeus disjunctus in pede quinto, displicet θεοῖς et ipse verborum nexus. Ut dicam quod sentio, locus mihi ita comparatus videtur, ut nulla unquam conjectura sanari possit, deesse enim nonnulla et τῶς et τε clarissime indicant. Quomodo vero factum sit, ut locus adeo sit truncatus et corruptus, satis manifestum est, totus enim hic locus a v. 516 ad v. 524 posteriori carminis recensibni debetur, in priore alia omnia legebantur, quae deinde margini adscripta turbas non poterant non ciere. Versus a Scholiastis servatos adscribam, quantum fieri potuit emendatos:

τῆμος δὲ τριτάτῃ φάνη ἥως τῆδ'
ἐπὶ νυκτὶ
βουθυσίην Ἐκάτοιο καταντόθε
δαινυμένοισι,
τῆμος ἄρ' ἐκ Διόθεν πυροὶ πέ-
σεν· ὥρτο δὲ Τίφους
κεκλόμενος βάλειν ἐπὶ σέλμασι·
τοὶ δ' ἄλκοντες
ἰθὺς ἔβαινον —

Postremi versus initium in solis Scholiis Parisinis legitur, eumque exple-re conatus est Gerhard. p. 12, additis verbis: ἄφαρ λεληημένοι εἰρε-σιάων. Primum quoque illorum ver-suum corruptum esse perspicuum est, quid enim est: ubi tertia aurora iis, hac nocte coenantibus apparuit? Sanare eum conatus est Gerhard. e-mendando τῆλ' ἐπὶ νυκτὶ, sed etiamsi id graece sic dici possit, saniorne est hic sensus: ubi eis ad extremam noctem coenantibus tertia aurora apparuit? nisi forte Gerhard. reve-ra putavit, τριτάτῃ ἥως de tertia par-te noctis secundum Il. X, 252 dici posse, quod non potest. Itaque aut τριτάτῃ aut ἥως corruptum est, id-que confirmat satis mira lectionis va-rietas in Schol. Paris., ὁδὸς pro ἥως, qua tamen quid faciendum sit nemo facile dixerit. Sed haec sufficient ad

ἢ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
αἰθομέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνῶντο.

Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαινοῖς ὄμμασιν Ἡὼς

520. Πηλίου αἰπρινὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὐδίοι ἐκλύζοντο τινασσομένης ἀλὸς ἄκραι,
δὴ τότε ἀνέγρετο Τῖφος· ἄφαρ δ' ὀρόθυνεν ἐταίρους
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.
σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος ἠδὲ καὶ αὐτὴν

525. Πηλιάς ἴαχεν Ἀργὼ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
ἐν γὰρ οἱ δόρυ θείον ἐλήλατο, τό δ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.
οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
ὥς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ὧ ἐνὶ χώρῳ,

530. εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόωντο.
μέσση δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
ἴξανον· ἄγχι δὲ οἱ ῥόπαλον θέτο καὶ οἱ ἔνερθεν
ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. εἴλκετο δ' ἦδη
πείσματα καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἀλός. αὐτὰρ Ἰήδων

535. δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
οἱ δ', ὥστ' ἠΐθεοι Φοῖβω χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ
ἢ που ἐν Ὀρτυγίῃ ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·

540. ὥς οἱ ὕπ' Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
ἄφρω δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήκειν ἄλμη

indicandas loci difficultates, quem reliqui editores silentes et sicco pede transierunt.

517. χέονται Flor. Brub. Basil.

523. ἀρτυνέσθαι ex uno Reg. D. recepit Brunck. ut venustius. Miror quomodo venustum ei visum sit, quod soloecum est.

524. Παγασήϊδος Vrat.

526. τόδ' vulgo male. τό δ' Vatt. B. D. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. τό omittit Guelph.

528. ἐπὶ σχερῶ Vatt. B. D. ἐπισχερῶ Flor. ἐπισχερῶ Brub. Basil.

530. ἔντεσιν Vrat. Vind.

533. ὑπεκλάσθη Reg. A. Schol. Paris. et suprascr. in Vind., quod non praeferendum.

538. περὶ βωμὸν ἐνισπῇ Vat. B. a manu prima, mira sane discrepantia. Hinc perspicuum est, Apollonium apud Hom. II. XVIII, 571 ὁμαρτῇ legisse, ubi nunc ἀμαρτῇ editur.

539. κραιπνοῖσιν Vind. Vrat.

540. ὥς ὑπ' Ὀ. vulg. versu claudicante, cui subvenire voluit Stephanus, καὶ aut ἄρ' interjiciendo, Arnald. lectt. gr. p. 236 ὥς ὑπὸ scribingo, sed ὥς οἱ ὑπ' Reg. B. Med. (cod. ap. Dorvill. Obs. Misc. IV p. 194). Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. et ut videtur Guelph. Male Reg. D. ὥς οἷ γ' ὑπ' —, male etiam Brunck. et Beck. ὥς οἷ ὑπ' Ὀ.

541. δεῖρ' ῥόθια Vat. B.

542. κελαινὴ ἐκήκειν Guelph. Med.

δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 στράπτε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἵκελα νηὸς λούσης
 545 τεύχεα· μακραί δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
 ἀτραπὸς ὥς χλοεροῖο διειδομένη πεδίῳιο.
 πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἡματι κέλῳ
 νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἱ τότε ἄριστοι
 πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
 550 Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος ἥδ' αὐτοὺς
 ἥρωας χεῖρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
 αὐτὰρ ὁ ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλλυρίδης, πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἄγῃ

(apud Dorvill. l. c.) Flor. Ald. Brub. Basil., quod recipiendum judicavit Piers. Veris. p. 199, receperunt Brunck. et Beck. Nescio quomodo aures eorum ferre potuerint. Nusquam Apollonius caesuram trochaicam in pede quarto admisit, cf. Herm. ad Orph. p. 695.

543. Hermann. ad Orph. p. 731, offensu hiatu, qui est in vocabulis μορμύρουσα ἐρισθενέων, emendandum censuit περισθενέων. Sed est is hiatus eo loco, quo facillime toleratur, et quo Apollonius ipse eum saepius admisit, in caesura pedis tertii, cf. Spitzner. de vers. her. p. 142 s. Gerhard. lectt. p. 188. Ceterum in prior recensione Schol. Florentina hanc lectionem fuisse tradunt: μορμύρουσα τυπῇσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.

546. Imitationes latinas indicat. Ruhn. ep. crit. p. 283.

547. Θεοὶ λεῦσσον Reg. A.

548. ἀνδρῶν γένος Regg. A. C. E. Guelph. γένος ἀνδρῶν Vat. B.

549. ἀκροτάτοισι vulg. ἀκροτάτῃσι Regg. A. C. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. Vatt. A. B. D. et C. a manu prima, quod cum Brunck. et Beck. recepi, quamquam vulgatam tuetur Dorvill. ad Charit. p. 652 ed. Lips. De confusione illarum terminationum sermo fuit supra ad v. 128.

550. σκοπιῇσιν pro κορυφῇσιν habet auctor Etymol. M. p. 479, 52, quod memoriae ejus inhaeserat ex locis aliis ut Orph. Arg. 371. Πηλίου κορυφῆς habet Maneth. II, 105.

APOLLON. RHOD. I.

551. Τριτωνίδος Reg. A. et alii fortasse Regionum, Vrat. Vind. (ubi in marg. vulg.) Guelph. (teste Hörstel., nam Piers. Veris. p. 200 Ἰτωνίδος in eo legi dicit) et var. lect. in Schol. utrisque, quod valde dubitavi an recipiendum sit, quia reliquis omnibus locis Apollonius eam Tritonidem vocat, cujus omnino magnae sunt in fabulis ad Minyas pertinentibus partes, cf. C.O. Müller. Orchom. p. 213. 355. Sed Ἰτωνίδος non potuit a librariis proficisci, Τριτωνίδος facile reponere potuerunt, quum id reliquis locis reperissent. Praeterea vulgatam eandemque librorum plurimorum lectionem tuetur etiam Etymol. M. l. l. et qui ejus verba exscripserunt Tzetz. ad Lycophr. 355. Eudoc. p. 322 et Phavorin.

552. ἐρετμούς Guelph. teste Piers. ἐρετμά Vind.

553. ὁ γ' ἐξ vulg. ὁ ἐξ ὑπάτοις ὄρους Vat. B., quo auctore ejiciendum est γ', quod hiatus removendi causa intrusum est a librariis, cf. Gerhard. p. 191 et quae ad IV, 873 monentur.

554. Φυλιρίδης Reg. A. Φιλυρίδης Regg. C. E. Brunck. Beck. Sed quamquam poterat Apollonius vocis tetrasyllabae primam producere, ante liquidam maxime, tamen propter tot librorum consensum in vulgata acquievi. Etiam Orph. Arg. 454 libri omnes in Φιλλυρίδης consentiunt, itemque poetae latini Phillyrides scribunt, v. Propert. II, 1, 60. Virgil. Georg. III, 550. Ovid. Art. Am. I, 11.

555 τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖη χειρὶ κελεύων
νόστον ἐπευφήμησεν ἄκηδέα νισσομένοισιν·
σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλείδην Ἀχιλῆα φίλῳ δειδίσκετο πατρὶ.

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἄκτῃν
560 φραδομοσύνη μῆτι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
Τίφυος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐϋξοα τεχνηέντως
πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὅφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνουσι,
δὴ ῥα τότε μέγαν ἰστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμη,
δῆσαν δὲ προτόνοισι τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,
565 καδδ' αὐτοῦ λῖνα χεῦαν ἐπ' ἡλακάτην ἐρύσαντες.
ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλωας
ξεστῆσιν περόνησι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες
Τισαίην εὐκήλοι ὑπὲρ δολιχὴν θέον ἄκρην.
τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῷ
570 Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόον εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιάς ἀλὸς ἀμφιέπεσκεν
ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
ἰχθύες ἀΐσσοντες ὑπερθ' ἀλὸς, ἄμμιγα παύροις
ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.
575 ὥς δ' ὅπότε ἄγραύλοιο κατ' ἵχνια σημαντήρος
μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
εἰς αὐλιν, ὃ δέ τ' εἴσι πάρος σύριγγι λιγείῃ
καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὥς ἄρα τοί γε
ὠμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρειν οὖρος.

557. ἐπολένιον Vind.

558. Πηλείδην Brunck. Beck. ex more.

559. ἄκρην scribendum videri pro ἄκτῃν monebitur ad II, 994.

560. μῆτι Flor. Brub. Basil. et codd. aliquot, male, ultima enim ex contractione producitur, v. Spitzner. de vers. her. p. 44.

561. Hic cum trecentis proximis versibus desunt in Guelph.

564. δῆσαν τε Brunck. ex conjectura inepta.—ἐκάτερθε ex Regg. D. E. Brunck. Beck. Reliqui omnes ἐκάτερθεν.

565. χεῦον Flor. Brub. Basil. — Schol. Ven. ad II. XVI, 183 et Etym. M. p. 424, 19 hunc versum, poetae nomine non addito, ita laudant: καδδ' αὐ-

τοῦ λῖνα χεῦον ἐπ' ἡλάκατα τανυσαντες.

567. ξεστῆσι Regg. D. E. Vatt. A. B. D. Brunck. Beck. ut solent. — ἀμφιβάλλοντες Vind.

569. ἐϋθήμονι Brunck. ut solet.

570. νηοσσόον Schol. Paris.

572. τῇ δὲ βαθείης Regg. A. C. E., quod recepit Brunck. inepte. τοὶ δ' ἐκ βαθείης Ald. Paris. ἐκ δὲ βαθείης Vat. A. Brub. Basil. Hölzlin. Shaw. In recepta lectione, quam reliqui codd. omnes cum ed. Flor. tuentur, nihil est offensionis.

573. ἔμμιγε Schol. Paris. fortasse pro ἔμμιγα.

574. ἄπλατοι Schol. Paris. Uterque scholiastes explicat: ἀπροσπέλαστοι, μεγάλοι.

579. ὠμάρτευν Vind.

580 Αὐτίκα δ' ἡερίη πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν
 δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας
 αἶεν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
 φαίνεται δ' εἰναλὶη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
 Πειρεσιαὶ Μάγνησά θ', ὑπεύδιος ἡπείροιο
 585 ἄκτῃ, καὶ τύμβος Δολοπήϊος· ἐνθ' ἄρα τοίγῃ
 ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίησιν ἔκελσαν,
 καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
 κεῖαν ὀρινομένης ἀλὸς οἴδματι· διπλόα δ' ἄκταις
 ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
 590 νῆα τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαῖφος.
 τὴν δ' ἄκτῃν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
 Ἐνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον Μελίβοιαν,
 [ἄκτῃν τ' αἰγιαλὸν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες.]

581. De prima vocabuli δύετο producta v. Wernick. ad Tryph. p. 374.

582. ἐπὶ προθέοντες Vatt. A. C.—
 ἄκτῃ Reg. D. ex confusione frequentissima; ita et Orpheus, qui hunc locum imitatur, Arg. v. 462 s.

Τισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ
 Σηπιάς ἄκτῃ,
 φάνθη δὲ Σκίαθος, Δόλοπός τ'
 ἀνεφαίνετο σῆμα.

Sed hunc oportebat ἄκτῃ dicere, quum ἄκρη praecessisset.

583. ἄπωθεν Vind.

584. Μάγνησσα Schol. Paris.

585. Δολοπείης Reg. A. Δολοπί-
 ης Vrat.

586. πάλιν πνοίῃσιν vulg. παλιμ-
 πνοίῃσιν ex conjectura dedit Brunck.,
 quam confirmant codd., nam παλιμ-
 πνοίῃσιν habent Vatt. A. D. παλιμ-
 πνοίῃσιν Vrat. παλιμπνοίῃσιν Vind.
 cum gl. ἐναντίαις πνοιαῖς.

588. κῆαν Vatt. A. D. Vrat. — αὐ-
 ταῖς pro ἀκταῖς Steph. ex errore typ.

589. ἤματα δαινύεσκον Vat. B.,
 qui merus error videtur ex frequente
 litterarum Α et Δ confusione natus,
 non igitur propterea cum Gerhardo
 p. 44 putandum, in priorē recensio-
 ne mendosum δαινύεσκον scriptum
 fuisse.

590. τανυσσάμενοι vulg. Veram le-
 ctionem praebent Vatt. A. C. D. Med.
 Vind. Vrat. Regg. A. B. D. E.

592. παρεξέθεον Vind. παρεξέ-
 θεον Vrat.

593. Quod versus hic et sequens
 in idem vocabulum εἰσορόωντες ex-
 eunt, id omnino ferri nequit, quam-
 quam enim II, 574 s. uterque versus
 in αὐτίς et II, 1108 s. in αὐτῶς ex-
 it, ea et breviora sunt vocabula et
 minoris momenti, hanc autem ejusmo-
 di repetitionem tolerasse Apollonium
 nemo putaverit. Quare Brunck. ad
 Theocr. XX, 26 prius εἰσορόωντες
 in ἐκνεύσαντες mutandum judicavit,
 quo in simili re utitur Orph. Arg. 460,
 idque deinde in textum recepit, et
 eandem emendationem iterum laudi-
 bus extulit ad Aristoph. Eccles. 614.
 Sed ea est admodum temeraria mu-
 tatio neque probabilior Jacobsii con-
 jectura apud Weichert. de versibus
 Virgilii et Valerii injuria suspectis
 p. 88 δυσήνεμον ὁρῶδουντες;
 praeterea totus versus ita est compa-
 ratus, ut sine ullo sensus detrimento
 abesse possit; denique ἄκτῃν et αἰ-
 γιαλόν, vocabula idem significantia,
 quis conjuncta ferat? Itaque rectius
 vidisse videntur Matthiae obs. p. 26
 et Beckius, qui versum spurium ju-
 dicant. Omnino dubitari non potest,
 quin ex priorē recensione irrepserit,
 in qua sequens versus ita comparatus
 erat, ut non in εἰσορόωντες desineret,
 quae est et Gerhardi p. 29 s. senten-
 tia. Fortasse tum ἄκρη τ' αἰγια-
 λόν τε lectum est. His causis com-
 motus versum uncis inclusi.

- ἤϊθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 595 πόντω κεκλιμένην παρεμέτρεον· οὐδ' ἔτι δηρὸν
 μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
 κεῖθεν δ' Εὐρυμενάς τε πολυκλύστους τε φάραγγας
 Ὀσσης Οὐλύμποιό τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
 κλίτεα Παλλήναια Καναστραλήν ὑπὲρ ἄκρην
 600 ἦνυσαν ἑννύχιοι πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες.
 ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἀθῶ ἀνέτελλε κολώνη
 Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Λῆμνον ἐοῦσαν,
 ὅσσον ἐς ἔνδιόν κεν εὖστολος ὀλκὰς ἀνύσσει,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρῃ Μυρίνης.
 605 τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος
 πάγχυ μάλ' ἀκραῆς, τετάνυστο δὲ λαίφεα νηός.
 αὐτὰρ ἄμ' ἠέλλοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
 εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηῖδα Λῆμνον ἵκοντο.
 Ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
 610 νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
 δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναικας
 ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσιν
 τροχὺν ἔρον, ὅς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν

594. Propter homoeoteleuton hunc versum omiserunt librarii, qui Vat. B. et Vrat. scripserunt, hic eum in margine adjecit.

595. οὐδέ τι Vatt. A. C. D. Vrat.

596. βάλλειν Vind.

597. εὐρυμένας Vatt. A. C. D. εὐρυμένας vulg., quod pro adjectivo etiam Schol. habent. Sed male se habent epitheta copula juncta, recte igitur Ruhnck. ep. crit. p. 283 Εὐρυμενάς scribendum esse vidit, quam Thessaliae urbem etiam Steph. Byz. commemorat. Certissimo argumento est Valer. Flacc. II, 14 *remis insurgitur*; inde saluant *Eurymenas*. Beckius male Εὐρυμένας. — φάραγγας Vat. C. a m. 1. et Schol. Paris.

599. κλίτεα Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Brub. Basil. — Παλλήνεα Vind. Vrat.

600. πνοιῇ Vatt. A. B. D. et C. a m. 1. πνοιῆς C. a m. 2.

601. ἀνέτειλε Reg. A. — Ἀθῶς ἀνέτελλε κολώνη Θρηϊκίη laudat Schol. ad Theocrit. VII, 76.

603. Expressit hunc versum Dio-

nys. Perieg. 155, ubi male editur ἀνύσση.

604. ἐς ἄχρῃ Vatt. A. B. C. D.

608. Σιντηῖδα Vind. — Hemistichium laudat Etymol. M. p. 713, 42.

609. δέδμητο Flor.

611. ἀπανήναντο Reg. A.

612. ἐχθείραντες Med. Reg. E. Vat. B. Flor. Brub. Shaw. Reposuerat jam Stephanus, quod in reliquis libris legitur.

613. ἔρων Reg. A., quod a librario profectum est metro prospiciente. Eadem de causa τὰς legitur in Vat. B. Flor. et reliquis editionibus, quod tam aperte correctori metrico debetur, ut mirer, quomodo id recipiendum esse judicaverit Spitzner. de vers. her. p. 61 post exempla contraria, quae ipse eo loco collegit; ὅς, quod codd. omnes, illo uno excepto, praebent, recte recepit Brunck. — ἀγίνεον Regg. A. E. Vat. B. Flor. Brub. Basil. Hölzlin. Veram lectionem, quam reliqui libri praebent, jam reposuerat Steph. — ἀντιπέρηθεν Vind. ἀντιπέρη Schol. Paris.

- Θρηϊκὴν δηοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαξεν
 615 Κύπριδος, οὐνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
 ὦ μέλαια ζήλοιο τ' ἐπισμυγεῶς ἀκόρητοι.
 οὐκ οἶον σὺν τῆσιν εἰς ἔρῳαίσαν ἀκοίτας
 ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
 μή τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
 620 οἷη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείδατο πατρὸς
 Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἄνασεν·
 λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὑπερθ' ἀλὸς ἦκε φέρεσθαι,
 αἶ κε φύγῃ. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
 πρόσθεν ἅτῃ Σίκινόν γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν
 625 νῆσον ἐπακτῆρες, Σικίνου ἄπο, τὸν ῥα Θόαντι
 Νηϊὰς Οἰνοίῃ Νύμφῃ τέκεν εὐνηθεῖσα.
 ταῖσι δὲ βουκόλιαί τε βοῶν χάλκειά τε δύνειν
 τεύχεα πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
 ῥηϊτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,
 630 οἷς αἰεὶ τοπάροιδεν ὁμίλεον. ἀλλὰ γὰρ ἔμψης
 ἢ θαμὰ δὴ πάπτεινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
 δέλματι λευγαλέῳ, ὁπότε Θρηϊκὲς ἴασιν.
 τῷ καὶ ὅτ' ἐγγύθι νῆσον ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργῶ,
 αὐτίκα πασσυδίῃ πυλέων ἔκτοσθε Μυρλίνης
 635 δῆϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
 Θυιάσιν ὠμοβόροις ἵκελαι· φᾶν γὰρ πού ἰκάνειν

615. ἐπιδηρὸν Flor. Brub. Basil., eademque edd. cum Schol. Paris. ἄτισαν.

616. μέλαιε Vind. — ἐπισμυγεῶς Reg. A. — Hunc versum non suo loco legi, et versu sequente οὐδ' scribendum esse suspicatur Beckius, nescio qua causa.

617. Hic legitur adverbium οἶον, cuius exempla desideravi ad Aesch. Agam. 130. Item infra II, 634. III, 1109. IV, 652. 1077. — ἐρῳαίσαν Vat. B.

623. φύγοι Brunck. ex uno Reg. C. (ubi tamen vulgata suprascripta est) dedit, tanquam huic loco aptius, allatis locis I, 171. 663. 827. II, 340. III, 535, quorum primus tantum cum nostro comparari potest. Contra αἶ κε eadem deliberandi vi cum conjunctivo jungitur II. I, 420. IV, 249. VII, 394. VIII, 191. X, 55. XI, 797. 799. XIII, 236. XXIV, 301. Od. I,

379 et passim. Eodem sensu αἶ κε apud Nostrum legitur cum conjunctivo II, 1128. III, 26. εἶ κε I, 807. III, 642. cum optativo II, 696. III, 535. 693. IV, 417. 462. Itaque vulgatam revocavi.

624. αὐτὰρ Reg. A. — Σύνκινον Reg. A. et Schol. Paris. — αὐδηθεῖσαν Flor. Brub. Basil. — Hunc versum cum parte praecedentis laudat Etymol. M. p. 712, 51.

625. ἐπακτῆρες ἄνδρες Σικίνου Reg. A.

627. τῆσι ex conjectura Brunck. Beck. Mirum sane in forma insolentiore hic libros omnes consentire.

629. ῥηϊτερον corrigi vult Matthiae Misc. phil. II, 2 p. 115 sine causa. — πέλον Reg. A.

635. δῦσαν Vind. δῦσαντες Vrat.

636. Θυιάσιν vulg. contra metrum. Θυιάσιν ex Etymol. M. p. 457, 19 recte restituit Brunck. cf. Bentl. ad

Θρηϊκας· ἡδ' ἅμα τῇσι Θοαντιάς Ὑψιπύλεια
δύν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμνηχανίη δ' ἐχέοντο
ἄφθογγοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἤωρεῖτο.

640 Τείως δ' αὖτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοὸν, τῷπέρ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπον Ἑρμείας,
σφωϊτέροιο τοκῆος, ὃ οἱ μνηστὶν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποιχομένου Ἀχέροντος

645 δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.
ἀλλ' ἢ γ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἡελίου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω, χρεῖά με διηνεκέως ἀγορεύειν;

650 ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίξατο δέχθαι λόντας
ἡματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἡοῖ
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέας.

Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἴξον λοῦσαι
εἰς ἀγορὴν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.

655 καὶ ὃ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλᾶδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκ' ἄρ' ἢ γ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.

Hor. Carm. II, 19, 9. Brunck. et Blomf. ad Aesch. Sept. Th. 500 (494).
θωάσιν Vatt. A. C. D.

637. Malim. ἡ δ' ἅμα τῇσι.—ταῖσι Flor. Brub. Basil. Steph. ut mox v. 656, inde ταῖσι Hölzlin. Shaw., sed τῇσι codd. omnes, Brunck. Beck.

638. δύν' Vrat. — ἐν Vat. B. — ἐγένοντο Vind. ἐλέοντο marg. Vind. ἐκέχυντο ex uno Reg. D. Brunck. Beck. male. cf. II. XVI, 267. XIX, 356.

639. ἡώρητο Vind. ἡώρεῖτο marg.

642. ἐπέτρεπον ex uno Reg. D. Brunck. Beck. Idem exhibent Vatt. A. C. D., sed nihilominus imperfectum retinui, semper enim legationibus fungi Aethalidem jubebant.

643. σφωϊτέρος suus, ut II, 763. III, 335. 600. 625. 1227. IV, 273.—Fugit hic versus Hermannum, quum ad Orph. p. 782 locos colligeret, quibus syllaba brevis in consonantem desinens ante οἱ non producitur, legitur enim vulgo τοκῆος, ὃς οἱ, neque dubitavi ὃς in ὄ mutare, ab imperitis librariis propter hiatum, qui eis videbatur, corruptum. Loci Homerici,

quibus ὃς ante οἱ non producitur sunt II. VI, 90. XIII, 561. Od. I, 300. III, 198. 308. XXI, 416, quibus omnibus ὄ reponendum videtur. Unus modo est praeter hunc Apollonii locus, quo ita a regula deflectitur, III, 1204, de quo infra sermo erit.

644. οὐδέ τι Vrat. Schol. Paris.

651. ἀννμένοιο vulg. invito metro. ἀνωμένοιο Reg. D. ἀνομένοιο Regg. A. B. C. E. Vatt. A. D. et C. a m. 1. ed. Paris. Schol. Paris. et Etymol. M. p. 111, 17. hinc recte Brunck. Beck. Idem restitui jam poterat ex locis Nostri II, 494 et III, 1340.

653. ἴξον λοῦσαι emendandum iudicat Gerhard. p. 75 propter loca Homericā II. X, 470 et XXIII, 38, ubi ἴξον λόντες legitur. Cujus mutationis necessitatem non video, nam et sensum probum exhibet vulg. lectio, modo verba ita jungantur: ἀνὰ πτόλιν λοῦσαι, ἴξον εἰς ἀγορὴν, neque minus Homericum est ἴξον λοῦσαι, sic II. IX, 87 ἴξον λόντες, XIX, 50 ἴξοντο κίοντες.

656. αὐτίκα ὃ' ἢ γ' vulg. αὐτίκ' ἄρ' ἢ γ' Regg. A. E. Vatt. A. C. D.

- „ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
 „ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
 „ἥϊα καὶ μέθυ λαρόν, ἵν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
 660 „μίμνοιεν, μηδ' ἄμμε κατὰ χρεῖω μεθέποντες
 „ἄτρεκέως γνῶωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
 „βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
 „θυμηδὲς κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται, εἴ κε δαείεν.
 „ἡμετέρῃ μὲν νυν τοιῇ παρενήνοθε μῆτις·
 665 „ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσεται ἄλλῃ,
 „ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσθα.“
 „ὦς ἄρ' ἔφη καὶ θῶκον ἐφίζαντο πατρὸς ἑοῖο

Vrat., quod recte praetulit Brunck. Ita enim infra II, 1082 ἀντίκ' ἄρ' οἷε et ipsum illud ἀντίκ' ἄρ' ἦγε Hom. Od. XXI, 46. Praeterea ἀντίκ' ἄρα legitur Il. XVI, 308. XXI, 378. Od. V, 77. XV, 93, nusquam vero ἀντίκα ῥα. — τοῖσιν Flor. Brub. Basil. 658. ἔηκεν Vind.

660. μίμνωσι ex conj. Brunck. Beck., quibus optativus soloecus visus est, qui nunc nemini amplius videtur. Neque in eo est offendendum quod juncta est utraque syntaxis, ut ab optativo ad conjunctivum transeat. Simillimus est locus Hom. Il. XXIV, 584 sq. et apud Nostrum I, 446 πατρὸς ἐξήτιον, ὅφρ' ἐπιβαίην νηὸς, ἐν κλείῃ δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται. Cf. quae monui ad Aesch. Prom. 202 et Schaef. ad Oed. R. p. 248. — ἄμμι vulg. ἄμμιν Reg. A. ἄμι Vind. Vrat. Quum dativus ferri nequeat, ἄμμε a Stephano repositum receperunt Brunck. Beck., quos secutus sum, quamquam memorabilis est librorum omnium consensus. Ἄμμε tamen exhibent Schol. Florentina. — μετέποντες Vind.

662. ἐρέξαμεν Vatt. A. C. D.

663. θ. καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσεται vulg. profecto male, nam καὶ nullo modo ferri potest. θ. καὶ τοῖσι τόγε ἔσσεται Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. θυμηδὲς τοῖσι τόγ' ἔσσεται Reg. E. Hae solae sunt librorum discrepantiae, nam quod Brunckius dicit, καὶ in pluribus codd. abesse, ei non multum tribuendum est, quum nomina eorum non addat; (neque alii possunt quam quidam de Regg. esse, quorum quum ex

solo E. eam lectionem afferat, in qua καὶ desideratur, in hoc solo vel fortasse etiam in Reg. A. καὶ abesse putato.) Nihilominus hac re nititur ejus emendatio admodum temeraria et omni probabilitate carens: θυμηδὲς τοῖσιν γε τόδ' ἔσσεται. Beckius vero pejus etiam scripsit: θυμηδὲς τοῖσι τό γε ἔσσεται, quod et ipsum omni auctoritate caret, nam quod in Vrat. et al. ita legi dicit, falsum est; in nullo libro hoc legi vidimus. Iam vulgatum καὶ, quod omni sensu caret, non aliunde potest quam ex κεν ortum esse librorum errore, quem frequentissimum esse jam supra vidimus. (Apud Nostrum καὶ et κέ confusa reperiuntur I, 244. 689. 780. 1208. II, 232. 294. 342. 362. 389. 413. 696. III, 377. 401. 693. 842. IV, 636. 1049. 1418.) Deinde si quis librorum lectiones diligenter inter se contulerit, duplices fuisse deprehendet lectiones in duabus recensionibus, alteram priorem θ. τοῖσιν τόγε ἔσσεται, alteram posteriorem θ. κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται, quae deinde in libris confusae sunt. Posteriorem non dubitavi in textum recipere, non offensus particula κεν cum futuro indicativi juncta, de qua vid. quae ad I, 416 monita sunt.

664. νῦν Vrat.

665. ὑμείων Vind. Vrat. Brub. Basil. — ἔτι pro εἰ Basil. — μητίσεται vulg. μητίσεται Regg. A. E. μητίσεται Regg. C. D. Vatt. B. D. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck.

666. δεῦρ' ἐκάλεσσα suspicatur Brunck. sine causa. vid. ad II, 1072.

- λάϊνον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦτο Πολυξῶ,
 γῆραι δὴ ρικνοῖσιν ἐπισκάξουσα πόδεσσιν,
 670 βάκτρῳ ἐρειδομένη, πέρι δὲ μενέαιν' ἀγορεῦσαι.
 τῇ καὶ παρθενικαὶ πύσυχες σχεδὸν ἐδριόωντο
 ἀδμήτες λευκῇσιν ἐπιχνοαούσῃ ἑθείραις.
 στῇ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρῆν
 ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου ὥδ' ἑῖπεν.
 675 „Δῶρα μὲν, ὥς αὐτῇ περ ἐφ' ἀνδάνει Ὑψιπυλείῃ,
 „πέμπωμεν ξέλνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
 „ὑμῖν γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
 „αἶ κεν ἐπιβρίσῃ Θορήϊξ στρατὸς ἢ τις ἄλλος
 „δυσμενέων; ἄτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
 680 „ὥς καὶ νῦν ὄδ' ὅμιλος ἀνωΐστως ἀφικάνει.
 „εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
 „μυρία δηϊοτῆτος ὑπέριστερα πῆματα μίμνει.
 „εὐτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
 „κουρότεραι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
 685 „πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἢ βαθείαις
 „αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις.

668. αὐτὰρ omittunt Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., et hae quidem editiones pro λάϊνον exhibent λαῖνειον, in qua lectione, a nullo editorum annotata, nescio an alterius recensiois vestigium agnoscendum sit.

670. περὶ vulg. πέρι, quod etiam in codd. nonnullis legitur, recte restituit Brunck. — δὴ Reg. A. et alii quidam, ut videtur, Regg. ex metri ignorantia, v. Herm. ad Orph. p. 704. — μενέαινε Vind. μενέαινεν a m. 2. μενάλειν Vrat.

672. λευκῇσιν ἐπιχνοαούσαι vulg., in quo merito offendit Brunck., quum de puellis juvenculis ex ea lectione sermo sit, ideoque ξανθῇσιν reposuit; sed id quomodo in λευκῇσιν transierit, nemo facile dixerit. Weston. Hermesian. p. 73 s. πλεκτῇσιν rescribendum iudicat, quod eadem difficultate premitur. Gerhard. Lectt. p. 76 λευρῇσιν emendavit, sed λευραὶ ἑθείραι an unquam dictae sint, nescio; si dictae sunt, quomodo ad juventutem significandam adhiberi possint non video. Multo facilius et aptius in promptu est emendatio Passovii, quam V. D. humanissime me-

cum communicavit, ἐπιχνοαούσῃ, qua omnis loci difficultas ita tollitur, ut eam in textum recipiendam esse iudicaverim.

675. Ὑψιπυλείᾳ Reg. A.

676. πέμπωμεν Vind. Vrat.

677. ἐπαυρέσθαι vulg. ἐπαυράσθαι Vatt. C. D. ἐπαυρέσθαι, quod in Flor. Brub. Basil. legitur et a Schol. quoque affertur, necessario rescribendum duxi.

678. ἐπιβρίσῃ Vind. Vrat.

679. Brunckius non hic sed post ἀφικάνει interrogationis notam posuit, minus bene. — πέλονται Flor. Brub. Basil.

680. ἀποτρέπει vulg. ἀποτρέποι Med. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat., quod recte praetulit Brunck.

683. ἀποφθινύθουσι vulg. ἀποφθινύθουσι Flor. Brub. Basil. ἀποφθινύθωσι Reg. E. Vind. Vrat., recte repositum a Brunckio. Conjecerat iam Steph.

684. κουρότεροι Flor.

685. βαρείαις et Brunck. errore typ. ut videtur. — Prius hemistichium laudat Etym. M. p. 218, 36.

686. αὐτόματι Vind.

- „γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
 „καὶ πρόκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήσονται;
 „ἢ μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ με τανῦν ἔτι πεφρίκασι
 690 „Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὄτομαι εἰς ἔτος ἤδη
 „γαῖαν ἐφέςσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν
 „αὕτως ἢ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητα πελάσσαι.
 „ὀπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
 „νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ' ἄλεωρῇ,
 695 „εἴ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληϊδα πᾶσαν
 „ὑμετέρεην ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστν μέλεσθαι.“
 Ὡς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλητο θρόου. εὐάδε γὰρ σφιν
 μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὐτὶς ἀνῶρτο
 Ὑπιπύλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα.
 700 „Εἰ μὲν δὴ πάσησιν ἐφανδάνει ἥδε μενοινῇ,
 „ἥδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.“
 ἢ ῥα καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἄσσον ἐοῦσαν.
 „Ὅρσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
 „ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
 705 „ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
 „καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἳ κ' ἐθέλωσι,
 „κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“
 Ἥ καὶ ἔλυσ' ἀγορὴν· μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὥρτο νέεσθαι·
 ὧς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἵκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον

687. γειοτόμον Flor. — διερρύσσουσιν Regg. A. E. διερύσσουσιν Steph. errore, ut videtur, typ.

688. καὶ περιτελλομένου Vatt. A. B. C. D. Vind. var. lect. in Schol. Flor. fortasse ex altera recensione. In marg. Vind. est προκατελλομένου. — ἀμήσασθε suspicatur Beck. inepte; consulto ad boves relatum est, quo magis rem fieri non posse eluceat.

689. εἴ κεν με Flor. Brub. Basil. perperam. — μετὰ νῦν Vind. — πεφρίκασι vulg. πεφρύκασσι Flor. Brub. Basil. πεφρίκασι Regg. A. D. E. Vatt. A. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

692. κακότητι Regg. A. E. — πελάσσω Vat. C. a m. 1. πελάσαι Vind. Vrat.

693. φράζεσθαι Flor.

695. εἴκε Vind.

696. νέμεσθαι vulg. μέλεσθαι Regg. B. C. D. Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind.

Brunck. recte. μέλεσθαι Flor. Brub. Basil. Beck.

697. ἀγορῇ Med. Flor. Brub. Basil. male. — σφι Regg. D. E. Brunck. Beck.

698. τήνδε vulg. τήν Vind. τήν γε Med. Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Brunck. Beck.

706. αἳ κε θέλωσι vulg. ἄν κε θέλωσι Steph. errore typ. αἳ κ' ἐθέλωσι Regg. A. B. D. Vatt. A. C. Vrat., quod ex epicorum usu recte praetulit Brunck., quamquam alteram formam sibi permisit Apollon. II, 960. Persaepe in hoc genere dubia res est. Apud Quint. Smyrn. III, 654 legitur θέλῃσι. IV, 490 θέλῃτε. VIII, 320 θέλον. XIV, 221 θέλωσι, sed plerumque praecedente κέ, ut facilis sit mutatio, quemadmodum Apollon. IV, 1103, ubi libri variant.

709. ὧς et comma post ἵκεθ' Flor. Brub. Basil. male.

710 χρεῖος ὃ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τούς γε πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.

„Κούρη τοί μ' ἐφέηκε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰούσαν
„Ψιπύλῃ καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
„ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·

715 „καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἳ κ' ἐθέλητε,
„κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“

Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναίσιμος ἦνδανε μῦθος.

Ψιπύλῃν δ' εἶδαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασδέμεν· ὦκα δὲ τόν γε

720 πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.

Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὥμοισι θεᾶς Τριτωνίδος ἔργον,
δίπλακα πορφυρέην, περυνήσατο, τήν οἱ ὕπασθεν

Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργούης, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.

725 τῆς μὲν ῥηϊτερόν κεν ἐς ἥλιον ἀνιόντα
ὅσσε βάλοις, ἣ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευσθος.

710. ὦδε pro ὦκα Reg. A.

711. πασσυδίῃ vulg. πασσυδίῃ
Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Vrat.
Vind. Med. Brunck. Beck. Vid. supra
ad v. 323. — ἐξερέουσα Reg. D.

712. κάρη Schol. Paris. — ἐπέηκε
Regg. A. B. C. D. E., quam formam e-
picis inauditam non recipere debe-
bat Brunckius.

713. καλέην Vind. καλέει Reg. A.

714. θυμηδὲς vulg. θυμῆρες Regg.
A. B. C. D. E., quod propter v. 705
necessarium restituit Brunck.

715. αἳ κε θέλητε vulg. αἳ κ' ἐθέ-
λητε Regg. A. D. Brunck. Beck. ut
v. 706.

717. αἰνέσιμος Regg. A. E.

718. εἶδαντο malle se dicit Brunck.
et hic et v. 1024, ubi εἶδαντο eadem
putandi significatione adhibitum est,
sed exemplis non caret hic usus vel
prosaicorum scriptorum, cf. Herod.
III, 61 ὡς ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμε-
νοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ πε-
ριέοντά μιν εἰδείησαν.

720. αὐτόν Reg. A.

721. Ἰτωνίδος vulg. Τριτωνίδος
Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. var. lect.
in Reg. A. et al. fortasse Regg. Flor.
Brub. Basil., et hoc quidem loco ita

scripsisse Apollonium dubitare non si-
nit tantus librorum consensus, maxi-
me vero v. 768, ubi quum de eadem
re sermo sit, non potuit alio Deae cog-
nomine uti, quam hoc loco, ibi vero
libri omnes in Τριτωνίδος consenti-
unt, quod propterea hic quoque ex
plurimis recepi.

724. δάεν Schol. Paris.

725. ἣ μὲν ex conjectura Brunck.
Beck., quibus genitivus ferri non
posse videbatur propter sequens ἣ,
sed est haec negligentia quaedam ser-
monis apud quosvis scriptores obvia,
cf. Toup. ad Longin. p. 321. Markl.
ad Lys. p. 370. Heind. ad Plat. Gorg.
p. 183. Wopk. lectt. Tull. p. 123.
Nostro vero loco negligentiae origo
maxime perspicua est, quippe in pri-
ore recensione versus 726 et 727 ab-
fuisse refert Schol. Flor., itaque haec
fere lectio fuisse videtur:

τῆς μὲν ῥηϊτερόν κεν ἐς ἥλιον
ὅσσε βάλοισθα.

ἄκρα δὲ πορφυρέῃ πάντῃ πέλεν·
κ. τ. λ.

cf. Gerhard. p. 13. Iam vero ceteris
mutatis initium orationis non muta-
vit poeta. — ἐπ' ἥλιον vulg. ἐς ἥ-
λιον Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat.,
quod recte praetulit Brunck.

δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευνθήεσσα τέτυκτο,
ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντῃ πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαστο.

730 Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἡμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι, ὅς τόσον ἤδη
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μιῆς δ' ἔτι δεύετο μοῦνον
ἄκτινος, τὴν οἷγε σιδηρεῖης ἐλάσσκον
σφύρησιν, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν αὐτμήν.

735 Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος νίεε δοιῶ,
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβῃ
κεῖτο πέλας, τῆς οἷγε νέον βάλλοντο δομαίους
ἰέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἤερταζεν
οὔρεος ἡλιβάτοιο κάρη μογέοντι ἰοικώς·

740 Ἀμφίων δ' ἐπὶ οἱ χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων
ἦϊε, δις τόσση δὲ μετ' ἔχνια νίσσετο πέτρῃ.

Ἐξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος Κυθήρεια
Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὤμου
πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος

745 νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίλον ἀτρεκὲς αὐτῶς
χαλκείῃ δέικηλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται' ἰδέσθαι.

Ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσί

727. ἐρευνθήεσσα Flor. Brub. Basil.

729. ἐκέκαστο vulg. ἐπέπαστο emendavit Ruhnck. ep. crit. p. 284, quod recepit Beck. Certa est emendatio propter locos Homericos Il. III, 125 ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὑφαινεν, Δίπλακα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν αἰθλοῦς. XXII, 440 Ἀλλ' ἦγ' ἱστὸν ὑφαινεμυχῶ δόμου ὑψηλοῖο, Δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἱπασσεν.

733. σιδηρεῖοις Vatt. C. D.

734. σφύρησι Brunck. Beck. ut solent, et sic Vatt. A. C. D. — αὐτμή ex Reg. D. Brunck. Beck. sine causa, ζεῖν cum accusativo jungi in vulgus notum est, cf. Ruhnck. ep. crit. p. 224. Blomfield. glossar. ad Aesch. Prom. 378.

735. ἐς ἀντιόπης Vrat. — Laudat hunc versum cum duobus proximis Etymol. M. p. 411, 8. Respexit hunc locum Probus ad Virg. Ecl. II, 23.

738. Ζῆτος Vrat.

739. καρημογέοντι Flor. Brub. Basil. Hölzlin.

741. μετῆχνια Flor. Brub. Basil. Hölzlin. Shaw. Correctum jam est in Paris. et Steph. — νείσσετο vulg. νείσσετο Vind. Vrat. νίσσετο Regg. quatuor, Brunck. Beck.

742. Κυθήρειη ex Regg. A. B. E. Brunck. Beck., quod non est vocabulum graecum.

744. ἐπισκαιὸν Reg. A.

745. νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο quomodo ferri possit non video, ὑπὸ μαζοῖο suspicatur Brunck., sed Vatt. A. B. C. praebent ὑπερμαζοῖο, unde ὑπερμάζοιο in textum recepissem, si illud vocabulum alibi reperiretur. Sed verum mihi videtur et in lexica ex h. l. inferendum. — ἀνταῖον Vind.

746. δέικηλον vulg. δέικελον Flor. δέικηλον Vind. Vrat., quod metri causa recte receperunt Brunck., ut IV, 1672.

747. ἔσκε Regg. A. D. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut semper.

- Τηλεβόαι μάραντο καὶ νῆες Ἡλεκτρύωνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἷγ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
750 ληῖσται Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμῶν
ἐρσήεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
Ἐν δὲ δύνω δίφροι πεπονήατο δηριόωντες.
καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσδων
ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἴπποδάμεια·
755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους.
σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρου χειρὶ μεμαρπῶς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτει, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι.
Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος οἷστυέων ἐτέτυκτο,
760 βούπαις οὐπῶ πολλὸς, ἐὴν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὃν ῥ' ἔτεκέν γε
δι' Ἑλάρῃ, θρέψεν δὲ καὶ ἄψ' ἐλοχεύσατο Γαῖα.
Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυήϊος, ὥς ἐτεόν περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἑοικῶς.
765 κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις ψεύδοιό τε θυμὸν,
ἐλπόμενος πυκινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἑσακοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ δηρὸν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάντῃ

748. ἡλκτριούωνως Vind.

749. οἷ γε θέλοντες Vind. Vrat.

752. πεπονεῖατο Med. Flor. Brub. Basil. — Totum hunc locum usque ad v. 758 laudat Tzetz. ad Lycophr. 156.

754. ἔσκαῖ Vind.

757. Corrupte hunc versum laudat Schol. ad Soph. El. 737 ἀζόμενος πλήμνῃσι παρακλιδὸν αἰνυμένοιο.

759. ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων Schol. Paris.

760. βούπαις, οὐπῶ πολλὸς ἔην, ἐρύοντα Vatt. A. B. C. D. Vrat. Flor. Brub. Basil., quod silentio transierunt editores, sed vix ferendum.

762. ἐλάρῳ Vind. Ἑλάρῃ Beck. nescio quo jure. — θρέψε Vatt. A. B. D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — αὖ Reg. A.

763. ἐν δὲ καὶ Schol. Paris. et Beck. errore typ. ut videtur. — ὥς ῥ' ἐτεόν περ vulg. ῥ' omittunt Regg. A. B. C. D. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Brunck.

Beck. recte, cf. Hom. Il. XIV, 125. — ἐὸν Vatt. C. D. sed correctum in C. a m. 2.

764. ἑοικε Reg. A. et duo alii Regg., unde Brunck. emendavit ἐώκει, sine causa. ἑοικε ex Med., ut videtur, recepit Hörstel. v. praef. p. VII.

765. κ' omittit Flor.

766. τιν' deest in Vind. Vrat. — εἰσακοῦσαι Vrat.

767. περ omittunt Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. ejus loco νῦν habet Reg. A. νυν Regg. B. C. D. E., quod Brunck. et Beck. receperunt, sed non tantum his libris tribuendum esse scimus. Lacunam, quam invenerat, ex ingenio explevit librarius.

768. Ἱτωνίδος invitis omnibus libris ex conjectura Brunck. Beck. propter v. 721, sed ibi potius propter hunc versum Τριτωνίδος reponendum esse vidimus.

769. ὄρῳ Ἀταλάντῃ vulg. correxit Brunck. ex Reg. E.

770 Μαινάλω ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
 πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινεν ἔπεσθαι
 τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήτυε κούρην·
 δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας φιλότητος ἔκητι.

Βῆ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστν φαεινῷ ἀστέρι ἴσος,
 775 ὃν ῥά τε νηγατέησιν ἐεργόμεναι καλύβησιν
 νύμφαι θηήσαντο δόμων ὕπερ ἀντέλλοντα,
 καὶ σφίσι κυανέοιο δι' ἡέρος ὄμματα θέλγει
 καλὸν ἐρευνθόμενος, γάννυται δέ τε ἡϊθέοιο
 παρθένος ἰμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
 780 ἀνδράσιν, ᾧ καὶ μιν μνηστὴν κομέουσι τοκῆς·
 τῷ ἵκελος πρὸ πόλης ἀνὰ στίβον ἥϊεν ἥρως.
 καὶ ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
 δημότεραι μὲν ὀπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναιῖκες,
 γηθόσυνναι ξέλνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείδας
 785 νῖσσετ' ἀπηλεγέως, ὅφρ' ἀγλαὰ δῶμαθ' ἵκανεν
 Ὑψιπύλης· ἄνεσαν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
 δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηρεμένας σανίδεσσιν.

770. Hic et sequens versus inver-
 so ordine leguntur In Reg. A. (et a-
 lius fortasse Regg.) Vatt. A. B. D.
 Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. — De
 anastrophe praepositionis ἐν v. Ger-
 hard. Lectt. p. 134, ubi addatur I, 121.

773. δεῖσε Vrat. Vind. Flor.

775. ἀεργόμεναι Vatt. C. D. — κα-
 λύβησιν Flor. Brub. Basil.

776. ὑπεραντέλλοντα vulg. ὑπερ
 ἀντέλλοντα Vatt. A. ὕπερ ἀντέλλοντα
 Reg. A. Vat. B., quod recipere non du-
 bitavi.

777. καὶ σφι Vatt. C. D.

778. γάννυται Flor. Brub. Basil. —
 Hiatus in vocabulis τε ἡϊθέοιο re-
 cte excusavit Herm. ad Orph. p. 731,
 neque erat quod emendationes cir-
 cumspiceret.

780. κέ pro καὶ dant Regg. D. E.
 κέν Regg. A. B. C. κομέωσι Regg. A.
 B. C. D. E., unde Brunckius obsequen-
 te Beckio dedit: ᾧ κέν μιν μνηστὴν
 κομέωσι τοκῆς. Sed illud κέν hic
 prorsus male se habet, et pro καὶ ex
 frequentissimo errore natum est, quo
 facto conjunctivum deinde reposuit
 librarius ille, cui tot lectiones codi-
 cum Regg. debemus. Revocavi igitur

vulgatam lectionem, quae optimum
 sensum praebet.

781. πόλιος Vatt. A. C. D. — ἀνὰ
 στείβων Vatt. A. C. D. Vind. ἀναστει-
 βων Vrat.

782. ἔβησε suspicatur Beck., quo
 se neque hujus aoristi vim tenere ne-
 que Brunckii notam legisse testatur,
 is enim recte jam animadvertit, Ia-
 sonem et Iphinoen intelligi.

783. ἐπικλονέοντο Schol. Paris.

785. νῖσσετ' Flor. Brub. Basil.

786. θύρας Regg. quinque, quod
 praetulit Brunck., profecto non alia
 de causa, quam quod in suis libris in-
 venerat, recepit tamen etiam Becki-
 us; πύλας δικλίδας habet etiam Hom.
 II. XII, 454.

787. κικλίδας Vat. D. et C. a m. 1.
 δικλεῖδας Reg. A. δικλύδας Flor.
 Brub. Basil. — ἀνηραμένας Reg. A.
 ἀρηραμένας Regg. C. E., quod rece-
 pit Brunck., vulg. nihil esse ratus,
 hoc vero participium aoristi medii,
 eique obsecutus est Beckius. Sed et-
 iamsi forma ista aoristi exemplis com-
 probata esset, quomodo aoristum me-
 dii hic sensus admittere possit non
 dixerunt. Imo Apollonius perfectum
 passivi recte fecit ἀρηρεμαί, unde

ἔνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
 ἔσσυμένως καλῆς διὰ παστιάδος εἶσεν ἄγουσα
 790 ἀντία δεσποίνης· ἥ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 παρθενικὰς ἐρύθηνε παρητῖδας· ἔμπα δὲ τόνγῃ
 αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.

„Ξεῖνε, τίη μένοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
 „ἦσθ' αὐτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστυ·
 795 „ἀλλὰ Θρηϊκῆς ἐπινάστιοι ἠπείροιο
 „πυροφόρους ἀρώσιν γῆρας· κακότητα δὲ πᾶσαν
 „ἐξερέω νημερτές, ἴν' εὖ γνολήτε καὶ αὐτοί.
 „εὔτε Θόας ἀστοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 „τηνίκα Θρηϊκῆς, οἳ τ' ἀντία ναιετάουσιν,
 800 „δῆμον ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους

plusquamperfectum ἠρῆρειντο III, 1398. IV, 947. Perfecti vero illius participium occurrit praeter hunc locum III, 833. IV, 677, quorum utroque suum aoristum restituit Bruncckius.

788. In priorē recensione hanc lectionem fuisse refert Schol. Flor.:

ἔνθα μιν Ἰφινόη προδόμον διὰ
 ποιητοῖο
 ἔσσυμένως καλῆς διὰ δίφρακος
 εἶσεν ἄγουσα,

ubi ἐπὶ pro διὰ legendum esse perspicuum est; hoc per errorem Schol. ex altera recensione immigravit.

789. δι' ἀναστιάδος vulg. male ex frequentissima litterarum Ν et Π confusione; διὰ παστιάδος ex Schol. et Etymol. M. s. v. παστάς emendarunt Rutgers. var. lect. p. 9 et Salmas. Exercitt. Plin. p. 856 probante Piers. ad Moer. p. 88 et receperunt Brunck. Beck.

790. δεσποίνης Vrat. — De postrema versus parte v. Wernick. ad Tryphiod. p. 232.

791. παρθενικῆς Vrat.

794. ἐπὶ Vind.

796. γέας Regg. A. C. Vatt. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil.

798. λαστοῖσι var. lect. in marg. Vind.

799. Θρηϊκῆν vulg., quod sensu caret, quare Θρηϊκίων conjecit Hölzlin., quod recepit Brunck. Sed Θρηϊκῆς praebent Med. (v. Hörstel. praef. p. VII) marg. Reg. A. Reg. E. Vind. Vrat., quod receperunt Beck. et Hörstel.,

probatque Spitzner. de vers. her. p. 101. Profecto recte; pluralis relativi ad nomen terrae relatus nemini potest offensionem esse.

800. Δῆμον conjecit Piers. Veris. p. 200, quod receperunt Brunck. et Beck. Speciosa sane emendatio, sed non necessaria, vulgata enim minime tam absurda est, quam videtur Bruncckio. Δῆμος enim Homericus significatione usurpatum est, ut sit terra, domicilium. itaque δῆμον ἀπορνύμενοι est domo profecti. Eodem modo δῆμον et λαοὺς sibi oppositos vides Hom. Od. III, 214 ἥ σέ γε λαοὶ ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον. Denique, ut omnis scrupulus eximatur, eadem vi δῆμος dictum est apud Nostrum II, 1020. III, 472. 639. — ἐπορνύμενοι Schol. Paris., sed hunc merum librarii errorem esse, docet ejusdem interpretationis ἀπερχόμενοι. — πόρθεσκεν cod. Flor. apud Dorvill. — ἐπαύλεις vulg., quod verum non esse docet et Schol. Florentini interpretatio: ΕΠΑΥΛΕΙΣ. τὰς ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας, et lectionis discrepantia, nam ἐναύλους praebent Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Schol. Paris. et cod. Florent. apud Dorvill. ad Charit. p. 283 et Lips., noster, ni fallor, Mediceus. Jam qui hanc lectionem cum vulgata contulerit, dubitare vix poterit, quin verum sit ἐπαύλους, quod ex emendatione Piersoni Veris. p. 200 reposuerunt Brunck. et Beck., eadem litterarum Ν et Π confusione corruptum, quam supra ad v. 789 obser-

- „ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπείρονα ληϊδα κούραις
 „δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
 „Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
 „δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων
 805 „ἢ ματίῃ εἴξαντες ἀπεσσεύοντο γυναικάς·
 „αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορικτήτη παρίανον,
 „σχέτλιοι. ἢ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὐτίς
 „ὄψε μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
 „πῆμα κακὸν προὔβαινε. ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 „γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίῃ δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
 „αὐτῶς δ' ἀδμητές τε κόραι χῆραι τ' ἐπὶ τῇσιν
 „μητέρες ἅμ' πτολίεθρον ἀτημελές ἀλάληντο.
 „οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ ἔῃς ἀλέγιζε θυγατρὸς,
 „εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην ὁρόωτο
 815 „μητρυνῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
 „λώβην, ὥς τοπάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον·
 „οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτῃ μέλε θυμῷ.
 „ἀλλ' οἶαι κοῦραι ληϊτιδες ἐν τε δόμοισιν
 „ἐν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
 820 „εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
 „ἄψ' ἀνερχομένους Θρηκῶν ἄπο μηκέτι πύργοις

vavimus. Nam quominus ipsum ἐναύ-
 λους in textum recipiatur, obstat vo-
 cis significatio, quae non facile de ho-
 minum habitaculis usurpata reperitur.
 Praeterea Hesychius ἐπαύλους iis-
 dem verbis interpretatur, quibus no-
 stro loco Scholl. Scrupulum tamen
 injicit Maximus, qui v. 421 habet Θρη-
 κῆς ἐναύλους.

801. In priore recensione hanc le-
 ctionem fuisse refert Schol. Flor.:

ἐκ νηῶν· ἄμυδις δὲ βόας καὶ
 μῆλα κόμιζον
 αὐτῇσιν κούρησιν, ἀπείρονα
 ληϊδα δεῦρο.
 καὶ τότε' ἐπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀά-
 τος ἔμπεσε λύσσα,
 οὐκ οἶδ' ἢ θεόθεν, ἢ αὐτῶν
 ἀφροσύνησιν.

803. σφι Med.

805. ἢματίῃ Vat. D. ἢματίῃ Vrat.
 — ἐπεσσεύοντο vulg., ἀπεσσεύοντο
 Reg. D., quod receperunt Brunck.
 Beck. recte.

806. δορυκτῆταις Regg. quinque,
 quod receperunt Brunck. et Beck.,

ille aurium, ut dicit, iudicio commo-
 tus, quod quid h. l. sibi velit nescio.

807. ἐπέτλαμεν Vatt. C. D. — αὐ-
 τῆς Reg. A.

812. ἀτημελέως vulg. ἀτημελές
 Regg. A. C. D., quod recte receperunt
 Brunck. et Beck. Illud debetur librariis
 metro consentibus, quemadmodum in
 Reg. D. τ' post ἀτημελές insertum est.

815. μητρυνῆς Vind.

817. κασιγνήτῃσι vulg. inepte,
 quum fratres sensus flagitet. κασι-
 γνήτοισι Vatt. A. C. D. Med. Vrat.
 Vind. Regg. A. B. E. Brunck. Beck.
 — κασιγνήτης Vrat. Vind. non male.

821. Initio versus metrum claudica-
 re videtur, quare Hölzlin. ex conjectu-
 ra ἀνερχομένους dedit, Brunck. et
 Beck. ex Regg. quinque ἐπανερχομέ-
 νους. Sed vulgatam plurimorum libro-
 rum consensu firmatam retinui ad ex-
 emplum Homericum Il. IV, 392 ἄψ'
 ἀνερχομένῳ, cf. F. A. Wolf. praef.
 ad Hom. p. LV. — Θρηκῶν vulg.
 Correxerunt Dorvill. Vann. crit. p.
 386. Brunck. Beck.

- „δέχθαι, ἵν' ἡ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἢ πῃ ἄλλη
 „αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοντο.
 „οἱ δ' ἄρα θεσάμενοι παίδων γένος, ὅσον ἔλειπτο
 825 „ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 „Θρηϊκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
 „τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖτις
 „ναιετάειν ἐθέλοις καὶ τοι ἄδοι, ἦτ' ἂν ἔπειτα
 „πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδέ τί σ' οἶω
 830 „γαῖαν ὀνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
 „νῆσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἀλὶ ναιετάουσιν.
 „ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα· κίων ἐτάροισιν ἐνίσπε
 „μύθους ἡμετέρους, μῆδ' ἔκτοθι μίμνε πόληος.“
 Ἴσκεν ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἶον ἐτύχθη
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παραβλήδην προσέειπεν.
 „Ίψιπύλῃ, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
 „χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὀπάξεις.
 „εἶμι δ' ὑπότροπος αὖτις ἀνὰ πτόλιν, εὗτ' ἂν ἕκαστα
 „ἔξείπω κατὰ κόσμον· ἀνακτορίῃ δὲ μελέσθω
 840 „σοί τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
 „χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.“
 Ἡ καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὀπίσσω
 βῆ ὃ' ἵμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρίαὶ εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
 845 ἐξέμολεν· μετέπειτα δ' ἐϋτροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἄκτῃν εἰσανέβαν ξεινήϊα πολλὰ φέρουσαι,
 μῦθον ὅτ' ἦδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
 τὸν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ἰψιπύλεια·
 καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγρεσκον
 850 ῥηϊδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὥρσεν

823. ἵκοντο Vat. C. et D. a m. 1.
 824. ὅσον Flor.
 826. Θρηϊκίην Vatt. A. B. D.
 829. ἐμεῖο Med. Vrat. — οὐδ' ἔτι
 vulg. οὐδέ τι Reg. E. Vatt. A. C. D.
 Brunck. Beck. recte. οὐδέ σ' οἶω Reg.
 D. οἶω etiam Vat. D.
 830. ὀνόσσεσθαι Flor. ὀνώσσεσθαι
 Brub. Basil.
 831. Αἰγείης Regg. A. E. Vat. C.
 Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — ὅσαι
 ἀλλ' Vat. C. ὅσαι ἀλλ' Vatt. A. B. Vind.
 Vrat. Flor. Brub. Basil. — ναιετά-
 ουσι Hölzlin.

832. ἐνίσπες Med.
 837. ὀπάξοις Regg. A. C. E.
 838. αὐτίς Brunck. lectore non mo-
 nito. — ἕκαστῳ Vind. Vrat., sed in
 hoc vulg. margini adscripta.
 842. δεξιτερῇ Vatt. C. D.
 843. γενηίδες Reg. A.
 844. μυρία Flor.
 845. ἐξέμολε Brunck. ut solet. —
 ἐϋτροχάλοισιν Vatt. A. D. et C. a m. 1.
 848. Hic versus deest in Reg. A.,
 sed adscriptus est in margine.
 849. αὐτίς Reg. A.

Ἡφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὅφρα κεν αὐτὶς
ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.

Ἐνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλήϊον ἐς δόμον ὤρτο
Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπη καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος,

855 Ἡρακλῆος ἀνευθεν, ὁ γὰρ παρὰ νηϊ λέλειπτο
αὐτὸς ἐκὼν, παῦροι τε διακρινθέντες ἐταῖροι.
αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγῆθει,
καπνῷ κνισσῆεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων Ἥρης νῖα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν

860 Κύπριν ἀοιδῆσιν θυέεσσι τε μειλίσσονται.
ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμαρ αἰεὶ ἐξ ἡματος ἦεν
ναυτιλίας· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὐτὶ μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλέης τοιοῖσιν ἐνιπτάζων μετέειπεν.

865 „Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
„ἡμέας; ἦε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
„κεῖθεν ὀνοσδάμενοι πολιήτιδας; αὐτὶ δ' ἔαδεν
„ναίοντας λιπαρὴν ἄροσιν Λῆμνοιο ταμῆσθαι;
„οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνεῖσι γυναιξίν
870 „ἔσσομεθ' ὧδ' ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι· οὐδέ τι κῶας
„αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

851. πολυμήτιος Vind.

856. διακρινθέντες vulg. διακριν-
θέντες Reg. D. Vind. Vrat., quod
metri causa recte receperunt Brunck.
Beck.

858. κνισσῆεντι Flor. Brub. Basil.

860. ἀοιδῆσι Reg. C. Vatt. A. C.
D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut so-
lent. λοιβῆσιν emendat sine causa
Piers. Veris. p. 201. — θηέεσαι Vrat.
— τ' ἐμειλίσσονται Med. Regg. A. E.
contra Apollonii morem.

861. αἰεὶ Vrat. Flor.

862. ἀνελίνυον vulg., quemadmo-
dum etiam Suid. et Etymol. M. s. v.
ἐλίνυον. ἀνελίνυον Vind. Vrat. ἀνε-
λύνιον Reg. A. ἂν ἐλίνυον Guelph.
ἂν ἐλύνιον Reg. E. ἂν ἐλύνιον Reg.
D. ἂν ἐλίνυον Reg. B., quod conje-
cerat Steph. probante Piers. ad Moer.
p. 162 (qui recte monet, ex ipsis Ety-
mol. verbis liquere, ἐλίνυον scriben-
dum esse) et receperunt Brunck.
Beck. Dedissem ἀνελίνυον, quoniam
ἂν commodè hic abesse potest, nisi
ἀνελύνω a nemine usurpatum esset.

863. ἀολλίσσας vulg. contra metrum.

ἀολήσας Reg. A. ἀολλήσας Reg. E.,
quod dederunt Brunck. Beck., dubiae
fidei vocabulum. Scripsi igitur ἀολ-
λίσσας, suadente Schaefero ad Schol.
Apoll. Rhod. p. 68.

864. τοῖσιν Vind., sed vulg. in marg.
— ἐνιπτάζων Vatt. A. C. D. — προσ-
έειπε Regg. A. B. D. E., quod sine
causa praetulit Brunck., nimium, ut
solet, suis libris tribuens; habuit ta-
men obsequentem Beckium. μετέειπε
Guelph. μελέειπεν Vind.

867. ἔασεν Vind., sed ἔαδεν in marg.
ἔαδεν Flor. Brub. Basil.

869. οὐ μὲν Hoelzlin. Shaw.

870. οὐδ' ἔτι vulg. οὐδέ τι Vrat.
et ut videtur Regii, inde Brunck.
Beck. recte. Ita etiam Schol. Paris.
et Flor. ad II, 333 hunc versum lau-
dantes. Haec jam in superioribus
saepissime confusa vidimus.

871. ἑλὼν deest in Reg. C. ἐκὼν
pro eo habent Regg. A. E.

„ἴομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
 „Ύψιπύλης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσόκε Αἴμυον
 „παισὶν ἐσανδρώσῃ μεγάλη τέ ἐ βάξις ἵκηται.“

875 Ὡς νείκεσεν ὄμιλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
 ὄμματ' ἀνασχεθῆεν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
 ἀλλ' αὐτως ἀγορήθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 σπερχόμενοι. ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὐτ' ἐδάησαν.
 ὥς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι

880 πέτρης ἐκχύμεναι συμβλητῖδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 ἐρσήεις γάννυται, καὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
 καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὥς ἄρα ταὶ γὰρ
 ἐνδυκῆς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο.
 χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικνύοντο ἕκαστον,

885 εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
 ὥς δὲ καὶ Ύψιπύλη ἠρήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
 Αἰσουλίδεω, τὰ δὲ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει λόντος.

„Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὐτίς ἑταίροις
 „χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα

890 „αὐτως, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον· ἦδε δὲ νῆσος

872. αὐτίς Vrat. — ἕκαστος Regg. A. C. Vat. B., quod cur praetulerint Brunck. et Beck. non video.

874. ἐσανδρώσῃ Guelph., quod ex hoc uno libro receperunt Brunck. et Beck., neque hic addita causa.

879. περιβρομέωσι Guelph.

880. συμβλητῖδος Vat. B. Vind.

881. ἄλλοτε τ' ἄλλον vulg., inepta est copula, quam de hiatu solliciti inseruerunt librarii, quare ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον conjecit Rutgers. var. lect. p. 10. Sed ἄλλοτε ἄλλον praebent Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vrat. Vind., quod receperunt Brunck. Beck. Post eos Herm. ad Orph. p. 732, hiatu offensus, vel potius participio πεποτημέναι, quod ei post ἄλλοτε ἄλλον otiosum et languidum videtur, emendavit ἄλλοθεν ἄλλη. Sed ut admodum violentam esse hanc emendationem taceam, neque quid offensionis sit in illo participio video, et formula ἄλλοτε ἄλλος tam frequens est in poetis epicis, ut tolli nec possit nec debeat; cf. Hom. Od. IV, 236. Hesiod. Op. et D. 713. Theogn. v. 113. 1180. 1184 ed. Welck. Phocyl. in Anal. Brunckii T. I p. 78. Oppian. Halieut. II,

268. 566. IV, 186. 193. 290.

882. ἀμέργουσιν Regg. A. B., quod ex more receperunt Brunck. Beck. ἀμέλγουσιν Vind. Vrat. ἀμέλγουσιν Guelph. teste Piers.

883. ἐνδυκῆς vulg. contra metrum, quare Arnald. lectt. gr. p. 186 emendavit ἐνδυκῆς ἀνέρ' ἀμφί. Sed melius Rutgers. ἐνδυκῆς, quod receperunt Brunck. Beck. Similem confusionem vidimus supra v. 812, videbimus infra II, 312. 391. — ἀμφικινυρόμεναι Flor. Brub. Basil.

888. νείσεο vulg. νείσαιο Med.

Vind. Vrat. Schol. Paris. νίσσεο Guelph. νίσσεο Regg. quinque, Brunck. Beck. — ἀπηρέσιν Etymol. M. p. 122, 8, quod praetulerunt Brunck. et Beck., me non assentiente, quamquam idem visum est Hemsterhusio ad Hesych. v. ἀπαρές. Sed quum libri omnes in ἀπήμοσιν consentiant, vix dubitandum est, quin altera lectio priori recensione debeatur. — αὐτίς Vind. Vrat. Etymol.

889. ἔχοντα Regg. A. E. et marg. Vind.

890. ὥς ἐθέλῃς vulg. male. ὥς θέλεις Reg. A. ὥς ἐθέλεις Regg. B. C.

- „ σκῆπτρά τε πατρὸς ἑμοῖο παρέσθεται, ἣν καὶ ὀπίσσω
 „ δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλῃς ἄψορόν ἰκέσθαι.
 „ ῥηιδίως δ' ἄν ἔοι καὶ ἀπείρου λαὸν ἀγέλαις
 „ ἄλλων ἐκ πολλῶν· ἀλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινῇν
 895 „ στήσεις, οὐτ' αὐτὴ πρότιόςσομαι ὥδε τελεῖσθαι.
 „ μνώεο μὴν ἀπεὼν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
 „ Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἡμῖν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
 „ πρόφρων, ἣν ἄρα δὴ με θεοὶ δώωσι τεκέσθαι.“
 Τὴν δ' αὖτ' Αἴδονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν·
 900 „ Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
 „ ἐκ μακάρων· τύνη δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
 „ ἴσχαν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλις Πελῖας ἔκητι
 „ ναιετάειν· μούνον με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
 „ εἰ δ' οὐ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 905 „ τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενά παιῖδα τέκῃαι,
 „ πέμπε μιν ἠβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
 „ πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἣν ἄρα τοὺς γε
 „ τέτμη' ἔτι ζώοντας, ἴν' ἀνδιχα τοῖο ἀνακτος
 „ σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.“
 910 Ἥ καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παρόλτατος· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι

D. E. Vat. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

891. ἐμεῖο vulg. ἑμοῖο Regg. A. E., quod propter v. 829 cum Brunck. et Beck. recepi.

892. ἐθέλεις Regg. A. C. ἐθέλοις Reg. D. Hinc Brunckius, quum ver- su praecedente καὶ otiosum et ine- ptum videretur, ibi ἣν καὶ in εἴ κεν mutavit, hic ἐθέλοις dedit, eumque secutus est Beckius, quod minime probandum est, nam etiamsi illud εἴ κεν necessarium fuisset, non tamen optativus ex uno libro reponi debe- bat, sed conjunctivus etiam tum unice verus erat. At ne illa quidem muta- tione opus est, constat enim, καὶ saepe a Graecis ita usurpari, ut nobis paene otiosum videatur. Hoc vero loco eam fere vim particula habere mihi videtur, quam habet in interro- gationibus, cf. Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 101. 296. Itaque librorum lectio- nem revocavi.

893. ἄν τι Regg. A. C. ἄν τοι Regg. B. D. Vind., quod receperunt Brunck. Beck., sed ἐοὶ etiam de pri- ma et secunda persona usurpari do-

cet Gerhard. lectt. p. 93. Dedi enim ἐοὶ cum Vrat. pro vulg. ἐοῖ. In Guelph. est ἐοῖο.

895. τε ἐκτελέσθαι Guelph.

896. ὁμῶς vulg. ὁμῶς Regg. qua- tuor. Vatt. A. C. D. Guelph., quod recte praetulit Brunck., cum sequen- te καὶ νόστιμος jungendum.

898. ἣν δ' ἄρα Vind.

900. οὕτως Vatt. A. C. D. Vrat. Vind.

903. μούνον δὲ Vind.

904. De εἰ οὐ v. Herm. ad Vig. p. 833.

905. ἀναπλώοντι Flor. Shaw. — τέκοιο ex conj. Brunck. Beck., qui- bus conjunctivus soloecus videtur, v. Herm. ad Vig. p. 831. Recurrit hic conjunctivus infra III, 61. III, 1081.

907. ματρὶ Flor. Brub. Basil.

908. ἔτ' οὐ Reg. A.

909. σφῖσιν Flor. Brub. Basil. σφί- σιν Guelph. — ἐφέστιον emendavit Brunck., quod non necessarium judi- cat Beck. Imo ἐφέστιοι necessarium est, opponitur enim praecedentibus ἀνδιχα τοῖο ἀνακτος.

910. βαιν' Vind. Vrat. — ὄλλοι

βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
ἐνσχερῶ ἐζόμενοι· πρυμνήσια δὲ σφίσιν Ἄργος
λύσεν ὑπὲκ πέτρης ἀλιμυρέος. ἐνθ' ἄρα τοίγε
κόπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάττησιν.

- 915 ἐσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνησιν ἔκελσαν
νῆσον ἐς Ἠλέκτρος Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
ἀρρήτους ἀγανῆσι τελεσφορίῃσι θέμιστας
σωότεροι κρυόεσσαν ὑπείρ ἄλα ναυτίλλοιντο.
τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
920 νῆσος ὁμῶς κεχάροίτο καὶ οἱ λάχον ὄργια κεῖνα
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν αἰεῖδεν.

Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
ἰέμενοι τῇ μὲν Θρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαιήν
Ἴμβρον ἔχον· καθύπερθε· νέον γε μὲν ἡελίοιο
925 δυομένου Χερώνησον ἐπὶ προὔχουσιν ἴκοντο.
ἐνθα σφιν λαιψηρὸς ἄη νότος, ἰστία δ' οὐρῶ
στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο

ex emend. Brunck. Beck., quod invitis libris omnibus recipere nolum, quamquam probante Gerhard. p. 93. Etsi enim formam ἄλλοι non aequae ac Homerus plane aspernatus est Apollonius, tamen etiam ἄλλοι Homericam significatione *reliqui* interdum adhibuisse videtur. Sic in eadem formula ὧς δὲ καὶ ἄλλοι, in qua Homericam formam consulto Noster retinuisse videtur, etiam infra v. 1101 et III, 992 libri ἄλλοι praebent. Certissimum vero est ex ἄλλα pro τὰ ἄλλα usurpato, ubi non aequae facile τὰλλα reponi potest, ut I, 283. 1209. Item ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι legitur III, 58. IV, 785, ubi inutilem conjecturam tentavit Brunck. ἄλλων pro τῶν ἄλλων III, 1275. ἄλλους pro τοὺς ἄλλους IV, 187. 594. ἄλλαις pro ταῖς ἄλλαις IV, 824. ἄλλαι pro αἱ ἄλλαι IV, 1521. cf. Reiz. de accentus inclin. p. 74. 77.

912. ἐν σχερῶ Vat. B. Vrat.—σφιν Guelph.

913. λύσσειν Vrat. Vind. λύσθεν Vatt. C. D.—ὑπ' ἐκ vulg. ὑπὲκ Vrat. Vind. Brunck. Beck.

914. ἐλάττησι Vrat.

916. ἀταλαντίδος Vrat.

917. ἀρρήκτους vulg. ἀρρήτους emendavit Bizetys, probantibus Burm.

ad Valer. Flacc. II, 431 et Dorvill. ad Charit. p. 490. In eandem conjecturam incidit Arnald. Lectt. gr. p. 237, eamque confirmatam a Reg. E. Guelph. Vrat. cum Brunck. et Beck. recepi. In eadem re apud Orph. Arg. 469 ἀρρήτα pro ἀρρήκτα ex codicibus repositum est.

918. θαρσύτεροι Guelph., quod recepit Hoerstel.—ὑπὲρ Vatt. A. B. C. D.

920. λάβον Hoelzlin. Shaw. fortasse ex errore typ. Videtur tamen ita legi in Vatt. A. B.

922. μέλανος vulg. littera minuscule, quod correxit Brunck. Nomen proprium esse, non fluvii quidem, ut dicit Beck., sed maris, jam ex Schol. discere poterant editores. Eodem modo emendandus est Hom. II. XXIV, 79.

923. Θρηῖκων Flor. Brub. Basil.

925. Χερώνησον vulg. Χερώνησον recte Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Brunck. Beck.

926. σφί Regg. A. C. E. Brunck. Beck. καὶ Vat. C. lacuna in Vat. D.—λαιψηρὸς Vrat.—ἄητο Guelph.

927. Ita Hellespontum saepius vocant poetae, cf. Wernick. ad Tryph. p. 227.

ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ροιτειάδος ἐνδοθεν ἀκτῆς
 930 μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
 Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ,
 Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαθόεσσαν
 ἡϊόνα ξαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
 καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νηὸς λούσης
 935 δίνη πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
 Ἔστι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἐνδοθι νῆσος
 τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυλήϊον ἡπείροιο
 εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
 χέρσῳ ἐπιπρηνῆς καταειμένος· ἐν δέ οἱ ἀκταὶ
 940 ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσῆποιο.
 Ἀρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες·
 καὶ τὸ μὲν ὑβρίζται τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσιν

929. Ροιτειάδος Reg. A. Eadem varietas apud Tryphiod. v. 216.

930. Ἰδαίαν Vrat. Vind. Reg. A.

931. ἐπὶ προσέβαλον Vatt. C. D. ἐπιπροσέβαλον Vind. Vrat.

932. Περκώπην Regg. A. C. E. Vatt. A. C. D., quod reliquorum librorum lectioni immerito praetulerunt Brunck. et Beck. Cf. Heyn. ad Il. II, 835. XI, 229. Wessel. et Schweigh. ad Herod. V, 117. Etiam apud Orph. Arg. 489 libri omnes in Περκώτης consentiunt, et Περκώτην exhibet hunc versum laudans Steph. Byz. s. v. Ἀβαρνος.

934. τοί γ' vulg. τῆς γ' Reg. D. τῇ γ' Regg. A. B. C., quod recte receperunt Brunck. Beck.

936. De τις producto v. Herm. ad Orph. p. 704.

938. ἐπιμύρεται Vind., sed vulg. in margine.

939. ἐπὶ πρηνῆς suprascripto ἐπὶπροσθεν Vind. — κατακείμενος Vatt. A. B. C. et D. a m. 2. καταήμενος var. lect. in Schol. Paris.

941. Ἀρκτων vulg. Ἀρκτων var. lect. in Reg. B., et emendatio Hoelzlini, quam veram esse demonstravit Brunck. ex Strabone et Nostro infra v. 1150. Sed major difficultas est in pronomine μιν, quod non habet quo referatur. Nam ad totam insulam referri non potest, hanc enim Ἀρκτων νῆσον vocatam esse testatur Steph. Byz. s. v. Ἀρκτων νῆσος et

Κύζικος, quod nomen acceperat ab altera ripa, in qua erat mons Ἀρκτων ὄρος vocatus. Itaque recte vidit Brunckius ante v. 941 unum pluresve versus excidisse, quibus dictum erat, duarum riparum alteram planitiem fuisse, alteram monte obsitam, ad quem deinde μιν refertur. Aliam rationem eamque minime probabilem inquit Gerhard. p. 30 sq., qui in priorē recensione ita lectum fuisse putat:

ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ
 ὕδατος Αἰσῆποιο.

οὗρος μὲν τ' ἐν τῇ, πεδίον δ'
 ἐν τῇ παρακεῖται.

καὶ τὸ μὲν ὑβρίζται τε καὶ
 ἄγριοι ἀμφινέμονται

Γηγενέες.

in posteriore vero:

ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ
 ὕδατος Αἰσῆποιο.

Ἀρκτων μὲν καλέουσιν ὄρος
 περιναιετάοντες

Γηγενέες.

Sed ita prorsus nescis, quidnam vocetur Ἀρκτων ὄρος. Praeterea v. 942 abesse nullo pacto potest, tum quia ineptum foret, si ita quasi fortuito tantum et in transcurso ad Terrigenas illos transiret, tum propter oppositum v. 947; denique Γηγενέες non erant περιναιετάοντες, sed in ipso monte habitabant.

942. τὰ μὲν Guelph. — Extremam versus partem corruptam esse docet metrum, quamquam libri omnes con-

- Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
 Ἐξ γὰρ ἑκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἤερέθονται,
 945 αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν
 τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαι.
 Ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίων τε Δολιῶνες ἀμφενέμοντο
 ἄνδρες· ἐν δ' ἦρως Αἰνῆϊος υἱὸς ἄνασεν
 Κύξικος, ὃν κούρη δίου τέκεν Εὐσώροιο
 950 Αἰνήτη. τοὺς δ' οὗ τι καὶ ἑκπαγλοὶ περ ἔόντες
 Γηγενέες σίνοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
 τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολιῶνες ἐκγεγαῶτες.
 ἔνθ' Ἀργῶ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 Θρηϊκίοις, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
 955 κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 Τίφρος ἐννεσίησιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,

sentiunt praeter Reg. B., in quo est *περιναιετάουσι*. Vulgatam ferre nemo potuit, nisi qui metri imperiti erant Iens. lectt. Lucian. II p. 177 s. et Schrader. ad Mus. p. 239. Metro subvenit emendatio Bentleyi ad Callim. H. in Jovem 87, *ἀμφινέμονται* pro *ναιετάουσι* reponentis, quam amplexi sunt Brunck. Beck. et Gerhard. Sed multa sunt, quae vetant, ne veram eam habeamus. Primum intelligi prorsus non potest, quomodo *ἀμφινέμονται* potuerit a librariis in *ναιετάουσι* mutari, quum neque litterarum ulla sit similitudo, neque ex interpretatione illud, utpote vocabulum non minus poeticum, nasci potuerit. Praeterea hoc vocabulo non bene uti poeta, quum eodem statim v. 947, qui nostro oppositus est, utatur; ex emendatione certe inferri non debet. Denique, quod supra jam monui, Gigantes illi non circumsederunt montem, sed in ipso habitaverunt, quod etiam ex Orph. Arg. 517 elucet. Minus etiam probabilis est emendatio Porsoni Advers. p. 271 ed. Lips. *ὑβριστὰ καὶ ἀγροῖοι ναιετάουσι*, quam bene confutavit Gerhard. p. 32. Id quidem certum videtur, vitium esse in vocabulo *ναιετάουσι*, quod ex simili vocabulo corruptum est, scribentis oculis ad versum praecedentem aberrantibus. Itaque genuinum fere puto *ἐνναίουσι*, quod tamen in textum recipere non ausus sum.

944. Imitatus est Orph. Arg. 519 *Ἐξ γὰρ χεῖρες ἑκάστῳ ἀπ' ὤμων αἵσσονται*, unde fere apud Nostrum quoque malim inverso ordine vocabula *ἑκάστῳ χεῖρες* scribere, ita enim versus rotundior foret, qui nunc in tres partes male dilabitur.

946. *αἰνοτάτησι* Vrat. — *πλευράῃς* vulg. *πλευρῆς* Regg. A. B. C. E. Med. Guelph. Vind. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck. cf. Wernick. ad Tryph. p. 108 sqq.

947. *δ' ἂν πεδίων* Regg. B. E., quae frequens est confusio, inde corruptum *ἀμπεδίων* Reg. C. et *δ' ἀμπεδίων* Regg. A. B. neque tamen hoc vocabulum, quod nihil est, recipere dubitaverunt Brunck. et Beck.

949. *κούρη τέκεν* Vat. A. et a m. 1. D.

950. *οὔτοι* Reg. A.

951. *Ποσειδάωνος* Vind. — Postremam versus partem mutuatus est Tryphiod. v. 529.

952. *τὰ πρῶτα* Guelph. Beck.

954. *πάνορκος* pro *θέουσαν* Schol. Flor., quam lectionem ex Gallicano nescio quo libro enotavit Hoelzlin.

955. *ἐκλύσαντες* vulg., quod vel metri causa non ferendum, v. Herm. ad Aristoph. Nub. 536. Ex Scholiastē *ἐκλύσαντες* bene correxit Piers. Veris. p. 202, quod praebent etiam Regg. A. B. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Med. et receperunt Brunck. Beck.

- κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
 βριθύν· ἀτὰρ κείνόν γε θεοπροπίαις Ἑκάτοιο
 Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἰδρύσαντο
 960 ἱερὸν, ἧ θέμις ἦεν, Ἰησούνῃς ἐν Ἀθήνῃς.
 Τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῃτι Δολίονες ἠδὲ καὶ αὐτὸς
 Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
 ἔκλυον οἵτινες εἶεν, ἐϋξείνως ἀρέσαντο,
 καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κίοντας -
 965 ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.
 ἔνθ' οἷ γ' Ἑκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνί
 στησάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίας τ' ἐμέλοντο.
 δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισιν,
 μῆλ' αὖτ' ὁμοῦ· δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἴκωνται
 970 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε
 μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
 ἴσον που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον Ἴουλοι,
 οὐδέ νῦ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
 ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δῶματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
 975 ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα,
 Κλείτη ἐϋπλόκαμος. τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
 θεσπεσίῳις ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.

958. Θεοπροπίαις Reg. A. Flor. Brub. Basil.

959. Νηλεΐδαι Brunck. ut solet, Νηλεΐδα Beck. ex errore typ.

960. Ἀθήναις Reg. A. Flor. Brub. Basil., duae postremae etiam Ἰησούνῃς. In Guelph. legitur Ἰησούνῃς ἐν Ἀθήνῃς, quod inepte recepit Hoerstel.

963. ἦεν male Regg. C. D. Vatt. B. C. D. Med. Guelph. Flor. Brub. Basil. Correctum est jam in ed. Paris. et Steph., quibuscum reliqui libri consentiunt. — ἀράσαντο Flor.

966. Ἑκβασίῳ Schol. Paris.

967. εἰσάμενοι Etymol. M. p. 306, 32, quod probavit Ruhnck. ep. crit. p. 289, et receperunt Brunck. Beck., sed librorum omnium lectionem recte tueretur Gerhard. p. 65. — τ' omittit Flor. Brub. Basil. Steph. Hoelzlin. Shaw.

969. ἴκηται legendum suspicatur Brunck., quod mirandum est, quum hujus constructionis exempla sint ubivis obvia. Simillimus est locus

Aesch. Agam. 563. cf. Wyttenb. Bibl. crit. III, 2 p. 35. Dorvill. ad Char. p. 380. 565.

970. τοῖς γε suspicatur Brunck. sine causa, saepe enim ἀντιάω cum casu quarto construitur.

972. ἴσον Vrat. Flor. νεῖον emendavit Ruhnck. ep. crit. p. 285 a Scholiasta in errorem inductus, obsecuti sunt Brunck. et Beck., sed recte obloquitur Gerhard. p. 7 s. In priore recensione Schol. Flor. ita lectum fuisse refert: ἀρμόϊ που κἀκείνῳ ὑποσταχύεσκον Ἴουλοι, et ad illud ἀρμόϊ pertinet explicatio ἀντὶ τοῦ νεωστὶ, qua ad emendandum permotus est Ruhnkenius. Mutavit poeta in posteriore recensione, quia in Callimachi Hecale legebatur versus ἀρμόϊ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς Ἴουλος, cf. Gerhard. l. c. ἴσον vero recte monent Scholiastae ad Iasonem referendum esse: Cyzicus pari atque Iason lanugine gaudebat.

975. Μέροπος Guelph.

- ἀλλὰ καὶ ὥς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
980 ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδῖς. ἦτοι ὁ μὲν σφέων
πεύθετο ναυτιλῆς ἄνυσιν Πελῖάο τ' ἐφετμάς·
οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἡίδει καταλέξαι ἐλδομένοισι δαῆναι.
985 ἦοι δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
θῆσαιτο πόρους κείνης ἀλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
νῆα χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὄρμου·
ἦδε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδός, ἦνπερ ἔβησαν.
Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὐρεος αἴξαντες
990 φράξαν ἀπειρεσίῳ Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἔοντα.
ἀλλὰ γὰρ αὐθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὀπλοτέροισιν
Ἡρακλῆς, ὅς δὴ σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας
τόξον, ἐπασσύτερους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
995 πέτρας ἀμφιῤῶγας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.
δὴ γὰρ που κἄκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
σὺν δὲ καὶ ὧλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρὶν περ ἀνελθέμεναι σκοπιήν, ἤπτοντο φόνῳ
1000 Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἡμὲν οὔστοις,
ἦδε καὶ ἐγχείησι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχὲς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ὑλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλῳσιν,

978. ὅς Guelph., quod recipien-
dum judicavit Hoersteli sagacitas.

979. βάλε Vrat. Flor. Brub. Basil.
Beck.

985. ὄφρα κεν αὐτοὶ ex emenda-
tione Brunck. Beck., sed vulg. recte
se habet; ascenderunt Dindymum, ut
et ipsi viderent, quae antea ex aliis
sciscitati erant.

986. θῆσαιτο Hoelzlin. ex errore
typ., qui et in ed. Shaw. migravit.
— ἐν δ' ἄρα Vatt. C, D. Vrat. Flor.
Brub. Basil. Similis corruptela apud
Quint. Smyrn. I, 456, quam tollit
Spitzner. obs. in Quint. p. 205.

990. πέτρης vulg. πέτρης Reg. E.

Vrat. et alii fortasse plures, talia
enim non solent enotari. Dativus
sensus causa necessarius est, eumque
dederunt Brunck. Beck.

993. σφι Guelph. Vind. Flor. —
τανύσσας Vind. Vrat.

995. ἀποῤῶγας Regg. quinque et
Schol. Paris., reliqui libri omnes vul-
gatam exhibent; ἀμφιῤῶγας ex more
Brunck. Beck.

996. δὴ γὰρ δὴ που Reg. A.

998. ὧλλοι Vrat. Beck.

1003. πέλεσι Reg. A.

1004. στελεχηδὸν A. B. C. D. Vat.
B. male, v. Gerhard. p. 47. στιχηδὸν
Guelph.

- 1005 ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
ὥς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἄλμυρόν ἀθρόοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὑπερθεῖν
χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν αἰγιαλοῖο
1010 κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
ἄμφω ἄμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
"Ἦρως δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
λυσάμενοι προτέρωσε διέξ ἄλὸς οἶδμα νέοντο.
1015 ἡ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν λούσης
νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντίαι ἄρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
αὐτὶς ἐϋξένοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτονυχί· Ἰερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρῃ,
1020 ἡ περὶ πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
οὐ δέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολιόνες ἄψ ἀνιόντας
ἦρως νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν
Μακρίων εἶδαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
1025 τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
ὀξεῖν ἵκελοι ῥιπῇ πυρὸς, ἥτ' ἐνὶ θάμνοισι
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινὸς τε ζαμενῆς τε Δολιονίῳ πέσσε δῆμῳ.
1030 οὐδ' ὄγε δηϊοτῆτος ὑπὲρ μόνον αὐτὶς ἔμελλεν

1005. ὄφρα κε Regg. A. C. E., unde Brunckius, ὄφρα sine κε nonnisi cum conjunctivo jungi posse ineptè ratus, ὥς κε scribendum judicavit, et imponi sibi passus est Beckius.

1006. λιμένος Vind.

1007. Vocabulum ἄλμυρόν ex No- stro laudat Etymol. M. p. 72, 12.

1008. δύπτοντες Vat. D. et Vind., sed hic vulg. in marg. habet.

1010. ψαμάθης Vind. ψαμάθοις Vrat.

1012. ἔπλετο Vind. Vrat.

1015. ἔθεε Brunck. ex more.

1017. ἀντίαν Guelph.—ἐπέλασσαν Regg. A. B. E., quod sine causa prae- tulit Brunck.

1019. αὐτονυχί vulg. αὐτονυχί

Regg. B. C. D. et E. a m. 2. Vatt. A. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. recte. Idem apud Nostrum legitur IV, 1130. — φατίζεται εἴσεται Schol. Paris. ad I, 1109.

1020. ἡρεῖ Vind. περὶ in marg. ad- scripto. ἡπερ Guelph. Flor.—ἐβάλλον- το Flor.

1021. οὐδέ τις minus bene Brunck. Beck.

1022. ἄν ἀνιόντας Guelph.

1023. ἐπήδεσαν conj. Wakefield. sine causa.

1025. τεύχε' ἄειραν Flor.

1030. Versum aliquem ante hunc excidisse putat Heyn. ad Apollod. I, 9, 18, p. 85, quo Cyzici nomen con- tineatur; quod non necessarium; ὄγε,

- οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἰκέσθαι.
 ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἑοῖο
 πλῆξεν ἐπαῖξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
 ὅστέον ἐρῶαίσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεῖς
 1035 μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὐ ποτ' ἀλύξαι
 θνητοῖσιν· πάντα περὶ γὰρ μέγα πέπταται ἔρκος.
 ὥς τὸν οἰόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
 εἶναι ἀριστήων, αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
 μαρνάμενον κέλνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
 1040 ἔκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
 ἥδ' Ἐμεγαβρόντην· Σφόδριν δ' ἐνάρριξεν Ἀκαστος·
 Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν, ἀρητῖθρόν τε Γέφυρον.
 αὐτὰρ ἑὺμμελὲς Τελαμῶν Βασιλῆα κατέκτα.
 Ἴδας δ' αὖ Προμέα, Κλύτιος δ' Ὀδυσσεύον ἐπεφνεν.
 1045 Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσδάκεια, Φλόγιόν τε.
 Οἰνεΐδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα,
 ἥδ' Ἐρεχθίαν, πρόμον ἀνδρῶν· οὐς ἔτι πάντας
 ἐνναέται τιμαῖς ἡρώεσσι κυδαίνουσιν.

ut saepe αὐτός, ad regem significandum sufficit. — ὑπέρομον Vat. B.

1032. τετραμμένον Reg. A. — ἑοῖο Regg. A. C., quod receperunt Brunck. Beck.; sed ea est forma inaudita, contra ut ἑοῦ usurpat Apollon. IV, 802 (cf. Gerhard. p. 93) ita ἑοῖο praebent libri praeter hunc locum II, 6. III, 1065. 1335. IV, 782, quos omnes intactos relinquere debebat Brunckius.

1034. ἐρῶαίσθη Vrat. Vind., sed hic vulg. in marg. — ψαμάθοισι Vrat.

1035. ἀνέπλησας et vers. seq. θνητοῖσι Brunck. Beck. — γὰρ οὐ Reg. A.

1036. θνητοῖς Guelph. — πάντα γὰρ περὶ vulg. invito metro. πάντα γὰρ τοι Regg. A. E. πάντα περὶ γὰρ Vind. Vrat. πάντα δὲ περὶ μέγα Etymol. M. p. 16, 30, qui v. 1034 — 1037 poetae nomine non addito laudat, idque verum iudicaverunt Arnald. lectt. gr. p. 237. Vir D. in Obs. miscell. IV p. 195 s. Brunck. Beck. Herm. ad Orph. p. 704 et Gerhard. p. 65. Sed quum libri omnes in γὰρ consentiant, praestantior mihi videtur codd. Vind. et Vrat. lectio, nam et sensus γὰρ postulat, et lectionis depravatio facillime hinc explicari potest, quoties enim librarii γὰρ,

quum tertio quartove loco positum inveniebant, transposuerint, notum est; cf. quae monui ad Aesch. Agam. 710. Etymologi vero lectio aut ex frequentissima particularum γὰρ et δὲ confusione nata est, aut inde, quod duplex γὰρ offensionem erat, cujus exempla attuli ad Aesch. Agam. 546.

1037. περ pro που cod. Etymol. apud Dorvill. obs. misc. IV p. 195. — ἔκτοσθεν Guelph. ἔκτοθι cod. Etymol.

1038. αὐτῇ δ' ὑπὸ vulg., sed particulam ineptam recte omittunt Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. Praeterea αὐτῇ habent Reg. A. Vind., quod male praetulerunt Brunck. Beck., αὐτῇ prorsus otiosum foret, contra αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ cum vi dictum est: ea ipsa nocte, qua se ab interitu immunem putabat.

1042. Ζέλιν Reg. E.

1043. ἑὺμμελὲς Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Brunck. Beck. ut solent.

1046. Οἰνεΐδης Brunck. Beck. ut semper. — ἔλε Regg. A. B. E. Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Guelph. Brunck. Beck.

1047. πάντες Reg. A.

- οἱ δ' ἄλλοι εἵξαντες ὑπέτρεσαν, ἥντε κίρκους
 1050 ὠκυπέτας ἀγέληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
 ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' αὐτῆς
 πληττο πόλις στονόεντος ὑποτροπίῃ πολέμοιο.
 ἥωθεν δ' ὀλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
 ἀμπλακίην ἄμφω· στυγερόν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
 1055 ἦρωας Μινύας Αἰνῆϊον νῆα πάροιθεν
 Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
 ἥματα δὲ τρία πάντα γόων τίλλοντό τε χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιόνης. αὐτὰρ ἔπειτα
 τρεῖς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
 1060 τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
 ἣ θέμις, ἄμ πεδλίον λειμώνιον· ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνουσι νιδέσθαι.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
 οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῶ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλλο
 1065 ἥνυσεν ἀψαμένη βρόχον αὐχένι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηῖδες ὠδύραντο·
 καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
 πάντα τάγε κρήνην τεῦξαν θεαὶ, ἣν καλέουσι
 Κλείτην, δυστήνοιο περικλῆες οὔνομα νύμφης.
 1070 αἰνότατον δὲ κεῖνο Δολιονίῃσι γυναιξὶν
 ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἡμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἔτλη τις πάσασθαι ἐδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἐξ ἀχέων ἔργοιο μυληφάτου ἐμνώοντο·

1049. ὑπέτρων Reg. A.

1055. Μινύας Flor. Brub. Basil.
 —προπάροιθεν Reg. A. Vind.

1056. ἐν κονίῃ τε Etymol. M. p. 662, 49.

1059. δίχα τεύχεσι vulg., sed σὺν τεύχεσι codd. omnes praeter unum Vat. B., quod recte receptum esse a Brunck. Beck., docet locus simillimus IV, 1535. Sed mira tamen illa lectionis discrepantia. Praeterea perspicuum est, Scholiasten Flor., cujus verba aut manca aut corrupta sunt, in libro suo legisse χαλκείοις σὺν ἔντεσι, quod an praeferendum sit haud facile dixeris, utroque enim, et σὺν τεύχεσι et σὺν ἔντεσι saepius utitur Noster; illud confirmare videtur III, 499 (ubi Guelph. etiam ἔντεσι praebet), hoc IV, 1535. Ceterum

hinc explicari posse mihi videtur vulgatae lectionis diversitas, namque verbis σὺν τεύχεσι suprascripserat vel adscripserat aliquis: γράφεται δίχα, τεύχεσι καὶ ἔντεσι; inde δίχα τεύχεσι in textum migravit.

1062. ἀγκέχυται Vrat.

1065. ἀψαμένη ed. Paris. Steph. errore typ.

1066. ὀλοφύραντα Vind. ὠδύραντο Vrat. marg. Vind.

1067. χεῦεν Regg. A. B. C.

1069. περικαλῆς Reg. A. περικαλῆς Vrat.

1070. δ' ἐκεῖνο Vind. Vrat.

1072. πάσασθαι Reg. E. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — ἐδυτύος Flor. Brub. Basil. — ἐδητύος, οὐδὲ γὰρ αὐτῶν Reg. A.

1073. μυληφάτοιο Guelph.

ἀλλ' αὐτως ἀφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.

1075 ἐνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
πανδῆμοιο μύλης πελάγους ἐπαλετρεύουσιν.

Ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνιέρθησαν ἄελλαι
ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δωδέκα, τοὺς δὲ κατ' αὐθι
1080 ναυτίλλεσθαι ἔρουν. ἐπιπλομένη δ' ἐνὶ νυκτὶ
ἄλλοι μὲν ὅα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
ὑπὸ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἀκαστος
Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
ἥ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρῆατος Αἰσονίδαο
1085 πωτᾶτ' ἀλκυνονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκτάλης ὄρνιθος ἐναΐσιμον ὅσσαν ἀκούσας.
καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτὶς ἀπέτραπεν, ἴξε δ' ὑπερθευ
νητοῦ ἀφλάστοιο μετήωρος αἴξασα.

1090 τὸν δ' ὅ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἴων
κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν ὦδ' ἔειπεν.

„Αἰσονίδη, χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
„Δινδύμου ὀκρυόεντος εὐθρονον ἰλάξασθαι
„μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι

1095 „ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὅσσαν ἀκούσα
„ἀλκυνόνης ἀλῆς, ἥτε κνώσσοντος ὑπερθευ

1074. διαζώεσκον Reg. A. διαζώε-
σκον Regg. C. D. E., quod sine causa
receperunt Brunck. Beck. Hi soli
etiam Regg. codd., quorum non ma-
gnam esse auctoritatem scimus, au-
gmentum praebent in ἀνεκρούεσκον
IV, 1650. Sed II, 551 omnes fere
libri in ἀνακλύεσκον consentiunt,
itemque IV, 944 in ἐπιναχλάεσκον.
I, 972 in ἐπισταχύεσκον. Contra
plurimi libri praebent ἐπεκλονέεσκον
III, 687 et ἐπεστοβέεσκον IV, 1725.
Ubique librorum auctoritatem secu-
tus sum. cf. Spitzner. obs. in Quint.
p. 211 s.

1075. χύτταλα Vrat.

1077. ἐπαλετρεύουσιν Vrat. — Ver-
sum laudat Etymol. M. p. 659, 18.

1078. τρηχεῖαι Guelph. — ἀνιέρ-
θησαν Vat. C.

1079. καταῦθι Regg. tres, Vatt.
A. C. D. Vrat. Flor. male.

1082. λάχος vulg. λάχος Regg. A.

B. C. D. E. Guelph. et Schol. uterque,
quod suadente Piersono Veris. p. 203
(qui apte confert Mosch. Europam v.
3) receperunt Brunck. et Beck. Ea-
dem varietas est III, 1340.

1084. ἥ δ' ἄρ' ἐπὶ ὑπὲρ Vind.
Vrat.

1085. ποτᾶτ' Flor. — ἀλκυνονὶς
Vind. Vrat.

1088. ἀπέτραπεν Reg. A. — ἴξε
Beck. errore typ.

1089. μελήωρος Vind. μετήωρος
Vrat.

1090. τὸν δέ γε Reg. A. — κώεσι
Beck. errore typ.

1092. χοήωσι Vind.

1093. Ὀκρυόεντος Med. Guelph.
Vind. Vrat., quod Brunck. Beck. re-
cte vulgato ὀκρυόεντος sensus causa
praetulerunt. ἰλάξεσθαι Vatt. C. D.

1095. ἐγὼν ἔον Vind.

1096. ἀλκυνόνης Regg. A. E., quod
correctori metrico debetur.

- „σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφανσκομένη πεπότηται.
 „ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε θάλασσά τε νειόθι τε χθών
 „πᾶσα πεπείρηται νιφόνεν θ' ἔδος Οὐλύμποιο.
 1100 „καὶ οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
 „Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 „ἄθᾶνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.“
 „Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένητ' εἰσαΐοντι,
 ὦρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὦρσε δ' ἑταίρους
 1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τε σφίσιν ἐγρομένοισιν
 Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
 αἶψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
 εὐθεν ἐς αἰπεινὴν ἀναγον βόας οὔρεος ἄκρην,
 οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἰερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
 1110 ἤρεσαν ἐς λιμένα Θρηϊκιον· αὖ δὲ καὶ αὐτοὶ
 βαῖνον, πανροτέρους ἐτάρων ἐν νηϊ λιπόντες.
 τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περ αἶη
 Θρηϊκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προφαίνεται ἰδέσθαι·
 φαίνεται δ' ἡερόεν στόμα Βοσπόρου, ἡδὲ κολῶναι
 1115 Μυσαίαι· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο.
 ἄστν τε καὶ πεδίου Νηπήϊον Ἀδρηστείης.
 ἔσκε δὲ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἐντροφον ὕλην

1097. *πιφανσκομένη* Reg. A. Flor. — *πεπότητο* Regg. D. E., quod receperunt Brunck. Beck., propter servatam, ut ait ille, temporum rationem, quod non intelligo.

1098. *ἄνεμος* Guelph., quod placuit Hoerstelio. — *τε* post *θάλασσα* omittit Vat. D.

1099. *νιφόνεντ'* Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1100. *εἰσαναβαίνει* Med. Guelph. *εἰσαναβαίνοι* Regg. B. C. E. Sed indicativus recte se habet, cf. Herm. ad Vig. p. 917. Vid. infra II, 938.

1101. *ἄλλοι* vulg. *ἄλλοι* Regg. A. B. C. D. E. Vind., cujus in margine adscripta est vulg. Illud reposui, vid. quae supra ad v. 910 monita sunt.

1103. *ἔγεντ'* ἔπος Vind. Vrat.

1105. *σφιν* Vrat. Flor. Brub. Bas. — *ἐγρομένοισιν* Reg. A. *ἀγρομένοισιν* marg. Reg. A. Reg. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat., quod non erat cur reciperent Brunck. Beck. Nec magis necessaria est Brunckii conjectura καὶ

τέ σφιν ἀγειρομένοισιν, quam tamen, nisi mero librariorum errori lectionis diversitates tribuendae sunt, prioris recensitionis lectionem fuisse facile quis putaverit.

1106. *ἀγόρευσεν* Guelph.

1108. *ἐπ' αἰπεινὴν* Regg. A. B. D. E., quod sine causa vulgatae praetulerunt Brunck. Beck. — *ἀπεινήν* Vind.

1113. *προφαίνεται* Flor. — Ad verba ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς Arnald. Lectt. gr. p. 238 recte confert Eurip. Heracl. 430, qui locus nostro illustratur, Brunckius Virgil. Georg. II, 45. — De ἔδος pro σφέτερος, quod reprehendit Schol., cf. Ruhnck. epist. crit. p. 265.

1115. *Μυσαίαι* Reg. A. — *ἐτέροις* Flor. Brub. Basil.

1116. *ἄστν* δὲ menda typographica in ed. Beck.

1117. *βριαρὸν* Etym. M. p. 228, 26. — *ὕλην* Vatt. A. B. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. ex frequente confusione litterae υ et iota subscripti.

- πρόχυν γεράνδρουον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο
 δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
 1120 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκρυόεντι κολωνῷ
 ἴδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφὲς ἀκροτάτησιν,
 αἷ ῥά τε πασάων πανυπέρταται ἐρρίζωνται.
 βωμόν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
 στεψάμενοι δρυῖνοισι θυηπολὴς ἐμέλοντο,
 1125 Μητέρα Δινδυμήν πολυπότνιαν ἀγκαλέοντες,
 ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίνην θ' ἅμα, Κύλληνόν τε,
 οἱ μούνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάρεδροι
 Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασιν
 Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες, οὓς ποτε Νύμφη
 1130 Ἀγχιάλῃ Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρησιν
 δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐβλάστησε.
 πολλὰ δὲ τήνγε λιτῇσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
 Αἰδονίδης γουνάζετ' ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν

1118. γεράνδριον Vrat. Vind. — ἔκταμον Reg. A.

1120. Hic versus deest Vat. B. — ὀκρυόεντι ex Med. et Reg. B. Brunck. Beck.

1121. ἀκροτάτοισιν Steph.

1122. ἐρρίζοντο ed. Paris. inde ἐρρίζωντο Steph., unde in reliquas editiones fluxit, sed id in solo Reg. E. legitur; reliqui codices omnes et editiones veteres habent ἐρρίζωνται, quod revocavi.

1124. ἐμέλλοντο Vrat. Vind.

1125. ἐγκαλέοντες vulg. male. ἀγκαλέοντες Regg. B. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1126. Τιτίνην Reg. A.

1128. μαλερός Vind. ματέρος Vrat.

1129. Κρηταέες vulg., quod metro adversari observavit Brunck., quapropter recte ex Etymol. M. p. 465, 26 dedit Κρηταιέες, cujus formae testis est etiam Steph. Byz. s. v. Κρήτη. — Fragmentum e versione Varronis, quod ad hunc locum pertinet, servant Serv. ad Virg. Eclog. I, 66 et Vib. Sequest. p. 15.

1130. Δικταῖος Vind.

1131. De ἐβλάστησε sensu transi-
 tivo adhibito, v. Northm. ad Tryphiod.
 v. 56.

1132. ἀποστρέψαι Flor. — ἐριώλας
 codd. et edd. vett. omnes praeter

Guelph., in quo monstrosam ἐωργάς
 cum gl. ὀργάς. Illud corruptum esse
 et a solis scholiastis fictam explicatio-
 nem ἡ ἀπώλεια τοῦ ἔργου, jam du-
 dum viderunt viri docti, et ἐριώλας,
 quod IV, 1778 recurrit, reponendum
 esse observarunt Henr. Stephanus,
 Hemsterh. ad Lucian. T. I p. 287 et
 Intpp. ad Hesych. s. v. ἐριώλαι, et
 receperunt Brunck. Beck. Sed vari-
 ant in accentu; hic quidem Brunck.
 edidit ἐριωλὰς, sed ἐριώλη scripsit
 ad Aristoph. Equ. 511 et Vesp. 1148,
 utroque modo ad Acharn. 1177. Li-
 tem dirimit Arcadius de Accentt. p.
 109 ed. Barker., qui diserte testatur,
 ἐριώλη non ita ut reliqua in ὠλη ὑπερ-
 δισύλλαβα ὀξύνησθαι sed βαρύνε-
 σθαι, quamquam apud hunc quoque
 vocabulum in ἐρυμώλη corruptum est;
 sed quum explicet ἡ μεγάλη πνοή
 et derivet ab ἐρι et ἄω, alter vero
 codex ἐριμώλη praebeat, dubitari non
 potest, quin ἐριώλη legendum sit,
 quod vidit jam Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 570. Praeterea libri et Aristoph.
 Vesp. 1187 et nostro loco vocem παρ-
 ὀξύτόνως scribunt, quamquam Scholl.
 eam ὀξύτόνως quoque scribi testan-
 tur; adjicit tamen et Schol. Flor.
 ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις.

1133. γουνάζειν Reg. A. — ἐπιλεί-
 βων libri omnes, quo exsultat Brun-

- αἰθομένοις· ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῇ
 1135 σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
 καὶ σάκεα ξιφίεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωὴ
 δύσφημος πλάξοιτο δι' ἡέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
 κηδεῖη βασιλῆος ἀνέστενον. ἔνθεν ἐς αἰεὶ
 ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Πείην Φρύγες ἰλάσκοντα.
 1140 ἡ δὲ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
 ἀνταῖη δαίμων· τὰ δ' εἰκότα σήματ' ἔγεντο.
 δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 αὐτομάτῃ φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
 θῆρες δ' εἰλνούς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
 1145 οὐρῇσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. ἡ δὲ καὶ ἄλλο
 θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὐ τι παροίτερον ὕδατι νᾶεν
 Δινδυμον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὖτως
 ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσιν
 κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
 1150 καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὐρέσιν Ἀρκτων,

ckius, patrocinari enim videtur ejus scribendi rationi, sed non dubitandum est, quin geminanda sit liquida. Infra IV, 1721 libri omnes, praeter Regg., ἐπιλλείβοντας habent. cf. Spitzner. de vers. her. p. 80. ἐπιλλέγον Guelph. cum gl. interlin. ὕμνων. — δὲ ἱεροῖσιν Guelph.

1134. ἀνωγῇ Guelph.

1135. Versus deest in Vat. B. — σκαίροντα Etymol. M. 197, 2. — ὠρχήσαντο vulg. ὠρχήσαντο Regg. A. C. D. Vatt. A. C. D. Guelph. Steph. Brunck. Beck., quod recepi, quamquam dubia res est, cf. Spitzner. obs. in Quint. p. 245s. Sed et ipsum ὠρχήσαντο dubium est, nam Etymol. l. c. exhibet εἰλίσσοντο, quod unice verum judicant Ruhnck. epist. crit. p. 288 et Wernick. ad Tryph. p. 83. Neque negari potest, facilius illud quam hoc ex interpretatione nasci potuisse; praeterea maximi momenti est, quod Scholiastae imperfecto ὠρχοῦντο utuntur. Sed contra librorum consensum nihil novare ausus sum.

1138. ἐσαιε Brunck. Beck.

1139. ῥόμβῳ Etymol. M. p. 706, 25, quod ex Eupoli et Didymo notant Scholl., sed vulgatum tuetur etiam Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 1134. — τυπάνῳ codd. et edd. vett., quod

metro adversatur, τυπάνῳ Vat. C. Etymol. l. c. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι jungit etiam Diogenes apud Athen. XIV p. 636. B., quem emendat Piers. Veris. p. 204. — ἰλάονται Guelph.

1142. δένδρεα μὲν Guelph.

1143. Verba τερείνης ἄνθεα ποίης recurrunt infra III, 898; τερείνης ἄνθεα γαίης laudat Etymol. M. p. 752, 31.

1144. ξυλόχους Reg. A. et Schol. Paris.

1145. οὐρῇσι Regg. A. D. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut solent. — ἡδὲ καὶ Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck. male rejecta vulg., quae maxime ex more epicorum est. Ridicule Brunckius exemplis affirmat, apud Homerum ἡδὲ καὶ jungi.

1146. νᾶεν vulg. male. νᾶεν Regg. A. B. C. D. E. marg. Vrat., quod et Scholl. probant. νᾶε Brunck. Beck.

1147. ἀνεβράχθη Schol. Paris., errore ex interpretatione ἀνεδύθη nato.

1148. ἄλληκτον Reg. D., quod recipere debebat Brunck., si sibi constare voluisset. — Ἰησονίαν Hoelzlin. Shaw.

1150. Ἀρκτων Vrat. et marg. Reg. A.

μέλποντες 'Ρεῖην πολυπότνιαν· αὐτὰρ ἐς ἡὺ
ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίῃσιν.

"Ενθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστῆων ὀρόθυνευ,
ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθήρ
1155 νήνεμος ἐστόρεσεν δῖνας, κατὰ δ' εὐνάσε πόντον.

οἱ δὲ γαληναίῃ πῖσυνοι ἐλάσσκον ἐπιπρὸ
νῆα βίη· τὴν δ' οὐ κε διέξ ἄλως αἰσσοῦσαν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.

ἔμπης δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηέειν αὔραις,
1160 αἰ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δαίελον ἠερέθονται,
τειρόμενοι καὶ δὴ μετελώφειν· αὐτὰρ ὁ τούτῳ
πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
'Ηρακλῆς, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.

ἀλλ' ὅτε δὴ, Μυσῶν λεληημένοι ἠπείροιο,
1165 'Ρυνδακίδας προχοᾶς, μέγα τ' ἠρίον Αἰγαίωνος
τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
δὴ τότε' ἀνοχλίζων τετρηχότος ὀδματος ὀλκούς,
μεσσοθέν ἄξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος

1170 κλύζε παλιρροθίοισι φέρων. ἀνὰ δ' ἔξετο σιγῇ
παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσον ἠρεμέουσαι.

1153. ἐνθεν Reg. A. Vind. Vrat.

1154. ἀπολήξειε Brunck. Beck. ex more.

1155. νήμενος Vind. — ἐστόρεσε Vat. C. Vrat. ἐστόρησε Vat. D.

1157. βίην Guelph.

1159. ἀγρομένοιο Guelph.

1160. ἠερέθοντο Regg. quinque et ed. Paris., unde in sequentes edd. fluxit, sed praesens, quod reliqui codd. omnes et editiones veteres praebent, revocavi; est enim sermo de eo, quod semper sub vesperam fieri solet.

1161. Vulgata, quam exhibui, sensu caret, quare τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφειν, quod poetae nomine non addito affert Etymol. M. p. 571, 13, probarunt Rubnk. epist. crit. p. 288. Brunck. et Beck. Sed quis unquam credat καμάτῳ in καὶ δὴ mutari potuisse? quare alia emendatio circumspicienda videtur. Fuit quum unice verum putarem ΧΑΙΔΗΙ, vel si quis productam priorem syllabam improbaret, quamquam eam interdum

produci certum est, ΧΑΙΔΕΙ, quorum utrumque facillime in ΧΑΙΔΗ corrumpi potuit. Sed de significatione dubito, itaque ampliandum censeo. Nam Etymologi lectionem aut ex interpretatione natam aut ex errore memoriter citantis ortam esse certissimum videtur.

1162. πανσυδίῃ Guelph.

1165. 'Ρυνδακίδας Vind. 'Ρυνδακίτας Guelph. — τε ῥίον var. lect. apud Scholl., quam quis veram habere possit, extrusam a sciolo, cui metrum laborare videbatur, sed vetat adjectivum μέγα, quod minus bene cum ῥίον jungeretur. Praeterea recte monet Schol., ῥίον illatum esse ab iis, qui ἠρίου illius historiam ignorabant.

1166. παραμέτρεον Guelph., quod placuit Hoerstelio.

1167. ἐνοχλίζων Schol. Paris. — τετρηχότος Guelph., quod recepit Hoerstel.

1170. παλιρροθίοισι Brunck. Beck.

1171. ἀήθεσαν Regg. A. B. E. ed.

- Ἦμος δ' ἀγρόθεν εἴσι φντοσκάφος, ἥ τις ἀροτρεὺς
 ἀσπασίως εἰς αὐλιν ἐήν, δόρποιο χατίζων,
 αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
 1175 αὐσταλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
 εἰσορόων, κατὰ πολλὰ ἐῖ ἡρήσατο γαστρί·
 τῆμος ἄρ' οἳ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἥδεα γαίης,
 ἄμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχοάς τε Κλοιο.
 τοὺς μὲν ἐϋξείνως Μυσοὶ φιλότῃτι κιόντας
 1180 δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονὸς, ἥϊά τε σφι
 μῆλά τε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
 ἐνθα δ' ἔπειθ' οἳ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην
 φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
 στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἄμφι πυρρήϊα δινεύεσκον·
 1185 οἳ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
 Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
 Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
 βῆ ὃ' ἵμεν εἰς ὕλην νιὸς Διὸς, ὥς κεν ἐρετμόν
 οἳ αὐτῷ φθαίῃ καταχείριον ἐντύνασθαι.
 1190 εὗρεν ἔπειτ' ἐλάτῃν ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
 ἀχθομένην ὄξοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
 ἀλλ' οἶον ταυαῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
 τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.

Paris., quod receperunt Brunck. Beck. male, quomodo enim a praesente ἀη-θίσσω aoristus esse possit ἀήθεσα haud facile dixerint. Contra in imperfecto facile poterat poeta metri causa alterum σ omittere. Praeterea aoristum sensus non admittit. ἀήθε-σκον Vrat, quae eadem est varia lectio in Hom. II. X, 493.

1172. Brunckius apte confert Hom. II. XI, 86 sqq., qui versus Nostro obversati sunt.

1174. δὲ προμολῇ Guelph. — τε-τρυμένα vulg. ut solet in codd., quod bene correxit Brunck. τετριμ-μένα Regg. tres, Guelph. τετρεμένα Reg. C. τετυμένα Vat. D.

1175. αὐαλέος Reg. A.

1177. Κιανίδος Guelph.

1178. Ἀργανθώνιον Vat. B.

1179. ἐϋξείνως Vrat.

1180. σφιν Vind. Guelph.

1182. ἔπειτ' Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1183. Hic versus deest in Vat. B.

1184. Postremam versus partem laudat Etymol. M. p. 697, 42.

1187. ἐτάροις Vat. B. ἐτάροισιν Guelph. — ἐτάροις εὖ οἷς vulg. ad- versante metro. εὖ omittunt Regg. A. C. D. E., οἷς omittunt Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., quod facile a syllaba praecedente absorberi potuit. ἐτάροις οἷς εὖ Reg. B., quod receperunt Brunck. Beck. ἐτάροισιν ἐοῖς emendavit Hoerstel., quod si in codice legeretur, recipere non dubitarem, nam neque a vulgata lectione multum recedit, et εὖ, quod in libris non multis omittitur, admodum otiosum est. Attamen et metrica ratio obstare videtur.

1191. οὐδὲν μέγα Regg. A. E. οὐδ' αὖ μέγα Reg. D. propter metrum, quod fulcro egere putabant imperiti librarii, v. Herm. ad. Orph. p. 704.

1192. πέλοι Guelph.

1193. τε omittit Guelph. — De

- 1195 ὄϊμα δ' οἰστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
 αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδν δ' ἄπο δέρμα λέοντος.
 τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
 νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσὶν,
 ἡνορέῃ πίσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὤμον ἔρεισεν
 εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθύρριζόν περ εὐῶσαν,
 1200 προσφὺς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
 ὥς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰστὸν νεὸς, εὖτε μάλιστα
 χειμερὶν ὀλοοῖο δύσις πέλει Ὠρίωνος,
 ὑπόθεν ἐμπλήξασα θοῇ ἀνέμοιο κατὰῖξ
 αὐτοῖσι σφήνεσσι ὑπὲκ προτόνων ἐρύσεται·
 1205 ὥς ὄγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ λούς,
 δέρμα θ' ἐλὼν, ῥόπαλόν τε, παλίσφυτος ὦρτο νέεσθαι.
 Τόφρα δ' Ὑλας χαλκίῃ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὀμίλου
 δίξητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέν οἱ ὕδωρ
 φθαίῃ ἀφυσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
 1210 ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσειεν ἰόντι.
 δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἥθεσιν αὐτὸς ἔφερβεν
 νηπίαχον τὰ πρῶτα; δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσι ἐπεφνεν

praepositionis collocatione vid. quae ad Aesch. Eum. 673 monui.

1195. αὐτοῖσι Reg. E. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut semper.

1197. λάβε Guelph.

1199. βαθύριζον Brunck. Beck.

1201. ὅτ' ἄν vulg. ὅτ' ἄρ' Regg. A. B. E. ὅταν reliqui libri, quod cum Brunck. Beck. recepi. — ναὸς supra-scr. ἡ Guelph.

1202. χειμερὶν Guelph. Vind. Flor. — πέλει δύσις Brunck. lectore non monito et invitis auribus.

1203. ἐμπλήξασα Guelph.

1204. αὐτοῖσιν Guelph. Flor. αὐ-τῇσι Regg. A. D. E.

1207. χαλκῇ σὺν κάλπιδι vulg. χαλκείῃ σὺν κ. Vrat. Vind. χαλκείῃ κάλπιδι Vatt. A. C. D. χαλκίῃ σὺν κ. recte Flor. Brunck. Beck. χαλκίῃσι κάλπισι Guelph., unde infeliciter Hoerstel. χαλκίῃσιν κάλπισι in textu dedit.

1208. δίξητο κρήνης Med. Vrat. Vind. Flor. Brub. Bas. metro laborante, cui succurritur lectione δίξητό τε κρήνης in Guelph., quam recepit

Hoerstel. δίξητο κρηναίης Regg. A. B. D. E., quod item correctori debetur, receperunt tamen Brunck. Beck., male illata correptione, a qua cavit Apollonius. Facile intelligitur, quomodo corruptelae illae natae sint ex vulgata lectione, quam reliqui libri tuentur δίξητο κρήνης, quam unice veram judicant etiam Herm. ad Orph. p. 759 et Spitzn. de vers. her. p. 102. — ὥς καὶ vulg. sine sensu. ὥς κεν Regg. quinque, Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

1209. ἀφυσάμενος Guelph. ἀφει-σάμενος Flor.

1210. ὀτραλέως Flor. Brub. Basil. — ἐπαρτίσειεν Guelph.

1212. νηπιάχοντα πρῶτα vulg. νηπίαχοντα πρῶτα Flor. νηπίαχοντα πρῶτα Guelph. Beck. νηπίαχοντα πρῶτα Brunck. — δόμον Flor.

1213. Hunc versum laudat Tzetz. ad Lycophr. 480 sub nomine poetae Ἠλίου, de quo v. Weichert. über das Leben und Gedicht des Apollonius p. 47 sqq.

- νηλειῶς, βοός ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
 1215 ἦτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
 Θειοδάμας ἀνὴρ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
 βοῦν ἀρότην ἦνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 ἴετο γὰρ πρὸφασιν πολέμου Δρυόπεςσι βαλέσθαι
 λευγαλέην, ἐπεὶ οὐ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
 1220 ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς.
 αἴψα δ' ὅ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσιν
 Πηγὰς ἀγχίγνοι περιναίεται. οἱ δέ που ἄρτι
 Νυμφάων ἴσταντο χοροί· μέλε γὰρ σφίσι πάσαις,
 ὅσσαι κεῖσ' ἐρατὸν Νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
 1225 Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν αἰεὶ μέλπεσθαι αἰοιδαῖς.
 αἱ μὲν ὅσαι σκοπιάς ὀρέων λάχον, ἥ καὶ ἐναύλους,
 αἷ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο,
 ἥ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλιναίοιο
 Νύμφη ἐφυδατίη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
 1230 κάλλει καὶ γλυκερῇσιν ἐρευνθόμενον χαρίτεσσιν.
 πρὸς γὰρ οἱ διχόμενις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
 βάλλε Σεληναίη. τῆς δὲ φρένας ἐπτοίησεν
 Κύπρις, ἀμνηχανίη δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν.
 αὐτὰρ ὅγ' ὥς τὰ πρῶτα ῥόω ἐνὶ κάλπιν ἔρριπεν

1217. ἦγαγε Vatt. A. C. D. et var.
 lect. in marg. Vrat.

1220. ἀποπλάγξειαν Reg. A.

1222. ἀμφίγνοι Guelph. Vind., sed
 in hoc vulg. in margine.

1223. μέλεται Guelph.

1224. ὅσαι Vrat. Vind. — ῥόον
 vulg. ῥύον Med. ῥίον Regg. A. B. C.
 D. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Vind.
 Vrat. Brunck. Beck. recte.

1226. ὅσσαι Guelph. — Hunc et
 sequentem versum spurios et ex priore
 recensione illatos iudicat Ruhnck. ep.
 crit. p. 277, neque profecto, quam
 diu v. 1224 ῥόον legebatur, ferri pot-
 erant, sed veriore lectione recepta,
 nihil frigidi inest in sententia, quam
 infra explicabo. Offendit vero etiam
 Matthiae. obs. critt. p. 27 in eo, quod
 Nympharum genera, quum omnes
 sint Oreades, ita sibi opponuntur,
 ideoque legendum censet:

αἷ γε μὲν ὑλήωροι ἀποπρόθεν
 ἐστιχόωντο,

ἥ μὲν ὅσαι σκοπιάς ὀρέων λάχον,
 ἥ καὶ ἐναύλους.
 ἥ δὲ etc.

Sed mirum ni distingui possint Nym-
 phae, quae montes incolunt, a sylve-
 stribus. Nihil desideratur nisi copula,
 quam facile restituas, γε v. 1227 in τε
 mutando, quo facto sensus aptissimus
 hic erit: Nymphae omnes, quae pro-
 montorium illud accolebant, Dianam
 nocturnis cantibus celebrabant; eae
 quidem, quae montes antraque inco-
 lebant, et sylvestres Nymphae pro-
 cul incedebant, una vero fontana etc.

1227. ἀπόπροθεν Guelph.

1228. καλλιναίοιο Vrat.

1232. βάλλε Guelph. — τὴν Regg.
 quinque, Brunck. Beck., quod potuit
 ponere poeta, non debuit.

1233. μόλις vulg. μόλις, quod apud
 Nostrum ubique legitur praeter hunc
 locum et III, 188, hic ex Vat. B. re-
 stitui, ibi ex aliis libris. Repetitur
 hemistichium infra III, 634, ubi o-
 mnes libri praeter unum Guelph. ha-
 bent μόλις.

- 1235 λέχρις ἐπιχρημφθεις, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἡγήεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἦγε
λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν,
κῦσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν' ἔσπασε χειρὶ, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.
- 1240 Τοῦ δ' ἦρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου,
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὀππὸθ' ἵκοιτο.
βῆ δὲ μεταίξας Πηγέων σχεδὸν, ἥντε τις θῆρ
ἄγριος, ὅν ῥά τε γῆρυσ ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων,
- 1245 λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυσεν
ποίμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμῃσιν·
ὥς τότε ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρον
φοῖτα κεκληγῶς· μελέῃ δὲ οἱ ἔπλετο φωνή.
- 1250 αἶψα δ' ἐρυσάμενος μέγα φάσγανον ὦρτο νέεσθαι,
μή πως ἢ θήρεσσιν ἔλωρ πέλεν, ἥε μιν ἄνδρες
μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληϊδ' ἐτοίμην.
ἐνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαῖσσων παλάμη ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνω
- 1255 σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν.

1235. λαιχρίς Schol. Paris.

1237. ἐνθετ' Reg. A. ἐνθετο
Regg. tres.

1238. κῦσαι vulg. κῦσσαι Guelph.
Vrat. Vind. Beck. κῦσσαι Reg. B.
Brunck. recte.

1239. ἐνικάμβαλε Vind. Vrat. Lau-
dat hunc versum Probus ad Virgil.
Georg. III, 7.

1241. Εἰλαπίδης Vind. Εἰλασίδης
var. lect. in Schol.

1244. γῆρος Vind. — ἀπόπροσθεν
Guelph.

1245. μετανίσσεται Flor. Brub. Ba-
sil. — ἐπίκερσε Guelph., quod recepit
Hoerstel.

1246. ποίμνησι Regg. quinque,
Vrat. Guelph. Brunck. Beck.

1247. κάμνησιν Guelph.

1248. ὅς Vind. — μέγα τ' Flor.

1250. δέεσθαι pro νέεσθαι habet
Suidas s. v. δέεσθαι, hunc versum
laudans poetae nomine non addito,

quod praeferendum iudicavit Ruhn-
k. epist. crit. p. 291, praetulerunt
Brunck. et Beck. Sed causam non
video: ὦρτο νέεσθαι est sollemnis
Nostro formula, ut I, 156. 306. 708.
1206. III, 1148, Suidas vero memo-
riter citavit.

1251. πέλοι vulg. πέλη Vrat. Vind.
πέλεν Regg. A. C. E., quod cum
Brunck. et Beck. recepi, necessarium
enim videtur propter sequens ἐλόχη-
σαν.

1252. ἄγουσιν Vrat. ἄγουσιν
Guelph.

1253. ἐνθα τῷ Vrat. — καταστει-
βων Vrat. Vind. κατὰ στίβων Vatt.
A. C. D.

1254. ἐπισσείων emendavit Ruhn-
k. epist. crit. p. 118, de activa vi verbi
ἀΐσσειν dubitans, de qua v. Lobeck.
ad Soph. Aj. 40. Pors. ad Eur. Orest.
1427.

1256. βεβαρῆμένος Reg. A.

- „Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
 „οὐ γὰρ Ἰλας κρήνηνδε κιών, σόος αὖτις ἰκάνει.
 „ἀλλὰ ἔ ληϊστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
 1260 „ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.“
 „Ὡς φάτο· τῷ δ' αἶοντι κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
 κήκειν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἷμα.
 χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
 τὴν θέεν, ἣ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἵσσοντα.
 1265 ὥς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
 πῖσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομῶν
 οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαυστος,
 ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αἰείρων
 ἴησιν μύκημα, κακῷ βεβολημένος οἷστρω·
 1270 ὥς ὅγε μαιμῶων, ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἔπαλλεν
 συνεχέως, ὅτε δ' αὖτε μεταλλήγων χαμάτοιο
 τῆλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.
 Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστῆρ
 ἠῶος, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τίφους
 1275 ἐσβαίνειν ὁρόθυνεν, ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο.
 οἱ δ' εἴσβαινον ἄφαρ λεληημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
 εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλως.
 κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λῖνα μεσσοῦθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
 γηθόσυννοι φορέοντο παρὰ Προσιδήϊον ἄκρην.
 1280 ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠώς

1257. πάμπρωτον vulg. πάμπρω-
 τος Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C.
 D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck.
 Beck.

1259. ἄγουσι Vrat.

1261. τῷ δ' omittunt Vatt. A.
 C. D. Vrat. Vind. absorptum et syl-
 laba praecedente et sequente A.

1262. ῥέεν Reg. E.

1264. ὑπ' ἐκφερον Vat. B.

1265. μύωπι Guelph.

1266. πείσεά τε Guelph. v. Ruhn-
 k. epist. crit. p. 138. — Imitatores hujus
 loci nominat Wernick. ad Tryphiod.
 p. 322. — Versum laudat Etymol. M.
 p. 673, 17.

1267. ἄπαστος cum gl. ἄγευστος
 Guelph., quod recepit Hoerstel.

1269. ἴησι Regg. D. E. Vind. Vrat.
 Brunck. Beck.

1271. συνεχέως Flor. Brub. Basil.

Steph. male, et invitis codicibus, ut
 videtur, omnibus. cf. Spitzn. de vers.
 her. p. 77. — μεταλλήγων Regg. A. C.
 E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Flor.
 Brub. Basil. Brunck. Beck. male. Mi-
 nime eadem est hujus vocabuli ratio,
 quae praecedentis συνεχέως, ut pu-
 tat Brunck., ibi enim liquida est in
 fine vocabuli σύν, ubi duplicari nullo
 modo potest (ut mirer Spitznerum,
 qui l. l. admittere geminationem vi-
 detur, diversissimo exemplo ἄλλοφος
 usus) hic vero in capite vocabuli λή-
 γων, ubi geminatur saepissime.

1273. Versum laudat Etymol. M.
 p. 52, 31.

1276. ἐσέβαινον Brunck. sine libris
 et sine causa.

1278. κυρτώθη Vind.

1279. γητόσυννοι Vrat. — φορέοιν-
 το Guelph.

- ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἄταρποι,
καὶ πεδία θροσόεντα φαεινῇ λάμπεται αἴγλη,
τῆμος τούγ' ἐνόησαν αἰδρεῖνσι λιπόντες.
ἐν δέ σφιν κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολῶος
1285 ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωϊτέρων ἐτάρων. ὁ δ' ἀμηχανίησιν ἀτυχθεὶς
οὐδέ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδέ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦστο βαρεῖη νειόθεν ἄτη
θυμὸν ἔδων. Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος, ὧδέ τ' ἔειπεν.
1290 „Ἦσ' αὐτως εὐκῆλος, ἐπεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦεν
„Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
„ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ,
„αἶ κε θεοὶ δώσωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
1295 „εἴμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτύναντο.“
Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφυν θόρε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὥς ἰνδάλλοντο.
καὶ νύ κεν ἄψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
λαῖτμα βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν,
1300 εἰ μὴ Θρηϊκίοιο δῦω νῆες Βορέαο
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσιν,
σχέτλιοι· ἥ τέ σφιν στυγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
ἄθλων γὰρ Πελῖαο δεδουπότος ἄψ ἀνιόντας
1305 Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν

1281. διαγλαύσσουσιν Vatt. A. B. D.
1282. φαεινῇ λ. αἴγλη vulg. sine sensu. Dativum reponendum esse viderat Arnald. Lectt. gr. p. 239, eumque praebent codd. omnes praeter Reg. E., in quo φαεῖνῃ αἴγλη. Itaque φαεινῇ λ. αἴγλη recte Brunck. Beck.
1283. τούσδ' vulg. male. τόν γ' Regg. A. E. τούς γ' Regg. B. C. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck. — αἰδρεῖνσι vulg. invito metro. αἰδρεῖνσι ex Regg. D. E. recte Brunck. Beck. ut Hom. Od. X, 231. 257. XI, 271.
1284. ἐνθάδε Reg. D. — σφι Reg. D. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.
1285. ἀποπρολιπόντες Vatt. B. D.
1287. οὐδ' ἐτι vulg. utroque loco οὐδέ τι, quod praestat, utroque loco

Regg. D. E. Guelph. Vrat. Vind., priore loco Vatt. A. B. C. D., posteriore A. C. D. et sic Brunck. Beck.
1288. βαρεῖν ν. ἄτην Reg. A.
1289. ἔλε χόλος Brunck. Beck. ut solent. ἔλεν ἄχος Vatt. A. C. D. ex v. 1333.
1290. ἔκῆλος Vind.
1292. κλέος pro κῦδος Guelph.
1295. τόνδε Guelph. — συνετεκτύναντο Vind. συνετεκτύναντο superscripto ν Vrat.
1296. τῷ Flor.
1299. ἄλληκτον Reg. E. Vatt. A. D.
1302. οἳ τε Guelph. — σφι Flor. Steph. Brunck. Beck.
1304. De usu vocabuli δεδουπόως v. Herm. ad Orph. p. 819.
1305. ἀμφιρύτῃ Guelph. — πέφνε Brunck.

- ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δὺω καθύπερθεν ἔτευξεν,
ὣν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κίννται ἡγήεντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.
καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
- 1310 τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφάνθη,
Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ἔψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' αἰέρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
νηϊου ὀλκίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν.
- 1315 „Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλήν
„Αἰήτεω πτολλέθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
„Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλω Εὐρουσθῆϊ
„ἐκπλήσαι μογέονται δωώδεκα πάντας ἀέθλους,
„ναλεῖν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
1320 „ἐξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
„αὐτῶς δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κλοῖο
„πέπρωται Μυσοῖσι περικλεῆς ἄστν καμόντα,
„μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
„αὐτὰρ ὕλαν φιλότῃτι θεὰ ποιήσατο Νύμφη
1325 „ὄν πόσιν, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειψθεν.“
Ἦ, καὶ κῦμ' ἀλίσσων ἐφέςσατο νειόθι δύψας·
ἀμφὶ δὲ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
πορφύρεον, κοίλῃν δὲ διῆξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
γῆθησαν δ' ἥρωες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐβεβήκει
1330 Αἰακίδης Τελαμών ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε.

1307. λεύσειν vulg. λεύσσειν Vind. Vrat. Guelph. Regg. A. B. D. et suprascr. in Reg. E., inde Brunck. Beck.

1309. Hunc versum Callimacho deberi adnotant Scholl.

1310. τοῖσι Flor., Brub. Basil. Scholl.

1313. στιβαρῇ γ' ἐπορέξατο Reg. B., unde inutile fulcrum receperunt Brunck. Beck. Inde corrupta lectio στιβαρῇ μέγ' ἐπορέξατο in Regg. A. C. D., nisi forte latet lectio στιβαρῇ μέγ' ὀρέξατο. — πορέξατο Flor.

1314. ὀλκίοιο Vind. Vrat. Flor.

1315. παρ' ἐκ Vat. B.

1320. ἐξανύσαι Guelph.

1321. αὐτῇ δ' αὖ Reg. A. cum tribus aliis Regg.

1323. ἀτείρει emendat Ruhnck. epist. crit. p. 292, quod poterat scribere poeta, non debebat.

1325. ἀποπλαγχθέντας Guelph. Vind. — ἐλειψθεν vulg. ἔλειψθεν Regg. quatuor, Vatt. A. C. D. Med. (Laurent. apud Dorvill. ad Char. p. 342.) Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1326. ἐδύσατο Reg. A.

1329. ὀσσομένως Schol. Paris.

1330. Ἰήσονα Vrat. Vind.

1331. προσπτήξατο Vat. B. Flor. Brub. Basil. Steph. προσπτύσατο Schol. Paris.

- „Αἰσονίδη, μή μοί τι χολώσεται, ἀφραδίησιν
 „εἴ τί περ ἀσάμην· πέρι γάρ μ' ἄχος εἶλεν ἐνίσπειν
 „μῦθον ὑπερφιάλόν τε καὶ ἄσχετον, ἀλλ' ἀνέμοισιν
 1335 „δῶομεν ἀμπλακίην, ὥς καὶ πάρος εὐμενέοντες.“
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
 „ὦ πέπον, ἧ μάλα δὴ με κακῶ ἐκυδάσσαι μύθῳ,
 „φᾶς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
 „ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θῆν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
 1340 „πρίν περ ἀνιηθείς· ἐπεὶ οὐ περὶ πώεσι μήλων,
 „οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
 „ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ
 „ἄμφ' ἔμευ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσασθαι.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὅπη πάρος, ἐδριόωντο.
 1345 τῷ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
 μέλλεν ἐπώνυμον ἄστν πολισσάμενος ποταμοῖο
 Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθῆος ἀέθλους
 αὐτὶς ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
 Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅππότε μή οἱ
 1350 ἦ ζωοῦ εὖροιεν Ἰλα μόνον, ἦ ἢ θανόντος.
 τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
 νίεας ἐκ δῆμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,
 μή ποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.

1333. περ omittit Flor. — ἀσασί-
 μην Schol. Paris. — ἦκεν Regg. quin-
 que, Med. a manu secunda, Vrat. et
 marg. Vind., quod non erat cur prae-
 ferrent Brunck. Beck. ἄχος εἶλεν le-
 gitur Hom. II. XIII, 581. Od. XXI,
 299. — ἐνίσπειν male Brunck. Beck.
 v. Buttmann. gr. gr. maj. II p. 123.

1334. τε omittit Guelph.

1337. κακῶς Vatt. C. D. — ἐκυδάσ-
 σω Reg. A. κυδάσσαι Vrat. κυδάσ-
 σας Schol. Paris.

1338. τοῖσι Vrat. — ἀλήτην Guelph.

1340. Imitatus est Nonnus Dionys.
 II, 359 sq., uterque hausit ex Hom.
 II. XXII, 159.

1342. δ' ἔτι vulg. δέ τι Vat. B. δέ
 τοι Reg. B. Vatt. A. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. —
 ἄλλον Guelph.

1343. μέλει Vatt. C. D. πέλει Flor.
 Brub. Basil. — ποτιδηρίσασθαι Flor.
 Brub. Basil. δηρίσασθαι etiam Vatt.
 C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod

vulgato δηρίσασθαι praetuli, quum
 hoc facilius a librariis inferri potue-
 rit, cf. Thiersch. gr. gr. p. 518 ed.
 nov. et quos laudat Reisig. ad Soph.
 Oed. Col. p. 191. Eodem aoristi in-
 finitivo sine particula ἄν utitur No-
 ster II, 172. 460.

1344. ἀρθμηθέντες Vatt. C. D.
 Reg. A. Schol. Paris. ἀρμοθέντες
 Guelph.

1349. Μυσίδ' ἀναστήσειν vulg. Μυ-
 σίδα ἀναστήσειν Regg. quatuor. Μυ-
 σίδ' ἀναστήσειν bene correxit Brun-
 ckus, quod confirmat Schol. Paris.

1350. Ἰλλα Reg. A.

1351. ῥύσι' Guelph. — ὅπασσαν
 Guelph. Vind.

1352. ὄρκια πιστώσαντο coniecit
 Piers. Verisim. p. 205 sine neces-
 sitate.

1353. μαστεύοντες Med. et edd.
 vett. μαστεύοντες reliqui libri omnes
 et edd. inde a Steph. — ἀπολήξειν
 Reg. E. Brunck. Beck.

τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ὕλαν ἐρέουσι Κιανοὶ,
 1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐϋκτιμένης τε μέλονται
 Τρηχῖνος. δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
 οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.

Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτὶ τε πάσῃ
 λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
 1360 ἡοῦς τελλομένης, οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσιν
 ἄκτῃν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν ἐσιδέσθαι
 φρασσάμενοι, κώπησιν ἅμ' ἡελίῳ ἐπέκελσαν.

1354. ἀρέουσι Reg. A.

1355. μέλονται Vrat. Vind.

1356. καταντόθι Vatt. A. B. D.
 Beck. male. Transitive vim aoristi
 ἐνάσσατο aptis exemplis, Nostri IV,
 275. 567. Dionys. Perieg. 776, ad-
 struxit Brunckius.

1358. νῦν Med. Vat. B. Flor. Ald.
 Paris. Brub. Basil. νᾶν Steph.
 Hoelzlin. Shaw. νηῦν reliqui codd.
 omnes, Brunck. Beck. — φέρει Flor.

1359. λάβρως ἐμπνείων Guelph.,
 quod placuit Hoerstelio.

1360. στελλομένης Vat. B. Flor.
 Brub. |Basil.

1361. ἄκτῃν ἐν κόλποιο Vat. B. —
 εὐρεῖαν γ' ἐσιδέσθαι Steph., unde

inutile fulcrum receperunt Brunck.

Beck. Non magis necessaria emen-
 datio Hermannii ad Orph. p. 705 λίην
 εὐρεῖαν ἰδέσθαι. Vulgatam recte
 tuetur Gerhard. Lectt. p. 124. cf.
 Spitzner. de vers. hier. p. 26.

1362. ἐσέκελσαν Reg. A. — Post
 hunc versum vulgo legitur versus ἡὼς
 δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένοις ἐφα-
 άνθη, qui est ultimus libri sequen-
 tis. Eum hic tollendum esse recte
 vidit Brunckius, nam et propter ver-
 sum praecedentem et propter initium
 libri sequentis ferri non potest, omni-
 noque Apollonius talem ejusdem ver-
 sus repetitionem non admittit.

30. 11. 1874

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ἐνθάδ' ἔσαν σταθμοὶ τε βοῶν αὐλὶς τ' Ἀμύκοιο,
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὃν ποτε Νύμφη
τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπληέστατον ἀνδρῶν.
5 ὅστ' ἐπὶ καὶ ξέλνοισιν αἰκέα θεσμόν ἔθηκεν,
μή τιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἑοῖο

1. ἔνθ' Reg. A. Schol. Paris. — αὐλεις Guelph., quod placuit Hoerstelio.

4. Ambigitur a Scholiastis, utrum Nympha illa Bithynica fuerit, nomine Meliae, an vero Nympha ex Meliarum genere (de quo v. Hesiod. Theog. 187. Spanh. ad Callim. hymn. Del. 80) nomine Bithynidis. Tertiam rationem addit Heyn. ad Apollod. I, 9, 20, qui putat significari posse Nympham Meliam Bithynicam, cujus nomen ignoraretur, ita ut et Βιθυνὶς et Μελίη appellativum sit. Primam rationem sequitur Brunckius, ut Βιθυνὶς nomen proprium, Μελίη appellativum sit, uno fretus Apollodoro, qui l. c., nostrum manifeste locum respiciens, haec dicit: "Ἀμυκος Ποσειδάωνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Sed huic tot repugnant testimonia, ut dubitari non possit, quin apud eum Μελίας exciderit, quod alii jam suspicati sunt. Primum ipse noster locus; si enim de Nympha Melia, cui nomen Bithynis, sermo esset, non ita collocari verba poterant ut legimus, sed debebat jungi Νύμφη Μελίη, ut apud Apollod. II, 5, 4, ubi de ejusmodi Nympha sermo est, deinde nomen Βιθυνὶς sejunctum subsequi poterat. Deinde Amyci matrem uno consensu

Meliam vocant Hygin. fab. XVII. Valer. Flacc. IV, 118. Serv. ad Virg. Aen. V, 573. Schol. ad Stat. Theb. III, 353. Postremo rem conficit Ovid. Amor. III, 6, 25, ubi, quum Meliam Bithynidem coisse cum Inacho fluvio dicit, dubitari non potest, quin de eadem loquatur, de qua nostro loco sermo est. Illa vero Melia, ab Inacho amata, minime Nympha Melia erat, sed nomen habebat Meliae, et Oceani filia erat, quod patet ex Apollod. II, 1, 1, ubi iterum errat Heynius. Neque enim ex Meliis Nymphis esse poterat, quum Oceani filia esset, et Meliae nomen ei fuisse docent Schol. ad Eur. Orest. 930. ad Hom. II. I, 30. ad Lycophr. 177. cf. Muncker. ad Hygin. fab. 143. Ejusdem Meliae, Oceani filiae, ab Apolline amatae, mentionem faciunt Pausan. IX, 10 et Pind. Pyth. XI, 4 ibiq. Schol. Peperit igitur Melia nostra ex Inacho Phoroneum, ex Apolline Tenerum, ex Neptuno Amycum. Bithynidem eam vocari non mirum, quum in Bithynia regnaret etiam Amycus.

5. ὅστ' Vatt. A. C. D. — αἰκέως Guelph. Hoerstel.

6. ἑοῖο emendavit Brunck., recepit Beck., vid. quae ad I, 1032 monita sunt.

πυγμαχίης· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάϊξεν.
καὶ δὲ τότε προτὶ νῆα κιών, χρεῖώ μιν ἐρέσθαι
ναυτιλλίης, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίῃσιν ἄτισσε·

10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον.

„Κέκλυθ' ἀλλπλαγκτοί, τάπερ ἴδμεναι ὑμῖν ἔοικεν.

„οὗ τινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι

„ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κεν Βέβρουξι πελάσση,

„πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῇσιν εἰς ἀνὰ χεῖρας ἀεῖραι.

15 „τῷ καὶ μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὁμίλου

„πυγμαχίῃ στήσασθε καταυτόθι δηρινθῆναι.

„εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,

„ἢ κέν τις στυγερώς κρατερὴ ἐπιέψεται ἀνάγκη.“

Ἡ δὲ μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγριος εἰσαΐοντας

20 εἶλε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.

αἶψα δ' ἐὼν ἐτάρων πρόμος ἴστατο φώνησέν τε·

„Ἴσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακὴν, ὅτις εὖχεαι εἶναι,

„φαῖνε βλήν· θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, ὥς ἀγορεύεις.

„αὐτὸς ἐκὼν ἤδη τοι ὑπίσχομαι ἀντιάσθαι.“

25 „Ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' ἐλίξας,

ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὄντ' ἐν ὄρεσσιν

ἄνδρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ

7. πυγμαχίῃ male se malle dicit Brunckius, inepte conferens v. 16 et 148, ubi alia omnia sunt verba; πειράσθαι cum genitivo et rei et personae construi quodvis lexicon docet. — περικτιόνων Flor. Brub. Basil.

8. καὶ δὴ τότε Regg. A. B. Vind. et suprascr. in Reg. E., unde Brunck. dedit καὶ τότε δὴ, obsequente Beckio. Sed nullam video vulgatae deserendae necessitatem, praesertim quum δέ et δὴ tam saepe confundantur; καὶ δὲ τότε est et tum quoque ut infra II, 191. — χρεῖώ μιν Regg. A. C. Vind. ex correctione grammaticorum, μιν pro αὐτοὺς positum improbantium, quod ex Scholl. liquet.

11. κέκλυτ' vulg. Veram lectionem dant Vat. D. Vind. Guelph. Brunck. Beck.

13. κα vulg., quod Brunckium correxisse miror.

16. πυγμαχίης Reg. A. — κατ' αὐτόθι vulg. junctim exhibent Regg. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Brunck. Beck.

17. αὖ Guelph. Hoerstel.

18. κρατερῇ ἀνάγκη vulg. male. Nominativum praebent Regg. quinque, Vatt. A. C. D. Vrat. Guelph. Brunck. Beck. κραταιῇ ἀνάγκη Reg. A.

22. ὅστις Reg. A. Vind. Vrat.

23. οἷς ἀγορεύεις emendavit Arnald. Lectt. gr. p. 239, quod libris omnibus invitis recepit Brunck., male; nam v. 149, quem affert, nihil probat. Conjunctionem vero ὥς saepe ita usurpari, ut pro relativo pronomine posita videatur, notum est. Non multum differt Hesiod. Op. et D. 688 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω. cf. quae ad II, 1051 monebuntur.

24. ὑπόσχομαι Reg. E. Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw. ὑπίσχομαι reliqui codd. omnes, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

25. ἐσέδραμεν Guelph., quod placuit Hoerstelio.

26. ὄρεσσι vulg. ὄρεσσιν Reg. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brunck. Beck.

- τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἄλέγει, ἐπὶ δ' ὅσσεται οἰόθεν οἶος
 ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδὲ δάμασσε.
 30 ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὐστειπτον θέτο φᾶρος.
 λεπταλέον, τό ῥά οἱ τις ἐὼν ξεινήϊον εἶναι
 ὥπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην
 αὐτῇσιν περόνησι, καλαύροπά τε τρηχεῖαν
 κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφῆος κοτίνιοιο.
 35 αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἐαδότα παπτήναντες
 ἴξον ἐοὺς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐταίρους,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἦ ὀλοοῖο Τυφώος, ἥε καὶ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι ἔϊκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθεν.
 40 χωομένη Διὶ τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
 ἄστερι Τυνδαρίδης, οὐπερ κάλλισται ἔασιν
 ἐσπερίην διὰ νύκτα φαινομένου ἀμαρυγαί.
 τοῖος ἔην Διὸς υἱός, ἔτι χνοάοντας λούλους
 ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλὰ οἱ ἀλκὴ
 45 καὶ μένος ἦντε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας
 πειράζων εἶθ' ὥς πρὶν ἐυτρόχαλοι φορέονται,
 μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύνθοιεν.
 οὐ μὰν αὐτ' Ἀμυκος πειρήσατο· σίγα δ' ἄπωθεν
 ἐστηὼς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καὶ οἱ ὀρέχθει
 50 θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἵμα κεδάσσαι.

29. οὐδὲ δάμασσε Vrat. Vind., quod pro vulg. οὐδ' ἐδάμασσε re-
 cepi. Vid. quae monebuntur ad II,
 1072. — ἐδάμασσε Flor.

30. Τυνδαρείδης Steph.—μὲν om.
 Vrat., suprascriptum a manu sequio-
 re. — φᾶρος Guelph.

31. λεπτόν Vatt. A. C. D. Vrat.
 Vind. λεπτόμιτον Regii quinque et
 Ald., quod non erat cur praeferret
 Brunck. et Beck., praesertim quum
 quinque illi libri unius instar haben-
 di sint, ut in praefatione monuimus.
 ξεινήϊον Flor. Brub. Basil.

33. αὐτῇσι Regg. D. E. Ald. Hoelz-
 lin. Brunck. Beck. — καλάβροπά τε
 Guelph.

34. κάβαλε Vind.

35. τεκτήναντες Flor. Steph.
 Hoelzlin. Shaw.

38. Τυφώος Guelph. Schol. Flor.
 Hoerstel.

41. ἔασιν Vat. A. Regg. A. C. E.
 Steph. Hoelzlin. Shaw. — Compara-
 tionem illustrat Ruhnck. epist. crit.
 p. 108.

42. Θεσπεσίην inepte conjecit Wa-
 kefield., placuit tamen Beckio, in
 quibus refellendis multus est Wer-
 nick. ad Tryphiod. p. 169, ubi si-
 mul ἐσπερίην νύκτα explicatam in-
 venies.

46. ἐυτρόχαλοι Guelph. — Imitatus
 est Quint. Smyrn. IV, 343.

ἄμφω χεῖρας εἰς πειρώμενοι,
 εἶπερ ἔασιν
 ὥς ποτ' ἐυτρόχαλοι μῆδ' ἐκ
 πολέμου βαρύνθοιεν.

48. οὐ μὴν Regg. A. E. — πειρά-
 σατο Vat. C.

49. ὕμματα Vatt. A. C.

τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρεὺς
θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἐκάτερθεν ἱμάντας
ὦμοις, ἄξαλέους, πέρι δ' οἷ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
αὐτὰρ ὁ τὸν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.

55 „Τῶνδ' ἐγὼ, ὅν κ' ἐθέλῃσθα, πάλου ἄτερ, ἐγγυαλίξω
„αὐτὸς ἐκὼν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβῃαι μετόπισθεν.
„ἀλλὰ βάλεν περὶ χειρὶ· δαεὶς δέ κεν ἄλλω ἐνίσποις,
„ὅσσον ἐγὼ ρινούς τε βοῶν πέρι τ' εἰμὶ ταμέσθαι
„ἄξαλέας, ἀνδρῶν τε παρηϊδας αἵματι φύρσαι.“

60 “Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν.
ἦκα δὲ μειδήσας, οἷ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
τοὺς ἔλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίλος ἦλυθε Κάστωρ
ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὦκα δ' ἱμάντας
ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκὴν.

65 τῷ δ' αὖτ' Ἀρητὸς τε καὶ Ὀρνυτος, οὐδέ τι ἦδειν
νήπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δῆσαντες ἐν αἴσῃ.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμάσι διασταδὸν ἡρτύναντο,
αὐτίκ' ἀνασχόμενοι ῥεθέων προπάροιθε βαρείας
χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.

70 ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἄτε κύμα θαλάσσης

51. μεσσηγὺς Vind. — Λυκωρεὺς Schol. Paris.

53. κατεσκληῶτες Schol. Paris.

55. τῶνδ' ἔτι vulg. τῶν δέ κεν Guelph. τὸν δέ τι suprascripto τοι Reg. E. τῶνδ' ἐγὼ Regg. A. B. C. D. Vat. D. Med. Vind. Vrat. Brunck. Beck. — ἐθέλῃσθα Guelph.

58. περὶ τ' vulg. πέρι τ' Regg. A. E. Vrat. et alii fortasse codd., talia enim non solent diligenter enotari, et sic Brunck. Beck. — ταμέσθαι Vind., sed vulg. in margine.

59. θύρσαι Vatt. C. D.

60. ἐρίδαινεν Guelph. Hoerstel.

61. οἶοι Guelph. Hoerstel. inepte.

62. τοὺς δ' ἔλεν Reg. E. τοὺς γ' ἔλεν mavult Brunck. sine causa.

63. Βιαντιάδης Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E. Guelph. Vrat. Vind. — Male Spitzner. de vers. her. p. 86 s. praecipit de quantitate vocabuli ἱμάς, quod primam semper producere dicit et apud Homerum et apud recentiores, perperam usus Homeri locis II. XVII, 624, ubi ἱμασεν legitur, XXIII, 324, ubi prima brevis est, et hoc nostro

loco, ubi item corripitur. Producitur apud Homerum quater II. VIII, 544. X, 475. XXIII, 363. Od. XXI, 46, reliquis locis brevis est. Apud nostrum prima corripitur II, 52. II, 63, producitur II, 67. IV, 890. Apud Orph. Arg. producitur v. 638, corripitur v. 279. 668. Corripitur apud Tryphiod. 96. 261. Producitur apud Quint. Smyrn. IV, 333. Sed haec sufficient.

65. αὖ vulg. turpi hiatu. αὖτ' Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — οὐδ' ἔτι Flor. — Notandum ἦδειν pro tertia pluralis positum, ut ἡείδειν infra IV, 1700.

67. οὖν ἐν ἱμάσι vulg. ἐν omittunt Vatt. A. B. C. D. Reg. D. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. Insertum est metri fulcrum a librariis ignorantibus, primam in ἱμάς interdum produci. — ἱμάσσι Guelph. — ἡρτύνοντο Vatt. B. C. D.

69. πνέον pro φέρον conjicit Wakef. male.

70. ἐνθάδε Flor. — μὲν deest in Vrat., suprascriptum a m. 2.

- τρηχὺ θοὴν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, ἥ δ' ὑπὸ τυτθὸν
 ἰδρεῖη πυκινοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
 ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος,
 ὥς ὅγε Τυνδαρίδην φοβέων ἔπετ', οὐδέ μιν εἴα
 75 δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' αἶεν ἀνούτατος ἦν διὰ μῆτιν
 αἴσσοντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
 πυγμαχίην, ἧ κάρτος ἀάατος, ἧ τε χειρῶν,
 τῇ ῥ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χειρας ἔμιξεν.
 ὥς δ' ὅτε νήϊα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμοις
 80 ἀνέρες ὑληουργοὶ, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
 θείνωσι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὥς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ γένυες κτύπεον· βρυχή δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
 ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
 85 ἔς τε περ οὐλοὸν ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
 στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπων

71. *θοῇ ἐπὶ νηῖ* Regg. *quinque*, qua auctoritate commotus, ut solet, recepit Brunck., obsequens, ut solet, Beckio. Sed et auctoritatem illam non magnam esse jam saepius vidimus, neque dativus aptior est accusativo, quamquam Noster infra IV, 448 dixit: *δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσειο*. — *ὑποτυτθὸν* Flor.

73. *ἱεμένου* Guelph. — Recte Schol. Paris. animadvertit, *ἱεμένου* non ad κυβερνητῆρος referendum esse, sed *ἱεμένου κλύδωνος* esse genitivos absolutos. Sed alius deinde rem turbat, *τοίχοιο κλύδωνος* jungens, quum *τοῖχος* sit paries navis. Sensus est: *fluctu in navis parietes irrumpere cupiente*.

74. *ἔσπετ'* Vrat. Vind. Flor.

75. *δηθύνην* Vind.

76. *αἴσσων* vulg. sensu inepto. *αἴσσοντ'* rectissime emendavit Piers. Verisim. p. 125, quemadmodum infra v. 92 ὁ δ' αἴξαντος ὑπέστη, κρατὰ παρακλίνας. Quint. Smyrn. IV, 366 ὁ δ' ἄρ' ἐμπαλιν αἴσσοντος βαιὸν ὑποκλίνας σκαιῇ χειρὶ τύψε μέτωπον. Receperunt emendationem Brunck. Beck. Falsam esse vulgatam vel ex eo intelligi potest, quod Hoerstelium defensorem nacta est.

77. Pro κάρτος Scholiastae θάρσος legisse videntur; quae enim

Schol. Paris. ad v. 84 de θάρσος et θράσος disputat, quae unde et cur in hunc locum illata sint se ignorare testatur Schaeferus, ea male transposita ad hunc versum pertinere docet Schol. Flor. — ἀάατον vulg. ἄατος Vrat. Vind. Guelph. ἀάατος Med. et Regg. plerique, Brunck. Beck. recte. — ἦτε Flor. Ald. Brub. Basil. Paris.

78. *στη* Guelph., quod necessarium videtur Hoerstelio. Idem censuerat Slothouwer. in Act. Societ. Traject. T. III p. 165, qui praeterea v. 76 αἶψα in εἴξε mutavit, sed nullam mutandi causam esse facile quisque intelligit.

81. *θείνωσιν* Flor. — ἄλλα pro ἄλλω Reg. A. Schol. Paris. — De usu verbi ἄηται v. Ruhnck. ad hymn. Cer. 275.

84. *ἔλληξαν* Flor. Brub. Basil.

85. *οὐλὸν* Vat. C. *οὐλιὸν* a m. 2. — *ἐδάμασσε* Flor. Brub. Basil.

86. *ἀποθεν* Vind. — *μετώπω* vulg., sed neque dativus neque singularis ferri potest. Genitivum necessarium esse docet Hom. II. V, 416:

ἧ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ
χειρὸς ὁμόργην.

XVIII, 123:

ἀμφοτέρησιν χειρὶ παρειῶν
ἀπαλάων

δάκρυ' ὁμορξαμένην.

ἰδρῶ ἄλλης, καματηρὸν αὐτμένα φυσιόωντε.

ἄψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι, ἥντε ταύρω
φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάασθον.

- 90 ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἀμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερόθεις
βουτύπος οἷα πόδεσσι, τανύσσατο, καδδὲ βαρεῖαν
χεῖρ' ἐπὶ οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' ἀΐξαντος ὑπέστη,
κρᾶτα παρακλίνας, ὦμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
τυτθόν· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρὲκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
95 κόψε μεταίγδην ὑπὲρ οὐατος, ὅστέα δ' εἶσω
ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ γνύξ ἤριπεν· οἱ δ' ἰάχῃσαν
ἤρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.

- Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδῃσαν βασιλῆος·
ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχέας ἠδὲ σιγύνους
100 ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάσκειν.
τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἐταῖροι
ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστῳ

Od. XI, 528 οὔτε παρειῶν δάκρυ' ὁμορξάμενον. Pluralem habet Quint. Smyrn. IV, 373:

— τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο
μορξάμενοι σπόγγοισι πολυ-
τρήτοισι μέτωπα,

qui partim ex nostro loco partim ex Hom. II. XVIII, 414 profecit. Itaque minime dubitans rescripsi μετώπων, quod neminem improbatum puto, praesertim quum notum sit, quam saepe iota subscriptum et v confundantur, v. Schaef. Melet. crit. p. 109. Vid. var. lectt. ad II, 112. 132. 148. et alibi.

87. ἰδρῶ Vatt. A. C. D. — φυσιόωντες Vat. B. Regg. quinque, quod praetulerunt Brunck. Beck., ob vitatum hiatum, ut inepte dicit Brunckius.

90. μὲν om. Flor.

91. Corrupte Etymol. M. p. 210, 19 βούτυπος οἷα πόδα τανύων.

92. Quinti imitationem jam supra ad v. 76 indicavimus. — ὑπέκδυ suspicatur Matthiae. obss. critt. p. 28, quia ὑπέστη non sit cessit sed excepit. Sed praecedens genitivus de verbi significatione dubitare non sinit.

94. ἄγχ' αὐτοῖο Guelph. cum gl. interl. λύπη.

96. ἄμ' ὀδύνῃ libri omnes, et metro et sensu adversante. Verissima

est Stephani emendatio ἀμφ' ὀδύνῃ, quam receperunt Brunck. Beck. Excidit Φ ante O, quod quam facile fieri possit propter litterarum similitudinem quisque videt.

97. ἀθρόως Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. Schol. Paris.

99. ἠδέτι γύνους Vatt. C. D. — σιγύνους vulg., σιγύνους Regg. B. D. et Etymol. M. p. 712, 17, quod cum Brunck. et Beck. praetuli. v. Brunck. Analect. p. 122. Passov. Lex. gr. s. v. σιγύνης.

102. ἐρυσσάμενοι vulg. ἐρυσάμενοι Regg. A. C. ἐρυσσάμενοι Vat. C. a m. 2. Regg. B. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Pro μὲν ἀνέρα Piers. Veris. p. 205 s. et Brunckius, nomen proprium desiderantes, Μεγάνορα vel Μελάνορα legendum censent; sed vulgatam sanissimam puto, haec enim ipsa est Homericæ dicendi ratio, ut II. XI, 91 ἐν δ' Ἀγαμέμνων Πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα. 737 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπείων ἔπλετο νεῖκος, Πρῶτος ἑγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους. XII, 378 Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα. XIII, 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα. In eo potius offendendum est, quod non deinde subjicitur viri interfecti nomen,

- ἦλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὑπερ· ἥ δ' ἐκάτερθεν
 ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη.
 105 αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα πελώριον, ἥδ' Μίμαντα,
 τὸν μὲν, ὑπὸ στέρνοιο θοῶ ποδὶ λὰξ ἐπορούσας,
 πληῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλεν· τοῦ δ' ἄσσον λόντος
 δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπερ ὀφρύος ἦλασε χειρὶ,
 δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπεται ὀπωπὴ.
 110 Ὀρείδης δ' Ἀμύκοιο βίην ὑπέροπλος ὀπάων
 οὔτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
 ἀλλὰ μιν οὐ κατέπεφνε, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι μούνον
 νηδυῖων ἄψανστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
 αὐτῶς δ' Ἀρητος μενεδήϊον Εὐρύτου νῆα
 115 Ἴφιτον ἀζαλέη κορύνῃ στυφέλιξεν ἐλάσσας,
 οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἥ τὰχ' ἔμελλεν
 αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
 καὶ τότε ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόργοιο θρασυὺς υἱὸς
 αἶψα μάλ' ἀντεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἥδ' κελαινὸν
 120 ἄρκτου προσχόμενος σκαιῇ δέρος, ἔνθορε μέσσω
 ἐμμεμαῶς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο

id quod omnibus illis locis Homericis factum est. Sed ne id quidem h. l. necessarium videtur, quum non de heroe claroque viro sermo sit, digno, cujus nomen addatur.

103. ἐπεσσύμενος vulg. Accusativum praebent Vat. A. C. D. Regg. B. C. D. E. Med. Guelph. Vrat. Vind., quem recte praetulerunt Brunck. Beck.

104. ἀμφοτέροις ἐκεάσθη ex conjectura Brunck., male. Vid. ad II, 1072.

107. βάλε Regg. A. C. D. E. Brunck. Beck. ut solent.

108. σκαιῇ Vatt. A. C. D. Reg. A. Vrat. Vind.

110. ὠρείτης habet auctor Etym. M. p. 823, 46, quod explicat ὁ πολίτης, sed addit, in nonnullis codicibus legi Ὀρείδης.

111. οὔτα vulg. Accentum correxit Brunck. — Βιαντιάδαο Guelph.

112. νηδυῖων Vrat. Vind. — ὑπὸ ζώνῃ Regg. B. C. D. E.

115. ἀζαλέην Vind.

117. δηιώσεσθαι Vind. Observa futurum medii passiva vi usurpatum, de quo ad Aesch. Choeph. 303 monuimus. — Κλυτίοιο Reg. A.

118. Λυκοόργοιο Vat. C. a m. 2.

119. μέλαν τεταγὼν πέλεκυν μέγαν vulg. sensu inepto. μέγαν τ. π. μέγαν Regg. A. C. μέγαν τ. π. μέλαν Reg. E. μάλα τεταγὼν πέλεκυν μέγαν Reg. D., quod, metro adversante, receperunt Brunck. et Beck., quamquam neque hoc verum putat Brunck. propter multitudinem adverbiorum τότε, ἄρα, αἶψα, μάλα (quod nullam vim habere monuit jam Ruhnck. epist. crit. p. 292) ideoque poetam scripsisse putat: αἶψα μέγαν τεταγὼν πέλεκυν χειρὶ, quod nemini facile probabit. Ruhnken. l. c. emendavit μάλ' ἀμπεπαλὼν, probante Herm. ad Orph. p. 705. Sed si quis codicum lectiones inter se comparaverit, dubitare vix poterit, quin ipsam poetæ manum restituat emendatio Sanctamandi: μάλ' ἀντεταγὼν, cui calculum adjecerunt etiam Gerhard. Lectt. p. 124 et Buttm. Lexilog. I p. 163. Itaque hanc in textu exhibui. — κελαινὸν Schol. Paris.

120. μέσσω Guelph., quod probat Piers. Veris. p. 206.

121. ἐμβεβαῶς Reg. A.

- Αἰακίδαι, σὺν δὲ σφιν ἀρήϊος ὤρνυτ' Ἰήσων.
 ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρουνα μῆλ' ἐφόβησαν
 ἥματι χειμερίῳ πολλοὶ λύκοι, ὀρμηθέντες
 125 λάθρη ἐϋρύνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομῆων,
 μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἔλωσι,
 πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὐτῶς
 στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὥς ἄρα τοίγε
 λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
 130 ὥς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
 ἢ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιόωσιν,
 αἱ δ' ἥτοι τέως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
 βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
 καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκὰς αἵσσουσιν·
 135 ὥς οἷγ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν
 εἴσω Βεβρυκίης Ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες·
 νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ὃ δὴ σφίσιν ἐγγύθεν ἄλλο
 πῆμ' αἰδηλὸν ἔην. πέρθοντο γὰρ ἡμὲν ἄλωαί,
 ἢ δ' οἶαι τῆμος δητῶ ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
 140 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
 αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
 οἱ δ' ἤδη σταθμούςς τε καὶ αὖλια δηϊάσκον·
 ἤδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
 ἥρωες, καὶ δὴ τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπεν·
 145 „Φράξεσθ' ὅτι κεν ἦσιν ἀναλκείησιν ἔρεξαν,

124. πέλιοι λύκοι var. lect. ap. Etymol. M. p. 680, 21. cf. Ruhnck. epist. crit. p. 293. — ὀρμηθέντες Vrat.

125. ἐϋρύνων Regg. A. C. D. Guelph. Brunck. Beck.

126. μαίονται Guelph. — ἐπαΐ-
 ζοντες Regg. A. E. — Hermannus ad
 Orph. p. 759 offendit in vocula τι
 ante πρῶτον correpta, ideoque emen-
 dat: μαιόμενοι τί πρῶτον, in quo
 neque interrogativum placet, neque
 participia duo nulla copula juncta.
 In illa vero correptione non offenden-
 dum esse docet Spitzner. de vers. her.
 p. 102, recte allato ὅτε πρῶτον III,
 1230 et ὅτε πρῶτα IV, 1080.

127. Laudat hunc versum Etymol.
 M. s. v. παμφαλῶν, nomine poetae
 non addito.

128. Similiter Quint. Smyrn. VI,
 642 πολὺς δ' ἐστείνεται χῶρος Ἀρ-

γείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόν-
 των. cf. Wernick. ad Tryphiod.
 p. 428.

132. δ' ἥτοι Regg. quatuor, quod
 recepit Brunck. pro vulgato δὴ τοι,
 probante Herm. ad hymn. Hom. in
 Ven. 226; recte. Eadem varietas
 est infra III, 854. — ὦν Vind.

133. ἐπὶ πρὸ Vatt. A. D.

135. ἀλλ' ἐκέδασθεν ex uno Reg.
 D. Brunck. Beck. Vid. quae infra
 ad v. 1072 monebuntur.

140. Μαριανδυνῶν Guelph.

141. μάρναντο Vind.

145. ἀναλκείησιν Vind. Guelph.,
 quod placuit Hoerstelio, cui pessima
 quaeque placent. Ruhnck. epist. crit.
 p. 293 emendavit ἀτασθαλίησιν,
 quod recepit Brunck., qui tamen me-
 lius etiam ἀπηνείησιν vel ἀλαζονίη-
 σιν reponi posse judicat. Sed pluralis
 ἔρεξαν nihil mutandum esse do-

- „εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
 „ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
 „οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμούς
 „ἦλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
 150 „θεσμοῖσιν ῥοπάλω μιν ἀγηνόρῃς λελαθέσθαι.
 „ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἐνὶ τόνγε λιπόντες
 „πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
 „εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἔοντος.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
 155 καὶ τότε μὲν μένον αὐθι διὰ κνέφας, ἔλκεά τ' ἀνδρῶν
 οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλὰς
 ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισαν· οὐδέ τιν' ὕπνος
 εἶλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰδομένοις ἱεροῖσιν.
 ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα
 160 ἀγχιάλω, τῇ τῇ καὶ τῇ προμνήσι' ἀνῆπτο,
 Ὀρφεὶ φόρμιγγι συνοίμιον ὕμνον ἄειδον
 ἐμμελέως· περὶ δέ σφιν ἰάλνετο νήνεμος ἀκτῇ

cet, non enim de Amyco, qui superbus et arrogans, sed de Bebrycum plebe, quae ignava fuerit, sermo est. Sensus est: quantum in hac pugna Bebryces ignavia sui passuri fuissent, si Hercules adfuisset; sed fortasse etiam nihil passi essent, nam ne ad pugilatum quidem venisset.

146. κόμισσε Guelph.

148. πυγμαχίην Guelph. — κρινθήμεναι vulg. κρινθήμεν Vind. Vrat. κρινθήμεναι Reg. D. Med. Guelph. Flor. Brunck. Beck.

150. θεσμοῖσι Reg. E. Vrat. Brunck. Beck. — λελατέσθαι Vind.

151. ἀκήδέστως Brunck. sine libris et lectore non monito. — τὸν δὲ Reg. A. τόνδε Guelph. Hoerstel.

153. εἴσεται sentiet (ut solent latini de re ancipite et tristi), cf. Fritzs. Quaest. Lucian. p. 71 s.

154. τέτυκτο Vind.

155. τότε δὲ Brunck. sine libris et lectore non monito, etiam cum sensus detrimento.

157. ἐφώπλησαν Vind.

159. μετέωπα Flor.

160. ἀγχιάλω, τῇ καὶ τὰ περὶ προμνήσι' ἀνῆπτο vulg. Mirari non satis possum, editores hunc versum alto silentio praeterire, quamquam ea, quam in textu exhibent lectio, me-

ra Stephani conjectura esse videtur, eaque tam parum probabilis, ut quid illud τὰ, quid περὶ sibi velit, nemo facile dicere possit. Constans omnium codicum et edd. veterum lectio est ἀγχιάλω τῇ καὶ τῇ περὶ προμνήσι' ἀνῆπτο, nisi quod in ed. Basil. legitur τῇ καὶ τῇ τὴν πρ., et Schol. Paris. quoque illud τῇ καὶ τῇ agnoscit, explicans ἐκ διαφορῶν μερῶν. Hanc quoque librorum lectionem corruptam esse, facile quisque videt; prae ceteris vero illud περὶ ferri nullo modo potest (abesse etiam vidimus in ed. Basil.), quod vix dubium est quin ex initio verbi sequentis ortum et versus explendi causa illatum sit; excidisse enim aliquid metrum docet, idque non difficile mihi videtur restituere. Puto enim poetam scripsisse ἀγχιάλω, τῇ τῇ καὶ τῇ προμνήσι' ἀνῆπτο, lauro littorali, ad quam hic et illic retinacula alligata erant. Omisso priore τῇ, quod quam facile excidere potuerit nemo non videt, reliquae turbae exortae sunt. Neque in duplici τῇ τῇ offendi potest, quum oī oi et similia saepissime occurrant. — ἀνῆπτον Guelph., quod male probant Piers. et Hoerstel.

161. Laudat Etymol. M. p. 735, 44.

- μελπομένοις· κλείον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἷα.
 Ἦμος ἥελιος δροσεράς ἐπέλαμψε κολώνας
 165 ἐκ περάτων ἀνιών, ἥγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
 δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
 ληῖδα τ' εἰσβήσαντες, ὅσῃν χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
 πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰδύνοντο.
 ἔνθα μὲν ἡλιβάτω ἐναλίγκιον οὔρεϊ κῦμα
 170 ἀμφέρεται προπάροιθεν ἐπαῖσσοντι ἐοικὸς,
 αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἡερμένον· οὐδέ κε φαίης
 φεύξασθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσόθι νηὸς
 λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τό γ' ἔμψης
 στόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρη.
 175 τῷ καὶ Τίφυος οἶδε δαημοσύνησι νέοντο,
 ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. ἥματι δ' ἄλλω
 ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.
 Ἔνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
 ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη,
 180 εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
 Αἰτοῖδης· οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρεῶν ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
 τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἱάλλεν,

163. Versum laudat Etymol. M. p. 446, 48.

164. δνοφεράς Reg. A. δνοφεράς tres alii Regg., quod recepit Brunck., non lectionis praestantia sed suorum librorum amore commotus.

166. λυσάμενοι Flor.

167. χρεὼ bisyllabum usurpat Apollonius contra Homeri usum, v. Naek. ad Choeril. p. 161.

170. ἐμφέρεται Regg. quinque, Brunck. Beck., quod minime praestat vulgatae. — ἀῖσσοντι ἐοικὸς Guelph.

171. νεφέλων Guelph.

172. φεύξασθαι vulg. φεύξασθαι Vatt. A. B. C. D. Regg. A. C. E., quod cum Beckio praetuli. cf. I, 1343.

173. ὑπερκρέμαται Vind. — καθάπερ νέφος inde a Stephano in editionibus legitur, quamquam haec lectio non idonea auctoritate nititur, nam in solis Regg. A. B. D. E. eam invenit Brunckius, contra in Vatt. A. B. C. D. Reg. C. marg. Reg. B. Med.

Guelph. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. legitur ὑπὲρ νέφος, quod cum metro repugnaret, correctio illa in textum irrepsit. Sed veram lectionem praebet Vrat. νέφος ὑπερ, quam collato v. 171 in textum recipiendam judico. Productionem ultimae in νέφος satis tumentur, quae attulit Herm. ad Orph. p. 703.

174. ἐπαύροι Vatt. A. C. D. ἐπαύρης Reg. A.

177. Βιθυνηίδι Vatt. A. C. D. Regg. A. E., sed altera forma constanter utitur noster.

178. ἐνθάδ' Brunck. Beck. male.

179. ὅσπερ Reg. A. περί Reg. E. Steph. Brunck. Beck. male, vid. I, 65.

180. εἵνεκε Guelph.

181. ὅσαν cum gl. interlin. θείαν φωνήν Guelph. probante Hoerstelio. — ὀπίζεται Guelph. Respicit Etymol. M. p. 627, 51.

183. De productione syllabae brevis ante δηναιὸν v. Herm. ad Orph. p. 705. — δηνεὸν Vind.

- 185 ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι
 εἷα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περιναίεται οἴκαδ' ἄγειρον.
 ἀλλὰ διὰ νεφέων ἄφνω πέλας ἀΐσσουσαι
 Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπο γαμφηλῆσι
 συνεχέως ἤρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 190 οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζῶων ἀνάχοιτο.
 καὶ δ' ἐπὶ μυδαλήν ὁδμὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 ἔστηώς· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
 αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,
 195 τοῦσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἐῆς ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἦντ' ὄνειρον,
 βάκτρῳ σκηπτόμενος ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμφαφόων· τρέμε δ' ἄψα νισσομένοιο
 200 ἀδρανίῃ γήρα τε· πίνῳ δὲ οἱ αὐσταλέος χρώς
 ἐσκήκει, ῥίνοι δὲ σὺν ὀστέα μῦνον ἔεργον.
 ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γούνα βαρυνθεὶς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν
 πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι

186. περιναίεται Vind. — ἄγειραν Reg. A.

187. δι' ἐκνεφέων Vrat. Vind., unde διὰ νεφέων Brunck. Beck., reliquis omnibus libris invitis. Productio syllabae in διὰ νεφέων est usitata illa; ipsum hoc διὰ νεφέων habet Hom. II. XXII, 309. Quint. Smyrn. XII, 203.

189. συνεχέως Steph. Hoelzlin. Shaw. ut I, 1271. Ex codd. solus Vat. C. adsentire videtur. — ἄλλοτε Vrat. et hoc et seq. versu.

190. ἀνάχοιτο Regg. A. E.

192. καὶ μὴ λ. Reg. E. ὁδμὴν λ. Regg. A. C. D. ὁδμῇ λ. marg. Reg. B., quod sapientiae librariorum deberi videtur, qui, quum καὶ excidisset, μὴ in ὁδμῇ mutando versum supplere conabantur. Non sapientior fuit Brunckius, qui constructione loci offensum μὴ καὶ in μὴ ὅτι, et versu seq. ἔστηώς in μὴδ' ἔστώς mutavit. Sanus videri debet locus cuique, nisi qui emendandi pruritu fertur; sensus hic est: nemo sustinere

potuit, ne dicam, ut vel ad ipsum os cibos admoveret, sed ut modo procul staret. — λευκανίηνδε in Appendice reponi jussit Brunck. et reposuit Beck., sed in hoc et altero adverbio λευκανίηνδε illa forma nusquam reperitur.

193. ἰσθηκώς Vrat. Brunckii emendatio ad versum praecedentem commemorata est. — ἀπέπνεε Guelph.

195. παριόντας emendavit Brunck. sensus causa, ut ait, quod non necessarium esse facile intelligitur. Ut primum multitudinis advenientis strepitum audivit, eos advenire sensit, etc. — ἐπήϊεν Regg. A. E.

196. ἦν οἱ ἐῆς Regg. quinque.

198. ῥικνοῖς Vatt. A. D. Vrat.

200. πίνῳ τε vulg. δὲ, quod necessarium videtur, assumi ex Schol. Flor. ad II, 302 et Schol. ad Eur. Orest. 219, qui versum ita laudat: πίνῳ δὲ οἱ ἀσταλέος χρώς Ἐσκήκει.

203. ἐπαυλείοιο Guelph. ἐπαυλείοιο Flor. Brub. Basil. ἐπ' αὐλείου Regg. quatuor, Vind.

- 205 νειόθεν, ἀβληχρῶ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἄναυδος.
οἱ δέ μιν ὥς εἶδοντο, περισταδὸν ἡγερέθοντο
καὶ τάφοι. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνησιν.
- „Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἔτεδ' ὃν δὴ
210 „οἶδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
„Ἀργῶης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
„ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
„ἦσι θεοπροπίησι. χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
„υἱέ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
- 215 „Ἰκεσίου πρὸς Ζηνὸς, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
„ἀνδράσι, Φοῖβον τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης,
„λίσσομαι, οἷς περὶ ἀλλὰ θεῶν μέμβλεσθε κιόντες,
„χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
„μηδὲ μ' ἀκηδείησιν ἀφορμήθητε λιπόντες
- 220 „αὕτως. οὐ γὰρ μούνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἑριννὺς
„λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἔλκω.
„πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
„Ἀρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάξουσιν ἐδωδὴν,
„ἔκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσαι ὀλέθρου.
- 225 „ἴσχω δ' οὐ τινα μῆτιν ἐπὶ ῥόθον. ἀλλὰ κε ῥεῖα

205. ἀμβληχρῶ Guelph.
206. ἴδοντο Reg. A.
210. κρυερῶ Guelph., unde κρυε-
ροῦ suspicatur Piers. Veris. p. 206.
211. Hic versus deest in Vatt. A.
B. C. D.
214. καμάτοις Guelph.
217. ἥς περὶ, ἀλλὰ θεῶν μέμ-
βλεσθε Vatt. A. B. C. D. Reg. B. Vrat.
Vind. Flor. Brub. Basil. ἥς περὶ ἀλ-
λα θ. μ. Guelph. idque ex conjectu-
rareposuerunt Hoelzlin. Shaw. Beck.,
hic praeterea etiam dativo opus esse
a Brunckio monitus, eo auctore ἥς
in ἡ mutavit. Longe alia lectio in
aliis libris est: ἡδὲ θεῶν, οἷσι ἐμέμ-
βλησθε Reg. A. ἡ. θ. οἷσι ἐμέμβλε-
σθε Reg. C. ἡ. θ. οἷσι ἐμβέβλησθε
Reg. D. ἡδὲ θεῶν οἷσι μέμβλεσθε
Reg. E. marg. Reg. B. ed. Paris.
Steph., quam recepit Brunck. Sed
haec lectio, in solis Parisinis libris
conspicua, dubitari vix potest quin
prioris recensio sit; ad sensum
certe manifesto deterior est. Cete-
rum alicui tamen usui est, docet enim

vulgatum illud ἥς in οἷς mutandum
esse (quae ex itacismo in codd. saepe
confunduntur) et sic in textu scripsi.
219. μὴ δέ κ' Vatt. C. D. μὴδ'
ἐμ' Brunck., ut solet, neque monito
lectore. Versum nulla lectionis di-
versitate laudat Etymol. M. p. 47, 40.
220. μόνον Vrat. Vind. — Ἑριννὺς
Vatt. A. B. Vrat. Vind.
221. ἀμήρυτον var. lect. ap. Schol.
Flor. (ἀμήριον Schol. Paris.), quod
in ἀνήνυτον mutandum censet Val-
ckenar. ad Ammon. p. 119. — ἄθλιος
ἔλκω emendat idem p. 118, quod
non necessarium esse recte judicat
Brunck., quia voces ἐς τέλος non
cum verbo ἔλκω sed cum ἀμήρυτον
jungendae sint. Significant perpetuo,
cf. Dorvill. ad Charit. p. 479.
222. πρὸς δέ τι Vrat. Schol. Paris.
224. ἐκτόθεν Vatt. C. D.
225. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck. —
ῥῶον Regg. quinque, Brunck. Beck.,
sed perspicuum est hoc a librariis
profectum esse non intelligentibus
illum positivi usum, quo fere pro com-

- „αὐτὸς ἐὼν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλῶς,
 „ἢ κείνας· ὧδ' αἴψα διηέριαι ποτέονται.
 „τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
 „πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὁδμῆς·
 230 „οὐ κέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,
 „οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 „ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
 „μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 „τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαο
 235 „νέας. οὐδ' ὀδυνοῖοι ἀλαλήσουσιν ἑόντες,
 „εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεύς
 „ὄλβω μαντοσύνη τε, πατήρ δέ μ' ἐγείνατ' Ἀγηνῶρ·
 „τῶν δέ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσιν ἄνασσον,
 „Κλειοπάτρῃ ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἄκοιτις.“
 240 Ἴσκεν Ἀγηνορίδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκαστον
 ἡρώων, πέρι δ' αὖτε δύω νῆας Βορέαο.
 δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὧδέ τ' εἶπεν

parativo positus videtur, v. Taylor. ad Lys. T. V p. 383 Reisk.

226. ἐμὸν vulg. ἐὼν Vat. A. Schol. Flor. et var. lect. apud Schol. Paris., idque ex Schol. recte receperunt Hoelzlin. et Shaw., illud enim facilius quam hoc a librariis proficisci potuisse manifestum est; ita ὧ est pro ἐμῷ IV, 1015, οὗς pro ἐμοὺς IV, 1036. cf. Gerhard. p. 93 s.

227. διηέριαι Guelph.

230. οὐδέ τις Guelph.

231. ἐληλαμένος Guelph.

232. πικρὴ δῆτα κε δαῖτος ἐπίσχει vulg. absurde. πικρὴ δαίτη καὶ δαιτὸς ἴσχει Regg. A. B. C. E. in A. δαιτὸς suprascripto. πικρὴ δαίτη καὶ δαιτὸς ἴσχει Reg. D. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἴσχει Med. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἴσχει Vatt. A. B. C. D. et sic Guelph., nisi quod ἴσχει in λάει corruptum est. πικρὴ δῆτα καὶ ἴσχει δαιτὸς Vat. C. a m. 2. Vrat. Vind. Hinc Brunckius eam lectionem conjectura assecutus est, quam in textu dedi, quia veram puto; ex hac enim corruptelae illae facillime explicari possunt. Quum enim ΚΑΤΙΣΧΕΙ in ΚΑΙΙΣΧΕΙ corruptum esset, reliquae turbæ ex simili sono vocabulorum δῆτα et δαιτὸς atque

ex frequentissima confusione vocabulorum καί et κε natae sunt. Librarii vero verba transponendo et ἴσχει in ἐπίσχει mutando metrum restituere conati sunt.

236. εἰμὶ δ' ἐγὼν emendavit Piers. Veris. p. 206, quod non solum non necessarium est, ut ait Brunck., sed ne ferri quidem potest propter verba praecedentia, quorum rationem sequentia reddunt; εἰ δὴ est siquidem, quoniam.

237. δ' ἐμ' ἐγείνατ' Vind., unde recepit Brunck. ut v. 219.

238. κασιγνήτην—Κλειοπάτρην—ἦγον ἄκοιτιν vulg. κασιγνήτη—Κλειοπάτρην—ἦκεν ἄκοιτις Regg. quinque, nisi quod A. Κλειοπάτρην habet, in B. ultimis syllabis trium illorum vocabulorum ῥ suprascriptum est, in E. κασιγνήτη suprascripto ῥ et deinde Κλειοπάτρην legitur. In Vatt. A. C. D. Med. Vind. Vrat. accusativi quidem illi, ut vulg., leguntur, sed ἦκεν pro ἦγον. Perspicuum est in libris duas lectiones, alteram vulgatam, alteram quam in textu exhibui, confusas esse, quarum quum utraque per se recta sit, difficilis est optio; sed quum libri omnes praeter Guelph. et Vat. B. in ἦκεν consentiant, hanc lectionem praetuli cum Brunck. et Beck.

Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἑλὼν χειρὶ χειρὰ γέροντος.

„Ἄ δεῖλ', οὗ τινὰ φημι σέθεν στυγερώτερον ἄλλον

245 „ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;

„ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,

„μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.

„ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοιισι

„χραιομεῖν, εἰ δὴ πρόχνη γέρας τόδε πάρθετο δαίμων

250 „νωῖν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαῖ

„ἀθανάτων. οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας

„Ἀρπυίας, μάλα περ λεληημένοι, ἔς τ' ἂν ὁμόσσης,

„μὴ μὲν τοῖο ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι.“

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραιὸς ἀνέσχε

255 γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.

„Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόῳ ἐνὶ βάλλεο, τέκνον.

„ἴστω Λητοῦς υἱὸς, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξεν

„μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσάννυμος, ἥ μ' ἔλαχεν κῆρ,

„καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἷ θ' ὑπένερχεν

260 „δαίμονες, οἳ μὴδ' ὥδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,

„ὥς οὗ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ' ἀρωγῆς.“

Τῷ μὲν ἔπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκόμεναι μενέαινον.

αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονθήατο δαῖτα γέροντι,

λοιόθιον Ἀρπυίῃσιν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω

265 στῆσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάσειαν.

244. στυγερώτερον vulg. στυγε-
ρώτερον ex emendatione Ruhn-
k, epist. crit. p. 293 dederunt Brunck.
Beck., quod sensu flagitante et ego
recepī. Eaedem voces infra IV,
1065 in libris confusae sunt.— ἄλλων
Vind., sed vulg. margini adscripta,

245. τόσσα Vrat. Vind.

246. ἀτροπιδῆσι Guelph. ἀτρο-
πίῃσι var. lect. in Med. et in utris-
que scholiis, quae ad priorem recen-
sionem referenda videtur. Idem vo-
cabulum delevit poeta etiam IV, 1081,
ubi ἀμπλακίῃσιν ejus loco posuit,
sed reliquit IV, 387. 1006.

253. τοῖό γ' ἔκητι vulg. Parti-
culam otiosam, quam inserere amant
librarii, ejeci auctoritate Schol. Paris.
Cf. quae supra ad I, 334 monita
sunt.

254. γέρον Guelph.

256. ταῦτ' ἐνβάλλεο θυμῷ Reg. A.
ἐνβάλλεο etiam Reg. B., quod recepe-

runt Brunck, Beck. Sensus non est:
ne haec in animum meum injicias,
ut illi intellexisse videntur, sed ne
mihi haec animo tuo volvas.

257. μοι Vrat.

258. ἔλαχε Flor.

259. καὶ τότε δ' ὀφθαλμῶν
Guelph. — ὀλοὸν var. lect. apud
Schol. Flor. — οἷδ' Vind. Vrat. —
ὑπένερχε Regg. D, E. Vind.

260. μὴδ' οἷδε Vatt. A. B. C. D.
Med. Vrat. Flor. Brub. Basil. Hoelz-
lin. μὴδ' ὥδε Regg. quinque, Guelph.
Vind. Schol. Paris, Steph. et sic re-
cte Brunck, Beck.

261. ἔπεται vulg. ἔψεται correxit
Hoelzlin. probante Piers. Verisim.
p. 208. ἔσσεται Vatt. A. C. D.
Regg. A. B. C. D. E. Med. Guelph.
Vrat. Vind. Brunck, Beck. — οὔνεκ'
Reg. D.

262. τῷ Flor. Brub. Basil. — ἀλαλ-
κόμεν Flor.

- καὶ δὴ τὰ πρῶτισθ' ὁ γέρον ἔψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἥντ' ἄλλαι ἀδευκέες, ἣ στεροπαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος· οἱ δ' ἐσιδόντες
270 ἦρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ' ἅμ' αὐτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὁδμὴ δὲ δυσάσχετος αὐτῇ λέλειπτο.
τάων δ' αὖ κατόπισθε δύω νῆες Βορέας
φάσαν' ἐπισχόμενοι ὀπίσω θεόν· ἐν γὰρ ἔηκεν
275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἶεν, ὅτ' ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης,
ἣ αἶγας κεραοὺς, ἥε πρόκας ἰχνεύοντες,
280 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὥς Ζήτης Κάλαϊς τε μάλα σχεδὸν αἵσσοντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἥλιθα χερσίν.
καὶ νῦν κε δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
285 πολλὸν ἕκας νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῆσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.
„Οὐ θέμις, ὦ νεῖς Βορέω, ξιφέεσιν ἐλάσσαι

266. δῆτα πρῶτισθ' Vatt. A. C.
D. Reg. A. Vrat. Guelph.

268. καὶ πρόφατοι Guelph., quod placuit Hoerstelio.

269. κλαγγῇ Vrat. — κλαγγῇ μαιμώωσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο Vatt. A. B. C. D. omissis intermediis. Librarii oculus a μαιμώωσαι ad similem terminationem καταβρώξασαι aberraverat.

270. ἅμα δ' Reg. A.

271. ποντίοιο Vind.

274. φάσανε πισχόμενοι Vind.

275. ἀκάμαντον Flor. — οὐκ ἂν ἐπέσθην vulg. οὐκ ἐν ἐπέσθην Med. οὐκ ἐνεπέσθην Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Guelph. οὐ κεν ἐπέσθην Regg. C. D. E., quod jubente librorum auctoritate recte receperunt Brunck. Beck.

276. ἐπεὶ καὶ Ζεφύροιο Vrat. Vind. — παρήσεσκον Reg. A.

277. ὅτε σφιν νῆα Guelph.

278. κρημοῖσι Vrat. a m. 1.

280. θείωσι Regg. A. D. E. Guelph. Brunck. Beck.

281. ἄκροις Guelph. Vrat. Vind. — ὀδόντες Reg. A.

283. ἀκροτάτοισιν Flor. ἀκροτάτῃσι Vrat.

285. νήσοισι Vrat. — Πλωτοῖσι Reg. A.

288. νῆες Brunck. Beck. sine libris et lectore non monito, tamen fortasse recte, hic enim unicus est Apollonii locus, quo forma νεῖς legitur, quum semper νῆες dicere soleat. — Βορέου vulg. Βορέας Regg. quinque. Βορέω Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. Hanc genitivi formam noster habet II, 308. IV, 1484, alteram nusquam.

- „Αρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὄρκια δ' αὐτῇ
 290 „δῶσω ἐγὼν, ὥς οὐ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰοῦσαι.“
 „Ὡς φαμένη λοιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥτε θεοῖσιν
 ὀγίστη πάντεσιν, ὀπιδυοτάτη τε τέτυκται,
 μὴ μὲν Ἀγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
 εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
 295 οἱ δ' ὄρκῳ εἷξαντες ὑπέστρεφον ἅψ' ἐπὶ νῆα
 σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι
 νήσους τοῖο ἔκητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
 „Αρπυιαί τ' Ἴρις τε διέτμαγεν. αἱ μὲν ἔδυσαν
 κενθμῶνα Κρήτης Μινωΐδος· ἡ δ' ἀνόρουσεν
 300 Οὐλύμπόνδε, θοῇσι μεταχρονίῃ πτερύγεσιν.
 Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
 πάντη φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἰρεύσαντο
 μῆλα, τὰ τ' ἐξ Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,

289. Jovis canes hinc sumsisse Hygin. fab. XIX et Servium ad Virg. Aen. III, 209 docet Ruhnck. epist. crit. p. 177, ubi multa de hoc usu vocabuli κυῶν collecta sunt, quibus add. Aesch. Choeph. 1050.

291. ὤμοσεν Vind.

292. ὀπιδυοτάτη Reg. A. ὀπνιδο-
 τάτη Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

294. ἐπεὶ κεν μόρσιμον εἶη Regg. quatuor, ubi καὶ in κεν corruptum (v. I, 663) etiam verbo labem ad-
 persit.

295. αὖ Reg. A.

296. σέβεσθαι Vatt. A. B. C. D. σέβεσθαι Etymol. M. p. 742, 6, quod auctore Ruhnkenio epist. crit. p. 294 recepit Beck., sed quamquam eadem verba etiam infra III, 307 in libris confusa reperiuntur, tamen hic contra librorum consensum nihil novare volui, praesertim quum et sequens verbum in Etymol. corruptum sit in στροφάδην.

297. τοῖο γ' ἔκητι vulg. Particula ut v. 253 ejeci.

298. Εἷρις Guelph. — διέτμαγον vulg. contra sensum, hoc enim significaret: disciderunt ut Hom. Od. VII, 276. Apoll. Rhod. III, 343, discendi significatione semper aoristus passivi ponitur, ut Hom. Il. I, 531. VII, 302. XII, 461. XVI, 354. Od.

XIII, 439. Apollon. Rh. III, 343. Quare emendavi διέτμαγεν, quod saepius a librariis in διέτμαγον mutatum est, fortasse quia illud pro singulari habebant, ut Hom. Od. XIII, 439. Apollon. III, 1147. Nonn. Dionys. VII, 8, quibus locis item διέτμαγεν legendum est. — ἔδυσαν vulg. ἔδυσαν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

300. μεταχρονίῃ Regg. quinque, (Reg. A. margini vulgata adscripta) Brunck. Beck. Perpetua est in Apollonii libris confusio vocabulorum μεταχρόνιος et μεταχθόνιος, posteriorem formam ubique praetulit Brunckius, male. Alteram formam certis veterum testimoniis stabilitam (v. Ruhnck. epist. crit. p. 294) plerisque Apollonii locis plurimi et optimi libri exhibent. Hic quidem ipse Hesiodi locus, Theog. 269, qui Nostro obversatus fuisse videtur, eam formam praebet, quam ex plurimis libris in textum recepi. Infra v. 587 eadem in omnibus libris legitur, itemque III, 1151. IV, 952. 1568.

301. περὶ Vatt. A. B. C. D.

302. ἰερεύσαντο Vind. et Vrat. a m. 2.

303. τὰ deest in Guelph. — ἐκόμισαν Flor. Brub. Basil.

305 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυντο Φινεὺς
ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν λαίνων.
ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἡδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον υἱέας ἐγρήσσοντες.

310 πείρατα ναυτιλίας ἐνέπων, ἄνυσιν τε κελεύθου.

„Κλυτὲ νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὕμμι δαῖναι
„ἀτρεκές· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.

„ἀσάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίσιν
„χρείων ἐξείης τε καὶ ἐς τέλος. ὦδε γὰρ αὐτὸς

315 „βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν
„μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.

„Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμηθέντες ἐμεῖο

„Κυανέας ὄψεσθε δύω ἄλως ἐν ξυνοχῇσιν.

„τάων οὐ τίνα φημι διαμπερές ἐξαλέασθαι.

320 „οὐ γὰρ τε δίζησιν ἐρήρηνται νεάτησιν·

„ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντία ἀλλήλησιν

„εἰς ἓν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἄλως κορθύνεται ὕδωρ

„βρασσόμενον· στρηνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀκτῇ.

„τῷ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε,

325 „εἰ ἐτεὸν πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες

„πείρετε· μηδ' αὐτως αὐτάγρετον οἶτον ὀλησθε

„ἀφραδέως, ἢ θύνει· ἐπισπόμενοι νεότητι.

„οἶωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,

„νηὸς ἄπο προμεθέντες ἐφίμεν. ἦν δὲ δι' αὐτῶν

308. Βορεάω Vrat. a m. 1.

309. ἐσχάτῃ Guelph.

311. νῦν Vrat.

312. ἀτρεκέως vulg. contra metrum; bene correxit Brunck. vid. I, 883.

316. χατέουσι Med. Guelph. (cum gl. χρήζωσι) Flor. Brub. Basil., quod placuit Hoerstelio.

317. ἐμοῖο Regg. C. D. Vrat.

320. δίζησι Vrat. — ἐνήρηνται Regg. quinque, quod male receperunt Brunck. Beck. — νεάτησι Flor. Brub. Basil.

322. κορθύνεται vulg. contra metrum. κορτύνεται Vrat. Correxit Brunck.

323. στρηνὲς Schol. Paris., ubi vid. Schaefer. — στυφελῇ β. ἀκτῇ Med. Flor. Brub. Basil.

324. ἡμετέρῃς Guelph. — πείθε-

σθε Vrat. πίθεσθαι Med., quem metrum errorem esse docet accentus.

326. αὐτάρετον Vind. — In Vrat. post ὀλησθε comma positum est, non post ἀφραδέως, ubi etiam in antiquis edd. deest. — ὅλοισθε Reg. D.

327. ἰθύνει vulg. deficiente conjunctione. ἢ ἰθύνει Reg. E. ἢ θύνει Regg. A. B. C. D. Brunck. Beck. recte. In Schol. Flor. legitur: τὸ δὲ ἰθύνειν τὸ ὁρμᾶν σημαίνει· οἱ δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἀμαρτάνουσι, quod quum manifesto corruptum esset, Piers. Veris. p. 167 s. et hic ἰθύνειν, et in ipso versu ἰθύνειν scribendum censuit. Sed τὸ δὲ θύνειν scribendum esse jam et ex textu nostro et ex Schol. Paris. patet. — ἐπισπόμενον Vatt. C. D.

328. πειρήσασθαι Med.

329. ἀποπρὸ μεθέντες vulg. ἀπὸ

- 330 „πετράων πόντονδε σόη πτερύγεσσι δίηται,
 „μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου.
 „ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμὰ,
 „τέμνεθ' ἄλως στεινωπόν· ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον
 „ἔσσετ' ἐν εὐχολῆσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτει χειρῶν.
- 335 „τῷ καὶ τᾶλλα μεθύντες, ὀνήϊστον πονέεσθε
 „θαρσαλέως· πρὶν δ' οὐ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
 „εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς ὀληται,
 „ἄψορροὶ στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
 „ἀθανάτοις. οὐ γάρ κε κακὸν μῦθον ἐξαλέασθε
- 340 „πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρεῖη πέλει Ἀργῶ.
 „ὦ μέλεοι, μὴ τλῆτε παρὲξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι,
 „εἰ καὶ με τρεῖς τόσσον ὀϊεσθ' Οὐρανίδησιν,

προμηθέντες Vatt. A. C. D. ἀπο προ-
 μεθέντες Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck.

331. ἐρητύοισθε Reg. D.

333. τέμνεσθ' Vrat. ex correctione,
 Vind. Guelph. Flor.

335. τ' ἄλλα vulg. τ' ἄλλα Vat.
 A. τᾶλλα Vat. D. Correxit Brunck.
 — πονέεσθαι Med.

338. Hiatus est in vulgata lectione, quem quamquam et interpunctio aliquatenus excusat et terminatio verbi εσθε, post quam saepius admittitur (cf. Herm. ad Orph. p. 734), tamen non prorsus improbaverim lectionem στέλλεσθαι, quam praebent Flor. Brub. Basil. Infinitivus penderet a verbo κελεύω vel simili, quod Graecorum more ex praecedente ἐρύκω supplendum foret, quemadmodum Soph. Oed. R. 242 ex ἀπανδῶ, cf. Hemsterh. ad Lucian. T. I p. 492. Wyttenb. Bibl. crit. III, 3 p. 110. Dorvill. ad Charit. p. 441. Herm. ad Soph. Oed. R. 817. Sed tum etiam ἀψορροὺς legendum foret. Minus etiam probanda videtur sententia Gerhardsi p. 191, qui, si quid mutandum sit, scribendum iudicat στέλλεσθ'· ἐπειγῇ.

339. ἐξαλέασθαι vulg. ἐξαλέασθε Regg. A. C. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Vrat. ἐξαλέοισθε Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck., male; non enim ex libro recipi debebat forma, quae et a vulgata lectione tantum recedit et et per se admodum dubia est, nam

neque ἀλέοισθε neque ἐξαλέοισθε apud quemquam poetarum me legere memini, quamquam ἐξαλέοιο habet Noster I, 490. Optime se haberet vulgata ἐξαλέασθαι, si versu praecedente στέλλεσθαι verum esset, penderet enim infinitivus a verbo φημί, ex praecedentibus supplendo, atque hoc infinitivo solo utitur Hesiodus, et apud Nostrum saepe recurrit, ut apud Homerum ἀλέασθαι. Interim recepi multorum librorum lectionem ἐξαλέασθε, quamquam non diffiteor magis me probaturum ἐξαλέοισθε, si in quo libro legeretur.

340. Indicativus πέλει, in quo libri omnes consentiunt, ferri vix potest, quare πέλοι Steph. ex conjectura, ut videtur, quod receperunt Brunck. Beck., sed malim πέλη, quod facilius etiam in πέλει corrumpi poterat, secundum Hom. II. VIII, 478. XXIII, 346. XIV, 140. cf. Herm. de praeceptis quibusd. Attic. p. 18. Thiersch. gr. gr. p. 629. Nescio an futuri sint etiam, qui πέλεν proponant, quod et ipsum habebit quo se tueatur. Interim librorum lectionem retinui.

342. εἴ κέν vulg. εἴ κέ Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Med. Guelph. Vind., unde perspicuum est, verum esse, quod sensus flagitat, εἴ καλ. Hoc ex conjectura reposuit Brunck., et id ipsum exhibet cod. Vrat. Vid. quae ad I, 663 de confusione harum vocularum monita sunt. — τόσσον Vind.

- „ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον στυγέεσθαι,
 „μὴ τλήτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηῖ περῆσαι.
 345 „καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλη, τῶς ἔσσεται. ἦν δὲ φύγητε
 „σύνδρομα πετράων ἀσκηθέες ἔνδοθι Πόντου,
 „ἀντίκῃ Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες
 „πλώετε, ῥηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὖτε
 „Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μέλαιναν
 350 „γνάμψαντες, νήσου Θυνηίδος ὄρμον ἵκησθε.
 „κεῖθεν δ' οὐ μάλα πούλ' διέξ ἄλὸς ἀντιπέραιαν
 „γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
 „ἔνθα μὲν εἰς Ἀἶδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος,
 „ἄκρη τε προβλῆς Ἀχερουσιάς ὑψόθι τείνει,
 355 „δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
 „ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοᾶς ἵησι φάραγγος.
 „ἀγχίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνοὺς
 „Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἑνετήϊος ἐμβασίλευσεν
 „πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καὶ περ ἄφ' αἵματος εὐχετόωνται.

344. τλήτ' suprascr. s Vrat. — ἐπὶ νηῖ legendum iudicat Gerhard. p. 76, quae prorsus inutilis est conjectura. Sensus est: *ne audeatis amplius posthac, ut adhuc fecistis, sine columba navigare.*

348. ῥηγμῖνας Vind. ῥηγμῖνα Guelph. probante Hoerstelio.

349. ἀκτὴν vulg. ἄκρην ex conjectura Brunck. Beck., quod necessarium sane videtur propter v. 651 et verbum γνάμψαντες, quod de littore non facile dici poterat, et confirmatur a Strabone, qui XIV p. 954 promontorium Μέλαιναν vocatum fuisse testatur, assentiente Arrhiano in Periplo Ponti Eux. Sed admodum antiquum hoc vitium videtur, nam et apud Orph. Arg. 716 libri omnes habent Μέλαιναν ἀκτὴν, et Valer. Flacc. IV, 697. scripsit *nigrantia littora*, et Scholiastes uterque ἀκτὴν legit. Eadem vocabula confusa sunt mox 354. 366 et infra 806.

350. βιθυνηίδος Vatt. A. C. D. et Vrat. a m. 1. — ἵκεσθε Vrat.

351. διέξ ἄλὸς ἀλλ' ἀντιπέραιαν Reg. E. διέξ ἄλὸς ἀλλὰ περαιάν Regg. A. C.

352. Μαριανδυνῶν Guelph.

353. Ἀἶδην Vind. et Vrat. ex rasura.

354. Hic quoque libri omnes ἀκτὴν praebent, aequae ac infra v. 806, sed utroque loco Scholiastes uterque ἄκρην Ἀχερουσιάδα commemorat, eamque ipse poeta ita vocat v. 728. 750 et 844, ut non dubitandum sit de veritate emendationis, quam protulit Piers, Verisim. p. 16, et receperunt Brunck. Beck.

355. διανειόθι Flor. Brub. Basil.

356. ἄκρης ἐκ μεγάλης vulg., quemadmodum scribere librarios necesse fuit, quum supra ἀκτὴν legeretur. ἄκρην a m. 1. habet Reg. E., idque recte reposuit Brunck. — φάλαγγος Vat. C.

357. παρανεῖσθε Guelph.

358. τοῖσιν τ' Ἑνετήϊος ex ed. Ald. vulg., quod et in Vat. B. legi videtur. τοῖσιν Μενεδήϊος Vatt. A. C. D. Regg. A. C. D. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. var. lect. in Schol. Paris., quae correctori metrico aequae debetur ac vulgata lectio. τοῖσιν Ἑνετήϊος Reg. B. marg. Guelph. et Vind. Flor., quod recte receperunt Brunck. Beck. τοῖσιν θ' Ἑνετήϊος voluit Herm. ad Orph. p. 705 metri causa, sed metrum recte se habere docet Gerhard. p. 124. — ἐμβασίλευε Brunck. Beck., quia sic in Regg. quinque legitur, male.

- 360 „ἔστι δέ τις ἄκρη Ἑλίκης κατευαντίον ἄρκτου,
 „πάντοθεν ἡλίβατος, καὶ μιν καλέουσι Κάραμβιν,
 „τῆς καὶ ὕπερ Βορέας περισχίζονται ἄλλαι·
 „ὧδε μάλ' ἄμ πέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 „τὴνδε περιγνάμψαντι πολὺς παρακένκλιται ἦδη
 365 „αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
 „ἄκρη ἐπὶ προβλήτι ῥοαὶ Ἄλυσος ποταμοῖο
 „δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τὸν δ' ἀγχίρροος Ἴρις
 „μειότερος λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἄλα δίναις.
 „κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 370 „ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
 „κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην
 „μύρεται, εὐρείης διακειμένος ἠπείροιο.
 „ἔνθα δὲ Δοίαντος πεδίον, σχεδόθεν δὲ πόλῃς
 „τρισσαὶ Ἀμαζονίδων. μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
 375 „τρηχεῖν Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν

360. De voce τις producta v. Herm. ad Orph. p. 704. — Ἑλίκης ἄκρη scripsit vocabulis transpositis Brunckius, quia alteram structuram non admittebant teretes ejus aures. Sed nescio an plurimos haec potius verborum collocatio offensura sit; ego certe, si ita in libris legeretur, mutare non dubitarem. — Ἑλίκης Vind. — κατ' ἐναντίον vulgo, quod recte junctim scripserunt Brunckius, Beckius, et sic in Vrat. legitur.

361. κάραβιν Vrat. κόραβιν Vind.

362. τῆς κεν vulg. τῆς καί, quod sensus postulat, Vatt. A. C. D. Regg. A. B. D. E. Med. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Βορέω Guelph. — σχίζονται Guelph.

363. ἀμπέλαγος vulg., quod correxi. — κύρει Reg. E. κεῖται Vat. B.

364. παραγνάμψαντι Regg. A. E. περιγνάμψαντι Reg. C. Vind.

366. ἀκτῇ vulg., in quo mirum est h. l. neminem offendisse, quum supra bis in ἄκρη mutatum viderimus, quamquam hic non minus necessaria est ea mutatio. Nam ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο in fine littoris non est littus sed promontorium; praeterea supra etiam v. 354 non erat ἀκτῇ sed ἄκρη προβλήτης; postremo conferatur Dionys. Perieg. v. 784, qui ex nostro loco profecit:

Ἴρις δ' ἐξείης καθαρὸν ῥόον
 εἰς ἄλα βάλλει.

τῷ δ' ἐπὶ μορμύρουσι ῥοαὶ
 Ἄλυσος ποταμοῖο,
 ἐλκόμεναι βορέηνδε Καραμβί-
 δος ἐγγύθεν ἄκρης.

et Orph. Arg. v. 738:

— Καραμβίην δ' ἔκετ' ἄκρην,
 ἣ ἐπὶ Θερμώδων χέεται Ἄλυσος
 τε ῥέεθρον,
 πολλὸν ἐπ' αἰγιαλὸν δίνας ἀλι-
 μυρέας ἔλκων.

Itaque hic quoque ἄκρη restitui.

367. τόνδ' vulg., quod sensus causa correxi. — ἀγχίρροος Brunck. Beck.

370. ἐπεὶ Vrat. ex correctione.

371. ἐν deest in ed. Hölzlin. errore typ. et inde in ed. Shaw. — Θεμισκύρειον Reg. A. Vrat. et Schol. Flor. ad II, 963. — ἐπ' ἄκρην vulg. ὑπ' ἄκρην Schol., unde recepit Hoelzlin., quem assentiente Etymol. M. p. 445, 27 secutus sum; ἐπὶ ex praecedente ἐπὶ natum est, sed propter ipsum illud ferri non potest.

372. διακείμενος Vatt. A. D. Vrat.

373. ἐνθάδε Brunck. Beck.

374. μετὰ τε Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.

375. Dionys. Perieg. 768:

τοῖς δ' ἐπὶ καὶ Χάλυβες στυφ-
 λὴν καὶ ἀπήνεα γαῖαν

- „ἐργατῖναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
 „ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολὺῤῥηνες Τιβαρηνοὶ
 „Ζηνὸς Ἐὐξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
 „τῇ δ' ἐπὶ Μοσσύνοικοι ὁμούριοι ὑλήεσσαν
 380 „ἐξείης ἥπειρον, ὑπώρειας τε νέμονται,
 „δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκίᾳ τεκτύναντες.
 „τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ,
 „μήτι παντοίῃ μέγ' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
 „οἰωνοὺς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσιν
 385 „νῆσον ἐρημαίην. τῇ μὲν τ' ἐνὶ νηὸν Ἄρηος
 „λατνεον πόλησαν Ἀμαξονίδων βασιλειαί
 „Ὀτρηρὴ τε καὶ Ἀντιόπη, ὅποτε στρατόωντο.
 „ἔνθα γὰρ ὕμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἁλὸς εἴσιν
 „ἄῤῥητον· τῷ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορεύω

ναίουσιν, μογεροῦ δεδαηκότες
 ἔργα σιδήρου. —

ἔχοντες Guelph.

376. ναιετάουσιν Vind. — πολὺ-
 ρηνες Brunck. Beck. πολὺῤῥηνες Τι-
 βαρηνοὶ etiam apud Dionys. Perieg.
 767.

379. τοῖς δ' ἐπὶ Regg. A. C. E.,
 quod receperunt Brunck. Beck. Nullam
 video necessitatem, quum τῇ apte pos-
 sit ad praecedentem ἄκρην referri.

380. ὑπώρειάν Regg. A. B. E., quod
 receperunt Brunck. Beck., et hic nul-
 la necessitate cogente, quod vel Hoer-
 stelius intellexit, apte conferens II.
 XX, 218.

381. δουρατέοις Vrat. — ἐν οἰκίᾳ
 Reg. A. — Post hunc versum in codd.
 et editionibus ante Brunckium omni-
 bus leguntur hi duo versus:

κάλλινα, καὶ πύργους εὐπηγέ-
 ας, οὓς καλέουσι

μόσσυνας, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυ-
 μοι ἔνθεν ἔασιν.

qui non propter id modo suspecti sunt,
 quod absurde scripsisset poeta δου-
 ρατέοις ἐν πύργοις πύργους εὐπηγέ-
 ας τεκτύναντες (huic enim incommodo
 subveniret Ruhnkenii Ep. crit. p. 295
 emendatio, πύργους in θριγγοὺς mu-
 tantis), sed etiam quod ineptum foret,
 Phinei vaticinio ejusmodi etymolo-
 giam immiscuisset poeta, et quod
 versus postremus iisdem verbis infra
 post v. 1016 recurrit, cujusmodi repe-
 titionibus prorsus abstinuit Apollo-

nus. His causis commotus Brun-
 ckius hos versus h. l. eiecit, eosdem
 post v. 1016 transposuit, assentiente
 Ruhnkenio et Beckio. Hoc quo jure
 fecerit, infra suo loco videbimus;
 illud profecto recte fecit, prorsus e-
 nim ferri non possunt hi versus, sed
 non ex loco inferiore eos immigrasse
 puto (ibi enim nunquam eos lectos
 esse neque nunc legi debere infra vi-
 debimus), sed cum Gerhardo p. 33
 mihi persuasum est, hos duos versus
 in priori recensione versui 381 suc-
 cessisse, (qui tum et ipse aliis verbis
 compositus fuerit necesse est), dein-
 de vero a poeta sublato esse iisdem
 de causis, quibus Brunckius eos de-
 levit, et a librario in margine adnota-
 tos in textum irrepsisse. Alia quoque
 explicandi via patet, neque ea im-
 probabilis. Ad vocabula δουρατέοις
 πύργοισιν adscripserat aliquis οὓς
 καλοῦσι μοσσύνas (quae ipsa verba
 in Schol. Paris. leguntur) et testi-
 monii causa addiderat versum eum,
 quem infra legerat; mox alius hexa-
 metrum, cujus exitum praebebant
 verba οὓς καλέουσι, de suo satis
 inepte explevit, quae res exemplis
 non caret.

387. ὅποτεστρατόωντο Reg. E.
 ὅπότ' ἐστρατόωντο invitis libris et
 sine causa Brunck. Beck.

389. τῷ κέν τε vulg. τῷ κέν τοι
 Reg. A. τῷ κέν τι Regg. C. E. τῷ
 καὶ τι Reg. D. τῷ καὶ τε ex emen-

- 390 „ἰσχύμεν. ἀλλὰ τίη με πάλιν χρεῖω ἀλιτέσθαι,
 „μαντοσύνη τὰ ἕκαστα διηνεκὲς ἐξενέποντα;
 „νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἡπείροιο περαίης
 „φέρβονται Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι
 „Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεχείρων.
 395 „ἐξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσιν·
 „Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἦδη
 „αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι. ἀλλ' ἐνὶ νηϊ
 „πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψῃτε θαλάσση.
 „ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείροιο Κυταιῖδος, ἥδ' Ἀμαραντῶν
 400 „τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδίοιο τε Κιρκαίοιο
 „Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἄλα βάλλει.
 „κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοᾷς ποταμοῖο
 „πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο,
 „ἄλσος τε σκιόειν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
 405 „πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 „ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκῆμένος· οὐδέ οἱ ἦμαρ,
 „οὐ κνέφας, ἦδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὅσσε.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶθαρ ἔλεν δέος εἰσαΐοντας,
 δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι· ὁψὲ δ' ἔειπεν
 410 ἦρως Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητι.
 „ὦ γέρον, ἦδη μὲν τε διΐκεο πείρατ' ἀέθλων

datione Brunck. Beck. recte; v. I, 663.

391. διηνεκέως ἐνέποντα vulg. διηνεκέως ἐξενέποντα Vatt. A. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., unde Brunck. recte dedit διηνεκὲς ἐξενέποντα. De confusione terminationum ες et εως v. ad I, 883.

392. νήσω Flor.

393. δ' ἐξύπερθεν codd. et edd. antiquae omnes, nisi quod δ' ἐξύπερ in Reg. A. δὲ ὕπερθεν in ed. Paris. legitur. δ' ἐφύπερθεν ex emendatione Hoelzlin. Brunck. Beck., quod et ego recepi, quamquam in illo librorum consensu aliud quid latere videtur. — ἔασι Guelph.

394. φῦλλα Guelph.

395. Σάφθειρες suprascripto π Guelph.

399. Κυταιῖδος vulg. Κυταιῖδος Reg. D., quod recte receperunt Brunck. Beck., eandem enim formam libri praebent infra 1268 et IV, 511.

401. δεινήεις Med.

403. Hunc versum laudat Steph. Byz. s. v. Κυταία.

404. σκιόειν Hoelzlin. Shaw. Beck. invitis libris omnibus; cf. Herm. ad Orph. p. 705. — Ἄρεως Vrat. Vind. Guelph.

405. δεινὸν Reg. A.

407. νήδυμος Vrat. Vind. ἦδυμος Med. Flor. Brub. Basil. — ἀναιδέε Vat. B. Regg. A. D. E., quod quo jure praetulerint Brunck. et Beck. nescio Imitatus est Orph. Arg. 935

φρουραῖς τ' ἀκμήτοισ ἐπιμαλε-
 ται ἄμμορος ὕπνου,
 γλαυκοῖς ἀμφ' ὅσσοισιν ἀναι-
 δέα κανθὸν ἐλίσσων.

409. ἀφασίῃ Vrat. Vind. Scholl. — βεβλημένοι Schol. Paris. — ἔειπε Vrat.

411. γέρων Vrat. — διήκεο vulg. δυῖκεο Reg. C. διῖκετο Reg. A. διῖκεο Regg. D. E., quod recte receperunt Brunck. Beck. Illo verbo neque Ho-

„ναυτιλίας, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ στυγεράς διὰ πέτρας
 „πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτίς
 „τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω
 415 „ἔσσεται, ἀσπαστῶς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαίην.
 „πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσῃν ἀλὸς εἴμι κέλευθον,
 „νῆϊς ἐὼν ἐτάροις ἅμα νῆϊσιν; Αἶα δὲ Κολχίς
 „Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.“

“Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 420 „ὦ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὀλοὰς διὰ πέτρας,
 „θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
 „ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἶαν ἄλις πομπῆς ἔσονται.
 „ἀλλὰ, φίλοι, φράζεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἄρωγῇν
 „Κύπριδος. ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλων.

425 „καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε.“
 “Ὡς φάτ' Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν νῆε δοιῶ
 Θρηϊκίου Βορέαο κατ' αἰθέρος ἀΐξαντε
 οὐδῶ ἐπὶ κραιπνοὺς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 ἐξ ἐδέων ἥρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.

430 Ζήτης δ' ἰεμένοισιν, ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
 ἄσθμ' ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ὅσσον ἄπωθεν
 ἦλασαν, ἥδ' ὥς Ἴρις ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,
 ὄρκιά τ' εὐμενέουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ' ὑπέδυσαν
 δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.

merus neque noster usquam usi sunt, hoc Homerus Il. XIX, 186. IX, 61.

413. εἰ δέ κεν vulg. ubi καὶ, saepissime in κέν corruptum (v. I, 663) recte reposuit Brunck. Vulgata defendi posset locis Homeri Od. XV, 523. XVI, 260. XVIII, 264, nisi et his locis εἰ καὶ probabilior lectio esset.

414. ὑμῖν Guelph.

415. οὐ σπαστῶς Guelph. — κεν Vrat. Flor. Steph. — παρασέο Reg. A. Productionem, qua offensus Herm. ad Orph. p. 706 aut κεν παρ σέο aut κε παρὰ σέο legendum putaverat, recte tuetur Gerhard. p. 123. — σέο Vind. Vrat.

417. ἐτέροις Vatt. C. D. — αἶψα Reg. A.

421. ἡγεμονεύει Reg. A.

423. θεοῦ Guelph. Hoerstel. θεὰ Flor.

424. ἐν γὰρ τῇ Schol. Flor. ad III,

946, quod suadente Ruhnkenio. Ep. crit. p. 296 recepit Beck., sed altera constructio ob id ipsum praestantior est, quod rarior.

425. δ' ἐμὲ Brunck. lectore non monito, ut semper, ex iis quae ad Eur. Phoen. 852 disputavit.—παροιτέρω vulg. περοιτέρω Regg. A. C. περαιτέρω Regg. D. E. et codd. apud Steph. Thes. L. Gr. Indic. col. 1612, hinc Brunck Beck.

426. δυνὼ vulg. δοιῶ codd. omnes praeter Vat. B. et Guelph., Steph. Brunck. Beck.

427. ἀΐξαντες ex Regg. quinque Brunck. Beck. male.

432. τὰς γε Brunck. sine libris et lectore non monito, secutus tamen est Beck.

434. ἐρίπων Guelph. — Δικταίης ἄντρον ἐρίπνης hinc sumsit Nonnus Dionys. VIII, 178. XIII, 244. XLVI, 14.

435 γηθόδουνοι δ' ἤπειτα δόμοις ἐνὶ πάντες ἑταῖροι
αὐτός τ' ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν. ὦκα δὲ τὸν γε
Αἰσονίδης περιπαλλὸν εὐφρονέων προσέειπεν.

„Ἡ ἄρα δὴ τις ἔην, Φινεῦ, θεὸς, ὃς σέθεν ἄτης
„κῆδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὐτὶ πέλασθεν
440 „τηλόθεν, ὄφρα τοι νῆες ἀμύνειαν Βορέαο·
„εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦτ' ἂν ὁῖω
„γηθήσειν, ὅσον εἶπερ ὑπότροπος οἴκαδ' ἰκοίμην.“

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφῆσας προσέειπεν.
„Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
445 „ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
„ἀντὶ δὲ τοῦ θάνατόν μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίζαι,
„καὶ τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.“

“Ὡς τῷ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
450 Ἥριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικτίται ἠγερέθοντο
ἄνδρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἡματι κεῖσε θάμιζον
αἶεν, ὁμῶς φορέοντες ἑῆς ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφανρὸς ἴκοιτο,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπὸ πῆματ' ἔλυσεν
455 μαντοσύνη· τῷ καὶ μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
σὺν τοῖσιν δ' ἴκανε Παράβιος, ὃς ῥά οἱ ἦεν
φίλτατος· ἀσπάσιος δὲ δόμοις ἐνὶ τούς γ' ἐνόησεν.
πρὶν γὰρ δὴ νύ ποτ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν

435. ἤπειτα quamquam falsum est, tamen ita ipse scripsisse Apollonius videtur ex male intellecto usu Homérico, cf. Gerhard. p. 95.

436. τόνδε Reg. A.

437. περί πολλὸν Guelph. Hoerstel. — μετέειπεν Guelph.

438. Φινεὺς Reg. A.

440. ἀμύνειεν Vrat. Vind.

441. πάρει Guelph. Hoerstel.

442. γηθήσεις Guelph. Hoerstel.

445. κεναὶ Med. a m. 1.

446. θεὸς omittunt Vatt. A. D.

447. μετέσσομαι Med. a m. 1.

448. τοί Reg. A.

449. ἐλδομένων Regg. A. E. ἐλδομένοις Reg. C. ex oscitantia librariorum, qui ultimum libri primi et secundi versum legerant.

450. Vocem περικτίται ex loco APOLLON. RHOD. I.

nostro commemorat Etymol. M. p. 664, 11.

454. ἔχρα Guelph. — ἐνδυκέως Vatt. C. D.

455. κέν μιν vulg. κέ μιν Regg. D. E. καὶ μιν, quod sensus flagitat, Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Brunck. Beck.

456. τοῖσι Vatt. A. B. Regg. quatuor, Vind. Vrat. Flbr. Ald. Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck. Reliqui libri τοῖσιν habent, etiam Med., quod Brunckii causa adjicio.

457. ἀσπασίως Vat. C. ed. Paris. Steph. ἀσπάσιν τε Guelph.

458. δὴν ὑπὸ τ' vulg, quod quomodo ferre potuerint editores nescio, nam neque ὑπὸ potest cum verbo μυθήσατο tam longe distante bene jungi, neque ὑπεμυθήσατο sensui aptum foret, etiamsi usus ejus aliis ex-

- Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πόλιν Αἰήταο
 460 πείσματ' ἀνάψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
 οἷτε οἱ Ἀρπυίας Διόθεν στήσουσιν λούσας.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἄρεσσάμενος πυκινοῖσιν
 πέμφ' ὁ γέρων· οἷον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μίμνειν
 κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τὸν γε
 465 σφωιτέρων οἶων ὅτις ἔξοχος εἰς ἔκομίσσαι
 ἦκεν ἐποτρύνας. τοῦ δ' ἐκ μεγάροιο κίοντος,
 μελιχίως ἐρέτησιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα.
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
 „οὐδ' εὐεργεσίας ἀμνήμονες. ὥς καὶ ὅδ' ἀνὴρ
 470 „τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα δαείη.
 „εὖτε γὰρ οὖν ὥς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσοι,
 „δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυτέρῃ βιότοιο
 „χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἡματι δ' ἡμαρ ὀρώρει
 „κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
 475 „ἀλλ' ὅ γε πατρὸς ἐοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
 „ἀμπλακίης. ὁ γὰρ οἷος ἐν οὖρεσι δένδρεα τέμνων
 „δὴ ποθ' Ἀμαδρυάδος Νύμφης ἀθέρριξε λιτάων,

emplis confirmari posset (nam ex hoc uno loco in lexica illatum est, jam-jam exsulaturum), neque postremo illud τε quid sibi velit quisquam dixerit. Nihilo minus solus offendit Gerhard. p. 76, idemque felici conjectura veram lectionem assecutus est. Nam quod, non mutatis sed alio modo junctis litteris, proposuit: δὴ νύ ποτ' αὐτός, id his ipsis verbis in cod. Vrat. scriptum inveni, neque igitur in textum recipere dubitavi. Aptè Gerhard. confert Hom. II. XIX, 95 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο. In margg. Vrat. et Vind. δὴν οἱ ποτ' legitur.

460. ἄν ἄψασθαι Reg. C., unde dederunt Brunck. Beck., sed vid. quae ad I, 1343 monita sunt. Praeterea semper hoc composito, nunquam simplici ἄπτομαι, de retinaculis utitur et Noster et Homerus et reliqui, credo, omnes.

461. οἱ τότε οἱ Reg. A. — οἰόθεν pro Διόθεν Reg. A. cum gl. μόνως.

464. ἀριστήεσσιν Med.

465. ὅστις Reg. A. — κομίσαι Flor. Brub. Basil.

467. ἔτησιν Vat. B. — ὀμηγερέεσσι Reg. A. — προσηγύδα suprascr. μετ Guelph.

468. ἔασσιν Guelph.

470. ὡδ' ἦλθεν Vatt. codd. et edd. antiquae. δεῦρ' ἦλθεν reliqui novem codd., quod cum Brunck. Beck. recepi.

471. κάμοι κ. π. μογήση vulg. κάμοι κ. π. μογήσει Med. a m. 1. et Reg. D. κάμη κ. π. μογήση Vrat. Vind. Sensus utroque loco optativum postulat, quem habent Regg. A. B. C. E. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

473. τρώχεσκεν Guelph.

474. οὐδέ τι vulg. οὐδέτι Vind. οὐδ' ἔτι Reg. A. οὐδέ τις Reg. D. Steph. et quae secutae sunt editiones. — ἀνάπνευσις Vat. A. ἀνάπλεσις Vatt. C. D.

475. Hunc versum et qui sequuntur quinque laudat Tzetz. ad Lycophr. v. 480, eundem cum duobus proximis Etymol. M. p. 75, 25, ubi τάμνων pro τέμνων legitur.

477. ποτ' Flor. Brub. Basil.

- „η μιν ὀδυρομένη, ἄδινῳ μειλίσσεται μύθῳ,
 „μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ἧ ἔπι πουλὺν
 480 „αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 „ἄφραδέως ἔτμηξεν, ἀγνηορίῃ νεότητος.
 „τῷ δ' ἄρα νηκερδῇ Νύμφη πόρεν οἶτον ὀπίσσω
 „αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν· ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
 „ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
 485 „Θυνιάδος Νύμφης, λωπήϊα ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
 „ἱερὰ, πατρῶν αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
 „ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὐποτ' ἐμεῖο
 „ἐκλάθεται, οὐδ' ἀθέρισσε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
 „πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.“
 490 „Ὡς φάτ' Ἀγνηορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιῶ
 ἦλυσθ' ἄγων ποίμνηθεν οἷς. ἀνὰ δ' ἴστατ' Ἰήσων,
 ἄν δὲ Βορήϊοι νῆες, ἐφημοσύνησι γέροντος.
 ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
 ῥέξον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἡματος ἀνομένοιο.
 495 κουρότεροι δ' ἐτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγνουν.
 ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
 τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
 ἦρι δ' ἐτήσiai αὖραι ἐπέχραον, αἶτ' ἀνὰ πᾶσαν
 γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνέουσιν ἀνωγῇ.
 500 Κυρήνη πέφαται τις ἔλος πάρα Πηνειοῖο
 μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὐάδε γάρ οἱ
 παρθενίῃ καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 τήν γ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσαν,

478. ἄδινῳ Vind.

479. διὸς pro δρυὸς Reg. A. —
 ἐτι Guelph.

481. ἀγνηορίην Vind.

483. ἔγω μὲν Guelph.

484. ἀμπλακίην Med. a m. 1.

486. εὐτεύμενον Vatt. C. D.

487. ἐμοῖο Reg. D.

488. ἀθέριξε Reg. D. Guelph.
 Brunck. Beck. sed in tanto librorum
 consensu alteram formam delere no-
 lui, quamquam ea alibi non utitur
 Apollonius. Duorum illorum libro-
 rum lectio fluxit ex v. 477.

492. ἄν sine accentu male Hoelz-
 lin. et Shaw.

494. ἀνυμένοιο Vat. B. Guelph.

495. κουρότερον Med.

496. πείσματα Regg. A. E., quod
 dici potuisse non erat quod multis
 exemplis adstrueret Brunckius.

498. ἐτήσιοι vulg. ut v. 525. Ve-
 ram lectionem hic unus Reg. D. cum
 Flor., ibi plures libri dant, unde re-
 stituit utroque loco Brunck.

499. τ' τοῖδε Reg. A. — Διὸς o-
 missum in Vrat. suprascriptis manus
 sequior. — ἀνωγῇ vulg. sensu casso.
 ἀνωγῇ Vatt. A. B. C. D., quod con-
 jectura assecutus erat Matthiae Obs.,
 critt. p. 28 et recepit Beck. Eadem
 vocabula supra I, 1134, infra v. 556
 confusa sunt.

503. ἐτι Guelph.

τηλόθεν Αἰμονίης, Χθονίῃ παρακάτθετο Νύμφαις,
505 αἱ Λιβύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιον αἶπος.

ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοῖβω τέκεν, ὃν καλέουσιν
Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἰμονιῆες,
τὴν μὲν γὰρ φιλότῃτι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότιν· νῆα δ' ἐνεικεν
510 νηπλάχον Χείρωνος ὑπ' ἄντροισιν κομέεσθαι.

τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
καὶ μιν ἑὼν μῆλων θέσαν ἥραν, ὅσ' ἐνέμοντο
ἄμ πεδλίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφὶ τ' ἐρυμνὴν

515 Ὀθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωῖδας ἔφλεγε νήσους
Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτησιν,
τῆμος τὸν γ' ἐκάλεσαν, ἐφημοσύνης Ἑκάτοιο,
λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. λίπεν δ' ὃ γε πατρὸς ἐφετμῇ

520 Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
Παρόράσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·
καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκμαίοιο,
ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὐρεσιν ἀστέρι κέλῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διῷ, τοῖο δ' ἔκητι

525 γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσiai ἐκ Διὸς αὖραι
ἦματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆες
ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέξουσι θυηλάς.

Καὶ τὰ μὲν ὥς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὐτῇ
μῖνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
530 πᾶν ἦμαρ Φινῇι χαριζόμενοι προΐαλλον.

504. χθονίαις ex uno Reg. D.
Brunckius male. — παρακάτθετο Med.

a m. 1. — Νύμφης Reg. E.

505. Μυρτώσιον Guelph.

506. ἐνθ' Ἀρισταῖον Reg. A.

507. πολυλήϊον Regg. A. E.
Guelph.

509. μακραίων Guelph.

510. ἄντροισι Vatt. A. B. D. Regg.
A. D. E. Med. Vind. Vrat. Brunck.
Beck.

511. ἐξηθέντι Med. a m. 1.

512. ἀκεστορίην θεοπροπίαν
Guelph. — ἐδίδαξεν Med.

513. κοίραν legisse videtur
Schol. Paris. Hunc versum cum se-
quente laudat Etymol. M. p. 24, 10.

516. Μινωῖάδας Reg. A.

519. ἀλεξιτῆρα Vrat. Vind.

521. Παράσιον Guelph. Schol.
Paris.

525. ἐπιψύχουσι Vrat. — ἐτήσiai
vulg. ἐτήσiai Vatt. A. B. D. Reg. B.
Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub.
Basil. Brunck. Beck.

528. καταῦθι Regg. D. E.

529. θυνοὶ Reg. A.

530. παντῆμα Steph. Hoelzlin.
Shaw., quod in Vatt. A. C. legi vi-
detur. πανδημα Vrat. B. Regg. qui-
dam, Vrat. Flor. πᾶν δ' ἦμαρ Vat.
D. Med. (ap. Dorvill. Obs. IV p. 19).
Regg. quidam, Vind. Brub. Basil.

ἐκ δὲ τότεν μακάρεσσι δωώδεκα δωμήσαντες
 βωμὸν ἄλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
 νῆα θοὴν εἰσβαῖνον ἐρεσσέμεν, οὐδὲ πελείης
 τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἄλλ' ἄρα τήνγε
 535 δείματι πεπτηνῦαν ἐῖν φέρε χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφρημος, γαίης δ' ἄπο διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὀρμηθέντες.
 αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
 κούφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρὴν περ ἐοῦσαν,
 540 σεύατ' ἔμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτησιν.
 ὥς δ' ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
 πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τετληότες, οὐδέ τις αἶα
 τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
 σφωϊτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
 545 ὑγρὴ τε, τραφερὴ τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
 ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
 ὥς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα

(quae lectio sit in Med. et Guelph. nescio) sed παντῆμαρ et πανδῆμαρ sunt voces nihili, πᾶν δ' ἡμαρ sensus non fort., πανῆμαρ nec sensus nec metrum. Itaque ex emendatione Dorvillii in Obs. Misc. IV p. 19 πᾶν ἡμαρ recepi cum Brunck. et Beck.

531. τόθι Regg. A. E.

532. In vocabulo πέρην offendit Brunck., qui illud aut πέλας significare, aut in πέλας vel πάρος mutandum putat. Sed doctissime monuit Buttmannus Lexilog. II p. 31 sqq., illud adverbium solenni significatione: ex adverso, hic adhibitum esse, aram enim illam duodecim Deorum in littore Asiatico exstructam fuisse, ubi nomine Ἱερὸν a multis scriptoribus commemoratur; praeterea non opus fuisse, ut πέρην πλεῦσαντες adjiceret poeta, in quo omisso maxime offenderat Brunckius, quia et per se intelligeretur ex vocabulo πέρην, et in tanta Bospori angustia non magna navigatione opus fuisset.

534. τρήρωνος Flor.

535. δῆματι vulg. δείματι Med. a m. 2., Regg. quinque, Vind. var. lectio in Scholl., quam sensu jubente cum Brunck. et Beck. recepi.

536. ἀπὸ vulg., quod cum Flor. Brub. Basil. correxi. — πείσματ' Med. — ἔλυσσαν Med. a m. 1.

539. φέρει Vrat.

541. Comparationem ex Homer. Il. XV, 80 haustam esse docent jam Scholl.

542. πλαζόμεθα τετληότες Scholl. positum dicunt pro πλαζόμενοι τέτλαμεν, ad quod schema illustrandum Schaeferus conferri jubet Schol. Ven. ad Hom. Il. XVI, 162. Koen. ad Gregor. Cor. p. 87 et Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 124 sq. Sed idem ad Eur. Or. 1165 ita potius interpretari vult, ut sit: πλάζεσθαι τέτλαμεν. Sed quidni proprio sensu verba illa accipiamus? πλαζόμεθα τετληότες est πλαζόμεθα, τετληότες τὸ πλάζεσθαι, quemadmodum ipso illo Euripidis loco ἦρξ' ἀξιώθεις minime positum est pro ἄρχειν ἡξιώθη, ut vult Schaeferus, sed significat, id quod unice potest, ἦρξεν, ἀξιώθεις ἄρχειν.

544. Nisi forte delendum est δ', quod non puto, notanda est orationis quaedam ἀνακολουθία, nam ὥς ὅτε cum participio juncta sunt.

545. ἄλλη Flor.

- θῆκεν ἐπ' ἀξείνοιο πόδας Θυνηίδος ἀκτῆς.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στεινωπὸν ἵκοντο
 550 τρηχείης σπιλάδεσσιν ἐεργμένον ἀμφοτέρωθεν,
 δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
 νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωθε νέοντο,
 ἤδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
 νωλεμεῖς οὐατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἀλιμυρέες ἀκταί,
 555 δὴ τότε' ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος πρόωρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
 Τίφυος Ἀγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
 εἰρεσίην, ἔν' ἔπειτα διέκ πέτρας ἐλάσειαν,
 κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
 560 οἰγομένας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο.
 σὺν δὲ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' αἶξαι πτερύγεσσι
 Εὐφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 ἦειραν κεφαλὰς ἐσορώμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλησιν
 565 ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὦρτο δὲ πολλὴ
 ἄλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖτε δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντη δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
 κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
 κλυζούσης ἀλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑπόθι δ' ὄχθης
 570 λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη.
 νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος· ἄκρα δ' ἔκοψαν

548. εὐξείνοιο Reg. A. Notum est
 α̃ et εὔ interdum in libris confundi,
 v. Montefalcon. Palaeogr. Gr. p. 343.
 Bast. Comment. palaeogr. p. 706 s.
 Wernsd. ad Himer. Eclog. V, 18.
 Vid. infra v. 721. III, 1195. — Θυν-
 νηίδος Reg. A.

549. ὅτι Vrat. — πόρον Guelph.

550. ἐεργμένον Schol. Paris. ἐεργ-
 μένοι Vat. B.

551. ἀνεκλύζεσκεν Vrat. Schol.
 Paris., quomodo fortasse etiam in
 textu scribendum putat Schaefer.,
 sed librorum consensus docet augmen-
 tum aequè abesse debere ac I, 1074.

552. πολλῶ var. lect. in marg.
 Vrat.

556. ὑπ' ἀρωγῇ vulg. ὑπαρωγῇ
 Flor. Brub. Basil. ὑπ' ἀνωγῇ Vatt.
 A. C. D. Med. ex correctione, Vind.
 Vrat. Brunck. Beck., quod reponen-

dum esse viderat jam Piers. Veris.
 p. 208. vid. supra v. 499.

559. κάρτι Med.

566. αὖ Med. a m. 1.

570. λευκὴ suprascripto ὦ Reg. E.
 λεπτὴ Regg. A. et duo alii. — καχ-
 χλάζοντος vulg. καχλάζοντος Vatt.
 A. C. D. Regg. quinque, Vrat. Vind.
 Guelph. Brunck. Beck. — Vocabula
 ἀνέπτυε κύματος absorpsit lacuna in
 Vatt. A. C. D. — ἄχνην Reg. E.
 Flor. Brub. Basil. Obversabatur for-
 tasse librariis locus Homeri Il. IV,
 426 ἀποπτύει δ' ἀλὸς ἄχνην, sed
 Noster ἀνέπτυε intransitiva vi adhi-
 buit ut infra IV, 925, qui loci ita
 se invicem tuentur, ut injuria eos
 suspectos habeat Graef. ad Meleag.
 p. 142.

571. εἴλει vulg., quod correxit
 Brunck, ἔλει Regg. A. C. E.

οὐραϊα πτερὰ ταί γε πελειάδος· ἥ δ' ἀπόρουσεν
 ἀσκηθῆς. ἐρέται δὲ μέγ' ἱαχον· ἔβραχε δ' αὐτὸς
 Τίφους ἐρεσσέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὐτῆς
 575 ἄνδιχα. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχεν τρόμος, ὄφρα μιν αὐτῆς
 πλημμυρὶς παλίνορσος ἀνερχομένη κατένεικεν
 εἴσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
 πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
 ἦδη δ' ἐνθα καὶ ἐνθα διὰ πλατὺς εἶδετο Πόντος,
 580 καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδν μέγα κῦμα πάροιθεν
 κυρτὸν, ἀποτμήγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν· λοξοῖσι καρήασιν. εἶσατο γὰρ ῥα
 νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
 ἀλλὰ μιν ἔφθη Τίφους ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύνθουσιν
 585 ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
 ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσσε τηλόθι νῆα
 πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχρονίῃ πεφόρητο.
 Εὐφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάσκειν ἐταίρους
 ἐμβαλέειν κώπησιν ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 590 κόπτον ὕδωρ. ὅσον δ' ἂν ὑπείκαθε νηὺς ἐρέτησιν,

574. αὐτῆς Brunck. sine libris.

575. ἔλε φόβος Guelph. ἔχε τρό-
 μος Regg. quatuor, Brunck. Beck. —
 αὐτῶ Reg. C., unde Brunck. αὐτῶν
 dedit, ne αὐτῆς tam brevi spatio re-
 curreret. Sed illud αὐτῶν quam non
 commode cum πετράων jungi possit
 quisque videt, in ejusmodi repetitio-
 ne vero non offendendum esse, jam
 supra saepius monitum est. Neque
 omnino est ejusdem vocabuli repeti-
 tio, quum versu praecedente ex li-
 brorum auctoritate αὐτῆς legendum
 sit.

577. ἔλε Guelph.

580. σφιν Vat. D. Med. Vrat.
 Flor. Brub. Basil.

581. ἀποτμήγι Guelph. ἀποτμάγι
 Schol. Paris. Ad hoc exemplum
 ἰθυτμήτας apud Nonn. Dionys. II,
 457 fere in ἰθυτμήγας mutandum
 videtur in tam facili litterarum T et
 Γ confusione. Rectius enim haec
 adjectiva a poetico τμήγω quam a
 τέμνω ducuntur.

582. λοξῇσι Med. Flor. Brub.
 Basil.

583. De participio κατεπάλμενος
 v. Wernick. ad Tryphiod. p. 386 s.

585. ὑπὲρ Guelph. Hoerstel.

587. Hic libri omnes μεταχρονίη
 praebent, Brunckius vero μεταχθο-
 νίη dedit, obsequente Beckio. vid.
 supra v. 300.

588. βάσκειν Vind.

590. ὅσον Vrat. — δ' ἀννπείκα-
 θε Reg. A. Guelph. δὲ παρείκαθε
 Reg. D., quod assentiente Beckio ex
 hoc uno libro recepit Brunck., quia
 particula ἂν hic locum non habeat.
 Sed omnino sensum loci non cepe-
 runt, quum enim Beckius vertit:
*quantum vero oedebat navis remigi-
 bus, bis tantum aequor resiluit*, id
 quomodo fieri possit prorsus non
 video. Neque melior altera explica-
 tio in Schol. Flor. ὅσον δὲ ἄλλη ναὺς
 τῇ εἰρησίᾳ πειθομένη ὑπείξεν ἂν,
 δις τόσον ἢ Ἀργῶ; ita enim neque
 ἂψ ἀπόρουσεν dici poterat, et sub-
 jectum mutatum addito pronomine
 indicari debebat, Unice vera est al-
 tera explicatio, quam uterque Schol.
 exhibet, ex qua hic est sensus;
*quantum quovis remorum impulsu
 provehebatur Argo, bis tantum retro
 vehebatur, fluctuum vi rejecta.* Hoc
 sensu vides etiam particulam ἂν opti-

- δις τόσον ἄψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
 ἥντε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
 ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔσσυτο κῦμα.
 ἥ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ
 595 προπροκαταΐγδην κοίλης ἁλός. ἐν δ' ἄρα μέσσαις
 Πληγάσι δινήεις εἶχεν ῥόος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 σιόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νήϊα δοῦρα.
 καὶ τότε Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὥς φέρεσθαι.
 600 ἥ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήορος ἔσσυτ' οἷστῳ.
 ἔμψης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβά
 νωλεμεῖς ἐμπλήξασαι ἐναντία. αὐτὰρ Ἀθήνη
 Οὔλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
 πέτραι δ' εἰς ἓνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλησιν
 605 νωλεμεῖς ἐρρίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εὖτ' ἄν τις ἰδὼν διὰ νηϊ περήσῃ.

me se habere, quae cum indicativo
 imperfecti juncta significat id, quod
 iterata actione fieri solet, de quo usu
 ipse Brunckius disputavit ad Soph.
 Philoct. 290. cf. Matthiae Misc. phil.
 II, 1 p. 47. Schaefer. ad Julian.
 p. XVIII. Reisig. Conjectan. p. 145 s.
 591. τόσον Vind. — ἐπεγνάμπτον-
 το Vrat., sed μ suprascr.

594. λαύρῳ vulg. λάβρῳ Vatt. A.
 C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. Vocabula
 illa sexcenties in codd. confunduntur.
 Vid. exempli causa Aesch. Pers. 110.
 Prom. 327.

595. πρὸ προκαταΐγδην Vat. B. —
 Quid sit κοίλη ἁλς, explicat Wernick.
 ad Tryphiod. p. 222.

596. εἶχε Brunck. Beck. — δὲ
 κότερθεν Vind.

600. ἔσσυτο ἰστῳ Med. Apte Brun-
 ckius comparat Virg. Aen. V, 241. X,
 246. Ex Graecis etiam Oppian. Hal.
 I, 565 καὶ ἔσσυτο θᾶσσον οἷστοῦ.
 Tryphiod. 333 ἐπέδραμε θᾶσσον
 οἷστοῦ. Orph. Arg. 558 ἴσον οἷστῳ
 — ἔσσυμένη.

601. ἀσφάλτοιο Guelph. — Valer.
 Flacc. IV, 691 *Saxa sed extremis*
tamen increpuere corymbis.

602. νωμελεῖς Reg. A. et var. lect.
 in marg. E.

605. νωλεμενὲς Vind., unde Brunck.
 ἔμμενὲς reposuit, neque repetitionem
 vocabuli νωλεμεῖς duobus versibus in-
 terjectis ferri posse ratus, neque si-
 gnificationem hujus adverbii hic lo-
 cum habere judicans. Sed de repe-
 tionibus ejusmodi supra sermo fuit;
 significatio vero huic loco aptissima
 est; nam βιαίως, quod putat Brunck.,
 nunquam significat, neque hic neque
 supra v. 602, ubi Scholl. male sic
 interpretantur, explicatione fortasse
 ex Homérico quodam loco male intel-
 lecto ut Od. XI, 413 ducta. Signi-
 ficat vero petras in perpetuum firmi-
 ter constitisse, ita ut nunquam eum
 locum relinquerent, quo starent, qua
 vi apud Homerum semper occurrere
 notum est. Eodem sensu apud No-
 strum legitur III, 147. 346. IV, 352.
 505. 1374. Confirmat hanc explica-
 tionem Orpheus, qui hunc locum imi-
 tatus est, Argon. 713

βυσσόθεν ἐρρίζουντο καὶ ἔμπε-
 δον αἰὲν ἔμμενον.

οὕτω γὰρ Μοῖραι τὰδ' ἐπεκλώ-
 σαντο βαρεῖαι.

Mox μόρσιμον εἶεν ἦεν Reg. E.

606. ἰών Vat. B., quod conjecerat
 Wakefield., male; ἰδὼν est vivens
 ut saepe. — περάσῃ vulg. περάσῃ
 Regg. A. B. D., quod metri causa

- οἱ δὲ πον ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
 ἤερα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
 τῇλ' ἀναπεπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Αἴδαο
 610 σῶεσθαι· Τῖφους δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων.
 „Ἐλπομαι αὐτῇ νηϊ τόγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
 „ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
 „ἢ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὖτέ μιν Ἄργος
 „γόμφοισιν συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἁλῶναι.
 615 „Ἀλκονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμήν,
 „εὖτε διὲκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμῖν ὅπασσεν,
 „μηκέτι δείδιδι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
 „εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.“
 Ἦ δ' ἅμα καὶ προτέρωσσε παρὰ Βιθυνίδα γαῖαν
 620 νῆα διὲκ πέλαγος σεῦεν μέσον. αὐτὰρ ὁ τόνγε
 μιλixίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπεν.
 „Τῖφν, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
 „ἡμυροτον, ἀσάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
 „χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο καταντικρὺ Πελίαο
 625 „αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
 „νηλειῶς μελεῖσθι κεδαιόμενος θανέεσθαι·

recepit Brunck., humani aliquid pas-
 sus, quum α longum esse ignoraret;
 erravit tamen cum eo Beckius. Imo
 περήση scribendum est, quod ex
 constanti et reliquorum poetarum epi-
 corum et Apollonii consuetudine re-
 ponere non dubitavi, et reponi jus-
 serat jam Herm. ad Hymn. Homer.
 in Merc. 133. Librarios interdum
 Atticas formas male substituisse con-
 stat.

607. ὀκρυόεντος Guelph., quod mi-
 nor Brunckium non ex conjectura
 dedisse.

613. ἐνέπνευσεν Regg. A. D. Vind.
 Vrat. (sed in hoc ν suprascr.) Brunck.
 Beck.

614. γόμφοισι vulg., quod correxi.
 — συνάρασσε suprascr. α Guelph.

616. δι' ἐκ vulg. hic et v. 620,
 quod correxi.

617. τοῖο Vatt. A. C. D.

619. προτέρωσεν Guelph.

620. σεῦε Regg. A. E. Brunck.
 Beck.

622. τί μοί τοι ταῦτα vulg., quod

in solo Vat. B. legitur, in reliquis
 libris omnibus τοι abest; etiam ταῦ-
 τα abest in Vat. D. et Med., in hoc
 tamen suprascr. Sed τί ἢ μοι ταῦτα
 Guelph. τί μοι δὴ ταῦτα Regg. B. C.
 τί δὴ μοι δὴ ταῦτα Regg. A. E. τί
 δὴ μοι ταῦτα Reg. D., quod quin
 recte receperit Brunck. dubitari non
 potest.

624. χρῆ Flor. Brub. Basil. — ἐφ'
 ἰεμένοιο Flor. — De ultima in κατ-
 αντικρὺ producta v. Herm. ad Orph.
 p. 706. Ipsum hoc καταντικρὺ bis
 apud Homerum legitur, Od. X, 559.
 XI, 64. utroque loco ultima longa. —
 πελείαιο Med. Vrat. τελείαιο Vind.

625. δὲ καὶ Guelph. — ἔμελλε
 Reg. A.

626. μελεῖσθι Vind. — κεδαιό-
 μενος vulg. inepte. καὶ δαιόμενος
 Vrat. κεδαιόμενος, quod conjectura
 assecutus erat Arnald. Lect. Gr.
 p. 144, praebent Vatt. B. D. Regg.
 A. D. E. Guelph. et Etymol. M.
 p. 603, 28. Receperunt Brunck. Beck.

- „νῦν δὲ περισσὸν δειῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
 „ἄγκειμαι, στυγέων μὲν ἄλῃς κρυόεντα κέλευθα
 „νῆϊ διαπλώειν, στυγέων δ', ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
 630 „βαίνωμεν. πάντῃ γὰρ ἀνὰρσιοι ἄνδρες ἔασιν.
 „αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἡματι νύκτα φυλάσσω,
 „ἔξότε τὸ πρῶτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέσθε.
 „φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
 „οἷον ἔης ψυχῆς ἀλέγων ὑπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
 635 „εἶο μὲν οὐδ' ἠβαιὸν ἀτύξομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
 „καὶ τοῦ ὁμῶς, καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δείδι' ἐταίρων,
 „εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.“
 „Ὡς φάτ' ἀριστῆων πειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
 θαρσαλέοις ἐπέεσσιν, ὃ δὲ φρένας ἔνδον λάνθη
 640 κεκλομένων, καὶ ῥ' αὖτις ἐπιρρήδην μετέειπεν,
 „ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάρσος ἀέξω,
 „τοῦνεκα νῦν, οὐδ' εἴ κε δι᾽ Ἀἴδαο βερέθρων
 „στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
 „ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δειμασιν. ἀλλ' ὅτε πέτρας

628. ἔγκειμαι vulg. ἄγκειμαι Med. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Flor. (eadem est varietas apud Pind. Olymp. X, 8 ed. Boeckh.), quod receperunt Brunck. Beck., sed quid sit illud ἄγκειμαι cum accusativo junctum neuter dixit. Brunckius vertit: *ingentem metum et intolerabiles curas impositas sustineo*, sed ubi ἄγκειμαι ita constructum et hoc sensu usurpatum invenierit, vel quomodo omnino hoc significare possit, neque ipse dixit neque ego scio. Mihi quidem non dubium videtur, quin hoc verbum, quod omnes tanquam sanissimum silentio transierunt, foede corruptum sit, sed quae vera sit lectio neque ego scio, neque quisquam facile dixerit. Num forte Apollonius perfecto ἄγχημαι ab ἄγχομαι, alibi quod sciam non occurrente, usus est? illud enim et ad sensum aptissimum foret et facillime in ἄγκειμαι abire potuisset. Interim ἄγκειμαι retinui, in quo verae lectionis vestigia latere videntur. — στυγέω et hic et versu sequente Regg. A. E. — κρυόετα Vind.

630. βαίνωμεν Guelph. Hoerstel.

et Steph. ex errore typ. — ἔασιν Guelph.

632. τοπρῶτιστον vulg., disjunctum in duo vocabula habent Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil. Beck. — ἠγερέσθε Vrat. Vind. ἠγερέσθαι Med. a m. 1.

633. φραζόμενοι Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind. Ald. male. In errorem inductus est librarius a praecedente plurali ἠγερέσθε.

634. ἔης est tuae ut versu seq. εἶο mei. v. Gerhard, p. 93.

636. ὁμοῦ Flor. Brub. Basil. Male ante hoc vocabulum interpunxerunt Brunck. et Beck. — δείδιχ' Guelph.

637. ὕμμε ex conjectura dedit Brunck. sine causa. Sensus est: sollicitus sum, an salvi redituri simus, verum non mea sed vestra causa. — κομίσω Vrat. Vind.

640. ἐπιρρήδην Brunck. Beck.

442. εἰ κ' ἐξ Vatt. A. C. D. — δι' Ἀἴδαο Hoelzlin. operarum vitio, quod transiit in ed. Shaw.

643. Thierschium, qui πέλησθε reponi voluit, satis refutavit Herm. ad Vig. p. 927 s.

- 645 „Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὅτομαι οὐκ ἔτ' ὀπίσσω
 „ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἑτέον γε
 „φραδμοσύνη Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.“
 Ὡς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
 εἰρεσίη δ' ἀλίαστον ἔχον πόνον· αἶψα δὲ τοίγε
 650 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
 ἄκρην δ' οὐ μετὰ δητὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
 τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προχοᾷς Φυλληΐδας, ἔνθα πάροιθεν
 Διψακὸς υἱ' Ἀθάμαντος ἐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
 ὁππόθ' ἅμα κριαῖ φεῦγεν πόλιν Ὀρχομενοῖο·
 655 τίκτε δέ μιν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδέ οἱ ὕβρις
 ἦνδανεν, ἀλλ' ἐθελημὸς ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἐοῖο
 μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκτια πῶεα φέρβων.
 τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἶψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
 ἠϊόνας, πεδλὸν τε, βαθυρρείοντά τε Κάλπην
 660 δερκόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἡματι νύκτα
 νήνεμον ἀκαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν,
 οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
 ἐργατῖναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἰδρῶς
 εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμματα δὲ σφιν
 665 λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ αὐτμῇ

645. οὐκέτ' Brunck. contra libros et cum sensus detrimento.

646. ἔσσεσθαι Vrat.

647. νεόμεσθα Vind.

651. πάρεξ ἐνέοντο vulg. junctim exhibent Vatt. A. D. Regg. A. D. E. Vrat. Brunck. Beck. ut infra v. 941 et 1243.

652. Male Brunckius ex Plinio et Strabone, qui flumen Ψίλλιν commemorant, hic Ψιλληΐδας scribendum suspicatur. Sunt illi fluvii duo probe distinguendi. Steph. Byz. s. v. Φυλλίς: ἔστι καὶ ποταμὸς Βιθυνίας Φυλλίς, οὗ Φυλληΐς τὸ θηλυκόν, nostrum locum manifesto respiciens. Idem s. v. Ψίλλιον: ἔστι καὶ ἄλλος Ψίλλης ποταμὸς τῆς Βιθυνίας, ἐκρέων εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

653. δόμοισι Guelph.

654. ὁππότ' Flor. — φεῦγε πόλιν Vatt. A. B. C. D. Med. Reg. B. Vrat. Vind., quod recepit Beck. et recepisset profecto etiam Brunck. ut solet, nisi Regg. A. E. praebuissent φεῦγε πόλιν, quod praetulit. Scilicet

tantum suis codicibus tribuit, ut recederet a consuetudine, quam in reliquis constanter servavit. Unice vera est vulgata.

656. ἐθελημὸς Guelph. et versu s. συνναίεσκεν.

659. βαθυρρείοντα Brunck. Beck. — Κάλπιν vulg. errore frequentissimo, nam Κάλπην vocatum fuisse docent Plinius, Strabo et Steph. Byz. a Brunckio excitati et sic nomen scriptum exhibent Vrat. Vind., unde correxerunt Brunck. Beck.

660. Hiatus, qui est in vocabulis ἐπὶ ἡματι, offensus Herm. ad Orph. p. 732 corrigendum judicat ὁμῶς δέ τ' ἐπ' ἡματι, quod vix cuiquam placere potest. Eundem hiatus Apollonius infra v. 945 admisit, si lectio vera est, et ἐνὶ ἡματι III, 327. IV, 1479 et 1502, in quo Nostrum imitatus est Maximus v. 171.

662. Versum laudat Etymol. M. p. 674, 24.

664. δέ σφι vulg. δέ σφιν Vatt. A. C. D. Reg. B. Med. Vrat. Vind.

αὐαλέη στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
 χηλὰς σκηρίπτουτε πανημέριοι πονέονται·
 τοῖς ἱκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἁλὸς εἶλκον ἔρετμά.

- Ἦμος δ' οὗτ' ἄρ' πω φάος ἄμβροτον, οὗτ' ἔτι λίην
 670 ὄρφναίῃ πέλεται, λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
 φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσιν,
 τῆμος ἐρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
 Θυνιάδος, καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραζε.
 τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λυκίῃθεν
 675 τῆλ' ἐπ' ἀπείρουνα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
 ἐξεφάνη· χρύσειοι δὲ παρειαῶν ἐκάτερθεν
 πλοχομοὶ βοτρυνόεντες ἐπερῶνόντο κιόντι·
 λαιῇ δ' ἀργύρεον νώμα βιὸν, ἀμφὶ δὲ νώτοις
 ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶν
 680 σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
 τοὺς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις ἔτλη
 ἀντίον ἀνγάσσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.
 σταὶν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
 βῆ ὅ' ἵμεναι πόντονδε δι' ἡέρος· ὁψὲ δὲ τοῖον
 685 Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφάνεσκων.

667. σκηρίπτοντες Reg. A. et Vrat. a m. 2.

669. οὗτε τι Brunck. contra libros et lectore non monito, obsequente tamen Beckio, male; οὗτ' ἔτι op-
 ponitur praecedenti οὗτε πω.

672. εἰσελάσαντες Guelph. εἰσελ-
 θόντες Reg. A.

673. Θυνιάδος Med. Vrat. Flor. Brub. Basil. — πομπήμονι vulg. πολυπήμονι Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Brunck. Beck., quemadmodum legendum esse viderat jam Steph. in Thes. L. Gr. T. III col. 198. Quam saepe litterae μ et $\lambda\nu$ in codd. confundantur notum est, v. Pors. Add. ad Eur. Hecub. p. 98. Bast. Comment. palaeogr. p. 724.

674. Λιβύῃθεν Regg. quinque, quorum auctoritas ita imposuit Brunckio, ut in textum reciperet, quodmero librariorum errori deberi perspicuum est; Brunckius imposuit Beckio. Quasi non ex Homero sci-
 vissent Lyciam praecipuam Apollinis sedem esse. Ut uno loco defungar,

apud Pind. Olymp. VIII, 47 pariter Apollo ex Lycia ad Hyperboreos se confert. v. Schol. ad illum locum.

677. βοτρινόωντες Guelph. — De imitatione Homerica monet Ruhnck. ad hymn. Bacch. 4. Ex nostro πλο-
 χμούς βοτρυνόοντας hausit Nonn. Dionys. XXXIV, 308. — κοέντι Med.

679. τετάννυστο Vind.

680. κλύζε Guelph.

682. ἀνγάσσασθαι vulg. ἀγάσα-
 σθαι Med. ἀνγάσσασθαι Regg. B. C. Brunck. Beck.

683. νεύοντες legendum esse sus-
 picatur Brunck., ad quam suspicio-
 nem firmandam afferre potuisset Nonn. Dionys. XXXVII, 565 ἀκλι-
 νέες νεύοντες ἐπὶ χθονός. Sed nulla
 mutandi causa; si exempla desideras,
 unum instar omnium adscribo Hom.
 II. XVII, 437

ὥς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα
 δίφρον ἔχοντες,
 οὐδὲι ἐνισκίμψαντε κα-
 ρήατα.

685. πιφάνεσκων Vind.

- „Εἰ δ', ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἑωῖου Ἀπόλλωνος
 „τὴνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φάνθη
 „ἥϊός μετιών, τὰ δὲ ῥέξομεν οἷα πάρεστι,
 „βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπ' ἄκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
 690 „γαῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθεῖα νόστον ὀπάσῃ,
 „δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
 „νῦν δ' αὖτως κνίσσῃ λειβῆσί τε μειλίξασθαι-
 „κέκλωμαι. ἄλλ' ἴληθι ἄναξ, ἴληθι φανθεῖς.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τετύκοντο
 695 χειρμάσιν· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
 εἰ κέ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
 αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλη.
 τοῖσι δὲ Λητοῖδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δὲ νῦ πάντων
 εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
 700 καῖον, ἐπικλείοντες Ἑωῖον Ἀπόλλωνα.
 ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
 καλὸν Ἰηπαιήον', Ἰηπαιήονα Φοῖβον
 μελπόμενοι· σὺν δὲ σφιν ἐὺς πάϊς Οἰάγροιο
 Βιστωνίῃ φόρμιγγι λιγείης ἤρχεν ἀοιδῆς·
 705 ὥς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο
 Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν,

686. δὴ omittit Schol. Paris., νῦν
 ejus loco habent Vatt. A. C. D. τοὶ
 δὴ Guelph., in quo deinde μὲν omit-
 titur, quod probat Piers. Veris.
 p. 208. Sed vulgata sana videtur. —
 Ἑωῖου vulg., quod quamquam ferri
 potest (v. Gerhard. p. 158) tamen
 malui Ἑωῖον reponere, et propter
 v. 700, et quia versus sic lenius de-
 currit.

690. ὀπάσσαι Regg. C. E.

691. τὸ τέ Flor. — ἐπιμηρία
 Flor. ἐπὶ μυρία Vat. B. a m. pr. —
 θήσομεν vulg. θήσομεν Vatt. A. B.
 C. D. Reg. D. Med. Vrat. Flor. Brub.
 Basil., quod recte receperunt Brunck.
 Beck.

692. αὖτε Vatt. A. D., qui etiam
 τε omittunt. — κνίσσῃ in fine versus
 habent Vatt. A. D. Guelph. Vind.
 Vrat. Med., et in hoc quidem κνίσσῃ
 ut in Flor.

694. καὶ τοὶ Vind. — μὲν deest
 in Flor.

695. ἐνδίνεον Vind. ἐνδίνεον
 Schol. Paris.

696. εἰ καὶ τιν' Flor., jam corre-
 ctum in Brub.

697. βαθύη Flor.

698. ἐκ δ' ἄρα Regg. quinque,
 quod recepit Brunck. ut solet.

699. ἱερῷ Reg. A.

700. Posteriorem versus partem
 laudat Etymol. M. p. 352, 12.

702. Post Ἰηπαιήον' in Med. est
 lacuna, in qua scriptura abrasa.

704. Βιστωνίῃ Schol. Paris. —
 Codices Tzetzae, qui hunc versum
 laudat ad Lycophr. 417, habent κα-
 λῆς ἐξῆρχεν vel ἐξῆδεν ἀοιδῆς.

705. πετραίης ὑπὸ δειράδι ex uno
 Reg. D. receperunt Brunck. Beck.
 male. Singularem habet etiam Tze-
 tzes loco mox laudando, et loco si-
 mili Hom. H. Apoll. 281. — Παρνη-
 σοῖο vulg. Παρνασσοῖο Vatt. A. B.
 D. Veram scripturam dedit Brunck.,
 et sic Tzetzes ad Lycophr. 208 et
 Eudoc. p. 107.

706. Δελφίνην vulg. Δελφίνην
 Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D.
 E., unde recepi cum Brunck. Beck.,

- κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς.
 ἰλήκοις· αἰεὶ τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
 αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις. οἴοθι δ' αὐτὴν
 710 *Λητώ Κοιογένεια* φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.
 πολλὰ δὲ *Κωρύκiai* *Νύμφαι*, *Πλείστοιο* θύγατρες,
 θαρσύνεσκον ἔπεςσιν, Ἰήϊε κεκληγνῦναι.
 ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ,
 715 *λοιβαῖς* εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἥ μὲν ἀρήξειν
 ἀλλήλοισι εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνησι νόοιο,
 ἀπτόμενοι θυέων· καὶ τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
 κεῖς' Ὀμονοίης ἱερὸν εὐφρονος, ὃ ῥ' ἐκάμοντο
 αὐτοὶ, κυδίστην τότε δαίμονα πορδαίνοντες.
 720 Ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότε' ἔπειτα
 ἀκραεῖ *Ζεφύρῳ* νῆσον λίπον αἰπήεσσαν.
 ἔνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα *Σαγγαρίοιο*,
 καὶ *Μαριανδυνῶν* ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,
 ἣδὲ *Λύκοιο* ῥέεθρα καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην

quamquam per ὦ scribitur et apud Schol. utrumque et apud Dionys. Perieg. 442 et apud Apollodor. I, 3, 6 et vulgo apud Tzetz. Sed eum *Δελφίην* legisse liquet, quum *Delphini* Apollinis nomen inde derivet, et meliores ejus libri *Δελφῖνα* habent, ut et apud Eudociam legitur. — ἐξ-ἀνέριξεν Med. a m. 1.

707. ὦν Med. Vrat. Vind.

708. Hinc profecit Tibull. II, 5, 121. *Adnue*, sic tibi sint intonsi, *Phoebe*, capilli.

709. ἡώθι δ' αὐτὴν Vatt. A. C. D.

710. ἐνὶ χερσὶν ex uno Reg. receperunt Brunck. Beck., probante Gerhardo p. 97, qui apud Apollonium ubique ἐνὶ rescibi jubet, nescio quo jure, quum alteram formam tam multis locis librorum auctoritas tueatur. Idem ἐν χερσὶν recurrit III, 1264, ubi iterum unus ille liber ἐνὶ praebe; ἐν νηὶ omnium librorum auctoritate retinui I, 1111. ἐν γαστέρι II, 233. κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι II, 371, ubi ne potest quidem ἐνὶ scribi, ἐν ὄμμασιν III, 93. ἐν πᾶσι III, 443. ἐν νυκτὶ III, 799. ἐν κόχλῳ III, 859.

711. δὲ deest in Guelph. — *Κω-*

ρύκειαι Vrat. Vind. — *Πλείστοιο* a quibusdam scribi docent Scholl.

712. ἐπέεσσιν Vrat. Vind.

713. ἐφοῖμνιον Med. a m. 1.

714. μέλψαν καὶ ἀοιδῇ Reg. A.

715. ἀλλήλοισιν ἔσαιεν ex conjectura dedit Brunck., quod concinnius sit vulgato. Non video majorem concinnitatem; neque εἰσαιέν ex Vrat. cum Beckio scribendum judicavi.

717. καὶ ῥ' εἰσέτι ex Regg. quinque Brunck. Beck., quod cur praefendum sit non video.

718. ἱερὸν vulg., quod metro jubente correxit Brunck. Eadem menda in duobus libris invenitur IV, 1691. — ἔφρονος Med. ἔμφρονος Guelph. — ὃ ῥ' vulg. correxit Brunck.

719. αὐτοῦ marg. Vind. — προσάινοντες Vat. B. πορσύνοντες Regg. D. E. κικλήσκοντες var. lect. apud Schol. Flor., fortasse ex priore recensione.

720. ἤλυθεν Vrat.

721. ἀκραεῖ Vind. ἀκραῇ Vat. B. Regg. A. E. εὐκραεῖ Guelph. ex confusione frequentissima. Vulgatam tuetur etiam Etymol. M. p. 52, 5.

723. *Μαριανδυνῶν* Guelph.

724. Respicit Steph. Byz. s. v. Ἀνθεμοῦς.

- 725 δερκόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλως
 ὅπλα τε νῆϊα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
 ἦν δ' ἐν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
 ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὄρμον ἵκοντο.
 ἥ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἡλιβάτοισιν,
 730 εἰς ἄλλα δερκομένη Βιδυνίδα· τῇ δ' ὑπο πέτραι
 λισσάδες ἐρρίζωνται ἀλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσιν
 κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
 ἐκ δ' αὐτῆς εἶσω κατακέκλιται ἡπειρόνδε
 735 κοίλῃ ὑπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀἶδαο
 ὕλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἐνθεν αὐτμῇ
 πηγυλὶς, ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
 συνεχές, ἀργινόεσσαν αἰετὶ περιτέτροφε πάχνην,
 ἥτε μεσημβριόωντος λαίνεται ἡέλιος.
 740 σιγῇ δ' οὐ ποτε τήν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
 ἀλλ' ἄμυδις πόντοιο θ' ὑποστένει ἡχέεντος,
 φύλλων τε πνοιῇσι τινάσσομένων μυχίῃσιν.
 ἐνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
 ὅστε διέξ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἄλλα βάλλων
 745 ἡώην· κοίλῃ δὲ φάραγξ κατὰγει μιν ἄνωθεν.
 τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σοωναύτην ὀνόμηναν,
 Νισαῖοι Μεγαρήες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον

725. κάλως Guelph. κάλως Med. Loquitur de hoc loco Etymol. M. p. 74, 8.

729. ἡλιβάτοισι Guelph.

730. κεκλιμένη Regg. A. C. marg. B., quod non recipere debebat Brunck., est enim deterior lectio, aut ex glossemate nata aut ex priore recensione. — ὑπὸ Flor. — πέτραι Vatt. A. D.

731. τοῖσι Guelph. τῇσιν Med.

733. πεφύασσι Guelph.

735. κοίλῃν et νάπην Guelph.

737. πυλγίς Guelph. πῆλυγίς Etymol. M. p. 670, 39. — ὀκρυόεντος Vatt. A. B. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod et ipsum hoc loco ferri potest.

738. συνεχές vulg. συνεχές Vatt. A. B. D. Regg. D. E. Med. a m. 1. Guelph. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. Vide ad I, 1271.

739. μεσημβριόεντος Vrat. Vind.

740. τήνδε Vatt. A. C. D. Regg. B. C. E. τήν δὲ Reg. A. — καταβλοσυρὴν Vat. B. Flor. Brub. Basil.

741. θ' omittit Vat. B. propter praecedens O.

742. μυχίῃσιν vulg. μυχίοισιν Regg. A. E. μυχίῃσιν Vatt. A. C. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. πυκινῇσιν conjecit Wakef. sine causa.

743. ἐνθάδε Brunck. Beck. sine libris, male.

745. ἡοίην vulg. ἡώην Vatt. B. C. Regg. quinque et edd. inde a Stephano. — φάρυγξ Guelph.

747. Νισαῖοι vulg. Νισαῖοι Regg. B. D. Vrat. Vind. Νισαῖοι Regg. A. C. E. Guelph. Brunck. Beck. Errores illi frequentissimi. — νάσσεσθαι Med. a m. 1. ὅτ' ἐννάσσεσθαι — γῇ suspicatur Spitzner.

γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γὰρ σφέας ἐξεσάωσεν
αὐτῆσιν νήεσσι, κακῇ χρίμψαντας ἀέλλῃ.

750 τῇ δ' οἷγ' αὐτίκα νηϊ διέξ' Ἀχερουσίδος ἄκρης
εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.

Οὐδ' ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο,
καὶ Μαριανδυνούς λάθον ἀνέρας ὁρμηθέντες
αὐθένται Ἀμύκοιο κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον.

755 ἀλλὰ καὶ ἄρθμον ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖο ἔκῃτι.
αὐτὸν δ' ὥστε θεὸν Πολυδεύκεα δεξιόωντο
πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειὴ μάλα τοί γ' ἐπὶ δηρὸν
ἀντιβίην Βέβρουξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.

καὶ δὴ πασσυδίῃ μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο
760 κεῖν' ἤμαρ φιλότῃτι, μετὰ πτολίεθρον ἰόντες,
δαίτην ἀμφίεπον τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὖνομ' ἐκάστου
σφωϊτέρων μυθεῖθ' ἐτάρων, Πελλιάό τ' ἐφετμὰς,
ἦδ' ὥς Λημνιάδεσσιν ἐπεξεινοῦντο γυναιξίν,
765 ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιουίνην ἐτέλεσσαν.
Μυσίδα δ' ὥς ἀφίκοντο Κλον θ', ὅθι κάλλιπον ἦρω
Ἡρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βᾶξιν
πέφραδε, καὶ Βέβρουκας ὅπως Ἀμυκόν τ' ἐδάϊξαν.
καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύην τε,
770 ἦδ' ὥς Κυανέας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀβόλησαν
Λητοῖδῃ κατὰ νῆσον. ὃ δ' ἐξείης ἐνέποντος
θέλγεται ἀκουῇ θυμόν· ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλεῖ
λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα.

„Ω φίλοι, οἷου φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς

de vers. her. p. 39, sed nulla mutatione opus est, quum illa productio usitatissima sit.

749. αὐτῆσαι Regg. A. D. E. Med. a m. 1. et ex more Brunck. Beck. — κρίμψαντας Med.

751. λήξαντος Vat. B.

753. Μαριανδύνους Vat. C. Μαριανδινούς Vind. — ὁρμισθέντες conjicit Segaar. in Act. Traject. I p. 75 probante Beckio, sed sine causa; ὁρμηθέντες est advecti.

755. ἄριθμόν Reg. A. — τοῖο γ' ἔκῃτι ex uno Reg. D. Brunck. Beck. Vide ad I, 334. — Priorem versus partem laudat Etymol. M. p. 141, 30.

757. ἐπεὶ οἱ μάλα τόγ' Reg. A.

759. πανσυδίῃ Guelph. Hoerstel.

760. πτολίεθρον Guelph. Hoerstel.

761. δαίτη Reg. A. — ἔπεσαι Guelph.

762. De particula καί in thesi producta vid. quae ad I, 20 monita sunt; cf. Herm. ad Orph. p. 728. Spitzner. de vers. her. p. 108. 110.

763. μυθεῖτ' Vrat. Flor.

766. Μυσίδα τ' ὥς Flor. Μυσίδα δ' ὥς Brunck. Beck. lectore non monito.

769. θεοπροπίαν Guelph. Hoerstel.

774. ἀποπλαγχθέντες Vrat.

- 775 „πείρετ' ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγὼ μιν
 „Δασκύλου ἐν μεγάροισι καταυτόθι πατρὸς ἐμοῖο
 „οἶδ' ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἠπείροιο
 „πεζὸς ἔβη, ζωστῆρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
 „Ἰππολύτης· ἐμὲ δ' εὖρε νέον χνοάοντα λούλους.
 780 „ἐνθα δ' ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
 „ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι, ὄντινα λαὸς
 „οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὁδύρεται ἐξέτι κείνου,
 „ἀθλεύων Τιτίην ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
 „καρτερόν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν
 785 „εἰδὸς τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἦλασ' ὁδόντας.
 „αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῶ ὑπὸ πατρὶ δάμασσευ
 „καὶ Φρύγας, οἳ ναλουσιν ὁμῶλακας ἡμὴν ἀρούρας,
 „φῦλά τε Βιδυνῶν αὐτῇ κτεατίσδατο γαίῃ,
 „ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου προχοᾶς σκόπελόν τε Κολώνης·
 790 „Παφλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς Πελοπήϊοι εἵκαθον αὖτως,

775. αὐτὰρ ἐγὼ μιν Regg. quatuor.

776. κατ' αὐτόθι vulg., quod h. l. ferri nequit. Junctim exhibent Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. D. E. Med. Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. — ἐμεῖο vulg. ἐοῖο Med. a m. 1. ἐμοῖο Regg. A. B. C. D., Reg. E. et Med. a m. 2. Brunck. Beck., quod necessarium est.

779. χνοάοντας λούλους vulg., quod sensus non fert et ex II, 43 natum puto. χνοάοντα λούλους Vatt. C. D. Reg. A. et E. ex rasura; sic dedit Steph. et receperunt Brunck. Beck. Sed ita existit hiatus, quem ferendum non ratus Herm. ad Orph. p. 733 correxit χνοάοντος λούλου, probante Spitznero de vers. her. p. 152. Sed admodum displicent illi genitivi, nam quem locum confert Spitznerus, Epigr. Adesp. DCXCV v. 1. 2. (Antholog. T. IV p. 260) Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χνοάοντος λούλου Δευόμενον, ejus longe alia est ratio, quum sequatur participium δευόμενον. Contra multi loci afferri possunt, quibus χνοάων cum accusativo λούλου vel λούλους jungitur; sic Oppian. Cyneg. IV, 347 ἔτι χνοάοντες λούλους. Gregor. Nazianz. XI p. 83. ἔτι χνοάοντες λούλου. Recte igitur li-

brorum lectionem tuetur Gerhard. Lectt. p. 67, qui etiam p. 189 exempla hiatus ab Apollonio in quinto pede admissi collegit. Quum enim constet Homerum etiam in quinta sede hiatum admisisse (v. Spitzner. p. 146 s.) quidni idem sibi permiserit Apollonius, etiamsi non eadem verba cum hiatu apud Homerum legantur? Earundem certe vocalium ᾱ et ι concursus eodem loco reperitur Hom. Od. XXIV, 430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὥκα ἰκέσθαι. Etymol. M. p. 813, 11 hunc versum laudans habet χνοάοντα παρείας, quorum prius nostram lectionem confirmat, alterum ex memoriae lapsu natum videtur.

780. ἐνθαδ' Brunck. Beck. invitis libris male, ut supra v. 743.

782. ἐξ ἔτι vulg. Conjunctim scriptum exhibent recte Vatt. A. C. D. Regg. A. B. D. E. Vrat. Brunck. Beck.

783. Τιτύην Regg. A. C. D. E.

784. πάντεσσιν Guelph. εἰθέοισιν Vrat.

787. Μυγδόνας pro καὶ Φρύγας a quibusdam scribi, tradit uterque Schol., quod priori recensitioni tribuendum est.

790. Παφλαγόνες δ' Brunck. Beck. ex uno Reg. D. male.

- „ὄσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
 „ἀλλά με νῦν Βέβρυκες ὑπερβασίῃ τ' Ἀμύκοιο
 „τηλόθι ναιετάοντος ἐνόσφισαν Ἡρακλῆος,
 „δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἄλις, ὄφρ' ἐβάλοντο
 795 „οὔρα βαθυρρείοντος ὕφ' εἰαμεναῖς Ἰπίοιο.
 „ἔμψης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδέ ἐ φημί
 „ἥματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρῃα
 „Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνε.
 „τῷ νῦν ἦντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμί,
 800 „τίσω προφρονέως. ἡ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
 „ἀνδράσιν, εὐτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
 „ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὕμιν ἔπεσθαι
 „Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν νῆα· τοῖο δ' ἰόντος
 „ἦτ' ἂν ἐϋξείνοισι διέξ ἄλὸς ἀντιάοιτε
 805 „ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδοντος.
 „νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄκρης

792. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ut solet, sine libris. — μεν pro με Vind.

794. γαίας et ἐβάλλοντο Guelph.

795. βαρρείοντος Med. βαθυρείοντος Brunck. Beck. — εἰαμεναῖς Schol. Paris. — παρ' εἰαμεναῖς Ἰπίοιο habet Etymol. M. p. 93, 2.

796. ἔδωσαν Guelph. — Vulgo: οὐδέ σε φημί et v. 798 Τυνδαρίδην, — ἔπεφνες, ut sit apostrophe ad Pol- lucem, sed inepta illa; qua si uti vo- luisset, multo aptior locus fuisset v. 806, ubi quum non allocutus sit Pol- lucem, et hic eum non potuit allo- qui. Neque illa est librorum lectio, sed solius Vat. B. et editionum vete- rum. Pro σε reliqui codd. omnes habent ἐ, in Reg. C. prorsus omis- sum est; pro Τυνδαρίδην item omnes habent Τυνδαρίδην; solum ἔπεφνες legitur in Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Reg. C. (de Guelph. non constat), sed Regg. A. B. D. E. ha- bent ἔπεφνε. Hinc Brunck. eam lectionem restituit, quam in textu exhibui, nisi quod ἐ ex conjectura in γε mutavit probante Beckio. Sed ne illa quidem mutatione opus esse videtur; negligentius locutus est Apol- lonius, quum ex abundanti adderet pronomen, deinde vero, ut sententia magis perspicua esset, ipsum nomen subjiceret. Cf. IV. 1086.

797. τῷ Flor. — ἀέκοντι Reg. A. — ἐμπελάσσαι Med. Reg. A. Vind. ἐμπελάσαι Vrat. Guelph.

799. τῷ νῦν Brunck. lectore non monito, et legitur sic quidem in Guelph., si fides habenda Hoerstelio, sed neque tam praestans est haec lectio, ut reliquorum omnium libro- rum lectioni, quae et ipsa sensui ap- tissima est, anteponenda sit, et tam facile ex errore frequentissimo po- tuit nasci, ut non dubitaverim cum Beckio vulgatam lectionem revocare. — ἄρκιος Schol. Paris.

800. ἡ vulg. ἡ Vat. C. Brub. Basil. ἡ Vrat. Flor. et alii fortasse libri, quod Brunckius lectore non monito sed sensu flagitante in textu dedit. Delevi accentum.

803. νῆα Med. Vrat. Vind.

804. ἐξ ἄλὸς Vind. διαμπερὲς marg. Reg. B., quod male tantilla auctori- tate commoti receperunt Brunck. Beck., nam quod hic dicit, Bruncki- um eam lectionem ex Etymol. re- cepisse, falsum est.

805. θερμώδοντες Vind.

806. Τυνδαρίδας Vind. — ἀκτῆς vulg. ἄκρης, quod praebent Scholl., reponendum esse vidit Piers. Veris. p. 16, reposuerunt Brunck. Beck. Vid. ad II, 349. 354.

- „εἶσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 „ναυτίλοι ἄμ πέλαγος θηεύμενοι ἰλάζονται·
 „καὶ κέ σφιν μετέπειτα πρὸ ἄστεος οἷα θεοῖσιν
 810 „πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμην.“
 “Ὡς τότε μὲν δαῖτ’ ἄμφι πανήμεροι ἐψιόωντο
 ἥρι γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγκονέοντες·
 καὶ δ’ αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρὶ’ ὀπάσας
 δῶρα φέρειν· ἅμα δ’ νῆα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.
 815 “Ἐνθα δ’ Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
 “Ἰδμονα, μαντοσύνησι κεκασμένον· ἀλλὰ μιν οὐ τι
 μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι·
 κεῖτο γὰρ εἰαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
 820 κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὃν ῥα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 ἡεῖδει· οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τίφος.
 αὐτὰρ ὃ γ’ ἰλνύοντος ἀνὰ θρωσμοὺς ποταμοῖο
 νίσσεται Ἀβαντιάδης· ὃ δ’ ἄρ’ ἐκ ποθεν ἀφράστοιο
 825 ὕψι μάλ’ ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
 αἰγδην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἱνας ἔκερσεν.
 ὄξυ δ’ ὃ γε κλάγξας οὐδεὶ πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
 ἀθρόοι ἀντιάχθησαν. ὀρέξατο δ’ αἰψ’ ὀλοοῖο
 Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ’ εἰς ἔλος ὀρμήθέντος
 830 καπρίου· ἔσσυτο δ’ αὖτις ἐναντίος· ἀλλὰ μιν Ἴδας
 οὔτασε, βεβρυχὼς δὲ θοῶ περικάππεσε δουρί.

807. Hic versus deest in Vatt. A. D. Regg. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind.

808. ναυτίλλοι Flor. Brub. Basil.

809. σφι Vrat. Vind. Brunck. Beck. — θεοῖσιν Med.

810. γυίας Vrat. Vind.

811. ἀμφηπαννήμεροι et a m. 2 ἀμφήμεροι Med. — ἐπονέοντο pro ἐψιόωντο Vat. B. — Posterius hemistichium laudat Etymol. M. p. 406, 14.

813. ὀπάσας Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

814. ἐνθάδ’ Brunck. Beck. ut saepius. — ἤρπασε conjecit Wakef., quod refellere non operae pretium est.

819. λαγόνα Vrat. Vind.

820. ὀλεὸν Vatt. A. C.

823. θρωσμοὺς πεδίοιο scripsit

Steph. Thesaur. L. gr. T, I p. 1576, errore incertum an conjectura; recepit tamen Brunckius. Sed nihil mutandum est; ποταμός latiore sensu de palude etiam dictum est, quam fluvius efficiebat, itaque θρωσμοὶ πεδίοιο, quos ἀναβολὰς recte interpretantur Scholl., sunt editiora illius paludis loca. Id docent etiam ipsa poetae verba, in palude enim jacebat aper et prope ad eum accessit Idmon.

824. νείσσει’ vulg. νείσσει’ Vind. νίσσει’ Regg. quinque, Vrat. Brunck. Beck.

826. μέσσαι Med. μάσας Etymol. M. p. 41, 29.

827. ἐγκλάγξας Guelph. Hoerstel. — τυπέντες Vatt. A. C. D. Med. Ald.

831. βεβρυχεὸς Guelph. — Try-

καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα
τὸν δ' ἔταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχοῤῥαγέοντα,
ἀχνύμενοι, χεῖρεσσι δ' ἑῶν ἐνικάτθαν' ἑταίρων.

835 Ἐνθα δὲ ναυτιλίας μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυσος μένον ἀσχαλόωντες.

ἦματα δὲ τρία πάντα γόων· ἑτέρω δέ μιν ἦδη
τάρχυνον μεγαλωστί· συνεκτερέϊζε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,

840 ἣ θέμις οἰχομένοισι, ταφήϊα λαιμοτόμησαν.

καὶ δὴ τοι κέχυται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι
νηϊοῦ ἐκ κοτίνιοιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερουσίδος. εἰ δέ με καὶ τὸ

845 χρεὼ ἀπηλεγέως Μουσέων ὑπο γηρῦσασθαι,
τόνδε πολισσούχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν

Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιρρήδην ἰλάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τήν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνιοιο
ἄστν βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο

850 Ἰδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν,

Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὐτίς ἔχευαν

phiod. v. 576 δνοφρεῖ περικάππε-
σεν αἰχμῇ.

832. τοὶ μὲν Guelph. Hoerstel.

833. ψυχοραγέοντα Brunck.
Beck.

834. ἐνὶ κἀτθαν' vulg. ἐνικάτ-
θαν' ex Regg. A. B. E. Brunck.
Beck. recte, quamquam causa non
perspecta; praepositio enim substan-
tivo postposita non debet caesura ab
eo disjungi, neque medio in versu
praepositio a verbo divelli. Sic ne-
que supra v. 831 recte scriberetur
θοῶ περὶ κάππεσε, neque apud Mu-
saeum v. 271 ἐμοῖς ἐνὶ κἀτθεο κόλ-
ποις, ubi vid. Wernick. Cf. idem ad
Tryphiod. v. 424. Gerhard. Lectt.
p. 130 sqq.

835. ἐνθάδε Brunck. Beck. sine
libris ut saepe.

836. κηδείην Regg. A. B. C. E.
facili errore ex iota subscripto.

838. συνεκτερέϊξε ex Vrat. Vind.
dederunt Brunck. Beck., quod cur eis
praestare visum sit praecedente im-
perfecto τάρχυνον, non video. Me-

rus est librariorum error, qui recur-
rit infra v. 857.

839. πάρα Flor. Brub. Basil.

840. λαιμοτόμησαν Reg. A. Guelph.

841. καὶ δ' ἦτοι legi jubet Herm.
ad h. H. in Ven. 226, sed particulis
καὶ δέ hic non est locus, neque καὶ
δ' ἦτοι usquam juncta legere me-
mini, et δὴ τοι non recte ab eo ubi-
que expelli videbimus ad III, 958.

842. βῆμα Vat. C. — δ' ἐνεπι
Guelph., errore frequentissimo pro
ἐνεστι, sed Hoerstelii sagacitas in-
de δ' ἐπι (sic) exsculpsit.

843. φάλαγγι θαλέει Guelph., quod
placuit Hoerstelio.

844. τυτθὸν Med. a m. 1. — δ'
ἐμὲ Brunck. ut solet.

847. Νεισαίοισι vulg. Νισσαίοισι
Steph. Νισαίοισι Brunck. Beck. ut
supra v. 747. — ἐπιρρήδην Brunck.
Beck.

848. τήνδε Schol. Flor.

851. ἐσαῦτις Brunck. ex conjectu-
ra, sine causa; ἔτ' αὐτίς est etiam
iterum.

- ἦρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἐτάροιο.
 δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
 Ἀγνιάδην Τίφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦεν
 855 μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἑκατέρω. ἀλλὰ νυ καὶ τὸν
 αὐθι μινυνθαδίη πάτρης ἑκὰς εὐνάσε νοῦσος,
 εἰσότ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερεῖζεν ὄμιλος.
 ἄτλητον δ' ὀλοῶ ἐπὶ πῆματι κῆδος ἔλοντο.
 δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερεῖζαν
 860 αὐτοῦ, ἀμηχανίῃσιν ἄλὸς προπάροιθε πεδόντες,
 ἐντυπὰς εὐκῆλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
 μνώοντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
 θυμὸν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
 καὶ νύ κ' ἔτι προτέρω τετιημένοι ἰσχανόωντο,
 865 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
 θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι νῆας Ἀστυπάλαια
 τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
 ἰθύνειν, Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν.
 „Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
 870 „γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἄρῃος
 „ἵδριν ἐόντα με τόσδον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
 „Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπιῖστορα νηῶν.
 „τῷ μὴ τοι τυτθὸν γε δέος περὶ νηϊ πελέσθω.
 „ὥς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασιν,
 875 „τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιβήσομεν, οὔτις ἰάψει

853. ἐκείνων Med. Vrat. Vind.
 855. ἐκατέρω Guelph. — Versus
 deest in Vat. B.
 856. εὐνάσε Med. a m. 1.
 857. εἰς ὅτ' Vatt. A. B. D. Vrat.
 εἰσὸτ' Regg. A. B. C. D. Guelph.
 Schol. Paris., sed A. vulgatam in
 margine habet. — Ἀβαντιάδεω Regg.
 quatuor et ἐκτερεῖζεν Reg. B., unde
 hanc lectionem effinxit Brunckius, a
 Beckio receptam: Ἀβαντιάδεω νέ-
 κυν ἐκτερεῖζεν, quae quomodo tere-
 tibis auribus, quas aliis locis jactat,
 magis quam vulgata placere potuerit,
 nescio. — κτερεῖζεν Guelph. Vrat.
 Vind.
 861. εἰλημένοι vulg. εἰλημένοι
 Reg. E. εἰλυμένοι Vatt. A. C. D.
 Regg. A. B. C. D. Med. (cod. ap.
 Dorvill. ad Char. p. 607) Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. Confu-

sio frequens, v. Dorvill. l. c. — οὔτ'
 ἔτι Vrat.
 862. κατὰ τ' ἤμυσαν Flor. κατ'
 ἤμυσαν Brub. Basil. κατήμυσαν con-
 jecit Lennep. ad. Coluth. p. 149, de
 activa verbi vi dubitans, quem refel-
 lit Wernick. ad Tryph. p. 54 s.
 864. κέ τι vulg. κ' ἔτι Vatt. A. C.
 D. Regg. A. D. E. Guelph. Brunck.
 Beck.
 867. περὶ πρὸ Vat. A. Schol. Paris.
 868. ἐπ' ἐσσύμενος Vind.
 869. Αἰακὴδῃ Vind.
 871. ὄντα Guelph.
 873. μὴ τι Vat. B. Regg. B. C.
 D. E.
 874. ὅλλοι vulg., quod sensus non
 fert. ἄλλοι Reg. D. Brunck. Beck. —
 ἔασιν Med. Vrat. ἔασσι Guelph.
 875. τῶν τίνα Guelph. τῶν ὄντι-
 να Vrat. Vind.

„ναυτιλίην. ἀλλ' ὦκα, παραιράμενος τάδε πάντα,
„θαρσαλέως ὀρόθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.“

Ὡς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσεν·

880 „Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὐτως;
[„οἱ μὲν γὰρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἷτον ὄλοντο·]
„ἡμῖν μὲν γὰρ ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ,
„καὶ πολέες. τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·
„ἀλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορρίψαντες ἀνίας.“

885 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσωνος υἱὸς ἀμυχανέων προσέειπεν·
„Αἰακίδη, πῇ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
„οὓς μὲν γὰρ τοπάρουθε δαήμονας εὐχόμεσθ' εἶναι,
„οἱ δὲ κατηφῆσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόωσι.
„τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
890 „εἰ δὴ μῆτ' ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο
„ἔσσεται, ἥε καὶ αὐτίς ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
„πετράων ἔκτοσθε. κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
„ἀκλειῶς κακὸς οἶτος ἐτώσια γηράσκοντας.“

Ὡς ἔφατ'· Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο

877. ὀρόθυνην Med. — ἀέθλων Guelph. Hoerstel.

878. τοῖσι δὲ Guelph. Hoerstel.
— ὀρέξατο Vat. D. ὀρέξετο Vat. A.
Med. ἀέξετο Guelph. Hoerstel.

879. ἀγόρευεν Vrat. Vind.

880. αὐτοῦ Regg. A. C. αὐτως Brunck. Hom. II. VI, 55 τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτως ἀνδρῶν; XXI, 106 τίη ὀλοφύρεαι αὐτως;

881. ἔλλαχον Guelph.

882. ἡμῖν δ' ἄλλοι ἔασι ex conjectura dedit Brunck., obsequente Beckio. Sed verius iudicavit Gerhard. p. 34, v. 881 ex priorē recensione superesse, in qua v. 882 aut ita ut Brunckius conjecit, aut aliter legebatur, in posteriore vero recensione v. 881 a poeta deletum, et v. 882 ita scriptum esse, ut in libris nunc legitur. Et recte id fecit poeta, nam v. 881 prorsus ab hoc loco alienus est. De morte illorum jam non lugebant Argonautae, sed de eo anxii erant, quod navis gubernator perierat. Itaque de hoc solo eos consolari debebat Peleus, et hoc

quoque solum respicit Iason respondens v. 886 sqq. His causis commotus v. 881 uncis inclusi, v. 882 librorum lectionem revocavi.

884. ἀπορίψαντες Reg. C. Brunckius et Beck.

886. τῇ Vind. ποῖ Reg. D. ποῦ Reg. B. Perpetua est harum particularum confusio, neque tam exigua auctoritate ποῦ scribere debebant Brunck. Beck., quum satis constet, πῇ de loco usurpari, ut sit ubi? cf. Hom. II. XIII, 307, quem locum instat omnium laudo. — οἷτε Reg. D., quae auctoritas suffecit Brunckio et Beckio, ut vulgatum οἷδε ejicerent, quod sensui aptissimum est: ubi sunt hi, quos dixisti, gubernatores? v. Wolf. ad Lept. p. 272.

887. τοπάρουθεν Flor. τὸ πάρουθεν Vrat.

888. οἷδε vulg. οἱ δὲ Vrat., quod necessario recipiendum duxi, et vel sine libro dedissem, cf. Hom. II. IX, 508. X, 490. XI, 409. — πλόον Guelph. Hoerstel.

890. εἰ δὲ Guelph.

895 νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρμη.
τὸν δὲ μέτ' Ἑργῖνος, καὶ Ναύπλιος, Εὐφημός τε
ᾤρνυντ', ἰθύνειν λεληημένοι. ἀλλ' ἄρα τοὺς γε
ἔσχεθον· Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνησαν ἑταίρων.

Ἡῶοι δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον

900 ἥματι· δὴ γὰρ σφιν Ζεφύρου μέγας οὖρος ἄητο.
καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἑρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λῖνα, πούλῳ δ' ἐπιπρὸ
λαϊφέων πεπταμένων τέμνον πλόον εὐδιόωντες.

ᾧκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο

905 ἤλυθον, ἐνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσῆϊον νῖα,
Ἰνδῶν ἥνικα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας,
ὀργιάσαι στῆσαι τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν,
ᾧ ἐν ἀμειδίτους ἀγίας εὐνάζετο νύκτας,
ἐξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περιναϊστάοντες

910 ἦδὲ καὶ Αὐλίον ἄντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.

895. ἐτράπετ' Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw. μετετράπετο habet Schol. Paris. et Schol. Flor. quoque explicat μετέπεσε καὶ μετετράπη. Num legerunt: μετὰ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρμη?

897. ὀρνυντ' vulg. ᾤρνυντ' Reg. D. Guelph. Vrat. Vind., quod recepi, quia ubique cum augmento apud Nostrum legitur, ᾤρνυντο I, 349. 1104. II, 122. Tantum III, 439 vulgo ὀρνυντο legitur. sed ibi quoque libri ᾤρνυντο praebeant. Cf. Spitzner. de vers. her. p. 246.

898. ἤνησαν Vat. A.

900. σφιν Regg. A. C. D. E. Brunckius et Beck. — Ζεφύρος ex Regg. A. C. E. dederunt Brunck. Beck. male. Sic IV, 768. Ζεφύρου γε μὲν οὖρος ἄητω.

902. πούλῳ Vrat. Vind. Flor. — ἐπὶ πρὸ Vat. A.

903. λαίφεσι πεπταμένοις ex conjectura dedit Brunck., quia ita Nostrer locutus est IV, 299. 1229. 1623. Oppian. Hal. I, 222, sed inde non sequitur, non potuisse etiam genitivos poni. Recte igitur vulgatam revocavit Beckius.

904. Καλλιχόροιο Guelph.

906. ἡνίκα Vind. — κατενάσσατο Med. Ald.

908. ἀγρίας Reg. A. — εὐνάζετο var. lect. in marg. Vrat. ἠὺλίζετο Etymol. M. p. 82, 28, quod recipi jubent vir doctus in Observ. Miscell. Vol. II p. 120 et Ruhnck. ep. crit. p. 297 s., recepit Beckius. Et revera necessarium videtur, huc enim spectat origo nominis Αὐλίον ἄντρον v. 910, quod, nisi αὐλίζεσθαι praecedat, non habere videtur, unde derivetur; quemadmodum idem Etymol. p. 170, 40 laudans v. 910 haec habet: Αὐλίον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν Διόνυσον. Sed vulgatae lectioni patrocinari videtur Stephan. Byz. s. v. Αὐλή, qui haec dicit: Αὐλίον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐκεῖ χορεύειν et deinde v. 907 laudat. Hic igitur profecto non legit ἠὺλίζετο. Et si antri nomen communem cum fluvio originem habet, derivandum erit παρὰ τοὺς αὐλοὺς, ad quorum modos saltabatur, quique tam necessario cum saltatione conjuncti erant, ut eos diserte commemorare non opus esset. Ita vulgata lectio vindicari poterit, tum altera lectio Grammatici acumini tribuenda erit, qui Αὐλίον a verbo αὐλίζεσθαι derivari oportere putabat.

910. Αὐλίον vulg. Accentum in antepenultima collocant Vrat., Etymol. et Steph. II, cc. Brunck. Beck.

- Ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
 ὃς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
 ἄψ ἀνιῶν, δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ,
 βλήμενος ἰῶ κείθεν ἐπ' ἀγκιᾶλου θάνεν ἀκτῆς.
 915 οὐ μὲν θῆν προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. ἦκε γὰρ αὐτὴ
 Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
 λισσομένην τυτθὸν περ ὁμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
 τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβὰς σκοπιάζετο νῆα,
 τοῖος ἐὼν, οἷος πόλεμόνδ' Ἴεν· ἀμφὶ δὲ καλὴ
 920 τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πῆληξ.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν αὐτὶς ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 θάμβησαν· τοὺς δ' ὤρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
 Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιβῆσί τε μειλίξασθαι.
 οἱ δ' ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
 925 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
 χύτλα τέ οἱ χεύοντο, καὶ ἥγνισαν ἔντομα μῆλων.
 ἀνδιχα δ' αὖ χύτλων νηοσδόῳ Ἀπόλλωνι
 βωμὸν δειμάμενοι μῆλ' ἔφλεγον· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὖνομα χῶρον.
 930 Αὐτίκα δ' οἷ γ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
 νῆ' ἐπὶ· καδδ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
 ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
 ἔντενές, ἥντε τίς τε δι' ἡέρος ὑψόθι κίρκος
 ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ φέρεται ταχύς, οὐδὲ τινάσσει

914. θάμεν Med.

915. ἀνεμέτρεον Schol. uterque, unde receperunt Steph. Hoelzlinus Shaw., sed codd. et edd. veteres omnes habent ἔτ' ἐμέτρεον, quod cum Brunck. et Beck. revocavi.

921. μέγαν vulg. μέλαν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. Nigrum colorem omnibus rebus inferis tribui notissimum. — οἷ τ' Reg. A.

922. θεοπροπέων Reg. A.

925. πείσματ' Med. — ἀμφεπέμοντο Flor.

926. χεύαντο Brunck. sine codd. propter sequens ἥγνισαν, quasi non vidisset, et ἀμφεπένοντο praecedere. ἥγνισαν conjecit Rutgers. var. lect. p. 10, quo non opus est; ἀγνίσειν est sacrificare, comburere, v. Musgr. ad

Soph. Antig. 196, quem neque noster locus fugit, et Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 815.

928. μῆρ' ἔφλεγον conjectura dedit Brunck., quia Diis superis non integrae victimae, sed partes tantum earum comburebantur. Sed quamquam ita etiam in Vat. C. legitur, non tamen cum Beckio recepi, nam quum dicit μῆλ' ἔφλεγον, non hoc dicit poeta, integras oves combustas esse, sed per se intelligitur, de iis partibus sermonem esse, quae comburi solebant; eodem modo loquitur I, 302 s. et II, 1172. Praeterea μῆρα ut rarius apud Homerum, ita apud Apollonium nunquam legitur.

929. ἐκ δὲ τοῦ Steph. operarum errore. — ὄνομα Vrat. Vind.

934. φέρεται πνοιῇ Reg. A. — φέρεται Vind.

- 935 ῥιπὴν, εὐκῆλοισιν ἐνευδιόων πτερύγεσιν.
καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοὰς ἀλιμυρήεντος,
πρηϋτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, ᾧ ἐνὶ κούρη
Λητωῖς, ἄγρηθεν ὅτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσιν.
- 940 νυκτὶ τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπιπροτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον αἰπεινούς τε παρεξενέοντ' Ἑρυνθίνους,
Κρωβίαλον, Κρώμναν τε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
ἐνθεν δ' αὖτε Κάραμβιν ἄμ' ἡελίοιο βολῆσιν
γνάμψαντες, παρὰ πουλὺν ἔπειτ' ἤλαννον ἐρετμοῖς
- 945 αἰγιαλὸν, πρόπαν ἤμαρ ὁμῶς, καὶ ἐπ' ἡματι νύκτα.
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονὸς, ἐνθα Σινώπην,
θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσατο, καὶ οἱ ὅπασσε
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχεσίῃσι δολωθεῖς.
δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλόμητος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ
- 950 δωσέμεναι, ὃ κεν ἦσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
ἣ δέ εἰ παρθενίην ἠτήσατο κερδοσύνησιν.
ὥς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι

935. εὐκῆλησιν Brunckius nescio quid agens ex uno Reg. D. recepit, et cum eo Beckius, unde in lexica immigravit error, Apollonium feminino εὐκῆλη uti. Nihil falsius; Apollonius ubique εὐκῆλος communi genere habet III, 769. IV, 61. 1249, et illa unius libri lectio ex irequentissima terminationum οἰσι et ῃσι confusione nata est, de qua vid. ad I, 128. Itaque deleatur in lexicis. — πτερύγεσιν Med. πτερύγεσσι Vrat.

938. εἰσαναβαλὴν Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. εἰσαναβαίνοι Reg. E. et suprascr. in Reg. A. Sed indicativus recte se habet ut I, 1100, ubi eadem est varietas.

939. ἀναψύχει ἱμερτοῖσιν Vrat. Vind. — ὑδάτοις Guelph.

940. ἄλληκτον Vat. B. Reg. E. Flor. Brub. Basil. — ἐπὶ προτέρωσε Vrat. Brunck. Beck.

941. παρεξενέοντ' Reg. A.

942. Κρωβύαλον Vat. C. — Hunc versum laudant Steph. Byz. s. v. Κρωβίαλος, Eustath. ad II. p. 274 ed. Bas. et Etymol. M. p. 541, 36.

943. ἐνθάδε αὖτε male et sine codd. Steph. Hoelzlin. Shaw. ἐνθα

δ' αὖτε Med. a m. 1. et edd. vett. ἐνθάδ' αὖτε Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. ἐνθ' αὖτε Reg. E. ἐνθεν διαῦλε Vind. ἐνθεν δ' αὖτε Med. a m. 2. Reg. D. Guelph. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck. — Κάραβιν Vind. et Vrat. a m. 1.

944. πολὺν Vind.

945. ὁμῶς καὶ ἐπ' ἡματι Vat. B. Guelph. et edd. usque ad Brunck. ὁμῶς ἐπ' ἡματι Vatt. A. C. D. Med. Vrat. Vind. ὁμῶς ἐπὶ ἡματι Regg. quinque, unde Brunckius ex conjectura dedit ὁμῶς τ' ἐπὶ ἡματι, quod recepit Beck., sed improbant Herm. ad Orph. p. 733 et Gerhard. p. 189, ille propter hiatum, quem ferri posse vidimus supra ad II, 660, hic quia nulla librorum auctoritate nititur. Uterque vulgatam probat, quam et ego in textu exhibui, ut a conjectura abstinerem, sed quum illud καὶ a tot libris absit, ita potius legendum puto: πρόπαν ἤμαρ ὁμῶς, ἐπὶ τ' ἡματι νύκτα. Facile T post I excidere potuit, hinc reliquae turbæ ortæ sunt. — Post ὁμῶς comma non ponere debebam, sed posui, ne ὁμῶς cum sequentibus male jungatur, ut vulgo fit commate ante ὁμῶς posito.

ἴμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἄλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
τὴν γέ τις ἱμερτῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσευ.

- 955 ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγανού Δηϊμάχοιο
νῆες, Δηϊλέων τε καὶ Αὐτόλυκος Φλόγιός τε,
τῆμόσδ' Ἡρακλῆος ἀποπλαγχθέντες, ἔναιον·
οἳ ῥα τόθ', ὥς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
960 οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηϊ
Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνεύοντος ἔβησαν.
τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὖρη
λεῖπον Ἄλυν ποταμόν, λεῖπον δ' ἀγχιρόροον Ἴριν,
ἥδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἥματι δ' αὐτῷ

954. ἱμερτοῖσιν Vatt. A. D. Regg. A. D. E. — ἐν omittit Guelph. Brub. Basil. — ἀγκοίνῃσι Flor. Brub. Basil.

955. Τρικκαίοιο Vat. B. Τρικμαίοιο Vat. D. Τριηκαίοιο Vrat.

956. Φλογίος vulg. Accentum in antepenultima ponunt Vrat. (et alii fortasse codd.) Brunck. Beck.

957. τῆμος, ὅθ' Ἡρακλῆος ἀποπλαγχθέντες, ἔναιον vulg. sine nexu, quem restituere conatus est Brunck. admodum violenta conjectura ἀπεπλάχθησαν reponens. Melius Beckius, codicum Regiorum vestigiis insistens, quorum A. et marg. B. habent ἀποπλάγχθεν παρέναιον, D. ἀποπλαγχθέντες παρέναιον, rescripsit: ἀπέπλαγχθεν, παρέναιον. Sed neque hoc verum videtur; primum enim debetur codicibus Regg., quibus in ejusmodi rebus minima fides habenda, quoniam saepe conjecturis ad versus sanandos interpolati inveniuntur (cf. Gerhard. p. 49), deinde παραναίω ab epicorum usu prorsus sejunctum est, et si in usu esset, tamen παρὰ h. l. plane otiosum foret; postremo displicet constructio ὅτε ἀπεπλάχθησαν, cujus loco necessario poeta participio uti debebat et aliis locis usus est, ut I, 316. 1325. Itaque in ὅθ' potius, quod supervacaneum est, vitium quaerendum est, et unice vera videtur emendatio Gerhardi, qui p. 49 τῆμος ὅθ' in τῆμόσδ' mutavit, quod sensui ita satisfacit, ut in textum receperim.

958. τότ' Flor.

959. σφᾶς displicet Spitznero de

vers. her. p. 190, quia et Apollonius et reliqui hujus generis poetae semper σφέας dicunt; sed perspicuum est, σφᾶς dici debuisse, quia initio versus collocatum est. Est sane hic unicus Apollonii versus a σφᾶς incipiens, neque apud Homerum unquam hoc vocabulum versus initio ponitur.

960. οὐδέ τι Vrat. — θέλον quum sit forma non Homericā, Hermann. ad Hymn. Apollon. 48 ἄδεν scribi voluit, sed vulgatam recte tuetur Gerhard. p. 90 s.

961. παρ' ἄσσον vulg. et Etymol. M. p. 136, 26, ubi hic versus laudatur. Conjointim habent Regg. A. D. E. Brunck. Beck.

963. λίπον δ' Med. Vrat. Vind. — ἀγχιρόσον Reg. C. Brunck. Beck. — Etymol. M. 475, 43 auctoris nomine non addito haec verba laudat: ποταμόν ἀγχιρόροον Ἴριν, ubi reliqua per errorem excidisse perspicuum est.

964. Schol. Flor. ad hunc versum, πρόχυσιν Ἀσσυρίης explicans, haec habet: ὥς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω·

λεῖπον Ἄλυν ποταμόν, λεῖπον
δ' ἄλιμυρέα χώραν,
Ἀσσυρίης ἀνέχουσαν ἀπὸ χθονός.

Eadem fere Schol. Paris., qui posterius hemistichium omittit. Sed in superioribus haec non leguntur. Manifestum est, haec ad nostrum locum pertinere et ad priorem recensionem referenda esse, Scholiastas vero falso de loco superiore cogitasse. Ceterum versum, ut nunc legitur, ante

- 965 γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἑκαθεν λιμενήοχον ἄκρην.
 Ἐνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίππην
 ἦρως Ἡρακλῆης ἐλοχῆσατο, καὶ οἱ ἄποινα
 Ἰπολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
 ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
 970 τῆς οἷ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπὶ Θερμώδοντος,
 κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισιν.
 τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ ῥέεθρα
 τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἴησι παρὲς ἔθεν ἄνδιχα βάλλων.
 τετράκισ εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
 975 πεμπάζοι· μία δ' οἷη ἐτήτυμος ἐπλετο πηγῇ.
 ἢ μὲν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἠπειρόνδε
 ὑψηλῶν, ἃ τε φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
 ἔνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν
 ἀντικρὺ· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι·
 980 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσειε μάλιστα
 ἠπείρου χθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἢ μὲν ἄπωθεν,
 ἢ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμοι ἔασιν,
 ὅππῃ ὑπεξαφύονται· ὁ δ' ἀμφοδὸν ἄμμιγα παύροις
 Πόντον ἐς Ἀξεινον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄχνην.

oculos habuit Dionys. Perieg. 772
 τοὺς δὲ μετ' Ἀσσυρίης πρόχυσις
 χθονὸς ἐκτετάνυσται.

965. λιμενήοχων suprascr. ο
 Guelph. λιμενίοχον Schol. Paris.
 Hunc cum quatuor proximis versibus
 laudat Tzetz. ad Lycophr. 1327.

966. προμολοῦσαν Guelph.

969. ἀμφικασιγνήτης Vatt. C. D.
 — πέμψεν Reg. A.

971. νισσομένοισιν Med.

972. ἐναλίγκιος Guelph.

973. ἄλλαδε pro ἄνδιχα Vat. B.

974. πετράκισ Vind.

975. πεμπάζει Reg. A.

976. κατανίσσεται vulg. ut sem-
 per. κατανίσσεται Regg. quatuor,
 Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

977. Ἀμαζόνεια Reg. A.

978. γαῖαν ἔνδοθι Vrat.

980. ἄλλη Brunck. errore typothe-
 tae ut videtur.

981. εἰλήσεται Flor. Brub. Basil.

982. πέρας Regg. tres. — νώνυμοι
 Vat. B. Regg. quinque. — ἔασιν
 Guelph.

983. ὅπη Med. a m. 1. — ὑπεξα-
 φέωνται Regg. A. E. — ἀπάνρας
 Guelph. Hoerstel.

984. πόντου Flor. — εὔξεινον
 Guelph. — κυρτὴν ἀπερεύγεται ἄ-
 κρην vulg. ὑπερεύγεται Vatt. A. C.
 D. Regg. quinque, Med. Guelph.
 Vrat. Vind., quod confirmatum Schol.
 Flor. explicatione recte receperunt
 Brunck. Beck. Sed ita nondum sa-
 natus est locus, et maxime probo
 Ruhnkenii conjecturam, Ep. crit. p.
 236 ἄκρην in ἄχνην mutantis, in
 quam et Wakefield. incidit. Nam
 primum quomodo accusativus ἄκρην
 ab ὑπερεύγεσθαι pendere possit non
 video, nam IV, 631 est ἐπερεύγεται;
 deinde quod sit illud Ponti promonto-
 rium, sub quod Thermodon se effun-
 dit, nemo facile dixerit; postea qui
 ἄκραν vocaverit κυρτὴν, scio nemi-
 nem, de fluctibus illud adjectivum et
 Homerus saepe usurpavit, et Noster
 II, 581. Denique rem conficit colla-
 tus a Ruhnkenio Dionysius Perieg.,
 diligentissimus Nostri imitator, qui

- 985 καὶ νῦ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
 ὑσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιματί γ' ἐρίδηναν,
 (οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐδὲ θέμιστας
 τλούσαι πεδλίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
 ἀλλ' ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει·
 990 δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἀρμονίης τε
 Νύμφης, ἥ τ' Ἀρηϊ φιλοπτολέμους τέκε κούρας,
 ἄλσεος Ἀκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα·)
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιαὶ πάλιν Ἀργέσταιο
 ἦλυθον· οἱ δ' ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἄκρην
 995 ἔνθα Θεμισκύρειαὶ Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.

cum v. 300 et 981 ἐρεῦγεται et ἀπερεῦγεται ἄκρην dixit, tum v. 693 Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεῦγεται ἄκρην, qui versus quin ex nostro fluxerit dubitari vix potest. Praeterea tam similis est litterarum ductus in vocabulis ἄκρη et ἄκρη, ut confundi facillime potuerint. Sed ἀπερεῦγεται, quod voluit Ruhnk., et Wakefieldii ἐπερεῦγεται meliorum librorum lectioni cedere debuit.

987. ἐπήτιες Reg. D.

989. Ἄρεος Vrat. — μεμήλει pro vulg. μέμηλε reposuit Brunck. propter temporum rationem, sequente Beckio, idque sane propter ἀμφενέμοντο et ἔσαν necessarium videtur, et facilis erat corruptio: ἱ transiit, ut saepe, in ῑ finale (μέμηλεν habent Med. Vrat.), quod deinde omissum est.

992. ἄλσεος Flor. — Ἀκμονίοιο Regg. A. E., quod receperunt Brunckius et Beckius, quamquam praeter exiguam hanc unius libri auctoritatem (nam A. et E. unius instar habendi sunt) nihil istam lectionem commendat, nisi quod Scholl. ad v. 373 Doeantis fratrem Alcmona vocant. Sed facilius credas hoc Scholiastarum loco AA in A mutandum esse, quam nostro loco errorem in tot libros irrepsisse, quibus accedit praeterea Steph. Byz. s. v. Ἀκμονία, qui ex nostro loco Ἀκμόνιον ἄλσεος laudat.

993. ἄρ' ἐκ omittunt Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. ἄρ' deest in Regg. quinque, quos secuti sunt Brunck. et Beck. Sed εἰ μὴ ἄρα adeo frequentatum

est et Homero et Nostro, ut in vulgata persistam. — Ἀργεστάοιο Med.

994. ἥ δ' Vrat. ἐκ δ' marg. Vind. — ἀκτὴν ex conjectura dedit Brunckius, obsequente Beckio, sed ea huic loco non apta est; ἄκρην est necessarium, quum de promontorio Themiscyreo sermo sit, in quo versatos esse Argonautas docet v. 965. 970, ad quos hic respicitur. Quod vero propter adjectivum περιηγῆς ea mutatione opus esse dicit Brunckius, miror eum, qui supra v. 984 κυρτὴν ἄκρην tulerat, hic περιηγέα admittere nolle. Imo propter hoc adjectivum ἄκρην necessarium est, nam quod Apollonius de rebus prorsus rotundis adhibet, ut III, 138 de annulis, 1032 de scrobe, 1365 de saxo, IV, 950 de pila, quo tandem modo id de littore dici potest? Quod vero confert I, 559 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν, ibi quoque ἄκρην scribendum videtur, quod saepius in ἀκτὴν corruptum vidimus supra, haud vero contra. Praeterea etiam λιμένος ἄκρη aptius est quam ἀκτὴ, ut v. 965 λιμενήοχον ἄκρην.

995. Θεμισκύρεια vulg. metro claudicante, cui mederi voluerunt librarii in Regg. B. D. E. γέ post hanc vocem inserendo. Θεμισκύρειαί γε Regg. A. C. Θεμισκύρειαί sine illo γέ Vrat. Vind. Brunck. Beck., quam formam habet etiam Schol. Paris. ad v. 999 et Etymol. M. p. 445, 30 hunc versum laudans, et conjectura inveniatur Taylor. Lectt. Lys. c. IV p. 687. — ὠπλίζοντο Flor.

οὐ γὰρ δμηγερέες μίαν ἄμ πόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαῖαν
κεκριμέναι κατὰ φύλα διάτριχα ναιετάασκον·

νόσφι μὲν αἶδ' αὐταί, τῇσιν τότε κοιρανέεσκεν

Ἰπολύτη, νόσφιν δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο,

1000 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαθήσiai. ἤματι δ' ἄλλω
νυκτί τ' ἐπιπλομένη Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκοντο.

Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
φυταλιὴ καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἷ γε
ποίμνας ἐρσέηντι νομῶ ἐνι ποιμαίνουσιν.

1005 ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
ῶνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτέ σφιν
ἡὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
λιγνύϊ καὶ καπνῶ κάματος βαρὺν ὀτλεύουσιν.

Τοὺς δὲ μέτ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
1010 γνάμψαντες, σῶοντο παρὲς Τιβαρηνίδα γαῖαν.
ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες,
κράατα δησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ
ἀνέρας, ἡδὲ λοετρὰ λεχώϊα τοῖσι πένονται.

1015 Ἰερὸν αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμειβον,

997. διὰ τρίχα Brunck. Beck. ut
διακεκριμέναι jungatur, pessime. Vid.
etiam Ruhnk. ad Hymn. Cer. 86. —
ναιετάασκον vulg. Rectam formam
habent Vatt. A. D. Regg. C. D.
Guelph. Vrat. Error ex simili ver-
sus sequentis exitu videtur.

998. ἡ δ' αὐτε Vatt. A. C. D.
αἶδ' αὐτε Med. (a prima manu, αὐται
a secunda) Flor. Brub. Basil. — τῇσι
Regg. C. E. Brunck. Beck.

999. νόσφι Vatt. A. B. D. Regg.
A. C. E. Vrat. Brunck. Beck.

1000. χαλήσiai Ald. Brub. Basil.
Hoelzlin. χαλδήσiai Guelph. χαδῆ-
σαι reliqui codd. omnes, Flor., Schol.
uterque, Brunck. Beck., quod confir-
mat etiam Plin. Hist. nat. VI, 3 a
Brunckio allatus. Hinc emendandi
sunt Scholl. Paris. et Flor. ad II, 373,
quorum ille Χαλκοβία, hic Χαλυβία
habet, utrumque palaeographicis ra-
tionibus explicatu facile, et Steph.
Byz., qui s. v. Χαδισία hunc versum
laudat mutilatum.

1002. μέλλει Vrat.

1003. φοιταλιή Med. Flor. Brub.

Basil. In codd. Regg. teste Brun-
ckio vocabulum παροξύνεται, quos
secutus est Beckius, male. v. Arcad.
de Accent. p. 99.

1004. ἀερσέηντι Vrat. Vind. marg.
Reg. A. — ποιμένουςι Vind.

1006. Dionys. Perieg. 1106 τῆς
ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὦνον
ἔχουσιν.

1007. ἀνατέλλει Flor. — ὑπερ pro
ἄτερ Reg. A.

1008. λιγνύϊ Med. λιγνύῃ Flor.

1009. τοῦσδε Brunck. Beck. sine
libris male.

1013. κράα Med. a m. 1. — εὐ-
κομέουσιν vulg. Divisim habent
codd. omnes (praeter Vat. B. et Med.)
ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

1014. πέλονται Reg. A.

1015. Ἰερὸν δ' αὐτ' vulg. con-
tra metrum. Ἰερὸν δ' αὐ Regg. A.
B. δ' omittit Reg. D., quem recte
secuti sunt Brunck. Beck., natum est ex
sequente A, ut saepissime, e. c. I,
211. Supra etiam I, 179 solum αὐτε
sine particula δέ transitui inserviens

- ἢ ἐνὶ Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσιν
 μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἐνθεν ἔασιν.
 ἄλλοίη δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
 ὅσσα μὲν ἀμφαδίην ῥέξιν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
 1020 ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἐνὶ μηχανόωνται·
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραζε
 ἀψεγέως μέσσησιν ἐνὶ ῥέξουσιν ἀγυιαῖς.
 οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σῦες ὥς
 φορβάδες, οὐδ' ἡβαιὸν ἀτυζόμενοι παρζόντας,
 1025 μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότῃτι γυναικῶν.
 αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
 ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
 σχέτλιος. ἦν γὰρ πού τι θεμιστεύων ἀλλίηται,
 λιμῶ μιν κεῖν' ἤμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσι.
 1030 Τοὺς παρανισσόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
 νήσου Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίησιν
 ἡμάτιοι· λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὔρη.

vidimus, ut αὐτὸ I, 113. 211. — τοῖσι
 καὶ γὰρ οἷον οἷον Guelph.

1016. Μοσσύνοικοι Flor. — ναιε-
 τάουσιν Vrat. — Post hunc versum
 Brunckius, quem sequitur Beck., in-
 servit eum, quem supra post v. 381
 ejecerat, quod ferri fortasse posset,
 si aut absque mutatione inseri posset,
 aut sensus eum flagitaret. Sed et
 mutari debuit, ut loco accommodaretur;
 ita enim eum h. l. scripsit Brunck.:

δοῦρατέους πύργους ἐϋπηγέας,
 οὗς καλέουσι

et sensus causa abesse optime potest;
 nam quod Brunckius dicit, poetam
 peregrino vocabulo μόσσυνας uti
 non potuisse, nisi antea quid signi-
 ficaret explicasset, ineptum est. Eo-
 dem modo eo utitur Dionys. Perieg.
 766 et mox noster v. 1027. Itaque
 exulare jussimus versum Brunckia-
 num.

1017. Hic versus deest in Vrat.,
 sed margini a manu sequiore adscri-
 ptus est. Non aegre ferrem, si ab-
 esset.

1019. ἀμφαδίη Vatt. A. C. D.
 Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind.,
 quod receperunt Brunck. Beck. Sed
 quum error tam pronus esset ex con-
 fusione iota subscripti et litterae ν,

de qua jam saepius sermo fuit, non
 recipienda erat forma inaudita, quae
 apud alium scriptorem nullum legi-
 tur, nisi apud Nostrum III, 97; ex
 conjectura Brunckiana, et apud Ety-
 mol. M. 88, 36, ubi ex eodem errore
 nata videtur, praesertim quum | sta-
 tim laudet Nostri IV, 344, ubi ἀμφα-
 δίην legitur. Hac enim forma, quae
 apud Homerum aliosque semper legi-
 tur, et Noster utitur I, 475. III, 97.
 982. IV, 344.

1021. μεγάροισι Guelph.

1027. θειείας Guelph.

1028. τι omittunt Vrat. Vind. Flor.
 Brub. Basil. τὰ ejus loco habet.
 Guelph.

1029. μὲν Vind., sed μιν in mar-
 gine.

1030. παραμειβόμενοι vulg., sed
 legitur hoc tantummodo in Vat. B.
 marg. Reg. B. et fortasse in Guelph.,
 et ex ed. Flor. in reliquas edd. trans-
 iit. παρανισσόμενοι habent Vrat.
 Vind. παρανισσόμενοι Vatt. A. C.
 D. Regg. quinque, Med., quod recte
 recepit Beck. Miror Brunckium hic
 aliquando, ubi debebat, libris suis
 non obsecutum esse.

1031. Ἀρητιάδος Guelph.

1032. διερῇ Vatt. A. C. D. Vrat.

ἦδη καὶ τιν' ὑπερθευ' Ἀρήϊον ἀΐσσοντα
ἐνναέτην νήσοιο δι' ἡέρος ὄρνιν ἴδοντο,

1035 ὅς ῥα τιναξάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσας
ἦκ' ἐπὶ οἱ πτερόν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῷ πέσεν ὦμῳ
δίου Ὀϊλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
βλήμενος· οἱ δὲ τάφον πτερόεν βέλος εἰσορόωντες,
καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριβώτης,

1040 ἔλκος δὲ ξυνέδησεν ἀπὸ σφαιτέρου κολεοῖο
λυσάμενος τελαμῶνα κατήγορον· ἐκ δὲ φράνθη
ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μιν ἦρως
Εὐρυτίδης Κλύτιος, (πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος,) αὐτὰρ ἔπειτα

1045 πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἀγχόθι νηός.

Vind. λισρή marg. Vind. hinc perspicua erroris origo.

1039. ἐξείρυσσε vulg. Duplex ὁ, quod flagitat metrum, habent Vatt. A. D. Reg. B. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Ἐρυβώτης vulg. Ἐριβώτης Reg. A. et fortasse reliqui Regg. codd., tacite enim Brunckius, et cum eo Beckius, eam formam reposuit, quam I, 71. 73 legerat, ubi eadem varietas observata est.

1041. λυσάμενος Vind. — δ' ἐφράνθη Brunck. sine libris nec monito lectore. Vid. ad II, 1072.

1042. Editores quum verba πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα parenthesi inclusa putarent, offensi sunt pronomine μιν, quod cum sequente constructione non coire videbatur, quare Brunckius ἀλλὰ μὲν ex conjectura reposuit, et v. 1044 ἦκεν ἐπ' οἰωνόν scripsit, quod praebent Regg. quatuor. Secutus est Beckius. Sed quamquam haec emendatio Brunckio indubitata videtur, tamen neque ἀλλὰ μὲν ferri potest, neque illi librorum Regg. lectioni magna auctoritas est, neque omnino mutandi causam esse mox videbimus. Offensus est etiam Gerhardus p. 76 s., maxime vocabulis πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα, quae ei non solum otiosa sed etiam inepta videntur, ideoque locum sic emendandum putat:

ἀλλ' ὁ μὲν ἦρως
Εὐρυτίδης Κλύτιος πρόπαρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,

ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος.

Sed μιν non ad βέλος referendum est, quod putat Gerhardus, sed ad avem, et verba illa desinunt otiosa esse, si cum sequentibus communi parenthesi includuntur, ut feci. Id enim dicere vult poeta, Clytium prius tetendisse arcum sagittamque emisisse, quam pennam demittere posset avis. Ad verum proxime accessit Matthiae obs. critt. p. 28, qui recte vidit jungenda esse verba ἀλλὰ μιν ἦρως ἐπληξε, sed offensus particula αὐτὰρ emendavit αὐτίκ' ἔπειτα, quae et ipsa inutilis est mutatio. Est enim hoc usitatissimum anacoluthon, ex quo αὐτὰρ infertur, quamquam praecessit ἀλλά, post parenthesin facillime excusandum, quemadmodum apud quosvis scriptores δέ post parenthesin inferri adeo notum est, ut exemplis asserendis supersedere possim. Parentheseos signa, quamquam melius abessent, posui, quo magis perspicua sit constructio.

1043. καμπύλα Flor.

1044. ἦκεν ἐπ' Regg. quatuor. Brunck. Beck. — ταχυνόν Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

1045. δυνηθεὶς Flor. Brub. Basil. — θοῆς deest in Vrat. Vind. — ἐγγύθι Regg. quinque, quos secuti sunt Brunck. Beck. ut solent.

τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο.

- „Νῆσος μὲν πέλας ἡμῖν Ἀρητιὰς, ἴστε καὶ αὐτοὶ
 „τούσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
 „τόσσον ἐπαρκέσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 1050 „μῆτιν πορσύνωμεν ἐπὶ ῥόθον, εἴ κ' ἐπικέλσαι
 „μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὥς ἐπέτελλεν.
 „οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὅπότε ἤλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
 „πλωῖδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθινε λίμνης
 „ὥσασθαι τόξοισι, τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὅπωπα.
 1055 „ἀλλ' ὄγε χαλκείην πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσων

1046. τοῖσι Flor. Brub. Basil.

1047. ἡμῖν Flor. Brub. Basil.

1048. τοὺς Vrat. Vind.

1049. ἐπαρκέσειν Vrat. Vind. Flor.

1050. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck.—εἴ γ' ex emendatione Brunck. Beck. ne εἴ κε cum indicativo constructum sit; sed μέλλετε versus causa pro μέλλετε positum est, cf. Thiersch. Gr. gr. p. 262.

1051 οἷ' ἐπέτελλεν suspicatur Brunck. sine causa. Conjunctionis ὥς ita usurpatae exempla suppeditant Herm. ad hymn. Hom. Cer. 172. 296. 416. Mitscherl. ad hymn. Cer. 137. Schaef. ad Soph. Oed. Col. 1124. Lobeck. ad Phryn. p. 427. Sic apud Nostrum I, 348 ἐπὶ δ' ἦνεον, ὥς ἐκέλευεν Ἡρακλῆς. II, 23 θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, ὥς ἀγορεύεις.

1052. Ἀρκαδίην γε Vatt. C. D. Vrat. Vind., sed in hujus margine vulg.

1053. πλωῖδας ex Grammaticorum testimoniis restitui jussit Ernest. ad Homer. Epigr. IX, cui obtemperarunt Brunck. et Beck. Sic sane legit etiam Etymol. M. p. 731, 40 versus nostrum laudans, sed ita ad unum omnes consentiunt libri, ut non tantum Grammaticorum testimonio tribuendum putem, cui repugnant etiam Scholl., quorum uterque formam πλωῖδας tenet, et Seleucum atque Charonem (Χάρης Schol. Paris.) testes excitant, a quibus idem nomen adhibitum sit, fortasse quia non ignorabant, ab aliis eas πλωῖδας vocatas esse. — Στυμφαλίδας Med. a m. 2, (nam a prima Στυμφαλί-

δας habet) Στυμφαλίδος Regii tres et Vind., unde Brunck. (et Beck.) Στυμφηλίδος dedit, duplici errore commisso. Quamquam enim Στυμφαλὶς a quibusdam lacus vocatur, ut ab Apollod. II, 5, 6. Diod. Sic. IV, 13 et Schol. Flor. ad hunc versus, aliter tamen audit testibus gravioribus, Στυμφηλὴ Herod. VI, 76. Στυμφαλία Strab. VIII p. 567. Steph. Byz. s. γ. Στύμφαλος, Στυμφηλὴ Schol. Paris., et ad aves potius quam ad lacum h. l. referendum esse adjectivum docet sensus, docet meliorum librorum lectio, docent Scholl. et Etymol. M. s. v. Quod vero ionicam formam proprio Marte reposuit, pessime fecit; quamquam enim Στύμφηλος apud Homerum legitur II. II, 608 et apud Pausan. V, 10. VI, 8, Στυμφηλὴ apud Herodotum, Στυμφηλὶς tamen nullo usquam loco cujuscunque scriptoris legitur, ideoque omnium minime sine libris scribi debebat.

1055. πλαταγὴν vulg. πλατάγην Vatt. A. C. D. Regg. quidam, Med. Vrat., quod cum Beckio recepi. Schol. Paris. haec habet: ὁ μὲν οὖν Ἡρωδιανὸς τὴν πλαταγὴν ὀξύνεσθαι φησὶν ἐν τῇ καθόλου· βέλτιον δὲ ἴσως, τὴν μὲν πλαταγὴν, τὸν ἦχον, ὀξύνειν, τὴν δὲ πλατάγην, τὸ κράταλον, παροξύνειν. Arcad. de Accent. p. 105 καὶ τὸ πατάγη δὲ τινες βαρύνουσιν, ubi πλατάγη legendum videtur. Itaque meliores libros secutus sum. De Guelph. et Vind. non constat. Cum vulgata consentit tamen Etymol. M. p. 674, 37, ubi hic versus laudatur.

- „δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δὲ φέβοντο
 „τηλοῦ, ἀτυζηλῶ ὑπὸ δείματι κεκληγνῦται.
 „τῷ καὶ νῦν τοίην τιν’ ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 „αὐτὸς δ’ ἂν τοπάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
 1060 „ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
 „ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ’ ἀμοιβαδῖς, ἡμίσεες δὲ
 „δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ὄρσετε νῆα.
 „αὐτὰρ πασσυδίῃ περιώσιον ὄρνυτ’ αὕτην
 „ἀθρόοι, ὄφρα κολῶν ἀηθείῃ φοβέωνται
 1065 „νεύοντάς τε λόφους καὶ ἐπήορα δούραθ’ ὑπερθεν.
 „εἰ δέ κεν αὕτην νῆσον ἰκώμεθα, δὴ τότε’ ἔπειτα
 „σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δοῦπον.“
 „Ὡς ἄρ’ ἔφη· πάντεσσι δ’ ἐπὶ ῥόθοις ἦνδανε μῆτις.
 ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
 1070 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσεύοντο
 φοινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάασκον·
 τοὶ δ’ αὖτ’ ἐγχέησι καὶ ἀσπίσι νῆ’ ἐκάλυψαν.

1056. δούρει Brub. Basil. — δ’
 ἐφέβοντο Vatt. A. C. D. Regg. qua-
 tuor, Vrat. Brunck. Beck. Vid. ad II,
 1072.

1059. αὐτὸς δ’ αὐτὸ πάροιθεν
 Reg. A.

1060. ἐνθέμενοι Regg. A. C. —
 ἀερσιλόφος Vind.

1061. ἐρέσσετ’ Med. a m. 1.

1062. ὄρσατε Regg. A. C. E., quod
 tam exigua auctoritate receperunt
 Brunck. Beck. male, hic etiam pejus,
 quod mox v. 1067 iisdem libris re-
 pugnantibus ὄρσετε dedit. Utroque
 loco meliores et plures libri futurum
 praebent, quod pro imperativo saepe
 poni notissimum est; neque transitus
 hic ab imperativo ad futurum admo-
 dum rarus est, cf. Soph. Antig. 84,
 ubi libri etiam variant, Virg. Aen. V,
 308 sq. Hor. Od. II, 10, 22 s. cf.
 Benth. ad Hor. Sat. I, 3, 74. In li-
 bris vero deterioribus imperativum
 repositum esse quis miretur? — φρά-
 ξατε Reg. D. Quomodo a glossato-
 ribus profectus sit imperativus per-
 spici potest ex Guelph., ubi in textu
 est ὄρσετε cum glossa σκεπάσατε.

1063. πασσυδίῃ vulg. πασσυδίῃ
 Vatt. A. C. D. Med. Regg. quinque,
 Vrat. Vind. Vid. ad I, 323.

APOLLON. RHOD. I.

1064. φοβέονται Vrat. Vind.

1066. ἰκώμεθα Reg. D., quod re-
 ceperunt Brunck. Beck. pessime. O-
 ptativum hic ne ferri quidem posse,
 quisque videt, et mirandum est,
 Brunckium conjunctivum hinc expu-
 lisse, quum tam saepe εἴ κε cum con-
 junctivo apud Nostrum legisset ut I,
 695 εἴ κεν ἐπιτρέψητε, si commise-
 ritis. I, 1319 εἴ κ’ ἔτι παύρους
 ἐξανύσῃ. II, 174 εἴ κ’ ἐσθλοῖο κυ-
 βερνητῆρος ἐπαύρῃ. II, 337 εἴ κεν
 ὀληται. II, 690 εἰ δ’ ἂν ὀπάσῃ.
 III, 909 εἴ κεν ὀπάσῃ. III, 1005
 εἴ κε σαώσῃς.

1067. ὄρσατε vulg. ὄρσετε Vatt.
 A. C. D. Med. (ubi ὄρσετε a m. 1.)
 Vrat. Vind., quod iisdem de causis
 recepi ut ὄρσετε v. 1062.

1068. ἐπὶ ῥόθοις Brunck. Beck.

1069. χαλκείας Guelph.

1071. Laudat Etymol. M. p. 85, 43.

1072. νῆ’ ἐκάλυψαν vulg. νῆα
 κάλυψαν Guelph., quod verum puto.
 In hac enim versus regione Apollo-
 nius augmentum abjicere quam apo-
 strophum admittere maluit, id quod
 et versus causa recte fieri perspicuum
 est, et ab eo factum esse ex multi-
 tudine locorum colligi potest. Nam
 omnes libri consentiunt in δεῦρο κά-
 λεσσα I, 666. ἐρευνθήεσσα τέτυκτο

I

- ὥς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἐρκίον ἀνὴρ,
 δώματος ἀγλαῖην τε καὶ ὑέτοῦ ἔμμεναι ἄλλαρ,
 1075 ἄλλω δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
 ὥς οἱ γ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
 οἷη δὲ κλαγγὴ δηῖου πέλει ἐξ ὁμάδοιο
 ἀνδρῶν κινυμένων, ὅποτε ξυνίωσι φάλαγγες,
 τοίη ἄρ' ὑπόθι νηὸς ἐς ἡέρα κίδνατ' αὕτῃ.
 1080 οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσῳ
 χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἱ γε
 μυρίοι ἐνθα καὶ ἐνθα πεφυζότες ἠερέθοντο.
 ὥς δ' ὅποτε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
 ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστνυ καὶ οἰκία, τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
 1085 ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαῖοντες
 ἦνται ἀκὴν, ἐπεὶ οὐ σφε κατέλλαβε χεῖματος ὥρη·
 ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
 ὥς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν αἰτῶσόντες
 ὕψι μάλ' ἄμ πέλαγος περάτης εἰς οὐρεα γαίης.
 1090 Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
 ἀνδρῶν ἡρώων θείον στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
 ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐλδομένοισιν ἰκέσθαι;
 Τίῃες Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
 ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου,

I, 727. ἀμφοτέροισι κεάσθη II, 104. δεῦρο κόμισσεν II, 146. βουλῇσι τέτυκτο II, 154. ἐκ δὲ φαάνθη II, 1041. δαῖτα πάσαντο II, 1177. πάντα φαάνθη III, 1361. δαῖτα κάλεσσα IV, 807. ἥδε κεάσθη IV, 1267. Plurimi et optimi libri exhibent ἀλλὰ κέδασθεν II, 135. ἐλδομένοισι φαάνθη II, 1285. δὲ τέτυκτο IV, 255. ἔργα τελέσας IV, 742. ἔργα κάμεσθε IV, 1321. τῆσδε φαάνθη IV, 1597. Hoc tanto locorum numero commotus non dubitavi etiam ex paucioribus libris restituere οὐδὲ δάμασσαν II, 29. αἱ δὲ φέβοντο II, 1056. ἄμμε σώσεν III, 323. οὐδὲ δύναντο III, 1249. δὲ λάθεσθε IV, 1051. οὐδὲ μάτησαν IV, 1395. οἱ δὲ πέλασσαν IV, 1407. et ex conjectura reponere κῦμα κέδασσαν II, 1189. πάντα τέτυκτο I, 234. πάντα κέδασσαν II, 1126. ἔργα τέτυκτο IV, 213.

1073. Comparationem ex Homero II. XVI, 212 ductam monet Brunck.

— καταρέψεται Vind. Flor. Brub. Basil.

1075. ἐπαμοιβὸν Reg. A. ἐπαμοιβῆς Guelph. ἐπαμοιβὸς Shaw.

1076. συναρτήσαντες Regg. quatuor.

1077. δίου Vind. — τέλει Guelph.

1079. κίδνατ' Shaw. — Tryphiod. v. 211 κηρύκων ἐπενκίδνατο λαὸν αὕτῃ.

1080. οὐδέ τε Guelph.

1082. πεφυγότες Vat. B.

1085. ὑπερειαῖοντες Flor. Brub. Basil.

1086. σφι vulg., quod ferri non potest, cum accusativus necessarius sit, quare σφε ex Regg. A. C. D. E. cum Brunck. et Beck. recepi. — κατέλαβε Vrat. Vind.

1087. μέλαθρον vulg. μέλαθρα Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Brunck. Beck.

1089. οὐατα γαίης Guelph.

1094. ἐνέποντο Vatt. A. B. C. D.

- 1095 Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἴν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται
πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.
Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἀῆναι,
ὔδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο·
- 1100 αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ' ἐτίναςσεν
τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσιν·
νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὦρσε δὲ κύμα
κεκληγῶς πνοιῇσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀχλὺς
ἄμπεχεν, οὐδέ πη ἄστρα διαυγέα φαίνετ' ἰδέσθαι
- 1105 ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠρήρειστο.
οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, στυγερόν τρομέοντες ὀλεθρον,
νίῃες Φοῖβοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτως.
ἰστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτως
νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
- 1110 ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι θεῶν πίσυρές περ ἔόντες
δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἷά τε πολλὰ
ῥαισθείσης κεκέδαστο θόοις συναρηρότα γόμοις.
καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο
κύματα καὶ ῥίπαι ἀνέμου φέρον ἀσχαλῶντας.

Med. Vrat. Vind. Satis mira tot librorum discrepantia, quae vix pro mero errore haberi potest, sed quid lateat nescio.

1095. ἄρουντο ex emendatione Brunck. Beck., quia conjunctivus, quae tunc erat de his rebus opinio, eis soloecus videbatur. Vid. ad I, 17.

1096. θνήσκων Vind. — ἐπετήλατο Flor. Brub. Basil.

1099. ὔδασι Vrat.

1100. ἡμάτις Med. a m. 1.

1101. ἀήσυρος Vat. B. cf. Ruhnck. ep. crit. p. 171. 299.

1103. οὐρανόθεν Reg. A.

1105. ζόφον Reg. A. — ἠρήρειτο Vatt. A. C. D. Med. Vrat. Vind., quam formam alibi me legere non memini.

1107. κύματι Vrat. — αὐτως Brunck. sine libris ut supra v. 880.

1108. ὑπεξήρπαξεν Guelph. — οὕτως Vat. C. αὐτήν ex conjectura Brunck. Beck., quod sensus quidem causa non est necessarium; sive enim καὶ αὐτως veritas etiam pari modo, sive jungas καὶ αὐτως τινασσομένην,

quae vel sic jam (i. e. ante vela direpta) quassabatur, utrumque et vocabulorum illorum usui et loci sensui accommodatum est. Neque in eo offendendum esse, quod αὐτως versu praecedente jam legitur; ejusmodi enim repetitiones jam saepius invenimus, simillimum vero est II, 574 sq. At dixerit fortasse quispiam, illo ipso loco fretus, non posse utrumque versum in αὐτως exire, sed quemadmodum ibi altero versu αὐθις, altero αὐτις legatur, ita h. l. priore versu αὐτως scribendum esse, ne prorsus eadem voces in fine versuum sint; neque is me acriter repugnantem haberet. Hoc vero fortissimo argumento aliquis uti possit contra eos, qui ubique αὐτως scribendum esse putant ut Buttman. Lexilog. I p. 34 sqq. Sed rem in ambiguo relinquo.

1110. ὑπαινεσίῃσι vulg. ὑπεννεσίῃσι Med. Regg. B. E. ὑπ' ἐννεσίῃσι Vatt. B. C. D. Regg. A. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. recte.

1111. ὠρέξαντο Vrat. Vind.

- 1115 ἀντίκα δ' ἐρράγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ὅτε δὲ πόντον
καὶ νῆσον καὶ πᾶσαν ὄσσην κατεναντία νήσου
χώρην Μοσσύνιοι καὶ ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῶ σὺν δούρατι κύματος ὄρμη
νίῃας Φρίξοιο μετ' ἡϊόνας βάλε νήσου
1120 νύχθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
λῆξεν ἅμ' ἡελίῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
ἀλλήλοισι, "Αργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.
„Αντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίου, οἵτινες ἐστὲ
„ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.
1125 „πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄλλαι
„νηὸς ἀεικελῆς διὰ δούρατα πάντα κέδασσαν,
„ἣ ἔνι τειρόμενοι ἅμ' ἐπὶ χρέος ἐμβεβαῶτες.
„τοῦνεκα νῦν ὑμέας γοναζόμεθ', αἶ κε πίθησθε,

1115. *vīe* Med. Ald.

1116. Post hunc versum vulgo hic legitur: *νησὸν τ' ἡπειρόν τε περ αἰὲς ἀγχοῦσι νήσου*. Sed legitur is in solo Vat. B. (de Guelph. non constat) et in Med. a manu recentiori margini additus est, transiit vero ex Flor. in reliquas editiones. Verum a reliquis codd. omnibus abest, etiam a cod. Cardinalis Zeladae, quem hic ut perpaucis aliis locis commemorat Flangini. Recte igitur eum ejecerunt Brunck. Beck. Acute observavit Hemsterhusius, hunc versum in priori editione lectum esse, cui deinde poeta eos, quos nunc legimus v. 1116. 7, suffecerit, assentientibus Ruhnkenio ep. crit. p. 278 et Gerhard. Lectt. p. 34.

1117. *Μοσσύνιοι* Flor. — καὶ ὑπέρβιοι Reg. A. Vind.

1121. *ἀντεβόλησεν* Med. a m. 1.

1125. *πόλι τε γὰρ τρηχεῖαι* Guelph.

1126. *δούρα* Guelph. — *ἐκέδασαν* Flor. Brub. Basil. *πάντ' ἐκέδασσαν* vulg., quod correxi ad v. 1072.

1127. Hic versus, quem et libri omnes habent et Scholl. agnoscunt, sensum turbat, quia verbo finito caret, nam quod Scholl. dicunt, participium *ἐμβεβαῶτες* pro verbo finito positum esse, quo spectat etiam glossa *ἐμβεβήκαμεν* in Reg. A., id linguae graecae consuetudo non ad-

mittit. Triplici modo vitium explicari potest, nam aut versus ipse corruptus est, aut excidit alius post eum versus, aut immigravit ex priora recensione et delendus est. Haec fuit sententia Brunckii, qui versum ejecit, probantibus Beckio, Ruhnkenio ep. crit. p. 278, Gerhardo p. 34. Sed his adsentire non possum; primum enim vocabula praecedentia *νηὸς ἀεικελῆς* flagitare aliquid videntur, quod in sequentibus ad ea referatur; deinde etiamsi hunc versum e priora editione servatum putamus, ne ibi quidem solus poterat ita legi, debebat versus aliquis sequi qui verbum finitum haberet, qualem finxit etiam Gerhardus: *πόντον ἐπέπλωμεν πατρὸς κρυερῆσιν ἐρετμαῖς*. Quod cum ita sit, intelligi non potest, quomodo factum sit, ut alter tantum horum versuum in libros nostros immigraverit, alter exciderit. Accedit, quod non in quibusdam modo libris versus ille comparet, ut is de quo ad v. 1116 sermo fuit, sed in omnibus legitur. Itaque hunc versum jure tenendum judico, et aut mendam aliquam in ipso latere, aut versum sequentem librariorum culpa omisum puto.

1128. *ἡμέας* Med. — *πίθοικε* Reg. A., sed *πίθοισθε* in marg. *πίθοισθε* etiam Regg. C. E., quod receperunt Brunck. Beck. male. Vid. ad I, 623. *αἶ κε πίθηαι* Hom. Il. I, 207. XXI,

- „δοῦναι ὅσον θ' εἴλυμα περὶ χροὸς ἡδὲ κομίσσαι
 1130 „ἀνέρας οἰκτεῖραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
 „ἀλλ' ἰκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσασθε
 „Ξεινίου, Ἰκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἰκέται τε
 „καὶ ξεῖνοι· ὁ δὲ πού καὶ ἐπόσιος ἄμμι τέτυκται.“
 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινεν,
 1135 μαντοσύνας Φινῆος οἰσάμενος τελέεσθαι·
 „Ταῦτα μὲν ἀντίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέοντες.
 „ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὥς ποθι γαίης
 „ναίετε, καὶ χρέος οἶον ὑπεῖρ ἄλα νείσθαι ἀνώγει,
 „αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν ἡδὲ γενέθλην.“
 1140 Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι·
 „Αἰολίδην Φρίξον τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἴαν ἰκέσθαι
 „ἀτρεκέως δοκέω πού ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοὶ,
 „Φρίξον, ὅτις πτολίεθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο
 „κριοῦ ἐπεμβεβαὼς, τὸν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
 1145 „Ἑρμείας· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε.
 „τὸν μὲν ἔπειτ' ἐῴρεξεν ἐῆς ὑποθημοσύνησιν
 „Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διὶ καὶ μιν ἔδεκτο
 „Αἰήτης μεγάρῳ κούρῃν τέ οἱ ἐγγυάλιξεν
 „Χαλκιόπην ἀνάεδνον ἐϋφροσύνησι νόοιο.
 1150 „τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη

293. XXIII, 82. Od. I, 279. αἶ κα
 πίθηται II, I, 420. XI, 791.

1130. εἴλυμα Steph.

1131. αἰδέσασθε Vrat. Vind.

1134. ἐπιφραδέως προσέειπεν
 Vat. B.

1135. οἰσάμενος Vrat. Vind.

1137. ὥς ποθι Regg. A. B. E.
 ἐποθι Reg. D. ὁππόθι ex emenda-
 tione Brunck., quod contra librorum
 consensum recipere nolui, quamquam
 fateor, me mirum illud ὥς ποθι alibi
 non legisse.

1138. ὑπερ Vat. B.

1144. ἐπεμβεβαὼς Vrat.

1145. Ἑρμείης et hic et IV, 121
 Brunck. libris invitis, sed obsequente
 Beckio. Fortasse formam epicam se
 restituere ratus est, ignorans, Ἑρ-
 μείας apud Homerum ubique legi,
 formam vero Ἑρμείης neque Homero
 in usu fuisse, neque alii cuiquam
 epicorum, cf. Schaefer. ad Hesiod.

Op. 68. — ἴδηςθε Vatt. A. B. C. D.
 Regg. A. C. D. Med. Guelph. Vind.
 Flor. Brub. Basil. Optativus, quem
 reliqui codd. et editiones inde a Pa-
 risina exhibent, unice verus est. —
 Post hunc versum vulgo legitur is,
 qui est infra v. 1270, recte h. l. a
 Brunckio ejectus. Nam neque hujus
 loci sensus postulat, ut locus indice-
 tur, ubi vellus videri possit, quod
 putat Beck., neque Apollonii est,
 versus eosdem Homericam ratione re-
 petere, quod supra jam monitum est.
 Praeterea h. l. Scholl. hunc versum si-
 lentio transeunt, infra eum commemo-
 rat Schol. Flor. Itaque certissimum
 videtur, eum a librario quodam expli-
 cationis causa margini adscriptum
 deinde in textum irrepsisse, quod
 idem factum vidimus in fine libri pri-
 mi et II, 381, videbimus infra IV,
 348.

1146. ὑποθημοσύνησιν Med.

- 1185 „ένθα καὶ ένθα νέεσθαι, ὅπη φίλον, εἴτε μετ' Αἴαν,
 „εἴτε μετ' ἀφνειήν θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.
 „τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
 „δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἄργος
 „τεῦξεν. ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῦμα κέδασσεν,
 1190 „πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
 „στεινωπῷ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλησιν.
 „ἀλλ' ἄγεθ', ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισιν
 „κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίροθοι ἄμμι πέλεσθε
 „καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φρίξιοι θυηλὰς
 1195 „στέλλομαι ἀμπλήσων Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.“
 „Ἴσχε παρηγορέων· οἱ δ' ἔστυγον εἰσαῖοντες.
 οὐ γὰρ ἔφραν τεύξεσθαι ἐνὲος Αἰήταο
 κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὧδε δ' ἔειπεν
 Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι.
 1200 „ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὐ ποτ' ἄρωγῆς
 „σχήσεται, οὐδ' ἡβαιὸν, ὅτε χρεῖά τις ἴκηται.

1185. ναίεσθαι Med.

1186. μετὰ Φθίην vulg., quod corruptum esse quisque videt, de Phthia enim hic sermo esse non potest, et mira sunt, quae ad hanc lectionem explicandam comminiscuntur Scholl. μετὰ Φθειήν Med., unde facile erat locum corrigere, non minus quam ex III, 1073, maxime vero ex IV, 348, ubi ipse hic versus male repetitur, sed servata verae lectionis parte μετ' ἀφνειοῦ. Hinc jam Facius Ep. crit. p. 12 versum emendavit, sed negligenter is loco inspecto κατ' ἀφνειὸν scribi jussit. Veram lectionem, quam in textu exhibui, invenit Brunck., probavit etiam C. O. Müller. Orchomen. p. 261.

1188. Πηληιάδος Guelph. — περί vulg. πάρα Vat. B. Regg. quinque, Vind. et Vrat. a m. 1, quod recte praetulit Brunck.

1189. ἐκέδασεν Med. a m. 1. ἐκέδασε Flor. Brub. Basil. ἐκέδασσεν Med. Vrat. κῦμα κέδασσεν ex conjectura dedi pro vulg. κῦμ' ἐκέδασσεν. Vid. ad II, 1072.

1190. ἐλθέμεν corrigi vult Brunck. ad III, 767 sine causa.

1191. πανημέριοι Vrat. Vind.

1193. ἐπίροθοι Brunck. Beck. — ἄμμι Med.

1194. Φρίξον Guelph. Male Brunckius hunc genitivum ab ommissa praepositione ὑπέρ pendere dicit, sensum ceteroquin recte explicans.

1196. τεύξασθαι Regg. A. C. E. et per aoristum ἐντυχεῖν explicat Schol. Paris.

1198. κριοῦ Reg. A. — μεμαότες Med. a m. 1. μεμαώτας Vind. μεμαώτας Reg. A. Vrat. ὧδέ τ' Reg. D. Vrat., quod non recipere debebant Brunck. Beck.

1200. ἄρωγῇ Vatt. A. C. D. Vind. et Vrat., ubi iota subscr. a manu recentiore additum est. ἄρωγῇ Regg. A. E. Med. ἄρωγῆ Reg. B., quod receperunt Brunck. et Beck. male. Si nominativus verus esset, σχήσεται passivam vim habere deberet, quam nunquam habet, et si haberet, hujus loci sensui aptum non foret. Unice verus est genitivus, ἡμέτερον σθένος οὐ ποτ' ἄρωγῆς σχήσεται, ut infra III, 1268 καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων μέλλον et, quod plane nostro loco respondet, IV, 1056 οὐδὲ σχήσεσθαι ἄρωγῆς ἐννεπον et σχήσεσθαι μαχῆς, Ἄργος Hom. II. IX, 655. XIII, 630. 747. XVII, 503. al.

1201. σχίσεται Guelph.

- „ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείησιν ἄρηρεν
 „Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
 „στεῦται δ' Ἡελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
 1205 „ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δέ κεν Ἄρει
 „σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
 „οὐ μὰν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἐλεῖν δέρος Αἰήταο
 „ῥηϊδίον, τοῖός μιν ὄφρις περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔρυται
 „ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, ὃν αὐτὴ Γαῖ' ἀνέφυσεν
 1210 „Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφασίνη ὅθι πέτρῃ,
 „ἐνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ
 „βλήμενον, ὅπποτε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
 „θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὐτῶς
 „οὔρεα καὶ πεδίον Νυσηῖον, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 1215 „κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἶλε παρειὰς
 αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἶψα δὲ Πηλεὺς
 θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·
 „Μὴ δ' οὕτως, ἡθεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.
 1220 „οὔτε γὰρ ὧδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερεῖους
 „ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 „ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἷω ἐπισταμένους πολέμοιο
 „κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
 „τῷ, εἰ μὴ φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
 1225 „οὔ οἱ χροισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.“
 „Ὡς οἷγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβὰδὸν ἡγορόωντο,

1203. περί δαίδια vulg. Conjun-
 ctim recte scribunt Regg. A. B. E.
 Brunck. Beck.

1206. ἐνοπὴν Reg. C. et A. a m. 1.
 Eorundem vocabulorum confusorum
 exempla habet Wernick. ad Tryph.
 p. 48. — ἰσοφαρίζει Regg. A. C. E.

1207. μὴν Guelph. — δέρας Flor.

1208. τοῖός μὲν Reg. E.

1209. ἀνέφυσε Vrat.

1210. Τυφασίνη Reg. D. Τυφω-
 νείη Regg. A. B. C. E., quod rece-
 perunt Brunck. Beck., pessime. Τυ-
 φασινία vocatur rupes etiam ab utro-
 que Schol. et Etymol. M. s. v.
 Τυφῶς.

1212. στιβαρὰς Flor. Brub. Basil.

1214. Νυσηῖον vulg. Νυσηῖον
 Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Flor.

Brub. Basil. Brunck. Beck. Νησηῖον
 Guelph.

1215. Σερβωνίδος Med. Ald.

1219. Μηδ' Brunck. male. No-
 tum est δὲ ita usurpatum. — δειδίσσεο
 Med. — μύθῳ Med. a m. 1. Vrat.
 Vind. var. lect. ap. Schol. Flor. ex
 confusione frequentissima natum.

1220. De οὔτε γὰρ, ne forte οὔτι
 γὰρ scribi malis, v. Schaef. ad Dio-
 nys. de comp. p. 409 s.

1222. ἡμᾶς Guelph. — οἷον' vulg.,
 quod epicorum usu exclusum est,
 οἷον Vind. οἷον Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.,
 quod recte revocavit Beck.

1224. μῆτι Reg. A. — ὀπάσει Flor.
 Brub. Basil. ὀπάσσοι Regg. quinque,
 quod male receperunt Brunck. Beck.

μέσφ' αὖτις δόρποιο κορεσάμενοι κατέδαρθεν.

ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν ἐϋκραῆς ἄεν οὔρος·

Ἰστία δ' ἦειραν, τὰ δ' ὑπαὶ ῥιπῆς ἀνέμοιο

1230 τείνετο· ῥίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.

Νυκτὶ δ' ἐπιπλομένη Φιλυρηΐδα νῆσον ἄμειβον·

ἐνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὖτ' ἐν Ὀλύμπῳ

Τιτήνων ἦνασεν, ὁ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον

Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισιν,

1235 Ῥεῖν ἑξαπαφῶν παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις

τέτμε θεὰ μεσσηγύς· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας

ἔσσυτο χαιτήεντι φυὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ·

ἣ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἦθεα κεῖνα λιποῦσα

Ὠκεανὶς Φιλύρῃ εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν

1240 ἦλθ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον ἄλλα μὲν ἵππῳ,

ἄλλα θεῷ, ἀτάλαντον ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.

Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνα ἀπειρεσίην τε Βεχείρων

γαῖαν ὑπερφιάλους τε παρεξενέοντο Σάπειρας

Βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἶεν ἔτεμνον

1245 ἔσσυμένως λιαροῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.

καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφαίνεται Πόντου.

1227. κατέδραθεν Guelph.

1229. ὑπὸ ῥιπῆς ex conjectura Brunck. Beck., quae est dictio Homero frequentissima v. Passov. ad Dionys. Perieg. 674. Sed admodum dubitandum est, an ὑπαί, ἀπαί et similia, ubi ante litteras liquidas apud epicos posteriores leguntur, semper librariis tribuenda sint, quum permultis locis omnium vel multorum librorum consensu legantur. Ita ipsum hoc ὑπαὶ ῥιπῆς habet Callim. Hymn. Del. 25. Dionys. Perieg. 674. 962. Quint. Smyrn. III, 225. cf. Heyn. ad Hom. Vol. IV p. 202 s. Spitzner. vers. her. p. 52 sq. Itaque et nostro loco, quamquam certum est Apollonium ὑπὸ ῥιπῆς dicere potuisse et similia multa dixisse, tamen contra librorum consensum nihil novare volui. Eodem modo ὑπαὶ λίγα omnium librorum consensu legitur IV, 1159. ὑπαὶ λαγόνων IV, 1613. ὑπαὶ λιβάδεσσι IV, 1735.

1230. ἀποπροέλειπον Reg. A. ἀπό-προ ἔλειπον Vatt. A. C. D.

1231. ἐπιπλομένης Med. ἐπιπλο-

μένοι Guelph. Hoerstel., quamquam accentus errorem arguit,—Φιλυριδα Schol. Flor.

1233. τρηταῖον Vatt. C. D.

1234. ἐπὶ Reg. A.

1235. ἑξαπάφων vulg. Accentum correxi.

1237. ἐναλίγκιος Vind.

1240. ἐνθ' pro ἦλθ' Vatt. A. B. D. Regg. A. B. C. (in B. ἦλθ' suprascr.) Med. Guelph. Flor. Brub. Basil. In Reg. D. hic versus cum duobus praecedentibus omissus est.—Χειρῶνα Vatt. A. B. D.

1241. ἄλλα θεῷ δ' Reg. D. ἄλλα δὲ θεῷ Regg. A. C. E. Guelph., quod librariorum prudentiae debetur. De omisso δὲ omnia sunt pervulgata.

1242. δὲ Μάκρωνα Vrat. Vind.

1243. πάρεξ ἐνέοντο vulg. Coniunctim scriptum est in Vatt. A. C. D. Regg. A. D. E. Guelph. Vrat. Brunck. Beck. ut v. 651 et 941.

1244. Βίζυρας Reg. A.—ἐπὶ πρὸ Vat. A.

1246. νησομένοισι Flor. νισομένοισι Brub. Basil.

- καὶ δὴ Κανκασίων ὄρεων ἀνέτελλον ἐρίπναι
 ἡλίβατοι, τόθι γυνῖα περὶ στυφελοῖσι πάγοισιν
 ἰλλόμενος χαλκήησιν ἀλυνκτοπέδῃσι Προμηθεὺς
 1250 αἰετὸν ἦπατι φέρβε παλιμπετὲς αἰσδοντα.
 τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἔσπερον ὀξέϊ ῥοίζῳ
 νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 λαίφεα πάντ' ἐτίναξε παραιθύνξας πτερούγεσσιν.
 οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο φυνὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
 1255 ἴσα δ' ἐϋξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἐρετμοῖς.
 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον αἶον αὐδὴν
 ἦπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος· ἔκτυπε δ' αἰθὴρ
 οἰμωγῇ, μέσφ' αὐτίς ἐπ' οὐρεος αἰσδοντα
 αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
 1260 ἐννύχιοι δ' Ἀργοιο δαημοσύνησιν ἔκοντο
 Φᾶσιν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντου.
 Αὐτίκα δ' ἰστία μὲν καὶ ἐπίκροιον ἔνδοθι κολῆς
 ἰστοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
 ἰστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὦκα δ' ἐρετμοῖς
 1265 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὁ πάντη
 καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
 Κανκασον αἰπήεντα Κυταιίδα τε πτόλιν Αἴης,
 ἐνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἱερά τ' ἄλση
 τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφεις εἴρυντο δοκεύων,
 1270 πεπτάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 αὐτὸς δ' Αἰσουλίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
 οἴνου ἀκηρασίοιο μελισταγέας χέε λοιβὰς
 Γαίῃ τ' ἐνναέταις τε θεοῖς ψυχαῖς τε καμόντων

1249. χαλκήησιν vulg. contra me-
 trum; correxit Hoelzlinus. — ἀλ-
 κτοπέδῃσι Reg. A. Schol. Paris.

1251. ἀκροτάτοις Reg. A.

1255. ἐϋξέστας Guelph., sed oi su-
 prascr. a manu recentiore. — πάλλεν
 Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. πέλλεν
 Reg. A.

1256. δὲ μετέπειτα legisse videtur
 Schol. Paris. — δ' omittit Vrat. — πο-
 λύστονον Vind., sed ou suprascr. a m. 2.

1259. ὠμίστην Vatt. A. C. D. Reg.
 A. Med.

1260. ἀλημοσύνησιν vulg. sine
 sensu. Certissimam emendationem
 Arnaldi, Lectt. gr. p. 240, δαημοσύ-
 νησιν, quam confirmat Scholl. inter-

pretatio τῇ ἐμπειρίᾳ, cum Brunck.
 Beck. recepi. Error natus est ex
 similitudine litterarum ΔΑ et ΑΑ.

1261. εὐρύοντα Reg. A.

1262. καὶ omittit Guelph.

1263. ἀν δὲ καὶ suspicatur Beck.
 male.

1266. καχλάζων vulg. καχλάζων
 Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat.
 Vind. Brunck. Beck. — ἔχων ἐπ'
 Regg. quatuor, Guelph. — ἀριστερᾷ
 Flor. ἀρίστερα Brub. Basil.

1269. ἔδρυντο Guelph.

1270. Versus deest in Reg. E.,
 fortasse quia librarius eum supra jam
 legerat.

1272. ἀκηρασίοιο Vrat. Vind. Flor.

ἡρώων· γουνουῖτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγούς
 1275 εὐμενέως καὶ νηὸς ἐναίσιμα παίσματα δέχθαι.
 αὐτίκα δ' Ἐγκαῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπεν.

„Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν ἡδὲ ῥέεθρα
 „Φάσιδος· ὦρη δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μητιάσθαι,
 „εἴτ' οὖν μελιχλή πειρησόμεθ' Ἀλήταο,
 1280 „εἴτε καὶ ἄλλοίη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὁρμή.“

Ὡς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὖτε παρηγορήσιν Ἰήσων
 ὑπόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίησιν ἐρύσσαι,
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦεν
 νισσομένων, ἔνθ' οἷγε διὰ κνέφας ἠὺλίζοντο.
 1285 ἡὼς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοισι φράνθη.

1277. δὴ omittit Guelph.

1278. μητιάσθαι Guelph. μιτιά-
 σθαι Flor.

1281. Ἄργου δὲ, omisso αὖτε
 Guelph. — παρηγορήσιν vulg., quod
 in solo Vat. B. legitur et ex ed. Flor.
 in edd. irrepsit; codd. reliqui omnes
 et Steph. Brunck. Beck. habent παρ-
 ηγορήσιν.

1282. ἐρύσαι vulg. ἐρύσσαι Vatt.

A. C. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat.
 Vind. Brunck. Beck.

1283. εἰσελάσαντες Med. a m. 1.
 Flor.

1284. νεισσομένων Guelph. νισ-
 σμένων Med.

1285. Versus deest in Med. —
 ἐελδομένοις ἐφράνθη Reg. B. Vrat.
 Vind., quod non recipere debebant
 Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

14.1.75

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἑρατῶ, παρὰ θ' ἴστασο, καί μοι ἐνίσπε
 ἔνθεν ὅπως ἐς Ἴωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
 Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
 ἔμμορες, ἄδμῆτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
 5 παρθενικάς· τῷ καὶ οἱ ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.

Ὡς οἱ μὲν πυκνοῖσιν ἀνωϊστῶς δονάκεσσι
 μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
 Ἥρη Ἀθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
 ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θάλαμόνδε κιοῦσαι
 10 βούλευον· πείραζε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη.

„Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διὸς, ἄρχεο βουλῆς.
 „τί χρέος; ἢ δόλον τίνα μήσεαι, ᾧ κεν ἐλόντες
 „χρύσειον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο;
 „ἢ καὶ τὸν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπύθοιεν
 15 „μειλιχίοις; ἢ γὰρ ὅγ' ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.

1. πάρα Flor. Brub. Basil. — Hoc
 versu usus est Athenaeus XIII
 p. 555. B.

3. Vocabulis ὑπ' ἔρωτι in Guelph.
 superscriptum est ὑπὲρ οὔτι.

4. ἄμμορες Guelph.

5. καὶ σοὶ Vat. B. a m. 2. καὶ τοι
 Vat. C. Regg. A. C. D. E. marg.
 Vind. Flor. Steph. Brunck. Beck.
 In reliquis codd. et edd. est vulgata
 lectio καὶ οἱ, quam revocavi, quum
 alteram illam ex interpretatione na-
 tam esse perspicuum sit. Nam οἱ
 significat tibi, ut supra I, 893 εἰσὶ,
 ubi item libri nonnulli τοι praebent.
 cf. Gerhard. p. 93. Haec vero lectio
 praefenda est, quia non facile po-

tuit a librariis proficisci. Ad sensum
 Brunckius apte contulit Ovid. de A.
 A. II, 15:

Nunc mihi si quando, puer et
 Cytherea favete,
 nunc Erato; nam tu nomen
 amoris habes.

qui versus ex nostro fluxisse vi-
 detur.

6. πυκνοῖσι Med. a m. 1.

9. ἀπὸ νόσφι Vatt. A. D. Flor.
 Brub. Basil.

12. ἢ δέλον Med. a m. 1.

15. ἢ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος vulg.,
 sed hoc in solo Vat. B. et Flor. legi-
 tur. εἰ γὰρ ὁ μὲν Guelph. ἢ γὰρ
 ὁ μὲν Vatt. A. C. D. Med. Vrat.

„ἔμπης δ' οὐ τινα πείραν ἀποτροπᾶσθαι ἔοικεν.“

Ὡς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Ἀθηναίη προσέειπεν·

„Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὀρμαίνουσαν,

„Ἥρη, ἀπηλεγέως ἐξείρειαι. ἀλλὰ τοι οὐπω

20 „φράσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει

„θυμὸν ἀριστήων· πολέας δ' ἐπεδοίασα βουλὰς.“

Ἡ καὶ ἐπ' οὐδὲος αἶγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν
ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσιν· ἀντίκα δ' Ἥρη
τοῖον μητιόωσα παροιτέρη ἔκφατο μῦθον.

25 „Δεῦρ' ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω

„παιδὶ ἐῷ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἶ κε πύθεται

„κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι

„θέλξει οἷστεύσας ἐπ' Ἰήσωνι. τόν δ' ἂν ὁτω

„κείνης ἐννεσίησιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.“

30 Ὡς ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνη,

καὶ μιν ἔπειτ' ἐξαὐτίς ἀμείβετο μειλιχίοισιν·

„Ἥρη, νήϊδα μὲν με πατήρ τέκε τοῖο βολάων,

Vind. ἦ γὰρ ὅδ' Regg. A. C. D. E.
ἦ γὰρ ὅγ' Reg. B., quod vix dubitandum est quin verum sit, commendatum Homericō: ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει II. I, 342. Reliqua ex correctione metro caventium nata sunt. Eadem est sententia Gerhards p. 124 s.

16. ἀποτροπᾶσθαι Flor.

17. παρ' ἄσσον vulg. Junctim habent Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. Guelph. Vind. Vrat. Schol. uterque, Brunck. Beck. ut II, 961. — προσέειπεν Med. Vrat.

18. Hic versus deest in Vatt. A. C. D.

20. φράσασθαι Vrat. Vind. — τοῦτον τὸν δόλον Reg. A.

21. πολλὰς Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., quia πολέας de masculino tantum adhibeatur. Sed unius codicis auctoritatem (nam unius instar illos quinque habendos esse jam saepe monitum est) reliquis omnibus invitis sequi nolui, praesertim cum intelligi nullo modo possit, quid commoverit librariorum, ut πολέας illud, quod soloecismi speciem prae se fert, scriberent, si usitatissimum illud πολλὰς invenissent. Itaque putandi sunt hoc sibi indul-

sisse poetae recentiores (nam in Homero nihil ejusmodi reperitur), ut πολέας feminino genere adhiberent, ut Homerus singularem πολὺς. Duo ejus usus exempla praebet Callimachus, H. in Dian. 42 et in Del. 28, quae corrigere tentavit Brunckius. Praeterea apud Nostrum IV, 333 libri omnes fere habent πολέων, ad femininum νήσους referendum, similiterque in Epigr. adesp. CCCXLVII πολέων εὐεργεσιάνων.

26. ὀτρύνωμεν Vrat. Vind. — πύθεται corrigi jubet Brunck., male. Vid. ad I, 623.

27. κούρη Guelph. — Αἰήταο Vatt. A. B. D. Regg. A. B. E. Med. a m. 1. Flor. Ald. Brub. Basil. Αἰήτου Guelph. ed. Paris. Steph. Αἰήτεω Med. a m. 2. Vat. C. Vrat. Vind. (de Regg. C. D. non constat) Hoelzlin. Brunck. Beck. — ἐοῖσι Vatt. A. D.

29. αἰνεσίησιν vulg. ἐννεσίησιν Reg. B. Guelph. ἐννεσίησιν Vatt. A. D. Med. Regg. A. C. D. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

31. ἐξ αὐτίς Vatt. B. D.

32. ἔτεκε Flor. — τοῖο omittunt Vat. B. Flor. — βουλᾶων Vat. B. Flor. τοίων βουλέων Reg. A. marg.

- „οὐδέ τινα χρειῶ θελκτήριοι οἶδα πόθοιο.
 „εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει, ἢ τ' ἂν ἔγωγε
 35 „ἐσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.
 Ἦ καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὃ ῥά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
 ὁππότε μιν τὰ πρῶτα παρὰ Διὸς ἦχεν ἄκοιτιν.
 Ἔρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
 40 ἔσταν, ἵν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἥφαιστοιο.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει
 νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν, ὃ ἔνι πάντα
 δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός· ἢ δ' ἄρα μούνη
 ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.
 45 λευκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὥμοις
 κόσμει χρυσείῃ διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
 πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
 ἔσχεθεν, εἶσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὤρτο,
 εἶσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ
 50 ἴξανεν, ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
 τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.
 „Ἥθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειῶ τε κομίζει
 „δηναιὰς αὕτως; τί δ' ἰκάνετον, οὗ τι πάρος γε
 „λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεστε θεάων;“

B. τοῖο βουλέων Reg. D. τοίων βουλάων Reg. E.

34. εἰ δ' αὐτῇ σοι corrigi voluit vir doctus in Ephemerid. Ienens. 1808 N. XIV p. 188, ne versus a dactylo cum spondeo ordiatur, quod vitasse putat poetas epicos. Sed ejusmodi versus satis multi non solum apud Apollonium (ut paullo ante II, 1277 Κολχίδα μὲν δὴ) sed etiam apud Homerum et reliquos epicos omnes leguntur; cf. Spitzner. de vers. her. p. 9.

36. ἐπὶ παρ μέγα Regg. quatuor ex correctione metrica, nam iidem habent ἀναΐξασαι.

37. ὃ ῥά vulg. ὃ ῥα Reg. E. Brunck. Beck. — δεῖμε Guelph.

38. ταπρῶτα vulg. τὰ πρῶτα Guelph. Beck. — παρὰ Διὸς Hoelzlin. errore typ. et Shaw.

41. εἰς Brunck. Beck., quod legitur in solis Vrat. Vind.

42. πλαγκτὴν Flor. πλωτὴν Schol.

Flor. — μοιχόν Reg. A. — ἢ ἔνι Regg. tres.

43. χάλκευε Vatt. C. D. Regg. A. D. E. Brunck. Beck. ut solent.

44. ἦστο Guelph.

45. λευκοῖσι Vatt. A. B. C. D. Reg. E. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. (qui et hic et v. 43 falso dicit, suam lectionem in Vrat. reperiri.)

46. κόσμη Vind. — διακερκίδι Vatt. A. C. D.

47. πάροιθεν Guelph.

48. τ' ἐψ' ἐκάλει Vat. D. τάσδ' ἐκάλει Regg. quinque.

49. ἦσέ τ' Flor. εἶσέτ' Steph. errore typothetae. — κλεισμοῖσιν Med. Flor.

51. αἰμιλλοῖσιν Flor.

53. δηνέας Vrat. — δηναιὰς Schol. Paris. Vid. de accentu Wernick. ad Tryph. p. 420. — τό δ' ἰκάνετον Med. Flor. Brub. Basil. — Fluxisse haec ex Hom. II. XVIII, 386 monent Scholl.

54. περί ἐστὲ Vrat.

- 55 Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 „Κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτη.
 „ἦδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
 „Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.
 „τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
 60 „δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
 „τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ περ ἐς Αἶδα ναυτίλληται
 „λυσόμενος χαλκέων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
 „ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
 „ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελὶς κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 65 „ὅς μ' ὑπερηνορέῃ θυέων ἀγέραςτον ἔθηκεν.
 „καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων,
 „ἐξότ' ἐπὶ προχοῇσιν ἄλις πλήθοντος Ἀναύρου
 „ἀνδρῶν εὐνομίας πειρωμένη ἀντεβόλησεν
 „θήρης ἐξανιών· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα
 70 „οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
 „χείμαρρῶι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
 „γρηῖ δὲ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
 „αὐτὸς ἐοῖς ὥμοισι διέκ προαλὲς φέρειν ὕδωρ.
 „τῷ νύ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδέ κε λῶβην
 75 „τίσειεν Πελὶς, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσεις.“

55. προσέειπε Guelph., quod restituere obliti sunt Brunck. et Beck.

58. οἶδ' ἄλλοι Guelph. οἶδ' ἄλλοι Reg. D., unde Brunck. ex conjectura dedit οἷ τ' ἄλλοι receptum a Beckio. Sed nulla est causa a vulgata discedendi, vid. ad I, 910. — ὅσοι Guelph.

59. μέλας Vat. D. a m. 1. μέγαν a secunda.

61. εἴ κέν περ ex emendatione Brunck. Beck., quia de conjunctivo dubitabant, male. Epicos εἰ cum conjunctivo jungere notissimum est, cf. ad I, 905. Thiersch. Gr. p. 625. Hom. Od. XVI, 98 καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται, qui locus cum nostro eo magis convenit, quod hic εἰ καὶ ita positum est, ut potius καὶ εἰ expectaveris, ut Soph. Oed. R. 306.

64. ἐγγελάσῃ Guelph.

65. ὑπερονορέῃ Vrat.

67. προχόῃσι Med. a m. 1.

68. ἀντεβόλησα Guelph.

69. θήρη Reg. A. — δὲ παλύνετο Vrat. Vind. fortasse recte.

70. ἡ δὲ Guelph. — αὐτὰς Reg. A.

72. εἰσαμένη Guelph. — ὀλοφύρετο Reg. A.

73. αὐτοῖς Reg. D. — διεκπροαλὲς vulg. inepte. δι' ἐκπροαλὲς Reg. A. δι' ἐκ προαλὲς Reg. D., quod conjectura invenit Arnald. Lectt. gr. p. 241 et receperunt Brunck. Beck. male; quis enim ἐκ ita positum ferat? διέκ προαλὲς Guelph. διέκ προαλὲς Vrat., quod unice verum est.

74. νῦν μοι Reg. A. Vind. νῦν μ' Vrat. — ἄλληκτον Vatt. A. B. D. Reg. D. Flor. Brub. Basil.

75. τίσεις Flor. — ὀπάσσης vulg., quod ferri vix potest. ὀπάσσεις Reg. D., quod non melius est, sed receptum a Brunck. et Beck. ὀπάσσεις Guelph., quod unice verum est et facile in vulg. corrumpi potuit, nihil enim saepius quam terminationes ης et εις confunduntur. Eadem constructio est Aristoph. Eccles. 162 οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοθήσε-

- Ὡς ἤνθα· Κύπριν δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων.
 ἄζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
 καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσιν·
 „Πότνα θεὰ μή τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
 80 „Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
 „ἢ ἔπος, ἢέ τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἶγε κάμοιεν
 „ἠπεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.“
 „Ὡς ἔφαθ'· Ἥρην δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
 „Οὗ τι βίης χατέουσαι ἰκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
 85 „ἀλλ' αὖτως ἀκέουσα τεῶ ἐπικέκλεο παιδί,
 „παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
 „εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
 „ῥηϊδίως μιν ἐλόντα δέρος χρύσειον ὄτω
 „νοστήσειν ἐς Ἴωλκόν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.“
 90 „Ὡς ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν·
 „Ἥρην, Ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὕμμι μάλιστα,
 „ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἔοντι
 „τυτθὴ γ' αἰδῶς ἔσσειτ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
 „οὐκ ὄθεται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
 95 „καὶ δὴ οἱ μενέηνα περισχομένη κακότητι.
 „αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηχέας ἄξαι οὔιστους
 „ἀμφαδίην. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεῖς,

ται, ubi Brunckius ipse locum geminum affert Eur. Hippolyt. 474 ἢ τ' ἄρ' ἂν ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροισιν ἂν, Εἰ μὴ γυναιῖνες μηχανὰς εὐρήσομεν.

76. δὲ νεοστασίη vulg. Correxist sagacitas Ruhnkenii ep. crit. p. 299, cujus emendationem receperunt etiam Brunck. Beck. Sed quod idem θυμὸν pro μύθων legi vult, id necessarium non esse ipse vidit; habet tamen θυμύθων Reg. E. ex errore frequentissimo.

77. ἐνθεν Guelph. unde Hoerstel. ἐνθ' ineptissime.

79. μήτι τοι Vat. D. Vrat. Vind. Med. a m. 1 et in Vat. D. ποτε ante τοι a m. 2 additum. μήτ' ἂν τι malle se dicit Brunck. inepte. Male etiam vertit Beck.: nihil profecto pejus aliud fuerit Venere. Sed non μήτοι ut vulgo, sed μήτοι scribendum est; sensus est: ne quid tibi pejus sit Venere, si etc. — κακὸν Vat. D.

81. ἢ ἔργον Reg. A. ἢ ἐτέργον Med. ἢέτ' ἔργον Vind. ἢ ἔτ' ἔργον Vrat. χεῖρες Guelph. Vrat. Flor.

82. ἠδεπαναί Vat. D. et ἠδαπαναί a m. 2. — μῆτις Reg. A. — χαρίζαιτο Reg. A.

83. ἀγόρευεν Vrat. Vind.

84. χατέουσα Guelph.

87. γὰρ καὶ οἱ Vat. B.

91. μάλιστα ut h. l. usurpatum est Eur. Iph. Aul. 1603 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται, ubi Musgrav. nostro loco usus est; cf. Wessel. ad Herod. p. 517. Schweigh. ad Athen. T. VII p. 12 sq.

94. ἐριδμαίων Vatt. A. D.

95. μενέηνε Guelph.

96. αὐτοῖσι Regg. tres, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

97. ἀμφαδίην libris invitis Brunck. Beck. Vid. ad II, 1020. — ἐπηπείλησα Guelph.

- „εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 „ἔξω ἐμὰς, μετέπειτά γ' ἀτεμβολίμην ἐοὶ αὐτῇ.“
 100 Ὡς φάτο· μείδῃσαν δὲ θεαὶ, καὶ ἐσέδρακον-ἄντην
 ἀλλήλαις. ἣ δ' αὖτις ἀκηχεμένη προσέειπεν·
 „Ἄλλοις ἄλγεα τὰμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με χορὴ
 „μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλις εἰδυῖα καὶ αὐτῇ.
 „νῦν δ' ἐπεὶ ὑμῖ φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρησιν,
 105 „πειρήσω, καὶ μιν μειλίξομαι, οὐδ' ἀπιθήσει.“
 Ὡς φάτο· τὴν δ' Ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρὸς,
 ἥκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν·
 „Οὔτω νῦν, Κυθήρεια, τόδε χρέος, ὥς ἀγορεύεις,
 „ἔρξον ἄφαρ· καὶ μὴ τι χαλέπτεο, μηδ' ἐρίδαινε
 110 „χωρόμενη σῶ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω.“
 Ἡ ῥα καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη.
 ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταί γε παλίσσυντοι. ἣ δὲ καὶ αὐτὴ
 βῆ ῥ' ἵμεν Οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
 εὔρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῇ ἐν ἄλῳ,
 115 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τόν ῥα ποτὲ Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐγκατένασεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἱμερθεῖς. ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῷ γε
 χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμήθεες, ἐψιόωντο.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ὧ ὑπὸ μαζῶ
 120 μάργος Ἔρως λαιῆς ὑποΐσχανε χειρὸς ἀγοστόν,

98. μῦθον Med. a m. 2.

100. ἐσέδρακον Reg. A. et suprascr. in Reg. E.

101. μετέειπεν Brunck. ex conjectura, mutationis causa non addita, quam non intelligo.

102. πέλει γέλος Vrat. Vind.

103. δ' post ἄλις tacite inseruit Brunck. et recepit Beck. sine causa. Ultimae in ἄλις ante vocalem productae exempla habet Spitzner. de vers. her. p. 51.

105. πειράσω Vat. D.

109. ἐρίδηνε vulg. perperam. ἐρίδηνον Regg. quinque soloece, quod receperunt tamen Brunck. Beck. Perspicuum est, vulgatam propter pronunciandi similitudinem pro ἐρίδαινε scriptam esse, ut infra v. 513 πάπτηνε vulgo pro πάπταινε legitur, idque ex conjectura restituissim, etiamsi non Guelph. ipsum illud ἐρίδαινε perspicue exhiberet.

110. μεταλήξει Vat. B. Reg. E. Brunck. Beck. ut solent.

112. ἡδὲ καὶ αὐτῇ Vatt. C. D. Regg. quatuor, Vrat. prorsus inepte et contra epicorum morem; receperunt tamen Brunck. et Beck. Eadem corruptio est I, 1145.

115. μετὰ δὲ Γανυμήδεα Reg. A.

118. κούροιο Vind.

119. ἐνίπλειον Guelph. Vrat. ἐνίπλεων Vind. — ὧ ἐπὶ μαζῶ pessime Brunck. Beck. ex uno Reg. D., libro pessimo; causam futilem affert Brunck., quia eadem praepositio in verbo ὑποΐσχανε recurat; quasi non vulgata potius hoc commendetur!

120. ὑπὸ ἴσχανε Vat. B. — ἀγοστόν vulgo sine sensu, quare Hemsterh. ad Lucian. T. I p. 211 versu praecedente emendaverat κόλπον ἐνίπλεον, sed succurrunt libri, ἀγοστόν Vind. ἀγοστόν Vat. B. Regg.

- ὀρθὸς ἐφεστηώς· γλυκερὸν δὲ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
 χοιρῇ θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σῖγα κατηφιόων· δοιὼ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὖτως
 ἄλλω ἐπιπροΐεις, κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι.
- 125 καὶ μὴν τοὺς γε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσθας
 βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησεν
 Κύπριν ἐπιπλομένην. ἡ δ' ἀντίη ἴστατο παιδὸς
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν.
 „Τίπτ' ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἢ ἐ μιν αὖτως
- 130 „ἦπαφες οὐδὲ δίκη περιέπλεο νῆϊν ἐόντα;
 „εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅ τι κεν εἴπω·
 „καὶ κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα,
 „κεῖνο, τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
 „ἄντρον ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
- 135 „σφαῖραν ἐϋτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
 „χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσῃ ἄρειον.
 „χρύσεα μὲν οἱ κύκλα τετεύχεται· ἀμφὶ δ' ἐκάστω
 „διπλόαι ἀψίδες περιηγέες εἰλίσσονται·
 „κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν· ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις
- 140 „κυανέῃ. ἀτὰρ εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
 „ἀστὴρ ὥς φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὀλκὸν ἵησιν.
 „τήν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 „θέλξον οἷστεύσας ἐπ' Ἰήσони· μηδέ τις ἔστω
 „ἀμβολίῃ. δὴ γάρ κεν ἀφανροτέρη χάρις εἴη.“
- 145 „Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαῖοντι.
 μείλια δ' ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρῃσι χιτῶνος
 νωλεμεῖς ἐνθα καὶ ἐνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπώς.
 λίσσετο δ' αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἡ δ' ἀγανοῖσιν

quinque (in B. suprascr. vulg.), quod recte receperunt Brunck. Beck.

121. ὀρθῶς Med. a m. 1.

122. χοιρῆς Regg. tres, Vind. — θάλλεν Reg. A.

123. ἔτ' αὖτως Vat. B. Flor. Brub. Basil. ἔτ' αὖτως Vat. A. Guelph.

124. ἄλλον Med. a m. 1 et Vrat. suprascr. ω. ἄλλων Vind.

126. ἐνόησα Guelph. ἐνόησεν Med. Vrat.

129. ἐπιμειδιάας Regg. tres. ἐπιμειδειδιάας Guelph. — αὖτως Brunck.

132. περικαλὲς Vind.

136. κατακτεατίσῃ Flor. Brub. Basil.

137. χρυσᾶ Reg. A. — τέτυκται Guelph. — ἑκάστα Reg. A.

141. ὅς pro ὥς Guelph.

142. ὀπάσσω Vrat.

144. ἀμβολίῃ Guelph.

147. ἔχετ' ex conjectura Brunck. Beck., quae non est necessaria. Constructio haec est: τῆς θεᾶς ἀμφιμεμαρπώς (cujus cum genitivo constructi exempla habet Jacobs. ad Anth. Pal. p. 168), εἶχεν αὐτήν τοῦ χιτῶνος.

- ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρύσασα παρειὰς
 150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιόωσα.
 „Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη ἡδ' ἐμὸν αὐτῆς,
 „ἣ μὲν τοι δῶρόν γε παρέξομαι οὐδ' ἀπατήσω,
 „εἴ κεν ἐνισκίμψης κούρη βέλος Αἰήταο.“
 Φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμήσατο, καδδὲ
 φαινωῶ
 155 μητρὸς ἐῆς εὖ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
 αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσέῃ περικάτθετο μίτρῃ
 πρέμνω κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξον.
 βῆ δὲ διὲκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἄλωήν.
 αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
 160 αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίῃ· δοιῶ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
 οὐρέων ἡλιβάτων, κορυφαὶ χθονὸς, ἥχι τ' αἰεθρεῖς
 ἥελιος πρῶτησιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
 νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἄστεά τ' ἀνδρῶν
 165 φαίνεται καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.

149. ἐπειρύσασα vulg., quod metri causa correxit Brunck.

150. κύσσε vulg. κύσσε Vatt. A. B. C. D. Reg. B. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

151. σεῖον Med. — ἐμοῦ Regg. A. E.

152. σοι Brunck. ex Regg. quatuor, perperam.

153. ἐνισκίμψεις Guelph. Hoerstel.

156. χρυσῇ vulg. χρυσέην Reg. D. χρυσέην Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. Vrat., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — μήτρῃ Vind.

158. δι' ἐκ vulg. male. Praeterea mirandum, poetam διὲκ μεγάροιο dicere, quum supra v. 116 Cupidinem non in domo sed in campo versantem fecerit. Quo ita offensus est Gerhard. p. 78, ut μέγαλοιο legi velit, sed et otiosum est hoc epitheton, neque video, quomodo tunc διὲκ construendum sit. Poeta sibi non constitisse putandus est; usus est enim HomERICA dictione διὲκ μεγάροιο, oblitus ei repugnare ea, quae supra dixerat.

160. αἰθερινὰς Regg. quinque. — καταιβάτης Med. a m. 1.

163. ἐρεύγεται vulg. sine sensu. ἐρεύθεται Guelph. Reg. D., quod ex conjectura reponi jusserant Steph. et Arnald. Lectt. gr. p. 76, et receperunt Brunck. Beck. — ἀκτίνεσσιν Med. Vrat.

164. ἄλλοθι vulg. errore nato ex voce praecedente, ἄλλοτε Regg. quinque, Brunck. Beck.

165. ἱεραὶ ῥοαὶ fortasse legendum esse judicat Spitzner. de vers. her. p. 76, qui recte observat in epicis constanter ὁ ῥόος et αἱ ῥοαὶ dici, a qua norma Apollonius quoque nunquam nisi hoc loco recedit. Sed ipsi adjicit, formam inusitatam fortasse inde aliquid excusationis habere, quod quasi circumloquendo fluvii ipsi hisce exprimuntur.

166. ἐν αἰθέρι vulg. ἀν' αἰθέρι Vatt. A. B. D. Regg. B. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Schol. Paris. ἀν' αἰθέρα Regg. A. E., quod unice verum esse maxime sequens πολλὸν docet, et receperunt Brunck. Beck.

- Ἡρώες δ' ἀπάνευθεν ἤης ἐπὶ σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἔλος λελοχημένοι ἡγορόωντο.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
 170 ἡρέμας ἢ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριόωντες.
 „ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
 „ἐξερέω· τοῦ δ' ὕμμι τέλος κρηῖναι ἔοικεν.
 „ξυνὴ γὰρ χρεῖῶ, ξυνοὶ δέ τις μῦθοι ἔασιν
 „πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σῖγα νόον βουλήν τ' ἀπερύκων
 175 „ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἷος ἀπούρας.
 „ἄλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἔκηλοι·
 „αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δῶματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 „νῆας ἑλὼν Φρίξοιο, δύω δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρους.
 „πειρήσω δ' ἐπέεσσι παρσίτερον ἀντιβολήσας.
 180 „εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
 „ἢ καὶ οὐ, πίσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
 „ὥδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες
 „φρασσόμεθ', εἴτ' Ἀρηὶ συνοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
 „μῆτις ἐπίρροθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
 185 „μῆδ' αὖτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
 „τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. ἀλλὰ πάροιθεν
 „λωϊτερον μύθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
 „πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὅ κεν μόλις ἐξανύσειεν
 „ἡνορέῃ, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ἥπερ ἔωκει
 190 „πρηϋνας. ὁ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο

167. ἑοῖς Reg. D. Guelph. ἤης Reg. E.

168. ἔλλος Guelph.

170. ἡρέμα vulg. ἡρέμας Med. a m. 1. Reg. B. Vrat. Vind. Flor. Brunck. Beck.

173. ἔασσι Guelph.

176. ἄλλοι Reg. A.

180. εἴ κε θέλει Guelph.

181. πίσυνός γε Regg. A. E. — ἀτίσει Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

184. ἐπίρροθος Brunck. Beck. ex more. — ἐελδομένοισιν Flor.

185. ἔπεσι Vrat. ἔπεσε Vind. — πειρηθεῖναι Flor. Brub. Basil.

186. ἀπαμείρωμεν Vrat. Vind. ἀπαμείρομεν Guelph.

187. ἀρέσσασθαι Vrat. Vind. Flor.

188. μόλις vulg. μόλις Guelph. Vrat. Vind. et cod. Laur. ap. Dorvill.

ad Char. p. 409, quod recepi, quia ubique hac forma utitur Apollonius, vid. ad I, 1233.

189. ἥπερ Vrat.

190. ὥδε vulg. male: ὁ δὲ Regg. A. C. D. Vrat. et alii fortasse libri, quod necessarium est. Sed praeterea tres illi Regg. et marg. Reg. B. hanc lectionem exhibent:

ὁ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα
 Φρίξον ἔπεισε,

μητρυνῆς φεύγοντα δόλον πα-
 τρός τε θυηλᾶς,

δέχθαι· ἐπεὶ πάντα —

qua ineptius et languidius vix quidquam fingi potest; nam ὁ δὲ ad μῦθον referendum, accusativum ab ἔπεισε pendentem omisum, Φρίξον cum δέχθαι jungendum esse, id vix sano cuiquam credibile videri potest,

„μητροιῆς φεύγοντα δόλον πατρός τε θυηλᾶς·
 „πάντες ἐπεὶ πάντα καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν
 „Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἢδ' ἀλεγίζει.“

- Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
 195 πασσυδίῃ, οὐδ' ἔσκε παρὲς ὅτις ἄλλο κελεύοι.
 καὶ τότε ἄρ' υἷῃας Φρίξον, Τελαμῶνά θ' ἔπεσθαι
 ὦρσε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἑρμείαο
 σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπὲρ δύνακός τε καὶ ὕδωρ
 χέρσονδ' ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
 200 Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκεται· ἐνθα δὲ πολλαὶ
 ἐξείης πρόμαλοι τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν,
 τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρῆσι κρέμανται
 δέσμιοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
 ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καίεμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
 205 ἔστι θέμις στείλαντας ὕπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
 ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντε βοείαις
 δενδρέων ἐξάπτειν ἐκάς ἄστεος. ἥερι δ' ἴσῃν
 καὶ χθῶν ἔμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσιν
 θηλυτέρας· ἢ γάρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.

ut mirandum sane sit, eam lectionem a Brunckio et Beckio in textum receptam esse. Ne de duplici quidem recensione cogitandum est, sed mera est illa librariorum interpolatio, quibus in sequentibus πάντες cum singulari verbi displicebat, cujusmodi corruptionibus referti sunt codices Regii. In illo vero nihil est quod displiceat, v. Matthiae Gr. gr. p. 419. Itaque revocavi sanissimam lectionem vulgatam.

192. πάντῃ vulg. πάντῃ Vrat. et alii, ut videtur, libri. — κύντερος Vatt. C. D.

194. ἐπήνεσαν vulg. ἐπήνυσαν Vatt. A. D. ἐπήνεσαν Vat. B. ἐπήνησαν Regg. B. D. Vrat. Vind. Guelph. Brunck. Beck. Sic infra v. 555 in omnibus libris legitur, praeter unum, qui ἐπήνεσαν habet.

195. πασσυδίῃ Guelph. πασσυδίην ex conjectura Brunck. Beck. ad vitandum hiatum, qui nullus est. — ὅτις var. lect. in marg. Vrat. non male. ὅτις Guelph. cum gl. ἐπιστροφῇ. — κελεύοι Brub.

196. υἷας Reg. A.

198. ἀνὰ νηὸς vulg. male. ἄρα νηὸς Regg. A. C. D. E. et B. a m. 1. Brunck. Beck.

199. ἀπεξέβησαν Reg. A.

200. τὸ δέ Flor. Brub. Basil.

201. πρόμαδοι vulg., quod nihil est. πρόμαλοι facili conjectura reposuit Brunck, quam confirmat Etymol. M. p. 689, 35: προμολή, ἔστιν ἡ προαυλία καὶ προέξοδος ἀπὸ τοῦ προμολεῖν καὶ προαυλίζεσθαι· παρὰ Ἀπολλωνίῳ. καὶ πρόμαλοι, εἶδος ἀγρίας δρυός. — πεφύκασιν Reg. A. ἐμπεφύκασιν Reg. D. ἐκπεφύκασιν Guelph.

202. ἀκρεμόνων pro ἀκροτάτων proponit vir doctus in Ephem. Jenens. 1814 p. 269, quod non improbabile est.

206. κατειλύσαντες Guelph. Flor. Hoerstel.

208. ἐπὶ vulg. male. ἐπεὶ Regg. quinque, Guelph. Brunck. Beck. Confusio illarum vocum est frequentissima.

209. γάρ κε vulg., quod perspicue falsum est, neque illud κε expriment Scholl. Quod in textu dedi, est ex

- 210 Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
 ἤερα πούλυν ἐφῆκε δι' ἄστεος, ὅφρα λάθοιεν
 Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κίοντες·
 ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἵκοντο
 Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπесκέδασεν νέφος Ἥρη.
 215 ἔσταν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότες ἔρκε' ἄνακτος
 εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
 ἐξείης ἄνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
 λαῖνεος χαλκήρσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
 εὐκῆλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοῖο
 220 ἡμερίδες χλοεροῖσι καταστεφές πετάλοισιν
 ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. αἱ δ' ὑπὸ τῇσιν
 ἄενναοι κρῆναι πίσυρες ῥέον, ἃς ἐλάχηνεν
 Ἥφαιστος. καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
 ἡ δ' οἴνω, τριτάτῃ δὲ θυώδει νᾶεν ἀλοιφῇ·
 225 ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποθι δυομένησιν
 θέρμετο Πληϊάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις

emendatione Brunckii. — τέτυκτο Guelph.

210. νεισομένοις vulg. νισσομέ-
 νοισι Reg. E. νισσομένοις Regg. A.
 B. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

211. ἡέρα Guelph.

213. ὦκα δ' ἐκ τε πεδίοιο Guelph.

214. ἀπесκέδασε Vat. B. Vrat.
 Flor. Ald. Brub. Basil., quod male
 receperunt Brunck. Beck. Hinc
 sumsisse videtur Tryphiod. v. 37
 ἀπесκέδασεν νέφος ἀνδρῶν.

215. ἔρκε' Vatt. C. D.

217. ἄνεσχον Guelph. — θριγγὸς
 vulg. τριγγὸς Med. a m. 2. θριγκὸς
 Vrat. Vind., quod cum Brunck. et
 Beck. recepi.

218. χαλκείαισιν vulg. χαλκείαις
 Vatt. A. B. D. Guelph. Vrat. Flor.
 Brub. Basil. Schol. Flor. χαλκήρσιν
 Regg. quatuor, Brunck. Beck. —
 ἐπιγλυφίδεσσιν Vatt. D.

220. χλοεροῖσιν Flor. — κατη-
 στεφές Vat. B. — πετάλοισι Guelph.

222. ἄενναοι Guelph.

224. δὲ omittunt Vatt. A. B. C. D.

225. προρέεσκε Vat. A. Vrat.
 Vind. et ut videtur Guelph. Ald.
 Brub. Basil. et reliquae deinceps edd.
 omnes, recte, sed valde variant li-
 bri: πρόρεσκε Vatt. B. C. D. προ-

έεσκε Med. Regg. A. B. C. Flor.
 προχέεσκε Reg. E. προέηκε Reg. D.
 Librarios recte monet Brunckius
 activa verbi vi turbatos esse. — πο-
 τιδυομένησιν Reg. A. ποτὶ δυομέ-
 νησι Regg. C. D. E., quod rece-
 pit Brunck., sed nulla est in vulg.
 ποθι offensio, imo ποτὶ minus aptum
 foret. Praeterea Brunckius monet
 metri causa δυομένησι scribendum
 esse, in textu tamen nihil mutavit,
 sed Beckius eum secutus dedit ποτὶ
 δυομένησι. Neque hac mutatione
 opus est; primam participii δνόμε-
 νος interdum produci exemplis pro-
 bavit Jacobs. ad Anth. Pal. p. 354;
 apud Nostrum praeter hunc locum
 ita occurrit I, 925. Orph. Lith. 503.
 Etiam δύετο prima longa usurpat
 Apollonius I, 581. III, 1191. IV,
 1524.

226. Πληϊάδεσσιν ἐθέρμετ' legi ma-
 vult Herm. ad Orph. p. 759, ut et sua-
 viores sint numeri et correptio ante
 πλ vitetur, quamquam eam a nomine
 proprio excusari ipse fatetur. Neque
 omnino in ea offendendum esse doc-
 cet exemplorum multitudo apud Spitz-
 ner. de vers. her. p. 101 sqq. maxime
 p. 104, ubi hic etiam locus tangitur.

- κρυστάλλῳ ἵκελον κόλλης ἀνεκῆκιε πέτρης.
 τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιέος Αἰήταο
 τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
- 230 καὶ οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε, χάλκεα δὲ σφέων
 ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον.
 πρὸς δὲ καὶ αὐτόγνυν στυβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
 ἤλασεν, Ἡέλιῳ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
 δέξατο, Φλεγραίῃ κεκμηότα δηϊοτῆτι.
- 235 ἔνθα δὲ καὶ μέσσανλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἔπι πολλαὶ
 δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοι τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
 δαιδαλέῃ δ' αἰθούσῃ παρὲς ἐκάτερθε τέτυκτο.
 λέχρις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν.
 τῶν ἦτοι ἄλλον μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦεν,
- 240 κρείων Αἰήτης σὺν ἧ νάεσκε δάμαρτι·
 ἄλλῳ δ' Ἀψυρτος νάειν πάϊς Αἰήταο,
 τὸν μὲν Καυκασίῃ Νύμφῃ τέκεν Ἀστερόδεια,
 πρὶν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυῖαν ἀκοιτιν,
 Τηθύος Ὠκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν.
- 245 καὶ μιν Κόλχων νῆες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
 ἔκλεον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν.
 τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοι τε καὶ Αἰήταο θυγάτρες
 ἄμφω, Χαλκιόπῃ Μήδειά τε. τὴν μὲν ἄρ' οἷ γε

227. κρυστάλλῳ Vrat. Vind.

228. Αἰήτεω Med. a m. 2.

232. ἄρατρον Vrat.

234. κεκμηότα vulg., qua forma uti epici non solent. κεκμηότα Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. Occurrit illa forma etiam IV, 1459, ubi meliores libri item alteram praebent.

235. ἐνθάδε Brunck. Beck. ut solent, male. — μέσσανλος Vrat. Vind.

237. δαιδαλαίῃ Vrat. Vind. — αἰθούσῃ Med.

238. λαιχρὶς Reg. A.

239. ἄλλων Vatt. A. C. D. Guelph. ἄλλῳ marg. Reg. A. Reg. E. Vrat., quod receperunt Brunck. Beck. sine causa, nam quod deinde ἄλλῳ sequitur, id nihil probat. Notum est νάειν et cum accusativo et cum dativo jungi.

241. ἄλλον Guelph. — νάει Guelph.

243. Ἰδυῖαν vulg., quemadmodum eam vocat Hesiod. Theog. 352. 959. Sed id hoc loco repugnat; melius igitur Εἰδυῖαν Guelph. Regg. B. D. E. et A. a m. 2. Schol. Paris. Brunck. Beck., ut nomen exhibent codices Apollodori I, 9, 23 et Tzetz. ad Lycophr. 174. 1025. Poetis utraque nominis forma pro metri necessitate uti licebat.

248. ἡ μὲν ἄρ' ἦει Ἐκ θαλάμον θάλαμόνδε· κασιγνήτην μετιοῦσα vulg. intolerabili ante ἡ hiatu, quo tamen minime offensi sunt Brunck. et Beck. Sed haec minime est omnium librorum lectio, imo paucissimorum et pessimorum. Meliores libri eam lectionem commendant, quam in textu exhibui, nam τῇ μὲν ἄρ' οἷγε habent Med. Guelph. Reg. B. τὴν μὲν ἄρ' οἷγε Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. et mox μετιοῦσαν Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. Non

- ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσαν
 250 ("Ἡρῇ γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ· πρὶν δ' οὐ τι θάμιζεν
 ἐν μεγάροις, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
 νηὸν, ἐπεὶ ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν ἀρήτειρα.)
 καὶ σφέας ὥς ἴδεν ἄσσον, ἀνίαχεν· ὁξὺ δ' ἄκουσεν
 Χαλκιόπῃ· δμῳαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
 255 νήματα καὶ κλωστήρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
 ἔδραμον. ἡ δ' ἅμα τοῖσιν εὐὸς νίῃας ἰδοῦσα
 ὕψου χάσματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ

potuit haec tanta varietas Brunckium latere, sed ita eam explicavit, ut eam superesse ex priorē editione putaret, in qua deinde versus unus additus fuisset, quo verbum ἴδον, ἐνόησαν aut simile contineretur. Hiatus primus animadvertit Herm. ad Orph. p. 733, qui propterea eam, quam in textu dedi, lectionem veram putat, sed ita, ut verba "Ἡρῇ γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ" tanquam sententiarum nexum turbantia e priorē recensione servata esse, eoque errore ea verba excidisse putet, quae in posteriore h. l. legi debuerint, quibus verbum contineretur, quod deesse videtur. Sed verba illa "Ἡρῇ etc. non modo nexum non turbare sed prorsus necessaria esse et primo adspectu quisque videt, et Gerhard. Lectt. p. 79 fusius docuit. Itaque hic aliam hiatus removendi viam ingressus locum sic emendavit: βῆ μὲν ἄρ' ἦγε Ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσα. Sed sic etiam neglecta est meliorum librorum lectio, quam supra attuli; ea vero non solum hiatus vitato sese commendat, sed etiam pronomine οἷγε, ad Iasonem ejusque comites referendo, quod omnino necessarium est; id enim nisi praecedit, ea quae inde a v. 253 sequuntur, omni nexu carent et σφέας non habet, quo referatur. Premitur vero ea lectio, quam in textu exhibui, hoc uno incommodo, quod verbum εἶδον vel simile aliquod desideratur. Itaque dicere quispiam possit, versum unum ante v. 250 excidisse; sed parenthesis, quae ab hoc versu incipit, arcte cohaerere debet cum v. 249, explicat enim, quomodo factum sit, ut Medea tum in domo circumerraverit,

quod alias facere non soleret; nihil igitur inter hos versus intercedere potest. Ergo non prius quam post longam parenthesin verbum adjici poterat; ibi vero, ut post parenthesin fieri solet, mutata est constructio, nam sequitur quidem verbum videndi ἴδεν, non vero ad οἷγε, ut debebat relatum, sed ad Medeam. Est igitur negligentia quaedam poetae, qua non perspecta librarii locum ita mutarunt, ut vulgo legitur. Sensus hic est: eam vero Iason ejusque comites ex thalamo in thalamum ad sororem euntem (Juno enim tum eam domi detinebat quum prius non multum in aedibus versaretur sed per totum diem in Hecatae, cujus sacerdos erat, templo operaretur) viderunt; quos, ut conspexit etc.

249. θάλαμόν γε Vatt. A. C. Vrat. Vind. — κασιγνήτης Reg. A., quod correctorem sapit. — De μετιούσαν ad vers. praecedentem sermo fuit.

251. πανύμερος Vind. — ἀμφεπονῆτο Flor. Brub. Basil.

252. ἀρήτειρα Vrat.

254. ποδῶν deest in Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.

256. ἅμα τῇσιν Med. Guelph. Regg. A. B. C. E. ineptissime et ex mero errore, de quo vid. ad I, 128, receptum tamen est a Brunck. et Beck. Medea quum peregrinos accedentes videret, perterrita exclamavit, Chalciope vero, quum inter eos (duos enim comites Iason praeter Phrixi filios secum duxerat. cf. v. 178) etiam filios suos conspiceret, laetata est.

257. χάσματι Flor. — ἀνέσχεθεν Vrat.

μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γηθόσυνοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.

- 260 „Ἐμης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδεῖν με λιπόντες
„τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.
„δειλὴ ἐγὼ, οἶον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
„λευγαλέης Φοῖβοιο ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε
„πατρός; ὁ μὲν θνήσκων στυγεράς ἐπετείλατ' ἀνίας
265 „ἡμετέρῃ κραδίῃ. τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
„ὅστις ὅδ' Ὀρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι
„μητέρ' ἦν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἴκοισθε;
„Ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
ἐκ δ' αὐτὴ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο
270 Χαλκιόπης αἴουσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
ἔρκος ἐπεπλήθει. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπένοντο
ταῦρον ἄλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ
κόπτον· τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
ὅς καμάτου μεθίεσκεν ὑποδρήσων βασιλῆϊ.
275 Τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἠέρος ἴξεν ἄφαντος,
τετρηχῶς οἶόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἴστρος
τέλλεται, ὄντε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
ὦκα δ' ὑπὸ φλιὴν προδόμῳ ἐνὶ τόξῳ τανύσσας
ἰοδόκης ἀβλήτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
280 ἐκ δ' ὄγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν

259. Hic cum versu seq. deest in Guelph.

260. οὐκ ἄν Schol. Paris.

261. πλάγξασθαι Vind. et Vrat. ex rasura.

262. δεινὴ Vatt. A. C. — ἐγὼν Brunck. Beck. ad vitandum hiatum, qui nullus est. — ἐκτόθεν Vatt. C. D. ἔκποθεν conjunctim scripsi, quod vulg. dividitur; cf. de eo Herm. ad Orph. p. 323.

263. ἐφημοσύνησι νέεσθαι vulg. sine sensu. νέεσθε habent Reg. D. et Flor., unde Brunck. una littera addita bene emendavit ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε, quod cum Beckio recepi.

264. ἐπετείνειτ' Vat. D.

265. καὶ πόλιν Guelph.

269. Ἰδυῖα vulg. Εἰδυῖα Regg. quinque, Brunck. Beck. ut v. 243.

271. ἀμφιπένοντο Regg. quatuor, quos secutus est Brunck. ut solet.

274. μεθίεσκεν Flor. — ὑποδρήσον Vind.

275. ἴξεν vulg. ἴξεν Regg. B. D. Vrat. Vind. Steph. Brunck. Beck. ἴξεν Vatt. C. D. ἠξεν Regg. A. E. Guelph. Flor.

276. τετρηχῶς mavult Brunck., sed vulg. recte tuetur Ruhnck. epist. crit. p. 303, allato Virg. Georg. III, 146, qui locus docet etiam, comma post τετρηχῶς delendum esse. — οἶός τε Reg. D. — ὑπὸ φορβάσιν Guelph.

277. πέλλεται Guelph.

278. ὑπὸ φλοιὴν vulg. ὑποφλοιὸν Flor. ὑπὸ φλιὴν Med. Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Guelph. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. — προδόμον ἐνὶ Reg. D., quod male receperunt Brunck. Beck. — ἐνὶ omittit Guelph. — τανύσσας Flor.

- ὄξέα δενδίλλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυσθεῖς
 Αἰσονίδῃ, γλυφίδας μέσση ἐνικάτθετο νευρῇ,
 ἰθὺς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
 ἦκ' ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμφασίῃ λάβε θυμόν.
 285 αὐτὸς δ' ὑπορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
 καγχαλόων ἦϊξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρῃ
 νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ φλογὶ εἵκελον· ἀντία δ' αλεῖ
 βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα, καὶ οἱ ἄηντο
 στηθέων ἐκ πυκινὰ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
 290 μνῆστιν ἔχεν, γλυκερῇ δὲ κατεΐβετο θυμόν ἀνίῃ.
 ὥς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεια χεύατο δαλῷ
 χερυνῆτις, τῇπερ ταλασῆϊα ἔργα μέμηλεν,
 ὥς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο
 ἄγχι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
 295 δαλοῦ ἀνεγρόμενον σὺν κάρφεια πάντ' ἀμαθύνει·
 τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἶθετο λάθρη

281. αὐτὸς Guelph.

285. ὑπορόφοιο Vind.

287. περὶ vulg. φλογὶ Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. Vrat. Vind, quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — εἵκελον codd. omnes et edd. Flor. Ald. Brub. Basil. contra metrum; εἵκελον primum in ed. Paris. legitur, unde a recentioribus receptum est. Homericum est φλογὶ εἵκελος Il. XIII, 53. 330. 688. XVII, 88. XVIII, 154.

288. ἐπ' Αἰσονίδην Reg. D., quod conjecerant Steph. et Arnald. Lectt. gr. p. 241 et receperunt Brunck. Beck. Sed praestat vulgata, quae timidiorē designat Medeam et pudore prohibitam, quominus rectos in Iasonem converteret oculos.

290. ἔχε Reg. D. Brunck. Beck. male. ἔσχεν Vrat. — γλυκερῇ — ἀνίῃ vulg., quod quamquam aliquo modo defendi possit: *dulcis sollicitudo in animum defluebat*, tamen si comparaveris III, 1131 τῇ δ' ἐντοσθε κατεΐβετο θυμὸς ἀκουῇ, dubitare vix poteris, quin verus sit dativus, quem reponi jussit Steph. et ex Regg. A. E. receperunt Brunck. Beck. Eundem confirmat lectio Vatt. A. C. D. κατετήκετο pro κατεΐβετο, quam ex glossemate natam esse patet;

κατήγετο habet Guelph. κατεΐχετο voluit Wakef., quod non necessarium esse ex loco allato intelligitur.

291. περὶ vulg. sine sensu. περὶ Reg. E. et suprasc. in Reg. A., quod recte receperunt Brunck. Beck.; μαλερὸς δαλὸς idem est, quod αἰθόμενος δαλὸς Hom. Il. XIII, 320, in errorem vero scribae facillime incidere potuerunt, quum μαλερῷ περὶ et similia saepissime et apud Homerum et apud Apollonium occurrant. Comparationem similem esse Homericæ Od. V, 488 monuerunt jam Scholl. — χεύετο Vatt. D. Regg. A. D. E. Vrat. — δαλλῷ Guelph.

292. τῇ πέρ τε Vrat. Med. τῇ πέρ γε Vind.

293. ὥς περ Reg. A.

295. ἀνεγρόμενον Regg. A. B. ἀνερθόμενον Reg. D. ἀνερχόμενον ex conjectura Brunck. Beck., quod quamquam per se non malum (nam ἀνελθεῖν de igne dicitur, cf. quae monui ad Aesch. Choeph. 529), tamen minime necessarium est, apta enim imagine ignis expergisci dicitur, neque praecedens ἐγρομένη obstare jam saepius monitum est; vid. ad I, 234.

296. εἰλυμένος Schol. Paris. — Ἄλλοτε eodem modo ut nostro versu omittunt Aeschyl. ap. Stob. Ecl.

οὐλος Ἔρως· ἀπαλὰς δὲ μετετροπᾶτο παρειὰς
εἰς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείησι νόοιο.

Δμῶες δ' ὁππότε δὴ σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἔδωδῆν,
300 αὐτοὶ τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῇτί τε θυμὸν ἄρεσσαν.
ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρῃς ἐρέεινε θυγατρὸς
νύμφας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσιν.

„Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι Φρίξιοί τε, τὸν περὶ πάντων
305 „ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
„πῶς Αἰάνδε νέεσθε παλίσσυντοι, ἢ τίς ἄτη
„σωομένοις μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
„πείθεσθε προφέροντος ἀπείρουνα μέτρα κελευθου.
„ἦδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν Ἡελίοιο
310 „δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
„Κίρκην Ἑσπερίης εἴσω χθονὸς, ἐκ δ' ἰκόμεσθα
„ἀκτὴν ἡπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
„ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὕμιν ὄρωρεν
315 „εἴπατ' ἀριφραδέως, ἦδ' οὔτινες οἷδ' ἐφέπονται
„ἄνδρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.“

Phys. p. 118 ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ δό-
χμιον, ἄλλοτ' ὕστερον. Soph.
Trach. 11 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος,
ἄλλοτ' ἀκόλος δράκων ἐλικτός. Soph.
El. 742 φορούμενος πρὸς οὐδας,
ἄλλοτ' οὐρανῷ σκέλη προφαίνων.
Eur. Hec. 28 κείμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς,
ἄλλοτ' ἐν πόντον σάλα.

300. ἐφαιδρύνοντο vulg. ἐφαιδρύν-
ναντο Vat. C. Regg. A. E. Guelph.,
quod cum Brunck. et Beck. recepi.
ἐποτρύναντο Reg. D.

301. ποτῇ Guelph.

303. τοῖσι Guelph.

305. ξείνον Reg. A.

306. νέεσθαι Med. a m. 1. — ἢ
τίς Brunck. Beck. male. Vulgatam
lectionem etiam Scholl. agnoscunt.

307. σωομένους Flor. Steph. et
recentiores omnes, sed σωομένοις
Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
Vrat. Vind. Ald. Brub. Basil. σενο-
μένης suprascr. οἰς Reg. A. σενομέ-
νοις Regg. B. C. D. E. et marg. Vrat.
Dativum respuit Brunck., quia ἐνι-
κλᾶν activum sit, quod recte qui-

dem dicit, sed cum accusativo per-
sonae conjunctum vix usquam inve-
nerit; apud Homerum, ubi Il. VIII,
408 et 422 legitur, construitur ἐνι-
κλᾶν τινί τι, et sic nostro quoque
loco accipiendum est, ut accusati-
vus mente supplendus sit. — ἐμοῖο
Guelph. Reg. D.

310. ἐμοῖο Reg. D. — κασιγνήτην
Guelph.

311. Is qui cod. Vrat. scripsit ocu-
lis in versum sequentem aberrans pro
vocalibus ἐκ δ' ἰκόμεσθα scripsit
ἐνθ' ἔτι νῦν περ, et versum seq.
omisit, qui tamen a manu rec. in
marg. additus est.

314. ἔμποςιν ὕμιν Med.

316. ὁππότε γλαφυρῆς Vatt. A.
B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind.
Flor. Brub. Basil. contra metrum;
propterea ὁππότε καὶ γλαφυρῆς
Steph. Hoelzlin. Shaw. Sed ὀπῃ τε
Regg. A. D. E. ὀππῃ τε Regg. B.
C., quod recte receperunt Brunck. et
Beck.

- Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἄργος ὑποδδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλίχως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
 320 „Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
 „ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
 „νῆσου Ἐνναλίοιο ποτὶ ξερόν ἐκβαλε κῦμα
 „λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμε σάωσεν.
 „οὐδὲ γὰρ αἰ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
 325 „ἠϋλίζοντ' ὄρνιθες Ἀρήϊαι, οὐδ' ἔτι κείνας
 „εὗρομεν. ἀλλ' οἷγ' ἄνδρες ἀπήλασαν ἐξαποβάντες
 „νῆος ἐῆς προτέρῳ ἐνὶ ἡματι· καί σφ' ἀπέρυκεν
 „ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος ἥέ τις αἶσα,
 „αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρωῶσιν ἄλις καὶ εἵματ' ἔδωκαν,
 330 „οὔνομά τε Φρίξοιο περικλεῖς εἰσαΐοντες
 „ἦδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
 „χρειῶ δ' ἦν ἐθέλῃς ἐξίδμεναι οὗ σ' ἐπικεύσω.
 „τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
 „καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὔνεκεν ἀλκῇ
 335 „σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,
 „πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
 „στεῦται ἀμειλίχιοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
 „καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγος Φρίξοιό τε ποινὰς
 „Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 „νῆα δ' Ἀθηναίῃ Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
 „οἷαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασιν,
 „τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν. ἥλιθα γάρ μιν

317. τοῖα μὲν Vatt. A. C. D. Med. a m. 2. Vrat.

318. ὑποδδείσας Vatt. A. C. D. Reg. E. a m. 1. Ald. Paris. Brunck. Beck. male. — Αἰσομίδαο Flor.

320. διέχευσαν Steph. Hunc verum laudat Etymol. M. p. 32, 22 nulla lectionis diversitate.

322. ἔβαλε Vrat. ἔμβαλε Guelph.

323. ἄμμε σάωσεν Vrat., quod recepi pro vulg. ἄμμ' ἐσάωσεν. Vid. ad II, 1072.

325. οὐδέ τι vulg. οὐδ' ἔτι Regg. A. E. Brunck. et Beck. recte.

327. De hiatu in vocabulis ἐνὶ ἡματι v. Herm. ad Orph. p. 734 et quae ad II, 660 monita sunt.

331. αὐτοῖ Med. a m. 1. — νέονται Reg. A.

332. ἐθέλεις vulg. ἐθέλῃς Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck., quod est necessarium.

333. ἐλάσσας Reg. A.

334. οὔνεκα Vatt. C. D.

337. στεῦτο Schol. Paris.

339. Αἰολίδων vulg. Αἰολιδέω Regg. A. D. E. Guelph. Hoerstel. Αἰολιδέων Vatt. A. D. Reg. B. Med. Vrat. Vind. Brunck. Beck. recte.

341. ἔασσι Guelph.

342. αἰνοτάτῃ Guelph. — ἥλυθα Vatt. A. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

- „λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις
 „ἴσχεται, ἦν καὶ παῖσαι ἐπιβρίσωσιν ἄλλαι.
 345 „ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
 „νωλεμέως χεῖρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἑρετμοῖς.
 „τῇ δ' ἐναγειράμενος Παναχαιῖδος εἴ τι φέριστον
 „ἡρώων τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 „ἄστυα καὶ πελάγη στυγερῆς ἁλὸς, εἴ οἱ ὀπάσσαις.
 350 „αὐτῷ δ' ὥς κεν ἄδη, τῶς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 „χερσὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
 „δωτίνης, ἅτων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
 „Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
 „εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις γεγεῖν τε
 355 „ἴδμεναι, οἵτινες εἰσὶν, ἕκαστά γε μυθησαίμην.
 „τόνδε μὲν, οἷό περ οὐνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὧλλοι
 ἄγεσθαι,
 „κλείουσ' Αἴσονος υἱὸν Ἰήσωνα Κρηθείδαο.
 „εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
 „οὕτω κεν γνωτὸς πατρῷος ἄμμι πέλοιτο.
 360 „ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἱές·
 „Φρίξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἦν παῖς Αἰολίδαο.
 „τόνδε δ' ἄρ', Ἡελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
 „δέρκεαι Αὐγείην· Τελαμῶν δ' ὄγε, κυδίστοιο
 „Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.

346. ἑρετμοὺς Regg. A. C. D. et E. a m. 2 (ἑρετμὰ a m. 1), quod male receperunt Brunck. Beck., non enim remiges ἐπισπέρχουσιν ἑρετμοὺς, sed ναῦν ἑρετμοῖς, manibus suis impellunt navem remigando, ut Hom. II. XXIII, 430 κέντρῳ ἐπισπέρχων.

347. ἀνεγειραμένοις Guelph. Hoerstel. — Παναχαῖδος Shaw. — οἷ τε φέριστοι Vat. B. Regg. tres. εἴ τι φέριστοι Med. De usu generis neutrius, in quo offenderunt isti librarii, vid. Valck. ad Theocrit. VII, 4. Heindorf. ad Hor. Sat. I, 6, 1.

349. ὀπάσσαις Regg. quatuor, quod sine causa praetulerunt Brunck. Beck.

350. ἄδοι vulg. ἄδει Guelph. ἄδη Vatt. A. D. Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

351. βιησόμενος vulg. βιησόμενος, quod sensus postulat, dedit Stephanus, quem secuti sunt reliqui editores, et sic legitur in Vatt. B. C. Similis varietas est II, 1170. — μέμονε Vat. B. Reg. C. Brunck. Beck. male.

353. δαμάσσαι Guelph.

355. κα pro γε ex conjectura Brunck. Beck., quod non necessarium est. Vid. ad I, 480.

356. οὐπερ Reg. A. — ἄλλοι Reg. D.

359. κα Vrat. Vind. Brunck. Beck. male.

360. υἱε ex Regg. quatuor male receperunt Brunck. Beck.

361. παῖς Brunck. Beck. male, vid. ad I, 202.

363. δέρκεε Vind.

364. ἐγγεγαώς Med. a m. 1. ἐγεγαώς Flor.

365 „ὥς δὲ καὶ ὅλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
„ἀθανάτων νῆες τε καὶ νῆωνοι γεγάασιν.“

Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
εἰσαΐων· ὕψου δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο.

φῆ δ' ἐπαλαστήσας· μενέηνε δὲ παισὶ μάλιστα

370 Χαλκιοῦπης· τῶν γάρ σφε μετελθέμεν οὔνεκ' ἐώλπει·
ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο.

„Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,
„νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,

„πρίν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι;

375 „αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἄφ' Ἑλλάδος οὐκ ἐπὶ κῶας,

365. ἄλλοι Regg. A. E.

366. νῆες Vrat. — γεγάασσι
Guelph.

367. ἐπεχώσατο Vind.

369. μενέεινε Med. a m. 1. με-
νέεινε Guelph.

370. Χαλκιοῦπης Flor. — σφε vulg.
σφε Regg. quinque, Guelph. Vrat.
Vind. Brunck. Beck. recte. — ἐώλ-
πει Steph. et reliqui deinceps edito-
res, sed codd. et edd. veteres ἐώλ-
πει, quod revocavi, quamquam et
infra IV, 10 et apud Hom. Od. XX,
328 nunc ἐώλπει legitur.

371. ἔλαμψαν vulg. ἔλαμψεν Regg.
quinque, Med. Guelph. Vrat. Brunck.
Beck.

373. νεῖσθαι Med. — δόλοις
Guelph.

374. 5. Multas hic locus turbas
excitavit, quem jam Scholiastae
quum non intelligerent emendare ten-
tarunt, quorum verba adscribere
operae pretium est, quum ex iis li-
brorum lectiones dijudicari possint.
Haec igitur illi: Ἐν δὲ τῷ αὐτίχ'
ὁμαρτήσαντες προσεκτέον,
ὅτι ἀσαφῶς εἴρηται. Ἴσως οὖν
αὐθις ἀντὶ τοῦ αὐτίκα ῥητέον
(ληπτέον Paris. male), καὶ ἀντὶ τοῦ
ἄφ' Ἑλλάδος, ἔφ' Ἑλλάδα
(εἰς Ἑλλάδα Flor. male), ἢ ἡ,
οὐκ ἄφαρ ὑποστρέψετε εἰς Ἑλλάδα;
ἢ ἡ (Flor. male) στίξαντας εἰς τὸ
Ἑλλάδα τελείαν (sc. στιγμήν), τὸ
ἑξῆς ἐπιφέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας
δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τὰ σκῆπτρα δὲ
καὶ τὴν βασιλείον τιμὴν. Ὡστε οὐ
γραπτέον οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ'

οὐκ ἐπὶ κῶας, οὐδὲ σκῆπτρά
τε ἀλλὰ σκῆπτρα δέ. Οἱ δὲ
σχολιογράφοι εἰκόασιν ἄλλῃ τινὶ
γραφῇ ἐντυχεῖν, φασὶ γὰρ ἀπὸ κοι-
νου νοεῖσθαι τὸ ἔολπα· οὐδαμοῦ
δὲ εἴρηται τὸ ἔολπα. Facile intelli-
gitur, quomodo illi locum legi vo-
luerint. Jam videamus editores.
Vulgo ita legitur:

πρίν τινα λευγαλέον τε δέρος
καὶ Φρίξον ἰδέσθαι
αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἄφ' Ἑλλά-
δος; οὐδ' ἐπὶ κῶας,
σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληῆ-
δα δεῦρο νέεσθε.

profecto sine sensu idoneo. ὁμαρτή-
σαντας habet Reg. B. ὁμαρτήσαντε
Reg. A. et E. a prima manu, ἔφ'
Ἑλλάδα nonnulli ex Regg., unde
Brunck. et post eum Beck. dederunt:

πρίν τινα λευγαλέον τε δέρος
καὶ Φρίξον ἰδέσθαι
αὐτίχ' ὁμαρτήσαντε ἔφ' Ἑλ-
λάδα;

in quibus vituperandus est et hiatus
turpissimus, et lectio minima aucto-
ritate fulta (praesertim quum ἔφ'
Ἑλλάδα soli scholiastarum emenda-
tioni debeatur, quod ex verbis supra
adscriptis elucet) et sensus ineptis-
simus, nam ὁμαρτήσαντε Brunckius
ad δέρος καὶ Φρίξον referri vult, ut
sensus sit: priusquam vellus et
Phrixum in Graeciam reportatum
videritis, qui nemini sano placere
potest. Ruhnken. epist. crit. p. 278
et, quem commemorat, Hemsterhu-
sius versum 374 tanquam e priore
recensione superstitem tollendum, et

- „σκήπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληΐδα δεῦρο νέεσθε.
 „εἰ δέ κε μὴ προπάροιδεν ἐμῆς ἤψασθε τραπέξης,
 „ἦτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης τε ταμῶν καὶ χεῖρε κεάσας
 „ἀμφοτέρως, οἷοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
 380 „ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι.
 „οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσιν.“
 Φῆ ῥα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
 νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἔνδοθι θυμὸς
 ἀντιβίην ὀλοὸν φᾶσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρυκεν
 385 Αἰδονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν.
 „Αἰήτη, σχέο μοι τῷδε στόλῳ. οὐ τι γὰρ αὕτως
 „ἄστν τεὸν καὶ δῶμαθ' ἱκάνομεν, ὥς που ἔολπας,
 „οὐδὲ μὲν ἰέμενοι. τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
 „τλαίῃ ἐκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλὰ με δαίμων
 390 „καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὥρσεν ἐφετμή.
 „δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
 „θεσπεσίην οἶσω κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
 „πρόφρονές εἰμεν” Ἀρηϊ θοὴν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,

deinde ἐφ' Ἑλλάδος legendum judi-
 cant. Huic sententiae accedit Herm.
 ad Orph. p. 734, qui tamen v. 374,
 ut in parenthesi dictum, etiam ser-
 vari posse putat. Gerhard. Lectt.
 p. 189 sq. vulgatam lectionem sine
 mutatione tuetur, et vocabula ὁμαρ-
 τήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος interpreta-
 tur: vos qui modo venistis ex Grae-
 cia, quod et otiosum foret, neque
 ita postponi potuisset. Praeterea ex
 Scholl. verbis supra apposis elucet,
 antiquitus post Ἑλλάδα non inter-
 punctum esse. Hic igitur sublata
 interrogationis nota et post ἰδέσθαι
 posita, sensum ita restitui, ut libro-
 rum optimorum lectiones servatae
 sint: *Non statim discedetis, prius-
 quam vellus et Phrixum videritis, quos
 non sine damno videre vobis contin-
 get? statim quum ex Graecia pro-
 ficisceremini, non velleris auferendi
 gratia, sed imperio potituri huc
 tendebatis.* — οὐδ' vulgo. οὐκ Vatt.
 C. D. Regg. nonnulli, Vrat. Guelph.,
 quod cum Brunck. Beck. recepi.
 Agnoscunt etiam Scholl., qui non
 ut reliqua tanquam suam emendatio-
 nem, sed ita commemorant, ut in
 libris legisse videantur.

376. σκήπτρά τε Vatt. A. B. C.
 D. Vind. Flor. σκήπτρά Brub. σκή-
 πτρά δε Basil. — νέεσθαι Vatt. A.
 B. C. D. Med. Vrat. Vind. Flor.
 Ald. Brub. Basil., ad quam lectio-
 nem referuntur postrema Schol. ver-
 ba supra allata, nam Schol. Flor.
 hunc infinitivum omisso ἔολπα ex-
 plicat, sed ex errore frequentissimo
 natus videtur.

377. εἰ δὲ καὶ Flor. Ald.

378. εἴτ' ἂν Flor. Ald. Brub. Ba-
 sil. — γλώσσης Vrat. κεάσας Vrat.
 Vind.

380. ἐρητύεσθε Vrat. Vind.

381. ἐπεσκήψασθε Vatt. C. D.
 ἐπεψεύσασθαι Vind.

383. οἰδένεσκον Vind.

386. χρέος pro σχέο Guelph.
 Hoerstel.

389. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ex conje-
 ctura ut solet.

392. κληιδόνα Reg. A. καὶ κληη-
 δόνα Med. καὶ κληδόνα Vatt. A. C.
 D. Vrat. Vind.

393. εἴμεν Flor. Ald. Brub. Basil.
 εἴμεν edd. reliquae. Accentum cor-
 rexi.

- „εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον
 395 „δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.“
 „Ἴσκεν ὑποσβαίνων ἀγανῇ ὀπί· τοῖο δὲ θυμὸς
 διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινήν,
 ἢ σφέας ὀρμηθεῖς αὐτοσχεδὸν ἐξευαρίξοι,
 ἢ ὅγε πειρήσαιο βίης. τό οἱ εἶσατ' ἄρειον
 400 φραζομένω· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπεν.
 „Ξεῖνε, τί καὶ τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύεις;
 „εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἢ καὶ ἄλλως
 „οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνείοισιν ἔβητε,
 „δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἶ κ' ἐθέλῃσθα,
 405 „πειρηθεῖς. ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,
 „ὥς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα,
 „πεῖρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,
 „τόν ῥ' αὐτὸς περίειμι χεροῖν, ὀλοὸν περ ἔόντα.
 „δοιῶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται
 410 „ταύρω χαλκίοποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε·
 „τοὺς ἐλάω ξεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἀρηος
 „τετράγνον, τὴν αἶψα ταμῶν ἐπὶ τέλσον ἀρότρω,
 „οὐ σπόρον ὀλκοῖσιν Διουῖς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,
 „ἀλλ' ὄφις δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας
 415 „ἀνδράσι τευχηστῇσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαίζων
 „κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.

394. εἴτ' αὖ Vat. C.

396. ὑπὸ σβαίνων Vind. ὑποσβαίνων Vatt. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck. Beck. male.

397. ἐπὶ στήθεσσι vulg., sed ἐνὶ, quod necessarium est, praebent Regg. tres, unde receperunt Brunck. Beck.

398. ἀφορμηθεῖς Reg. A. — ἐξευαρίξοι Vat. C.

399. βίην Regg. quinque, Scholl.

401. τί κεν — ἀγορεύεις vulg. soloece, quare ἀγορεύοις ex Reg. B. receperunt Brunck. Beck. Sed optativo nullus hic locus; κεν potius in καὶ mutandum est, quorum perpetua est confusio, vid. ad I, 663. Idque in textu dedi, frequens enim καὶ in ejusmodi interrogationibus, cf. Wyttenb. ad Julian. p. 159 ed. Schaef.

402. ἢ γὰρ vulg. sine sensu, εἰ γὰρ ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

404. δέρας Vatt. A. C. D. — ἦν

κ' ἐθέλῃσθα vulg. soloece, αἶ κ' ἐθέλῃσθα Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck., quamquam illum prius ἦν γ' dare voluisse elucet ex loco Arati, quam affert.

406. μυθεῖσθαι Med. a m. 1. Flor.

408. ἐπίειμι Shaw. errore typ.

409. πεδῆϊον Reg. A. a m. 1.

410. φυσιόωντες Vatt. A. C. D. Med. Reg. E. Vrat. Vind. Similis est varietas infra v. 496, sed ex ea ipsa elucet, vulgatam tuendam esse.

412. τέτρανον Vind. — ἐπιτέλεσσον Guelph.

413. ὀλκοῖσι Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. male. — ἀκμῇ Vat. C. ἀκτῇ Vatt. A. D. et C. a m. 2. Med. Reg. D. Guelph. Vrat. Vind. ex errore frequentissimo.

415. δαίξας Reg. D.

416. ὑπὸ omittit Vat. B.

- „ἡέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δειέλων ὦρον
 „παύομαι ἀμήτιο. σύ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 „αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσεις εἰς βασιλῆος.
 420 „πρὶν δέ κεν οὐ δόλῃν, μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰκὲς
 „ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πῆξας
 ἦσθ' αὖτως ἀφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
 βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πη εἶχεν
 425 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον·
 ὅψε δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν.
 „Αἰήτη, μάλα τοί με δίκη περιπολλὸν ἔργεις.
 „τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον ὑπερφιάλὸν περ ἔοντα
 „τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
 430 „ρίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικέλσεται ἀνάγκης,
 „ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.“
 „Ὡς φάτ' ἀμηχανίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε
 σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα.
 „Ἔρχεο νῦν μεθ' ὄμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
 435 „εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείσας ἐπαεῖραι,
 „ἦε καὶ οὐλομένου μεταχάσσει ἀμήτιο,
 „αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 „ἀνὴρ ἐρρίγησιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.“
 „Ἴσκειν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὦρνυτ' Ἰήσων,
 440 Αὐγείης Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος

419. ἐς Regg. B. D. Flor. Steph. Brunck. Beck., sed εἰς reliqui omnes codd. et edd., quod revocavi.

420. δόλῃν Vind.

421. ἀνδρὶ Regg. A. B. De hiatu v. Herm. ad Orph. p. 734.

423. ἦσθ' Flor. — οὕτως Vat. D.

424. πούλῳν Med. Vrat. Vind. — πῶς pro πη Guelph.

426. κερδαλέοισι Med.

427. περὶ πολλόν Vatt. A. C. D. Vrat., quod recepit Beck., non recte: περιπολλόν est vocabulum, quo uti amat Apollonius, ut II, 437. 472.

429. ἄλλος Med.

430. ἐπιβήσεται vulg., quod tamen in solis Vat. B. et Reg. E. legitur. ἐπαμοίβεται Reg. D. ἐπαμείβεται Regg. A. B. C., quae lectio adeo placuit Brunckio, ut ejus recipiendae gratia verum ita mutatum dederit:

ρίγιον ἀνθρώπος γε κακῆς ἐπαμείψεται ἀνάγκης, sensu vix tolerabili. Neque omnino conjectura opus est, nam ἐπικέλσεται praebent Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. marg. Reg. A., quod recte recepit Beck. Quod vulgo legitur, mero scribarum errori tribuendum videtur, nam β et κ, η et ει quam saepe confundantur notissimum est.

435. ὑποδείσας Brunck. Beck. male.

436. οὐλομένοιο Med. Vrat. Vind. Guelph.

437. τῷ κεν Reg. A. — μέλλοιτο Vrat. Vind.

439. ὦρνυτ' vulg. ὠρνυτ' Vatt. A. C. D. Vrat., quod recte recepit Beck. Vid. ad II, 897.

440. δ' εἶπετο Reg. A.

οἷος, ἐπεὶ μεσσηγὺς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοις· οἱ δ' ἦσαν ἐκ μεγάροιο.
 θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσονος υἱὸς
 κάλλει καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
 445 λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένην θηεῖτο καλύπτρην,
 κῆρ ἄχει σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἥντ' ὄνειρος,
 ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἵχνια νισσομένοιο.
 καὶ ὃ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
 Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
 450 καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν νιάσιν οἷσι βεβήκει.
 αὐτῶς δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὥρμαιν', ὅσσα τ' Ἑρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
 προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
 αὐτὸς θ' οἷος ἔην, οἷοισί τε φάρεσιν ἔστο,
 455 οἷά τ' ἔειφ', ὥς θ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
 ἦεν· οὐδέ τιν' ἄλλον ὀϊσάτο πορφύρουσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἶεν ὀρώρει
 αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσεν.
 τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες ἦε καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἥντε πάμπαν
 ἦδη τεθνεῖωτα, τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς
 δάκρυον αἰνοτάτῳ ἑλέω ῥέε κηδοσύνησιν·
 ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενείκατο μῦθον.
 „Τίπτε με δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος; εἴθ' ὄγε πάντων
 465 „φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερσίων,
 „ἐρῶέτω. ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι.

441. νεῦσαι Med. Vind.
 442. αὐτοκασιγνήτης Guelph.
 443. ἐνὶ πᾶσι scribi jubet Gerhard. Lectt. p. 97, quod non est necessarium, vid. ad II, 710.
 445. παρὰ Reg. D.
 446. σμύχουσαν Guelph. — τοι Reg. A.
 447. νισσομένοιο Flor. Brub. Basil.
 450. νιάσιν Regg. A. E. Med. Guelph.
 452. ὥρμαιν' vulg. ὥρμαιν' Vatt. A. C. D. Regg. quinque, Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ὅσα Vrat. Vind. — μέλλεσθαι Flor. Ald.
 453. οἱ omittit Guelph.
 454. οἷός τ' Vind. — ἦστο vulg.

- εἶτο Regg. A. C. E. ἔστο recte emendavit Brunck.
 455. ἔφη θ' ὥς θ' ἔξ' ἐπὶ Guelph.
 456. εἶσατο Regg. A. E.
 459. αὐτὸν Regg. quinque.
 460. φθίσειεν Med. φθίσειαν Reg. A.
 463. ἐνενείκατο Vatt. A. C. D.
 464. Τίπτ' ἐμὲ Brunck. ex more. — ἔλεν ἄχος suspicatur Brunck., cui vulgatum durum videtur nescio quomodo.
 465. φθίσσεται Vat. B. φθείσεται Vat. D. Med.
 466. εἴ μὲν Vrat.

- „ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσηΐ, πέλοιτο.
 „οἴκαδε νοστήσειε φυγῶν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα
 „δηθῆναι ὑπὸ βουσί, τότε προπάροιθε δαεΐη,
 470 „οὔνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτη.“
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
 τὴν ὁδόν, ἣν τοπάροιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίοιο,
 δὴ τότε Ἴησωνα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἔπεσιν.
 475 „Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσειαι, ἣν τιν' ἐνίψω·
 „πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
 „κούρην δὴ τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
 „φαρμάσσειν, Ἑκάτης Περσηΐδος ἐννεσίησιν·
 „τὴν εἴ κεν πεπίθοιμεν, ὅτομαι, οὐκέτι τάρβος
 480 „ἔσσειτ' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 „δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποσταίῃ τόγε μήτηρ.
 „ἔμψης δ' ἐξαὔτις μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
 „ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμῖν ὄλεθρος.“
 Ἴσκεν εὐφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
 485 „ὦ πέπον, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφανδάνει, οὐ τι μεγάρω.
 „βάσκει ἴδι, καὶ πυκινοῖσι τὴν παρὰ μητέρα μύθοις
 „ὄρνυθι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν
 „ἐλπωρῇ, ὅτε νόστον ἐπιτραπόμεσθα γυναιξίν.“
 Ὡς ἔφατ'· ὦκα δ' ἔλος μετεκίαθον· αὐτὰρ ἑταῖροι

468. αἶψα Vat. B. Ald. Brub. Basil.

470. οὐχ οἱ Reg. A. ed. Paris. Steph. et ceterae edd. usque ad Brunck., qui restituit, quod in reliquis codd. et edd. antiquis omnibus legitur, et restituendum viderat jam Dorvill. Vann. crit. p. 393. — ἐπαγέομαι Reg. A.

471. αἰόλητο Vatt. A. C. D. Reg. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. ἐόλητο reliqui codd. et edd. inde a Brub. Sic etiam Etymol. M. p. 352, 2.

473. ἀνελήλυθεν Guelph.

474. ἐπέεσσι Guelph.

475. ὀσσεαι Med. a m. 1. Vatt. A. C. D. Reg. A. In Vat. A. glossa μαθήση.

477. ἐπέκλυες Guelph. Vrat. Vind.

Flor. — ἔμοῖο Reg. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

479. κα Vatt. C. D. — De verbo ὅτομαι orationi non interserto sed praemisso vid. Schaef. et Heller. ad Soph. Oed. Col. v. 991. — οὐκέ τι Flor.

481. τό δε Guelph.

482. ἐξαὔτης Med. a m. 1, quod erroris arguit accentus. Tamen Brunck. inde conjicit legendum esse ἐξαυτῆς, sine causa: ἐξαὔτις est retro ut mox v. 573.

486. βάσκετε Med. a m. 1. βάσκε Guelph. βάσκε τε Flor.

487. ὄρνυθι Vat. D.

488. ἀπιτραπόμεσθα Med. Flor. ἐπιτραπόμεσθα Vrat. — γυναιξίν Vind.

489. ἔφαθ' Med. a m. 1. Vind. — μετεκίαθεν Guelph.

- 490 γηθόσυννοι ἐρέεινον, ὅπως παρεόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον.
„ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
„ἀντικρὺ κεχόλωται, ἕκαστα γὰρ οὐ νύ τι τέκμωρ
„οὔτ' ἐμοῖ, οὔτε κεν ὕμμι διειρομένοισι πέλοιτο.
495 „φῆ δὲ δὺω πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
„ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε,
„τετράγνυον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίετο νειὸν ἀρόσσαι·
„δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησιν
„Γηγενέας χαλκίοις σὺν τεύχεσιν· ἡματι δ' αὐτῶ
500 „χρεῖα τούσγε δαΐξαι. ὃ δὴ νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
„βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποέστην.“
„Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἶσατ' ἄεθλος,
δὴν δ' ἄνερ καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο
ἄτῃ ἀμηχανίῃ τε κατηφές· ὁψὲ δὲ Πηλεὺς
505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
„Ὡρῃ μητιάσθαι ὃ κ' ἐρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
„βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτει χειρῶν.
„εἰ μὲν νυν τύνη ξεῦξαι βόας Αἰήταο,
„ἥρως Αἰσονίδῃ, φρονέεις μέμονάς τε πόνοιο,
510 „ἦ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
„εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐῖ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν

490. γηθοσύνη Reg. A. — ἴδονται
Reg. A.

491. τοῖσι Vat. B. Flor. Ald.
Brub. Basil.

493. ἀντικρὺς Regg. quatuor,
quod male receperunt Brunck. Beck.;
significationis diversitas (cf. Lobeck.
ad Phrynich. p. 443 s.) ad hunc lo-
cum non pertinet. — κεχόλωτο Reg.
A. et alii quidam ex Regg. — γ' ἄρ'
ex conjectura Brunck. Beck. male.
Particula γὰρ elliptice ut saepe usur-
pata est: hoc in universum dico,
singula enim enarrare longum est.
— οὐ νύ τοι vulg. contra metrum.
οὐ νύ τι, quod conjecit Arnald.
lectt. gr. p. 241, habent Med. Guelph.
Vrat. Vind. Regg. quatuor, Steph.
Brunck. Beck.

496. φυσιόωντες Med. φυσιόων-
τας Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. vid.
v. 410.

498. ὄφεος vulg. ὄφεως Guelph.

ὄφιος Regg. quatuor, Brunck. Beck.,
qua forma ubique utitur Apollonius.

499. χαλκίοις ἐντεσιν Guelph.

500. τούσδε vulg. τούς γε Vatt.
A. C. D. Regg. A. B. Med. Guelph.
Vrat. Vind., quod cum Brunck. et
Beck. recepi. Admodum frequens
est horum vocabulorum confusio ut
I, 15. 698. II, 740. III, 1090. IV, 77.
250. 775. 1023. 1357.

506. ὃ κ' ἐρξομεν vulg. οἷκ' ἐρ-
ξομεν Vind. ὃ κ' ἐρξομεν Vatt. A.
C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck.
Beck. Notandum κέ cum futuri in-
dicativo, de quo vid. ad I, 663.

507. ὅσον γ' Vrat. Vind.

510. ἐντύναιο Schol. Paris.

511. οὐδ' οὔτι Regg. A. E. εἰ
δ' οὔτι Vrat. Vind. — μάλα πάγχυ
θυμὸς ἐῖ ἐπιπέποιθεν Vatt. A. B.
C. D. Regg. A. E. Med. Flor. Ald.
metro pessumdato; sic etiam Vrat.
Vind. et Guelph., nisi quod illi πέ-

- „ἤνορέη, μήτ' αὐτὸς ἐπείγγο, μήτε τιν' ἄλλον
 „τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἐγώ γε
 „σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσεται ἄλγος.“
 515 Ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
 σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
 ὦρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἷες Τυνδαρείοιο·
 σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
 ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὄσσον ἐπανθιόωντας λούλους
 520 ἀντέλλων· τοίῳ οἱ αἶρετο κάρτεϊ θυμός.
 οἱ δ' ἄλλοι εἷξαντες ἀκὴν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἄργος
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐλδομένοισιν ἀέθλου.
 „ὦ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λολίσθιον. ἀλλὰ τιν' οἶω
 „μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὕμιν ἀρωγὴν.
 525 „τῷ καὶ περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ
 „τυτθὸν ἔθ', ὥς τοπάροιδεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμψης
 „λώϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.
 „κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,

ποιθεν habent, hic ἐπέποιθεν. Sic ut in Guelph. legitur dedit Steph., qui tamen in notis emendandum proponit μάλα πάγχν ἐῆ θυμὸς γε πέποιθεν. In Reg. B. legitur μάλα πάγχν γε θυμὸς ἐῆ ἐπιπέποιθεν, in ed. Paris. μάλα πάγχν ἐῆ θυμὸς ἐπέποιθεν. In Reg. C. μάλα θυμὸς ἐῆ ἐπὶ πάγχν πέπειθεν. Ita ut in textu dedi primum legitur in ed. Brubach., unde ea lectio fluxit in Basil. Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck. — ἐῆ non est suae ut vertit Beck., sed tuae, cujus usus jam multa exempla supra vidimus. Fugit hic locus etiam Gerhardum p. 93.

513. πάπτεινε vulg. et Vrat. quidem ex rasura. Correxerit Brunckius. Eadem varietas est supra v. 109. — παρήμενον Flor.

517. υἷεῖς legendum iudicat Gerhard. p. 153, quia vitaverint epici spondeum in pede quarto ex positione vocabuli sequentis nascentem. Sed sequi eum nolui, quia forma υἷεῖς prorsus abstinuisse videtur Apollonius, vid. ad II, 288. Praeterea ipse p. 150 s. satis multa spondei illius admissi exempla attulit. Faciendum tamen, praeter hunc in Apollonio nonnisi duos reperiri locos,

quo hoc sibi indulserit poeta, quorum prior est III, 1084 ἐξερέω μάλα γὰρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει, quem tuentur loci similes Homericum II. X, 389 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σαντὸν θυμὸς ἀνῆκεν; VII, 337 ἀκριτον ἐκ πεδίου, ἅμα δ' αὐτὸν δαίμονεν ὦκα. Alter est I, 636 Θυιάσιν ὠμοβόροις ἔκλειαι φὰν γὰρ που ἰκάνειν. Nihil enim offensionis habent illi loci, quibus aut praepositio positionem facit ut I, 1109. 1111. 1112. II, 166. 233. 710. 1163. III, 316. 589. 677. 703. 1264. IV, 22. 415. 597. 615. 710. 1004. 1043. 1079, aut articulus ut III, 983. IV, 412, quibus tamen locis malui τοπαῶτον junctim scribere.

518. Οἰνεῖδης Brunck. Beck. ex more. — αἰζηοῖσι Guelph.

519. ἐπ' ἀνθιόωντας Vat. D. — λούλους om. Vat. D. — Locos similes affert Northm. ad Tryphiod. v. 53.

524. ἔσσεσθ' ἐναίσιμον vulg. ἔσσεσθ' αἰνέσιμον Vatt. A. D. ἔσσεσθ' ἐναίσιμον Vrat. Vind. ἔσσεσθαι ἐναίσιμον, quod conjecerat Stephanus, Guelph. Regg. quatuor, Brunck. Beck. — ὕμνι Vrat.

- „τὴν Ἑκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
 530 „φάρμαχ', ὅς' ἥπειρός τε φύει καὶ νήχυντον ὕδωρ,
 „τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσεται ἄντην,
 „καὶ ποταμοὺς ἴσθησιν ἄφαρ κελαδεῖν ῥέοντας,
 „ἄστρα τε καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
 „τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἰόντες
 535 „μνησάμεθ', εἴκε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
 „μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλω.
 „εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφανεύει, ἧ τ' ἂν ἰκοίμην
 „ἡματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
 „πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθεῖην.“
 540 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
 τρηρῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκιοι πελειᾶς
 ὑψόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
 κίρκος δ' ἀφλάστω περικάππεσεν. ὦκα δὲ Μόψος
 τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν.
 545 „Τρμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
 „οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
 „παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
 „μήτι παντοίῃ. δοκέω δέ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
 „εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θεῇ ἐνὶ Κύπριδι νόστον
 550 „πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὄγε μείλιχος ὄρνις
 „πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δέ μοι ὥς ἐνὶ θυμῷ
 „τόνδε κατ' οἶωνόν προτιόσβεται, ὥς δὲ πέλοιτο.

529. περὶ ἄλλα Vatt. A. B. C. D.
 530. ὅσσ' Flor. — φύσει Vatt.
 C. D.

531. μειλίσσεται ἄντην Ald. Brub.
 Basil. μειλίσσει ἄντην ed. Paris.
 Steph., sed alia est codd. lectio: με-
 λίσσεται ἄντην Vat. B. μειλίσσεται
 ἄντην Vat. D. Vrat. Guelph. με-
 λίσσεται ἄντην reliqui codd. omnes,
 ed. Flor. et recentiores inde ab Hoelz-
 lino.

535. εἴ τι δύναιτο Flor.

536. ἀέθλων Reg. A.

537. αὐτοῖσι vulg. αὐτοῖσιν Vatt.
 C. D. Guelph. (et alii fortasse codd.)
 Steph., quod revocavi.

542. Αἰσονίδαο Vatt. A. C. Regg.
 A. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. —
 ἔμπεσε Flor. — κόμπω Vat. D. κόλ-
 πω Vatt. A. C. Med. a m. 2. Guelph.
 Vrat. Vind. Flor. forsitan recte.

543. αἵψα vulg. ὦκα Vatt. A. C.
 D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat.
 Vind., quod propter librorum aucto-
 ritatem cum Brunck. Beck. recepi.

546. ποι pro πη Guelph.

548. ἀθερίζειν vulg. ἀθερίζειν
 Vatt. A. B. C. D. Regg. tres, Guelph.
 Vrat. Vind., quod propter librorum
 auctoritatem cum Beckio recepi,
 praesertim quum futurum facilius
 quam praesens a librariis proficisci
 potuerit. Praesens vero pro futuro
 in praedictionibus frequens, cf. quae
 monui ad Aesch. Choeph. 543.

551. μόρον pro πότμον Guelph.
 οἶτον Flor. — ὑπεξήλυξε Reg. A.
 — δ' ἐμοὶ Brunck. ut solet.

552. ὥς γε ex conjectura Brunck.
 Beck. male: δέ in apodosi compa-
 rationum usurpari notum est, v.

- „ἀλλὰ, φίλοι, Κυθήρειαν επικλείοντες ἀμύνειν
 „ἤδη νῦν Ἀργοιο παραιφασίησι πίθεσθε.“
- 555 Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι Φινῆος ἐφετμὰς
 μνησάμενοι· μοῦνος δ' Ἀφαρήϊος ἀνθορεν Ἴδας
 δεῖν' ἐπαλαστήσας μεγάλη ὀπὶ φώνησέν τε.
 „ὦ πόποι, ἣ ῥα γυναιξὶν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
 „οἱ Κύπριν καλέουσιν ἐπὶ ῥόθον ἄμμι πέλεσθαι,
 560 „οὐκ ἔτ' Ἐνναλίοιο μέγα σθένος· ἐς δὲ πελείας
 „καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.
 „ἔρρετε, μηδ' ὕμιν πολεμήϊα ἔργα μέλοιτο,
 „παρθενικὰς δὲ λιτῆσιν ἀνάλκιδας ἡπεροπεύειν.“
- Ὡς ἡὔδα μεμαώς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι
 565 ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
 χῳόμενος δ' ὄγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
 αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἐὼν νόον ὥδ' ἀγόρευεν·
 „Ἄργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,
 „στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
 570 „ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἣ γὰρ ἔοικεν
 „μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας αὐτήν.“
- Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
 καρπαλίμως ἐξαῦτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
 εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
 575 τυτθὸν ὑπὲξ ἔλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.
 Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων

Schaef. melet. crit. p. 159. Bast.
 epist. crit. p. 227.

553. ἀρήγειν Reg. D.

555. ἐπήνεσαν Reg. D.

559. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck. ex
 more.

561. λεύσαντες vulg. λεύσσοντες
 Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. λεύσ-
 σοντες Med. Reg. D. Vrat. Vind.
 Brunck. Beck. βλέποντες Guelph. —
 ἐρητύοισθε Vat. B. — De hiatu v.
 Herm. ad Orph. p. 734.

562. ὕμμι πολεμήϊα vulg., sed
 πολεμήϊα in solo Vat. B. legitur,
 reliqui codices omnes πολεμήϊα ha-
 bent, unde Beck. dedit ὕμμι πολε-
 μήϊα, male; ὕμιν praebent Regg.
 quinque, quod cum Brunckio recepi.
 — πέλοιτο Guelph. et Med. a m. 2.

563. δὲ om. Vatt. A. D. — ὑπε-
 ροπεύειν Vatt. A. D.

566. καθέζετο Med. a m. 1.

567. ἀγόρευσεν vulg., sed id in so-
 lis Vat. B. et Guelph. legitur, reli-
 qui codd. omnes et Flor. habent ἀγό-
 ρευεν, quod cum Brunck. Beck. re-
 vocavi.

569. αὐτὰρ Vind.

571. μηκέτι δηθὰ κρύπτεσθαι
 πτήσσοντας vulg., versu elumbi;
 et sic in solo Vat. B. legitur, reliqui
 codd. omnes et Flor. habent δὴν pro
 δηθὰ, ut excidisse aliquid videatur,
 quod restituere conatus est librarius
 δηθὰ scribendo. Sed melius verum
 explevit Piers. Verisim. p. 210,
 ὑποπτήσσοντας emendans, quam e-
 mendationem recepi cum Brunck.
 Beck. — πτήσσοντας Vatt. B. D.

575. ἔλος Guelph. Vrat. — ἐπέκελ-
 σαν Flor.

νόσφιν ἐοῖο δόμον, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
 ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
 στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
 580 ἄνδρα τὸν, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
 δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
 αὐτάνδρον φλέξειν δόρου νήϊον, ὅφρ' ἀλεγεινὴν
 ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
 οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
 585 δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὅς περὶ πάντων
 ξείνων μελιχίῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,
 εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
 Ἑρμεῖαν, ὥς κεν προσκηδέος ἀντιάσειεν.
 μὴ καὶ ληϊστῆρας ἐὼν ἐς γαῖαν ἰόντας
 590 ἔσσεσθαι δηναιὸν ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
 ὀθνείοις ἐπὶ χεῖρα ἐὼν κτεάτεσσι ἀείρειν
 κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν ἠδὲ βοτήρων
 αὐλῖα δυσκελάδοισιν ἐπιδρομίῃσι δαΐξαι.
 νόσφι δέ οἱ αὐτῷ φάτ' ἐοικότα μείλια τίσειν
 595 νίῃας Φρίξοιο, κακορρέκτησιν ὀπηδοὺς
 ἀνδράσι νοστήσαντας ὁμιλαδὸν, ὅφρα ἔ τιμῆς
 καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὥς ποτε βάξιν
 λευγαλήν οὐ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἥελίοιο,
 χρεῖώ μιν πυκινόν τε δόλον βουλάς τε γενέθλης

577. Hic et sequens versus desunt in Guelph.

578. Μινύεσσι Vat. B. Med. Hoelzlin. Μινύεσσι Flor. Ald. Brub. Basil. Μινύαισι ed. Paris. Μινύαισι, quod in reliquis omnibus libris legitur, Steph. Brunck. Beck.

579. κα Brunck. Beck. — διαδηλήσονται Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

581. ἀναρρήξας Brunck. Beck.

582. αὐτάνδρον Flor. Brub. Basil. — νήϊος Guelph.

585. De particula ἄν ad infinitivum δέχθαι omissa vid. ad I, 197.

587. ἄγγελων Vind.

588. Ἑρμείην Regg. A. D. E. Brunck. Beck. male, vid. ad II, 1145. — κα Vat. B. Brunck. Beck. — πρὸς κηδέος Vatt. C. D.

591. δηνεὸν Vrat. Vind.

593. ἐπιδρομίῃσι Flor. Ald. Brub. Basil.

594. νόσφιν δ' οἱ vulg. νόσφι δ' οἱ Reg. E. Correxuit Brunckius, ut in textu dedi. Fugit hic locus Hermannum ad Orph. p. 782, ut et alii nonnulli, quos attulit Spitzner. de vers. her. p. 36. Vulgatam servavit Beck., qui mutationis causam non perspexit.

595. κακορρέκτησιν Reg E. Brunck. Beck.

599. χρῆναι μιν vulg. χρεῖώ μιν Vatt. A. C. D. Med. a m. 2. Vrat. marg. Reg. A. marg. Vind. var. lect. apud Schol. Flor., quod quamquam e paucioribus libris recipere non dubitavi, quum χρῆναι ex glossemate natum esse perspicuum sit. Ex Homero si quis illam lectionem velit dijudicare, ei improbanda erit; ille enim hac elliptica ratione, qua pro χρῆ positum videtur, nunquam χρεῖώ, sed semper χρεώ usurpat neque, unquam ita, ut pro infinitivo χρῆναι positum

- 600 σφωϊτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι·
 τῷ καὶ ἐλδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιῖδα γαῖαν
 πατρὸς ἐφημοσύνη δολιχὴν ὁδόν. οὐδὲ θυγατρῶν
 εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μή που τινὰ μῆτιν
 φράσσωνται στυγερήν, οὐδ' υἱέος Ἀψύρτοιο·
- 605 ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
 καὶ ὃ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφάσκετο δημοτέροισιν
 χωόμενος· μέγα δέ σφιν ἀπέλλεε νῆά τ' ἐρύσθαι
 ἧδ' αὐτοῦς, ἵνα μή τις ὑπέκ κακότητος ἀλύξῃ.
 Τόφρα δὲ μητέρ' ἐὴν, μετιῶν δόμον Αἰήταο,
- 610 Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσιν
 Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 πρόσθεν μητιάασκε· δέος δέ μιν ἴσχανε θυμὸν,
 μή πως ἧὲ παρ' αἴσαν ἐτώσια μειλίσαιτο
 πατρὸς ἀτυζομένην ὁλοὸν χόλον, ἧὲ λιτῆσιν
- 615 ἐσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο.
 Κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
 λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπῆες,
 οἷά τ' ἀκηχεμένην, ὁλοοὶ ἐρέθεσκον ὄνειροι.
 τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφειστάμεναι τὸν ἄεθλον,
- 620 οὐ τι μάλ' ὀρμαίνοντα θέρος κριοῖο κομίσσαι,
 οὐδέ τι τοῖο ἔκητι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
 ἐλθέμεν, ὅφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο

videatur. Apollonius vero in hac re ab usu Homérico recedit, nam χρειώ pro χρηή dicit I, 649. 1092. II, 390. 845. IV, 348. 411. 814, pro χρῆναι III, 500 ut nostro loco.

601. τῷ καὶ ἐλδομένους Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod ex frequente vocularum καὶ et καὶ confusione natum videtur; quum enim in aliis libris καί, in aliis καὶ legeretur, mox utrumque conjunctum est. — πέμπειν Vat. B. Regg. C. D. E. (et, ni fallor, Med.) Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzlin. πέμπειν, quod reliqui codd. praebent, ex Steph. dederunt Brunck. Beck.

604. φράσσονται Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw.

606. πιφάσκετο Reg. D. Vind. πιφάσκειτ' Reg. A. — δημοτέρουσι Reg. D.

608. ὑπὲρ vulg. ὑπ' ἐκ Regg. qua-

tuor, quod recte receperunt Brunck. Beck., sed junctim scribendum est. Etiam alibi confunduntur ὑπὲρ et ὑπὲκ ut infra v. 1319.

609. δόμων Med. a m. 1.

610. παρηγορέεσκ' ἐπέεσσι Guelph.

612. πρόσθε Vrat.

613. μειλίσαιτο vulg. μειλίσσαιτο Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. a m. 2. Vrat. Vind. Flor. et, quod idem est, μειλίσσετο Med. a m. 1. Guelph. Correxuit Brunck.

614. ἀτυζομένη Reg. A. — ὁλὸν Vatt. A. D.

615. ἀνφιδὸν Guelph.

617. ἠμεροπῆες Reg. A.

618. ἀκαχεμένην Guelph. — ἐρέθισκον Reg. A.

620. κομίσαι Ald. Brub. Basil.

621. τοῖό γ' ἔκητι ex uno Reg. D. Brunck. Beck. male; vid. ad I, 334.

- κουριδίην παράκοιτιν· ὅτετο δ' ἄμφι βόεσσιν
αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
625 σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
οὔνεκεν οὐ κούρη ξεῦξαι βόας ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
προὔθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
πατρί τε καὶ ξείνοισ· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
τῶς ἔμεν, ὥς κεν ἔῃσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
630 ἡ δ' ἄφνω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκῆων,
εἴλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκεν.
παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περὶ τ' ἀμφὶ τε τοίχους
πάπτηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν
635 ὥς πάρος ἐν στέρνοισ, ἀδινῆν δ' ἀνενείκατο φωνήν.
„Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
„δεΐδια, μὴ μέγα δὴ τι φέρῃ κακὸν ἥδε κέλευθος
„ἡρώων. περὶ μοι ξείνῳ φρένες ἡερέθονται.
„μνάσθω ἔδον κατὰ δῆμον Ἀχαιῖδα τηλόθι κούρην·
640 „ἄμμι δὲ παρθενίῃ τε μέλοι καὶ δῶμα τοκῆων.
„ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνειον κέαρ οὐκ ἔτ' ἀνευθεν
„αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀέθλω
„χραιομεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροισ ἀχέουσα
„παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.“
645 Ἥ ῥα', καὶ ὀρθωθεῖσα θυράς ὥϊξε δόμοιο,
νήλιπος, οἶεανος· καὶ δὴ λελήητο νέεσθαι
αὐτοκασιγνήτηνδε καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν.
δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μέμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμοιο
αἰδοῖ ἐεργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτὶς ὀπίσσω
650 στρεφθεῖσ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν ἄψ τ' ἀλέεινεν

626. κούρης Vind. — ξεῦξε Med.
627. ἀμφήριστον Guelph.
628. ἐπέτρεπον Guelph.
634. πάπτηνε Brunck. ut solet. —
μόγῃς Guelph. Repetitum est he-
mistichium ex I, 1233.
635. ἀνενήκατο Flor. Ald. Brub.
Basil.
636. ἐγὼ Reg. D. — βαρεῖ Med.
a m. 1.
637. μὴ τι πῆμα φ. Guelph. —
φέρει vulg. φέροι Regg. A. C. D.
Vrat. φέρῃ, ex quo vulgatum φέρει

natum est, Reg. B. Vind. suprascr. in
Guelph. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.
643. σφετέροισιν Vrat. Vind.
645. θυρήν Reg. A. et duo alii
Regg.
646. ἡέανος Regg. quinque.
647. αὐτοκασιγνήτην τε Med.
αὐτοκασιγνήτην γε Reg. A. — οὐ-
δὲν Vat. D.
648. καὶ αὐτόθι Regg. quinque
ἐνὶ Guelph. Hoerstel.
649. ἐξετράπετ' Reg. A. — αὐτὶς
Guelph.
650. ἐν δὲ Flor. Ald. Brub. Basil.

- εἶσω· τηῦσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ἦτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ἔρυνέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
 αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασὺς ἕμερος ὀτρύνεσκεν.
 τοῖς μὲν ἐπειρήθη, τοῖς δ' ἔσχετο, τέτρατον αὖθις
 655 λέκτροισιν προηῆς ἐνικάππεσεν εἰλιχθεῖσα.
 ὥς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
 μύρεται, ᾧ μιν ὅπασσαν ἀδελφοὶ ἠδὲ τοκῆες,
 οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφροσύνη τε· μυχῶ δ' ἀκέουσα θαάσσει·
 660 τὸν δὲ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δῆνεσιν ἀλλήλων· ἥ δ' ἔνδοθι δαιομένη περ
 σῖγα μάλα κλαίει χῆρον λέχος εἰσορόωσα,
 μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·
 τῇ ἱκέλη Μήδεια κινύρετο. τὴν δὲ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 δμῶάων, ἥ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
 Χαλκιόπη δ' ἠγγειλε παρασχεδόν· ἥ δ' ἐνὶ παισὶν
 ἦστ' ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπίθησεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ' ἔσσυτο θαμβήσασα
 ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε διαμπερὲς, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρύψεν δ' ἐκάτερθε παρειάς·

651. κηδόμενοι Vat. B. κηδόσυννοι Regg. A. C. D. τηῦσιν cum gl. ματαίαν Guelph. τήσιοι Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. κηδομένην vel κηδοσύνην in priore recensione fuisse suspicatur Gerhard. p. 50, sed quum accusativum solus Guelph. habeat, videntur illi meri errores esse in vocabulo rariore.

652. ὅτι θύσειεν vulg. et sensu et metro repugnante, quare ὅ, τ' ἰθύσειεν conjecit Stephanus, sed melius ὅτ' ἰθύσειεν Vat. A. Vrat. Regg. quinque, Brunck. Beck.

653. ἐργομένην Regg. quatuor, quam formam, quamquam semel tantum apud Homerum, nunquam apud Nostrum legitur, receperunt tamen Brunck. Beck.

654. αὖτις Brunck. Beck. sine causa. — Imitationes poetarum latinorum indicat Ruhnck. epist. crit. p. 304.

655. λέκτροισι vulg. λέκτροισιν ex Med. recepi.

656. θαλάμοισι Vrat.

657. ἥ pro ᾧ Guelph. — ἀδελφοὶ ὅπασσαν vulg. metro parum concinno. ὅπασσαν ἀδελφοὶ Vatt. A. C. D. Reg. A., ex quo vulgata nata est. ὅπασσαν ἀδελφοὶ Med. Regg. quatuor et ut videtur Guelph., quod recte receperunt Brunck. Beck. — ἥ conjecit Brunck., quod sine causa in textum recepit Beck.

659. ἀκέουσα vulg. ἀκέουσα Regg. D. E., quod recte praetulit Brunck. propter v. 662. Confusio est frequentissima.

661. ἔνδοθεν Med. a m. 1. Vrat. Vind. et Regii aliquot. — καιομένη Flor. Steph.

663. κερτομέουσι Vat. B. — ἐπιστοβέουσι Reg. D.

670. ἀνώϊστην Vind.

671. θαλαμόν pro θαλαμόνδε Med. Vrat. Vind.

672. ἀκηχεμένη Guelph. — δρύψεν Flor. δρύψε Regg. C. D. Brunck. Beck.

- ὥς δ' ἴδε δάκρυσιν ὅσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν.
 „ὦμοι ἐγὼ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
 675 „τίπτ' ἐπαθες; τί τοι αἶνόν ὑπὸ φρένας ἵκετο πένθος;
 „ἢ νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἄψα νοῦσος,
 „ἢ τέτιν' οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπὴν
 „ἀμφί τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; ὄφελλέ με μήτε τοκῆων
 „δῶμα τόδ' εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
 680 „πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδέ περ οὔνομα Κόλχων.“
 Ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδῶς
 παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμανῖαν.
 μῦθος δ' ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλεν
 γλώσσης, ἄλλοτ' ἐνερθε κατὰ στῆθος πεπότητο.
 685 πολλάκι δ' ἱμερόεν μέν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπεῖν·
 φθογγὴ δ' οὐ προὔβαινε παροιτέρω· ὅψε δ' ἔειπεν
 τοῖα δόλω· θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον Ἑρώτες.
 „Χαλκιόπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
 „μή σφε πατήρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέσση.
 690 „τοῖα κατακνώσσουσα μινυνθαδίῳ νέον ὕπνῳ
 „λεύσσω ὀνείρατα λυγρὰ, τά τις θεὸς ἀκράαντα
 „θείη, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' υἷάσι κῆδος ἔλοιο.“

673. ὅσσα Guelph. — φώνησε Med.

674. μὴ δὴ Vat. D. — καταλείβεις Vat. D. Med. μὴν καταλείβεις Reg. A.

677. παρὰ πατρὸς vulg. ἐκ πατρὸς Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

679. δῶμα τότ' Steph. ex errore typ. δῶμαθ' ὅγ' ex conjectura Brunck., ut ὅγε ad Phrixum referatur, ineptissime. δῶματ' ἔτ' suspicatur Beckius sine causa. Nihil prorsus offensionis in vulgata video. — μηδέ τι πτόλιν Reg. A., τι ex sequente π nato, vid. ad Aesch. Sept. Th. 1058. μήτε πτόλιν dedit Beck., male: vid. ad II, 1180.

683. ἄλλοθεν Guelph. — ἀνέτειλε Reg. A.

684. ἄλλοτε δ' Vatt. A. D. Guelph.

686. φθογγῇ ed. Paris. φθογγῇ Steph. — παραιτέρω Guelph., unde παραιτέρω conjecit Brunck. et dedit Hoerstel. sine causa.

687. ἐπικλονέεσκον Reg. D. Guelph. Brunck. ob euphoniā nescio quam. Retinui vulgatam propter librorum auctoritatem, vid. ad I, 1074.

690. κατακνώσσουσα vulg. κατακνώσασα Vatt. B. C. D. Vind., quod receperunt Brunck. Beck., qui ubi hunc aoristum legerint vellem indicassent. κατακνώσσουσα Med. Regg. B. C. D. E., unde etiam vulgata errore frequentissimo nata est, qui deinde vitiosam illam lectionem procreavit. Praesens, quod in textum revocavi, postulat etiam sequens λεύσσω. Itaque minus dubitare debebat Buttmann. Gramm. gr. maj. I p. 385.

691. λεύσω vulg. eodem errore, quem ad verum praecedentem notavi. λεύσσω Vatt. A. C. D. Regg. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunckius propter suum κατακνώσασα ex conjectura dedit λεύσσω, quod non magis probandum est quam illud. Nam in praesentis usu nemo graece doctus offendet.

692. φθείη Guelph. — υἷέσι vulg.

- Φῆ ῥα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτὴ
ἀντιάσειε πάροιθεν ἑοῖς τεκέεσσιν ἀμύνειν.
- 695 τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη
δείματι, τοῖ' ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ὦδ' ἐπέεσσιν·
„Καὶ δ' αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
„εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγὴν.
„ἀλλ' ὅμοσον Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν, ὅτι τοι εἶπω
- 700 „σχήσειν ἐν θυμῷ σὺν τε δρήστειρα πέλεσθαι.
„λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἠδὲ τοκῆων,
„μή σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαρῥοισθέντας ἰδέσθαι
„λευγαλέως· ἢ σοὶ γε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
„εἶην ἐξ Ἀΐδεω στυγερὴ μετόπισθεν Ἑριννύς.“
- 705 „Ὡς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυντ' αὐτίκα δάκρυ
νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσίν,
σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν. ἐνθ' ἐλεεινὸν
ἄμφω ἐπ' ἀλλήλῃσι θέσαν γόον· ὦρτο δ' ἰωὴ
λεπταλέῃ διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀχέεσσιν.
- 710 τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα.
„Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἷ' ἀγορεύεις,
„ἀράς τε στυγεράς καὶ Ἑριννύας; αἶ γὰρ ὄφελλεν
„ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἅμμι τεοὺς νίῃας ἔρυσθαι.
„ἴστω, Κόλχων ὄρκος ὑπέρβιος, ὄντιν' ὁμόσσαι
- 715 „αὐτὴ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς, ἢ θ' ὑπένερθεν
„Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
„μή σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιώσαν.“

νιάσι Med. Regg. B. D. Vrat. Vind.
Flor. Aberrarunt libri etiam supra
v. 450. — ἔλοιτο Vrat.

693. εἴ καὶ μιν Med. Guelph.
Flor. Ald. καὶ primum in Brubach.
legitur.

694. ἀμυνομένη Guelph.

695. αἰνὸς Vrat. Vind.

696. ἐσάκουσεν Vat. C. Flor. Steph.

700. σὺν τε δρήστειρα pro συν-
δρήστειρά τε positum dicunt Schol.
Paris. et Schneider. Lex. s. v. δρη-
στήρ, haud recte, quod vidit jam
Schaefer. ad Schol. p. 246. σὺν ad-
verbialiter positum est ut saepe:
simulque, praetereaue ut mox v.
707. vid. Ind. et Graef. ad Meleag.
p. 108.

702. διαρῥοισθέντας Vind. δια-
ρροισθέντας Brunck. Beck.

703. ἀργαλέως Vat. B. — σὺν
παισὶ Med.

704. Ἑριννύς Vat. D. Med. Vrat.
Vind.

706. ἀμφοτέροισι Flor. Ald. Brub.
Basil.

707. περικάββαλον vulg. Singu-
larem, quem sensus postulat, exhi-
bent Guelph. Regg. A. B. D. E.
Brunck. Beck. περικάμβαλον Flor.

708. ἐπαλλήλῃσι Med. ἐπ' ἀλλή-
λοις Flor. ἐπαλλήλοισι Brub. Basil.

712. Ἑριννύας Vatt. A. B. C. D.
Med. Vrat. Vind.

715. ἢ δ' ὑπένερθε vulg. Cor-
rexit Valken. Diatr. Eurip. p. 50,
quem cum Brunck. Beck. secutus
sum.

716. ἔμοιό Regg. D. E. Flor.
Ald. Brub. Basil.

- Φῆ ἄρα· Χαλκίοπη δ' ἡμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·
 „Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης χατέοντι καὶ αὐτῷ
 720 „ἢ δόλον ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσασθαι ἀέθλου
 „παίδων εἵνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἰκάνει
 „Ἄργος ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἄρωγῆς·
 „μεσσηγὺς μὲν τόν γε δόμων λίπον ἐνθάδ' ἰοῦσα.“
 „Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθεν ἀνέπτατο χάσματι θυμός·
 725 φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χροῶ, καδδὲ μιν ἀχλὺς
 εἶλεν λαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
 „Χαλκίοπη, ὥς ὕμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
 „ὥς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι
 „ἡὼς, μηδὲ με δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἴδοιο,
 730 „εἴ κέ τι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἢέ τι παίδων
 „σῶν θείην, οἷ δὴ μοι ἀδελφείοι γεγάασιν
 „κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες. ὥς δὲ καὶ αὐτῇ
 „φημὶ κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
 „ἴσον ἐπεὶ κείνοις με τεῶ ἐπαείραο μαζῶ
 735 „νηπυτίην, ὥς αἰὲν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.
 „ἀλλ' ἴθι, κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
 „λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
 „εἴσομαι εἰς Ἑκάτης, θελκτήρια φάρμακα ταύρων

718. ἀμείβετο Guelph.

720. ἐπιφράσασθαι Flor. Ald. Brub. Basil.

721. ἐμοῖο Flor. Ald. Brub. Basil.
 — ἐκ κείνου ὅδ' Regg. quinque, quod recepit Brunck. et sensu et auribus obstrepentibus.

722. ἐπωτρύνων Flor. Ald. Brub. Basil. — πειρῆσασθαι Reg. A.

723. Versum omittit Vat. B. — τόνδε Guelph. — δόμον vulg. δόμῳ Reg. C. δόμων Reg. B. Brunck. et Beck. recte.

724. τῆς δ' Regg. A. E.

725. φοινίχθη Med. a m. 1. — μὲν vulg. μιν Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck., quod conjecerat jam Stephanus.

729. μηδ' ἐμὲ Brunck. ut solet.

730. εἴ ἔτι vulg., quod ferri non potest, quum adverbio ἔτι hic locus non sit, nam cum προφερέστατον jungendum esse, quod censet Beck., quis credat? Consentunt tamen libri, nisi quod εἴ ἔτις habet Vind.

ἢέ τι Regg. A. D. E. Brunckius, qui primus vitium sensit, emendavit εἴ τί γε, sed multo facilius fuisset emendatio εἴ γέ τι. Verum puto εἴ κέ τι, quod extincta littera et facile potuit in vulgatam transire.

731. ἀδελφείοι Vat. B. — γεγάασσι Guelph.

732. κηδαιμόνες Vind. Vrat. — αὐτὴν — κασιγνήτην — κούρην vulg. contra leges linguae. κασιγνήτη habet Guelph. κούρη Med. κούρη Vat. B. Reg. B. Guelph. Hinc nominativos recte reposuit Brunck.

736. χάρην Vind.

737. Hiatus in vocabulis ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν commovit Herm. ad Orph. p. 734, ut λήσομεν ἐντύνουσαι corrigeret; sed vid. Spitzner. de vers. her. p. 142 sq.

738. οἴσομαι pro εἴσομαι vulg. legitur, versu sequente omisso. Sed Schol. Flor. monet, in quibusdam exemplaribus post hunc versum alium legi: οἴσομένη ξείνῳ. ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν. Hunc in textum

„οἰσόμενῃ ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν.“

740 “Ὡς ἢ γ’ ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παισὶ τ’ ἀρωγὴν
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δὲ μιν αὐτὶς
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
τοῖα παρὲς οὗ πατρὸς ἐπ’ ἀνέρι μητιάασθαι.

Νῦξ μὲν ἔπειτ’ ἐπὶ γαῖαν ἄγεν κνέφας· οἱ δ’ ἐνὶ πόντῳ

745 ναῦται εἰς Ἑλίκην τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καὶ τις ὁδίτης
ἤδη καὶ πυλάωρος ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ’ ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κυνῶν ὕλακῇ ἔτ’ ἀνὰ πόλιν, οὐ θρόος ἦεν

750 ἡχήμεναι· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
ἀλλὰ μάλ’ οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ’ ἔγειρεν

recipiendum esse primus vidit Ruhnck. ep. crit. p. 305, qui οἰσόμεναι in οἰχομαι mutandum judicat. Sed εἰσόμεναι habet Med. a m. 2, quod recte recepit Brunck. — Gerhard. Lectt. p. 15 ita priorem recensionem restitutam esse, vulgatam vero lectionem posterioris esse putat, in quo falli videtur, nam vulgata lectio sensu prorsus caret; εἰσόμεναι autem scribae oculis in versum sequentem aberrantibus facile in οἰσόμεναι mutari potuisse, et deinde simile versuum initium sequentis omittendi causam fuisse nemo non videt.

741. διεπέφραδεν vulg. διεπέφραδε, quod Brunck. tacite reposuit, habent Med. Vrat. — τὴν δὲ μιν invitis libris dedit Brunck., quum μιν post τὴν δὲ abundet, in Appendice vero illud retineri posse dicit, si comma ante μιν ponatur, et retinuit Beck. Sed id fieri non potest; tamen neque μιν placet, quod hujus loci plane non est, neque μιν; nam etsi non ignoro, pronomina interdum negligenter cumulari (v. Pors. praef. ad Hecub. p. 13. Fritzsche. Quaest. Lucian. p. 14), tamen ita ne uno quidem verbo intercedente poni non possunt. Propter librorum lectionem διεπέφραδεν alicui in mentem venire possit, τὴν falsum esse ejusque loco olim aliud vocabulum a vocali incipiens lectum esse, sed id

quale fuerit divinare non possum. Itaque vitiosam lectionem intactam reliqui. — αὐτὶς Brunck. libris invitis.

743. τοῖάπερ ἐξ Vat. D.

744. ἄγε Regg. A. D. E. Brunck. Beck., quod iis concinnius videtur.

745. Hiatus, qui est in primo pede, latuit Hermannum ad Orph. p. 734, non latuit Porsonum, qui ad Eur. Phoen. 849 ναύτιλοι legendum proponit, sed nulla mutatione opus est, v. Gerhard. p. 158.

748. τεθνεώτων Med. τεθνεώτων Vrat. Vind. τεθνεότων Hoelzlin. Shaw. — περικῶμ’ Vatt. C. D. — ἐκάλυπεν Regg. D. E.

749. Hunc locum imitari videtur Tryphiod. 503 s.

ἡσυχίῃ δὲ πόλιν κατεβόσκετο
νυκτὸς ἐταίρῃ,
οὐδ’ ὕλακῇ σκυλάκων ἠκούετο —

et Varro Atacinus apud Senec. Controv. III, 16

desierant latrare canes, urbesque silebant;
omnia noctis erant placida composita quiete.

750. ἡχήμεναι Reg. E.

751. περ γλυκερὸς Guelph. ἐπιγλυκερὸς Flor.

752. Αἰσονίδεω Med. Reg. A. Vrat. Vind.

- δειδυῖαν ταύρων κρατερόν μένος, οἷσιν ἔμελλεν
φθίσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νειὸν Ἄρηος.
- 755 πυκνὰ δέ οἱ κραδίῃ στηθέων ἔντοσθεν ἔθυνεν,
ἡέλιου ὥς τις τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἶγλη
ὑδατος ἔξανιούσα, τὸ δὴ νέον ἡὲ λέβητι
ἡέ που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀΐσσουσα·
- 760 ὥς δὲ καὶ ἐν στηθέσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλεω ῥέεν· ἐνδοθι δ' αλεῖ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροὸς ἀμφί τ' ἀραιὰς
ἵνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρως,
ἐνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὅππότε' ἀνίας
- 765 ἀκάματοι πρᾶπίδεσσι ἐνισκίμψωσιν Ἑρωτες.
φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτή·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὖτως εὐκῆλος ἔην ὀτλησέμεν ἄτην.
- 770 ἐξομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο φώνησέν τε.
„Δειλὴ ἐγὼ νῦν ἔνθα κακῶν, ἢ ἔνθα γένωμαι;
„πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκὴ
„πήματος· ἀλλ' αὖτως φλέγει ἔμπεδον. ὥς ὄφελόν γε
„Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
775 „πρὶν τὸν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκέσθαι
„Χαλκιόπης νῆας. τοὺς μὲν θεὸς ἢ τις Ἑριννὺς
„ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κεῖθεν ἀνίας.
„φθίσθω ἀεθλεύων, εἰ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι

753. κρατερός Vind. — ἔμελλε Vrat.

754. φθεισθαι vulg. φθεῖσαι Guelph. φθείσθαι Vrat. Vind. φθίσθαι Vat. C. Regg. quinque, ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. — νηὸν Vind.

755. Locos similes Virgilii Aen. VIII, 20. Aristaeneti II, 5. Dionis Chrysost. Orat. XXI p. 272. D. indicavit Ruhnck. ep. crit. p. 306.

758. ἡδὲ που Vat. A.

760. στηθεσσι Vrat. Vind.

762. θ' ἀραιὰς Guelph.

764. ἀλεγύνοτατον Reg. A.

765. ἐνισκίμψωσιν vulg. ἐνιχρίμψωσιν Guelph. probante Valck. ad Eur. Hippol. 1303. ἐνι σκίμψωσιν

Vrat. Vind. ἐνισκίμψωσιν Vatt. A. C. D. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. Beck.

767. δώσειν Reg. D. — καταφθεισθαι vulg. καταφθίσθαι Regg. quinque, Brunck. Beck. ut supra v. 754.

770. ἐξομένην Vat. B.

771. μενεῖμαι pro γένωμαι Reg. A. — In fine versus olim punctum ponebatur, Brunck. et Beck. commate interpunxerunt, ego interrogationis notam posui, quam sensus postulat.

776. νῆας τε Reg. A. — Ἑριννὺς Vat. A. Med. Vrat. Vind.

777. κακοῦ θ' ἀνίας Guelph.

778. φθείσθω vulg. φθεισθω Guelph. φθίσθω Regg. quinque,

- „μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἐμὸνς λελάθοιμι τοκῆας
 780 „φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
 „τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπὶ κλοπος ἔσσειτ' ἀρωγῆς;
 „ἦ μιν ἄνευθ' ἐτάρων προσπτεύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
 „δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιο περ ἔμψης
 „λωφῆσειν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
 785 „κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρῶέτω αἰδῶς,
 „ἐρῶέτω ἀγλαΐη· ὁ δ' ἐμῇ λότῃτι σαωθῆις
 „ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
 „αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
 „τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
 790 „ἢ καὶ πασσαμένη ῥαιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
 „ἀλλὰ καὶ ὥς φθιμένη μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσσω
 „κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
 „πότμον ἐμόν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσιν
 „Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
 795 „ἣτις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἄλλοδαποῖο
 „κάτθανεν, ἣτις δῶμα καὶ οὔς ἥσχυνε τοκῆας,
 „μαργοσύνη εἴξασα. τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσειται αἰσχος;
 „ὦ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 „τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
 800 „πότμῳ ἀνωϊστῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάνταφυγοῦσαν,
 „πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέεσθαι.“
 Ἡ καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἢ ἐνὶ πολλὰ
 φάρμακά οἱ τὰ μὲν ἐσθλά, τὰ δὲ ῥαιστήρι' ἔκειτο.
 ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. δεῦε δὲ κόλπους
 805 ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἐρῶεν ἀσταγὲς αὐτῳ,

Brunck. Beck. ut v. 767. — νηὸν Vind.

779. κεν omittit Guelph.

781. τίς δὲ μῆτις Reg. A.

783. Steph. Hoelzlin. Shaw. post ἰδοῦσα nulla interpunctione posita interrogationis notam post δύσμορος habent, quod deterius est.

785. ἐπαμείρεται Schol. Paris.

789. μελάθρων vulg., ὦ ut solet ex iota subscripto nato, nam μελάθρῳ habent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. μελάθρου, quod dederunt Brunck. Beck., in solis Vrat. Vind. legitur, in illo ὦ a manu secunda suprascripto. Revocavi librorum lectionem, quae proba

est; dativus pro ἐν μελάθρῳ positus est ut saepe.

790. πασσαμένη Reg. A.

793. με omittunt Vrat. Vind. — φοβέουσιν Reg. A.

794. ἄλλη vulg. ἄλλαι Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Guelph. Vrat. Vind., quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. Beck. recepi, quamquam et altera lectio per se bona est.

805. ἄλληκτον Vat. A. — δακρύοισιν Flor. Ald. δάκρυσι legendum iudicat Herm. ad Orph. p. 759 ne prima syllaba corripiatur, probante Spitzner. de vers. her. p. 102. Sed eadem correptio est Hom. Od. XVIII,

- αἶν' ὀλοφυρομένης τὸν ἔον μόρον. ἴετο δ' ἢ γε
 φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.
 ἦδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
 ἐξελέειν μεμανῖα δυσάμμορος. ἀλλὰ οἱ ἄφνω
 810 δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀἶδαο.
 ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.
 μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
 μνήσαθ' ὁμηλικίης περιγηθείος οἷά τε κούρη·
 815 καὶ τὲ οἱ ἥελιος γλυκίων γένετ' εἰσοράασθαι
 ἢ πάρος, εἰ ἔτεόν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
 καὶ τὴν μὲν ῥα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
 Ἥρης ἐννεσίῃσι μετὰτροπος, οὐδ' ἔτι βουλάς
 ἄλλη δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι
 820 ἦ ὦ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίῃ
 φάρμακα συνθεσίῃσι καὶ ἀντήσειεν ἐς ὦπῃν.
 πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἑὼν λύεσκε θυράων,
 αἶγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
 Ἥριγενῆς, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.
 825 Ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μεῖναι ἀνώγει
 Ἄργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·

172 μῆδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρ-
 μένη ἀμφὶ πρόσωπα. XIX, 122
 φῆ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με
 φρένας οἴνω. — ἀστεγές vulg. ἀστα-
 γές ex emend. Brunck. Beck., quod
 confirmat etiam Schol. πολυστεγές,
 item in πολυσταγές mutandum, cf.
 Interpp. ad Hesych. in v. ἀστεγές.

806. οἶετο Reg. A.

807. ἄφρα Vatt. A. C. D. ὄφρα
 Reg. E. marg. Reg. A. Vrat. Vind.,
 quod male receperunt Brunck. Beck.
 hiatum inferentes; τόφρα enim ab
 hujus aetatis poetis pro ὄφρα ad-
 hibetur, ut infra IV, 1487. cf. Jacobs.
 Anthol. Pal. p. 507. 790. — γνῶσαι-
 το Guelph. (teste Piers. Veris. p. 210,
 nam Hoerstel. silet), in quo γένσαιτο
 latere putat Gerhard. p. 59. Inepte
 Schol. Flor. τὸ πάσαιτο οὐχ
 ὑγιῶς, οὐ γὰρ εἰς κόρον ἢ τού-
 του μετάληψις.

809. ἐξελεῖν Regg. A. C. D.

813. Hunc versum omittunt Vatt.
 C. D. et Vrat., ubi in margine adscri-
 ptus est. — ὅσ' Vind.

816. ἢ ἔτεόν γε vulg. εἰ habent
 Regg. A. C. D., quod recte recepe-
 runt Brunck. Beck.

817. καὶ τὰ μὲν Guelph. — ἀπε-
 κάτθετο vulg. ἀποκάτθετο Regg. A.
 B. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Ald.
 Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck.

818. αἰνεσίῃσι vulg. ut saepe.
 Veram lectionem habent Vatt. A. C.
 D. Med. Guelph. Regg. quinque,
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. — οὐδὲ τι
 vulg., quod correxit Valck. ad Am-
 mon. p. 68.

819. ἄλλη vulg., quod tacite cor-
 rexerunt Brunck.

821. ἀντιάσειεν ex Regg. A. E.
 perperam dedit Brunck.

822. ἀνακληῖδας Vat. A.

824. κίνοιντο Flor. Ald. Brub.
 Basil.

825. μίμναι Guelph.

826. δῆνεα vulg. νῆδεα Reg. E.
 μῆδεα Vatt. C. D. et B. a m. 2. Med.
 Guelph. Regg. A. B. C. D. Vrat.
 Vind., quod propter librorum aucto-
 ritatem cum Brunck. Beck. recepi.

αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθείς.

Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαινομένην ἶδεν ἥῳ
παρθενικῇ, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,

830 αἶ' οἱ ἀτῆμελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο,

αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηϊδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
νεκταρέῃ φαιδρύνετ' ἐπὶ χροά· δύνε δὲ πέπλον
καλὸν, ἐϋγνάμπτοισιν ἀρηρεμένον περόνησιν·

835 ἀργυφένῃ. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ δινεύουσα
στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων τὰ οἱ ἐν ποσὶν ἦεν

θεσπέσι', ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.

κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἶ' οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ἠυλίζοντο,

840 ἥλικες, οὐπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσai,
ἔσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνην,

οἷ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.

ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·

ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο

845 φάρμακον, ὃ ῥά τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι.

τῷ εἴ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσδάμενος θυέεσσιν

Κούρην μουνογένειαν ἐὼν δέμας ἱκμαίνοιτο,

ἦτ' ἂν ὅγ' οὔτε ῥηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῆσιν,

οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ

830. ἀτῆμελίᾱ Reg. A.

831. αὐσταλέας Reg. A. αὐσταλέως
Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. —
παρηϊάδας Med.

833. ἐϋγνάμπτοισιν Vrat. — ἀρηρη-
μένον Regg. A. C. E. ἀρηράμενον ex
conj. Brunck. Beck. vid. ad I, 787.

834. ἀμβροσίην Reg. A.

835. ἀργυφένῃ vulg. ἀργυφένῃ
Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg.
A. B. C. D. E. Vrat. Vind. Flor.
Brunck. Beck. Cf. de horum voca-
bularum confusione Wernick. ad
Tryph. v. 73.

840. πορσαίνουσai Brunck. ex
conjectura, quia hanc formam pro-
batiorem putat, immemor Homeri,
apud quem saepissime legitur λέχος
πορσύνειν, cf. Heyn. ad II. Tom. IV
p. 539.

841. Similiter, fortasse ex imita-
tione, Tryphiod. v. 241 οἱ δὲ θοῆς
οὐρῆας ὑποζεύξαντες ἀπῆναις.

842. καὶ pro κέ Med.

843. ὀπλίζεσκον Guelph.

845. ὀρῶα vulg. ut semper. Cor-
rexit Brunck. ex Reg. E. — καλέσα-
σθαι Reg. A.

846. ἐννυχίοις τις ex conjectura
dedit Brunck. Vulgatam revocavit
Beck., Iasonem spectari ratus, quod
falsum est. Omissum est τίς ut
saepe.

847. Δαίραν vulg. Δαῖραν Ex-
cerpt. e cod. Paris. Schaeferi Gre-
gorio addita p. 679 et Schol. Paris.
κούρην Vatt. A. C. D. Med. Regg.
tres, Vrat. Vind. Schol. Paris. Du-
plicitis recensitionis lectiones esse vi-
dentur, quarum posteriorem propter
librorum praestantiam recepi. — μέ-
νος pro δέμας Regg. duo, Med.
Vrat. Vind.

848. οὐτ' ἐρηκτὸς ἔη Reg. A.
οὔτε κ' ἔοι ῥηκτὸς Guelph. Hoer-
stel.

- 850 λωϊτερος κειν' ἡμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
 πρωτοφυῆς τό γ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραζε
 αἰετοῦ ὠμηστέῳ κνημοῖς ἐνὶ Κανκασίοισιν
 αἵματόεντ' ἰχῶρα Προμηθεῖος μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὑπερθεν
 855 χροίῃ Κωρυκίῳ ἱκελον κρόκῳ ἐξεφράνθη,
 καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίῃ ἐπλετο ῥίζα.
 τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἱκμάδα φηγοῦ
 Κασπίῃ ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
 860 ἐπτά μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 ἐπτάκι δὲ Βριμῶ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
 Βριμῶ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἀνάσσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὀρφναίοις φαρέεσσιν.
 μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα
 865 ῥίζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνῃ πέρι θυμὸν ἀλύων.
 τό ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδει κἀτθετο μίτρῃ,
 ἦτε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσιν ἔερτο.
 ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θεῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
 870 σὺν δέ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἐκάτερθεν ἔβησαν.

852. κνήμοισιν Guelph.

853. Προμηθεῖος Med.

854. δ' ἦτοι vulg. δὴ τοι, quod malle se dicit Beck., praebent Vrat. Vind., sed vid. Herm. ad hynn. Hom. in Ven. 226.

856. καυλοῖσι Vatt. A. B. C. D. Regg. A. D. E. Brunck. Beck.

858. οἴην Reg. A.

859. ἐνὶ Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck., quod sic numerosior est versus; mihi contra hiulus fieri videtur. Probavit tamen Gerhard. p. 97, qui ἐν Apollonio invidet, de quo alibi dictum est. Retinui vulgatam, quae ob unius libri auctoritatem non deserenda erat. Dubitari etiam potest, an Apollonius sibi non permiserit mediam in Κασπίῃ producere, simile enim aliud nullum apud eum reperitur. — κόχλῳ Reg. A.

860. ἀενάοις Guelph. ἀενάοις Med. Vrat. Vind.

861. ἐγκαλέσασα Regg. quatuor.

862. χθονίοις Regg. A. B. C. E. — Versum laudat Etymol. M. p. 213, 50 nulla lectionis diversitate.

863. ἐν Guelph. — ὀρφναίοισι φαρέεσσιν ex uno Reg. B. dederunt Brunck. Beck., quod postponendum foret, etiamsi in plurimis libris legeretur. — φαρέεσσιν Med. Vrat. De prima hujus vocabuli syllaba correpta v. Gerhard. p. 43.

866. Ultima in πάϊς producta est ad exemplum Hesiodi Theog. 746 τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρύν. — ἀχεύων Reg. D.

867. In Vrat. errore librarii sic legitur:

τόν ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θεῆς
 ἐπεβήσατ' ἀπήνης
 τό ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδει
 κἀτθετο μίτρῃ.

τόν ῥ' ἦγ' vulg. τῷ ῥ' ἦγ' Reg. D. τό ῥ' ἦγ' Regg. A. B. E. Flor.

τό ῥ' ἦγ' Med. Brunck. Beck.

868. ἄωρτο Regg. quatuor.

870. δοιοὶ Guelph.

- αὐτὴ δ' ἤνλ' ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
 δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι πείρινθος ἐφραπτόμεναι μετόπισθεν
 τρώων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
 875 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρῖς ἄειρον.
 οἷη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἥε καὶ Ἀμνισοῖο λοεσθαμένη ποταμοῖο
 χρυσείοις Λητωῖς ἐφ' ἄρμασιν ἐστηνῖα
 ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσῃσι κολώνας,
 880 τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσσου ἐκατόμβης·
 τῇ δ' ἅμα Νύμφαι ἔπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἄλσεα καὶ σκοπιάς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυζηθμῶ σάλνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·
 885 ὥς αἶ γ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶκον ἀλευάμενοι βασιληίδος ὄμματα κούρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐϋδμήτους λίπ' ἀγνιάς,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διὲκ πεδίων ἐλάουσα,
 δὴ τότε ἐϋτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
 890 ἱεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμῶῃσιν ἔειπεν.
 „ὦ φίλαι, ἦ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
 „μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἷτ' ἐπὶ γαῖαν
 „ἡμετέρεην στρωφῶσιν. ἀμνηχανίη βεβόληται
 „πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὐ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 895 „τάων, αἱ τοπάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέρονται.
 „ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκόμεσθα καὶ οὐ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
 „εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδίως κορέσωμεν

871. ἤνλ'α δέδεκτο Vrat. Vind. fortasse ἤνλ'α δέκτο legendum.

873. πείρινθος Med. a m. 1.—μετόπισθεν Med. Vrat.

875. ἐπιγουνιάδος Vrat. Vind.

877. Ἀμνησοῖο vulg. errore solito. Ἀμνισοῖο Regg. D. E. Ἀμνισοῖο Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. A. B. C. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

878. Λητωῖς Med. a m. 1.

879. διεξελάσῃ Vat. B.

880. πολυκνίσσου Vrat. Vind.

881. ἀμορβάδες Schol. Paris.

882. Ἀμνησίδος vulg., in quo hic libri etiam plurimi consentiunt, nam

eam formam, quam restituit Brunckius, soli habent Regg. quinque.

883. σκοπιάς Vind.—πολυπῆδ'ακας Med. a m. 1.

884. κνυζηθμῶ Vatt. A. C. D.—ὑποτροπέοντες Reg. A. cum aliis quibusdam Regg.

886. ἀλευόμενοι Brunck. ex conjectura sine causa.

887. πόλῃος Reg. E.

890. δμῶῃσιν Vrat.

894. τῶ Reg. A.

895. ἀγέροντο ex conj. Brunck. Beck. sine causa; τοπάροιθεν est alias.

897. ἀφειδίως Ald. Brub. Basil.

- „μειλιχίη, τὰδε καλὰ τερείνης ἄνθεα πόλης
 „λεξάμεναι· τότε ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὄρην.
 900 „καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε
 „ἡματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.
 „Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 „Χαλκιόπη· τὰ δὲ σῖγα νόῳ ἔχειτ' εἰσαΐουσαι
 „ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρός ἐς οὕατα μῦθος ἵκηται.
 905 „τὸν ξεινὸν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσίην ὑπέστη,
 „δῶρ' ἀποδεξαμένην ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
 „αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπήνεον, ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 „κέκλωμαι εἰς ὥπην ἐτάρων ἄπο μῦνον ἐρέσθαι,
 „ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσῃ
 910 „δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
 „φάρμακον. ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὖτ' ἂν ἵκηται.“
 „Ὡς ηὔδα· πάσῃσι δ' ἐπὶ κλοπος ἦνδανε μῆτις.
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἄπο μῦνον ἐρύσας
 „Ἄργος, ὅτ' ἦδη τήνδε κασιγνήτων ἐδάκουσεν
 915 ἡερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,
 ἦγε διὰ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν εἶπετο Μόψος
 Ἄμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
 οἴωνους, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσασθαι ἰοῦσιν.
 „Ἐνθ' οὕπω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 920 οὗθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὗθ' ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἦρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσωνα θῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κείνῳ,
 ἡμὲν ἐδάντα ἰδεῖν, ἡδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι

898. τὰ δὲ Vrat. fortasse recte.
 899. ἀπονείσομεθ' vulg. ἀπονί-
 σομεθ' Reg. D. Brunck. Beck.
 900. καὶ δὲ σὺν Regg. A. D. E.
 901. συναρέσσετε Vat. D. συνα-
 ρέσσεται ἡδὲ μενοινή Guelph.
 906. ὑποδεξαμένην Guelph. —
 ῥύσασθαι Reg. D.
 909. διασώμεθα Reg. A. — κατὰ
 σφίσιν vulg. Correxuit jam Steph.
 Frequens est harum praepositionum
 confusio. — ὀπάσσειν Guelph. ὀπά-
 σοι Reg. D., quod receperunt Brunck.
 Beck. nescio quam ob causam. cf. ad
 II, 1066.
 911. ἀπο νόσφι Flor. Brub. Basil.

— πέλεσθ' ἐμοὶ Regg. quatuor,
 Brunck. Beck. ut solent.
 912. ἐφῆνδανε Vrat. Vind.
 913. ἀπονόσφιν Guelph., errore
 ex v. 911 nato.
 916. πεδίῳ Reg. A. μετὰ δὲ vulg.
 ἅμα δὲ Vatt. A. C. D. Med. Guelph.
 Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck.
 Beck.
 918. σὺν εὖ φράσασθαι Vatt. A.
 C. D. Reg. A.
 923. εἰσάντα Med. — ποτιμυθῆ-
 σασθαι Vat. B. — Hic cum proximis
 triginta novem versibus deest in
 Med., sed in margine adjecti sunt a
 manu antiqua.

925 λαμπόμενον χαρίτεσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
 Ἀμπυκίδης, ἥδη που οἰσάμενος τὰ ἕκαστα.

Ἔστι δὲ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
 αἴγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίῳ κομόωσα,

τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.

930 τᾶων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
 ὑποῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίκαπε βουλᾶς.

„Ἀκλειῆς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν

„οἶδε νόῳ φράσσασθαι, ὅθ' οὔνεκεν οὔτε τι λαρόν

„οὔτ' ἐρατὸν κούρῃ κεν ἔπος προτιμυθήσαιο

935 „ἡϊθέω, εὐτ' ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.

„ἔρῶις, ὧ κακόμαντι, κακοφραδὲς· οὐδέ σε Κύπρις

„οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνεύουσιν Ἑρωτες.“

Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μείδῃσε δὲ Μόψος ἀκούσας
 ὁμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον ὧδέ τ' ἔειπεν·

940 „Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἐνὶ κούρῃν

„δήεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπλή ἀντιβολήσεις

„Κύπριδος ἐννεσίης, ἥ τοι συνέριθος ἀέθλων

„ἔσσεται, ὥς δὴ καὶ πρὶν Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.

„νῶϊ δ', ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὐτ' ἂν ἵκηαι

945 „τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσόμεθ'· οἰόθι δ' αὐτὸς

„λίσσεό μιν πυκνοῖσι παρατροπέων ἐπέεσιν.“

Ἦ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἦνεον ἄμφω.

οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,

μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δὲ οἶ, ἦντιν' ἀθύροι

950 μολπὴν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανεν ἐψιάσθαι.

ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὅσσε

ἀμφιπόλων μεθ' ὁμίλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους

τηλόσε παπταίνεσκε παρακλίνουσα παρειάς.

926. οἰσάμενος Vatt. A. B. D.
 Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

929. ἐπαυλίζοντο Vrat.

930. κινήσασθαι Guelph.

935. ὄχλοι Vatt. C. D. Vind., sed
 hic in marg. ἄλλοι. — ἔπονται Vat.
 B. Med. Regg. C. D. E. Vind. Flor.
 Ald. Brub. Basil.

942. ἐννεσίης Guelph. — τις pro
 τοι Reg. A. — συνάριθμιος Guelph.

945. ἐπεσσόμεθ' Regg. quatuor,
 Guelph.

946. πυκνοῖσι Reg. A.

949. ὁμῶς vulg. ὅμως Regg. qua-
 tuor, Brunck. Beck. recte.

950. ἐφήνδανον Regg. quatuor,
 quod non recipere debebant Brunck.
 Beck. Facilem excusationem habet
 hic singularis, quum in membro in-
 terjecto sit singularis ἦντινα μολπὴν.

951. μεταλλήγεσκεν vulg., sed με-
 ταλλήγεσκεν Vatt. C. D. Guelph. Vrat.
 Vind. Reg. A. et alii, ut videtur Regg.,
 quod revocavi.

953. παπτήνεσκε Regg. tres. —
 παρεγκλίνουσα Reg. E.

- ἢ θαμὰ δὴ στηθέων ἐάγη κέαρ, ὅπποτε δοῦπον
 955 ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
 αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένην ἐφάανθη
 ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὠκεανοῖο,
 ὃς δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἷζύν.
 960 ὥς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράσθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φανθείς.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὖτως
 ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρευθος.
 γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπάρουθεν ἀεῖραι
 965 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας. αἱ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
 τῷ δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἢ δρυσὶν ἢ μακροῖσιν ἐειδόμενοι ἐλάτῃσιν,
 αἶτε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται
 970 νηνεμίη· μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὥς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλις φθέγγεσθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἑρωτος.
 γυνὴ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνιπεπτηνῖαν
 θευμορίη καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον.
 975 „Τίπτε με, παρθενικῇ, τόσον ἄζεαι οἶον ἔόντα;
 „οὐ τοι ἐγὼν, οἷοί τε δυσανχέες ἄλλοι ἔασιν

958. ὃς δ' ἦτοι legi jubet Herm. ad h. h. in Ven. 226, ubi particulis δὴ τοι sine causa bellum infert. Hic ipse locus ex iis est, qui eas non eliminandas esse doceant. — ἀρίδηλος Reg. A.

959. μήλοισι ἦδ' Reg. A.

960. ἐσῆλυθεν Regg. quinque.

962. πέσσε Vrat. — αὐτοῦ Guelph.

963. ἤχλυσεν Guelph. et Med. a m. 2. Sed saepius Apollonius pluralem verbi ponit cum neutro plurali.

966. ἐλίασθε Flor. Ald. Brub. Basil.

968. μακροῖσι Vrat. — ἐελδόμενοι Guelph.

969. ἐρρίζονται Vat. B. Vind.

970. ὑπὸ ῥιπῆς vulg. ὑπὸ αἰ ῥιπῆς Vrat. ὑπὸ ῥιπῆς Vatt. A. D. Med. Guelph. Vind. Regg. A. E., quod

cum Brunck. Beck. recepi, quamquam alterum omnium librorum consensu legitur II, 1229.

971. κινύμεναι Med. a m. 1. — ἀπείρητον Med. a m. 1 et Guelph.

972. φθέγγεσθαι Vat. A., sed v. Lobeck. ad Phrynich. p. 745 sqq.

973. περιπεριπεπτηνῖαν Guelph. ἐνι πεπτηνῖαν Flor. Brub. Basil. Steph.

974. ὑπὸ σαίνων Vrat. Vind. ὑποσαίνων Vatt. C. D. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

975. τίπτ' ἐμὲ Brunck. sine libris ut solet.

976. οὔτι Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck., admissio hiatu, qui quamquam ferri potest, non tamen ex uno libro, eoque deterioris notae, inferri debet. — οἷόν τε Vat. B. — ἔασιν Guelph.

- „άνερες, οὐδ', ὅτε περ πατρη ἐνι ναιετάσκον,
 „ἦα πάρος. τῷ μὴ με λίην ὑπεραίδεο, κούρη,
 „ἦ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἦέ τι φάσθαι.
 980 „ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
 „χώρῳ ἐν ἡγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
 „ἀμφοδίην ἀγόρευε καὶ εἶρεο· μηδὲ με τερπνοῖς
 „φηλώσης ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέστης
 „αὐτοκασιγνήτη μενοεικέα φάρμακα δάσσειν.
 985 „πρὸς σ' αὐτῆς Ἑκάτης μιλίσσομαι ἠδὲ τοκῆων
 „καὶ Διὸς, ὃς ξεινὸς ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
 „ἀμφοτέρων δ', ἱκέτης ξεινὸς τέ τοι ἐνθάδ' ἱκάνω,
 „χρειοῖ ἀναγκαίῃ γουνούμενος. οὐ γὰρ ἄνευθεν
 „ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσομ' ἀέθλου.
 990 „σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς
 „ἦ θέμις, ὥς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
 „οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 „ἦρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 „ἠρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἶ νύ ποτ' ἦδη
 995 „ἡμέας ἠιόνεσσιν ἐφεζόμενα γοάουσιν,
 „τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
 „δὴ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
977. *πάτρη*, ἦ Guelph. — ἐνι *ναιετάσκον* vulg., quam formam falsam esse docet Spitzner. obs. in Quint. p. 214 s. *ἐνιναιετάσκον* Reg. B. *ἐνιναιετάσσκον* Reg. A. Brunck. *ἐνι ναιετάσσκον* Regg. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Beck. recte.
 979. *ὅ τι φίλον* Reg. A.
 980. *ἀλλήλοισι* vulg. *ἀλλήλοισιν* Regg. quatuor, Vrat. Vind. et Paris. Steph. Brunck. Beck.
 982. *μὴ δέ με* Vrat. Flor. Brub. Basil. *μηδ' ἐμὲ* Brunck. Beck.
 983. *φηλώσεις* Vat. C.
 984. *μενοεικέως* Vind.
 985. *πρὸς αὐτῆς* vulg. *πρὸς τ' αὐτῆς* metri causa Vrat. et Regg. quinque. Sed σ' a praecedente littera absorptum esse recte vidit Dorvill. Vann. crit. p. 352 et sic perspicue legitur in Vind., unde receperunt Brunck. Beck. Nota est haec verborum collocatio in obtestationibus, et saepe a librariis corrupta, cf. Pors. ad Eur. Med. 325.
 987. *ξεινός τ' ἔτι* vulg. *ξεινός* δ' ἔτι Med. Vat. B. Flor. Ald. Brub. Basil. *ξεινός τέ τι* Reg. E. *ξεινός τέ τοι* Vatt. A. D. Regg. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind., quod cum Brunck. Beck. recipere non dubitavi.
 988. *χραιοῖ* Reg. D. *χρειῇ* Vatt. A. B. C. D. Regg. A. C. E. Vrat. Vind. ex pronunciandi similitudine.
 992. *ἄλλοι* vulg. *ἄλλοι* Vatt. A. D. Regg. A. B. C. D. E. Vind., quod recepi propter librorum auctoritatem et quia non facile hoc a librariis proficisci potuit, et quia ὥς δὲ καὶ ἄλλοι dicere solet Apollonius, vid. ad I, 910.
 993. *κλείουσιν* Reg. D.
 994. *αἶ νύ που ἦδη* Guelph. fortasse recte.
 995. *γοάουσιν* vulg., quod nihil est. *γοάουσι* Vat. C. Brunck. Beck. *γοάουσιν* Vatt. A. D. Regg. quinque, Med. a m. 1, Guelph. Vrat. Vind., quod recepi. *γοάωσιν* Med. a m. 2.
 996. *ἀνίας* Vind.
 997. *Θησῆ* Vrat. *Θησεῖ* Vind. — *ὑπέλυσεν* Guelph., quod praeferen-

- „παρθενική Μινωΐς εὐφρονέουσ' Ἀριάδνη,
 „ἦν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἡελίοιο.
 1000 „ἀλλ' ἡ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὐνάσε Μίνως,
 „σὺν τῷ ἐφεξομένη πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
 „ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δὲ οἱ αἰθέρι τέκμωρ
 „ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
 „πάννυχος οὐρανίοισιν ἐλίσσεται εἰδώλοισιν.
 1005 „ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σωῶσης
 „τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. ἦ γὰρ ἔοικας
 „ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείησι κεκάσθαι.“
 „Ὡς φάτο κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 νεκτάρεον μείδησ'· ἐχύθη θὲ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
 1010 αἴνῳ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
 οὐδ' ἔχεν ὅτι πάροιθεν ἔπος προτιμυθῆσαιο,
 ἀλλ' ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορευσαί.
 προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὃ γ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθώς
 1015 καὶ νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στήθεων ἀρύσασα
 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
 τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
 στράπτειν Ἔρως ἠδεῖαν ἄπο φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγᾶς
 ὀφθαλμῶν ἤρπαξεν· λαίνετο δὲ φρένας εἶσω

dum judicat sine causa Piers. Veris. p. 211.

1001. τοῖν δὲ Med. a m. 2. — αὐτὴν Reg. D.

1002. τέκμωρ vulg. τέκμωρ Guelph. Vrat., quod ex usu Homericō recepi. Librarij formam sibi notioreν reposuerunt.

1003. κλύουσ' Vat. B.

1004. πάννυχος Vrat. — εἰδώλοισιν omittunt Vatt. C. D.

1005. ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται omittunt Vatt. C. D. — σωῶσεις vulg. perperam. σωῶσαι Reg. D. non melius, quod receperunt tamen Brunck. Beck. σωῶσης Guelph., quod unice verum. Vulgata ex frequentissima litterarum εἰ et ἡ confusione corrupta est. cf. ad II, 1066.

1007. ἐπτήησι Reg. A. ἐπητήησι Vat. D. Regg. tres, Vrat. Vind. ἐπητήησιν Med. ἐπητύησι Guelph.

1010. ἀνέδραμεν Vatt. C. D. Vind. — ἄτην Med. a m. 1.

1011. προτιμυθῆσαιο vulg. προτιμυθῆσαιο Regg. A. D. E. Brunck. Beck. Vid. supra v. 923.

1012. μενέαιεν Vind.

1013. πρὸ πρὸ Vat. B. — προπρὸ δὲ μειδήσασα var. lect. apud Scholl. prioris, ut videtur, recensio- nis. — ἀφειδείσασα Flor. Ald. Brub. Basil.

1014. αἶψαχεν ὑπέδεκτο Vind.

1015. κέν οἱ Regg. quatuor.

1016. ἐγγυάλιξε Vrat. — ἀγαιομένη vulg. ἀγαλλομένη Regg. quinque, Brunck. Beck., quod sensus causa necessarium videtur.

1018. πέμπειν pro στράπτειν ex glossemate Regg. A. B. C. D., quorum primus alteram lectionem in margine notatam habet.

1019. Ad verba ἤρπαξεν ἀμαρυγᾶς Brunckius comparat Ovid. Am. II, 19. III, 12. Cf. praeterea Dorvill. ad Char. p. 509. Burm. ad Val. Flacc. VII, 513. — λαίνατο Vind. Com-

- 1020 τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέησιν ἐέρση
 τήκεται ἡῶοισιν λαινομένη φαέεσσιν.
 ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
 αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
 ἱμερόεν παιδοῦσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
- 1025 ὁψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη.
 „Φράξεο νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγὴν.
 „εὖτ' ἂν δὴ μετιδόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
 „ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
 „δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηδὰ φυλάξας,
- 1030 „ἀκαμάτοιο ῥοῆσι λοεσδάμενος ποταμοῖο,
 „οἷος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισιν
 „βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
 „ἄρνειόν σφάζειν καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
 „αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.
- 1035 „μουνογενῇ δ' Ἑκάτην Περσηίδα μελίσσοιο,
 „λείβων ἐκ δέπας σιμβλήϊα ἔργα μελίσσων.
 „ἐνθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένος ἰλάσσειναι,
 „ἄψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάξεο· μηδὲ σε δοῦπος
 „ἦε ποδῶν ὀρῇσι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,

parationem Scholl. monent haustam esse ex Hom II. XXIII, 598.

1020. περὶ ῥοδέοισιν vulg. perperam, quum ῥόδεον non sit substantivum. περιῥοδέοισιν Vat. D. Reg. B. περιῥοδέεσσιν Guelph. περὶ ῥοδέεσσιν Regg. A. C. D. E., quod nihil est, receperunt tamen Brunck. Beck. Dubitari vix potest, quin legendum sit περὶ ῥοδέησιν, quod in textu dedi. Terminationes οἷσι et ἡσι quam saepe confundantur notum est. In Apollonii libris permutantur his locis: I, 128. 472. 487. 549. 817. 845. II, 283. 285. 742. 935. 954. III, 90. 256. 593. 706. 708. 1356. IV, 126. 144. 363. 758. 762. 795. 994. 1017. 1170. 1266. 1306. Itaque violenta certe emendatio mea dici non potest.

1021. ἡῶοισι Med. a m. 1.

1022. τε omittunt Vrat. Vind.

1023. τότε δ' Regg. quatuor. — αὖτις Vat. D. Vrat. — βάλλον Guelph.

1024. ἐπ' ὀφρύσι Vrat. Vind.

1025. προσπτύξατο Vat. D.

1029. μέσσην Guelph. — διαμμοιρηδὰ Reg. E. διαμμοιρηδὰ Vatt. A. D. Regg. A. C. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck. male.

1031. φάρεσσι Med. Vrat. Vind.

1034. ἐννηήσας Regg. quatuor.

1035. μελίσσο Vind., quod etiam in Vrat. fuisse videtur, ubi ex rasura μελίσσοιο legitur. μελίσσαιο Reg. D. μελίσσειο Regg. A. B. E., quam inauditam imperativi formam receperunt Brunck. Beck.

1037. ἔπειτα vulg. male. ἐπεὶ κε dedit Brunck., non adjiciens, utrum ex conjectura an ex libris suis. Videtur tamen in libris hanc lectionem invenisse, nam comparet etiam in marg. Vrat., quare cum Brunck. recepi. — θεῶν Reg. A. et alii nonnulli Regg. — ἰλάσσειν Vat. B.

1038. ἄψ δ' ἀπὸ vulg. propter falsam versus praecedentis lectionem. Correxerunt Brunck.

1039. Hic versus deest in Vatt. A. C. D.

- 1040 „ἤε κυνῶν ὑλακῇ, μή πως τὰ ἕκαστα κολούσας
 „οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἑοῖς ἐτάροισι πελάσσης.
 „ἦρι δὲ μυθήνας τόδε φάρμακον, ἧντ' ἀλοιφῇ
 „γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δὲ οἱ ἀλκῇ
 „ἔσσειτ' ἀπειρεσίῃ μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
 1045 „ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
 „πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω
 „καὶ ξίφος. ἔνθ' οὐκ ἂν σε διατμήξειαν ἀκωκαὶ
 „γηνγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετος αἵσσουσα
 „φλόξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
 1050 „ἔσσειαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύγε μή ποτ' ἀέθλου
 „χάζεο. καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
 „αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξης βόας, ὧκα δὲ πᾶσαν
 „χερσὶ καὶ ἥνορέῃ στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσης,
 „οἱ δ' ἦδη κατὰ ὠλκας ἀνασταχύωσι Γίγαντες,
 1055 „σπειρομένων ὄφις θνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
 „αἶ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσης,
 „λάθρη λαῶν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
 „καρχαλέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
 „ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγῃς δηϊοτῆτος
 1060 „ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖο ἔκητι
 „οἴσειαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποθί· νίσσεο δ' ἔμπης,
 „ἧ φίλον, ἧ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.“

1043. δέ τοι Reg. A.

1046. πεπλαγμένον Guelph. Vind.

1048. Hic versus deest in Med., sed additus est a manu antiqua. — ἀσπετος Regg. A. C. E.

1049. γε omittit Guelph.

1050. ἔσσειαι Vind. — ἀέθλων suprascripto ου Vind.

1052. φεύξης Vatt. C. D.

1053. ἀρόσσεις suprascripto η Guelph.

1054. ἀνασταχύουσι vulg. ἀνασταχύωσι, quod conjecerat Stephanus, praebet Reg. B., quod sensu flagitante cum Brunck. Beck. recepi.

1057. λάθρα Guelph. — στιβαρότερον Vind.

1058. καρχαρέοι libris omnibus invitis dederunt Brunck. Beck., quia Etymol. M. p. 493, 1 habet καρχαρέοι κύνες; sed ille fortasse no-

strum locum ne respicit quidem, nomen certe Apollonii non addit. Altera autem forma, quam revocavi, constanter utuntur poetae; cf. Wernick. ad Tryphiod. v. 615.

1059. ἀπείγῃς Vatt. C. D.

1060. τοῖο δ' ἔκητι vulg. τοῖο γ' ἔκητι Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Brunck. Beck. Sed ipsa illa librorum varietas docet utramque particulam a librariis insertam esse et abesse debere, ut abest a Reg. E. vid. ad I, 334.

1061. νίσσεο vulg. νίσσεο Reg. E. marg. Vind. Brunck. Beck.

1062. ἧ φίλον Vatt. A. B. C. D. — εἴ τοι vulg. ἧ τοι Vatt. A. B. C. D. ἧ τοι Vind. ἧ τοι Vrat. ἧ τοι Regg. quinque, quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. Beck. recepi, quamquam neque altera lectio spernenda est.

- Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσα
 θεσπέσιον λιαροῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦεν,
 1065 μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐοῖο
 πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιηρῶ δέ μιν ἄντην
 ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἰλέ τε χειρὸς
 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπεν αἰδώς.
 „Μνώεο δ', ἦν ἄρα δὴ ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι,
 1070 „οὔνομα Μηδείης· ὥς δ' αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
 „μνήσομαι. εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασιν
 „δῶματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλλα νηϊ περήσεις·
 „ἦ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἵξαι Ὀρχομενοῖο,
 „ἦ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
 1075 „ἦν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
 „Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιος ἐστὶν ἐμοῖο.“
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
 οὔλος Ἑρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἤΐδα·
 „Καὶ λίην οὐ νύκτας ὄτομαι οὐδέ ποτ' ἤμαρ
 1080 „σεῦ ἐπιλήσεσθαι προφυγῶν μόρον, εἰ ἐτεόν γε
 „φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδέ τιν' ἄλλον
 „Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
 „εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὖαδε πάτρην
 „ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
 1085 „ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίδρομος οὐρεσι γαῖα,
 „πάμπαν εὐρῶηνός τε καὶ εὐβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς

1063. λαβοῦσα Med. (cod Laur. ap. Dorvill. ad Char. p. 318.)

1065. ἐεῖο ex conjectura Brunck. Beck. male. vid. ad I, 1032.

1066. ἐπιπλάγξασθαι Vatt. A. C. et D. a m. 2. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Vid. supra v. 972.

1067. μύθῳ Guelph.

1068. ἦδη γάρ ἀπ' ὁ. vulg., sed id in solo Vat. B. legitur, reliqui codices omnes habent ἦδη γάρ οἱ ἀπ' ὁ., quod recte revocavit Brunckius, ἦδη in δὴ mutato.

1071. δ' ἐμοῖ Brunck. ut solet. — ἔασσι Guelph.

1073. Ὀρχομενοῖο Med.

1074. αἴης Med. a m. 1. Vind.

1076. Πασιφάην codd. omnes (exceptis fortasse Regg.) et Flor. Ald. Brub. Basil. Πασιφάης ed. Paris, unde a Stephano receptum in

recentiores editiones omnes migravit, et necessarium videtur propter v. 1099. — ἐμεῖο vulg. Vrat. ex rasura. ἐμοῖο Vat. C. Regg. quatuor, Brunckius et Beckius.

1081. μηδέ κεν' ἄλλον ex conjectura reposuit Brunck. propter sequentem conjunctivum, sed et hunc a simplice εἰ pendere posse vidimus ad I, 905, neque τινά sensus causa abesse potest.

1083. εἰ δέ τι vulg. male. τοι praebent Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod cum Brunck. et Beck. recepi. — In Vind. lacuna est ab hoc versu ad v. 1128.

1086. εὐρῶντος Regg. A. C. εὐρῶντος Reg. B. εὐρῶντος Reg. D., quod recepit Brunck. hic quoque suorum librorum auctoritati nimium tribuens, nam quod Schol. Thessaliae fluvios

- „Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
 „ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
 „ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
 1090 „Αἰμονίην δὴ τήν γε περικτίονες καλέουσιν.
 „ἐν δ' αὐτῇ Ἰωλκὸς, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 „πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκοῦσαι
 „Αλαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρμηθέντα,
 „Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
 1095 „δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολίσσαι.
 „ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
 „ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδνην,
 „κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
 „παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεείνεις;
 1100 „αἶθε γάρ, ὥς Θησῆϊ τότε ξυναρέεσθαιτο Μίνως
 „ἄμφ' αὐτῆς, ὥς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.“
 „Ὡς φάτο μελιχίοισι καταψήχων ὀάροισιν·
 τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαι,
 καὶ μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ προσπτύξατο μύθῳ.
 1105 „Ἑλλάδι που τάδε καλὰ συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
 „Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
 „Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδνη
 „ἰσοῦμαι· τῶ μή τι φιλοξενίην ἀγόρευε.
 „ἀλλ' οἷον τύνη μὲν ἔμευ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,

commemorat, ad fidem huic lectioni faciendam nihil facit, quum saepe doctissimus Schol. multa obiter tangat, quae cum poetae textu nihil commune habent. Vocabulum ἐὺρῆντος ne graecum quidem esse monuit jam Ruhnck. ep. crit. p. 207; idem Suidam quoque s. v. εὐρηνος et Etymol. M. p. 395, 54, quorum uterque versum nostrum laudat, vulgatam lectionem tueri docuit. ἐὺρηντος, quod de suo dedit Beck., habet Guelph.

1089. ἀθανάτων Guelph. — ἐμβασίλευσεν Guelph. ἐβασίλευσεν Med. Vrat.

1090. τήνδε vulg. τήν γε Vatt. A. B. Med. Guelph. Vrat. Regg. quinque, quod cum Brunck. Beck. prae-tuli.

1091. Ἰωλκὸς vulg. metro claudicante, quare Ἰαολκὸς ex conjectura dederunt Hoelzlin. Shaw., quod le-

gitur in Guelph. Vrat. Melius Brunckius Ἰαωλκὸς emendavit, quam formam ex Homero et Pindaro affert, idque praebet Vat. B. — πόλις vulg. πόλις ex Med. (cod. Laur. ap. Dorr-vill. Vann. Crit. p. 337.) Guelph. Vrat. Regg. A. B. E. cum Brunck. et Beck. recepi.

1097. τε ante δόμους omittit Guelph.

1100. αἶ γὰρ Reg. A.

1101. αὐτοῖς Beck. ex errore ty-poth.

1102. καταψύχων vulg. καταψή-χων Vatt. C. D. et A. a m. 2. Med. Guelph. Vrat. Reg. B., quod sensu jubente cum Brunck. et Beck. recepi. Ad hoc referenda etiam videtur Scholl. interpretatio καταμαλάττω. — ἀγανοῖσι Regg. A. B. C. D.

1105. ἀλεγείναι Vatt. A. C. D. Guelph.

- 1110 „μνώεο· σεῖο δ' ἐγὼ καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων
 „μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἢ τις ὄσδα,
 „ἢ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
 „ἢ αὐτὴν με ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
 „ἐνθένδ' εἰς Ἰωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄλλαι,
 1115 „ὄφρα σ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα
 „μνήσω ἐμῇ λότῃτι πεφυγμένον. αἴθε γὰρ εἶην
 „ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.“
 “Ὡς ἄρ' ἔφη ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπεν·
 1120 „Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
 „ὥς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις.
 „εἰ δέ κεν ἦθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
 „τιμήσεσθαι γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίῃ τε
 „ἔσσεαι· οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὥς πορσανέουσιν,
 1125 „οὔνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκοντο
 „σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
 „καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
 „ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισιν
 „πορσυνέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότῃτος
 1130 „ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.“
 “Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῇ.
 ἔμπης δ' ἔργ' αἰδήλα κατεβόλῃσεν ἰδέσθαι
 σχετλίῃ· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσασθαι ἔμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. ὥς γὰρ τόδε μήδετο Ἥρη,
 1135 ὄφρα κακὸν Περίῃ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκηται

1110. ἐγὼν Vrat.

1111. ἀπόπροσθεν Guelph.

1112. De hiatu in fine pedis quinti vid. Herm. ad Orph. p. 735.

1113. αὐτὴν γε ex Regg. quinque receperunt Brunck. Beck., quod non recipi debebat, etiamsi in melioribus libris inventum esset; nam quomodo pronomen abesse posse putaverint illi non intelligo.

1114. ἐνθάδ' Reg. A. — Ἰωλκὸν vulg. Ἰαολκὸν Hoelzlin. Shaw, Ἰαωλκὸν Brunck. Beck. ut v. 1091.

1117. τόσσοισιν pro τότε σοῖσιν Guelph.

1118. κατὰ προχέουσα Vat. B.

1121. ἄλλον pro ἄγγελον Guelph.

1124. ἠδέ σε Reg. D., quam pessi-

mi codicis lectionem vulgata longe deteriore a Brunck. et Beck. receptam esse miror. — θεὸν ὥς Beck., quod se cum Vrat. scripsisse gloriatur.

1125. ἐνθάδ' ἵκοντο Reg. A.

1129. πορσανέεις vulg. πορσυνέεις Vatt. A. C. D. Med. Vrat., quod praetuli, quia de lecto πορσύνειν dici solet, vid. supra v. 840. Mutatum est a librariis, quibus altera forma ex v. 1124 obversabatur.

1131. τῆς δ' Vat. B. Reg. D. — ἐντοσθεν Guelph.

1133. ἐπαρνήσεσθαι Reg. A. ἀπαρνήσεσθαι Vatt. A. C. D. Regg. tres, Vrat. Vind. Brunck. Beck. Vid. supra v. 972 et 1066.

1135. εἰς Vrat. Vind. — ἵκοιτο ex

Αλαίη Μήδεια, λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.

Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἥματος ὦρη
ἅψ οἰκόνδε νέεσθαι ἔην μετὰ μητέρα κούρην.

1140 ἦ δ' οὐπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρετο γάρ οἱ
θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὄψε περ ἡῦδα·

„Ὡρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡελίοιο

„δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ

1145 „ὄθνείων· αὐτίς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.“

Ὡς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσιν

πεύρηθεν· μετὰ δ' αὐτε διέτμαγεν. ἦτοι Ἰήσων

εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι·

ἦ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν

1150 πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὐ τι περιπλομένας ἐνόησεν.

ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχρονίη πεπότητο.

αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,

καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην

δαίδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε

1155 θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. τὴν δ' ἄρ' ἰοῦσαν

Χαλκιόπῃ περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·

ἦ δὲ παλιντροπίῃσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων

ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λελίητο.

conjectura Brunck. Beck. sine causa, vid. ad I, 17. — Aut hunc aut similem locum IV, 242 expressit Apollodor. I, 9, 16 ἔν' ἐλθῇ κακὸν Μήδεια Περία.

1136. γε omittunt Vatt. A. C. D. Regg. tres, Vrat. Vind.

1137. ὀπιπτεύουσαι Vatt. A. D. Med. ὀπιπτεύουσιν Guelph. — ἄπωθεν supraser. ω Vrat.

1138. ὦρη Steph. sphalmate typ.

1139. εἰς οἶκον Reg. D. εἰς οἰκόνδε Regg. A. B. E. ἅψ εἰς οἰκόνδε Guelph.

1141. Hoc uno loco Apollonius vocabulo λόγος usus est, raro omnino apud epicos poetas (v. Naek. ad Choeril. p. 118 sq.), et ita, ut Homeri et Hesiodi auctoritatem sequeretur, qui αἰμυλίοισι λόγοισιν dixerunt Od. I, 56. Theog. 889.

1142. πεφυλαγμένος Vind. — αῦδα Guelph.

1144. ἀποφθάμενον Regg. A. D. ἀποφθίμενον Reg. E. — νοήσῃ Vatt. A. D.

1145. αὐτίς Guelph.

1147. διέτμαγον vulg., quod in διέτμαγεν mutandum esse monui ad II, 298. Vidit etiam Spitzner. de vers. her. p. 64.

1151. μεταχρονίη vulg., sed codices omnes, uno Vat. B. excepto, habent μεταχρονίη, quod revocavi. Vid. ad II, 300.

1152. αὐτομάτῃ δὲ Regg. quinque male. αὐτομάτοις π. Guelph.

1155. τὴν δ' ἀνιοῦσαν ex uno Reg. D. receperunt Brunck. Beck. Est ea correctio librarii, qualibus plenus est deterrimus ille codex, eaque minime necessaria.

1158. ἀνηρομένη Vind.

- ἴξε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντῆρος ἔνερθεν,
 1160 λέχρῃς ἐρρισαμένη λαιῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν·
 ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
 οἶον ἔῃ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.
 Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαῦτις ἔμικτο
 ἐν χώρῃ, ὅθι τοὺς γε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
 1165 ὦρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι, πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα,
 ἡρώων ἐς ὄμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
 οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἕκ τ' ἐρέοντο.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δῆνεα κούρης,
 δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' οἰόθεν οἶος ἐταίρων
 1170 Ἰδας ἦστ' ἀπάνευθε δακῶν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 γηθόσυννοι τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτός,
 εὐκηλοὶ ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. αὐτὰρ ἅμ' ἡοῖ
 πέμπον ἐς Αἰήτην ἰέναι σπόρον αἰτήσοντας
 ἄνδρες δύο, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηϊφίλον Τελαμῶνα,
 1175 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην νῆα κλυτὸν Ἑρμείαιο.
 βὰν δ' ἴμεν οὐδ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δὲ σφιν ἰοῦσιν
 κρείων Αἰήτης χαλεποὺς ἐς ἄεθλον ὀδόντας
 Ἄονίοιο δράκουτος, ὃν Ὠγυγίῃ ἐνὶ Θήβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκανεν,
 1180 πέφνευ, Ἀρητιάδι κρήνη ἐπίουρον ἔοντα,
 ἐνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βοός, ἦν· οἱ Ἀπόλλων
 ὦπασε μαντοσύνησι προηγῆταιραν ὁδοῖο,
 τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς ὑπέκ γενύων ἐλάσασα
 Αἰήτη πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῷ τε φονῆϊ.
 1185 καὶ ῥ' ὁ μὲν Ἄονίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν

1160. μέχρῃς Vatt. C. D. — ἐρρι-
σαμένη Guelph.

1164. κατὰ προλιπὼν Vat. A.

1165. πιφασκόμενος Regg. A. Vind.

1166. ἡρώων ἐς ἕκαστα Med. οἱ
δ' ἔκλυον ἕκαστα Vat. B. Regg. A.
C. E., quae si prioris recensio-
nis sunt, ut putat Gerhard. p. 43, corrupta
sunt, neque sufficeret Gerhardi emen-
datio οἱ δ' ἔκλυον τὰ ἕκαστα. —
πέλασσαν Reg. D.

1171. ἐπὶ κνέφας Regg. A. E. Vrat.
Vind. — ἔργατε Vrat. Vind.

1172. μέλλοντο vulg. male. μελέον-
το Guelph. ed. Paris. Steph. μέλον-
το Vat. C. et Regg. nonnulli. ἐμέλον-
το, quod conjecerat Brunck. Analect.

T. III p. 175, habent Reg. D. et Schol.
Paris., idque cum Brunck. et Beck.
recepit.

1175. Ἑρμείαιο Guelph.

1177. ἐπ' ἄεθλον Regg. tres.

1178. Ἄονίαιο Regg. A. Ἄονίου
Guelph.

1179. Εὐρώπην Guelph. — εἰσαφί-
κανεν Vrat. Vind.

1180. Ἀρητιάδῃ vulg. ex errore
frequentissimo. Ἀρητιάδι, quod con-
jecerat Stephanus, ex Regg. A. B. E.
receperunt Brunck. Beck.

1181. ἐνάσθη Vrat. Vind.

1183. ὑπεγγενύων Vatt. A. D.
Vrat.

1185. ἐνὶ σπείρας Reg. A.

- Καδμος Ἀγηνορίδης γαιηγενῇ εἶσατο λαὸν,
 Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
 τοὺς δὲ τότε Ἀλήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
 προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν ὄϊσσοτο πείρατ' ἀέθλου
 1190 ἔξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ζυγὰ βουσί βάλοιτο.
 Ἥελιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαῖαν
 ἐσπέριος νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπῶν·
 Νύξ δ' ἵπποισιν ἔβαλλεν ἐπὶ ζυγά· τοὶ δὲ χαμεύνας
 ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἰήσων
 1195 αὐτίκ' ἐπεὶ ῥ' Ἑλίκης εὐφεγγέες ἀστέρες ἄρκτου
 ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθήρ,
 βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην κλωπήϊος ἥϋτε τις φῶρ
 σὺν πᾶσιν χρήεσσι· πρὸ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἕκαστα
 ἡμάτιος· θῆλυν μὲν ὄϊν γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης
 1200 Ἄργος ἰὼν ἤνεικε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἶδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
 ἀνθρώπων, καθαρῇσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν,
 ἔνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσσοτο μὲν ποταμοῖο
 εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος
 1205 ἔσσοτο κυάνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν

1186. γαιηγενῇ Vat. D. γαιηγενῇ
 Med. Hinc corruptum in γαιηγενῇ,
 quod habet Guelph.; quod quum
 metro non satisfaceret, correctores
 metrici, quorum manus in codd. Regg.
 saepe agnoscitur, addiderunt ἐπὶ.
 Ita nata est lectio ἐπὶ γαιηγενῇ, quam
 ex Regg. quinque male receperunt
 Brunck. Beck. In Schol. Flor. haec
 verba ita laudantur: Ἰδρυσεν ὄχλον
 γαιηγενῇ Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ
 δουρὶ λίποντο, unde colligi potest,
 prioris recensiois lectionem fuisse
 γαιηγενῇ Ἰδρυσεν ὄχλον, quam dein-
 de mutaverit poeta propter male cor-
 reptam mediam in Ἰδρυσεν, quod
 tamen Nonnus et sequiores sibi per-
 miserunt.

1188. ἔπορε Regg. tres, Brunck.
 Beck. male.

1189. ὄϊσσοτο vulg. ὄϊσσοτο Vatt.
 A. C. D. Med. Guelph. Regg. tres,
 Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1190. βουσί ζυγά Reg. A.

1192. νεάτας Reg. A.

1193. ἔβαλεν Med. Guelph. Vrat.
 Vind.

1194. πίσμασιν Med.

1195. εὐφεγγέες ex conjectura
 Brunck., nescio quam ab causam.
 ἀφεγγέος Reg. A.

1196. πανεύκηλος Regg. quatuor.

1197. ἐρημέην Med. a m. 1. —
 κλωπήϊος Med.

1198. πᾶσιν vulg. πᾶσιν Med., quod
 recepi. — ἀλέγεινεν Vat. B.

1199. ἔκποθι Guelph.

1200. ἤρεικε marg. Reg. A. Vrat.
 ἤνικε Vind.

1204. εὐαγέος Guelph. εὐρῆος
 Regg. A. C. εὐρεῖος Reg. D.

1205. τὸ μὲν οἱ falsum esse docet
 metrum, quum pro μὲν vocabulum
 aliquod legi debeat in vocalem exiens;
 illud debetur librariis hiatui inepte
 caventibus. Herm. ad Orph. p. 782
 legendum proponit τό ῥά οἱ, quod
 tamen recipere nolui, quia incertum
 est utrum hoc an aliud vocabulum a

- Αημνιάς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημήϊον εὐνῆς.
 πηχύϊον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἐνὶ βόθρον ὀρύξας
 νήησεν σχίζας, ἐπὶ δ' ἄρνειοῦ τάμε λαιμόν,
 αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε τανύσσατο· δαῖε δὲ φιτρὸς
 1210 πῦρ ὑπένερχεν εἰς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιβὰς,
 Βριμῶ κικλήσκων Ἑκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
 καὶ ὃς ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' αἶουσα
 κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱροῖς Αἰσονίδαο· πέριξ δὲ μιν ἔστεφάνωντο
 1215 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες·
 στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαῖδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήν γε
 ὀξείῃ ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
 πίσεια δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμήτιδες, αἱ περὶ κείνην
 1220 Φάσιδος εἰαμενὴν Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
 Αἰσονίδην δ' ἦτοι μὲν ἔλεν δέος, ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὅφρ' ἐτάροισι
 μίκτο κιών· ἦδη δὲ φόως νιφόεντος ὑπερθεῖν
 Καυκάσου ἠριγενῆς Ἡὼς βάλεν ἀντέλλουσα.
 1225 Καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσιν ἔεστο
 θώρηκα στάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἐξεναρίξας
 σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
 χρυσείην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
 λαμπομένην, οἷόν τε περὶ τροχὸν ἔπλετο φέγγος
 1230 ἡελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὠκεανοῖο.
 ἄν δὲ πολύρρυνον νῶμα σάκος, ἄν δὲ καὶ ἔγχος

poeta profectum sit. Itaque vitiosam lectionem intactam reliqui.

1208. νήησεν pro vulg. νήησε ex Med. recepi.

1209. αὐτόν δ' εὖ Regg. D. E. — σαῖνε pro δαῖε Guelph.

1210. ὑπερθεῖν Reg. A.

1211. ἐπαρωγόν' Reg. D.

1214. ἱεροῖς vulg. ἱροῖς Med. ex correctione et Reg. B., unde Brunck. Beck.

1215. σμερδαλέοις Guelph. — Huc fortasse referendus est Varronis Atacini versus apud Non. Marcell. p. 191: *Cujus ut adspevit torta caput angue revinctum.*

1217. ὀξύη Flor.

1218. πείσεια vulg., quod correxit Brunck. secundum I, 1266.

1219. ποταμήτιδες vulg. ποταμήτιδες Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. quatuor, Vrat. Vind., quam formam tot librorum auctoritate firmatam, quamquam insolentiosem, recipere non dubitavi. Addatur Lexicis.

1221. ἔλε Brunck. ut solet.

1224. ἔβαλλεν Vrat. Vind.

1227. σφωϊτέραις Schol. uterque.

1228. κόρην Vrat. Vind.

1229. Hunc versum omittit Flor. — περὶ τροχόν scribingendum suspicatur Hoelzlin., quem refellit Merrick. ad Tryphiod. 518.

1231. πολύρρυνον Brunck. Beck. ex more.

- δεινόν, ἀμαιμάκετον· τὸ μὲν οὖν κέ τις ἄλλος ὑπέστη
 ἀνδρῶν ἠρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
 τῆλε παρῆξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον πτολέμιξεν.
 1235 τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
 ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
 βῆσατο, ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν. ἐκ δὲ πόλης
 ἤλασεν εὐρεΐαν κατ' ἀμαξιτὸν, ὥς κεν ἀέθλω
 παρστιάη· σὺν δὲ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.
 1240 οἷος δ' Ἴσθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
 ἄρμασιν ἐμβεβαὼς ἢ Τάλναρον ἢ ὄγε Λέρονης
 ὕδωρ ἢ κατ' ἄλσος Ἰαντίου Ὀγχηστοῖο,
 καὶ τε Καλαύρειαν μετὰ δῆθ' ἅμα νίσσεται ἵπποις
 Πέτρην θ' Αἰμονίην ἢ δενδρήεντα Γεραιστόν·
 1245 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
 Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποδημοσύνησιν Ἰήσων
 φάρμακα μυδῆνας ἡμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν
 ἡδὲ δόρυ βριαρόν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 πείρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐδὲ δύναντο
 1250 κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθὸν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὖτως
 ἀγὰς κρατερῆσιν ἐνεσκήκει παλάμησιν.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρῆϊος Ἴδας

1234. πῆλε Vat. B. a m. 1. πᾶλε a m. 2. πῆλε etiam Flor. Ald. Brub. Basil. — πελέμιξε suprascr. in Reg. B. πελέμιξε Reg. D. ineptissime, receptum tamen ex malae notae libro a Brunckio et Beckio, quod minime fieri debebat in notissima locutione Homericā ἐναντίβιον πολεμίζειν. (ἀντιβίην πολεμίζειν habet Noster II, 758. IV, 409.) Matthiae. obs. critt. p. 29, quum nullam nisi Brunckii lectionem cognitam haberet, eamque non vulgatam lectionem esse ignoraret, emendavit πολέμιξε. Flor. habet πτολέμιξε, sed ex mero errore, nam sensus aoristum postulat, qui apud Homerum quidem non occurrit, sed habet ille πτολεμίζομεν II. II, 328. πτολεμίζων II. XIII, 644. πολεμίζομεν II. XXIV, 667.

1235. εὐπηγέα Brunck. Beck.
 1237. ἔλεν suspicatur Brunck. sine causa.
 1238. ἀέθλων Med. Guelph. Vrat.

Vind. Reg. A. Ald. Brub. Basil. ex errore notissimo.

1239. ἀπείρητος Med. Vrat. Vind.
 1242. Hemistichium laudat Steph. Byz. s. v. Ἀβαντίς.

1243. δῆθ' ἀμα ex conjectura dedit Brunck., sed ἀμα frigere, ἅμα cum ἵπποις jungendum esse vidit jam Beckius. — νείσεται vulg. νείσσεται Vrat. Vind. νίσσεται Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1244. Πέτρην littera majuscula recte scripsit Beck. — πετρήεντα Vatt. A. C. D. fortasse errore ex primo versus vocabulo nato.

1249. οὐδὲ δύναντο Vrat. Vind., quod recepi pro vulg. οὐδ' ἐδύναντο. Vid. ad II, 1072.

1250. γνάψαι Med. Vrat. Vind. γνάμψασθαι Reg. A. — γέπου Regg. A. B. C. D., quod male praetulerunt Brunck. Beck. Sic mox v. 1298 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνοήλιστα.

1251. εὐαγὲς Guelph. — ἐσκήκει Vat. D.

- κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλην ξίφει· ἄλτο δ' ακωκὴ
 ραιστήρ ἄκμονος ὥστε παλιντυπές· οἱ δ' ὁμάδησαν
 1255 γηθόσυνοι ἥρωες ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἀέθλου.
 καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δῦ δέ μιν ἄλκῃ
 σμερδαλέῃ, ἄφατός τε καὶ ἄτρομος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 χεῖρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένει σφριγώσσαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος ἐλδόμενος πολέμοιο
 1260 σκαρθμῶ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὕπερθεν
 κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐάσιν αὐχέν' αἶρει·
 τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαλετο κάρτεϊ γυίων.
 πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μετάρσιον ἵχνος ἐπαλλεν
 ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.
 1565 φαίης κεν ζοφεγοῖο κατ' αἰθέρος αἵσσουσάν
 χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
 ἐκ νεφέων, ὅτ' ἐπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
 καὶ τότ' ἐπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σγήσεσθαι ἀέθλων
 μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυνθέντες
 1270 ῥίμφα μάλ' ἐς πεδλίον τὸ Ἀρήϊον ἠπείγοντο.
 τόσσον δὲ προτέρῳ πέλεν ἄστεος ἀντιπέρρηθεν,
 ὅσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νύσσα
 γίγνεται, ὅππότε ἄεθλα καταφθιμένοιο ἄνακτος
 κηδεμόνες πεξοῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
 1275 τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων
 τοὺς μὲν Κανκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισιν,
 τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἐλίσσόμενον ποταμοῖο.
 Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,

1254. Hic et duo qui sequuntur versus desunt in Guelph.

1257. ἄφαιτος Med. a m. 1.

1258. χεῖρες deest in Vatt. A. C. D. — ἐπειρώσαντο Vrat.

1260. παιδὸς pro πέδον Vind.

1264. μελίη Vind. — ἐνὶ χερσὶ ex Reg. D. dederunt Brunck. Beck. probante Gerhardo p.97, sed ex uno illo deteriore libro recipere nolui, praesertim cum pluribus locis hic unus codex ἐνὶ pro vulg. ἐν praebeat; vid. ad II, 710.

1265. κα Brunck. invitis libris. — αἵσσουσιν Vat. B.

1266. μεταπαιφάσσουσιν var. lect. apud Schol. utrumque, quae in qui-

busdam libris ex errore scribarum nata videtur, quorum oculi ad versus praecedentis exitum aberrabant.

1267. ἄγονται vulg. ἄγωνται Vatt. A. C. D. Regg. quinque, Guelph. Vrat. Brunck. Beck., quos propter librorum auctoritatem et sensus praestantiam secutus sum, quamquam etiam indicativus, sensu quidem paulisper mutato, ferri potest.

1268. ἔτι deest in Vatt. A. C. D.

1269. ἐπὶ σχερῶ Vatt. A. D. ἐπισχερῶ Vat. B. — ἰδρυνθέντες Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

1270. δηθὰ μάλ' Regg. A. B.

1273. γίγνεται Regg. tres.

- δὴ ὅα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον
 1280 νηὸς ἀποπροθορῶν· ἄμυδις δ' ἔλε παμφανόωσαν
 χαλκείην πῆληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
 καὶ ξίφος ἄμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
 εἵκελος, ἄλλα δέ που χρυσάορ' Ἀπόλλωνι.
 παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
 1285 αὐτόγνόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ Ἀδάμαντος ἄροτρον.
 χοίμψε δ' ἔπειτα κιῶν, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
 ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείδας.
 βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
 ἔχνια μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
 1290 κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαντα
 καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῷ,
 ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
 ἔδδειςαν δ' ἦρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 εὖ διαβὰς ἐπιόντας ἄτε σπιλὰς εἰν ἀλλ' πέτρῃ
 1295 μέμνει ἀπειρεσίῃσι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις.
 πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
 μυκηθμῷ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
 ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν εὐρῶνιοι χοάνοισιν
 1300 φῦσαι χαλκῆων ὅτ' ἐ μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν,

1279. σὺν Vrat. Vind. Flor. — βαίνειν ἐς ἄεθλον Guelph.

1280. ἀπο προθορῶν vulg., quod tacite correxit Brunck.

1281. ἔμπλειν Reg. A.

1283. ἔκελος Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. ut supra v. 278. — χρυσάορ' vulg. χρυσάορ' Vatt. A. D. Guelph., quam lectionem cum Herm. ad Orph. p. 735 praetuli, non propter hiatum, qui facile excusari potest, quum et in dativo tertiae declinationis, et in quarta sede et ante nomen proprium sit, sed quia Apollonius, quum evitare posset hiatum, certo eum evitavit, et Homerus quoque hanc vocabuli formam praetulit Il. V, 256, neque omnino altera forma in Iliade et Odyssea usus est.

1284. δ' ἀνειὸν Med. a m. 1.

1285. τοῖσι Med. Vrat. Vind. στιβαρὸν Vrat. Vind.

1286. ὄβριμον Vatt. A. B. C. D. Regg. tres. — ἔπηξε Guelph.

1287. ἀείρας pro ἐρείδας Reg. E.

1288. νήϊα Vat. B.

1291. καρτέρω Reg. A. — εἰλυμένα Guelph.

1293. τοῦγε Vind.

1295. μέμνει Vat. B. μέμνει Vrat. — δονεύμενα Flor.

1297. ἐνέπληξεν Med. a m. 1.

1298. ἀνώχλισαν vulg. ἐνώχλισαν Regg. A. C. D. E. ἀνώχλισαν Vatt. A. D. Reg. B. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1299. εὐρῶνιοι vulg. inepte, non enim ad fornaces hoc adjectivum pertinet, quae εὐτρητοὶ vocantur etiam Hesiod. Theog. 862, εὐρῶνιοι autem vocari nunquam possunt, sed ad folles. εὐρῶνιοι habet Reg. E. εὐρῶνιοι recte Reg. A. ex correctione. εὐρινοὶ ex conjectura Brunck. Beck. — χοάνοις Guelph.

1300. φύσαι Hoelzlin. Shaw. for-

πῦρ ὁλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτμῆς,
 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὅπποτ' αἶξῃ
 νειόθεν· ὥς ἄρα τώγε θοὴν φλόγα φυσιόωντες
 ἐκ στομάτων ὁμάδουν, τὸν δ' ἄμφι τε δῆϊον αἶθος
 1305 βάλλεν ἄτε στεροπή· κούρης δέ ἐ φάρμακ' ἔρυτο.
 καί ῥ' ὄγε δεξιτεροῖο βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσας

tasse ex errore typ. — ὅτε Hoelzlin. Shaw. Utramque Beckius falso vulgatam lectionem vocat, quae solius Hoelzlini stupori debetur, et Brunckii correctioni tribuit eam, quae in omnibus prioribus edd. invenitur. — ἀναμορμύρουσι emendavit Ruhnck. epist. crit. p. 149, quod receperunt Brunck. Beck. Sed ea emendatio mihi, pace summi viri sit dictum, neque necessaria videtur, neque apta. Nam ut taceam, *murmur* vix sane apte de follium sonitu dici, hujus mentio fit v. 1301 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος et his verbis respondent Ovidii Metam. VII, 106, quae affert Ruhnck. utque solent pleni resonare camini, neque aptum foret, si Apollonius bis de strepitu follium loqui voluisset. Deinde ex eo, quod opponitur, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτμῆς, elucet, supra non de strepentibus, sed de flantibus folliis sermonem esse, quibus opponuntur cessantes, ut commode comparari possit locus noster cum Homericō Il. XVIII, 470
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι
 πᾶσαι ἐφύσων,
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμῆν
 ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπενδόντι παρέμμεναι,
 ἄλλοτε δ' αὖτε,
 ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.

Jam intelligitur Scholiastas recte hunc locum explicare: ἀναμαρμαίρειν κυρίως τὸ καίειν μετενήνοχε δὲ τὴν φώνην ἀπὸ τῆς σφοδρότατης φυσήσεως ἐνεργούσης ἔξωθεν. Ἀναμαρμαίρειν vero de folliis eo aptius dicitur, quod, quum follium flatu ignis accenditur, ipsi evomere ignem videntur.

1301. πιμπρᾶσαι Flor.

1302. αὐτοῦ vulg., quod non posset nisi ad ignem referri, ut is ipse erumpere ex folliis diceretur, neque prorsus inepte, sed quum αὐτῶν

praebeant Regg. quinque, hoc cum Brunck. et Beck. recepi. — αἶξαι vulg., quod ferri non potest. αἶξῃ Reg. D. et E. a m. 1. αἶξῃ Regg. A. B. C. E. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi, sed malim αἶσσει.

1303. φυσιόωντες vulg. Pluralem exhibent Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. Vrat. Vind., quem cum Brunck. et Beck. recepi, non propter hiatum, ut illi, sed propter librorum auctoritatem et quia dualis facilius a librariis proficisci potuit.

1304. ὁμάδω vulg. (etiam Guelph. cum gl. θορύβω, de quo falsa refert Brunck.) ὁμάδω Vatt. A. B. ὁμόδω Vat. D. ὁμάδης Vind. ὁμάδων Regg. quatuor et ed. Paris. ὁμάδουν emendavit Steph. quod a recentioribus editoribus omnibus receptum est, et legitur in Vat. C., si ex Itali editoris silentio recte colligere licet. ὁμάδεν legendum proponit Herm. ad Orph. Lith. v. 172 nescio quam ob causam. Recepi Stephani emendationem, quamquam de ejus veritate in tanto librorum consensu dubitans, nam quod libri nonnulli ὁμάδων praebent, nihili est, quum saepissime iota subscriptum in ν transeat. Accedit quod verbum ὁμαδεῖν nunquam, ab Homero certe, nisi de hominum confabulantium strepitu usurpatur, ὁμαδος semel ille ad ventum transtulit Il. XIII, 797. Itaque revocassem ὁμάδω, nisi vetarent sequentia, quae fortasse correctione egent. — τὸν δ' ἄμφι ἐ emendat Herm. l. l., in quibus quomodo τὸν et ἐ jungat nescio. Fatendum tamen est, τέ otiosum videri, nisi forte δέ τε interposito vocabulo se junctum putes ut Il. IX, 519. Sed omnino hunc locum nondum perpurgatum nobis videri jam monuimus.

1305. Displicet βάλλεν intransitivo sensu usurpatum et malim βάλλον ἄτε στεροπήν.

1306. κέρας βοὸς Regg. A. C. E.,

- εἶλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσῃ
 ζεύγλῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλάξ,
 ῥίμψα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὥς δὲ καὶ ἄλλον
 1310 σφῆλε γνύξ ἐπιόντα, μὴ βεβολημένον ὀρμῇ.
 εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἐνθα καὶ ἐνθα
 τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
 γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἶταρ ἐλυσθεῖς.
 θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
 1315 Τυνδαρίδαι, δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν,
 ἀγχίμολον ζυγά οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους· μεσσηγὺ δ' αἰέρας
 χάλκεον ἱστοβοῆα θοῇ συνάρασσε κορώνῃ
 ζεύγληθεν. καὶ τὰ μὲν ὑπὲρ πυρὸς ἄψ ἐπὶ νῆα
 1320 χαζέσθην. ὁ δ' ἄρ' αὖτις ἐλὼν σάκος ἐνθετο νώτῳ
 ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
 πῆληκα βριαρὴν δόρυ τ' ἄσχετον, ὃ δ' ὑπὸ μέσσας
 ἐργατίνης ὥς τίς τε Πελασγίδι νύσθεν ἀκαίνῃ
 οὐτάξων λαγύνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
 1325 τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκεν ἐχέτλην.

quam verborum collocationem cur praetulerint Brunck. et Beck. non intelligo. — ἐρύσας Vrat. Vind.

1307. ὄφρα πέλασσε Regg. quinque, unde ὄφρ' ἐπέλασσε dedit Brunckius, quia ὄφρα hic non ut sed donec significet. Secutus est Beck. Sed intelligi non potest, cur non ut h. l. significare possit. Veram mutandi causam Brunckio conjunctivum fuisse puto, quem post imperfectum εἶλκεν ferre non poterat, de quo vid. ad I, 17.

1308. κάββαλλεν Vind.

1309. καὶ ἄλλον Vrat. Vind.

1310. ἔσφηλε Regg. B. D. ἔσφαλε Regg. A. E., quod recepit Brunck. adversante metro.

1312. τῇ καὶ deest in Guelph.

1315. προπεφραδμένον legendum judicat Herm. ad Orph. p. 759 propter correptionem ante φρ, quam tamen ferendam judico cum Spitznero de vers. her. p. 103 non minus quam in προπεφραδμένα apud Hesiod. Op. et D. 355.

1317. ὄγ' εὖ ex conjectura Brunck., cui ingratus et insolitus videtur hia-

tus, qui est frequentissimus, v. Gerhard. p. 191. Spitzner. de vers. her. p. 140. Imposuit ille Beckio. — λόφοις Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., pessime; non ζυγά λόφοις ἐνέδησε, sed λόφους ζυγοῖς.

1318. De verbi συναράσσω significatione v. Ruhnck. epist. crit. p. 307 sq.

1319. ὑπὲρ πυρὸς vulg. contra sensum. ὑπ' ἐκ πυρὸς Regg. quinque, Brunck. Beck. Vera lectio est ὑπὲκ, quam confirmant etiam Scholl.: οὗς ἀναχωρήσαι φησιν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ῥύμης. Etiam supra v. 608 confusa vidimus ὑπὲρ et ὑπὲκ.

1320. ἄνθετο vulg. ἐνθετο Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind. Ald. Brub. Basil. Paris., quod recipere non dubitavi. Vulgata lectio ex solo Flor. propagata est.

1321. ἐξόπισθεν κεγένοντο Guelph.

1323. Versum laudat Etymol. M. p. 43, 48.

1324. αὖ pro εὖ Guelph.

οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
λάβρον ἐπιπνέοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' αὐτμή,
ἥντε βυκτῶν ἀνέμων βρόμος, οὔτε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαῖφος ἀλίπλοοι ἐστείλαντο.

- 1330 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
ῥῆσαν· ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω,
σχιζομένη ταύρων τε βίῃ κρατερῷ τ' ἀροτῇρι.
δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὦλκας ἀρότρου
βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθεές· εἶπετο δ' αὐτὸς
- 1335 λαῖον ἐπὶ στιβαρῷ πιέσας ποδί· τῆλε δ' ἐεῖο
βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
ἐντροπαλιζόμενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειεν
Γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυν· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
χαλκείης χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
- 1340 ἥμος δὲ τρίτατον λάχος ἡματος ἀνομένοιο
λείπεται ἐξ ἡοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἰκέσθαι,

1326. οἱ δὴ τοι εἰως μὲν δὴ π. Vatt. A. B. D. Med. Guelph. Flor. Ald. οἱ δὴτι εἰως μὲν δὴ π. Vrat. Vind. οἱ δὴ τείως μὲν π. Regg. quinque, ut saepe libri illi correctiones metricas proferunt. οἱ δὴ τείως μὲν δὴ π. ed. Paris. Steph. Quam in textu dedi lectionem exhibent ed. Brub. et Basil., unde Hoelzlin. et deinceps omnes receperunt. Eadem in Vat. C. inventa videtur.

1328. ἀητάων ἀνέμων Vatt. A. D.

1330. δηναῖον pro δηρὸν Guelph.

1331. ῥῆσαν ed. Paris. Steph. — ὀκρυόεσσα Guelph. Brunck. Beck. — ἐρύκετο Vatt. A. C. D.

1333. κατὰ ὦλκας est hiatus Homericus, vid. II. XIII, 707.

1335. βαθμὸν ἐπὶ στιβαρῷ π. π. vulg. Vertunt: *gradum forti pede firmans*, quae neque insunt in verbis graecis et, si inessent, inepta forent. Pro βαθμὸν in Reg. E. et Vind. legitur λαῖον, in Med. Guelph. Vrat. Regg. A. B. Flor. Ald. λαῖον. Ex Vaticanis nihil notatum video, sed mirum nī eadem lectio in iis reperiretur. Brunckius ignorans, quid illo λαῖον faciat, errore aut casu scriptum putat. Sed ea vera est

lectio: scilicet λαῖον est *culler aratri*, cui pedem imponere aratorem oportebat, quo profundius in terram penetraret; hinc recte loco nostro dictum est ἐπιπιέσας λαῖον ποδί. Rarioris hujus vocabuli pauca sunt, quod quidem sciam, vestigia. Phavorin. s. v. λῆιον: Λήιον, τὸ χωράφιον, τὸ λαίου δεόμενον. λαῖον δὲ τὸ δρέπανον, et iisdem fere verbis Lexicon MS. Darmstad. apud Bast. ad Gregor. Cor. p. 892, et cod. Paris. apud eundem Λαῖον τὸ δρέπανον. Sed unde altera illa lectio βαθμὸν? scilicet neque βαθμός de Iasonis passu accipiendum est, sed et ipsum significat eam aratri partem, cui pes aratoris imponi solebat, unde βαθμός vocata est. Alterutrum igitur horum vocabulorum alterius glossema est, sed praetuli λαῖον propter librorum auctoritatem. — δὲ οἶο Vind. δ' ἐεῖο Brunck. Beck. ut solent; vid. ad I, 1032.

1340. λέχος ἡματος ἀνυμένοιο Guelph.

1341. κεκμηκότες Guelph.

1342. βουλευτὸν Vrat. Flor. Ald. Brub. De vocabulo βουλυτός cf. Piers. ad Moer. p. 97.

- τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
 τετράγυός περ ἑοῦσα, βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
 1345 καὶ τοὺς μὲν πεδλίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὅφρ' ἔτι κεινὰς
 Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὖλακας. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων
 αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέῃ σβέσεν ὕδατι δίψαν·
 1350 γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρὰ, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀλκῆς, μαιμῶων συὶ εἵκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας
 θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
 ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.
 οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
 1355 Γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσι
 δούρασί τ' ἀμφιγύοις κορύθεσσί τε λαμπομένησιν
 Ἄρης τέμενος φθισιμβρότου· ἵκετο δ' αἴγλη
 νειόθεν Οὐλυμπόνδε δι' ἠέρος ἀστράπτουσα.
 ὥς δ' ὁπότε ἔς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεδόντος
 1360 ἄψ ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀέλλαι
 λυγαίῃ ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φάνθη
 τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὥς ἄρα τοίγε
 λάμπον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ Ἰήσων
 μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων·
 1365 λάξετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
 δεινὸν Ἐνναλίου σόλον Ἄρεος· οὗ κέ μιν ἄνδρες
 αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ἄπο τυτθὸν ἄειραν.

1343. ἄρ ἤροτο Flor. Steph.

1346. ὅγ' ἄψ ex conjectura Brunck. Beck. ut v. 1317.

1350. ἐνμπλήσατο ex uno Reg. D. receperunt Brunck. Beck. cum versus detrimento.

1351. μαίων Vrat. Vind., sed in illo suprascr. μό. — ἵκελος Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. ut semper.

1352. θηρευτῆσιν Guelph.

1354. ἀνασταχύεσκον Guelph.

1355. φρίξαν vulg. perperam. φρίξεν Guelph. Regg. B. D. Brunck. Beck., quod jam conjectura assecutus erat Hoelzlin. Apte Brunckius confert Hom. II. XIII, 399. Virg. Aen. VII, 525. XI, 601.

1356. δόρασι Guelph. — λαμπο-
 μένοισιν vulg. Femininum, quod

reponendum esse viderat jam Hoelzlin., praebent Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor. Nota est harum terminationum confusio; vid. ad III, 1020.

1357. ἵετο Reg. D.

1360. ἄψ τ' ἀπὸ Reg. A. — ἐκέ-
 δασσαν Flor. Ald. Brub. Basil. —
 ἀῖται Med. ex correctione et marg.
 Reg. B., quod nescio cur praetulerint
 Brunck. et Beck.

1361. πάντ' ἐφάνθη ex conje-
 ctura Brunck. Beck. sine causa. vid.
 ad II, 1072.

1364. Hic versus deest in Vat. B.

1367. ὑπὸ ex uno Reg. D. male
 receperunt Brunck. Beck. Versus
 1396, quem confert Brunck., alia
 est ratio, quum illorum pedes sub
 terra essent. Homerus quoque loco

- τόν δ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσσοις
 αἰξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἐὸν σάκος ἔξετο λάθρη
 1370 θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἱαχον, ὥς ὅτε πόντος
 ἱαχεν ὀξείησιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν·
 τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίῃ ῥιπῇ στιβαροῖο σόλοιο
 Αἰήτην. οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
 ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
 1375 μητέρα πῖπτον ἐοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἥντε πεῦκαι
 ἢ δρυές, ἄστ' ἀνέμοιο κατάϊκες δογέουσιν.
 οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστήρ,
 ὀλκὸν ὑπανγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἳ μιν ἴδονται
 μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἥερος αἰξάντα·
 1380 τοῖος ἄρ' Αἴσωνος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέεσσιν.
 γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφος· οὗτα δὲ μίγδην
 ἀμώων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
 ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἥερα· τοὺς δὲ, καὶ ἄχρῃς
 ὥμων τελλομένους· τοὺς δὲ, νέον ἐσθηῶτας·
 1385 τοὺς δ', ἥδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.

simillimo II. XII, 448 ἀπό usurpavit. Accentum vulgati ἀπὸ recte jam mutaverat Stephanus, sed in errorem relapsus est Hoelzlin.

1368. μέσσω Flor.

1370. δὲ omittit Vat. B.

1371. σπιλάδεσσιν Med. Vrat. — Ruhnck. epist. crit. p. 308 comparat Dionys. Perieg. v. 475 ἤχι θάλασσα Συρομένη μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν et Nicand. Alexiph. v. 290 οἶος πετραίησιν ὑποβρέμεται σπιλάδεσσιν.

1372. Hunc versum et qui sequuntur ab Eumelo sumsisse Nostrum testantur Scholl.

1373. ὥς δ' ὅτε Reg. A.

1376. αἰτ' Vind. — ἀνέμου Guelph.

1377. Pro ἀναπάλλεται var. lect. ap. Scholl. et Etymol. M. 697, 50 ἀπολάμπεται. Illud melius est; πάλ-
 λεσθαι saepe de stellis dicitur, v. Schol. Paris. ad II, 517. — ἀστήρ proprie h. l. non stella est, sed meteorum igneum, qualia saepius ἀστέρες vocantur, v. Ruhnck. epist. crit. p. 108. Spanhem. ad Callim. H. in Del. 38. Siebelis. ad Philochor. p. 80.

1378. ἴδονται Regg. quatuor.

1381. φέρεν Vrat. — οὗτα vulg., quod correxit Brunck.

1382. ἐς τε νηδὺν Reg. A.

1383. ἡμίσεας δ' ἀνέχοντας vulg., quod tacite correxit Brunck., tacite sequente Beckio, sed δ' abesse sensus jubet, quod aut ex similitudine sequentis A natum est, aut librario-
 rum correctioni debetur, quibus metrum labare videbatur, sed ultima in ἡμίσεας recte producta est, v. Herm. ad Orph. p. 707.

1384. στελλομένους vulg. τελλο-
 μένους, quod conjecit Steph. et Arnald. Lectt. gr. p. 242, praebent Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Vrat. Vind. et receperunt Brunck. Beck. — τοὺς δ' αὖ νέον legi jubet Herm. l. l., sed αὖ hic prorsus ferri non posset, et quamquam ante ipsum hoc νέον productum δέ non alio loco me legere memini, tamen hoc sibi permisisse putandus est Apollonius, quum δὲ νέφος, δὲ Νύμφαι, δὲ νότιος (quod et ipsum non usitatum est) apud Homerum inveniantur.

1385. Hic versus deest in Vatt. C. D. — ποσσὶν Vrat. Vind.

- ὥς δ' ὁπότε' ἄμφ' οὔροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο
 δείσας γειομόρος, μή οἱ προτάμονται ἀρούρας,
 ἄρπην εὐκαμπῇ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπῶς,
 ὦμὸν ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐδὲ βολῆσιν
 1390 μίμνει ἐς ὠραίην τερσήμεναι ἡελίοιο·
 ὥς τότε Γηγενέων κείρεν στάχυν· αἵματι δ' ὅλκοι
 ἦντε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσιν.
 πῖπτον δ' οἱ μὲν ὁδᾶξ τετρηχότα βῶλον ὁδοῦσιν
 λαζόμενοι πρηνεῖς· οἱ δ' ἔμπαλιν· οἱ δ' ἐπ' ἀγοστῶ
 1395 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἵχνος αἶραι,
 ὅσσον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἡέρα, τόσσον ἔραξε
 βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήασι νήρηρειντο.
 ἔρνεά που τοίως Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος
 1400 φυταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραξε
 κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·

1386. τοὺς δ' ὁπότε' Vat. D. — ἄγχ' οὔροισιν Guelph. (ἀγκούροισιν teste Piers. Veris. p. 212, qui ἀγχούροισιν conjicit.)

1391. κείρεν Med. Vrat., quod pro vulg. κείρε recepi.

1392. κρηναῶν Regg. A. E.

1393. ὁδᾶξ et ὁδοῦσι tam inepte juncta sunt, ut locum corruptum esse dubitari non possit; quare ὁκλᾶξ emendavit Abresch. Dilucid. Thucyd. p. 547, quod receperunt Brunck. Beck. Sed illud et sensus causa non aptum est, (nam qui in genua cadit, non terram ore tangit, et male sibi opponuntur ὁκλᾶξ et ἔμπαλιν, et abundat illud, quum huic jam recte oppositum sit πρηνεῖς) et metro adversatur, v. Spitzner. de vers. her. p. 103. Praeterea ὁδᾶξ γαῖαν ἐλεῖν et similia inde ab Homero (maxime Il. II, 418 πρηνεῖς ἐν κονίῃσιν ὁδᾶξ λαζοίατο γαῖαν, quem locum aperte ante oculos habuit Noster) tam trita sunt poetis, ὁδοῦσι autem tam inusitatum, ut in hoc potius vitium quarendum esse videatur. Quaesivit Pierson. Veris. p. 212, qui ὄπλοισιν legendum suspicatus est, sed melius Herm. ad Orph. p. 760, qui ὁδοῦσι, interpretamento adverbii ὁδᾶξ, in textum recepto, ultimam versus vo-

cem, fortasse ἀρούρης, extrusam judicat. Et revera desideratur genitivus aliquis, sine quo βῶλος vix bene ita nude dici poterat. Sed offeudendum est etiam in eo, quod βῶλος masculino genere usurpatum est; quum enim quinques praeter hunc locum apud Apollonium legatur, III, 1055. 1336. IV, 1552. 1736. 1756, omnibus his locis femininum est, neque, etiamsi a sequioribus scriptoribus masculino genere dictum esse constat (v. Piers. ad Moer. p. 95. Niclas. ad Geopon. III, 11. Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 254. Lobeck. ad Phryn. p. 54 s.), apud hujus aetatis poetas me id legere memini. Ex his omnibus certum est, extremam versus partem vitiatam esse, sed quum quid scripserit poeta incertum sit, vulgatam retinui. — τετρηχότα Guelph.

1395. ἀτάλαντον Vrat., sed vulg. lectio in marg. adscripta.

1396. ἵχνος deest in Guelph.

1399. τοι ὥς δὲ διὸς Vatt. A. B. D. Guelph. Vrat. Vind. τοίως δὲ διὸς Flor. — ἀμβρίσαντος Regg. quatuor.

1401. κλινθέντα Regg. A. B. C., in B. etiam duplicato sequente ῥ. κλινθέντα Reg. D.

τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὸν ἄλγος ἰκάνει
κλήρου σημαντῆρα φυτοτρόφον· ὥς τότε ἄνακτος
Αἰήταο βαρεῖται ὑπὸ φρένας ἤλθον ἀνίαι·

1405 ἦϊε δ' ἐς πτολίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις
πορφύρων, ἥ κέ σφι θοώτερον ἀντιόφτο.
ἦμαρ ἔδν καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

1402. κατηφίη Regg. A. E.

1406. ἥ κε vulg. sine sensu. ἥ κε

Reg. A. ἥ κε Regg. B. E., quod re-
ceperunt Brunck. Beck. εἴ κε Guelph.

Reg. D., quod et ipsum non aspernan-
dum. — ἀντιόωντο Vatt. C. D.

1407. τετελαμένος Vrat. — Ver-
sus deest in Med.

1.2.75

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεᾶ, καὶ δήνεα κούρης
Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἥ γὰρ ἔμοιγε
ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἐλίσσεται ὀρμαίνοντι,
ἥέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἥ τό γ' ἐνίσπω
5 φύξαν ἀεικελίην, ἥ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.

"Ἡτοι ὁ μὲν δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄριστοι,
παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάσκειν
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις στυγερώ̃ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλω
Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
10 θυγατέρων τάδε νόσφιν ἔων τελέεσθαι ἐώλπει.

Τῇ δ' ἀλεγεινότατον κραδίῃ φόβον ἔμβαλεν Ἥρη.
τρέσσειν δ', ἥντε τις κούφη κεμᾶς, ἥντε βαθείης
τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
αὐτίκα γὰρ νημερτὲς ὄϊσσατο, μή μιν ἄρωγῇν

4. *δυσίμερον* Guelph. — Verba πῆμα *δυσίμερον* *malum ingratum* male vertit Beckius, quum deberet: *malum ex infelici amore natum*. Totum locum non satis recte intellexisse videtur, quem jam Scholl. recte explicaverant et Hoelzlinus bene interpretatus erat. Sensus est: nescio, utrum Medeam fugae consilium cepisse dicam Iasonis amore commotam, an patris metu.

12. *τρέσειν* Flor. — *βαθείης τάρφεσιν ἐν ξυλόχοισι* codd. et edd. veteres omnes, nisi quod *βαθείης* habent Vatt. A. B. C. D. Ex illa lectione *τάρφεσιν* scribendum foret, ut esset adjectivum, et revera Schol. Paris. interpretatur *τοῖς πυκνοῖς*, Schol. Flor. vero *πυκνώμασιν*. Sed

duo illa adjectiva jure jam displicuerunt Stephano, qui ex emendatione reponi jussit *βαθείης* — *ξυλόχοιο*. Hanc emendationem tacite recepit Hoelzlinus, tacite receperunt Brunck. et Beck., ut ex eorum editionibus quisque hanc vulgatam librorum lectionem esse credere debeat. Sed quamquam mera est Stephani conjectura, eam recipere non dubitavi collatis locis Homericis Il. V, 555 *βαθείης τάρφεσιν ὕλης*. XV, 606 *βαθείης ἐν τάρφεσιν ὕλης*. XI, 415 et XXI, 573 *βαθείης ἐκ ξυλόχοιο*.

14. *οἷσσατο* vulg. *ὄϊσσατο* Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunckius, Beckius.

- 15 ληθέμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπιῖστορας· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 πληῖτο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιβρομέεσκον ἀκουαί.
 πυκνὰ δὲ λευκανίης ἐπεμάσσατο, πυκνὰ δὲ κουριῆς
 ἔλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχήσατ' ἀνίη.
- 20 καὶ νύ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπέρομον ὦλετο κούρη
 φαρμακα πασσαμένη, Ἥρης δ' ἀλίωσε μενοινὰς,
 εἰ μὴ μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
 ὤρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
 ἰάνθη· μετὰ δ' ἦγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπων
- 25 φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
 κύσσε δ' ἐόν τε λέχος καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
 σταθμοὺς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο χερσὶ τε μακρὸν
 ῥηξαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημήϊα μητρὶ
 κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ.
- 30 „Τόνδε τοὶ ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἴμι λιποῦσα
 „μῆτερ ἐμή, χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν λούσῃ·
 „χαίροις Χαλκιόπῃ καὶ πᾶς δόμος. αἴθε σε πόντος,
 „ξεῖνε, διέρῳαισεν, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“
- “Ὡς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦεν.
- 35 οἷη δ' ἀφνειοῖο διειλυσθεῖσα δόμοιο
 ληϊὰς, ἦντε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
 οὐδέ νύ πω μογεροῖο πεπείρηται καμάτοιο,
 ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσουσα δύης καὶ δούλια ἔργα
 εἶσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·

17. πληῖτο vulg. πλησε Vrat. Vind.
 πλητο Vatt. A. D. Med. Guelph.
 Regg. B. E. marg. Vrat., quod cum
 Beckio recepi, ut Hom. II. XII, 466
 πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει. XXIII, 477
 κεφαλῆς ἐκ δέρεται ὅσσε. Od. VI,
 131 ἐν δὲ οἱ ὅσσε δαίεται. Apol-
 lon. IV, 1437 ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῶ
 ὑπέλαμπε μετώπῳ. 1543 ἐν δὲ οἱ
 ὅσσε — Λάμπεται.

18. λευκανίης Regg. tres. — ἐπε-
 μάσσατο vulg. ἐπεμάσσατο Vrat. Vind.,
 quod recte receperunt Brunck. Beck.

20. ὑπὲρ μόρον Vatt. A. B. C. D.
 Regg. A. E. Vrat., quod receperunt
 Brunck. Beck. minus bene, v. Heyn.
 ad II. T. IV p. 224.

22. θεὰς Med. a manu prima.

23. De πτερόεντι θυμῷ v. Wer-
 nick. ad Tryphiod. v. 373.

24. κόλπον vulg. sine sensu. κόλ-
 πων Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor,
 Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

26. κύσσε vulg, quod correxit Brun-
 ckus.

28. θαλάμων Reg. A. a m. 1.

29. αἰνῇ Regg. A. E.

32. χαῖρε Guelph.

33. διέρῳασεν Med. a m. 1. διέρ-
 ῳασε Regg. A. D. E. Guelph. Brunck.
 Beck. male. — Κολχηίδα Vrat. χαλ-
 κήϊδα Vind.

36. νέην ed. Basil., unde Hoelz-
 lin. et Shaw.

37. οὐδὲν ὑπὼ Vind. οὐδὲν ὑπαὶ
 Reg. A.

38. ἔτλ' pro ἔτ' Vatt. A. B. C. D.
 ex sequente A. — ἀηθέσουσα Schol.
 Paris.

- 40 τοίη ἄρ' ἱμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὀχῆες,
ὠκείαις ἄψορροὶ ἀναθρώσκοντες ἀοιδαῖς.
γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεινὰς θέεν οἴμους,
λαιῇ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
45 στειλαμένη καὶ καλὰ παρήϊα, δεξιτερῇ δὲ
ἄκρην ὑπόθι πέζαν ἀερτάζουσα χιτῶνος.
καρπαλίμως δ' αἰδηλον ἀνὰ στίβον ἔκτοθι πύργων
ἄστεος εὐρυχόροιο φόβῳ ἵκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
τήνδε φυλακτῆρων, λάθῃ δὲ σφέας ὁρμηθεῖσα.
50 ἔνθεν ἵμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ αἰδοῖς
ἦεν ὁδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκρούς
ἀμφὶ τε δυσπαλέας ῥίξας χθονός, οἷα γυναῖκες
φαρμακίδες· τρομερῶ δ' ὑπὸ δείματι πάλλετο θυμός.
τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περάτηθεν
55 φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχήρατο Μῆνη
ἄρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἦσιν ἔειπεν.

„Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
„οὐδ' οἷη καλῶ περιδαίομαι Ἐνδυμίωνι·
„ἢ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο κίον δολίαισιν ἀοιδαῖς

40. διεξέσσυτο Guelph.

41. ὑπόειξεν Med. a m. 1. — Imitari videtur Nonn. Dionys. VII, 316 αὐτόματοι πυλεῶνα ἀνωῖχθησαν ὀχῆες. Similes locos complures habet Wernick. ad Tryphiod. v. 339, quibus addi potest Callim. H. in Apoll. v. 6 αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων.

42. ὀξείαις emendandum proponit Spitzn. de vers. her. p. 99, sed ut ὀξύς et ὠκύς saepe a librariis confundi constat, ita etiam alterum saepe alterius significatione poni certum est, ita ut a mutatione abstinendum videatur, cf. Wernick. ad Tryphiod. v. 192. — ἀοιδῆς Med. a m. 1. Vrat. Vind.

43. γυμνοῖσι Vatt. A. D. Regg. A. B. E. Brunck. Beck. male.

44. χερὶ Med. Vrat. Vind.

50. ἔνθ' ἐνὶ μὲν νηόνδε vulg. male distinctis vocibus, quae quomodo jungendae sint vidit jam Hartungus; nihilominus falsa lectio occupat edd. Steph. Hoelzlin. Shaw. Aliter correctum est in Regiis codd., ut

sunt isti libri ejusmodi correctionibus pleni, nam in Regg. A. C. D. E. et marg. B. scriptum est ἔνθ' ἄρα νηὸν μὲν μάλ' ἐφράσσατο e scioli emendatione, ut ipse h. l. vidit Brunckius. ἐφράσσατο habet etiam Guelph. — αἰδοῖς Vind.

52. δυσπαλέας ῥίξας hinc laudat Etymol. M. p. 292, 32. δυσπαλαίας Schol. Paris.

54. ἀπερχομένη Vat. A.

57. μετὰ Λάτμιον Brunck. lectore non monito et citra necessitatem. — οὔτρον pro ἄντρον Guelph.

59. σῆς Regg. A. E., unde σῆσι sine causa dedit Brunck. — κύον vulg. κύων Regg. A. E. Falsum esse κύον perspicuum est, et mirum editores in eo non offendisse, quum neque causa intelligi possit, cur tam inhonesta voce Medeam Luna compellet, et verbum finitum desideretur, quod in nullo alio vocabulo, nisi in odioso illo κύον latere potest. In exemplo editionis Florentinae, quo usus est Ruhnkenius (Ep. crit. p. 310), vir aliquis doctus margini adscripsit

O

APOLLON. RHOD. I.

- 60 „μνησάμενη φιλότητος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
 „φαρμάσσης εὐκηλος, ἃ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
 „νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
 „δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσωνα πῆμα γενέσθαι
 „δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἔμπης,
 65 „καὶ πινυτὴ περ ἑοῦσα, πολύστονον ἄλγος αἰρεῖν.“
 “Ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσιν.
 ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
 ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς σέλας, ὃ ῥά τ' ἀέθλου
 παννύχιοι ἥρωες εὐφροσύνησιν ἔδαιον.
 70 ὄξεϊν δ' ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρθια φωνῇ
 ὀπλότατον Φρίξιο περαιόθεν ἤπνε παίδων,
 Φρόντιν· ὃ δὲ ξὺν ἐοῖσι κασιγνήτοις ὅπα κούρης
 αὐτῷ τ' Αἰσονίδῃ τεκμαίρετο· σίγα δ' ἔταῖροι
 θάμβεον, εὖτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦεν.
 75 τρεῖς μὲν ἀνήϋσεν, τρεῖς δ' ὀτρύνοντος ὁμίλου
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
 ἥρωες μετὰ τὴν γε θοοῖς ἐλάασκον ἑρετμοῖς.
 οὐπὼ πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαίης
 βάλλον, ὃ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἤκεν Ἰήσων
 80 ὑψοῦ ἀπ' ἰκριόφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
 νῆε δὺω Φρίξου, χαμάδις θόρον· ἡ δ' ἄρα τοὺς γε

codicis veteris lectionem κίον, qua nihil potest esse verius, ideoque eam cum Beckio recepi. Ceterum antiquam mendam esse ex Scholl. intelligitur, qui lectionem κῦον agnoscunt. — δολίησιν ex Vrat. Vind. receperunt Brunck. Beck. sine causa.

63. ἀνιηρόν quum Scholl. interpretentur τὸν ἀθεράπευτον, videntur adiectivum ad Iasonem retulisse, et fortasse aliud etiam vocabulum legisse ut ἀνίατον, quod saepius per ἀθεράπευτος explicatur. — τι pro τοι Vatt. A. D.

64. ἔργεο Vrat. Vind., sed in illo vulg. margini adscripta. οἷχεο scribi jubet Piers. Veris. p. 55 sine causa.

65. πολύπονον Vrat. Vind., sed in illo vulg. margini adscripta.

68. ἀντιπέρην Guelph. — λεύσσουσα Vrat. λεύσσουσαν Vatt. A. D. Med. — ὄρθια vulg. ut semper. Correxisset Brunckius.

69. παννύχιοι Flor. Ald. — εὐφροσύνησιν Med.

70. De usu vocabuli ὄρθια v. Ruhnke ad H. in Cer. v. 20.

72. οὐδὲ pro ὃ δὲ Guelph.

73. τεκμήρατο ex conjectura dedit Brunck. sine causa. Eodem jure reliqua omnia imperfecta h. l. in aoristos mutare poterat.

74. ἦεν Med. Guelph. Vrat.

75. ἀνήϋσεν pro vulg. ἀνήϋσε dedi ex Med. Vrat. ἀνύησεν Reg. A.

76. ἡδ' ἄρα Vind.

77. τήνδε Regg. quatuor. — ἐλάασκον vulg. ἐλάασκον Vatt. A. C. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

80. ἐπ' ἰκριόφιν vulg. contra sensum. ἀπ' ἰκριόφιν recte Guelph. marg. Reg. B. Brunck. Beck. ἐπὶ κριόφιν Flor. Brub. Basil.

81. Versus deest in Med., sed additus eadem antiqua manu. — δύο Flor. — χαμάδις Guelph.

γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη προσέειπεν.

„Ἐκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὥς δὲ καὶ αὐτοὺς
„ὑμέας Αἰήταο, πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται

85 „πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἰκάνεται. ἀλλ' ἐπὶ νηϊ
„φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιβήμεναι ἵππων.

„δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα

„φρουρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις,

„ξείνε, τεῶν μύθων ἐπιϊστορας, οὓς μοι ὑπέστης,

90 „ποιήσαι· μηδ' ἔνθεν ἑκαστέρω ὁρμηθεῖσαν

„χῆται κηδεμόνων ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.“

Ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο

γῆθεον· αἶψα δὲ μιν περὶ γούνασι πεπτηνῦϊαν

ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο θάρσυνέν τε·

95 „Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὄρκιος ἔστω

„Ἦρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἣ μὲν ἐμοῖσιν

„κουριδίην σὲ δόμοισιν ἐνιστήσεσθαι ἄκοιτιν,

„εὖτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοστήσαντες.“

Ὡς ἡὔδα καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χειρὶ

100 δεξιτερήν· ἣ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει

νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδὸν, ὄφρ' ἔτι νύκτωρ

κῶας ἐλόντες ἄγοιντο παρὲκ νόον Αἰήταο.

ἔνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσδυμένοισιν.

εἰς γάρ μιν βήσαντες ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν

105 νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάττησιν

82. γούνα Guelph.

84. ἡμέας Vind. — ἀναφαντὰ Vrat.

85. ἐνὶ νηϊ Brunck. sine libris et lectore non monito, probante tamen Beckio, male. Quasi ἐπὶ νηϊ φεύγειν non recte dici possit, ad quod probandum ne exemplis quidem opus est.

86. τῶνδε Vrat. Vind. τόν γε Brunckius sine libris et sine causa. — ἐπιβλήμεναι Vind.

87. εὐνήσασθαι Guelph.

88. ἐπὶ σοῖσιν vulg. contra sensum. ἐνὶ σοῖσιν Vatt. A. D. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Ald. Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck.

90. ἑκατέρω Guelph. Vrat. Vind.

91. χῆτῃ Brunck. Beck. male.

92. ἀκαχαμένη Guelph.

94. προσπτήξατο Vrat. — θάρσυνέ τε Guelph. φώνησέν τε Reg. D.

96. ἐμοῖσι Vrat.

97. δόμοισι Vrat. — ἐνιστήσεσθαι vulg. ἐνιστήσεσθαι, quod conjecerat jam Stephanus, Vatt. C. D. Regg. quinque, Med. Vrat. Vind., quod sensu iubente recepi. Sed Piers. Veris. p. 213, quoniam uxorem ducere non sit στήσεσθαι sed θέσεσθαι ἄκοιτιν, emendandum iudicat ἐνὶ θήσεσθαι, quod receperunt Brunck. Beck. Sed id neque metricae rationes admittunt, neque sensus flagitat, non enim hoc dicit Iason, se eam domi in matrimonium ducturum, sed se eam, tanquam uxorem, in domo sua collocaturum esse, ut similiter mox v. 194.

99. παρὰ σχεδὸν Vat. A.

104. ἔβησαν Reg. A.

105. ὀρυγμαδὸς Vrat.

ἦεν ἀριστηῶν· ἡ δ' ἔμπαλιν ἀΐσσουσα
γαίῃ χειρὰς ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἴησων
θάροσυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.

- Ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο
110 ἀγρόται, οἵτε κύνεσσι πεποιθότες οὐ ποτε νύκτα
ἄγχαυρον κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἡοῦς,
μὴ πρὶν ἀμαλδύνη θηρῶν στίβον ἠδὲ καὶ ὀδμὴν
θηρείην λευκῇσιν ἐνισκίψασα βολῇσιν·
τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
115 ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
εὐναί, ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψεν,
νώτοισιν φορέων Μινυήϊον υἱ' Ἀθάμαντος.
ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
ὃν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἶσατο Φοῖξος,
120 ῥέξων κεῖνὸ τέρας παγχρόσειον, ὥς οἱ ἔειπεν
Ἑρμείας πρόφρων συμβλήμενος. ἐνθ' ἄρα τοὺς γε
Ἄργου φραδμοσύνησιν ἀριστηῆς μετέηκαν.
τῷ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
φηγὸν ἀπειρεσίην διζημένω, ἧ' ἐπὶ κῶας
125 βέβλητο νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἧτ' ἀνιόντος
ἡελίου φλογερῇσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσι.
αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνεται δειρὴν
ὄξυς ἀϋπνοῖσι προῖδων ὄφεις ὀφθαλμοῖσιν
νισσομένους, ῥοίξει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακρὰ
130 ἡϊόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἱαχεν ἄλσος.

108. τε ἔπεσαι Med. Reg. A.

109. ἐβάλλοντο Guelph. — Hunc cum duobus proximis versibus, Apollonii nomine non addito laudat Etymol. M. p. 14, 39 nulla lectionis diversitate.

110. ὃν τε Reg. A.

111. ἀλευόμενοι Brunck. sine libris, male.

112. ἀμαλδύνει Med. a m. 1.

113. ἐνισκίψασα Vatt. A. D. Med. — βολῇσιν Med. Vrat.

115. καλέωνται Guelph.

116. κεκμηότα Regg. tres, Vrat. Vind.

117. νώτοισι Med. Reg. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck. male. — Μινυήϊον vulg. contra metrum. Μινυήϊον, quod ex conjectura reposuerat Hoelzlin., praebent Regg. quinque.

118. περὶ νηοῖο θέμεθλα Flor., mira varietas, quae in nullo codice comparet. — πέλε Brunck.

119. δείματο pro εἶσατο Regg. A. E. ex glossema.

120. δέρας Guelph. Hoerstel.

121. Ἑρμῆς Reg. D. Ἑρμείης Brunck. Beck. vid. ad II, 1145.

126. φλογεροῖσιν vulg. φλογερῇσιν Guelph. Regg. A. B. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

127. γ' post ὃ male inseruerunt Brunck. Beck. v. ad III, 1317. — τείνατο ex uno Reg. D. male Brunck. Beck. Sequuntur imperfecta.

129. νεισσομένους vulg. νεισομένους Med. Guelph. Reg. A. νισσομένους Vrat. Vind. Reg. D. Steph. Brunck. Beck.

- ἔκλυνον οἱ καὶ πολλὸν ἑκάς Τιτηνίδος Αἴης
 Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο παρὰ προχοῇσι Λύκοιο,
 ὅστ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
 Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμφω
 135 Καυκασίην ἄλλαδ' εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι προχέουσιν.
 δείματι δ' ἐξέγροντο λεχωῖδες, ἀμφὶ δὲ παισὶν
 νηπιάχοις, οἷτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἴανον,
 ῥοίξω παλλομένοις χεῖρας βάλλον ἀσχαλόωσαι.
 ὥς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσα
 140 καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται,
 ἄλλη δ' αἰψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
 νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἐξανιοῦσα·
 ὥς τότε κεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξεν
 ῥυμβόνας ἀζαλέησιν ἐπηρεφίας φολίδεσσιν.
 145 τοῖο δ' ἐλίσσομένοιο κατόμματος εἶσατο κούρη,
 ὕπνον ἀοσσητῆρα, θεῶν ὕπατον, καλέουσα
 ἠδείῃ ἐνοπῇ, θέλξαι τέρας· αὖε δ' ἀνασσαν
 νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
 εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος, αὐτὰρ ὃ γ' ἤδη
 150 οἶμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν

134. σὺν ἄμφω vulg. junctim Vrat. Brunck. Beck.

137. σφισιν Med. a m. 1.

138. ῥοίβω Guelph. — βάλλον Vrat. Vind. Flor. Ald.

140. ἐλίσσονται Guelph.

141. δ' deest in ed. Brunck., vitio typoth. ut videtur.

142. εἰλιγμοῖσιν vel εἰλίγγησιν legendum judicat Piers. ad Moer. p. 196. Malim εἰλίγγοισιν, quod paene in textu dedissem; ei quam saepe librarii pro *ι*, praesertim longo, scripserint notum est.

143. τότε κεῖνο Vrat. Vind. Reg. A., quod vulgato τότε ἐκεῖνο praetuli, quia et apud Homerum κεῖνος est forma frequentior, et apud Apollonium ἐκεῖνος praeter hunc locum nusquam legitur. — ἐλέλιξε Shaw. fortasse vitio typ., quod tamen lectore non monito recepit Brunckius, qui supra imperfecta in aoristos mutavit, et secutus est Beck. Codices omnes, praeter Vatt. B. D., habent vulgatae lectionem.

144. ἀζαλέοισιν Reg. D. — βολίδεσσιν Etymol. M. p. 706, 21, ubi hic versus laudatur.

145. κατ' ὄμματος Regg. A. C. D. E., quod receperunt Brunck. Beck. Sed ea lectio quum propter libros suspecta sit, e quibus fluxit, tum aliis de causis ferri nequit. Nam qui dixerit κατ' ὄμματος ἐλθεῖν in conspectum venire, scio neminem, deinde sensus pluralem certe ὀμμάτων postulat, postremo Apollonius non minus quam Homerus singularem vocabuli ὄμμα nusquam usurpat. Quod vero in reliquis libris omnibus legitur κατόμματος, quamquam hoc adverbium alibi non legitur, non est quod propterea deleamus, quum sit ex analogia linguae factum et idem fere quod ἐναντίον significans loci sensui aptissimum sit. Itaque accedat lexicis. — εἶσετο Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind.

146. θεὸν Reg. A.

150. ἀναλύετ' vulg. ἀνελύετ' Vatt. A. D. Med. Guelph. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

- γηγενέος σπείρης μήκυνε δὲ μυρία κύκλα,
 οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσιν
 κύμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 ὕψου σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινεν αἰέρας
 155 ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
 ἥ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῶ
 βάπτουσ' ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰδαῖς
 ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περὶ τ' ἀμφὶ τε νήριτος ὁδμὴ
 φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 160 θῆκεν ἐρυσάμενος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρέμνοιο διέξ ὕλης τετάνυστο.
 ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἶνυτο κῶας
 κούρης κεκλομένης· ἥ δ' ἔμπεδον ἔστηνῖα
 φαρμάκῳ ἔψηχεν θηρὸς κάρη, εἰσόκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐπὶ νῆα παλιντροπάασθαι Ἰήσων
 ἦνωγεν, λείπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρης.
 ὥς δὲ σεληναίην διχομήνιδα παρθένος αἴγλην
 ὕψύθεν ἐξανέχουσιν ὑπωρόφιον θαλάμοιο
 λεπτάλεω ἔανῶ ὑποῖσχεται· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὥς τότε Ἰήσων
 γηθόσυνος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναείρατο χερσίν·
 καὶ οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρηΐσιν ἠδὲ μετώπῳ

151. ληγενέος Vind.

152. κυλινδόμενος Med. Vrat. Vind.,
sed in Vrat. suprascr. v.

156. νόον Guelph.

157. ἐς κυκεῶνος inepte conjicit
Hoelzlin. — αἰοιδῇ Regg. A. E.

160. ἐρυσάμενος Vat. A.

163. ἔστηκνῖα vulg. ἔστηνῖα Vatt.
A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg.
quatuor, Brunck. Beck.

164. ἔψηχε Guelph. Regg. C. D.
Brunck. Beck. male.

166. ἦνωγε Regg. A. E. Brunck.
Beck. male. — λείπεν Med. Guelph.
Vrat. Vind.

167. σελήνην Reg. A.

168. ἀνέχουσιν Vat. D. Med. Vrat.
Vind. Flor. — ὑπωρόφιος Regg.
quinque, quod admodum friget, re-
ceperunt tamen Brunck. Beck.

169. ἑῶα pro ἔανῶ Guelph.

170. δερκομένης Vat. C. a m. 2.
Med. a m. 2. Guelph., quod vulgato

δερκομένη recte praetulerunt Brunck.
Beck., hoc librariis debetur constru-
ctionem correcturis. Apte Brunck.
confert III, 1010 ἐχύθη δὲ οἱ ἐν-
δοθι θυμὸς αἶνῳ αἰετομένης. cf.
Schaefer. ad Lambert. B. p. 51.

171. ἀναείρατο Guelph. (ἀναείρατο
teste Brunck.)

172. παρήασιν vulg., quod non
graecum est. παρειάσιν Regg. A. B.
C. E. Brunck., sed haec forma inaudita
quum non in melioribus libris legatur,
sed in Regiis, quos correctoris ma-
num expertos esse scimus, omnino
rejicienda est. Praeterea παρηΐσιν
conjicit Brunck., quod recepit Beck.,
et quum παρηΐασι habeat Vrat., πα-
ρηΐσιν Vat. D. et Vind., παρηΐσιν
et ipse dare non dubitavi, praesertim
cum haec vocabuli forma hujus aetatis
poetis maxime in usu sit ut Apollon. I,
791. II, 59. III, 831. 963. 1064. IV,
1066. Quint. Smyrn. IX, 372. Op-
pian. Cyneg. III, 214. Etiam supra

- μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἵκελον ἵξεν ἔρευθος.
 ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἥνιος ἢ ἐλάφοιο
 175 γίννεται, ἦντ' ἀγρῶσται ἀχαιϊνέην καλέουσιν,
 τόσσον ἔην πάντῃ χρύσειον ἐφύπερθεν ἄωτον.
 βεβρίθαι λήνεσσιν ἐπηρεφές· ἥλιθα δὲ χθών
 αἶεν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νισσομένοιο.
 ἦϊε δ' ἄλλοτε μὲν λαιῶ ἐπιειμένος ὦμῳ
 180 αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκὲς. ἄλλοτε δ' αὖτε
 εἴλει ἀφασσόμενος· πέρι γὰρ δῖον, ὄφρα ἔ μή τις
 ἀνδρῶν ἢ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.
 Ἦώς μὲν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὄμιλον
 ἵξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 185 λαμπόμενον στεροπῇ ἵκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος
 ψαῦσαι ἐλδόμενος δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἐῆσιν.
 Αἰσονίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
 κάββαλε νηγάτεον· πρύμνῃ δ' ἐνεείσατο κούρην
 ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπεν.
 190 „Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.

III, 831. παρηϊάδας pro παρηϊδας
 legitur in Med.

173. μαρμαρυγῇ Guelph. — γλη-
 ναίων Guelph. ληναίων Vrat. Vind.
 Flor. (qui error est frequens, v.
 Toup. Emend. in Suid. III p. 225),
 hinc prima syllaba absorpta ναίων
 Brub. Basil. ληνέων non placet Be-
 ckio, nescio qua de causa. — ἵκελον
 Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.
 ut semper. — ἵξεν Reg. A.

174. ὅσσοι Vatt. B. C. Regg. A. E.
 Guelph. ed. Paris. Steph. Shaw. —
 ἥνιος Vatt. A. C.

175. γίννεται Med. Vrat. Vind. et
 ut videtur Regg. — ἀγρῶται Vat.
 C. Med. Vrat. Flor. Ald. Brub. Basil.

177. λήναισιν Flor. Ald. Brub. Basil.

178. νεισομένοιο vulg. νεισομέ-
 νοιο Guelph. νισσομένοιο Reg. D.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck.

181. εἰλιά φρασσόμενος Vat. C.

182. ἦδὲ vulg. ἦε Reg. D. Brunck.
 Beck., quod sensus postulat. — νο-
 σφίσσεται Guelph. νοσφίζεσθαι Schol.
 Paris.

183. μὲν deest in Guelph.

184. ἐθάμβησαν Brunck. sine li-
 bris et sine causa, nec monito lectore.

187. ἄλλους μὲν difficultatem mo-
 vet, quia non statim perspicuum est,
 quis reliquis opponatur, nam reli-
 quos praeter sese, ut explicat Hoelz-
 lin., ineptum est. Quare Rutgers.
 var. lect. I p. 11 v. 185 emendavit
 δ' Ἀκαστος, ut ad hunc τῷ δὲ refe-
 ratur et φᾶρος νηγάτεον de vellere
 dictum sit, quod et ipsum ferri ne-
 quit. Arnald. Lect. gr. p. 242 s. ἄλ-
 λους in αὐτοὺς mutavit, quam emen-
 dationem receperunt Brunck. et Beck.,
 sensui sane accommodatam sed non
 necessariam. Nam quae desideratur
 oppositio inest in verbis πρύμνῃ δ'
 ἐνεείσατο κ. ἄ., quae vulgo male in-
 telliguntur. Sensus est: reliquos qui-
 dem prohibuit, velleri autem pallium
 injecit, idque in puppi collocavit et
 virginem tanquam custodem appo-
 suit, ita ut reliquis opponatur Medea;
 nam ἄλλους pro τοὺς ἄλλους positum
 est, v. ad I, 910.

188. κάββαλλεν Vind. — ἀνεείσα-
 το vulg. ἐν κείσατο Reg. A. ἐγκείσα-
 το Reg. E. ἐνεείσατο Vatt. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D.
 Brunck. Beck.

190. χάζεσθαι Vind. φράζεσθε var.
 lect. ap. Scholl.

- „ἤδη γὰρ χρεῖω, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
 „ναυτιλίην ἔτλημεν οὔζυϊ μοχθίζοντες,
 „εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράανται.
 „τὴν μὲν ἔγων ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
 195 „κουριδίην· ἀτὰρ ὑμεῖς Ἀχαιῖδος οἴά τε πάσης
 „αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν
 „σώετε. δὴ γὰρ που μάλ' ὄτομαι εἶσιν ἐρύξων
 „Αἰήτης ὁμάδῳ πόντονδ' ἔμεν ἐκ ποταμοῖο.
 „ἀλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνὴρ
 200 „ἐξόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
 „ἀσπίδας ἠμίσεες, δηῖων θοὸν ἔχμα βολάων,
 „προσχόμενοι νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν ἐνὶ χερσὶν
 „παῖδας εἰς πάτρην τε φίλην γεραροῦς τε τοκῆας
 „ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλάς ἐφορμῇ
 205 „ἢ κατηφείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.“
 “Ὡς φάτο· δύνε δὲ τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχῃσαν
 θεσπέσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
 σπασάμενος πρυμναῖα νεὼς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
 ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰθυντῆρι
 210 Ἀγκαίῳ παρέβασκεν· ἐπείγετο δ' εἰρεσίῃ νηῦς
 σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 “Ἦδη δ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι πᾶσι τε Κόλχοις
 Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργα τέτυκτο.
 ἔς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν· ὅσσα τε πόντου
 215 κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
 ἢ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης

193. ὑποδῆνεσι Vat. D.

195. Ἀχαιῖδες Med. a m. 1. Ἀχεῖ-
δες Guelph.

196. ἐσθλὴν omittunt Vatt. A. B.
C. D. Guelph., ex his Vat. C. et
Guelph. initio versus addunt γαίης,
ut dubitari non possit, quin versus
ex priore recensione ita lectus sit:
γαίης αὐτῶν θ' ὑμείων ἐπαρωγὸν
ἐοῦσαν. Facile intelligitur meliora
esse, quae postea dedit poeta.

199. ἄλλοι μὲν vulg. ἄλλη μὲν
Regg. A. C. ἀλλ' οἱ μὲν Guelph. Reg.
D., quod recte praetulerunt Brunck.
Beck. — ἀμοιβηδὶς Reg. A.

200. ἐρέσσετε Med. a m. 1.

201. θοῶν Vind. — αἶχμα Vatt.
A. D. Med.

202. δ' male omisit Brunck., cui

frigide insertum videtur. — χερσὶν
Med.

203. φίλοι commatibus inclusum
Med. Vrat. Vind. Flor., quod dete-
rius est vulgato.

204. δὲ ἐπερείδεται Vrat. Vind.
— ἐφετμῇ Guelph.

205. Versus deest in Guelph.

206. δύνε τε ex conj. Brunck.
Beck. sine causa.

208. σπασάμενος Vatt. A. D. Med.
Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
Basil. — ναὸς Guelph.

210. ναῦς Regg. A. E.

211. ἐλάσαι Vrat. Vind.

213. ἔργ' ἐτέτυκτο vulg. Vid. ad
II, 1072.

214. οσα Vind.

- φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί· τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο;
ὥς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
κλαγγῇ μαιμώνωντες· ὁ δ' εὐτύκῳ ἐνὶ δίφρῳ
- 220 Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὄπασσεν
Ἥελιος, πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
σκαίῃ μὲν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν αἰείρων,
τῇ δ' ἑτέρῃ πεύκην περιμήκεα· παρ δέ οἱ ἔγχος
ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. ἥνία δ' ἵππων
- 225 γέντο χεροῖν Ἀψυρτος. ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνε
νηῦς ἥδη κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτῃσιν
καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥεέθρῳ.
αὐτὰρ ἀναξ ἄτῃ πολυπήμονι χεῖρας αἰείρας
Ἥελιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
- 230 κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἦπνε λαῶ·
„Εἰ μὴ οἱ κούρην αὐτάγρετον ἢ ἀνὰ γαῖαν,
„ἢ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἄλός οἴδματι νῆα
„ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει μενεαίνων
„τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῇσιν
- 235 „πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐὴν ὑποδέγμενοι ἄτῃν.“
„Ὡς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἥματι Κόλχοι
νῆάς τ' εἰρύσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
αὐτῷ δ' ἥματι πόντον ἀνήϊον· οὐδέ κε φαίης
τόσσον νηϊτὴν στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἴωνῶν
- 240 ἱλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσιν.
Οἱ δ' ἀνέμου λαιψηρὰ θεῆς βουλῇσιν ἀέντος

219. μαιμώνωντες Guelph. μαιμών-
οντες Regg. quatuor, quod recepe-
runt Brunck. et Beck., vix recte, ex
his praesertim libris. Apud Home-
rum μαιμώνωσα quidem et μαιμώνωσι
legitur, sed non μαιμώνουσα et μαι-
μώνουσι, et apud Nostrum II, 269
libri omnes in μαιμώνωσαι consen-
tiant et infra v. 1544 vulgo quidem
legitur μαιμώνοντι, sed libri complu-
res alteram formam praebent. Ita-
que hic quoque vulg. lectionem revo-
cavi. — εὐποιήτῳ Reg. A. et alii
Regg. ex glossemate.

220. ὄπασσεν Med. a m. 1. ὤπασεν
Flor. Brub. Basil.

221. ἐρειδομένους Guelph.

222. ῥ' deest in Flor. — δεινω-
τὸν Med.

225. πόντων Reg. A.

228. πολυπήμονας Guelph.

230. πάντῃ Flor. πάντα Brub. Ba-
sil.

231. ἀναγκαῖαν Vind.

232. ἄξουσι Vrat. Vind. Regg. A.
C. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelz-
lin. Brunck. Beck. — ἐνιπλήσει codd.
et edd. veteres omnes. ἐνιπλήσει ta-
cite reposuit Brunck., tacite recepit
Beck., sed recte: praepositionum ἐνὶ
et ἐπὶ confusio frequentissima est.

234. Notabilis est constructio me-
dia inter orationem obliquam et re-
ctam, debebat enim esse δαήσεσθαι.

235. ὑποδείγμενοι Med.

237. εἰρύσαντο vulg., quod correxit
Brunck. — βάλλοντο Vind.

240. ἱλαδὸν Med.

- "Ἡρῆς, ὅφρ' ὤκιστα κακὸν Πελῖαο δόμοισιν
 Αἰαίη Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἔκηται,
 ἦοι ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν
 245 Παφλαγόνων ἀκταῖσι πάροιθ' Ἄλυσος ποταμοῖο.
 ἦ γάρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέεσσιν
 ἠνώγει Ἑκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυηλὴν
 κούρη πορδανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
 εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν αἰεδεῖν.
 250 ἄξομαι αὐδῆσαι· τό γε μὴν ἔδος ἐξέτι κείνου,
 ὃ ῥα θεᾶ ἦρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.
 Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὅλλοι
 ἦρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
 255 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δὲ τέτυκτο
 πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσεν.
 „Νισσόμεθ' Ὀρχομενὸν, τὴν ἔχραεν ὕμμι περῆσαι
 „νημερτῆς ὅδε μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.
 „ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆς
 260 „πέφραδον, οἷ Θήβης Τριτωνίδος ἐκγεγάασιν.
 „οὔπω τείρεα πάντα, τὰτ' οὐρανῷ εἰλίσσονται,
243. Ἰκοιτο ex inutili conjectura Brunck. Beck., vid. ad I, 17.
 244. ἐν vulg. ἐνὶ, quod postulat metrum, ex Reg. D. dederunt Brunck. Beck.
 245. ἀκτῆσι ex uno Reg. D. Brunck. Beck.
 246. ἐξαποβάντες Vatt. A. C. et Med. a m. 1.
 247. θυηλῇ vulg. ex errore, quem saepissime jam observavimus. Sensus accusativum flagitat, quem ex Reg. D. dederunt Brunck. Beck.
 248. πορδαίνουσα Brunck. ex conjectura, sine causa.
 250. τόδε Vat. A. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. — μιν Vrat. Vind.
 251. ὃ ῥα vulg. ut semper. ὃ ῥα Reg. E. Brunck. Beck. — ῥηγμῖσιν Med.
 253. ἄλλοι Vrat. Vind.
 255. ἔσσεσθαι Vrat. Vind. — δ' ἐτέτυκτο ex Regg. A. D. E. Brunck. Beck. male, vid. ad II, 1072.
 256. λιλεομένοις Vrat.
 257. νισσόμεθ' ἐς Ὁ. Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. νισσόμεθ' ἐς Ὁ. marg. Vrat. νεισόμεθ' Ὁ. Guelph. Flor. Steph. νεύμεθ' ἐς Ὁ. Regg. quinque, Ald. Paris. Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck. Perspicuum est antiquam lectionem fuisse νεισόμεθ' vel νισσόμεθ' Ὀρχομενον, sine praepositione, id quod apud hoc genus verborum saepissime factum esse notissimum est. Quod quum aegre ferrent librarii, addita praepositione nata est altera lectio νεισόμεθ' ἐς Ὁ., sed ea metro repugnabat, quare corrector metricus, cujus manum in Regiis codd. agnoscere saepe vidimus, tertiam lectionem ex conjectura finxit. Hanc vero ne sensus quidem admittit, nam indicativus praesentis νεύμεθα ferri nequit, νισσόμεθα vero, sive id futurum habeas sive praesens futuri vi positum (v. Buttm. gr. ampl. p. 384 s.), sensui accommodatum est. Itaque revocavi antiquam lectionem. — τῇ Guelph.
 259. ἔστι vulg. ἔστιν Med. Brunck. Beck.
 260. ἐγγεγάασιν Med. a m. 1. ἐκγεγάασιν Guelph.
 261. τήρεα Flor. Ald.

- „οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι
 „πενθομένοις· οἳ δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες,
 „Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε Σεληνάλης ὑδέονται
 265 „ξῶειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὔρεσιν· οὐδὲ Πελασγὶς
 „χθῶν τότε κυδαλλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
 „ἦμος ὅτ' ἡερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο
 „μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν,
 „καὶ ποταμὸς Τρίτωνος εὐρόοος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 270 „ἄρδεται ἡερίη· Διόθεν δέ μιν οὐ ποτε δεύει
 „ὄμβρος· ἄλις προχοαῖσι δ' ἀνασταχύουσιν ἄρουραι.
 „ἔνθεν δὴ τινα φασὶ πέριξ διὰ πᾶσαν ὀδεῦσαι
 „Εὐρώπην Ἀσίην τε, βίη καὶ κάρτει λαῶν
 „σφωϊτέρων θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δ' ἄσθη
 275 „νάσσαντ' ἐποιχόμενος, τὰ μὲν ἢ ποθι ναιετάουσιν,

262. Δαναῶν Reg. A.

264. Laudat hunc versum Schol. ad Aristoph. Nub. 397.

267. ἔτ' ἡερίη vulg. ὅθ' ἱερίη Vatt. A. B. C. D. marg. Vrat. ὅτ' ἱερίη Med., ubi correctum a m. 2 ἡερίη. ὅτ' ἡερίη Vind. ὅτε ῥῆι Vrat. δ' ὅτ' ἡερίη Reg. A. ὅτ' ἡερίη Guelph. Regg. B. C. D. E. Etymol. M. loco mox laudando, Brunck. Beck. De ἦμος ὅτε vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 367. — ἐκέκλυστο Reg. A. — In Etymol. M. p. 421, 14, ubi hic versus cum sequente laudatur, Ἡερίη littera majuscula scribitur, quod verum mihi videri ad v. 270 monebo.

268. προτερηθενέων Ald. Brub. Basil.

269. Τρίτων εὐροος Guelph. Τρίτων εὐρόοος Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Flor., quod quum metro non satisfaceret, Τρίτων καλλιρόοος ex emendatione, ut videtur, dedit Ald., quod transiit in edd. Brub. Basil. Steph. Hoelzlin. Shaw. Sed Regg. quinque praebeant Τρίτωνος εὐρόοος, quod recepi. Τρίτωνος εὐροος ex more dederunt Brunck. Beck. Attamen cum in solis his suspectae fidei libris reperiatur haec lectio, vehementer vereor, ne et ipsa sit metrica librarii correctio, et vera lectio fortasse sit Τρίτων ἡερίη, quae neglecta est a librariis, quia alibi haec adjectivi forma, quantum scio, non legitur.

270. ἄρδεται Flor. — ἱερίη Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Med. a m. 1. ἡερίη vix sanum visum est Beckio, neque potuit aliter, quum male verterit nigra. Mihi quidem et hic et v. 267 littera majuscula Ἡερίη scribendum videtur, quod antiquum Aegypti nomen fuisse testantur Etymol. M. v. ἡερίη. Hesych. et Steph. Byz. s. v. αἰρία, sive ab αἴρη, sive ab Aëria, Aegypti matre, v. Steph. Byz. s. v. Αἴγυπτος. Ejusmodi nomine uti decuit poetam eruditionis speciem prae se ferentem, eoque usum esse eo verisimilius est, quod et Nili antiquissimo nomine Triton utitur.

271. In edd. Steph. Hoelzlin. Shaw. post ἄλις interpungitur, quod propter praecedens οὐποτε falsum est. Interpunctionem post ὄμβρος, quam exhibent codd. et edd. veteres atque commendant Scholl., revocavit Brunckius. Sed idem male ex Regg. quatuor dedit προχοαῖσι ἄν. sequente Beckio. Vulgatum praestant codd. reliqui omnes, nisi quod in Vatt. A. B. C. D. προχοαῖς ἰδ' legitur. Commovit Brunckium, ut videtur, δέ tertio loco positum, quod fortasse etiam Stephanum ad falsam interpunctionem adduxit, in quo jam nemo offendit. — ἀνασταχύουσι Vrat.

274. σφωϊτέρω Guelph.

275. ἐπιχόμενος Guelph. cum gl. κρατῶν. — οὐ ποθι Vatt. A. D. Vrat. Vind. Guelph. — De ναιετάουσιν

- „ἤε καὶ οὖ· πούλῳς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
 „Αἰῶ γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον νῆωνοί τε
 „τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ὅς γε καθίσσατο ναίεμεν Αἴαν.
 „οἱ δὴ τοι γραπτοὺς πατέρων ἔθεν εἰρύνονται
 280 „κύρβιας, οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν.
 „ὑγρῆς τε τραφερῆς τε πέριξ ἐπινισσομένοισιν.
 „ἔστι δέ τις ποταμός, ὕπατον κέρας Ὠκεανοῖο,
 „εὐρύς τε προβαθύς τε καὶ ὀλκάδι νηϊ περῆσαι.
 „Ἴστρον μιν καλέοντες ἐκὰς διετεκμήραντο.
 285 „ὅς δὴ τοι τείως μὲν ἀπείρουνα τέμνεται ἄρουραν
 „εἷς οἶος· πηγὰς γὰρ ὑπὲρ πνοιῆς Βορέας
 „Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν ἀπόπροθι μορμύρουσιν.
 „ἀλλ' ὁπότεν Θρηκῶν Σκυθέων τ' ἐπιβήσεται οὖρους,

σιν ad urbes relato vid. Eustath. ad II. II, 626.

276. πολὺς Vrat. Vind.

278. ὅγε vulg. contra metrum. ὅς γε ex conjectura Brunck. Beck.

279. Et hic et mox v. 285 δ' ἦτοι scribendum putat Herm. ad Hom. H. in Ven. 226, de quo vid. ad III, 958. Nostro quidem loco facilius admitti possit, quum non relativum sit οἷς, ut vulgo scribitur, sed demonstrativum οἱ, quod in textu dedi. — τοι omittit Vrat. — γραπτὺς vulg., quod nihil est, quare γραπτὺς dederunt Brunck. Beck. Sed sensum non video. Scholl. explicant νόμους et addunt νόμους οὐν φησὶ καὶ στήλας παρ' αὐτοῖς εἶναι. Sed unde illud καὶ? et quomodo omnino de legibus hic sermo esse potest? Brunckius κύρβιας dicit ἐπεξηγητικῶς ad γραπτὺς additum esse, sed neque sic qui sensus sit video. Itaque dubitari vix posse videtur, quin γραπτὺς, (verbum per se apud poetam epicum suspectum et hac maxime significatione, sive scriptum sive legem interpretatis) corruptum sit, et adjectivum in eo lateat; eoque ducunt codicum lectiones, nam γραπτὰς habent Vatt. A. B. C. D. Guelph. γραπτὺς Vrat. et alii fortasse plures. Variasse igitur libri antiquitus videntur inter γραπτὰς et γραπτοὺς, quum κύρβις sit utriusque generis, neque dubitavi propter sequens οἷς rescribere γραπτοὺς quod una litterula

deleta corruptum est. Et γραπτὺς κύρβιας scripsit jam Gesnerus, ut videtur ex conjectura, in Praelect. I de navigationibus extra columnas Herculis, quae Hermanni Orpheo adjecta est, p. 620. — ἐνθεν Vind. omittit Guelph. — ἀνείρυνονται Guelph. εἰρύνοντο Reg. E.

280. ἔασιν Guelph.

281. ἐπινεισομένοισιν vulg. ἐπινεισομένοισιν Guelph. ἐτινισσομένοισιν Reg. D. ἐπινισσομένοισιν Vrat. Vind. Brunck. Beck.

282. ὕπακτον Vind. — κέρας Ὠκεανοῖο habet Hesiod. Theog. 787 et apud Apollon. Lex. Homer. v. Φοῖβος.

283. εὐρῆς Vind. — προβατῆς Med.

285. εἶως Guelph.

286. ὑπὲρ πνοιαῖς Guelph. ὑπαί πνοιῇ Reg. D. ὑπὲρ πνοιάς ex conjectura Brunck. Beck., quos nescio quid ad mutandum impulerit, nam neque ὑπὲρ cum genitivo ultra significans, neque singularis πνοιῆς habet, quod offendere possit.

287. Transtulit in suum usum Dionys. Perieg. v. 315 Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν διάνδιχα μορμύρουσιν.

288. ὅπου ἄν Vrat. — Θρηκῶν vulg., quod correxit Dorvill. Vann. crit. p. 386, quem secuti sunt Brunck. et Beck. — ἐπιβήσεται Regg. quinque, quod non erat cur praeferrent Brunck. et Beck. — ἄρης pro οὖρους Vatt. C. D.

„ἐνθα διχῇ τὸ μὲν ἐνθα μετ' Ἰονίην ἄλα βάλλει
290 „τῇδ' ὕδωρ, τὸ δ' ὀπίσθε βαθὺν διὰ κόλπον ἵησιν
„σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
„γαίῃ ὃς ὑμετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἔτεόν δῃ
„ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξανίησιν.“

295 αἴσιον, ὃ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες
στέλλεσθαι τήνδ' οἶμον. ἐπιπρὸ γὰρ ὀλκὸς ἐτύχθη
οὐρανίης ἀκτῖνος, ὅπη καὶ ἀμεύσιμον ἦεν.

289. Magna inest in hoc loco difficultas, quam nemo editorum praeter Flanginium animadvertit. Quum enim dicendum sit, Istrum in duas partes divisum alteram in Pontum Euxinum emittere, alteram in mare Adriaticum, poeta prius brachium dicit μετ' Ἰονίην ἄλα effluere; his verbis vero eum nihil aliud nisi Pontum Euxinum significare velle, elucet ex adjectis ἐνθα et τῇδε. Quis vero unquam Pontum Euxinum audivit mare Ionium vocari? propterea igitur Flanginius Ἰονίην in Ἀξιόνην mutandum esse iudicavit. Quod quum, etsi ad sensum est bonum, tamen ex litterarum dissimilitudine parum probabile sit, tum obstare ei videtur alter locus v. 308, qui et Flanginium fugit, ubi iterum πόντοιο Ἰονίοιο ita positum est, ut non aliter ac de Ponto Euxino accipi possit. Ex Scholiastis nihil auxilii; illi enim ad locum priorem Istrum partim in Adriaticum partim in Pontum effluere dicunt, quasi hujus nomen in textu invenissent, deinde ad v. 291 narrant, Apollonium novi aliquid dicturum finxisse, alterum Istri brachium iterum in duas partes dividi, quarum altera in Adriaticum, altera in Tyrrenicum mare effluat (hoc perspicue ad explicandum illud Ionium mare pertinet, sed ita ineptum est, et a poetae verbis ita recedit, ut nihili faciendum sit); ad posteriorem vero locum Ἰόνων πόντον pro mari Adriatico positum esse dicunt, quod sensus non permittit. Gerhard. p. 81 Ionium mare nullo pacto pro Ponto poni posse, ideoque et Ἰονίην et Ἰονίοιο corruptum, et altero loco ἡώην, altero ἡώοιο legendum esse

judicat, quemadmodum supra II, 745 ἄλα ἡώην de Ponto Euxino dixerit poeta. Corrupta esse illa vocabula neque ego dubito, de emendatione ambigo; illud certum videtur, in vocabulis Ἰονίην et Ἰονίοιο rarius aliquid et doctius Ponti nomen latere.

290. Hermann. ad Hymn. H. in Cer. v. 381 τηλοῦ ὕδωρ legendum iudicat, ne ὕδωρ primam in thesi producat contra usum Homericum. Sed ejus abusus plura exempla affert Spitzner. de vers. her. p. 23, idque sibi permisisse Apollonium probabile est etiam ex vocabulo Ἀρης, cujus primam in thesi Homerus semper corripit, Apollonius II, 991. III, 183 producit. Sed illud τῇδε per se etiam suspectum est, abundat enim praegresso ἐνθα (quod Beckius male vertit inde), neque dubito igitur, quin τῇλ' ὕδωρ scribendum sit, errore ex litterarum Δ et Λ similitudine nato.

291. σχιζόμενον Regg. tres, ad quam lectionem fortasse referenda est Scholiastarum explicatio supra commemorata. — Τρινακρίου Guelph.

292. ἡμετέρῃ vulg. invito sensu. ὑμετέρῃ recte Vrat. Regg. A. B. E. var. lect. ap. Schol. Flor. Brunck. Beck. — παρακέκλιται, εἰ ἔτεόν γε Guelph.

293. ἡμετέρης Regg. D. γαίης ὑμετέρης legunt Regg. quatuor, quem ordinem vocabulorum receperunt Brunck. Beck., scilicet ut vitetur hiatus — ἐξανίησιν Guelph.

294. τοῖσι Vatt. A. C. Vrat. Reg. C. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. Reliqui libri habent τοῖσιν, quod revocavi.

296. ἐπὶ πρὸ Vat. A.

297. ὅποι Reg. A. — καὶ μόρσι-

γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεῖρ ἄλα ναυτίλλοντο,
300 οὔρεα Παφλαγόνων θηεόμενοι. οὐδὲ Κάραμβιν
γνάμψαν, ἐπεὶ πνοιαί τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἶγλη
μεῖνεν, ἕως Ἴστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.

Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες,
Κυανέας Πόντοιο διέκ πέτρας ἐπέρησαν·

305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἄνασθεν
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πεῖρε λιασθεῖς.
τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.

Ἴστρον γάρ τις νῆσος ἔεργεται οὔνομα Πεύκη,
310 τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἔς αἰγιαλούς ἀνέχουσα,
στεινὸν δ' αὐτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχίζονται προχοαί. τὴν μὲν καλέουσι Νάρηκος·
τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇ δὲ διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θοώτερον ὠρμήθησαν·

315 οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. εἰαμεναῖσι δ' ἐν ἄσπετα πῶεα λείπον
ποιμένες ἄγραυλοι νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
ὀσδόμενοι πόντου μεγακήτεος ἐξανιόντας.

οὐ γάρ πω ἀλίας γε πάρος ποθὶ νῆας ἴδοντο
320 οὔτ' οὖν Θρήϊξιν μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυνοι,

μον vulg. sensu non apto. καὶ ἀμεύ-
σιμον dat Etym. M. p. 82, 11 Apollonii
nomine addito, quod ad hunc locum
pertinere et in textum recipiendum
esse recte vidit Ruhnck. epist. crit. p.
289. Secuti eum sunt Brunck. et Beck.

298. Λιθόσιο Vrat. Vind. marg.
Reg. A. — καταυτόθι vulg. κατ'
αὐτόθι codd. ut videtur omnes,
Steph. Brunck. Beck.

299. λαίφεσι Vind.

302. μίμνεν Guelph. — εἰσαφίκοντο
Flor.

303. δ' αὖ ἄλλοι Regg. D. E. Flor.
Ald. Brub. Basil. δὴ τ' ἄλλοι Guelph.

308. πανέσχατον Med. a m. 1.
Guelph. Regg. nonnulli, ed. Paris.
παρ' ἔσχατον Vatt. A. B. C. D. Vrat.
Vind. Reg. A. cf. Dorvill. ad Charit.
p. 329. — De corrupto vocabulo
Ἰονίοιο ad v. 289 sermo fuit.

311. περὶ ῥόον Vatt. A. C.

312. καλέουσιν ἄρηκος vulg. κα-
λέουσιν ἄρης Regg. A. B. C. D.
Brub. Basil. καλέουσι Νάρηκος con-
jecit Hoelzlin., quod recepi cum
Brunck. et Beck., hoc enim nomen
confirmant Arrhian. Peripl. Plin. hist.
nat. IV, 24. Ammian. Marcell. XXII, 8.

313. τῇδε Brunck. Beck. male. —
διὰ πρὸ Vat. A.

315. ὑπ' ἀκροτάτης Regg. tres.

316. εἰαμενῆσι Brunck. ex con-
jectura, Beck. ex Vat. D. — μῆλα
pro πῶεα Vatt. A. B. C. D.

319. τε pro γε Reg. A. — ποθε
Regg. A. C. E. ποτε Regg. B. D., quod
sine causa receperunt Brunck. Beck.

320. οὐδὲ Med. Reg. A. Vrat. —
Σίγυνοι vulg. Σίγυνοι Vat. D. Med.
a m. 1. Reg. A. B., quod cum Brunck.
Beck. recepi.

οὐτ' αὖ Γραυκένιοι, οὐδ' οἱ περὶ Λαύριον ἦδη
 Σίνδοι ἐρημαῖον πεδῖον μέγα ναιετάοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ἄγγουρον ὄρος, καὶ ἄπωθεν ἔοντα
 Ἄγγούρου ὄρεος σκόπελον παρὰ Κανλιακοῖο,
 325 ὦ περὶ δὴ σκλίζων Ἴστρος ῥόον ἐνθα καὶ ἐνθα
 βάλλει ἄλως πεδῖον τε τὸ Λαύριον ἡμείψαντο,
 δὴ ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἄλαδ' ἐκπρομολόντες
 πάντη, μὴ σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθους.
 οἱ δ' ὀπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρυσαν
 330 δοιάς Ἀρτέμιδος Βρυγητῖδας ἀγχόθι νήσους.
 τῶν δ' ἦτοι ἑτέρη μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
 ἐν δ' ἑτέρη, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο,
 βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἐνδοθι νήσους
 αὐτως ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 335 στεινόμεναι Κόλχοισι πόρους εἵρυντο θαλάσσης.

321. οὐτ' οὖν Γρ. vulg., quod falsum est, quum nusquam duplex οὐτ' οὖν sibi respondeat. οὐτ' αὖ Regg. A. C. E., quod recepit Beck., itemque Vatt. C. D., ex quibus οὐτ' αὖ ad versum praecedentem per errorem ut videtur refert editor Italicus. Itaque hoc recepi, quamquam verisimilius est simplex οὐτε legendum esse quod alii librarii, oculis ad versum praecedentem aberrantes, in οὐτ' οὖν mutarunt, alii metro caventes in οὐτ' αὖ.

323. ἐπεὶ τ' Ἄγγουρον vulg., quod quum nihil sit, ἐπεὶ τ' Ἄγγουρον dedit Brunck., quem sequitur Beck. Sed recte crasin illam improbat Spitzner. de vers. her. p. 177, qui ἐπειτ' Ἀ. emendandum censet. Sed haec non est emendatio, nam quam vulgatam dixi lectionem, ea inde a Stephano denuin edd. legitur, in Vrat. autem (et aliis, opinor, codd.) Flor. Ald. Brub. Basil. illud ipsum legitur αὐτὰρ ἐπειτ' Ἀ. At id ferri non potest, nam apodosis, quae a verbis δὴ ῥα τότε incipit, postulat, ut antecedit ἐπεὶ. Neque Spitznerum intelligo, qui ipse dicit poetae mentem hanc esse: postquam autem etc. ἐπειτα vero non esse postquam ipse non ignorat. Nihil igitur superest, nisi ut deleatur otiosum illud τ, quod inseruerunt librarii aut hiatus vitandi causa, aut

quia vocabulis αὐτὰρ ἐπειτα assueti erant. — Ἄγγουρον et versu seq. Ἄγγύρου var. lect. ap. Scholl.

324. Ἀγγούρου Flor. — Κανλιακοῖο Vatt. B. C. Med. a m. 1. Guelph. Flor. Steph. var. lect. ap. Schol. Hunc locum respicere videtur Steph. Byz. s. v. Κανλικοί.

326. πεδῖον τε Ταλαύριον vulg. π. τετολαύριον Reg. A. π. τε τὸ Λαύριον Regg. B. C. D. E., quod propter v. 321 necessarium receperunt Brunckius et Beckius.

327. διεκπρομολόντες Guelph. — Respicit hunc versum Schol. ad Aesch. Prom. 837.

329. δὲ πέρυσαν Vrat.

330. Βρυγητῖδας vulg. Βρυγητῖδας Brunck. Beck. ex emendatione nescio cuius, sed Stephano jam nota, quam necessariam esse docent v. 470, Schol. ad IV, 1002 et Steph. Byz. s. v. Βρύξ.

331. τῶν ἦτοι ex Reg. E. Brunck. Beck. male. — ἐνὶ Vrat.

332. πεφυλαγμένου Vatt. A. B. C. D.

333. πολλὸν vulg. sine sensu. πολλῶν ex conjectura Brunck. et Beck. πολέων Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Brub. Basil., quod recipere non dubitavi. Vid. ad III, 21.

335. στεινόμενοι Med. Vrat. Vind.

ὥς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθύν λῖπον ἀγχόθι νήσους
μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἴης.

Ἐνθα κε λευγαλέη Μινύαι τότε δηϊοτῆτι
παυρότεροι πλεόνεσιν ὑπείκαθον· ἀλλὰ πάροιθεν

340 συνθεσίῃ μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι ἐτάμοντο,
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὐτῶς ἀέκοντος ἀπηύρων·

345 αὐτὰρ Μήδειάν γε, τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον,
παρθέσθαι κούρῃ Λητωῖδι νόσφιν ὁμίλου,
εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστούχων βασιλῆων,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρεῖᾶ δόμον αὐτὶς ἰκάνειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσιν ἔπεσθαι.

350 Ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρῃ,
δὴ ῥά μιν ὀξεῖαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνίαι

336. δὲ omittit Guelph. — ἀντὰς pro ἄλλας Vind. et marg. Vrat. — λῖπεν Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind. sc. Absyrtus, quod fere verum puto, λῖπον enim admodum simile est correctioni scribarum, qui constructionem mutatam aegre ferebant. — νήσων marg. Vrat.

337. μέσφ' ἀσαλαγκῶνος Reg. A. μέσφ' ἀσαλαγγῶνος Vrat. Vind. μέσφα σαλαγγῶνος Vatt. A. C. μέσφα κεν λαγόνος Guelph. μέσφα σαλαγγῶνος Flor.

338. δηϊοτῆτι Med. a m. 1.

340. συνθεσίας ex Regg. quinque male receperunt Brunck. Beck., συνθεσίῃ cum ἀλευάμενοι jungendum est. — ἀλευόμενοι Brunck. ex ingenio male ut III, 886. IV, 111. — In fine versus male vulgo puncto distinguitur, cujus loco comma posui, nam sequentia ab ἐτάμοντο pendent.

341. ἐπὶ vulg. ἐπεὶ, quod sensu postulante conjecerat jam Stephanus, praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Regg. quatuor. Ex his reposuit Brunck.

343. εὐθυδικίῃ Regg. aliquot. εὐδοκίῃ Guelph. cum gl. θελήσει. — ἐξέμεν non ab ὑπέστη sed ab ἐτάμοντο pendere vidit jam Stephanus, non intellexerunt Brunck. et Beck.

344. ἥ ἐ καὶ ἀμφαδίην Etymol. M. p. 88, 37. — ἀπηύρων Vind.

345. Μήδειαν, τὸ γὰρ codd. omnes contra metrum. M., τότε γὰρ Flor. M., τότε γὰρ Ald. et edd. sequentes. M., τότε γὰρ ex conjectura Brunck. Beck. Nihil horum probabile est. Dedi, quod sensui et metro satisfacit, Μήδειάν γε, τὸ γὰρ π.

346. Λητωῖδι Vrat. Vind.

348. Post hunc versum in codd. omnibus et ed. Flor. hic versus legitur: εἴτε μετ' ἀφνειοῖο θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο, in quo illud ἀφνειοῖο in ἀφνειόν mutatum est in Ald. et reliquis edd. Ruhnck. epist. crit. p. 310. aut εἴτε μετὰ Φθίην legendum, aut totum versum ejiciendum esse judicavit, quorum illud ferri non potest, hoc unice verum est, et probatum a Facio ep. crit. p. 11, Brunck. et Beck. Legitur enim idem versus supra II, 1186, unde ineptissime huc retractus est.

349. καὶ τε pro εἴτε Regg. A. B. D. E., quod sapientissimus ille corrector, cui tot pravae lectiones in illis codd. debentur, propter versum praecedentem, quem ejiciendum esse vidimus, reposuit.

350. ἔπειτα ἕκαστα Vrat. Vind. — πεμπάσσατο Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind.

351. ἀνέλιξαν Reg. A. ἀνελέλιξαν Reg. E.

νωλεμές· αἶψα δὲ νόσφιν Ἰήσωνα μούνον ἐταίρων
ἐκπροκαλεσθεμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὅφρ' ἐλίσσθην
πολλὸν ἑκάς, στονόεντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον.

- 355 „ Αἰσουλίδη, τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοινῆν
„ ἀμφ' ἐμοί; ἥέ σε πάγχυ λαθιπροσύναις ἐνέηκαν
„ ἀγλαῖαι, τῶν δ' οὐ τι μετατρέπη, ὅσσ' ἀγόρευες
„ χροιοῖ ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰκεσίοιο
„ ὄρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχεσίαι βεβάασιν;
360 „ ἥς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον ἀναιδήτῳ λότῃτι
„ πάτρην τε κλέα τε μεγάρων αὐτοῦς τε τοκῆας
„ νοσφισάμην, τὰ μοι ἦεν ὑπέριστα· τηλόθι δ' οἴη
„ λυγροῖσιν κατὰ πόντον ἅμ' ἀλκύνεσσι φορεῦμαι
„ σῶν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμφί τε βουδὶν
365 „ ἀμφί τε Γηγενέεσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
„ ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόος ὕμιν ἐτύχθη,
„ εἶλες ἐμῇ ματίῃ· κατὰ δ' οὐλοὸν αἶσχος ἔχευα
„ θηλυτέραις, τῷ φημὶ τεῇ κόρῃ τε δάμαρ τε
„ αὐτοκασιγνήτῃ τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἔπεσθαι.
370 „ πάντῃ νυν πρόφρων ὑπερίστασο, μηδὲ με μούνην
„ σεῖο λήπης ἀπάνευθεν, ἐποικόμενος βασιλῆας.

352. αἶψα δὲ σφιν Flor.

353. ἄλλυδις Vind.

354. ἐνωπὶ Guelph.

355. συναρτύνεσθε Vatt. A. C. Guelph.

356. λαθιπροσύναις Regg. A. C. E. Steph. Hoelzlin. Shaw. λαθιπροσύνες Guelph., unde λαθιπροσύνης scribendum putat Brunck. — ἀνέηκαν Regg. quatuor.

357. ὅσσα τόρευες Flor.

358. χροιοῖ Guelph.

359. ὑποσχεσίαι Regg. A. B. D. E., quos male secuti sunt Brunck. Beck.

360. αἶς vulg. ὅς Vat. C. ἥς Vat. A. Med. Guelph. Vrat. Regg. A. B. D. E. Ald. Brub. Basil. Paris. Brunck. Beck.

363. λυγροῖσι Guelph. Reg. D. λυγροῖσι Regg. A. E. Vrat. Vind., quod male receperunt Brunck. Beck.

364. ἔνεκα Med. Vrat. Vind. Inutilis est emendatio Facii ep. crit. p. 13 σοῦ ἔνεκεν κάμνων.

366. ὕστερον Vatt. A. B. C. D. — ἐπεὶ τε παιστον ἐτύχθη Vatt. A. B. C. D. ἐπιτεπαιστός ἐτύχθη Med. ἐπεὶ

τ' ἐπάϊστος ἐτύχθη Guelph. Flor., in quibus prioris recensiois lectionem latere perspicuum est. ἐφ' ᾧ πλόος ὕμιν ἐτύχθη Ald. Brub. Basil. ἐφ' ᾧ πλόος ἡμῖν ἐτύχθη Vind. ἐφ' ᾧ πλόος ὕμιν ἐτύχθη Regg. quinque, ed. Paris. Steph. et recentiores. In Vrat. utraque lectio mixta est, legitur enim ἐπεὶ τε πλόος ἐτύχθη, lacunae spatio ante πλόος relicto, cui deinde insertum est ἡμῖν, in marg. γρ. ἐφ' ᾧ πλόος ἡμῖν.

367. μαντεῖη Guelph.

369. ἐκέσθαι Flor.

370. νῦν vulg., quod correxit Brunckius. — προφέρων vulg. sine sensu. πρόφρων emendandum esse vidit Hartung., in eandem emendationem incidit Facius ep. crit. p. 14, eamque receperunt Brunck. et Beck. auctore non nominato. — μηδ' ἐμὲ Brunck. ex more.

371. ἐποικόμενος βασιλῆος vulg. sine sensu, quod intelligens Hartung. emendavit ἀποικόμενος βασιλῆος. Sed melior est emendatio Facii ep. crit. p. 14 ἐποικόμενος βασιλῆας,

- „ἀλλ' αὐτως εἴρουσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω
 „καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σὺ γ' ἔπειτα
 „φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμόν ἀμῆσαι,
 375 „ὄφρ' ἐπίηρα φέρωμαι ἐοικότα μαργοσύνησιν.
 „σχετλίη, εἴ κεν δὴ με κασιγνήτοιο δικάσῃ
 „ἔμμεναι οὗτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινὰς
 „ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἴξομαι ὄμματ' αὖ πατρός;
 „ἢ μάλ' εὐκλειῆς; τίνα δ' οὐ τίσιν ἢ βαρεῖαν
 380 „ἄτην οὐ σμυγεῶς δεινῶν ὑπερ, οἷα ἔοργα,
 „ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοιο.
 „μὴ τόγε παμβασιλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
 „ἢ ἐπικυδιάεις. μνήσαιο δὲ καὶ ποτ' ἐμεῖο,
 „στρευνόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον ὀνείροις
 385 „οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμώνιον. ἐκ δέ σε πάτρης

quam lectionem ex Regg. quatuor recte receperunt Brunck. Beck. Βασιλῆες sunt illi, de quibus sermo est v. 347.

373. συναρέσσαμεν Guelph.

374. τόντε Vrat., voluit τόν γε. — ἀμῆσαι vulg., sed medio hic non locus est. ἀμῆσε Flor. ἀμῆσαι Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

375. ἐπὶ ἦρα Brunck. Beck, pessime, nam etiamsi apud Homerum ita ubique scribendum esset (quod nondum mihi persuasit Buttm. Lexilog. p. 152 s. maxime repugnantibus et hoc Apollonii loco et Soph. Oed. R. 1094), hoc tamen loco nullo pacto ἐπιφέρωμαι ferri potest, quod ipse vidit Buttm. p. 156.

376. σχέτλιε vulg., sed et hiatus et sensus, in quorum neutro editores offendisse mirum est, flagitant ut scribatur σχετλίη, quae est emendatio Hermannii ad Orph. p. 735. — δὴ omittunt Vat. A. Med. Vrat. Vind. κεν δὴ deest in Guelph. Flor. — δικάσῃ Vrat. δικάστη Vind.

377. ὦ vulg. τῷ Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. E. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. — ὑπόσχετε Reg. E.

378. εἴξομαι Med. ἥξομαι Vind.

379. ἢ huic loco non bene convenire videtur, quare non improbabilis est conjectura viri docti, in

Ephem. Jenens. 1814 p. 269 emendantis ἢ μάλ' εὐκλειῆς.

380. οἷά τ' ἔοργα vulg. οἷά τε ἔοργα Brub. Basil. Otiosum illud τ' omittunt Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. E., quos sequuntur Brunck. Beck. Insertum est a librariis hiatus vitandi causa, qui apud Homerum est Il. II, 272 ἐσθλὰ ἔοργε. III, 57 ὅσα ἔοργας. V, 175. VIII, 356 πολλὰ ἔοργε. IX, 320 πολλὰ ἔοργῶς.

381. Ex vulgata lectione, quam in textu exhibui, et nexum deesse et versum inconcinnum esse, sensit jam Brunck., qui in Appendice ita legi posse putat: ὀτλήσω; σὺ δ' ἂν οὐ θυμηδέα v. ἔ. quae violentior est mutatio. Sed librorum varietas ad veram lectionem ducit, nam in Vat. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. legitur: οὐδέ κε θ., unde lenissima mutatione scribendum videtur: σὺ δέ κεν θ. v. ἔλοιο; quod tamen in textum recipere non ausus sum.

382. τότε Vrat.

383. ἐπὶ κυδιάεις vulg. junctim scribunt Vatt. C. D. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck. ἐπικυδιάεις Guelph. — μνήσομαι Reg. A. — καὶ in κέν mutavit Brunck. sine causa et cum sensus detrimento. — ἐμοῖο Vrat.

384. δέρας Med.

385. οἴχητ' Flor. — In duplici σέ offenderunt et librarii et editores, nam ἐκ δέ τε πάτρης est in Brub.

- „αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ἑριννῦες· οἷα καὶ αὐτὴ
 „σῆ πάθον ἀτροπίη. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
 „ἐν γαίῃ πεσέειν. μάλα γὰρ μέγαν ἦλιτες ὄρκον,
 „νηλεές· ἀλλ' οὐ θῆν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
 390 „δὴν ἔσσεσθ' εὐκηλοὶ ἔκητί γε συνθεσιάων.“
 „Ὡς φάτ' ἀναξελουσα βαρὺν χόλον· ἴετο δ' ἥ γε
 νῆα καταφλέξει διὰ τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι,
 ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῶ πυρί. τοῖα δ' Ἰήσων
 μειλιχλοῖς ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν.
 395 „Ἴσχεο, δαιμονίη· τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῶ.
 „ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτῆτος,
 „ὅσσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδην
 „εἵνεκα σεῦ. πάντες γὰρ, ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
 „Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὅφρα σε πατρὶ
 400 „οἷά τε ληϊσθεῖσαν ὑπότροπον οἴκαδ' ἄγοιτο.
 „αὐτοὶ δὲ στυγερῶ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
 „μίξαντες δαΐ χεῖρας· ὅ τοι καὶ ῥίγιον ἄλγος
 „ἔσσεται, εἴ σε θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίποιμεν.
 „ἦδε δὲ συνθεσίῃ κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἄτην
 405 „βήσομεν. οὐδ' ἂν ὅμως περιναιέται ἀντιόωσιν

Basil., quod tanquam suam emendationem dedit Brunck, ἐμαί γ' ἐλάσειαν habent Regg. A. E., quod recepit Beck. Sed neutra mutatione opus est, quum pronomina personalia interdum ita cumulentur, v. Matthiae gr. gr. vol. II p. 863. Reisig. ad Soph. Oed. Col. 1273. Fritzs. Quæst. Lucian. p. 14.

386. ἐμέ Reg. A. — Ἑριννῦες Vat. A. Med. Vrat. Vind.

389. ἔπειθ' ἴζοντες pro ἐπιλλίζοντες Regg. tres. — ὀπίσσω Vrat. Vind.

390. ἔσσεσθε ἔκηλοὶ vulg. ἔσεσθαι εὐκηλοὶ et ex corr. ἔσεσθε Med.

ἔσεσθε εὐκηλοὶ Vat. A. ἔσσεσθαι εὐκηλοὶ Guelph. ἔσσεσθ' εὐκηλοὶ Vatt. C. D. Vrat. Vind., quod recte receperunt Brunck. et Beck.

391. ἀνιάζουσα vulg., quod propter accusativum χόλον ferri nequit. ἀνινιάζουσα ineptissime emendavit Hoelzlin. ἀναξείουσα coniecit Ruhnken. ep. crit. p. 311, quod recte receperunt Brunck. Beck.

392. κεάξαι Vatt. A. C.

394. ὑποδείσας Brunck. Beck. ut solent.

396. ἀμβολίαν Reg. A.

397. ἀμφιδέδην Guelph.

399. μεμάασιν Guelph.

400. ληϊσθεῖσαν ὑπέτροπον Vind. — ἄγοιντο vulg., quod ex Reg. D. correxit Brunck., debet enim ad Absyrtum referri.

402. ὅ τοι καὶ vulg. contra metrum, quare Brunck. ex Regg. quinque dedit ὅπου καὶ, male. Ex usu Homero II. II, 563. Od. XVII, 191 et ex frequentissima vocularum τί et τοί confusione perspicuum est ὅ τοι καὶ scribendum fore, etiamsi non id ipsum praeberent Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat., unde reposuit Beck.

403. ἦε θανόντες Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor. εἴ καὶ θανόντες var. lect. in marg. Vrat. (voluit εἴ κε). — ἔλωρ κύνεσσι Regg. A. C. E. ἔλωρα κύνεσσι Reg. B.

405. ὁμῶς vulg., quod postulante sensu in ὅμως mutavi, tamen, quamquam Absyrtus interfectus est. In

„Κόλχοις ἦρα φέροντες ὑπὲρ σέο νόσφιν ἄνακτος,
 „ὅς τοι ἀοσσητὴρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
 „οὐδ’ ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξω μὴ πτολεμίζειν
 „ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διέξ εἰῶσι νέεσθαι.“

410 Ἴσκειν ὑποσαινῶν· ἡ δ’ οὐλοὸν ἔκφατο μῦθον.
 „Φράζεό νυν. χρεὶά γάρ ἀεικελλοῖσιν ἐπ’ ἔργοις
 „καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπεὶ τοπρῶτον ἀάσθη
 „ἀμπλακίῃ, θεόθεν δὲ κακὰς ἦνυσσα μενοινάς.
 „τύνῃ μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξεο δούρατα Κόλχων·

verbis quae sequuntur admodum variant libri: ἀντιόωντες — φέροντες Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Med. ἀντιόωντες — φέροισιν Regg. A. B. C. ἀντιόωντο — φέροισιν Reg. E. εἰσαίοντες — φέροντες Reg. D. Hinc Brunckius dedit περιναίεται εἰσαίοντες Κόλχοις ἦρα φέροισιν, male, nam illud εἰσαίοντες et minima auctoritate nititur, et prorsus otiosum est propter ea quae sequuntur: νόσφιν ἄνακτος. Beckius vero meliores libros secutus dedit ἀντιόωντες Κόλχοις ἦρα φέροισιν, quod tamen et ipsum sensui non satisfacit. Librorum varietas explicanda est ex duplicis recensiois lectionibus, quarum altera erat ἀντιόωντες φέροισιν, altera ἀντιόωσιν φέροντες, quibus junctis plurimi libri habent ἀντιόωντες φέροντες. Sed unice vera est vulgata lectio: ἀντιόωσιν est futurum verbi ἀντιάω, ἂν cum indicativo futuri junctum est, de quo vid. ad I, 663, atque accuratissime sibi respondent οὐδ’ ἂν ἀντιόωσιν et οὐδ’ ἂν ὑπείξω. De sensu ad v. 408 videbimus.

407. ὅς τις Reg. A.

408. οὐδ’ ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. unus, Flor. Ald. Steph. οὐδ’ ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Vatt. B. D. Hoelzlin. Shaw. οὐδ’ ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Vatt. A. C. Brub. Basil. καὶ δ’ ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Regg. quatuor. Deinde versu sequente διεξίωσι Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. E. marg. Reg. A. διεξίργωσι Flor. Ald. Brub. Basil. Steph. et seqq. διατμήωσι Regg. A. B. C. D. Jam Brunckius, Regios maxime secutus,

et ὑπείξαιμι ex conjectura scripto, ita hos versus dedit:

καὶ δ’ ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξαιμι
 πτολεμίζειν
 ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διατμήωσι
 νέεσθαι.

Secutus est Beckius. In quibus et pessimorum librorum auctoritatem praelatam vides et sensum aptum desideras, haec enim significabunt: et ego quoque Colchis pugnam concedam, si me non prohibuerint quo minus in itinere pergā, quod ineptissimum est. Ad meliorum librorum lectionem redeundum esse recte vidit Gerhard. p. 46, qui lenissima et vere palmaria emendatione ὑπείξομαι in ὑπείξω μὴ, διεξίωσι in διεξ εἰῶσι mutavit, quibus nihil potest esse verius; itaque textum ex ejus emendatione, quae ad optimorum librorum lectionem proxime accedit, restitutum dedi. Quam apte οὐδ’ ἂν ὑπείξω respondeat ei, quod praecessit, οὐδ’ ἂν ἀντιόωσιν, jam supra monitum est. Sensus est: neque accolae puto, interfecto Absyrto, Colchorum gratia nobis bellum illaturos esse, neque ego cum Colchis solis pugnare detrectabo, si iter mihi intercludant.

410. ὑποσαινῶν Regg. A. C. D. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

411. νῦν vulg., quod correxit Brunckius.

412. καὶ τότε Vatt. A. B. C. D. — μητίσασθαι Vatt. A. B. C. D. Med. μητιάσθαι Guelph. Regg. A. E., quod sine causa praetulerunt Brunck. et Beck. Eadem varietas est Hom. Od. IX, 262 et al. — τὸ πρῶτον divisim Guelph. Beck.

413. ἦνυσσα Vrat. Vind.

- 415 „αὐτὰρ ἐγὼ κείνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 „μειλίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξω δώροις·
 „εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι
 „ολόθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
 „ἔνθ' εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει, οὗ τι μεγαίρω,
 420 „κτεῖνέ τε καὶ Κόλχοισιν αἶρεο δηϊοτῆτα.“

- “Ὡς τῷ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύναντο
 Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,
 οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ἑπιπυλείης
 πορφύρεον. τὸν μὲν ῥα Διωνύσῳ κάμον αὐταὶ
 425 Δίῃ ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδὶ
 δῶκε Θόαντι μεταὔτις· ὁ δ' αὖ λίπεν Ἑπιπυλείῃ·
 ἡ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσιν μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
 γλήνεσιν εὐεργές ξεινήϊον. οὗ μιν ἀφάσσω,
 οὔτε κεν εἰσορόων γλυκὺν ἥμερον ἐμπλήσειας.
 430 τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ ὁδμῇ πέλεν ἐξέτι κέλνου,
 ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσῆϊος ἐγκατέλεκτο
 ἀκροχάλιξ οἶνω καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπῶς
 στήθεα παρθενικῆς Μινωίδος, ἣν ποτε Θησεὺς
 Κνωσόθεν ἐπομένην Δίῃ ἐνὶ κάλλιπε νήσῳ·
 435 ἡ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
 θελγέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται

415. ἐγὼγε Guelph.

416. φαιδρῶς Regg. B. D. et A. a m. 1.

418. συναρθμῆσαι Reg. A.

419. ἐνθ' οὗτι Reg. A. — τόδε τ' ἔργον Regg. A. B. E., unde Brunck. dedit τόδε γ' ἔργον, quod recepit etiam Beck. Male: hiatus ante ἔργον apud Homerum frequentissimus est, et apud Nostrum IV, 794 τὰδε ἔργα intactum reliquerunt. — ἀφανδάνει Reg. A.

420. κτεῖρε Reg. A. — δηϊοτῆτα Vind.

421. τῷδε Vind. τότε Vrat., sed τῷδε in marg. — ἠρτύνοντο vulg. ἠρτύναντο Vat. C. a m. 2. Guelph. Reg. D.

423. οἶσι Guelph. — καὶ et ἱερὸν omittit Guelph. — Ἑπιπυλείης Flor. Ald.

424. Διωνύσῳ Vrat.

425. ἀμφιρῦτῳ Brunck. ex ingenio, ut videtur, ne verbo quidem monito.

426. μετ' αὐτῆς Vat. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

427. δέ πόρ' Reg. A. — Αἰσονίδι Vind. — πολέσι Regg. A. C. E. Brunck. Beck.

428. ξεινήϊον Flor. Ald. Brub. Basil.

431. Νυσῆϊος Vind. Reg. A.

432. ἀκροχάλιξ Reg. A. ἀκροχάλιξ δ' οἶνω hinc sumsit Dionys. Perieg. 948.

434. Κνωσόθεν vulg. Κνωσόθεν Vatt. A. B. C. D., quod jam reposuerat Brunck. — ἐπομένην Vrat. — ἐνὶ-κάλλιπε Brunck. lectore non monito.

435. ἡ δέ γε Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck. ἡ δέ τε scribit Gerhard. p. 35. Sed nulla mutatione opus est; apodosis sequitur in-

de a v. 442. — ἐπεξυνώσατο Guelph. ἐπεξενώσατο Vind.

436. Hic locus vulgo male intelligitur, vertunt enim sic: haec vero nuntios jussit persuadere Absyrto, ut ad se veniret, simulatque ad

- συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλλῃσιν,
 ἐλθέμεν, ὅφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἐλοῦσα
 χρύσειον μέγα κῶας ὑπότροπος αὐτὶς ὀπίσσω
 440 βαίῃ ἐς Αἰήταο δόμους· πέρι γάρ μιν ἀνάγκη
 νιῆες Φοῖβοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
 τοῖα παραιφαμένη θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν
 αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τὰ κεν καὶ ἄπωθεν ἔοντα
 ἄγριον ἡλιβάτοιο κατ' οὔρεος ἦγαγέ θῆρα.
 445 Σχέτλι' Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισιν,
 ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες στοναχαί τε γόοι τε
 ἄλγέα τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασιν·
 δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσειο, δαῖμον, ἀερθεῖς,
 οἷος Μηδείῃ στρυφερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
 450 πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῷ ἐδάμασσεν ὀλέθρῳ
 Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἡμῖν ἐπισχερὴν ἦεν ἀοιδῆς.
 Ἦμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνὶ τήν γ' ἐλίποντο
 συνθεσίῃ, τοὶ μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
 σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων
 455 δέγμενος Ἄψυρτόν τε καὶ οὐς ἐξαῦτις ἐταίρους.
 αὐτὰρ ὅ γ' αἰνοτάτῃσιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεῖς
 καρπαλίμως ἢ νηϊ δι᾽ ἁλὸς οἶδμα περήσας,
 νύχθ' ὑπὸ λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσου·
 οἴοθι δ' ἀντικρὺ μετιῶν πειρήσατο μύθοις

Deae templum venisset. In quibus et
 θελγέμεν male dictum foret de nun-
 tiis, quorum non est θέλγειν, atque
 de re, ad quam non artificiosis ille-
 cebris incitandus erat Absyrtus,
 quum ipsi gratissima futura esset, et
 ineptum foret ἐλθέμεν, εὐτ' ἂν ἔκη-
 ται. Quod quum ab editoribus non
 animadversum esset, ita commovit
 Gerhardum p. 35 seqq., ut v. 436 et
 437 plane ejiciendos censeret, tan-
 quam intrusos ex recensione priore,
 in qua totus locus aliter lectus esset.
 Sed interpretatione tantum meliore
 eget, sensus enim hic est: *Medea*
collocuta est cum nuntiis, iis per-
suasura, ut, simulatque Absyrtus in
insulam venisset, ipsi abirent, ut so-
la cum solo posset dolum communi-
care. Hoc igitur illud est, quod se
 facturam esse dixerat v. 417. — τὰ
 πρῶτα Reg. A.

437. θεσπεσίῃ pro συνθεσίῃ Vatt.
 C. D.

438. συμφράσσεται Flor. Ald. Brub.
 Basil.

440. βαῖνε Vat. C. — περὶ vulg.,
 quod correxit Brunck.

446. στοναχοὶ Flor.

447. τετρήχασιν Vind.

448. δυσμενέων τοὶ παῖδες habet
 Dionys. Perieg. 600. — κορύσσειο
 Med. a m. 1.

451. Ἄψυρτος Guelph. — ἡμῖν
 Brunck. Beck. male. — εἶεν Vind.

452. γε λίποντο Vind.

454. κρινθέντες Vat. A. Reg. A.
 Med. Flor. Ald. Brub. Basil. βριθέν-
 τες Vatt. C. D. — ἦεν vulg., quod
 correxit Brunck.

458. ἐπεβήσατο vulg. ἐπεβήσατο
 Vatt. C. D. Vrat., quod ex ingenio
 dedit Brunck.

459. οἷος Brunck. lectore non mo-

- 460 εἶο κασιγνήτης, ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης
χειμερίης, ἣν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περόωσιν,
εἶκε δόλον ξέλνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
καὶ τὰ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξᾶλτο λόχοιο,
465 γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμη ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε καλυψαμένη ὀθόνησιν,
μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
τὸν δ' ὅ γε, βουτύπος ὥστε μέγαν κερεαλκέα ταῦρον,
πληῆξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδὸν, ὅν ποτ' ἔδειμαν
470 Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναίεται ἀντιπέρηθεν.
τοῦ ὅ γ' ἐνὶ προδόμῳ γνύξ ἤριπε· λολίσθια δ' ἦρως
θυμὸν ἀναπνείων χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρησιν
αἶμα κατ' ὠτειλὴν ὑποΐσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
ἀργυφένην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηνεν.
475 ὁξὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῶ ἶδεν οἶον ἔρεξαν
ὄμματι νηλειῆς ὀλοφώϊον ἔργον Ἑριννύς.
ἦρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων,
ἧ θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάεσθαι.

nito et sine causa. — πειρήσεται
Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
Basil. πειρήσαιο Guelph.

461. οὐδέ κεν Regg. quatuor.

464. πυκινοῦ ἐπᾶλτο vulg., quod
falsum esse et hiatus et sensus docet.
πυκινοῦ ἐπᾶλτο Vatt. A. D. Med.
Guelph. Vrat. Vind. Reg. D. contra
metrum et sensum. πυκινοῦ ἐξᾶλτο
ex conjectura dedit Brunck. recte.
Corruptionis origo manifesta est,
quum enim πυκινοῦ in πυκινοῖο
transiisset, etiam ἐξᾶλτο mutari me-
trum jubebat.

467. πεσόντος pro τυπέντος
Reg. D.

468. τὸν δέ γε Reg. A. — κεραλ-
κέα Guelph. Reg. A.

469. ὀπιπτεύσας Vatt. A. D. Med.
— Hunc locum respicit Schol. ad
Eur. Med. 1334.

470. Φρυγοὶ Reg. E. Βρυσοὶ
Schol. Paris. — περιναέται Reg. A. —
ἀντιπέρηθε vulg. ἀντιπέρηθεν Vat.
D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg.
quinque, Brunck. Beck. Est hic ex

iis locis, qui docent, quam pro ar-
bitrio versati sint librarii in ὦ finali
vel addendo vel demendo.

472. χερσὶ Vatt. A. B. C. D. Med.
Guelph. Vrat. Vind. Regg. D. E.
Brunck. Beck.

474. ἀργυφένην Vatt. A. D. Guelph.
Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. ut III,
835.

476. Ἑριννύς Vat. A. Med. Vrat.
Vind.

477. ἐξάργματα τέμνε θανόντος
laudat Schol. ad Soph. El. 439 et
corrupte Suid. s. v. μασχαλισθῆναι
totum versum cum duobus proximis
Etymol. M. p. 118, 32.

478. ἀπέληξε Vatt. A. D. ἀπέλει-
ψε var. lect. in marg. Vrat. — φόνον
Regg. A. C. D. E.

479. ἧ θέμις Brunck. lectore non
monito, male. Id quod in textu est,
ἧ θέμις ἐστὶ, habet Noster I, 517.
692. 960. 1061. II, 840. III, 991.
IV, 1129, et tuetur Etymol. l. c.
— ἰλάεσθαι Regg. C. E. ἀλέασθαι
Reg. D.

480 ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κεῖνται ὅστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.

Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες,
τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιοῦσιν ἄειρεν,
Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς ἐὴν παρὰ νῆα βάλοντο
485 ἦρωες· Κόλχον δ' ὄλεκον στόλον, ἦν τε κίρκοι
φῦλα πελειάων, ἦε μέγα πῶν λέοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὁμιλον
πῦρ ἄτε δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὁψὲ δ' Ἰήσων
490 ἦντησεν μεμαῶς ἐπαμυνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἦδη δὲ καὶ ἄμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
ἔνθα δὲ ναυτιλίας πυνκινὴν πέρι μητιάασκον
ἐξόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἦλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον·
495 „Ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
„εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον, ᾧ ἐπέχουσιν
„δήϊοι· ἦνθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
„ἔλπομαι οὐχ ἓνα μῦθον, ὃ τις προτέρωσε δῖεσθαι
„ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἄνακτος

480. κρύψε Vrat. Vind. Regg. A. B. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. — νεκρὸν Regg. A. B. D. E. — περ omittit Guelph.

481. κείναι Guelph. — Versum laudat Etymol. M. p. 184, 17.

483. σφιν Vrat. — τέκμαρ Flor.

485. Κόλχων vulg. Κόλχον Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E., quod ut exquisitius cum Beckio praetuli. — ὄλεκοντο Vrat. Vind. — κύρκοι Flor. Ald. Brub. Basil.

488. φύγεν ἄντα Reg. A.

490. ἦντησε Vrat. Vind. Brunck. Beck.

491. αὐτοῖσι Reg. E.

492. πυνκινῆς vulg. πυνκινῆς Reg. A. et alii Regg. πυνκινὴν Guelph. Vrat. Flor., quod recte receperunt Brunck. Beck. Causa corruptionis perspicua est.

493. σφιν Flor. Ald. Brub. Basil.

494. μύθων Vrat. Vind.

495. ἐπὶ pro ἔτι Flor.

496. ᾧ γ' ἐπέχουσι Regg. A. B. C. E. ᾧ δ' ἐπέχουσι Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Male: in-

utilem particulam hiatus vitandi causa intrusit sciolus iste, cujus manus in illis libris agnoscitur.

457. ἐπαθρήσαντες Vatt. A. D. Med. a m. 1. Guelph. Vrat. ἐσαθρήσαντας Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Nescio quid commoverit viros doctos, ut conjurarent contra verbum ἐπαθρεῖν, in quo nihil prorsus vitiosi video. Ut enim h. l. unius ejusque pessimi libri auctoritate textu ejectum est, ita contra librorum auctoritatem apud Quint. Smyrn. I, 111 expulit Tychsen., apud Tryphiod. v. 107 Wernickius, aliis locis alii, quo factum est ut in lexicis aut omittatur, aut dubiae fidei esse dicatur. Hic certe libris obsecutus illud revocavi.

498. οὐδένα vulg. οὐχ ἓνα Vat. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Paris. Brub. Basil., quod revocarunt Brunck. et Beck. — ὅστις Vatt. A. B. C. D. — δέεσθαι Vind.

499. ὀτρυνέειν Vatt. A. C. Med. a m. 2. — τὸν pro τοὺς Med. a.

500 „εὐνίδες ἀργαλέησι διχοστασίῃς κεδόωνται.
 „ῥηϊδίῃ δέ κεν ἄμμι κεδασθέντων δίχα λαῶν
 „ἥδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.“

“Ὡς ἔφατ’· ἤνυσαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
 ῥίμφα δὲ νῆ’ ἐπιβάντες ἐπερρώοντ’ ἐλάτῃσιν
 505 νωλεμές, ὄφρ’ ἱερὴν Ἥλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο
 ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἡριδανοῖο.

Κόλχοι δ’ ὁππότε ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
 ἦτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
 Ἀργῶ καὶ Μινύας Κρονίης ἀλός. ἀλλ’ ἀπέρυκεν
 510 Ἥρη σμερδαλέῃσι κατ’ αἰθέρος ἀστεροπῇσιν.
 ὕστατον αὐτοὶ δ’ αὖτε Κυταιῖδος ἦθεα γαίης
 στύξαν, ἀτυξόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
 ἔμπεδα δ’ ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν.
 οἱ μὲν ἐπ’ αὐτάων νήσων ἔβαν, ἦσιν ἐπέσχον

515 ἦρωες, ναίουσι δ’ ἐπώνυμοι Ἀψύρτοιο·
 οἱ δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
 τύμβος ἴν’ Ἀρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν Ἐγχελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ’ ἐν ὄρεσιν
 ἐνναίουσιν, ἄπερ τε Κεραύνια κικλήσκονται

520 ἔκτοθεν ἐξότε τοὺς γε Διὸς Κρονίδαο κεραυνοὶ
 νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὀρμηθῆναι.

Ἥρωες δ’, ὅτε δὴ σφιν εἶδατο νόστος ἀπήμων,
 δὴ ῥα τότε προμολόντες ἐπὶ χθονὶ πείσματ’ ἔδησαν
 Ὑλλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπροῦχοντο θαμειαί,

525 ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
 οὐδέ σφιν, ὥς καὶ πρὶν, ἀνάρσια μητιάσκειν

m. 1. Vind. — οἷά τ’ Regg. aliquot.

500. εὐνίδες Reg. A. — σκεδόωνται Vat. C. a m. 2. Guelph.

502. ἡδεῖη τέ κ’ ἐπειτα Regg. A. E.

503. ἤνεσσαν Reg. E.

504. ἐπερρώοντ’ vulg. ἐπιρρώοντ’ Regg. A. E. ἐπερρώοντ’ Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D. Brunckius et Beckius.

511. Vulgo post ὕστατον punctum ponitur, quod ad versus praecedentis finem rectissime transtulit Brunckius, frustra refragante Beckio, cui δὲ tertio loco collocatum dis-

plicet, de quo jam saepius sermo fuit. — δεῖ γάρ τε Κυταιῖδος ἦθεα γαίας corrupte citat Etymol. M. p. 548, 37.

512. τύξαν Med. Vrat. τηξαν Reg. A.

513. ἔμπεδον ἄλλυδις Vatt. C. D. Vrat. Vind. Med. Flor. Ald. Brub. Basil., quod sensus non admittit. — ἀφορμηθέντες Vatt. C. D. Med. a m. 2. Vrat. Vind. Guelph. ἀφορμηθέντες Reg. D.

517. Imitatur Dionys. Perieg. 391 τύμβον, ὃν Ἀρμονίης Κάδμοιό τε φῆμιν ἐνίσπει.

523. πείσματ’ Med. a m. 1.

524. Ὑλλείων Med. a m. 1. Vrat. Vind.

- Ἰλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
 μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
 δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
 530 Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρέος, ὅπποτε Πυθῶ
 ἱρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
 ναυτιλῆς· πέπρωτο δ', ὅπῃ χθονὸς ἰδρυνθεῖεν,
 μὴ ποτε τὴν δηΐοισιν ἀναστήσεσθαι ἰοῦσιν.
 τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ὁδε κεύθεται αἶψα
 535 ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ἰλληΐδα, πολλὸν ἔνερθεν
 οὔδεος, ὥς κεν ἄφαντος αἰεὶ μερόπεσσι πέλοιτο.
 οὐ μὲν ἔτι ζῶοντα καταντόθι τέτμον ἄνακτα
 Ἰλλον, ὃν εὐειδῆς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιθόοιο
 540 Μάκρην τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
 νιψόμενος παίδων ὁλοὸν φόνον· ἔνθ' ὃ γε κούρην
 Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο

528. ἀειράμενοι ex Regg. quatuor receperunt Brunck. Beck. sine causa.

530. περόωντι Reg. A. — Πυθοῖ Vat. A. Med. Vrat. Vind. πευθῶ legisse videtur Schol., qui interpretatur: πεῦσιν, χρησμὸν αἰτησόμενος.

531. αὐτῆς in αὐδὴν mutari vult Matthiae obss. crit. p. 30 sine causa.

532. ἰδρυνθεῖεν vulg. eadem varietate, quam III, 1269 observavimus. Correxerunt Brunck.

534. ὄγε Guelph.

536. πέληται ex conjectura Brunck. Beck., quam inutilem esse nunc sciunt omnes.

537. κατ' αὐτόθι vulg. junctim scribunt Vatt. C. D. Vrat. Regg. quinque, ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

539. Hic et qui sequuntur versus vulgo ita leguntur, ut v. 544 prorsus absit, v. 545 autem post v. 539 legatur, in qua re codd. et edd. veteres omnes consentiunt, nisi quod v. 545 in Reg. E. Flor. Ald. Brub. Basil. post v. 540 legitur, in Regg. A. B. C. D. et cod. Zeladae omissus, in Reg. B. vero margini adscriptus est, adjecto signo, quod eum post v. 539, et ex litura altero signo, quod eum post v. 547 remittit. Ex his librorum varietatibus non minus quam e loci sensu elucet, v. 545 male posi-

tum esse eo loco, quo vulgo legitur. Itaque Brunckius totum locum ita dedit, ut eum allatum vidit a Quirino in Primordiis Corcyrae p. 28, ubi versus 544 primum accessit et versui 545 is locus est datus, quem nunc in textu obtinet. Haec Quirinum ex codice aliquo dedisse non injuria suspicatur Brunckius, sed locum his receptis sanatum esse haud recte putat. Repugnat enim et repetitio versus ejusdem et οὐδ' ἄρ' v. 546, in quo libri omnes consentiunt, quod Brunckius in οὐ γὰρ mutare coactus fuit. Itaque recte Beck. secutus quidem est Brunckium in versuum ordine constituendo, sed v. 544. 545 uncis inclusit. Perspicuum est enim, duplicem hujus loci recensionem nobis servatam esse. Prior lectio haec fuit:

Ἰλλον, ὃν εὐειδῆς Μελίτη τέ-
 κεν Ἡρακλῆϊ
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ μὲν οἰκία
 Ναυσιθόοιο
 τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ
 λίπε νῆσον ἔπειτα,
 οὐ γὰρ ὄγ' ἠβήσας κ. τ. λ.

In altera recensione adjectis iis, quae nunc leguntur, poeta delevit versus 544. 545 et οὐδ' ἄρ' scripsit.

- Νηϊάδα Μελλίτην· ἥ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ἴλλον·
 [δῆμῳ Φαιήκων. ὁ μὲν οἰκία Ναυσιθόοιο
 545 τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.]
 οὐδ' ἄρ' ὄγ' ἠβήσας αὐτῇ ἐν ἐέλδετο νήσῳ
 ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὄφρ' ὕσι Ναυσιθόοιο·
 βῆ δ' ἄλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
 Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἀναξ' πόρσυνε κέλευθον
 550 ἦρως Ναυσίθοος· τόθι δ' εἶσατο, καὶ μιν ἔπεφνον
 Μέντορες, ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίν.
 Ἄλλὰ, θεαί, πῶς τῆσδε παρὲξ ἀλὸς, ἀμφὶ τε γαῖαν
 Αὐσονίην νήσους τε Λιγυστίδας, αἱ καλέονται
 Στοιχάδες, Ἀργῶης περιώσια σήματα νηὸς
 555 νημερτὲς πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
 καὶ χρεῖά σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἤγαγον αὖραι;
 Αὐτόν που μεγαλωστὶ δεδομπότος Ἀψύρτοιο
 Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἶον ἔρεξαν.
 Αἰαλῆς δ' ὅλοον τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
 560 αἶμ' ἀπονιψαμένους πρό τε μυρία πημανθέντας
 νοστήσειν. τὸ μὲν οὖν τις ἀριστήων ἐνόησεν·
 ἀλλ' ἔθεον γαίης Ἰλληΐδος ἕξανιόντες
 τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
 ἐξείης πλήθοντο Λιβυρινίδες εἰν ἀλλὶ νῆσοι,
 565 Ἴσσα τε Δυσκέλαδός τε καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παρὰ Κέρκυραν ἵκοντο,
 ἐνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην,
 ἠΰκομον Κέρκυραν, ἐκὰς Φλιουντίδος αἴης,

543. Νηϊάδα Guelph. Reg. A.
 545. αὐτὰρ Med. Vrat. Vind.
 546. οὐ γὰρ Brunckium ex conjectura dedisse supra monitum est. — ὅδ' ἀκμάσας cod. Zeladae et Regg. quinque, unde fortasse ἀκμάσας priori recensitioni vindicandum est. — ἐνέελδετο vulg., quod nihil est. ἐνέλδετο Reg. B. ἐνὶ ἔλδετο ex conjectura Facii epist. crit. p. 15 Brunck. Beck., quod quamquam probatur etiam ab Hermanno ad Orph. p. 736, praestare tamen videtur ἐν ἐέλδετο, quod ab Hoelzlinio conjectura inventum recepi ex Vrat. Vind. Regg. A. D.

551. ἀλεξόμενον Med. a m. 1.

556. σφέ κόμιζε Vatt. A. C. σφε κόμιζε Vrat. σφε κόμιτε Vind.
 559. Αἰίτης Guelph. — δὴν ἐπὶ Κίρκης Vatt. A. C.
 563. ἀπέλειπον ὅσοι Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.
 564. Λιγυστίδες Med. a m. 1. Vind. Λιγυρινίδες Vrat. ex rasura, Reg. A. Schol. Paris.
 565. δυσκέλαδος vulgo pro adjectivo habitum est, etiam a Schol. Flor., sed verum docet Schol. Paris., recte igitur a Brunckio littera majuscula scriptum est.
 566. παρὰ Regg. A. D. E. Flor.
 567. νύμφην pro κούρην Reg. D.
 568. φλιουντίδος Reg. A. φλοιουντίδος Flor. Ald. Brub. Basil.

- ἄρπάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
 570 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλη
 δερκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαινάν.
 τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελίτην, λιαρῶ περιγηθέες οὖρῳ,
 αἰπεινὴν τε Κερωσσόν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
 Νυμφαίην παράμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψῶ
 575 Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἡεροειδέα λεύσσειν
 οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια. καὶ τότε βουλάς
 ἄμφ' αὐτοῖς Ζηνός τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη.
 μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου ὥρσεν ἀέλλας
 ἀντικρὺ, ταῖς αὐτὶς ἀναρπάγδην φορέοντο
 580 νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἥλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω
 ἴαχεν ἀνδρομέη ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
 αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
 στεῖραν Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἤρμωσε φηγοῦ.
 τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγὺ δέος λάβεν εἰσαΐοντας
 585 φθογγήν τε Ζηνός τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
 ἔννεπεν οὔτε πόνους δολιχῆς ἀλὸς οὔτε θυέλλας
 ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
 νηλέα νίψειεν· Πολυδεύκεα δ' εὐχετάσθαι
 Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἥνωγε κελεύθους
 590 Αὔσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἀλὸς, ἣ ἔνι Κίρκην
 δήουσιν, Πέρσης τε καὶ Ἑλίοιο θυγάτρα.
 Ὡς Ἀργὼ ἰάχησεν ὑπὸ κνέφας· οἳ δ' ἀνόρουσαν
 Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν

573. Κερωσσόν vulg. Κερωσσόν Vatt. A. B. C. D. Regg. A. D. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

575. λεύσειν Med. a m. 1.

576. δοιάζοντο Med. a m. 1.

577. αὐτοὺς Vrat. Vind. Regg. quinque. — βαρὺν χόλον ἐφράσσατο Guelph.

578. τοῖον Med. a m. 2.

579. τοὶ δ' αὐτὶς vulg. ταῖς δ' αὐτὶς Reg. C. ταῖς αὐτὶς Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

580. Ἥλεκτριάδος Guelph. — ἄφνω Brunck. ex conjectura ad vitandum hiatum, qui nullus est.

582. αὐδῆ ἐν γλαφυρῇ vulg. Veram lectionem, quam cum Brunck. et Beck. dedi, praebent Vatt. A. B.

C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. D. E. — τό ῥ' vulg. ut semper τό ῥ' Med. a m. 1. Brunck. Beck.

583. δωλωνίδος ἤρμωσε Ald. Brub. Basil.

586. πόρους vulg., quod ad ἀλύξειν non aptum est. πόνους Vatt. A. B. C. D. Vind. Regg. quatuor, quod propter sensus praestantiam recipere non dubitavi. Obvium erat librariis πόρους ἀλὸς scribere.

588. νίψει vulg. νίψειεν Vrat. Vind. Regg. quinque, quod revocavi.

590. ἔμπροσθεν Med. ἔντοσθε Guelph.

591. δήουσι Vrat. Brunck. Beck. — Πέρσης Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. A. B. Πέρση τε Reg. E.

εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
 595 ἥρωας Μινύας, ἥ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
 λαίφεσιν, ἐς δ' ἔβαλον μύχaton ῥόον Ἑριδανοῖο·
 ἔνθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπείς πρὸς στέρνα κεραυνῶ
 ἡμιδαῆς Φαέθων πέσεν ἄρματος Ἑλλίοιο
 λίμνης ἐς προχοὰς πολυβενθέος· ἥ δ' ἔτι νῦν περ
 600 τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνακηκίει ἀτμόν,
 οὐδέ τις ὕδωρ κεῖνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσδας
 οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσηγὺς
 φλογμῶ ἐπιθρώσκει πεποτημένος. ἀμφὶ δὲ κοῦραι
 Ἥλιάδες, ταναῆσιν ἐελμέναι αἰγείροισιν,
 605 μύρονται κινυρὸν μέλαι γόον· ἐκ δὲ φαιναῖς
 ἡλέκτρον λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε.

595. ἐπὶ πρὸ Vat. A.

596. ἐς τ' ἔβαλον ex conjectura dedit Brunck., quod significet: donec ingressi sunt, sed quomodo simplex βάλλειν hoc significare possit, non adjecit.

597. πληγείς pro τυπείς Regg. quatuor. — Servata est apud Quintilian. I, 5 Varronis Atacini versio: Cum te flagranti dejectum fulmine Phaethon.

598. Ἑριδάνοιο pro Ἑλλίοιο Reg. A.

599. πολυανθέος codd. et edd. veteres omnes, praeter unam Flor., in qua πολυβενθέος legitur, quod receperunt Steph. et editores recentiores. Librorum lectio ferri sane non potest, et quamquam altera lectio primi editoris correctioni tribuenda videtur, profecto aptissima est et Homericis dictionibus ἀλὸς πολυβενθέος, λιμένος πολυβενθέος confirmata, melior certe, quam quod ex Nonno XXXIV, 257 proponit Gerhard. p. 82 πολυχανθέος, cujus similia plura inveniri possunt, si cui libet hariolari.

600. ἀνεκῆκειν vulg. ἀνακηκίει Guelph., quod adeo necessarium est, ut a nemine repositum esse mirer, neque recipere dubitaverim. Corruptum videtur a librariis, quibus similes Homeri versus obversabantur ut Il. VII, 262 μέλαν δ' ἀνεκῆκειν αἶμα. XXIII. 507 πολὺς δ' ἀνεκῆκειν ἰδρώς, quamquam et Homerus praesenti utitur Il. XIII, 705

πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς. Verbum ἀνακηκίω h. l. transitivam vim habet, quam non habet apud Homerum, quo factum est ut de ea si leant lexicæ, sed apud seriores poetas is usus frequens est, cf. Wernick. ad Tryphiod. v. 322.

601. τανύσδας vulg. τανύσσαι Regg. A. C. τανύσσας Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. E. Brunck. Beck.

602. μεσηγὺς Med. Vrat. Vind. μεσσηγὺ Reg. D., unde μεσηγὺ dederunt Brunck. Beck. sine causa.

604. ταναοῖσιν Regg. A. D. E. — ἐφῆμεναι vulg., quod tamen soli Guelph. et marg. Vrat. praebent, et ex Flor. receperunt Steph. et recentiores. ἀειμέναι Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Regg. A. B. C. E. Ald. Paris. Brub. Basil., quod nihil est. ἐειμέναι Vrat. ἐλιγμέναι Reg. D. Pessimi codicis lectionem receperunt Brunck. et Beck., quae si vera esset, intelligi non posset, unde isti librariorum errores nati sint. Wakef. conjecit ἐνημμέναι. Vera videtur conjectura Gerhardi p. 52, quae proxime ad lectionem Vrat. accedit, ἐελμέναι, quam recipere non dubitavi. Idem ἐελμένος in ἐλιγμένος corruptum est Hymn. Hom. in Mercur. v. 306. — Locum nostrum ante oculos habuisse videntur Dionys. Perieg. v. 292 s. Nonn. Dionys. II, 153 s. XXXVIII, 92 sqq.

606. βλιβάδας Guelph. — λσχέων pro βλεφάρων Reg. D.

- αἱ μὲν τ' ἡελίῳ ψαμάθοις ἐπι τερσαίνονται·
 εὖτ' ἂν δὲ κλύζησι κελαινῆς ὕδατα λίμνης
 ἡϊόνας πνοιῇ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,
 610 δὴ τότε' ἐς Ἡριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
 κυμαίνοντι ῥόῳ. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,
 ὥς ἄρ' Ἀπόλλωνος τάδε δάκρυα Λητοῖδαο
 ἐμφέρεται δίναις, ἅτε μυρία χεῦε πάροιθεν,
 ἦμος Ἵπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,
 615 οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
 χωόμενος περὶ παιδὶ, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερεῖῃ
 δῖα Κορωνίς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῆς Ἀμύροιο.
 καὶ τὰ μὲν ὥς κέλνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήϊσται.
 τοὺς δ' οὔτε βρώμης ἦρει πόθος, οὔτε ποτοῖο,
 620 οὔτ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. ἄλλ' ἄρα τοίγε
 ἦματα μὲν στρεύγοντο περιβληχρὸν βαρύνοντες
 ὁδμῇ λευγαλέῃ, τήν ῥ' ἄσχετον ἐξανίεσκον
 τυφομένου Φαέθοντος ἐπιρροαὶ Ἡριδανοῖο·
 νυκτὸς δ' αὖ γόον ὄξυν ὀδυρομένων ἐσάκουον
 625 Ἠλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν

607. ἐπιτερσαίνονται vulg. recte divisit Brunck.

608. κλύζωσι vulg. κλύζησι Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi. κλύζουσι Reg. D. Non raro tamen Noster cum substantivo plurali neutrius generis verbi pluralem jungit, v. I, 369. 576. 679. 809. 1142. II, 127. 665. III, 137. 813. 963. 1400. IV, 261. 447. 481. 626. 1426. — οἷδατα corrupte Guelph. inde natum οἷδματα, quod habent Regg. C. D. οἷδματι Regg. A. E., quod receperunt Brunck. et Beck., qui propterea versu sequente dederunt πνοιῇ, quod legitur in Vat. D. et Reg. A. Sed ne graecum quidem est: πνοιῇ κλύζει ἡϊόνας οἷδματι, contra recte dicitur: ὕδατα κλύζει ἡϊόνας πνοιῇ. Itaque revocavi eam lectionem, quam plurimorum et optimorum librorum auctoritas commendat.

609. ἡϊόνος Guelph.

610. ἐπ' Ἡριδανὸν Regg. quatuor.

613. συμφέρεται ex Regg. quinque receperunt Brunck. et Beck. sine causa.

615. οὐρανὸν αἰγλήεντα habet etiam Tryphiod. v. 515.

616. τὸ μὲν λιπαρῇ Reg. A.

617. Κορωνίς Med. a m. 1. Vrat. a m. 1. Vind. — Ἀμύροιο Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. tres.

618. μὲν ἀνδράσι Vind.

619. πόρος Guelph. — οὐδὲ ποτοῖο vulg. οὔτε Guelph., quod necessarium est, et probante in Appendice Brunckio recepit Beck.

620. οὐδ', quod in Appendice proponit Brunck., recepit Beck. sine causa. — τέρπεν νόος Guelph. νόος ἐτράπετ' corrigendum putavit Herm. ad Orph. p. 708, sine causa; v. Gerhard. p. 123. — ἄγε pro ἄρα Vatt. C. D.

621. περὶ βληχρὸν, ut scribendum proposuit Steph., habent Vrat. et aliquot Regg., unde receperunt Brunck. Beck., male. Simplex περὶ hoc loco nihil est.

623. ἐπιρροαῖς Reg. A. ἐπιρροαὶ Brunck. Beck. ut solent.

624. νυκτῶρ Flor.

οἶον ἐλαιηραὶ στάγες ὕδασιν ἐμφορέοντο.

- Ἐκ δὲ τόθεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
ὅστ' εἰς Ἡριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης
630 ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκτὸς,
ἔνθεν ἀπορνύμενος τῇ μὲν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
Ῥεακοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίην ἄλλα βάλλει,
τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπον
ἔπτα διὰ στομάτων ἴει ῥόον. ἐκ δ' ἄρα τοῖο
635 λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵτ' ἀνὰ Κελτῶν
ἠπειρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἔνθα κεν οἵ γε
ἄτῃ ἀεικελίῃ πέλασαν. φέρε γάρ τις ἀπορῶς
κόλπον ἐς Ῥεακοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἔμελλον
εἰσβαλέειν, τόθεν οὐ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθεν.
640 ἀλλ' Ἥρη σκοπέλοιο καθ' Ἐρκυνίου λάχνησεν,
οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
ἄψ δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο, καί ῥ' ἐνόησαν
τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσιν.
645 θηναῖοι δ' ἀκτὰς ἀλιμυρέας εἰσαφίκοντο
Ἥρης ἐννεσίῃσι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
καὶ Λιγύων περόωντες ἀδήϊοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
ἠέρα χεῦε θεὰ πάντ' ἥματα νισσομένοισιν.

626. ἐλαιηραὶ Vrat. Vind.

627. βαρὺν Guelph. — εἰσεπέρησαν vulg. ἐξεπέρησαν Reg. D. εἰσαπέβησαν Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. E., quod recte recepit Beck. εἰσανέβησαν dedit Brunckius ex conjectura, quae nec necessaria est nec sensui apta.

628. μετανείσεται vulg. μετανείσσειται Vrat. Vind. Reg. E. μετανίσσεται Guelph. Reg. D. Brunck. Beck.

631. ἀπερεύγεται Regg. tres. ἐπιρεύγεται Flor.

633. πόντον pro κόλπον Guelph. Flor.

634. ἰεῖς vulg. ἴει, quod sensus postulat, Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck. Vulgata igitur ex sola Flor. fluxit.

636. ἀθέσφαται ex Regg. A. D. E. male receperunt Brunck. Beck.

ἀθέσφατον est adverbium ut Hymn. Hom. in Herc. v. 4 ἀθέσφατον πλαζόμενος. Male hinc in lexica irrepsit inauditum femininum ἀθεσφάτη. — καὶ pro κεν Vat. A.

637. ἐπέλασαν Guelph. — ἀπορῶς Med. a m. 1. Brunck. Beck.

639. εἰσβάλλειν Regg. quinque.

640. κατ' Ἐρκυνίου Regg. quatuor. — ἴσχυσε pro λάχνησεν ex corruptela Etym. M. p. 375, 34.

641. αὐτῇ Vat. A. αὐτῇ Vat. D. Med. Vrat. Vind.

643. παλιντροπῶντο Guelph.

644. τήνδ' vulg. τὴν Med. a m. 1. Regg. quinque, Brunck. Beck. recte.

646. αἰνεσίῃσι vulg. ut semper. Veram lectionem habent codd. omnes.

648. πάνθ' Med. a m. 1. — νεισομένοισι vulg. νεισσομένοισι Reg. E. νισσομένοισι Reg. D. Brunck.

μεσδότητον δ' ἄρα τοί γε διὰ στόμα νηϊ βαλόντες
 650 Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόοι εἵνεκα κούρων
 Ζηνός· ὃ δὴ βωμοί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 ἔμπεδον· οὐδ' οἶον κείνης ἐπίκουροι ἔποντο
 ναυτιλίας· Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοιχάδας αὖτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν

655 νῆσον, ἵνα ψηφῖσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
 Ἰδρω ἄλις· χοιρῇ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
 εἵκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶος ἐπωνυμίην πεφάτισται.

Καρπαλίμωσ δ' ἐνθένδε διέξ ἄλὸς οἶδμα νέοντο,
 660 Αὐσονίης ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες·
 ἴξον δ' Αἰαλίας λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρ' αὖ νηὸς
 πείσματ' ἐπ' ἡϊόνων σχεδόθεν βάλον. ἔνθα δὲ Κίρκην
 εὖρον ἄλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν·
 τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνειράσιν ἐπτοίητο.

665 αἵματι οἱ θάλαμοί τε καὶ ἔρκεα πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
 οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἵκοιτο·
 τὴν δ' αὐτὴ φονίῳ σβέσεν αἵματι πορφύρουσαν,
 χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.

670 τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἡοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἔγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἵματα φαιδρύνεσκεν.
 θῆρες δ', οὐ θήρεσιν ἐοικότες ὠμηστῆσιν,

Beck. νεισομένοιςιν Med. νισσομέ-
 νοῖσιν Vrat. Vind.

649. μεσότητον Med.

650. Στυχάδας Med. a m. 1.

652. ἐπίουροι Guelph. Flor., quod
 magis poeticum habet Ruhnck. ep.
 crit. p. 312 et recepit Beck., neque
 ego rejicerem, si maiore auctoritate
 niteretur, aut vulgata lectio sensu
 careret.

654. Οἰχαλίην Reg. D.

656. ἄλιν Guelph. — κέχυνται
 Med. a m. 1.

657. εἵκελοι vulg. ἴκελοι Guelph.
 Vrat. Flor. Brub. Basil. εἵκελαι cor-
 rexit Brunck. Matthiae obs. critt.
 p. 30 aegre ferens, quod non ad-
 ditum sit, cui similes fuerint, ποι-
 κίλαι emendandum censet; quod mi-
 nime necessarium est: subintelligen-
 dum est εἵκελαι ἰδρῶτι, nam colo-

rem acceperant ἀπὸ τῶν σιλεγγι-
 σμάτων, ut dicunt, qui hanc rem
 fusius narrant, Strab. V, 9 et Ari-
 stot. de Mirabil. p. 107 ed. Sylb.

658. Ἀργαῖος Regg. A. B. C. E.
 — ἔνθα pro ἐν δὲ scribendum su-
 spicatur Beck., quo nihil proficitur,
 quamquam negari non potest, illud
 ἐν δὲ aliquatenus suspectum esse.
 Omnino duo postremi versus non sa-
 tis cum praecedentibus cohaerent, et
 si quis mendum aliquod latere vel
 excidisse aliquid dixerit, non admo-
 dum repugnabo.

660. Τυρσυνήδας Med.

662. πείσματα ἡϊόνων Guelph. —
 ἐνθάδε Brunck. sine libris male.

668. πορφύρουσα Guelph.

669. λῆξε Flor.

671. ἡματα Vrat.

672. ὠμηστῆρσιν Vatt. C. D.

- οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄνδρεσσιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
 συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόοι, ἥντε μῆλα
 675 ἐκ σταθμῶν ἄλῃς εἶσιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.
 τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἱλῦος ἐβλάστησεν
 χθὼν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηρεμένους μελέεσσιν,
 οὐπὼ διψαλέω μάλ' ὑπ' ἥερι πιληθεῖσα,
 οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἠελίοιο
 680 ἱκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰὼν
 συγκρίνας· τὼς οἱ γε φυὴν αἶδηλοι ἔποντο.
 ἦρωας δ' ἔλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἕκαστος
 Κίρκης εἷς τε φυὴν εἷς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
 ῥεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.
 685 Ἥ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δείματα πέμψεν ὀνείρων,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἄψορρόον ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἅμ' ἐπέσθαι
 χειρὶ καταρῥέξασα δολοφροσύνησιν ἄνωγεν
 ἔνθ' ἦτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
 μίμνεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.
 690 ἄμφω δ' ἐσπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔς τ' ἀφίκοντο
 Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
 ἢ γε θρόνοις ἕζεσθαι, ἀμηχανέουσα κιόντων.
 τὼ δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐφ' ἐστίῃ ἀΐξαντες
 ἶξανον, ἦτε δίκη λυγροῖς ἰκέτῃσι τέτυκται,
 695 ἥ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χεῖρεσσι μέτωπα,

673. μιν pro μὲν Reg. E. — ὅλον Guelph. ὁμοὶ scripsisse poetam suspicatur Brunck., quod non est necessarium. — ἐπ' ἄλλων Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Guelph. Regg. A. B. C. ἐπ' ἄλλω Reg. D., sed praestat vulgata.

675. Extremam versus partem laudat Etymol. M. p. 627, 23.

676. προτέρους vulg., sed προτέρης Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod praestare recte viderunt Brunck. et Beck.

677. ἀρηραμένη Vat. C. ἀρηραμένη Vat. A. Med. Vrat. Vind., sed Vrat. vulgatam in margine dedit. ἀρηραμένους ex conjectura Brunck. Beck., quod nihil est, vid. ad I, 787.

678. θαψιλέω Guelph.

679. βολῆς Guelph.

680. ἤγαγ' Guelph.

681. φυγὴν Vat. D.

685. νυχίων Vrat. Vind. — πέμ-
 πεν Guelph.

687. καταρῥέξασα Reg. E. Brunck. Beck. — ἄνωγε Guelph.

689. μίμνον Reg. A.

690. ἐπέσθην Med. Vrat.

691. κέλευσεν ex uno Reg. D. Brunck. Beck.

693. ἐφέστιοι marg. Vrat. — ἀΐ-
 ξαντες Vatt. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod non propter hiatum improbandum est, ut fecerunt Brunck. Beck., sed quia et auctoritate non satis idonea nititur, et facilius a librariis proficisci potuit.

694. ἦ τε vulg. restitui dativum ut supra v. 479, quem legisse etiam videtur Schol. Flor., qui interpretatur ὡς νόμος ἐστί. — λίτροις Reg. A.

695. ἀμφοτέρης Guelph. ἀμφοτέ-
 ραις Regg. A. E. ἀμφοτάταις Reg. D.

- αὐτὰρ ὁ κωπῆεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πῆξας,
 ὧπέρ τ' Αἰήταο πάϊν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὄσσε
 ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
 Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
 700 τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἰκεσίοιο,
 ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
 ῥέξε θυηπολίην, οἷη τ' ἀπολυμαίνονται
 νηλιτεῖς ἰκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσιν.
 πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἧ γε φόνοιο
 705 τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοῖ
 πλήμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
 τέγγεν, ἐπιμήγουσα δέρην· αὐτίς δὲ καὶ ἄλλοις
 μείλισθεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα
 Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορον ἰκεσιάων.
 710 καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν
 Νηϊάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
 ἧ δ' εἴσω πελάνους μείλικτρά τε νηφαλίησιν
 καῖεν ἐπ' εὐχολῆσι παρέστιος, ὄφρα χόλοιο
 σμερδαλέας παύσειεν Ἑριννύας, ἡδὲ καὶ αὐτὸς
 715 εὐμειδής τε πέλοιτο καὶ ἥπιος ἀμφοτέροισιν,
 εἴτ' οὖν ὀθνείῳ μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
 εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδέες ἀντιόωσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα

697. κτάνον Regg. A. E. κτάμεν
 Ald. Brub. Basil. — ποθ' Med. a
 m. 1.

700. τοῦ Reg. A. — χόλον pro
 θέμιν Guelph.

703. νηληεῖς vulg., quod nihil est.
 νηλειεῖς Regg. A. C. E., quod rece-
 perunt Brunck. Beck. sensu repu-
 gnante. νηλιτεῖς emendavit Hoelz-
 lin., quae emendatio, a Ruhnkenio
 ep. crit. p. 176 probata, et facillima
 est, simillima enim sunt H et IT, et
 sensui aptissima, usurpavit enim
 Apollonius vocabulum ea significa-
 tione, quam apud Homerum agnovit
 Aristarchus, v. Schol. ad Od. XVI,
 317. XIX, 498. Nam quod metrum
 huic lectioni repugnare putavit Brun-
 ckius, erravit; quamquam dubitat
 etiam Herm. ad Soph. Oed. Col.
 372.

704. ἦγε Vat. A. Reg. A.

706. πλήμυρον Med.

708. μείλισσε Regg. D. E. Brunck.
 Beck. — ἀγκαλέουσα Reg. A.

709. ἰκεσίησι Guelph. De prima
 huius vocabuli syllaba producta v.
 Spitzn. de vers. her. p. 76.

710. δείματ' ἔνεικαν Guelph.

712. μελίκρατα Guelph., quod pro-
 bat Piers. Veris. p. 214 et ad Moer.
 p. 255, unice verum putat Gerhard.
 p. 36, sed neque comburi μελίκρατα
 possunt, neque poeta epicus secun-
 dam syllabam corripere poterat, et
 μελίκρητα dicere debebat. Est igitur
 merus librarii error.

713. δαῖεν vulg., quod ex sola
 Flor. fluxit. καῖεν codd. omnes, quod
 recte restituit Beck. — ἐπευχολῆσι
 Vrat.

714. παύσειεν Flor. Ald. Brub.
 Basil. Hoelzlin. — Ἑριννύας Med.
 Vrat.

717. ἐμφύλῳ vulg. contra me-
 trum. Correxuit Brunck.

- εἶσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισιν,
 720 καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἔξεν ἐνωπαδὶς. αἶψα δὲ μύθῳ
 χρεὼ ναυτιλίην τε διακριδὸν ἔξερέεινεν,
 ἥδ' ὀπόθεν μετὰ γαῖαν ἔην καὶ δώματ' ἰόντες
 αὕτως ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἥ γὰρ ὀνείρων
 μνηστὶς ἀεικέλῃ δύνεν φρένας ὀρμαίνουσιν.
 725 ἴετο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἴδμεναι ὀμφήν,
 αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὔδεος ὅσσε βαλοῦσαν.
 πᾶσα γὰρ Ἡελίου γενεὴ ἀρίδηντος ἰδέσθαι
 ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῇσιν
 οἶόν τε χρυσέην ἀντώπιον ἴεσαν αἴγλην.
 730 ἥ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένην κατέλεξεν,
 Κολχίδα γῆρυν ἰεῖσα, βαρύφρονος Αἰήταο
 κούρη μελιχίως, ἥμην στόλον, ἥδ' ἐκελεύθους
 ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις.
 ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἦλιντε βουλαῖς,
 735 ὥς τ' ἀπονόσφιν ἄλυσεν ὑπέρβια δαίματα πατρὸς,
 σὺν παισὶν Φρίξοιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἐνισπεῖν
 Ἀψύρτου. τὴν δ' οὐ τι νόῳ λάθην· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 μυρομένην ἐλέαιρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπεν.
 „Σχετλίη, ἥ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
 740 „ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
 „ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἴσι καὶ Ἑλλάδος ἥθεα γαίης
 „τισόμενος φόνον υἱός, ὅτ' ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
 „ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλεν ἐμεῖο,
 „ἄλλο μὲν οὐ τι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·

720. μύθοις vulg. μύθῳ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

723. ἰδρύνθησαν codices omnes ut saepe.

724. δύνει ex Reg. D. dederunt Brunck. Beck. — ὀρμαίνουσα vulg. Accusativum, cujus elegantior usus librariorum latebat, ex Guelph. et Reg. E. recte restituit Brunck.

727. Ἡελίοιο Guelph.

728. ἀπὸ τηλόθι Regg. A. E., quod recipiendum esse judicavit Brunck. in Appendice et recepit Beckius sine causa. ἀπὸ τηλόθι Vrat., quod ne quis verum putet vetant, quae ad I, 94 monita sunt.

729. ἦσαν Vatt. A. D. — αὐγὴν Vatt. A. C. D.

734. ἦλιντε Vrat.

736. παῖσι Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. D. E. Brunck. Beck.

738. ἐλέηρεν ex conjectura minime necessaria Brunck. Beck. — τοῖον Guelph.

739. μήσατο Guelph. — νόστον non reditum, sed iter, v. Gerhard. p. 53.

741. ἔσχατα γαίης Guelph.

742. ἔργ' ἐτέλεσσας ex Regg. A. B. E. male receperunt Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

743. ἰκέτης Flor. Ald. Brub. Basil. — ἐμοῖο Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzlin.

- 745 „ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα,
 „ὄντινα τοῦτον αἶστον αἰείραο πατρὸς ἀνευθεν·
 „μηδὲ με γουνάσσειαι ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔγωγε
 „αἰνήσω βουλὰς τε σέθεν καὶ αἰκέα φύξιν.“
 Ὡς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλον
 750 ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα γόον χέεν, ὄφρα μιν ἦρως
 χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θυράζε
 δείματι παλλομένην· λείπον δ' ἀπο δώματα Κίρκης.
 Οὐδ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάροιο κιόντας.
 755 αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγε δοκευέμεν, ὁππότε νῆα
 στείχοιεν, τὸ καὶ αὐτὶς ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
 „Ἴρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετμὰς,
 „εἰ δ' ἄγε, λαιψηροῖσι μετοιχομένη πτερύγεσσιν
 „δεῦρο θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἄλὸς ἐξανιοῦσαν.
 760 „κείνης γὰρ χρεῖά με κιχάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
 „ἐλθεῖν εἰς ἅκτας, ὅθι τ' ἄκμονες Ἥφαιστοιο
 „χάλκαιοι στιβαροῖσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
 „εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρὸς, εἰδόκεν Ἀργῶ
 „τάς γε παρεξελάσσειν. αὐτὰρ καὶ εἰς Αἰόλον ἐλθεῖν,
 765 „Αἰόλον, ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
 „καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν αἴτας

745. συνοπαδὸς Guelph.

746. ἀνείραο vulg. αἰείραο Med. a m. 1. marg. Vrat. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. Beck.

747. μηδ' ἐμὲ Brunck. sine libris ut solet. μὴ δέ με Beck., quod in Vrat. Flor. Ald. Brub. Basil. legitur, minus apte. — γουνάσσαιο vulg. cum hiatus, quem tolerari posse judicat Spitzner. de vers. her. p. 152 et silentio praetermisit Hermannus. Sed ea minime omnium librorum lectio est, quamquam silent Brunck. et Beck. Nam γουνάσση habent Vat A. Med.

αι Vrat. Vind. Reg. A. γουνάσση Guelph. γουνάσσειε Flor. Ald. Brub. Basil., ex quibus certissimum mihi videtur, veram lectionem esse γουνάσσαι, quae etiam in corrupto illo γουνάσσειε latet, quid enim frequentius est confusione litterarum η et αι, αι et ε? Hanc igitur lectio-

nem, qua hiatus etiam vitatur, restitui.

752. λείπον Med. Vrat. Vind.

758. λαιψηροῖσι vulg. λαιηροῖσι Med. a m. 1. λαιψηροῖσι Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor, quod recte receperunt Brunck. Beck. Est ille error frequentissimus, vid. ad III, 1020.

759. μολεῖν ἐξ ἄλὸς Vrat. Vind.

762. στιβαροῖσιν Vatt. A. B. C. D.

763. εἰπὲ δέ μοι Reg. A. — κοιμῆσαι Guelph. marg. Vrat.

764. εἰς Med. Vrat. Vind. — Αἰόλον scripsi παροξυτόνως ex praecepto Arcadii p. 56 ed. Bark. cf. Müller. ad Tzet. in Lycophr. p. 524. — De transitu ab imperativo ad infinitivum v. Merrick. ad Tryph. v. 410.

765. ἀνέμοισιν Vrat. Vind. — αἰθρηγενεῖς vocat praecedente Homero Od. V, 296 Βορέης αἰθρηγενέτης.

766. ἀῆται πάντες ἀπολλήξειαν Flor.

„πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἡέρι, μηδέ τις αὖρη
„τρηχύνει πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὔρος ἀήτω,
„ὄφρ' οἷ γ' Ἀλκινόου Φαιήκιδα νῆσον ἴκωνται.“

770 „Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἴρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα
τέμνε τανυσσαμένη κοῦφα πτερά. δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασιν.
πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
Ἥρης ἐννεσίης ὥρσεν τέ μιν εἰς ἔνεσθαι.

775 δεύτερα δ' εἰς Ἥφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δέ τόν γε
δίμψα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχοντο δ' αὐτμῆς
αἰθαλέοι πρηστῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανεν
Αἰόλον Ἰππότεω παῖδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
ἀγγελίην φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
780 τόφρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
ἔξ ἁλὸς Οὐλύμπόνδε θεὰν μετεκίαθεν Ἥρην·
ἥ δέ μιν ἄσσον ἐοῖο παρεῖσέ τε φαῖνέ τε μῦθον.

„Κέκλυθι νῦν, Θέτι διᾶ, τά τοι ἐπιέλδομ' ἐνισπεῖν.

785 „οἷσθα μὲν, ὅσσον ἐμῇσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρως
„Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἀέθλου,
„οἷη τέ σφ' ἐδάωσα διὰ πλαγκτὰς περόωντας
„πέτρας, ἐνθα πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
„κύματά τε σκληροῖσι περιβλύει σπιλάδεσσιν.
„νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν ἡδὲ Χάρυβδιν
790 „δεινὸν ἐρευγομένην δέχεται ὁδός. ἀλλὰ σε γὰρ δὴ
„ἔξετι νηπυτίης αὐτὴ τρέφον ἡδ' ἀγάπησα

767. ἀπολλήξειεν Brunck. Beck. ut solent. — ἐν ἡέρι Guelph.

768. τρηχύνει Guelph.

769. Φαιήκων Regii aliquot.

773. ἀπέφραδε Vat. C.

774. αἰνεσίης vulg. ut semper. ἐννεσίης Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. Brunck. Beck. — καὶ ἐπέφραδε — μιν desunt in Reg. A. — ὥρσε ex uno Reg. D. Brunck. Beck. — δέ μιν Flor.

775. ἐδύσατο Regg. A. D., quod pessime recepit Brunck. ἐδύσσατο Reg. E. ἔάσατο Reg. C. — τόνδε Vat. C.

778. κλυτόν Guelph. — ὄφρα δὲ καὶ τῷ Regg. A. B. C. ὄφρα δὲ καὶ αὐτῷ Guelph. Reg. E. ὄφρα καὶ αὐτῷ Reg. D.

781. θεὰ Regg. tres.

782. ἐεῖο ex conjectura non necessaria Brunck. Beck. vid. ad I, 1032. — φαῖνε δὲ Med. a m. 1.

785. οἷδ' ἄλλοι Med. Vind., qui est merus error ex simili pronunciatione ortus ut III, 58, sed inde οἷ τ' ἄλλοι dedit Brunck., quem sequitur Beck. At ἄλλοι pro οἷ ἄλλοι positum est, vid. ad I, 910. — τ' ἀοσσητῆρες Vatt. A. B. C. D.

786. οἷως Guelph. Flor. Steph. Brunck. probante Porsono Advers. p. 175, sed οἷη, quod reliqui libri omnes habent, pari elegantia dictum est ac Soph. Philoct. 995 οἷος μ' ὑπῆλθες, ὡς μ' ἐθιγρᾶσα.

788. περιβλύει Med. a m. 1. περικλύει Guelph.

789. μέγαν omittit Guelph.

- „ἔξοχον ἀλλάων, αἴτ' εἰν ἀλλ' ναιετάουσιν,
 „οὔνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνῇ Διὸς ἱεμένοιο
 „λέξασθαι. κείνω γὰρ αἰεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν,
 795 „ἥε σὺν ἀθανάταις, ἥε θνητῇσιν λαύειν.
 „ἀλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα,
 „ἠλεύω· ὁ δ' ἔπειτα πελώριον ὄρκον ὁμοσθεν,
 „μήποτε σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
 „ἔμπης δ' οὐ μεθίσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
 800 „εἰσότῃ οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
 „ὥς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἐοῖο
 „παῖδα τεκεῖν· τῷ καὶ σε λιλαιόμενος μεθέηκεν
 „δείματι, μή τις ἐοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι
 „ἀθανάτων, ἀλλ' αἶεν ἐὼν κράτος εἰρύοιτο.
 805 „αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
 „δῶκά τοι, ὄφρα γάμον θυμηδέος ἀντιάσειας
 „τέκνα τε φυτεύσαιο· θεοὺς δ' εἰς δαῖτα κάλεσσα
 „πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χεῖρεσσιν ἀνέσχου
 „νυμφίδιον κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
 810 „ἀλλ' ἄγε, καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω·
 „εὖτ' ἂν ἐς Ἡλύσιον πεδῖον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
 „ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἥθεσι Κενταύροιο
 „Νηϊάδες κομέουσι τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
 „χρειῶ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
 815 „Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυῶ ἐκυρὴ περ ἐοῦσα
 „ἠδ' αὐτῷ Πηληϊῆϊ. τί τοι χόλος ἐστήρικται;
 „ἁάσθη. καὶ γὰρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη.

795. ἀθανάτης Vat. D. Reg. D. Brunck. Beck. ἀθανάτοις Guelph. — θνητοῖσιν Guelph. Regg. tres.

796. ἐμέ αἰδομένη Regg. quatuor, quos secuti sunt Brunck. et Beck., non curantes hiatum turpissimum. Particulae τὲ is est usus, cujus exempla attuli ad Aesch. Prom. 42. Add. Schaeff. ad {poet. gnom. p. 73. 366 et Apparatus ad Demosth. T. I p. 191. 690.

799. ὀπιπτεύων Vat. A.

800. κατέλεξεν ἕκαστα Guelph. Flor.

801. πέπρωτο vulg. πέπρωται Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Paris. Brub. Basil., quod et sensu et metro postulante cum Brunck. et Beck. recepi. — ἀμείονα Vatt. A. B. C. D.

806. ἀντιάσθαι Reg. A.

807. τέκνα δὲ Ald. Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw. — φυτῆσαιο vulg. φυτεύσαιο Guelph. φυτίσαιο Reg. B. φυτύνσαιο Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Reg. C. Brunck. Beck. recte, quod jam conjectura assecutus erat Lennep. ad Coluth. p. 89. — ἐς ex uno Reg. D. Brunck. Beck. — δαῖτ' ἐκάλεσσα ex conjectura Brunckius et Beck. sine causa, vid. ad II, 1072 δῶμα κάλεσσα Reg. D.

810. θυμηδέα μῦθον Guelph.

812. νῦν deest in Vrat. Vind. — ἥθεσι Flor.

817. ἐπινείσεται vulg. ἐπινείσεται Vrat. Vind. ἐπινίσσεται Reg. D. Brunck. Beck.

- „ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἥφαιστον ὅτω
 „λωφῆσιν προήσοντα πυρὸς μένος, Ἴπποτάδην δὲ
 820 „Αἰόλον ὠκείας ἀνέμων αἶκας ἐρύξειν
 „νόσφιν ἐϋσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἴκωνται
 „Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μήδεο νόστον.
 „δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασιν
 „μοῦνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι σὺν ἄλλαις.
 825 „μηδὲ σύ γ' ἥε Χάρυβδιν ἀμηχανέοντας ἐάσης
 „ἐσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόξασα φέρῃσιν,
 „ἥε παρὰ Σκύλλης στυγερόν κευθμῶνα νέεσθαι,
 „Σκύλλης Αὔσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκῳ
 „νυκτιπόλος Ἑκάτη, τήντε κλείουσι Κράταιϊν,
 830 „μήπως σμερδαλέησιν ἐπαῖξασα γένυσσιν
 „λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
 „κεῖσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραίβασις ἔσσετ' ὀλέθρου.“
 „Ὡς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μῦθῳ·
 „Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἠδὲ θυέλλαι
 835 „ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἦτ' ἂν ἔγωγε
 „θαρσαλέη φαίην καὶ κύματος ἀντιόωντος
 „νῆα σαωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.

818. μὴν Flor.

819. προήσοντα vulg. προήσοντα Guelph. Regg. A. D. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Sed Brunckio jure displicet participium futuri, qui propterea προήσοντα se legere malle dicit. At praesente non utuntur epici, malim igitur προήσαντα, aoristus enim semper hac significatione usurpatur, et facile corrumpi potuit propter vicinum futurum λωφῆσιν.

820. Hunc versum respicit Etymol. M. p. 42, 51, ubi pro τὰς αὐτὰς ἐπιπνοίας τῶν ἀνέμων legendum est τὰς αἶκας ἐπιπνοίας τ. α.

823. ἔασσι Steph.

824. κεν in κε tacite et sine libris mutavit Brunck.

825. ἐάσης Guelph. (et alii, ut videtur, codd.) Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw.

826. ἀναβρόξασα codd. et edd. veteres omnes. Bene correxit Hoelzlin. ex Hom. Od. XII, 240, quem secuti sunt Brunck. et Beck.

827. Σκύλης Ald. Brub. Basil.

828. Φόρκυν νυκτιπόλος δ' Ἑκάτη vulg. Φόρκυς Vatt. A. D. Φόρκῳ νυκτιπόλος Ἑκάτη Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. et Beckius, nam et Φόρκυν et Φόρκυς et Φόρκος vocatur ille Deus, et quum δ' librariis metri causa necessarium videbatur, facilis erat corruptio. Sed propter plurimorum librorum lectionem Φόρκυν, malim fere Φόρκυι, quod facillime in illud transire potuit. Ipse hic dativus bisyllabe legitur Hesiod. Theog. 333 et ea forma, quae tertiam declinationem sequitur, utitur noster etiam infra v. 1598.

829. Κράτειν Vrat. Vind.

830. γενύεσσι Guelph.

834. ἠδὲ θυέλλαι vulg. ἠδὲ ex Regg. quatuor sensu postulante receperunt Brunck. et Beck. Saepius jam illas voculas confusas vidimus, ut supra v. 182 et mox v. 1207 in Guelph. confunduntur.

836. ἐναντιόωντος Reg. A.

- „ἀλλ' ὦρη δολιχὴν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὀδεύειν,
 „ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἷ μοι ἄρωγοι
 840 „ἔσονται, καὶ νηὸς ὅθι προμνήσι' ἀνῆπται,
 „ὥς κεν ὑπηῶοι μνησαίατο νόστον ἐλέσθαι.“
 Ἡ καὶ ἀναΐξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
 κυανέου πόντοιο· κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
 αὐτοκασιγνήτας Νηρηίδας· αἱ δ' αἶουσαι
 845 ἦντεον ἀλλήλησι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
 Ἥρης· αἶψα δ' ἱάλλε μετ' Αὖσονίην ἅλα πάσας.
 αὐτὴ δ' ὠκυτέρα ἀμαρύγματος ἢ βολάων
 ἥελιου, ὅτ' ἀνείσι περαίνης ὑψόθι γαίης,
 σφαίαν' ἵμεν λαιψηρὰ δι' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκανεν
 850 ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
 τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηῖ σόλῳ ῥιπῆσί τ' οἷστῶν
 τερπομένους· ἡ δ' ἄσπον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
 Αἰακίδεω Πηλῆος· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἦεν ἀκόλτης,
 οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
 855 οἶῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἴσατο, φώνησέν τε.
 „Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἦσθε μένοντες·
 „ἥῳθεν δὲ θοῆς προμνήσια λύετε νηὸς,
 „Ἥρη πειθόμενοι ἐπαρηγόνι. τῆς γὰρ ἐφετμῆς
 „πασσυδίῃ κοῦραι Νηρηίδες ἀντιόωσιν,
 860 „νῆα διὲκ πέτρας, αἵτε Πλαγκταὶ καλέονται,
 „ῥυσόμεναι. κείνη γὰρ ἐναίσιμος ὕμμι κέλευθος.
 „ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ ἐμὸν δείξης δέμας, εὖτ' ἂν ἴδῃαι

838. δολιχόν Guelph.

844. Νηρηιάδας Vrat. Vind.

845. ἡγόρευεν Vrat. Vind.

846. Αὖσονίαν Reg. A.

847. ἡδὲ Reg. D.

850. ἀκτὴν αὖσονίην Reg. A. —
 Τυρσηνίδος Vrat.

851. εὗρε Vatt. A. B. C. D. Med.
 Vrat. Vind. Regg. D. E. Flor. Ald.
 Brub. Basil., quod revocarunt Brun-
 ckius et Beck.

852. ὀρεξαμένης Reg. A. — χερὸς
 Med. Vrat. Vind.

854. In ἔμπεδον offenderunt Fa-
 cius epist. crit. p. 15 et Matthiae
 obs. critt. p. 30, quorum uterque
 ἀμφοδὸν conjicit. In errorem in-
 ducti sunt eo, quod ἔμπεδον cum
 εἰσιδέειν junxerunt, quum jungen-

dum sit cum δύνατο: neque omnino
 quisquam eam cernere potuit.

858. ἐφετμαῖς vulg. ἐφετμῆς Vat.
 D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg.
 quinque, quod propter librorum au-
 ctoritatem cum Brunck. et Beck. re-
 cepi.

859. πασσυδίῃ vulg. πασσυδίῃ
 Regg. quinque, quod cum Brunck.
 et Beck. ex Regg. quinque recepi,
 vid. ad I, 323.

861. ῥυσόμεναι vulg., quod pla-
 cebit Buttmanno secundum ea, quae
 monuit Lexilog. I p. 66. ῥυσάμεναι
 Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Regg.
 A. B. C. E. Schol. Paris., quod ferri
 nequit. ῥυσόμεναι Med. a m. 2. Vrat.
 Vind., quod cum Brunck. et Beck. re-
 cepi. ῥυσάμεναι Reg. D.

„ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μή με χολώσῃς
„πλεῖον ἔτ', ἢ τοπάροιθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.“

865 Ἡ καὶ ἔπειτ' αἰδοῦτος ἐδύσατο βένθεα πόντου·
τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰοῦσαν
ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν,
χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγανοῦ νηπιάρχοντος.

ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν
870 νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἥματα δ' αὖτε
ἀμβροσίῃ χρίσκεν τέρεν δέμας, ὅφρα πέλοιτο
ἀθάνατος καὶ οἱ στυγερόν χροῖ γῆρας ἀλάλκοι.
αὐτὰρ ὁ ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰσενόησεν
παῖδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἦκε δ' αὐτὴν

875 σμερδαλέην ἐσιδὼν, μέγα νήπιος· ἡ δ' αἶουσα
τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας ἥϊτ' ὄνειρος
βῆ δ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δ' οὐ τι παλίσσυτος ἵκετ' ὀπίσσω.

880 τῷ μιν ἀμηχανίῃ δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λῆξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους
ἔσσυμένως δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο,
τῆς ἐνὶ δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν ὥς τοπάροιθεν.

885 Ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν Ἡῶς,
δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ Ζεφύροιο
βαῖνον ἐπὶ κληῖδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο

865. ἐδύσσατο vulg. ἐδύσατο Vatt.
A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg.
A. B. E. Brunck. Beck. ἐβήσατο
Guelph. Reg. D.

867. λίπε Vatt. A. B. C. D., quod
propriū Marte recepit Beck.

869. In iis, quae sequuntur, Apol-
lonius imitando expressit Hom.
Hymn. in Cer. v. 236 sqq. — Re-
spexit hunc locum Schol. ad Aristoph.
Nub 1058. — σάρκος ex errore
typ. Hoelzlin. Shaw.

870. μέσιν Vrat. μέσσην Vind.

871. χρίσκεν Guelph.

873. ὁ γ' ἐξ vulg. ὅτ' ἐξ Vat. C.
Med. Vrat. Vind. Ejeci particulam
a sciolo quodam intrusam ut I, 553
αὐτὰρ ὁ ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν. III,

1317 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους.
1346 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν
κίεν. IV, 127 αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περι-
μήκεα τείνατο δειρήν. — ἀναπάλμε-
νος vulg. ἀνεπάλμενος ex Guelph.
et Reg. D. recte receperunt Brunck.
Beck. Legitur idem II, 825 et con-
firmatur a Quinto Smyrn. I, 140 ἐξ
εὐνῆς ἀνεπάλτο.

875. ἐσιδὼν deest in Vrat.

879. ὀπίσω Vrat. Vind.

880. μὲν pro μιν ex quatuor Regg.
receperunt Brunck. Beck pessime. —
δῆσε ex Guelph. Vrat. Vind. Regg.
quatuor Brunck. Beck.

884. τὸ πάρος περ Vind., sed
vulg. in margine.

885. ἔβαλε Guelph.

- εὐναίας εἶλκον περιγηθείες, ἄλλα τε πάντα
 ἄρμενα μηρύοντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ λαῖφος
 890 εἵρουσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
 νῆα δ' ἐϋκραῆς ἄνεμος φέρεν. αἶψα δὲ νῆσον
 καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἐνθα λίγεια
 Σειρῆνες σίνοντ' Ἀχελωῖδες, ἡδείησιν
 θέλγουσai μολπῇσιν, ὅτις παρὰ πείσμα βάλοιτο.
 895 τὰς μὲν ἄρ' εὐειδῆς Ἀχελωῖω εὐνηθεῖσα
 γέλνατο Τερψιχόρῃ, Μουσέων μία· καὶ ποτε Διοῦς
 θυγατέρ' Ἰφθίμην ἀδμῆτ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἶωνοῖσιν,
 ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐναλλγκιαὶ ἔσκον ἰδέσθαι.
 900 αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς
 ἧ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἔλοντο,
 τηκεδόνι φθινύθουσαι· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
 ἴεσαν ἐκ στομάτων ὅπα λείριον. οἱ δ' ἀπὸ νηὸς
 ἦδη πείσματ' ἐμελλεν ἐπ' ἡϊόνεσσι βαλέσθαι,
 905 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο παῖς Θρηϊκίος Ὀρφεὺς
 Βιστουλίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσας
 κραιπνὸν ἐϋτροχάλοιο μέλος κανάχησεν αἰοιδῆς,
 ὅφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαὶ
 κρηγμῶ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβίησατο φόρμιγξ.
 910 νῆα δ' ὁμοῦ Ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
 πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἴεσαν αὐδὴν.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Τελέοντος εὖς παῖς οἶος ἐταίρων

888. πόντω pro πάντα Regg. quinque.

890. εἵρουσαν vulg. εἵρουσαν Guelph. Brunck. Beck. — ἐνὶ μάντεσσι Vrat.

892. Ἀνθεμόεσσαν littera maiuscula scribendam videtur, ita enim acceperunt Scholiastae, Hesiodum testem afferentes, et insulam Ἀνθεμούσσαν agnoscit Schol. ad Hom. Od. XII, 39.

895. Ἀχελωῖω ex Regg. quinque receperunt Brunck. et Beck, quod quamquam ferri potest (vid. ad II, 686) non tamen est quod vulgato praeferatur.

897. θυγατρὶ φθίμην Vat. C. — πορσύνεσκον vulg. πορσένεσκον Guelph. πορσαίνεσκον Med. Vrat.

Vind., quod ex Etymol. M. p. 683, 56 (ubi ἀδμῆτα πορσαίνεσκον legitur) reposuit Brunck.

900. περιωπῆς Guelph. Hinc Tryphiod. v. 143 εὐόρμου τετανυσμένον ἐκ περιωπῆς.

907. κραιπνῶν Vind.

908. ἐπιβρομέονται Vatt. A. B. C. D. Guelph. Regg. quatuor. ἐπιβρομέονται propter praecedens praeteritum ex conjectura Brunck. Beck., quod falsum esse vel hiatus arguit, qui sic infertur. Non necessariam esse mutationem vidimus ad I, 17.

909. κρηγμῶ· παρθενικὴν Vatt. A. B. C. D. κρησμῶ Vind. Vocabulum κρηγμῶ ex loco nostro laudat Etymol. M. p. 536, 34.

- προφθάμενος ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἐνδορε πόντῳ
 Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὅπλ' θυμὸν ἱανθεῖς·
 915 νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι' οἴδματος, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 σκέτλιος. ἥ τέ οἱ αἶψα καταυτόθι νόστον ἀπηύρων·
 ἀλλὰ μιν οἰκτεῖρασα θεὰ Ἑρως μεδέουσα
 Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερείψατο, καὶ ῥ' ἐσάωσεν
 πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηΐδα ναιέμεν ἄκρην.
 920 οἱ δ' ἄχεϊ σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον
 κύντερα μιξοδίησιν ἄλῳς ῥαιστήρια νηῶν.
 τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσῇ προὔφαινετο πέτρῃ·
 τῇ δ' ἄμοτον βοάσκειν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
 ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι
 925 ῥόχθον, ἥχι πάροιθεν ἀπέπτυνεν αἰθομένη φλόξ
 ἄκρων ἐκ σκοπέλων πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης.
 καπνῷ δ' ἀχλυόεις αἰθήρ πέλεν· οὐδέ κεν αὐγὰς
 ἔδρακες ἡέλιιο. τότε αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
 Ἥφαίστου θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος αὐτμήν.
 930 ἐνθα σφιν κοῦραι Νηρηΐδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντεον· ἥ δ' ὅπιθεν πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
 δῖα Θέτις πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
 ὥς δ' ὅπῳταν δελφῖνες ὑπὲξ ἄλῳς εὐδιόωντες
 σπερχομένην ἀγεληδὸν ἐλίσσονται περὶ νῆα,
 935 ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι, ἄλλοτ' ὀπισθεν,

913 et 914 in Vatt. A. C. inverso ordine leguntur.

914. Pro Βούτης in Regg. A. B. C. E. legitur μούσης, in Reg. D. μούση.

916. ἥ κέ οἱ corrigendum censet Schaefer. Melet. crit. p. 127, sed ἄν in ejusmodi dictionibus recte abesse posse vidimus ad I, 197. Simile est quod modo legimus v. 905 ἐμείλλον βαλέσθαι pro ἐβάλλοντο ἄν. — κατ' αὐτόθι Vatt. A. Vind.

918. αἶτ' pro ἔτ' Guelph. — ἀνερείψατο Med. Guelph. Vrat. Vind. hinc corruptum ἀνετρέψατο Vatt. A. B. C. D. et edd. veteres. ἀνερύσατο Regg. quinque a manu emendatrice, quae ubique in his libris conspicua est. Ex meliorum librorum lectione ἀνερείψατο emendavit Pierson. Verisim. p. 215, quod certissimum est et suum fecit Brunckius. Eadem chorda oberratum vidimus I, 214.

920. ἄλλο δ' ὄπαζων Vind.

922. σχύλλης Ald. Brub. Basil.

930. σφι Regg. quatuor, Vrat. Vind., quod recepit Beck.

931. ὀπισθε Vatt. C. D. Reg. D. ὀπιθε sine libris Brunck. Beck.

932. πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν Regg. A. B. C. D. — ἐρύσσαν Reg. B. ἐρυσαν Regg. A. C. D. E. Ex malis libris malam lectionem πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρυσαν receperunt Brunck. et Beck.

933. εὐδιόωντος Reg. B., quod ex conjectura reponendum putaverat Arnald. Lect. gr. p. 243, recte jam refutatus a Dorvillio ad Charit. p. 240 s.

934. ἐλίσσονται vulg. ἐλίσσωνται, quod necessarium est, praebent Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. et dederunt Brunck. Beck.

935. ὁρώμενοι Regg. quatuor

- ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτησι δὲ χάριμα τέτυκται·
 ὥς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἰλίσσοντο
 Ἀργώῃ περὶ νηϊ, Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθον.
 καὶ ὅ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμψασθαι ἔμελλον,
 940 αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέξας,
 ὕψου ἐπ' αὐτῶν σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
 ῥῶοντ' ἐνθα καὶ ἐνθα διασταδὸν ἀλλήλησιν.
 τὴν δὲ παρηγορίην κόπτειν ῥόος· ἀμφὶ δὲ κύμα
 λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
 945 αἱ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἤεροι κῦρον,
 ἄλλοτε δὲ βρύχαι νεάτω ὑπὸ πνυθμένι πόντου
 ἠρήρεινθ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
 αἱ δ' ὥστ' ἡμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
 παρθενικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἰλίξασαι,
 950 σφαίρῃ ἀθύρουσιν περιηγέϊ· αἱ μὲν ἔπειτα
 ἄλλη ὑπὲξ ἄλλης δέχεται καὶ ἐς ἡέρα πέμπει
 ὕψι μεταχρονίην· ἡ δ' οὐποτε πίνυται οὔδαι·
 ὥς αἱ νῆα θέουσιν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
 πέμπε διηερίην ἐπὶ κύμασιν, αἰὲν ἄπωθεν
 955 πετράων· περὶ δὲ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
 τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἀναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
 ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὤμον ἐρείσας

male. Non melius est ὀρούμενοι, quod conjecit Wakefield.

937. ἐπίτριμοι Reg. A. — εἰλίσσοντο Med. Vrat. Vind.

938. κελεύθους Regg. quinque, quod male praetulerunt Brunckius et Beckius.

939. ἐνιχρίμψασθαι Regg. quinque, quibus obsecutus est Brunck. ut solet. ἐνιχρίμψασθαι Guelph.

943. κόπτει Guelph. Brunck. Beck. — ῥόον Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vind.

944. ἐπικαχλάζεσκεν vulg. ἐπικαχλάζεσκεν Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

945. κῦρον Vind.

946. κενθμῶνι πόντου Guelph.

947. ἠρήρειν τὸ δὲ πολλὸν Vatt. C. D. ἠρήρειντο δὲ π. Vat. A. Med. Vrat. Vind. Guelph. ἠρειντο τὸ δὲ π. Flor. — ἄγριον κῦμα Guelph.

950. ἀθύρουσι Vrat. Beck., quod

de suo dederat Brunck. — τὴν μὲν vulg., sed ἡ μὲν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. corrupte pro αἱ μὲν, quod ipsum exhibet Flor., neque recipere dubitavi propter v. 953, ubi eodem modo: ὥς αἱ ἄλλοθεν ἄλλη πέμπε. Vulgatam peperit fuga hiatus, in quo tamen nulla h. l. offensio est, quum et in pede quarto sit et post interpunctionem.

951. ὑπὲξ Vrat.

952. μεταχρονίην ex solis Regg. A. E. receperunt Brunck. et Beck. male. Vid. ad II, 300.

953. ὥς καὶ Steph. ex conjectura, an ex errore typ. nescio, transiit autem in ed. Hoelzlin. et Shaw.

954. δι' ἡερίην Vind.

955. θέεν vulg., quod sensui non aptum est. ζέεν ex certissima emendatione Facii epist. crit. p. 16 recipi cum Brunck. et Beck.

956. κορυφῆς ἐπελίσσάδιος Vat. C.

957. ἐρύσας Guelph. Reg. A.

- Ἥφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὑπερθεῖν
οὐρανοῦ ἐστηυῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
960 βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
ὄσση δ' εἰαρινοῦ μηκύνεται ἥματος αἶσα,
τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσαι
νῆα δι' ἐκ πέτρας πολυηχέας· οἳ δ' ἀνέμοιο
αὐτὶς ἐπαυρόμενοι προτέρω θεόν· ὦκα δ' ἄμειβον
965 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἥελίοιο.
ἔνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰθυλίῃσιν
δύνουν, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
τοὺς δ' ἄμυδις βληχὴ τε δι' ἡέρος ἵκετο μήλων,
μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὐατ' ἔβαλλεν.
970 καὶ τὰ μὲν ἐρσήεντα κατὰ δρῖα ποιμαίνεσκεν
ὀπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἥελίοιο,
ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνὶ πηχύνουσα·
λαμπετὴ δ' ἐπὶ βουσὶν ὀρειχάλκοιο φαινοῦ
πάλλεν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
975 βοσκομένους ποταμοῖο παρ' ὕδασι εἰσορόωντο
ἄμ' πεδλίον καὶ ἔλος λειμώνιον· οὐδέ τις ἦεν
κυανέη μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι, χρυσέοισι κεράεσι κυδιάσκον.
καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ' ἥματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
980 πείρον ἄλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτὶς
Ἥως ἡριγενὴς φέγγος βάλε νισσομένοισιν.
Ἔστι δὲ τις πορθητοῖο παροιτέρη Ἰουλοῖο

960. ἔχε Vrat., quod miror a Beckio non receptum esse.

966. βάνθος Med. a m. 1. βάθος Vrat. a m. 1. Vind.

969. ἔβαλεν Vind.

972. Laudat Etymol. M. p. 807, 44.

974. καλαύροπα vulg., quemadmodum Scholl. legunt etiam in loco Homérico, quem laudant, II. XXIII, 845. Sed καλαύροπα Med. (cod. Flor. ab Dorvill. ad Char. p. 226.) Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Reg. D., unde cum Brunck. et Beck. recepi. Vid. Interpp. ad Hesych. s. v. Lennep. ad Coluth. p. 69 et quos laudat Dorvill. l. c.

978. κεράεσι vulg. secunda syllaba contra usum producta, quare Brunckius emendavit χρυσέοις κε-

ράεσσιν, quod recepit etiam Beck., sed libris non adsentientibus, in quibus hae modo sunt varietates: χρυσέοισι κεράεσσι Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. χρυσέοις κεράεσσι Reg. E. χρυσέοις κεράεσσιν Reg. D. Praeterea miror, quomodo aures eorum illam lectionem ferre potuerint, qua metrum pessumdatur, rarissime enim meliores poetae in quarti pedis thesi productionem ex positione natam admittunt, vid. ad III, 517. Itaque recte Gerhard. p. 157 κεράεσσιν scribendum iudicat, quae forma, ita ficta ut κεράετος Arat. Phaen. 174. κεράετα Oppian. Cyneg. II, 494, quum insolentior esset, facile adduci potuerunt librarii, ut notio-rem reponerent.

981. νεισομένοισιν vulg. ut semper. Correxerunt Brunck.

- ἀμφιλαφῆς πείρα Κεραυνίῃ εἰν ἄλλι νῆσος,
 ἥ ὑπο δὴ κείσθαι δρέπανον φάτις, ἴλατε Μοῦσαι,
 985 οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος, ὧ ἀπο πατρὸς
 μήδεα νηλειῶς ἔταμεν Κρόνος· (οἱ δὲ ἐ Διοῦς
 κλείουσιν χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἄρπην.
 Διὶ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δὴ ποτε νάσσατο γαίῃ,
 Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
 990 Μάκριδα φιλαμένη.) Δρεπάνῃ τόθεν ἐκλήϊσται
 οὔνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ
 αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασιν.
 τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν ἐνισχυομένη καμάτοισιν
 Θρινακίης αὔρης ἵκετ' ἐξ ἁλός· οἱ δ' ἀγανῆσιν
 995 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολῆσιν ἰόντας
 δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καρχαλάσκειν
 πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
 καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθύν κεχάροντο,
 τῷ ἵκελοι, οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες
 1000 Αἰμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἐνὶ θωρήξεσθαι·
 ὧδε μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἄσπετος ἐξεφάνθη
 Κόλχων, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
 Κυανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
 Μήδειαν δ' ἔξαιτον ἑοῦ ἐς πατρὸς ἄγεσθαι
 1005 ἵεντ' ἀπροφάτως, ἥε στονόεσσαν αὐτὴν
 νωμήσειν χαλεπῆσιν ὁμόκλεον ἀτροπίησιν,
 αὐθὶ τε καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήταο κελεύθῳ.
 ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
 κρείων Ἀλκίνοος. λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισιν
 1010 δηϊοτῆτος ἄνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.

983. Κεραυνίῃ Steph. Hoelzlin. Shaw., quare Palmer. Graec. ant. p. 350 Κεραυνίῃ emendandum putavit, sed ita jam in codd. antiquis legitur, a quibus Stephanus, nescio utrum consulto an ex errore, discessit.

984. δὴ deest in Vind.

985. λόγος pro ἔπος Guelph., quod ne quis verum putet propter Arat. Phaen. 637 "Ἀρτεμις ἰλήκοι· προτέρων λόγος, οἳ μιν ἔφαντο, vetat constructio.

986. χρόνος Vind. — οὐδέ ἐ Vatt. A. D.

990. φιλαμένους Guelph.

994. ἀγανοῖσιν vulg. ex errore frequentissimo. ἀγανῆσι Vatt. A. B. C. D. ἀγανῆσιν Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. et A. ex correctione, nam in Regg. A. a m. 1. et Regg. C. E. legitur ἐξ ἁλός, ἥ δ' ἀμνησιν.

999. ἵκελον Guelph. — ἔμμεαῶτες Vatt. A. C. ἔμμεμαῶτες Vrat. Vind.

1000. μέλλον τε Beck. ex sphalmate typ. — ἐνιθωρήξεσθαι Vrat., quod voluit Hoelzlin. sine causa. θωρήξασθαι Med. a m. 2.

κούρη δ' οὐλομένην ὑπὸ δείματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
Αἰσονίδεω ἐτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
Ἀρήτης γούνων ἀλόχου δίγεν Ἀλκινόοιο.

- „Γουνούμαι, βασίλεια· σὺ δ' ἴλαθι, μηδὲ με Κόλχοις
1015 „ἐκδώης ᾧ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτὴ
„ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβει, οἷσιν ἐς ἄτην
„ὠκύτατος κούφησι θέει νόος ἀμπλακίησιν.
„ὥς ἐμοὶ ἐκ πυκινὰ ἐπεσον φρένες, οὐ μὲν ἔκητι
„μαργοσύνης. ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἑλλοιο,
1020 „ἴστω νυκτιπόλου Περσηΐδος ὄργια κούρης,
„μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν
„κεῖθεν ἀφωρμήθην· στυγερόν δέ με τάρβος ἔπεισεν
„τῆς γε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἦλιτον· οὐδέ τις ἄλλη
„μῆτις ἔην. ἔτι μοι μήτρη μένει, ὥς ἐνὶ πατρὸς
1025 „δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ' ἐλέαιρε,
„πότνα, τεόν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
„ἀθάνατοι βλοτόν τε τελεσφόρον ἀγλαΐην τε
„καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορρήτοιο πόληος.“

- Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δακρυχέουσα·
1030 τοῖα δ' ἀριστῶν ἐπαμοιβὰς ἀνδρα ἕκαστον.
„Υμέων, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφὶ τ' ἀέθλοις

1012. ἐλίσσετο Vrat. Vind.

1014. μηδ' ἐμὲ Brunck. ut solet.
— με omittit Guelph. — Κόλχοισιν
Guelph.

1015. ἡ νυ Reg. A. Schol. Paris.

1017. κούφαισι vulg. κούφοισι
Vrat. Vind. κούφησι Regg. quinque,
quod cum Brunck. et Beck. propter
lectionem Vrat. recepi, nam οἱσι et
ῆσι saepissime confundi vidimus.

1018. ἐμοῦ Regg. quinque. — πέ-
σον Vrat. Vind.

1019. μαχλοσύνης Reg. D.

1021. ἐγὼ Vrat. Vind. Reg. D.

1022. ἐφορμήθην Regg. A. D. E.
ἀφορμήθην Reg. B., quod male re-
ceperunt Brunck. et Beck. — δ' ἐμὲ
Brunck.

1023. τῆσδε vulg. τῆς γε Vatt. A. B.
C. D. Vrat. Vind. Regg. A. E., quorum
auctoritati obsecutus sum. Saepius
haec confunduntur ut III, 500, al.

1025. ἐλάειρε Vrat. Vind.

1026. τεόν δὲ vulg. τε ex Vatt.
A. B. C. D. Vrat. Regg. quinque
cum Brunck. Beck. sensus causa rece-

pi. — σὺ δ' Med. Vind. τοὶ δ' Reg. E.

1029. δακρυχέουσαν Guelph.

1030. ἐτ' ἀμοιβὰς Vatt. A. B.
C. D. var. lect. in marg. Vrat. ἐν'
ἀμοιβὰς Vrat. ἐν' ἀμοιβὰς Vind.
ἐν ἀμοιβὰς Med. a m. 2, quum
antea simplex ἀμοιβὰς fuisset.
ἐναμοιβὰς Guelph., quod recepe-
runt Brunck. et Beck. Sed majori
auctoritate nititur vulgata, ad quam
ducit etiam illud ἐτ' ἀμοιβὰς.
Eam igitur revocavi.

1031. Haec vulgo ita scribuntur:
ὕμεων, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι,
ἀμφὶ τ' ἀέθλοις οὐκ ἐκεν ὑμετέροι-
σιν ἀτύξομαι, ad quae explicanda
miram constructionem commentus
est Brunckius (vel potius non com-
mentus est, sed a Stephano sumsit,
cui jam dura et intolerabilis visa
est) hanc: ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτα-
τοι, οὐκ ἐκεν ὑμῶν καὶ ἀμφ' ἀέ-
θλοις ὑμετέροις ἀτύξομαι, quam e-
tiam Beckius in versione latina ex-
pressit. Sed quomodo οὐκ ἐκεν, si
praepositio est, a genitivo suo ita

- „οὔνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύξομαι, ἧς λότῃτι
 „ταύρους τ' ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θέρους οὐλοὸν ἀνδρῶν
 „κείρατε γηγενέων, ἧς εἵνεκεν Αἰμονίηνδε
 1035 „χρύσειον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες,
 „ἥδ' ἐγὼ, ἥ πάτρην τε καὶ οὖς ὤλεσσα τοκῆας,
 „ἥ δόμον, ἥ σύμπασαν εὐφροσύνην βιότοιο,
 „ὑμῖ δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὖτις
 „ἦνυσσά· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
 1040 „ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δῆ βαρὺς εἴλετο δαίμων
 „ἀγλαΐας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀδυνοῖς ἀλάλημαι·
 „δεῖσατε συνθεσίας τε καὶ ὄρκια, δεῖσατ' Ἑριννὺν
 „Ἰκεσίην νέμεσίν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰούσαν
 „Αἰήτεω λῶβῃ πολυπήμονι δηωθῆναι.
 1045 „οὐ νηοὺς, οὐ πύργον ἐπὶ ῥόθον, οὐκ ἄλεωρῆν
 „ἄλλην, οἴοθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτούς.
 „σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλέες· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
 „αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
 „δερχόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλὰ κε παῖσιν
 1050 „κῶας ἐλεῖν μεμαῶτες ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις
 „αὐτῷ τ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι· νῦν δὲ λάθεσθε

se jungi possit, ut vel praepositioni ἀμφὶ postponatur, silentio praetermiserunt. Possit sane etiam illud περί molestum videri, quum sequatur μέγα φέρτατοι, et haec difficultas ita removeri, ut interpungatur: ὑμέων ὦ περί δῆ, μέγα φέρτατοι, quo facto περί ὑμέων jungendum foret, quod voluisse etiam videtur Schol., qui dicit: ἡ περί καὶ ἡ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου. Sed ne ita jungamus vetat locus simillimus IV, 1383 ὑμέας, ὦ περί δῆ μέγα φέρτατοι νῆες ἀνάκτων. Itaque genitivus ὑμέων a verbo ἀτύξομαι pendere putandus est, οὔνεκα vero est conjunctio: quoniam, cujus apodosis sequitur inde a v. 1042 δεῖσατε συνθεσίας καὶ ὄρκια.

1033. τε ξεύξασθε Vrat. Vind. τ' ἐξεύξασθαι Med.

1034. κείρατε vulg. κείρατε Guelph., quod necessarium videtur propter praecedentem aoristum, et Schol. legisse videtur, qui interpretatur: τοὺς τε ταύρους ἐξεύξατε, καὶ τοὺς γηγενεῖς ἐξεθερίσατε. Recepi igitur.

1036. ὤλεσα Vrat. Vind.

1038. αὖτις vulg. αὖτις Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. B. C. D. E., unde cum Brunck. et Beck. recepi.

1039. ἐσόψεσθε Med. Vrat. Vind. ἐπόψεσθε Reg. A.

1042. Ἑριννὺν Vat. A. Med. Vrat. Vind.

1043. εἰς Med. Vrat. Vind.

1044. δηῖωθῆναι Med. Vind.

1045. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck. ex more.

1048. αἰδεῖσθαι Med. — ἐπεὶ Guelph. — γούνασι vulg. γούνατα Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod cum Brunck. et Beckio propter librorum auctoritatem recepi, quum utrumque dici possit.

1049. καὶ pro κα Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

1051. δ' ἐλάθεσθε vulg. δὲ λάθεσθε Vat. D. Guelph. Vrat. Vind., quod recepi. δὲ μέθεσθε Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., nimium ut solent libris illis tribuentes, qui glossematibus referti

„ηγορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.“

Ὡς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὄντινα γουνάξοιτο,
ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσιν.

- 1055 σεῖον δ' ἐγχείας εὐήκεας ἐν παλάμῃσιν
φάσγανά τ' ἐκ κολεῶν· οὐδὲ στήσεσθαι ἀρωγῆς
ἐννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειεν.
στρευγομένοις δ' ἄν' ὁμίλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
Νύξ ἔργων ἄνδρεςσι, κατευκλήλησε δὲ πᾶσαν
1060 γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὐ τι μίνυνθά περ εὐνάσεν ὕπνος.
ἀλλὰ οἱ ἐν στέροισι ἀχέων εἰλίσσετο θυμός.
οἶον ὅτε κλωστήρα γυνὴ ταλαεργὸς ἐλίσσει
ἐννυχίῃ· τῇ δ' ἄμφι κινύρεται ὀρφανὰ τέκνα
κηροσύνη πόσιος· σταλάει δ' ὑπο δάκρυ παρειᾶς
1065 μυρομένης, οἷη μιν ἐπισμυγερὴ λάβεν αἶσα·
ὥς τῆς ἱκαίνονται παρηϊδες· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
ὀξείης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἄμφ' ὀδύνῃσιν.

Τὼ δ' ἐντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὥς τοπάρροιδεν,
κρείων Ἀλκίνοος πολυπύτνιά τ' Ἀλκινόοιο.

- 1070 Ἀρήτη ἄλοχος κούρης πέρι μητιάσκειν
οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἷα δ' ἀκοίτην
κουρίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις.

„Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων
παρθενικὴν, Μινύαισι φέρων χάριν. ἐγγύθε δ' Ἀργος

- 1075 „ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἄνδρες Αἰμονιῆς·
„Αἰήτης δ' οὐτ' ἄρ' ναίει σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν

sunt. Notissimum est Homericum ἀλκῆς λαθέσθαι, quod in reliquorum omnium poetarum usum transiit.

1053. τὸν pro τῶν Reg. A. — γουνάξοιο Guelph.

1055. εὐήκεας Vind. ἐϋήκεας Brunckius ut solet.

1057. εἴ γε Guelph. — ἀντιάσειαν vulg. ἀντιάσειεν Med. a m. 2. et Guelph., quod postulat sensus. ἀντιάσειε Brunckius et Beckius.

1061. ἐλίσσετο Vrat. Vind.

1062. οἶόν τε Flor.

1063. τῆς Flor. τὴν Reg. D., quod cur praetulerint Brunck. et Beck. unius libri auctoritate, prorsus intelligere non possum.

1064. σταλάσσει Guelph.

APOLLON. RHOD. I.

1065. μυρομένη Guelph. μυρομένης marg. Reg. B. et Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Sed vulgata lectio et multo maiore auctoritate nititur, et magis poetica est atque significantior, nam recordandi significatio in participio μυρομένης jam inest. Altera lectio, quum etiam in Guelph. compareat, fortasse priori recensitioni tribuenda est. — ἐπὶ στυγερῇ vulg. ἐπὶ σμυγερῇ Regg. quinque, Vind. Brunck. Beck. ἐπισμυγερῇ Med. Vrat., quos secutus sum.

1072. κουριδίη Guelph.

1073. πολυμηδέα ῥύεω Vind.

1074. Μινύεσσι Flor. Ald. Brub. Basil.

1076. οὕτε τι Guelph. Reg. D.

R

- „Αλήτην, ἀλλ' οἶον ἀκούομεν· ἦδε δὲ κούρη
 „αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν ἀντιόωσα.
 „μή μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρός ἄγεσθαι.
 1080 „ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκεν
 „φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακόν, οἷά τε πολλὰ
 „ῥέξομεν ἀμπλακίησιν, ἀκειομένη ὑπάλυξεν
 „πατρός ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. αὐτὰρ Ἰήσων,
 „ὥς αἶω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἔθεν ὄρκοις,
 1085 „κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
 „τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
 „θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἔκητι
 „παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιο.
 „λίην γὰρ δύσζηλοι ἑαῖς ἐπὶ παισὶ τοκῆες·
 1090 „οἷα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεῦς·
 „οἷα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἐνὶ πῆματ' ἀνέτλη
 „πατρός ἀτασθαλίῃσι· νέον γε μὲν οὐδ' ἀποτηλοῦ
 „ὑβριστῆς Ἐχέτος γλήναις ἐνὶ χάλκεα κέντρα
 „πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ
 1095 „ὄρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.“
 „Ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες λαίνοντο

1077. ἡ δὲ νῦ κούρη ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck., cuius rei Beck. hanc adjicit causam, quod virgo non possit hic δεικτικῶς dici. Sed Aeetae procul absentis et nunquam viso recte opponitur ἦδε ἡ κούρη i. e. quae hic apud nos adest.

1081. σχεδὸν Reg. A.

1082. Pro ἀμπλακίησιν apud Scholl. commemoratur varia lectio ἀτροπίησιν, quae ad priorem recensionem referenda videtur ut eadem II, 246.

1083. δεινὸν χόλον Reg. A.

1084. ἐνίσχετε Med.

1086. αὐτὸς ex conjectura Brunckius et Beck. pessime, nominativus enim male abundat, αὐτὸν opponitur sequenti παῖδα, et quod deinde adjicitur nomen Αἰσονίδην, est ex usu Homérico, de quo vid. Matthiae gr. gr. T. II p. 869, 10. Simile est, quod supra legimus II, 796. Nominativus ὁ μὲν praecedit nomini I, 324 et passim.

1089. αἶέν pro λίην Guelph. —

ἐοῖς Reg. D. ἑῆς sine libris Brunck. Beck. — περὶ παισὶ Guelph.

1090. εὐώπιδα Brunck. male. — δαμήσατο Reg. A.

1091. ἰδὲ καὶ Δανάη Schol. Paris.

1092. οὐκ pro οὐδ' Schol. Paris. — ἀπὸ τηλοῦ Vrat. Brunck. Beck. male.

1095. χαλὸν habent Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Deinde ἀλετρεύοντα Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Flor. Schol. uterque, apud quem etiam varia lectio ἀλιτεύοντα commemoratur. In Vrat. legitur quidem χαλκὸν ἀλετρεύουσα, sed utrumque ex rasura. Denique καλιῇ Vat. D. Med. Vrat. Vind. Reg. A. Schol. Paris. ut I, 170. Χαλκόν vocat Apollonius τὰς σιδηρὰς κριθὰς τὰς ποιηθείσας κελεύσει αὐτοῦ, ut dicit Eustath. ad Od. p. 658 ed. Bas., qui Echeti historiam narrat. Adde Schol. min. ad Od. XVIII, 84.

1096. ὥς φάτ' Vat. A. ὥς φάτ' Vrat. Vind. Med. Regg. B. E. Flor. ὥς φάτο Reg. A. Steph.

- ἥς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν.
 „ Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιμι
 „ Κόλχους, ἥρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
 1100 „ ἀλλὰ Διὸς δείδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσσαι.
 „ οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὥς ἀγορεύεις,
 „ λῶϊον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήτασθαι
 „ καὶ κ' ἐθέλων ἑκαθὲν περ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.
 „ τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἣτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
 1105 „ ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν· οὐδέ σε κεύσω.
 „ παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἐῷ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
 „ ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 „ οὐ μιν ἐοῦ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ, γενέθλην
 „ εἴ τιν' ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δηῖοισιν ὀπάσσω.“
 1110 „ Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὐνάσεν ὕπνος.
 ἥ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὦρτο
 ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι δέσποιναν ἔην μέτα ποιπνύουσαι.
 σῖγα δ' ἐὼν κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
 1115 ἧσιν ἐπιφροσύνησιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι

1099. λόχους pro Κόλχους Guelph.
 1100. ἀτίσσαι vulg. ut plerumque.
 ἀτίσσαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat.
 Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.
 ἀντιάσαι Guelph.

1102. Αἰήτεω Med. Vrat. Vind.

1103. καὶ θέλων Vat. A. Vrat.
 Vind. — ἐφ' Ἑλλάδα νεῖκος ἄροι-
 το Regg. A. B. C. E., quod recepe-
 runt Brunck. Beck. male, nam a
 sciolo hanc lectionem profectam es-
 se intelligitur ex Reg. D., ubi ma-
 gis etiam depravata est sic: ἐς Ἑλ-
 λάδα νόστον ἄρατο, et sensui multo
 minus apta est, quam vulgata; ma-
 gna enim Aeetae potestas non tam
 eo significatur, quod bellum Grae-
 ciae munitari, quam eo quod bellum
 in ipsos Graeciae fines inferre pos-
 sit, id quod vulgata exprimitur.

1104. ἐπέηκε Reg. A.

1105. κεύθω Med. Vrat. Vind.
 Regg. A. B. C. E.

1107. λέκτρα Guelph. λέκτρον
 Reg. A. — πορσύνουσαν Vat. A.

1108. νοσφίσσομαι Guelph. Vrat.
 ex ras. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

1109. εἴτ' εἰν ὑπὸ Flor. Ald.

1110. ἐπὶ σχεδὸν Vatt. A. D.

1111. βάλεν Guelph.

1113. μεταποιπνύουσαι vulg., un-
 de verbum inauditum μεταποιπνύειν
 in lexicā irrepsit, quod jam dudum
 merito disparuisset, si animadvertis-
 sent editores, jam a Stephano recte
 monitum esse, μέτα ποιπνύουσαι
 scribendum esse, quod sensu postu-
 lante recepi.

1115. ἐφημοσύνησιν Guelph. marg.
 Reg. B., quod sensus causa multo
 deterius, tam exigua auctoritate
 fultum recepit Brunckius, suadente
 Piers. Verisim. p. 215. Mox idem
 ἐποτρυνέοντα ex conjectura dedit,
 quo sensus plane pervertitur: quod
 quum ipse intelligeret, versu prae-
 cedente προσέειπεν in προέπειμην
 mutandum proposuit. Sed inutiles
 sunt hae turbac, quum vulg. se o-
 ptime habeat: praecconem allocuta
 est, sua prudentia instigatura Ia-
 sonem, ut cum puella rem haberet,
 neque Alcinoium precibus adiret.
 Deinde transitur ut saepe in oratio-
 nem rectam. Male igitur Beckius
 signa, quibus Aretes oratio indica-

- Αἰσονίδην κούρη, μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
 λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
 παρθενικὴν μὲν εἰσοῦσαν εἰσοῦ ποτὶ δώματα πατρὸς
 ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορβαίνουσιν
 1120 οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν φιλότῃτος.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
 ὥς κεν Ἰήσωνι μῦθον ἐναίσιμον ἀγγεῖλειεν
 Ἀρήτης βουλὰς τε θεουδέος Ἀλκινούοιο.
 τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηϊ σὺν ἔντεσιν ἐγρήσδοντας
 1125 Ὑλλικῶ ἐν λιμένι σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
 πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 ἡρώων· μάλα γὰρ σφιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
 Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
 ἧ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρύσαντες,
 1130 αὐτονυχὶ κούρη θαλαμῆιον ἔντυον εὐνήν
 ἄντρῳ ἐν ἡγαθέῳ, τόθι δὴ ποτε Μάκρις ἔναιεν,
 κούρη Ἀρισταίῳ μελίφρονος, ὅς ῥα μελίσσέων
 ἔργα πολυκμήτοιο τ' ἀνεύρατο πῖα ἐλαίης.
 κείνη δὲ πᾶμπρωτα Διὸς Νυσῆιον νῆα
 1135 Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
 δέξατο καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
 εὐτέ μιν Ἑρμείας φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 καὶ ἔχολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
 ἧ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῶ ἐνὶ τηλόθεν ἄντρῳ
 1140 νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθέσφατον ἐνναέτῃσιν.
 ἔνθα τότε ἑστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὕπερθεν
 χρύσειον ἀγλῆεν κῶας βάλον, ὅφρα πέλοιτο
 τιμῆις τε γάμος καὶ αἰοίδιμος. ἄνθεα δὲ σφιν

retur, jam v. 1115 praeposuit, quae si omnino poni volebat, post λίσσεσθαι demum locum habere poterant.

1117. ἰὼν Brub. Basil. errore typ. ut videtur.

1119. δώσειν Vatt. A. D.

1120. ἀποτμήξαι Guelph. Regg. quatuor.

1122. ἀγγελλοιεν Guelph.

1124. εὗρε Vatt. A. B. C. D. Regg. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

1130. αὐτονυχὲ Regg. A. E. — ἔντυον vulg. contra metrum. ἔν-

τυον Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1134. Νυσῆιον vulg. Νυσῆιον Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

1143. τιμῆις ὁ γάμος ex Regg. quatuor receperunt Brunckius et Beckius, sine causa. Vulgatam propter auctoritatem multo maiorem revocavi, nam similitudo loci Dionys. Perieg. 1153 χῶρος τιμῆις τε καὶ ἱερὸς fortuita videtur.

- Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλῃ κόλποις
 1145 ἐσφόρεον· πάσας δὲ πυρὸς ὥς ἄμφεπεν αἴγλη·
 τοῖον ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύνσσετο φέγγος.
 δαῖε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ' ἐκάστην
 αἰδῶς ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
 αἱ μὲν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες·
 1150 αἱ δ' ὄρεος κορυφὰς Μελιτηΐου ἀμφενέμοντο·
 αἱ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσηῖδες. ὦρσε γὰρ αὐτὴ
 Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις Ἰήσωνα κυδαίνουσα.
 καῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληῖζεται ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τοὺς γε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
 1155 τεινόμεναι ἑανοὺς εὐώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
 δούρατα νωμήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
 δυσμενέων ἀἰδηλὸς ἐπιβρίσειεν ὄμιλος,
 κράατα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσδιν,
 ἔμμελέως Ὀρφῆος ὑπαὶ λίγα φορμίζοντος
 1160 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῆσιν ἄειδον.
 οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέσσαι
 ἥρως Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἐοῖο
 νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος· ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 Μῆδεια φρονέεσκε· τότε αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.

1144. ἀμεργόμεναι Guelph. ἀμελ-
 γόμεναι Regg. quinque, quae fre-
 quens est confusio, vid. supra I, 882.
 cf. Northm. et Wernick. ad Try-
 phiod. 343. Naek. ad Choeril. p. 154.

1147. γλυκερὸς πόθος ex quinque
 Regg. receperunt Brunck. Beck.,
 quod si vel in optimis libris legere-
 tur, corrigendum foret, non potest
 enim δαῖε passiva vi usurpatum es-
 se, quod putavit Brunckius, sed ex-
 emplis adstruere non potuit. Con-
 tra quam eleganter ex vulgata le-
 ctione dicitur velleris jubar in ocu-
 lis desiderium accendere! cui ele-
 gantiae quomodo frigidam illam et
 linguae legibus repugnantem lectio-
 nem praeferre potuerint illi, non in-
 telligo.

1148. χεῖρα Med.

1150. Μελιτηΐου Brub. Basil.,
 unde in ed. Hoelzlin. et Shaw. mi-
 gravit.

1154. ὅτι Vrat. — τοὺς τε
 Guelph.

1155. ἐυώδεας Brunck.

1157. ἀρῖδηλος vulg., quod sensui
 repugnare videtur. ἀἰδηλὸς Guelph.
 Reg. D et Reg. A. ex litura, quod
 cum Brunck. et Beck. recepi. Si-
 milis varietas est apud Hom. II. II,
 313. cf. Buttm. Lexil. I p. 252. —
 ὄμιλον Ald. Brub. Basil.

1158. κράατα δ' ἐυφύλλοις Regg.
 quinque.

1159. ὑπὸ ex conjectura dedit
 Brunck. male Vid. ad II, 1229.
 ὑπαὶ λιγέος habet etiam Quint.
 Smyrn. VII, 230 ὑπαὶ λιγυρῶν
 Hesiod. Scut. Herc. 278.

1161. μενέηνε ex Regg. A. E. re-
 ceperunt Brunck. et Beck., duobus
 iisque malis libris obsecuti, quod
 improbandum foret, etiamsi non an-
 tecederent et sequerentur imperfe-
 cta. — μιγῆναι pro τελέσσαι ex
 gloss. Guelph. — Versus tres, qui
 proxime sequuntur, desunt in
 Guelph.

- 1165 ἀλλὰ γὰρ οὐ ποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
 τερπωλῆς ἐπέβημεν ὄλω ποδί· σὺν δὲ τις αἰεὶ
 πικρὴ παρμέμβλωκεν εὐφροσύνησιν ἀνίη.
 τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἱαινομένους φιλότῃ
 δεῖμ' ἔχεν, εἰ τελέοιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.
- 1170 Ἦώς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσιν
 λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἡέρος· αἱ δ' ἐγέλασαν
 ἡϊόνες νήσοιο καὶ ἐρσέεσσαι ἄπωθεν
 ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγυιαῖς·
 κίνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀποτηλοῦ
- 1175 Κόλχοι Μακρινίδης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
 αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσλήσιν
 ὃν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὄγε χειρὶ
 σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕπο λαοὶ
 ἰθείας ἀνὰ ἄστνυ διεκρίνοντο θέμιστας.
- 1180 τῷ δὲ καὶ ἐξείης πολεμήϊα τεύχεα δύντες
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὁμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
 ἥρωας δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
 βαῖνον ἐποψόμεναι· σὺν δ' ἄνδρες ἀγροιοῶται
 ἦντεον εἰσαῖοντες, ἐπεὶ νημερτέα βάξιν
- 1185 Ἦρη ἐπιπροέηκεν. ἄγην δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων

1169. ἢ τελέοιτο Reg. E. et marg. A., quod receperunt Brunck. Beck. male, non enim de eo solliciti erant, quale Alcinoi iudicium futurum esset, id enim narraverat praeco, sed an ratum futurum esset, quod Alcinoi promississe praeco dixerat, quae sollicitudo v. 1203 tollitur.

1170. ἀμβροσίησιν vulg. consueto errore. ἀμβροσίοισιν Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. D. Brunck. Beck. — ἀνερχομένην Ald. Brub. Basil. — φαέεσσιν var. lect. ap. Schol. Flor., quod eadem quantitate vidimus III, 863.

1173. πεδίου Regg. A. E.

1174. ἀποτηλοῦ scripsi pro vulg. ἀπὸ τηλοῦ.

1175. Μακρινίδης Regg. A. E. — ἐνὶ Brunck. fortasse ex errore typ.

1176. μετεβήσατο vulg., qui error jam saepius observatus est. μετεβήσατο, quod ex ingenio dedit Brunckius, praebent Vatt. C. D.

1177. ἐνθ' ὄγε ex Ald. reliquae edd. usque ad Brunckium, qui li-

brorum omnium et Flor. lectionem revocavit.

1178. ἔχε Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ᾧ ὕπο πολλοὶ vulg. ᾧ ὑπὸ λαοὶ Flor., quae lectio a nullo editore animadversa est, quamquam unice vera esse videtur. Nam vulg. πολλοὶ ita ineptum est, ut neminem in eo offendisse maxime mirer; contra λαοὶ aptissimum, et simillime de hac ipsa Phaeacum urbe dictum Hom. Od. VI, 194 ἄστνυ δὲ τοι δείξω, ἔρέω δὲ τοι οὐνομα λαῶν. Jam videat mihi aliquis, quam facile ΤΠΟΛΛΟΙ syllaba ΠΟ male iterata in ΤΠΟΠΟΛΛΟΙ corrumpi potuerit, et vix dubitabit, quin hanc lectionem, in quam jam conjectura incideram, recte receperim. Confirmare eam videtur locus similis, quem legimus supra II, 1027 de rege Mossynoecorum: ἰθείας πολέεσσι δίκας ΛΑΟΙΣΙ δικάζει.

1180. δὲ omittunt tres Regg.

1182. ἐντοθι Vrat.

1185. ἄλλον Flor.

- ἀρνειὸν μῆλων, ὃ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν·
 ἄλλοι δ' ἀμφοροῦρας ἐπισχεδὸν ἴστασαν οἴνου
 κίρνασθαι· θυέων δ' ἀποτηλόθι κήκιε λιγνύς.
 αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανοὺς φέρον, οἷα γυναιῖκες,
 1190 μέιλιά τε χρυσοῖο καὶ ἀλλοίην ἐπὶ τοῖσιν
 ἀγλαῖην, οἷην τε νεόζυγες ἐντύνονται·
 θάμβευν δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
 εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
 υἱὸν ὑπὰὶ φόρμιγγος ἐϋκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
 1195 ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.
 Νύμφαι δ' ἄμμιγα παῖσαι, ὅτε μνήσαιο γάμοιο,
 ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπυον· ἄλλοτε δ' αὖτε
 οἴοθεν οἷαι ἄειδον ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον,
 "Ἡρῃ, σεῖο ἔκητι· σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
 1200 Ἀρήτῃ, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ὅγ' ὥς ταπρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
 ἰθείης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
 ἔμπεδον ὥς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ ἔ τάρβος
 οὐλοὸν οὐδὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο·
 1205 μήνιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιξεύξας ἔχεν ὄρκους.

1186. ἀεργῆλῃν Regg. quatuor, et contrario vitio πόρτιν Guelph.

1188. θυέων τ' vulg. θυέων Reg. B. θυέων δ' Guelph. Vrat., quod ut praestantius recepi: Δ propter sequens A excidit ut in Reg. B., et deinde τ' male insertum est. — ἀπο τηλόθι Vrat. eodem vitio, quo supra v. 728 ἀπὸ τηλόθι Vatt. A. B. C. D. et Regg. aliquot, quod receperunt Brunck. et Beck. male, ἀποκνήκω nihil est.

1192. θάμβειον ex Regg. A. D. E. male receperunt Brunck. et Beck., quorum ille contractionem pronuntiando fieri sed non scriptura exprimi contendit, ineptissime comparans ζουσίην et μελίσσιων, quorum longe alia est ratio, quum sequatur longa vocalis. Rectius comparare poterat quae attulit Naek. ad Choeril. p. 148, qui tamen de loco nostro fortasse non assensisset Brunckio, si ejus lectionem tam levi auctoritate niti scivisset.

1194. ἐϋκρέκτου Guelph. ἐϋκρεάτου Vat. C.

1195. πέδῳ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Corruptionis ansam dedisse videtur praecedens dativus.

1196. μνήσαιντο vulg. sine sensu. μνήσαιο, quod ad Orpheum referendum est, ex ingenio bene reposuit Brunck. et recepit Beck. Corruptum a librariis facile potuit propter praegressum Νύμφαι.

1197. ἀνύπυον Vind.

1198. ἐλίσσομεναι περὶ κύκλον hinc sumpsit Dionys. Perieg. 841. ἐλίσσομένη κατὰ κύκλον habet Orpian. Halieut. I, 257.

1199. σεῖο γ' ἔκητι ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck., qui supra v. 1087 σεῖο ἔκητι intactum reliquerant. Cf. quae ad I, 334 monita sunt.

1200. Ἀρήτης vulg. Ἀρήτῃ Guelph., quod recte ex usu Homérico commendat in Appendice Brunckius, collatis Il. I, 55. VIII, 218, quo commotus recepit Beck., de fonte, unde hauserit, silens.

1201. ἀναπείρατ' Vrat.

1205. ἀρρήκτοισι Guelph. ut scri-

- τῷ καὶ ὅτ' ἠλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιόωντες,
καὶ σφέας ἢ δέμιστας ἕως εἵρουσθαι ἄνωγεν,
ἢ λιμένων γαίης τ' ἀποτηλόθι νῆας ἐέργειν,
δὴ τότε μιν βασιλῆος ἐοῦ τρομέοντας ἐνιπὰς
1210 δέχθαι μειλίξαντο συνήμονας· αὐθι δὲ νῆσῳ
δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάσκον,
εἰσότε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἰόντες,
ἄνδρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περὰ νῆν
νῆσον ἔβαν· κεῖθεν δὲ Κεραύνια μέλλον Ἀβάντων
1215 οὔρεα Νεσταίους τε καὶ Ὠρικὸν εἰσαφικέσθαι·
ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε θυῆ ἐπέτεια δέχονται
καὶ Νυμφέων Νομίοιο καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
βωμοί, τοὺς Μῆδεια καθίσσατο. πολλὰ δ' ἰοῦσιν
1220 Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὄπασσεν
Ἀρήτη· μετὰ δ' αὐτὲ θυώδεκα δῶκεν ἔπεσθαι
Μηδείῃ δμῶας Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
ἥματι δ' ἐβδομάτῳ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' οὔρος
ἄκραῆς ἠῶθεν ὑπὲκ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
1225 πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρῳ θεόν. ἀλλὰ γὰρ οὔπω
αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιῖδος ἠρώεσσιν,
ὅφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
Ἦδη μὲν ποτε κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακιῶν,

bere debbat Brunck., si sibi constare voluisset. — ἐνὶ ζεύγας vulg. junctim Vatt. C. D. Regg. aliquot, Brunck. Beck.

1207. ἠδὲ Guelph.

1208. ἀπὸ τηλόθι Vatt. A. B. C. D. et aliquot Regg., unde receperunt Brunck. et Beck. sine causa. De Vrat. fallitur Beck.

1209. δὴ τότε δὴ vulg., in quo iteratum δὴ quomodo ferre potuerint editores nescio. Alterum δὴ deest in Flor., μιν ejus loco legitur in Guelph., quod unice verum est. Hoc enim quum pro plurali positum displiceret librariis, ab iis omissum est, cujus rei testimonium praebeh Flor., deinde versus explendi gratia δὴ repetitum. Recepi igitur μιν, cui favet etiam sequens ἐοῦ, item pro σφετέρου positum, quamquam μιν etiam pro singulari accipi et ad Aleinoum referri potest pendens a

μειλίξαντο. — τρομέοντας vulg. τρομέοντας Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., quod ut aptius recepi: rogaverunt, ut se, quoniam regis sui minas timerent, reciperet. — ἐνιπὰς Vat. C.

1210. ἐμειλίξαντο ex uno Reg. D. male recepit Beck. — συνημόσυνας Vrat. Vind.

1212. ἰόντες Flor.

1213. ἐννάσσαντο Vrat. Vind.

1217. δέ τ' ἐκεῖσε Guelph.

1219. καθίσσατο Vrat. Vind.

1224. ὑπεκδιός Vatt. A. B. C. D. ὑπεύδιος Flor., quod ex conjectura editoris natum videtur, qui corruptum ὑπεκδιός, quod in codice invenerat, non intelligeret.

1228. ποτὶ κόλπον vulg. inepte, quod tamen nemo editorum animadvertit ante Flanginium, qui recte ποτὲ reponendum vidit. Animadvertit etiam Hoerstel., qui minus bene τότε

- ἤδη Κουρήτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισιν
 1230 λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσους
 ἐξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
 καὶ τότε ἀναρπάγδην ὅλοη Βορέας θυέλλα
 μεσσηγὺς πέλαγόςδε Διβυστικὸν ἐννέα πάσας
 νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα, μέχρις ἵκοντο
 1235 προπρὸ μάλ' ἐνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
 νηυσὶ πέλει, ὅτε τὸν γε βιάτο κόλπον ἱκέσθαι.
 πάντα γὰρ τέναγος, πάντα μνιόεντα βυθοῖο
 τάρφεα· κωφή δὲ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·
 ἡερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδέ τι κεῖσε
 1240 ἔρπετον οὐδὲ ποτητὸν αἶρεται. ἐνθ' ἄρα τοὺς γε
 πλυμνυρὶς (καὶ γὰρ τ' ἀναχάζεται ἡπείροιο
 ἡ θαμὰ δὴ τότε χεῦμα, καὶ ἄψ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 λάβρον ἐποιχόμενον) μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
 ἡϊόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπτο.
 1245 οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἔλεν εἰσορόωντας

mendavit. Illud cum Beckio recepi.—
 Ἀμπρακινήων sine codd. dedit Brunckius tanquam antiquiorem formam; cf. Popponis Thucyd. I, 2 p. 140. Sed non est quod propterea Apollonio invitis libris omnibus obtrudatur. Apud Dionys. quidem Perieg. v. 493 libri multi habent Ἀμπρακινήων.

1229. Κουρήτιν Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Vrat. a m. 1. Regg. B. D. Ald. Brub. Basil. solenni errore. Κουρήτων Guelph. Flor., quae correctio metrica videtur; certe Hermannus quoque ad Orph. p. 708 in producta syllaba postrema offendit, et propterea λείπον legendum iudicavit, sed nihil mutandum est, quum productio illa et in caesura et in nomine proprio sit.

1230. στενὰς Guelph.

1232. τότε ἄρ' ἀρπάγδην Reg. D.

1233. πέλαγός τε vulg. πέλαγος δὲ Med. Reg. A. et alii fortasse Regg., unde Brunck. lectore non monito sed sensu postulante dedit πέλαγόςδε, quod ipsum exhibet Vrat. — λιβυστικὸν Reg. A.

1235. ἐν' οὐκέτι vulg., quod ex vocabuli praecedentis syllaba finali natum videtur, nam ὅτ' οὐκέτι habent Med. Vrat. Vind. ὅθ' οὐκέτι

Regg. B. D. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

1236. βιάτο Regg. quinque, quibus falso Med. adjicit Brunckius.

1237. μνιόεντα Guelph.

1238. κωφή ex emendatione Valck. ad Ammon. p. 134 dedit Brunck., quae emendatio non solum necessaria est sed etiam loci elegantiam minuit, eamque a Valckenario prolatam miror, qui ipse κωφὸν κῦμα quid sit et eadem pagina et p. 137 sq. optime explicat. — ἐπικλύει Vrat. Vind.

1239. ἡερίη γ' ἄμαθος Basil. fortasse errore typ., sed inde Hoelzlin. Shaw. ἡερί ἡδ' ἄμαθος Reg. A.

1242. δὴ omittit Guelph. — τότε Vatt. A. B. C. D. — ἀπερεύγεται Regg. A. B. E.

1243. λάβρον Reg. A. — ἐνέωσεν ἄγεσθαι Guelph. et var. lect. ap. Schol. Flor., fortasse ex priora recensione.

1244. τρόπις Med. a m. 1. — παῦρον ἔλειπτο Flor. Ald. Brub. Basil. παῦρ' ἐλέλειπτο ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. ut multo elegantius, quam elegantiam non capio. Beckius praeterea falso dicit, olim lectum esse παῦρα λέλειπτο, ita enim nusquam legitur.

ἥερα καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς ἥερι ἴσα
 τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἀρδμὸν,
 οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταυγάσσαντο βοτῆρων
 αὐλίον, εὐκῆλῳ δὲ κατείχετο πάντα γαλήνη.

1250 ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τετιημένος ἐξερέεινεν.

„Τίς χθων' εὐχεται ἥδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
 „ἡμέας; αἶθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
 „δείματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερές ὀρμηθῆναι
 „πετράων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν ἰοῦσιν

1255 „βέλτερον ἦν μέγα δῆ τι μενοινώωντας ὀλέσθαι.

„νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν, ἐρυκόμενοι ἀνέμοισιν
 „αὐθι μένειν τυτθὸν περ ἐπὶ χρόνον, οἶον ἐρήμη
 „πέζα διωλυγίης ἀναπέπταται ἡπίροιο;“

“Ὡς ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμηχανίῃ κακότητος

1260 ἰθυνητὴρ Ἀγκαῖος ἀκηχέμενος ἀγόρευσε·

„Ὡλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξις
 „ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι
 „τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν ἀῆται
 „χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω

1246. ἥερι δ' ἴσα vulg. Recte vidit Buttm. Lexilog. I p. 122 δ' delendum esse; officit enim sensui et insertum est a librariis ad hiatum vitandum, quem ante ἴσος frequentat Homerus.

1248. καταυγάσσαντο vulg. καταυγάσαντο Vat. A. καταυγάσσαντο Vat. C. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod cum Brunck. et Beck. recepi. — βοτῆρα quinque Regg., quod Brunckius pro adjectivo eleganter positum ratus, ut βοτῆρα αὐλίον sit pro αὐλίον βοτηρικόν, recepit obsequente Beckio. Jure mireris, Brunckium suorum codicum amore ita obcoecatum fuisse, ut ad tales ineptias descenderit, et vel masculinum βοτῆρα cum neutro αὐλίον jungi posse crediderit. Sed corrector, cui emendationes codicum Regg. debentur, cautior fuit Brunckio, non enim βοτῆρα αὐλίον dedit sed βοτῆρα αὐλίου; sic in Reg. A. certe legi scio, quod celavit Brunckius.

1250. ἄλλος τετιημένον Reg. A.

1255. μενοινώωντας Vatt. A. C.

Vrat. Regg. B. E. contra metrum. Vulgatum μενοινώωντας ut formam inusitatam respuens Brunckius formam non minus inusitatam μενοινώοντας recepit ex Regg. A. D., cui obstant eadem, quae supra v. 219 contra eorundem librorum lectionem μοιμῶοντες monita sunt. Contra μενοινώωντες ipso illo μαίμῶοντες, quod illic verum esse vidimus, se tuetur.

1256. κα Brunck. sine libris et lectore non monito. — ἀνέμοισι Guelph.

1260. ἀκηχεμένοις vulg. ἀκηχέμενος Reg. E., quod sensui aptius cum Brunck. et Beck. recepi. Vulgatum recte monet Brunckius ex librorum praepostera circa metrum sollicitudine natam esse. — ἀγόρευε Guelph.

1261. ἰλόμεθ' Guelph.

1263. πεπτηῶτας Vrat. Vind. De hoc accusativo, quem praegreditur dativus ἄμμι, vid. quos laudavi ad Aesch. Choeph. 405. — ἦ κεν Vind.

1264. λεύσσω Med. a m. 1. et Vrat. a m. 1.

- 1265 „τῆλε περισκοπέων ἄλλα πάντοθεν· ἤλυθα δ' ὕδωρ
 „ξαινόμενον πολιοῖσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.
 „καί κεν ἐπισμυγεῶς διὰ δὴ πάλαι ἦδε κεάσθη
 „νηῦς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλὰ μιν αὐτὴ
 „πλημυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσεν.
 1270 „νῦν δ' ἡ μὲν πέλαγόςδε μετέσσυται, οἴοθι δ' ἄλμυ
 „ἄπλοος εἰλεῖται γαίης ὕπερ ὅσον ἔχουσα.
 „τοῦνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἅπ' ἐλπίδα φημι κεκόφθαι
 „ναυτιλίας νόστου τε. δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
 „φαίνοιεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἴηκεσαι θαάσσειν
 1275 „μαιομένῳ κομιδῆς. ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 „Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.“
 „Ὡς φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλόωντι,
 ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
 παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.
 1280 οἶον δ' ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδώλοισιν
 ἄνδρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἢ πολέμοιο

1265. ἤλυθα Flor. Ald. Brub. Basil.

1266. πολιοῖσιν vulg., quod ex Flor. fluxit, nam in codd. omnibus legitur πολιοῖσιν, unde revocavit Brunck. — ἐπιτροχάει Flor. Hinc hortulos suos irrigavit Dionys. Perieg. 203 ἄμπωτις ξηρῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.

1267. ἦδ' ἐκεάσθη Brunck. sine libris et lectore non monito.

1268. χέρσου Flor.

1269. πλημυρὶς Med. a m. 1. Ejus vocabuli mediam quum aliis locis producat Noster (II, 576 et IV, 1241), hic corripit ad exemplum Homeri Od. IX, 486 Τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῆμα, Πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, qui duo loci ita se invicem tuentur, ut nemini assensum laturus sit Blomfield., qui in Glossar. ad Aesch. Choeph. v. 180 utroque loco ἐκ delendum putat. — μεταχθονίην Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil., quod hoc loco non praeferendum est ut aliis, de quibus ad II, 300 monitum est, non enim hic μεταχθονίην idem significat quod μεταχρονίην, sed id exprimit, quod loco Homérico supra

laudato ἠπειρόνδε, i. e. μετὰ χθόνα, quae significatio in lexicis desideratur. Propterea etiam non is est librorum omnium consensus in μεταχρονίην, quem aliis locis observavimus.

1273. νόστου δαημοσύνην δέ τις Vatt. A. B. C. D. νόστου δὲ δαημοσύνην δέ τις Med. νόστου δὲ δαημοσύνην γέ τις Regg. quinque, in quibus omnibus ante νόστου interpungitur, perperam. Illud γε tamen ex Regg. receperunt Brunck. Beck., quamquam id ipsum perspicue correctori debetur, qui duplex δὲ ferre non poterat, sed interpunctionem mutandam esse non intelligebat.

1274. φήνειεν vulg. φαίνοιεν Vatt. A. C. Med. Guelph. Vrat Vind. Flor. Ald. Brub. Basil., quod propter librorum auctoritatem recepi.

1275. μαιομένων Med. a m. 1.

1277. ἔνεπον Vrat. Vind. — ἀσχαλόωντες Flor.

1279. χύτο καὶ χλόος Guelph.

1281. πολέμοιο vulg. πολέμοιο Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, cod. apud Dorvill. Vann. crit. p. 337, quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. et Beck. recepi.

- ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἢέ τιν' ὄμβρον
 ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
 ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέη ἰδρώοντα
 1285 αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἐνι φαντάζονται,
 ἢε καὶ ἡέλιος μέσῳ ἡματι νύκτ' ἐπάγησιν
 οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἡέρος ἄστρα φαείνη·
 ὥς τὸτ' ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 ἦλυνον ἐρπύζοντες. ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ
 1290 ἔσπερος· οἱ δ' ἐλεεινὰ χεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἀνδιχα δῆθεν ἕκαστος
 θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
 βὰν δ' ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἕκαστέρῳ αὐλιν ἐλέσθαι·
 ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
 1295 ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν
 καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἐπι. νόσφι δὲ κοῦραι
 ἀθρόαι Αἰήταο παρεστενέχοντο θυγατρί.
 ὥς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοθι πέτρης
 χηραμοῦ ἀπτήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
 1300 ἢ ὅτε καλὰ νάοντος ἐπ' ὄφρ' ὕσι Πακτωλοῖο

1282. λιμοῖο Regg. quatuor.

1283. μυρία ἔκλυσεν hiatum efficit, qui etsi fortasse ferri possit ut in pede quarto, tamen quia simplex ἔκλυσεν sensui etiam non satisfacere videtur, malim levissima mutatione scribi *μυρί' ἀνέκλυσεν*.

1284. ἰδρώοντα Guelph.

1285. *μύκας* Schol. Paris. *παροξύνωνως* scribit, probante Schaesero, qui hanc *τόνωσιν* analogia commendari recte animadvertit, eoque auctore sic *βαρυντόνωως* in Schneideri et Passovii lexicis scribitur. Sed et codices omnes vulgatam *τόνωσιν* tinentur, et Arcadius de accent. 106 ed. Bark. diserte testatur, *μυκὴ* contra similitum substantivorum analogiam ὀξύνεσθαι. — *φαντάζονται* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. C. D., qui merus error est, qualem mox in *φαείνη* observabimus, nam ῥέη et *ἐπάγησιν*, in quibus omnes libri consentiunt, conjunctivum unice verum esse docent.

1287. *φαείνοι* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. *φαείνει* Guelph. Regg. C. D. E.

1289. *ἦλυθον* vulg. inepte. *ἦλυνον* egregia emendatione reposuit Brunckius. — *ἐρεμνὴ* Med. a m. 1. Vrat. Vind.

1291. *ἕκαστοι* Flor.

1292. *ἀποφθίσσειαν* vulg. *ἀποφθείσειαν* Med. a m. 1. *ἀποφθίσσειαν* Med. a m. 2. Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C., quod recte receperunt Brunck. et Beck. *ἀποφθίσσειεν* Regg. A. D. E. perperam.

1293. *ἄλλω ἕκατέρῳ* Guelph.

1295. *νύχθ' ὑπὸ πᾶσαν* vulg., quod ex sola Flor. fluxit, nam *νύχθ' ἐπὶ πᾶσαν* habent Med. Ald. Brub. Basil. *νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν* Vatt. A. B. C. D. Guelph. (teste Hoerstellio) Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. E. Hoc igitur revocavi.

1299. *λιγέως* vulg. *λιγέας* Guelph. *λιγέα* Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Vulgata aut ex glössemate aut ex metri corrigendi studio nata est. Similia notata sunt ad I, 883.

κύκνοι κινήσουσιν ἔον μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
ἐρσήεις βρέμεται ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·
ὥς αἰ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίησιν ἐθείρας
παννύχαι ἐλεεινὸν ἰήλεμον ὠδύροντο.

- 1305 καὶ νύ' κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίσσθεν
νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῖναι
ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀνηνύστω ἐπ' ἀέθλω·
ἀλλὰ σφέας ἐλέησαν ἀμηχανίῃ μινύθοντας
ἡρώσσαι, Λιβύης τιμήοροι, αἵ ποτ' Ἀθήνην,
1310 ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
ἀντῶμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
ἔνδιον ἦμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαὶ
ἡελίου Λιβύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
ἔσταν, ἔλον δ' ἀπὸ χειρὸς καρήατος ἡρέμα πέπλον.
1315 αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἑτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ' ἔνεικεν
δαίμονας αἰδεσθεῖς· αὐτὸν δὲ μιν ἀμφαδὸν οἶον
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον.

„Κάμμορε, τίπτ' ἐπὶ τόσσον ἀμηχανίῃ βεβόλησαι;

„Ἰδμεν ἐποιχομένους χρύσειον δέρας· Ἰδμεν ἕκαστα

- 1320 „ὑμετέρων καμάτων, ὅσ' ἐπὶ χθονὸς, ὅσα τ' ἐφ' ὕγρην
„πλαζόμενοι κατὰ πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.

1301. κινήσουσιν vulg. conjunctivo male posito. κινήσουσιν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., unde restituerunt Brunckius et Beckius.

1303. ὥς οἷ — θέμενοι — παννύχιοι Flor.

1304. παννυχίας Vat. A. D. — ἰάλεμον Guelph. Schol. Paris., quod male probat Piers. ad Moer. p. 190.

1306. νώνυμοι Vatt. A. B. C. D. Vrat. a m. 1. Regg. quatuor. — ἐπιχθονίησι Reg. A.

1307. ἡρώων ὅχ' ἄριστοι legendum suspicatur Piers. ad Moer. p. 195, cujus suspicionis causam non video. — ἀνηνύτω Vrat. a m. 1. Vind. — ὑπ' ἀέθλω vulg., quod ex Flor. fluxit, nam in codd. omnibus legitur ἐπ' ἀέθλω, quod revocarunt Brunck. et Beck.

1308. ἐλέαιρον Guelph.

1311. ἀντῶμεναι Vrat.

1312. ὀξύτατοι Med. Guelph. Vrat.

1315. παλιμπεμπὲς Guelph.

1316. αὐταὶ ex conjectura Brunckius et Beck. male. Nulla est enim causa, quare subjectum tanta vi per αὐταὶ exprimi debeat, contra αὐτόν recte dictum est: ipsum cum, quamquam oculos averterat, allocutae sunt.

1317. προσέειπεν Med. a m. 1.

1318. ἔτι vulg., cui hic prorsus non est locus, quare non dubito, quin scripserit poeta ἐπὶ τόσσον, quo usus est III, 1146, idque in textum recipere eo minus dubitavi, quod in eandem conjecturam incidisse video Spitznerum Obs. in Quint. Smyrn. p. 252. Confusione vocularum ἔτι et ἐπὶ nihil frequentius.

1319. δέρος Med. a m. 1. Vrat. Regg. A. C.

1320. ὅσα Vrat. Vind. — χθόνα Regg. A. E.

1321. ἔργα ἐκάμεσθε Reg. A. ἔργ' ἐκάμνεσθε Reg. E. Hinc ἔργ' ἐκάμεσθε dederunt Brunck. et Beck. reliquis omnibus libris obstrepentibus. Vid. ad II, 1072.

- „οἰοπόλοι δ' εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ ἀνδῆεσσαι,
 „ἡρώσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἡδὲ θύγατρες.
 „ἀλλ' ἄνα· μηδέ τι τοῖον οἷζύν ἀκάχησο·
 1325 „ἀνστησον δ' ἐτάρους. εὖτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
 „ἄρμα Ποσειδάωνος ἐϋτροχον αὐτίκα λύσῃ,
 „δὴ ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν,
 „ὣν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ὕμμε φέρουσα·
 „καὶ κεν ἔτ' ἡγαθέην ἐς Ἀχαιΐδα νοστήσαιτε.“
 1330 „Ὡς ἄρ' ἔφαν, καὶ ἄφαντοὶ ἴν' ἔσταθεν ἐνθ' ἄρα ταί γε
 φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ Ἰήσων
 παπτήνας ἀν' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ χθονὸς ᾧδέ, τ' ἔειπεν.
 „Ἰλατ' ἐρημονόμοι κυδναὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
 „οὔτι μάλ' ἀντικρὺς νοέω φάτιν. ἧ μὲν ἐταίρους
 1335 „εἰς ἐν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμωρ
 „δήοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.“
 Ἡ καὶ ἀναΐξας ἐτάρους ἐπὶ μακρὸν αὖτει,
 ἀνσταλέος κονίησι, λέων ὥς, ὃς ῥά τ' ἀν' ὕλην
 σύννομον ἦν μεθέπων ᾠρεύεται· αἱ δὲ βαρεῖν

1322. χθόνιοι vulg., cujus corruptionis ansam praeuisse videtur praecedens οἰοπόλοι. χθόνιαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck. — Comma ante ἀνδῆεσσαι posuit Beck.

1323. ἡρώσσαι Vrat. Flor. Ald. — Etymol. M. 759, 1 τιμήοροι, ἡρώες καὶ ἔφοροι.

1324. μηδὲ τοὶ τοίων Reg. A. μηδ' ἔτι τοῖον Regg. C. E., quod receperunt Brunck. et Beck., neque ego spernerem, si in melioribus libris reperiretur, sed sic non praefendum est vulgatae, quae et ipsa non mala est.

1327. τίνετ' Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. E. ex frequente errore.

1328. ὣν ἐνεκά με Reg. A. ὦν ἔκαμε Regg. duo, quod receperunt Brunck. et Beck. ex more.

1329. καὶ μὲν Flor. — ἔτ' ἐπ' Vind.

1331. γαίνοντο suprascr. γίνοντο Guelph.

1332. ἀνά ῥ' ἔξετ' vulg. ἀνά ῥ' ἔξετ' Ald. ἂν ἄρ' ἔξετ' Vatt. A. B. C. D. et Regg. aliquot. ἀν' ἄρ'

ἔξετ' Vrat., quod recepi, ut saepissime apud Homerum legitur κατ' ἄρ' ἔξετο, nunquam κατὰ ῥ' ἔξετο.

1333. κυδναὶ Vatt. A. B. C. D., quorum auctoritate formam rariorem, a librariis saepe oblitteratam, pro vulg. κυδναὶ recepi. cf. Ruhnck. ep. crit. p. 167.

1334. ἀντικρὺς ex conjectura Brunck. Beck. male. Vid. ad III, 493.

1336. δῆωμεν vulg. perperam. δῆμεν a m. 1. δηῖωμεν a m. 2. Med. δηῖομεν Vatt. A. B. C. D. δῆομεν Reg. D. δηῖομεν Regg. A. C. E. In quibus δῆοιμεν latere perspicuum est, quod restituit Brunck. — δέ τι μῆτις ἀρίστη Guelph.

1338. κονίη Reg. A.

1339. βαρεῖα vulg. βαρεῖαι Regg. quatuor, unde Brunck. ex conjectura dedit βαθεῖαι. Duabus enim de causis vulgatam damnat, primum quod βαρύς non aptum sit leonis rugitui epithetum, deinde βαρεῖν scribere debuisset poeta. Prius nihili est, alterum recte monet. Sed βαθεῖαι ferri nequit, primum enim contra epicorum morem est illa ad-

- 1340 φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἄν' οὔρεα τηλόθι βῆσαι·
 δέλματι δ' ἄγραυλοί τε βόες μέγα πεφρίκασιν,
 βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὐ νύ τι γῆρυσ ἐτύχθη
 ὄιγεδανὴ ἐτάροιο φίλους ἐπικεκλομένοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἠγερέθοντο κατηφές· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
- 1345 ἀχνυμένους ὅρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρησιν
 ἰδρύσας, μυθεῖτο πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα.
 „Κλῦτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
 „στέρφεσιν αἰγείοις ἐζωσμένοι ἐξ ὑπάτοιο
 „αὐχένος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἥντε κοῦραι,
- 1350 „ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἂν δ' ἐκάλυψαν
 „πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφη χειρὶ, καὶ μ' ἐκέλοντο
 „αὐτόν τ' ἔγρεσθαι ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι λόντα·
 „μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τιῶσαι ἀμοιβήν,
 „ὧν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ἅμμε φέρουσα,
- 1355 „ὅππότε κεν λύσῃσιν εὐτροχὸν Ἀμφιτρίτη
 „ἄρμα Ποσειδάωνος. ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
 „τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. φάν γε μὲν εἶναι
 „ἠρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θυγάτρες,
 „καὶ δ' ὀπός' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονὸς ἠδ' ὅς' ἐφ' ὕγρην

jectivi collocatio, deinde βῆσαι ad-
 jectivo non eget, sed φθογγῇ aegre
 epitheto caret. Itaque correxi βα-
 ρείῃ, quod propter praecedens αἰ
 primum in βαρεῖαι corruptum est
 ut in Regg., deinde in βαρεία. —
 σύννομον de avibus hoc sensu dixit
 Aristoph. Av. 209, de hominibus
 Soph. Oed. Col. 333.

1340. οὔσαι pro βῆσαι Guelph.

1341. γε pro τε Reg. A. — πεφρί-
 κασσι Guelph.

1342. τις γῆρυσ Guelph.

1343. φίλοις vulg. φίλους Med.
 a m. 2. Guelph. Vrat. Reg. B. Flor.,
 quod suadente Brunckio in Appen-
 dice recte recepit Beck.

1346. πιφασκόμενος Regg. qua-
 tuor ut saepius.

1349. ἰξύος vulg. ἰξύας, quod
 conjectura assecutus erat Arnald.
 Lect. gr. p. 243, praebent Vatt. A.
 B. C. D. Med. Vrat. Vind., unde
 receperunt Brunck. et Beck. ἰξίας
 Reg. B.

1350. ἐπὶ κεφαλῆς Vatt. A. B. C.
 D., de quo nescio quid judicandum

sit. — μάλα σχεδόν Reg. A. — ἐκ
 δ' ἐκάλυψαν ex uno Reg. D. rece-
 perunt Brunck. et Beck., nescio quo
 jure.

1352. ἡμέας ὄρσαι Reg. A. —
 λόντας Vind.

1353. μενοεικέα Brub. Basil., quod
 transiit in ed. Hoelzlin. Shaw.,
 quamquam jam correctum est in ed.
 Steph. — τιῶσαι Guelph.

1354. ἔκαμε Vrat. Vind. Regg.
 duo, Brunck. Beck. ut v. 1328.

1355. δὴ pro κεν Guelph. Flor.
 Ald. Brub. Basil.

1357. τῆς γε vulg. τῆσδε Vatt. A.
 B. C. D. Vrat. Vind. Regg. quin-
 que, quod cum Brunck. et Beck.
 recepi. — ἴσχω omittunt Flor. Ald.
 Brub. Basil.

1359. καὶ ὅ' ὀπός' Guelph. —
 ἐφ' ὕγρῃς Guelph. Reg. A. Flor.
 Steph., sed quamquam ἐπὶ χθονὸς
 praecedit, et sensus hic quoque ge-
 nitivum postulare videtur, accusati-
 vus tamen non minus quam v. 1320
 retinendus est ex usu Homeri, qui
 nunquam alio casu quam accusativo

- 1360 „ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διδμεναὶ εὐχετόωντο.
 „οὐδ' ἔτι τάσδ' ἀνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀχλὺς
 „ἦν νέφος μεσσηγὺ φαινομένας ἐκάλυψεν.“
 „Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
 ἔνθα τὸ μήκιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
- 1365 ἐξ ἁλὸς ἠπειρόνδε πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
 ἀμφιλαφῆς, χρυσέῃσι μετήορος αὐχένα χαίταις·
 ῥίμφα δὲ σειςάμενος γυίων ἄπο νήχυτον ἄλμην
 ὤρτο θέειν, πνοιῇ ἵκελος πόδας. αἶψα δὲ Πηλεὺς
 γηθήσας ἐτάροισιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα.
- 1370 „Ἄρματα μὲν δὴ φημι Ποσειδάωνος ἔγωγε
 „ἦδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι·
 „μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι ἢ ἐπερ αὐτὴν
 „νῆα πέλειν· ἥ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
 „νωλεμὲς ἀργαλέοισιν ὀϊζύνει καμάτοισιν.
- 1375 „ἀλλὰ μιν ἀστεμφεῖ τε βίη καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
 „ὑψόθεν ἀνθέμενοι ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
 „οἴσομεν, ἥ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
 „οὐ γὰρ ὅ γε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἵχνια δ' ἡμῖν
 „σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν κατ' ὑπερθε θαλάσσης.“

ἐφ' ὑγρὴν utitur, etiam ubi genitivum exspectaveris ut II. X, 27 τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν Ἡλυθον ἐς Τροίην. Od. XX, 98 εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν Ἠγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν.

1361. οὐδέ τι vulg. οὐδ' ἔτι ex Vind. recte restituerunt Brunck. et Beck. — πη ἀχλὺς Reg. D.

1364. περάων Vind. — Μινύεσσιν vulg. Μινύησιν Vatt. A. C. Med. a m. 2. Guelph. Μινύαισιν Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1365. ἀνθορεν vulg. ἐνθορεν Reg. A. ἔκθορεν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind., quod quamquam improbante Dorvill. ad Charit. p. 329 recte propter librorum auctoritatem recepit Beck.

1366. ἀμφιλαφῆς quid sit explicat Wernick. ad Tryph. p. 116. — Posteriores versus partem imitati sunt Nonn. Dionys. I, 318 ἀμφιλαφῆς δεδόνητο παρήορος αὐχένι χαίτη. V, 189 παρήορον αὐχένι κόρυς. X, 205 ἐπήορον αὐχένι χαί-

την. et Tryphiod. v. 67 μετήορος αὐχένι κυρτῶ.

1369. ὀμηγερέεσσι Vatt. C. D.

1371. φίλοις Flor.

1372. προτιόσσομ' Flor. Ald. Steph.

1373. ἥ γὰρ ex Regg. A. D. E. receperunt Brunck. et Beck., sed multo aptius est vulgatum ἥ γὰρ, quo aptam esse suam interpretationem Peleus affirmat. — αἶψα ἔχουσα ἡμέας ἀργαλέοισιν Guelph. ἄμμε φέρουσα ἡμέας ἀργαλέοισιν Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Reg. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Perspicuum est in Guelph. prioris recensiois lectionem nobis servatam esse, in ceteris libris partem ejus male mixtam cum posteriore.

1375. ἀτειρέσιν Flor. Ald.

1378. ὑποδύσεται vulg. ὑποδύσεται Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1379. σημενέειν Guelph. — τις Reg. A. — μυχὸν Vat. C. μυχῶν suspicatur Steph., quod non aptum foret. — κατ' ὑπερθε Vat. C.

- 1380 Ὡς ἡὔδα· πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἦνδανε μῆτις.
Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς αἰδῶ
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυον ὁμφήν
ὑμέας, ὧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι νῆες ἀνάκτων,
ἧ βίη, ἧ ἀρετῇ Λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους
1385 νῆα μεταχρονίην, ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθεμένους ὧμοισι φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύην γε μὲν ἦ καὶ οἷζυν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κεῖνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἶον ὑπέσταν
1390 ἔργον ἀναγκαίῃ βεβημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
ὥς φέρον, ὥς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὧμων.
Λυσσαλέοις δ' ἦπειτ' ἱκελοι κυσὶν αἰσούντες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο

1380. ἐπίκλωπος legendum conjicit Matthiae obs. critt. p. 30 in-
epte et contra Apollonii usum.

1381. ὑπάκουον Vatt. C. D.

1382. αὐδὴν pro ὁμφήν Reg. D.
ex glossemate.

1384. ἦ τ' ἀρετῇ Brunck. Beck.
particula ex Brunckii conjectura in-
serta, ob molliorem sonum ut di-
cit, sed ita, ut infringatur oratio-
nis vis. — δίνας Regg. A. E.

1385. μεταχρονίην vulg. μετα-
χρονίην Vatt. A. D. Med. Guelph.
Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald.
Brub. Basil., quod revocavi. — ὅσας
Guelph. — ἄγεσθαι Vatt. A. B. C.
D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. qua-
tuor, ex solenni errore.

1386. ἐνθεμένοις Guelph.

1388. ἀνέτλησαν vulg. ἀνέπλησαν
Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
Regg. quatuor, Ald. Brub. Basil.,
quod et exquisitius et majore au-
ctoritate nixum recepi cum Brunck.
et Beck. Eandem varietatem Brun-
ckius laudat ex Oppian. Halient. I,
708. cf. Wessel. ad Herod. p. 731.

1389. αἶσαν Reg. A.

1390. βεβωλημένοι ex Regg. qua-
tuor receperunt Brunck. et Beck.
male. Ob id ipsum, quod saepe hoc
participio utitur noster, hic rejici-
endum est, eo facilius enim libra-
riis in mentem venire poterat, ut

usitatus participium sufficerent in
locum ejus, quod semel tantum III,
1249 legitur.

1391. οἷδμασι ex Regg. A. C. E.
recepit Brunck. obsequente Beckio.
ἐνδοθι Reg. D. Vulgatam Brun-
ckius ex glossemate natam putat,
nos contra scimus Regios illos codi-
ces glossematis et correctionibus
refertos esse. In iisdem libris sae-
pius οἷδματα pro ὕδατα etc. scri-
ptum est ut supra v. 608, infra v.
1601.

1392. φέρων Reg. A. — Posterius
ὥς omittunt Vatt. A. D. Med. a m.
1. Regg. A. D.

1394. ξηρῇ vulg., propterea ἔκειν-
το Flor. et δίψῃ Flor. Ald. Brub.
Basil. Sed ξηρῇ recte scriptum est
in marg. Reg. A., unde receperunt
Brunck. et Beck. Brunckius prae-
terea in ἔκειτο offendit, cujus loco
ἔτειρε aut simile quid malle se di-
cit, non intellectus a Wernickio ad
Tryph. p. 343. Id enim minime
ignoravit Brunckius, recte dici: ἡ
δίψα ἐπὶκείται τινι sitis urget ali-
quem; nostro vero loco dictum est:
ἡ δίψα ἐπέκειτο δυηπαθίῃ accede-
bat ad aerumnam, sed et hoc ἐπί-
κεισθαι recte significare nemo du-
bitare potest. Brunckius ἐπὶ non
cum ἔκειτο junxisse videtur. Ve-
ram et lectionem et constructionem
invenerat jam Stephanus.

- 1395 δίψα δυηπαθίη τε καὶ ἄλγεσιν, οὐδὲ μάτησαν
πλαζόμενοι· ἴξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἐνὶ Λάδων
εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεα ῥύετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἀτλαντος, χθόνιος ὄφεις· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἑσπερίδες ποίπνυον, ἐφίμερον αἰείδουσαι.
- 1400 δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαΐχθεις
μῆλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἴοθι δ' ἄκρη
οὐρῇ ἔτι σκαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
ἄχρῃς ἐπ' ἄκνηστιν κεῖτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὑδρης Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν οἷστῶν,
- 1405 μυῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἔλκεσι τερσαίνοντο.
ἀγχοῦ δ' Ἑσπερίδες κεφαλαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
ἀργυφέας ξανθῇσι λίγ' ἔστενον· οἱ δὲ πέλασσαν
ἄφνω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα κiónτων
ἔσσυμένως ἐγένοντο καταυτόθι. νώσατο δ' Ὀρφεὺς
- 1410 θεῖα τέρα, τὰς δὲ σφι παρηγορέεσκε λιτῇσιν.
„Δαίμονες ᾧ καλαὶ καὶ εὐφρονες, ἵλατ' ἀνάσσει,
„εἴτ' οὐν οὐρανίαις ἐναρίθμιοι ἔστε θεῆσιν,
„εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
„Νύμφαι· ἔτ' ᾧ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῖο,

1395. οὐδὲ μάτησαν Vrat. Vind., quod recepi pro vulg. οὐδ' ἔματησαν. Vid. ad II, 1072.

1400. δὴ τότε γ' ἤδη κείνος vulg. δὴ τότε δὴ τῆμος Vatt. A. C. Med. Vrat. Reg. A., quod a librariis profectum esse non potest; horum igitur vestigia secutus dedi δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος, nam δέ pro vulg. γε necessarium est, τῆμος autem est hodie ut IV, 252 et refertur ad χθιζὸν v. 1307, quod quum non intelligerent librarii et abundare τῆμος post τότε putarent, in κείνος mutarunt, ut I, 182 τῆνος pro κείνος in Guelph. vidimus.

1401. μείλιον Med. Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil. μῆλινον Reg. A.

1402. ἄκρη οὐρῇ ex Regg. quatuor receperunt Brunck. et Beck. sine causa. — ἐπὶ Guelph. — σκαίρεσκεν ex conjectura Brunck. Beck. sine causa; σκαίρεσκεν, ejusdem originis vocabulum, de caudae motu non minus apte dicitur. Eodem Quintus Smyrnaeus utitur loco si-

mili VIII, 321 ὅς δ' ἔτι ποσὸν Ὀρθος ἀνεσκαίρεσκε.

1403. ἄπνω pro ἄπνοος Reg. A.

1404. πικρῶν Vrat.

1406. κεφαλῆς sine libris et lectore non monito Brunck. Beck.

1407. λίγα στένον Guelph. — οἱ δ' ἐπέλασσαν Vatt. A. B. C. D. Vrat. Regg. tres, Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

1410. τὰς ex Regg. quatuor et mox σφι ex conjectura dedit Brunckius, quem sequitur Beck. male: illud τὰς prorsus otiosum est, vulgata autem optime se habet, σφι ad heroes referendum est, quorum utilitati consulens. Deas illas propitias reddere conabatur

1411. εὐφρονες vulg. ἐϋφρονες Vrat. Regg. quatuor (et alii fortasse libri, talia enim enotari non solent), Brunck. Beck.

1412. οὐρανίης et v. seq. καταχθονίης sine libris et lectore non monito Brunck. Beck.

- 1415 „δείξατ' ἐλδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι
 „ἢ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινα γαίης
 „ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαί, ῥόον, ᾧ ἀπὸ δίψαν
 „αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δέ κεν αὐτίς
 „δὴ ποτ' Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκώμεθα ναυτιλίῃσιν,
 1420 „δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων
 „λοιβὰς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.“
 „Ὡς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί· τὰ δ' ἐλέαιρον
 ἐγγύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
 ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑπόθι μακροὶ
 1425 βλάστεον ὄρπηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
 πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἤέξοντο.
 Ἐσπέρη αἰγείρος πτελέη δ' Ἐρυθρῆς ἔγεντο,
 Αἴγλη δ' ἰτείης ἱερὸν στύπος. ἐς δέ νυ κείνων
 δενδρέων, οἶαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐτως
 1430 ἐξέφανε, θάμβος περιώσιον, ἔκφατο δ' Αἴγλη
 μιλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.
 „Ἡ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειρα
 „δεῦρ' ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούρας
 „φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγχρύσεα μῆλα θεάων
 1435 „οἶχετ' ἀειράμενος· στυγερόν δ' ἄχος ἄμμι λέλειπται.
 „ἦλυθε γὰρ χθιζὸς τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν

1415. δείξατε ἐλδομένοισιν
 Guelph.

1417. ὥς pro ᾧ male Regg. A. C.
 E. — ἀπο Flor. Ald. Paris. Brub.
 Basil. male.

1418. καὶ pro κεν Vatt. A. D.
 Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor ex
 solenni errore; vid. ad I, 663. —
 αὐτίς vulg. αὐτίς Vrat. Reg. A. et
 plures fortasse Regg., nam Brunck.
 tacite hoc reposuit.

1421. λοιβὰς τε Med. Vrat.

1422. λισσόμενός τ' Regg. A. E.
 ex praepostera metri correctione ut
 solet in his libris. — ἐλέησαν ex
 conjectura Brunck. Beck. propter
 temporum rationem, sed iidem mox
 imperfecta βλάστεον et ἤέξοντο in-
 tacta reliquerunt. Omnino saepius
 jam apud Nostrum observavimus
 hunc liberiores ab aoristo ad imper-
 fectum et ab hoc ad illum transitum,
 in quo mox offendit Brunckius, mox
 non offendit; cf. I, 642. II, 838. 926.
 IV, 73. 127. 738. 1161. 1739.

1425. Observanda est forma im-
 perfecti ἐβλάστεον, qua tueri licebit
 praesens βλαστοῦσι apud Aesch.
 Choeph. 582, quod in βλάστουσι mu-
 tari voluit Buttm. Gr. maj. II p. 91. —
 τηλεθάοντα Flor. Ald. Brub. Basil.
 τηλεθέοντα Reg. A. τηλεθόοντα
 Reg. E., quod receperunt Brunck. et
 Beck. Sed apud Homerum quoque, et-
 si τηλεθόοντα est Od. VII, 114. XIII,
 196, τηλεθάοντας legitur II. XXII,
 423. Itaque non est quod unius libri
 auctoritate a vulg. recedamus.

1427. Ἐρυθρῆς Regg. A. E.

1428. ἰτύης Reg. A. et alii Regg.

1429. ῥοιαὶ Guelph.

1433. ἔμολε ex Regg. tribus
 Brunck. Beck.

1435. ᾧχετ' Vatt. A. B. C. D. —
 ἀειρόμενος vulg. ἀειράμενος Vatt.
 A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
 Regg. aliquot, Ald. Brub. Basil.
 Brunck. Beck.

1436. ὀλοώτατος Vrat. Vind.

- „καὶ δέμας· ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῷ ὑπέλαμπε μετώπῳ·
 „νηλῆς· ἄμφι δὲ δέρμα πελώριον ἔστο λέοντος
 „ῶμόν, ἀδέψητον· στιβαρὸν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης
 1440 „τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν λοβολήσας.
 „ἦλυθε δ' οὖν κἄκεῖνος, ἅτε χθόνα πεζὸς ὀδεύων,
 „δίψη καρχαλέος· παῖφασσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον
 „ὔδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὖ ποθι μέλλεν ἰδέσθαι.
 „ἦδε δὲ τις πέτρῃ Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
 1445 „τὴν ὅγ' ἐπιφρασθεῖς ἢ καὶ θεοῦ ἐννεσίησιν
 „λάξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἔβλυσεν ὔδωρ.
 „αὐτὰρ ὅγ' ἄμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στέρνον ἐρείσας
 „ῥωγάδος ἐκ πέτρης πλεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
 „νηδὺν, φορβάδι ἴσος ἐπιπροπесῶν, ἐκορέσθη.
 1450 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἀσπαστὸν, ἵνα σφίσι πέφραδεν Αἴγλη
 πίδακα, τῇ θεὸν αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ' ἐπέκυρσαν.
 ὥς δ' ὁπότε στεινὴν περὶ χηραμὸν εἰλίσσονται
 γειομόροι μύρμηκες ὁμιλαδὸν, ἢ ὅτε μυῖαι
 ἄμφ' ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηνῦναι
 1455 ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὥς τότε ὁλλεῖς

1437. βροσυρῷ Vrat. βλοσυρῷ Vind.

1438. νηλῆς emendat Matthiae obss. crit. p. 31, quod ad ὅσσε referatur, perperam. — πελώριον Vrat. Regg. tres.

1441. ἦλυθεν οὖν Vatt. A. B. C. D. fortasse recte.

1442. καρφαλέος Vrat. Vind. Flor. Hom. II. XXI, 541 δίψη καρχαλέοι. Nonn. Dionys. XXIX, 299 δίψη καρχαλέη κεκαφηότας, ubi Graef. minus bene καρφαλέη dedit, quamquam XIV, 426 scripserat λαίλαπα καρχαλέης ἀποσεύεται αὐτίκα δίψης et XLII, 91 χεῖλεσι καρχαλέοισι.

1444. ἦδη δὲ τις Vatt. A. B. C. D. ἦν δ' ἄρα τις Regg. quinque, ed. Paris., unde receperunt Steph. et Brunck., male, debebat enim esse ἔστι δ' ἄρα τις. Pejus etiam Hoelzlin. et Shaw. dederunt ἦδε δὲ τις, quod putant pro τῇδε poni potuisse. Optime se habet vulgata, nam in ἦδε inest loci significatio ut Theocrit. XXV, 18 αὐλὶς δὲ σφίσιν ἦδε τεῆς ἐπιδέξια

χειρός. cf. Schaef. Melett. p. 77 sq.

1445. αἰνεσίησι edd. veteres.

1447. πόδας pro πέδῳ Regg. A. E.

1450. τοῖς Vind. — ἐνθα pro ἵνα Reg. A.

1451. ὄφρ' ἐπίκηρος Vatt. C. D.

1452. χηραμὸν Reg. A.

1453. γειοτόροι Guelph. teste Brunck. γειοτόμοι teste Hoerstelio, quod verum est, sic enim et in Flor. legitur. Itaque in Brunckii editione fortasse merum est sphalma typogr., quod in errorem induxit et Gerhard. p. 58 et Schaeferum ad Gregor. Cor. p. 518. Similiter βωλοτομοὶ μύρμηκες vocantur a Philippo Thesal. LXXIII. — μύρμακες Guelph. — ἦτε μυῖαι Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

1455. ἄπληκτον vulg. absurde, quare Rutgersius ἄλληκτον, Arnaldus Lect. gr. p. 244 ἄπληστον emendandum judicarunt, sed ἄπληκτον Reg. E. ἄπληκτον Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod recte receperunt Brunck. et Reck. — μεμάασιν Guelph.

πετραίη Μινύαι παρὶ πίδακι δινεύεσκον.

καὶ πού τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν εἶπεν ἰανθεῖς.

„ὦ πόποι, ἦ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἐταίρους

„Ἡρακλῆος δίψῃ κεκμηότας. ἀλλὰ μιν εἴ πως

1460 „δήοιμεν στείχοντα δι’ ἡπείροιο κιόντες.

Ἢ, καὶ ἀμειβομένων οὔτ’ ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
ἔκριθεν ἄλλυδις ἄλλος ἐπαῖξας ἐρεΐνειν.

Ἰχθυα γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδητ’ ἀνέμοισιν

κινυμένης ἀμάθου. Βορέας μὲν ὠρμήθησαν

1465 νῆε δὴ πτερύγεσσι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις

Εὐφημος πῖσυνος, Λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ

ὅσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο Κάνθος.

τὸν μὲν ἄρ’ αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν ἠνορέη τε

ὤρσεν, ἔν’ Ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο,

1470 Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπη λίπε· μέμβλετο γὰρ οἱ

οὗ ἔθεν ἀμφ’ ἐτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.

ἀλλ’ ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεῖς ἄστν πολίσσας

νόστου κηδοσύνησιν ἔβη διζήμενος Ἀργῶ

τῆλε δι’ ἡπείροιο· τέως δ’ ἐξίκετο γαῖαν

1475 ἀγχιάλων Χαλύβων, τόθι μιν καὶ Μοῖρ’ ἐδάμασσαν.

1456. πίδακος ὕδωρ πετραίης habet Quint. Smyrn. III, 576.

1459. κεκμηότας vulg. κεκμηότες Med. κεκμηότας Vatt. A. B. C. D. Guelph. Regg. quatuor, Brunck. Beck. ut III, 234.

1460. δῆοιμεν Guelph. Flor. — στείχοντες Reg. A. στείχωμεν in marg. — κινύοντες Flor. Ald.

1461. οὔτ’ ἄρμενοι vulg. οὔτ’ ἄρμενοι Med. Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil. οὔτ’ ἄρμενοι Vatt. A. D. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1462. Vulgo commate post ἔκριθεν posito jungitur: οὔτ’ ἄρμενοι ἔκριθεν, et deinde ἐρεΐνειν legitur in Med. Ald. Brub. Basil., ἐρεΐνον in Vatt. B. C. Guelph. Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw., quod ignorasse videtur Wolf. praef. ad Hom. II. p. LVIII. Sed ἐρεΐνειν praebent Vatt. A. D. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. et Beck., sic enim sensus praestantior est; nam primum ex vulg. ἔκριθεν male se habet, quum delectos quos-

dam esse poeta dicere noluerit, deinde in ἐρεΐνειν vel ἐρεΐνον prolepsis foret, quum postea sequatur ὠρμήθησαν.

1463. ἐπηκυλινδεῖτ’ Brub. Basil. Hoelzlin. ἐπηλίνδετ’ Med. Ald. Flor. Steph., qui ἐπηλίνδοντ’ suspicatur. ἐπηλίνδητ’, quod a Camerario correctum commemorat Hoelzlin., praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. E. Schol. Paris., unde recte receperunt Brunck. et Beck. ἐπηλινδοῖτ’ Reg. D. — ἀνέμοισιν Med. Vrat.

1465. πεποιθότες Guelph. Vrat. Vind. Flor. — ποσσὶ τε vulg. male. ποσσὶ δὲ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1470. μέμβλετο Reg. A.

1473. ἐμήσατο διζήμενος Regg. A. C. E., unde Brunckius conjecit antiquiorem lectionem fuisse ἐμήσατο διζέμεν, sed nata videtur ex frequentissima litterarum μ et β confusione, ἐβήσατο vero librariorum sapientiae debetur.

1475. ὅθι scribi jubet Hermannus

- καί οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωΐδα σῆμα τέτυκται
 τυτθὸν ἄλὸς προπάροιθεν. ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
 μῶνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶσατο Λυγκεὺς
 τὼς ἰδέειν, ὥς τις τε νέω ἐνὶ ἡματι μῆνην
 1480 ἦ ἴδεν, ἦ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσιν ἰδέσθαι.
 ἔς δ' ἐτάρους ἀνιῶν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
 μαστῆρα στείχοντα κιχησέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἦλυθον Εὐφημός τε πόδας ταχὺς νῆε τε δοιῶ
 Θρηϊκίου Βορέω, μεταμῶνια μοχθήσαντες.
 1485 Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἐνὶ Κῆρες ἔλοντο.
 πῶεσι φερβομένοισι συνήντεες· εἶπετο δ' ἀνὴρ
 αὐλείτης, ὃ σ' ἐῶν μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάρουσι
 δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνε
 λαῖ βαλὼν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφανρότερός γε τέτυκτο
 1490 νῆωνος Φοίβοιο Λυκωρελοιο Κάφαυρος
 κούρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἣν ποτε Μίνως
 ἔς Λιβύην ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
 θυγατέρα σφετέρην· ἣ δ' ἀγλαὸν νῆα Φοῖβω
 τίκτεν, ὃν Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν.
 1495 Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγῃ Τριτωνίδι Νύμφῃ·
 ἣ δ' ἄρα οἱ Ναδάμωνα τέκεν κρατερόν τε Κάφαυρον,

ad Hymn. Hom. in Ven. 158, quia τόθι a poetis Alexandrinis poni non solet nisi aut ad hiatum vitandum et syllabam producendam, aut, quod ad Orph. Arg. 631 dixerat, post vocalem longam. Sed ut concedam semper τόθι dici, ubi illarum causarum una adsit, non sequitur, non posse etiam adhiberi sine illis causis. Nostro certe loco librorum omnium consensus hoc probare videtur. Itaque nihil mutavi. Nam cum τόθι posuerint post longam vocalem vel dipthongum, ubi Homerus semper ὅθι posuit, quidni etiam post syllabam longam consonante terminatam?

1477. αὐτὰρ Vrat. Vind.

1478. τῆλε Flor.

1479. Virgil. Aen. VI, 453 *qualem primo qui surgere mense Aut videt aut vidisse putat per nubila Lunam.*

1482. ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ ex Regg. quatuor receperunt Brunck. et Beck.

cum sensus detrimento; non enim reliqui ita redierunt ut Lynceus, conspecto Hercule.

1484. Βορέον Vatt. A. D. — μοχθίζοντες vulg. μοχθίσαντες Reg. D. μοχθήσοντε Reg. B. μοχθήσαντε Guelph. Vrat. Vind. μοχθήσαντες Vatt. A. D. Med. Regg. A. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

1485. οὐλόμενε Vrat.

1487. αὐλήτης Regg. quatuor. — ὃς ἐῶν vulg., quod bene correxit Brunck., quum pronomēn σέ aegre desideretur. — ὄφρ' Guelph. Flor. vid. ad III, 807.

1488. μετέπεφνε Vat. D.

1489. οὐ μιν vulg. sine sensu. οὐ μὲν ex Regg. A. C. E. reposuit Brunck. Jam saepius μὲν et μιν permutata observavimus ut II, 8. III, 725. IV, 673. 880. 1508. 1718.

1491. Ἀκακαλίδος Guelph.

1495. ἔπειτ' ἐμίγῃ Brunck. sine libris ne monito quidem lectore.

- ὅς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ δῆνεσσιν ἐοῖσιν.
οὐδ' ὅγ' ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
ὥς μάθον οἶον ἔρεξε. νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
1500 πενθόμενοι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνὶ ταρχύσαντο
μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἷ γ' ἐκόμισσαν.
"Ενθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ἡματι Μόψον
νηλειῆς ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπὴ θανάτοιο.
1505 κείτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἡμᾶρ ἀλύσκων
δεινὸς ὄφης, νωθῆς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·
οὐδ' ἂν ὑποτρέσαντες ἐνωπαδὶς ἀΐξειεν.
ἀλλὰ μὲν ᾧ ταπρῶτα μελάγχχιμον ἰὸν ἐνείη
ζωόντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,
1510 οὐδ' ὅπόσον πήχυιον ἐς "Αἶδα γίγνεται οἶμος,
οὐδ' εἰ Παιήων, εἴ μοι θέμις ἀμφοδὸν εἰπεῖν,
φαρμάσσοι, ὅτε μοῦνον ἐνιχρίμψῃσιν ὁδοῦσιν.
εὖτε γὰρ Ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεὺς
Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὔνομα μήτηρ)

1497. ἐπιρῶνεσσιν vulg. ut semper. Correxerit jam Stephanus, ut in Regg. A. C. E. scriptum invenit Brunck.

1498. οὐδ' ἄρ' Reg. A.

1500. πνθόμενοι vulg. contra metrum, πενθόμενοι Regg. quinque, ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. — γαίῃ τ' ἐνὶ Brunck. sine libris, neque monito lectore, secutus tamen est Beck.

1501. Vulgo versus praecedentis fine interpungitur, et deinde legitur μυρόμενοι δὲ τὰ μῆλα, inepte. Vera lectio Hoelzlini emendationi debetur, quam cum Brunck. et Beck. recepi. Corruptionis causa fuit prava interpunctio, quum enim μυρόμενοι τὰ δὲ μῆλα scriptum invenirent librarii, δὲ ut saepissime transposuerunt, ne tertio loco collocatum esset. — κατὰ σφέας Guelph.

1505. κείθι Guelph. — ἀλύσκων Vind.

1507. οὐδὲν pro οὐδ' ἂν Reg. A.

1508. ἀλλὰ κεν vulg., sed particulae κεν hic locus non est, quod neminem editorum animadvertisse miror. ἀλλὰ μιν praebent. Vatt. C. D., unde ἀλλὰ μὲν reposui, haec enim

modo v. 1489 permutata vidimus. — μελάγχχιμον ed. Paris. Steph. Shaw. 1509. βόσκειν Vatt. C. D.

1510. οὐδ' ὅσον ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. nescio qua causa, nam alteram formam et apud Homerum legerant et apud Nostrum supra v. 1359. — γίνεσθαι Med. Vrat. Regg. aliquot. γίνεσθ' Guelph.

1511. οὐδ' ἦν vulg. οὐδ' ἦ Regg. A. E. οὐδ' εἰ Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D. Flor. Ald. Brub. Basil., quod recte revocarunt Brunck. et Beck., quorum ille recte monet, εἰ a sciolo propter sequens εἰ mutatum esse.

1512. φαρμάσση vulg. propter vulgatum ἦν versu praecedente, sed φαρμάσσοι Vat. C. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. et inde Brunck. Beck. — ἐνιχρήμψῃσιν Flor. Ald. Brub. Basil.

1514. καλέεσκε Vrat. Vind. Regg. quatuor, unde Brunckius melius legi posse dicit; τόδε γὰρ καλέεσκε μιν, sed alteram formam post Clark. ad Il. XV, 338 recte tuetur Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 175.

- 1515 Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
 ὄσσαι κυανέου στάγες αἵματος οὐδας ἵκοντο,
 αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
 τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεστηρίζατο Μόψος
 λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
 1520 κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνησιν ἐλιχθεῖς,
 σάρκα δακῶν ἐχάραξεν. ἀτὰρ Μήδεια καὶ ἄλλαι
 ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φοῖνιον ἔλκος ἄφασσεν
 θαρσαλέως, ἔνεκ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν·
 σχέτλιος· ἥ τέ οἱ ἦδη ὑπὸ χροῖ δύετο κῶμα
 1525 λυσιμελές, πολλὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλὺς.
 αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυνῖα
 ψύχεται ἀμνηχανίῃ· ἔταροι δὲ μιν ἀμφαγέροντο
 ἥρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτη.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλεν
 1530 κεῖσθαι ὑπ' ἡελίῳ. πύθεσκε γὰρ ἐνδοθι σάρκας
 ἰὸς ἄφαρ, μυδρόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη.
 αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον

1516. κυανέαι Regg. quatuor.

1521. αὐταὶ ex conjectura reposuit Brunck. pro ἄλλαι, quod ipsi absurdum videtur, et secutus est Beckius. Sed ἄλλαι pro αἱ ἄλλαι positum est (vid. ad I, 910) et Μήδεια καὶ αἱ ἄλλαι ἀμφίπολοι est nota illa loquendi ratio, qua jam Homerus utitur, ut locis simillimis Od. VI, 84 ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κλον ἄλλαι. II, 411 μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται Οὐδ' ἄλλαι δμῳαί. cf. Heind. ad Plat. Gorg. 64. Boeckh. ad Plat. Min. p. 146. Creuzer. Meletem. I p. 87. Erf. et Elmsl. ad Soph. Oed. R. v. 7. Fritsch. Quaest. Lucian. p. 54 sqq.

1523. ἐπεὶ οὐ μιν Vrat. (ubi in marg. γρ. ἔνεκα) marg. Vind. marg. Reg. B. et var. lect. apud Schol. Paris., quod receperunt Brunck. et Beck. Sed cum haec lectio tam exigua auctoritate firmetur, ἐπεὶ ex glossemate natum videtur, Apollonius vero credendus est ἔνεκα pro conjunctione usurpasse ad exemplum Callimachi, quem id fecisse testatur Ammonius s. v. οὐνεκα. Alios locos, quibus ἔνεκα quia significat, habet Gerhard. p. 55, — ἄλγος pro

ἔλκος ex conjectura dedit Brunck., quem sequitur Beck., sine causa. Nam in negligentiore ejusdem verbi, quod modo praecessit, repetitione non offendendum esse supra vidimus ad I, 234, ὑπέρβιον vero adverbialiter accipiendum est, quod vidit etiam Schol. Paris., quo facto sensus idem exit, quem emendatione sua efficere voluit Brunckius: quia non magnopere ei vulnus dolebat.

1525. κέχνητ' ἀχλὺς Regg. quatuor. — Varro Atacinus ap. Serv. ad Virg. Aen. X, 396 ita reddidit: Semianimesque micant oculi luccaque requirunt.

1527. ἀμνηχανίης Flor. — δέ οἱ Reg. A.

1528. ἀδινὸι Reg. A.

1531. ἔρρεεν ἄχνη ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. male. Ἄχνη quomodo de putrida uligine dici possit, prorsus non intelligo, neque illa ἀπὸ χροὸς sed ἐκ χροὸς fluere dici debebat. Pilorum vero defluvium saepe tanquam summae putredinis signum commemoratur. Praeterea vulgatam tuetur etiam Etymol. M. p. 533, 26.

1532. ἐλάχαινον Vrat. Vind.

- ἔδουμένως μακέλησιν· ἔμοιρήσαντο δὲ χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα
1535 μυρόμενοι· τοῖς δ' ἄμφι σὺν ἔντεσι δινηθέντες
εὖ κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν πρήσοντος ἀήτεω
ἄμ πέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήραντο
λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὗ τινα μῆτιν
1540 δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
ὥς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἴμον,
εὐτέ μιν ὀξύτατον θάλλπει σέλας ἠελίοιο·
ροίζω δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δέ οἱ ὅσσε
σπινθαρύγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμῶντι
1545 λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ ῥωχμοῖο δύηται·
ὥς Ἀργὼ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
ἀμφεπόλει θηναῖον ἐπὶ χρόνον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἐπὶ μέλινθ' ἀείδειν.
1550 καὶ τοὶ μὲν Φοῖβου κτέρας ἴδρυνον ἐν χθονὶ βάντες·
τοῖσιν δ' αἰζηῶ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησεν
Τρίτων εὐρυβλῆς, γαίης δ' ἀνὰ βῶλον αἰείρας
ξείνι' ἀριστήεσσι προῖσχετο φώνησέν τε.

1537. ἔβησαν Reg. A. — πρήσοντος vulg. πρήσοντος Regg. quatuor. πρόσοντος Guelph., quod et Schol. Paris. legisse videtur, qui interpretatur πρόσσειν τὸ φυσᾶν. Brunckius et Beckius ex conjectura dederunt πρήθοντος, quod probari nequit. Dedit πρήσοντος ut supra IV, 819, quod tamen hic minus etiam quam illic pro futuro haberi potest. Itaque aut hic quoque πρήσαντος corrigendum est aut Apollonius credendus erit praesente πρήσω vel πρήσσω de venti flatu usus esse, quod hic codicum consensus duobus locis observatus fere suadere possit.

1538. πόρον vulg. πόρῳ Flor. πόρους Vatt. A. D. Guelph. Vrat. Vind. Reg. B., quod cum Brunck. et Beck. recepi, quamquam utraque lectio pari fere auctoritate nititur. — ἀπετεκμαίροντο vulg. ἀποτεκμήραντο Guelph. (teste Hoerstel., nam Brunck. ἀπετεκμήροντο enotavit)

ἀπετεκμήραντο Vat. C. Med. Vrat. Vind. Reg. B. Flor., quod cum Brunck. et Beck. recepi, quamquam et hic res dubia est; vid. supra ad v. 1422.

1540. φέροντο Guelph.

1541. δράσων Vind. — Imitari videtur Hesiodum ap. Strab. IX p. 424 καὶ τε δι' Ὀρχομένου εἰλιγμένος εἰσι δράκων ὥς, quemadmodum aut Hesiodum aut Nostrum Dionys. Perieg. 123 ὥς δὲ δράκων βλοσυρωπὸς ἐλλίσσεται κ. τ. λ.

1542. Homerus Il. XIV, 345 de sole loquens: ὀξύτατον φάος.

1544. σπινθάρυγες Flor. σπινθαρίγες Ald. — μαιμῶντι vulg. μαιμῶντι Reg. D. μαιμῶντι Guelph., quod recepi. Vid. ad IV, 219.

1549. γηγενέταις Regg. A. C. E. — ἐπιμέλινθ' Regg. aliquot, Flor. Ald. Brub. Basil.

1552. γαῖαν Flor. Ald. Brub. Basil.

- „Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίξαι
 1555 „ἐνθάδε νῦν παρ’ ἐμοὶ ξεινήϊον ἀντομένοισιν.
 „εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ’ ἄλος, οἷά τε πολλὰ
 „ἄνθρωποι χατέουσιν ἐπ’ ἄλλοδαπῇ περόωντες,
 „ἐξερέω. δὴ γάρ με πατὴρ ἐπιῖστορα πόντου
 „θῆκε Ποσειδάων τοῦδ’ ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω
 1560 „παραλίνης, εἰ δὴ τιν’ ἀκούετε νόσφιν ἑόντες
 „Εὐρύπυλον Λιβύῃ θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.“
 „Ὡς ηὔδα· πρόφρων δ’ ὑπερέσχεθε βώλακι χεῖρας
 Εὐφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.
 „Ἀπίδα καὶ πέλαγος Μινώϊον εἴ νύ που, “Ἡρώς,
 1565 „ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.
 „δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἰκάνομεν, ἀλλὰ βαρείαις
 „χρίμψαντες γαίης ἐπὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις
 „νῆα μεταχρονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λίμνης

1554. δέχθαι Vrat.

1557. ἐν ἄλλοδαπῇ sine libris nec monito lectore Brunck.; quem non minus tacite sequitur Beck.

1560. παρὰ πάλιν vulg. παραλίνης Guelph. Reg. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Hujus vocabuli prorsus eadem est ratio, quae adverbii συνεχέως, quod I, 1271. II, 189 invenimus. Παραλίνην habet etiam Dionys. Perieg. v. 253, ubi male et contra meliorum librorum auctoritatem adhuc παρὰ πάλιν scribitur.

1561. θηροτρόφον Guelph. μηλοτρόφῳ var. lect. ap. Schol. Paris. Similiter Λιβύην μηλοτρόφον vocat Pythia apud Herodot. IV, 155. 157, sed vulgatam lectionem confirmat versio Varronis Atacini apud Philargyr. ad Virg. Georg. III, 176 *feta feris Libye*.

1564. Ἀτθίδα vulg. Ἀπίδα var. lect. ap. Schol. Flor., contra Schol. Paris. inepte dicit τὸ δὲ Ἀτθίδα σημαίνει τὴν Ἀπίδα; male uterque de insula prope Cretam sita accipit. Vulgatum Ἀτθίδα ex mero errore natum videtur, prorsus enim intelligi non potest, quam ob rem de Attica interroget Euphemus, quam ne petebant quidem heroes. Contra plerique Peloponnesii erant, et in Peloponnesum ut proxime re-

deuntibus sitam Graeciae terram tendebant; de ea ipsos sciscitari docet v. 1570. 1577, eamque designat Ἀπίς, forma rarior pro usitatore Ἀπία, quam quum non intelligerent librarii, Ἀτθίδα scripserunt. De ipsa vero vocabuli forma minime dubitandum est, quum a Steph. Byz. s. v. Ἀπία diserte commemoretur, et sic ab Eratosthene eam regionem nominatam esse narretur. Itaque recepi lectionem praestantiorē.

1566. βαρείαις Guelph., quod placet Hoerstelio.

1567. ἐνὶ Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod Brunck. et Beck. receperunt, sed vulgatam, quae pari fere auctoritate nititur, commendat et sensus praestantia, non enim in finibus terrae procellas passi erant, et Apollonii usus, qui ἐπὶ πείρασι dixit II, 365. III, 679. IV, 1175. 1227. 1597. ἐνὶ πείρασι semel tantum I, 81, ubi de iis sermo est, quae in media regione facta sunt. — ταῖς δὲ Vrat.

1568. μεταχρονίην vulg., sed μεταχρονίην Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. et E. a m. 2. Ald. Brub. Basil., quod revocare non dubitavi; vid. ad II, 300. — ἐκομίσσαμεν Vrat. Vind. — εἰς Vrat. Vind., quod tacite dedit Brunck.

- „χεῦμα δι' ἡπίρου βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν,
 1570 „πῇ πλόος ἐξανέχει Πελοπηίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δεῖξε δ' ἄπωθεν
 φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης·
 „Κεῖνη μὲν πόντοιο διήλυσις, ἔνθα μάλιστα
 „βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκάτερθε δὲ λευκαὶ
 1575 „ὀηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
 „ὀηγμίνων στεινὴ τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 „κεῖνο δ' ὑπὲριον θείην Πελοπηίδα γαῖαν
 „εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
 „δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἄλὸς οἶδμα βάλητε,
 1580 „τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργμένοι ἰθύνεσθε,
 „ἔστ' ἂν ἄνω τελνῇσι· περιρρήδην δ' ἐτέρωσε
 „κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὕμιν ἀπήμων
 „ἀγκῶνος τετάνυσται ἀπὸ προὔχοντος ἰούσιν.
 „ἀλλ' ἔτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη
 1585 „γινέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.“
 „Ἴσκεν εὐφρονέων· οἱ δ' αἰψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
 λίμνης ἐκπρομολεῖν λεληημένοι εἰρεσίησιν.
 καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τέως
 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν εἶσατο λίμνην

1570. ἐξανάγει Reg. D. ἐξενάγει
 Reg. A. ἐξενέγει Reg. C.

1571. ἄπωθεν Vind. Schol. Paris.
 ἄπωθεν Med. Vrat.

1575. ἡδὲ pro ἡ δὲ Ald. Brub.
 Basil. Hoelzlin. — μεσηγὺ Med.
 Guelph. Vrat. Vind.

1577. ὑπ' ἡέριον Vatt. A. C. Vrat.

1581. περιρρήδην Brunck. Beck.
 ut solent.

1583. τετάνυσται ἰθὺς ἀπὸ προὔ-
 χοντος Vatt. C. D. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Regg. quinque. Ex qua
 lectione quum syllabae duae redun-
 darent, ἀπὸ omissum est in Vatt.
 A. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Steph.
 Hoelzlin. Shaw. Sed Brunckius re-
 cte vidit ἰθὺς potius ejiciendum es-
 se, quia propter primae syllabae
 quantitatem metro repugnat. At
 quaeritur, quomodo illud ἰθὺς, quod
 ferri nullo modo potest, in libros
 irrepsit, cujus rei causam invenire
 non possum, nisi forte ΙΟΤΣ ex
 ΙΟΤΣ natum est, ut antiqua lectio

fuisse videatur: τετάνυσται ἰούσιν
 ἀπὸ προὔχοντος.

1584. μῆτις Flor.

1585. γινέσθω vulg., quod ex
 Regg. C. E. correxit Brunck.

1587. λεληημένη Vind.

1588. ἐπιπρονέοντο Vrat. Vind. —
 αὐτὰρ ὅγ' ὥμοις ex conjectura de-
 dit Brunck., quae neque probabilis
 est, nemo enim dixerit, quomodo
 ὥμοις in τείως mutari potuerit, ne-
 que necessaria; nam neque τείως
 otiosum et ineptum est ut putat
 Brunck., sed significat: interea dum
 illi navem conscendebant et prove-
 hebantur, neque dativus ὥμοις tan-
 topere desideratur; quum enim
 Brunckius dicit, ἀναθέσθαι ab A-
 pollonio nunquam nisi adjecto da-
 tivo usurpari, male cepit locum IV,
 1376, ubi dativus ὥμοις non a par-
 ticipio ἀνθέμενοι pendet, neque ob-
 stat quidquam, quominus ἀναθέ-
 σθαι τι in universum significet: sar-
 cinam sublatam ferre.

1590 εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὐ τις ἐσέδρακεν, οἶον ἄφαντος
αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη
θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναΐσιμος ἀντεβόλησεν.
καὶ ῥά οἱ Αἰσονίδην μῆλων ὃ τι φέρτατον ἄλλων
ἦνωγον ῥέξαι καὶ ἐπευφημῆσαι ἐλόντα.

1595 αἶψα δ' ὅγ' ἐσσυμένως ἐκρίνατο, καὶ μιν αἰέρας
σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχολῆσιν.

„Δαῖμον, ὃ τις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδε φαάνθη,
„εἴτε σύ γε Τρίτων, ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν,
„ἢ Νηρῆα θυγάτρες ἐπικλείουσ' ἄλοσύδναι,

1600 „ἴλαθι καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὅπαζε.“

Ἡ ῥ', ἅμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαιμοτομήσας
ἦκε κατὰ πρύμνης· ὃ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνος

1605 στέλλη, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
εἶθαρ ἐπιτροχάων. ὃ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερθεὶς
ἔσπεται, ἀργινόμεντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ
ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·
ὥς ὅγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὀλκήϊον Ἀργοῦς

1593. Αἰσωνίδην Vrat. Αἰσονίδη
Reg. D.

1594. ἐπευφημήσαν Vatt. A. B. C.
D. Med. Vrat. Vind. male.

1595. ἐῦ κρίνατο ex conjectura
Brunck. ἐπεκρίνατο ex Reg. D.
Beck., uterque sine causa et contra
metrum.

1596. σφάξαι Med. et Vrat. ex
ras.

1597. τῆσδ' ἐφαάνθη ex Regg.
A. E. receperunt Brunck. et Beck.

1598. εἴτε σε Τρίτων Vatt. C. D.
Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor,
quod sensus causa praestat, sed con-
tra metrum peccat, nisi quis libri
primi v. 267 in auxilium vocare,
eumque vicissim ex hoc loco firma-
mentum accipere dicere velit. εἴτε
σε γε Reg. A. male. — Φόρκυν ex
uno Reg. B. receperunt Brunck. et
Beck. sine causa, immo ex hoc, qui
nostro loco est, librorum consensu,
probabilius fit, quod ad v. 828 hu-
jus libri legendum proposui Φόρκυν
pro Φόρκω.

1601. ἢ ἅμα καὶ εὐχολῆσιν in

Guelph. legi narrat Brunck., unde
meliolem lectionem ἢ καὶ ἅμ' εὐχο-
λῆσιν erui posse putat. Sed Hoer-
stelius in illo libro ἢ ῥά καὶ εὐχολῆσιν
legi testatur, eique fere majorem fi-
dem tribuo. — οἷδματα ex Regg. A.
C. D. E. receperunt Brunck. Beck.,
sed in his libris hanc vocem saepius
a sciolo, qui poetam corrigere vo-
lebat, repositam esse ad y. 1391
monitum est.

1602. βένθος Guelph.

1603. ἐτήτυμον Flor.

1604. ἐπ' εὐρέα Vrat. Vind. Regg.
quinque, quod neque optimorum libro-
rum auctoritate commendatur, ne-
que sensui aptum est, receptum ta-
men a Brunck. et Beck.

1605. στέλλει vulg. στέλλη Vatt.
A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg.
quatuor, Brunck. Beck. — ἐῦπει-
θέα Brunck. Beck.

1606. ἐπὶ τροχάων Vatt. A. D. — ἐπ'
omittunt Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil.

1607. ἐπὶ στομάτεσσι Vatt. C. D.
Med. Vrat. Vind. Ald. Regg. qua-
tuor, vix recte.

- 1610 ἦγ' ἄλαδε προτέρωσε. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
κράτος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας ἔστ' ἐπὶ νηδύν,
ἀντικρὺ μακίρεσσι φυὴν ἔκπαγλον εἵκτο·
αὐτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δίκραιρά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
κῆτεος ὀλκαίη μηχανέτο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
1615 ἄκρον ὕδωρ, αἵτε σκολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις,
μήνης ὥς κεράεσσιν ἐειδόμεναι, διχόωντο.
τόφρα δ' ἄγεν, τείως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσση
νισσομένην· δῦ δ' αἴψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὁμάδησαν
ἦρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
1620 ἔνθα μὲν Ἀργῶός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς
ἦδ' Ἡοσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασιν
βωμοί· ἐπεὶ κεῖν' ἦμαρ ἐπέσχεθον. αὐτὰρ ἐς ἧῶ
λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξι' ἔχοντες

1612. ἀντικρὺς Brunck. ex conjectura, non magis necessaria quam v. 1334.

1613. ὑπὲκ ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. male: ὑπό recte hoc sensu cum genitivo struitur, v. Herm. ad Eur. Hec. 53, et statim v. 1646 ita recurrit. De ὑπαὶ vid. ad II, 1229. — δίκραιρά οἱ vulg. male et contra metrum, sed δίκραι ῥά οἱ Vatt. A. D. Reg. E. δίκραιρά οἱ Vrat. Vind. Regg. C. D., quod recepi, debet enim vocabulum propter sequens οἱ postremam syllabam brevem habere, neque, nisi hoc esset, in ᾧ desinere posset, cf. Spitzner. de vers. her. p. 26 sqq. p. 33. Sed dum de accentu silent viri docti, in vocabuli significatione nescio quomodo offenderunt; et primum quidem Heringa Observ. c. XIII, cum cauda δίκραιρά ei durius dictum videretur, δίκραιά emendavit, quo, ut de metrico vitio taceam, nescio quid profecerit, hoc enim idem significat quod δίκραιρά, et rem minus etiam apte exprimit, quum non tota cauda bifida fuerit, sed extrema tantum ejus pars. Brunckius autem, quum et in Regg. codd. illas lectiones invenisset, quibus supra ad accentum corrigendum usus sum, et in ed. Paris. δίκραι ῥά οἱ, quod merum est vitium typographicum, δίκρη ῥά οἱ emendavit et in textum recepit, sequente Beckio,

quod, ut vocabuli formam non morder, postquam Schaef. praef. ad Apollon. p. XV ejus patrocinium suscepit, in eandem reprehensionem incurrit, in quam Heringae conjectura, nam eundem sensum, quem vulg., eumque minus apte exprimit. Non praetermittendum est, hac Brunckii emendatione versum etiam hiulcum reddi, quod teretes ejus aures non sensisse miror.

1614. ἀλκαίη Vatt. A. B. Flor. Steph. Hoelzlin. Ox. In reliquis libris omnibus ὀλκαίη legitur, quod recte praetulerunt Brunck. et Beck. Fortasse et hoc ex iis est, quae in priore recensione ad exemplum Callimachi scripta postea mutavit poeta, nam Callimachus teste Schol. ἀλκαίην a leone ad alia animalia transtulerat, cf. Ruhnck. ad Callim. fragm. p. 547 sq. — ἀκάνθας Med. a m. 1. Vind. et ut videtur Vrat. a m. 1.

1617. ἄγς ex Flor. Brunck. Beck. ut solent. — ἐπιπροέθηκε Vatt. C. D.

1618. νισσομένην vulg. νισσομένην Guelph. Vrat. Vind. Reg. D. Brunck. Beck. — μέσον βύθον Guelph.

1619. ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν vulg. errore frequentissimo. ἐν ὀφθαλμοῖσιν Guelph. Brunck. Beck. ex notissimo usu Homérico.

1623. λαίφεσι Flor. Ald. — αὐτὴν omittit Guelph.

γαῖαν ἐρημαίην πνοιῇ Ζεφύροιο θέεσκον.

1625 ἦρι δ' ἔπειτ' ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προὔχοντος ἴδοντο.

αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφειεν, ἤλυθε δ' αὔρη
ἀργέσταιο Νότου· κεχάροντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.

ἦμος δ' ἥελιος μὲν ἔδν, ἀνὰ δ' ἤλυθεν ἀστήρ.

1630 αὐλῖος, ὅς τ' ἀνέπαυσεν οἷζυροὺς ἀροτῆρας,
δὴ τότε ἔπειτ' ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος.

ἰστίᾳ λυσάμενοι περιμήκεά τε κλίναντες

ἰστὸν ἐϋξέστησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν

παννύχιοι καὶ ἐπ' ἡμαρ, ἐπ' ἡματι δ' αὖτις ἰοῦσαν

1635 νύχθ' ἐτέρην. ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα

Κάρπαθος· ἔνθεν δ' οἷ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον

Κρήτην, ἣτ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἀλλὶ νήσων.

Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλοιο
ῥηγνύμενος πέτρας εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,

1640 Δικταίην ὄρμοιο κατερχομένους ἐπ' ἰωγῇν.

τὸν μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων

ῥίξης λοιπὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν

Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον

τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.

1645 ἀλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυνὴ τέτυκτο

χάλκεος ἡδ' ἄρρηκτος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος

σύριγξ αἵματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τήν γε

1628. πρὸς μνήταιο Νότου Guelph. Flor. fortasse ex priore recensione, quamquam hoc venti epitheton, per se sane aptum, alibi me legere non memini. — χάροντο Med. a m. 1. κεχάροντο Vatt. C. D. κεχάραντο Reg. B. χήραντο Regg. A. C. D. E., quod perperam receperunt Brunck. et Beck. — In ridiculum errorem inciderunt Hoelzlin. et Beck., qui in versionibus latinis ἰωῇ acceperunt de clamore, quo gaudium suum testati sint heroes, quum vertere deberent: *lactati sunt venti flatu*, hoc enim significat ἰωῇ ut Il. 276. XI, 308.

1634. ἰοῦσι vulg. sine sensu. ἰοῦσιν Med. Vrat. ἰοῦσαν Regg. A. D. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck.

1635. δ' omittunt Vatt. A. D.

1637. νήσον Vind.

1638. Τάλλως Med. a m. 1.

1639. πίσματ' Med.

1640. ἐπιωγῇν Schol., unde receperunt Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck. Sed quamquam ita etiam in Vatt. A. B. legitur, non video causam a reliquorum omnium librorum lectione recedendi, praesertim quum praepositio hic non bene abesse posse videatur, Homerus autem uno loco, quo hoc vocabulo utitur, Od. V, 404, pluralem ἐπιωγαί posuerit, in quo eum secutus est Oppian. Halieut. II, 550, et simplex ἰωγῇ eodem sensu legatur Od. XIV, 533.

1644. ποσὶ Vrat. Vind. ποσὶν Med.

1647. Vulgatum αὐτὰρ ὁ τήν γε λεπτός ὑμῇν κ. τ. λ., quod in textu exhibui, sensu caret, quare Brun-

- λεπτὸς ὑμῖν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
οἱ δὲ δύη μάλα περ δεδμημένοι αἰψ' ἀπὸ χέρσου
1650 νῆα περιδδείσαντες ἀνακρούεσκον ἑρετμοῖς.
καὶ νύ κ' ἐπισμυγεῶς Κρήτης ἑκάς ἤερθησαν
ἀμφοτέρων δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
εἰ μὴ σφιν Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσεν.
„Κέκλυτέ μεν. μούνη γὰρ ὄλομαι ὑμῖν δαμάσσειν
1655 „ἄνδρα τὸν, ὅστις ὅδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
„ὃν δέμας, ὁππότε μὴ οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών,
„ἀλλ' ἔχετ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἑρῶς
„πετράων, εἴως κεν ἐμοὶ εἴξιε δαμῆναι.“
„Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντο
1660 νῆ' ἐπ' ἑρετμοῖσιν, δεδοκημένοι ἦντινα ῥέξοι
μῆτιν ἀνωϊστως· ἡ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἐκάτερθεν
βήσατ' ἐπ' ἰκριόφιν· χειρὸς δὲ ἑ χειρὶ μεμαρπῶς
Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληῖδας ἰούσαν.
1665 ἔνθα δ' αἰοιδῆσιν μειλίσσετο, μέλπε δὲ Κῆρας

ckius ex conjectura dedit τῆς γε, quod recepit etiam Beck., sed verborum ὁ τῆς γε λεπτὸς ὑμῖν, maxime articuli ὁ collocatio epicum poetam prorsus dedecet, neque ὑμῖν recte dici potest πείρατα ἔχειν, sed ὁ ad Talum referri debet. Itaque poetae manum levissima mutatione restituere posse mihi videor scribendo: αὐτὰρ ὁ τὴν γε, λεπτοσύνην, ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο, sed hic venam illam, tenuissimam (ab adjectivo λεπτόσυνος), mortis vitaeque terminum habuit, ut Meleag. Carm. XXI ἐν σοὶ μοι ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου. Vitium jam antiquum est, nam Schol. illud ὑμῖν agnoscere videtur. In textu autem nihil mutare ausus sum.

1649. δεδηγμένοι Guelph.

1650. περιδδείσαντες ex more Brunckius et Beck. Legitur sic in Vat. A. — ἀνεκρούεσκον ex Regg. quatuor Brunck. Beck. vid. ad I, 1074.

1651. καὶ νύκτ' Flor. Ald. Brub. Basil. — ἐπὶ σμυγεῶς Reg. A.

1652. ἀμφοτέροις Guelph.

1653. σφι ex Regg. D. E. Brunckius et Beck. — λιλαιομένοις Flor.

1654. δαμάσσαι Reg. D.

1656. ὑπ' ἀκάματος Steph. fortasse errore typoth. — πέλοι vulg. πέλοι ex Med. et Regg. C. D. recte receperunt Brunck. et Beck., nescit enim Medea, utrum immortalis sit nec ne.

1659. ἐρύοντο Guelph. Flor.

1660. ἑρετμοῖσι Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. C. D. E. Brunck. Beck. — ῥέξει Guelph. ῥέξει Vat. D. Med. Reg. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Sed vulgata ut librorum auctoritate ita sensus praestantia commendatur.

1663. βήσετ' Regg. A. D. ut saepe.

1664. ἐκόμιζεν Med. Vrat. — κληῖδος vulg. ut I, 358. Correxuit Brunck.

1665. ἔνθ' αἰοιδῆσιν Guelph. — αἰοιδῆσι Vatt. A. B. C. D. Regg. C. D. E. Brunck. Beck. — θέλγε vulg. μέλπε Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil., quod et aptius et maiore auctoritate firmatum recte receperunt Brunck. et Beck. Vulgata, quae ex Guelph. et Flor. fluxit, fortasse prioris recensio est. — τε pro δὲ malim, quod sensus postulare videtur

θυμοβόρους, Ἀἶδαο θοὰς κύνας, αἱ περὶ πᾶσαν
ἡέρα διενεύουσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.

τὰς γουναζομένη τρεῖς μὲν παρεκέκλετ' αἰοιδᾶις,
τρεῖς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον ἐχθοδοποῖσιν

1670 ὄμμασι χαλκείοιο Τάλῳ ἐμέγηρεν ὀπωπᾶς·

λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρίεν χόλον, ἐκ δ' αἰδηλα
δείκηλα προῖαλλεν ἐπιζαφελὸν κοτέουσα.

Ζεῦ πάτερ, ἧ μέγα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται.

εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῆσί τε μούνον ὄλεθρος

1675 ἀντιάει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.

ὥς ὄγε χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι

Μηδείης βρίμη πολυφαρμάκον. ἂν δὲ βαρείας

ὀχλίζων λάϊγγας ἐρυνέμεν ὄρκον ἰκέσθαι,

πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἰχῶρ

1680 τηκομένῳ ἱκελος μολίβῳ ῥέεν· οὐδ' ἔτι δηρὸν

εἰστήκει προβλήτος ἐπεμβεβαὼς σκοπέλοιο.

ἀλλ' ὥς τις τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίῃ ὑψόθι πεύκη,

τήντε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ' ἡμιπλήγα λιπόντες

ύλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἧ δ' ὑπὸ νυκτὶ

1668. παρακέκλετ' Med.

1669. ἐχθοδοποῖσιν Vatt. A. B. C.
D. Med. Guelph. Ald. Brub. Basil.
forsitan recte, si cum ἄλλοδαπός et
similibus contuleris.

1670. ὄμμασι deest in Guelph.

1671. λευγαλέος δὲ οἱ πρίεν χό-
λος corrupte Etymol. M. p. 688, 8.
— πρίε Brunck. Beck. ex more. De
vocabuli significatione, in qua hae-
sitavit Brunckius, v. Lobeckius ad
Soph. Aj. 1019. Buttm. Lexilog.
II p. 256. — ἐν δ' αἰδηλα Flor.

1672. δίκηλα Regg. quinque, Vrat.
ἔκκηλα Vind. — ἐπὶ ζαφελὸν Vatt.
C. D. ἐπιζάφελον male Brunck.

1673. θάμβος ἐνὶ φρεσὶν Vatt.
A. B. C. D. θάμβος ἐνὶ φρεσὶν Vrat.
Vind. θάμβος ἐνὶ φρεσὶ Med. Reg.
A., quam varietatem nescio unde na-
tam dicam.

1674. λυγρός pro μούνον ex uno
Reg. D. Brunck. et Beck., quem li-
brum optimum dicit Beck., quum
pessimum dicere deberet. Illud μού-
νον ad sensum necessarium esse in-
tellexit Brunck. et in versione ex-
pressit Beck., sed elegantius sup-
primi et huc e glossemate invectum

putant. Nescio qualis sit elegantia,
ex qua illud vocabulum omittitur, in
quo rei cardo versatur et quo dem-
to sensus mancus evadit.

1676. χάλκεος Vind.

1677. βρίμη Vrat. — ἐν δὲ Regg.
A. E. ed. Paris. Steph. — Prius he-
mistichium corrupte laudat Etymol.
M. p. 214, 10 Μηδείης ποτὲ βρί-
μη φαρμάκον.

1678. ὀχλίζων Vat. D. — ὄρκον
Med.

1679. Corrupte laudat Apollonii
nomine non addito Etymol. M. p. 728,
32 πτερέῳ στόνυχι τρέψε σφυρόν.
— πετραίῃ Guelph. — σχεδὸν pro
σφυρόν Guelph. Flor.

1680. μολύβδῳ Regg. A. C. E. μο-
λύβῳ ed. Paris. Steph., quod male
receperunt Brunck. et Beck. v. Hom.
II. XI, 234. — οὐδέ τι vulg., quod
tacite correxit Brunck.

1681. Similiter Quint. Smyrn. V,
51 εἰστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαῖα
κατ' ἄκρης.

1682. Comparatio ducta est ex
Hom. II. XIII, 389 sqq.

1683. ἦν τε Flor. — θοῆς
Vat. C.

- 1685 ῥιπῆσιν μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὖτε
 προυνόθεν ἔξαγεῖσα κατήριπεν· ὥς ὅγε ποσσὶν
 ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἤωρεῖτο,
 ὕστερον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπείρουι κάππεσε δούπῳ.
 κεῖνο μὲν οὖν Κρήτη ἐνὶ δῇ κνέφας ἠϋλίζοντο
 1690 ἦρωες· μετὰ δ' οἷ γε νέον φάεθουσιν ἐς ἠῶ
 ἱερὸν Ἀθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντο,
 ὕδωρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἔρετμοῖς
 παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.
 Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
 1695 νύξ ἐφόβει, τήν περ τε Κατουλάδα κικλήσκουσιν·
 νύκτ' ὅλοήν οὐκ ἄστρα διῖσχανεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ
 μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος ἢ τις ἄλλη
 ὠρώρει σκοτίνη μυχάτων ἀνιούσα βερέθρων.
 αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀτδῇ, εἴθ' ὕδασιν ἐμφορέοντο,
 1700 ἡεῖδειν οὐδ' ὅσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
 νόστιον, ἀμηχανέοντες, ὅπη φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
 χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλη ὀπὶ Φοῖβον αὖτει,
 ῥύσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρρεεν ἀσχαλόωντι
 δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύκλαις,
 1705 πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
 Αἰτοῖδῃ, τύνῃ δὲ κατ' οὐρανοῦ ἵκεο πέτρας

1685. ῥιπαῖσι Regg. tres. ῥιπῆσι
 Vat. D., quod dederunt Brunck. et
 Beck. ex more. — πρῶτιστα Guelph.
 Flor.

1686. ἔξαγεῖσα Guelph.

1689. ἐνὶ pro vulg. ἐνὶ scripsi,
 ut cum ἠϋλίζοντο jungatur ut I,
 94.

1691. ἱερὸν Med. Guelph.

1695. Versum laudat Suidas s. v.
 κατουλάς.

1696. Vulgo versus praecedentis
 sine commate, post ὅλοήν puncto
 distinguitur, ut νύκτ' ὅλοήν epexe-
 gesis sit ad κατουλάδα, quod scho-
 liastae foret, non poetae. Delevi
 punctum, ut accusativus a διῖσχανεν
 pendeat, quod flagitat sensus. — δὲ
 ἴσχανεν Vatt. A. B. C. D. δῇ ἴσχα-
 νεν Vrat. — οὐδ' ἀμαρυγαὶ vulg. sed,
 quod majorem vim habet, οὐκ ἀμα-
 ρυγαὶ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat.
 Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1697. μελάγχροος vulg. μέγα χάος

Vatt. A. B. C. D. Reg. D. μελάγχα-
 λος Guelph. μέλαν χάος Vrat. Vind.
 Regg. A. B. C. E. Flor., quod e cod.
 restituerat jam Dorvill. Obs. Misc.
 vol. IV p. 5 s. et recte receperunt
 Brunck. et Beck. — ἢ τις Ἀιδου
 correxit Hemsterhus. ap. Piers. Ve-
 risim. p. 216. ἢ τις αἰδονῇ emenda-
 vit et in textu scripsit Brunck., u-
 terque sine causa, modo ne quis
 vulgatam inepte cum Hoelzlino et
 Beckio ita interpretetur, ut ἄλλη
 oppositum sit praecedenti οὐρανό-
 θεν, alia, quae non coelitus demis-
 sa est caligo. Immo ἄλλη σκοτίνῃ
 est alter Tartarus, altera infero-
 rum caligo, ut ἄλλη Κύπρις ἄνασσα
 altera Venus ap. Musaeum de Her.
 et Leandr. v. 33.

1699. φορέοντο Guelph.

1701. ὅποι Reg. A.

1706. οὐρανὸν Flor. — ἵκετο
 Vind.

δίμφοι Μελαντίους ἀριήκοος, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
ἦνται· δοιάων δὲ μιῆς ἐφύπερθεν ὀρούσας,
δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχεθες ὑπόθι τόξον·

- 1710 μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὸς περὶ πάντοθεν αἴγλην.
τοῖσι δέ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρ' ἐφράνθη
νῆσος ἰδεῖν ὀλίγης Ἴππουρίδος ἀντία νήσου,
ἔνθ' εὐνάς ἐβάλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' Ἡὼς
φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
1715 ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος σκιόεντά τε βωμὸν
ποίεον· Αἰγλήτην μὲν εὐσκόπου εἵνεκεν αἴγλης
Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε λισσάδα νήσου
Ἰσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνεν.
ῥέξον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέξειν
1720 ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν· ὃ δὴ σφέας ὁππότε δαλοῖς
ὔδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλλείβοντας ἴδοντο
Μηδείης δμῳαὶ Φαιηκίδες, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένον, οἷα θαμειᾶς

1707. Μελαντίους habet Etymol. M. p. 142, 54.

1708. ἦντ' αἰδιάζων Vind.

1709. ἀνέσχεθεν Guelph.

1710. μαρμαρέη — αἴγλη Regg. quatuor (μαρμαρέην — αἴγλη Reg. A.), quod recepit Brunckius, βιὸς hujus lectionis gratia in βιοῦ mutans; sed et deteriorum librorum haec est lectio, et minus poetica, et ad βιὸς, in quo libri omnes consentiunt, mutandum cogit, et ἀπολάμπειν cum accusativo jungunt hujus aetatis poetae.

1712. ὑπουρίδος Guelph. — ἐγχόθι νήσου Guelph. non pro ἐγγύθι, ut putat Brunck., sed pro ἀγχόθι, quemadmodum legitur in Flor. Non erat tamen, quod ἀγχόθι in textum reciperet Beck. probante, ut ait, Ruhnkenio ep. crit. p. 315, qui id ne voluisse quidem videtur. Pluribus jam hujus quarti libri locis observavimus, in Guelph. et Flor. proprias quasdam lectiones reperiri, quae non aliunde sunt notae, sed non idcirco in textum continuo recipiendas, fortasse ex priorē recensione oriundas.

1714. φεῦγεν vulg. inepte φέγγεν Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1715. σκιόεντα cum et per se cum βῶμον non bene coeat et propter praecedens σκιερῷ displiceat, probabilis est conjectura viri docti in Ephem. Jenens. 1814 p. 269 emendantis θυόεντα, coll. Hom. Il. θ, 48. ψ, 148. Od. θ, 363.

1718. μὲν vulg. inepte μιν Vat. C., quod ex conjectura reponendum esse viderat Steph., quo auctore reposuit Brunck. Jam saepius μὲν et μιν confusa vidimus. vid. supra ad v. 1489.

1719. οἷά κεν Guelph. (silente Hoerstelio), unde ὅσσα κεν emendandum judicavit Brunck., et in textu dedit Beck. sine causa. De ἄν omissio jam supra sermo fuit ad I, 480.

1720. ἐφοπλίσσειαν Guelph.

1721. αἰθομένοισι Med. αἰθόμενοις Guelph. — ἐπὶ λείβοντας Reg. B. ἐπιλείβοντας Regg. A. C. D. E., quod receperunt Brunck. et Beck. ex more; vid. ad I, 1133.

1722. οὐκέτ' vulg. οὐκ ἔτ' Vrat. Vind., quod tacite dedit Brunckius, quemadmodum apud Homerum scribitur οὐκ ἔτ' ἔπειτα Il. II, 379, quamquam οὐκέτ' ἔπειτα XII, 73.

1723. ἐνὶ Med. Vrat. Vind. — γέλων Vatt. A. B. C. D. et Regg. A. C. E., ex quibus recepit Brunck. et

ἀλὲν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὀρόωσαι.

1725 τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοβέεσκον ἔπεσιν
χλεύῃ γηθόσυνοι· γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσιν
κερτομὴ καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δὲ νῦ κείνης
μολπῆς ἥρώων νήσῳ ἔνι τοῖα γυναιῖκες
ἀνδράσι δηριόωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς

1730 Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἱλάσκονται.

Ἄλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
μνήσαςτ' ἔπειτ' Εὐφρημος ὄνειρατος ἐννυχίοιο,
ἄξόμενος Μαιῆς νῆα κλυτόν. εἶσατο γάρ οἱ
δαιμονίῃ βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ

1735 ἄρδεσθαι λευκῆσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος,
ἐκ δὲ γυνὴ βῶλοιο πέλειν ὀλίγης περ εὐούσης,
παρθενικῇ ἱκέλη· μίχθη δὲ οἱ ἐν φιλότῃτι
ἄσχετον ἱμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἥντε κούρην
ξευξάμενος, τὴν αὐτὸς ἔῳ ἀτίταλλε γάλακτι·

1740 ἣ δὲ ἔμειλιχλοῖσι παρηγορέεσκεν ἔπεσιν·

cum Brunckio Beck., sed hac attica forma abstinuit et Homerus et ceteri poetae epici, et ut γέλω, in melioribus certe libris habet Hom. Od. XVIII, 349. XX, 8. 346, ita Noster dicit ἰδρῶ II, 87. IV, 656. ἥρω II, 766. Μίνω III, 1107. — θαμιάς Vind.

1724. βοοκτασίας Vind.

1725. ἐπεστομέεσκον Vatt. A. D. Regg. A. C. Schol. Paris. ex frequentissima litterarum β et μ confusione, ἐπιστομέεσκον Reg. B. a m. 1. ἐπιστοβέεσκον Reg. D., quod ex hoc uno libro recepit Brunck. vid. ad I, 1074. — ἐπέεσσιν Vrat. Vind.

1726. ἀνεδαίετο μέσσῳ Guelph. Flor. vid. quae ad v. 1712 monita sunt.

1729. δηριόωντες Vind.

1730. ἱλάσκονται Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Reg. B. perperam.

1731. πίσματ' Med. a m. 1.

1735. ὑπὸ Regg. A. C. E., unde receperunt Brunck. et Beck. Secutus sum optimorum librorum auctoritatem, vid. ad II, 1229.

1738. κούρη suprascr. ν Vrat. κούρη Reg. A. κούρη Regg. C. D. E.,

unde Brunckius dedit ὀλοφύρετο δ' ἥντε κούρη, ξευξάμενος. Sed ut taceam, heroe non satis dignam esse hanc comparisonem, ipsa comparatio non recte potest ita nude institui, quasi puellae omnes et semper fierent. Comparat quidem Hom. II. XVI, 7. τίπτε δεδακρύσαι, Πατρόκλεις, ἥντε κούρη, sed ibi subiiciuntur ἥθ' ἅμα μητρὶ κ. τ. λ. quae flendi causam continent. Addere poterat ex Nostro I, 269. κλαίονσ' ἀδινώτερον, ἥντε κούρη, sed ibi quoque sequuntur, quae causam indicent. Teneo igitur vulgatam hoc sensu: lamentabatur ut qui puellam secum junxisset, quam etc., qui sensus confirmatur v. 1742 οὐ κούρη, quamquam fateor me aliorum locorum non meminisse, quibus ἥντε cum participio ut qui, quippe qui significet.

1739. τὴν δ' αὐτὸς vulg. puncto praecedente, male; δ' omittunt Guelph. Flor. Regg. quatuor, quos recte secutus est Brunck. — ἀτίτηλε ex conjectura Brunck. Beck. Jam saepius vidimus Brunckium imperfecta sine causa in aoristos mutare.

1740. ἐπέεσσιν Vrat. Vind.

- „Τρίτωνος γένος, εἰμὶ, τεῶν τροφὸς, ὦ φίλε, παίδων,
 „οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκῆς.
 „ἀλλὰ με Νηρῆος παρακάτθεο παρθενικῇσιν
 „ἄμ πέλαγος ναίειν Ἀνάφης σχεδόν· εἰμι δ' ἐς αὐγὰς
 1745 „ἡέλιου μετόπισθε τεοῖς νεπόδεσσιν ἐτοίμῃ.“

Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνηστὶν κραδίη βάλεν ἔκ τ' ὀνόμηνεν
 Αἰσονίδην· ὁ δ' ἔπειτα θεοπροπίας Ἑκάτοιο,
 θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείκατο φώνησέν τε.

- „ὦ πόποι, ἦ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.
 1750 „βῶλακα γὰρ τεύξουσι θεοὶ πόντονδε βαλόντι
 „νῆσον, ἵν' ὀπλότεροι παίδων σέθεν ἐννάσσονται
 „παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
 „τήνδε τοι ἡπείροιο Λιβυστίδος. οὐ νύ τις ἄλλος
 „ἀθανάτων, ἢ κεῖνος, ὅ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.

- 1755 „ὦς ἔφατ'· οὐδ' ἄλλωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
 Εὐφῆμος· βῶλον δὲ θεοπροπίησιν ἱανθεὶς
 ἤκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέροθι
 Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφὸς Εὐφῆμοιο,
 οἱ πρὶν μὲν ποτε δὴ Σιντηΐδα Λῆμνον ἔναιον,
 1760 Λῆμνου τ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
 Σπάρτην Αὐτεσίωνος εὖς παῖς ἤγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' οὔνομα Θήρης

1741. θεῶν Guelph. — φίλαι Vind.

1743. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ex more, sine libris nec monito lectore. — παρακάτθετο vulg. sine sensu. παρακάτθεο ex emendatione Pierisoni Verisim. p. 217. dederunt Brunck. et Beck., sed id ipsum perspicue exhibent Guelph. et ed. Flor., quam si accuratius inspexissent editores, conjectura non opus fuisset.

1744. αὐτὰς Ald. Brub. Basil.

1745. μετόπισθεν Med. Vrat. — τεοῖσι Med. a m. 1. Flor.

1746. ἐπιμνηστὶν Vrat. — κραδίη vulg. inepte. κραδίη Vatt. C. D. ut correxit Brunck.

1747. Αἰσονίδη Vrat. Vind. Αἰσονίδη Vatt. A. D. Med. Guelph. — θεοπροπίης Guelph.

1749. ὦ πέπον Guelph., de qua lectione v. Gerhard. p. 58 sq.

1751. ἐννάσσονται vulg. ἀνάσσονται Guelph. ἐννάσσονται Vrat. Vind. ἐννάσσονται Vatt. A. B. C. D. Med. Regg. quinque, Brunck. Beck., quod jam conjectura assecutus erat Piers. Verisim. p. 217.

1753. οὐδέ τις vulg. οὐ νύ τις Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod recte praetulerunt Brunck. et Beck.

1759. Σιντιάδα vulg. Correxuit Brunck. ex I, 608, ubi Σιντιήδα in Vind. invenimus simili errore scriptum.

1760. Λῆμνου δ' ἐξελαθέντες sine libris dedit Brunck. et lectore non monito. Secutus est Beck., sine causa. — Τυρρήνοισι Reg. A.

1761. εἰσαφίκανον Vrat. Vind.

1762. Θήρης Regg. A. D. E.

1763. Hunc versum omittit Guelph. propter homoeoteleuton, quo minus

ἐξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' Εὐφρήμοιο.

- 1765 Κεῖθεν δ' ἀπτερέως διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες
 Αἰγλήνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοί γε
 ὕδρείης πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίῃ μετὰ νῆάδ' ἰκέσθαι.
 ἄμφω γὰρ χρεῖώ τε καὶ ἄσπετος οὖρος ἔπειγεν.
 1770 ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφοροῖας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσιν
 κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.

- “Ἰλατ ἀριστῆων μακάρων γένος· αἶδε δ' αἰοιδὰι
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν αἰδεῖν
 1775 ἀνθρώποις. ἦδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἰκάνω
 ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμιν ἄεθλος
 αὐτίς ἀπ' Αἰγλήνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριῶλαι ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
 γαῖαν Κεκροπίην παρὰ τ' Αὐλίδα μετρήσαντες
 1780 Εὐβόλης ἐντοσθεν, Ὀπούντιά τ' ἄστεα Λοκρῶν,
 ἀσπασίως ἀκτὰς Παγασηΐδας εἰσαπέβητε.

versum omisum probare debebat
 Pierson. Verisim. p. 217.

1765. De adverbio ἀπτερέως longa est disputatio Wernickii ad Tryphiod. v. 85, qui nostro loco vertit: *tarde*. Contra Scholl. interpretantur *τάχιστα*, recte, est enim i. q. *ἰσοπτερώς*, *ὁμοπτερώς*, ut explicat Schol. ad Lycophr. 623. Illud *tarde* sensus loci non fert. Ἀπτερέως ex Hesiodo laudat Etymol. M. p. 133, 4 et p. 183, 24, ubi Apollonii nomen restituendum judicat Ruhnck. epist. crit. p. 189.

1766. ἀκταῖσιν Med. a m. 1. Vrat. Vind. ἀκτῖσιν Guelph.

1767. δηριόωντο Guelph. Flor.

1771. ἐνθέμενοι vulg. Ex ingenio restituit Brunckius, quod sensus postulat. Saepissime *εν* et *αν*

in compositis permutata supra observavimus ut I, 62. 358. 1125. II, 628. III, 1298. 1320. IV, 188. 708. 1365. 1778.

1775. ἀνθρώποισι δὴ Vatt. A. D. Med. ἀνθρώποισιν δὴ Vrat. Vind.

1777. αὐτίς Brunck. ex Vind. ut videtur (nam sic in Vrat. legitur), sed lectore non monito et sine causa. — ἀνερχομένων Reg. A.

1778. ἐνέσταθεν vulg. ἐνέσταθεν Vatt. C. D. Med. Vrat. Reg. B., quod cum Brunck. et Beck. recepi, quamquam utraque lectio sensui apta est, ut in tanta permutationis facilitate (v. ad v. 1771) optio difficilis sit.

1779. γαῖην vulg. γαῖαν Med. Vrat. ut jam dudum scribere editores debebant.

1781. Versum omittit Med. — ἀσπασίας Guelph.

APOLLONII RHODII ARGONAUTICA.

AD FIDEM LIBRORUM MANUSCRIPTORUM ET
EDITIONUM ANTIQUARUM RECENSUIT, INTE-
GRAM LECTIONIS VARIETATEM ET ANNOTA-
TIONES ADIECIT, SCHOLIA AUCTA ET
EMENDATA INDICESQUE LOCUPLE-
TISSIMOS ADDIDIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOLUMEN SECUNDUM.

L I P S I A E

SUMTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI

MDCCCXXVIII.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

V. 1. Ἀρχόμενος. Ἀπὸ περιεκτικοῦ ῥήματος ἡ μετοχή ἐσημαίεται. Περιεκτικὰ δὲ εἰσιν^{a)} ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος ἐμφαίνουσιν^{b)}. οἷον Βιάζομαι, Δωροῦμαι, Σφαγιάζομαι. Οὕτω καὶ τὸ Ἀρχομαι. Τὸ μὲν τι σημαίνει^{c)}, ἀπὸ σοῦ τὴν ἀρχὴν ποιῶμαι. ἔθος γὰρ ἀπὸ Θεῶν προοιμιάζεσθαι [ὥς Ἀρατος].

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα

τὸ δὲ τι σημαίνει^{d)}, ἐξουσιαζόμενος^{e)} ὑπὸ σοῦ, οἷον ἐνθουσιῶν. Παραπλησίως γὰρ τοῖς μαινομένοις οἱ ποιηταὶ ἐνθουσιῶσιν^{f)}. Ἐνιοὶ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρξάμενος κεῖσθαι φασὶ τὸ ἀρχόμενος. Ὁ οὖν λόγος, ἀρχαιρεσιασθεὶς ὑπὸ σοῦ^{g)}, εἰς μνήμην ἄξω τὰ ἐνδοξα τῶν Ἀργοναυτῶν^{h)} ἔργα.

[Παλαιγενέων. Διαφέρει τὸ παλαιὸν τοῦ ἀρχαίου. Τὸ μὲν παλαιὸν πᾶν καὶ ἀρχαῖον. τὸ δὲ ἀρχαῖον οὐ πᾶν παλαιόν. Τὸ γὰρⁱ⁾ ἀρχαῖον σημαίνει καὶ τὸ ἀρχῆς ἔχεισθαι.]

V. 4. Ἀργῶ. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ τὴν Ἀργῶ ἀπὸ Ἀργου τοῦ κατασκευάσαντος. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἀργου τοῦ Φρίξου υἱοῦ. Ταύτην δὲ φασὶ πρώτην ναῦν γενέσθαι (μακράν). Ἄλλοι δὲ λέγουσι, Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι· ὅθεν καὶ Δαναῖς ἐκλήθη.

Ἐϋζυγον, ἥγουν εὐκάθεδρον.

V. 5. Τοίην γὰρ Πελλίης. Τὸ τοίην τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς.

Οἷη γὰρ^{k)} φύλλων γενεῇ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν^{l)}. καὶ αναφορικῶς.

Ἀλλὰ καὶ ὥς τοίη περ ἑοῦσα^{m)}.

Νῦνⁿ⁾ δὲ δύναται μὲν ἐπὶ θαυμασμοῦ κεῖσθαι τοῦ κατὰ ἀνείρεσιν^{o)} λόγου· δύναται δὲ καὶ κατὰ ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα^{p)}.

a) Sic Paris. Vulg. ἐστίν. b) σημαίνουσιν P. c) τὸ μέντοι σημαινόμενον P. d) κατ' ἄλλο δὲ σημαινόμενον P. e) ἀρχαιρεσιαζόμενος P. f) ἐνθουσιάζουσι P. g) Sic recte P. Vulg. ἀρξάμενος ἀπὸ σοῦ. h) Sic P. Vulg.

Ἀργοναυτικῶν. i) μὲν teste Ruhnck. k) γε P. περ edd. Homeri. l) Hom. II. VI, 146. m) Hom. II. III, 159. n) Τοῦτο P. o) τὴν αἵρεσιν P. p) ἀναφορὰν τὴν ἔπειτα φερομένην.

[Φάτις δὲ καὶ φήμη ἐπειδὰν ἐπὶ μέλλοντος λέγωνται, προῤῥησίν τινα σημαίνουσιν ^{q)}.]

V. 9. Ἄναυρον λέγει τὸν χείμαρρον. Οἱ γὰρ ἐξ ὕδατων συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται.) [Ἄναυρος λέγεται ὁ χείμαρρος ποταμός.]

V. 11. Προχοῆσι. Τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσῃ ^{r)}, προχοαὶ λέγονται. Ὡς Ὅμηρος·

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι [διῦπετέος] ^{s)}.

V. 14. Ἦρης δὲ Πελασγίδος. Ὅμηρικῶς τὴν Ἦραν Πελασγίδα εἶπεν, ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς χώρας. Πελασγοὶ γὰρ ἐλέγοντο οἱ τὴν Φθιωτικὴν κατῴκου, ὥς φησιν Ὅμηρος·

Νῦν δ' αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ ^{t)} Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον ^{u)}. ἀφορίζων αὐτὸ τῆς Πελοποννήσου, ἣν Ἀχαικὸν Ἄργος καλεῖ.

V. 23. Πρωτά νυν Ὀρφῆος. Ἡρόδωρος δύο εἶναι Ὀρφεῖς φησίν· ὧν τὸν ἕτερον συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. Φερεκύνδης ἐν τῇ ^{v)}, Φιλάμμωνα φησὶ καὶ οὐκ Ὀρφέα συμπεπλευκέναι· εἶναι δὲ Ὀρφέα, κατὰ μὲν Ἀσκληπιάδην, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης· κατὰ δὲ ἐνίους, Οἰάργου καὶ Πολυμνίας. Ζητεῖται δὲ, διὰ τί Ὀρφεὺς ἀσθενῆς ὧν συνέπλει τοῖς ἥρωσιν. Ἡ ὅτι ^{w)} μάντις ὧν ὁ Χείρων ἔχρησε, μὴ [ἄλλως] δύνασθαι τὰς Σειρήνας παρελθεῖν αὐτοὺς Ὀρφέως μὴ συμπλέοντος ^{x)}. Οὕτως ^{y)} Ἡρόδωρος.

V. 25. Πιμπληΐδος. Πιμπληΐς ^{z)} χωρίον κατὰ Πιερίαν. Οἱ δὲ, ὄρος Θράκης. Οἱ δὲ, κρήνην καὶ κώμην τῆς Πιερίας.

V. 27. Θέλξαι. Ἀπατῆσαι καὶ τέρψαι. Τάσσεται ^{a)} δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς μετὰ βλάβης ἀπάτης. Νῦν δὲ ὑπερβολικῶς κεῖται.

Ἀοιδάων δὲ ἐνοπῇ, [ἀντὶ τοῦ] τῇ τῶν ὠδῶν εὐρυθυμία. (Οὐκ εὖ δέ· ἡ γὰρ ἐνοπή καὶ ἐπὶ θορύβου τίθεται.) [Λέγεται δὲ ἐνοπή καὶ ὁ θόρυβος.]

V. 29. Θρηϊκίης ζώνης. Ζώνη ἐστὶν ^{b)} ὄρεινός τόπος ^{c)} οὕτω καλούμενος [ἐν Θράκῃ]. καὶ πόλις ὁμώνυμος, ὥς φησι Νίκανδρος.

V. 30. Ἐξείης στιχόωσιν ^{d)}. Στοιχηδὸν ^{e)} εἰσεὶ καὶ ἐξῆς πυκναί.

V. 31. Πιερίηθεν. Πιερία ὄρος Θράκης, ἐν ᾧ διέτριβεν Ὀρφεύς. (Φησὶ δὲ Ἡρόδωρος, ὅτι παρήνευσεν ὁ Χείρων τῷ Ἰάσονι, ὅπως τὸν Ὀρφέα σὺν τοῖς Ἀργοναύταις παραλάβῃ.)

[V. 34. Τὸ δὲ Βιστωνίδι κοιρανέοντα γράφεται καὶ Βιστωνίτας κοιρανέοντα ^{f)}.]

q) Haec in codice male post sequens scholion leguntur. r) Οἱ τόποι, καθ' οὓς οἱ ποταμοὶ συμβάλλονται τῇ θαλάσῃ P. s) Il. XVII, 263. t) Οἱ δ' αὐτοὶ ὅσσοι τε P. u) Il. II, 681. v) Sic P. Vulg. ἡ deest; liquet ante haec verba ἡ cum alia aliqua causa, quae Orpheum commoverit, excidisse. w)

εἰ μὴ Ὀρφεὺς αὐτοῖς συμπλεύσειε. P. x) Ταῦτα δὲ φησιν P. y) Sic recte P. Vulg. Πιμπλιάς. z) τίθεται P. a) ἐνταῦθα P. b) ὄρος καὶ τόπος male P. c) στιχόωντο P. d) στιχηδὸν P. e) In cod. hoc scholion male ad v. 29 refertur.

V. 36. Ἀπιδανοῖο. Ἀπιδανὸς καὶ Ἐνιπεύς, ἀμφότεροι Θεσσαλίας ποταμοί. Τὸ δὲ Φυλλεῖον, ὄρος Μακεδονίας. Ἡ δὲ Πειρεσία^{f)}, χώρα, ἢ πόλις· ἥς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλεῖον.

V. 40. Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι. Λάρισσαν τὴν Θεσσαλικὴν λέγει, ἣν ἔκτισεν Ἀκρίσιος· ἥτις ὠνομάσθη ἀπὸ Λαρίσσης τῆς^{g)} Πελαγοῦ, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. Εἰσὶ δὲ Λάρισσαι τρεῖς· ἀρχαιοτάτη μὲν ἢ Ἀργειῶτις, ἥτις^{h)} ἐστὶν αὐτὴ ἢ ἀκρόπολις· δευτέρα δὲ, ἢ ἐν τῷ Πελασγικῷ τῆς Θεσσαλίας, ἢν Ὅμηρος Ἀργισσαν φησὶⁱ⁾, πλησίον οὗσα^{k)} τῆς Γυρτώνης, ἥς νῦν ὁ Ἀπολλώνιος μέμνηται. Ἔστι δὲ καὶ [ἐτέρα Λάρισσα] περὶ Τροίαν^{l)}, ἥς Ὅμηρος μνημονεύει [ἐν Καταλόγῳ λέγων] Φῦλα Πελασγῶν, [οὗ Λάρισσαν ἔναιον^{m)}].

Τὸν δὲ Πολύφημον, Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος· Ἰσοκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων, Ποσειδῶνος.

V. 41. Οἱ δὲ Λαπίθαι ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης νύμφης ὠνομάσθησαν.

V. 45. Οὐδὲ μὲν Ἴφικλος. Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου. Τοῦτον Ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀθέρων τρέχειν φησὶ, Δημάρατος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὡς οὔτε Ἡσίοδος οὔτε Φερεκύδης φησὶ συμπεπλευμέναι τοῖς Ἀργοναύταις Ἴφικλον.

Τὸ δὲ Οὐ δηρὸν [ἐλέλειπτο], ἀντὶ τοῦ τάχιστα [ἀφίκετο], ὁ τρόπος ἀντίφρασις.

V. 46 sq. Ἰστέον δὲ ὅτι Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ Ἀπολλωνίῳ, λέγοντι Ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι Ἰάσονος, τὴν Φυλάκου θυγατέρα· Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, Θεογνήτην τὴν Λαοδίκου μητέρα Ἰάσονος γεγονέναι φησὶν.

(Κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν. Διὰ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον δηλοῖ, τὸ ἐγεγαμήκει. ἦτοι ἀπὸ τῶν ὤπων ἐσχηματισμένης τῆς λέξεως, ὅ ἐστιν ὀφθαλμῶν· ὁ ὅπτων καὶ ἐπιτηρῶν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀπὸς τῆς φωνῆς, διὰ τὰς τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίας· ἀφ' οὗ καὶ ὅαροι αἱ γυναῖκες.) [Τὸ δὲ ὄπύειν ἐσχηματίζεται ἢ ἀπὸ τῶν ὤπων, τῶν ὀφθαλμῶν, κατὰ συστολήν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀπῶ, τὸ ἐπιτηρῶ, ἢ ἀπὸ τῆς ὀπὸς, τῆς φωνῆς, ἢ χρῶνται πρὸς τὰς συνουσίας τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες.]

V. 49. Οὐδὲ Φεραῖς Ἀδμητος. Αἱ Φεραὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ Φέρητος τοῦ Κρηθέως, τοῦ Ἀδμήτου πατρός.

Ἐὐρὺ δὲ ἦνεσσι δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυπροβάτοις.

V. 50. Τὸ δὲ Χαλκωδόνιον, ὄρος ὑπεράνω Φερῶν.

V. 51. (Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον. Θεσσαλίας πόλις, ἢ Μαγνησίας.)

f) Πειρεσιά P. g) θυγατρός addit P. h) ἥτις addidi e P. Vulg. male abest. i) Π. Π., 738. k) οὗσα addidi ex

P. l) περὶ ποῦ τὴν Τρωάδα P. m) Π. Π., 840.

Πολυλήϊοι (δὲ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ληΐου, τοῦ σιτοφόρου πεδίου· ἢ ἀπὸ τῆς λείας· ὅπερ βέλτιον.) [Τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἑρμοῦ πολυληΐτους φησὶν, ἢ διὰ τὸ πολυφόρον εἶναι τὴν χώραν, ἐν ᾗ κατῴκουν, ἢ διὰ τὴν πολλὴν λείαν, ὃ καὶ βέλτιον.] Ἐπιφέρει γὰρⁿ⁾, Δεδαῶτε δόλους^{o)}. Ἰστοροῦνται δὲ ἄϋπνοι καὶ δεινοὶ καὶ φερέποναι.

V. 54. Αἰθαλίδης. Κύριον, πάτρωνυμικοῦ τύπον ἔχον.

Ἀμφύροιο. [Ὁ δὲ Ἀμφιρόντος ποταμὸς Θεσσαλίας.] Γράφεται καὶ [Ἀμβιρόντος] διὰ τοῦ β, (ὡς Διονύσιος. Ἔστι δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας. Προπαροξύνεται δὲ, ὡς^{p)} ἐν τῇ ἡ τῆς καθόλου.)

V. 57. Γυρτώνια Κόρωνος. Ἦν Ὅμηρος φησὶ Γυρτώνην. Ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλίας, ἢ Περαιβίας^{q)}. [Οὕτως Ἰδας^{r)} φησὶν.] Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Γυρτώνης τῆς Φλεγύου. Ὁ δὲ Κόρωνος, υἱὸς ἔστι Καινέως. Μυθολογοῦσι δὲ τὸν Καινέα πρότερον γεγονέναι γυναικα, εἴτα Ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος, μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα. Τοῦτο γὰρ ἤτησε καὶ ἄτρωσίαν. Ἦρισε δὲ καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐνίκηθη. Οὗτος ἐκέλευε τοὺς παριόντας^{s)} ὁμνῦναι εἰς^{t)} τὸ δόρυ αὐτοῦ. Ἐνθεν ἡ παροιμία, τὸ Καινέως δόρυ. Τινὲς δὲ φασί, Καινέα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις, (οὐ Κόρωνον.) Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε, λέγοντος, Ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάτρησι τυπεῖς ὥχετο^{u)} Καινέως, σχίσας ὀρθῶ ποδὶ γᾶν. Τοῦτο δὲ αὐτῷ συνέβη διὰ τὸ μήτε θύειν, μήτε εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς^{v)}, ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. Διὸ Ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς Κενταύρους, οἵτινες κατὰ γῆν αὐτὸν ὠθοῦσιν.

V. 65. Μόψος Τιταρήσιος. Ἀμπύκου υἱὸς ὁ Μόψος, τοῦ Τιτάρωνος, μητρὸς δὲ Χλωρίδος.

V. 67 sq. Ἀγχι δὲ λίμνης Ξυνιάδος. Ξυνιάς λίμνη τῆς Θεσσαλίας. Τινὲς δὲ πόλιν παρακειμένην τῇ Βοιβηΐδι λίμνῃ. Ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως εἴρηκε Ξυνιάδα, ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς ἐστὶν ἡ πόλις. Οἱ δὲ φασί Ξυνιάδα εἰρησθαι διὰ τὸ ξυνὸν εἶναι τὸ κοινόν· ταύτην δὲ, κοινὴν εἶναι Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας.

Κτιμένην Δολοπηΐδα. Κτιμένη πόλις τῆς Θεσσαλίας. Δολοπηΐδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε. Δόλοπες γὰρ ἔθνος Θεσσαλίας. Ὅμηρος.

Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης^{w)}, Δολόπεσσιν ἀνάσσω^{x)}.

V. 69. Ἐξ Ὀπόεντος. Ὀποῦς πόλις τῆς Λοκρίδος, ἀπὸ Ὀπόεντος τοῦ Ἥλίου. Ὅμηρος [ἐν νεῶν^{y)} Καταλόγῳ].

Οἳ Κύνον τ' ἐνέμοντ'^{z)} Ὀπόεντά τε Καλλιάρων τε^{a)}.

Μενοιτίου δὲ καὶ Σθενέλης Πάτροκλος.

n) ἐπάγει δὲ P. minus bene. o) εὐ δεδαῶτες δόλου P. p) Excidit Herodiani nomen. q) κατὰ δὲ ἑτέρους Περαιβοίας P. r) Οὕτω Σουΐδας egregie emendat vir doctus in Ephem. Jen. 1814 p. 270. s) τοὺς ὑπ' αὐτὸν P. t) εἰς addidi ex P. u) ὥχετ' εἰς (ἐς

Ruhnck.) χθόνα. P. reliquis omissis. v) Hunc ordinem verborum ex P. restitui. Vulgo τοῖς θεοῖς post θύειν legitur. w) ναῖον δ' ἐσχατιὴν γαίης P. x) Il. IX, 484. y) νηῶν teste Ruhnck. z) οἳ Κύντον ἐνέμοντο P. a) Il. II, 531.

V. 71. Καὶ ἀλκήμεναι Ἐριβώτης. (Ἰσχυρός. Παραγώγως δὲ ἐσχημάτισται παρὰ τὴν ἀλκήν, ὡς φωνήεις παρὰ τὴν φωνήν.) Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς τοῦτον Εὐρυβάτην καλεῖ, (καὶ φησιν αὐτὸν Τελέοντος υἱόν.) Ἄκτορος δὲ υἱοὶ, Μενoitιος καὶ Ἴρος. Τούτων δὲ υἱοὶ, Μενoitίου μὲν, Πάτροκλος, Ἴρου δὲ, Εὐρυτίων.

V. 75. Καὶ ἐπαῖξαι. Ἀντὶ τοῦ ἐπιδιδῶναι. Περιττὸν μὲν τὸ μετόπισθεν. Λεῖπει δὲ ὁ καὶ ἴν' ἧ, καὶ ὅτε κλίνωσι φάλαγγας, εἰς φυγὴν τρέψειαν^{b)}).

V. 77. Κάνθος κίε. Τὸν Κάνθον καὶ ὁ Κλέων καταλέγει. Ἔστι δὲ Κανήθου υἱός, ἀφ' οὗ ὄρος [Κάνηθον] ἐν Βοιωτίᾳ. Ὁ δὲ ἦν Ἀβαντος παῖς, ἀφ' οὗ οἱ Εὐβοεῖς Ἀβαντες.

V. 81. Δηωθήναι. Κοινότερον νῦν δηωθήναι τὸ φθαρῆναι. Ἐξῆς δὲ ὁ ποιητής, ὡς δυσφορῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἡρώων, ἐπιφωνεῖ, Ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακ.^{c)}

(V. 82. Ὡς οὐκ ἀνθρώποισιν. Ὁ δὲ νοῦς, Οὐδὲν ἔστι μέγιστον κακὸν οὐκ ἀνθρώπος ἀποτυγχάνει. Ἔδει οὖν διὰ τοῦ α, ἀπαυρεῖν. Ἡ ὅτι οὐδὲν κακὸν μέγιστον ὃ μὴ ἀνθρώποις εὐχερὲς ἐπαυρεῖν, ὃ ἔστιν ἐπιτυχεῖν.)

V. 85. Δύσιές τε καὶ ἀντολαί. Τοσοῦτον φησὶ κεχωρισμένους τῆς τῶν Κόλχων χώρας, ὅσον τῶν ἀνατολῶν αἱ δύοσιες ἀφ'esτήκασιν. Ἐπεὶ ἡ μὲν Λιβύη πρὸς δύσιν, ἡ δὲ Κολχίς πρὸς ἀνατολήν.

V. 87. Οἰχαλίας ἐπίουροι. Οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες. Οἰχαλίαν δὲ οἱ μὲν νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι, Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἀργεὶ καταλέγει^{d)}).

Οἱ τ' ἔχον^{e)} Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος^{f)}. Οἱ δὲ ὁμώνυμον φασὶν^{g)}.

(V. 90. Τὸ δὲ, Οὐ μὲν, ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν.)

V. 91. Οὐδ' ὁμόθεν. Οὐδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Διωκίσθησαν γὰρ διὰ τὸν Φώκου φόνον· καὶ ὁ μὲν ἐν Σαλαμῖνι κατώκησεν, ἦν ἔφη νῆσον Ἀτθίδα^{h)}. ὁ δὲ ἐν Φθίᾳ, ὁ Πηλεΐς.

[Ἀφραδίᾳ δὲ, τῇ ἀνοίᾳ ἢ κακομηχανίᾳ.]

V. 95. Τοῖς δ' ἐπι Κεκροπίηθενⁱ⁾. Ἀντὶ τοῦ, σὺν τούτοις ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς^{k)}. Κεκροπία^{l)} γὰρ λέγεται ἡ Ἀττικὴ, ἀπὸ Κέκροπος τοῦ βασιλεύσαντος.

V. 96. Ἔτερος δὲ ἔστιν ὁ Τελέων οὗτος, ὁ Βούτου πατήρ, παρὰ τὸν πρότερον εἰρημένον τοῦ Ἐριβώτου^{m)} πατέρα.

Εὐμελίας δὲ, ὁ πολεμικός, (ἀπὸ τῆς μελίας.)

b) ὥστε παρέλκει τὸ μετόπισθεν. ἔδοκεν ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἀργεὶ αὐτὴν συνυπακούεται δὲ καὶ ὁ καὶ, ἴν' ἧ, καταλέγειν, λέγων· P. c) οὐ δ' ἔχον P. f) II. II, 730. g) δοκεῖ δὲ ὁμώνυμος εἶναι. P. h) ὥκησε πλησίον τῆς Ἀττικῆς. P. i) Τοῖσι δ' ἐπὶ Κεκροπῆϊος P. k) Κεκροπίας P. l) Κεκροπὶς P. m) Εὐρυβώτου P.

V. 97. Ἀλκων. Ἀλκωνα τὸν Φαλήρου πατέρα Πρόξενος φησὶν υἱὸν Ἐρεχθέωςⁿ⁾. Φυγεῖν δὲ αὐτὸν λέγει ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς Χαλκιόπης^{o)} εἰς Εὐβοίαν· ἐξαιτουῦντος δὲ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκδοῦναι τοὺς Χαλκιδέας.

V. 99. Τὸ δὲ Τηλύγετον, ἐνταῦθα οὐ τὸν μονογενῆ (πρόσκειται γὰρ, καὶ μόνον ἔοντα) ἀλλὰ καταγεράσαντι αὐτῷ γενόμενον. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῶν παίδων εἰσὶ προσφιλεῖς.

V. 101. Θησέα δ' ὃς περὶ πάντα. Θησεὺς καὶ Πειρίθους, ὁ μὲν, ἐκ Διὸς, ὁ δὲ, ἐκ Ποσειδῶνος ὦν^{p)} ἐφαμύλλους ἐποιοῦντο τὰς πράξεις. Καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς, ἔσχεν συμπράττοντα αὐτῷ τὸν Πειρίθουν· ὁ δὲ Πειρίθους [μετὰ ταῦτα] τὴν Περσεφόνην ἀρπάσαι βουλευθεὶς, ἀναγκαίως εἶχε τὸν Θησέα ἐπόμενον. Καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς ἄδου κατελθόντες, καὶ ἐπὶ τινος πέτρας^{q)} καθεσθέντες, αὐτὶς ἀναστῆναι οὐ δεδύνηνται. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀπέσωσεν, ὡς μὴ ἔκοντ' ἐκατελθόντα· τὸν δὲ Πειρίθουν εἶασεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατῆλθεν. Ἐπεστράτευσαν δὲ κατὰ τῆς Τροιζήνης οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφὴν, Θησέως ὄντος ἐν ἄδου· καὶ πορθήσαντες, ἔλαβον αἰχμάλωτον Αἶθραν τὴν Θησέως μητέρα.

V. 102. Ταίναρίην. Φερεκύδης ἐν τῇ θ^{r)} φησὶν, ὅτι Ἐλατος ὁ Ἰκάρου γαμεῖ Ἐριμήδαν τὴν Δαμασίκλου. Τούτου δὲ γίνεται Ταίναρος· ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις, καὶ ἡ ἄκρα, καὶ ὁ λιμὴν.

V. 103. Κεινήν ὁδόν. Γράφεται καὶ κείνην. Κεινήν μὲν, ἥγουν κενὴν καὶ ματαίαν· κείνην δὲ, ἀναφορικῶς.

Τὴν δὲ ἀνδρίαν ἐκατέρου τῶν ἡρώων διασαφῶν ὁ Ἀπολλώνιος, φησὶν, ὅτι εἶπερ συνέπλευσαν ἀμφοτέρω τοῖς Ἀργοναύταις, ἔπαυσαν ἂν αὐτοὺς μεγάλων μόχθων. (Τίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ συμπλεῦσαι αὐτούς.)

V. 105. [Τῖφους δ' Ἀγνιάδης. Σίφας, πόλις Βοιωτίας. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς Σιφαεῖς τῶν Θεσπιέων φησὶν. Ὁ δὲ Φερεκύδης Ποντία^{s)} ἱστορεῖ τὸν Τίφυν εἶναι. Δίσχηλος δὲ τὸν Τίφυν ἐν τῇ Ἀργοῖ Ἰφυν καλεῖ^{t)}.]

V. 106. Προδαῆναι. Προμαθεῖν. Ἀρίστου γὰρ αὕτη τέχνη κυβερνήτου. Ὁ δὲ λόγος, Ἀγαθὸς μὲν καὶ ἡμέρας τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ πρὸς τινα τῶν ἀστέρων τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ τεκμήρασθαι^{u)}.

V. 109. Τριτωνίς. Τρίτωνες τρεῖς, Βοιωτίας, Θεσσαλίας, Λιβύης· ἐν δὲ τῷ κατὰ Λιβύην ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ.

n) Εὐρυσθένης P. o) Χαλκίπης P. p) ὦν recte P. Vulgo οἷς. q) τόπου P. r) ἐν τῷ ἡ P. s) Ποτνιέα corrigit Müller. Orchom. p. 264. t) Non dubito quin legendum sit Αἰσχύλος — ἐν Ἀργείοις. u)

Ἐπαινος δὲ μέγας κυβερνήτου προμαθεῖν τοὺς μέλλοντας πνεύσειν ἀνέμους, καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ νύκτα ὑπὸ τῶν ἀστέρων τὰ περὶ τοὺς ἀνέμους τεκμήρασθαι P.

V. 115. Ἀραιθυρέηθεν Ἰκανεν^{v)}. Πόλις Πελοποννήσου ἢ Ἀραιθυρέα, ἐν ὁρίοις τῆς Σικυῶνος κειμένη· ἢ νῦν ὀνομαζομένη Φλιοῦσα^{w)}, ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης. Καὶ αὐτὸς δὲ Διόνυσος Φλυοῦς ὠνομάζετο, ἀπὸ τοῦ φλύειν τὸν οἶνον, ὃ ἔστιν εὐθηνεῖν.

V. 117. Ἀσωποῖο. Ἀσωπὸς ποταμὸς Θηβῶν^{x)}, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Ἀραιθυρέᾳ. Ἐκεραυνώθη δὲ ὑπὸ Διὸς διώκων αὐτὸν, διὰ τὸ ἥρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν, ὡς καὶ Καλλίμαχος φησίν.

V. 118. Ἀργόθεν αὖ Ταλαός. Ἀμυθάωνος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλληνος, τοῦ Διὸς καὶ Δορίππης^{y)}, γίνεταί Μελάμπους, ὡς φησι Δηριχίδας^{z)}. Κληθῆναι δὲ αὐτὸν οὕτως διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ, ἀσκίλους ὄντας. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους [φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι] ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου [βοῦν] δράκων ἀνερπύσας^{a)} κατέφαγε τὸν [τοῦ Πολυφάτου] θεράποντα. [Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα.] Ἀναιρεθεὶς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα, καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικήν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν, ἐπειδὴ^{b)} τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὕπῳ πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἶπεῖν τῇ θεραπαινῇ [τοῦ Ἰφίκλου]. Ὁ δὲ Ἰφικλος, μαθὼν τὸ πρόρρημα, αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι.

V. 122. Οὐδὲ βίην. Ὁ ἐξῆς λόγος οὕτως· ἐπειδὴ ἤκουσε πλεῖν τοὺς Ἀργοναύτας ὃ Ἡρακλῆς, νεωστὶ διεληλυθὼς τὸ Ἄργος^{c)}, καθ' ἣν ὁδὸν ἐκόμιζε τὸν κάπρον ζῶντα ἐκ τοῦ Ἐρυμάνθου ὄρους, ὅπου κατὰ τὰς βήσσας^{d)} ἐνέμετο Λαμπίας τε καὶ Ἐρυμάνθου, ἤθθεν ὡς Ἰάσονα, [ἐπειδὴ ἀπεθῆκατο τὸν κάπρον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Μυκηναίων]. Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ρεῖ Ἐρύμανθος.

V. 125. Νεῖϊον ἀπ' Ἀρκαδίας. Προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ νεωστὶ· ὀξύτόνως δὲ σημαίνει^{e)} γῆν [ἡροτρισμένην].

Λυγκήϊον, [εἰ μὲν οὕτω γράφεται,] ἀπὸ Λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος Ἄργους. Ἐὰν δὲ Λυρκήϊον^{f)}, ἀπὸ ὄρους Ἀργείου ἀκουστέον, ἀφ' οὗ ὁ Ἰναχος καταφέρεται ποταμὸς.

v) Φλοίας δ' αὖ ἐπὶ τοῖσιν P.
w) Φλυοῦσα. et mox Φλυοῦντος P.
x) Βοιωτίας. y) Δωρίππης P.
z) Διουχίας P. Videtur legendum Διευχίδας. a) Sic recte P. Vulgo ἀνερπύσας. b) Praeunte P. delevi

γὰρ, quod vulgo hic legitur, et sustuli punctum ante ἐπειδὴ. c) ἤδη ἀμείψας καὶ κατελθὼν εἰς τὸ Ἄργος P. d) ἐν ταῖς βήσσαις καὶ τοῖς κοιλάμασι P. e) Addidi ex P. f) Λυρκήϊον male P.

V. 97. Ἀλκων. Ἀλκωνα τὸν Φαλήρου πατέρα Πρόξενος φησὶν υἱὸν Ἐρεχθέωςⁿ⁾. Φυγεῖν δὲ αὐτὸν λέγει ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς Χαλκιοπῆς^{o)} εἰς Εὐβοίαν· ἐξαιτοῦντος δὲ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκδοῦναι τοῦς Χαλκιδέας.

V. 99. Τὸ δὲ Τηλύγετον, ἐνταῦθα οὐ τὸν μονογενῆ (πρόσκειται γὰρ, καὶ μόνον ἔοντα) ἀλλὰ καταγηγράσαντι αὐτῷ γενόμενον. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῶν παίδων εἰσὶ προσφιλεῖς.

V. 101. Θησέα δ' ὃς πέρι πάντας. Θησεὺς καὶ Πειρίθους, ὁ μὲν, ἐκ Διὸς, ὁ δὲ, ἐκ Ποσειδῶνος ὦν^{p)} ἐφαμύλλους ἐποιοῦντο τὰς πράξεις. Καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς, ἔσχεν συμπράττοντα αὐτῷ τὸν Πειρίθουν· ὁ δὲ Πειρίθους [μετὰ ταῦτα] τὴν Περσεφόνην ἀρπάσαι βουλευθεὶς, ἀναγκαίως εἶχε τὸν Θησέα ἐπόμενον. Καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς ἄδου κατελθόντες, καὶ ἐπὶ τινος πέτρας^{q)} καθεσθέντες, αὐτοὶς ἀναστῆναι οὐ δεδύνηνται. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀπέσωσεν, ὡς μὴ ἔκοντ' ἐκατελθόντα· τὸν δὲ Πειρίθουν εἴλασεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατηλθεν. Ἐπεστράτευσαν δὲ κατὰ τῆς Τροιζῆνος οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφὴν, Θησέως ὄντος ἐν ἄδου· καὶ πορθήσαντες, ἔλαβον αἰχμάλωτον Αἴθραν τὴν Θησέως μητέρα.

V. 102. Ταίναριν. Φερεκύδης ἐν τῇ θ^{r)} φησὶν, ὅτι Ἐλατος ὁ Ἰκάρου γαμεῖ Ἐριμήδαν τὴν Δαμασίκλου. Τούτου δὲ γίνεται Ταίναρος· ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις, καὶ ἡ ἄκρα, καὶ ὁ λιμὴν.

V. 103. Κεινήν δδόν. Γράφεται καὶ κείνην. Κεινήν μὲν, ἥγουν κενὴν καὶ ματαίαν· κείνην δὲ, ἀναφορικῶς.

Τὴν δὲ ἀνδρίαν ἐκατέρου τῶν ἡρώων διασαφῶν ὁ Ἀπολλώνιος, φησὶν, ὅτι εἶπερ συνέπλευσαν ἀμφοτέρω τοῖς Ἀργοναύταις, ἔπαιψαν ἂν αὐτοὺς μεγάλων μόχθων. (Τίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ συμπλεῦσαι αὐτούς.)

V. 105. [Τίφυς δ' Ἀγνιάδης. Σίφας, πόλις Βοιωτίας. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς Σιφαεῖς τῶν Θεσπιέων φησὶν. Ὁ δὲ Φερεκύδης Ποντέα^{s)} ἱστορεῖ τὸν Τίφυν εἶναι. Δίσχηλος δὲ τὸν Τίφυν ἐν τῇ Ἀργοῖ Ἰφυν καλεῖ^{t)}.]

V. 106. Προδαῆναι. Προμαθεῖν. Ἀρίστου γὰρ αὕτη τέχνη κυβερνήτου. Ὁ δὲ λόγος, Ἀγαθὸς μὲν καὶ ἡμέρας τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ πρὸς τινα τῶν ἀστέρων τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ τεκμήρασθαι^{u)}.

V. 109. Τριτωνίς. Τρίτωνες τρεῖς, Βοιωτίας, Θεσσαλίας, Λιβύης· ἐν δὲ τῷ κατὰ Λιβύην ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ.

n) Εὐρυσθένης P. o) Χαλκίπης P. p) ὦν recte P. Vulgo οἷς. q) τόπου P. r) ἐν τῷ ἡ P. s) Ποτνιέα corrigit Müller. Orchom. p. 264. t) Non dubito quin legendum sit Αἰσχύλος — ἐν Ἀργείοις. u)

Ἐπαινος δὲ μέγας κυβερνήτου προμαθεῖν τοὺς μέλλοντας πνεύσειν ἀνέμους, καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ νύκτα ὑπὸ τῶν ἀστέρων τὰ περὶ τοὺς ἀνέμους τεκμήρασθαι P.

V. 115. Ἀραιθυρέηθεν Ἰκανεν^{v)}). Πόλις Πελοποννήσου ἢ Ἀραιθυρέα, ἐν ὁρίοις τῆς Σικυῶνος κειμένη· ἢ νῦν ὀνομαζομένη Φλιούσα^{w)}), ἀπὸ Φλιούντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης. Καὶ αὐτὸς δὲ Διόνυσος Φλυοῦς ὠνομάζετο, ἀπὸ τοῦ φλύειν τὸν οἶνον, ὃ ἔστιν εὐθηνεῖν.

V. 117. Ἀσωποῖο. Ἀσωπὸς ποταμὸς Θηβῶν^{x)}), ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Ἀραιθυρέᾳ. Ἐκεραυνώθη δὲ ὑπὸ Διὸς διώκων αὐτὸν, διὰ τὸ ἠρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν, ὡς καὶ Καλλίμαχος φησίν.

V. 118. Ἀργόθεν αὖ Ταλαός. Ἀμυθάωνος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλλήνος, τοῦ Διὸς καὶ Δορίππης^{y)}), γίνεταί Μελάμπους, ὡς φησι Διοχίδας^{z)}). Κληθῆναι δὲ αὐτὸν οὕτως διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ, ἀσκίλους ὄντας. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους [φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι] ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου [βοῦν] δράκων ἀνερπύσας^{a)}) κατέφαγε τὸν [τοῦ Πολυφάτου] θεράποντα. [Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα.] Ἀναιρεθεὶς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα, καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν, ἐπειδὴ^{b)}) τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὐπὼ πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ [τοῦ Ἰφίκλου]. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόρρημα, αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι.

V. 122. Οὐδὲ βίην. Ὁ ἐξῆς λόγος οὕτως· ἐπειδὴ ἤκουσε πλεῖν τοὺς Ἀργοναύτας ὃ Ἡρακλῆς, νεωστὶ διεληλυθὼς τὸ Ἄργος^{c)}), καθ' ἣν ὁδὸν ἐκόμιζε τὸν κάπρον ζῶντα ἐκ τοῦ Ἐρυμάνθου ὄρους, ὅπου κατὰ τὰς βήσσας^{d)}) ἐνέμετο Λαμπείας τε καὶ Ἐρυμάνθου, ἦ· θεν ὡς Ἰάσονα, [ἐπειδὴ ἀπεθῆκατο τὸν κάπρον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Μυκηναίων]. Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ρεῖ Ἐρύμανθος.

V. 125. Νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας. Προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ νεωστὶ· ὁξυτόνως δὲ σημαίνει^{e)}) γῆν [ἠροτριασμένην].

Λυγκήϊον, [εἰ μὲν οὕτω γράφεται,] ἀπὸ Λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος Ἀργούς. Ἐὰν δὲ Λυρκήϊον^{f)}), ἀπὸ ὄρους Ἀργείου ἀκουστίον, ἀφ' οὗ ὁ Ἰναχος καταφέρεται ποταμός.

v) Φλοίας δ' αὖ ἐπὶ τοῖσιν P.

w) Φλυοῦσα et mox Φλυούντος P.

x) Βοιωτίας. y) Δωρίππης P.

z) Διοχίδας P. Videtur legendum

Διοχίδας. a) Sic recte P. Vulgo

ἀνερπύσας. b) Praceunte P. delevi

γὰρ, quod vulgo hic legitur, et sustuli punctum ante ἐπειδὴ. c) ἤδη

ἀμείψας καὶ κατελθὼν εἰς τὸ Ἄργος

P. d) ἐν ταῖς βήσσαις καὶ τοῖς κοι-

λώμασι P. e) Addidi ex P. f)

Λυγκήϊον male P.

V. 127. [Ἀάμπεια ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, ὥσπερ καὶ ὁ Ἑρῦμανθος, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς φεῖ Ἑρῦμάνθιος.] Τῖφος. Τίφος ὁ κάθυγρος τόπος.

V. 128 sq. (Περὶ δὲ τοῦ κάπρου καὶ Ἡρόδοτος φησὶν, ὅτι ἐπὶ τὰς πύλας τῶν Μυκηνηῶν κομίσας αὐτὸν ἀπέθειτο.)

Ἰλλόμενον δὲ, δεδεμένον.

Διὰ δὲ τοῦ ἀπεθῆκατο τοῦ βαστάζοντος ἐπιδείκνυται ἡ δύναμις, (ὅτι εὐχερῶς.)

V. 131. Τλας. Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος ὃ τοῦ Δρύοπος. Οὕτω Μνασέας. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένητα Θειοδάμαντος καλεῖ.

V. 132. Φύλακος. Ἰωνικῶς ὁ φύλακος ἀντὶ ἡ) τοῦ φύλαξ. [Τὰς γὰρ γενικὰς οὗτοι εὐθείας ποιοῦσιν], ὥσπερ καὶ τοῦ μάρτυρος [ὁ μάρτυρος, τοῦ φύλακος ὁ φύλακος]. Ὁξύτονητόν τὴν πρώτην, [ἀλλ' οὐ τὴν τελευταίαν,] Ἡρωδιανὸς δὲ τὴν τελευταίαν ὀξύνει.

Φορεὺς δὲ, ὁ φέρων.

V. 134. Ναύπλιος. Ἀπόγονος τοῦ ἀρχαίου¹⁾, τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ.

V. 136. Προῖτον δὲ λέγει, τὸν Βελλεροφόντου ἐχθρόν [γεγονότα δι' Ἀντιαν τὴν γυναῖκα, ὡς φησιν Ὀμηρος^{k)}].

V. 139. Ἰδμων δ' ὕστατος. Χαμαιλέων φησὶ, τὸν Θέστορα Ἰδμονα (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) καλεῖσθαι διὰ ἐμπειρίαν. Ἄλλοι φασὶ καὶ Θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. Δηιοχὸς δὲ καὶ Ἀμφιάρων. Ὁ δὲ Ἰδμων, ὡς ἱστορεῖ Φέρεκύδης, παῖς ἦν Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπόλλωνος· οὗ, καὶ Λαοδόης¹⁾, Θέστωρ· τοῦ δὲ Κάλχας. (Ἀναιρεῖται δὲ Ἰδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου.) Οὗτος δὲ Ἀβαντὸς φησὶ νομισθῆναι τὸν Ἰδμονα. Συμματुरεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδοτος^{m)}. [Τὸ δὲ, μή οἱ ὁ δῆμος καὶ τὰ ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ, ἵνα μὴ μέμψαιτο αὐτοῦ τὸ κλέος.]

V. 143. Αἰολίδησιν. Αἰόλου γὰρ τοῦ Ἑλληνος Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας. Κρηθέως δὲ [Ἀμυθάων καὶ] Αἴσων. (Αἴσωνος δὲ ὁ Ἰάσων.) Ἀβας δὲ Μελάμποδος ἦν τοῦ Ἀμυθάωνος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου.

V. 146. Αἰτωλὶςⁿ⁾. Εἰκότως Αἰτωλὶς ἢ Λήδα, ἐπεὶ Αἰτωλὸς ὁ Θέσπιος. Καὶ εἴρηκεν ἀπὸ τῆς χώρας^{o)}, ὡς εἴτις τὸν Συρακούσιον, Σικελὸν [εἴποι, ἢ τὸν Ῥωμαῖον Ἰταλόν]. Ὁ δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν φησὶν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν. Ἦν δὲ Θεσπίου θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, Ἀρεως υἱοῦ καὶ Ἀνδροδίχης. Γλαύκου δὲ αὐτὴν τοῦ Σισύφου, (ἐκ πατρὸς,) ἐν Κορινθιακοῖς λέγει Εὐμήλος καὶ Παντειδνίας μητρὸς, ἱστορῶν ὅτι τῶν Ἰππων ἀπολομένων, ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα ὁ Γλαῦκος [κατὰ ζήτη-

g) Θεοδάμαντος vulgo male. h) Vulgo male ἀπὸ. i) Vulgo Ἀρχαίου. Correxi ex P., ubi sic legitur: ὁ Ναύπλιος οὗτος ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ

Ναυπλίου κατάγεται. k) Π. VI, 160. l) Λασθείας P. m) Ἡρόδοτος male P. n) Καὶ μὲν Αἰτωλὶς P. o) ἀπὸ μέρους P.

σιν αὐτῶν], καὶ ἐκεῖ ἐμίγη Παντειδυία, ἣν ὕστερον γήμασθαι Θεσπίον^{p)}. Τὴν δὲ Ἀήδαν, οὖσαν Γλαύκου, κληθῆναι Θεσπίου. (Αἰτωλὶς δὲ, ἥτοι διὰ τὴν χώραν, ἢ ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ ἥρωος.) Φερεκύδης δ' ἐν τῇ β, ἐκ Λαοφόντης τῆς Πλευρῶνος Ἀήδαν καὶ Ἀλθαίαν Θεσπίῳ γενέσθαι φησὶν. (Ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ καὶ Ἀλθαίας, ἀντίκειται, λέγων, Τοὺς τέκε θυγάτηρ Γλαύκῳ μάκαιρα.) Φασὶ τὸν μὲν Πολυδεύκη, ἐκ Διός· τὸν δὲ Κάστορα, ἐκ Τυνδάρεω [συλλαβεῖν τὴν Ἀήδαν].

V. 149. Τηλυγέτους δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀγαπητούς. Ὅμηρος δὲ τοὺς ἐν γῆρα γενομένους [τινί].

V. 151 sq. (Ἀρήνηθεν ἔβαν) οἱ Ἀφαρητιάδαι^{q)}. Φερεκύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἴδαν^{r)}, Ἀρήνην φησὶν, ἀφ' ἧς ἡ πόλις. Πείσανδρος, Πολυδώραν· Θεόκριτος, Λαοκόωσαν^{s)}. Οὗτοι δὲ συνήκμαζον τοῖς Διοσκούροις.

Ἀρήνη δὲ, πόλις Πελοποννήσου, (πλησίον Πύλου.) [ἧς μέμνηται] καὶ Ὅμηρος [λέγων].

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν^{t)}. (Πύλος δὲ αὕτη ἡ Νέστορος, ἢ καὶ ἀμμώδης.)

V. 156. Σὺν δὲ Περικλύμενος. Νηλεὺς ἔσχε παῖδας, ἐκ μὲν Χλωρίδος, Νέστορα, Περικλύμενον, Χρόμιον· ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν^{u)}, Ταῦρον^{v)}, Ἀστέριον, Λυκάονα, Δηϊμαχον^{w)}, Εὐρύβιον, Ἐπιλέοντα^{x)}, Φράσιν, Ἀντιμένη, [Εὐαγόραν]. Ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, (καὶ Ἀλάστορα.) Καὶ ὁ ποιητής.

Δώδεκα γάρ^{y)} Νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἦμεν^{z)}.

Ὅτι Νηλεὺς παῖς Περικλύμενος, δῆλον. Φησὶ γάρ ὁ ποιητής.

Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον^{a)}.

Τοῦτον δὲ ὡς ἔγγονον αὐτοῦ ὁ Ποσειδῶν (Νηλεὺς γάρ Ποσειδῶνος) ἄλλοις τε ἐκόσμησε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ εἰς πάντα μεταβάλλεσθαι. Ὡς καὶ ὁ Εὐφορίων.

Ὅς ῥά τε^{b)} πᾶσιν ἔϊκτο, θαλάσσιος^{c)} ἦν τε Πρωτεύς.

Ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν Ἡρακλῆς εἰς μυῖαν μεταβληθέντα ἐν τῷ πρὸς Πυλίου πολέμῳ, κατὰ συμβουλήν Ἀθηναῖς τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἐμπαγέντα, ὥσπερ μέλισσαν τῷ κέντρῳ. Ἡσίοδος δὲ μεταβληθέντα εἰς τινα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὁμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ^{d)} τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστήναι τῷ ἥρωϊ. Τὸν δὲ Ἡρακλῆα καιρίως αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηναῖς ὑποδειξάσης. Φησὶ δὲ οὕτως.

— Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον^{e)}, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

p) Sic recte P. Vulgo Θεσπίῳ. Ex illo Ruhnck. enotavit Θεστίον et mox Θεστίου et Θεστίῳ. q) Οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι P. r) Λυγκίως καὶ Ἴδον P. s) Λαοκοῶσαν P. t) Il. II, 591. u) ἐκ δὲ Φάρης P. consentiente Eudocia p. 333, quae scholiastam exscripsit. v) Σκυρος P. et

Eudocia. Cum nostro consentit Apollod. I, 9, 9. w) Λόμαχος male P. x) Ἐπιμένης P. qui Apollodoro est Ἐπίδαος. y) μὲν P. z) Il. XI, 692. a) Od. XI, 285. b) ὅς δὲ P. c) θαλάσση τ' P. d) ἐπικαθεσθῆναι τῷ ζυγῷ P. e) ὄλβια P.

παντοῖ'. ἄλλοτε μὲν γὰρ ^{f)} ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο ^{g)}, θαῦμα ἰδέσθαι, μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελίσσέων ^{h)} ἀγλαὰ φῦλα, ἄλλοτε ⁱ⁾ δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα ^{k)} παντοῖ', οὐκ ὀνομαστὰ, τὰ μιν ^{l)} καὶ ἔπειτα δόλωσεν ^{m)} βουλῇ ⁿ⁾ Ἀθηναίης.

V. 162. Οὐ Τεγέην. Τεγέα πόλις Ἀρκαδίας.

Κληῖρον δὲ, τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀφείδαντος. Ὁ δὲ ^{o)} Ἀλεὺς ἱστορεῖται Ἀφείδαντος υἱὸς εἶναι τοῦ Ἀρκάδος. (Ἀφείδας δὲ ὁ Ἀρκάδος ἀρχαῖος ἥρως ἐβασίλευσε Τεγέας· ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀρκαδία.)

Δύο δὲ εἰσι Κηφεῖς· ὁ μὲν, Ἀλεοῦ, οὗ μνημονεύει Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας.

V. 164. Ἀγκαιῖος. Λυκούργου καὶ Ἀντινόης Ἀγκαιῖος καὶ Ἐπίοχος. Τιμᾶται δὲ [ὁ Λυκούργος] παρ' Ἀρκάσιν, (ὥς φησιν Ἀριστομένης.) Μνημονεύει καὶ Ὅμηρος τούτου τοῦ Λυκούργου·
— τὸν Λυκούργος ^{p)} ὑποφθὰς

δουρὶ μέσον περόνησε ^{q)}).

Καὶ ἄγεται μωλεία ἑορτὴ παρ' Ἀρκάσιν, ἐπειδὴ Λυκούργος λοχῆσας κατὰ τὴν μάχην εἶλεν Ἐρευθαλίωνα ^{r)}. Μῶλος δὲ ἡ μάχη.

V. 168. Βῆ δ' ὄγε Μαιναλίας. Μαίναλον, ὄρος Ἀρκαδίας καὶ πόλις, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, οὗ πατὴρ Λυκάων.

V. 170. Καλιῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ οἰκία. Κυρῶως δὲ ἡ ἐκ κάλων κατεσκευασμένη [οἰκία], κάλα δὲ τὰ ξύλα. Ἑυλίναις γὰρ ἐχρῶντο τὸ παλαιὸν οἰκίαις, λίθων μηδέπω ἐπινοηθέντων.

V. 172. Βῆ δὲ καὶ Αὐγείης. Οὗτος λόγῳ μὲν ἦν Ἥλιον, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Φόρβαντος, ἐκ τῆς Νηλέως Τρμίνης. Οἱ δὲ αὐτὴν Νυκτέως, οἱ δὲ Ἐπόχου θυγατέρα φασίν. Ἐδόκουν δὲ ἀκτῖνες ἀπολάμπειν αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν. Τούτου τῶν βοσκημάτων ὁ Ἡρακλῆς τὴν κόπρον ἐκάθηρεν.

V. 176. Ἀστέριος δέ. Ἀστέριον τὸν Ἀστερίωνα λέγει, ἀπὸ Ἑπερησίου βασιλέως τῆς Ἀχαΐας. Καὶ πόλις Ἑπερησία Ὅμηρος.

Οἱ θ' Ἑπερησίην ^{s)}).

V. 177. Πελλήνης. Ἡ Ἀχαϊκὴ Πελλήνη διὰ τοῦ ε' ἡ δὲ ἑτέρα, ἡ τῆς Ἀρκαδίας, διὰ τοῦ α' γράφεται Παλλήνη. Ἀχαῖς δὲ, μέρος τῆς Θεσσαλίας, (ἧς ἡ Πελλήνη.)

V. 179. Ταίναρον ^{t)}). Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἀπὸ Ταινάρου τοῦ Ποσειδῶνος.

V. 181. Εὐρώπῃ Τιτυοῖο. Τοῦ Ἐλάρης παιδός ^{u)}. Οὗτος δὲ ἐν ᾧδου τετιμώρηται, διὰ τὸ ἐν Πυθῶνι στελλομένην κα-

f) τε P. g) πολέσκετο P. h) μελίσσέων P. i) δὲ addit P. k) Vocem δῶρα lacuna absorpsit in P., quae in margine expletur voce αὐτός. l) μὲν P. m) δόλωσαν P. n) ἐν βουλήσιν P. Omnia in P. deteriora.

o) Ex P. Vulgo γὰρ. p) Λυκούργος P. q) Il. VII, 144. r) Εὐρεθ. s) Il. II, 573. Correxī ex P. Vulgo Ἑπερασίον, Ἑπερασία et Ἑπερασίην. t) Ταίναρον αὖ ἐπὶ τοῖσιν. P. u) Τιτυὸς Γῆς ἦν υἱός. P.

τασχεῖν τὴν Λητώ. (Ὡς καὶ Ὅμηρος· Τιτυὸν Γαίης υἱόν^{v)}.) Ὁ δὲ Εὐφορίων^{w)} Ἀρτέμιδος φησὶν αὐτὸν ἦφθαι, καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖσθαι.

V. 184. Διερῇ. Διερῇ κυρίως ἢ ἐκ Διὸς γινομένη κάθυγρος γῆ. Ἐξ οὗ καὶ διαίνω τὸ βρέχω. Εἴληπται παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

Αἶδ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν (ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν^{x)}), καὶ τὰ ἐξῆς.

V. 185. Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε. Ὁ μὲν Ἀγκαῖος, υἱὸς, Ἀστυπαλαίας γὰρ ἦν τῆς Φοίνικος καὶ Ποσειδῶνος· Ἐργῖνος δὲ, ἀπόγονος. Κλυμένου^{y)} γὰρ ἦν τοῦ Πρέσβωνος, καὶ Βουζύγης^{z)} τῆς Λύκου.

V. 186. Ὁ δὲ Μίλητος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Μίλητος, Εὐξανθίου^{a)} τοῦ Μίνως^{b)} ἦν. Οἱ δὲ φασιν αὐτὸν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Ἐκλήθη δὲ Μίλητος, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι. Καὶ Ἀριστόκριτος φησὶν, ὅτι Ἀρεία θυγάτηρ ἐγένετο Κλεόχου, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος γενέσθαι βρέφος, καὶ τοῦτο ἐκτεθῆναι^{c)} εἰς μίλακα. Τὸν δὲ Κλέοχον ἀνελέσθαι, καὶ ὀνομάσαι ἀπὸ τῆς μίλακος Μίλητον. Τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα, καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνως, ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον· ἀφ' οὗ καὶ τόπος ἐστὶν [ἐκεῖ] Μίλητος· καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου μεταβάς εἰς τὴν Καρίαν, ἔκτισε πόλιν, Μίλητον ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. [Μαρτύρεϊ δὲ καὶ Ἡρόδωρος^{d)}]. Οἱ δὲ φασιν ὑπὸ Σαρπηδόνης τοῦ [Εὐρώπης καὶ] Διὸς Μίλητον κτισθῆναι, (ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ.) Ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν πρῶτον λέγουσι Πιτυοῦσαν, οἱ δὲ Ἀστερίαν, εἴτα Ἀνακτόριον, εἴτα Μίλητον.

V. 187. Ὁ δ' Ἰμβρασίης. Τὴν Σάμον φησὶν. Ἰμβρασος γὰρ ποταμὸς Σάμου, ὃς μετεκλήθη Παρθένιος, διὰ τὸ ἐκεῖ παρθένον οὔσαν τετράφθαι τὴν Ἥραν^{e)}. Καὶ Καλλίμαχος μέμνηται. Ὁ δὲ Ταρῤαῖος οὕτως, Παρθενία δὲ ἡ Σάμος ἀπὸ Παρθενίας τῆς Σάμου γυναικὸς ὠνομάσθη.

V. 188. Παρθενίης Ἀγκαῖος. Ἀριστοτέλης φησὶ περὶ Ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν, καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. Εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει, χαίρων ἐτρύγα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. Μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἔφη, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου. Τούτων ἔτι λεγομένων, ἤκέ τις ἀγγέλλων, ὥς ὑπερμεγέθης σὺς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ

v) Τιτυὸν Γαίηϊον υἱόν. Od. VII, 324. w) Οἱ δὲ P. x) Il. XX, 226. y) Περικλυμένου male P. z) Sic P. Vulgo Βουζίγης. a) Vulgo Εὐξαντίου. P. ἐξ Ἀκτίου. Correxī ex Apollod. III, 1, 2. b) Sic recte P. Vulgo Μίκωνος. c) ἐκτραφῆναι P. ἐκτριφῆναι suspicatur Schaefer. d)

Sic correxi codicis lectionem Ἡρόδοτος, quae nomina iam supra confusa vidimus. e) Ἰμβρασία δὲ καὶ ἡ Σάμος, καὶ ἡ Ἥρα ἀπὸ Ἰμβράσου ποταμοῦ ῥέοντος ἐν Σάμῳ. Καὶ ἀπ' ἐκείνου καὶ ἡ Σάμος καὶ ἡ Ἥρα Παρθενία. P.

τὸν σὺν ὥρμησε· καὶ πληγείς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. "Οθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προδοκίαν τὴν πραττόντων [, Πολλὰ μεταξὺ κύλικός τε καὶ χειλέων ἄκρων]. Καὶ Φερεκῦδης ἐν τῇ ἡ φησὶ τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ τοῦ Καλυδωνίου σὺς (πληγέντα τὸν μηρόν) ἀποθανεῖν^f).

V. 193. Ἀλλὰ εἰ θῆσσα. Θῆσσα ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θῆσσας λέγουσιν· ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ ὥσπερ τῷ Κρής παράκειται τὸ Κρήσσα, οὕτω καὶ τῷ θῆς, θῆσσα.

[V. 195. Τὸ δὲ κουρίζων ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κούρος ὦν. Ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ κούρους τρέφειν.]

V. 201. Ἰφικλος. [Μήτρως τοῦ Μελεάγρου ὁ Ἰφικλος, ὅτι] Ἀλθαία [, ἡ τοῦ Μελεάγρου μήτηρ,] καὶ Ἰφικλος ἀδελφοὶ ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Περιήρους.

V. 202. Ὠλενίοιο. Ὠλένιον τὸν Λέρνον λέγει ἀπὸ Ὠλένου τῆς Αἰτωλίας^g). "Ομηρος·

Οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον^h).

[Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ὠλενοςⁱ), πόλις Ἀχαΐας.]

V. 204. Σίφλος. ἀντὶ τοῦ κεκακωμένος. Οἱ δὲ τὸν κακόποδα καὶ ἐπιμωμητὸν ἀπέδωσαν. Σίφλος δὲ ὁ μῶμος.

V. 207. Ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων. Οἱ Φωκεῖς ἐκλήθησαν ἀπὸ Φώκου τοῦ Αἰακοῦ^k).

Τὸν δὲ Ἰφίτον γενεαλογουῖσι Ναυβόλου^l) καὶ Περινεΐκης^m) τῆς Ἰππομάχου.

V. 209. Ἡ δὲ Πυθώ, πόλις Φωκίδος, ἐνθα τὸ μαντεῖον· ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῶν μαντείων οὕτω κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ σεσηφθαι τὸν δράκοντα.

V. 211. Ζήτης αὖ Κάλατος τε. Τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος· Ἡρόδωρος δὲ, ἐκ Δαυλίδος· Δοῦρις δὲ, ἐξ Ἰπερβορέων. Καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος· Φανόδικος δὲ ἐν αἰ Δηλιακῶν ἐξ Ἰπερβορέων [φησὶν] αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν πλοῦν.

V. 212. Τὴν δὲ Ὠρεΐθυιανⁿ) Σιμωνίδης (ἀπὸ Βριλίσσου^o)) φησὶν ἀρπαγεῖσαν, (ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν τῆς Θράκης) ἐνεχθῆναι. Ἔστι γὰρ καὶ τῆς Κιλικίας ὁμώνυμος [ταύτη πέτρα], ὡς Καλλισθένης. Στήσιχορος δὲ ἐν τῇ Γυριονίδι^p), καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησί. Περὶ

f) Eadem res sed verbis omnibus fere diversis narratur in P. Varietatem non operae pretium est enotare, quum sensus sit idem. g) Sic recte P. Vulgo Ὠλενοὶ τῆς Ἀχαΐας δύο. h) Π. II, 639. i) Cod. Ὠλένη, quod correxi. cf. Steph. Byz. s. v. k) Αἰόλου male P. l) Ναυλόχου male P. m) Περινεΐκης male

P. n) Sic recte P. Vulgo Ὠρεΐθυιαν. o) Ἰλίσσου legendum esse putaverat Heyn. ad Apollod. III, 15, 2, sed perspicuum est Βριλησσοῦ veram esse lectionem, in quam incidit etiam Naek. ad Choeril. p. 153. p) Γηρυονίδι P. vel teste Rubnk. Γηρυονίδι.

δὲ τῆς Θρακίας Σαρπηδονίας πέτρας, ὅτι πρὸς τῷ Αἴμῳ ὄρει ἐστὶ, Φερεκύδης φησὶ, περὶ τῆς ἀρπαγῆς ἱστορῶν τῆς Ὠρείθυιας. Χοιρίλλος δὲ ἀρπασθῆναι φησὶν αὐτὴν ἄνθη ἀμέλγουσαν ^{q)} ὑπὸ τὰς τοῦ Κηφισσοῦ πηγὰς. Ἑσαγόρας ^{r)} δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς τὸν τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαντα Βορέαν, υἱὸν Στρυμόνος φησὶν, οὐχὶ δὲ τὸν ἄνεμον. Ἡ δὲ Ὠρείθυια, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, ἦν ἐξ Ἀττικῆς ἀρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θράκην, καὶ κεῖσε συνελθὼν ἔτεκε Ζήτην καὶ Κάλαϊν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Φινεὺς δὲ Κλεοπάτραν τὴν Ὠρείθυιας πρώτην ἔγημεν. Μετὰ ταῦτα δὲ Ἰδαίαν ^{s)} τὴν Δαρδάνου· ἣτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προγόνους, λέγω δὴ τοὺς ἀπὸ Κλεοπάτρας υἱούς, ἐπειρᾶτο τυφλῶσαι αὐτούς. Οἱ δὲ, ὅτι ὁ πατήρ ἐτύφλωσεν αὐτούς, διαβαλλούσης τῆς μητρὸς πρὸς αὐτόν. Κέκροπος δὲ, Κρέουσα, Ὠρείθυια, Πρόκρις. Ὠρείθυιας δὲ καὶ Βορέου, Χιόνη, Χθονία, Κλεοπάτρα, Ζήτης καὶ Κάλαϊς. (Ὁ δὲ Βορέας ἰδὼν Ὠρείθυιαν παίζουσαν ἐν τῷ Ἰλισσῷ, ἠρώσθη αὐτῆς· ἐξ ἧς οὗτοι.)

V. 214. Κεκροπίηθεν. Ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀττικῆς Κεκροπία ἐκαλεῖτο τοπρότερον.

V. 216. Σαρπηδονίην ὄθι. Πόλις τῆς Θράκης ^{t)} ἀπὸ Σαρπηδόνοιο τοῦ τῆς Θράκης βασιλέως, ἀδελφοῦ Πόλυτος. Τὰ δὲ ἐφεξῆς προσέθηκεν, ἐπεὶ καὶ ἑτέρα ἐστὶ Σαρπηδονία πέτρα τῆς Κιλικίας.

V. 218. Λυγαίοις. Σκοτεινοῖς, κατὰ μετωνυμίαν. Λύγος γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶ πυκνὸν καὶ δασύ.

V. 219. Ἐπ' ἀκροτάτοις (ποδῶν). Τοῖς σφυροῖς, ἢ τοῖς ἀστραγάλοις.

Ἐρεμνὰς δὲ, ἦτοι κατὰ συγκοπὴν ἐρεβενὰς. τοῦτ' ἐστὶ καταπληκτικὰς. Σκοτεινὰς κυρίως, ἐξ οὗ μελαίνας.

V. 221. Φολίδεσσι. Ταῖς στίξεσι, τοῖς ποικίλμασι τῶν πτερῶν.

V. 222. Κράατος ἐξ ὑπάτοιο. Ἀκρας κεφαλῆς. Ὁ δὲ λόγος, Ἐσειὼν ἐρεμνὰς πτέρυγας κινούμενοι, καταπληκτικὰς τοῦ ἰδέσθαι.

V. 224. Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς. Ἀκαστος Πέλλου υἱὸς ἔγημεν Κρηθηίδα, ἢ, (ὡς τινες,) Ἰππολύτην. Ἡ δὲ, Πηλέως ἐρασθεῖσα, αὐτῇ, ὡς ἀπετύγχανε δεομένη, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειραθέντα αὐτῆς. Ὁ δὲ, ἐξαγαγὼν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θῆραν εἰς τὸ Πήλιον, κατέλιπεν αὐτὸν ἄοπλον ἐν τῷ Πηλίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρεῖ. Ἐπιστάς δὲ ὁ Ἑρμῆς, ἢ, ὡς τινες, Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μά-

q) ἐκλέγουσιν P. cf. Naeke p. 154. Versum Choerili ita restituit Hermannus in censura libri Naekiani: ἄνθε' ἀμέλγουσιν πηγὰς ὑπὸ Κηφισσοῖο. r) Ἑσαγόρας P. Ἠγη-

σαγόρας ex loco nostro laudat Voss. de histor. gr. p. 370. Fort. Ἰσαγόρας.

s) Εἰδυῖαν male P. vid. Heyn. ad Apollod. III, 15, 3. t) sic recte P. Vulgo Ἀττικῆς.

χαιρᾶν, ἥ τὰ τε ἐπιόντα τυγχάνων ^{u)} τῶν θηρίων ἀνῆρει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τὴν τε Ἀκάστου γυναῖκα, καὶ αὐτὸν, ὥς φρασι τινὲς, ἀνείλε τὸν Ἀκαστον.

(Εἰ δὲ ἐπὶ κίνδυνον αὐτοὺς ἔπεμπεν ὁ Πελλίας, διὰ τί ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐξήρχετο; Καὶ οὗτος μὲν φησιν, ἄκοντος τοῦ πατρὸς· Δημάγητος δὲ, ὅτι ἐκέλευσεν ὁ Πελλίας τὴν Ἀργῶ ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι, ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ αὐτούς· ὁ δὲ Ἀργος τοῦναντίον πεποίηκεν. Τὸ δὴ πιστὸν ἔχων παρὰ τοῦ τέκτονος ὁ Ἀκαστος ἐπέβη. Διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς φησὶν Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνησι γενέσθαι αὐτήν.) [Διαπορεῖται δὲ, διὰ τί εἰς κίνδυνον πέμπων ὁ Πελλίας Ἰάσωνα, εἶασε τὸν υἱὸν ἀπελθεῖν. Δημάγητος οὖν φησὶν, ὅτι ὁ Πελλίας ἐπέταξεν ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι τὴν Ἀργῶ, ἵνα τάχιον διαφθαρή· Ἀργος δὲ τοῦναντίον ἰσχυροτάτοις γόμοις Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύναις συνέπηξεν. Τὸ πιστὸν οὖν ὁ Ἀκαστος ἔχων παρὰ τοῦ Ἀργου αὐτός τε ἔπλει ἄκοντος τοῦ πατρὸς καὶ ὁ Ἀργος σὺν αὐτῷ. Ταῦτα δὲ δοκεῖ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος αἰνιττόμενος λέγειν, ὅτι οὐκ ἤθελε μιμνᾶσθαι ἐν δώμασι πατρὸς ἑῷος, ὥς δηλονότι τοῦ πατρὸς πείθοντος μένειν. Καὶ τὸ εὐθύς δὲ προσθεῖναι τὸν Ἀργον δῆλωμα τούτου ἐστίν.]

(V. 226. Ἀργος τε θεῶς. Διὰ τὸ τὴν Ἀργῶ κατασκευάσαι Ἀθηνᾶς προνοία.)

V. 230. Ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν. Ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχεν θυγατέρας. Καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκιμέδης ἐστὶ τῆς Κλυμένης ^{v)}, τῆς Μινύου θυγατρὸς. Στησίχορος Ἐτεοκλυμένης φησὶν. Φερεκύδης δὲ, Ἀλκιμέδης (τῆς Φυλάκου). Ἡσιόνης δὲ τῆς Δαναιοῦ καὶ Διὸς γίνεται Ὀρχομενός· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Ὀρχομενός καλεῖται. Ὀρχομενοῦ δὲ καὶ Ἐρμίππης τῆς Βοιωτοῦ γίνεται Μινύας ἐπὶ κλησιν, φύσει δὲ Ποσειδῶνος, ὃς οἰκεῖ ἐν Ὀρχομενῷ· ἀφ' οὗ ὁ λαὸς Μινύαι ἐκλήθησαν. Ἐκ δὲ Μινύου καὶ Κλυτοδώρας γίνεται Πρέσβων καὶ Περικλυμένη καὶ Ἐτεοκλυμένη. Ἐκ δὲ Φανοσύρας τῆς Παίονος καὶ Μινύου πάλιν Ὀρχομενός καὶ Διοχθώνδης ^{w)} καὶ Ἀθάμας. Ὁ δὲ Σκήψιος Δημήτριος φησὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰωλκὸν οἰκοῦντας Μινύας προσαγορεύεσθαι.

V. 238. Παγασαί. Ἀκρωτήριον Μαγνησίας ^{x)}. Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεπηγῆθαι τὴν Ἀργῶ. Ὁ δὲ Σκήψιος, ἀπὸ τοῦ πηγαῖς περιρρέεσθαι τοὺς τόπους. Ἔστι δὲ [ἐν αὐτῷ] καὶ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν.

V. 240. Ἀστέρες ὥς νεφέεσσι. Πρὸς τὸ γένος καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν ἀνδρίαν ἀπιδῶν, ἀστέρας μὲν τοὺς ἥρωας φησὶ, νεφέλας δὲ, τὸν δημοτικὸν ὄχλον.

V. 242. Πόθι τόσον ὄμιλον. Οὐχ ὕγιῶς τὸ πόθι. Ἔστι γὰρ τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως δηλωτικόν. [ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὴν εἰς τόπον σχέσιν δηλοῖ.]

V. 243. Τὸ δὲ, ἔκ τοθι βάλλει, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλει.

u) τυγχάνων recte abest a P., fortasse ex varia lectione τυγχάνοντα ortum. v) Ἀλκιμένης τῆς Περικλυ-

μένης male P. w) Διοχθώνας P. x) Θεσσαλίας P.

Παναχαιΐδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν φησὶν, ὅτι αὕτη πρώτη ἐκλήθη Ἀχαΐα, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Εὐρύτου.

V. 244. Πυρὶ δηώσειαν. Συμφλέξειαν. Ἡ πολεμήσειαν, καταστρέψειαν.

Δόμους δὲ, τὴν χώραν, τὴν γῆν, συνεκδοχικῶς.

V. 246. Ἄλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα. Ἄλλ' οὐκ ἐκφεύξιμος αὐτοῖς ἡ ὁδός· κατ' ἀνάγκην γάρ ἐστιν· οὐδὲ ἄπρακτος ὁ ἄθλος· ἀνύσουσι γὰρ ῥαδίως. Οἷον εὐκατορθώτως. Ἡ, οὐ φυκτὰ καὶ οὐκ εὐπλοα, διὰ τοὺς ἐν μέσῳ κινδύνους.

Πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν. Ἦγουν ἐν τῷ πλοῷ ὁ κίνδυνος. Ἡ κατὰ κοινοῦ τὸ, οὐ· ἵνα ἦ, ἄλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα, οὐδὲ ὁ πόνος ἄπρακτος· πρὸς τὸ, Αὐτῆμαρ δὲ δόμους ὁλοῶ πυρὶ δηώσειαν Αἰήτεω, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ. Οἱ δὲ οὕτως, ἄπρηκτος, δύσπρακτος, δυσεργής, δυσκατόρθωτος.

[Ἄλλ' οὐ φυκτὰ. Τοῦτο διχῶς. Εἰ γὰρ ἐπὶ τὸν Ἰάσωνα ἀναφέρειν δεῖ, οὕτως· ἄλλ' οὐκ ἦν τῷ Ἰάσωνι φυγεῖν τὸν πλοῦν, οὐδὲ ἄπρακτον ἔασαι τὸ κελευσθέν. Εἰ ἐπὶ τὸν Αἰήτην, οὕτως· ἄλλ' οὐκ ἔστι τῷ Αἰήτῃ φυγεῖν τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δέρματος, οὐδὲ τὸν πόνον ἄπρακτον ποιῆσαι τῶν Ἀργοναυτῶν.]

V. 249. Νόστοιο τέλος θυμηδές. Θυμῆρες. Καὶ τοῦτο ὡς πρὸς γυναικίαν φύσιν. Ἄγαν θαυμαστῶς πρὸς τὰς φύσεις καὶ τοὺς λόγους ἀμφοτέρων ἀνέπλασεν. Τοῖς μὲν γὰρ ἀνδράσιν, ἐπεὶ θρασυτέρα ἡ φύσις, ἀνυσιν καὶ τέλος τῶν μελλόντων εἰσάγει· ταῖς δὲ γυναιξίν, ἐπεὶ ἀσθενέστεραι, εὐχὰς καὶ ἱκεσίας ποιεῖ. Τοιαῦται γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν πραγμάτων αἱ γυναῖκες.

V. 251. Δεῖλῃ Ἀλκιμέδῃ. Ἐπίπνε. Ὁ δὲ νοῦς, εἰ καὶ ὀψέ, ὅμως δ' οὖν ἤλθε καὶ σοὶ κακόν, Ἀλκιμέδῃ (λείπει δὲ ἡ διὰ πρόθεσις) καὶ οὐ διετέλεσας λαμπρῶς τὸν βίον αὐχοῦσα ἐπὶ τοιούτῳ νύῳ.

V. 253. Ἡτέ οἱ ἦεν. Πρὸ τοῦ τὸν ἄθλον ἐπιστῆναι. [Πρὸς τὸν Αἴσωνα ὁ λόγος. Ὀντως, φησὶ, βέλτιον ἦν σοι πρὸ τοῦ πλοῦ τοῦ Ἰάσονος ἐλυσθέντα καὶ ἐντυλιχθέντα ἐν τοῖς κτέρεσι καὶ ἐνταφιασμοῖς κεῖσθαι νειόθι τῆς γῆς, ἢ γοῦν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τῆς γῆς τόπῳ, νήϊδα καὶ ἄπειρον ὄντα τῶν κακῶν ἄθλων τῶν ἐσομένων τῷ Ἰάσωνι.]

(V. 255. Κακῶν δὲ, ἦτοι τῶν ἰδίων, ἢ τῶν μελλόντων ἐπιτελεῖσθαι τοῖς Ἀργοναύταις.)

V. 256. Ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον. Λέγεται γὰρ, ὅτι τῆς Ἑλλῆς καταπεσοῦσης ἀγωνιῶντι τῷ Φρίξῳ κατὰ Διὸς βούλησιν ἐφθέγγετο θαρσύνων αὐτὸν ὁ κριὸς, διασώσειν αὐτὸν εἰς τὴν Σκυθίαν. Τοῦτο δὲ αὐτὸ^{γ)} τῇ Ἀλκιμέδῃ ἔμελλε κακὸν γενέσθαι, τοῦ νιοῦ ἐκείσε στελλομένου. Ὅτι δὲ ἐλάλησεν ὁ κριὸς, καὶ Ἐκαταῖος φησὶν. Ἐνιοὶ δὲ φασιν, αὐτὸν ἐπὶ κριοπρώρου^{z)} σκάφους πλεῦσαι. Διονύσιος δὲ ἐν β Κριὸν φησὶ Φρίξου τροφέα γενέσθαι, καὶ

γ) αὐτὸ pro vulg. αὐτῇ ex P. dedi. z) κριομόρφου P.

συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς Κόλχους. (Διὸ καὶ μεμύθευται τὰ περὶ τῆς τοῦ κριοῦ θυσίας αὐτόθι.)

V. 260. Ἐπὶ προμολῇσι. Τῇ ἐξόδῳ τῶν ἀριστείων. Ἀπὸ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν μολεῖν. Ἐντεῦθεν καὶ τὰς πρώτας προβάσεις τῶν ὄρων προμολὰς λέγουσι.

V. 262. (Βεβολημένη. Λύπη βλαβεῖσα, ἢ δυσθυμοῦσα.) Ὁξὺ δ' ἐκάστην. Μεινένηκεται ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀφῆν. Ὡς παρ' Ὀμήρῳ.

Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσας ἔχη ^{a)} βέλος ὀξύ ^{b)}).

V. 263. Ἄχος δέ ἐστι σύγχυσις ψυχῆς, λύπη ἐπιτεταμένη. Σαφεὲς δὲ ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ποιητὴν.

Ἡ δ' ἄχει οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο ^{c)}).

V. 264. Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν. Ἄγαν περιεσφιγμένος, ὥς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως. Ὅμηρος [ἐν ᾧ Ἰλιάδος].

Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος ^{d)}).

Ἐντυπὰς δὲ λέγεται καὶ ὁ περιβεβλημένος κατὰ τῆς ὄψεως, οὕτως ὥς καὶ τὸν τύπον [τοῦ προσώπου] διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι.

V. 267. Κατηφέες. Κατάστρυνοι διὰ τὴν λύπην.

Τὸ δὲ ἡείρουτο, παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἡιρον.

V. 268. Ἐπεχεύατο. Ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν, ἐπέβαλεν.

V. 269. Ἀδινώτερον ἢ ὕτε κούρη. Ὅμοιον τὸ σχῆμα τῷ,

— μελάντερον ἢ ὕτε πίσσα ^{e)}).

Τὸ γὰρ συγκριτικὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου.

Ἡ ὕτε κούρη. Ἀκαταλλήλως τὴν παραβολὴν τέθεικεν. Ὑποτίθεται γὰρ γραῦν μὲν τὸν Ἰάσωνα, κόρην δὲ τὴν μητέρα. Ἔδει δὲ, φησὶ, κατὰ τὸ ἐναντίον ταῦτα τάξαι. Ἄλλ' ἐροῦμεν, ὅτι προσφόρως ὑπόκειται ὁ Ἰάσων, οὐ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν γηροκομίαν τῇ μητρὶ. Καὶ γὰρ ἡ γραῦς τὴν κόρην ἀνατρέφει, ὥς ἡ μήτηρ, πρὸς τε τὸ ἀφερέπονον, διὰ τὴν ἡλικίαν· καὶ γὰρ τὸ γῆρας καὶ ἡ βραχεῖα ἡλικία παρεόικασι· καὶ πρὸς τὸ χρῆζειν τῆς τρεφούσης. Μητρὸν δὲ ὥσπερ ἀπηνῆς ἐπικειμένη ἐστὶν ὁ Πελλίας. [Τὸ δὲ παράδειγμα καταλλήλως ἔχει. Οὐ γὰρ τοῦτο μόνον ὄρῳ δεῖ, ὅτι τὰς ἡλικίας ἐναντίως ἔλαβε, τὴν μὲν Ἀλκιμέδην, γραῦν οὖσαν, ἀπεικάσας κόρη, τὸν δὲ Ἰάσωνα νέον γρηῒ. Οὐ γὰρ πρὸς τὰς ἡλικίας ἀφορᾷν δεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὰ συμβεβηκότα τοῖς προσώποις· ταῦτα γὰρ παραβάλλομεν. Ἄλλως τε καὶ τρόπον τινὰ ὁ Ἰάσων γρηῒ ἔοικεν πρὸς τὴν Ἀλκιμέδην· ὥς γὰρ τῇ γραῖ προσήκει τρέφειν τὴν ἐαυτῆς παῖδα, κούρην οὖσαν, οὕτω καὶ τῷ Ἰάσωνι προσήκει γηροκομεῖν τὴν μητέρα.]

a) ἔχει P. b) Π. XI, 269. d) Π. XXIV, 163. e) Π. IV, c) Od. XV, 357. ἐφθιτο P. 277.

V. 271. Τὸ δὲ κηδεμονῆες κατὰ πλεονασμὸν, ἀπὸ τοῦ κηδεμόνες. Οὕτω δὲ λέγονται οἱ κατὰ γάμον οἰκεῖοι, οἱ κηδεσται καὶ κηδόμενοι.

(Ἡ οὐκ εἰσὶν. Τοῦτο καὶ πρὸς τὴν Ἀλκιμέδην, ἥ οὐκ εἰσὶν ἄλλοι παῖδες.)

V. 272. (Βίοντον βαρύν. Λείπει τὸ οὔσα. Ὑπὸ μη-
τρυιὰν οὔσα, κακὴν ζωὴν διάγει. Τίθεται γὰρ τὸ βίωτος καὶ ἐπὶ
τῆς ζωῆς, ὥς νῦν, καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου.)

Τὸ δὲ ἡγηλάζει, καὶ ἡγηλάσκει, κατὰ τοῦ αὐτοῦ πράγμα-
τος κεῖται. Δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ διατρίβειν καὶ ἐνέχεσθαι,
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι. [Παραπλήσια δὲ τούτοις τὸ ἡλά-
σκειν καὶ ἡλασκάζειν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἡλάσκειν ἀμετάβατον.] (Ἐπὶ
γὰρ τῶν μυιῶν φησὶν Ὅμηρος.)

Αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσι ^f).
(καί.) [τὸ δὲ ἡλασκάζειν μεταβατικόν.]

— — ὅπη κεῖνος ἐμὸν μένος ἡλασκάζει ^g).

V. 275. Ἐκφλύξαι. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. Φλύζειν δὲ κυ-
ρίως τοὺς λέβητας φαμέν καιομένους, ἀναβάλλειν τῇ θερμότητι τὸ
ὔδωρ.

Περισπᾶται δὲ τὸ ὀρεχθεῖν, ὥς ποιεῖν. Ἔστι δὲ μύκημα ^h)
φωνῆς ἀνάρθου. Ὅμηρος.

— πολλοὶ ⁱ) μὲν βόες ὀρέχθων ^k).

Δεῖ δὲ μᾶλλον ἀκούεσθαι ἐπὶ τοῦ στένειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τραχύ-
νεσθαι. Ὅμηρος.

— — — (ἐν) ἄλγεσι θυμὸν ὀρέχθων ^l).

Ἔοικε δὲ τὸ μὲν περισπώμενον εἶναι διὰ τοῦ ο· τὸ δὲ βαρύτονον,
διὰ τοῦ ε, ἐρέχθω.

[V. 283. Τὸ δὲ πέσσειν ἀντὶ τοῦ ἔχειν.]

(V. 284. Ἀχαιῖάδεσσιν. Ταῖς Θεσσαλαῖς, ἀπὸ Ἀχαιοῦ
τοῦ Φθίου. Ὅμηρος.

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί ^m).

V. 285. Δμῶις ὅπως. Ἐν τῇ προεκδόσει οὕτως ἔχει.

Δμῶις ὅπως κεν ἐοῖσι βιώσομαι ⁿ) ἐν μεγάροισιν.

Καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως, οἷζυρὴ ἀχέεσσι δυσάμμορος. Εὗρηται δὲ καὶ
οὕτως.

Σεῖο πόθῳ φίλε κοῦρε δυσάμμορος.

V. 287. [Τὸ δὲ] ὧ ἔπι μούνω ^o). Ἐπὶ ἄρρενος δεῖ
νοεῖν. Εἶχε γὰρ καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἰππολύτην, (ὥς φησὶν Ἰβυ-
κος.)

V. 288. Μίτρη πρῶτον ἔλυσα. [Λέγεται μὲν καὶ φυ-
σικῶς· λύσις γὰρ ἐστὶν ἡ κύησις· λέγεται δὲ καὶ καθ' ἱστορίαν.]

f) Π. II, 470. g) Od. IX, 457. II, 684. n) κενεοῖσι βεῖομαι P.
ἡλασκάζειν ἐμὸν μένος P. h) μί- o) Sic recte P. Vulgo verba ὧ ἔπι
μημα P. i) πολλόν P. k) Π. μούνω cum versu praecedente jun-
XXIII, 30. l) Od. V, 83. m) Π. guntur.

Λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκουσαι, καὶ ἀνατιθέασιν Ἀρτέμιδι. "Οθεν καὶ Λυσιζώνου ^{p)} Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις.

V. 292. Κινύρετο. Ἐθρήνει. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐστὶν ἐπὶ βοός. Καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκάσθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὼν τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

(V. 293. Ἐπίσταδόν. Ἐφεστηκυῖαι.)

V. 296. Ὡδε λίσην. Πάνυ τετηρημένως. Ἀδύνατον γὰρ μητέρα εἰς τοσοῦτον κίνδυνον ἐξιόντος τοῦ παιδὸς μὴ κλαίειν. [Ἀλγεῖν μὲν οὐ κωλύει μητέρα οὖσαν· τὸ δὲ λίσαν ἀλγεῖν ἀποτρέπει.]

Ἐπεὶ οὐ μέν. Πρὸς τὸ παρ' Ὀμήρῳ,

Οὐ γὰρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο ^{q)}.

V. 297. Ἀλλ' ἔτι κεν. Πρὸς τὸ Ὀμηρικὸν καὶ τοῦτο,

— — πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα ^{r)}).

"Αροῖο. Λάβοις ^{s)}). "Οθεν καὶ τὸν "Αρη τινὲς ἐτυμολογοῦσιν, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, καὶ ὠφελεῖσθαι ἐν πολέμῳ. (Ὁ δὲ λόγος, ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀποίση ^{t)}).

V. 299. Ἀνιάζουσα περ. Ὁ περ σύνδεσμος τίθεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ γε, καὶ δὴ. Οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπέδωκεν. Ἐν γὰρ τῷ, — Μηδ' οὕτως ἀγαθὸς περ ἐὼν, τὸν περ μεταλαμβάνει εἰς τὸν δὴ· ἀγαθὸς δὴ ὢν. καὶ τὸ, — φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον, [ἀντὶ τοῦ] φυγόντι δὴ. [Ἡ οὖν καὶ ἐνταῦθα τὸν περ μεταλαμβάνειν δεῖ εἰς τὸν δὴ,] ἢ τὸ ἐξῆς οὕτως, τῶν μοῖραν [καίπερ] κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσα, ὅμως τλήθι φέρειν.

V. 302. Ἐχρη. Ἀντὶ τοῦ ἐχρησμάδησε ^{u)} (περὶ τῆς ναυτιλίας.) [Ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ χράω, χρώ.]

(Ἀτὰρ μετέπειτά γ'. Ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις, τῇ τε Ἀθηνᾷ καὶ ταῖς θεοπροπῖαις ἔτι θάρσει, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἀριστεῶν ἀρωγῇ, τοῦτ' ἔστι βοηθεία.)

V. 303. Ἀλλὰ σὺ μέν. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν,

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα ^{v)}).

V. 304. Μηδ' ὄρνις. Πάλιν [παρὰ] τὸ Ὀμηρικόν,

— μηδέ μοι αὐτῇ

ὄρνις [ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν ^{w)}].

V. 305. Κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν. Τὸ κεῖσε, εἰς τὴν Κολχίδα, ἢ εἰς τὸν λιμένα. Τὸ δὲ ὁμαρτεῖν, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἀκολουθεῖν, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν.

"Εται δὲ ἀντὶ τοῦ ἑταῖροι. Οὐκ ἔστι δὲ συνώνυμος ἡ λέξις, κατὰ ἀποκοπὴν δὲ ἐξενήνεται. (Πρῶτος δὲ Ὀμηρος κέχρηται, λέγων,

— κασίγνητοί τε ἔται τε ^{x)}).

p) Sic P. Vulgo λυσιζώνης. q) Il. XXIV, 524. προῆξις κρυεροῖο γόοιο P. r) Il. XXIV, 551. s) Sic recte P. Vulgo λάβης. t) Ita e-

mendavi vulg. ἀποίσης. u) ἐχρησμάδοι P. v) Il. VI, 490. w) Il. XXIV, 219. x) Il. XVI, 456.

Διὸ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ πλήρους ἐκφέρεται·

Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι γ).)

V. 306. Προτέρωσε. Ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν. Ὅμηρος·
Οὐδ' ἄρα^{z)} μοι προτέρω νῆες κλον^{a)}).

V. 307. (Οἶος δ' ἐκ νηοῖο. Οἰκεία ἢ παραβολή. Ὅ,τε
γὰρ Ἰάσων νέος, καὶ ὁ Ἀπόλλων νέος.)

V. 308. Δῆλον ἀν' ἡγαθέην. Δῆλος μία τῶν Κυκλά-
δων νήσων, ἱερὰ Ἀπόλλωνος· ἢ πρὶν μὲν Δῆλος^{b)}, ὕστερον δὲ
Ἀστερία, διὰ τὸ σχῆμα· πάλιν δὲ Ὀρτυγία, ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς
Λητοῦς.

Ἡ δὲ Κλάρου. Κλάρου πόλις πλησίον Κολοφῶνος, ἱερὰ
Ἀπόλλωνος. Καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ ὑπὸ Μαντοῦς τῆς Τειρε-
σίου θυγατρὸς καθιδρυμένον, ἢ ὑπὸ^{c)} Κλάρου τινὸς ἥρωος^{d)},
ὡς Θεόπομπος. Νέαρχος^{e)} δέ φησιν, ὅτι κατὰ κλῆρον ὁ Ἀπόλ-
λων ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κλήρου οὕτως αὐτὴν ὠνομάσθαι.
Οἱ δὲ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες φασιν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκρο-
θίνιον ἀνετέθη Μαντῶ ἢ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφούς πεμφθεῖ-
σα· καὶ κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ
Λέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ^{f)} τὸ γένος· καὶ γημαμένη αὐτῷ, τοῦτο
γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμῆσθαι ὧ ἂν συναντήσκειν, συναπῆλθεν
ἐκείνῳ εἰς Κολοφῶνα. Κακεῖ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς
πατρίδος πόρθησιν. Διόπερ ὠνομάσθη Κλάρου, ἀπὸ τῶν δακρύων.
Συγγενὲς γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὕδρηλοι, ἀντὶ τοῦ ὕδρηροί. Λέγεται
δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρου,
καὶ μαντεῖον ἐκεῖ Ἀπόλλωνος αὐτὴν καταστήσαι. Ὁ δὲ Ῥάκιος οὕ-
τως ὠνομάζετο διὰ τὴν πενιχρότητα καὶ κακοειμονίαν. Οἱ δὲ Κλά-
ρου φασὶ κληθῆναι διὰ τὸ κληρώσασθαι ἐκεῖ Ποσειδῶνα καὶ Ἄρην.

V. 311. (Κεκλομένων ἄμυδις. Πάντων ὁμοῦ κελευο-
μένων καὶ ἐπευφημούντων.)

Τῷ δὲ ξύμβλητο. Τοῦτο ξύμβολον ἀγαθόν, ὅτι τε γεραῖα
καὶ ὅτι ἱέρεια ἢ Ἰφιάς.

V. 312. [Ἀρήτειρα δὲ καὶ ἱέρεια, ἀπὸ τοῦ ἀρητήρ, ὥσπερ
ἀπὸ τοῦ σωτήρ σώτειρα. Ἐν δὲ τῷ πολιήοχος ἐπεντέθη τὸ ἦ.]

(V. 313. Οὐδ' ἔτι φάσθαι. Προσληπτέον τὸν καί.
Ὅμως δὲ καὶ λαλῆσαι προθυμουμένη, οὐκ ἔφθασε. Τὸ γὰρ ἔμπεης
νῦν ἀντὶ τοῦ ὅμως.

V. 319. Δειδέχατ'. Ἐδεξιούντο, ἢ προσεδέχοντο.)

V. 322. Καταβλώσκοντας. Κατερχομένους, καταμολί-
σκοντας [καὶ κατὰ συγκοπὴν καταμόλσκοντας]. Τὸ β-ἀντὶ τοῦ μ.
Συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ μ. Ὅθεν καὶ ὁ ψωμὸς, βλωμὸς, ἀπὸ τοῦ
βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὅ ἐστι κατέρχεσθαι. Καὶ πλυν βλωθρὴν
(Ὅμηρος^{g)}), τὴν ἄχρι τοῦ αἰθέρος μολίσκουσαν.

γ) Od. V, 141. z) Οὐ γάρ P. d) Κλάρου τοῦ Ἄλως P. e) Κλέαρ-
a) Od. IX, 64. b) ἄδηλος P. chos P. vix rectius. f) Sic P. Vulg.
c) ὑπὸ P. Vulgo utroque loco ἀπὸ. Μηκυναίῳ. g) Il. XIII, 390.

V. 324. Δέρμα δ' ὁ μὲν. Σύνηθες τοῖς ἥρωσι τὸ δερματοφορεῖν.

V. 401. Ἐϋστείρης. Εὐτρόπιδος.

Οἰήϊα δὲ, τὰ πηδάλια, οἶον οἰήσια, ἐπειδὴ οἰήσεως χρεῖα τῷ κυβερνήτῃ. Οἱ δὲ γλωσσογράφοι τοὺς οἶακας. [Λέγεται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ οἶειν, τοῦ κομίζειν· κομιστικὰ γὰρ τὰ πηδάλια.]

V. 403. Νήεον αὐτόθι. Ὠικοδόμουν, κατεσκεύαζον. Ἀπὸ τῆς τῶν λίθων συνθέσεως, ἥ ἐστι νήησις. Ἡ ἐσώρευνον. Ἐνθεν καὶ νηδύς· καὶ ναῦς, ἐν ἣ σαρκεύεται ὁ φόρτος.

Ἐπακτίου. Ἐπάκτιος, ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος.

V. 406. Τείως δ' αὐτ' ἀγέληθεν. Ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ ταῦτα ἐποιοῦν.

Ἡ δὲ πρὸ πρόθεσις νῦν ἐστι τόπου ^{h)} δηλωτική· ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦμπροσθεν. Ὡς τὸ,

(Ἐκ δ') ἄγαγε πρὸ φόωσδε ⁱ⁾).

V. 407. Δύω βόε. Εἰκότως ἐπὶ δυὶ προσηγορίαις, Ἀκτίου Ἐμβασίλου τε, δύο βοῦς ἄγουσιν.

(V. 408. Κουρότεροι. Ἐπεὶ ἴσως αἰεὶ νέος ὁ θεὸς, καὶ οἱ τῶν ἐταίρων νεώτεροι τὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. Καὶ Ὅμηρος, ἐπὶ τῆς τῶν νέων θυσίας,

Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ^{k)}).

Ἦτοι οὖν συγκριτικῶς ἐστίν, ἢ πρωτοτύπως.)

V. 409. Χέρνιβα. Χέρνιβας μὲν οἷς τὰς χεῖρας νίπτουσιν· οὐλοχύτας δὲ οἱ μὲν τὰ κανὰ, ἐπεὶ δι' αὐτῶν φέρεται τὰ πρὸς θυσίαν· οἱ δὲ τὰς κριθὰς, ἐπειδὴ οὐλὰς ἐνέβαλλον τοῖς βωμοῖς.

V. 411. Αἰσωνίδα. Αἰσωνίς ^{l)} πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ [Αἰσωνος] τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησὶ (καὶ Φερεκύδης).

V. 413. Ἀνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο. Ἀνυσιν, τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὴν ταχυτῆτα. (Ὅμηρος·

Οὐκ ἀνύω φθονέουσα ^{m)}).

Πείραθ' ὁδοῦ, αὐτὸν τὸν πλοῦν καὶ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ.

V. 414. Ἐπαίτιος. [Ἡ πρὸς τὸ δοθὲν μάντευμα τῷ Ἰάσωνι ἀναφέρειν δεῖ, ἢ πρὸς τὸ δοθὲν τῷ Περίῳ.] (Διὰ τὸ χρησμοδῆσαι τῷ Περίῳ. Ῥητορικῶς δὲ, ὥσπερ αἰτίῳ γενομένῳ τοῦ πλοῦ τῷ θεῷ, καὶ τὸ πᾶν πρᾶγμα ἀνατίθῃσιν, ὥσπερ οἴκειον.)

V. 416. Ἑλλάδα. Ἑλλάδα οἱ μὲν τὴν Φθίαν φασὶ συνωνύμως· ἡμεῖς δὲ χώραν ὑπολαμβάνομεν εἶναι Ἑλλάδα, οὐ μέντοι γε τὴν αὐτὴν τῇ Φθίᾳ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

V. 419. Ὀρτυγίην. Περὶ τῆς Ὀρτυγίας Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς ἱστόρηκεν· καὶ Νίκανδρος ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας φησὶ τὴν Δῆλον ὀνομασθῆναι, γράφων τάδε·

h) κινήσεως P. i) II. XIX, 118. go Αἰσονίδα. Αἰσωνίς. m) II. IV, k) II. I, 470. l) Sic P. Vul. 56.

Οἱ δ' ἐξ Ὀρτυγίης Τιτηνίδος ὁρμηθέντες.

Οἱ μὲν, τὴν Ἐφεσον· οἱ δὲ, τὴν πρότερον Ἀῆλον καλουμένην· ἄλλοι δὲ, τὴν ὁμοτέρμονα Σικελίας νῆσον. ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι βοῶνταιⁿ⁾. Καὶ ἡ Ἀῆλος οὖν οὐχ, ὥς μεμύθευται, ἀπὸ τῆς Ἀστερίας μεταμορφώσεως τῆς Λητοῦς ἀδελφῆς [Ὀρτυγία ὠνομάσθη, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ πᾶσαι ὠνομάσθησαν.] (ἀλλὰ καθὼς πᾶσαι αἱ Ὀρτυγίαι ἀποικίαι εἰσὶ τῆς κατ' Αἰτωλίαν Ὀρτυγίας.)

V. 421. Ἐπιβάθρα. Ἐπιβατήρια.

Χάριν δὲ, μισθὸν νυνὶ, ὑπὲρ τοῦ ἐπιβῆναι νῦν πρῶτον τῆς νεώς.

Προτεθείμεθα. Ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν. Θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι.

V. 424. [Τὸ δὲ εὐδιᾶν, τὸ μετ' εὐδίας πλεῖν.]

V. 425. Προχύτας. Οἱ μὲν τὰς κριθὰς, οἱ δὲ τὸ ὕδωρ, ὃ εἰώθασι ἐμβάλλειν εἰς τὸ οὖς τοῦ ἱερείου, (ἐπὶ τοῦ ἐπινεύειν τὸ ἱερεῖον. Λεῖπει δὲ ἡ σύν.)

V. 426. Τὸ ζώσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀναθεῖναι, ἢ ἐτοιμασθῆναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀπλίσασθαι.

V. 430. Χαλκείῳ πελέκει. Ἀπολλώνιος φησὶν ἐν πρώτῳ τῶν ὑπομνημάτων τὸν σίδηρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι· ἀγνοῶν ὅτι μηδέπω εὗρεθέντος σιδήρου, χαλκῷ ἐχρῶντο. Ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί·

Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος^{o)}.

V. 431. Περιῶρηδῆς κεράεσσιν. Ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὁρμῆς κατενεχθεῖς. ἐπιῶραγεις εἰς τοῦ ἔμπροσθεν, ἢ ἐπενεχθεῖς. Ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ,

περιῶρηδῆς δὲ τραπέζῃ

κάππεσεν^{p)}.

(ὁ Εὐρύμαχος.) ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος. Τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν, οὕτω λέγεται^{q)}. (Νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθεῖς εἰς τὸ ἔμπροσθεν.)

V. 434. Ἀημῶ. Τῷ ἐπίπλῳ, ᾧ^{r)} ἐνείλουσι τὰ ἱερεῖα, ἵνα εὐκαέστατα ᾧσι.

V. 436. Θεεύμενος. Τὸ θεῖσθαι Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν τίθησιν, θηήσαντες ἔλαφον. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐπὶ τοῦ βλέπειν.

V. 438. Πορφυρέαις. Πορφυριζούσαις. Ταῖς τοῦ πυρὸς καμπαῖς καὶ εἰλήσεσιν οἷου πορφυριζούσαις. Ἐναργῆς δὲ ἡ φράσις.

Ἐλίκεσσιν. Ταῖς τοῦ καπνοῦ συστροφαῖς.

(V. 441. Κῶας ἄγοντας. Ἐδεῖ ἄγουσιν εἰπεῖν, πρὸς τὸ ὑμῖν. Καὶ ὁ ποιητὴς δὲ,

n) Σικελίην et βοᾶνται P. hoc recte, est enim fragmentum poetæ, ita restituendum:

ὁμοτέρμονα νῆσον
Σικελίῃ, ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι
βοᾶνται.

o) Op. et D. 151. p) Od. XXII, 84. q) Ἀντίμαχος δὲ τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω φησὶ λέγεσθαι. P. Antimachi nomen ex omisso Eurymachi natum videtur. r) Addidi ᾧ, a syllaba præcedente absorptum.

Αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν, ἔμευ ἄπο νόσφιν ἔοντα^{α)}).

V. 444. Ἀσίδος. Ἡ Ἀσία ὠνομάσθη ἀπὸ Ἀσίας τῆς Προμηθέως μητρὸς καὶ Ἀτλαντος. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν.

V. 445. Ὡδε κακοῖς δεδαώς. Οὐκ ἐν τοῖς καθόλου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἑμοῖς βλαβεροῖς. Ὑπερβατὸν δέ ἐστι, καὶ πλεονάζει ὁ καὶ σύνδεσμος. Λεῖπει δὲ ἡ ἐξ πρόθεσις. Καὶ ἐνήλλακται γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. Ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥῆμα συντελικόν, ἀντὶ τοῦ ἐξηλθόν. Ὁ δὲ λόγος οὗτος, ἔμπροσθεν ἐκ κακῶν οἰωνῶν ἐγνωκὼς τὸν ἑμαυτοῦ μόρον, ἐξηλθόν ἐκ τῆς πατρίδος, ἵνα ὑμῖν συμπλεύσας κλέος ἀπενέγκωμαι.

V. 446. Ὅφρ' ἐπιβαίην. Ὑπερβατὸν ἐστι. Τὸ δὲ ἐξῆς, ὅφρ' ἐπιβαίην νηὸς, ἐπιβάντι δὲ τῆς νηὸς ἡ εὐδοξία τοῖς οἴκοις λίποιτο.)

V. 450. Σταθερόν. Ἀντὶ τοῦ καυματηρόν καὶ θερμόν. Λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, (ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων.) Ἡ διὰ τὸ ἐστηκέναι. (Ἦττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος.)

V. 454. (Πολιοῦ. Διὰ τὸ λευκαίνεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων κλυζόμενον.)

Φυλλάδα δὲ, τὴν στιβάδα τῶν φύλλων.

V. 456. Λαρόν. Παρὰ τὸ λίαν ἀρηρός. Ἡ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεποιῆται. Ἡσίодος δὲ φησι λαροῖς ποσὶ^{τ)}), τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέειν.

V. 459. Ἐψιόωνται. Παρὰ τὴν ἐψίαν, ἣ ἐστι διὰ λόγων παιδιὰ, οἷον ἐπεσία^{υ)}) τὶς οὔσα, παρὰ τὸ ἔπος. Διὸ καὶ ψιλοῦται. (Ὅτε δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσιν.)

(Ἄατος. Ἡ ἄγαν βλαπτικὴ. Τὸ γὰρ α τὸ πρῶτον, ἐπίτασις ἐστιν. Ὡς ἀχανὲς καὶ ἀτενές.)

V. 461. Πορφύρεσκεν. Ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθους ἐνεθυμεῖτο. Πορφύρα γὰρ, εἶδος ἰχθύος ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὐρισκόμενον. Ἐμερίμνα γοῦν καὶ τὸν τῆς γῆς καὶ τὸν θαλάσσης κίνδυνον.

V. 468. Ζεὺς τόσον^{ν)}). Περὶ τοῦ Κύκλωπος Ὀμηρος·

Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδολίμην^{ω)}).

Διὰ τούτων αὐτοῦ ἡ ὑπερηφάνια δηλοῦται. Καὶ Ὀμηρος δὲ ἀσεβῆ αὐτόν λέγει·

— καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο^{ξ)}) τόξον^{γ)}).

V. 471. Τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν. Ἀρήνη πόλις Πελοποννήσου· νῦν δὲ Ἱερὰνα λέγεται, ὥς φησι Πείσανδρος.

[Τὸ ἀοσσητήρ, ἀντὶ τοῦ βοηθός.] Φησὶ δὲ ὑπερηφάνως, ὥς οὐ φέρεις με σύμπλουν, ἀλλὰ βοηθόν.

V. 473. Χαλίκρητον^{z)}). Τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς

α) II. I, 541. τ) λαρούς πόδας ω) Od. IX, 277. ξ) εἴλετο P. P. υ) ἐποεσία P. ν) τόσσον P. γ) II. IX, 559. z) χαλίκρατον P.

φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλιμίας ^{a)} φησὶ λέγεσθαι.

V. 475. Ἰδμῶν δέ. Οἰκείως τὸν Ἰδμονα, ὡς μάντιν ὄντα, ποιεῖ ἐναντιούμενον τῷ Ἰδᾷ ἐχθρῷ ὄντι Ἀπόλλωνι.

V. 478. Οἰδάνει. Ἐπαίρει, μετεωρίζει, θρασύνει, ἐνεργητικῶς. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὅταν ἄρξηται μετεωρίζεσθαι. [Ἐξ οὗ καὶ οἶδμα τὸ κύμα. Σημαίνει οὖν τὸ μετεωρίζειν καὶ αὐξάνειν καὶ θρασύνειν.]

V. 481. Ἐπιφλύειν μακάρεσσιν. Τὸ ἐπιφλύειν ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ λοιδορεῖν.

V. 482. Ἀλωϊάδας. Τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ Ὅμηρος οἶδεν. Ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτοὺς φησὶ διὰ δὲ τὸ ἀνατετράφθαι ὑπὸ [Ἰφιμεδείας] τῆς Ἀλωέως γυναικὸς, μυθευθῆναι, ὡς Ἀλωέως εἶσιν υἱοί. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπικλησιν ταῖς δὲ ἀληθείαις, Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας αὐτοὺς. Καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ^{b)} ὑπὸ τοῦ πατρὸς ^{c)} αὐτῶν ἐκτίσθαι ἧς Ὅμηρος μνημονεύει,

— οἷ τ' Ἄλον εἶχον ^{d)}.

[Τὸ δὲ οὐδ' ὅσσον, ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὀλίγον.]

V. 485. Ἐκ δὲ γέλασσαν ^{e)}. Καὶ τοῦτο κουφότητος σημείον· εἶγε καὶ Ἰσοκράτης φησὶ, Μῆτε γέλωτα προπετῇ στέργε.

V. 486. Κερτομίοισιν. Εἰρωνευτικοῖς, τὸ κέαρ τέμνειν καὶ λυπεῖν δυναμένοις.

Ἐπιλλίζων δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπιμακώμενος. Ἐπιλλοὶ γὰρ οἱ στραβολί.

V. 487. Ἀργεὶ νῦν. Δι' ἀμφοτέρων ἐπισκώπτει τὸν Ἰδμονα· πρῶτον μὲν, ὡς ἀτεχνῇ μάντιν· δεύτερον δὲ, ὡς μέγα φρονοῦντα ἐπὶ Ἀπόλλωνι τῷ πατρὶ, ὡς μέγα δυναμένῳ τοὺς αὐθάδεις καθαιρεῖν. Τοῦτο δὲ μετὰ ἀπειλῆς δρᾶ λοιδορῶν.

V. 491. Χρεῖῳ. Διηλαῖ καὶ τὸ κατὰ χρείαν καὶ μοῖραν λεγόμενον, καὶ τὸ μέλλον.

Μεταμώλιον δὲ, μεταμελείας ἄξιον. Γράφεται δὲ καὶ μεταμώνιον· ὃ ἐστὶ μάταιον, μετὰ ἀνέμων φερόμενον. Ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸς τύπος εἰς ὅς, τῷ ἱ παραληγόμενος· οἶον Ἀμμων, [Ἀμμωνος,] Ἀμμώνιος· Ἀνέμων, Ἀνεμώνιος.

V. 492. Χώετ' ἐνιπτάξων. Ἐχολαῦτο καὶ ὠργίζετο κακολογῶν καὶ μεμφόμενος.

V. 495. Αἰιῇ. Κατ' εὐφημισμὸν, τῇ ἀριστερᾷ.

Πείραξεν ^{f)} δὲ, ἀντὶ τοῦ ἥρμωσεν.

Περιττὴ δὲ ἡ ἀνὰ. Τὸ γὰρ ἐξῆς, καὶ Ὀρφεὺς δέ. Εἰ μὴ ὅτι ἐκ τῆς ἀνὰ τὸ ἀναστὰς λέγει· ἀναστὰς δὲ καὶ ὁ Ὀρφεύς. [Ἡ ἀνὰ ἡ περισσὴ, ἡ ἀντὶ τοῦ ἀνέστη.]

a) χαλίδας P. Hinc Χαλιμάδας legendum esse recte suspicatur Naek. ad Choeril. p. 217, qui etiam λέγεσθαι in γενέσθαι mutandum putat.

b) ἐν Θεσσαλίᾳ P. c) ἐπ' ὀνόματι τοῦ πατρὸς P. d) II. II, 682. e) ἐκ δ' ἐγέλασσε P. f) ἐπήραξεν P.

“Ορα δὲ τὸ τῆς μουσικῆς χρήσιμον, εἶγε τὰς στασεις καὶ τὰς φιλονεικίας καταπαύει.

V. 496. Ἦειδεν δ’ ὡς γαῖα. [Ἡ τοῦ Ὀρφέως ὠδή φυσιολογίαν περιέχει.] Τὴν πρώτην σύγχυσιν τῶν στοιχείων ἄδειν βούλεται, ὡς ἔκ τινος φιλονεικίας τὸ ἴδιον ἕκαστον μετέσχευ, καὶ τάξιν ἔλαβεν. Οἰκεία δὲ καὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν ἢ ὠδή^{g)}. (ὅτι πρέπον ἐστὶ τῆς μάχης παύσασθαι, καὶ εἰς τὴν οἰκείαν διάθεσιν ἐπανιέναι.) [δικαιοσύνην γὰρ παιδεύει, καὶ μὴ συγκεχυμένως, εἴτουν ἀκόσμως ζῆν, ἀλλ’ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως.]

V. 498. Νείκεος ἐξ ὀλοοῖο. Ἐμπεδοκλῆς φησὶν, ὅτι συγκεχυμένων πάντων τοπρότερον, νεῖκος καὶ φιλία παραπεμφθέντα τὴν διάκρισιν ἐποιήσαντο· χωρὶς δὲ τούτων οὐδὲν δύναται γενέσθαι. Ὡς ἐπεται, ὡς εἰκός, μηδὲ ἀπολωλέναι. Ὁ δὲ Θαλῆς ἀρχὴν ὑπεστήσατο πάντων τὸ ὕδωρ, λαβὼν παρὰ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος,

Ἄλλ’ ὑμεῖς μὲν (πάντες) ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε^{h)}.

Καὶ Ζήνων δὲ [ὁ Στωϊκός] τὸ παρ’ Ἡσιόδῳⁱ⁾ χάος, ὕδωρ εἶναι φησὶν· οὐ συνιζάνοντος, ἴλυν γίνεσθαι· ἥς πηγνυμένης, ἢ γῆ στερεμνιοῦται. Τρίτον δὲ ἔρωτα γεγονέναι (καθ’ Ἡσιόδον), ἵνα τὸ πῦρ παραστήσῃ· πυρῳδέστερον γὰρ πάθος ἔρως. Ἀναξαγόρας δὲ μύδρον εἰπὼν τὸν ἥλιον, φησὶν, ἐξ οὗ τὰ πάντα γίνεται^{k)}. Διὸ καὶ Εὐριπίδης γνώριμος αὐτῷ γεγονώς χρυσέαν βῶλον τὸν ἥλιον εἶπε. Τὴν δὲ σελήνην ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας χώραν πλατεῖαν ἀποφαίνεται, ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Νεμαῖος λέων πεπτωκέναι.

V. 501. Οὕρεα. Δοῦρις φησὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Γιγάντων κατενεχθέντας λίθους, τοὺς μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πεσόντας, γενέσθαι νήσους· τοὺς δὲ εἰς τὴν γῆν, ὄρη.

V. 509. Δικταῖον. Τὸ Κρητικόν, ἐνθα ἀνετράφη ὁ Ζεὺς, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ.

V. 513. Τοὶ δ’ ἄμοτον^{l)}. Ἀντὶ τοῦ ἀμότως καὶ ἀκορέτως. Ὁ δὲ νοῦς, Λήξαντος δὲ τῆς ὠδῆς^{m)}, ἀπλήρωτοι αὐτῆς ὄντες ἔτι, προετετάκεισαν τὰς κεφαλὰς, ἀνατετακότες τὰ ὦτα, καὶ ἡρεμοῦντες ἐν ἡσυχίᾳ· τοιαύτη ἡδονῇ συνείχοντο.

V. 515. Κηληθμῶ. Ἐν δὲ τῇ προεκδόσει μετὰ τοῦτο γέγραπται·

Ἦμος δὲ τριτάτῃ φάνη ἡὼςⁿ⁾, τῇ δ’ ἐπὶ νύκτα^{o)} βουθύσιον^{p)} Ἑκάτοιο κατ’ αὐτόθι δαινυμένοισι, τῆμος ἄρ’ ἐκ Διόθεν πνοιὴ πέσεν. ὦρτο δὲ Τίφυς κεκλόμενος βαίνειν ἐπὶ σέλμασι. τοὶ^{q)} δ’ αἶοντες [ἰθὺς ἔβαινον].

(Ἐξῆς δὲ τῶν ἐκκειμένων),

σμερδαλέον δὲ λιμήν.

V. 516. Οὐδ’ ἐπιδὴν μετέπειτα. Οὕτως ἀναστρεπτέον

g) ἡ φυσιολογία P. h) II. VII, δ’ ἄμοτον. P. m) τοῦ Ὀρφέως P. 99. i) Sic P. Vulg. Ἡσιόδου. k) ἐξ n) ὁδός. P. o) νυκτὶ P. p) βου- αὐτοῦ πάντα γεγονέναι. P. l) Τοῦ θυσίην P. q) σέλμασιν. οἱ P.

τὴν φράσιν, Ἐπειτα οὐκ ἐπιδὴν οὐδὲ μετὰ χρόνον κεράσαντες, ἀντὶ τοῦ, εὐθέως καὶ μετ' ὀλίγον [ὑπέχεον ταῖς γλώσσαις].

V. 517. Ἡ θέμις. Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κινῶν, ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. Καὶ ἴσως φυσικῶς. Ἐπεὶ γὰρ Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα, ἣτις ὑπνου ἐπιπεσόντος ἤρεμεϊ, εἰκότως τῷ Ἑρμῇ αὐτὴν θύουσιν. Καὶ Ὅμηρος γ).

Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον^{δ)}.

Διευχίδας^{ε)} δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς ἱστορεῖ, ὅτι Ἀλκάνθους^{ς)} ὁ Πέλοπος διὰ τὸν Χρυσίππου φόνον φυγαδευθεὶς ἐκ Μεγάρων, ἀπήρχετο κατοικήσων εἰς ἑτέραν πόλιν. Καὶ δὴ περιπεσὼν λέοντι λυμαινομένῳ τὰ Μέγαρα, ἐφ' ὃν καὶ ἕτεροι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Μεγάρων, καταγωνίζεται τοῦτον· καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ [ἀποτεμὼν καὶ] εἰς πήραν θέμενας, ἐπανῆλθεν αὐθις εἰς τὰ Μέγαρα. Καὶ ἀπαγγελλόντων τῶν ἀπεσταλμένων ἐπὶ τὴν θήραν, ὅτι αὐτοὶ εἰσιν οἱ κατηγωνισμένοι γ) τὸ θηρίον, προσκομίσας τὴν πήραν, ἤλεγξεν αὐτούς. Διόπερ θύσας τοῖς θεοῖς ὁ βασιλεὺς, τὸ τελευταῖον τὴν γλῶσσαν ἐπέθηκεν τοῖς βωμοῖς· καὶ ἀπὸ τότε ἔθος τοῦτο διέμεινεν Μεγαρεῦσι. Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησὶν, ὅτι [ἡ γλῶττα] τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρωτεῦόν ἐστι. (Καὶ Ὅμηρος^{ω)}·

Ἄλλ' ἄγε τάμνετε γλώσσας.

ἀντὶ τοῦ παύετε τοὺς λόγους.)

V. 526. Ἐν γὰρ οἱ δόρυ. Πιθανῶς ἐκ τῆς Δωδωνίδος φησὶ δρυὸς τὸ ξύλον εἶναι ἐν τῇ Ἀργοῖ τὸ φωνῆεν, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐφθέγγετο, ὥς φησιν Ὅμηρος^{x)}·

— — ὄφρα θεοῖο

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο βουλὴν ἐπακούσοι γ).

V. 528. Οἱ δ' ἀνὰ σέλματα. Τὰς τῶν ἑρετῶν καθέδρας, τὰ σελιδῶματα. Καθόλου δὲ τὸ πλατὺ ξύλον σέλμα λέγεται καὶ σελίδωμα. Ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τῶν ῥαψωδιῶν διὰ τὸ πλάτος φαμέν.

V. 533. Ποσσὶν ὑπεκλύσθη^{z)}. Καὶ αὐτῷ ἐπικαθεσθέντι κάτωθεν παρὰ τοῖς ποσὶ μᾶλλον ἐπεκλύσθη^{z)} ἢ τρόπισ τῆς νεῶς, καὶ ἐν βάρει τῆς θαλάσσης ἐγένετο, τῷ βάρει τοῦ ἥρωος.

V. 537. (Ἡ ποὺ ἐν Ὀρτυγίῃ. Ἐν τῇ Δήλῳ. Τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, Καθάπερ ἡῖθεοι ἐν Δελφοῖς, ἢ ἐν Δήλῳ, ἢ ἐν Ἰσμηνῷ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος χορὸν στήσαντες, πρὸς τὸ τῆς κιθάρας μέλος ἡρμωσμένως κροτοῦσιν τοῖς ποσίν· οὕτω καὶ οὗτοι, τῇ τοῦ Ὀρφέως κιθάρα κηλούμενοι, σφοδρότερον πρὸς τὴν κωπηλασίαν ἤεσαν.) Τὸ δὲ ἐξῆς, [τὸ ῥήσσωσιν, ἀντὶ τοῦ κτυποῦσι. Σύν-

r) Od. III, 341. s) βάλλομεν P. w) Od. III, 332. x) Od. XIV, 327.
t) Sic P. Διευχίδας vulg. Vid. Schol. y) βοὴν ἐπακούσῃ P. z) ὑπεκλάσθη P.
ad I, 118. u) Ἀλκάνθους P. v) καταγωνισάμενοι P. fortasse rectius.

απτε δὲ αὐτὸ τῷ ὁμαρτῇ,] ὁμαρτῇ ῥήσσωσιν. Ἡ δὲ ὑπὸ πρό-
θεσις παρῆκται ὡς παρ' Ὀμήρῳ^{a)},

— — — ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης.

Ἰσμηνοῖο. Ἰσμηνὸς, ποταμὸς Βοιωτίας· ἀφ' οὗ, Ἰσμηνίου
Ἀπόλλωνος ἱερὸν.

(V. 542. Κήκειεν ἄλμη. Ἀνεδίδοτο καὶ ἀνεπήδα ἐκατέρω-
θεν τῆς νεῶς ἢ θάλασσα.)

V. 543. Μορμύρουσα. Δεινῶς ταρασσομένη καὶ κινου-
μένη φοβερῶς. (὘ν δὲ τῇ προεκδόσει,

Μορμύρουσα τυπήσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.)

V. 545. Τεύχεα. Εἰς κόσμον τῆς νεῶς εἰώθασιν ὅπλα πε-
ριτιθέναι.

Μακρὰ δ' αἰέν. Ὀνοῦς, ἐλευκαίνεται δὲ τὸ ὕδωρ, καθ-
άπερ ἀτραπὸς διὰ χλοηφοροῦντος πεδίου. Ἡ ἄλλως, ὡς δήλη
ἐστὶν ἡ ὁδὸς πεδίου μεταξὺ χλοηφόρου, οὕτω καὶ ὁ τύπος τῆς νεῶς
ἐφαίνεται.

V. 547. Πάντες δ' οὐρανόθεν. Διὰ τούτου ἐβεβαιώ-
σατο καὶ τοὺς θεοὺς σκοπεῖν καὶ θαυμάζειν τὸν πλοῦν. Οὐ γὰρ ἀ-
πλῶς τινὲς ναῦται ἦσαν, ἀλλ' ἡμίθεοι.

V. 551. Τὸ δὲ νῆα ὑπὸ Ἀθηνᾶς εἰργασμένην, πρὸς πᾶν θαῦ-
μα κεῖται.

Ἰτωνίδος. Γράφεται καὶ Τριτωνίδος. Ἰτωνίας^{b)} δὲ
Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνεῖα τῆς Βοιωτίας. Ὁ μέντοι Ἀπολλώ-
νιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς Ἀργοῦς ἀπὸ τῆς
ἐν Ἰτωνίᾳ κλήσεως^{c)}, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς Ἰτωνίας, περὶ ἧς
Ἐκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει· Ἀρμενίδας δὲ ἐν
τοῖς Θηβαϊκοῖς^{d)}, Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰτωνὸν^{e)} ἐν Θεσσαλίᾳ γεννη-
θῆναι, ἀφ' οὗ Ἰτων πόλις, καὶ Ἰτωνίς Ἀθηνᾶ. Μέμνηται καὶ
Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνημάτων^{f)}.

V. 554. Πολιτῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ. Τῷ αἰγιαλῷ, ἐν-
θα τὰ κύματα περιάγνυται.

Σουῖδας ἐν Θεσσαλικοῖς φησὶν Ἰξίουος υἱὸν εἶναι Χείρωνα,
ὥσπερ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν Κενταύρων. Ὁ δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν
ποιήσας, φησὶν ὅτι ὁ Κρόνος μεταμορφωθείς εἰς ἵππον ἐμίγη Φι-
λύρα τῇ Ὠκεανοῦ· διόπερ ἵπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ Χείρων. Τού-
του δὲ γυνὴ Χαρικλώ. Εἰκότως δὲ παρεισῆνεγκεν εἰκόνα τοῦ Χεί-
ρωνος, καὶ ὅτι φιλάνθρωπος^{g)}, καὶ ὅτι δικαιοτάτος Κενταύρων·
καὶ διὰ τὴν οἰκειότητα τὴν εἰς τὸν Ἰάσονα. Παρ' αὐτοῦ γὰρ ἔμαθε
τὴν ἰατρικὴν. Ὅθεν καὶ Ἰάσων ἐκλήθη, παρὰ τὴν Ἰασιν.

V. 558. Πηλείδην Ἀχιλλῆα. Ἠκολούθησεν Ἀπολλώ-
νιος τοῖς μεθ' Ὀμηρον ποιηταῖς, ὑπὸ Χείρωνος λέγων τὸν Ἀχιλλέα
τραφῆναι. Ὀμηρος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. Διαπεφωνήκασιν δὲ

a) Π. Π., 824. b) Ἰτωνίδος P.
c) ἀπὸ τῆς ἐν Κορωνεῖα Ἰτωνίδος
P. d) Ἀρμενίδης ἐν τοῖς Μεγαρι-
κοῖς P. Ἀντιμενίδης legendum pu-

tat Voss. de hist. gr. p. 334. e) Ἰτω-
να P. Vulgatam tuetur Steph. Byz.
s. Ἰτων. f) ἀπομνημονευμάτων P.
g) φιλαλήθη P.

καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ μητρός. Ἐκεῖνος γὰρ πανταχοῦ Θέτιδος αὐτὸν ἀποφαίνεται. [οἱ δὲ μεθ' Ὀμηρον ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται ^h).] (Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόστων κατὰ λέξιν λέγων. * Σουῖδας γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένοι, καὶ ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας, καὶ Δαῖμαχος καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς, οὐ τὴν περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφῆκαν ἡμῖν ἐπὶ χώρας δόξαν· ἀλλὰ τὸνναντίον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγονέναι τῆς Χείρωνος, Δηῖμαχος δὲ ἐκ Φιλομήλης τῆς Ἀκτορος. Ἄλλοι δ' ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται.)

[V. 559. Οἱ δ' ὅτε δῆ. Περιγηῇ μὲν λιμένα φησὶ τὸν πυκλωτέρῃ καὶ καμπὰς ἔχοντα.]

V. 563. Μεσόδμη. Ἡ ἱστοδόκη, ὅπου τίθεται ὁ ἱστός, καὶ κλίνεται.

V. 564. Προτόνους δὲ, τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρύμναν ἐκτεινόμενα σχοινία.

V. 565. Ἡλακάτη δὲ λέγεται τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον ¹) μέρος τοῦ ἱστοῦ, κατὰ Ἐρατοσθένην, ὑπὲρ ὃ ἐστὶ τὸ καρχήσιον.

V. 566. Ἰκρίον δὲ, οἱ μὲν μέρος τοῦ ἱστοῦ λέγουσι· βέλτιον δὲ νοεῖν ἰκρίον τὴν καλουμένην κεραίαν, ἧς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα ^k) λέγονται. Λέγεται δὲ ἰκρία καὶ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πᾶσσαλοι πρόσκεινται.

V. 567. Περόνας δὲ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐπὶ τῶν σανιδωμάτων, ἢ τοὺς καλουμένους τροχοὺς, οἷς τὰ σχοινία δεσμεύουσι.

Κάλως δὲ τὰ σχοινία, νῦν μὲν οἷς ὁ ἱστός ἰσχυρὸς ποιεῖται ἀφ' ἑκατέρου τοῦ πλευροῦ τῆς νεώς· καὶ καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον κάλως λέγεται. Διὸ καὶ διαιροῦντες αὐτούς, οἷς μὲν κατὰ γὰρ τὸ ἱστόν, μεσουρίας λέγουσιν· οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστός ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν ¹) πρῶραν, προτόνους· τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας· ἐφεξῆς δὲ τούτων πρόποδας· μεθ' οὓς εἰσὶν οἱ καλούμενοι τέρθριοι· εἴτα οὓς λέγουσι μέσους. [Ὁ δὲ κάλως κλίνεται διχῶς· ὁ κάλως τοῦ κάλω, καὶ ὁ κάλως τοῦ κάλωος, ὡς ἐν ταῦθα.]

Διακριδὸν δὲ, ἀντὶ τοῦ διωρισμένως καὶ ἐκτεταγμένως ^m).

Ὅταν οὖν λέγῃ ἐπὶ τὴν ἡλακάτην ἐρύσαι τὰ λῖνα, τοῦτο φησὶν, ὅτι μέχρι τοῦ ἀκροτάτου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἀνείλκυσαν τὰ ἱστία.

Ἰστέον ὅτι Ἐρατοσθένους ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ, μέρη ταῦτα φησὶν ἱστοῦ, Πτέρνη, Θωράκιον, Ἡλακάτη, Καρχήσιον, Κεραία, Ἰκρίον.

V. 568. Τίσαιον δὲ, ἀκρωτήριον Θεσσαλίας. Οἱ δὲ, Θεσπρωτίας.

^h) Haec vocabula in cod. sequitur lacuna, quae incipit a voce λάθος.

ⁱ) ἀνώτατον var. lect. in P.

^k) ἀ-

κρόκερα P. ¹) πρύμναν καὶ τὴν excidisse videtur Schaefero. ^m) ἐκτεταγμένως P.

V. 569. (Εὐθύμονι. Εὐ διατεθειμένη, εὐρύθμω, εὐποιήτω. Θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι.) [Εὐθύμονα δέ φησιν τὴν ὁδὴν διὰ τὸ εὖ διατιθέναι τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχάς.]

[V. 570. Νηοσόον δέ φησι τὴν Ἀρτεμιν, ἣ διὰ τὸ σώζειν τὰς ναῦς, ἢ διὰ τὸ σεύειν καὶ κινεῖν αὐτάς.]

V. 571. Τὴν Ἀρτεμιν ὕμνεϊ διὰ τὸ τὸν τόπον ἱερὸν αὐτῆς εἶναι.

V. 574. (Ἀπλετοί. Ἀπροσπέλαστοι, μεγάλοι.)

Διασκαίροντες καὶ διανηχόμενοι.

Διὰ δὲ τοῦ ἄμμιγα ⁿ⁾ τὸ τοῦ μέλους θελκτικὸν σημαίνει. Οἷον οἱ μηκέτι ἑαυτοὺς βλάπτοντες; ἀλλὰ μεθ' ἡσυχίας ἐπόμενοι.

V. 578. Νόμιον μέλος. Ποιμενικόν, παρὰ τοὺς νομέας. Ἡ νόμιον μέλος, ὕμνος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὕτω λεγόμενος.

V. 580. Ἡερίη πολυλήϊος. Ἡ Θεσσαλία, παρὰ τὸ μέλαιναν εἶναι τὴν γῆν ^{o)}. Οὕτω γὰρ καὶ τὴν Αἴγυπτον ἡερίαν φασίν. Ἡ ἡερία ἀντὶ τοῦ πρωῖα ^{p)}, ἀπὸ τοῦ ἥρι. [Πρωῖνῃ δὲ ἀντὶ τοῦ ^{q)} ὀνόματος ἀντὶ ἐπιρρήματος.]

Πελασγῶν. Τῶν Θεσσαλῶν, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἰνάχου. Ἡ ἀπὸ Πελασγῶν, ἔθνους βαρβαρικοῦ, οἰκήσαντος τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Ἄργος [καὶ ἄλλας οὐκ ὀλίγας χώρας]. Ἡ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Λαρίσσης. Στάφυλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγὸν φησὶν Ἀργεῖον τὸ γένος, μετοικῆσαι δὲ εἰς Θεσσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Πελασγίαν τὴν Θεσσαλίαν κληθῆναι. Ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοί, Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησί. Καὶ οἱ Τυρσηνοὶ δὲ, Πελασγοί.

V. 581. Ἐρίπνας. Ἀπορρώγας κολώνης, σπήλαια κρημνώδη. Λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς οἰκίας, ἀπὸ τοῦ ἐρηρεῖσθαι. Ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου, παρὰ τὸ ἄγαν πνέεσθαι.

V. 582. Σηπιᾶς. Ἀκρωτήριον ἐν Ἰωλκῷ, οὕτω καλούμενον διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπίαν μεταβληθῆναι, διωκομένην ὑπὸ Πηλέως.

V. 583. Εἰναλίη Σκίαθος. Ἡ παραθαλασσία. Νῆσος γὰρ ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας, ἐγγὺς Εὐβοίας (ἥς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.)

V. 584. Πειρεσιαὶ δὲ, πόλις Μαγνησίας. Μάγνησα δὲ, πόλις τῇ χώρᾳ ὁμώνυμος, ἄγαν εὐδὺς καὶ παραθαλάσσιος.

Μάγνησα ^{r)}. Τὴν Μαγνησίαν λέγει τὴν κατὰ Θεσσαλίαν. Ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρα Μαγνησία περὶ Ἐφεσον, ἐκτισμένη ὑπὸ Λευκίππου ^{s)} τοῦ Καρὸς, μετοικήσαντος ἐκεῖ σὺν Μάγνησι τοῖς ἐκ Κρήτης.

Μάγνησά θ' ὑπεύδιος. Ὁ νοῦς, οὐ τραχεῖά τις οὐδὲ πετρώδης, ἀλλ' ὁμαλή τις καὶ εὐδὺς.

V. 587. Καί μιν κυδαίνουτες. Τὸν Δόλοπα. Ὁ δὲ Δόλοψ, Ἐρμοῦ υἱός, ὃς ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πόλει ἀπώλετο, καὶ αὐ-

n) ἔμμιγε P. o) Sic ed. princeps. τοῦ excidisse videtur Schaefero. r) τὴν εἶναι γῆν ed. Steph. errore typ. Μάγνησσα P. et sic deinceps per ss. p) πρωῖνῃ P. q) πρωῖ, τεθέντος s) Μάγνητος P.

τόθι τάφον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἔσχεν, ὡς Κλέων ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν. Τοῖς μὲν οὖν κατοικομένοις ὡς περὶ ἡλίου δυσμᾶς ἐναγίζουσι, τοῖς δὲ Οὐρανίδαις ὑπὸ τὴν ἑω, ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου.

[Τὸ μὲν ἔκελσαν ἀντὶ τοῦ ὥρμησαν.] "Εντομα δὲ τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγίζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτεμένεσθαι τὰς κεφαλὰς. Οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν. "Ομηρος ^{t)}).

Αὐτὸν ἔρυσαν μὲν πρώτα.

"Αλλοι δὲ ἔντομα, φασίν, [ἤγουν εὐνοῦχα· εὐνοῦχα δὲ] τοῖς τε θνεῶσιν ἐνάγιζον, ὡς ἄγονα τοῖς ἀγόνοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις θεοῖς ἔνορχα ἔθυον.

V. 588. [Τὸ δὲ ἔκειαν, ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν.] Λεῖπει δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις· ἴν' ἡ, ἔθυον τῷ Δόλοπι παρὰ τῷ οἴδματι τῆς θαλάσσης.

V. 589. Ἐλινύεσκον. Περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον. "Η ἐστρεύνοντο, ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ.

V. 592. Μελίβοιαν. Πόλιν Θεσσαλίας.

V. 594. Ὀμόλην. Ὀμόλη ὄρος Θεσσαλίας οὕτω καλούμενον, ἡ πόλις Θράκης.

(V. 595. Οὐδ' ἔτι δηρόν. Ὁ λόγος, οὐκ ἔμελλον μετὰ πολὺν παρέρχεσθαι τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ.)

V. 596. Τὸ δὲ ὑπεκβαλεῖν, τὸ ἀμείψαι τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἀμύρου ποταμοῦ σημαίνει.

Ἀμύροιο ρέεθρα. Ἀμυρος Θεσσαλίας ποταμὸς ἐκρέων, μετὰ τὴν Μελίβοιαν κείμενος· προσαγορευόμενος ἀπὸ Ἀμύρου τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος. "Εστι δὲ καὶ πόλις αὐτόθι [οὕτω καλουμένη].

V. 597. Εὐρυμένεας δὲ φάραγγας ^{u)}), τὰς εἰς τὸ πλάτος ἀνεωγμένας.

V. 598. Ὀσσης. Ὀσσα ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας, μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία.

V. 599. Κλίτεια δὲ, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὄρων καὶ βάσεις.

Παλλήνη δὲ, ὄρος ^{v)} Θράκης καὶ πόλις, ὅθεν ἦν Πρωτεύς ^{w)}).

Κανάστρα ^{x)} δὲ ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης.

"Ολυμποὶ δὲ εἰσιν ἕξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας ^{y)}), ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἡλιδος, Ἀρκαδίας.

V. 601. Ἀθῶ. Ἀθως ὄρος Θράκης ὑψηλότετον. Ἡ δὲ διάνοια, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὃ Ἀθως αὐτοῖς ἀνεφάνη, ἀπέχων τῆς Λήμνου τοσοῦτον, ὅσον ἂν ναῦς πλέουσα ἀπὸ ἡοῦς μέχρι μεσημβρίας πλοῦν διανύσῃ. Καὶ τοσοῦτον, φησὶν, ἀπέχουσιν τὴν Λήμνον ὅμως σκιάζει διὰ τὸ ὕψος παρακλίναντος τοῦ ἡλίου. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ μέχρι Μυρίνης. Πόλις δὲ ἐστὶν ἡ Μυρίνη πρὸς

t) Il. I, 459. u) φάλαγγας P. ctius, cf. Steph. Byz. s. v. y) Θ.
v) γῶρα P. w) Ὀρφεύς P. recte, M. P.
ut videtur. x) Κανάστρον P. re-

τῷ τέλει τῆς Λήμνου. Δίπολις γὰρ ἐστὶν ἡ Λῆμνος· ἔχει γὰρ Ἑφαιστίαν καὶ Μυρίνην. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μυρίνης τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθέως δὲ θυγατρὸς.

(V. 604. Καὶ ἐσάχρη. Περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος.)

V. 608. Σιντηῖδα. Ἐπιθετικῶς Σιντηῖς ἡ Λῆμνος. Τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν πρῶτοι ὤκησαν, βλαπτικώτατοι ὄντες. Ἡ τὴν ὑπὸ τῶν βαρβάρων οἰκισθεῖσαν. Καὶ Ὅμηρος ²⁾).

Ὡλετο δ' ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.

Ἑλλάνικος δὲ φησι Σίντιας ὀνομασθῆναι τοὺς Λημνίους, διὰ τὸ πρῶτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικὰ πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν.

V. 609. Ἐνθ' ἄμυδις. Αἱ Λήμνιαι γυναῖκες ἐπιπολὺ τῶν τῆς Ἀφροδίτης τιμῶν κατολιγώρησας, καθ' ἑαυτῶν τὴν θεὸν ἐκίνησαν. Πάσαις γὰρ δυσσομίαν ἐνέβαλεν, ὥς μηκέτι αὐτὰς τοῖς ἀνδράσιν ἀρέσκειν. Τῶν δὲ πρὸς Θράκας ἐχόντων πόλεμον, καὶ πολλάκις ^{a)} ἐκεῖθεν αἰχμαλώτους λαμβανόντων, καὶ ἀποστρεφομένων τὰς γυναικὰς γαμετὰς, κατὰ τὴν τῆς θεοῦ ὀργὴν, ἐψηφίσαντο αἱ γυναῖκες νύκτωρ τοὺς ἄνδρας ἀνελεῖν. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀνεῖλον. Δείσασαι δὲ, μὴ οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες τιμωρήσωνται αὐτὰς, πᾶν ὁμοῦ τὸ ἄρσεν γένος ἀνεῖλον.

V. 613. Ἀντιπέρηθεν ^{b)}. Ἐξεναντίας. (Οὕτω γὰρ κεῖται ἡ Θράκη τῆς Λήμνου.)

Ληῖδας, τὰς αἰχμαλώτους.

V. 615. Ἄτισσαν ^{c)}. Οὐκ ἐτίμησαν.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν ἄλλων ἱστορούντων, ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἀφροδίτης αἱ Λημνιάδες δύσσομοι ἐγένοντο, Μυρτίλος ^{d)} (ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν) διαφέρεται, καὶ φησι τὴν Μήδειαν παραπλέουσαν, διὰ ζηλοτυπίαν ῥῖψαι εἰς τὴν Λῆμνον φάρμακον, καὶ [ἐξ ἐκείνου] δυσσομίαν γενέσθαι ταῖς γυναιξίν· εἶναί τε μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἐνιαυτὸν ἡμέραν τινα, ἐν ᾗ διὰ τὴν δυσωδίαν ἀποστρέφονται τὰς γυναῖκας ἄνδρες τε καὶ υἱεῖς.

V. 620. Οἷη δ' ἐκ πασέων. Εἰκότως ἡ Ὑψιπύλη οὐκ ἀπέκτεινε τὸν πατέρα· πρῶτον μὲν, διότι πατὴρ ἦν, ἔδωκε τὴν ὀφειλομένην τῷ Θόαντι σωτηρίαν· δεύτερον δὲ, διὰ τὴν ἡλικίαν· καὶ [τρίτον] ὅτι οὐκ αἷτιος ἦν αὐτὸς οὐδὲ συνεργὸς (τῆς τῶν ἄλλων Λημνιάδων ἀσελγείας.) [τοῦ πρὸς τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν μίσους.]

V. 623. Ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο. [Οἰνοίην λέγει τὴν Οἰνόην.] (Ἐῖληφε τὴν ἱστορίαν παρὰ Θεολύτου.)

V. 624. Σίκινος ^{e)} δὲ ἐστὶ νῆσός τις πρὸ τῆς Εὐβοίας, (τὸ πρότερον Οἰνοίη καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον.) Μνημονεύει δὲ τῆς μετονομασίας Ξεναγόρας, λέγων ὅτι μετωνομασθῆ ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θόαντος καὶ Νηίδος νύμφης. [Ἐκεῖσε γὰρ

z) Od. VIII, 294. a) πολλάς P. c) ἄτισαν P. d) Μυρτίλος P. fortasse rectius. - b) ἀντιπερρή P. e) Σύνκινος P.

ἔρρίφη ἢ λάρναξ ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἣ περιτυχόντες ἄλιεῖς, οὓς νῦν ἐπακτῆρας καλεῖ, σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τοὺς κυνηγοὺς, ἔσωσαν τὸν Θόαντα.] "Οτι δὲ ἐνθάδε Θόας ἐσώθη, καὶ Κλέων ὁ Κουριεὺς^{f)} ἱστορεῖ, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς, δεικνὺς ὅτι παρὰ Κλέωνος τὰ πάντα μετήνεγκεν Ἀπολλώνιος.

(V. 625. Ἐπακτῆρες. Ἀντὶ τοῦ ἄλιεῖς. Ἐπὶ νήσου κυνηγοὺς οὐ δεῖ λέγειν.)

V. 627. Ταῖσι δὲ βουκολίαι τε. Λοιπὸν γὰρ διὰ τὸ ἀνδρῶν πολὺν χρόνον στερίσκεσθαι τὴν νῆσον, ἡ πεῖρα αὐτὰς καὶ εἰς ἀνδρεῖον μετέβαλεν βίον καὶ ἐπιτήδευμα.

V. 631. Ἡ θαμὰ δὴ πάπταινον. Ὁ ἦ σύνδεσμος ἰσодυναμεῖ τῷ δῆ. Ὡστε κεῖσθαι τὸν δὴ σύνδεσμον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ^{g)},

Ἡ δὴ λοίγια [ἔσσεται ἔργα].

ἐκ παραλλήλου.

(V. 633. Τῷ καὶ ὅτ'. Ἐλεγον γὰρ αὐτοὺς ὡς εἰς πόλεμον ἐλήλυθον.

V. 634. Μυρίνης. Μυρίνη πόλις τῆς Δήμου, ἥς καὶ ἀνωτέρω μέμνηται.)

V. 636. Θυάσιν ὠμοβόροις. Μαινάσιν. Ἐνθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπεὶ δὲ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεῖσηγαγεν οὕσαν καὶ ἐνθεαζομένην^{h)}. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Ἄλλως. Μαινάσι, βάκχαις. καὶ ὡς Σεμέλη, Θυώνη, παρὰ τὸ θύειν καὶ ὀρμαίν. μαινομένας.

Τὸ δὲ ὠμοβόροις, ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ κατασχεθεῖσαι καὶ ὠμοσπάρακτα ἐσθίουσιν, (ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησὶν.)

V. 637. Θεαντιάς. Δύο τύποι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν πατρωνυμικῶν. Ὁ μὲν εἰς $\alpha\varsigma$, οἶον Πελιάς· ὁ δὲ εἰς $\iota\varsigma$, οἶον Πελοπίς. Καὶ ταῦτα δὲ εἰς $\alpha\varsigma$ μεταβάλλει τὴν τελευταίαν, παρεντιθεμένου τοῦ ι , ἵνα μὴ εἴη κακόφωνα. [Ἐπένθεσις ἐστὶ τοῦ α . Τὸ γὰρ κύριον Θεαντίς.]

V. 640. Τέλωσ δ' αὖτ'. Ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ αὐταὶ ὠπλίζοντο. (Ἐπεκτέταται δὲ τὸ πέως, κείμενον ἀντὶ τοῦ ἔως. ἔως δῆ.)

V. 643. Σφωῖτέροιο. Ἀκαίρως τῷ δυϊκῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἐνικοῦ.

V. 645. Ἀπροφάτους. Ἀπροσφωνήτους. Ἀπροφασίστους.

Ἐπιδέδρομε λήθη. Ὅτι λέγονται οἱ τεθνηκότες λήθην τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐν τῇ ζωῇ λαμβάνειν. Οὗτος οὖν (φησὶ) καὶ τεθνηκὼς εἰς λήθην οὐκ ἔπεσεν· ἀλλὰ καὶ μετεμψυχωθεὶς, κατὰ τὸν Φιλοχόρουⁱ⁾ λόγον, ἦδει τίς ἦν [πρὸ τοῦ τεθνηκέναι] (διὰ

f) Κλέων οἰκουριεὺς P. g) Il. I, 573. h) ἐνθουσιᾶν P. et sic deinde. i) τῶν φιλοσόφων vulg. Φιλοχόρου P., unde illud ex conie-

ectura dedi. Nominum Φιλόχορος et φιλόσοφος confus. exemplum praebet Siebelis fragm. Philoch. p. 106.

τὰς τοῦ Ἑρμοῦ βουλὰς.) Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι δῶρον εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλίδης, τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ποτὲ μὲν εἰς ἄδου [κατιοῦσαν διατρίβειν ἐκεῖ], ποτὲ δὲ [ἐπανιοῦσαν εἰς τὸ σῶμα] ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι. [Διὸ καὶ ἑτερήμερος κήρυξ λέγεται, διὰ τὸ μίαν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τὸν ἄδην, μίαν δ' αὖ ὑπὲρ τὴν γῆν διάγειν.] Φασὶ δὲ τοῦτον τὸν Αἰθαλίδην (οἱ Πυθαγορικοὶ, τῆς ψυχῆς οὔσης ἀφθάρτου, κατὰ μὲν τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἀναβιώσαντα,) Εὐφορβον^k) εἶναι τὸν Πάνθου· ἔπειτα ἐκ τούτου Πύρρον^l) τὸν Κρήτα· εἶτα Ἡλεῖον τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται· μετὰ ταῦτα αὐτὸν τὸν Πυθαγόραν. (Πυθαγόρας δὲ, ἐν τῷ^m) μεταλλοιοῦσθαι τὰς ψυχὰς καὶ παρεισδύνειν εἰς ἕτερα σώματα, φησὶν ὅτι γένοιτο μὲν πρῶτον Αἰθαλίδης, εἶτα Εὐφορβος Τρῶς, εἶτα Ἑρμοῦ υἱὸς καὶ Σαμίας ἐταίρας, καὶ Πυθαγόρας. τὴν δὲ μνήμην αὐτῷ παρέπεσθαι τῷ κεχαρίσθαι Ἑρμῆν τῷ Αἰθαλίδῃ νῖῳ ὄντι.)

V. 646. Μεμόρηται. Κατὰ ἐκθλιψιν τοῦ ι. "Ἐστὶ γὰρ μεμοίρηται, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται.

V. 647. Αἰθαλίδης δὲ, κήρυξ τῶν Ἀργοναυτῶν ἑτερήμερος, ὡς φησιν· ὥστε μίαν μὲν ὑπὸ τὸν ἄδην, μίαν δὲ ὑπὸ τὴν ἡμέραν διάγεινⁿ).

V. 650. Μειλίξατο. Παρεκάλεσεν^o). "Ἐπεισε τῷ λόγῳ, συνετὸς ὢν. Καὶ γέγονε παρὰ τὸ Ὀμηρικόν^p),
'Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.

V. 651. "Ἡματος ἀννυμένοιο^q). Τῆς ἡμέρας ἐπὶ δύσιν ἀννυμένης.

V. 652. Πείσματα. Τὰ τῆς πρώρας σχοινία. Ὁ δὲ λόγος, καίτοι τῇ πνοῇ οὔσῃ τῇ Βορέου ἐπιτηδεῖα^r) τοῖς Ἀργοναυταῖς πρὸς τὸν πλοῦν, ὅμως οὐκ ἔλυσαν τὰ σχοινία.

V. 659. Λαρόν. Ἡδὺν, ἀπολαυστικόν. (Παρὰ τὸ λῶ πεποιήται, ὃ σημαίνει τὸ θέλω.)

"Ἡῖα δὲ νῦν, ἐφόδια, βρώματα.

(V. 660. Μηδ' ἄμμε. Δῶμεν αὐτοῖς χρεῖας, ἵνα ἐκτὸς τῶν πύργων μένωσιν ἀπρόσοδοι πρὸς ἡμᾶς· μήπως διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδεῖων ἀνάγκην καὶ χρεῖαν, εἰσιόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀκριβῶς τὰ καθ' ἡμᾶς μάθωσιν.)

V. 664. Ἡμετέρη μὲν νυν. Κατ' ἐγκλισιν τὸ νυν ἀναγνωστέον. Οὐ γὰρ δηλοῖ χρόνον, ἀλλ' ἴσον ἐστὶ τῷ δή. (Ἐκτατέον δὲ διὰ τὸ μέτρον.)

(V. 665. Τμέων δ' εἴτις. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν^s),
Νῦν δ' εἴη ὅς τῃσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσπη.)

V. 669. Ρικνοῖσι. Ρυσοῖς. Ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχῳ·
Ναὶ μὰ τὸ ρικνὸν σῦφρα ἐμόν.

k) "Εφορβον P. l) Πύρον P.
m) περὶ τοῦ excidisse videtur. n)
Haec quomodo corrigenda sint ex iis,
quae supra ex P. leguntur, facile intelligitur. o) ἐκήλησε P., unde for-

tasse supra legendum παρεκλήσε, quo verbo lexica carent. p) Il. XV, 207. q) ἀνομένοιο P. r) Legendum καίπερ τῆς πνοῆς οὔσης τῆς Βορέου ἐπιτηδεῖας. s) Il. XIV, 107.

(Διασκευάζει δὲ Ὀμηρικῶς τὴν γραῦν οὕτως,

"Ὅς δὴ γῆραι κυφὸς ἔην ^{t)}.)

V. 672. Ἐπιχνοάουσαι ^{u)}). Ὡς χνοῦν ἔχουσαι τὰς λευκάς φρυμένους τρίχας.

V. 674. Μόλις. Κακῶς διὰ τοῦ λ. Ἔδει γὰρ διὰ τοῦ γ, μόγισ, παρὰ τὸν μόγον.

V. 677. Ἐπαυρέσθαι. Ἐὰν μὲν παροξυτόνως, ἔσται ἀόριστος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαῦσαι· ἐὰν δὲ προπαροξυτόνως, παρατατικός, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν.

(V. 681. Ἀλλὰ δ' ὀπίσσω. Πολλὰ δὲ κακὰ χείρονα μάχης καὶ πολέμου ἔσται.

V. 684. Ἀγανοί. Ἀσπερμοί, διὰ τὸ ἀνδρὶ μὴ συνεῖναι.)

Διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ γήρως τὸν λόγον ἐπιπλεῖον ἐκάκωσε, στυγερόν γῆρας εἰπών.

V. 685. Βώσεσθε. Ἀντὶ τοῦ βιώσεσθε. (Ὁ δὲ νοῦς, Αἱ δὲ νεώτεραι πῶς βιώσεσθε καὶ ζήσεσθε, ὅταν γηράσητε; τῶν μὲν παλαιότερων παρελθουσῶν, ὑμῶν δὲ λοιπὸν μὴ δυναμένων ἐργάζεσθαι; ἢ αὐτόματοι οἱ βόες ἀροτριάσουσι καὶ θερίσουσι τοῦ ἔτους περιερχομένου, μηδενὸς ἀνθρώπου ἐπικειμένου τῷ ἔργῳ;)

V. 688. Καὶ πρόκα. Εὐθέως. (Γράφεται καὶ περιτελομένου ἔτερος.

V. 689. (Ἡ μὲν ἐγὼν. Ἐν ᾗθι λέγει ταῦτα.)

Εἰ καὶ πεφρίκασιν ^{v)}). Οἷον φοβοῦνται ἐπ' ἐμὲ αἱ Κῆρες ἔλθειν, νῦν ὅμως ἀποθανοῦμαι. Λέγει δὲ τῷ ὑπεργεγηρακέναι.

V. 692. Αὕτως ἢ θέμις. Οὕτως ὥς προσῆκον ἐστίν.

V. 694. Ἐπήβολος. Ἐπιτυχῆς καὶ κυρία ἐπὶ τύχῃ τῶν κακῶν. Ἡ ἀντὶ τοῦ δεσπόζουσα καὶ συμφέρουσα.

V. 695. Ληϊδα. Καταχρηστικῶς τὰ χρήματα· κυρίως δὲ τὰ ἐκ λαφυραγωγίας.

V. 696. Ἀστν. Ἐτυμολογεῖ Εὐμόλπος τὴν λέξιν, ἅστν λέγων παρὰ τὸ ἴστασθαι. Ἐπὶ μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις.

[V. 699. Ὑποβλήδην κυρίως σημαίνει, ἐπειδὴν λέγοντός τινος ἕτερος περικόψας τὸν ἐκείνου λόγον λέγῃ. Καὶ ὑποβάλλειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἔστι δ' ὅτε τὸ ὑποβάλλειν σημαίνει τὸ ἐνίστασθαι καὶ ἐναντιοῦσθαι. Ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑποβλήδην ἀντὶ τοῦ λάθρα συναινεῖν κεῖται.]

V. 700. Ἡ δε μενοινή. Ἀντὶ τοῦ βουλή. (Ἀστείως δὲ, ἐπεὶ αὐτῇ ἤρесе τὰ λεχθέντα, ἵνα μὴ ὥσπερ ἀκολασίαν κατηγορῇται, τὴν κοινὴν πασῶν ἐπικαλεῖται μαρτυρίαν.)

V. 701. Μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον. Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ναῦν. Περιττὸς δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος.

V. 703. Ὅρσο μοι Ἰφινόη. Τὸ ἐξῆς, Ὅρσο μοι Ἰφινόη τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει, ἡμέτερόνδε μολεῖν.

t) Od. II, 16. u) ἐπιχνοάζουσαι. P. v) πεφρίκασιν P.

Τὸ δὲ ἀντιόωσα, ἀντὶ τοῦ ἀντιάσουσα, οἷον ἀξιώσουσα, τουτέστι δεησομένη. [Οὕτως γὰρ καταλλήλως λέγομεν· "Ὅρσο ποιήσουσα, ἀλλ' οὐχὶ ποιούσα.]

V. 704. Στόλος δέ ἐστιν ἐπὶ πρᾶξιν τινὰ πορευόμενον πλῆθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. Καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μείζονος παρασκευῆς. Ἐνταῦθα δὲ στολον τὸ τῆς μιᾶς νηὸς πλῆθος εἶπε. (Προστίθῃσι, Παλαμήδης,) οὕτω δὲ λέγεται καὶ ἡ εἰς ὅξυ ἀπόληξις.

(V. 707. Εὐμενέοντας. Τοῦτο ὡς πρὸς ὃ ἐδεδοίκεσαν, μὴ ἄρα πολέμιοι ἦσαν.)

V. 712. Κούρη τοί μ' ἐφέηκε. Διὰ τοῦ κόρη τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν φόβον ἀποκρούεται, (καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐδεδοίκεσαν, ἑωρακότες αὐτὰς καθωπλισμένας, καὶ ἀποτρέπεται. Παρθένος γὰρ ἡ καλέσασα.)

(Τὸ δὲ Θεαντιάς ἀντὶ τοῦ Θόαντος.)

V. 718. Εἶσαντο. Ἀντὶ τοῦ διανοήθησαν, ὑπέλαβον.

V. 719. Τηλυγέτην δὲ νῦν ἀκουστέον μόνην. (Ὁ γὰρ νοῦς, διανοήθησαν δὲ μονογενῇ Θόαντι τὴν Τυπύλην γεγενημένην, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς εἰληφέναι.)

V. 721. Ἰτωνίδος. Ἐν Θεσσαλίᾳ θεὰ Ἰτωνίς τιμᾶται, καὶ ἐν Κορωνείᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Ἰώνου τοῦ ἱερέως.

Ἀστείως δὲ, οὐ πολεμικῇ σκευῇ χρώμενον ἐξάγει, ἀλλ' ἐσθῆτι κοσμούμενον. Πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπόλεμον αὐτὸν ἐκάλει· ἔπειτα, ὅτι καὶ γυναικῶν μόνον ἡ πόλις, αἱ μάλιστα τοῖς τοιούτοις χαίρουσι. Καὶ ὁ Μέγανδρος· Εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ εἴσειμι, καὶ ταῦτα εἰς γυναῖκας. Ἦδη δὲ καὶ διὰ τῆς δωρησαμένης θεοῦ τὸ τῆς χλανίδος κάλλος ἐσήμαινεν.

V. 723. Δρυόχους. Ἐν οἷς καταπήγνυται ἡ τρόπις ξύλοις, ταῦτα οὕτως καλοῦσιν. ("Ὀμηρος^{w)}).

"Ἰστασχ^{x)} ἐξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας. Δρυόχοι οὖν τὰ ἐγκοίλια τῆς νεώς.

V. 724. Κανόνας δὲ τὰς στάθμας, αἷς τὰ ξύλα καὶ τοὺς τοίχους οἱ τέκτονες ἐξισάζουσι.

Δάε δὲ, ἐδίδαξεν ἡ θεός.

(V. 725. Τῆς μὲν ῥηϊτερον. Ἐν τῇ προεκδόσει, τῷ Τῆς μὲν ῥηϊτερόν κεν, ἐξῆς ἐστιν, "Ἀκρα δὲ πορφυρέη. οἱ δὲ μεταξὺ δύο οὐκ εἰσίν.)

V. 726. Ἐρενθος [τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου] ἐρύθημα [κυρίως σημαίνει· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα τοῦ ἱματίου]. Ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος (ἐρυθρὸν,) ἣ τὰ ἔρια βάπτουσιν.

V. 727. Ἐρενθήεσσα δὲ, ἀντὶ τοῦ πυρρὰ, ὑπέρυθρος. Καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν.

Παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν.

w) Od. XIX, 579. x) Ἰστασαν P. Ἰστασο χ' ed. Flor.

V. 730. Κύκλωπες. Οὗτοι οἱ κατασκευάσαντες τῷ Διὶ τὸν κεραυνόν. [Ὀνόματα δὲ αὐτῶν Βρόντης καὶ Στερόπης.] Καὶ Ἡσίодος·

Οἱ Ζηνὶ βροντὴν ἔδσαν^{γ)}, τευξάν τε κεραυνόν.

(Ἐπ' ἀφθίτῳ. Ἐπὶ θείῳ καὶ θαυμαστῷ καὶ ἀθανάτῳ ἔργῳ.)

V. 731. Ὅς τόσον. Ἦτοι ἐπὶ ποσότητος τόσον, ἢ ἐπὶ [ποιότητος καὶ] θαύματος, (τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ μεγάλως.)

V. 732. Μιῆς δ' ἔτι δεύετο. (Ὅτι ἦν ἡμιτελὴς παρὰ μίαν ἀκτῖνα κεραυνός. Αἰνίττεται δὲ, ὅτι τὸ κατασκευάσμα ἀληθῶς εἶχε τὸν κεραυνόν, καὶ ὀλίγῳ ἐλαττούμενον τῆς ἀληθοῦς λαμπηδό- νος. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν τεχνίτην ἐν ποικίλματι ὁμοίαν τὴν λαμπη- δόνα ποιῆσαι τῆς ἀληθοῦς.) [Τὸ ἔτι δείκνυσι μὲν καὶ ποικιλίαν γραφῆς, δείκνυσι δὲ καὶ, ὅτι οὐχ οἷόν τε ἐπὶ τῆς γραφῆς τέλεια θεωρεῖσθαι πάντα τὰ γραφόμενα.]

V. 734. Μαλεροῖο. (Οἱ νεώτεροι, τοῦ λαμπροῦ· οἱ δὲ, τοῦ μαραντικοῦ.) [Παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς τὸ λαμπρὸν ἐσήμαινε, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις τὸ μαραντικόν.]

V. 735. Ἀντιόπης. Δύο Ἀντιόπαι ἐγένοντο· ἡ μὲν Νυ- κτέως, ἡ δὲ Ἀσωποῦ, περὶ ἧς νῦν Ἀπολλώνιος, ἧς καὶ Διὸς, Ἀμ- φίων καὶ Ζῆθος, οἱ καὶ τὰς Θήβας ἐτείχισαν, ὡς καὶ Ὅμηρος φη- σὶν^{z)}·

Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο.

Φερεκύδης δὲ καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς, διότι Φλε- γύας πολεμίους ὄντας εὐλαβοῦντο βασιλεύοντι Κάδμῳ.

V. 737. Κεῖτο πέλας. Ἀστείως, ὡς πρὸς τὴν ἔδραν τῆς πόλεως τῶν τειχῶν καὶ τὴν στάσιν, τὸ κεῖτο ἔταξεν.

V. 738. Ἐπωμαδὸν ἤερταξεν. Κατὰ τοὺς ὤμους ἐβά- σταξεν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἦρεν.

V. 739. Διὰ δὲ τοῦ ἑοικῶς ἐκόλασε τὸν λόγον, διὰ τὸ ἐν γραφῇ εἶναι. Οὐ γὰρ ἀληθῶς ἐκακοπάθει ἐν τῇ γραφῇ.

V. 740. Ἐπὶ οἱ. Ἐπ' αὐτῷ τῷ Ζήθῳ ἐπόμενος.

V. 741. Τὸ δὲ δις τόσση, ἀντὶ τοῦ διπλασίῳ τοῦ Ἀμφί- ονος ἐπηκολούθει πέτρα.

Ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδας ἐν πρώτῳ. Τὴν δὲ λύραν δοθῆναι Ἀμφί- ονι ὑπὸ Μουσῶν φησί· Διοσκορίδης δὲ, ὑπὸ Ἀπόλλωνος· καὶ Φε- ρεκύδης δὲ (ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστορίᾳ,) ὑπὸ Μουσῶν.

Δις τόσση δὲ, διπλῇ ὡς πρὸς ἣν ἐβάσταξεν ὁ Ζῆθος. [Καὶ ὄρα, ὅσον μέγεθος εἶχεν ὁ τῷ Ἀμφίονι ἐπόμενος λίθος, ὅστις δι- πλασίῳ ἦν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ζήθου φερομένου. Τὸν δὲ τοῦ Ζήθου κάρη ὄρους ἡλιβάτου φθάσας εἶπεν.] Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ ἢ τὴν τῆς μουσικῆς καὶ τὴν τῆς εὐπαιδευσίας ἀρετὴν, ὡς πρὸς τὴν ἄλογον ἀνδρίαν· παραινῶν ὅτι ὁ μὲν, ὡς σφόδρα ἰσχυ-

γ) οἱ βροντὴν τε Ζηνὶ δόσαν P. z) Od. XI, 262.

ρὸς, ὀλίγον, καίτοι κακοπαθῶν, ἔφερεν, ὁ δὲ μέγιστον τῇ εὐπαι-
δευσίᾳ φέρειν ἠδύνατο.

V. 743. Θοὸν δὲ, τὸ εὐκίνητον καὶ εὐμετάφορον· ἀπὸ τοῦ
θοάζειν, ὃ ἐστὶ ταχύνειν.

Ὅχημάζουσα. Κατέχουσα, βαστάζουσα. Καίτοι μὴ οὐσα
πολεμικὴ, ἀλλ' ὥς ἐραστῇ χαριζομένη τῷ Ἄρει. Κυρίως δὲ ἐστὶν
ὄχημα, τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν, ἢ ὑπὸ ὄχημα. Σημαίνει
καὶ τὸ [προσηλοῦν ἐπὶ ὄχθου τινός. Τὸ δὲ αἰχμάζειν σημαίνει τὸ]
ἐν μάχῃ κρατῆσαι, ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

V. 746. Δίκηλον. Κυρίως τὸ τῷ Διὶ ἑοικὸς ἄγαλμα· κατα-
χρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁμοίωμα, ὥς καὶ νῦν. Καὶ δικηλίτας δὲ
[ἔλεγον] τοὺς σκωπτικούς, τοὺς ἐν τῷ σκώπτειν ἄλλον τινὰ μιμου-
μένους. (Ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι, φησὶ, χαλκῇ οὕσῃ ἐφαίνετο αὐτῇ μορ-
φῇ ὁμοία.) Βουλόμενος δὲ δεῖξαι, ὅτι ἀντανακλάσεις ἐγίνοντο τινὲς
ἐν τῇ ἀσπίδι, φησὶν, ὅτι γυμνωθέντος τοῦ ὤμου τῆς Ἀφροδίτης μέ-
χρι τοῦ μαζοῦ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς ἀσπίδος τὸ ὁμοίωμα τῆς Ἀφροδί-
της ἐφαίνετο, διὰ τὸ λείαν εἶναι τὴν ἀσπίδα.

V. 747. Ἐν δὲ βοῶν. Ἡ Τάφος νῆσος ἐστὶ μία τῶν Ἐχι-
νάδων, ἣν ὥκησαν Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκοῦν-
τες, ἄνδρες ληστρικώτατοι τὸν τρόπον. Καὶ εἰς Ἄργος ἐπελθόντες
τὰς τοῦ Ἡλεκτρύωνος βόας ἀπῆλασαν τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης. Γε-
νομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ Ἡλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνηρέθη-
σαν. Διὸ Ἀλκμήνη μετέστη, καὶ ἀνεκῆρυξεν τὸν ἑαυτῆς γάμον τῷ
τιμωρησομένῳ τὸν πατρῶον φόνον. Τιμωρησάμενος δὲ Ἀμφιτρύων
ἔγημεν. (Ἡ ἱστορία σαφῶς παρ' Ἡσιόδῳ.) Περὶ δὲ τῆς μάχης
Ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδης τέσσαρες παῖδες
ἐγένοντο, Ἀλκαῖος, Σθένελος, Μῆστωρ, Ἡλεκτρύων, καὶ κοινὴν
ἔσχον τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν Περσέως θάνατον. Μῆστωρ δὲ θυ-
γάτηρ Ἴπποθόη, ἥς καὶ Ποσειδῶνος Πτερέλας. Τοῦ δὲ, Τηλεβόας
καὶ Τάφος. (Ὡς δὲ τινες, Πτερέλα τοῦ Τηλεβόου ἐγένοντο παῖδες
οἱ καλούμενοι Τηλεβόαι.) Ἐλθόντες δὲ ἀπῆλθον Ἡλεκτρύωνα τὰ
τῆς μάμμης ἑαυτῶν (τῆς μητρὸς) Ἴπποθόης [χρήματα]. Ἀντι-
στάντες δὲ αὐτοῖς οἱ Ἡλεκτρυωνίδαι ἀνηρέθησαν ὑπ' αὐτῶν. (Πτε-
ρέλα παῖδες Τηλεβόας καὶ Τάφος· ἀφ' ὧν ἡ νῆσος.) Τηλεβόαι οὖν
οἱ Τάφιοι, ἥτοι ὅτι τῇλε οἰκοῦντες ἀπὸ Ἄργους τὰς βοῦς ἀπῆλασαν,
ἢ ἀπὸ Τηλεβόου τοῦ Πτερέλα (τοῦ βασιλέως υἱοῦ, οὗ ἀδελφὸς Τά-
φιος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος).

V. 749. Ἀμέρσαι δὲ, τὸ στερεῆσαι.

V. 752. Δηριόωντες. Ἀγωνιζόμενοι. Ὁ γὰρ Οἰνόμαος,
Ἄρεως ὦν παῖς καὶ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἥτοι Εὐρυθόης τῆς Δα-
ναοῦ, θυγατέρα ἔχων Ἴπποδάμειαν, καὶ χρησμὸν λαβὼν, ἀναιρε-
θήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν, εἰ
μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἵππων. Προέκειτο δὲ αὐτοῖς Κλάδεως
ποταμὸς ἀφειτηρία, Ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. Καὶ ἀνεῖλεν τρεῖςκαίδεκα
μνηστῆρας, ὥς Πίνδαρος ἱστορεῖ. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Πέλοπος ἐπὶ
τὸν ἄθλον μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖ-
σα ἡ Ἴπποδάμεια Πέλοπος, ἐπεισε Μυρτίλον, τὸν Ἑρμοῦ μὲν παῖ-

δα, ἄρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου, [ὥστε κατατροχίσαι Οἰνόμαον,] ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον (ἐπὶ τοῦ ἀκραξοῦ, ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον), ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ. Οὐ γενομένου, Οἰνόμαός τε ἐκκυλισθεὶς τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε, καὶ Ἴπποδάμειαν Πέλοψ ἔλαβεν. Αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι, Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα^a). Ὁ δὲ Μυρτίλος, Ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαεθούσης, [ἢ Κλυμένης,] οἱ δὲ, ἐκ Μυρτοῦς, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων.

V. 754. Παραιβάτις. Οὐχ ὅτι αὐτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα συμπαρῆν, ἀλλ' ὅτι ὁ τεχνίτης, ἀμφοτέρωθεν δεῖξαι θέλων, καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν νίκην, τοῦτο πεποίηκεν.

V. 756. Προτενές. Προτεταμένον ἔχων τὸ δόρυ.

V. 757. Παρακλιδόν. Παρακεκλιμένως ἔπιπτεν.

Ἀξονος ἐν πλήμνῃσι. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ· ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον·

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησε διῦπετέος ποταμοῖο.
καὶ οὐχ, ὥς τινες,

ἐν πλήμνῃσι.

εἰ μὴ ἔξωθεν προσλάβοιμεν τὴν σὺν πρόθεσιν, [ἵνα ἦ] σὺν πλήμνῃσι.

V. 760. Βούπαις. Μέγας παῖς, οὐπω τέλειος ἀνὴρ.

V. 761. Τιτυὸν μέγαν. Ἐλάρη μήτηρ Τιτυοῦ. Μετὰ τὴν τελευταίαν δὲ τῆς μητρὸς λέγεται παρὰ τῆς γῆς ἀνατετράφθαι, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ^b).

Καὶ Τιτυὸν εἶδον γαίης ἑρικυδέος υἱόν.

Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι Ἐλάρη τῇ Ὀρχομενοῦ μιγείς ὁ Ζεὺς ὤθησεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἥδη κύουσαν, δεδιὼς τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν, καὶ ἀνεδόθη τῆς γῆς Τιτύος. Διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται. Ἄλλως. Ἐλάρη μήτηρ Τιτυοῦ, ὃν τεκοῦσα ἐκ Διὸς, καὶ ἀδυνατοῦσα γεννηῖσαι, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς, ἀπώλετο. [Ἡ δὲ γῆ ἄψ καὶ ἐκ δευτέρου ἐλοχεύσατο καὶ ἀνέθρεψεν. Ἔστιν οὖν πρωθύστερον· προηγείται γὰρ τὸ λοχεύειν τοῦ τρέφειν.] Δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος, ὅτι ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν Τιτυόν. Ἀλλ' ἐροῦμεν, ὅτι οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα γῆς εἶναι φασίν. Οὕτω γὰρ καὶ Καλλίμαχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων γῆς εἶναι ἔφη. Ὅτι δὲ μέγας ὁ Τιτύος, καὶ Ὅμηρος φησίν·

— — — ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα^c).

Φαμέν οὖν, ὅτι ὅτε πρὸς Ἐλάρης ἐτέχθη, ἐδόκει αὐτῆς εἶναι, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὡς δὲ αὐξηθεὶς, τερατώδης ἐγένετο, εἶπον καὶ τεχθῆναι αὐτὸν καὶ τετράφθαι πρὸς τῆς γῆς.

Τιτυὸν μέγαν. Τὸ μέγαν θαυμαστικῶς εἴρηται, ὅτι βούπαις ὢν μέγαν ἐτόξευσεν. Καὶ ἦται πρὸς τὴν θείαν φύσιν ἀκουστέον, [ὅτι ῥαδίως καὶ τὰ μεγάλα καταγωνίζεται,] ἢ πρὸς τὸ ὑπ'

a) Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα P. b) Od. XI, 575 a. c) πλέθρα ἔκειτο P.

ὄψιν εἶναι τὴν ὕβριν τῆς μητρός· ὅτι πολλάκις τὰ δεινὰ τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν φύσιν οἶδε βιάζεσθαι. Πρὸς δὲ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ κυρίῳ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἀλλὰ τῷ κατὰ φύσιν, μητέρα εἰπὼν, [ἵνα τὸ μέγεθος δείξῃ τῆς λύπης].

V. 763. Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυήϊος. Ὁ Ἰώλκιος. Τὴν γὰρ Ἰωλκὸν Μινύαι ὥκουν, ὥς φησι Σιμωνίδης ἐν Συμμίκτοις. Δύναται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Ὀρχομένιος. Πολλοὶ γὰρ φασιν ἐν Ὀρχομενῷ οἰκῆσαι τὸν Ἀθάμαντα.

(Ζητητέον δὲ, τί βούλεται αὐτῷ ταῦτα τὰ ποικίλματα.) Καὶ ἐροῦμεν, ὅτι ὁ ποιητὴς διὰ τῆς χλαμύδος οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν κοσμικὴν τάξιν καὶ τὰς [ἐν κόσμῳ τῶν ἀνθρώπων] πράξεις φησί. Καὶ πρῶτον μὲν διὰ τοῦ κεραυνοῦ καὶ τῶν Κυκλώπων θεὸν τινα καὶ θείαν φύσιν [καὶ κοσμοποιτᾶν] ἀλληγορεῖ· διὸ καὶ φησὶν, ἐπ' ἀφθίτῳ ἡμενοὶ ἔργῳ. Μεθ' ὃ πόλεις κτιζόμενας διὰ τῆς τοῦ Ἀμφίονος λύρας ἱστορεῖ· ἔπειτα τὰ ἐν πόλεσι πάντα γενόμενα, ἔρωτάς τε καὶ πολέμους. Τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ ἡ Ἀφροδίτη ὀπλοφοροῦσα. Ἡ δὲ βία καὶ αἱ μάχαι, διὰ τῆς τῶν Ταφίων ἱστορίας· ἀγῶνάς τε καὶ γάμους διὰ τῶν τοῦ Πέλοπος ἄθλων· ἀσεβείας τε καὶ τιμωρίας πρὸς τῶν κρείττωνων, διὰ τοῦ Τιτυοῦ· ἐπιβουλάς τε καὶ δόλους, καὶ συμβουλήν ἀγαθὴν, καὶ σωτηρίαν ἀπροσδόκητον δείκνυσι διὰ τῆς τοῦ Φρίξου ἱστορίας. (Καὶ σχεδὸν πάντα τὰ ἐν ταῖς πόλεσι γινόμενα διὰ τῆς χλαμύδος ποιητικῶς ἔφρασε.) Δῶρον δὲ φησὶν εἶναι τὴν χλαμύδα τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπειδὴ ὅ,τε κόσμος ὑπὸ τῆς θείας φρονήσεως γέγονε, τῶν τε ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πραττομένων οὐδὲν ἄνευ φρονήσεως ὀρθῶς γένοιτ' ἄν.

V. 764. Εἰσαΐων. Ἐφθέγγετο γὰρ ὁ κριὸς πιστούμενος τῷ Φρίξῳ τὴν σωτηρίαν, κατὰ βούλησιν Διός. [Ἐν δὲ τῷ ἔξενέποντι περισσὴ ἢ ἔξ.]

V. 769 sq. Ὁρὸ' Ἀταλάντη. (Ἰάσονος θυγάτηρ,) ἣν ἔγημε Μειλανίων. Ἐτέρα γὰρ ἐστὶν ἡ Ἀργεῖα (ἢ Σχοινέως,) ἣν ἔγημεν Ἴππομέδων.

Μαίναλος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας, (ἐν ᾧ ἡ Ἀταλάντη διῆγεν,) ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Οἱ δὲ Ἀριστάρχειοι δι' ἑτέρου ρ ἔχουσι τὰς τοιαύτας γραφάς, ὥς Ἡρακλέων φησὶν ἐν τῇ π τῆς Ἰλιάδος·

Τόρδα τότε' ἐκ χηλοῖο λαβών.

Πρὸς δὲ παρθένον στελλόμενος, παρθένου δῶρα μεταχειρίζεται.

V. 773. Τὸ δὲ, Δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας, τὰς τῶν μνηστήρων, λέγει, τῆς Ἀταλάντης ἔριδας ἔδεισεν, μὴ εἰς στάσιν αὐτοὺς ἐξάψῃ, καὶ διαφορὰ τις γένηται μεταξὺ, τῶν μὲν μιγῆναι αὐτῇ θελόντων, τῆς δὲ, τὴν παρθενίαν τηρῆσαι.

Ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Ἀημιναῖς, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ὑπιπύλῃ^d) ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτοὺς ἐπελθούσας χειμαζόμενοις τοῖς Ἀργοναῦταις, [μὴ ἔξ]

d) ἐν τοῖς ὑψίστοις P.

προσχεῖν τῇ νήσῳ,] μέχρις οὗ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβᾶσι ^{o)} μιγήσεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Λημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάψαι φησίν.

V. 775. Καλύβησιν. Ταῖς διὰ τῶν ἱματίων κατεσκευασμέναις, ἃς καλοῦσι παστούς.

"Ἦτοι δὲ δι' ἔρωτα, ἢ δι' ἀμνηστίαν εἰργεσθαί φησι [τὰς παρθένους].

Νηγατέαις δὲ, ταῖς νεοκατασκευάστοις ^{f)}).

V. 777. Κυανέοιο. Νῦν λαμπροῦ.

Διόλου δὲ ἀρμόζουσα καὶ οἰκεία ἢ εἰκὼν. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸν ἐρῶσα ἐξεδέχετο παρθένος, (καταλαμπόμενον τῷ κάλλει.)

V. 781. Ἀνὰ στίβον. Ἀνὰ τὴν ὁδόν. Παρὰ τὸ στείβω τὸ περιπατῶ.

V. 783. Ἐπεκλονέοντο ^{g)}). Οὐ καλῶς τὸ ἐπεκλονέοντο εἴρηκεν ἅμα τῇ χαρᾷ. Κλόνος γὰρ ἢ ταραχή. "Ομηρος ^{h)}).

"Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες.

V. 785. Ἀπηλεγέως. Ἀντὶ τοῦ συντόμως ⁱ⁾), [ἀποφατικῶς]. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου ἀνηλεγέως φησί.

V. 786. Προφανέντι. Περιττὴ ἢ πρὸ πρόθεσις.

Θεράπναι δὲ κατὰ συγκοπὴν τοῦ θεράπαινα.

V. 787. Σανίδεσσιν. Οὕτω λέγονται τὰ ὑπερμήκη ξύλα καὶ πλατέα, οἷον τανίδες, παρὰ τὴν τάσιν.

(V. 787. "Ενθα μιν. Ἐν τῇ προεκδόσει.

"Ενθα μιν Ἰφινόῃ πρὸ δόμον διὰ ποιητοῖο ἐσσυμένως καλῆς διὰ δίφρακος εἶσεν ἄγουσα.)

V. 789. Καλῆς δι' ἀναστάδος. "Ἦν ἡμεῖς προπαστάδα λέγομεν. Εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σιτεῖσθαι ἡμᾶς, οἷον εἰ πάσασθαι. Καλῆς δὲ, ἥτοι ὅτι βασιλεία τὰ οἰκήματα, ἢ ὅτι ἐρωτικά. Τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρωμένων. Ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν.

V. 794. Ἦσθ' αὕτως, Εἰκὴ ἐκαθέζεσθε. "Ἦδη δὲ καὶ διὰ τούτου ἐφ' ὃ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἡνίξατο, καὶ τὰ τῆς εὐμενείας οὕτω πορίζεται.

Ἐπ' ἀνδράσιν. Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν, "Ομηρος ^{k)}).

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε,

Τοῦτο δὲ Ἰωνῶν ἰδίον.

(Ταῦτα δὲ πλάττεται ἢ Ἐψιπύλῃ, ἀποδημεῖν ἐπὶ Θράκης τοὺς ἄνδρας.)

V. 796. Ἀρόωσι δὲ, ἀροτριῶσιν. Ἀφ' οὗ τὸ διάγουσιν ἀκουστέον.

(Πλάττεται δὲ καὶ ἀφανίζει τὸ ἀληθῶς γεγονὸς, καὶ τὸν φόνον τῶν ἀνδρῶν.)

e) ἀποβᾶσι corruptum est. In P. sic legitur: ἅμα τε ἀποβῆναι αὐτοὺς τῆς νεῶς καὶ συγγενέσθαι αὐταῖς· καὶ οὕτως ἀποβῆναι ἔᾶσαι.

f) νεωστὶ κατασκευασμέναις P.

g) ἐπικλονέοντο P. h) Il. V, 93.

i) συντόμως P. k) Il. II, 816.

V. 800. Ἐπαύλεις ¹⁾). Τὰς ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας. Ἡ καταχρηστικῶς, τὰς οἰκίας τῶν Θρακῶν ἐπόρθουν οἱ Ἀθηναῖοι. [Ἐπορνεύμενους δὲ, ἦτοι ἀπερχομένους τοὺς Ἀθηναίους φησίν.]

V. 801. (Αὐτῇσι δ' ἀπείρονα. Θανμαστικῶς. Οἶον, ληϊδας αὐτὰς καὶ δεσποίνας ἡμῶν ἔφερον ἄγοντες. Ἐν δὲ τῇ προεκδόσει·

Ἐκ νηῶν· ἄμυδις δὲ βόας καὶ μῆλα κόμιζον αὐτῇσιν κούρησιν, ἀπείρονα ληϊδα δεῦρο. καὶ τότε ἔπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀάατος ἔμπεσε λύσσα, οὐκ οἶδ' ἢ θεόθεν, ἢ αὐτῶν ἀφροσύνησιν.)

[Ἐκ νηῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν νηῶν.]

V. 802. Οὐλομένης. Ἀντὶ τοῦ τῆς δεινῆς, ἢ κατὰ συμβαίνοντος, ὀλέθρου ποιητικῆς. Ὡς τὸ, πολὺδακρυν Ἀρηα, τὸν δακρύων ποιητικόν. [Πορσύνετο δὲ, ἀντὶ τοῦ κατεσκευάζετο.]

[V. 803. Θυμοφθόρον δὲ ἄτην τὸν ἔρωτά φησι.]

V. 805. Ἡ ματίη. Τῇ ἑαυτῶν ματαιότητι καὶ μωρία καὶ φρενοβλαβείᾳ νικηθέντες. [Τὸ δὲ ἐπεσσεύοντο ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον.]

(V. 807. Εἴ κέ ποτ' αὖτις. Περιττὸς ὁ κε σύνδεσμος. Ὁ γὰρ λόγος, πολὺν χρόνον ὑπεμείναμεν, εἴποτε μεταμεληθῶσιν. Ἴνα δὲ μὴ ὥσπερ ζηλοτυπίαν καὶ ἀκрасίαν κατηγορήσῃ τῶν γυναικῶν, ἐπιπολὺ αὐτὰς φησὶν ἐνηνοχέναι τὸ πάθος.)

[V. 810. Σκοτίαν δὲ γενέθλην τὴν ἀπὸ τῶν παλλακῶν.]

(V. 811 sq. Χῆραί τ' ἐπὶ τῇσιν. Ἴνα μὴ τῶν παρθέντων ἀσέλγειαν κατηγορῇ, εἶπεν, ἐπὶ τούτων, φησὶν, ἐδυσφόρουν, διὰ τὰς χηρευούσας μητέρας, καὶ ἐφρόντιζον. Κατὰ κοινού δὲ τὸ ἀλάληντο. Καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οὐδεμία ἡμῶν πρὸς γάμον ἤρχετο· εἴχομεν γὰρ τὴν τῶν μητέρων χηρείαν καὶ ὕβριν διδάσκαλον τῶν ἡμῖν ἑσομένων.)

V. 813. Οὐδὲ πατήρ. Πρὸς πλείονα οἶκτον καὶ ἔμφασιν διόλου τοῖς φυσικοῖς ὀνόμασι χρῆται.

[V. 816. Λώβην δὲ τὴν κακὴν ὕβριν.]

V. 820. Τπέρβιον. Μέγα καὶ θανμαστόν. (Οἶδε γὰρ αὐτὸ δεινὸν καὶ ἄπιστον, εἰ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐκράτησαν. Διὸ καὶ τὴν τοῦ δαιμονίου σύνταξιν εἴληφεν.)

(V. 823. Αὐταῖς ληϊάδεσσιν. Λεῖπει ἢ σὺν πρόθεσις, ἴν' ἢ, σὺν αὐταῖς ταῖς γυναιξί.)

V. 824. Θεσσάμενοι. Ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες. Θεσθαι ^{m)} γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο.

Καὶ Ἀρχίλοχος ⁿ⁾·

Πολλὰ δ' ἐϋπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον.

1) ἐναύλους P. m) θεσσασθαι legendum putat Schaefer. n) Ἀντίλοχος P.

(Δαιμονίως δὲ καὶ τοῦτο πλάττεται. Ἦν γὰρ εὐθέως ζητῆσαι, εἰ οἱ ἄνδρες ἀπέβησαν, καὶ ἢ βραχυτέρα τῶν ἀρσένων ποῦ ἤλικία.)

V. 826. Χιονώδεα. Οἱ μὲν, ὅτι λευκόγεως ἡ Θράκη· οἱ δὲ, τὴν συνεχῶς χιονιζομένην, παρὰ τὸ δυσχείμερον εἶναι. "Ο καὶ βέλτιον. Ψυχρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ χώρα. Διὸ καὶ κεῖθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο. Διονυσοφάνης °) δὲ βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Θράκῃ, ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μεμυθευθῆναι οὕτω Θράκην ἀνέμων οἰκητήριον.

[V. 829. Γέρας δὲ τὴν βασιλείαν φησὶν.]

V. 831. Αἰγαίη. Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος φησὶν. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ νήσου Αἰγῶν καλουμένης. "Ομηρος P).

Οἱ δὲ τοι εἰς Ἑλικὴν τε καὶ Αἰγὰς [δῶρ' ἀνάγουσι]. Αὕτη γὰρ ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἐν ᾗ μηδένα κοιμᾶσθαι λόγος, διὰ τὰ φαντάσματα τοῦ θεοῦ, (ὥς φησι Νικοκράτης.) Οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ὀνομασθῆναι φασὶ τὸ πέλαγος. Αἰγαῖος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς προσαγορεύεται, ὥς φησι Φερεκύδης. Νικοκράτης δὲ φησιν, ὅτι ἀπὸ Αἰγέως κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐκ εὖ. Πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης (παραπλέοντι).

V. 834. Ἀμαλδύνουσα. Ἀφανίζουσα, καὶ τῷ πλάσματι κρύπτουσα.

(Ἀντεγκληματικῶς πανταχόθεν μετὰγει τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας). Οὐ γὰρ λέγει, ὅτι ἐφόνευσαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἄρρενας παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας, ἀλλ' ὅτι σὺν ταῖς γυναῖξιν ταῖς Θράσσαις καὶ τοῖς ἄρρεσιν παισὶν ἀπῆλθον εἰς Θράκην, καὶ κεῖ διαγούσιν. Οὕτω γὰρ ἐκ τῶν ἐνόντων ἀπέλυσεν αὐτὰς μέμψεως. Καὶ ὅλος δὲ ὁ λόγος τῆς Ὑψιπύλης πολλὴν περιέχει δεινότητα. Ἀντεγκληματικὴν ποιοῦσα τὴν στάσιν, αὖξει τὸ ἐκείνων ἔγκλημα διὰ πολλῶν, δεικνύσα πολλῷ μείζον ἁμάρτημα τοῦ τῶν γυναικῶν. Πολὺν τε γὰρ φησι χρόνον ὑπομεμενηκέναι τὰς γυναῖκας τὴν ὕβριν. Ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τὰς μὲν κουριδίας μισεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας ἐκβαλεῖν, ταῖς δὲ δορυκτῆτοις συγγενέσθαι, πάνυ τὸ ἔγκλημα τῶν ἀνδρῶν αὖξάνει. Αὖξησις δὲ μεγάλη καὶ τὸ τοὺς μὲν γνησίους παῖδας ἀτιμάζεσθαι, τοὺς δὲ νόθους θάλλειν. "Ονειδος δὲ μέγα, καὶ τὸ τὰς κόρας τὰς γνησίας καὶ τὰς χηρευούσας γυναῖκας· ἴσως δὲ καὶ πάσας νῦν χήρας καλεῖ, διὰ τὸ ἐστερηθῆναι τῶν οἰκείων ἀνδρῶν· ταύτας οὖν πάσας πλανᾶσθαι περὶ τὴν πόλιν ἀτημελήτως °), καθάπερ προσηλύτους. Παροξυντικὸν δὲ τὸ τὸν πατέρα μὴ φροντίζειν τῆς οἰκείας θυγατρὸς, εἰ καὶ τυπτομένην ἴδοι ὑπὸ τῆς μητροιᾶς, μηδὲ τοὺς παῖδας ἀμύνειν τῇ μητρὶ, μηδὲ τοὺς ἀδελφοὺς ἀλλήλων φροντίζειν. Μάλιστα δὲ διεγείρει εἰς ὀργὴν καὶ τὸ τὰς μὲν γυναῖκας τὰς ἀστυκάς, καὶ κόρας καὶ παῖδας ἐν ἀπάσαις ταῖς πολιτικαῖς κοινωνίαις καθάπερ μετοίκους διατρίβειν καὶ προσηλύτους· τὰς δὲ δορυκτῆτους τούτων ἀπάντων ἀφθόνως μετέχειν. Ἰκανὴ δὲ ἀπολογία ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ μὴ εὐθύς ἐκδιῶξαι ἐκ τῆς νήσου τοὺς ἄνδρας, ἀλλ'

ο) Νικοφάνης P. p) II. VIII, 203. q) ἀτημελήτους corrigat Schaefer.

αἴρεσιν δοῦναι, ἢ τὰ καθήκοντα σώζειν πρὸς τὰς γυναῖκας, ἢ ἄλλο-
σέ ποι ἀπελθόντας μετὰ τῶν δορυκτῆτων διάγειν. "Ολως γὰρ τὸ ἐν-
διάσκεινον καὶ διατυπωτικὸν ὁ λόγος ἔχει, δι' οὗ περιπαθῇ τὸν ἀκρο-
ατὴν ἐργάζεται, συμπάσχοντα ταῖς γυναιξὶ δυστυχοῦσαις. Οὕτω δὲ
ἀντεγκληματικὴν ποιήσασα τὴν στάσιν, καὶ εἰς μεταστατικὴν περὶ
ποῦ τὰ μέσα ἀνήνεγκεν, εἰποῦσα παρὰ τοῦ τῶν θεῶν θάρσος λα-
βούσας σφᾶς ἀποπέμψαι τοὺς ἄνδρας. Οὕτω γὰρ οὐ μόνον δικαία,
ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία γίνεται ἡ ἐκβολή. Τὰ ὑπὸ θεοῦ κριθέντα ἀναγ-
καῖα. Καὶ τὸ προοίμιον δὲ οὐ μόνον θαρρόλεωτέρους τοὺς Ἀργο-
ναύτας ποιεῖ, λέγον ὅτι ἀποδημοῦσι τῆς πόλεως οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ
μέμψεως τὰς γυναῖκας ἀπολύει. Μονονουχὶ γὰρ λέγει, ὅτι οὐκ
ἀπεκτείναμεν ἐκείνους, ὡς ἡ φήμη κρατεῖ, ἀλλ' ἀποδημοῦσιν εἰς
Θοράκην. Ὁ δὲ ἐπίλογος πάντῃ ἐπισπᾶται τὸν Ἰάσονα. Οὐ γὰρ
μόνον τὸ ἡδὺ προβάλλεται, ὅπερ ἦν τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ
τὸ εὐπρεπὲς καὶ χρήσιμον. Τὴν γὰρ βασιλείαν τοῦ Θόαντος ἐπαγ-
γέλλεται.

Τὸ δὲ ἴσκειν, ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ ἔλεγε· παρὰ δὲ Ὀμήρῳ,
ἀντὶ τοῦ ὁμοίου.

V. 836 sq. Μάλα κεν. (Ὁ νοῦς, λίαν ἡμῖν ἐστὶν ἀρεστὸν
τυχεῖν ὧν ἔχομεν χρεῖαν· σὺ δὲ ὁμοίως δίδως.) Νῦν γὰρ τὸ ὁπά-
ξεις κεῖται ἀντὶ τοῦ δίδως. [Θυμῆδης χρησιμοσύνη, ἢ τὸν
θυμὸν εὐφραίνουσα χρεῖα.]

V. 838. Ὑπότροπος. Ἀπελθὼν πρὸς τὰς ναῦς, πάλιν
ἦξω πρὸς τὴν πόλιν.

[V. 841. Τὸ δὲ χάζομαι τὸ παραχωρῶ σημαίνει· ἴν' ἢ,
ἔγωγε μὲν οὐ παραχωρῶ ἢ σοὶ ἢ ἄλλῳ ὁτιοῦν τῆς ἀρχῆς, ἀθερίζων
καὶ καταφρονῶν τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπικειμένους
μοι ἄθλους.]

V. 842. Χειρὸς θίγει. Ἦδη σύμβολον αὐτῇ τῆς ἐταιρείας
διὰ τῆς ἐφάψεως δίδωσιν.

V. 847. Μῦθον ὅτ' ἦδη. Μετέπειτα δὲ αἱ θεραπαινίδες
ἦλθον βαστάζουσαι ξένια, (ὅτε ἦδη ὁ Ἰάσων πάντα τὰ παρὰ τῆς
Ὑπιπύλης ῥηθέντα τοῖς ἑαυτοῦ ἐταίροις συνέτέλεσε λέγων.)

[V. 849. Τὸ δὲ σφέα ἔοικεν ἀπὸ τοῦ σφᾶ γεγονέναι κατὰ
ἐπένθεσιν τοῦ ε. Καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ σφέτερα. Ὁ γὰρ ὁ σφὸς, ἢ
σφή, τὸ σφὸν ἀντὶ τοῦ ὁ σφέτερος, ἢ σφετέρᾳ, τὸ σφέτερον λαμβά-
νεται. Τοῦ δὲ σφὸν οὐδετέρου εὐθείᾳ πληθυντικὴ τὰ σφᾶ καὶ
σφέα.]

[V. 850. Ἡ δὲ Ἀφροδίτη συγγνώμων γίνεται ταῖς Ἀημιναῖς
διὰ τὸν Ἥφαιστον, ὅτι ἢ μὲν Ἀἴμωνος Ἥφαιστου ἱερὰ, ἢ δὲ Ἀφρο-
δίτη ὁμεινέτις τῷ Ἥφαιστῳ.]

V. 851. Ἥφαιστοιο χάριν. Τερὰ γὰρ Ἥφαιστου ἢ Ἀἴ-
μωνος.

Τὸ δὲ πολυμήτιος, παρὰ τὸ [Ὀμηρικόν]
εἰδυῖναι πραπίδεσσι.

[V. 854. Ἐν δὲ τῷ ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν περισσὸς ὁ καὶ. Τὸ
δὲ ἔκυρσαν ἀντὶ τοῦ ἔτυχον.]

(V. 855. Ἡρακλῆος ἄνευθεν. Τοῦτο ἕνεκα τῆς οἰκονομίας φησὶν ὁ ποιητής. Πάντων γὰρ ταῖς ἡδοναῖς νικωμένων, μόνος οὗτος πρὸς τὸν ἄθλον αὐτοὺς προτρέπεται, καὶ πρὸς τὴν κρατερὰν καὶ σώφρονα φύσιν τοῦ ἥρωος.)

V. 859. Ἥρης υἱά. Ἡσιόδῳ ἐπηκολούθησεν, ἐξ Ἥρας μόνης τὸν Ἡφαιστον λέγοντι γεγενῆσθαι.

Ἥρη δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα γείνατο.

Ὅμηρος δὲ Διὸς καὶ Ἥρας φησὶν αὐτόν.

(V. 859 sq. Καὶ αὐτὴν Κύπριν. Διότι τὰ παρόντα, ἔρωτικά, καὶ ὅτι τοῦ θεοῦ γαμετὴ αὕτη, οὐ ἱερὰ ἢ Ἀῆμνος.)

[V. 861. Ἀμβολίη δὲ ἡ ὑπέρθεσις.]

V. 862. Ἀνελίνυον¹⁾. Ἀντὶ τοῦ ἥρουν. (Καὶ τὰ αἵλινα τὰ θρηνητικά ἐντεῦθεν γεγένηται, παρὰ τὸ ἀνήνυκτα τινὰ εἶναι. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν²⁾.)

Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.)

V. 865. (Δαιμόνιοι. Οἰκεῖοι τῷ ἀξιώματι τοῦ ἥρωος οἱ λόγοι. Τεχνικῶς δὲ καὶ συνετῶς οὐχ ἓνα τινὰ λαιδορεῖ, ἀλλὰ πάντας. Καὶ οὐ πρῶτον τὴν ἀκρασίαν αὐτοῖς ὀνειδίζει, πρὶν τὰ συμφέροντα δηλώσῃ. Παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνεσις καὶ ἀλκή λαμβάνεται. Ὡστε δηλοῦν τὸν λόγον, ἐνδόντας ἡδονῇ τοὺς ἥρωας, τῷ λόγῳ ἀναλαβεῖν ἑαυτούς. Ὁ δὲ νοῦς, ὧ μακάριοι, ἐξεργόμεθα τοῦ ἡμῶν αἵματος τῆς πατρίδος; ἢ γάμων ἐνδεεῖς ὄντες ἐνταῦθα ἤκομεν, μεμψάμενοι τὰς ἑαυτῶν πολίτιδας; καὶ Ἀῆμνον κατοικήσοντες, τοῖς κλήροις διελόμενοι; ἢ οὕτως, ὧ μακάριοι, ἐμφύλιον φόνον δράσαντες ἐξεργόμεθα τῆς πατρίδος; ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἐκ τῆς πατρίδος φυγῇ ἐνιαυσιαία ἐζημιοῦντο.)

V. 867. (Ὀνοσάμενοι πολίτιδας. Κυρίως τὸ πολίτιδας γυναῖκας ἔταξεν, οἷονεῖ, τὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας ἀπαρνησάμενοι, συμβιοῦν βαρβάροις ἤλθομεν; Καὶ οὐ φησὶ, τὸ κάλλος αὐτῶν ἀποφυγόντες. Τάχα γὰρ ἀληθῶς ἐν τῇ Ἀῆμνῳ εὐπρεπεστέρας εἶναι γυναῖκας συνέβαινε.)

[V. 868. Τὸ δὲ ἄροσιν Ἀῆμνοιο ταμέσθαι ἀντὶ τοῦ κληρούχους τῆς Ἀῆμνου γενέσθαι κεῖται.]

(V. 869. Εὐκλειεῖς. Ἐνδοξοί. Καὶ διὰ τούτου δὲ ἐνυβρίζει. Οἶδε γὰρ ἕκαστον αὐτῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἔλθοντα εἰς εὐδοξίαν. Ταύτην δὲ ἂν ἀπώλεσαν, εἰ ἐπιπολὺ διέτριψαν.)

(V. 870. Ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι. Καὶ τοῦτο συνετῶς καὶ τεχνικῶς τὸν χρόνον αἰτιάται. Τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἀμελῆσαι τοῦ πόνου, συγγνώμης ἂν εἴη· τὸ δὲ ἐπιπολὺ, ἀνυπόστατον ἦν παντὶ ἀνδρί. Καὶ ἔσπασεν αὐτὸ παρὰ τὸ³⁾),

Πάντων μὲν κόρος ἐστίν.)

(V. 872. Ἴομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα. Οὐχ ὑγιῶς τὸ σφέα κεῖται. Ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ σφά ἐπὶ τρίτου προσώπου τασσόμενον. Ἔδει οὖν εἰπεῖν, Ἴομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐφ' ἡμέτερα.

1) ἐλίνυον P. 2) II. XXIV, 524. 3) II. XIII, 636.

"Ἔστι γὰρ συζυγία τῶν προσώπων αὕτη, ἡμέτερα, ὑμέτερα, σφέτερα. τοῦ δὲ σφὰ, ἀμά, ὑμά.)

V. 874. Ἑσανδρώση. Ἀνδρῶν πληρώση, εἰρωνικῶς. [Ὁ δὲ τοῦ Ἡρακλέους λόγος ἐπιτιμητικός ἐστι μάλιστα, καὶ τῷ Ἡρακλέους προσώπῳ οἰκειότατος. Ἐχει γὰρ καὶ οὗτος κατὰ τὸν ἐν Θουκυδίδῃ Περικλέα ἐπ' ἀξιώματι καὶ πρὸς ὀργήν τι εἰπεῖν. Ἀμέλει πρῶτον ἅπαντας συνημμένως ἐπιτιμᾷ, εἶτα ἰδίᾳ τὸν Ἰάσονα· οὕτω γὰρ φορητοτέρα γίνεται ἡ ἐπιτίμησις.]

V. 879. Λείρια. Καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται. Ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον· ὃ φησιν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὸν νάρκισσον εἶναι. Οἱ δὲ, τὸ κρίνον.

V. 880. Σιμβληῖδος. Σίμβλους καλοῦσι τὰ ἀγγεῖα, ἐν οἷς κηροποιοῦσιν αἱ μέλισσαι. Σιμβληῖδος οὖν πέτρας, ἐν ἣ μελιτουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν, οἷονεὶ σίμβλων τάξιν ἐχούσης.

V. 881. Ἀλλοτέ τ' ἄλλον^{u)}. Παρὰ τὸ Ἰσοκράτους. Ὡς περ γὰρ τὴν μέλισσαν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγουσαν, οὕτω δὴ καὶ τῆς παιδείας.

V. 882. Ὡς ἄρα ταί γε. Αἱ Λημνιάδες γυναῖκες.

(Ἡ δὲ παραβολὴ οὐχ ὑγιῶς, οὐδὲ εἰς πάντα ἀρμόζεται. Ἔστι γὰρ μέλισσαις εἰκάσθαι τὰς γυναῖκας, ἄνθεσι δὲ τοὺς ἥρωας, σίμβλῳ δὲ κοίλῳ τὴν πόλιν· τὰ δὲ ἐπίλοιπα πῶς ἂν οὐκ εἴη ἀνάρμοστα; δι' ὧν φησὶ, χαίρει καὶ ἀγάλλεται ὁ λειμών· καίτοι λυπεῖται ἡ πόλις, δι' ὧν φησὶ κινυρόμεναι. Καὶ πάλιν ἀνάρμοστον τὸ, γλυκὺν ἄλλοτέ τ' ἄλλον καρπὸν ἀμέργουσιν. Οὐ γὰρ δὴ τὸν ἀρειότερον τῶν ἡρώων ἑκάστη ἔσπευδεν ἀπολαμβάνειν. Ταῦτα δὲ παρὰ τὴν πρώτην μίξιν καὶ σύνοδον ἡρμόζετο. Ἄλλως.) Πρὸς τοὺς ἐπιλαμβανομένους τῆς παραβολῆς, ὅτι οὐ πάντα τὰ λεγόμενα ἀρμόττει τοῖς προκειμένοις, ῥητέον, ὅτι τὰ μὲν τῆς παραβολῆς πρὸς σαφήνειαν τοῦ γενομένου λαμβάνεται, τὰ δὲ πρὸς κάλλος μόνον καὶ ἔκφρασιν συντελεῖ.

V. 883. Ἐνδυκέως. Ἐπιμελῶς, σπουδαίως.

Τὸ δὲ κινυρόμεναι, οὐκ εὖ. Σημαίνει γὰρ τὸ θρηνηδοῦσαι, κλαίουσιν, καὶ ἔδει δακρυόεσσαι.

V. 885. Εὐχόμεναι. Ὅτι διὰ τὸ ἀσθενὲς ἡ γυναικεῖα φύσις πάντοτε ἐπὶ τὸ εὐχεσθαι τρέπεται, δῆλον ἐκ τῶν πρώτων, δι' ὧν φησὶν.

— — αἱ δὲ γυναῖκες

πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον.

V. 888. Νείσεο^{v)}. [Νείσομαι τὸ πορεύομαι σημαίνει.] (Ἄγαν ἐρωτικὴ προσφώνησις καὶ ἡ εὐχή. Πρῶτον γὰρ αὐτῷ κατεύχεται, ἔπειτα, ἐπεὶ οἶδε καὶ τὴν πᾶσαν σπουδὴν καὶ τὸ φίλτρον τῷ Ἰάσονι οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τῶν ἐταίρων σωτηρίαν, καὶ ταύτην αὐτῷ κατεύχεται· οὐ τοσοῦτον ἐκείνοις χαρίζομένη, ὅσον Ἰάσονι.)

u) ἄλλοτε ἄλλον P. v) Νείσαιο P.

V. 893. (Ῥηϊδίως δ' ἄν ἐοῖ. Βούλεται λέγειν, ῥαδίως δ' ἄν σαντῶ καὶ πολὺν ἀθροίσαις λαόν. Οὐκ εὖ δὲ ἔσθηκεν τὸ ἐοῖ. Ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου δηλωτικόν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ·

Ὅτρηρὸς θεράποντας ἐπισπέσθαι ἐοῖ αὐτῶ.)

[Τὸ δὲ τοῖ ἀντὶ τοῦ σαντῶ, πρωτότυπος ἀντὶ συνθέτου μετωνυμίας.]

V. 894. Μενοινῆν. Ἀντὶ τοῦ γνώμην καὶ διάνοιαν, ἣ μériμναν.

V. 895. Προτιόσσομαι. Προορῶμαι.

V. 897. Ἐξανύσαιμι. Τελέσαιμι.

(Αἶπε δ' ἡμῖν ἔπος. Ὁ νοῦς ἐστι τοιοῦτος, εἰπέ δὴ μοι συμβουλήν τινα, ἐὰν γένηται με τεκεῖν, ὥστε τῶ γεννωμένῳ ἵπο-θέσθαι τινά. Ἐλλείπει γὰρ εἰς τὸν πλήρη λόγον.) [Ἡ δὲ εὐχὴ πάνν περιπαθῆς καὶ ἐρωτική.]

V. 899. Ἀγαιόμενος. Θαυμάζων τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ ἔρωτος.

(V. 901. Ἐμέθεν περὶ θυμὸν ἀρείω. Ὁ νοῦς, σὺ δὲ κρείττονα περὶ ἐμοῦ ψυχὴν καὶ ὑπόνοιαν ἔχε, τὰ περὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν σκεπτομένη. Οὐ γὰρ εὐτελεῖς ἐσμέν, ὡς τὴν ἰδίαν καταλείψαντες, εἰς ἑτέραν μετοικεῖν.

V. 902. Πελῖαο ἔκητι. Τοῦτ' ἔστιν, ἔνεκα Πελίου ἔστι μοι οἰκεῖν. [Οἰκεῖος δὲ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης φράσεως καὶ λογογράφοις. Σοῦ γὰρ, φάμεν, ἔνεκεν ζῶ, ἀντὶ τοῦ, ὅσον τὸ ἐπὶ σοί.]

V. 904. Ἑλλάδα γαῖαν. Νῦν τὴν Θεσσαλίαν. Ὅμηρος δὲ μίαν Θεσσαλίας πόλιν οἶδε τὴν Ἑλλάδα.

V. 905. Σὺ δ' ἄρσενα. Τοῦτο ὡς ἐν θαυμασμῶ, εἰ ἄρα ἐν γυναικῶν πόλει καὶ ἐξ ἐπιγονῆς ἔσται ποτὲ ἄρῶν τις.

V. 906. Πελασγίδος δὲ, τῆς Θετταλικῆς, ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων Πελασγῶν.

V. 907. Δύης ἄκος. Τῆς ταλαιπωρίας οἶον παραμύθιον καὶ ἱαμα. Ὅθεν καὶ ἐνδυκῆς, περιττεύοντος τοῦ κ, ὡς φησι Τρύφων. Ἔστι γὰρ ἐνδυκῆς τὸ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας γενόμενον προσηκῆς καὶ ἡδύ. Καὶ ἐνδυκῆως ἐξ αὐτοῦ.

V. 909. (Ἐφέστιοι. Ἐποικοι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τὴν οἰκίαν ἐστίαν φασίν.) [Τοῦ δὲ ἴν' ἄνδιχα καὶ τῶν ἐξῆς οὕτως ἀκούειν δεῖ. ἴν' ἄνδιχα καὶ χωρὶς ἐμοῦ τοῦ βασιλέως οἱ οἰκειακοὶ, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐφέστιοι, πορσύνωνται ἐν τοῖς σφοῖς δώμασιν, ἥγουν ἐν ταῖς σφετέραις οἰκίαις. Τὸ δὲ ὅλον, ἵνα χωρὶς ἐμοῦ ἔχωσιν εἰδέναί πράττειν τὰ κατὰ αὐτούς.]

V. 910. Παροίτατος ^{w)}). Ἀντὶ τοῦ πρότερος. Ἐσχημάτιται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος. Καὶ Ὅμηρος ^{x)}).

Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι.

Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι. Διὰ τούτου τῶν ἡρώων ὑπεραπολογεῖται, ὅτι καὶ τῆς πρὸς τὰς Ἀημνιάδας συνόδου προαρξαμένου τοῦ

w) παροίτερος P. x) II. XXIII, 459.

ἀρχηγού, καὶ οὗτοι συνετίθεντο· καὶ νῦν δὲ πάλιν ἐκείνου τοῦ πλοῦ ἀρχομένου, καὶ οὗτοι εἶποντο.

[V. 912. Τὸ δὲ ἐν σχερῶ ἐφεξῆς σημαίνει καὶ κατὰ τάξιν.]

V. 913. Ἀλιμυρέος. Τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιβόεομένης. Ἀλιμυρήεντες δὲ ποταμοί, οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες ^y).

V. 916. Νῆσον ἐς Ἡλέκτρης. Τὴν Σαμοθράκην λέγει. Ἐκεῖ γὰρ ὤκει Ἡλέκτρα ἢ Ἄτλαντος, καὶ ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Στρατηγίς· ἣν φησιν Ἑλλάνικος Ἡλεκτρούωνην καλεῖσθαι. Ἐγέννησε δὲ [ἐκ Διὸς] τρεῖς παῖδας, Δάρδανον, τὸν ἐς Τροίαν κατοικήσαντα, ὃν καὶ Πολυάρχη φασὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, καὶ Ἡετίωνα, ὃν Ἰασίωνα ὀνομάζουσι ^z). καὶ φασὶ κεραυνωθῆναι αὐτὸν ὑβρίζοντα ἄγαλμα τῆς Δήμητρος. Τρίτην δὲ ἔσχεν Ἀρμονίαν, ἣν ἠγάγετο Κάδμος. Καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἡλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης ὀνομάσαι ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν, καὶ Ἰδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν.

V. 917. Ἀρρήκτους ἀγανῆσι. Τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μνηθεῖη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται. Καὶ Ὀδυσσεύς δὲ φασὶ μεμνημένον ἐν Σαμοθράκῃ, χρήσασθαι τῷ κρηδέμνῳ ἀντὶ ταινίας, [καὶ σωθῆναι ἐκ τοῦ θαλασσίου κλύδωνος, θέμενον ὑπὸ τὴν κοιλίαν τὸ κρηδεμνον]. Περὶ γὰρ τὴν κοιλίαν οἱ μεμνημένοι ταινίας ἅπτουσι πορφυρᾶς. [Οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς κατὰ θάλατταν κινδύνοις οἱ μνηθέντες διασώζονται, ἀλλὰ καὶ τύχοι ἂν παντός, οὗ ἂν τυχεῖν εὖξαιτο ὁ μνηθεὶς.] Καὶ Ἀγαμέμνονα δὲ φασὶ μεμνημένον, ἐν ταραχῇ ὄντα πολλῇ κατὰ Τροίαν, δι' ἀκαταστασίαν τῶν Ἑλλήνων, παῦσαι τὴν στάσιν, πορφυρίδα ἔχοντα. Μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασέας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν· Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ· Ἀξιόκερσα δὲ, ἡ Περσεφόνη· Ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ἄδης. Ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμιλος, ὁ Ἑρμῆς ἐστίν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηνίων δὲ φησιν ^a), ὅτι Διὸς καὶ Ἡλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Καβείροι δὲ δοκοῦσι προσηγορεῦσθαι ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὄρων, ἐπεὶ ἐντεῦθεν [εἰς Σαμοθράκην] μετηνέχθησαν. Οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς Καβείρους φασὶ πρότερον· πρεσβύτερον μὲν, Δία· νεώτερον δὲ, Διόνυσον. Ἡ δὲ Σαμοθράκῃ ἐκαλεῖτο πρότερον Λευκοσία, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ. Ὑστερον δὲ ἀπὸ Σάου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ῥήνης παιδὸς Σάμος προσωνομάσθη, κατὰ παρένθεσιν τοῦ μ. Θράκων δὲ οἰκησάντων αὐτήν, ἐκλήθη Σαμοθράκη.

[Ἀγανὰς δὲ φησιν αὐτὰς τὰς τελεσφορίας, δηλονότι θείας καὶ ὁσίας μυσταγωγίας. Τὸ γὰρ ἀγανὸν τὸ ὅσιον ἐνταῦθα σημαίνει. Θέμιστας δὲ φησὶ τὰ μυστήρια.]

V. 918. Σωότεροι. Ἀκινδυνότεροι. Λέγονται γὰρ οἱ αὐτό-

y) ἐκβάλλοντες P. z) ὃν καὶ Διὸς καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ἄτλαντος, Ἡετίωνα ἐκάλουν P. a) δύο εἶναι Δάρδανον καὶ Ἰάσονα. P. τοὺς Καβείρους, γεγονότας υἱούς

θι μνηθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ὃ ἂν εὕξωνται, ὥς Ἀριστοφάνης φησίν·

Ἄλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνῃ ^{b)}

μεμνημένος, νῦν (ἐστίν) εὕξασθαι καλόν.

Δοκοῦσι γὰρ μᾶλλον σῶζεσθαι οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες.

V. 919. Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω. Τὸ μὲν προτέρω ἐστὶ σημαντικὸν τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν (ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ ^{c)}),

Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον)

κεῖται δὲ νῦν καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ λόγου. Ὁ γὰρ νοῦς, Τοιούτων δὲ οὐκ ἂν ἔτι πλέον τι εἴποιμι· ἀλλὰ χαίροι μὲν ἡ νῆσος, χαίροιεν δὲ καὶ οἱ δαίμονες, ὧν ἐστὶ τὰ μυστήρια· οὐ γὰρ καθήκον ἡμῖν ἐστὶν αὐτὰ λέγειν.

V. 920. Ὅργια. Τὰ μυστήρια. Παρὰ τὸ εἶργειν τοὺς ἀμνηστους αὐτῶν. Ἡ τὰ ἐν ὀργάσι γινόμενα. Ὅργαδες δὲ, οἱ σύμφυτοι τόποι καὶ ὕγροι.

V. 922. Μέλανος. Μέλας πόντος [, κόλπος τις τῆς θαλάσσης] οὕτω λεγόμενος, ὥς ἱστορεῖ Εὐδοξος ἐν δ' τῆς Περιόδου ^{d)}. Ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν φασίν. Ὅτι δὲ οὕτω λέγεται, καὶ Ὀμηρος ^{e)}.

— — ἐνθορε Μείλανι ^{f)} πόντῳ.

Ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ Μέλανος τοῦ Φρίξου υἱοῦ ἐμπεσόντος, ἢ ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος καλουμένου, καὶ κεῖ ῥέοντος.

V. 923. (Τῇ μὲν Θρηκῶν. Ταύτῃ μὲν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ.)

Περαιήν δὲ, τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον [τῆς Θράκης] κειμένην. Ἡ γὰρ Ἰμβρος ἀντικρὺ ἐστὶ τῆς Θράκης. (Ὀμηρος,) ἔς τ' Ἰμβρον καὶ ἐς Σάμον καὶ Αἴημον ^{g)}. Σάμον γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὴν Σαμοθράκην.

V. 925. Χερσνησον. Τὴν μετὰ Θράκην κειμένην Χερσόνησον. Ἦν δὲ πρότερον νῆσος. Κεῖται δὲ ἀντικρὺ τῆς Τροίας. Ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσώνησος Καρίας, ἐνθεν ἦν Ἀλέξανδρος ὁ περὶ Καρίας γράψας.

V. 927. Ἀθαμαντίδος. Τοῦτ' ἐστὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ἀπὸ Ἑλλης τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς κληθέντα.

V. 929. Ροιτειάδος. Ἀπὸ Ροιτείας τῆς Πρωτέως θυγατρὸς. (Ροίτειον δὲ καὶ Σίγειον, ἀκρωτήριον τῆς Ἰλίου.)

V. 932. Ἀβαρνίδος. Ἡ Ἀβαρνίς, πόλις [Ἑλλησπόντου πλησίον] τῆς Λαμψάκου. Ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτῃ ἐμίγη αὐτῷ· καὶ ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἐμίγη τῷ Ἀδώνιδι. Ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον ποιήσασα ὑπὴντησεν αὐτῷ· καὶ στέψασα αὐτὸν, ἀκολουθῆσαι μὲν ᾗδεῖτο, διὰ τὸ ἤδη γεγαμῆσθαι· εἰς δὲ Λάμψακον ἀναχωρήσασα, τὸ ἐξ αὐτῆς κυοφορούμενον ἐβούλετο τεκεῖν. Ἦρα δὲ ζηλοτυποῦσα, μεμαγευμένη τῇ χειρὶ ἐφήψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς,

b) τυγχάνει P. c) Od. IX, 64. πεσε μέλανι P. g) II. XXIV, 753.
d) ἐν γῆς περιόδῳ P. cf. Bast. epist. ἐς τ' Ἰμβρον τε Σάμον P.
crit. p. 77. e) II. XXIV, 79. f) ἐμ-

καὶ ἐποίησε τεκεῖν παῖδα τὰ τε ἄλλα δύσμορφον, καὶ αἰδοῖον ἔχοντα ὑπέρμεγα· ὃν Πρίαπον προσαγορευθῆναι. Ἰδοῦσα δὲ ἡ Ἀφροδίτη, οὐκ ἠξίωσεν ἀναλαβέσθαι, τὰ τε ἄλλα μισήσασα τὸν παῖδα, καὶ διὰ τὸ ἀπρεπὲς τοῦ αἰδοίου. Διὰ οὖν τὸ τὴν Ἀφροδίτην ἀπαρνηθῆναι τὸν παῖδα ἐκεῖ, Ἀπαρνὶς ἡ πόλις ἐκλήθη· ὕστερον δὲ κατὰ μετὰ-θεσιν τοῦ στοιχείου ἐκλήθη Ἀβάρνις.

Περικώτῃ ^{h)} δὲ, πόλις (Τροίας), ἥς καὶ Ὅμηρος μέμνηται. V. 933. Πιτύεια. Ἡ Λάμψακος τοπρότερον Πιτύεια προσ-ηγορεύετο, ἣν τινὲς Πιτύαν ὀνομάζουσιν. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Φρίξος γενόμενος ἐνταῦθα θησαυρὸν ἔθηκεν, καὶ ἀπὸ τούτου ἡ πό-λις ὠνομάσθη. Θράκες γὰρ τὸν θησαυρὸν πιτύην ^{l)} λέγουσιν. Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Ὅμηρος ^{k)}).

Καὶ Πιτύειαν [εἶχον].

V. 935. Πορφύροντα. Τὸν τοῖς ῥοθίοις μελαινόμενον καὶ σφοδρὰ κύματα ἔχοντα.

V. 936. Ἔστι δέ τις αἰπεῖα. Προποντίς ἐστι τὸ μετὰ τὸν Ἑλλήσποντον πέλαγος· οὗ ἐξῆς ὁ Θρακικὸς Βόσπορος. Ἐν οὖν ταύτῃ τῇ Προποντίδι ἐστὶ νῆσος, ἣ ὕστερον χερσόνησος γεγένηται, ἣ ἰσθμὸν τινα ἔσχευ. Πᾶσα γὰρ γῆ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἰσθμὸς καλεῖται. (Ταύτῃ οὖν τῇ χερσόνησῳ παράκειται Ἄρκτον ὄρος, κυ-ρίως οὕτω λεγόμενον· ἐπειδὴ φασὶ τὰς τροφούς τοῦ Διὸς ἐκεῖ δια-τριβούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι· ἢ ὅτι ὁ τόπος ἔνθηρος, καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη· ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς ἀστράοις. Τοῦτο δὲ ἄγριοι τινὲς γηγενεῖς ὥκουν. Αὐτὴν δὲ τὴν χερσόνησον καὶ τὸν ἰσθμὸν ὥκουν Δολιόνας, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος.)

(Τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, Ἔστι δέ τις ἐν τῇ Προποντίδι νῆσος ὑψη-λὴ, ἀπέχουσα βραχὺ τῆς Φρυγίας κατὰ τὸ ρεῦμα τοῦ ἰσθμοῦ, ἐπι-κειμένη τῇ γῇ ὑπὲρ τὸν Αἰσηπον ποταμὸν, ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀκτὰς. Καλοῦσιν Ἄρκτον τὸ ὄρος.)

(Ἔστι δὲ χερσόνησος, ἐφ' ἥς κεῖται ἡ Κυζικηνῶν πόλις. Νῆ-σον δὲ αὐτὴν ἔφη, διὰ τὸ πρότερον αὐτὴν οὔσαν νῆσον, ὕστερον συνῆφθαι τῇ ἡπείρῳ.)

V. 937. (Ἀπὸ Φρυγίας. Ἡ Φρυγία παράκειται τῇ Τροίᾳ. Ἔστι δὲ τὰ ἔθνη τῆς Ἀσίας. Τοῖς οὖν εἰς Κόλχους πορευομένοις ἐκ μὲν δεξιῶν ἐστὶν ἡ Ἀσία, ἐκ δὲ ἀριστερῶν ἡ Εὐρώπη.)

Πολυλήϊον δὲ τὴν Φρυγίαν εἶπε, τὴν πολύπυρον, ἢ πολυ-θρέμμονα.

V. 938. Ὅσσόν τ' ἐπιμύρεται. Ὅσον, φησὶ, διάστημα ἰσθμοῦ ἐστὶν. Οἱ δὲ τὸ ὅσον θαυμαστικῶς ἤκουσαν, ὃ κρεῖτ-τον· ἵνα ἢ, ἡ χερσόνησος, καὶ εἰς θάλασσαν κειμένη, καὶ ἰσθμὸν ἔχουσα. εἶτα θαυμαστικῶς, ὅσον γὰρ ἐκεῖνος ὁ ἰσθμὸς βοᾷ τοῖς κύ-μασι ῥησόμενος.

Ἰσθμὸς δὲ καλεῖται ὁ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θάλασσαν ἔχων τόπος, οἷον εἰσισμός ^{l)} τις ὧν, [καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπέν-

h) Περικώπη P. i) πιτύην P. k) Il. II, 829. l) Sic recte P. Vulgo ἱσιμος.

θεῖν τοῦ θ̄ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἰσθμός.] Εἴρηται δὲ ἰσθμός παρὰ τὸ ἐν στενώ εἶναι. [Ἰσθμός δὲ καὶ ὁ τράχηλος, καὶ διὰ τὸ εἰσιέναι εἰς αὐτὸν τὴν τροφήν, καὶ διὰ τὸ στενὸς εἶναι. "Ὅλως γὰρ τὰ ὑπόστενα ἰσθμοὺς εἰώθασι λέγειν.] "Ὅθεν καὶ τραχήλου τὰ παρ-ἰσθμια. [Ἰσθμια δὲ ἑορτὴ διὰ τὸ γίνεσθαι ἐν Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου.] Πορθμός δὲ, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γῆν ἔχουσα στενὴ θάλασσα.

V. 939. Καταείμενος. Καταρδεόμενος, ἢ καταπνεόμενος, ἢ κεκαλυμμένος φυτοῖς. [Καταήμενος δὲ, ὁ περιπνεόμενος, ἢ. Ἐπιπρηνῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.]

V. 940. Ἀμφίδυμοι δὲ, ὅτι ὁ τῆς Κυζίκου λιμὴν δισσᾶς εἰσόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχει, [Ἀισηπος δὲ ποταμός Κυζίκου.

V. 941. Τὸ δὲ Ἄρκτον δέ μιν πρὸς τὸ αἰπεῖα ἀναφέρεται. Τὴν γὰρ τοιαύτην αἰπεῖαν νῆσον Ἄρκτον ὄρος καλοῦσιν οἱ περίοικοι. Καλεῖται δὲ οὕτως ἢ διὰ τὴν τὰς τροφῶν τοῦ Διὸς ἐκεῖ εἰς ἄρκτους μεταμορφωθῆναι, ἢ διὰ τὸ εὐθὲρον εἶναι τὸν τόπον. Ἀπὸ γοῦν τῆς ἄρκτου τοῦ θηρὸς οὕτω κληθῆναι. Οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ ὑψηλὸν εἶναι τὸ ὄρος. καὶ οἷον εἰ προσεγγίζει ταῖς ἀστράσις ἄρ-κτοις.]

V. 943. Γηγενέες. Τούτων καὶ Ἡρόδωρος μνημονεύει ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς καὶ ὅτι ἐπολέμησαν Ἡρακλεῖ. (Οἱ μὲν οὖν γηγενεῖς παρὰ Κύζικον ὦκουν, οἱ δὲ Δολιόνες παρὰ τὸν ἰσθμόν.)

V. 948. Ἐν δ' ἥρως Αἰνῆϊος. Ὅτι Αἰνεὺς Θετταλὸς ὢν τὸ γένος ὦκησεν ἐν Ἑλλησπόντῳ. Γῆμας δὲ Εὐσώρου βασιλέως τῶν Θρακῶν Αἰνῆτην, γενναῖον Κύζικον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις. (Εὐσώρου δὲ υἱὸς Ἀκάμας· ὃν Ὅμηρος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἡγεῖσθαι Θρακῶν ἅμα τῷ Πείρῳ φησίν.) Ἄλλως. Κυζίκου πατὴρ Αἰνεὺς, Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Στίλβης, ὃθεν καὶ πόλις ὠνόμασται, θυγατὶς δὲ Εὐανθείας. Μετέστη δὲ ἐκ Θεσσαλίας, καὶ ὦκησε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον.

V. 949. Δίου Εὐσώροιο. Τοῦ ἐνδόξου Εὐσώρου ἡ θυγάτηρ. Εὐσώρος δὲ Θράκης βασιλεὺς. Ὅμηρος ^m).

Τῖον Εὐσώρου Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.

[V. 953. Τὸ δὲ προὔτυψεν ἀντὶ τοῦ ὥρμησε καὶ ἀπέλασεν ⁿ).]

V. 954. Λιμὴν ὑπέδεκτο πάνορμος. Λιμὴν τῆς Κυζίκου, οὗ ὁμώνυμος πόλις ἐν Σικελίᾳ.

V. 955. (Κεῖσε καὶ εὐναίης. Δεῖπει ἢ ἀντὶ πρόθεσις, ἢ ἡ, τὸν ἀντὶ εὐναίας καὶ ἀγκύρας λίθον, διὰ τὸ βεβρωῖσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀπολύσαντες, ἕτερον ἔλαβον· ἐκεῖνον δὲ κατέλιπον ἐν τῇ Ἀρτακίᾳ κρήνῃ. Μιλήσιοι δὲ ἐνοικήσαντες κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος, ἄραντες τὴν ἀγκυραν, ἀνιέρωσαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἰασονίας Ἀθηνᾶς.) Ὀλίγον λίθον τὸν μικρὸν ἔφη, ὡς καὶ Ὅμηρος ὀλίγην τράπεζαν καὶ Θεόκριτος ὀλίγον κοῦρον.

V. 957. Κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ. Ἀρτακία κρήνη περὶ Κύ-

m) II. VI, 8. n) ἐπήλασεν suspicatur Schaefer.

ζικον· ἥς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν.

V. 959. Νηλεῖδαι. Οἱ μετὰ Νηλέως τοῦ Κόδρου ἀποικησαντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς Ἴωνες, καὶ τὴν Καρίαν καὶ Φρυγίαν κατασχόντες, χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκείνον τὸν λίθον τῇ [Ἰασονίᾳ] Ἀθηνᾶ ἀφιέρωσαν.

V. 961. Τοὺς δ' ἄμυδις. (Δηῖλοχος τοὺς μὲν Δολίονας οὐκ ὀνομάζει, τὸν δὲ Κύζικον φησὶ πυθόμενον τὴν τῶν ἀριστεῶν γενεὰν ξενίσαι.)

V. 962. Στόλον δὲ τὸν πλοῦν φησὶν, ὃν ἐστέλλοντο.

Τὸ δὲ ἐξῆς, τούτους δὲ οἱ Δολίονες καὶ ὁ Κύζικος, ἐπειδὴ ἔμαθον τίνες εἰσὶ, φιλοφρόνως ἐξένισαν. καὶ γὰρ καὶ οἱ Δολίονες ἀποικοὶ Θετταλῶν εἰσὶ. διὸ καὶ αὐτοὺς ὡς ὁμοφύλους ἐδέξαντο.

V. 964. Πέπιθον. Ἐπεισαν αὐτοὺς ἐνδότερον ὁρμίσαι τὴν ναῦν. Τὸ γὰρ πλοῖον ἔξωθεν τῆς πόλεως ἦσαν ὁρμίσαντες.

V. 966. Ἐνθ' οἷγ' Ἐκβασίῳ^ο). Ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς νεῶς ἐπὶ τὴν Δολιονίαν. Δηῖλοχος^ρ) δὲ τὸ ἱερὸν οὐκ Ἐκβασίου Ἀπόλλωνος φησὶν εἶναι, ἀλλ' Ἰασονίου Ἀπόλλωνος. Σωκράτης δὲ ἐν ταῖς Ἐπικλήσεσι Κυζικηνοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ καλεῖσθαι.

V. 970. Ὁ δὲ στόλος, ὡς περιληπτικὸν ὄνομα, συντάσσεται ἐνταῦθα πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα τὸ ἴκοντο^α).

V. 972. Ἰσόν που καὶ κείνω. (Ἀντὶ τοῦ νεωστί.) Τοῦτο δὲ φησιν, ὡς καὶ τοῦ Κυζίκου τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἄγοντος τῷ Ἰάσωνι. (Γράφεται δὲ, Ἀρμοῖ που καὶ κείνω ὑποσταχύεσκον, ἀντὶ τοῦ, ἀρτίως, νεωστί ὑπήνξανον, ὑπήνθουν.)

Ἴουλος δὲ καλεῖται ἢ πρώτη ἐξάνθησις καὶ ἐκφυσις τῶν ἐν τῷ γενεῖῳ τριχῶν. Ὁ μέντοι Ἐρατοσθένης ὄνομα ῥόδης ἐρίθων^ι) ἀπέδωκεν ἐν τῷ Ἑρμῇ, λέγων οὕτω:

Ἡ χερνῆτις ἐρίθος, ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα, καλὰς ἤειδεν ἰούλους^β).

Οὐκ ἔστι δὲ (φησὶ Δίδυμος), ἀλλ' ὕμνος εἰς Διμήτρεα, ὡς ὁ οὐπιγος^γ) παρὰ Τροιζηνίοις εἰς Ἀρτεμιν. Ἔστι γὰρ οὐλος καὶ ἰουλος ἢ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη. Καὶ Οὐλὼ ἢ Δημήτρεα λέγεται δὲ ἰουλος καὶ ζῶόν τι, θηρίδιον πολὺπουν. Ἐκατέρωθεν γὰρ ἔχει πολλοὺς πόδας, ὥσπερ ἢ σκολόπενδρα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι. Ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύροις· Κυλισθεῖς ὥς τις^δ) ὄνος ἰσόπριος.

[Τὸ δὲ σταχύεσκον ἀντὶ τοῦ ἠῦξανον καὶ ἦνθουν.]

V. 973. Μεμόρητο. Ἐκεκλήρωτο, ὑπὸ τῆς τύχης μεμοιραμένως εἶχεν. Τὸ δὲ κατάλληλον, οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγάλλεσθαι (μετοχὴ ἀντὶ ἀπαρεμφάτου) μεμόρητο.

ο) Ἐκβασίῳ P. ρ) Δηῖλοχος ἐφ' ὑψηλοῦ πετεῶνος Δενδαλίδας male P. q) ἴκωνται P. r) ἐρί- τεύχουσα, καλοὺς δ' ἤειδεν ἰούλους. θου P. s) Ἦν δ' ἄρα χερνῆτις τις P. t) ὡς ὄριπγος P. u) ὥσπερ P.

V. 974 sq. Ἀκήρατος ὠδίνων. Ἀντὶ τοῦ ἅπαις καὶ καθαρὰ ὠδίνων.

V. 976. Κλείτη δὲ, θυγάτηρ Μέροπος, Περκωσίου τὸ γένος, μάντεως, ἣν Κυζίκος ἔγημεν, ὡς ἱστορεῖ Δηῖλος^{v)} καὶ Ἔφορος.

V. 977. Ἀντιπέρηθεν. Ἡ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης δηλοῖ, ἀντίκειται γὰρ ἡ Εὐρώπη τῇ Ἀσίᾳ, ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς Προποντίδος πρὸς τὴν Κυζίκον. Τῆς γὰρ Πιτυείας βασιλεὺς ἦν Μέρωψ ὁ Περκωσιος, ὡς δηλοῖ Ὅμηρος ἐν Καταλόγῳ.

V. 979. Βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ. Τοῦτο ἐμφαίνει, ὅτι χρησμόν τινα ἔοικε φοβεῖσθαι, ὡς μέλλων τεθνήξαι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν.

V. 981. Ἄνυσιν. Τόν τε πλοῦν καὶ ἐφ' ἣν πρᾶξιν ἔπλεον.

(V. 982. Ἀστείως δὲ ταύτην αὐτοῖς τὴν ἐρώτησιν δίδωσι τὴν κατεπείγουσαν καὶ χρησίμην.

Περικτιόνων δὲ, περιοίκων.)

V. 983. Οὐ μὲν ἐπιπρό. Εἰς τοῦμπροσθεν τῆς Δολιωνίας. Ἡ ἀντὶ τοῦ διόλου. Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀπραγμοσύνην τοῦ Κυζίκου ἐμφαίνει.

V. 985. Ἡοῖ δ' εἰσανέβαν. Ἡ εἰς πρόθεσις περιττή.

Δίνδυμον δὲ, ὄρος Κυζίκου, ἱερὸν τῆς Πέας· διὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν, ὡς φησι Φιλοστέφανος, οὕτω προσγορευθέν. (Σύμπασα δὲ ἡ Φρυγία ἱερὰ τῇ θεῷ.) Ἡ διὰ τὸ δύο [ἔξοχας] ἔχειν, οὕτω καλεῖται.

V. 987. Χυτοῦ λιμένος. Χυτὸς λιμὴν ἐν Κυζίκῳ οὕτω καλούμενος. Ἐπεχείρησαν γὰρ οἱ Πελασγοὶ χῶσαι αὐτόν, ὡς φησι Δηῖλος^{w)}, κατὰ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς, ὑφ' ὧν ἐξεβέβληντο. Οὗτος δὲ ὑπὸ τῶν γηγενῶν φησὶ κεχῶσθαι αὐτόν, ποιητικῶς. [Πρότερον δὲ ὄρμον φησὶν, ἐν ᾧ πρότερον ἦσαν ὄρμισθέντες.]

V. 989. Γηγενέες. Δηῖλος^{w)} Θετταλοὺς εἶναι φησὶν ἐγχειρογάστρας^{x)}. Τοὺς δὲ γηγενεῖς φησὶ τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιβουλεύσαι, δοκοῦντας ληστὰς εἶναι.

V. 995. Ἀμφιρόωγας. Ἦτοι διεῖρωγυίας καὶ διεσχισμένας· ἢ διαβεβρωμένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

V. 996. Θεὰ τρέφεν. (Μυθικῶς φησὶν ὑπὸ Ἥρας ἐφ' Ἡρακλεῖ τεθράφθαι τοὺς γηγενεῖς. Ὁ δὲ μῦθος ἀπὸ τοῦ Νεμεαίου λέοντος αὐτοὺς γεννᾷ.) Πολύγνωστος^{y)} δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυζίκου ληστὰς αὐτοὺς λέγει. Μέννηται δὲ καὶ Καλλίμαχος, ἐν οἷς φησὶ·

Τὴν δὲ μίαν κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν

Ἥρης ἐννεσίησιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ

ὕστερον ὄφρα γένοιτο, πάγος κεραύνιος ἔδεκτο^{z)}).

V. 998. Ὡ' ἄλλοι. Τῆς νεωτέρας Ἰάδος τὸ ὦ' ἄλλοι.

v) Δηῖλος P. ut supra. w) Δηῖλος y) Πολύγνωστος P. z) πάγος που
χος P. x) ἐγγαστρούχειρας P. δέκτο κεραυνού. P.

Τὸ δὲ δῆθεν, ποτὲ μὲν παραπληρωματικὸν, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δηλαδή. Ἡ ὥς δὴ.

(Ὑπερβίβασται δὲ ἡ φράσις. Ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς, ὥς δὲ καὶ ὅλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες ἤπτοντο φόνοιο.)

V. 1002. Ἀσπερχὲς ὀρινομένους. Ἀδιαλείπτως, ἢ ἀνεκπλήκτως ταρασσομένους ἐδάϊξαν. Ἡ οὕτως, ἐναντιούμενοι ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταπαύστως αὐτοὺς ἀνείλον.

V. 1003. Ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρά. Ἡ παραβολὴ εἰς πάντα ἀρμόδιος καὶ ὑγιής. Ξύλοις γὰρ εἰκάζει αὐτοὺς, πρὸς τὸ εὐτράπελον τῶν σωμάτων, καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν διατριβήν. Καὶ ξυλοτόμους δὲ τοὺς ἥρωας. Τὸ δὲ, Ὅφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίετο γόμφους, πρὸς τε τὴν τῶν αἰγιαλῶν ἐγγύτητα, καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οἱ τέκτονες τοῦτο ποιοῦσιν, ἵνα πλείονος καμάτου ἀπαλλαγῶσιν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς σφῆνας ἐπιβάλλοντες. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἥρωες αὐτοὺς ἀνείλον, ὅπως λοιπὸν αὐτοῖς ἀκίνδυνος γένηται ἢ εἰς τὸ ὄρος ἀνάβασις.

V. 1005. Ὅφρα νοτισθέντα. Ὅπως βραχέντα, εὐεπίδεκτα γένηται τῶν σφηνῶν.

V. 1006. Ἐνὶ ξυνοχῇ. Ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ τῷ πρώτῳ τοῦ λιμένος.

V. 1008. Δύπτοντες κεφαλὰς. Ἀντὶ τοῦ δύνοντες τὰς κεφαλὰς. Παρατατικὸν δὲ εἶρηκεν ἀντὶ συντελικοῦ δύναντες. Ἐπὶ τῷ δύνειν ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθέντες. Δύνειν δὲ ἐστὶ τὸ δύνειν, ὥς παρὰ Καλλιμάχῳ.

δύπται δ' ἐξ ἄλως ἐρχόμενοι.

Πρότερος δὲ Ἀντίμαχος.

Ἦύτε (τις) καύηξ δύνῃ ^{a)} εἰς ἄλμυρὸν πέλαγος ^{b)}.

(V. 1012. Ἀταρβής. Ἀκίνδυνος καὶ ἄφοβος, ὥς τῶν ἐχθρῶν ἀπολωλότων.)

V. 1016. Ῥιπὴ μένεν. Οὐκ ἔτι ἀσφαλὲς καὶ ὁμοίᾳ ἔμενεν ἢ τοῦ ἀνέμου πνοῇ, ἀλλ' ἐναντία ἐγένετο. Προσληπτέον γὰρ τὸ ἢ ἄρθρον. Ἐξῆς ὁ λόγος, ἐπιούσης δὲ νυκτὸς, οὐκ ἔτι ἔμεινεν ὁμοίως ἢ πνοῇ τοῦ ἀνέμου.

Ἀλλὰ θύελλαι. Αἱ χειμεριναὶ καταιγίδες καὶ πνοαί. Ὅθεν Ὅμηρος ἐν συνωνυμίᾳ τίθησι θυέλλας τε καὶ ἄρπυϊας, ἀντὶ τοῦ καταιγιδῶδεις πνοάς· ἀπὸ τοῦ οἷον ἄρπάζειν παραγῶγως· [φησὶν γοῦν ἐν Ὀδυσσεΐα ^{c)}].

Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο ^{d)} θύελλαι. εἶτα.

Τόφρα δὲ τὰς κούρας ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο. ὥς τῶν αὐτῶν οὐσῶν. Τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἄρπάζειν· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὅ ἐστι μετὰ βίας ἄγειν.

V. 1017. Ἀρπάγδην δὲ εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἄρπάζειν· ὥς φοράδην, ἀπὸ τοῦ φέρειν· καὶ αἶγδην, ἀπὸ τοῦ αἵσσειν.

a) δύπτει P. b) εἰς ἄλμυρὸν ὕδωρ P. c) Od. XX, 66. d) ἀνέθεντο P.

V. 1018. (Ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν. Ἐξέβησαν καὶ προσεπέ-
λάσθησαν πάλιν τοῖς Δολίοσι.)

Τὸ δὲ ἐϋξείνοισιν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς δεινοπαθῶν ἐπὶ τοῖς
συμβεβηκόσι τοῦτο φησὶν.

V. 1019. Ἰερὴ δὲ φατίζεται. Κατ' εὐφημισμὸν. Τὰ
γὰρ μεγάλα τῶν παθῶν εὐφῆμως ἱερὰ καὶ καλὰ φασὶν· ὥς καὶ τὰς
Ἐρινύας, Εὐμενίδας· καὶ τὴν λοιμικὴν, λέπραν. Οἱ δὲ καὶ νό-
σον ἱερὰν ἐκάλεσαν ^{e)}), ὥς καὶ Καλλίμαχος·

Ψευδόμενοι δ' ἱερὰν ^{f)} φημίζομεν.

V. 1023. Ἐπήϊσαν. Οὐκ ἐπήρχοντο, φησὶν, ἀληθῶς, ὥς
ἐπὶ τοὺς ἥρωας· ἠγνόησαν γὰρ, διότι νῦν ἦν.

V. 1024. Μακρίεων. Τῶν καλουμένων Μακρῶνων, οἳ
εἰσὶν ἄποικοι Εὐβοέων. Ἀφ' οὗ καὶ Μάκρωνες ἐκλήθησαν. Καὶ
Μάκρις γὰρ ἢ Εὐβοία ἐκαλεῖτο.

Πελασγικὸν δὲ εἶπεν, διὰ τὸ πλησιόχωρον εἶναι τὴν Εὐ-
βοίαν τῇ Πελοποννήσῳ, ἢ πρότερον ἐκαλεῖτο Πελασγία.

Ἦσαν δὲ ἀστυγέιτονες τῶν Δολίωνων οἱ Μάκρωνες. Οἱ δὲ
ἔθνος Βεχέρων φασὶ τοὺς Μάκριας, οἵτινες ἀεὶ πολέμοισι τοῖς Κυ-
ζικηνοῖς. Ἦσαν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἡσκηκότες, ὥς ἱστοροῦσι Φι-
λοστέφανός τε καὶ Ἡρόδοτος, οἱ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφό-
τες. Διονύσιος δὲ ὁ Χαλκιδεὺς εἰρησθαι φησὶν αὐτοὺς Μάκρωνας,
ἐπεὶ Εὐβοέων εἰσὶ Μάκρωνες ἄποικοι. Ἄλλοι δὲ Μάκρωνας αὐ-
τοὺς φασὶ λέγεσθαι διὰ τὸ πλείστους εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφά-
λους, ὥσπερ παρὰ τοῖς Πέρσαις γρυπούς. Μέννηται δὲ τούτων
Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ ^{g)}).

Πελασγικὸν δὲ Ἄρεα εἶπεν τὸν τῶν Μακρίεων, ἐπεὶ Εὐ-
βοέων εἰσὶν ἄποικοι· ἢ δὲ Εὐβοία πλησίον Πελοποννήσου κεῖται,
ἣτις τὸ παλαιὸν Πελασγίς ἐκαλεῖτο.

V. 1026. Σύν δ' ἔλασαν. Τὸ Ὀμηρικὸν παραγράφει ^{h)}),
Σύν δ' ἔβαλον ῥινούς, σύν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ⁱ⁾ ἀνδρῶν.

V. 1027. Ἦτ' ἐνὶ θάμνοισι. Τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων,
(ἀπὸ τῆς θέσεως.)

— — θάμνος (ἔφυ) τανύφυλλος ἐλαίης.

Καὶ ταῦτα δὲ ἐξ Ὀμήρου παρῆκται ^{k)}).

Μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐνὶ ^{l)} τάρφεσιν ὕλης.

[Ῥιπὴν δὲ ἐνταῦθα τὴν ὁρμὴν τοῦ πυρὸς λέγει.]

V. 1029. Ζαμενής. Ἄγαν ἰσχυρός· τοῦ ζα κατ' ἐπίτασιν
ὄντος, ὥς ζόπλουτος, ζάκοτος, ζάθεος.

V. 1030. Ἰπὲρ μόνον. Συνυπακούεται τὸ σχῶν, ἢ ἄλλο
τι παραπλήσιον, ἢν' ἢ, οὐδ' ὅγε ὁ Κύζικος ὑπερσχὼν τὸν μόνον
τῆς δηϊότητος, [ἦγουν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον, ἔμελλεν ἐπανή-
ξειν οἴκαδε].

e) τὴν δὲ λέπραν ἱερὰν νόσον. δόμενος δ' ἱερὴν P. g) ἐν τῇ θ' P.
Ἦδη δὲ τινες καὶ τὴν λοιμικὴν οὐ- h) Il. IV, 447. i) Sic P. Vulgo
τως ἐκάλεσαν P. rectius. f) ψευ- μένη. k) Il. XV, 605. l) ἐν P.

[V. 1032. Τὸ δὲ ἑεῖο ἐνταῦθα ἰσοδυναμεῖ τῷ ἑαυτοῦ, προσληπτικὸν λεγόμενον τοῖς παλαιοῖς.] (Τὸ δὲ ἑοῖο καὶ νῦν κακῶς κεῖται κ. τ. λ.)

V. 1034. Ἐρῶ αἰσθη. Ἀντὶ τοῦ ἐθραύσθη.

V. 1035. Τὸ δὲ μοῖραν ἀνέπλησεν, τὸ πρόσταγμα τῆς εἰμαρμένης ἐτέλεσε.

Τὴν γὰρ θέμις. Τοῦτο ὥσπερ ἀποδεικτικὸν ἐστὶν τοῦ ἄφροντος εἶναι τὴν μοῖραν, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐν πολλοῖς δείκνυσιν.

V. 1037. Ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης. Οὐ προσηνοῦς, ἀπεικνύας, πικρᾶς. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Ὅθεν. Πολυδεύκης. Καὶ γὰρ ζῶν, εὐεργετικώτατος· καὶ ἀποθεωθεὶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς. Ἡ ἀφανοῦς καὶ ἀπροοράτου, παρὰ τὸ δείκω.

Τὸ δὲ ἔκτοθεν ταῦτόν ἐστι τῷ ἐκτός.

Περὶ τῆς μάχης καὶ Δηῖλοχος^{m)} ἱστορεῖ. (Περὶ δὲ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναιρέσεως καὶ τῆς ὅλης μάχης οὐ συμφωνεῖται. Ἐφορος μὲν γὰρ) τοὺς Δολλίους, Πελασγοὺς ὄντας, καὶ ἐχθρῶδῶς διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν κατοικοῦντας, διὰ τὸ ἀπελασθῆναι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιθέσθαι αὐτοῖς νύκτωρ, (γράφει ἐν τῇ ἐννάτῃ.) Ἠκολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος Δηῖλόχῳ. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ Περίπλου, κατ' ἐχθραν φησὶ τοὺς οἰκοῦντας τὴν Κύζικον ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Ἀργοναύταις.

V. 1040 sq. Τηλεκλήα ἡ δὲ Μεγαβρόντην. Πέπλακε τὰ ὀνόματα ταῦτα Ἀπολλώνιος, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας ἔλαβεν. Οὕτω Τάρφαῖος.

Τὸν δὲ Κύζικον οἱ μὲν ὑπὸ Διοσκούρων φασὶν ἀναιρεθῆναι, ἄλλοι δὲ ὑπὸ Ἰάσονος.

V. 1047. Ἀρτακέα. Ἡρωδιανὸς βαρύνονε τὸ ὄνομα ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου. Ἀρτάκηςⁿ⁾ γάρ.

V. 1049. Ἡὔτε κίρκους. Εἶδος ἱέρακος [ταχύτατον]. Ἔστι δὲ ἱεράκων γένη ἕξ, ὡς Καλλίμαχος ἐν τοῖς^{o)} περὶ ὀρνέων. Καὶ Ὅμηρος δὲ ἔοικε τοῦτο γινώσκειν^{p)}.

— — οὐδέ κεν ἱρήξ

κίρκος ὁμαρτήσκειν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν^{q)}.

καὶ^{r)}.

Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος.

Ὁ δὲ ἱέραξ ἱερός ἐστὶν Ἀπόλλωνος.

V. 1050. Πέλεια δὲ περιστερᾶς εἶδος, ὅμοιον φάττῃ, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης.

V. 1052. Τποτροπλή. Τποτροφῇ, τουτέστι φυγῇ.

(V. 1053. Ἡῶθεν δ' ὀλοήν. Ἀμα ἡοῖ κακὴν ἀμπλακίην καὶ ἀπροσμήχανον εἶδον, οἷον ἀβοήθητον.)

V. 1059. Τρεῖς περὶ χαλκείοις δίχα. Χαλκείοις σὺν ἔντεσιν. Τπερβατὸν δὲ ἐστὶ. Τὸ γὰρ ἐξῆς, χαλκείοις σὺν ἔντεσι περιδινηθέντες, ὅ ἐστι περιδραμόντες.

m) Δηῖλοχος P. n) Ἀτάκης P. q) πετεηνῶν P. r) Od. XV, 525.
o) ἐν τῷ P. p) Od. XIII, 86.

V. 1060. Τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν. Τύμβον ἔστησαν. Καὶ Ταρχῦσαι, τὸ θάψαι· Κτερεῖξαι, τὸ τύμβον ποιῆσαι, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι. (Ἐθαψαν γὰρ, τάφον αὐτῷ ποιήσαντες.)

V. 1061. Τοῦ δὲ Λειμωνίου πεδίου μέμνηται Δηῖλος^{s)}, περὶ τε τοῦ τάφου Κυζίκου ὁ αὐτός.

V. 1062. Τὸ δὲ ἐγκέχυται, Ὀμηρικῶς, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀγωγὴν,

— — χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν^{t)}.

V. 1063. Οὐδ' ἄλλος Κλείτη. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ ἄπαιδα ἱστορεῖ, Εὐφορίων δὲ ἐν Ἀπολλοδώρῳ μελλόγαμον. Τὴν δὲ Κλείτην οὐ Μέροπος λέγει θυγατέρα, Θρήσσαν δὲ τὴν Πιάσου· οὐδὲ παθεῖν τι ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρός θανάτῳ, ἀπαχθῆναι δὲ οἴκαδε ὑπὸ τοῦ πατρός. Εὐάνθης δὲ (ἐν τοῖς Μυθικοῖς) συμφωνεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Περὶ δὲ τῆς Κλείτης φησὶ Δηῖλος^{u)}, ὑπὸ λύπης τελευτῆσαι. Ἱστορεῖ δὲ Ἀπολλώνιος, ἄτεκνον τὸν Κύζικον ἀνηρῆσθαι. Εὐάνθης δὲ, ἐσχηκέναι φησὶ παῖδα ὁμώνυμον ἑαυτῷ.

V. 1065. Τὴν δὲ καὶ αὐτήν. Τοῦτο ἦτοι ὅτι πρὸς θαυμασμὸν τοῦ πάθους, (τοσοῦτον γὰρ ἦν, ὥς καὶ τὴν θείαν φύσιν ἀνεγείραι) ἢ ὅτι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες θρηνοῦσαι, ἵνα ἢ, μετὰ τῶν Δολιόνων καὶ αὐταὶ αἱ Νύμφαι ὠδύροντο τὴν Κλείτην.

Εὐάνθης δὲ καὶ Δηῖλος^{u)} ἱστοροῦσιν, ὅτι ἀπήγξατο ἡ Κλείτη, καὶ ὅτι [ἐκ τῶν δακρύων] αὐτῆς κρήνη ἐν Κυζίκῳ [ἐγένετο κληθεῖσα ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς Κλείτη].

V. 1068 sq. Ἦν καλέουσι Κλείτην. Ἀντὶ τοῦ, ὁμώνυμος τῇ παιδί· πρὸς πλείονα χρόνον τοῦ πάθους τὴν μνήμην σῶζεσθαι βουλόμενοι.

Περικλεῆς δὲ, ἢ τὸ ἐπίδοξον καὶ διαβόητον, ἐκ τῆς τοῦ πάθους ὑπερβολῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα διαθέσεως γενόμενον.

V. 1073. Ἔργοιο μυληφάτου. Τοῦ πυροῦ, ταυτέστι τοῦ σίτου. Τοῦ ἀλεύρου τοῦ ὑπὸ μύλης τεθλαμένου ἐν τῷ ἀλήθεσθαι. Φησὶ δὲ τοὺς ἄρτους.

V. 1075. Χύτλα. Κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· καταχρηστικῶς δὲ, ὥς ἐνταῦθα, τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί.

V. 1076. Τὸ δὲ Κύζικον ἐνναλόντες, ἀντὶ τοῦ Κυζικηνοί. Ἰάονες δὲ, τῷ ἀποίκους εἶναι Μιλησίων. Καὶ γὰρ εἰς Μίλητον ὁ Νηλεὺς ἀποικίαν ἐστείλατο, καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ Κύζικον μετὰ πολὺν χρόνον. Ὅθεν καὶ τοὺς Μιλησίους Ἴωνας ἐκάλεσεν.

V. 1077. Πέλανοι δὲ, πέμματα ποιά. Ἀττικοὶ δὲ πᾶν τὸ πεπηγὸς οὕτω λέγουσι.

Πελάνους ἐπαλετρεύουσι. Πᾶς δῆμος ἐπὶ τῆς μύλης ἐπαλετρεύουσι καὶ ἀλήθουσι πελάνους. Πέλανος δὲ, ὁ διαπηγμένος καὶ ῥυπαρὸς κατὰ Ἀττικούς. Ὡς καὶ Εὐριπίδης [ἐν Ὀρέστη]^{v)}.

Στόματος ἀφρώδη πέλανον.

s) Διόχοι P. t) II. XXIII, 256. u) Διόχοι P. v) v. 214 ed. Pors.

Φησὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ εὐτελεῖς ἄρτους, (οὓς ὁ Θεόκριτος Δωρικούς φησιν.)

V. 1079. Ἦμαθ' ὁμοῦ. Τὸ ὁμοῦ παρ' Ὀμήρῳ μὲν τὸ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σημαίνει,

— — ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους ^{w)}).

παρὰ δὲ τοῖς μεθ' Ὀμηρον καὶ ἄλλα σημαίνει. Ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ (χρόνου τέθεικεν αὐτό ^{x)}).

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

Νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως κεῖται. Ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ·

Ὀμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.

V. 1080. Ἐπιπλομένη. Τὴν ἐπερχομένην φησίν.

V. 1081. Ὡς ἄλλοι μὲν δ.α. Ἡ τοιαύτη συναλοιφή τῆς νεωτέρας Ἰάδος ἐστὶ. Διὸ μέμφονται Ζηνοδότῳ, εἰπόντι,

Ὡς ἄλλοι μὲν δα ^{y)} θεοὶ τε καὶ ἄνδρες.

Οὐ κέχρηται γὰρ ταύτῃ Ὀμηρος.

V. 1082. Πύματον λέχος. Ὑστατον ^{z)} κλῆρον καὶ μερίδα τοῦ ἐν τῇ Δολονίᾳ ὕπνου λαμβάνοντες, καὶ ἐκεῖσε ὑπνοῦντες· τῇ γὰρ ἐξῆς ἀναπλεῖν ἔμελλον.

V. 1083. Ἀδινὰ κνώσσοντας. Ἐφύλαττον μεγάλως καὶ βαθέως ὑπνοῦντας. Ὁ δὲ Ταρρᾶϊος, λεπτὰ κοιμωμένους, καὶ οὐ κατὰ βᾶθος.

V. 1086. Αἰῆξιν ὀρινομένων. Τὴν κατάπανσιν καὶ λώφῃσιν τῆς τῶν ἀνέμων βίας. Τὸ γὰρ ὄρνειον θαλάσσιον καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βιοῦν. Λέγεται δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας, ἥ (ὥς τινες) δεκατέσσαρας εὐδιεινὰς ποιεῖν, ἵνα ἀποκυήσῃ [ἢ ἀλκυῶν] (παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς). Καὶ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. Εἵληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων.

V. 1087. Εὐλόγως δὲ ὄσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνοσ φωνήν. Ὑπὸ γὰρ Ἡρας ἦν ἀπεσταλμένη, (ὥς φησι Πίνδαρος.)

Ἀκταίης ὄρνιθος. Τῆς παρὰ ταῖς ἀκταῖς καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς διατριβούσης καθήκουσαν φωνὴν ἀκούσας.

V. 1089. Ἀφλάστοιο. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς Λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἄφλαστον τὸ ἀκροστόλιον· οὐκ εὖ· ἐπειδὴ τὸ ἀκροστόλιον ἐστὶ [τὸ ἄκρον] τοῦ στόλου. Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πτύχης καὶ διῆκον ἄχρι τῆς πρώρας ξύλον. Πτύχη δὲ λέγεται, ὅπου τὸ τῆς νεῶς ἐπιγράφεται ὄνομα. Ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον κατὰ τὴν πρώραν. Ἄλλ' ὁ ποιητὴς αὐτὸ παραδίδωσιν ἐπὶ τῆς πρύμνης, λέγων ^{a)}).

Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὗτι μεθίει ^{b)},

ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων.

Καὶ εἴρηται ἄφλαστον κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ θ, ἄθλαστον,

w) II. XI, 127. x) Oed. R. 4. ρον. a) II. XV, 716. b) Sic P. y) γὰρ P. z) Sic P. Vulg. ὅστε- Vulgo μεθήει.

κατὰ ἀντίφρασιν· ἐπεὶ εὐθλαστόν ἐστιν. "Ἔστιν οὖν ἄφλαστον, σάνιδιον κατὰ τὴν πρύμναν.

V. 1098. Ἐκ γὰρ τῆς ἀνεμοί τε. Ἐκ ταύτης τῆς Ῥέας καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ οὐρανὸς συνέχεται. Οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτὴν γῆν φυσιολογοῦσιν τὴν πάντων ἀρμογὴν καὶ δεσμόν. Καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ρεῖν αἰεὶ καὶ ποιεῖν τείρεα. Καὶ φυσικῶς ταύτης ἄνδρα τὸν Κρόνον φασίν, οἶονεὶ τὸν χρόνον, μεταβολῇ τοῦ ἀντιστοίχου. Σύνεστι δὲ τῇ τῶν στοιχείων τάξει ἐξ ἀνάγκης ὁ χρόνος. Καὶ εἴτα λοιπὸν ἀλληγορικῶς τοὺς τῶν θαλασσίων καὶ οὐρανίων καὶ χθονίων θεῶν πατέρας εἶναι φασί. Μετὰ γὰρ τὴν τῶν στοιχείων θέσιν καὶ σύνδεσμον συνέβη καὶ θεοὺς καὶ θεῶν δυνάμεις καὶ διαφορὰς μαθεῖν τοὺς ἄνδρας, καὶ τιμῆσαι.

V. 1099. Τὸ πεπεῖρηται, ἀντὶ τοῦ συνέχεται καὶ συνέξενκται.

V. 1109. Τερῆς ἐκ πείσματα πέτρης. Ἦς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ^ο) μέμνηται, εἰπὼν ^α)·

— — ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι ^ο) πέτρη.

V. 1110. Ἦρεσαν. Ἐκωπηλάτησαν. Τῷ δὲ συντελικῶ ἐχρήσατο ἀντὶ παρατατικοῦ τοῦ ἤρεσσον.

Λιμένα δὲ Θρηϊκίον λέγει, ἐπειδὴ κεῖται μὲν ἡ Κύζικος ἐπ' ἐσχάτοις τῆς Φρυγίας, συνάπτει δὲ ἡ Βιθυνία τῇ Φρυγίᾳ. Βιθυνοὶ δὲ Θράκες κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. Ἦ ἐπειδὴ Θράκες [τὸ παλαιὸν] Κύζικον ὥκησαν.

V. 1112 sq. Καὶ πᾶσα περὰ ἡ Θρηϊκίης. Καὶ πᾶσα ἡ ἐναντία χώρα τῆς Θράκης. Ποντικὸν δὲ ἔθνος οἱ Μάκρωνες.

Τὸ δὲ, χερσὶν ἑαῖς, οὐκ εὖ εἴρηκεν. "Ὡφειλε γὰρ σφετέραις.

V. 1114. Στόμα Βοσπόρου ἡερόεν. Οἶον ἀερῶδες, ἥτοι ὀμιχλῶδες. Βόσπορος δὲ τὸ τῆς Προποντίδος στενόν· οὕτω κληθὲν ἀπὸ τῆς διανηξαμένης βοῆς, τῆς Ἰούς.

V. 1115. Ἐκ δ' ἐτέρης. Οὐ λέγει ἡπείρου, τῆς Εὐρώπης, καὶ γὰρ ἡ Μυσία καὶ ὁ Αἰσηπος τῆς Ἀσίας, ἐπὶ ἐτέρας δὲ χώρας λέγει, τῆς Τρωάδος, καθ' ἣν ὁ Αἰσηπος ρεῖ, χωρίζων αὐτὴν τῆς Μυσίας. Καὶ Ὅμηρος ^ι)·

Γρήνικός τε καὶ Αἰσηπος.

Ἦ δὲ Τρωὰς ἀπὸ Μυσίας ἀρχομένη τῆς μεγάλης ἐπὶ Αἰσέπου λήγει. Ἦ δὲ Δολιονία καὶ Φρυγία ἀρχεται μὲν ἀπὸ Αἰσέπου, λήγει δὲ ἐπὶ Πύνδακον. Μυσίαι δὲ δύο, ἡ τε Εὐρωπαϊα καὶ ἡ Ἀσιανή. Τῆς οὖν ἐν Ἀσίᾳ Μυσίας αἱ κολῶναι τοῖς Ἀργοναύταις ἐφαίνοντο.

V. 1116. Καὶ πεδίον Νηπήϊον. Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ ^ε)·

Νηπείης ἦτ' ἄργος ^η) αἰοίδιμος ἀδρήστεια.

Τὴν δὲ Νήπειαν Διονύσιος ὁ Μιλήσιος πεδίον τῆς Μυσίας φησὶν εἶναι. (Ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν Μυσῶν θυγατέρα Ἰάσου ἐγήμεν "Ολυμ-

c) προτέροις corrigit Schaefer. XII, 21. g) Αἰκάλη P. h) ἥδ' d) I, 1019. e) εἰσέτι P. f) II. Ἄργον P.

προς Νήπειαν ὄνομα·) καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ, ὃ νῦν [ἀπὸ ταύτης] καλεῖται Νηπείας πεδίον. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ. Ὁ δὲ Καλλίμαχος φησὶν ἐν Ὑπομνήμασι ¹⁾, Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδίον κατέχουσαν. Ἔστι δὲ καὶ πόλις [ἐκεῖ] καλουμένη Ἀδρήστεια ἀπὸ τοῦ ἰδρυσάμενου. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἑκατέρων μέμνηται, τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου. Φησὶ γάρ·

Ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδρηστείης.

Τῆς δὲ πόλεως καὶ Ὅμηρος μνημονεύει ^{k)}.

Οἱ δ' Ἀδρήστειαν τ' εἶχον ¹⁾.

V. 1117. Στυβαρόν στύπος. Στύπος τὸ πρέμνον καὶ στέλεχος, ἐξ οὗ καὶ ἀπεστύπαζον.

V. 1118. Πρόχυνυ δὲ, παντελῶς. Γεράνδρονον, τὸ παλαιὸν ξύλον.

V. 1119. Βρέτας δὲ, τὸ βροτῶ ἑοικός.

Καὶ Εὐφορίων ἐκ τούτου κινηθεὶς, τὸ ξόανον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν φησὶν ἀμπέλινον εἶναι, διὰ τὸ τὴν ἀμπελον ἴσως ἱερὰν εἶναι τῆς Πέας.

V. 1120. Κολωνῶ. Τῇ ἐξεχούσῃ ἀκρωρεία.

V. 1123. Χεράδος. Χεράς, ἡ τῶν βραχέων λίθων συλλογή, τῶν καθ' ἓνα χειρὶ ληφθῆναι δυναμένων· οὓς Ὅμηρος χερμάδια φησὶ. Τὸ δὲ βωμόν, ἀντὶ τοῦ εἰς βωμοῦ κατασκευὴν. Ἡ χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λίθων. Φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι τῶν ἐν Πόντῳ. Μνημονεύει καὶ Σαπφώ·

Μὴ κενὴ χεράδος.

Καὶ Ὅμηρος ^{m)}.

— ἄλις χεράδος περιχεύας.

Χεράδος δὲ, ὁ τῶν λίθων σωρός. Εἰς δὲ τὴν τοῦ βωμοῦ κατασκευὴν λίθους ἐσώρενον.

V. 1124. Δρυῖνοισιν. Εἰκότως. Ἡ γὰρ δρυς ἱερὰ τῆς Πέας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν. Δρυῖνοις δὲ αὐτοὺς φησὶ στέφεσθαι, διὰ τὸ μεμερίσθαι τῇ θεῷ τὸ δένδρον τοῦτο· διὰ τὸ καὶ πρὸς στέγας καὶ πρὸς τροφήν πρῶτον χρησιμεῦσαι.

V. 1125. Δινδυμήν. Τὴν ἐν τῷ Δινδύμῳ ὄρει τιμωμένην ἐπικαλούμενοι καὶ ἱκετεύοντες.

V. 1126. Ἐνναέτιν Φρυγίης Τιτίην θ' ἄμα. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καλουμένων πρώτους φησὶν εἶναι καὶ παρόδρους τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀκολουθῶν Μενάνδρῳ, λέγοντι Μιλησίους, ὅταν θύωσι τῇ Πέᾳ, προσθύειν ⁿ⁾ Τιτίᾳ καὶ Κυλλήνῳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι τῶν Ἰδαίων Δακτύλων μοιρηγέται καὶ μητρὸς θεῶν πάρεδροι. Καλλίστρατος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ ^{o)} καθ' Ἡράκλειαν περὶ Τιτίου φησὶ· Τιτίας, ἥρως ἐγγώριος, ὃν οἱ μὲν μυθεύονται παῖδα

i) ὑπομνήματι P. k) Il. II, 828. προσθύειν. V. Bast. epist. crit. p. 175. o) τῶν P. m) Il. XXI, 319. n) Vulg. et P.

Διὸς [εἶναι], οἱ δὲ, [τὸν] πρεσβύτερον τῶν Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παίδων· (δι' ὃν μάλιστα τὸ ἔθνος ηὔξεται, καὶ προάγεται ἔτι εἰς εὐδαιμονίαν.) Καὶ Προμαχίδας δὲ (ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας λέγει περὶ Τιτύου, ὅστις ἦν, καὶ Θεοφάνης. Ἀπεθεώθη δὲ ἀπὸ Μαριανδυνῶν.

V. 1129. Ὅτι δὲ) νύμφη [Ἀγχιάλη] τὴς Οἰαξίδος γῆς δραξαμένη τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Δακτύλους ἐποίησε, παρὰ Στησιμβρότου εἴληφε· καὶ ὅτι διὰ τὸ θυῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, Δάκτυλοι κληθῆναι. Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύροις.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι. Ἐξ καὶ πέντε φασὶ τούτους εἶναι· δεξιούς μὲν, τοὺς ἄρσενας· ἀριστεροὺς δὲ, τὰς θηλείας. Φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιούς, εἴκοσι λέγει· τοὺς δὲ εὐωνύμους, τριακονταδύο. Γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς. Καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται (εἶναι) πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. Ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἰδης, ἀριστεροὶ μὲν, ὥς φησι Φερεκύδης, οἱ γόητες αὐτῶν· οἱ δὲ ἀναλύοντες, δεξιοὶ, ὥς Ἑλλάνικος. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς Ἰδης ἐντυχόντες τῇ Πέᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεόν, καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἤψαντο. Ὡς δὲ Μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ Ἀσίας, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς Δακτύλου καὶ τῆς μητρὸς Ἰδης. Ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεῖς, γράφει ^{p)} οὕτως·

— — — ἐνθα γόητες

Ἰδαῖοι Φρύγες ἄνδρες (ὀρέστεροι) οἰκί' ἐναῖον,
Κέλμις, Δαμναμενεύς ^{q)} τε μέγας καὶ ὑπέρβιος Ἀκμων,
εὐπάλαμοι ^{r)} θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείης·
οἱ πρῶτοι τέχνην ^{s)} πολυμήτιος Ἡφαίστοιο
εὖρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόντα ^{t)} σίδηρον·
ἐς πῦρ τ' ἠνεγκαν, καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἐδειξαν.

V. 1130. Δικταῖον. Τὸ Κρητικὸν σπήλαιον, Δίκτη γὰρ ὄρος Κρήτης.

V. 1131. Δραξαμένη. Ἔθος ἐστὶ ταῖς κυούσαις τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων. Ὡς καὶ Λητὼ ἐλάβετο τοῦ φοίνικος.

Ἔδει δὲ εἰπεῖν Ὀαξίδος· προσετέθη δὲ τὸ ἔ.

Ἐβλάστησεν. Ἀντὶ τοῦ ἐγέννησε.

V. 1132. Ἐργώλας. (Διαφόρως ἀνεγνώσθη· ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις.) [Γράφεται καὶ ὀξύτόνως ἐργωλή· καὶ σημαίνει ἑκατέρως τὴν τοῦ ἔργου ἀπώλειαν.]

V. 1134. Ὀρφῆος ἀνωγῆ. Τῇ τοῦ Ὀρφέως παρακελεύσει, ὥς αὐτοῦ τῆς ὀρχήσεως προκαταρχομένου.

V. 1135. Βηταρμόν δὲ, τὴν ὀρχησιν, παρὰ τὴν ἀρμόδιον βάσιν αὐτῶν. Λέγει δὲ νῦν τὴν πυρρὴν ὀρχησιν.

Τὸ δὲ ἐξῆς, ὠρχοῦντο τοῖς ξίφεσι τὰς ἀσπίδας κομποῦντες ^{u)},

p) Sic P. Vulgo γράφων. q) Δαλ- χνη P. t) ἰόν τε P. u) κτυποῦν-
δαμωνεύς P. r) ἀπάλαμνοι P. s) τέ- τες P.

διὰ τὸ τὸν Κύζικον θρηνεῖσθαι ὑπὸ τῶν Δολιόνων, ἵνα μὴ, τῆς
 θυσίας οὔσης, δύσφημος φωνὴ ἀναφέρεται. Ὅθεν καὶ Φρύγες
 κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις τὴν Ῥέαν ἱλάσκονται.

V. 1139. Ῥόμβω. Ῥόμβος, τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἑμαῖσι
 τύπτοντες, καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. Τινὲς δὲ ῥύμβον ^{v)} αὐ-
 τὸ καλοῦσιν· ὧν καὶ Εὐπολὶς ἐν Βάπταις, καὶ Δίδυμος.

V. 1141. Ἀνταίη. Ἡ Ῥέα οὕτω λέγεται, διότι ἐναντία τοῖς
 Τελχῖσιν ἐγένετο. Ὡς δὲ τινες, ἀνταίη, ἡ εὐλιτάνευτος καὶ εὐάν-
 τητος ^{w)}).

Σήματ' ἐγεντο. Διὰ τούτου οὐδὲν ἕτερον ὁ ποιητὴς φη-
 σὶν, ἢ τὴν τῆς θεοῦ φύσιν. Καὶ τοῖς φυσικοῖς, φασί, δοκεῖ τὴν
 αὐτὴν εἶναι τῇ γῇ. Τῆς δὲ εὐμενείας σημεῖον, τὸ ἐγκαρπα εἶναι τὰ
 δένδρα καὶ πᾶσας αὐτομάτους φύειν.

V. 1143. Τερείνης. Τῆς ἀπαλῆς καὶ χλωρᾶς.

V. 1144. Εἰλνούς δὲ, τὰς καταδύσεις τῶν θηρῶν.

Ξυλόχους δὲ, τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑλώδεις τόπους.

Ἔστι δὲ ὑπερβατὸν, εἰλνούς τε ξυλόχους τε καταλιπόντες.

Διὰ πολλῶν δὲ τὸ θαυμαστὸν παρέστησε, διὰ τε τῆς διψάδος,
 καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγον τὸ ἀναδοθὲν ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ ἄληκτον.

V. 1146. Τὸ δὲ ναῖεν, οὐκ εὔ. Ἔδει γὰρ χωρὶς τοῦ ι,
 ναῖεν· ἵν' ἦ, ἔρρει. Ὡς παρ' Ὀμήρῳ ^{x)}).

— — ναῖεν δ' ὄρω ἄγγεα πάντα.

Ἡ δὲ σύνταξις κατὰ μετάθεσιν· ὥς τὸ,

— — — ῥέει δ' αἵματι γαῖα ^{y)}).

ἀντὶ τοῦ, αἷμα ἔρρειεν ἐν τῇ γῇ. Ἡ μεταληπτέον τὸ ναῖεν εἰς τὸ κα-
 τάρρευτον· ἵν' ἦ, κατάρρευτον τὸ Δίνδυμον ὕδασιν.

V. 1147. Ἀνέβραχε ^{z)}). ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη.

Διψάδος. Διψὰς τὴν ξηρὰν γῆν σημαίνει.

V. 1152. Νῆσον δὲ ἔοικε τὴν Κύζικον λέγειν ἐνταῦθα.

V. 1158. Ἀελλόποδας δὲ, τοὺς ταχεῖς.

Τὸ δὲ κίχον, ἀντὶ τοῦ κατέλαβον.

V. 1159. Ζαχρηέσιν αὐραῖς. Μεγάλως ἐπιβαρούσαις ^{a)}
 καὶ πνεούσαις. Κυρίως δὲ ζαχρηῆς ^{b)}), τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πρατ-
 τόμενον. (Παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποιήται ἡ λέξις καὶ τὸ ζα ἐπι-
 τατικόν.)

V. 1161. Τὸ μετελώφρον, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσαντο.

V. 1162. Ἐφέλκετο. Πρὸς τὴν πάντων αὐτῶν ἀργίαν καὶ
 τὴν τοῦ κύματος ὑπερβολὴν, τὸ ἐφέλκετο, πρὸς πλείονα εἶπεν
 ἔμφασιν. Ὅπερ καὶ Καλλίμαχος ἐπὶ τοῦ ἡττηθέντος ταύρου φησὶν,
 [ὁ μὲν εἶλκεν,] ὁ δ' εἶπετο νωθρὸς ὁδίτης.

[V. 1164. Τὸ δὲ λελιημένοι ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι καὶ
 ἐπιθυμοῦντες.]

v) Sic P. Vulgo ῥόμβον. w) ἀλι-
 τάνευτος καὶ ἀαννάνητος P. x) Od.
 IX, 222. y) Il. IV, 451. z) ἀνεβρά-

χθη P. a) ἐπιβαλλούσαις P. b) ζα-
 χραιῆς P.

V. 1165. *Ῥυνδακίδας*. *Ῥυνδακὸς ποταμός* ^{c)} ἐστὶ *Φρυγίας*, οὗ μνημονεύει *Βακχυλίδης*. (Ταῖς δὲ ἀληθείαις τάφος ἐστὶ τοῦ *Βριάρεω*, κατὰ τὴν εἴσοδον.) *Καλλίμαχος* δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ *Δημήτριος* ὁ *Σκήψιος* ἐν τῷ (αὐτῷ) διακόσμῳ ^{d)}. Ἄλλως. *Ῥυνδακὸς*, ποταμὸς *Φρυγίας*, ὁ νῦν *Μέγιστος* ^{e)}, πρὸς ᾧ κατὰ τὴν ἔξοδον καὶ *Αἰγαίω*νος τινὸς ἥρωος *Μυσοῦ* τάφος. *Ῥυνδακὸς* δὲ, ὡς *Αἰακός*.

Μέγα τ' ἥριον. Γράφεται καὶ, *μέγα τε ῥίον*. Καὶ τὸ μὲν *ῥίον* ἐστὶν ὄρος, ἦτοι ἀκρωτήριον· τὸ δὲ *ἥριον*, μνημεῖον. Οἶμαι δὲ τινα ἀγνοοῦντα τὸν μῦθον, τὸ *ἥριον* μεταπεποιηκέναι· ἢ γραφέως ἀμαρτήματι περιλελειφθαι τὸ *η*.

Ὁ δὲ πρὸς τὸν *Αἰγαίωνα* μῦθος ὑπὸ *Δημητρίου* φέρεται τοῦ *Κνιδίου*. *Κόνων* δὲ ἐν τῇ *Ἡρακλείᾳ* φησὶν, ὅτι *Αἰγαίων* καταγωνισθεὶς ὑπὸ *Ποσειδῶνος*, κατεποντίσθη εἰς τὸ νυνὶ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ *Ἀπολλωνίου* ἥριον *Αἰγαίω*νος, (τὸν αὐτὸν καὶ *Βριάρεω*ν καλῶν.) Περὶ δὲ τῆς κλήσεως τοῦ *Αἰγαίου* πελάγους ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς *Νησιᾶδος* φησὶν ἐν τούτοις· Τὸ *Αἰγαῖον* πέλαγος οἱ μὲν ἀπὸ τῆς *Περκανίας* *Αἰγὸς* ἐπώνυμον γεγονέναι φασὶν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς *Καρυστίας*, τῆς *Αἰγαίης* ὀνομαζομένης. Αἱ μὲν γὰρ *Αἰγαί*, ἐνθεν τὸν *Ποσειδῶνα* παραγίνεσθαι φασὶ, κατὰ *Πελοπόννησον* εἰσὶν, ἐν τοῖς περὶ *Κρίσαν* τόποις ^{f)}. (Εἰσὶ δὲ τινες οἱ διὰ τὸ θεωρεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ πελάγους τὴν παρακειμένην γῆν.) [Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἀπὸ τοῦ *Αἰγαίω*νος αὐτὸ παρωνομάσθαι λέγουσι.] Τὸν δὲ *Αἰγαίωνα* *Ἡσίοδος* φησὶν *Οὐρανοῦ* καὶ *Γῆς*. *Βριάρεως* δὲ, καὶ *Αἰγαίων*, καὶ *Γύγης*, ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως. *Εὐμήλος* δὲ ἐν τῇ *Τιτανομαχίᾳ* τὸν *Αἰγαίωνα* *Γῆς* καὶ *Πόντου* φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῖς *Τιτᾶσι* συμμαχεῖν. Καὶ *Ἴων* φησὶν ἐν *διθυράμβῳ*, ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα (ὑπὸ *Θέτιδος*) ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν *Δία*, *Θαλάσσης* δὲ παῖδα. Ἄλλοι δὲ *Θαλάσσιον* *Θηρίον* φασὶ τοῦτον. *Ταῖρῳ*αῖος δὲ φησιν, ὅτι γίγας ὢν, καὶ φυγὼν ἐκ τῆς *Εὐβοίας*, ἀφίκετο εἰς *Φρυγίαν*, καὶ κεῖ ἐτελεύτησε.

V. 1166. *Τυτθὸν* ὑπ' ἐκ *Φρυγίης*. Τὴν οὖσαν ὀλίγον ἄνω τῆς *Φρυγίας*. (Οὕτω γὰρ καὶ *Ὅμηρος* κεῖσθαι φησὶ τὴν *Φρυγίαν* ἐγγὸς πάνυ τῆς *Μυσίας*.) Διὸ καὶ τινες μίαν εἶναι φασὶν ἀμφοτέρως, διὰ τὸ πάνυ πλησιάζειν.

Παρεμέτρεον. *Παρέπλεον*.

V. 1167. *Ἀνοχλίζων* ^{g)}. *Ἀνακινῶν* ἐν τῷ *κωπηλατεῖν* καὶ ἀνακόπτων τὰ κύματα κατὰ τὰς δίνας.

Τέτρηχότος δὲ, *τραχυνομένου* καὶ *σφοδροῦ ὄντος*.

Ὀλκοὺς δὲ, τὰς *φυσήσεις* καὶ οἶον ἐπάρσεις καὶ μετεωρισμοὺς τῶν κυμάτων.

V. 1168. Τὸ δὲ *μεσσόθεν* ἔμφασιν καὶ τῆς τοῦ πελάγους *δεινότητος* καὶ τῆς τοῦ ἥρωος *ρώμης* ἔχει.

c) Sic P. Vulgo τόπος. d) ἐν τῷ γητος P. f) τῷ κατὰ *Κρίσαν* κόλ-
Τρωϊκῷ διακόσμῳ corrigit Voss. de πῳ P. g) ἐνοχλίζων P.
 histor. gr. Malim P. sequi. e) Μέ-

Τρύφος δὲ, τὸ κλάσμα τῆς κόπης.

Μεσσόθεν ἄξεν. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν φασὶ καταλελεῖ-
φθαι τὸν Ἡρακλέα ἐν Κίῳ· οἱ δὲ ἐν Ἀφέταις, ἐπειδὴ ἑτεροκλινῇ
τὴν Ἀργὴν ἐποίει. Ἐφορος δὲ (ἐν πρώτῳ) παραδέδωκεν αὐτὸν δι'
Ὀμφαλὴν καταλελεῖφθαι.

V. 1171. Ἀήθεσον ^{h)} ἡρεμέουσαι. Ἀήθεις ἦσαν τοῦ
ἡρεμεῖν, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν.

V. 1174. Ἐν προμολῇ. Τῇ προστάδι ¹⁾ καὶ τοῖς προθύ-
ροις. Λέγονται δὲ προμολαὶ καὶ τὰ ἐξώπυλα μέρη, ὡς αὐτὸς ἐν
τοῖς πρώτοις ^{k)} φησί.

Στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ ^{l)} προμολῇσιν, οἱ δ' ἀντίοι ἡερέθοντο ^{m)}.

Τετρυμμένα ⁿ⁾ δὲ, ἀντὶ τοῦ καταπεπονημένα ὑπὸ τοῦ κα-
μάτου.

V. 1175. Ἀύσταλέος. Ὁ κατάξηρος καὶ ἀνεπιμέλητος.

Περιτριβέας. Τὰς πολὺ πονησάσας χεῖρας ὑπὸ τοῦ κόπου.

V. 1176. Τὸ δὲ ἡρήσατο, ἀντὶ τοῦ κατηράσατο, ἢ προσ-
εῖπεν.

V. 1177. Κιανίδος ἡθεα γαίης. Περιφραστικῶς τὴν
Κίον. Ἔστι δὲ πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς
Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ.
Κατώκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοί, ἔπειτα Κᾶρες, τρίτον Μιλή-
σιοι. Καὶ ποταμὸς δὲ ἐστὶν οὕτως ὀνομαζόμενος, τὴν Μυσίαν πε-
ριρρέων· οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καριανδεύς ^{o)}. Περιρρέει δὲ
καὶ τὴν πόλιν ὁ ποταμὸς οὗτος.

V. 1178. Ἀμφ' Ἀργανθώνειον. Ὄρος τῆς Κίου.

V. 1180. Ἡϊά τέ σφι. Ἐφόδια. Βρώματα. Σημαίνει
δὲ καὶ τὰ ἄχυρα. Ὅμηρος ^{p)}.

— — ἦϊων θημῶνα (τινάξῃ.)

V. 1182. Κάγκανα. Κατάξηρα ξύλα.

V. 1182 sq. Λεχαίην φυλλάδα. Τὴν πρὸς λέχη καὶ στι-
βάδας ἐπιτηδεῖαν, ἀπὸ τοῦ λέχους.

V. 1184. Στόρνυσθαι. Λεῖπει τὸ ὥς, ἵν' ἦ, ὥστε στόρ-
νυσθαι.

Τὸ δὲ δινεύεσκον, ἀντὶ τοῦ ἔστρεφον, παρέτριβον. Τὰ
γὰρ ξύλα παρέτριβον, καὶ ἐπ' αὐτῶν πῦρ ἔβαλλον. Πυρήϊα γὰρ
ταῦτα φησὶ τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγεννᾶν· ὧν
τὸ μὲν ἐστὶν ὕπτιον, ὃ καλεῖται στορεύς· θάτερον δὲ παραπλήσιον
τρυπάνῳ, ὅπερ ἐπιτρίβοντες τῷ στορεῖ στρέφουσιν.

V. 1188. Διὸς δὲ νιὸν τὸν Ἡρακλέα φησί.

V. 1189. Τὸ δὲ φθαίη, ἀντὶ τοῦ προλάβοι τοῦ πλοῦ.

Καταχείριον. Τὸ τῇ χειρὶ ἀρμόδιον.

V. 1190. Ἀλαλήμενος. Ἡ διὰ τὸ ἄπειρος εἶναι τῶν τό-
πων· ἢ ἀντὶ τοῦ περιερχόμενος, ἕως ἂν αὐτῷ ἀρμόδιον εὔρη.

h) ἀήθεσαν P. i) προπαστάδι m) I, 320. n) τετρυμμένα P. o) ἐν
P. k) πρόσθεν P. l) ἄρ' ἐπὶ P. Καριανδεῦσι P. p) Od. V, 368.

V. 1192. Ἀγχειρος δὲ, παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἕρας ^{α)} αἰῶσειν καὶ κινεῖσθαι. Ἡ παρὰ τὸ κατάγνυσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. [Ταναῆν δὲ φησι τὴν τεταμένην καὶ ἐπιμήκη.]

V. 1195. Ἐδν δ' ἀπὸ δέρμα. Τὸ ἐξῆς, ἀπέδν δέρμα λέοντος.

V. 1196. Χαλκοβαρεῖ δὲ, τῷ ἰσχυρῷ, ἢ τῷ πρὸς τῷ τέλει χαλκῷ βεβαρημένῳ. Πείσανδρος δὲ φησιν ὀλόχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἡρακλέους. Ἐτυμολογοῦσι δὲ αὐτὸ παρὰ τὴν ῥοπήν καὶ τὸ ἀλοιᾶν.

Δαπέδοιο δὲ, ἐκ τῆς γῆς, ἢ τῆς ῥίξης.

V. 1197. Στύπος. Στέλεχος.

V. 1200. Ἐχμα. Κώλυμα.

V. 1201. Ἀπροφάτως. Ἀθρόως.

V. 1203. Κατάϊξ. Ἡ σφοδρὰ ὁρμή.

V. 1204. Αὐτοῖσι σφήνεσσιν. Τοῖς περὶ τὴν ἱστοδόκην σφήσι, τοῖς περιέχουσι καὶ κρατοῦσι τὸν ἱστόν. Διόλου δὲ ἢ παραβολὴ ὑγιῆς καὶ ἐρρωμένη. Ἰστῷ γὰρ τὴν ἐλάτην εἰκάζει, διὰ τὸ ἰδυτενὲς καὶ εὐαυξὲς, καὶ γὰρ κάκεινη ἱστοῦ δίκην ^{γ)} ἴσταται, χειμέρινῳ δὲ καιρῷ τὴν ἀθρόαν τοῦ ἥρωος ἐπιφάνειαν, σφοδρῷ δὲ ἀνέμῳ τὴν ῥώμην. Τὸ δὲ, αὐτοῖσι σφήνεσσι, διὰ τὰ περιέχοντα τῆς ἐλάτης ῥίζαν χώματα· καὶ γὰρ κάκεινα σφηνῶν δίκην τὴν ῥίζαν περιεῖχεν. Τοὺς δὲ προτόνους, εἰς τὸν τόνον καὶ τὴν τάσιν τῶν ῥιζῶν.

V. 1207. Τόφρα. Ἀντὶ τοῦ ἐν ὄσῳ.

Ἔλας. Τὸν Ἔλαν ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Θειοδάμαντος φησὶν υἱὸν εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ Θειομένους. Ἀντικλείδης ^{δ)} δὲ ἐν Δηλιακοῖς ἱστορήσεν, οὐ τὸν Ἔλαν εἰς τὴν ὑδρείαν ἐξεληλυθέναι, ἀλλὰ τὸν Ἔλον ^{ε)}, καὶ ἀνεύρετον γενέσθαι. Ἐγένοντο δὲ πολλοὶ ἐρώμενοι Ἡρακλέους, Ἔλας, Φιλοκτήτης, καὶ Δίομος, καὶ Περιθύας ^{ς)}, καὶ Φρύξ ^{τ)}, ἀφ' οὗ πόλις Λιβύης. Σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς Εὐδόθεον φησὶ τὸν Ἔλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι. Ὀνασος δὲ ἐν πρώτῳ Ἀμαζονίδων ^{ω)} ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἠρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Ἀπρεπὲς δὲ νεανίαν ὑδρίαν βαστάζειν· Ὀμηρος δὲ πρεπόντως παρθένον. Πιθανώτερον δὲ ἦν ἀμφοτέρω εἰπεῖν, ὥς Καλλίμαχος.

V. 1212. Νηπιάχοντα. [Ὁ τοῦ Θειοδάμαντος ὕφ' Ἡρακλέους φόνος τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον.] Ἡρακλῆς γήμας Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα, καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι [παρὰ τῷ Οἰνεῖ], ἐν συμποσίῳ Κύαθον, ἥτοι τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα, πλήξας κονδύλῳ ἀνείλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνηπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. Φεύγων οὖν τὸν φόνον, καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος, ἀνείλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον

α) γῆς P. γ) ἐπὶ τῆς ἱστοδόκης perperam P. δ) Διοκλείδης P. male. ε) Ἔλον P. ut et Ἔλας et

Ἔλαν. u) Περιθύας P. v) Φρύξ P. w) Fort. Ἀμαζονικῶν ut mox ad v. 1236.

Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ. Ἐπειτα προῖων, ἔφερεν καὶ Ἴλιν τὸν υἱόν. Καὶ ἔλθων εἰς τὴν Δρυοπίαν, ληστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος, ὁμοροῦν τοῖς Μηλιεῦσιν, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, τοῦ παιδὸς πεινῶντος, καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ Λίχα ἀπολιμπανομένου, συντυχῶν τῷ Θειοδάμαντι, ἥτεῖτο ὀλίγην τροφήν· ὁ δὲ οὐκ ἐδίδω. Ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀποσπάσας αὐτοῦ ἕνα τῶν βοῶν, θύσας εὐωχεῖτο. Ὁ δὲ Θειοδάμας ἔλθων εἰς τὴν τῶν Δρυόπων πόλιν, ἐξῆγεν αὐτοὺς καθ' Ἡρακλέους. Καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν καθοπλίσαι· ὅτε δὴ καὶ τρωθῆναι φασὶν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. Περιγεγόμενος δὲ αὐτῶν, καὶ ἀνελὼν τὸν Θειοδάμαντα, ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱόν Ἴλιν· καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν ληστείαν μετόκησεν περὶ Τραχῖνα τὴν Θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ τὴν Οἴτην τὸ ὄρος, πρὸς τοῖς ὄροις τῆς Φωκίδος· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τοῦ ληστρικοῦ ἥθους ἀπόσχωνται. Τούτων δὲ καὶ ὁ Καλλίμαχος μέμνηται. Φερεκύδης δὲ (ἐν τῷ δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι Πολυδώρα τῇ Δαναοῦ μίσγεται Πηνειὸς ὁ ποταμός· τῶν δὲ γίνεται Δρύοψ· ἀφ' οὗ Δρύοπες καλοῦνται· οἰκοῦσι δὲ ἐπὶ τῷ Σπερχεῖῳ ποταμῷ.

V. 1218. Ἰετο γὰρ πρόφασιν. Οὐκ ἄδικος ὢν ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο ἤθελεν, ἀλλ' ἵνα τὸ ἐκείνων ληστρικὸν ἄγαν παύσῃ. Ἀλεξίκακος γὰρ ὁ θεός. Ταύτῃ τοι καὶ Θειοδάμαντα ἠρέθισεν, ἵν' ἀφορμῆς λαβόμενος τιμωρήσῃται τὸ ἔθνος.

Δρυόπεσσι βαλέσθαι. Δρύοπες, ἔθνος περὶ τὸν Παρνασσὸν ἄδικον, ὃ κατεπολέμησεν Ἡρακλῆς, καὶ μετέστησεν εἰς Πελοπόννησον. Ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Δρύοπος τοῦ Λυκάονος καὶ Δίας τῆς Λυκαονείας.

V. 1220. Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἄοιδῆς. Φησὶν, ὅτι τὴν ἡμῶν ποιήσιν καὶ τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν πλοῦν καὶ τὰ σπουδαζόμενα ἀποπλανήσειεν, εἰ βουλοίμην εἰπεῖν τὰ συμβάντα τοῖς Δρύοψιν. Ἄλλως. Λεῖπει τὸ λεγόμενα, ἵν' ἢ, ἀλλὰ ταῦτα λεγόμενα ἀποστήσει με τῆς ἐν χερσὶν οὔσης ὥδης.

V. 1221 sq. Ἦν καλέουσι Πηγὰς. Ὀνομα κρήνης Πηγαί, οὕτω κυρίως.

Ἀγχιγυοί^{x)} δὲ, οἱ πλησιόχωροι, οἱ γείτονες.

V. 1226. Ἐναύλους. Τὰ σπήλαια νῦν.

V. 1227. Τλήωρος. Αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι.

V. 1228. Καλλινάοιο. Καλλιρρόου.

V. 1229. Ἐφρυδατίη. Ὀνομα νύμφης.

V. 1230. Ἐρευνθόμενον. Τὸν λάμποντα.

V. 1231. Διχόμηνης. Πανσέληνος.

V. 1233. Κύπρις. Τὸ ἐρωτικὸν πάθος.

V. 1235. Λέχρις^{y)} ἐπιχρημφθεῖς. Πλαγίως πρὸς τὴν κρήνην ἐπικλιθεῖς. Ὁ δὲ νοῦς, ὡς καθῆκε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὴν κρήνην, ἐμπορουμένου τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ἀγγεῖον μετὰ σφοδροῦ ἤχου,

x) Ἀγχιγύιοι P. y) λαιχρεῖς P.

ἡ νύμφη τῇ μὲν εὐωνύμῳ χειρὶ τοῦ αὐχένος αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, ἐφίλει, φησὶν, τῇ δεξιᾷ δὲ καθείλκυσεν αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ.

V. 1236. *Αὐτίκα δ' ἦγε.* Θεόκριτος ἐν τοῖς Βουκολικοῖς, ἐν τῷ Ὑλᾷ ἐπιγραφομένῳ, ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν τῶν νυμφῶν ἡρπάσθαι. (Ὁνασος δὲ ἐν τῷ αὐτῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν Ὑλᾷ φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι.) Καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἑταιριοιουμένων²⁾ ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν ἀρπαγῆναι τῶν νυμφῶν· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ὑπὸ μιᾶς.

(V. 1238. *Τέρεν.* Τὸ ἀπαλόν· ἐκ δὲ τούτου τὸ νέον.)

V. 1241. *Εἰλατίδης.* Γράφεται καὶ *Εἰλασίδης*. Κατὰ γὰρ τινὰς Ἑλάσου υἱὸς ἐστὶν ὁ Πολύφημος, κατὰ δέ τινας, Ποσειδῶνος. Γυναῖκα δὲ ἔσχεν ὁ Πολύφημος Λαονόμην³⁾, Ἡρακλέους ἀδελφὴν, Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης θυγατέρα.

Προτέρωσε. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦμπροσθεν τῆς κελεύθου.

V. 1243. *Ἦν τε τις θῆρ.* Κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντα φασὶ θῆρα. Ὡς καὶ Καλλίμαχος·

Θηρὸς ἀερτάζων [ἦν] δέρμα κατωμάδιον.

V. 1245. *Αἰθόμενος.* Καιόμενος τῷ λιμῷ. Τὸ δὲ τοιοῦτον, οὐχ ὥς ὁ λιμὸς θερμασίας ἐστὶ ποιητικὸς, ἀλλὰ τὸ αἰθόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ σπεύδειν ἐστίν.

V. 1246. *Ἐνὶ σταθμοῖσιν.* Ἐνήλλακται ἢ ἐν πρόθεσις ἀντὶ τῆς εἰς. Ὁ γὰρ νοῦς, οἱ γὰρ νομῆες εἰς τοὺς σταθμοὺς προήλασαν.

V. 1248. *Ὡς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης.* Διόλου ὑγιῆς καὶ ἐρδωμένη ἢ εἰκῶν. Προβάτοις γὰρ βοήσασιν εἰκάζει τὸν Ὑλᾷ, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας νέον, καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀπαλόν· θηρὶ δὲ κατακούσαντι καὶ σπεύδοντι, τὸν Πολύφημον, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν. Τὸ δὲ, λιμῷ αἰθόμενος, ὅτι καὶ αὐτὸς τῇ διαθέσει πρὸς τὸν παῖδα ὥρμα. Τὸ δὲ, οὐκ ἀπέκνυρσε ποίμνῃσι, πρὸς τὸ συμβεβηκός. Καὶ γὰρ ἡ νύμφη συνεῖρξεν τὸν παῖδα πρὸ τῆς τοῦ Πολυφήμου παρουσίας καὶ βοηθείας.

V. 1252. *Ληϊδ' ἐτοίμην.* Κτήμα καὶ λάφυρον ἔτοιμον· καὶ διὰ τὸ ἀκμητὶ καὶ χωρὶς μάχης λαβεῖν.

V. 1254. *Εὖ δέ μιν ἔγνω.* Διὰ τὸ λάμπειν τὴν σελήνην. Εἶπεν γὰρ, ὅτι διχόμενος ἔλαμπεν.

V. 1256. *Ἀσθματι.* Τῷ ἐκ τοῦ δρόμου γενομένῳ φυσήματι.

V. 1265. *Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι.* Μύωψ, εἶδος μυίας (κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον), ἣτις ταῖς λογάσι τῶν βοῶν ἐπικαθεζομένη, δάκνει αὐτάς, καὶ εἰς μανίαν ἄγει· ἀφ' οὗ καὶ οἷστρος λέγεται. Σώστρατος⁴⁾ δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζώων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἷστρου. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται, ὁ δὲ οἷστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων.

2) Ἑτεριοιουμένων legendum esse liquet. a) Λαονόην P. b) Σώκρατος P. male.

V. 1266. Πίσεα. Τοὺς συμφύτους ἢ ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους.

Ἐλεσπίδας. Τινὲς τοὺς ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους. Ἀμεινον δὲ τοὺς πετρώδεις, παρὰ τὸ λέπεσθαι ὑπὸ τε τοῦ ἡλίου καὶ ἀνέμου καὶ ὕετοῦ. Ὅθεν καὶ λέπη, τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὄρων. Εὐριπίδης *).

— — καὶ Κιθαιρώνος λέπας.

V. 1270. Ὡς ὄγε μαιμώνων. Διόλου ὑγιῆς ἢ παραβολή. Ταύρω γὰρ βεβλημένῳ εἰκάζει τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ τοῦ ἥρωος καρτεροῦν. Ἐπικείμενον δὲ μύωπα φησὶ τὴν τοῦ Ὑλα ζήτησιν. Καὶ γὰρ αὕτη δίκην μύωπος αὐτὸν ἤλγυνεν. Τὸ δὲ, πίσεά τε προλιπῶν, πρὸς τὴν ναῦν καὶ τὴν τῶν ἐταίρων σύνοδον. Τὸ δὲ, οὐδὲ νομήων οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, ὅτι οὐδὲ τοῦ ἐξάρχου τοῦ πλοῦ Ἰάσονος ἐπεστράφη, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐταίρων. Τὸ δὲ, ἄλλοτ' ἄπανστος, ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, ὅτι ποτὲ μὲν ἔτρεχεν, ἕως κάμῃ, ποτὲ δὲ ἔστηκεν. Τὸ δὲ, ἴησι μύκημα, ὅτι καὶ οὗτος ποτὲ ἐβόα καλῶν τὸν Ὑλαν.

V. 1273. Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας. Ἡῶν ἀστέρα τὸν ἑωσφόρον. (Ὁ δὲ ἐξῆς λόγος, ὥς δὲ πρὸς ταῖς ἀκρωρείαις ὁ ἑωσφόρος ἐφάνη, παραχρῆμα πνοαὶ παρῆλθον. Ταχέως δὲ ὁ Τίφυς παρεκελεύσατο ἐμβάντας ἀπολύσαι.) [Ἀκριας δὲ ἀκροτάτας, τὰ ὕψη τῶν ὄρων.]

[V. 1275. Τὸ δὲ ἐπαύρεσθαι τοῦ ἀνέμου συνεκδοχικῶς τὸ ἐπόμενον ἀντὶ τῆς πράξεως. Ἡ μὲν γὰρ προᾶξις ἦν χαλάσαι τὰ ἰστία· ἔπεται δὲ τῷ χαλάσαι τὰ ἰστία τὸ ἀπολαύειν τοῦ ἀνέμου.]

V. 1277. Ἀνεκρούσαντο κάλαας. Διὰ τοῦ προηγουμένου τὸ ἐπακολουθοῦν ἐδήλωσεν. Ἀντὶ τοῦ, τὸ ἰστίον ἐχάλασαν. [Τὸ ἐπιτεῖναι τὰ καλώδια σημαίνει τὰς ἀγκύρας, ἢ καὶ τὸ ἀποτινάξαι διὰ τὸ βεβρέχθαι.]

Ἦψι δὲ νηός. Ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ τοῦ ὄρου ἀνακινήσαντες τὴν ναῦν. Γελοῖος δὲ Ἐφορος, νομίζων πρῶτον Ἀνάχαρσιν τὴν διπλὴν ἀγκυραν εὖρηκέναι· πρεσβύτεροι γὰρ Ἀναχάρσιδος οἱ Ἀργοναῦται. [Ἰδως δὲ συνεκδοχικῶς τὸ πληθυντικὸν ἔλαβεν ἀντὶ ἐνικοῦ.]

V. 1280. Ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπή. Χαροπὴν τὴν ἡῶν, διὰ τὸ λαμπρύνειν τὸν αἴρα καὶ φωτίζειν. Τὸ δὲ γλαυκὸν καὶ χαροπὸν συνωνύμως λέγεται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ. Διὸ καὶ ἐπήνεγκεν διαγλαύσουσιν, ἀντὶ τοῦ φωτίζουσι, ἢ διαλάμπουσι. Ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηναῖ γλαυκῶπις, καὶ γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. (Παρὰ τὸ γλαύσειν, ὅ ἐστι λάμπειν.) Καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο.

Γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη.

V. 1281. Περάτης. Σημαίνει μὲν, κατὰ τινας, καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· λέγεται δὲ κυρίως ἡ ἀνατολή. Πέρας γὰρ αὕτη τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως. Ἐκείθεν γὰρ ἄρχεται, καὶ εἰς αὐτὴν τελευτᾷ.

*) Phoeniss. v. 24.

[V. 1286. Τὸ δὲ σφωῖτερον ἀντὶ τοῦ σφέτερον κεῖται· οὐ γὰρ δύο, ἀλλὰ πολλοὶ ἦσαν οἱ Ἀργοναῦται.]

V. 1289. Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος. Οὗτος γὰρ πάνυ Ἡρακλέους γέγονεν ἑταῖρος, ὃς καὶ εἰς πολλοὺς ἄθλους αὐτῷ συνεμάχησεν, καὶ εἰς Ἴλιον συνέπλευσεν, καὶ συνεπολέμησεν [αὐτῷ πρὸς] Ἀμαζόνas· καὶ τὸν Ἀλκυνόεα ἀνεῖλεν, ὥς καὶ ὁ Πίνδαρος ἱστορεῖ. Θεόκριτος ἐνέδειξε τὴν φιλίαν αὐτῶν, εἰπὼν ^ο).·

Οἱ μίαν ἄμφω ἑταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν.

V. 1290. Ὁ δὲ λόγος, καθέξῃ ὥς ἔτυχεν ἥσυχος. [Τὸ δὲ ἄρμενον ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον καὶ ἀρεστόν.]

Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ἀπολελειφθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα περὶ Κίον, ἐκβάντα ἐπὶ τὴν Ἰλα ζήτησιν· Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος συμπεπλευκέναι φησὶ τὸν ἥρωα τοῖς ἀριστεύουσιν (ἕως Κόλχων) καὶ τοῖς ^δ) περὶ Μήδειαν συμπεπραχέναι τῷ Ἰάσονι. Ὁμοίως καὶ Δημάρτος ^ο). Ἡρόδωρος δὲ φησὶ μὴ συμπεπλευκέναι αὐτόν τε καὶ τινὰς ἄλλους. Ἡσίοδος ἐν τῷ Κήϋκος ^ι) γάμῳ, ἐκβάντα φησὶν αὐτόν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῆς Ἀργούς ^ε) Ἀφέτας καλουμένας ἀπολειφθῆναι. Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λυδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὴν ὑπὸ τοῦ ἥρωος. Τούτῳ καὶ Ποσειδῖππος ^η) ὁ ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης. Ἐφορος δὲ ἐν τῇ ε φησὶν αὐτόν ἐκουσίως ἀπολελειφθαι πρὸς Ὀμφάλην τὴν Λυδῶν βασιλεύουσαν. Ἰδίως δὲ Ἀντικλείδης ἐν τῇ β τῶν Δηλιακῶν, Ἰλλον φησὶ τὸν Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα ἐφ' ὕδωρ, μὴ ὑποστρέψαι.

V. 1292. Ὁφρα τὸ κείνου κῦδος. Ἀστείως καὶ τεχνικῶς οὐ τοῦ κατεπείγοντος καιροῦ μέμνηται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν νόστον ἀνάγει τὸν λόγον, ἵνα πλεον κακίῃ τὴν πρᾶξιν. Οὐδὲν γὰρ σοι διεφέρετο ἐν Σκυθίᾳ ὑπὸ Ἡρακλέους ἡττηθῆναι, ἀλλ' ὅμως τοῦτό σοι αἰσχύνην ἔφερεν ὕστερον, ἡμῶν εἰς Ἑλλάδα ἐπανελθόντων. Διὸ καὶ τὴν κοινὴν πάντων σωτηρίαν ὑπὲρ τῆς σῆς εὐδοξίας παρῆκας.

V. 1294. Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος. Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ εἰκοστῷ φησὶν, ὅτι τὰ εἰς ὅς λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ φύσεως μακρᾶς ψιλοῦνται, αἰσχος, ἦθος, εὖρος, εἶδος. Οὕτως οὖν καὶ ἦδος. Τὸ δὲ ἦθμός δασύνεται, καίτοι τὸ ἦ ἔχον πρὸ τοῦ θ, τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἥσω μέλλοντος δασυνομένου.

Ἐλλείπει δὲ τὸ σοί. (Ὁ γὰρ νοῦς, ἀλλὰ τί τοσούτων ἠδός μοι λόγων; πορεύσομαι γὰρ χωρὶς τῶν συντεθειμένων σοι τοῦτον τὸν δόλον.)

V. 1297. Ὅστ' ἰγγες. Αἱ λαμπηδόνες. Ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει ἡ λέξις τοὺς βόστρυχας·

— ἀπ' ὅστ' ἰγγων δ' αἰὲν ἄλειφα ῥέει ^ι).

c) Theocrit. Id. XIII, 38. d) τὸν αὐτοῦ. h) Ποσειδῖππος P. i) ὁ P. Leg. τὰ. e) Δημάρτος P. στ' ἰγγων δ' αἰέναι εἴφαρ ῥείας P. f) Κύηκος P. g) Sic P. Vulgo corrupte.

Τοῦτο δέ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου. Παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ καὶ Φιλητᾷ [εὗρηται] διὰ τοῦ α̃.

V. 1298. Τὸ α̃ ψ καὶ ὀπίσσω ἐκ παραλλήλου.

V. 1299. Λαῖτμα βιησάμενοι. Ἀντὶ τοῦ μαχεσάμενοι τῷ κατεπείγοντι ἀνέμῳ, καὶ βιασάμενοι. Λαῖτμα δὲ τὸ κύτος τῆς θαλάσσης καὶ διάστημα, οἷονεὶ λάτμημα^k). Ἡ παρὰ τὸ λατύπεσθαι^l) ὑπὸ τῶν κυμάτων, (ὅ ἐστι^m) τύπτεσθαι). Σιληνὸςⁿ) δὲ ἐν Γλώσσαις πέλαγος εἶναι, καὶ Εἰρηναῖος ἐν πρώτῳ Ἀπολλωνίου, ἀποδεδώκασιν.

V. 1300. Εἰ μὴ Θρηϊκίοιο. Τούτους Ἡρακλῆς ἀνείλεν ὕστερον, εὗρων περὶ Τήνον τὴν νῆσον, ἣ παράκειται Δήλῳ, (ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐμνησικακεῖ τῷ Βορέᾳ.) Ὅμηρος^o).

Τὸν σὺ^p) ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θύελλα^q). Αἰνησίδημος δὲ ἐν Τηνιακοῖς^r), ἐπειδὴ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντες ἐνήδρευσαν αὐτὸν, φονεῦσαι βουλόμενοι.

V. 1304—1306. Ἀθλων γὰρ Πελλίῳ, ἕως τοῦ, ἀμφ' αὐτοῖς. Ὅτι Ἡρακλῆς ἀνείλε τοὺς Βορεάδας, διὰ τὸ κωλύσαι τὴν ναῦν ὑποστρέψαι πάλιν εἰς τὴν Μυσίαν, φησὶν Ἀπολλώνιος. Σῆμος δέ φησι, διὰ τὸ ληφθῆναι δρόμῳ τὸν Ἡρακλέα τῶν Βορεαδῶν. Στησίμβροτος δέ φησιν, ὅτι διαφορὰν ἔσχον πρὸς τὸν Ἡρακλέα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεῦσι. Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Οἰταϊκῶν φησὶ Βορέαν αἴτιον γεγονέναι τοῦ θανάτου τῶν προειρημένων, διὰ τὸ χειμάσαι τὸν Ἡρακλέα ἐν Κῷ ὑποστρέφοντα.

Δεδουπότος. Μετὰ γὰρ τὸν θάνατον Πελλίου ἀνιόντας ὡς ἐπὶ τὴν πατρίδα τοὺς Βορεάδας ἐκ τοῦ ἐπιταφίου αὐτοῦ ἀγῶνος συντυχῶν Ἡρακλῆς, καὶ ὑπομνησθεῖς αὐτοῦ τούτου, ὅτι αὐτὸν ἀναζητηθῆναι ἐκώλυσαν, ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ.

Στήλας τε δύο. Τῶν δύο τάφοι εἰσὶν^s) ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ καὶ στήλαι· ὧν τὴν ἑτέραν πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι τοῦ Βορέου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

V. 1309. Καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε. Καλλιμάχου ὁ στίχος. Κοινὸν δὲ ἀμάρτημα πάντων τῶν μεθ' Ὅμηρον ποιητῶν, τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον, διὰ τοῦ ἢ ἐκφέρειν ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ, [ἤμελλον, ἤβουλόμην, καὶ τὰ ἐξῆς].

V. 1310. Τοῖσι δὲ Γλαῦκος. Γλαῦκος, Πολύβου παῖς, Ἀνθηδόνιος τὸ γένος. ἣ δὲ Ἀνθηδὼν Βοιωτικὴ πόλις, ὡς καὶ Ὅμηρος^t).

Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόεσσαν^u). ἀλιεὺς τὴν τέχνην. Ὅς πολλῶν ποτὲ ἰχθύων εὐτυχήσας ἄγραν, με-

k) λαίτμημα P. Fort. λατύπημα.

l) λίαν τύπτεσθαι P. fort. λατυ-
πεῖσθαι. m) fort. addendum λίαν.

n) Σιληνὸς P. o) Il. XV, 26.

p) τὸν μὲν P. q) θύελλας P.

r) Sic recte P. Vulgo Αἰνησίδαμος

δὲ ἐν Ταινιακοῖς. s) Sic recte P.

Vulgo δύο τάφος ἐστίν. t) Il. II,

508. u) ἐσχατόεσσαν P.

ταξὺ τῆς ὁδοῦ ἀποκαμῶν ἀπέθετο τὸ φορτίον τῶν ἰχθύων. Ὁ δὲ εἰς τούτων, ἀθάνατον φαγὼν βοτάνην, ἀνέζησε. Λαβὼν δὲ καὶ ὁ Γλαῦκος, φαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπεθεώθη. Εἶτα ὡς εἰς ἄκρον γήρως ἦρχετο, μηκέτι φέρων, ἐδίσκευσεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν· καὶ ἐτιμήθη ὡς θαλάσσιος δαίμων. Καὶ τὸν ἰχθὺν τὸν γλαῦκον ἀπ' αὐτοῦ κεκληῖσθαι λέγουσι.

Βρυχίης. Βρυχώδους.

V. 1314. Νηϊου. Μέρος λέγει τῆς νεῶς, ὅπερ σύρεται [ὀπίσω] κατὰ τὸ ὕδωρ.

V. 1315. Τίπτε παρὲκ μεγάλιοιο. Τὸ ἐξῆς, τίπτε μενεαίνετε παρὲκ μεγάλιοιο Διὸς βουλήν. Τουτέστι, τί προθυμεῖσθε παρὰ τὴν τοῦ Διὸς βουλήν.

V. 1317. Ἀργεῖ οἱ μοῖρ' ἐστίν. Ὅτι ἄθλους ἐπιτελῶν Ἡρακλῆς, παραλιπὼν τούτους, ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἀριστεῖς, αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἡρώων φησίν.

[V. 1318. Τὸ δὲ ἐκπληῖσαι ἀντὶ τοῦ ἐκπληρῶσαι. Μετὰ οὖν τὸ ἐκπληρῶσαι τοὺς δώδεκα ἄθλους καὶ προσέτι ἑτέρους ὀλίγους, συνέστιος ἔσται τοῖς θεοῖς καὶ ὁμότιμος.]

V. 1319. Εἴ κ' ἔτι παύρους. Ἐὰν ἔτι ὀλίγους, πρὸς οὓς ἦνυσεν, ἀνύσῃ ἄθλους.

Συνέστιον δὲ, συνδιαιτητὴν, ὁμοτράπεζον, ὁμότιμον· ὅτι ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσιν.

V. 1321. Προχοῇσι Κίοιο. (Ποταμὸς Μυσίας, ἀφ' οὗ ἡ Κίος, ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ.) Ἐτελεύτα γὰρ Πολύφημος τοῖς Χάλυψι μαχόμενος. Ἔστι δὲ ἔθνος Σκυθικόν.

V. 1323. Χαλύβων. Χάλυβες, ἔθνος Σκυθίας, ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται. Καλλίμαχος·

— — Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος.

V. 1325. Ὀν πόσιν. Κακῶς τέθεικεν τὸ Ὀν πόσιν. Ἔστι γὰρ προσληπτικόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ ἑαυτῆς. Δεῖ δὲ εἰπεῖν, ἥς πόσιν. Τοῦτο γὰρ ἰσοδυναμεῖ τῷ αὐτῆς, ἵν' ἡ ὁ λόγος, ἐπαιήσατο νύμφη ἑαυτῆς πόσιν.

V. 1326. Ἀλίαστον. Πολύ.

Δύψας. Καταδύς.

V. 1329. Γήθησαν. Ἐχάρησαν τῷ μαθεῖν τὴν αἰτίαν τῆς ἀπολείψεως.

Ἐσσυμένως v). Ταχέως.

V. 1331. Προσπτύξατο w). Ἐδεξιώσατο. Ἐφιλοφρονήσατο τοῖς λόγοις.

V. 1332. Αἰσονίδη, μή μοι τὸ χολώσεται. Διὰ μὲν τοῦ μή μοι χολώσεται, τὸ ἀποφατικὸν τέταχεν ἀπὸ τῆς ἀπαγορεύσεως. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μή μοι χόλου, προστακτικῶς.

Ἀφραδίησιν. Ἀγνοίαις. Κατὰ μεσότητα ἀκουστέον, ἀφραδέως, ἀδιανοήτως.

v) ὀσσομένως P. w) προσπτύσατο. P.

V. 1333. *Εἴτι περ ἁσάμην. Κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀρματοδρομῶν.*

V. 1334. *Ἵπερφίαλον δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡμαρτημένον. Οἶον ὑπερφίαλον^x) κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ ἁ. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ οὐ καθήκον οὐδὲ νόμιμον.*

Ἄλλ' ἀνέμοισιν δώομεν. Ἡ διάνοια παρὰ τῷ ποιητῇ^y).

— — ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται
δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι θύελλαι.

V. 1336. *Ἐπιφραδέως. Διανενοημένως καὶ συννετῶς.*

V. 1337. *Ἐκυδάσσαο^z). Ἐλοιδόρησας. Κυδὸς γὰρ ἀρσενικῶς ἢ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. (Σοφοκλῆς Ἀλάντι Μαστιγοφόρῳ^a).*

Κυδάζεται πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.)

V. 1338. *Ἐνηέος ἀνδρός. Ἐνηλλαγμένοι εἰσὶν αἱ πτώσεις. Ὁ γὰρ νοῦς, εἰς προσηνῇ ἄνδρα ἁμαρτεῖν.*

V. 1344. *Ἀρθμηθέντες^b). Φιλιωθέντες.*

V. 1345. *Βάλλεσθαι^c) ἐνταῦθα τὸ πολίσει καὶ οἰκίσει.*

V. 1346. *Ἐπώνυμον. Ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ ποταμοῦ. Καὶ γὰρ Κίος ὁ ποταμὸς καὶ πόλις. (Ὡνόμασται δὲ ὁ ποταμὸς ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου Μιλησίων.)*

V. 1348 sq. *Γαῖαν Μυσίδ' ἀνστήσειν αὐτοσχεδόν. Ἀνάστατον καὶ ἔρημον ποιήσειν παραντίκα, εὐθέως, τὴν Μυσίδα, ἥτοι Μυσῶν χώραν, ἠπείλησε. Τὸ Μυσίδα, ἔχει μὲν τύπον^d) ὑποκοριστικοῦ, οὐ μὲν ἐστὶν ὑποκοριστικόν. Ὡσπερ καὶ τὸ Ἀσίδα, ἀντὶ τοῦ Ἀσίαν.*

Ὅππότε. Εὐκτικόν^e) ἐστὶ παρωχημένου χρόνου, ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτε. [παρ' Ὀμήρῳ δὲ καὶ πρὸς ἀποφαντικόν.]

Ὅππότε μιν ξυνδῆσαι (ὀλύμπιοι ἤθελον^f)).

Τίθεται δὲ κατὰ τὸν ἐπιόντα χρόνον, συνεκφερομένου αὐτῷ τοῦ ἐπιξενυτικοῦ συνδέσμου τοῦ ἄν.

Ὅππότε ἄν ἠβήσῃ τε^g).

Ἔδει οὖν ἐπιξενυτικῷ αὐτὸν χρῆσασθαι τῷ εἰ, [Ὀμηρικῶς.]

Εἰ μή μοι τλαίης γε θεά^h).

V. 1350. *Ἡ ζωοῦ εὖροιεν ἧλα μόρον. Ἀντὶ τοῦ μοῖραν ἀκουστέον. Παρεσχημάτισται γὰρ ἀπὸ τοῦ μοῖρα, ὡς ὁ πύλος ἀπὸ τῆς πύληςⁱ) παρ' Ὀμήρῳ^k).*

(Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλῶν.)

Μόρον οὖν, μοῖραν, ἢ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Ἦς ἐστὶ ποτὲ μοῖρας, εἴτε ζῶν, εἴτε νεκρός.

x) ἱφνυλον P. y) Od. VIII, 409. z) κυδάσσας P. a) Soph. Aj. 709. ed. Herm. b) ἀριθμηθέντες P. c) βαλέσθαι recte P. d) Sic recte P. Vulgo τόπον. e) Sic recte P. Vulgo Ἀττικόν. f) Hom. Il. I, 399. g) Od. I, 41. h) Od. V, 178. i) Sic recte P. Vulgo τῷ πύλῳ. k) Il. V, 397.

V. 1351. Τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασσαν. Ἀντὶ τοῦ, "Τλα ἐνέχυρα οἱ Μυσοὶ παρέσχον τῷ Ἡρακλεῖ ὑπὲρ τοῦ πάντοτε αὐτὸν ἐπιζητεῖν.

Πλεονάζει δὲ ἢ ἀπὸ πρόθεσις.

V. 1353. Μαστεύοντες. Ζητοῦντες. Ἐξ οὗ καὶ μαστὺς, ἢ ζήτησις. Καλλίμαχος.

Μαστύος ἄλλοτ' ἔκαμνον ἀλητύϊ.

Ὅθεν καὶ μαστοὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων.

V. 1354. Ἐρέουσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶσι, ζητοῦσιν. Ὅμηρος ¹⁾.

Τὰς ἐρέων, Ὀδυσῆϊ συνήντετο.
καὶ ^{m)}.

Κνημοὺς ἐξερέησιν ⁿ⁾.

V. 1355 sq. (Ἐὐκτιμένης τε μέλονται Τρηχῖνος. Τραχὶν πόλις Θεσσαλίας, ἐνθα τοὺς παῖδας τῶν Μυσῶν ἐνώκισεν Ἡρακλῆς, ὅτε ἀντενέχυρα τοῦ "Τλα ἐδέξατο αὐτούς.)

Οὐχ ὑγιῶς δὲ τέθεικεν τὸ αὐτόθι ^{o)}. Δηλωτικὸν γὰρ ἔστι τοῦ παρόντος τόπου, ἴσον τῷ ^{p)},

Αὐθι μένειν ^{q)}, μήπως ἀβροτάζομεν ^{r)} ἀλλήλοιν.
Ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν ἀφεστῶτα τόπον, ὡς τὸ,
— — ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἀπύει.

[Τὸ δὲ νάσσατο ἀντὶ τοῦ κατώκισε.]

V. 1357. Ῥύσια. Τὰ ἀντὶ τινὸς ἐνέχυρα διδόμενα ὑπὲρ τῆς ἄξεως.

Ὅτι δὲ Κιανοὶ ὄμηρα ἔδωσαν Ἡρακλεῖ, καὶ ὤμοσαν μὴ λήξειν ζητοῦντες "Τλαν, καὶ φροντίδα ἔχουσι Τραχινίων διὰ τὸ ἐκεῖσε κατοικισθῆναι ὑφ' Ἡρακλεῖ τοὺς ὀμηρεύσαντας, Κιναίθων ^{s)} ἱστορεῖ ἐν Ἡρακλείᾳ.

V. 1358. Ναῦν δὲ πανημερίην. Ὁ νοῦς οὕτως, τὴν δὲ ναῦν δι' ὅλης ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ ἄνεμος ἔφερεν σφοδρῶς ἐπιπνέων· τῆς δὲ ἡμέρας ἐπιφανείσης οὐδὲ ὀλίγον ἔπνει, ἀλλ' εὐθέως ἐπαύετο.

V. 1360. Εἰσανέχουσιν. Ἐξέχουσιν καὶ ἐπηρμένην, ἢ ἀνέχουσιν ἀκτὴν, ἀνατεταμένην πλαγίαν ἰδόντες, ἐπίκωποι γενόμενοι, καθώρμισαν τὴν ναῦν.

1) Od. XXI, 31. m) Od. IV, q) μένων P. r) ἀβροτάζομεν P. 337. n) ἐξερέεισιν P. o) κατ- s) Κιαναίων P. cf. Voss. mythol. αὐτόθι P. p) Hom. II. X, 65. Biefe I p. 97 sqq.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τοῦ δευτέρου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια ἐστὶ τὰδε· Ἄμυκος ὁ τῶν Βεβρύκων ἡγούμενος διαπυκτεύει Πολυδεύκει, καὶ ἀναιρεῖται. Δι' ὃν μάχη γίνεται τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Βεβρύκων· καὶ πολλοὺς ἀναιροῦσιν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ δὲ λοιποὶ φεύγουσιν. Ἐπειτα παραγίνονται οἱ Ἀργοναῦται πρὸς Φινέα, πεπηρωμένον τὰς ὄψεις ὄντα· ὁ δὲ ἱκετεύει βοηθῆσαι αὐτῷ. Ἀρπυιαὶ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς τινὸς πορευόμεναι, τούτου τὴν τροφήν ἀρπάζουσαι, ἄγευστον αὐτὸν ἐποιοῦν. Ἐγίνωσκε δὲ, ἅτε δὴ μάντις, ὑπὸ τίνων ἦν μεμοιραμένον αὐτὰς διωχθῆναι. Ἰκετεύσαντος δὲ, Βορεάδαι οὐκ ἠπείθησαν, ἀλλ' ἐδίωξαν αὐτάς. Ἐν τοσοῦτῳ δὲ Φινεὺς αὐτοῖς ἐξηγεῖται τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν. Ἐπανελθόντες δὲ οἱ Βορεάδαι διηγοῦνται, ὡς κατηγωνίσαντο τὰς Ἀρπυίας. Ἐξῆς δὲ ἐστὶ τὰ περὶ Κυρήνην τὴν Ὑψέως καὶ Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ αὐτῆς τῆς Κυρήνης υἱόν· καὶ ὅσα μεμύθευται περὶ τῶν ἐτησίων ἀνέμων· καὶ ὡς τὰς Συμπληγάδας διέπλευσαν, καὶ ἐν τῇ παρακειμένῃ νήσῳ ἐγένοντο τῇ Θυννίδι χώρα, καὶ ἐπεφάνη αὐτοῖς ὁ Ἀπόλλων, ἔνθα τέμενος κατασκευάσαντες, Ἐῶν τὸν θεὸν ἐπωνόμασαν· τὰ τε περὶ τὴν Μαριανδυνίαν καὶ ἐνταῦθα Ἀχερουσίαν ἄκραν· καὶ ὡς Λύκος ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ταύτης φιλοφρονέστατα αὐτοὺς ὑπεδέξατο, ὅτι ἐχθρὸν αὐτῷ Ἄμυκον ὄντα ἐκόλασαν· καὶ ὡς Ἰδμων ὁ μάντις καὶ Τίφυς ὁ κυβερνήτης τελευτῶσιν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ. Τὰ δὲ ἐξῆς, περὶ τῶν παρὰ Χάλυψι καὶ Τιβαρηνοῖς καὶ Μοσυνοίοις νομίμων λέγεται, καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Ἀρεως μυθευομένων ^{a)} ὀρνέων, καὶ ὡς ἐξηλάθησαν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν· καὶ ὡς οἱ Χαλκιόπης τῆς Μηδείας ἀδελφῆς καὶ Φρίξου υἱοὶ στελλόμενοι εἰς Ὀρχομενὸν, ἐναυάγησαν, καταχθέντες δὲ εἰς τὴν Ἀρεως νῆσον, συνέβαλον τοῖς Ἀργοναῦταις, καὶ ἀλλήλους γνωρίσαντες, κοινῇ ἔπλευσαν εἰς τὸν ἐν Κόλχοις ποταμὸν Φάσιν.

a) Sic recte P. Vulgo μυθευομένην.

V. 1. (Ἐνθάδε. Ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ᾧ προσωρμίσθησαν.)
 Αὐλὶς δέ, ἡ διατριβὴ καὶ ἡ διαγωγή.

V. 2. Βεβρύκων βασιλῆος. Τῶν Βεβρύκων ἐβασίλευ-
 σεν Ἀμυκος, τῆς Βιθυνίας τὰ τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους
 καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. Κατῴκησαν δέ τινες τῶν Βεβρύ-
 κων καὶ περὶ τὴν Λυδίαν ἐν τοῖς πλησίον Ἐφέσου τε καὶ Μαγνη-
 σίας τόποις. Χάρων δέ φησι καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χώραν πρότε-
 ρον Βεβρυκίαν καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Βεβρύκων,
 Τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠφάνισται διὰ τοὺς γενομένους πολέμους, καθά-
 περ καὶ ἄλλων ἐθνῶν.

Ἀγήνορος. Ἀγήνωρ, ὁ ὑπερήφανος.

V. 4. Βιθυνίς μελίη. Ἀδηλον, ποῖόν ἐστι τὸ κύριον.
 Μελίαν δέ φησιν αὐτὴν διὰ τὸ τινὰς τῶν νυμφῶν Μελίας καλεῖσθαι
 ἀπὸ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ὥς φησι Καλλίμαχος. Ἡ διὰ τὸ περὶ με-
 λίας ^{b)} δένδρα διατρέβειν, καθάπερ Ἀμαδρυάδες [ἀπὸ τῶν δρυῶν].

Βιθυνίδα δέ, διὰ τὸ Βιθυνὴν τὸ γένος τυγχάνειν.

Γενέθλιον δέ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ δεσπόζειν τοῦ ὕγρου καὶ
 πάσης τροφῆς, καὶ γενέσεως αἴτιον εἶναι, καθὸ τὸ ὕδωρ πάντων
 ἐννητικόν.

[Τπεροπληέστατον δέ φησι τὸν ὑπερηφανέστατον.]

[V. 6. Ἀποστείλχειν τὸ ἀποχωρεῖν.]

V. 8. (Καὶ δὲ τότε. Ὁ νοῦς, καὶ τότε δὲ πρὸς τὴν ναῦν
 ἔλθων, τοῦ μὲν τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν πυθέσθαι τοῦ πλοῦ, τοῦτ' ἐστι,
 τίνας χρεῖαν ἔχουσι, καὶ τίνες εἰσὶν, ἠφροντίστησεν· τοιαῦτα δὲ
 πρὸς αὐτοὺς εἶπεν.)

Χρειώ μεν ἐρέσθαι. [Ἀντὶ τοῦ χρειώ μὲν πολλὰ τῶν
 ἀντιγράφων χρειώ μιν ἔχει ἡμαρτημένα.] Τὸ μιν ἐνικὸν ἀντὶ πλη-
 θυντικοῦ, αὐτοὺς τοὺς ἥρωας. (Δύναται δὲ καὶ ἐνικὸν εἶναι, ἵνα
 περὶ τοῦ Ἀμύκου λάβωμεν. Ἔδει γὰρ αὐτὸν τὸν Ἀμυκὸν ἐρωτη-
 σαι τοὺς ἥρωας. Ὁ δὲ Θεόκριτος ἄλλως ἰστόρησεν.)

[V. 9. Τὸ δὲ ἄτισεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐφρόντισεν· ὃ γὰρ οὐ
 τιμᾷ τις, ἐκείνου οὐδὲ φροντίζει.]

V. 10. Παρασχεδόν. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

(V. 12. Θέσμιον. Νόμιμον. Ὁ δὲ λόγος, νόμος ἐστὶ τὸν
 προσπλεύσαντα τῇ Βεβρυκίᾳ τῶν ξένων, μὴ ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ
 ἔμοι πνκτεῦσαι.)

V. 15. Τῷ καί μοι. Διό μοι τὸν ἄριστον ὑμῶν κεκριμέ-
 νως στήσατε πυγμῇ μοι διαγωνίσασθαι. [Τὸ δὲ ἀποκριδὸν ἀν-
 τὶ τοῦ κατ' ἐκλογὴν.]

V. 16. Δηρινθῆναι. Μαχέσασθαι. Ἀπὸ τοῦ δηρίνομαι.
 Τὸ δὲ δηρίσασθαι, ἀπὸ τοῦ δηρίομαι.

V. 17. Ἀπηλεγέοντες. Ἀφροντιστοῦντες, παρ' οὐδὲν
 ἠγησάμενοι. Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνηλεγέοντες διὰ τοῦ ὦ, ἐν τῷ τρί-
 τῳ τῆς καθόλου· καὶ τὸ ἐπίρρημα ἀνηλεγέως. (Ὁ δὲ νοῦς, εἰ δὲ

b) Sic P. Vulgo μηλέας.

ἀφροντιστήσαντες τοὺς νόμους παρ' οὐδὲν ἡγήσησθε, πείσεσθε ἂν οἶμαι οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν ἀνάγκην.)

V. 21. Αἰψα δ' ἔων ἑτάρων. Δασύνεται τὸ ἔων, ὥσπερ καὶ τὸ ὦν. Τὸ γὰρ προτιθέμενον τοῖς δασυνομένοις ἔ, καὶ αὐτὸ δασύνεται· οἶον, ἔρση, ἑέρση, ἔδνα, ἑεδνα.

V. 22. (Ἰσχεο. Ἐπίσχες, ὅς τις ποτὲ ὑπάρχεις· πειθαρχήσομεν γὰρ οἷς λέγεις νόμοις. Διὰ δὲ μηδὲ τὸ ὄνομα εἰπεῖν, σφόδρα αὐτοῦ τὴν ἀξενίαν ὠνείδισεν.)

Τὸ δὲ, ὅ τις εὐχεται εἶναι, ἐπὶ καταφρονήσει εἴρηται.

V. 25. Ἑλίξας. Περιστρέψας τὰ ὄμματα ἐς τὸν Πολυδεύκην.

V. 27. Ἰλλόμενος. Ἀντὶ τοῦ συνειλούμενος, συστρεφόμενος.

V. 28. Ἐπὶ δ' ὅσσεται οἰόθεν οἶος. Φασὶ τὸν λέοντα τρωθέντα, μόνον τηρεῖν τὸν τρώσαντα. Μόνος οὖν ὑπάρχων, μόνον ἐκεῖνον προσβλέπει τὸν τρώσαντα.

(Οἰόθεν. Μόνον. Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ φησι τοῦτο ποιεῖν τὸν λέοντα.)

V. 30. Ἐϋστιπτον. Εὐστρεπτον, εὐπύλhton. Παρὰ τὸ στείβω. Ὅθεν καὶ στιβάς· καὶ στιβεῖς, οἱ κναφεῖς.

V. 32. Λώπην. Χλανίδα^{c)} ἢ τὴν διφθέραν^{d)}. (Ὁ δὲ λόγος, ὁ δὲ τὴν μέλαιναν καὶ διπλὴν χλανίδα σὺν αὐταῖς ταῖς περόναις ἀπέβαλεν.

V. 33. Καλαύροπα δέ. Ποιμενικὴν ῥάβδον. Καὶ τοῦτο δὲ διὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄγριον τοῦ ἀνδρός.

V. 34. Τὴν φορέεσκεν. Ἦντινα ἐβάσταζεν ἐκ κοτίνου οὔσαν, τουτέστιν ἀγριελαίου.

Ὅριτρεφέος δὲ, τοῦ ἐν ὄρει τεθραμμένου κοτίνου.

[V. 35. Ἐαδότα δὲ φησι τὸν ἀρέσαντα τόπον.]

V. 38. Ὀλοοῖο Τυφωέως. Διὰ τὸ τερατῶδες καὶ ἐκτράπελον τοῦ σώματος τοῦτο φησὶν. Ἐνομίζετο, φησὶν, ἢ Τυφῶνος ἢ Γῆς υἱός, ἀντὶ τοῦ μέγας. Ἔστι δὲ ἀπὸ ὀρθῆς τῆς Τυφωεύς. [Πέλωρ δὲ λέγεται τὸ θηρίον καὶ τὸ ὑπερμέγεθες.]

V. 40. Χωομένη Διῖ. Ἐπεὶ λέγεται ἢ Γῆ κατὰ ὀργὴν, ὅτε τοὺς Τιτᾶνας κατεταρτάρωσεν ὁ Ζεὺς, γεννηῆσαι τοὺς Γίγαντας.

V. 42. Ἐσπερίην διὰ νύκτα. Ἀντὶ τοῦ κατὰ νύκτα, τουτέστι περὶ τὸν ἑσπερον. (Ὅμηρος^{e)}·

Ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ [ἴσταται ἀστήρ].

Ἀμαρυγαὶ δέ, αἱ ἀκτῖνες, αἱ λαμπηδόνες.

V. 43. Ἔτι χνοάοντας λούλους. Τοὺς λούλους ὡς χνοῦν ἀναφύοντας ἔχων. Τὰς ἐξανθήσεις τῶν γενείων. Λέγεται δὲ καὶ θηρίον λούλος πολύπουν· καὶ εἶδος ὠδῆς, ὡς φησιν Ἐρατοσθένης.

c) χλαμύδα P. d) Haec tria guntur, cum P. huc retraxi. e) Il. verba, quae vulgo in fine scholii le- XXII, 318.

V. 44. Ἀντέλλων. Ἀνατέλλειν τὸ φύειν ἐνταῦθα ἐνεργητικῶς σημαίνει.

V. 45. Πῆλε δὲ χειρᾶς. Οἶον προσεπάλλετο, διάπειραν τῶν χειρῶν ἑαυτοῦ ποιούμενος, εἰ ὥς πρὶν εὐκίνητοι εἶσι, μηδ' ἀπὸ τοῦ τῆς εἰρεσίας καμάτου δυσκινήτως ἔχοιεν.

V. 48. Οὐ μὰν αὖτ' Ἀμυκος. Οὐ μὴν ὁ Ἀμυκος διεπείρασεν ἑαυτοῦ. Καὶ διὰ τούτων δὲ δηλοῖ τὸ ὑπερήφανον αὐτοῦ.

V. 49. Καὶ οἱ ὀρέχθαι. Ἐν ὀρέξει ἦν. Νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφῶρμα καὶ ἐπεθύμει. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἔστενεν.

— — ὀρέχθαιον ^{f)} ἀμφὶ σιδήρῳ ^{g)}.

V. 51. Λυκωρεὺς ^{h)}. Οὗτος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πεποιήται, οὐκ ἐξ ἱστορίας παρείληπται.

V. 52. Ἰμάντας. Τοὺς καλουμένους μύρμηκας.

V. 53. Ἀζαλέους δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηρούς. Ὅθεν τινὲς οὐκ ἀπὸ Ἀζᾶνος βασιλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι, Ἀζανίαν φασὶ κληθῆναι (τὴν Ἀρκαδίαν. Τραχεῖα γὰρ ἔστι καὶ ξηρά).

Πέρι δ' οἷγ' ἔσαν ἐσκληῶτες. Περισσῶς κατεσκληρότερες ἦσαν, [ἀντὶ τοῦ κατάξηροι]. Ὅθεν καὶ σκέλος, τὸ ἄσαρκον μέρος τοῦ σώματος.

V. 54. Ὑπερφιάλοισιν. Ὑπερηφάνοις. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φιάλης. Τὸ γὰρ πληθύνον αὐτῆς, ὑπερφιάλον, ἀντὶ τοῦ ὑπέρμετρον. Φιάλη δὲ εἶδος λεβητώδους ἀγγείου.

V. 55. Πάλου ἄτερ. Χωρὶς κλήρου. Καὶ διὰ τούτου δὲ πάλιν ὑπερήφανον δείκνυσι.

V. 56. (Τὸ δὲ, ἵνα μή μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν, ὥσπερ ἤδη σεαυτῷ πεπιστευκῶς τὴν νίκην. Καὶ τοῦτο βάρβαρον. Εἰ γὰρ ὁ κληρὸς τὴν στάσιν λύειν ἐπίσταται, καὶ ἐκάστῳ τὰ ἴσα διδόναι, πῶς ἂν ὕστερον ἔμελλεν αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι; Μᾶλλον γὰρ νῦν ἐστασίασεν ἂν, μὴ κληρωθεῖς.

Ἀτέμβηαι. Ἰνα μή μοι μέμψῃ ὕστερον, ὥς χείρονας εἴληφας.) Τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι.

[V. 60. Παραβλήδην δὲ τὸ παραβλητικῶς καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου φιλονεικεῖν.]

V. 62. Ἀπροφάτως. Ἀδιστακτως, ἀδιακρίτως, μηδὲν πρὸς τὴν ἀναίρεσιν προφασισάμενος.

[V. 64. Παρηγορεῖν δὲ τὸ προτρέπεσθαι ἐνταῦθα σημαίνει.]

V. 65. Ἦδειν. Τὸ ἦδειν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ κεῖται τὸ ἦδεσαν. Ὡς καὶ τὸ,

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί ⁱ⁾.

V. 67. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἑμᾶσι διασταδὸν ἤρτυναντο. Διασταδὸν μὲν φησιν, ἀντὶ τοῦ [κεχωρισμένως], ἐν τῇ παρ' ἀλλήλων διαστάσει παρεσκευάσαντο.

f) ὀρέχθαιον P. g) II. XXIII, 30. h) Λυκωρεὺς P. i) Hesiod. Theog. 321.

V. 68. Πρέθος δὲ, ἅπαν μέλος. Ἐνταῦθα δὲ τὰ πρόσωπα.

V. 70. Ἄτε κύμα θαλάσσης. Καθάπερ (φησὶ) μετεωριζόμενον νηὶ προσπίπτει, τῇ δὲ ἐμπειρίᾳ τοῦ κυβερνήτου παρακλίναντος ἢ ναῦς διαφεύγει· οὕτω καὶ ὁ Ἄμυκος ἐπέκειτο μὲν ἐκφοβῶν αὐτόν, διεκκλινόμενος δὲ ἐκεῖνος, ἄτρωτος ἦν.

V. 72. Ἀλύσκει. Ἐκφεύγει. Διὰ δὲ τὴν τραχύτητα καὶ τὴν σφοδρὰν αὐτοῦ ὁρμὴν κύματι εἰκάζει τὸν Ἄμυκον, κυβερνήτη δὲ τεχνίτη τὸν Πολυδεύκην. [Τῷ δὲ ἀλύσκει συναπτεῖον τὴν ὑπό, ἵν' ἢ ὑπαλύσκει, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύγει. Τὸ δὲ ἰεμένον πρὸς τὸν κυβερνήτην ἀναφέρειν οὐ δοκεῖ κατάλληλον. οὐ γὰρ ἐφίεται ὁ κυβερνήτης εἰσέρχεσθαι τὴν ναῦν εἰς τοὺς κλύδωνας. Ἦν δὲ πρὸς τὸ κλύδωνος ἀναχθῇ, καταλληλότερον ποιήσει τὸν λόγον· ὁ γὰρ κλύδων ἐγειρόμενος ἔρικεν ἐφίεσθαι βαπτίσει τὴν ναῦν, καὶ ταύτην εἴσω ἑαυτοῦ ποιῆσαι. Τοῖχον δὲ κλύδωνος τὴν περιοχὴν τοῦ κλύδωνος εἶρηκεν. Εἰ δὲ πρὸς τὸν κυβερνήτην ἀναφέρουσι τὸ ἰεμένον, τὸ ὑγιὲς ἔξει καὶ οὕτως ὁ λόγος, ἦν τοῖχον νοήσωμεν τὴν ἀποφυγὴν τοῦ κλύδωνος. ἐφίεται γὰρ ὁ κυβερνήτης εἴσω τοῦ τοίχου καὶ τῆς ἀποφυγῆς τοῦ κλύδωνος φέρεσθαι.]

V. 74. Φοβέων. Ταράσσων τῇ ἀθρόᾳ κατ' αὐτοῦ ὁρμῇ, ἐμβραδύνειν οὐ συνεχώρει αὐτόν.

V. 76. Ἀἵσσων. Λεῖπει ἢ ὑπό· ἵνα ἢ, ὑπαῖσσων καὶ ὑποφεύγων τὸν Ἄμυκον τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ἅπληκτος καὶ ἀβλαβὴς διέμεινεν.

Ἀπηνέα δ' αἶψα. Συνιδὼν (φησὶν) ὁ Πολυδεύκης, ὅπου ἄπρακτος καὶ εὐεπιχείρητος ἦν, συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας ὑποστάς.

V. 77. Ἦι κάρτος. Ὁ Πολυδεύκης (φησὶν) ἐτήρει τὸν Ἄμυκον, ὅπου ἄτρωτος τυγχάνει καὶ οὐκ ἀνεπιχείρητος ἐστίν, ἢ οὐ. Συνιδὼν, ἐν ᾧ ὑπερεῖχεν αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ καταδεέστερος ἦν, ὑποστάς συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας.

Θάρσος δὲ θράσους διαφέρει. Θάρσος γὰρ, τὸ εὐλογον· θράσος δὲ, τὸ μετὰ ἰταμότητος. Οὕτω καὶ Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος.

V. 79. Ὡς δ' ὅτε νήϊα. Οὕτως ἀντεξεσμένα ἀλλήλοις, ὥστε, ἡνίκα συμβάλλονται ἐναντία, συναρμόζειν ἀλλήλοις. Ἦ τὰ ἀντικείμενα τοῖς σφησίν. Εἰς γὰρ τὰ πλάγια τῶν σανίδων τιθέασιν τοὺς σφήνας πρὸς ἀσφάλειαν.

[Θοὸν δὲ τὸ ὀξύ κατὰ μετάληψιν. Ὅμηρος^k].
ἐγὼ δ' ἐθόωσα παρὰ στάς.]

V. 80. Ἐλθουργοὶ δὲ, ὑλοτόμοι, καὶ τὰς ναῦς ἐργαζόμενοι.

[Τὸ δὲ ἐπιβλήδην τὸ ἐπιβλητικῶς σημαίνει. Ἐπιβάλλουσι γὰρ ἀλλήλα τὰ ξύλα οἱ ναυπηγοί.] Ὡσπερ δὲ ναυπηγήσιμα ξύλα συναρμόζοντες ξυλουργοὶ γόμφοις συνεχῶς ταῖς σφύραις τύπτουσιν, ἐγείρεται δὲ ἄλλος ἐξ ἄλλου ψόφος· οὕτως ὁ Ἄμυκος καὶ ὁ Πολυδεύκης ἀλλήλων ἔτυπτον τὰς διαγόνας.

k) Od. IX, 327.

V. 81. "Αηται. Ἐξηχεῖται καὶ ἑξακούεται.

V. 82. "Αδην. Συνεχῶς, ἢ ἀκορέστως.

[V. 83. Βρυχὴ δέ ἐστιν ὁ τῶν ὀδόντων ἦχος.]

V. 84. Ἐπισταδόν. Ἀντὶ τοῦ ἐπιστατικῶς καὶ ἀμετακινῆτως.

V. 89. Φορβάδος ἀμφὶ βοός. Ὑπὲρ [ἀγελάδος καὶ] νομάδος καὶ εὐτραφοῦς βοός. Ἵνα τὸ τῆς κατανομῆς ὄνομα πλεον καὶ μείζον τῇ βοῖ δοίη τὸ σῶμα καὶ τὸ κάλλος. [Περὶ γὰρ εὐπρεπεστέρας βοός, τοιαύτη δὲ ἡ εὐτροφος, εἰκὸς αὐτοὺς μᾶλλον μάχεσθαι.]

Ἀντίπατρος ἐν τῷ Περὶ ζώων φησὶ τὸν ἀλκιμώτατον ἐν τῇ ἀγέλῃ ταῦρον μίγνυσθαι πάσαις ταῖς βουσί, μὴ ἐπιτρέπειν δὲ ἑτέρῳ. Ἐὰν δέ τις πεποιθὼς τῇ ἰδίᾳ δυνάμει ἀντίσταται αὐτῷ, καταγωνισάμενος, τοῦ λοιποῦ πλησιάζει ἐκεῖνος.

V. 90 sq. Ἀερθεῖς βουτύπος οἶα. Ἐπαρθεῖς. Ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν (φησὶ) σταθεῖς, καὶ ἐκτείνας ἑαυτὸν ὡς βουτύπος, τὴν χεῖρα ἑαυτοῦ κατέφερεν. Ἐπιόντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Πολυδεύκης ὑπέστη, καὶ παρακλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ὦμῳ αὐτοῦ ἐδέξατο τὸν πῆχυν, [ἥγουν τὴν πυγμὴν τοῦ Ἀμύνου.] Βουτύπος δέ ἐστιν ὁ τοὺς θυομένους βοῦς τῷ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ αὐχένος. Οὗτος δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ὀνυξίν ἴσταται μέλλων κρούειν.

V. 94. Ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο. Ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ προβαίνων καὶ μεταφέρων τὰ σκέλη ἔτυψεν αὐτὸν πρὸς τὸ οὖς.

V. 95. Μεταῖγδην. Ὀρμητικῶς.

V. 96. Ὁ δ' ἄμ' ὀδύνη. Ὁ δὲ Ἀμνκος ὑπὸ τῆς ἀλγηδό-
νος ἐπὶ γόνυ κατενεχθεὶς εἰς τὴν γῆν ἀπώλετο.

[V. 97. Τὸ δὲ ἀθρόως ἔκχυτο θυμὸς ἀντὶ τοῦ ταχέως ἐξέπνευσε.]

V. 98. Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες. Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρημένον τὸν Ἀμνκον· Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος φασὶν, ὅτι ἔδησεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Δηῖλοχος¹⁾ δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου καταπυκτευθῆναι φησὶν αὐτὸν Πολυδεύκους.

Οὐκ ἠμέλησαν δὲ (φησὶν) οὐδὲ κατεφρόνησαν τοῦ Ἀμύνου πεπτωκότος· διὰ δὲ τὸ βάρβαρον αὐτῶν καὶ πόλεμον ἤγειραν.

V. 99. Ἀξηχέας δὲ, τὰς ξηράς. Τὰς ἡχούσας ξηρὸν ἦχον.

Σιγύννους δὲ καλοῦσιν οἱ Κύπριοι τὰ ἀκόντια· ἄλλοι δὲ τὰ ὀλοσίδηρα ἀκόντια.

[V. 100. Τὰ δὲ ἀντιάασκον τὸ ἀπήντων καὶ ὦρμων δηλοῖ.]

V. 105. Αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα. Ὁ δὲ Πολυδεύκης λαῖξ ἐπορούσας ἔπληξεν.

V. 106. Λέγεται δὲ λαῖξ ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ψόφος. Ἡ οὕτω κυρίως [κατὰ Ποσειδώνιον] τὸ ὑποκάτω τῶν τοῦ

1) Διτοχος P.

ποδὸς δακτύλων λὰξ καλεῖται. Οὕτως ἀποδέδωκεν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ Ποσειδώνιος,

Λὰξ ποδὶ ^{m)} κινήσας ⁿ⁾).

V. 107. Τοῦ δ' ἄσσον ἰόντος. (Ἐναλλαγὴ γέγρονε τῶν πτώσεων. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τὸν δ' ἄσσον ἰόντα.) Οὕτω γὰρ καταλλήλως ἂν ἀπέδωκε πρὸς τὰ ἀνώτερα, εἰπὼν Ἴτυμονῆα καὶ Μίμαντα. Πρὸς μὲν τὸν πρῶτον, αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν, ἐπενεγκῶν, τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιο· πρὸς δὲ τὸν δεύτερον, οὐκ ἐφύλαξε τὸ κατάλληλον. Συγχωρεῖται δ' ὅμως, διὰ τὸ συγγενὲς τῶν πλαγίων. Τοῦ Μίμαντος τῇ δεξιᾷ ὀρμήσαντος ἐγγὺς τοῦ Πολυδεύκους, αὐτὸς τὸ εὐώνυμον ἀπέδρουσε βλέφαρον τοῦ Μίμαντος, ἀποκόψας αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν. Τοῦτο γὰρ νοεῖται διὰ τοῦ ἐπιφερομένου, τοῦ, γυμνὴ δ' ὑπελείπεται ὁπωπὴ. ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ χώρα δηλονότι.

V. 110. Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο. Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἢ παραλήγουσα. Οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθόλου.

V. 112. Ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι. Μέχρις. Ὅσον ἀντὶ τοῦ ὀλίγου. Δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας ἦλθεν ὁ σίδηρος ὑπ' αὐτὸν τὸν κατὰ τὴν ζώνην τόπον· ὥστε τῶν ἐντοσθιδίων μὴ ψαῦσαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ δέρματι μόνον.

V. 114. Μενεδήϊον ἔφη τὸν Ἴφιτον, ὡς ἐμμενετικὸν ἐν τῷ πολέμῳ. Αἷς γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ἡ μάχη. [Τὸ δὲ αὕτως ἀντὶ τοῦ ὁμοίως.]

V. 115. Ἀζαλέη. Τῇ ξηρᾷ, ἐπεὶ ἐστὶ ξυλίνη. Ὅμηρος δὲ καὶ σιδηρᾶν οἶδεν ^{o)}).

Ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη.

Τινὲς δὲ ἀποδεδώκασι σιδηρεῖη, τῇ εὐτόνῳ, ὥσπερ καὶ ^{p)}), σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς ^{q)} ὀρώρει.

V. 116. Ὅπω κηρὶ κακῇ. Οὕτω πεπρωμένον ἀποθανεῖν.

V. 117. Ὁ δὲ Κλυτίος υἱὸς ἦν Εὐρύτου, ἀδελφὸς Ἴφιτον. Δηλώσεσθαι δὲ, φονευθήσεσθαι.

V. 118. Ὁ δὲ Ἀγκάϊος, Ἀρκὰς τὸ γένος ἐστί. Φησὶ δὲ αὐτὸν ὠπλίσθαι πελέκει καὶ ἄρκτου δορᾷ.

Ὁ δὲ θρασὺς ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος κεῖται.

V. 119. Τὸ μέλαν ἐπὶ τοῦ δέρος ἀναφέρειν δεῖ, ὥσπερ καὶ τὸ κελαινόν ^{r)}), ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ πέλεκυν. Οὐ γὰρ καταλλήλως τὸ οὐδέτερον ἐπιτεθήσεται τῷ ἄρσενικῳ. Καὶ ἦτοι ἐκ παραλλήλου ληπτέον τὸ μέλαν καὶ τὸ κελαινόν ^{s)}). ἢ τὸ μὲν μέλαν ἐπὶ τὸ χρώμα ἀναφέρειν δεῖ, τὸ δὲ κελαινόν ^{s)} ἐπὶ τὸ ἐκπληκτικόν.

Τεταγών. Ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας, ἀκοντίσας.

m) ποδοῖν P. n) II. X, 158. q) ὀρύγμαδος P. r) μελαίνειν P.
o) II. VII, 141. p) II. XVII, 424. s) μελαινόν P.

V. 120. Καὶ τὸ προσχόμενος, προβαλόμενος ἀντὶ ἀσπίδος.

V. 121. Ὅμοῦ δέ οἱ ἐσσεύονται. Τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τιθέασι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰώθασι χρῆσθαι. Μένανδρος·

Ὅμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη.
ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

V. 123. Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν. (Ὡςπερ δὲ ἀφυλάκτῳ ποιμνίῳ ἐπελθόντες λύκοι ἀποροῦσι, ποῖον πρῶτον ἀρπάξωσιν, οὕτω καὶ οἱ ἀριστεῖς τοὺς Βέβρυκας ἐτρέψαντο.) Ὁμοία δὲ ταύτῃ καὶ παρ' Ὀμήρῳ παραβολή^{t)}.

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
(σίνται.)

[Ἀπείρονα μὲν οὖν φησὶ τὰ πολλά.]

V. 124. Πολιοὶ δὲ, ἥτοι ὑπότεφροι, ἢ ἔντιμοι. Τίμιον γὰρ τὸ ζῶον παρ' Ἀθηναίοις. Ὁ γὰρ ἀποκτείνας λύκον ἀγείρει αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ταφήν. Καὶ ἴσως ἐπεὶ ἡ Λητώ ἔγκυος οὖσα διὰ δώδεκα^{u)} ἡμερῶν εἰς Δῆλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. Διόπερ κατὰ τινὰ ὠρισμένον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτει πᾶσα λύκαινα ἐν δώδεκα^{u)} ἡμέραις, ὡς Φιλοστέφανος φησὶν ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν.

V. 125. (Λάθη ἐϋρρίνων. Τοῦτο φησὶν, ὅτι διὰ τὸ ψύχος καταδύνουσιν εἰς τὰς ἐπαύλεις οἳ τε ποιμένες καὶ οἱ κύνες, εἴτα οὕτως ἀφύλακτα γίνονται τὰ πρόβατα.)

Ἐϋρρίνων δὲ, ἥτοι εὐδερμάτων. Ἡ κυρίως διὰ τὸ ταῖς ῥίσιν ἰχνεύειν τὰ θηρία. Διὸ καὶ παραινοῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας ἐπὶ θήραν, ἵνα, πρὶν ἥλιον ἐπιτεῖλαι, εὐκαίρως ἰχνηλατῶσι ταῖς ῥίσιν. [Σοφοκλῆς^{v)}].

Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὐρινος βάσις.]

V. 126. Μαλονται. Ἐπιζητοῦσι.

V. 127. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες. Πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Παμφαλῶν γὰρ τὸ μετὰ ποιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. Κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰππώναξ καὶ Ἀνακρέων. Λέγει δὲ καὶ Ἐρυνκίος· Πάντοσε παμφαλόωντες δινῆσαντο^{w)} πόδεσσι. Παραιοτήτεον δὲ Εἰρηναῖον ἀμφανόωντες γράφοντα, καὶ ἐξηγούμενον κτείνοντες. Οὔτε γὰρ κέχρηται τις οὕτως τῇ λέξει, οὔτε ἐστὶν ἀπαξιαπλῶς ἡ γραφὴ τοῦ ποιητοῦ.

V. 128. Περὶ σφίσιν. Ἔδει εἰπεῖν περὶ ἀλλήλοις πίπτοντα. Οὐ γὰρ περὶ ἑαυτά. Τὸ δὲ ἀμάρτημα τῶν μεθ' Ὀμηρον.

V. 130. Ὡς δὲ μελισσάων. Ὅτι τὸν καπνὸν φεύγουσιν αἱ μέλισσαι, διὰ τὸ στενόπορον εἶναι αὐτῶν τὴν ὄσφρησιν. Ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄψεων συμβαίνει, θυμωμένου τοῦ ἐλαφείου κέρως, ὡς φησι Νίκανδρος.

Σμηῆνος δὲ ἐστὶ τὸ τῶν μελισσῶν πλῆθος.

t) II. XVI, 352. u) ιθ P. v) Soph. Aj. 8. w) Leg. ἐδινῆσαντο.

[V. 131. Μελισσοκόμοι δέ εἰσιν οἱ μελισσοργοί. Τὸ δὲ καπνιᾶν τὸ καπνίζειν σημαίνει.]

V. 133. Βομβηδόν. Ἀντὶ τοῦ μετὰ ἤχου καὶ βόμβου. Βόμβος δέ ἐστιν ὁ τῶν μελισσῶν ἤχος. Ἐνιοὶ δὲ, τῆς βοξύνου μελίττης λεγομένης.

Λιγνυόεντι. Τῷ αἰθαλώδει.

Ὁ δὲ λόγος, ἐπιπλέον δὲ τῷ λιγνυώδει καὶ σποδῶδει καπνῷ καπνιζόμεναι ὑποχωροῦσι τῶν σίμβλων.

Σίμβλος δέ ἐστιν, εἰς ὃ τὰ κηρία συνάγεται ἀγγεῖον, ἢ κυψέλη.

V. 134. Καπνῷ τυφόμεναι. Ἀντὶ τοῦ καπνιζόμεναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ καιόμεναι. Εἰώθασι δὲ καπνίζειν κόνυζαν. Δριμύς γὰρ μάλιστα ὁ ταύτης καπνός.

V. 138. Ἡμὲν ἄλωαί. Αἱ ἀμπελόφυτοι χῶραι.

V. 139. Οἶαι δὲ, αἱ κῶμαι, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄλλα βοτὰ νέμεσθαι.

[Λύκον δὲ φησι τὸν βασιλέα τῶν Μαριανδυνῶν.]

V. 140. Καὶ Μαριανδυνῶν. Φινέως παῖδες, ἐκ μὲν Κλεοπάτρας, Παρθένιος καὶ Κράμβις^{x)}. ἐκ δὲ Ἰδαίας τῆς Δαρδάνου, ἢ Σκυθικῆς τινὸς παλλακίδος, Θύνος καὶ Μαριανδυνός. Ἐξ ὧν τὰ ἔθνη κέκληνται. Οἱ δὲ φασὶ κεκληῖσθαι τοὺς Μαριανδυνοὺς ἀπὸ Μαριανδυνοῦ υἱοῦ Κιμμερίου.

Ἀπεόντος ἄνακτος. Ἦγουν τεθνηκότος. Ὡσπερ καὶ τὸ περιέοντος τοῦ ζῶντος.

Οἱ δὲ Μαριανδυνοὶ, ἔθνος ὁμοροῦν αὐτοῖς.

V. 141. Σιδηροφόρον περὶ γαίης. Τῆς τῶν Χαλύβων. [Οὔτοι γὰρ εἰσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι.]

V. 142. Οἱ δ' ἤδη. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται, τῶν Βεβρούκων πεφευγόντων, τὰς παρὰ θάλασσαν ἐπαύλεις ἐπόρθουν. Ἦδη δὲ καὶ τῶν θρεμμάτων πολλὰ περιεληλακότες ἀπετέμοντο.

V. 143. Περιτροπάδην. Περιτρέποντες, ἐπὶ τὴν ναῦν ἐλαύνοντες. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νικᾶν.

(V. 145. Φράζεσθ' ὅ, τι κεν ᾗσιν. Ὁ νοῦς, καὶ τί ἂν ἐποίησαν οἱ Βέβρυκες, εἰ καὶ ὁ Ἡρακλῆς μεθ' ἡμῶν ἐληλύθει; οἶον, πῶς ἔφυγον καὶ ἠττήθησαν. Οἶμαι γὰρ, ὅτι οὐδὲ ἀγῶν ἂν τῆς πυγμαχίας ἐγένετο, ἀλλὰ προκαλούμενον τὸν Ἀμυκὸν τότε οἷς συνετίθει νόμοις ἡμῖν, τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἀνήρηκεν.)

V. 148. Διακριθήμεναι. Χωρισθῆναι^{y)}).

V. 151. Ναὶ μὲν ἀκήδεστον. Ὁ νοῦς, ἐκεῖνον μέντοι ἀφροντίστως καταλιπόντες (τουτέστι τὸν Ἡρακλέα) ἐπ' ἀλλοτρίας ἐπλεύσαμεν. Ἐκείνου δὲ ἀπόντος, ἕκαστος ἡμῶν αἰσθήσεται, ὅσον βεβλάμμεθα.

[V. 156. Οὐταμένους δὲ λέγει τὸν Ἴφιτον καὶ τὸν Ταλαόν.]

x) Κρώμενος P. y) κριθήμεναι, διαχωρισθῆναι P. rectius.

V. 159. Ἐρεψάμενοι δάφνη. Δάφνη ἐστέψαντο δι' Ἀπόλλωνα. Ἐχρῶντο δὲ τῇ στέψει τριχῶς, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τιθέμενοι τοὺς στεφάνους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς τριμεροῦς ψυχῆς. Ἄλλως. Στεψάμενοι δὲ ὑπεράνω τῶν μετώπων δάφνη τὰς κεφαλὰς· ἐξ ἧς δάφνης [τῇ καὶ τῇ, δηλονότι ἐκ διαφόρων μέρων] ἀνημμένα ἦν τὰ σχοινία τῆς νέως. Οὐ ποιητικῶς δὲ ἀνέπλασε τὴν δάφνην ὁ Ἀπολλώνιος, ἀλλ' ἔστιν ὄντως ἐν τῷ τόπῳ δένδρον δάφνης εὐμέγεθες, ὥς φησιν Ἀνδροίτας^{z)} ὁ Τενέδιος ἐν τῷ Περίπλῳ τῆς Προποντίδος, παριστορῶν, ὅτι Ἀμυκος μὲν καλεῖται τὸ χωρίον, ἔχει δὲ ἐποίκια καὶ νῦν, διέστηκε δὲ τοῦ Χαλκηδονίου Νυμφαίου σταδίους πέντε. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ποντικῶν ἡρώων (αὐτόθι) φησὶν εἶναι Ἀμύκον ἐκεῖ· καὶ εἴ τις ἐκ τῆς δάφνης κλάδον λάβοι, εἰς λαιδορίαν ἀνίστησι.

V. 161. Συνοίμιον. Συνώδιον. Οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή. [Νῦν δὲ τὸν ἐπινίκιον λέγει.]

V. 162. Περί δέ σφιν ἰαίνετο. Διεχέετο ἡ ἀκτὴ. Καθ' ὑπερβολὴν· καθ' ὃ μυθεύεται ὁ Ὀρφεὺς κηλεῖν καὶ τὰ ἄψυχα. (Ἰδὸν δὲ ἐπινίκιον τῷ Ἀπόλλωνι.)

V. 163. Θεραπναῖον δὲ ἀπὸ μέρους, τὸν Λάκωνα. Θεράπναι γὰρ τόπος τῆς Σπάρτης. Οἱ δὲ, πόλιν. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, τόπον ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

V. 165. Ἐκ περράτων. Ἐκ τοῦ ὑπερορίζοντος^{a)} ἡμισφαιρίου.

V. 168. Ἀνὰ Βόσπορον. [Βόσπορόν φησι τὸ μεταξὺ Χαλκηδόνης καὶ Βυζαντίου διάστημα.] Βόσπορος ὀνομάζεται διὰ τὸ δοκεῖν τὴν Ἰῶ βοῦν οὖσαν διαπορεύεσθαι τὸ ἀπὸ Βυζαντίου καὶ Χαλκηδόνης διάστημα (σταδίων ἐστὶ τοῦτον τὸν τόπον, *) ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν διαβαίνουσιν. Ἡ διὰ τὸ πάντας τοὺς στενοὺς πορθμοὺς βοσπόρους καλεῖσθαι. Ἐνιοὶ δὲ φασί, τοὺς ἐπὶ τοῦ στόματος οἰκοῦντας τοπαλαιὸν, εἴ ποτε ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνύντας καὶ βόας ἐπιζεύξαντας, ἐπὶ τούτων διαπεραιουῖσθαι· ὅθεν καὶ ὠνομάσθαι τὴν θάλασσαν. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Βόσπορος τῆς Σκυθικῆς, Κιμμερικὸς προσαγορευόμενος, διὰ τὸ Κιμμερίους, ἔθνος Σκυθικόν, περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους. Οἱ δὲ φασὶ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης στενὸν καὶ ἐπίμηκες, ἐμφορὲς τῷ κατὰ τὸ Βυζάντιον Βοσπόρῳ. Ἄλλως. Περί τοῦ Βοσπόρου ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφις^{b)} μὲν γὰρ φησὶν ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα^{c)}, ὥς ἄρα Φρύγες διαπλευσάσαι βουλόμενοι τὸν πορθμὸν, κατεσκέυσαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προτομὴν ταύρου [καὶ, ὥς εἰπεῖν, ταυροπρόσωπον]· διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἶδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος Βόσπορον. Ἐφορος δὲ φησὶν ἡρπᾶσθαι τὴν Ἰῶ ὑπὸ Φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον· ἀνθ' ἧς τὸν βασιλέα

z) Ἀνδρότας P. a) ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα P. b) Νύμφαιος P. c) Εὐφορίωνα legit Reines. ad Daum. epist. LXXXV. p. 215.

τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον· τετελευτηκότος δὲ ἐκείνου, περιῖναι αὐτοὺς παραδεικνύντας [τὸν ταῦρον πᾶσι], καθὼ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον· τὸν δὲ τόπον προσηγορεῦσθαι, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἐπλευσαν, Βόσπορον. Οἱ δὲ, καθὼ ὁ Φρίξος ἐπὶ κριοπρώρου^{d)} σκάφους ἐπλευσεν. Δύο δὲ εἰσι Βόσποροι, Κιμμέριος καὶ Θράκιος, ὁ πάλαι Μύσιος καλούμενος.

V. 169. Ἠλιβάτω. Ἠλίβατον ὄρος φησὶν, ἀφ' οὗ ἀλιτεῖν ἔστι τῆς βάσεως, διὰ τὸ ὕψος· τοῦτ' ἔστιν, ὑψηλὸν καὶ ἀπρόσβατον.

V. 170. Ἐπαΐσσοντι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθισομένου, ἢ ἐφορμήσονται.

V. 173. Ἀλλὰ τόγ' ἔμπης. Ἀλλὰ, καίπερ οὕτω μέγα καὶ λάβρον ὑπάρχον τὸ κῆμα, ὁμαλίζεται [ἢ πραῦνεται], εἰ ἀγαθοῦ κυβερνήτου τύχοι.

V. 177. Ἀντιπέρην γαίην Βιθυνίει. Λιτταί εἰσι Βιθυνίαι· ἡ μὲν, ἐπὶ τῆς Εὐρώπης· ἡ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας. Καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης περὶ Σαλμυδησσὸν κεῖται ἐπὶ τῆς Θράκης· ἡ δὲ ἑτέρα καθήκει ἐπὶ τὸν Βόσπορον καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. Ἔστι δὲ καὶ τρίτη Βιθυνία νῆσος περὶ τὸν Πόντον^{e)}, ἐν ᾗ ἔστιν Ἀπόλλωνος ἱερόν^{f)}. Ἔστι δὲ ἀμφίβολον, εἰς ποίαν Βιθυνίαν φησὶν, ἀμφοτέρων οὖσων ἐπὶ τὸ πέραν. Ἀμεινον οὖν τὴν περὶ τὴν Εὐρώπην Βιθυνίαν λέγειν. Τῇ γὰρ ἐπιούσῃ (φησὶν) ἡμέρᾳ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τὰ ἀπόγεια ἔδησαν, ὥς δῆλον, ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ γὰρ ὁ Φινεύς (ὥς οἱ πλείστοι) ἐπὶ τοῦ Σαλμυδησσοῦ λέγεται ὠκηκέναι, ὅς ἐστι τῆς Θράκης, κατὰ τὰ ἀριστερὰ μέρη τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Ἄλλως. Οὐκ ἐν τῇ πέραν Βιθυνίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Θράκης· ἥτις ἔστι τῆς Εὐρώπης, ὥς ἀποδέδεικται, ἐνθα Φινεύς ὤκει.

V. 178. Ἀγηνορίδης. Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἔστιν, ὥς Ἑλλάνικος. Ὡς δὲ Ἡσίοδος φησὶν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης, καὶ Ἀντίμαχος, καὶ Φερικύδης φησὶν. Ἐκ γὰρ Κασσιεπείας τῆς Ἀράβου Φοίνικι γίνεται Κίλιξ, καὶ Φινεύς, καὶ Δόρυκλος^{g)}. Ὁ δὲ Ἀτύμινος^{h)} κατὰ μὲν ἐπὶ κλησιν, καὶ αὐτὸς τοῦ Φοίνικος· ταῖς δὲ ἀληθείαις, τοῦ Διός. Ἐνιοι δὲ (αὐτὸν) ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ βασιλεῦσαι ἱστοροῦσιν [τὸν Φινέα], ἥτις ἔστι τῆς Ἀσίας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Ἀγηνορίδην δὲ εἶπε τὸν Φινέα, καθὼ Ἀγήνορος ἔστι παῖς. Ὁ δὲ Ἡσίοδος τοῦ Φοίνικος αὐτόν φησι τοῦ Ἀγήνορος.

Πηρωθῆναι δὲ λέγουσι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἥλιου, ὅτι πολυχρόνιος εἴλετο μᾶλλον εἶναι ἢ βλέπειν.

Ἐνιοι δὲ ἀπίθανον οἶονται, τσαύτας γενεὰς ἐξηκέναι Φινέα, ὥστε τοῦ Φοίνικος ὄντα υἱὸν μέχρι τῶν Ἀργοναυτῶν διαρκέσαι, καὶ ἕτερον τοῦτον φασὶ τὸν Φινέα, ἑβδομον ὄντα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, πρὸς ὃν ἀπήντησαν οἱ ἥρωες. Πηρωθῆναι δὲ αὐτόν,

d) κριοπρωώπου P. e) τόπον g) Δόρυκλος P. h) Ἀτυμνος P.
P. f) Haec vulgo infra post εἰσ- Ἀτύμνιος Apollodoro III, 1, 2. cf.
πλέοντι male repetita, ibi deleui. Salmas. ad Solin. p. 121, A.

ὅτι ἐπεβούλευσε Περσεΐ. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν, "Ωριυθον καὶ Κράμβιν ¹⁾, πεισθεὶς διαβολαῖς Δίας τῆς αὐτῶν μητρονιάς. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος φησὶ πηρωθῆναι αὐτὸν, καὶ πρὸς τῶν Ἀρπυιῶν κακῶς πάσχειν, ὅτι ἀνέδην πᾶσι καὶ διαβρόχην ἐμαντεύετο. Φησὶ γάρ·

— — — οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ.

V. 181. Οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο. Οὐδὲ ἐλάχιστον τοῦ Διὸς αὐτοῦ ἐπεστρέφετο, τὰ θεῖα ἐνθυμήματα πᾶσιν ἐμφαίνων. Λέγων γὰρ πάντα τὸν νοῦν τοῖς ἀνθρώποις, οὐδεμίαν χρεῖαν αὐτοῖς τῶν θεῶν κατελίμπανεν.

"Οτι δὲ ἤρχεν ὁ Φινεὺς μέχρι τοῦ Βοσπόρου Θρακῶν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰσὶ δὲ οὗτοι Βιθυνοί τε καὶ Παφλαγόνες, Φερεκύδης ἐν τῇ 5 φησί.

Πεπηρωσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλας Ἡοίαις, ὅτι Φρίξω τὴν [εἰς Σκυθίαν] ὁδὸν ἐμήνυσεν· ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ ^{k)}, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν.

Παῖδας δὲ αὐτοῦ φασὶ γενέσθαι ¹⁾ Μαριανδυνὸν καὶ Θύνον· καὶ ἀπὸ μὲν Θύνου Θυνηίδα, ἀπὸ δὲ Μαριανδυνοῦ Μαριανδυνίαν προσαγορευθῆναι λέγουσιν.

V. 185. Ὀνειάτα δὲ φησι τὰ σιτία καὶ βρώματα.

V. 191. Μυδαλέην δὲ, τὴν μυσαράν.

V. 192. Μὴ καὶ λευκανίην. Οἱ μὲν τὸ ἀπηρητημένον τοῦ γαργαρεῶνος ἀπέδωκαν· Ἀμερίας δὲ, τὸν λαιμὸν καὶ τὸν βρόγχον.

V. 195. Ἐπήϊσεν. Ἀντὶ τοῦ ἦσθετο.

V. 196. Θέσφατον δὲ, τὸ εἴμαρμένον.

Ὡν οἱ ἰόντων. Ὡν ἐλθόντων, εἴμαρτο αὐτῷ ἐκ Διὸς ὄνασθαι τῶν ἐδεσμάτων, ὧν προσφέροιτο.

V. 197. Ἀκήριον. Ὡς ἄψυχον ὄνειράτιον. Διὰ τὸ καταλεπτύνθαι ὑπὸ τῆς νόσου.

V. 198. Ρικνοῖς. Ἀντὶ τοῦ ῥυσσοῖς.

V. 200. Πίνῳ τέ οἱ. Τῷ δὲ ῥύπῳ ὁ αὐσταλέος καὶ κατεσκληκῶς αὐτοῦ χρώς ἐρῥυπαίνεται.

V. 201. Τὴν δὲ σὺν συναπτέον τῷ ἔεργον, ἔν' ἧ, οἱ ῥινοὶ δὲ μόνοι ξυνεῖχον τὰ ὀστέα αὐτοῦ.

Ῥινὸς δὲ ἐστὶ τὸ δέσμα.

V. 203. Κάρος. Κάρος δὲ αὐτὸν κατέσχευ, τουτέστι σκότωσις.

V. 204. Τὴν δὲ γῆν διὰ τὴν σκοτοδινίαν ὥήθη φέρεσθαι. Ὡσεὶ εἶπεν, ὅτι ὥήθη τὴν γῆν ἐπικεῖσθαι ἑαυτῷ.

V. 205. Ἀβληχρῷ. Ἀσθενοποιῷ. Ἡ ἀσθενεῖ, κατὰ στέρησιν τοῦ βληχροῦ. (Ὁ δὲ νοῦς, ὑπὸ τῆς λεπτῆς ἐκείνης διὰ τὴν σκότωσιν καταφορᾶς ἔκειτο ἄφωνος.)

i) Ὁαρθον καὶ Κράμβην P. Vid. γων P. 1) φησὶν αὐτῷ γενέσθαι ad v. 140 et 238. k) τῶν Καταλό- Ἡσίοδος P.

Κώματι δὲ, ὕπνω, ἐκλύσει. Καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἀπο τοῦ κοίμημα, ὡς οἴμημα, οἶμα, καὶ δώμημα, δῶμα, καὶ τροπῇ τῆς οἰ διφθόγγου εἰς ὦ, κῶμα.

V. 206. Περισταδόν. Ἀντὶ τοῦ, περιέστησαν συναθροισθέντες ἐπ' αὐτόν.

V. 207. Καὶ ἔταφον, ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγησαν.

V. 207 sq. Ἐξ ὑπ' αὐτοῖο στήθεος. Οἶον ἐξ ἄκρου καὶ [οὐκ] ἐκ βάθους, διὰ τὴν ἀσθενεῖαν ἀναπνεῖν τε καὶ λαλεῖν οὐ δύναμενός.

Τὸ δὲ μόλις οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ τῆς νόσου σφοδρὸν καὶ μέγα αἰνίττεται.

Διονύσιος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἡρακλέους, ἰδόντος τοὺς [Φινέως] παῖδας ἐν ἐρημίᾳ, καὶ μαθόντος, ὅτι ὑπὸ Φινέως ἦσαν ἐκβεβλημένοι κατὰ διαβολὴν Σκυδικῆς γυναικὸς, ἣν γεγαμήκει ὁ Φινεύς, παραιτησάμενος Κλεοπάτραν. Γεγόνει δὲ τοῦ Φινέως καὶ πρεσβύτης κατήγορος παρὰ τῷ Ἡρακλεῖ. Διόπερ Ἡρακλῆς ἀναιτίλους εὐρὼν τοὺς παῖδας, κατήγαγεν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. Φινέα δὲ ἀνθιστάμενον^{m)}, καὶ θελήσαντα καταποντίσαι τὸν ἕτερον τῶν παίδων, λακτίσας ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν.

Ἰστρος δὲ φησι, τὸν Αἰήτην γνόντα, ὅτι τοὺς Φοῖβου υἱοὺς εἶη σεσωκῶς ταῖς μαντείαις, καταράσασθαι αὐτῷ, τὸν δὲ Ἥλιον ἐπακούσαντα πηρῶσαι.

V. 212. Τρεῖς ἀτρεκέως. Λεῖπει τὸ ἔστί.

Ὁ δὲ ὁ λόγος, Ἔτι μοι νόος διὰ τῆς ἐμῆς μαντείας ἕκαστα οἶδεν. Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τέχνην ἐπαγγελλόμενος, λέληθεν ὡς αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν παρακαλεῖ.

V. 213. Χάριν νύ τοι ὦ ἄνα. Ἀναφέρω σοι χάριν, καίπερ ὦν ἐν κακοῖς.

V. 214. Ὁ καὶ ἐναντιωματικός, ἀντὶ τοῦ καίπερ.

V. 215. Ὅτις ῥίγιστος. Ὅστις φοβερός ἐστὶ τοῖς ἀμαρτάνουσιν εἰς ἱκέτας.

Κυρίως δὲ πρὸς τὰ ὑποκείμενα, οὐ ξενίου Διὸς, ἀλλ' ἱεσίου μέμνηται, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὡς ἱκέτης ἐστὶ τῶν ἡρώων διὰ τὴν κατεπείγουσαν χρεῖαν.

V. 216. Φοίβου τ' ἄμφι. Τοῦτο ἢ ὡς μάντις, ἢ ὡς αἴτιον τοῦ πλοῦ τὸν θεὸν γεγονότα φασίν.

V. 218. Χραίσμετέ μοι. Βοηθεῖτέ μοι. Τὸ γὰρ χραίσμεῖν Κλιτόριοι λέγουσι τὸ ἐπαρκεῖν. Ἀπὸ βαρυτόνου δὲ κέκλικε τοῦ χραίσμω, ὡς βαίνω, βαίνετε. Τὸ γὰρ περισπώμενον, χραισμεῖτε. Ἄλλως. Τὸ χραισμεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ παραινεῖν λαμβάνουσι Κλιτόριοι· κοινῶς δὲ τὸ βοηθεῖν.

V. 221. Ἀμήρυτον. Γράφεται καὶ Ἀμήρυονⁿ⁾· τοῦτ' ἔστιν, ἀτέλεστον καὶ διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον. Ἡ τὸ τέλος

m) Sic P. Vulgo ἀνιστάμενον. n) Ἀμήριον P.

μὴ ἔχον. Λέγει δὲ τὸ θάνατον μὴ ἔχον. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων.

V. 222. Πρὸς δ' ἔτι ^ο) πικρότατον. Πλέον τὸ πάθος ποιῆσαι βουλόμενος, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πάθους ἤρξατο. Ὁ δὲ νοῦς, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις κακοῖς πικρότατον ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ἐπικρέμαται.

V. 224. Ἀφράστοιο δὲ, ἀνεπιγνώστου, ἀπροοράτου, ἀδήλου.

(V. 225. Ἀλλὰ κε ρεῖα. Οὕτω ταχέως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρχονται.)

V. 226. Κακῶς δὲ τὸ ἐὶν τέθεικεν, ἀντὶ τοῦ ἐμὸν εἰπῶν ^ρ). Μεμηλώς. Φροντίζων. Τοῦτο δὲ δαιμονίως εἶπεν· οὐ γὰρ ἔφη εὐωχούμενος, ἢ ἐσθίων, ἀλλὰ μόνον, φροντίδα τροφῆς ἔχων, ἵνα τὸ πάθος ἐπάρῃ.

V. 231. Ἐληλάμενον. Ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον.

Ὁ ἀδάμας δὲ καὶ [λίθος καὶ] στερεοῦ σιδήρου εἶδος.

V. 232. Ἀλλὰ με πικρὴ ^γ). Ἡ πολυβλαβής. Τοῦτο δὲ πρὸς πλείονα ἔμφασιν· οἶονεῖ, οὐ μόνον φέρειν τὴν ὁδμὴν, ἀλλὰ καὶ ἐδραίως μένειν, διὰ τὸ τυφλώττειν καὶ διὰ τὸ δεῖσθαι πάντων τροφῆς.

V. 234. Τὰς μὲν θέσφατον. Τὰς Ἀρπυίας. Τῷ δὲ θέσφατον σφόδρα ἀναγκαιῶς ἐχρήσατο, ὥσπερ εἰ καὶ κατὰ ἀνάγκην ὑπὸ τῶν Βορεαδῶν ἀναιρεθῆναι.

V. 235. Οὐδ' ὀθυεῖοι. Οὐκ ἀλλότριοι δὲ ὄντες μοι βοηθήσουσιν. Ὅτι δὲ ἡ συγγένεια προθυμοτέρους πάντας πρὸς τὰς εὐεργεσίας ποιεῖ, καὶ Εὐριπίδης φησὶν·

Ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἶε.

V. 238. Τῶν δὲ κασιγνήτην. Κλεοπάτρα Βορέου καὶ Ὠριθυίας θυγάτηρ, ἀδελφὴ τῶν περὶ Ζήτην καὶ Κάλαϊν, ἣν ἔγημεν ὁ Φινεύς. (Γεγόνασι δὲ αὐτῶν παῖδες Ὠριθυος καὶ Κράμβις.)

V. 241. Περὶ δ' αὖτε δύω. Ἴσως διὰ τὴν συγγένειαν τοὺς Βορεάδας πλέον οἰκτελεῖν φησὶν.

V. 243. Ἀσχαλόωντος. Δυσφοροῦντος.

V. 244. Στυγερόν σημαίνει μὲν καὶ τὸ μισητόν καὶ τὸ ἐπιφοβόν· ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὸ ἐλίπονον.

V. 246. Ἡ ῥα θεοὺς ὀλοῇσιν. Ἄρα εἰς τοὺς θεοὺς ἡσέβησας καὶ ἡμαρτες, ἀφραδία ἢ κακοτροπία τινί. Γράφεται γὰρ καὶ ἀτροπίησι· τοῦτ' ἔστιν, ἐκτραπείς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ· παρὰ τὴν ἀτραπὸν, ἣ ἔστιν ὁδός.

V. 247. Τὸ δεδαώς, τὸ μαθεῖν μᾶλλον ἢ τὸ διδάσκειν σημαίνει. Διὰ γοῦν τὸ μαθεῖν σε (φησὶ) τὴν μαντικὴν καὶ μαντεύεσθαι παρὰ τὴν τῶν θεῶν γνώμην, ἡμαρτες εἰς τοὺς θεοὺς.

V. 248. Ἀτύζεται. Ἀντὶ τοῦ φοβεῖται [καὶ ταραττεται].

ο) δέ τι Ρ. ρ) Τὸ δὲ ἐμὸν φεται δὲ καὶ ἐὶν. γ) δαίτη ἀντὶ τοῦ τὸν ἐμάντοῦ νοῦν. Γρά- add. Ρ.

V. 249. Εἰ δ' ἤ. Εἴπερ παρέθετο ἡμῖν ταύτην τὴν τιμὴν ἀπαραιτήτως τὸ δαιμόνιον, ὥστε σοὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λόγος καθ' ὑπερβατόν, ἢ οὕτως, ἅμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύξε-ται. ἱεμένοιισι χροισμεῖν· ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἀθανάτων ἐνιπαῖ, εἰ δ' ἡ πρόχυν γέρας τόδε πάρε-θετο δαίμων. (Ἄλλως. Ἡμεῖς δὲ, εἰ ὄντως ἔχομεν παρὰ τοῦ δαιμονίου τὸ γέρας, δεδοίκαμεν, μὴ ἄρα χαλεπήνῃ τὸ θεῖον.)

V. 253. Θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι. Ὅτι γὰρ τὸ τοῖς ἀσεβέσι βοηθεῖν εἰς τοὺς θεοὺς, ἔχει ἀσέβειαν, καὶ Εὐριπίδης φησὶν·

Ὡς οὖν ἂν ἴδῃς ^{τ)}, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
μὴ πρᾶσσ' ἐναντία ^{ς)}, ὠφελεῖν τοῦτον θέλων.

Ἀσεβὴς γὰρ τις εἶναι δοκεῖ [τῷ Τυνδαρέῳ] (παρ' αὐτῷ) ὁ Ὀρέστης.

V. 254 sq. Κενὰς ^{ι)} γλήνας ἔφη τοὺς κενούς καὶ τυφλοὺς ὀφθαλμούς.

V. 257. Ἴστω Λητοῦς υἱός. Τὸν ὄρκον εἴληφε παρὰ τοῦ ποιητοῦ ^{α)}.

Οὐ ^{ν)} μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον.

Ἐπέβαλλε γὰρ μάντει εἰς πίστιν ἄγοντι, τὸν προστάτην αὐτοῦ τῆς τέχνης ὁμνύειν θεόν.

V. 259. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλάον. (Γράφεται καὶ ὀλοόν.) Κατηγοροῦσι τινὲς τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς οὐκ εὖ τὸν ὄρκον τοῦτον εἰσαγγοχότος. Ὀμνύει γὰρ καθ' ὧν κινδυνεῦσαι οὐ δύναται. Ρητέον δὲ, ὅτι ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὄρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὁμνύῃ συμφορᾶς· [Ὅμηρος ^{ω)}].

Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο.

Καὶ Δημοσθένης· Μὰ ^{ξ)} τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας ^{γ)} καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. Ἔθος οὖν ἀρχαῖον, πρῶτον θεοὺς ὁμνύειν, εἴτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφορὰς. [Ὡστε οὐκ ὀρθῶς ἐπιλαμβάνονται λέγοντες, ὅτι ὁμνυσι καθ' ὧν οὐδεὶς ἔστι κίνδυνος. Οὐ γὰρ, ὥσπερ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὁμνυμεν, οὕτω καὶ κατὰ συμφορᾶς. Ἐκείνους γὰρ ἦν μὴ εὐορκῶμεν, τὴν ἀπώλειαν ὁ ὄρκος ἐμφαίνει τῶν ὀφθαλμῶν. Οὗτος δὲ τὴν συμφορὰν ὁ ὄρκος προστίθῃσι, δι' ἧς αὐτός τε ὁ ὄρκος περιπαθέστατος γίνεται, καὶ ὁ ἀκροατὴς εἰς οἶκτον ἐφέλκεται.]

Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλάον νέφος. Φησὶ τὸ τυφλὸν νέφος, καὶ ἡ ἐπικειμένη μοι ἀχλύς. Ὡστε τὸ ἀλάον οὐ παθητικῶς, ἀλλ' ἐνεργητικῶς μόνον κεῖται. Οὐ γὰρ τὸ τυφλόν, ἀλλὰ τὸ τυφλωσιν ἐμποιοῦν σημαίνει.

V. 260. (Οἷ μὴ δ' οἷδε. Οἷ μὴδὲ οὗτοι ὡς ἐπιόρκω εὐμενεῖς εἶησαν.) [Τπένερχε δὲ δαίμονας τοὺς καταχθονίους φησὶ θεοὺς. Οὗτοι οὖν, φησὶν, μὴ εἶεν ἐμοὶ εὐμενεῖς θανόντι ὧδε, ἥγουν ἐπιόρκως.] Ἰαρὰ τὸ Ὀμηρικόν ^{ζ)}.

Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπιόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν.

τ) εἰδῆς P. s) ἐναντί' P. t) κα-
νιὰς P. u) ll. I, 36. v) καὶ P. w) Od.

XX, 339. x) Ναὶ μὰ P. y) κιν-
δυνεύσαντας P. z) ll. XIX, 264.

V. 263. Κουρότεροι. Τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται τὸ κοῦροι. Καὶ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν, νεώτεροι εἶσιν, ἀντὶ τοῦ νέοι. Καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ^{a)}).

Δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα,
ἀντὶ τοῦ δεξιάν.

Πεπονήατο. Πρὸς τὴν τῶν νέων σπουδὴν καὶ ταχυτῆτα τὸ πεπονήατο· οἷον ἐνεργῶς ἐποιοῦν, ἡτοίμαζον.

V. 264. Ἐλώριον δέ, ἀναίρεμα, ἄρπαγμα. Ἡ βρωμα.
Λοίσθιον δέ, ἔσχατον.

V. 265. Τὸ δὲ ἐπεσσυμένας [ἀντὶ τοῦ σπευδούσας] πρὸς τὴν ἀθρόαν πτῆσιν τῶν Ἀρπυιῶν εἴρηται.

V. 267. Ἀδευκέες. Ἀπροσδόκητοι. Ἡ πικραί. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ.

V. 268. Ἀπρόφατοι. Ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατοι, ἀπροφάσιστοι. Οἷον, ἄνευ προφάσεως καὶ ἐποχῆς καὶ ὑπερθέσεως· παρόσον τοῖς προφασιζομένοις παρέπεται ὑπερθεσις.

V. 269. Κλαγγῇ μαιμώωσαι ^{b)}). Ὡρμων μετὰ κλαγγῆς ἐπιθυμοῦσαι τῆς τροφῆς. Τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων ἄρπακτικῶν· καὶ γὰρ ἐκεῖνα πρὸ τῆς ἄρπαγῆς κλάζειν φιλεῖ.

V. 270. Καὶ τὸ μεσσηγὺς κατὰ ἀθρόαν ἐπίπτῃσιν κατὰ τάχος ἀναφέρεται.

V. 271. Καταβρώξασαι. Καταφαγοῦσαι. Ἀπὸ τοῦ βιβρώσκω κατενεχθέν.

Ἔπ' ἐρ πόντοιο. Ὅτι διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ Σικελικοῦ αὐτὰς ἐδίωκον, Φερεκύνδης ἐν ἔκτῃ φησί.

(V. 274. Φάσγαν' ἐπισχόμενοι. Τὰ ξίφη ἐν χεροῖν ἔχοντες, παραπλησίως ἔτρεχον ὀπίσω αὐτῶν.)

V. 275. Ἀτὰρ Διὸς οὐκ ἂν ἐπέσθην. [Ὁ ἀτὰρ ἀντὶ τοῦ γὰρ κεῖται.] Οὐ γὰρ ἂν (φησί) χωρὶς τοῦ Διὸς ταῖς Ἀρπυίαις ἠκολούθησαν.

V. 276. Ἐπεὶ Ζεφύροιο. Ἦτοι ταχίονες τῶν πνοῶν τοῦ Λιβός. Ἡ, εἰς τὰς πνοὰς ἔτρεχον, ὡς Ἡσίοδος φησίν. Ἐπεὶ πάντοτε αἱ Ἀρπυιαι καὶ τὰς τοῦ Ζεφύρου ἀέλλας παρεπέτοντο, εἵποτε εἰς τὰ τοῦ Φινέως ἔρχοιντο, ἢ ἐκεῖθεν ὑπαναχωροῖεν. Ἄλλως. Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί, πνοῶν εἰσὶ ταχύτεραι. Συμβαίνει μὲν γὰρ τὴν πνοὴν παρατετάσθαι καὶ βραδύνειν· ἢ δὲ ἄλλα ταχύτερα καὶ κουφοτέρα ἐστὶ τῆς πνοῆς. Εὐλόγως δὲ τοῦ Ζεφύρου ἐμνήσθη. Ταχύτατος γὰρ ἐστὶν ὁ Ζέφυρος τῶν λοιπῶν ἀνέμων, ὡς καὶ Ὅμηρος ^{c)}).

Νῶϊ δὲ ^{d)} καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
τόν περ ἐλαφρότατον φάσ' ἔμμεναι ^{e)}).

V. 279. Ἡὲ πρόκας. Ζῶόν τι ὅμοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός. Διονύσιος δὲ φησιν ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κνήσεσι ^{f)} τὰς

a) II. XIV, 137. b) μαιμώωσαι Etymol. M. p. 689, 17, ubi hic totus P. c) II. XIX, 415. d) δὲ om. P. locus exscriptus est. e) φασὶν ἔμμεν P. f) κτήσεσι

ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι, πρόκας. Ὅθεν καὶ Προκόννησος, ἐπεὶ καὶ ἐν ταύτῃ πληθύνουσιν ἐλάφοι. Οἱ δὲ Προκόννησον λέγουσιν εἰρησθαι ἀπὸ τῆς προχόου, ἣν ἔχουσα τοῖς Μιλησίοις ἀπήντησεν ἡ παρθένος, ὅτε τὴν ἀπαικίαν ἐστέλλοντο. Οἱ δὲ Προκόννησον ἐτυμολογοῦσι, καθὸ πρότερον ^{g)} οὔσα νῆσος προσεχώσθη. Ὑπὸ τινῶν δὲ Προκόννησος καὶ Ἐλαφόννησος ^{h)} ἐκλήθη. Φιλητᾶς δὲ φησι πρόκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρώτως τικτούσας, οἷον πρωτοτόκους ¹⁾.

V. 280. Τυτθὸν δέ. Μικρὸν δὲ ἀποθεν μετὰ διαστάσεως ἔτρεχον.

V. 281. Μάτην ἀράβησαν. Προσδοκῶντες αἰεὶ διὰ τὸ σφόδρα ἐγγὺς εἶναι, καὶ δάκνειν καὶ ἐπιψαύειν δοκεῖν.

V. 283. Ἐπέχραον ἥλιθα. Πολλάκις, φησὶν, ἐθελήσαντες αὐτὰς πληῆσαι, μάτην ἐπήνεγκαν τὰς χεῖρας.

V. 284. Ἀέκητι θεῶν. Τὸ παρὰ γράμην τῶν θεῶν σημαίνει. Οὐ γὰρ ἦν μόρσιμον αὐτὰς ἀποθανεῖν.

V. 285. Πλωτῆσι. Πλωτᾶς φησι νήσους, ἥτοι πάσας ἐπιθετικῶς καλῶν, διὰ τὸ περικεχύσθαι καὶ κλείεσθαι ^{k)} ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἢ ἰδίως ταύτας φησὶ πλωτᾶς, ἐν αἷς ὑπὸ τῶν Βορεάδων [αἱ Ἀρπυῖαι] κατελήφθησαν, κατὰ τὸ ¹⁾ μυθολόγημα οὕτω κληθείσας. Σχεδὸν δὲ οἱ ποιηταὶ οὕτως αὐτὰς ὀνομάζουσιν. Εἰς δὲ ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει. Ταύτας δὲ ὁ ποιητὴς Καλυδνᾶς νήσους καλεῖ· εἰ καὶ Λυκόφρων ἄλλας νήσους καλεῖ Καλυδνᾶς.

(V. 286. Εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις. Ἄλλοι τὸν Ἑρμῆν φασίν. Ἀστείως δὲ ταύτῃ τῇ θεῷ τὸ κωλύσαι τοὺς Βορεάδας δίδωσιν, ἥτοι ὅτι ἄγγελος, ἢ ὅτι τῶν Ἀρπυιῶν ἀδελφή.)

V. 292. Ὀπιδνοτάτη. Τιμία, καὶ ἐπιστροφῆς ἀξία. Παρὰ τὴν ὀπίδα καὶ ἐπιστροφὴν.

Ῥιγίστη δέ, φρικτή. Διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐπιόρκους.

V. 296. Στροφάδας φησὶ κεκληῖσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοῦπίσω· λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου. [Οὕτω γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ Λυδῇ περὶ αὐτῶν μέμνηται.] Οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκληῖσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ἠῦξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται.

V. 297. Πάρος Πλωτᾶς καλέοντες. Αἱ Πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες. Μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ.

Ὅτι δὲ ἠῦξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ (στραφέντες) [καταλαβεῖν αὐτὰς,] λέγει καὶ Ἡσίοδος·

Ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην ^{m)} Αἰνῆϊα ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου ⁿ⁾ Διὸς

g) οὐκ add. P. h) Ἐλαφρόνησος P. Ἀδελφόννησος Etymol. i) πρωτοτόκας Etymol.

ρικλύζεσθαι P. l) τι P. melius. m) οἱ εὐχέσθην P. n) Αἰνῆϊου P.

ξερόν ἐστιν· οὐ μνημονεύει καὶ Λέων ἐν Περίπλῳ, καὶ Δημοσθένης^{ο)} ἐν τοῖς λιμέσιν.

Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, [καὶ οἰκείως αὐτῇ τὸ κωλύσαι ἀποδίδωσιν, ἢ διὰ τὸ ἄγγελον εἶναι, ἢ διὰ τὸ ἀδελφὴν τῶν Ἀρπυιῶν.] Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

Αἱ δὲ Πλωταὶ νῆσοι κεῖνται ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει.

V. 299. Κευθμῶνα. Κοιλάδα τῆς Κρήτης κατέδυσαν. Τοῦτο δὲ φησὶ καὶ Νεοπτόλεμος ὃ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας. Καὶ Φερεκύδης ἐν 5^{p)} φησὶν, εἰς τὸ σπέος αὐτὰς φυγεῖν τῆς Κρήτης, τὸ ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Ἀργινοῦντι.

[V. 300. Τὸ δὲ μεταχθονίη γράφεται καὶ μεταχρονίη. Καὶ σημαίνει ἑκατέρως τὴν μετέωρον.]

V. 302. Φοιβήσαντες. Τὸ θυπαρόν σῶμα καθάραντες. Φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρὸν. Ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Εἶπε γὰρ,

πίνω δέ οἱ αὐσταλέος χρώς.

Ἀπεσκληκῶς τῷ θύπῳ ἐτύγχανε. Φοιβήσαντες οὖν, λαμπρύναντες, καθάραντες.

Ἐπικριδόν. Ἀντὶ τοῦ, ἐπικρίναντες ἱερεῖον ἔθυσαν.

V. 306. Ἀρπαλέως. Ἀδηφαγῶν^{q)} ἥσθιεν, ἴσον ὀνείρου ἡδονὴν ἔχων· μὴ πιστεύων μηδὲ νῦν, εἰ εὖωχεῖται, δι' ἃ πέπονθεν, ἀλλ' ὥσπερ ὀνείρατα εἶναι δοκῶν.

V. 308. Ἐγρήσσοντες. Ἐγρήσσειν, τὸ ἐγρηγορεῖν.

Μένον. Προσεδέχοντο.

V. 310. Πείρατα. Ἄ δεῖ αὐτοὺς διαπεράσαι. Ἦ τὰ τέλη.

Ἄνυσίν τε. Ἀστείως καὶ καιρίως ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο. Ἄνυσαι γὰρ κυρίως τὸ μετὰ καμάτου τι ποιῆσαι.

V. 311. Κλῦτέ νυν. Τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ οὖν. Διὰ δὲ τοῦ οὖν ὥσπερ ὀφειλομένην τὴν μαντείαν αὐτοῖς ὀποδίδωσι, λέγων, ἐπακούσατε οὖν ὥσπερ τὸ χρέος ἀπολαμβάνοντες.

Οὐ μὲν πάντα. Τοῦτο δὲ φησιν, ἵνα μὴ ὕστερον ὀχλήσωσιν αὐτὸν τὸ ἀκριβὲς ζητοῦντες. Καὶ δαιμονίως τούτου τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς περιάπτει, καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ, λέγων, ὅσσα δ' ὕρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.

V. 313. Τὸ ἀσάμην ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθην κεῖται.

Ἀφραδίαν δὲ φησὶ τὴν ἀβουλίαν. Καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἐπάγει, δι' ἣν ἐλύπησε τὸν Δία.

V. 314. Χρείων ἐξείης. Μαντευόμενος πᾶσιν ἐφεξῆς καὶ τελείως. Παρατίθῃσι δὲ αὐτοῦ τὰς συμφορὰς, ἥδη δηλῶν, ὥς οὐκ ἀκριβῶς αὐτοῖς οὐδὲ ἄκρως μαντεύεται, εἶγε διὰ τοῦτο ἐβλάβη.

V. 315. Ἐπιδευέα. Μὴ τέλεια, ἀλλ' ἔτι ἐνδέοντα λόγια τοῖς ἀνθρώποις ἐκφαίνειν, ἵνα καὶ τοῦ θεοῦ χρεῖαν ἔχωσι.

Θέσφατα δὲ μαντοσύνης τὰ θεσπίσματα τῆς μαντικῆς λέγει.

ο) Leg. Τιμοσθένης ex Strab. duntur infra ad v. 532. p) ἐν τῇ γ IX p. 241. Eadem nomina confun- P. q) ἀδηφάγως P.

V. 318. *Ευνοχήν δὲ ἄλως, ὅπου στενοῦται ἡ θάλασσα. Λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου.*

(*Πέτρας μέν. Περὶ τῶν Συμπληγάδων, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ποντικοῦ στόματος ἦσαν, καὶ ὅτι Κυάναει ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χροῶμα, ἐν τῷ πρώτῳ εἴρηται.*)

Ὁ δὲ διὰ πάντων καὶ ἐκ πρώτης ἀκοῆς δεδίδσεται τοὺς ἥρωας, διὰ τε τῆς ποιᾶς χροιάς τῶν πετρῶν, καὶ διὰ τοῦ ἐν θαλάσῃ στενοῦ, ὅπερ καὶ ἐπὶ γῆς ἄγαν κινδυνῶδες καὶ φοβερόν ἐστιν.

V. 319. *Διαμπερὲς ἐξαλέασθαι. Τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ἀβλαβῆς τελέως ἐξέφυγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἡ Ἀργῶ, καίτοι Ἥρας προνοουμένης.*

V. 321. *Ἀλλὰ θαμά. Διὰ πάντων τὸ δεινὸν τοῦ λόγου ἐπαίρει, διὰ τε τοῦ μὴ ἀπλῶς συνιέναι, ἀλλὰ συνεχῶς, καὶ διὰ τοῦ ἐναντία. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν πλαγίων ἑαυταῖς συνήρχοντο, τάχα ἂν πως δυνατόν ἦν ὑποτηρήσαντα τὴν σύνοδον ἐκφυγεῖν· εἰ δὲ ἐξ ἐναντίας συνέρχονται, ἄντικρυς καὶ ὡμολογημένος ὁ κίνδυνος. Δεινοποιεῖ δὲ, καὶ τῇ ἀκοῇ ἐκπλήττει τοὺς ἥρωας, ἐπεὶ μεγάλας ἔσχε παρ' αὐτῶν τὰς εὐεργεσίας, ἵνα καὶ αὐτὸς μεγάλα αὐτοῖς καὶ δεινὰ προμηνύων, ὥσπερ ἴσος ἀντευεργέτης ὀφθῇ.*

V. 322 sq. *Κορθύεται βρασσόμενον. Μετὰ ἤχου καὶ ταραχῆς αἰρόμενον ὑπ' αὐτῶν τὸ ὕδωρ διϊκνεῖται. [Κορθύειν δὲ τὸ ὑψοῦν, ἀπὸ τοῦ κόρου κατ' ἐπένθεσιν τοῦ θ.]*

Στρηνὲς δὲ ἐστὶ τὸ ἀνατεταμένον καὶ μέγα καὶ ὄξυ καὶ διάτορον. Ὀνομα δὲ ἀντὶ ἐπιρρόγηματος κεῖται.

V. 324. *Τῷ νῦν. Διὸ νῦν, ἐπεὶ μέγας καὶ πολὺς ὁ κίνδυνος.*

Παραίφασίησι. Παραινέσεις, ὑποθήκαις.

Στυφελὴ δὲ ἡ ταραχώδης ἀκτὴ.

[V. 325. *Τὸ δὲ ἀλέγειν ἀντὶ τοῦ φροντίζειν.*]

V. 326. *Πείρειν δὲ ἐνταῦθα μὲν, τὸ διαπλέειν, καὶ διαπερᾶν, ὡς τὸ,*

— — ἀλγεινά¹⁾ τε κύματα πείρων²⁾.

ἄλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ διατρυνᾶν,

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες³⁾.

Αὐτάγρετον. Τὸ ἀνυθαίρετον δηλοῖ.

V. 327. *Τὸ δὲ ἰθύνειν⁴⁾ τὸ ὀρμαῖν σημαίνει. Οἱ δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἀμαρτάνουσιν.*

V. 328. *Οἶωνῳ δὴ πρόσθε. Τὸ ἐξῆς, οἶωνῳ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσεσθε ἐφιέμενοι.*

Πελειάς δὲ, εἶδος περιστερᾶς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν. Ὅτι δὲ ἐχρήσαντο περιστερᾶ πλεῖν μέλλοντες, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγωδουμένοις φησὶν.

Πρόσθε. Τὸ πρότερον δηλοῖ.

V. 329. *Τὸ δὲ ἐφιέναι, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἐνδιδόναι σημαίνει· ἔστι δ' ὅτε τὸ ἐντέλλεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν. Παρὰ δὲ τοῖς ῥή-*

1) ἀλγεινά P. 2) Il. XXIV, 8. 3) Il. II, 426. 4) ἰθύνειν P. recte.

τορσιν ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν. Καὶ ἔφεσις, ἢ μετάβασις. Λουκιανός· Ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὸν Δία ἔσται. Ἐφίεμαι δὲ, τὸ ἐπιθυμῶ. [Τὸ δὲ ἀπόπρο τὸ μακρὰν. Ὁ δὲ νοῦς· πρότερον δὲ πειράσασθαι ἐφίεναι οἰωνῷ πελειάδι, ὥστε πέτεσθαι, δηλαδή μεθέντες αὐτὴν ἀπόπρο καὶ μακρὰν τῆς νεώς.]

V. 330. Σόη. Ἀβλαβής.

Δίηται. Διωχθεῖη καὶ πετασθεῖη ἢ ὄρνις.

V. 332. Ἀλλ' εὖ καρτύναντες. Ἀσφαλίσάμενοι, καρτύναντες. Δωρικὸν δὲ ἔστι τὸ κατ' ἐναλλαγὴν στοιχείων διαλέγεσθαι· ὡς καὶ κραδίαν καὶ κάρτος λέγουσιν.

V. 333. Ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον. Ἡ διάνοια αὐτῇ γέγονε παρὰ τὴν ἐν ἄλλοις λεχθεῖσαν ^{v)}),

— — οὐδέ τι κῶας

αὐτόματον δώσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

V. 335. Ὅν ἡἴστον. Ὡφελιμώτερον ποιεῖτε καὶ πράττετε. Λέγει δὲ τὸ κωπηλατεῖν.

V. 336. Πρὶν δ' οὔτι θεοῦς. Πρὸ δὲ τοῦ εἰς τὸν πορθμὸν ἐλθεῖν, οὐ κωλύω ὑμᾶς τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι βοηθοῦς.

V. 341. Ὡ μέλεσι. Τοῦτο φησὶν ὡς τῶν ἡρώων μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς Ἀργοῦς· διὰ δὲ τὸ τῶν ξύλων μέγεθος, καὶ τὴν κατασκευάσασαν Ἀθηναῖς τέχνην.

Τὸ δὲ πάρεξ βαρυτόνως, ἀντὶ τοῦ χωρὶς. Συντάσσεται δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

(V. 342. Εἴ· κέ με τρεῖς τόσσον. Διὰ τοῦτο μάλιστα ὥσπερ ἐκ θεῶν τὸ κώλυμα τῆς ὁδοῦ λέγων εἶναι, πείθει αὐτοὺς ἐπαναχωρεῖν, ἵαν τι φαῦλον συμβῇ τῇ ὄρνιθι. Τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ τοὺς παρὰ τῶν ἀδίκων λόγους ὡς ἀπίστους καὶ ἀπληρώτους λαμβάνομεν, διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτῶν. Φησὶν οὖν, εἰ καὶ τρεῖς τοσοῦτον ἢ καὶ πλεον ὑπονοεῖτέ με μισεῖσθαι ὑπὸ τῶν θεῶν, ὅσον ἀληθῶς μισοῦμαι, μὴ τολμήσητε χωρὶς οἰωνοῦ παρελθεῖν.)

V. 343. Ἀνάρσιος. Σημαίνει [μὲν τὸν ἀνάρμοστον, σημαίνει δὲ] καὶ τὸν ἐχθρόν. Οἱ γὰρ ἐχθροὶ ἀλλήλοις οὐ συμβαίνουσι.

(V. 345. Καὶ τὰ μὲν ὥς κε. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἂν γένηται, καθὼς καὶ ἔστι καὶ εἴμαρται.)

V. 346. Σύνδρομα. Τὴν σύνοδον. (Διὰ δὲ τούτου πάλιν αἰνίττεται μᾶλλον, ὡς οὐ ῥαδία αὐτοῖς οὐδὲ ἀκίνδυνος ἢ ἔξοδος.)

V. 347. Αὐτίκα Βιθυνῶν. Μετὰ γὰρ τὴν Φινέως νῆσον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη ἔστι Βιθυνία παρὰ τὸν Βόσπορον. Ταχέως γὰρ ἐκπλεύσαντι τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἢ ἑτέρα πλευρὰ τῆς Βιθυνίας. Ἡ γὰρ Βιθυνία, ὡς προεῖρηται, περὶ τὸν Βόσπορον ἔστιν ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σαλμυδησσὸς Θρακῶν ἀγρίων. Ῥήβας δὲ ποταμὸς Βιθυνίας. (Ὡνομάσθη δὲ Σαλμυδησσὸς ἀπὸ τοῦ συρρέοντος εἰς αὐτὸν ποταμοῦ.) [Τὸ δὲ Μέλαινα τῆς ἀκτῆς ἔστιν ὄνομα.]

V. 348. Πλώετε. Ἐχόμενοι τῆς Βιδυνίας πλεῖτε πρὸς τὰ δεξιὰ, φυλαττόμενοι τὰς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους θηγμῖνας. Λέγοι δ' ἂν τοῦ Σαλμυδησοῦ, ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Σαλμυδησσὸν κατοικοῦντες Θρᾷκες, ἐπιτιθέμενοι διήρπαζον τοὺς παραπλέοντας.

V. 351. Κεῖθεν δ' οὐ μάλα. Ἐκ τῆς Θυνιάδος νήσου πλεύσαντες, οὐ πολὺ ἐκ τοῦ πέραν εἰς τὴν Μαριανδυνῶν ἤξετε γῆν. Τὴν δὲ Μαριανδυνῶν γῆν σὺν Γνησιόχῳ τῷ Μεγαρεῖ Βοιωτοὶ κατέσχον, ὡς Εὐφορίων ἱστορεῖ. Παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Ἀχέρων ποταμός. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχρα εἴρηται.

V. 353. Ἐνθα μὲν εἰς Ἀἶδαο. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ ὡς ἐπὶ τὸν τοῦ ἄδου ποταμὸν Ἀχέροντα καταβατή τις ἐστὶν ὁδός. Ὁ δὲ, ρεῖθρα σφοδρὰ ἔχων, διατέμνει αὐτὴν τὴν Μαριανδυνίαν, κάτωθεν ῥέων, καὶ εἰς ἄκραν αὐτὴν ἐκ τινος φάραγγος ῥέων τὰ ρεύματα εἰσβάλλει.

V. 354. Ἀκτὴ τε προβλής. Ἀκρα κατὰ τὴν Ἡράκλειαν, ἣν Ἀχερούσιον ^{ω)} καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι.

Ἡρόδωρος δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ ξενίῳ ἐκείνῃ φασὶ τὸν Κέρβερὸν ἀνῆχθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐμέσαι χολήν· ἐξ ἧς φηναὶ τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. Ἄνδρων δὲ ὁ Τήϊος ^{χ)} ἐν τῷ Περίπλῳ φησὶν Ἀχέροντα τινὰ βασιλεῦσαι τῶν τόπων, οὗ θυγατέρα γενέσθαι Δαρδανίδα. Ταύτῃ δὲ Ἡρακλέα πλησιάσαντα ἐσχηκέναι υἱὸν Ποιμένα λεγόμενον. Ἀποθανόντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς τε Δαρδανίδος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῇ Ποιμένος, τοὺς τόπους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι κατὰ τὴν Ἡράκλειαν Δαρδανίδα τε καὶ Ποιμένα.

V. 355. Δινῆεις τ' Ἀχέρων. Καὶ ὁ Ἀχέρων ποταμὸς εἰς θάλασσαν ρεῖ, διὰ μεγάλης φάραγγος τέμνων τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν. Παρὰ δὲ τὴν Ἡράκλειαν τὴν ἐν Μαριανδυνοῖς Ἀχεροντίς ἐστι καὶ στομίον σπηλιῶδες ^{γ)}, [δι' οὗ κατιέναι φασὶν εἰς τὸν ἄδην.]

V. 356. Φάραγγος δὲ, τῆς τοῦ ὄρους τραχύτητος, καὶ ὄρεινῆς κοιλάδος. Φάραγξ γὰρ ἡ ὄρεινὴ κοιλάς.

V. 357. Ἀγχιμόλου δ' ἐπὶ τῇ. Ἐπὶ τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπὶ δὲ τῇ Μαριανδυνῶν γῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παραπλέετε τὰ τῶν Παφλαγόνων ὄρη.

V. 358. Τοῖσιν τ' Ἐνετήϊος. Ἀπὸ Ἐνέτης, πόλεως Παφλαγόνων. Ὀμηρος ^{z)}.

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων. (Τούτους δὲ Κανύκωνας ἐκάλουν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν.) [Ἡ μενεδήϊος, ὁ ἐμμενετικὸς ἐν τῷ πολέμῳ.]

V. 359. Τὸν δὲ Πέλοπα Παφλαγόνα τὸ γένος εἶπεν. Ἄλλοι δὲ Λυδὸν αὐτὸν ἱστοροῦσιν. Ὁ δὲ Εὐφορίων ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις συντίθεται.

Τὸ καίπερ περισσὸν ἔχει τὸν περ. Ἀπὸ τοῦ Πέλοπος γὰρ ἐλέγοντο κατάγεσθαι οἱ Παφλαγόνες.

ω) Ἀχερουσιάδα P. χ) Ἄντρων Schaeferi. Vulgo πηλιῶδες. P. σπιδὲς ὁ Τήριος P. γ) Ex emend. λῶδες. z) Il. II, 852.

V. 360. "Εστι δέ τις ἄκρη. "Οτι ἡ Κάραμβις ^{a)} ἄκρα ὑψηλή (τε καὶ καταντικρὺ) τῆς Παφλαγονίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον, μνημονεύει καὶ "Εφορος ^{b)} (ἐν δ). Ὁ δὲ νοῦς, ἔστι δέ τις ἑξοχὴ καὶ ἄκρα ὑψηλὴ εἰς τὸ πέλαγος τείνουσα, κατεναντίον τῆς Ἑλίκης ἄρκτου κειμένη· ὑφ' ἧς καὶ αἱ τοῦ Βορέου ἄελλαι σχίζονται, τοῦτ' ἔστιν αἱ πνοαί. "Εστι δὲ ὑπερβατὸν, καὶ ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ὑπό. Ἴσως δὲ βέλτιον συνάπτειν οἰκείως· καὶ αἱ πνοαὶ τοῦ Βορέου σχίζονται, ἥτοι διαλύονται, ὑπὲρ τῆς Καραμβίδος, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω. Εἰ γὰρ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων νηνεμία ἔστιν, ὥς οἱ φυσιολόγοι ἀξιούσι, πολλῶ μᾶλλον ὑπὲρ ἐκείνας. Δι' ὃ καὶ ἐπάγει, οὕτως ἀνὰ τὸ πέλαγος τετραμμένη τῷ αἰθέρι κύρει ^{c)} καὶ προσπελάζει.

V. 366. "Αλυος ποταμοῖο. ("Αλυσ ποταμὸς Παφλαγονίας, ὃν φυλάττεσθαι ὁ Πύθιος τῷ Λυδῶν βασιλεῖ Κροίσῳ εἶπεν.) "Εστι δὲ μεταξὺ Σύρων ^{d)} τῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ Παφλαγόνων, εἰς τὸν Πόντον ἐκδιδούς, περὶ Σινώπην πόλιν.

V. 367. Τὸ δὲ ἐρεῦγασθαι τὸ μετὰ ἤχου ῥεῖν σημαίνει.

[V. 368. Λευκὰς δὲ δίνας τὰς καθαρὰς φησιν.]

V. 369. Ὑπείροχος. Ὑψηλὸς καὶ μέγας κόλπος.

V. 370. Ἐξανέχει δὲ τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ ἔκκειται εἰς τὴν θάλασσαν.

"Εοικε δὲ ὑπὸ ὀρῶν περιέχεσθαι τὸν κόλπον· καὶ διὰ τοῦτο ὑπείροχον ἔξανέχειν ἔφη τὸν ἀγκῶνα.

Μετὰ τὸν δ' ἀγγίξουσ. Μετὰ τὸν "Αλυν πλησίον ῥεῖ ὁ Ἴρις, ἐλάττω ὢν τοῦ "Αλυος κατὰ τὸ μέγεθος.

Κεῖθεν δέ. Ἐκεῖθεν προελθοῦσιν, ἀκτὴν τινα εἶναι φησὶν ἔκκειμένην εἰς θάλασσαν. Κάμψαντι δὲ αὐτὴν, κόλπον εἶναι· εἰς ὃν καταφέρεσθαι φησὶ τὸν Θερμῶδοντα ὑπὸ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν, ἐνθα ὤκησαν αἱ Ἀμαζόνες.

V. 372. Ἀπὸ τοῦ ἴημι δέ, τὸ πορεύομαι, εἴμαι παρακείμενος.

Ἐπισημῆνασθαι δ' ἄξιον, ὅτι εἰπὼν στόμα Θερμῶδοντος, ἐπήνεγκε μετοχὴν ἄρσενικὴν τὴν διαειμένος· δεικνύς, ὅτι ταυτὸν ἔστι στόμα Θερμῶδοντος καὶ Θερμῶδων.

Μύρεται. Ἀντὶ τοῦ ἐκρεῖ. Συναπτέον δέ, αὐτῷ τὸ στόμα Θερμῶδοντος κόλπῳ μύρεται.

Διαειμένος δέ, κατὰ ἀντιστροφὴν διαφερόμενος. μεθ' ὀρμῆς ῥέων. Οἶον, διὰ πολλῆς γῆς ῥέων ὁ ποταμὸς ὁ Θερμῶδων κατὰ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν εἰς κόλπον εὐδιεινὸν ἐκρέει.

V. 373. Ἐνθα δὲ Δοίαντος. Δοίας καὶ "Αλκμων, ἀδελφοί. Τίνος δὲ πατρὸς, οὐ φέρεται, ὥς φησι Φερεκύδης.

Πλησίον δὲ (φησὶ) τοῦ Δοίαντος πεδίου εἰσὶ τρεῖς πόλεις, ἐνθα κατῴκουν αἱ Ἀμαζόνες, Λυκαστία, Θεμισκύρα, καὶ Χαλυβία ^{e)}.

a) Κράμβις P. b) Sic P. re- P. d) δύρων P. e) Χαλκοβία cte. Vulgo Εὐφορος. c) κινεῖ P.

V. 375. Οἱ δὲ Χάλυβες, ἔθνος Σκυθικόν, μετὰ τὸν Θερμώδοντα· οἱ μέταλλα σιδήρου εὐρόντες, μοχθοῦσι περὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐκλήθησαν δὲ Χάλυβες ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἀρεως υἱοῦ. Μένηται αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος·

— — Χαλύβων ὥς ἀπόλοιτο γένος,
γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτὸν οἷ μιν ἔφηναν.
Σμυγερώτατοι. Ἦγουν ἐπιπονέστατοι.

V. 376. Μέλονται. Ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται.

V. 378. Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην. Γενηταία ἄκρα κυρίως οὕτω λεγομένη ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἐνθα Διὸς ξενίου ἱερόν ἐστι.

Καὶ Τιβαρηνοὶ ἔθνος Σκυθικόν, πλησιόχωροι Χαλύβων. [Οἰκοῦσι δὲ τὴν καλουμένην Γενηταίαν ἄκραν ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἐν ᾗ Διὸς ἐστὶν Εὐξείνου ἱερόν.]

V. 379. Μοσσύνοικοι δὲ, ἔθνος καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἔσχηκός. Μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἴκοι λέγονται, οἷς καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο. Ὅπερ καὶ αὐτὸς ἀνιττόμενος, ὑλήεσσαν γῆν αὐτοῦς οἰκεῖν ἔφη. Ἀπὸ γοῦν τοῦ μόσσυνος (ὃ λέγεται ὁ ξύλινος οἶκος) ἐκλήθησαν Μοσσύνοικοι.

V. 382. Λισσῇ ἐπικέλεσσε νήσω. Τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ. Ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς. Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ νήσῳ αἱ Στυμφαλίδες ἦσαν ὄρνιθες, ἀπὸ Στυμφάλου τῆς Ἀρκαδίας πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους διωχθεῖσαι. Ἐν ταύτῃ οὖν τῇ νήσῳ (φησὶ) παντοῖα σπουδῇ κατάρχθητε. Ἐκεῖ γὰρ ὑμῖν ἐπιφανήσεται τις ὠφέλεια.

Λισσῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμαλή. Ἀμερίας δὲ ἐν Γλώσσαις λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν.

Ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσιν, ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φρίξῳ.

V. 384. Ἐφέπουσι δ' ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διατρίβουσι.

V. 387. Ὅτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη. Ἀμαζόνων αὗται βασίλειαι.

Ποίαν δὲ στρατείαν, οὐδεὶς ἐδήλωσεν.

V. 388. Ἐνθα γὰρ ὑμῖν. Ἐνταῦθα γὰρ ὑμῖν ὄφελος ἐν τῇ Ἀρητιάδι νήσῳ ἐκ τῆς θαλάσσης ἤξει ἄρρητον· δηλονότι διὰ τὸ ναυάγιον. Λέγει δὲ τοὺς Φρίξου καὶ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς παῖδας, οἵτινες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στελλόμενοι διὰ τὸν Ἀθάμαντος κληρὸν, ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ναυαγήσαντες, ἔτυχον ἐπιμελείας παρὰ τῶν ἡρώων, καὶ ὁδηγοὶ αὐτοῖς εἰς τὴν Σκυθίαν ἐγένοντο. Εἰσὶ δὲ αὐτοὶ, Ἀργος, Μέλας, Κυτίσωρος, Φρόντις.

Ἀρρητον. Τὸ ἀπροσδόκητον. Ἀντὶ τοῦ, τὸ παρ' ἐλπίδας ὑμῖν φανέν^f).

Ἀδευκῇ δὲ φησι τὴν θάλασσαν, ἡγουν πικράν. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ.

f) His verbis vulgo praeifixum est lemmá Ἀδευκέος, ad quod falso relata sunt.

V. 389. Τῷ κέν τε φίλα φρονέων. Διὸ ἐπεὶ ὠφελή-
σει ὑμᾶς, εὐνοῶν ὑμῖν κελεύω προσχεῖν τῇ νήσῳ. Ἡ κατέχειν,
ἤγουν μνημονεύειν αὐτῶν.

V. 390. Τὰ δὲ ἐξῆς προστίθῃσιν, ἐπεὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν τὰ πάν-
τα μέλλων λέγειν, τίνες τε εἶησαν οἱ συντευζόμενοι, καὶ ὅπερ αὐτοῖς
ποιήσουσιν· καὶ παρεκβαίνων τὰ προαγγελθέντα αὐτῷ. Ἐφη γὰρ
τὰ πάντα ἀκριβῶς μὴ εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ προσκροῦσαι τοῖς θεοῖς πάλιν.
Ἐαυτοῦ δ' ἐπιλαμβάνεται ^{g)}· καὶ τὰ μὲν κατὰ μέρος συμβη-
σόμενα οὐ λέγει, τὰ δὲ ἐξῆς τῶν Μοσυνολίκων ἔθνη καταλέγει.

V. 392. Νήσου δὲ προτέρωσε. Μετὰ δὲ τὴν νήσον καὶ
τὴν περαίαν γῆν οἰκοῦσιν οἱ Φίλυρες. Ὑπεράνω δὲ τῶν Φιλύ-
ρων καὶ ἔμπροσθεν εἰσὶν οἱ Μάκρωνες, ἔθνος Σκυθικόν, ἄποι-
κον τῶν Εὐβοέων. Ἡ γὰρ Εὐβοία καὶ Μάκρις ἐκαλεῖτο (διὰ τὴν
θέσιν).

Νήσου δὲ προτέρωσε. Τῆς δὲ νήσου τῆς Ἀρητιάδος
ἔμπροσθεν καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐναντίον γῆς οἰκοῦσι Φίλυρες· οἱ ἐκλή-
θησαν ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὀκεανοῦ θυγατρὸς, γαμετῆς δὲ Κρόνου,
μητρὸς δὲ Χείρωνος, ἐνταῦθα διατριψασης. Ἡ οὕτως, μετὰ δὲ τὴν
νήσον τὴν περαίαν γῆν νέμονται Φίλυρες.

V. 394. Περιώσια. Φησὶ δὲ τοῦτο διὰ τὸ εἰς πολλὴν χώ-
ραν διεσπάρθαι αὐτοῦς.

V. 395. Ἐξείλης δὲ Σάπειρες. Ἐπὶ τοῖς Βεχείροις. Σά-
πειρες δὲ ἔθνος Σκυθικόν, οὕτω κληθὲν διὰ τὸ πολλὴν παρ' αὐ-
τοῖς γίνεσθαι τὴν Σαπειρίτην ^{h)} λίθον.

V. 396. Ὀμώλακες. Ὀμουροι. Ὠλακα γὰρ τὴν αὐλακα,
Δωρικῶς. Καὶ Ὀμηρος ⁱ⁾.

Τεμένων ^{k)} κατὰ ὦλακα ^{l)}.

V. 397. Ἄλλ' ἐνὶ νηϊ. Ἄλλὰ πείρετε καὶ πλεῖτε (φη-
σὶν), ἕως ἂν εἰς τὸ μυχώτατον τῆς θαλάσσης ἀφίκησθε. Ἐνταῦθα
γὰρ καὶ ἡ Σκυθία τελευτᾷ. Καὶ τὴν μὲν Σκυθίαν διαδέχεται ἡ
Σαρματία, τὸν δὲ Εὐξείνου ἡ Μαιῶτις. Περιοικοῦσι δὲ τὴν Μαιῶ-
τιν οἱ Σαρμάται. Ὑπὲρ δὲ τοὺς Σαρμάτας ὁ Σαρματικός ἐστὶ καὶ
ἀρκτικός Ὀκεανός.

V. 399. Κυταῖδος. Κολχικῆς. Κύταια γὰρ, πόλις Κολ-
χίδος. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Εὐρώπης [κατὰ τὸν εἰσπλουν
τοῦ Εὐξείνου] Κύταια, ὁμώνυμος τῇ Σκυθικῇ· ἀφ' ἧς φασὶ καὶ
τὴν Κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Ἀπολλώνιος δὲ Κυταῖδα τὴν
πόλιν ἐνταῦθα φησὶν.

Ἀμαραντῶν δὲ περισπωμένως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ
καθόλου [προσῳδία]. Ἔστι δὲ Ἀμαραντὸς πόλις ἐν Πόντῳ. Ὡς
δὲ αὐτὸς φησιν, ὄρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν ὁ Φᾶσις ποταμός κατα-
φέρεται.

g) ἐπαναλαμβάνει ἑαυτὸν P. Schaefer. i) II. XIII, 707. k) ἰε-
h) Σαπειρικὴν P. Σαπφειρίτιν μένῃ P. l) ὦλακα P.
vel Σαπφειρίτην scribendum putat

(Ἔστιν οὖν καὶ ἑτέρα Κύτεια πόλις τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν εἰσπλουν τοῦ Εὐξείνου· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσι. Λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. Κυταῖδα γὰρ τὴν Μήδειαν προσαγορεύουσιν. Ἀμαραντὸς δὲ, πόλις ἐν Πόντῳ. Ἡ ὄρη τῆς Κολχίδος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός· ὅθεν καταφέρεται ὁ Φᾶσις.) Ὅπερ ἀγνοήσας Ἡγησίστρατος ὁ Ἐφέσιος, Ἀμαραντίους ἀπέδωκε λιμένας ^{m)} τοῦ Φάσιδος, διὰ τὸ εὐθαλεῖς εἶναι, καὶ ἀμαράντους. Ὅτι δὲ Ἀμάραντα ὄρη ἐστὶ Κόλχων, ἱστορεῖ Κτησίας ἐν β. Ὁ δὲ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίας ὄρων, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης· ἐκδίδωσι δὲ εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν.

V. 400. Κίρκαιον δὲ τόπος ἐστὶ τῆς Κολχίδος, ἀπὸ Κίρκης τῆς Αἰήτου ἀδελφῆς, ἢ πεδίων. Οὐ δύναται δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας Κίρκης ὠνομάσθαι ⁿ⁾. Ἐγένοντο γὰρ Κίρκαι δύο, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς ἐρουῖμεν. Τίμαιος δὲ φησι, πεδίων ἐν Κόλχοις εἶναι Κίρκαιον.

V. 404. Ἄλσος τε σκιόειν. Ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς φησὶ κεῖσθαι τὸ δέρας.

Τοῦ δὲ ἐν Κόλχοις λεγομένου Ἀρείου ^{o)} πεδίου καὶ τοῦ αὐτόθι Ἀρεος τεμένους μέμνηνται πολλοί. Φασὶ δὲ, ὅτι τὸ χρυσοῦν δέρας ἀνάκειται ἐν τῷ τοῦ Ἀρεος ἄλσει ἐπὶ τινος φηγοῦ, φυλασσόμενον ὑπὸ δράκοντος τεραστίου τὸ μέγεθος.

Τὸ δὲ σκιόειν ἀντὶ τοῦ σκίοεν, κατὰ Ἰωνικὴν πρόσθεσιν τοῦ ι.

V. 409. Ἀφασίᾳ βέβηλημένοι ^{p)}. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀφασίας ἐκπεπληγμένοι.

V. 415. Ἀσπαστῶς κεν. Ἡδέως ἂν παρὰ σοῦ μάθοιμι, εἰ καὶ ὑποστρέψαντες ἐκ Κόλχων ἐκφρευζόμεθα. Δύο δὲ μάλιστα ἐφίεται ὁ Ἰάσων μαθεῖν παρὰ τοῦ Φινέως· ἐν μὲν, πῶς ἂν αὐτὸς κατὰ τὴν ὑποστροφὴν διαπλεύσει ^{q)} τὰς Συμπληγάδας· δεύτερον, πῶς ἂν μέχρι τῆς Κολχίδος ἀφίκοιτο, διαπλεύσας τοσαύτην θάλασσαν. Τὸ δὲ δυσχερὲς τοῦ πλοῦ ἐνέφηνε διὰ τὸ τὴν Κολχίδα κεῖσθαι ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς καὶ τοῦ Πόντου.

V. 417. Αἶα δέ. Ἡ Αἶα, πόλις τῆς Κολχίδος. Αὕτη ἐπ' ἔσχατοις κεῖται τῆς οἰκουμένης. Ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τῆς Κολχίδος ἰδίως αἶαν καλεῖσθαι λέγουσιν.

V. 421. Ἐπεὶ δαίμων. Ἐκ δὲ τῆς Αἶας (φησὶν), τούτῃ ἐστιν ἐκ τῶν Κόλχων, θεὸς ὑμῖν καθηγῆσεται, καὶ εἰς τὴν Αἶαν πλέουσι πολλοὶ ἔσονται καθόλου πομποί. Ἄλλος ὑμῖν, φησὶ, γενήσεται πλοῦς ἐκ τῆς Αἶας. Τοῦτο δὲ λέγει, παρόσον οὐ διὰ τῶν Συμπληγάδων ὑποστρέφουσιν.

V. 422. Μετὰ δ' Αἶαν. Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρός.

V. 423. Ἄλλὰ φίλοι φράζεσθε. Διὰ φροντίδος ἔχετε (φησὶ) τὴν ἐκ τῆς Ἀφροδίτης δολερὰ βοήθειαν. Αἰνίττεται δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Μηδείας.

m) λειμῶνας suspicatur Schaefer.
n) Πότερον δὲ ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κίρκης ἢ ἀφ' ἑτέρας, ἀδελφον. P.

o) Ἀργεῖου vulg. et P. p) ἀφασίῃ βεβλημένοι P. q) διαπλεύσοι P. διαπλεύσαι legi vult Schaefer.

V. 431. sq. Τὸ δὲ, ὅσον ἄπωθεν ἤλασαν, ἀντὶ τοῦ, ὅσον μακρὸν ἐπορεύθησαν.

V. 434. Δικταίης. Δικταῖον ὄρος ἐν Κρήτῃ.

Ἐρίπναι δὲ, κατὰ μὲν τινας, τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὄρων· κατὰ δὲ τοὺς γλωσσογράφους, πάντα τὰ ὄρη ἐρίπναι καλοῦνται.

V. 438. Ἡ ἄρα δὴ τις. Τὸ ἦ ἄρα, ἡθικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὥς ἔοικε. Καὶ [᾽Ομηρος] ἐν ᾽Οδυσσεΐᾳ^{r)}.

— οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.

Καὶ Ἡσίοδος^{s)}.

Οὐκ ἄρα μούνον ξὺν ἐρίδων γένος.

(οὐκ ἦν, ὥς ἔοικε, μία ξρις.)

(V. 441. Εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσιν. Εἰ δὲ καὶ ἀναβλέψαι θεῶν τις σὲ ποιήσειεν, χαρεῖην ἂν τόσον, ὥς εἰ σωθεῖην εἰς τὴν πατρίδα.)

V. 445. Ὑποσμύχονται, [ἀντὶ τοῦ ὑποτύφονται,] ὅπερ ἔστιν, ὑπὸ βάρους ἡμαύρωνται. Ἔστι δὲ ὑποσμύχειν καὶ τὸ ἡρέμα ὑποκαίειν. Οἶονεῖ ὑποκέκωνται.

V. 451. Οὐ καὶ πρόσθεν. Οἵτινες συνεχῶς ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. (Τὸ ἐξῆς, φέροντες μέρος τῆς ἰδίας τροφῆς.)

V. 456. Σὺν τοῖσιν δ' ἔκανε Παραίβιος. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τὸν Παραίβιον φίλον Φινέως εἶναι φησὶν· οἱ δὲ ἄλλοι δοῦλον εἶναι πιστόν.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Παραίβιον (φησὶν) ἐχάρησαν, ἰδόντες τοὺς ἥρωας. Αὐτὸς γὰρ ὁ Φινεύς ὑπεμυθήσατο καὶ προεῖπε τῷ Παραίβιῳ τὴν τῶν ἥρῶων ἔλευσιν. Συνάπτειν γὰρ δεῖ τὴν ὑπὸ τῷ ἐμυθήσατο, λαμβάνειν δὲ ἀντὶ τῆς πρό· ὥσπερ καὶ τὸ ὑπειπὼν ἀντὶ τοῦ προειπῶν.

V. 460. Θυνίδι γάλῃ. Τὴν περὶ τὸν Βόσπορον χώραν πάλιν Θυνίδα εἶπεν, ἣν κατῴκει Φινεύς· ὥς εἶναι μέρος τὴν Θράκης, ὃ καλεῖται Θυνίς.

V. 470. Μόρον δὲ ἐνταῦθα, οὐ τὸν θάνατον, ἀλλ' ἢ τὴν δυστυχίαν ἔφη, ἢ τὴν ποιὰν τῆς τύχης διάθεσιν.

V. 471. Εὐτε γὰρ οὖν. Ὁ Παραίβιος (φησὶ) πατρικὴν ἁμαρτίαν ἀποτιννύς, αἰεὶ ἐν ἀπορίᾳ ἦν βίου, καὶ εἰ πλεῖστα μοχθήσειεν.

V. 473. Χρησμοσύνη. Ἀπορία, πενία, ἐνδεία. [Ὅσῳ οὖν, φησὶ, πλεόν ἐμόχθει ὁ Παραίβιος, τοσούτῳ μᾶλλον ὑπὸ πενίας ἐτρύχετο.]

V. 477. Ἀμαδρυάδος νύμφης. Ἀμαδρυάδας νύμφας Μνησίμαχος φησὶ, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι. Ἡ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθεῖρεσθαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες λέγονται.

Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὥς ἄρα Ροῖκος θεασάμενος δρυὶν ὅσον οὐπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι, προστάξει^{t)} τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. Ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφη, ἐπιστᾶσα τῷ Ροίκῳ, χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ

r) Od. XVII, 454. s) Op. et D. v. 11. t) προσέταξε P.

τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτῆσασθαι ὃ, τι βούλοιτο. Ὡς δὲ ἐκεῖνος ἡξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοιγε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλεν· ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. Καί ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ, παρίστατο ἡ μέλισσα. Πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος, εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν.

Καὶ Πίνδαρος δὲ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσα.

Ὁ οὖν τοῦ Παραιβίου πατήρ ἐκκόπτων δρόυν, παρεκαλεῖτο ὑπὸ νύμφης μὴ τέμειν αὐτήν· συγγεγεννημένη οὔση γάρ, ἐὰν ἐκκοπῇ, παραιτίαν αὐτῇ ἔσεσθαι θανάτου. Ἀπιθήσαντος δὲ αὐτοῦ, νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις, καὶ κακῶν γενέσθαι παρὰίτιον.

[Ἀθερίξαι μὲν οὖν τὸ καταφρονῆσαι.

V. 482. Οἶτον δὲ τὸν θάνατον λέγει. Νηκερδὲς δὲ τὸ ἀνωφελές.]

V. 483. Ἐγωγε μὲν, εὖ τ' ἀφίκανεν. Πρὸς ἐμὲ ὅτε ἦλθε (φησὶν) ὁ Παραίβιος μαντευσόμενος, καὶ τὴν ἀτυχίαν ἀνεκοινώσατο, ἔγνω αὐτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ἁμαρτίας δίκην ἀποτιννύντα.

V. 485. Λωφήϊα δέξαι. Ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται ἡ τῆς νύμφης ὀργή· τουτέστι καταπαυστικὰ τῆς ὀργῆς.

Λωφήϊα, ἐξιλαστήρια [καὶ καταπαυστήρια], ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται κακούμενος. Λωφήσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι. Καὶ λωφήσων ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων. ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον, τουτέστι τὸν τράχηλον.

V. 493. Μαντήϊον. Μαντικόν.

V. 494. Ἐπ' ἐσχαρόφιν. Ἐν τῇ ἐστίᾳ.

Νέον ἡματός ἀνομένοιο. Ἐπὶ τὴν πρωΐαν. αὐξήσιν τῆς ἡμέρας λαμβανούσης. [Τὸ δὲ νέον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἤδη.]

(V. 495. Ἀλέγυνον. Εὐτρέπιζον.)

V. 498. Ἡρι δ' ἐτήσιοι αὐραὶ. Ἐπιφέρει καὶ Ἀπολλώνιος, δι' ἣν αἰτίαν πνέουσι τῷ θέρει. Τοῦ γὰρ κατηστερισμένου κυνὸς [ἐν τῷ λέοντι, ἐπειδὴν ὁ ἥλιος εἰσέλθῃ τὸν λέοντα,] φλέγοντος τὰς Κυκλάδας νήσους, καὶ πολὺν χρόνον αὐχμοῦ τε καὶ ἀπορίας οὔσης, οἱ τὴν Κέω κατοικοῦντες ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης [τῆς Ὑψέως] ἐκ Φθίας. Ὁ δὲ, παραλαβὼν τινὰς ἐξ Ἀρκαδίας, ἦλθεν εἰς τὴν Κέω, καὶ Διὸς ἱερὸν ἰδρύσατο Ἰκμαίου, ἕνεκα τοῦ τοὺς ὄμβρους γίνεσθαι [καὶ τοὺς ἐτησίας πνεῖν]· καὶ τὸν κύνα ἐξιλάσατο. Καὶ ἐνομοθέτησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς Κείοις μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸς, καὶ θύειν αὐτῷ. Ὅθεν οἱ ἐτησῖαι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ θέρει τὴν γῆν. καὶ αὐχμοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.

Ὅτι ἐτησῖαι ἐπνευσαν Ἀρισταίου αἰτησαμένου, ὃς ἦν Κυρήνης τῆς Ὑψέως καὶ Ἀπόλλωνος, ἀδελφὸς δὲ Αὐτούχου. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Λιβύῃ, Ἀρισταῖος δὲ ἐν τῇ Κέῳ εὐρὼν τὰ μελισσοουργικὰ πρῶτος, καὶ τὴν τοῦ ἐλαίου κατεργασίαν. Καὶ κατακαλεσάμενος τοὺς

έτησίης, Ζεὺς Ἀρισταῖος ἐκλήθη, καὶ Ἀπόλλων Ἀγρεὺς^{u)} καὶ Νόμιος.

Περὶ δὲ τῆς Κυρήνης Πίνδαρος ἱστορεῖ ἐν Πυθιονίκαϊς, ὡς παρθένος οὖσα, μέχρι πολλοῦ συνεκυνήγει τῷ Ἀπόλλωνι· διαπαλαίουσα δὲ ποτε λέοντι, ἠγαπήθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος· ὃς καὶ ἀρπάσας αὐτὴν, διεκόμισεν εἰς τὴν νῦν ἀπ' αὐτῆς [καλουμένην] Κυρήνην (τῆς Λιβύης)· καὶ μιγεῖς Ἀρισταῖον ἔτεκε. Φερεκίδης δὲ φησι καὶ Ἀραιθος^{v)} ἐπὶ κύκνων αὐτὴν ὀχηθεῖσαν κατὰ Ἀπόλλωνος προαίρεσιν εἰς τὴν Κυρήνην ἀφικέσθαι. Ἀγροίτας δὲ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Κρήτην αὐτὴν κομισθῆναι· ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λιβύην. Ἀδελφὴ δὲ Κυρήνης Λάρισσα· ἥς ὁμώνυμος πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ. Τινὲς δὲ φασὶ τὴν Κυρήνην Πηνειοῦ θυγατέρα γενέσθαι, κακῶς. Ἐνεμεν γὰρ παρ' αὐτῷ θρέμματα, οὐκ ἔτι δὲ καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν. Μναςέας δὲ φησι, κατ' ἰδίαν αὐτὴν προαίρεσιν ἐς Λιβύαν ἐληλυθέναι, οὐχ ὑπ' Ἀπόλλωνος διαχθεῖσαν. Ἀέστωρ δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης ἱστορεῖ, ὡς ἐπ' Εὐρύπυλου βασιλεύοντος Λιβύης, ὑπὸ Ἀπόλλωνος διακομισθεῖν ἐς Λιβύην ἢ Κυρήνη· λέοντος δὲ τὴν χώραν λυμαιομένου, προθείη τὴν βασιλείαν ὁ Εὐρύπυλος ἄθλον τῷ ἀποκτενοῦντι τὸν λέοντα. Τὴν δὲ διαχορήσασθαι αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν λαβεῖν. Παῖδας δὲ αὐτῆς γενέσθαι Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. Φησὶ δὲ αὐτὴν Φύλαρχος ἐλθεῖν μετὰ πλειόνων εἰς Λιβύην. Τούτων δὲ ἐκπεμφθέντων ἐπὶ τὴν κυνηγεσίαν, τούτοις καὶ αὐτὴν συνεξελθεῖν, καὶ ἀνελεῖν τὸν λέοντα, καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Ἐγέννησε δὲ ἐξ Ἀπόλλωνος παῖδας δύο, Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. [Αὐτοῦχος μὲν ἐν Λιβύῃ ἔμεινεν, Ἀρισταῖος δὲ ἀφίκετο εἰς Κέω.]

Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀρισταίους γενεαλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν, Καρύστου· ἄλλον δὲ, Χέρωνος^{w)}· ἄλλον δὲ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· καὶ τὸν Κυρήνης.

Οἱ έτησίαι ἄρχονται πνεῖν περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐκ καρκίνῳ, μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρέλθῃ. Ὡς καὶ Ἀρατος^{x)}.

Ἡελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο λέοντι,
τῆμος καὶ κελάδοντες έτησίαι εὐρέϊ πόντῳ
(ἄθροοι) ἐμπίπτουσι.

V. 500. Κυρήνη πέφαται. Ἦγουν λέγεται, ὅτι Κυρήνην τὴν Ὑφέως ὁ Ἀπόλλων θεασάμενος παρὰ Πηνειὸν, εἰς Λιβύην ἐκόμισεν· ἔνθα μιγεῖς αὐτῇ (ὅπου καὶ Κυρήνη πόλις ἐκτισται) τὸν Ἀρισταῖον ἔγέννησε. Λέγουσι δὲ Κυρήνην, οἱ μὲν Πηνειοῦ, οἱ δὲ Ὑφέως τοῦ Πηνειοῦ.

V. 504. Αἰμονίης. Τῆς Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἴμονος, υἱοῦ Ἀρεως.

Χθονίαις. Ταῖς ἐγχωρίαις.

V. 505. Μυρτώσιον. Τόπος ἢ ἄκρα περὶ Κυρήνην.

u) Ἀγυιεύς P. v) Ἀρατος P. w) Χέρωνος P. x) Arat. Phaen. v. 151.

V. 507. Ἀγρῆα καὶ Νόμιον. Τὸ μὲν, ὅτι ἐν ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόλλων· νόμιον δὲ, ὅτι νεμούσῃ ἐμίγη. Οἱ δὲ, ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς θεραπείαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο.

V. 509. Μακραίωνα. Πολυχρόνιον.

Ἀγρότιν. Τὴν Κυρήνην, ὅτι φιλοκύνηγος ἦν.

V. 512. Ἀκεστορίην τε. Ὑπὸ Μουσῶν γὰρ αὐτὸν τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν μαντικὴν δεδιδάχθαι φησί. Καὶ πρὸς γάμον Αὐτουόην λαβεῖν δηλαδὴ, τὴν Κάδμου θυγατέρα.

V. 513. Θέσαν ἤρανον. Καὶ τῶν ἰδίων ποιμνίων προστάτην αὐτὸν ἐποίησαν αἱ Μοῦσαι.

V. 514. Ἀθαμάντιον δὲ πεδίον οὕτω καλούμενον περὶ τὴν Ἄλων. Κατώκησε γὰρ Ἀθάμας ἐν Ἄλῳ τῇ νήσῳ, τῆς βασιλείας ἐξελθών.^{γ)}

V. 515. Ὀθρυν. Ὀθρυς, ὄρος Θεσσαλίας ὑψηλόν.

Καὶ ὁ Ἀπιδανὸς δὲ, ποταμὸς Θεσσαλίας.

V. 516. Μινωῖδας. Τὰς Κυκλάδας φησὶν, ἐπεὶ Μίνως, Κρής ὤν, ἐβασίλευσε τῶν νήσων θαλασσοκρατῶν, τοὺς Κῆρας ἐξελάσας.

V. 517. Σείριος. Ἦτοι παρὰ τὴν ζέσιν, ζείριος καὶ σείριος· ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἰδρῶσι ρεομένους· σειροῦν γὰρ τὸ κενοῦν. Ἦ τοῦ σεσηρέναι αἴτιος. Τοὺς γοῦν κύνας διασεσηρέναι καὶ χάσκειν ποιεῖ. Ἦ παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ πάλλεσθαι. Ὀμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγοντο, οἷον εἰ τινα ὄντα· ἢ διὰ τὸ τείρειν, τὸ δαμάζειν· ἢ ὅτι τέρατά εἰσιν, καὶ σημεῖα τῶν πλοῖζομένων. Οἱ μέντοι ἀστρολόγοι τοὺς ἐν κινήσει ὄντας ἀστέρας, στίλβοντας καλοῦσιν. Εἶναι δὲ τὸ ἄστρον, οἱ μὲν, τοῦ Ὠρίωνος κυνός· οἱ δὲ, τῆς Ἡριγόνης· [οἱ δὲ, τοῦ Ἀλκυονέως]· οἱ δὲ, τῆς Ἰσιδος· οἱ δὲ, Κεφάλου. Ὁ δὲ Τιμοσθένης κύριον ὄνομα εἶναι φησί.

V. 520. sq. Παρθάσιον λαόν. Τὸν Ἀρκαδικόν. Ἀπὸ μιᾶς Ἀρκαδικῆς πόλεως, καλουμένης Παρθασίας.

V. 522. Διὸς Ἰκμαίοιο. Ἐνεκα τῆς Ἰκμάδος. Ἐν τῇ Κῷ δὲ ἐστὶν ἱερὸν Διὸς Ἰκμαίου, τουτέστι διύγρου. Ἐπεὶ αἴτιος γέγονε τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων.

V. 524. Τοῖο δ' ἔκητι. Ἦγουν τοῦ Διὸς χάριν.

V. 526. Ἦματα τεσσαράκοντα. Τὰς τῶν ἐτησίων ἀνέμων ἡμέρας, οἱ μὲν, τεσσαράκοντα, ἄλλοι δὲ, πεντήκοντά φασιν, ὥς Τιμοσθένης. Ἀρχονται δὲ πνεῖν ὄντος τοῦ ἡλίου ἐν τῷ τοῦ καρκίνου τέλει. Πνέουσι δὲ δι' ὅλου τοῦ λέοντος, καὶ λήγουσιν ἐν τῷ διμοίρῳ τῆς παρθένου.

(Κέῳ δ' ἔτι νῦν. Ἐνομοθέτησε γὰρ τοῖς Κώοις κατ' ἐνιαυτὸν μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός, καὶ θύειν αὐτῷ. Ὅθεν οἱ ἐτησῖαι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ ἀέρι τὴν γῆν· καὶ αὐχμοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.)

y) cf. Etymol. M. p. 24, 10 s.

V. 528. Ἵδονται. Ἀντὶ τοῦ ἄδονται καὶ λέγονται.

V. 529. Ἐρυκομένους. Κωλυομένους τοὺς Ἀργοναύτας, διὰ τοὺς ἑτησίας. Ὑπάρχουσι γὰρ ἐναντίοι οἱ ἑτησίαι τοῖς εἰσπλέουσι τὸν Πόντον, ὄντες Βορρᾶϊ κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους· ὥσπερ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐναντίοι εἰσὶν οἱ Ζέφυροι.

V. 531. Ἐκ δὲ τόθεν. Ἦγουν μετὰ ταῦτα.

V. 532. Βωμὸν ἄλ' οὐ ρηγμῖνι πέρην. Ἐν δὲ τῷ πέραν (φησὶν) αἰγιαλῷ τῆς Ἀσίας διαπλεύσαντες, ἐπ' αὐτὸν βωμὸν τοῖς δώδεκα θεοῖς ἑδομήσαντο, καὶ ἔθηκαν ἐπ' αὐτῷ ἱερὰ, τοῦτ' ἔστι καλλιέργησάν. Φανερόν οὖν ἔστιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἱερόν ἔστιν οὕτω καλούμενον ἐν τῷ πέραν τῆς Εὐρώπης τῆς Ἀσιάδος. Τιμοσθένης²⁾ δὲ φησι, τοὺς μὲν Φρίξου παῖδας βωμοὺς δώδεκα ἰδρύσασθαι τῶν θεῶν· τοὺς δὲ Ἀργοναύτας, τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡρόδωρος δὲ ἐπὶ τοῦ [αὐτοῦ] βωμοῦ φησὶ τεθνῆναι τοὺς Ἀργοναύτας, ἐφ' οὗ Ἄργος ὁ Φρίξου ἐπανιών ἐτεθύκει. Εἰσὶ δὲ οἱ δώδεκα θεοὶ οὗτοι, Ζεὺς, Ἥρα, Ποσειδῶν, Δημήτηρ, Ἑρμῆς, Ἥφαιστος, Ἀπόλλων, Ἀρτεμις, Ἑστία, Ἄρης, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ.

(V. 533. Οὐδὲ πελείης. Οὐκ ἐπελάθοντο δὲ τῆς περιστερᾶς. Τὸ ἐξῆς, ἄλλ' ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν Εὐφημος.)

V. 535. Δήματι. Γράφεται καὶ δείματι. Τὸ μὲν διὰ τοῦ ἦ, τὸν δεσμὸν σημαίνει· τὸ δὲ διὰ διφθόγγου, τὸν φόβον.

V. 542. Ὡς δ' ὅτε τις. Εἴρηται ἡ παραβολὴ παρὰ τὸ Ὀμηρικόν³⁾.

Ὡς δ' ὅταν αἰτῇ νόος ἀνέρος.

Ὁ δὲ νοῦς, ὥσπερ δὲ ὅταν τις ἀπὸ τῆς πατρίδος πλανώμενος (οἷα πολλάκις συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις) τοὺς ἰδίους τῇ διανοίᾳ ἐθεάσατο οἴκους, οὐδὲ τὸ μεταξὺ διάστημα πολὺ αὐτῷ φαντασίουται εἶναι, ἀλλὰ καὶ πάσας καταφανεῖς πόλεις· ἅμα τε τοῖς εἰρημένοισι ἢ εἰς τὰ οἰκεῖα ὁδὸς ἢ τε διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ὑποφαίνεται αὐτῷ, καὶ ἄλλοθι ἄλλην ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἔστιν, ἐπέρχεται, καὶ ταχέως ἐν κινήσει ὀξεῖα τὴν διάνοιαν ἔχων· οὕτω ταχέως διηλθεν ἡ Ἀθηνᾶ τὴν μεταξὺ χώραν, καὶ παρεγένετο ἐπὶ τὰς Κυανέας πέτρας.

Τὸ ἀλώμενος εἰς τὸ ἐνόησεν ἀναφέρειν δεῖ.

V. 542. Ἐν δὲ τῷ, πλαζόμεθα τετληότες, μετάθεσιν ποιητέον, οἶον, πλαζόμενοι τέτλαμεν.

Ἐν δὲ τῷ, οὐδέ τις αἷα, τὸ διάστημα δηλοῖ.

Οὐδέ τις αἷα. Οὐδὲν αὐτῷ πολὺ πάσης διάστημα γῆς φαίνεται.

V. 544. Σφωῖτέρους. Κακῶς ἐχρήσατο τῷ σφωῖτέ-
ρους. Ἦδει γὰρ εἰπεῖν σφετέρους.

Τὸ δὲ, ἐνόησε δόμους, ἀντὶ τοῦ, διανοίᾳ τοὺς ἰδίους οἴκους ἐθεάσατο.

V. 545. Ὑγρὴ τε τραφερὴ τ' ἰνδάλλεται. Ὑγρὴν

2) Sic P. Vulgo Δημοσθένης. Vid. ad v. 297. 3) Il. XV, 80.

κέλευθον Ὀμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης νοεῖ, τραφερὴν δὲ τὴν διὰ ξηρᾶς.

V. 546. Ὀξέα πορφύρων. Πορφύρειν λέγεται τὸ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς, ἀλλὰ κατὰ βάθους τὸ μεριμνᾶν. Ἀπὸ τῆς πορφύρας τῆς ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὗρισκομένης.

V. 548. Ἀξείνοιο. Τὸν εὖξεινον πόντον φησὶν, οἷον ἐκ κακὸς ξεινον, τοῦ ᾧ σημαίνοντος τὸ κακόν. Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ ληστῶν περιιοικόμενος, ἄξεινος ἐκαλεῖτο· καθαρθεὶς δὲ, εὖξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη.

V. 550. Τὸ δὲ ἐεργμένον παράγεται μὲν ἀπὸ τοῦ εἶργω, τὸ κωλύω· σημαίνει δ' ὅμως καὶ τὸ περικυκλούμενον, ὡς ἐνταῦθα.

V. 551. Δινῆεις δ' ὑπένερθεν. Ὁ ῥοῦς (φησὶ) δίνας καὶ συστροφὰς ἔχων ρευμάτων ἀνέκοπτε^{b)} τὴν ναῦν· καὶ πολὺ εἰς τοῦμπροσθεν προήεσαν μετὰ φόβου.

V. 553. Ἀρασσομένων. Ἀντὶ τοῦ, συγκρουομένων ἀλλήλαις. Οὕτω δὲ ἀναγινώσκεται καὶ τὸ, θυρῶν ἀρασσομένων.

V. 554. Νωλεμές. Συνεχές.

Ἀλιμυρές ἀκταί. Αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιρρέομεναι, ἢ περιρραίνόμεναι.

V. 557. Θελήμονα. Πρόθυμον καὶ ἐπιτεταμένην. Οὐ γὰρ τὴν ἡσύχιον ἐνταῦθα σημαίνει.

V. 559. Τὰς δ' αὐτίκα. Τοῦτο ἔφη, ἐπεὶ πεπρωμένον ἦν στηριχθῆναι αὐτάς, ἂν διέλθῃ αὐτῶν ἡ ναῦς.

V. 562. Προέηκε πελειάδα. Ὅτι διὰ πελειάδας ἐπείρασαν οἱ Ἀργοναῦται τὰς Συμπληγάδας, καὶ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Τραγῶδουμένων.

V. 568. Σπήλυγγες. Αἱ κοιλάδες αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας.

V. 569. Ἐβόμβεον. Ἦχουν. Ὅθεν καὶ βομβύλη, εἶδος μελίσσης. Καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος, ὡς Ἀντισθένης παραδίδωσιν. Ἔστι δὲ τοῦτο στενοτράχηλον.

V. 570. Καγγλάζοντος. Ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. Περιέκλυζε τὰς ἐφ' ὕψους ἀκτὰς ὁ τοῦ κύματος ἀφρός.

V. 571. Νῆα δ' ἔπειτα. Περιῆγε δὲ τὴν ναῦν καὶ περιέστρεφεν ὁ ῥοῦς.

Εἴλει. Περιέστρεφε.

V. 572. Οὐραῖα πτερὰ ταίγε. Αὗται ἔκοψαν τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς πτερὰ.

[V. 573. Τὸ δὲ ἔβραχε τὸ ἐβόησε σημαίνει.]

V. 576. Πλήμυρις καὶ πλημυρίς, διχῶς. Ἀμεινον δὲ πλημυρίς. Τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ἰς ὀξύνεται· βασιλεύω, βασιλὶς· πλημύρω, πλημυρίς.

Κατένεικε. Κατήνεγκε τὴν ναῦν εἴσω τῶν πετρῶν.

V. 579. Ἦδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα. Γενομένων δὲ αὐτῶν μεταξὺ τοῦ στενοῦ, ἢ πρόσω καὶ ἢ κατόπιν θάλασσα ἐπεφαίνετο.

b) ἀνέκαμπτε P.

["Οπισθεν μὲν ἐφαίνετο ἡ Προποντὶς, ἔμπροσθεν δ' ὁ Εὐξείνιος.]
 "Ἡ τὸ ἐνθα καὶ ἐνθα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου
 ἀνενεκτέον.

V. 580. Ἀπροφάτως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀπροοράτως.

V. 581. Κυρτόν ἀποτμήγι σκοπιῇ ἕσον. Ἀνεφάνη
 δὲ καὶ ἐπήρχετο αὐτοῖς ἀπροόπτως προπάρουθεν ὑψηλὸν καὶ μέγα
 κῦμα, παραπλήσιον ἀπερὶήγμένη σκοπιῇ, ἥτοι ὄρει.

V. 582. Ἦμυσαν. Ἐκλιναν λοξὰς τὰς κεφαλὰς, ὡς κα-
 λυφθησόμενοι ὑπὸ τοῦ κύματος.

V. 583. Κατεπάλμενον. Ὑπερναβάν. Ἀναφέρεται δὲ
 πρὸς τὸ μέγα κῦμα.

V. 584. Ἀλλά μιν ἔφθη. Προέλαβε δὲ ὁ Τῖφος βαρου-
 μένην τὴν ναῦν τῇ εἰρεσίᾳ, ὑποχαλάσας καὶ ἐνδοὺς αὐτῇ, ἢ κατα-
 παύσας τὴν εἰρεσίαν. Ἡ βαρυνομένην αὐτὴν αἰσθανόμενος τῇ
 εἰρεσίᾳ ἀνεχάλασεν.

V. 586. Ἐκ δ' αὐτῆν. Οὕτω (φησὶν) ἐπῆρεν τὸ κῦμα
 τὴν ναῦν, ὡς καὶ ὑπὲρ τὰς πέτρας αὐτὴν γενέσθαι.

V. 587. Τὸ δὲ μεταχρονίη, ὅτι μεταχθονίη γράφεται,
 εἴρηται. Σημαίνει δὲ τὴν μετέωρον.

V. 590. Ὅσον δ' ἂν ὑπέλικαθε. Ὁ νοῦς, ὅσον δὲ
 ἄλλη ναῦς τῇ εἰρεσίᾳ πειθομένη ὑπεῖξεν ἂν, δις τόσον ἢ Ἀργώ·
 ἵνα διὰ τούτων τὸ τάχος δηλώσῃ τῆς Ἀργοῦς. Ἡ οὕτως, ὅσον ἂν
 εἴξε καὶ ὑπεχώρησε τοῖς ἐρέταις ἢ Ἀργώ, δις τοσοῦτον τῇ παλιρ-
 ροίᾳ ὑπέστρεφε. Διὸ καὶ ἐπιφέρει, ἐπεγνάμπτου το δὲ ἥ ὕτε
 καμπύλα τόξα, τὸ βίαιον τῆς εἰρεσίας δηλῶν.

V. 594. Κύλινδρος. Κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἑκα-
 τέραν βάσιν ἔχων ἐπίπεδον.

V. 595. Προπροκαταῖγδην. Εἰς τοῦ ἔμπροσθεν ἄνω-
 θεν καταφερομένη.

Ἐν δ' ἄρ' αὖ μέσσαις. Ἐν δὲ μέσῳ τῶν Συμπληγάδων
 κατέσχευ αὐτὴν ὁ ῥοῦς.

V. 598. Καὶ τότε ἡ Ἀθηναίη. Καὶ τότε ἡ Ἀθηναῖα τῆς
 πέτρας ἀντελάβετο καὶ κατέσχε τῇ λαιᾷ, τῇ δὲ δεξιᾷ αὐτὴν ἐξέωσεν
 ἐκ τοῦ Πόντου.

V. 601. sq. Ὅμως δὲ τὰ ἀκροστόλια ἐπέκλασαν συνδραμοῦσαι
 αἱ πέτραι.

Ἀφλάστοιο κόρυμβα τὰ ἀκροστόλια λέγει.

Παρέθρισαν. Ἀντὶ τοῦ παρεθέρισαν, κατὰ συγκοπήν.
 Σημαίνει δὲ τὸ ἀπέκοψαν.

Νωλεμές ἐμπλήξασαι. Βιαίως συμπεσοῦσαι τὰ ἀκρο-
 στόλια ἀπέκοψαν.

V. 611. Ἐλπομαι αὐτῇ νηϊ. Ἦγουν δι' αὐτὴν τὴν
 ναῦν. Ἡ διὰ τῆς νεῶς αὐτῆς. Ἡ λείπει ἢ σὺν. Ὁ δὲ νοῦς,
 ἐλπίζω ἤδη σεσῶσθαι ἡμᾶς σὺν αὐτῇ τῇ νηϊ. Ἡ δὲ Ἀθηναῖα τῆς
 σωτηρίας αἰτία. Ταῦτα δὲ φησι περιθαρσύνων αὐτούς.

(V. 615. Αἰσονίδη, τύνη δέ. Ἐπειδὴ (φησὶν) ἅπαξ
 ἐφύγομεν τὰς πέτρας, μηκέτι εὐλάβου τὸν θάνατον.)

V. 620. Σεῦεν. Ἀντὶ τοῦ, ἴθουνεν ἐπὶ τὴν Βιδυνίαν τὴν ναῦν.

V. 622. Παρηγορεῖς. Ἀντὶ τοῦ, παραμυθητικῶς λέγεις.

V. 624. Χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο. Ἀντὶ τοῦ, ἐπιτάττοντος. Τὸ δὲ χρῆν ῥῆμά ἐστι. Παρ' αὐτὸ γὰρ καὶ ὄνομα πίπτει τὸ χρεῖα· ὡς παρὰ τὸ δρῶ, δραῖμα. Ἐπιρῥήμα γὰρ οὐ δύναται εἶναι· ὅτι ἀπὸ ἐπιρῥήματος οὐ σχηματίζεται ὄνομα.

V. 626. Δαιόμενος. Διακοπτόμενος, μεριζόμενος.

V. 627. Ἀτλήτους μελεδῶνας. Ἀνυποστάτους μερίμνας ἔχω, ἀνυπομονήτους καὶ μεγάλας.

V. 628. Στυγέων δὲ, ἀντὶ τοῦ δεδοικῶς. Καὶ Ὅμηρος^{γ)}.

— — τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.
Καὶ αὐθις^{δ)}.

— — τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

V. 631. Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν. Αἰεὶ πρὸς τῇ ἡμέρᾳ καὶ διὰ νυκτὸς τὰς τύχας ὁδύρομαι. [Φυλάσσω ἀντὶ τοῦ διάγω.] Ὅμηρος^{ε)}.

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα^{ς)} φυλάξεις.

V. 633. Εὐμαρέως. Εὐχερῶς. Ἐνθεν καὶ εὐμαρὲς^{ς)}, εἶδος ὑποδήματος, ᾧ εὐχερῶς ἐχρῶντο.

V. 634. Ἐῆς δὲ ψυχῆς ἀντὶ^{h)} τῆς σεαυτοῦ^{ι)} ζωῆς.

V. 635. Τὸ δὲ εἶο, ἀντὶ τοῦ ἐμεῖο· τρίτον πρόσωπον ἀντὶ πρώτου. Βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι ἑαυτοῦ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ποιοῦμαι φροντίδα, περὶ δὲ σοῦ, καὶ τοῦδε, καὶ τῶν ἄλλων, δέδια.

Ἰδίως δὲ ἡβαιὸν, τὸ διὰ σμικρότητα βάσιν μὴ ἔχον, ἄβαιόν τι ὄν.

V. 638. Οἱ δ' ὁμάδησαν. Ὅμοῦ ἀνεφώνησαν θαρσύνοντες αὐτόν. Ὅμαδος δὲ, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἄδειν, ὁμόαδός τις ὢν.

V. 640. Ἐπιρῥήδην. Φανερώτερον, παρῥησιαστικώτερον, οἷονεὶ ἀναφανδόν.

V. 643. Τάρβος ἀνάψομαι. Τὸ φόβον περιθήσομαι σημαίνει.

(V. 649. Αἶψα δὲ τοίγε. Ταχέως δὲ κατέλαβον τὸν τε Ῥήβαν καὶ τὸν πρὸ τοῦ Ῥήβα σκόπελον, κολωνοειδῆ ὄντα.)

V. 650. Κολώνη δὲ, οὕτω ἄκρα καλουμένη περὶ τὸν Λύκον ποταμόν. Μέννηται αὐτῆς Νύμφης ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας. [Σκοπελὸν οὖν Κολώνης ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν τῆς Κολώνης τόπον.]

V. 652. Προχοὰς Φυλλητῖδας. Φύλλις, ποταμὸς Βιδυνίας.

V. 653. Διψακὸς δὲ, υἱὸς τοῦ Φύλλιδος καὶ νύμφης τινὸς

c) Il. XX, 65. d) Il. XV, 167. g) ἀμάρα P. εὐμάρα corrigit Schaefer. 183. VII, 112. e) Od. XXII, 195, fer. h) τοῦ addi jubet Schaefer. f) διὰ νύκτα Μελάνθις πάγχυ P. i) Sic P. Vulgo ἑαυτοῦ.

ἐγχωρίον· ὃς Φρίξον τὸν Ἀθάμαντος ἐξένισεν ἐπὶ τοῦ κριοῦ, ὅτε ἐξέφυγε τὸν θάνατον, μέλλων σφαγιασθῆναι.

ΤΙ' Ἀθάμαντος. Τὸν Φρίξον ὑπεδέξατο ὁ Διψακὸς εἰς Κόλχους πορευόμενον. Φασὶ δὲ ἐκεῖ σφαγιασθῆναι τὸν κριὸν τῷ Λαφυστίῳ Διί. Καὶ μέχρι τοῦ νῦν νόμος ἓνα τῶν Φρίξου ἀπογόνων εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον, καὶ θύειν τῷ εἰρημένῳ Διί.

V. 658. Καὶ εὐρείας ποταμοῖο. Διονύσιος ὁ Ἀλβιανὸς ἱστορεῖ τὰς εὐρείας ἡϊόνας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμον^k).

V. 660. Ὅμῳς δ' ἐπὶ ἡματι. Ἡμέραν δὲ καὶ νύκτα ὁμῶς ἐν νηνεμίᾳ διῆγον κωπηλατοῦντες.

V. 662. Πλαδόωσαν. Ἐνυγρον ἔτι οὔσαν.

V. 667. Χηλὰς σκηρίπτουντε. Τῶς ὄνυχας ἐπερείδοντες, ἐμπείροντες. Ὅθεν καὶ τὸ σκηπάνιον.

(V. 668. Ὑπ' ἐξ ἀλῶς εἶλκον ἐρετμά. Ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνέφερον καὶ ἀνῆγον τὰς κώπας.)

V. 671. Ἀμφιλύκην μιν. Σκοτεινήν. Δύγη γὰρ ἡ σκοτία. Καὶ λυγόφως ἐξ αὐτοῦ καὶ λυκόφως.

V. 672. Τῆμος ἐρημαίης. Περὶ τῆς Θυνιάδος νήσου προείρηται, ἥς μέμνηται Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης. Φησὶ δὲ αὐτὴν ἑπτὰ σταδίους ἔχειν τὴν περίμετρον^l). Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ Περίπλῳ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων φησὶ προσαγορεύεσθαι τὴν τε χώραν καὶ τὴν νῆσον Θυνιάδα, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Θυνίαν.

V. 675. Ὑπερβορέων ἀνθρώπων. Ὑπερβορείους μὴ^m) εἶναι τελέως φησὶν Ἡρόδοτοςⁿ). ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβόρειοί τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι. Ποσειδώνιος δὲ εἶναι φησὶ τοὺς ὑπερβορείους, κατοικεῖν δὲ περὶ τὰς Ἀλπεις τῆς Ἰταλίας. Μνασέας δὲ φησι νῦν τοὺς ὑπερβορείους Δελφούς λέγεσθαι. Ἐκαταῖος δὲ μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἶναι φησὶ τὸ τῶν ὑπερβορείων ἔθνος. Ἔστι δὲ αὐτῷ βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ τῶν ὑπερβορείων. Τιμᾶται δὲ παρὰ τοῖς ὑπερβορείοις ὁ Ἀπόλλων. Διὸ καὶ ἐκεῖσε χωρῶν ὥφθη.

V. 684. sq. (Ὅψ' ἐ δὲ τοῖον Ὀρφεύς. Τὸν Ὀρφέα φασὶ καὶ μάντιν εἶναι.)

Ἐν δὲ τῇ Θυνίδι νήσῳ ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. Ἡρόδοτος οὖν φησιν ἑῶν τὸν Ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, οὐ καθὸ ὄρθρου ἐπεφάνη αὐτοῖς, ἀλλὰ καθὸ οἱ Ἀργοναῦται ὄρθρον εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν.

V. 686. Εἰ δ' ἄγε. Τὴν νῆσον (φησὶν) οὕτω καλέσωμεν ἑῶν Ἀπόλλωνος.

V. 695. Χερμάσιν. Λίθοις μικροῖς.

Ἐδίνεον^o). Ἀντὶ τοῦ ἐστρέφοντο.

(Ἐξερέοντες. Ἐξερευνῶντες.)

V. 696. Κεμᾶς δὲ, ἡ νέα ἔλαφος.

V. 699. Ἀνὰ διπλόα μηρία. Τῶν ἱερείων. Διπλόα

k) δρόμους P. l) διάμετρον P. Locus est Herodot. IV, 36. o) m) μὲν P. n) Ἡρόδοτος P., quae Ἐδίνεον P. confusio jam saepius observata est.

δὲ, ἢ ὅτι [δύο εἶσιν, ἢ ὅτι] διπλοῦς αὐτοῖς ὑπετίθετο καὶ ἐπετίθετο ἔπιπλος.

V. 702. Καλὸν ἰηπαιήον'. Ἰηπαιήων ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ἦτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ ὅτι ἰάσεως ὁ θεὸς αἴτιος.

V. 704. Βιστονίη. Θρακιῇ. Βίστονες γὰρ ἔθνος Θρακῶν. Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίστονος, τοῦ Κίκονος, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βιστονίς, λίμνη Θρακική.

V. 705. Ὀνομάσθη δὲ Παρνασσὸς ἀπὸ Παρνησσοῦ τοῦ ἐγχωρίου ἥρωος, ὡς Ἑλλάνικος. "Ανδρῶν δὲ^{p)}, ἐπεὶ προσωρμίσθη ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ τοπρότερον Λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ κατὰ φθορὰν τοῦ στοιχείου Παρνασσός.

V. 706. Δελφύνην. Τὸ ὄνομα τοῦ δράκοντος οἱ μὲν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον· ὁ καὶ βέλτιον. "Αλλως δὲ καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύνη θηλυκῶς. "Οτι Δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον, Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος εἶπεν. Δράκαιναν δὲ αὐτὴν φησιν εἶναι θηλυκῶς καλουμένην Δελφύνην αὐτὸς ὁ Καλλίμαχος.

V. 709. Οἰόθι δ' αὐτή. Μόνη ἐφάπτεται τῶν τριχῶν σου ἡ Λητώ.

V. 710. (Κοιογένεια δὲ, ἢ ἀπὸ Κοίου τὸ γένος ἔχουσα. Κοίου γὰρ θυγάτηρ ἡ Λητώ.) "Εστι δὲ τὸ Κοιογένεια παθητικόν, ἢ ὑπὸ τοῦ Κοίου γεννηθεῖσα.

V. 711. Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῷ. Κέκληται δὲ ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος παῖς Λυκωρεὺς, ἀφ' οὗ Λυκωρεῖς οἱ Δελφοί.

Πλειστός δὲ, ποταμὸς Δελφίδος. Τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι Πλειστοῖο περισπωμένως. Ἐπεὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται Πλειστός, ὡς καλός. "Εστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς.

V. 712. Θαρσύνεσκον ἔπessιν. "Οτε (φησὶν) ἐτόξευσε τὸν δράκοντα, ἐπεφώνουν αἱ νύμφαι τοῦ βάλλειν αὐτὸν, ἵη ἵη βέλος· ἐξ οὗ τὸ ἐφύμνιον ἐγένετο ἰηπαιήων.

V. 714. Χορείη μέλψαν ἀοιδῇ Τῇ μετὰ χοροῦ λεγομένη ᾠδῇ.

V. 715. Λοιβαῖς εὐαγέessιν. Ὁμοσαν (φησὶν) ὁμοηοῦσιν ἀλλήλοις· ὅθεν καὶ Ὁμονοίας θεᾶς ἵδρυνται ἱερὸν.

V. 719. Κυδίστην. Ἀντὶ τοῦ κρατίστην θεῶν δμόνοϊαν τιμῶντες. Πορσαίνοντες γὰρ, ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. Ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπηρετεῖν. (Γράφεται καὶ κικλήσκοντες.)

V. 722. Ποταμοῦ στόμα. Σαγγάριος, ποταμὸς Φρυγίας. Ὁ δὲ Μυρλεανὸς Σάγγαρον αὐτὸν λέγεσθαι φησιν. Ἐρμογένης δὲ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας φησὶν, Σάγγαν τινὰ ἀσεβήσαντα περὶ τὴν Ῥέαν, μεταβαλεῖν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ποταμὸν Σαγγάριον ὀνομασθῆναι. Πλησίον δὲ αὐτοῦ (ὄρειας) Δήμητρος ἱερὸν ἐστίν, ὡς φησι Ξάνθος.

V. 723. Καὶ Μαριανδυνῶν. Οἱ Μαριανδυνοὶ ὄμοροι

p) Ἀντρῶν P.

τοῖς Παφλαγόσι. Προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παιδός.

V. 724. Λύκοιο θέεθρα. Λύκος ποταμὸς δμώνυμος τῷ βασιλεῖ. Ρεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν Μαριανδυνῶν χώρας.

Ἀνθεμοεισίδα δὲ, ἀπὸ Ἀνθεμοεισίας, τῆς Λύκου μὲν θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Δασκύλου τοῦ Ταντάλου υἱοῦ.

(V. 727. Ἡῷθεν δ' ἀνέμοιο. Νυκτὸς δὲ (φησί) τοῦ ἀνέμου λήξαντος περὶ τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ πέραν, εἰς τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν, εἰς ὄρμον κατήχθησαν.)

V. 729. Ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν. Ὅτι ἡ περὶ Ἡράκλειαν Ἀχερουσίας καλουμένη πανταχόθεν ἐκ θαλάσσης ἐστὶν ὑψηλή τε καὶ ἀπόκρημνος, καὶ ἀπονένευκεν εἰς δυσμὰς εἰς τὸ πρὸ τῆς Βιθυνίας πέλαγος· καὶ ὅτι προσπίπτουν αὐτῇ τὸ κύμα σφοδροὺς ἀποτελεῖ ἤχους· καὶ περὶ τῶν ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκνιῶν πλατάνων, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῇ πεδίου· καὶ ὅτι δοκεῖ αὐτόθι κατάβασις εἰς ἄδον ὑπάρχειν, Νύμφις ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας α^η) φησί· παρ' οὗ Ἀπολλώνιος ἔοικε ταῦτα μεταφέρειν.

V. 731. Λισσάδες ἐρρίζωνται. Ὑψηλαὶ καὶ ἀνάντις ἐν βάρει τεθεμελίωνται.

V. 733. Ἀμφιλαφεῖς. Ἀνθηραὶ, μεγάλαι καὶ περίοπτοι.

V. 734. Ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω. Κατὰ τὸ πρὸς ἡπειρόν τε καὶ μεσημβρίαν μέρος τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας τὸ Ἀχερόντειον^η) σπήλαιόν ἐστι, καὶ τὸ χάσμα τὸ κατὰ γῆς.

V. 735. Ὑπαιθα. Τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει.

● V. 736. Ἐπηρεφές. Ἀντὶ τοῦ σύσκιον.

Φησί δὲ, ὅτι πνεῦμα καὶ ψυχρά τις αὔρα^ς) ἀναφέρεται ἐκ τοῦ στομίου, καὶ διὰ τοῦτο κύκλῳ περιπεπάρχνεται.

V. 737. Πηγυλὶς δέ ἐστιν ἡ παγετώδης καὶ ψυχρά.

● V. 739. Ἰαίνεται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λύεται καὶ τήκεται.

V. 740. (Σιγὴ δ' οὐ ποτε. Φησὶν, ὅτι καὶ διὰ τῶν δένδρων καὶ διὰ τῶν κυμάτων ἤχον καὶ ψόφον ἀποτελεῖ, καὶ ἡσυχίαν οὐκ ἔχει.)

Βλοσυρὰν ἐνταῦθα τὴν λαμπρὰν ἴσως σημαίνει.

V. 743. Ἐνθα δὲ καὶ προχοαί. Φησὶν, ὅτι καὶ ὁ Ἀχέρων Σωναύτης λέγεται, καὶ ὅτι ἐκ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας φέρεται διὰ τινος φάραγγος εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς θάλασσαν.

V. 744. Ἀνερεύγεται. Οἶον καταρρεῖ καὶ ἔξεισι.

V. 746. Σωναύτην^η). Οἱ (εἰς) τὴν Ἡράκλειαν κατοικήσαντες Μεγαρεῖς, ὅτε εἰς τὴν ἀποικίαν ἔπλεον, χειμασθέντες εἰς τὸν Ἀχέροντα ποταμὸν κατέφυγον. Ὅθεν καὶ διασωθέντες οἱ αὐταὶ Σωναύτην ἐκάλεσαν αὐτόν. Οὗτοι δὲ οἱ Ἡρακλεῶται Μεγαρέων εἰσὶν ἀποικοὶ καὶ Βοιωτῶν, κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ.

Σωναύτης, ποταμὸς περὶ Ἡράκλειαν, οὕτως ὀνομασμέ-

η) πρῶτον P. η) Ἀχερούσιον P. ς) αὔρα emend. Schaefer. τ) Σωναύτην P. et sic deinde.

νος, ἐπειδὴ πάντας τοὺς ναυτιλλομένους διασώζει, ἀπαθεῖς ἔχων καὶ ἡρεμαίους λιμένας.

V. 749. Ἐγχρίψαι τὸ ἐμπεσεῖν σημαίνει.

V. 751. Εἰσωποὶ, ἐναντίοι^{u)} ἐσώτεροι γενόμενοι.

V. 752. Οὐδ' ἄρα δηθά. Λύκον φησὶ τότε Μαριανδυνῶν βασιλεύειν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς Βέβρυκας καὶ Ἄμυκον ἔχθος φιλοξένως τοὺς Ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. Φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι Δασκύλου τοῦ Ταντάλου, καὶ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ· (ὡς μαρτυρεῖ καὶ Νύμφις ἐν τῷ α̃ τῆς Ἡρακλείας, καὶ Ἡρόδωρος παριστορῶν.) Ὑπεδέξατο δὲ τοὺς ἥρωας, ὥς τινες, διὰ τὸ τὸν Πέλοπα, τὸν θεῖον αὐτοῦ, τιμηθῆναι παρὰ τῶν Ἑλλήνων· ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν Ἀμύκον καὶ τῶν Βεβρύκων φόνον. Ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Μαριανδυνοῖς οἱ Βέβρυκες.

V. 754. Αὐθένται Ἀμύκοιο. Συλληπτικῶς εἶπεν φονέας Ἀμύκου τοὺς ἥρωας, καίτοι Πολυδεύκους μόνου τοῦτο δεδρακότος. Αὐθέντης δὲ λέγεται ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπὶ τινος φόνον ἱέμενος, οἷον αὐτοένης τις ὢν.

Κλέος. Ἡ διαδεδομένη φήμη.

V. 755. Ἀρθμός^{v)}. Ἡ φιλία.

V. 758. Ἀντιβίην Βέβρυξιν. Ἐχθροὶ αἰεὶ οἱ Μαριανδυνοὶ τῶν Βεβρύκων. Ἠττήθησαν δὲ πολλάκις ὑπ' αὐτῶν· καὶ ὁ ἀδελφὸς δὲ Λύκου Πριόλας συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀμύκου ἀνηγρέθη. Ὑστερον δὲ προσλαβόμενος Ἡρακλέα σύμμαχον, πρὸς Ἀμαζόνας στρατευόμενον, ἐξ εὐχεροῦς περιεγένετο τῶν Βεβρύκων. Τινὲς δὲ τὸν Πριόλαον υἱὸν αὐτοῦ^{w)} καὶ οὐκ ἀδελφὸν ἱστοροῦσιν.

(V. 765. Ὅσσα τε Κύζικον. Οὐ Κύζικον τὸν βασιλέα τῶν Δολιόνων φησὶν, ἀλλὰ τὴν πόλιν.)

V. 767. Γλαύκοιό τε βᾶξιν. Ὁ Γλαῦκος παρὰ τοῖς Ἰβυρσι τιμᾶται, γέρον καλούμενος. Ἔστι δὲ ἄκρα Γλαύκου ἐκεῖ καλουμένη.

V. 777. Ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος. Τῆς Λυδίας λέγει. Ἀσία γὰρ τοπρότερον ἐκαλεῖτο ἢ Λυδία. Καὶ Ὅμηρος^{x)}.

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι.

Καὶ ἡ κιθάρᾳ Ἀσία λέγεται, ἐπεὶ ἐν Λυδίᾳ πρῶτον εὗρέθη.

V. 778. Τὸ δὲ, πεζὸς ἔβη, ἀκολουθῶς τῷ μύθῳ, πεζὸν τὸν Ἡρακλέα φησὶν ἐπὶ τὸν ζωστῆρα τῆς Ἰππολύτης [ἀπελθεῖν]· (δηλαδὴ διὰ τὸ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τότε συντρέχειν.) Ἄθλος δὲ ἦν οὗτος ἔνατος. Πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ [τῆς Ἰππολύτης] ζωστῆρος εἰσὶν. Τινὲς μὲν γὰρ Ἰππολύτης, ἄλλοι δὲ Διϊλύκης· Ἰβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν [Οἰολύκης τῆς] Βριάρεω θυγατρὸς φησιν.

V. 780. Ἐνθά δ' ἐπὶ Πριόλαο. (Φησὶν, ὅτι ἠνίκα Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Ἰππολύτης ἐπορεύετο ζωστῆρα, κατέλαβε Μαριανδυνοὺς ὑπὸ Βεβρύκων καταπονομένους· ἐπιστρατεύσας δὲ μετὰ Μαριανδυνῶν ἐχειρώσατο τοὺς πολεμίους. Πεσόντος δὲ ἐν τῇ μάχῃ Πριολάου τοῦ Μαριανδυνῶν προηγουμένου, ἄγῶν ἐπιτάφιος

u) ἀντὶ τοῦ P. v) ἀριθμὸς P. w) τοῦ Λύκου P. x) Π. Π, 461.

ἐτέθη ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ Ἡρακλῆς ἐνίκησε Τιτίαν, ἓνα τῶν Μαριανδυνῶν. Πριόλας δὲ, ἀδελφὸς Λύκου, καὶ Πριόλα πόλις πλησίον Ἡρακλείας.) Τὸν δὲ Τιτίαν οἱ μὲν φασὶ Διὸς παῖδα, [οἱ δὲ] ἓνα τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, οἱ δὲ τὸν πρεσβύτατον τῶν Μαριανδυνῶν παίδων. Ὁ δὲ Μαριανδυνὸς Φινέως ἢ Φρίξου ἢ Κιμμερίου λέγεται παῖς εἶναι. Ἀπὸ δὲ Τιτίου φασὶ Τίτιον τὴν πόλιν κληθῆναι.

Ἔνθα δ' ἐπὶ Ἰδίως τὸν θρυλούμενον Πριόλαόν φησι τῶν ἄλλων Βάρυνον^{γ)} λεγόντων τὸν Τιτίου υἱόν, ὡς Νύμφις καὶ Καλλίστρατος.

V. 782. Ἐλέγοισιν. Τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί.

V. 786. sq. Αὐτὰρ ὁμοῦ. Τὸ ἐξῆς, ὃ Ἡρακλῆς τῷ ἐμῷ πατρὶ Δασκύλῳ ὑπέταξεν ὁμοῦ Μυσοῦς καὶ Φρύγας.

Τινὲς γράφουσι Μυγδόνας [ἀντὶ τοῦ καὶ Φρύγας], ἵνα ἢ, ὁμοῦ Μυσοῦς καὶ Μυγδόνας ὑπέταξε τῷ πατρί μου. Ὅτι δὲ Φρύγας ἐχειρώσατο τοῖς Μαριανδυνοῖς, καὶ Νύμφις ἱστορεῖ. Διὸ καὶ οὕτω γράφει. Εἰ δὲ γράφοιτο Μυγδόνας, ἦτοι τοὺς Βέβρυκας ἀπὸ Μυγδόνοιο βασιλέως αὐτῶν οὕτω κέκληκεν· ἢ ῥητέον, ὅτι Μοίριδι κατηκολούθησεν. Οὗτος γὰρ Μυγδόνας ἔφησε καταπολεμῆσαι τὸν Ἡρακλέα.

V. 789. Ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου. (Τῆς μὲν Παφλαγονίας μέχρι τοῦ Βιλλαίου ποταμοῦ κατεστρέψατο πᾶσαν·) οὗτος δὲ διὰ τῆς ἐπικειμένης Φρυγίας ῥέων, ἐξίησι παρ' αὐτὴν τὴν Τιτάνων πόλιν· ἐκ δὲ τούτου, πρὸς δυσμὰς, ἕως τοῦ Ῥήβα καὶ τοῦ ἐπικειμένου σκοπέλου κατὰ τὴν ἐκβολὴν τούτου.

Ὅτι δὲ τοὺς Παφλαγῶνας ὑπέταξεν Ἡρακλῆς τοῖς περὶ Λύκον, ἱστορεῖ Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν.

V. 791. Βιλλαῖος προπερισπωμένως. Οὕτω φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς καθόλου. Ἔστι δὲ ποταμὸς Παφλαγονίας· οἱ δὲ, Φρυγίας.

V. 794. sq. Ὅφρ' ἐβάλοντο. Φησὶν, ὅτι οἱ Βέβρυκες πόλιν ἀπετάμοντο τῆς Μαριανδυνῶν χώρας, καὶ μέχρι τοῦ Ὑπίου ποταμοῦ προσηγάγοντο τοὺς ὄρους. Ὡκισται δὲ παρὰ τῷ ποταμῷ ἐν τῇ Θυνίᾳ καὶ πόλις Ὑπαί λεγομένη. Ὁ δὲ Ὑπίος ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ καταφέρεισθαι ἀπὸ τῶν Ὑπίων ὀρῶν.

Εἰαμενὰς^{z)} δὲ λέγει τοὺς καθύγρους τόπους.

V. 797. (Ἐπελάσσαι ἄρηα. Ἐπαγαγεῖν. Οὐ χωρὶς θεῶν (φησὶ) προνοίας, ὡς Πολύδευκες, ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἀπέκτεινας τὸν Ἀμυκόν.)

V. 799. Ἀρκιός^{a)} ἐστὶν ὁ ἱκανὸς (καὶ ὁ ἕτοιμος).

V. 800. Τίειν, τὸ ἀποδιδόναι.

V. 801. Ὀφέλλειν, τὸ εὐεργετεῖν.

V. 804. Ἀντιᾶν, τὸ περιτυχεῖν ἐνταῦθα.

V. 806. Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις. Χωρὶς δὲ τούτων

γ) Βαρίνον P. z) Ἐαμενὰς P. a) ἄρτιος P.

τοῖς Τυνδαρίδαις, τοῦτ' ἔστι, τοῖς Διοσκούροισι, ἱερὸν ἰδρύσομεν ἐπὶ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας.

(V. 810. Πίονας εὐαρότοιο. Ἀντὶ τοῦ, τέμενος πρὸ τῆς πόλεως ἀπομερίσω αὐτοῖς.)

V. 811. Ὡς τότε μέν. Οὕτως τότε δι' ὅλης ἡμέρας περὶ τὴν εὐωχίαν ἐτέρποντο καὶ ἔπαιζον.

V. 812. Ἐγκονέοντες. Ἐνεργοῦντες. Ὅθεν καὶ γόνυ, οἶον κόνυ τὶ ὄν· παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ.

V. 815. Ἐνθα δ' Ἀβαντιάδην. Περὶ τοῦ ἐν Μαριανδυνοῖς γενομένου θανάτου τοῦ Ἰδμονος καὶ Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας, (ὡς Προμηθίδας εἶπε,) καὶ Νύμφις ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας, (ὡς Ἰδμων ὑπὸ σὺδς ἐπλήγη.)

V. 817. Ἐπεὶ χρεώ. Ἡ χρεία, ἡ εἰμαρμένη.

[V. 818. Δονακώδης, ὑλώδης P.]

V. 819. Ψυχόμενος. Τῷ ψυχρῷ βρεχόμενος.

V. 821. Ἐλειονόμοι. Αἱ ἐν τοῖς ἔλεσι διατρίβουσαι.

V. 822. Τῖφος. Ὁ ἐλώδης τόπος.

V. 823. Ἀνὰ θρωσμούς. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰς ἀναβολὰς καὶ ἀναβάσεις καὶ καθόδους.

V. 824. Ἀφράστοιο. Ἀφραστός, ἀπροσδόκητος.

V. 828. Ὁρέξατο τὸ ἔτεινε^{b)} σημαίνει.

V. 829. Αἰγανέην. Ἡ παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι· ἢ διὰ τὴν ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγεννημένην· ἢ διὰ τὰς αἰγας, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς νεῖσθαι.

[V. 830. Ἐν δὲ τῷ καπρίῳ νοεῖται ἢ κατὰ.]

V. 831. Θοῶ. Θοὸν τὸ ὀξύ.

V. 833. Ψυχοῦρα γέοντα. Ἀποψυχοῦντα.

V. 836. Κηδείαν δὲ λέγει τὸ ἐπὶ τῶν νεκρῶν πένθος.

V. 838. Μεγαλωστί. Μεγαλοπρεπῶς.

V. 843. Νηϊου ἐκ κοτίνιοι. Κότινος οὐ μόνον ὁ ἀγριέλαιος^{c)}, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία.

Φάλαγξ δὲ, τὸ ἐπίμηκες καὶ στρογγύλον ξύλον. Πολλὰς δὲ τοιαύτας εἶχον φάλαγγας οἱ ἀριστεῖς πρὸς τὰς νεολκίας^{d)}, ἀφ' ὧν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἰδμονος τάφῳ κατὰ παραίνεσιν τοῦ Ὀρφέως μίαν λαβόντες προσέπηξαν· ἣτις βλαστήσασα, ἔτι καὶ νῦν δείκνυται. Περὶ ταύτην δὲ τὴν Ἡράκλειαν ἔκτισαν [οἱ Μεγαρεῖς].

V. 845. Χρειῶ ἀπηλεγέως. Εἰ δέ με (φησὶ) καὶ τοῦτο δεῖ ἀπλῶς καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐξεῖπεν, οὗτός ἐστιν ὁ Ἰδμων, ὃν ἐχρησμάδησεν ὁ θεὸς ἐξιλάσκεσθαι Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς [ὡς πολιοῦχον], ὅτε τὴν Ἡράκλειαν ἔμελλον κτίζειν. Τοῦτο δὲ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς μὴ εἰδότων τῶν Ἡρακλεωτῶν, τίς εἴη ὁ τεθαμμένος παρ' αὐτοῖς, καὶ χρησμάδῃς εἶναι πολιοῦχος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Λέγει δὲ καὶ Προμηθίδας, ὅτι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, ὅστις εἴη [ὁ δηλωθεὶς πολιοῦχος ὑπὸ Ἀπόλλωνος διὰ χρησμοῦ, διὰ τοῦτο ἀντ' ἐκείνου Ἀγαπήστορά τινα] ἐπιχώριον ἥρωα καλοῦσιν^{e)} οἱ Ἡρακλεῶ-

b) ἔτυψε P. c) ἡ ἀγριελαία P. d) τὴν νεουλκίαν P. e) ἐτίμων P.

ται. "Οτι δὲ Βοιωτοὶ καὶ Μεγαρεῖς ἔκτισαν τὴν ἐν Πόντῳ Ἡράκλειαν, καὶ Ἐφορος ἐν πέμπτῳ καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσιν.

V. 847. Ἐπιρρήδην. "Οτι διαρρήδην καὶ φανερώς ἐπικαλεῖν αὐτὸν πολιοῦχον ὁ θεὸς προσέταξεν.

V. 848. Ἀμφὶ δὲ τὴνδε. Περὶ δὲ τὸν ἀγριέλαιον τὸν ἐπιπεφυκότα τῷ Ἰδμονος τάφῳ ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τοῖς Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς τὴν πόλιν κτίσαι. Λέγει δὲ τὴν Ἡράκλειαν. Ἐν γὰρ τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡρακλεωτῶν ὑπάρχει ὁ τάφος (ὥς φησιν Ἡρόδωρος), ἐφ' οὗ ἐστὶν ὁ ἀγριέλαιος.

(V. 849. Οἱ δ' ἀντὶ Θεουδέος. "Οτι τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμήστορος λέγουσιν τινος ἥρωος ἐπιχωρίου.)

V. 854. Ἀγνιάδην Τίφυν. "Οτι ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τέθνηκεν καὶ ὁ Τίφυς, εἶπε Νύμφης. Ἡρόδωρος δὲ φησιν, ὅτι οὐκ ἀπιόντων εἰς Κόλχους τέθνηκεν ὁ Τίφυς, ἀλλ' ὑποστρεφόντων.

V. 857. Εἰσότ' ^{f)} Ἀβαντιάδαο. Ἐν ὧσ' ἔθαψαν τὸν Ἰδμονα, ἐν τοσούτῳ καὶ ὁ Τίφυς νοσήσας ἐτελεύτησεν.

V. 858. Κῆδος. Ἡλύπη.

V. 859. Παρασχεδὸν αὐτῶν. Ἐγγύς. Ἡ ἐν τῷ μεταξὺ.

V. 862. Κατήμυσαν. Ἐστύγνασαν, ταῖς λύπαις κατεκλίνθησαν ὅτι ἀπηλπικίσαν τὴν σωτηρίαν παντάπασιν.

V. 866. Ἰμβρασίοισι. Ἰμβρασος, ποταμὸς Σάμου, πρότερον Παρθένιος λεγόμενος. Καλλίμαχος.

Ἀντὶ γὰρ ἐκλήθης Ἰμβρασε Παρθενίου.

Ἀστυπάλαια. "Οτι Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ὁ Σάμιος Ἀγκαῖος ἦν παῖς, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν μετὰ τὴν Τίφυνος τελευτήν, καὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ. ^{g)}

V. 867. Περιπρὸ γὰρ εὔ. Ἀντὶ τοῦ διαφερόντως.

V. 872. Παρθενία δὲ ἡ Σάμος. Ἐκέχρητο γὰρ πολλοῖς ὀνόμασι. Καὶ γὰρ Μελάνθεμος καὶ Παρθενία καὶ Ἀνθεμούσα ἐκαλεῖτο.

V. 875. "Οτινα. Ἀντὶ τοῦ ὄντινα. Ὡς γὰρ ὅτου καὶ ὅτῳ λέγομεν, οὕτω καὶ ὅτινα ποιητικῶς.

Τὸ δὲ ἰάψει, ἀντὶ τοῦ βλάψει καὶ διαφθερεῖ τὸν πλοῦν.

V. 878. Ὁρέξατο. Ὁρεξιν ἔλαβε, καὶ οἶον πρόθυμος ἐγένετο.

V. 888. Τὸ κατηφῆσαι ἀντὶ τοῦ δυσανασχετῆσαι.

V. 889. Τῷ καὶ ὁμοῦ. Διὸ καὶ σὺν τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ αὐτὸς προσορῶμαι τὴν ἀπώλειαν.

V. 895. Ἐτράπεθ' ὁρμῇ. Μετέπεσε καὶ μετετράπη εἰς εὐελπισίαν ^{h)} ὁ Ἀγκαῖος.

Ἡρόδωρος Ἐργῖνον φησὶ κυβερνῆσαι τὴν Ἀργὴν μετὰ τὸν θάνατον Τίφynos.

V. 901. Καρταλίμως. Ταχέως διὰ τοῦ Ἀχέροντος ἐξή-

f) Εἰσόκε P. g) λέγει P. h) εὐελπιστίαν corrigat Schaefer.

λασαν ποταμοῦ. Ἐτυχον γὰρ μέχρι ἑ σταδίων ἀναπλεύσαντες, διὰ τοῦ Ἀχέροντος καθορμισάμενοι, ὥς φησι καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις.¹⁾

V. 904. Ὡκα δὲ Καλλιχόροιο. Ποταμὸς Παφλαγονίας, (ἱερὸς Διονύσου,) περὶ Ἡράκλειαν· οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος. Ἐξίσι δὲ διὰ στομάτων δισσων. Οὕτω δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον αὐτόθι στηῆσαι χορὸν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε. (Τοῦτον δὲ πάλιν Ὀξύνοντα ἐκάλουν.)

Ὅτι δὲ κατεπολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, Διονύσιός φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορίαις, προσιστορῶν, ὅτι καὶ Νύσα ὅρος ἐστὶν ἐν Ἰνδικῇ, καὶ κισσῶ προσόμοιον φυτόν φυτεύεται ἐκεῖ, ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός. Ὡσαύτως δὲ καὶ Χαμαιλέων ἱστόρησεν ἐν πέμπτῳ^{κ)} περὶ Ἰλιάδος.

V. 908. Ἀμειδίητους. Ἦτοι φοβεράς διὰ τὰ μυστήρια τοῦ θεοῦ· ἢ ὅτι φοβεραὶ εἰσιν αἱ νύκτες. Εὐριπίδης·

Νύκτωρ τὰ πολλὰ σεμνότητ' ἔχει σκότος.

V. 911. Σθενέλου τάφον. Ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ Σθενέλου τάφος ἐστὶ τοῦ Ἀκτορος· ὃς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπ' Ἀμαζόνας, τρωθεὶς ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπέθανε καθ' ὁδὸν περὶ τὴν Παφλαγονίαν. Τὴν δὲ περὶ [τοῦ] Σθενέλου [τάφου] ἱστορίαν ἔλαβε παρὰ Προμαθίδα, τὰ δὲ περὶ τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ ἐπλασεν.

V. 915. Ἀνεμέτρεον, ἀντὶ τοῦ παρέπλεον.

V. 918. Στεφάνην, τὴν ἄκραν.

V. 926. Ἠγνισαν, ἀντὶ τοῦ ἐκάρπωσαν καὶ ἔκασαν.

V. 929. Ἐκ τοῦδε Λύρη. Οὗτος μὲν φησιν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμῷ τὴν λύραν ἀνατεθεῖσθαι ὑπὸ Ὀρφέως· (διὸ καὶ τὴν χώραν προσηγορεύσθαι) ὁ δὲ Προμαθίδας, ἐπὶ στήλης τινός.

V. 933. Ἐντενές. Συντόνως.

V. 934. Ταρσὸν δὲ τὸ σῶμα φησὶν. Δηλοῖ δὲ τὰς πτέρυγας.

[V. 935. Ῥιπήν δὲ φησι τὴν ὁρμήν.]

V. 936. Καὶ δὲ Παρθενίοιο ῥοάς. Ποταμὸς Παφλαγονίας. Ἐκβάλλει δὲ τὰ ρεύματα περὶ πόλιν Σήσαμον. Τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν πᾶσι παρέρχεται. Παρθένιον δὲ φησιν αὐτὸν ὠνομάσθαι Καλλισθένους διὰ τὸ (τὴν Ἀρτεμιν ἐν αὐτῷ λούεσθαι· Ἐνιοὶ δὲ διὰ τὸ) στάσιμον τοῦ ρεύματος καὶ ἤρεμον (φασὶν οὕτω προσαγορεύεσθαι).

V. 941. Σήσαμον. Πόλιν Παφλαγονίας. (Ὁμηρος¹⁾·

— — — καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο.)

Τὸ δὲ Σήσαμον μετωνομάσθη Ἀμαστρίς^{μ)} ἀπὸ Δαρείου ἀδελφοῦ θυγατρὸς. Ἐκλήθη δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σήσαμον λαβεῖν παρὰ Καρῶν (ἀντὶ τῆς χώρας) [τὸν] βουλόμενον κτίσαι τὴν πόλιν.

i) Ἀργοναυτικοῖς legendum putat Schaefer. k) τῷ P. l) Il. II,

853. m) Sic P. Vulgo Δάματρίς. cf. Steph. Byz. s. v.

Ἐρυθῖνοι δέ, οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ Παφλαγονίαν. Οὕτω δὲ λέγονται διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος. Εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι. Καὶ Ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται.

— — — — καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους^{η)}).

V. 942. Τλήεντα δὲ εἶπεν, διὰ τὸν πύξον ἐκεῖ πολὺν γίνεσθαι.

Κρωβιάλος πόλις περὶ Παφλαγονίαν, ἥς μέμνηται Στράβων ἐν Γεωγραφουμένοις. Παρ' Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφει ἀντὶ τοῦ, Κρώμναν τ' Αἰγιαλὸν τε, Κρώμναν Κρωβιάλόν τε.

V. 945. Αἰγιαλόν. Ἔστι γὰρ αἰγιαλὸς σταδίων μυρίων κάμψαντι τὴν Κάραμβιν μέχρι Σινώπης.

V. 946. Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης. Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν^{ο)} Καππαδοκίαν. Ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι Συρία, διὰ τὸ τὸν Ἄλυν ποταμὸν μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ῥέοντα, (φησὶν) εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδιδόναι πόντον. Τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων Λευκοσυρίαν αὐτὴν ἐκάλουν.

Ἐνθα Σινώπην. Πόλις τοῦ Πόντου ἢ Σινώπη, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Σινώπης· ἣν ἀρπάσας ὁ Ἀπόλλων, κατὰ Φιλοστέφανον, ἀπὸ Βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον, καὶ μιγείς αὐτῇ, ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι. Τὴν δὲ τῶν Ἀσσυρίων χώραν Λευκόσυρόν φησι καλεῖσθαι Ἄνδρων^{ρ)} ἐν τῷ περὶ Πόντου, κατὰ ἀντίφρασιν τῶν ἐν τῇ Φοινίκῃ Σύρων. Ὁ δὲ Τῆϊος Ἄνδρων^{ρ)} φησὶ μίαν τῶν Ἀμαζόνωνφυγοῦσαν εἰς Πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ, πίνουσάν τε (πλείστον) οἶνον, ὠνομασθῆναι Σανάπην, ἐπειδὴ μεταφραζόμενον τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν. (Ὅτι δὲ τινες τοὺς Ἀσσυρίους Λευκοσύρους λέγουσι, φησὶ καὶ Ἀρτεμίδωρος.) Ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἄρεος καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται ἡ Σινώπη· κατὰ δὲ τινας, Ἄρεος καὶ Παρνάσσης· κατ' Εὐμήλον καὶ Ἀριστοτέλην, Ἀσώπου. Καὶ οὗτος μὲν φησιν, ὅτι Ἄλυν τε τὸν ποταμὸν ἐπλάνησε καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία, (αἰτήσαμένη παρ' αὐτῶν πρότερον, ἵν' ἐπιτύχη οὗ ἂν ἐθέλοι· ἔπειτα εἰποῦσα παρθενίας ὀρέγεσθαι, ταύτης ἐπέτυχεν, ὥς ἂν ὄρκῳ δεδεμένων αὐτῶν.) Φιλοστέφανος δὲ φησὶ τούναντίον, Ἀπόλλωνι αὐτὴν μιγεῖσαν, ἀποκνῆσαι τὸν προσαγορευθέντα Σύρον· ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι Σανάπαι λέγονται παρὰ Θραξίν (ἢ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες) κληθῆναι τὴν πόλιν· ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπη. Ἡ δὲ μέθυσος Ἀμαζών ἐκ τῆς πόλεως^{q)} παρεγένετο πρὸς Αὐτίδαν, ὥς φησιν Ἐκαταῖος.

V. 955. Τρικκαίοιο. Ἦνίκα ὁ Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἀμαζόνας, σύμμαχοι ὄντες οἱ περὶ τὸν Αὐτόλυκον ἐπλανήθησαν, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ὤκησαν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ἐκουσίως καταλειφθῆναι αὐτοὺς, ἵνα τοὺς περὶ Σινώπην καταπολεμήσωσι τόπους.

η) II. II, 855. ο) καὶ P. ρ) Ἄντρων P. q) Post hoc vocabulum in P. lacuna fere dimidii versus.

(V. 956. *Δηϊλέων τε. Οὔτοι καταλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν τῆς Ἀμαζόνος ζωστήρα κεχωρηκός, φήμης δοθείσης, ὡς ἀπόλωλεν Ἡρακλῆς, τῶν Σινωπαίων λεγόντων, παραπλεόντων τῶν Ἀργοναυτῶν, παρεκάλεσαν ἀναλαβεῖν αὐτοὺς τῇ νηϊ. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐπλανήθησαν ἀπὸ Ἡρακλέους, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ὤκησαν.)*

V. 961. *Ἀργέσταο. Τοῦ Ζεφύρου οὕτω λεγομένου. Ἀρχεται δὲ πνεῖν ἀπὸ θερινῆς δύσεως.*

Παρεπιπνεῖειν τὸ ἐπ' ὀλίγον πνεῖν σημαίνει.

Τὸ δὲ ἄσσον σημαίνει τὸ τῆς νεῶς ἐγγὺς ἤδη πνέειν.

V. 963. *Ἄλυσ καὶ Ἴρις ποταμοὶ τῆς Λευκοσυρίας.*

(Τῆς δὲ περὶ Θεμισκύραν ἄκρας καὶ ἐπάνω μέμνηται, εἰπὼν περὶ τοῦ Θερμώδοντος¹).

Θεμισκύριον ἐπ' ἄκρην

μύρεται.)

Κατὰ δὲ τὴν Θεμισκύριον ἄκραν καὶ ἡ καλουμένη Ἡράκλειος ἄκρα ἐστίν, ἧς ἄλλοι τε καὶ Ἀρτεμίδωρος μέμνηνται. (ἐφ' ἧς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν ἴδρυσται.)

V. 964. *Ἡδὲ καὶ Ἀσσυρίης. Πρόχυσιν ἔφη τῆς Ἀσσυρίας, τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λευκοσυρίας, τὴν ἐγκειμένην χώραν αὐτῆς εἰς θάλασσαν· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω.*

Λεῖπον Ἄλυν ποταμὸν, λεῖπον δ' ἄλιμυρῆα χώραν,

(Ἀσσυρίης ἀνέχουσιν ἀπὸ χθονός.)

Τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ποταμοχώστου τῆς γῆς οὔσης, διὰ τὸ μεγάλους εἰς αὐτὴν καταφέρεσθαι ποταμοὺς Ἄλυν καὶ Ἴριν. Καὶ οὕτως ἔχει ταῖς ἀληθείαις, καὶ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἡ χώρα ἔγκειται. Διὸ ποταμόχωστον λέγει εἶναι Ἀπολλωνίδης. Τοὺς γὰρ προειρημένους ποταμοὺς (ἀμφοτέρους), μάλιστα τὸν Ἴριν, κατὰ διάφορα μέρη τῆς χώρας ῥέοντα, ἄλλοτε κατ' ἄλλους τόπους ἐκδιδόναι, καὶ ταύτη μακροῖς αὐτὴν προσχώμασιν εἰς μέσον ἐπεκτείνειν τὸ πέλαγος. (Διὸ δὴ σύμπασαν εἶναι ποταμόχωστον τὴν γῆν.) Βίαιον γὰρ καὶ πολὺν αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας διὰ χειμερίου καὶ μακρᾶς φερόμενον παρασύρειν τὴν γῆν. Τοῦ δὲ κύματος παλίσσυντον ἐλαύνοντος ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἰλὺν, συμβαίνει τὴν χώραν ἐπιπολὺ παραύξεσθαι²), καὶ τὴν θάλασσαν γίνεσθαι τεναγώδη.

V. 965. *Γνάμψαν Ἀμαζονίδων. Εἰκότως εἶπεν, ἐπειδὴ³) ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζοῦντος τῆς Κολχικῆς ἀπὸ τριῶν σταδίων λιμὴν ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλὴν τούτου, κατὰ τὸν Ἡράκλειον τόπον⁴). Τῆς δὲ Θεμισκύρας ἄκρας καὶ ἄνω μέμνηται.*

Ἐφορος δὲ ἐν ἐννάτῳ φησὶ, τὰς Ἀμαζόνας ὑβριζομένας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐπὶ τινα πόλεμον, τοὺς μὲν καταλειφθέντας ἀναιρεῖν, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ξένης προσιόντας μὴ δέχε-

r) Π, 371. s) προσχοῦσθαι P.

t) τοῖς πλείουσιν inserit Etymol. M.

p. 566, 30. u) πλὴν τοῦ κατὰ τὸ

Ἡράκλειον, εἴτε καὶ Θεμισκύριον

ἄκρον P. πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Ἡρά-

κλειον. Etymol. M., ad quem locum

Sylburg. Nostri τόπον in κόλπον

mutandum judicat.

σθαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρῳ κατὰ Λιβύην αὐτὰς ὤκηκέναι φησί· ῥώμη δὲ διενεγκούσας καὶ τρεψαμένας τοὺς ὁμόρους, ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, καὶ πολλὰς αὐτόθι πόλεις κτίσαι· ὑποτάξαι τὰ αὐταῖς τὸ Ἀτλαντικὸν ἔθνος, ὃ ἦν δυνατώτατον τῶν τῆς Λιβύης. Ζηνόθεμις δὲ αὐτὰς φησιν ὤκηκέναι ἐν Αἰθιοπία, καὶ διερχομένας ἐπὶ τὸ ἀντιπέραν, συγγίνεσθαι τοῖς αὐτόθι ἀνδράσιν· καὶ εἰ μὲν θῆλυ ἀποκυήσειαν, προσεθίζειν τῇ [αὐτῇ] ἀγωγῇ· εἰ δὲ ἄρρεν, τοῖς ἀνδράσι διδόναι.

Λιμενίοχον ^ν) ἄκρην. Ἐὰν μὲν τὴν συνεχομένην, προπαροξυτόνως· ἔὰν δὲ τὴν συνέχουσαν τὸν λιμένα, παροξυτόνως.

V. 970. Τῆς οὔ γ' ἐν κόλπῳ. Τῆς προειρημένης ἄκρας ἐν τῷ κόλπῳ ὥρμησαν ^ω).

V. 972. Τῷ δ' οὔ τις ποταμῶν. Ὅτι ὁ Θερμῶδων ἐν τῇ Λευκοσυρία ἐστίν, ἣν πρότερον Ἀμαζόνες ὥκουν, οὐκ ἀγνοεῖται. Φησὶ δὲ αὐτὸν Ἀπολλώνιος ἑκατὸν τεσσάρων δεούσας καταχεῖν ἀπορρύσεις εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα μέρη, ρεούσας ἀπὸ μιᾶς πηγῆς. Ἄλλοι δὲ φασί, πόρους ἑτέρους δέχεσθαι εἰς αὐτόν. Ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος Ἀράξης ἐκαλεῖτο τοπρότερον, ὁμωνύμως τῷ ἐκ τῆς Ἀρμενίας ῥέοντι.

V. 973. Παρὲξ ἔθεν. Περισσὴ ἐστὶν ἡ παρὰ. Ἔστι γὰρ, ἐξ αὐτοῦ χωρὶς βάλλων τοσαῦτα ρεύματα ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἄλλος οὐκ ἔστι ποταμός.

V. 975. Περμπάζειν τὸ ψηφίζειν καὶ μετρεῖν σημαίνει.

V. 978. Ἐνθεν δ' αἰπυτέραν ^χ). Ἐκ τῆς ἀνωτάτω (φησὶ) πηγῆς καταντικρὺ φερόμενον τὸν Θερμῶδοντα ὑψηλὴ ὑποδέχεται γῆ. Ὅθεν πολλὰς ἔχει ἀπορρύσεις καὶ ἐπιστροφάς, διὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἐκτρέπεσθαι.

V. 980. Αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη. Ἀεὶ δὲ ταπεινῆς οὔσης τῆς χώρας, τοὺς μὲν τῶν πόρων εἰς μακρὰν ἔχει πεμπομένους, τοὺς δὲ ἐγγύς.

V. 981. Χθαμαλῆς, ἀντὶ τοῦ ταπεινῆς.

V. 983. Ὁ δ' ἀμφαδόν ^γ) [ἀντὶ τοῦ φανερώς]. Ὁ δ' ὑπὸ τὴν κυρτὴν ἄκραν συμμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον ῥεῖ.

V. 984. Κυρτὴν δὲ τὴν ἄκραν φησὶν εἶναι, διὰ τὸ ἐπικαμπῇ εἶναι.

V. 987. Ἐπητέες. Λόγια. Παρὰ τὸ ἔπος. Ἡ, οὐ συγγνώμονες καὶ προμηθεῖς, ἀλλὰ θρασεῖαι καὶ ἀπερίσκεπτοι.

V. 988. Δοιάντιον. Πεδίον Θερμῶδοντος, ἀπὸ Δοιαντος οὕτω κληθέν.

V. 990. Γενεὴν ἔσαν Ἀρεός. Ἀρμονία, νύμφη ναῖς· τῆς καὶ Ἀρεως Ἀμαζόνας εἶναι φησὶ Φερεκύδης, ᾧ ἔπεται Ἀπολλώνιος.

ν) λιμενίοχον P. ω) Leg. ὥρμισαν. χ) αἰπυτέραν P. γ) ἐμφαδόν P.

V. 992. (**Ἀλσεος Ἀκμονίοιο.*) Οὐδέποτε ἄλσος Ἀκμόνιον^{z)} ἐδήλωσεν Εἰρηναῖος. "Ἐστι δὲ περὶ τὸν Θερμώδοντα. Μέννηται αὐτοῦ Φερεκύδης (ἐν β.).

(V. 995. *Ἐνθα Θεμισκύριαι.* Αἱ ἐκ τῆς Θεμισκύρας (φησὶν) Ἀμαζόνες ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἔνθα κατέπλευσαν, ὠπλίζοντο, ἔφθασαν δὲ ἀνενεχθέντες οἱ ἥρωες.)

V. 999. *Λυκάστιαι.* [Λυκάστιον] χωρίον τῆς Λευκοσυρίας, ἀφ' οὗ Λυκαστίας εἶπε τὰς Ἀμαζόνας. Χαθησίας δὲ αὐτὰς εἶπεν Ἐκαταῖος, ἀπὸ τοῦ χαδῆσαι^{a)}. Χωρὶς οὖν τὰς ἐκ Θεμισκύρας φησὶ, καὶ χωρὶς τὰς (ἐκ) Λυκαστίας ὠπλίζεσθαι κατὰ τῶν ἡρώων, διὰ τὸ κεχωρισμένως οἰκεῖν. "Ἐφθασαν δ' ὅμως προαναχθέντες^{b)} οἱ ἥρωες.

V. 1005. *Στυφελήν.* Τραχεῖαν καὶ σκληράν. Οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὥς φησι Ζηνόδοτος ἐν Γλώσσαις· Κυρηναῖοι δὲ, τὴν χέρσον. Τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ, ὥς τὸ, ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης.

V. 1006. *Ὠνος* δέ ἐστι τὸ τῆς τροφῆς τίμημα.

(Οἱ δὲ Χάλυβες μεταλλεύοντες σίδηρον, πωλοῦσι, καὶ οὕτω τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται, τραχεῖαν ἔχοντες πρὸς καρπὸν τὴν γῆν. Προεῖρηται δὲ ἤδη περὶ αὐτῶν.)

V. 1008. *Ὀτλεύουσιν.* Ὑπομένουσι. Διὰ τὸ χαλκεύειν αὐτοὺς τὸν σίδηρον, περὶ τῷ καπνῷ ταλαιπωρεῖν φησὶ.

Κελαινὴν λιγνὺν τὴν αἰθάλην φησὶ.

V. 1010. *Τιβαρηνίδα γαῖαν.* Τιβαρηνοί, ἔθνος Σκυθίας. Οὗτοι δικαιοτάτοι λέγονται. Καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγείλειαν καὶ ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ὥραν τῆς μάχης. Ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ αἱ γυναῖκες, ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ λεχούς· (ὥς ἱστορεῖ Νυμφόδωρος ἐν τισὶ νόμοις^{c)}.)

V. 1015. *Ἰερὸν δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος.* Ὅρος οὕτω καλούμενον τὸ καθῆκον εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Ἄλλως. Τοῦτο καθῆκόν ἐστιν εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Μέννηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ ᾱ Περιόδων, καὶ Σουῖδας ἐν β̄, περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας· ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου Περιπλῶ· ὃς καὶ ῥ' ἀπέχειν σταδίους αὐτό φησὶ τῆς Τραπεζοῦντος. Ὁ δὲ Εἰρηναῖος Μνησίμαχόν φησι περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν ᾱ περὶ Σκυθῶν, ἀγνοῶν. Ὁ γὰρ Μνησίμαχος [ὥς] ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέμνηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι περὶ τῆς Ἀσίας διαλέγονται. "Ἐστι καὶ ἄλλο Ἰερὸν ὄρος Θράκης.

V. 1026. *Ξυνῇ φιλότῃτι.* Οὐχ ὥς αὐτῶν συνερχομένων ταῖς ἀλλήλων γυναιξὶ τοῦτο λέγει, ἀλλὰ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ φανερώς.

V. 1030. *Λιμῶ μιν κεῖν' ἡμαρ.* Ἰστορεῖ Ἐφορος καὶ

z) Ἀλκμῶνιον P. a) Χαθησίου c) ἐν τοῖς Νόμοις corrigit Rutgers. P. b) Sic emendavi. Vulgo προσ- Var. lect. IV, 20. ανεχθέντες. P. προανεχθέντες.

Νυμφόδωρος περὶ τούτων, ὅτι τὸν βασιλέα αὐτῶν ἄδικόν τι κρίναντα ἐγκλείουσι καὶ λιμαγχοῦσι.

V. 1032. Τὴν Ἀρητιάδα νῆσον φασὶν ὑπὸ Ὀτρῆρας τῆς Ἀρεας κατοικισθῆναι. Περὶ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ ὀρνέων μέμνηται Τιμάγητος^{d)}. Εἰσὶ δὲ σιδηρόπτεροι, αἱ λέγονται Στυμφαλίδες.

(V. 1053. Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλέης. Τὰς Στυμφαλίδας ὀρνιδας (φησὶν) οὐκ ἠδύνατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν καὶ ψόφον ποιῶν ἐξεφόβησεν.)

V. 1054. Πλωῖδες δὲ ὀρνιδες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήχεσθαι τῆς Ἀρκαδίας, ἃς Ἡρακλῆς ἀπεδίωξεν.

Στύμφηλος δὲ, πόλις Ἀρκαδίας· καὶ Στυμφαλὶς δὲ, λίμνη. Καὶ Ὀμηρος·)

[Οἱ] Στύμφηλόν τ' εἶχον.

Στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὀρνιδες, ἃς πλωῖδας εἶπεν Ἀπολλώνιος. Οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ Σέλευκος ἐν Συμμίκτοις, καὶ Χάρων, αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώριμος, (ἐν τῷ Περὶ ἱστοριῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.) Ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ Στυμφάλου^{e)} τινὸς ἥρωος καὶ Ὀρνιδος γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας· ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολίονας. Φερεκύδης δὲ φησιν, οὐ γυναῖκας, ἀλλ' ὀρνιδας εἶναι, καὶ ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. Ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικος φησιν. Τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι.

V. 1056. Πλαταγὴν. Ὁξύτόνως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου. Σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. [Βέλτιον δὲ ἴσως, τὴν μὲν πλαταγὴν, τὸν ἦχον, ὀξύνειν, τὴν δὲ πλατάγην, τὸ κρόταλον, παροξύνειν.] Φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστότευκτον οὔσαν, Ἡρακλεῖ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς δοθῆναι. Ὁ δὲ Ἑλλάνικος φησιν αὐτὸν [τὸν Ἡρακλέα ἑαυτῷ] κατασκευάσαι.

V. 1058. Ἀτυζηλῷ. Ἐκπληκτικῷ. Περισπαστέον δὲ τῷ ἀτυζηλῷ. Ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξύτόνου τοῦ ἀτυζηλὸς, ὥς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου.

V. 1061. Ἀερσιλόφους τρυφαλείας. Ὡς οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι.

V. 1062. Ἀμοιβαδὶς. Ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαίως.

[V. 1066. Ἐπήορα λέγεται τὰ ἐπηρμένα.]

V. 1069. Ἐπίρροθος βουλή, ἢ ὠφέλιμος.

V. 1074. Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ. Ταῖς κεραμίσι καταστεγάζει.

V. 1076. Ἄλλῳ δ' ἔμπεδον. Ἄλλος δὲ ἄλλῳ (φησὶ) κέραμος ἀνθίσταται ἀσφαλῶς καὶ συνήρμостαι. Ἐπαμοιβοὶ γὰρ, οὐχ οἱ ἀμείβοντες, ἀλλ' οἱ ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν.

(V. 1078. Οἷη δὲ κλαγγή. Ὅποια δὲ βοή γίνεται ἐν πολέμῳ, ὅποταν ἀλαλάξαντες ξυνέρχωνται.)

d) Sic P. Vulgo Τιμάγνητος. e) Il. II, 608. f) Στυμφίλου P.

V. 1086. Ἐνναέται. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἰ, ἵν' ἡ ἐν-
ναιέται. Κλεινίας δέ φησι καὶ τὸν ναόν ποτε οὕτως εἰρησθαι ἐν-
ναιον, διὰ τὸ ἐνναίειν ἐν αὐτῷ τοὺς θεούς.

[Τέγος δὲ ἡ ὀροφή, οὗ γενικὴ πληθυντικὴ τεγέων.]

V. 1087. Ἦνται ἀκήν. Κάθηνται ἐν οἴκῳ [σιωπῶντες,
μηδὲν] ἐπιστρεφόμενοι τοῦ χειμῶνος, ἢ τῆς χαλάξης, διὰ τὸ
ἐξηρημένους^g) αὐτοὺς εἶναι.

V. 1088. Μέλαθρον. Τὴν ὀροφήν. Κράτης δὲ τὴν
δοκὸν ἐδέξατο, ὥς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ^h).

— Αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον.

V. 1089. Ὡς πυκινὰ πτερά. Χαλάξης πυκνότερα
ἐφίεσαν αὐτοῖς πτερά, φεύγοντες διὰ τῆς θαλάσσης. Πιθανῶς δὲ
ὁ Πείσανδρος τοὺς ὄρνιθας φησιν εἰς Σκυθίαν ἀποπτήναι, ὅθεν
καὶ ἐληλύθεσαν.

V. 1091. Τίς γὰρ δὴ Φινῆος. Τοῦτο ἐρώτησις ὡς
ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰς Μούσας. (Τί φρονῶν (φησὶν) ὁ Φι-
νεὺς ἐκέλευσεν αὐτοῖς προσορμισθῆναι τῇ τοῦ Ἄρεος νήσῳ; καὶ
τίνα ὠφέλειαν αὐτοῖς προσορώμενος, τοῦτο προσέταξεν;) Εἶτα,
ὥσπερ ἐμπνευσθεῖς, ἐπιφέρει.

Τίῃες Φρίξοιο —

(Κατὰ δὲ τὴν Ἀρητιάδα νῆσον οἱ τοῦ Φρίξου υἱοὶ ἐναυάγησαν,
ἐνθα ἦν καὶ τὰ σιδηρόπτερα ὄρνεα.)

(V. 1094. Τίῃες Φρίξοιο. Οἱ παῖδες Φρίξου ἔπλεον εἰς
Ὀρχομενὸν ἐκ Κόλχων, ἵνα τὰ πατρῷα κληρονομήσωσιν· ναυαγή-
σαντες δὲ ἐξεβράσθησαν πρὸς τὴν Ἀρητιάδα νῆσον. Ὅθεν ἀναλα-
βόντες αὐτοὺς οἱ Ἀργοναῦται ἔσχον καθηγεμόνας, καὶ πάλιν αὐ-
τοὺς ἀπήγαγον εἰς Ὀρχομενόν.)

V. 1099. Ζεὺς δ' ἀνέμου. Δεικνὺς τὴν ἐῶαν ἐπιτολὴν
τοῦ ἀρκτούρου, (βορέαν ἐποίησε πνεῖν, ὅπως ῥαδίως ὄμβρος καὶ
ταραχὴ γένηται.) Τοῦτο δὲ ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρ-
κτούρου σφοδροὶ καταχέονται ὄμβροι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ
Περὶ ἀστρονομίας. Καὶ Ἄρατοςⁱ).

Φράζεσθαι δ' αἰνοῦ μεμνημένος ἀρκτούροιο.

Ἔστι δὲ ὁ ἀρκτούρος ἀστὴρ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος.
Εἶωθε δὲ καὶ ὁ βορέας ὄμβρους καταρρόήσσειν.

V. 1101. Ἡμάτιος. Ὁ ἡμερινός. Κατὰ τὴν ἡμέραν οὖν,
φησὶν, ὁ βορέας ἐτίνασσε τὰ φύλλα.

V. 1102. Ἀήσυρος δὲ, ὁ ἐλαφρὸς πνέων. Ἀπὸ τοῦ ἄω
τὸ πνέω.

V. 1107. Μυδαλέοι. Οἱ κάθυγροι.

V. 1110. Πρόθιον. Τὸ κύμα.

V. 1112. Ὡρέξαντο, ἀντὶ τοῦ ἐλάβοντο.

Οἶά τε πολλά. Οἶα πολλὰ ἦν πρότερον μὲν συνηρμοσμένα
τοῖς γόμοις, τότε δὲ διαφθαρείσης τῆς νεῶς διεσκορπίσθη τὰ ξύλα.

g) ἐξηρημένους legi jubet Schaefer. h) Hom. Od. XXII, 239. i) Arat.
Phaen 745.

V. 1113. 'Ραισθεῖσα. Διαφθαρεῖσα.

Κεκέδαστο, ἀντὶ τοῦ διεσκόρπιστο.

V. 1114. Παρὲξ ὀλίγον. Παρ' ὀλίγον ἐκ τοῦ θανάτου.

V. 1121. Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην. Τὴν σκοτεινὴν. Ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνο μέλαν. Καὶ τὸν ἐνιαυτὸν λυκάβαντα, οἶονεὶ λυγάβαντα, ἐπεὶ μετὰ λύγης βαίνει. Σοφοκλῆς Πολυξένη.

Ἀπ' αἰθέρος δὲ καὶ ἀπὸ λυγαίου νέφους^k).

V. 1123. Ἄργος δὲ παροίτατος. Εἰς τῶν Φοῖβου παίδων οὗτος. Τούτους δὲ Ἡρόδωρος φησιν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσεως τῆς Αἰήτου. Καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον^l). Ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα.

V. 1124. Ἐποψίου. Ἐπόψιος, ἔμποτος.

V. 1129. Ὅσον θ' εἴλημα^m). Εὐτελὲς καὶ βραχύτατον περίβλημα.

Ἐμβεβαῶτες. Μετοχὴ ἀντὶ δῆματος κεῖται τοῦ ἐμβεβήκαμεν.

V. 1144. Κριοῦ ἐπεμβεβαῶς. Διονύσιος ἐν τοῖς Ἄργοναύταις φησὶ Κριὸν γεγονέναι τροφέα Φοῖβου· ὃν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνουῦς, ὑποθέσθαι τῷ Φοίβῳ τὴν φυγὴν (ποιήσασθαι). Ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι, ὡς ὑπὸ κριοῦ διασωθεῖη. Ἡρόδωρος δὲ φησιν, ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας, Σχοινέα, Εὐρύθριον, Λεύκωνα, (Ποῖον)· νεωτάτους δὲ Φοῖβον καὶ Ἑλλήν· οὓς διὰ τὴν Ἰνουῦς ἐπιβουλήν ἐκχωρήσαι. Τελευτῆσαι δὲ τὴν Ἑλλήν κατὰ Πακτύην φασὶν, ὡς καὶ Ἑλλάνικος μαρτυρεῖ. Ἰνουῦς δὲ καὶ Ἀθάμαντος Λέαρχος καὶ Μελικέρτης.

Τὸν ῥα χρύσειον. Λέγεται γὰρ τῇ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπαφῇ τὸ δέρος τοῦ κριοῦ γενέσθαι χρυσοῦν.

V. 1146. Ἐῆς ὑποθημοσύνησι. Τὸν κριὸν (φησὶν) ἔθυσε ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθήκαις, τοῦτ' ἔστι, κατὰ συμβουλήν αὐτοῦ τοῦ κριοῦ. Αὐτὸς γὰρ ὁ κριὸς ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ, τοῦτο ποιεῖν προσέταξε.

V. 1147. Φυξίῳ ἐκ πάντων. Φύξιος Ζεὺς παρὰ Θεσσαλοῖς, ἦτοι ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατέφυγον κατακλυσμὸν, ἢ διὰ τὸ καταφυγεῖν τὸν Φοῖβον εἰς αὐτόν.

V. 1149. Χαλκιόπην. Φερεκύδης (ἐν ἔκτῳ) Εὐηνίανⁿ) αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι. Ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ Χαλκιόπη καὶ Ὀφιοῦσα.

V. 1157. Συνηβολίη. Συνηβολίη, τὸ σύμβολον, ἢ ἡ συμβουλή^o).

V. 1159. Κατὰ μοῖραν. Κατὰ τὸ πρέπον.

V. 1160. Γνωτοί. Οἱ συγγενεῖς. Κρηθεὺς γὰρ καὶ Ἀθά-

k) σκότους P. l) Κύτωρον P. m) ὅσον θ' εἴλυμα P. n) Νηνίαν P. o) συμβολή corrigit Schaefer.

μας, ἀδελφοί. Κρηθέως, Αἴσων. Αἴσονος, Ἰάσων. Ἀθάμαντος δὲ, Φρίξος. Φρίξου, Ἄργος.

V. 1172. Στιάων. Στῖαι αἱ ψῆφοι παρὰ Σικυωνίοις καλοῦνται. Ἡ ἐσχάρα οὖν καὶ ὁ βωμὸς ἐκ ψήφων κατεσκευάστο. Καλλίμαχος.

— — Πολύστιόν τε μέτωπόν.

V. 1176. Ἐπηετανόν κομέουσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ ἐκ πολλοῦ τρέφουσαι.

V. 1177. Ἐπαρτέα. Ἐτοίμην.

V. 1179. Ζεὺς αὐτός. Τὸν Δία φησὶν ἐπιδέρεσθαι ἕκαστα ὁ Ἰάσων, καὶ τὰ ἐξῆς· ἅμα μὲν παραμυθούμενος τὸν Ἄργον, (πρὸς αὐτὸν γὰρ ὁ λόγος) ἅμα δὲ καὶ λεληθότως βοήθειαν αἰτῶν παρ' αὐτοῦ, ὥς ἂν συνεργήσῃ αὐτοῖς ἀνακομίσει τὸ δέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

[V. 1186. Μετὰ Φθίην. Οἱ μὲν τὴν Φθίαν Ὀρχομενοῦ πόλιν φασὶν εἰρῆσθαι, Φθίην πόλιν Ὀρχομενοῖο, παρόσον οἱ Ὀρχομένιοι ἀποικοὶ εἰσι Θεσσαλῶν. Δύναται δὲ καὶ Ὀρχομενοῦ μνημονεύειν τοῦ μεθορίου Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας. Ἔστι γὰρ Ὀρχομενὸς καὶ ὄρος καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ Βοιωτίας, καὶ Ἀρκαδίας, καὶ Πόντου.]

[V. 1189. Τὸ δὲ κελύνην γε κακὸν καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ναυπηγασίας νεῶς λέγει, ἐν ἧ οἱ τοῦ Φρίξου υἱοὶ ἔπλεον.]

V. 1193. Ἐπίρροθοι. Ἐπιρρόθειν κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελεύειν, καὶ ἐρεθίζειν· [σημαίνει δὲ] καὶ τὸ τῇ νηϊ συνεργεῖν, παρὰ τὸ ῥόθιον, ὃ ἐστὶ τὸ κῦμα. Ἐνταῦθα δὲ ἐπίρροθον ἀπλῶς τὸν βοηθὸν λέγει.

V. 1195. Ζηυὸς χόλον. Διὰ τὸ μνηῖσαι^{p)} τὸ δαιμόνιον τοῖς ἀπὸ τοῦ Αἰόλου, Φρίξου κινδυνεύσαντος. Νοεῖται δὲ ἐν τῷ χόλον ἢ διὰ, ἥγουν διὰ τὸν χόλον τοῦ Διός· ὥς τὸ, σὴν χάριν, ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν χάριν. Τοιαύτη γὰρ προφάσει ὑπὸ Πελίου ἐξεπέμφθη.

V. 1196. Ἔστυγον. Ἐστύγνασαν. Ἡὐλαβήθησαν.

V. 1197. (Τεύξεσθαι ἐν ηέος. Οὐ γὰρ ὑπελάμβανον ἡδέως καὶ προσηνῶς προσδεχθησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Αἰήτου, διότι συνῆσαν τῷ Ἰάσωνι.) [Τὸ δὲ ἐν τεύξεσθαι τὸ ἐντυχεῖν σημαίνει.]

Ἐν ηέος. Προσηνέος, ἀγαθοῦ.

V. 1199. Ἀτεμβόμενος. Οὐχ Ὀμηρικῶς, ἀντὶ τοῦ στερισκόμενος. Κεῖται γὰρ νῦν ἐπὶ τοῦ δυσχεραίνων καὶ μεμφόμενος ἐπὶ τοιοῦτον αὐτοὺς στόλον στέλλεσθαι.

V. 1204. Στεῦται. Διαβεβαιοῦται.

V. 1210. Καυκάσου ἐν κνημοῖσι. Περὶ τὸν Καύκασον (φασὶν) ἐν τῇ Τυφασίᾳ πέτρα κεραυνωθείς ὁ Τυφῶς, ἰχῶρας τινὰς ἀφῆκεν, ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ τὸ δέρος φυλάσσω ὄφις. Ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν Καύκασον κατέφυγεν ὁ Τυφῶς διωκόμενος, καὶ ὅτι καιομένου τοῦ ὄρους ἔφυγεν ἐκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν, ὅπου τὴν Πιθη-

p) κακῆσαι P. μνησικακῆσαι suspicatur Schaefer.

κοῦσαν αὐτῷ περιόριφῆναι νῆσον, Φερεκύδης ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἱστορεῖ. (Οὐ μέντοι ὅτι καὶ εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους ἡλάσθη, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος.)

V. 1211. Τυφάονα. Οὗτος (φησὶ) πληγὴς ὑπὸ Διός, ὥς εἶχεν, εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους καὶ τὸ Πηλούσιον παρεγένετο, διωκόμενος ὑπὸ Διός· ὅπου βυθισθεὶς κεῖται ἐν τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ. Διήκει δὲ αὕτη ἀπὸ Συρίας μέχρι Πηλουσίου. Τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Τυφῶνος καὶ Ἡρόδωρος φησὶν· ἐνθα καὶ περὶ τῆς Νύσης ἱστορεῖ, λέγων·

Ἔστι δέ τις Νύση ^{α)}, ὕπατον κέρας ἀνθέον ὕλη ^{γ)}, τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ὁράων.

Ὁ δὲ Καύκασος διήκει ἀπὸ τῆς Ἀρμενίων χώρας ^{β)} ἕως Κόλχων. Ἡ δὲ Σερβωνίς λίμνη διάκειται περὶ τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου.

V. 1219. (Μηδ' οὕτως ἡθεῖε. Πρὸς τὸ, τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι, ἀπήντησεν ὁ Πηλεὺς, κελεύων μὴ δεδιέναι. Διὸ θυμῷ γραπτέον. Γράφεται δὲ καὶ μύθῳ, ἵνα ἡ, μὴ ἐκφόβει ἡμᾶς τῷ περὶ Αἰήτου λόγῳ. Οὐ φέρεται δὲ οὕτως, ἀλλ' ἐν πᾶσι, δειδίσσεο θυμῷ. Κατ' οὐδὲν γὰρ (φησὶ) τοῦ Αἰήτου ἐσμέν χεῖρους.)

Τὸ δὲ, ἡθεῖε, οἶμαι [ἀπὸ τοῦ θείου] κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ἡγεγονέναι, ὥσπερ καὶ τὸ βαιὸς, ἡβαιός· μύω, ἡμύω. Σημαίνει δὲ κατὰ τὸ πρόχειρον τὸ θεῖε, συγγενές. Ἡ τὸ θαυμάσιε· μηδαμῶς ᾧ θαυμάσιε. Ἡ τὸ καλέ.

V. 1231. Φιλυρίδα ^{δ)} νῆσον. Τὴν τῶν Φιλύρων φησὶν, ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὠκεανοῦ, κατοικούσης περὶ τοὺς τόπους τούτους. Κρόνου δὲ μιγνυμένου αὐτῇ, ὅτε ἐβασίλευε Τιτάνων, τὴν Ῥέαν αὐτοὺς ἐπαντοφώρῳ καταλαβεῖν. Ὅθεν τὸν μὲν Κρόνον αἰδεσθέντα εἰς ἵππον μεταβληθῆναι, τὴν δὲ φυγεῖν εἰς Θεσσαλίαν [, καὶ ἐκεῖ τὸν Χείρωνα τεκεῖν]. (Φερεκύδης φησὶν, ὅτι Κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ ἐμίγη τῇ Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ·) καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ὁ Χείρων. Σουΐδας δὲ ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν τὸν Χείρωνα Ἰξίονος εἶναι παῖδα φησὶν, ἀδελφὸν δὲ Πειρίθου ^{ε)}).

V. 1233. Κρηταῖον ὄρος, τὸ Κρητικόν. Γέγονε δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ Σιναῖον.

V. 1237. Τὸ δὲ χαιτήεις, χαιτην ἔχων. Ἀπὸ τῆς χαιτης, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔρση, ἐρσήεις· καὶ τιμῇ, τιμήεις.

(V. 1242. sq. Περὶ Μακρῶνων καὶ Βεχείρων καὶ Σαπείρων προεῖρηται.)

V. 1246. Εἰπὼν δὲ, μυχὸς διεφαίνετο πόντου, ἔδειξεν, ὅτι ἐν τῷ μυχῷ τοῦ πόντου ἡ Κολχικὴ.

V. 1247. Καὶ δὴ Καυκασίων. Τὰ προσαγορευόμενα Καυκάσια Ἐρατοσθένους πλησίον εἶναι φησὶ τῆς (προσαγορευομένης) Κασπιανῆς θαλάσσης.

Ἐρίπναι. Τῶν Καυκασίων ὄρων αἱ ἀπορρώγες καὶ ἔξοχαί.

α) Νύση P. γ) ἀνθέων ὕλη P. β) τῶν Ἀρμενίων ὄρων P. δ) Φιλυρίδα P. ε) Πειρίθου P.

Τινὲς δὲ ἐρίπνας, τὰς τραχείας καὶ εἰς ὕψος ἀνεχούσας πέτρας φασί.

V. 1248. Τόθι γυνῖα. (Ὁ Προμηθεὺς ἐδέδετο ἐν τῷ Κανκάσῳ, καὶ ὁ ἄετος τὸ ἥπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν.) Ἀγροίτας δὲ ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν Σκυθικῶν δαπανᾶσθαι φησί τὸ ἥπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ τοῦ ἄετοῦ, διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Ἀετὸν φθείρειν. Ἦπαρ δὲ παρα πολλοῖς^ν), ὥσπερ καὶ οὐθαρ, τὴν εὐκαρπον λέγεσθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διόρυξι τὸν ποταμὸν, τὸν τε ἄετον δόξαι ὑπ' αὐτοῦ κεχωρίσθαι, καὶ τὸν Προμηθέα λελύσθαι τῶν δεσμῶν. (Θεόφραστος δὲ τὸν Προμηθέα φησί, σοφὸν γενόμενον, μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας. Ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ἄρα πυρὸς μεταδόλη. Καὶ Ἡρόδωρος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθέως ταῦτα. Εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησί· καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια, διὰ τὸν καλούμενον Ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν· ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῖσθαι ἀνηρηκέειν τὸν ἄετον Ἡρακλέα) τὸν δὲ Προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν.) Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης τῆς Φόρκυνός φησι τὸν Ἀετὸν τὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ· καὶ ὅτι δὲ ὁ Ἀετὸς ἥσθιεν τῆς ἡμέρας τοῦ ἥπατος, τὸ δὲ λειπόμενον ηὔξετο τῆς νυκτός, καὶ ἐγίνετο ἴσον.

V. 1249. Ἰλλόμενος χαλκείῃσιν. Δεθῆναι τὸν Προμηθέα φησὶν Ἡσίодος, καὶ τὸν ἄετον ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς κλοπὴν. Δοῦρις δὲ φησι, διὰ τὸ τῆς Ἀθηναῖς ἐρασθῆναι. Ὅθεν τοὺς περὶ τὸ Κανκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ^ν) Διὶ καὶ Ἀθηναῖ μὴ θύειν, διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους Προμηθεῖ γενέσθαι· καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν Ἡρακλέα, τῆς τοῦ ἄετοῦ τοξείας χάριν. Εἰκότως οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, περὶ Καύκασον γενόμενος, καὶ τούτων ἐμνήσθη.

V. 1251. Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης. Παρὰ τὴν ἐσπέραν (φησὶν) εἶδον οἱ ἀριστεῖς τὸν ἄετον ἐπὶ τὸν Προμηθέα.

V. 1253. Παραιθύξας δὲ, παραπνεύσας, τοῦτ' ἔστι, πνοὴν ποιήσας, τῇ βίᾳ τῶν πτερύγων ἐτίναξε τὰ ἰστία.

V. 1255. Ἴσα δ' ἐϋξέστοις. Τὰ ἐν ταῖς πτέρυξι πτερὰ Ἴσα εἶχεν ἐρετμοῖς, ὅ ἐστι κώπαις. Τοῦτο δὲ φησι δεικνὺς τὸ μέγεθος τοῦ ὀρνέου.

(Αἰθερίοιο. Ἀντὶ τοῦ ἀεροπόρου.)

V. 1256. Ἐν τῷ, δηρὸν οὐ μετέπειτα, ἀναστρεπτέον, ἔπειτα δὲ οὐ μεταδηρόν.

V. 1260. (Ἀργοιο. Τοῦ Φρίξου υἱοῦ.)

Ἀλημοσύνη. Τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν τόπων.

(V. 1270. Πεπτάμενον Ἡρωδιανὸς παροξύνει.)

V. 1272. Μελισταγέας. Γλυκείας.

V. 1273. Ἐνναέταις τε θεοῖς. Τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς. Τους γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔθος ἦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θύειν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἥρωσι. Τοῦτο φασὶ καὶ Ἀλέξανδρον ποιῆσαι τὸν Μακεδόνα (ἐν Ἰλίῳ).

V. 1275. Καὶ νηὸς ἐναίσιμα. Τὰ καθήκοντα. (Οἶον ἐπ' ἀγαθοῖς καὶ εὐπροσδέκτοις.)

V. 1279. Εἴτ' οὖν μελιχίη. ἢ Εἴτε πράως προσφερόμενοι τῷ Αἰήτῃ ἀποπειραθείημεν αὐτοῦ, εἴτε ἄλλως πως.)

V. 1280. Ἐπήβολος δὲ, ἀσφαλής. Οὕτω καὶ Ἀμερίας ἀπέδωκεν ἐν ταῖς Γλώσσαις.

V. 1281. Παρηγορίησιν. Παρηγορία, ἡ προτροπὴ καὶ ἡ συμβουλή.

V. 1282. Ὑψόθι νῆ' ἐκέλευσεν. Ἐν τῷ βάθει τοῦ ποταμοῦ. μὴ προσορμισθέντες τῇ γῇ. ("Ομηρος^x).

Ἦψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν.)

Ἐπ' εὐναίησιν ἐρύσαι. Ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ἐλκύσαι, ταῖς ἀγκύραις ὀρμίσσαι.

V. 1283. Δάσκιον. Τὸ δασύσκιον, κατὰ συγκοπὴν.

x) II. XIV, 77.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΤΤΙΚΩΝ.

Τοῦ τρίτου λόγου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια, ἔστι τάδε. Ἦρα καὶ Ἀθηνᾶ βουλευσάμεναι πείθουσι τὴν Ἀφροδίτην τῇ Μηδείᾳ ἐπιπέμψαι τὸν Ἑρωτα. Ἰάσων δὲ μετὰ τῶν Φρίξου υἱῶν παραγενόμενος πρὸς τὸν Αἰήτην, ἄξιοι λαβεῖν τὸ δέρος. Ἀγανακτήσας δὲ ὁ Αἰήτης, ἄθλους αὐτῷ προστάττει μεγάλους· ὥστε τοὺς πυρίπνους ταύρους ζεῦξαι, καὶ σπεῖραι τοὺς τοῦ δράκοντος ὀδόντας, ὑφ' ὧν ἀνεδίδοντο γίγαντες· οὐ μόνον δὲ σπεῖραι, ἀλλὰ καὶ τὸν γηγενῶν στάχυν θερίσαι. Μήδεια δὲ, διὰ τὸν ἐπὶ τὸν Ἰάσωνα Ἑρωτα, ὑπάγεται ὑπὸ τῆς Χαλκιόπης τοῖς υἱοῖς αὐτῆς βοηθῆσαι. Καὶ δὴ συνθεμένη καὶ συντυχοῦσα τῷ Ἰάσωνι κατὰ τὸ τῆς Ἑκάτης ἱερὸν, δίδωσί τε τὰ φάρμακα, καὶ ὑποτίθεται, ὅν τρόπον δεῖ πρὸς τὸ θέρος τῶν γιγάντων ἀρμόσασθαι. Τοῖς δὲ φαρμάκοις χρησάμενος ὁ Ἰάσων, ἤνυσε παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ Αἰήτου τοὺς προβληθέντας ἄθλους.

V. 1. Εἰ δ' ἄγε νῦν Ἑρατῷ. (Τὴν Ἑρατῷ φασὶν ὄρχησιν εὕρηκέναι. Εὐλόγως δὲ ὁ Ἀπολλώνιος μεμοιρᾶσθαι τὴν Ἑρατῷ φησὶ τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργῶν, λέγω δὲ τῶν γαμικῶν. Γάμοις δὲ ἄρα καὶ ὄρχησις ἔπεται.)

Ἐν δὲ τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένοις δύο ἱστοροῦνται γενέσεις Μουσῶν· πρεσβυτέρων μὲν, μετὰ τοῦ Κρόνου γενομένων· νεωτέρων δὲ, τῶν ἐκ Διὸς καὶ Μνημοσύνης.

Λέγεται τῶν Μουσῶν ἢ μὲν Κλειῶ, εὕρηκέναι τὴν ἱστορίαν· Θάλεια δὲ, γεωργίαν καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματείαν· Εὐτέρπη δὲ, μαθήματα· Τερψιχόρη, παιδείαν· Ἑρατῷ, ὄρχησιν· Πολύμνια, λύραν· Μελπομένη, ᾠδὴν· Οὐρανία, ἀστρολογίαν· Καλλιόπη, ποίησιν.

Ἀπορεῖται δὲ, πρῶτον μὲν, διὰ τί οὐκ ἀρχόμενος τῆς ποιήσεως [ὁ Ἀπολλώνιος] ἐπεκαλέσατο τὰς Μούσας, νῦν δ' αὐτὸ ποιεῖ· δεύτερον δὲ, διὰ τί τὴν Ἑρατῷ καὶ οὐ τὰς ἄλλας ἐπικαλεῖται. Πητέον οὖν πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἀρχόμενος μὲν εἰκάτως Ἀπόλ-

λωνα τὸν τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτην ἐπεκαλέσατο· ἐνταῦθα δὲ, ἐπει-
δήπερ περὶ γάμων καὶ θαλίας διαλέγεσθαι μέλλει, θαλιῶν δὲ προ-
στάτιδες αἱ Μοῦσαι, διὰ τοῦτο νῦν τὰς Μούσας ἐπικαλεῖται. Ὅτι
δὲ θαλιῶν εἰσὶ προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδή-
λωται·

Οὐδέ τι λήγονται Μουσάων ^{a)} βροτοί. αἱ γὰρ ἔασι
κοῖρανοι, αἷσι μέμηλε χορὸς θαλίαι τ' ἐρατειναί.

Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εὐρέτις ὀρχήσεως
ἢ Ἐρατὴ παραδίδεται, μέλλει δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τὸν τῆς Μηδείας
καὶ Ἰάσονος γάμον διηγείσθαι, διὰ τοῦτο τὴν εὐρέτιν τῆς ἐπιβαλ-
λούσης τῶν γάμων ὀρχήσεως ἐπικαλεῖται Μοῦσαν. Διὸ καὶ μετ'
ὀλίγα ἐπήνεγκε μεμοιρᾶσθαι [τὴν Ἐρατὴ] τῶν τῆς Ἀφροδίτης
ὀργίων. Τῷ γὰρ γάμῳ καὶ ὀρχησις ἔπεται. Ῥιανὸς δὲ φησι μηδὲν
διαφέρειν [ἢ μίαν] ἢ πάσας ἐπικαλεῖσθαι τὰς Μούσας, λέγων
οὕτως·

Πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι, μιᾶς ὅτε τοῦνομα λέξεις.

Ἴσως δὲ καὶ ἐπειδὴ περὶ ἔρωτος μὲν διαλέγεται, ἢ Ἐρατὴ δὲ παρὰ
τὸ ἔρᾶν παράγεται, διὰ τοῦτο ταύτης μνημονεύει, τὸ κοινὸν εὐεργέ-
τημα αὐτῇ ἀνατιθεῖς διὰ τὸ ὄνομα.

Ἐρατῷ. Ἀντὶ τοῦ Ἐρατοῖ, Ἀττικῶς.

Τὸ ἐξῆς, παρίστασο καὶ εἰπέ.

V. 6. Ἀνωῖστος. Ἀνυπονοήτως.

V. 13. Μεθ' Ἑλλάδα. Ἀντὶ τοῦ εἰς Ἑλλάδα.

V. 16. Ἀποτροπᾶσθαι. Ἀποτρέπεσθαι. (Ὁ δὲ νοῦς,
ὅπως οὐδεμίαν πείραν παρίεναι δεῖ.)

V. 17. Τὴν δὲ παρ' ἄσσον. Παραχρῆμα, εὐθέως. Ἡ
λείπει τὸ καθημένον.

V. 19. Ἀπηλεγέως. Σημαίνει μὲν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ
ἀπλῶς, ἔτι δὲ καὶ τὸ σοφῶς· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμως. Ἐπιφέρει
γὰρ· ἀλλὰ τοι οὐπὼ φράσσασθαι νοέω.

V. 23. Ἀνδιχα πορφύρουσαι. Διηρημένως μερι-
μνῶσαι.

V. 25. Μετὰ Κύπριν. Πρὸς τὴν Κύπριν.

Ἐπιπλόμεναι. Παραγενόμεναι καὶ ἐπελθοῦσαι.

V. 26. Παιδὶ ἑῷ. Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἐρω-
τα γενεαλογεῖ· Σαπφῶ δὲ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· Σιμωνίδης δὲ,
Ἀφροδίτης καὶ Ἄρειος,

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες ^{b)} Ἀφροδίτας, τὸν Ἄρει δολο-
μηχάνῳ τέκεν.

Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡρόδοτος ἐκ χάους λέγει [γενέσθαι] τὸν Ἐρωτα.
Ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀρφέα Κρόνου γενεαλογεῖται·

Αὐτὰρ Ἐρώτα Κρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσε.

V. 28. Θέλξαι ὀϊστεινσας. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπατῆσαι, τὸ
μὴ κρατῆσαι ἑαυτῆς διὰ τὸν ἔρωτα.

a) Μουσέων P. recte. b) δολόμητες P. perperam.

V. 30. Πυκινὴ δὲ, ἄνευ τοῦ ἄρθρου, καλῶς. Ἀντὶ τοῦ, πυκνὴ καὶ συνετὴ ἤρεσεν αὐτῇ εἶναι ἡ βουλή.

V. 37. Ὅρρα τέ οἱ δεῖμεν. Ὅρρα τε. Οἱ Ἀρισταρχεῖοι δι' ἐνὸς ῥ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν· Ἡρακλέων δ' ἐν δυσίν. Ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ °).

Τόρρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών.

V. 39. Αἰθούση. Αἰθουσάν, τὴν παστάδα ^{d)}).

V. 41 — 43. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα. Τῶν ἐν Αἰόλου νήσων Ἰέρα καλουμένη, ἐν ἣ φασὶ τὸν Ἡφαιστον χαλκεύειν. Πλωτὴν °) δὲ αὐτὴν εἴρηκεν, ἀκολουθήσας τοῖς περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν μυθολογοῦσι τὴν Ὀδυσσεύος πλάνην. Ἡ ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ νῆσοι πᾶσαι ἐπλανῶντο, καὶ βάσεις οὐκ εἶχον. Καλλίας ^{f)} δὲ οὐ τὴν Ἰέραν φησὶν ἀνακειῖσθαι Ἡφαίστῳ, ἀλλὰ τὴν Λιπάραν.

Νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ.

Εἰσὶ δὲ αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ αὗται, Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Ἰέρα, Λιπάρα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν.

Ἄλλ' ὁ μὲν. Τῶν Αἰόλου νήσων ἐστὶν ἡ Ἰέρα καλουμένη, ἐν ἣ φασὶ τὸν Ἡφαιστον χαλκεύειν. Ἱστορεῖ Καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα· λέγων εἶναι καὶ ὄροφον ὑψηλὸν, ἐφ' οὗ κρατῆρες εἰσὶ δύο· ὧν ὁ ἕτερος ἐστὶ τὴν περίμετρον τρισταδῖος, ἐξ οὗ πολὺ φέρεται φέγγος, ὥστε ἐπὶ πολὺν τόπον διήκειν φωτισμόν. Ἐπειτα ἐκ τοῦ χάσματος ἀναφέρονται διάπυροι λίθοι ἀπλετομεγέθεις. Καὶ τηλικούτος βρόμος γίνεται, καθ' ὃν καιρὸν συμβαίνει ἐργάζεσθαι τὸν Ἡφαιστον, ὥστε ἐπὶ πεντακόσια στάδια ἀκούεσθαι τὸν ἦχον. Οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐκφυσθήματος ἀναρρῖπιτούμενοι μύδροι, διὰ τὴν ἐκπύρωσιν πάντοτε ἰώδεις εἰσὶ καὶ διακεκαυμένοι τὴν ὄψιν, καὶ τὴν δύναμιν καθ' ἥλιον ἔχουσιν. Νύκτωρ μὲν οὖν πάντα τὰ περὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ θεοῦ γινόμενα καλῶς δηλοῦνται· μεθ' ἡμέραν δὲ ἐκ τῆς κορυφῆς, ὅθεν ἡ φλόξ ἀνίησιν, ὥσπερ νέφος ὑπερκείμενον ὁράται.

Διὰ δὲ τοῦ λέγειν, δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός, ἐμφαίνει ^{g)} περὶ τῆς λεγομένης ὑπὸ τοῦ Καλλίου ἀναφυσθήσεως τοῦ πυρός ἐκ τοῦ χάσματος.

^{h)} Ἡρ. Ἐωθεν.

V. 48. Ἐσχεθεν. Ἐπαύσατο κτενίζεσθαι.

V. 50. Ἀψήκτους. Ἀκτενίστους.

V. 52. Ἡθεῖαι. Προσφώνησις παρ' Ὀμήρῳ νεωτέρων πρεσβυτέρους. Ἀπολλώνιος δὲ συλληπτικῇ τῇ φράσει κέχρηται· τὸ γὰρ τῇ Ἡρᾷ προσὸν καὶ κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἔταξεν. Ταῦτα δὲ ἀρμόσει λέγεσθαι κατὰ τὴν Ὀμήρου ποίησιν. Κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους, οὐ μόνον Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρας, ἀλλὰ καὶ Διὸς ἐστὶ πρεσβυτέρα ἢ Ἀφροδίτη. Ἡσιόδος γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν αἰδολίων τοῦ Οὐρανοῦ φησὶ γενέσθαι.

V. 53. Ἀθηναῖς δὲ, πολλοῦ χρόνου ὀφθείσας.

c) Π. XVI, 228. d) παραστάδα 2/μαχος, est enim locus Hymn. Dian. P. e) πλαγκτὴν P. f) Leg. Καλ- v. 47. g) συμφωνεῖ P.

Οὐτι πάρος γε. Παραγράφει τὸ Ὀμηρικόν ^{h)}).

— — πάρος γε μὲν οὐτι θαμίζεις.

V. 56. Κερτομέεις. Εἰρωνεύη.

Συνορίνεται. Ταράσσεται, θορυβεῖται.

V. 62. Λυσόμενος χαλκέων. Τὸν Ἴξιονα παρείληφεν, ὅτι δοκεῖ ἐπικειρηκέναι τῇ Ἥρᾳ. Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης.

Φλεγύου ⁱ⁾ υἱὲ δέσποτ' Ἰξίων.

Φερεκύδης δὲ, Αἴτωνος. Φησὶ δὲ, ὡς γαμήσας Δῖαν τὴν Ἡιονέως θυγατέρα, πολλὰ ὑπέσχετο δώσειν δῶρα ^{k)}). Ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἡιονέως, βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας, σκεπάζει αὐτὰ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ· ἐμπесὼν δὲ ὁ Ἡιονεὺς ἀπόλλυται. Λύσσα δὲ τῷ Ἰξίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἀγνίσαι οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων· πρῶτος γὰρ ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. Ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρᾳ, παρακομίζει αὐτῷ. Καὶ ὕστερον ποιήσας τετράκνημον τροχόν, καὶ δεσμεύσας αὐτὸν, τιμωρεῖται.

V. 68. Εὐνομήης. Εὐνομία, δικαιοσύνη· καὶ ἡ καλοπραγία.

V. 69. Νιφετῷ παλύνετο. Τῇ χιόνι ἐσκέπαστο.

V. 72. Ὀλοφύρατο. Ὅτι τὸ ὀλοφύρατο εἴληπται ἐπὶ τοῦ ἠλέησεν. Ὀλοφυρόμενος· συμπαθῶν, πάσχων.

V. 73. Διεκπροαλές. Κατώφορον, κατωφερές· καὶ ἐπὶ τὴν ἄλλα προῖον, ῥοῶδες.

V. 76. (Κύπριν. Δείπει τὸ ἀκούσασαν.)

Νεοστασίη. Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἐπιστάσει ἐγένετο νέων μύθων. Ἡ μύθων ἐπίστασις εἶλεν αὐτὴν, καὶ νεωστὶ προσπεπτωκότος λόγου σύννοια.

V. 77. Ὁ δὲ νοῦς, ἐσέβετο δὲ, τιμωμένην ὑπὸ τῆς Ἥρας ἑαυτὴν βλέπουσα.

Ἀντομένην. Ἰκετεύουσαν, λισσομένην.

V. 86. Παρθένον Αἰήτεω. Ἀντὶ τοῦ θυγατέρα ἀπλῶς. Δύναται δὲ καὶ οὕτως ἀκούεσθαι, τῶν Αἰήτου θυγατρῶν τὴν οὔσαν παρθένον.

V. 89. Δολόεσσα. Ἀντὶ τοῦ φρονίμη. Ἔστι γὰρ ποτε ὁ δόλος καὶ ἐπὶ τῆς φρονήσεως.

V. 95. Μενέηνα. Ὠργίσθην. [Περισχομένη κακότητι.] Ὑπεράλγησα.

V. 97. Χαλεφθεῖς. Ὁ νοῦς, χαλεπῶς γὰρ μοι χαλεπαίνων, ἠπείλησεν, εἰ μὴ ἀποσχοίμην τὰς χεῖρας, ἕως ἔτι τοῦ θυμοῦ κρατεῖ, ὡς μεμφοίμην ἑμαυτῇ.

V. 99. Τὸ δὲ εἰ οἱ οὐκ εὖ κεῖται· ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ γὰρ λαμβάνεται.

V. 106. Ῥαδινῆς. Τρυφερῆς. Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν·

Ῥαδινὸς πῶλους.

h) II. XVIII, 386. i) Φλεγύαντος P. k) ἔδνα P.

"Ιβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων ραδινούς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει. Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου·

— — ραδινούς δ' ἐπέπεμπον¹⁾ ἄκοντας.

V. 107. Παραβλήδην. Ἀντὶ τοῦ παραβάλλουσα τοῖς εἰρημένοις. Οὐ γὰρ ἀκουστέον ἐπὶ τοῦ ἀπατᾶν. (Παλαμήδης δὲ, ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ παραλογιστικῶς. Νῦν δὲ, ἐξ ἀποκρίσεως.)

V. 112. Παλίσσυτοι. Ὀπισθόρμητοι.

V. 114. Ἀπάνευθε Διός. Ἀμφίβολος ἡ φράσις. Τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ἀπάνευθε Διός, χωρὶς τοῦ Διός· ὃ καὶ μᾶλλον. "Ἡ λείπει τὸ ἄλλων, ἔν' ἧ, χωρὶς τῶν ἄλλων ἐν τῇ Διὸς ἄλῳῃ.

(V. 115. Τὸν δὲ Γανυμήδην Ὀμηρος. οὐχ ὑπὸ Διὸς ἡρπᾶσθαι, ἀλλ' ὑπὸ θεῶν, φησὶν· οὐδὲ δι' ἔρωτα καὶ πόθον, ἀλλ' ὥστε Διὶ οἰνοχοεύειν^{m)}.)

Τὸν καὶ ἀνῆρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν.)

V. 118. Ἐψιόωντο. Ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον. Φίλων δὲ, ἀντὶ τοῦ ὠμίλουν, παρὰ τὸ ἔπος.

V. 120. Μάργος Ἔρως. Κατὰ μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν. Ὡς καὶ, μαινομένου Διονύσου. Καὶ Ἀνακρέων·

Τακερὸς δ' ἔρως.

Καὶ Ὀμηρος, χλωρὸν δέος.

"Ἡ δὲ λαιὰ ἐσχημάτισται ἀπὸ τοῦ λῶου, ὃ ἐστὶ βελτίονος. Ὅθεν καὶ εὐώνυμος.

V. 122. Ὀκλαδόν. Ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας.

V. 123. Δοιῶ. Λείπει τὸ ἀστραγάλους.

V. 125. Ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας. Καὶ τούτους ἐπαπολέσας τοῖς προτέροις, κεναῖς χερσὶν ἀμνηχανῶν, ἦτοι ἐν ἀπορίᾳ γενόμενος, μὴ δυνηθεὶς νικῆσαι τὸν Ἔρωτα, ἀπῆλθε. Συμπαίζει γὰρ ὁ Γανυμήδης τῷ Ἔρωτι.

V. 127. Ἐπιπλομένην. Ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν. ("Ἡ ταρασσομένην ἐνταῦθα.)

V. 129. Τίπτ' ἐπιμειδιάας. Τί γελᾷς κακὸν μέγα καὶ ἄρδῃτον; ἢ αὐτὸν ματαίως ἐξηπάτησας καὶ παρελογίσω, οὐδὲ δικαίως αὐτοῦ περιεγένου, ἀλλὰ παρελογίσω ἄπειρον αὐτὸν ὄντα;

V. 133. Ἀδρήστεια. Αὕτη τροφὸς Διὸς [, ἀδελφὴ δὲ Κουρήτων]. Καλλίμαχος· Σὲ δὲ κοίμησεν Ἀδρήστεια ἀδελφὴ Κουρήτωνⁿ⁾).

V. 134. Ἀντρω ἐν Ἰδαίῳ. "Ἡ τῷ τῆς Κρήτης, ἢ τῷ τῆς Τροίας. Ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ Τρῶες τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως, καθά φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος.

V. 137. Κύκλα. Κύκλα λέγει τοὺς ῥόμβους, κυκλώματα. Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα.

V. 138. Ἀψίδες δὲ, αἱ συναφαί.

Περιηγέες δὲ, περιφερεῖς, περίδρομοι.

V. 140. Ἐαῖς. Ἔδει τεαῖς εἰπεῖν.

V. 141. Ὀλκόν. Νῦν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος λέγει.

1) ἐπεμπον P. male. m) Π. XX, 234. n) Callim. Hymn. in Iov. v. 47.

V. 143. Θέλξον. Ἀντὶ τοῦ λύσου τὴν ψυχὴν.

V. 144. Ἀμβολίαν, τὴν βραδυτῆτα.

Ἀφανροτέρη. Ἐλάσσων.

V. 146. Μείλια. Τὰ παίγνια, (δι' ὧν οἱ παῖδες μειλίσσονται.) Ὅμηρος ἐπὶ τῶν ξενίων^{ο)}.

— — ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλα.

V. 148. Ἀγανοῖσιν. Οὕτω τὸ ἐξῆς, ἡ δὲ ἐπειρούσασα^{ρ)} παρειὰς κῦσε, ποτισχομένη, περιλαβοῦσα καὶ ἀπτομένη^{η)}, ἀγανοῖς μύθοις ἀμείβετο μειδιώσα.

V. 153. Ἐνισκίμψης^{τ)}. Ἐνεργήσης, ἐπιβάλης.

V. 158. Βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρου. Διὰ τούτων τῶν στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γαρυμήδους ἀρπαγῆς εἶπεν, ἐπὶ^{ς)} τῇ εἰς Γοργίαν ὥδῃ. καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἡούς, ὡς ἤρπασε Τιθωνόν.

V. 166. Ἐν αἰθέρι. Ἀντὶ τοῦ ἀν' αἰθέρα.

V. 167. Ἐῆς ἐπὶ σέλμασι νηός. Ἐῆς ἔδει εἰπεῖν, ἢ σφῆς· ἢν ἢ, τῆς ἑαυτῶν. Τὸ μὲν γὰρ σφῆς, τῆς ἑαυτῶν· τὸ δὲ ἔῆς, τῆς ἑαυτοῦ.

(V. 173. Ξυνὴ γὰρ χρεῖω. Κοινὴ γὰρ ἡ χρεῖα καὶ οἱ λόγοι.

V. 174. Ὁ δὲ σῖγα νόον. Ὁ δὲ κατὰ σιγὴν πράττων καὶ ἐν ἑαυτῷ κρύπτων τὸ συμφέρον, οὗτος τὴν σωτηρίαν ἡμῶν παραιρεῖται.)

V. 186. Σφέτερον κτέρας. Οὐκ ὀρθῶς τὸ σφέτερον. Ἔστι γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. καὶ ἀμαρτάνει. Ἔδει γὰρ ἐνικόν, καὶ οὐ πληθυντικόν· ἀποχωρίσαι ἑὸν κτέρας.

V. 187. Λωῖτερον. Ἀντὶ τοῦ λῶον, συγκριτικόν. Τὸ δὲ λωῖτερον παρῆκται διὰ τὸ μέτρον.

V. 190. Ὅδε καὶ ποτε. Ἀπὸ ὀξείας τὴν πρώτην συλλαβήν. Κατὰ ἀναφορὰν γὰρ λέγεται ἐπὶ τοῦ Αἰήτου. (Τὸ δὲ ἐξῆς, ὅδε καὶ ποτε Φοῖξον ἔδεκτο πατρὸς φεύγοντα θυηλάς.)

V. 199. Ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο. Τοῦ ὑπερκειμένου τοῦ ποταμοῦ τόπου, ὅπου ἐστὶ θορεῖν^{τ)} καὶ πηδῆσαι ἀπὸ τῆς νεώς.

V. 200. Κίρκαιον πεδίον. Ἀπὸ Κίρκης. Τὴν δὲ Κίρκην τινὲς μὲν Αἰήτου ἀδελφὴν, τινὲς δὲ θυγατέρα φασὶν εἶναι. Ταύτην Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν θυγατέρα Αἰήτου καὶ Ἑκάτης τῆς Περσέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας λέγει. Ἡλὶω γὰρ φησὶν υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· οἷς ὀνόματα ἦν Περσεὺς καὶ Αἰήτης. Τούτους δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν· καὶ Αἰήτην μὲν Κόλχους καὶ Μαιῶτας, Περσέα δὲ τῆς Ταυρικῆς βασιλεῦσαι· καὶ [τὸν Περσέα πρεσβύτερον ὄντα] γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινὰ, καὶ γενέσθαι αὐτῷ [ἐξ αὐτῆς] θυγατέρα, ἣ ὄνομα Ἑκάτη. (Οἱ δὲ ἐκ νύμφης τινὸς ἐγχωρίας τὴν Ἑκάτην

ο) Π. IX, 147. ρ) ἐπερίσασα P. η) ἀπτομένη P. τ) ἐνισκίμψη. P. s) ἐν P. rectius. t) θορεῖν P.

φασιν αὐτῷ γενέσθαι,) ἀνδρικήν περὶ τὰ κνηγετικά, καὶ [περὶ τὰς καλουμένας Ἑκάς διατρίβουσιν] πρώτην θανασίμους δίξας εὐρεῖν· καὶ ἐμπειροτάτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτεῖναι. Ταύτην γήμασθαι πεμφθεῖσαν εἰς Κόλχους Αἰήτη τῷ πατραδέλφῳ· ἀφ' ἧς γενέσθαι Κίρκην καὶ Μήδειαν. Τὴν δὲ Κίρκην, πρεσβυτέραν οὔσαν, ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα, τὰ μὲν διακούσασαν παρ' αὐτῆς, τὰ δὲ καὶ αὐτὴν ἐφευρηκυῖαν, πολλὰ καὶ δεινὰ [φάρμακα]. Μήδειαν δὲ, νεωτέραν μὲν Κίρκης, οὐχ ἡττωμένην δὲ αὐτῆς. Ταῦτα μὲν (οὔτοι) [Διονύσιος]. Ἡσίοδος δὲ φησι [ἐν τῇ Θεογονίᾳ] τὴν Κίρκην τοῦ Ἥλιου θυγατέρα εἶναι ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

Κίρκη δ', Ἥλιου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,

τίκτεν Ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονι ἐν φιλότῃ

"Αγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε^{u)}).

V. 202. Τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων. Τὰ τῶν ἀρσένων σώματα οὐ θέμις Κόλχοις οὔτε καλεῖν οὔτε θάπτειν· βύρσαις δὲ νεαραῖς εἰλοῦντες^{v)} ἐκρέμων τῶν ἀρσένων τὰ σώματα, τὰ δὲ θήλεα τῇ γῇ ἐδίδουσιν, ὥς φησι Νυμφόδωρος, ᾧ ἠκολούθησε. Σέβονται δὲ μάλιστα οὐρανὸν καὶ γῆν.

V. 209. Ἡ γὰρ κε δίκη θεσμοῖο. Ἀντὶ τοῦ, οὗτος γὰρ ὁ τρόπος τοῦ νόμου.

(V. 215. Τεθηπότες ἔρκε' ἀνακτος. Τὴν ὀχύρωσιν τῆς οἰκήσεως. Τῶν οἰκημάτων τὴν ἀσφάλειαν.)

V. 218. Χαλκείαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν. Ἐπὶ χαλκοῖς πορεύμασιν, ἢ χαλκοῖς κιονοκράνοις.

V. 222. Ἐλάχηνεν. Ὄρουξεν, ἔσκαψεν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κατεσκεύασεν.

V. 224. Θυῶδει νᾶεν ἀλοιφῇ. Ἀρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἔρρει, ἢ εὐῶδες ἔλαιον.

V. 225. Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκεν. Ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ τὴν Πλειάδων δύσιν λέγων τὴν κρήνην θερμὸν δεῖν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιτολὴν ψυχρὸν, οὐ παρέστησεν εἰλικρινῶς τὸν καιρὸν. Δύο γὰρ εἰσιν ἐπιτολαὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστρον, καὶ δύο δύσεις. Ἐῶα μὲν ἐστὶν ἐπιτολή, ὅταν ἔξω τῶν αὐγῶν τοῦ ἡλίου πρῶτον ἰσταῖται τι ἀστρον, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλον ὁφθῇ. Ἐῶα δὲ δύσις, ὅταν ἡλίου πρὸς τὴν ἀνατολὴν ὄντος ὁραθῇ τι ἀστρον περὶ τὰς δύσεις ὕστατον δύνον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δύνει. Ἐσπερία δὲ ἐπιτολή, ὅταν δύνοντος ἡλίου ὁραθῇ τι ἀστρον ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς πρῶτον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει. Ἐσπερία δὲ δύσις λέγεται, ὅταν ἡλίου δύνοντος ἀστρον ὁραθῇ τι πρὸ τῶν ἄλλων ἐγκαταδύνον αὐτὸ, ὥς ἂν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου γένηται. Ὁ δὲ ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς χρόνος πᾶς κρύψις ὀνομάζεται.

V. 226. Αἱ δὲ Πληϊάδες, Πληϊόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἀτλαντος· ὥς μὲν τινες, ἀπὸ τῆς μητρὸς ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν· ἢ μᾶλλον παρὰ τὸν πλειῶνα, ὃ ἐστὶν ἐνιαυτός. Σημαντικαὶ γὰρ

u) Hesiod. Theog. 1011. v) ἐνειλοῦντες P. rectius.

αὐται καὶ χειμῶνος καὶ θέρους. Αὐται δὲ τὴν ἐναντίαν ἀεὶ πορείαν ποιοῦνται τῷ Ὠρίωνι. Συναντῆσαι γάρ ποτε λέγεται τῇ Πληϊόνη μετὰ τῶν θυγατέρων (κατὰ τὴν Βοιωτίαν) καὶ εἰς ἔρωτα ταύτης ἐκπεσῶν^{w)} ἐδίωκεν, ἥ δὲ ἔφευγεν. Γενέσθαι δὲ τὸν δρόμον αὐτῶν φασὶν ἀδιάλειπτον· καὶ οὕτω καταστερισθῆναι τὰς Πληϊάδας τὸν Ὠρίωνα φεύγουσας.

V. 230. sq. Ὅτι δὲ χαλκόποδες οἱ ταῦροι, καὶ πῦρ πνέοντες, καὶ Φερεκύνδης φησί.

V. 232. Πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον. Δύο ἄρότρων εἰσὶν εἶδη. Τὸ μὲν, πηκτόν, τὸ δὲ, αὐτόγυον. Πηκτόν μὲν, τὸ ἐκ συμβολῆς ἔχον τὸ ἔλυμα. Ἔστι δὲ τὸ ἔλυμα, ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται. Τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βόας γύης καλεῖται. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεύς. Τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλας, οἱ δὲ μέσσαβα λέγουσι. Τοιοῦτον μὲν τὸ πηκτόν. Αὐτόγυον δὲ ἔστιν, οὔτινος τὸ ἔλυμα οὐκ ἔστιν ἐκ συμβολῆς. Τὴν δὲ κατασκευὴν τῶν ἄρότρων Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ καταγράφει.

V. 233. Ἦλασεν ἡελίῳ τίνων χάριν. Πέπλασται ὁ μῦθος διὰ τὴν τῶν ποδῶν χωλότητα. Οὐ μέντοι πιθανῶς. Μείζονα γὰρ εἶχεν δύναμιν τῶν γιγάντων, δι' ἧς αὐτοὺς ἐτρέψατο^{x)} ἄν. Ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος αἰτίαν ἀποδέδωκε, δι' ἧς ὁ Ἥφαιστος κατεσκεύασε τῷ Αἰήτῃ τοὺς τε χαλκώνυχας ταύρους καὶ τὸ ἄροτρον. Ὅτι δὲ δυνατὸς ἦν Ἥφαιστος, Ὀμηρος ἔδειξεν ἐπὶ Ξάνθου τοῦ ποταμοῦ.

V. 234. Φλεγραίη. Φλέγρα πεδίων^{y)} Θράκης, περὶ Παλλήνην, ἐνθα οἱ θεοὶ τοὺς γίγαντας ἐπολέμησαν.

V. 235. Μέσσαυλος. Τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ὅπου τῶν βοῶν αἱ στήσεις. Μέσαυλον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν φέρουσαν εἰς τε τὴν ἀνδρωνίτιν καὶ γυναικωνίτιν.

V. 237. Δαιδαλέη δ' αἶθουσα. Στοὰ δὲ ποικίλη ἦν ἐκατέρωθεν τῆς οἰκίας.

V. 238. Λέχρις. Ἐκ πλαγίου δὲ τῆς αἰθούσης ὑψηλότεραι ἦσαν οἰκοδομαί· ὅ ἐστι πύργοι.

V. 242. Τὸν μὲν Καυκασίη. Ὅ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκώς Εὐρυλύτην^{z)} αὐτὴν λέγει. Διονύσιος δὲ (ὁ Μιλήσιος) Ἐκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης, ὥς προείρηται. Σοφοκλῆς Νεαίραν, μίαν τῶν Νηρηίδων. Ἡσίοδος δὲ Ἰδυίαν.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίου,

γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν^{a)} καλλιπάρηον^{b)}.

Ἐπιμενίδης δὲ φησὶ Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην· μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν φησί. Διοφάνης δὲ ἐν τῇ α τῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα.

w) ἐκπεσῶν P. rectius. x) κατεστρέψατο P. y) πόλις P. z) Ἐρι-
αύγην P. simillimum nostro, si ma-

iusculis scribas. a) Εἰδυίαν P. et sic antea. b) Hesiod. Theog. 957.

Προγενέστερον δέ φασι τὸν Ἀψυρτον Μηδείας γενέσθαι Αἰήτη ἐξ Ἀστεροδείης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρὸς.

V. 255. Ἐκτοθι παῖσαι. Ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς^ο), ἵνα τὸ εἰς τόπον σημαίνῃ.

V. 257. Ὑποῦ χάσματι. Ἐδει ὑψόσε. Τὸ γὰρ ὑποῦ τοῦ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι· τὸ δὲ ὑψόσε τοῦ εἰς τόπον. Ὅμηρος^δ).

Ὑποῦ ἐπὶ ψαμάθοιο.

V. 260. Οὐκ ἄρ' ἐμέλλετον. Ἀφροντίστως με καταλιπόντες, ὅμως οὐκ ἐμέλλετε μακρὰν πορεύεσθαι. Ὑποστρέψαι οὖν ὑμᾶς ἢ μοῖρα πεποίηκε.

V. 261. Τηλόθι. Κάνταῦθα ἀντὶ τοῦ τηλόσε.

V. 262. Ἐκ ποθεν ἄτης. Ἀντὶ τοῦ, ἔκ τινος βλάβης.

(V. 265. Ὀρχομενοῖο. Καὶ Ἑλλάνικὸς φησι τὸν Ἀθάμαντα Ὀρχομενὸν ὠκηκέναι.)

V. 267. Ἐὴν μητέρα. Ἀντὶ τοῦ ὑμετέραν.

V. 275. Πολιοῖο. Πολιὸν τὸ διαφανές.

V. 276. Τετρηχῶς. Ὁ δεδαμασμένος^ο).

Οἷστρος. Διαφέρει οἷστρος μύωπος. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἀπογεννᾶται τῶν ξύλων, ὁ δὲ οἷστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεοντων ζωαρίων.

V. 277. Τὸ δὲ τέλλεται, κατὰ ἀφαίρεσιν ἐστι τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ στέλλεται.

V. 281. Ὁξέα δενδίλλων^ε). Ἀντὶ τοῦ, συστρέψας ἑαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας^ς), ὁξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεκκλίνοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, καθάπερ Ἀπολλόδωρος. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.

V. 288. Ἀμαρύγματα. Τὰς λαμπάδας^η) τῶν ὀφθαλμῶν λέγει.

Καὶ οἱ ἄηντο. Πνοὴν ἔπεμπον, ἢ ἐμετεωρίζοντο.

V. 291. Ὡς δὲ γυνή. Καὶ Ὅμηρος^ι).

Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ.

V. 294. Ἀγχι μάλ' ἐγρομένη. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Μένανδρος.

Ἐγήμεν ἑναγχος.

ἀντὶ τοῦ νῦν, ἢ ἀντὶ τοῦ ταχέως.

V. 296. Εἰλυμένος. Κεκαλυμμένος. Οἶον κεκρυμμένος· εἰς γὰρ τοῦτο καταστρέφει.

V. 298. Ἀκηδείῃσι. Ταῖς πολυκηδείαις. τοῦτ' ἔστι ταῖς λύπαις.

V. 302. Σφετέρης. Ἀντὶ τοῦ ἰδίας.

V. 306. sq. Ἡέ τις ἄτη. Οἶον, κακὸν τι ὑμᾶς ἐνεπόδισε κατὰ τὸν πλοῦν. Τὸ γὰρ ἐνέκλασε, κατὰ μεταφορὰν, ἐνεπόδισε.

c) ἔκτοσε P. rectius. d) Il. I, 486. suspicatur Schaefer. h) λαμπηδόνας
e) Τετρουχῶς, ὁ τετραχυμμένος. P. rectius. i) Od. V, 488.
P. f) δενδύλλων P. g) ἐπικάμψας

V. 311. Κίρκην Ἑσπερίης. Ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσεύς πλάνην· ὧν ἀρχηγὸς Ἡσιόδος, κατωκηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προειρημένῳ πελάγει.

Ἑσπερίης εἴσω χθονός. Περὶ τὴν Ἰταλίαν ὤκησεν ἡ Κίρκη· ὅθεν ὄρος Κιρκαῖον ἀπ' αὐτῆς πολυφάρμακον. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσιόδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ ἡλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρσηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν. Ἑσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται.

V. 322. Ποτὶ ξερὸν. Ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀπὸ τοῦ ὕγρου τῆς θαλάσσης. Ἡ δὲ ποτὶ πρόθεσις παρὰ μὲν Δωριεῦσι [ἀντὶ τῆς] πρὸς, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ Ἰωσιν εἴληπται ἀντὶ τῆς παρὰ. "Ομηρος^{κ)}.

— — — ποτὶ δὲ σκηπτρον βάλε γαίῃ.

Καὶ ἡ Δωρική παροιμία, τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον¹⁾ ἄγοντας.

V. 327. Νηὸς ἐῆς. Κακῶς τὸ ἐῆς, ἐπὶ πλήθους. "Ἔστι γὰρ ἐνικόν. "Ἐδει δὲ εἰπεῖν σφετέρης.

V. 335. Σφωῖτέ ῥη. Κακῶς εἶπεν ἐπὶ ἐνικοῦ. "Ἔστι γὰρ δυϊκόν.

(Ὁ δὲ Ἰάσων ἀπὸ Αἰόλου τὸ γένος κατάρχει, ὡς Ἑλλάνικος.)

V. 337. Στεῦται ἀμειλίκτοιο. Ὁ νοῦς, Ὁρίζεται δὲ τοὺς ἀπ' Αἰόλου οὐκ ἐκφεύξασθαι τὸν ἀνεξίλαστον χόλον τοῦ Διὸς, οὐδὲ τὸ μίasma καὶ τὴν Φρίξου ποινὴν, πρὶν τὸ κῶας εἰς τὴν Ἑλλάδα κομισθῆναι. Τὸ δὲ ἐξῆς, Στεῦται δὲ Αἰολιδῶν γενεὴν οὐχ ὑπαλύξειν ἀμειλίκτοιο Διὸς μῆνιν καὶ χόλον, πρὶν ἐς Ἑλλάδα ἐκείσθαι.

V. 342. Τάων. Τῶν Κολχικῶν κακίστης ἐτύχομεν νηός.

Ἐπεκύρσαμεν. Ἐνετύχομεν.

"Ἡλιθα. Ἀθρόως.

(V. 350. Αὐτῷ. Ἀντὶ τοῦ σοί.

V. 354. Δῆθεν. Παρέλκεται τὸ δῆθεν. Εἰ δὲ προαιρῇ, φησὶν, ἐκάστου γινῶναι τὴν γενεὰν καὶ τοῦνομα, πάντα ἐξείποιμι.

V. 356. Οἴόπερ. Οὔτινος χάριν.

V. 359. Οὔτω κεν γνωτός. Ἀντὶ τοῦ συγγενῆς· ἡ ἀνεψιδουῖς, δισεξάδελφος. Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας ἀδελφοὶ, Αἰόλου παῖδες. Κρηθέως Αἴσων, Αἴσονος Ἰάσων· Ἀθάμαντος δὲ Φρίξος, οὗ Ἄργος.)

V. 368. Ἡερέθοντο. Ἐμετεωρίζοντο τῷ νῷ χολουμένῳ. Ἀντὶ τοῦ οἰδαίνοντο, ἐφυσῶντο.

(V. 375. Αὐτίκα. Ἀντὶ τοῦ νῦν.

V. 376. Ἐν δὲ τῷ νέεσθαι, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔολπα.)

"Ἄλλως. Ἐν δὲ τῷ αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες, προσεκτέον, ὅτι ἀσαφῶς εἴρηται. "Ἰσως οὖν αὐθις ἀντὶ τοῦ αὐτίκα ῥητέον^{μ)}· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' Ἑλλάδος, εἰς^{ν)} Ἑλλάδα· ἢ, οὐκ ἄφαρ ὑποστρέψετε εἰς Ἑλλάδα. "Ἡ^{ο)} στίξαντας εἰς τὸ Ἑλλάδα τελείαν,

κ). Π. I, 245. 1) τὰν σπάρταν P. recte. m) ληπτέον P. male. n) ἐφ' P. recte. o) εἰτα P.

τὸ ἐξῆς ἐπιφέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τὰ σκῆπτρα δὲ καὶ τὴν βασιλείου τιμὴν. Ὡστε οὐ γραπτέον, οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ', οὐκ ἐπὶ κῶας· οὐδὲ, σκῆπτρά τε, ἀλλὰ, σκῆπτρα δέ. Οἱ δὲ σχολιογράφοι ἔοικασιν ἄλλη τινὶ γραφῇ ἐντυχεῖν· φασὶ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ νοεῖσθαι τὸ ἔολπα. Οὐδαμοῦ δὲ εἴρηται τὸ ἔολπα.

V. 386. Αἰήτη, σχέο μοι. Ὡ Αἰήτη, ἐπίσχες ἢ ἀνάσχου μοι περὶ τούτου τοῦ στόλου.

V. 388. Οὐδὲ μὲν ἰέμενοι. Οὐδὲ ἐφιέμενοι τῆς σῆς βασιλείας.

V. 395. Σφωῖτέροισι. Κακῶς τῷ σφωῖτέροισιν ἐχρήσατο. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν τεοῖσι P).

(V. 396. Τὸ δὲ ἔσκεν Ὀμηρικῶς.)

V. 399. Πειρήσαι το βίην. Πείραν λάβοι τῆς ἰσχύος τῶν ἡρώων.

V. 400. Ὑποβλήδην. Κακῶς τὸ ὑποβλήδην. Κεῖται γὰρ πρὶν ἢ καταλῆξαι τὸν ἕτερον λέγοντα.

(V. 401. Τὸ δὲ, διηνεκέως ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ μακρηγορεῖς.)

V. 406. Ἑλλάδι κοιρανέοντα. Τὸν Περίαν λέγει.

(Τὸ δὲ ἄνω ῥηθὲν μεγαίρω, ἀντὶ τοῦ οὐ φθονῶ ὑμῖν, ὡς ὁ Περίας. Πείραν δὲ λαβὼν τῆς σῆς ἀνδρείας παρέξω τὸ δέρας· οὐ γὰρ φίλον μοι τὸ φθονεῖν.)

V. 408. Ὀλοόν. (Τὸν ἄθλον.) [Τὸ μέγα καὶ ἀνύποιστον.]

V. 409. Δοιῶ μοι πεδίον. Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ (ἡφαιστοτεύκτους) [χαλκόποδας] τοὺς ταύρους ἀπεφῆνατο.

(V. 411. Στυφελήν. Τραχεῖαν.)

V. 412. Πεντηκοντόγυόν φησι Φερεκύδης (ἐν τῇ ἕκτῃ).

V. 413. (Σπόρον. Πυρόν.)

Ὀλκοῖσι. Ταῖς ἐγχαράξεσιν. Ἐλκομένου γὰρ τοῦ ἀρότρου, ἡ γῆ διαρδῆγνυται.

(Δηοῦς. Δήμητρος.)

V. 416. Κείρω. Κτείνω.)

Περισταδόν. Περιεσιῶτας καὶ ἐναντιουμένους. (Ἡ ἐξι-
σουντας.)

V. 422. Πάρος. Νῦν ἐπὶ τόπου τὸ πάρος. Κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου.

V. 427. sqq. Περιπολλὸν ἔεργεις. Ὁ νοῦς, λίαν μετῷ δικαίῳ ἐγκλείεις. (Διόπερ ἐγὼ καίπερ ὑπερφέροντα τῇ βίᾳ τὸν ἄθλον ἐποίησω μέχρι θανάτου.)

Ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὴν μοῖραν μόρον.

(Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποις χειρὸν ἀνάγκης, καθ' ἣν ἀφίγμεθα πρὸς σὲ βιασθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως.)

V. 438. Μετελθεῖν. Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς. πρὸς ἀμείνονα φῶτα ἐλθεῖν.

(V. 439. Ἀπηλεγέως. Ἀποτόμως.)

V. 441. sq. Τὸ μεσσηγὺς αἰτίας ἀποδοτικόν, διὰ τί κατόπιν ἐκείνων ἐπορεύετο ὁ Ἄργος. Διότι, φησὶν, ἔνευσε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔτι λιπέσθαι καὶ μείναι ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οἱ δ' ἦσαν καὶ ἐξῆλθον, οἱ περὶ Ἰάσονα δηλαδή.

V. 444. Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα. Ἐχουσα οὖν τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτῷ λοξὰ, παραθεμένη τὴν λιπαρὰν καλύπτραν, ἐθαύμαζε.

(V. 446. Κῆρ' ἄχει. Τῇ λύπῃ τὴν ψυχὴν καιομένη καὶ ἀλίσκουσα.

Νόος δέ οἱ. Ὁ νοῦς, τῷ δὲ νῷ ἀνεθεώρει τὸν Ἰάσονα. Οἶον, καθάπερ ὄνειρῳ μετέωρος ἐπορεύετο κατὰ τὰ ἴχνη τοῦ Ἰάσονος.)

V. 453. Προπρὸ δ' ἄρ'. Ἐμφαντικῶς αἱ προθέσεις τὴν συνεχῶς ἀνειδωλοποιουσαν τῷ νῷ ἐμφαίνουσι. Καὶ παρ' Ὀμήρῳ, προπροκυλινδόμενος.

[V. 455. Ἐν δὲ τῷ οἶά τε ἔειπ' τὸ οἶα θαυμαστικῶς κεῖται.]

(V. 460. Ὀδύρετο δ' ἡὔτε. Ἐθρήνει δ' αὐτὸν ὡς ἦδη τεθνηκότα.

V. 461. sq. Ἐλέω δὲ συνεχομένη, ἔκλαιεν ἐπ' αὐτῷ λυπούμενη.)

V. 464. Εἴθ' ὄγε. Τὸ εἴτε οὐ πρὸς τὸ φθίσεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ προφερέστατος ἀναφέρειν δεῖ, ἢ ἢ, εἴτε ὄγε προφερέστατος τῶν ἡρώων φθίσεται, εἴτε χείρων, ἡγουν χείριστος. Κεῖται γὰρ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ὑπερθετικοῦ.

V. 466. Ἐρῶέτω. Φθειρέσθω. Ἡ ὥφελε χωρισθῆναι ἀπαθῆς, μηδὲν παθών. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκήριος.

V. 467. Πότνα θεὰ Περσηΐ. Περσηΐδα τὴν Ἐκάτην λέγει, ὡς τοῦ Περσέως θυγατέρα. Τινὲς δὲ αὐτὴν φασὶ Διὸς εἶναι παῖδα. Ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Δήμητρος γενεαλογεῖται.

Καὶ τότε δὴ Ἐκάτην Δηὼ τέκεν εὐπατέρειαν. Βακχυλίδης δὲ Νυκτὸς φησιν αὐτὴν θυγατέρα.

Ἐκάτα, δαδοφόρου ^{η)} Νυκτὸς μεγαλοκόλπου ^{ρ)} θύγατερ. Μουσαῖος δὲ, Ἀστερίας καὶ Διὸς. Φερεκύδης δὲ, Ἀρισταίου τοῦ Παίονος.

V. 470. Οὐνεκεν. Ὅτι οὐκ ἐπιχαίρω ἐγὼ κακοῖς. Ὁ δὲ λόγος ἐρωτικός.

V. 471. Ἐόλητο. Ἐτετάραντο καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν.

(V. 474. Ὑπερβατόν ἐστι. Τὸν γὰρ Ἰάσονα ὁ Ἄργος προσέειπεν.

V. 478. Ἐκάτης. Εἰς ἣν αἱ φαρμακίδες ἀναφέρονται.)

V. 482. Ἀντιβολήσω. Συναντήσω, Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κοινολογῆσαι, συντάξομαι.

V. 485. Ὡ πέπον. Ὡ γλυκύτατε, προσφιλέστατε. Ἐπεὶ καὶ ὁ πέπων μελίχρους.

η) δαιφόρου P. δαδοφόρος emendarunt Ruhnck ad Hymn. in Cer. v. 24. Ilgen. ad Homer. Hymn. p. 517. et

Jacobs. Animadv. ad Anthol. I, 1 p. 390. ρ) μελανοκόλπου corrigunt Ilgen. l. c. et Jacobs. p. 391.

- (V. 490. Παρεόντας. Τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.
 V. 493. Ἀντικρύ. Φανερώτατα, ἐναντιώτατα.)
 V. 494. Διειρομένοισι. Διερευνῶσιν, ἢ λέγουσιν. (Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐναντίως ἡμῖν ἔχει. οὐ γὰρ ἐστὶ τελεσθησόμενον οὔτε ἔμοι λέγοντι, οὔτε ὑμῖν ἐρευνῶσι τὰ ἐπιτασσόμενα.)
 V. 497. Ἐφίετο. Ἐνετείλατο ^{*)}.
 (V. 500. Ὁ δὴ νύ οἱ. Τὸ ἐξῆς, ὅπερ αὐτῷ συντόμως ὑπεσχόμεν. Οὐκ ἦν γὰρ ἄλλο τι σκέψασθαι βέλτιον.
 V. 502. Ἀνήνυτος. Δυσκατόρθωτος.)
 V. 510. Περφυλαγμένος ἐντύναιο ^{t)}). Φυλάττων τὴν ὑπόσχεσιν παρασκευάζου. Ἐντύνω γὰρ, τὸ παρασκευάζω.
 V. 511. Ἐῆ. Κακῶς τὸ ἐῆ· τρίτου γὰρ ἐστὶ προσώπου.
 *Ἐδει δὲ σῆ.
 V. 513. (Οὐ γὰρ ἔγωγε. Ἀντὶ τοῦ; ἐγὼ οὐκ ἀνέξομαι. Τί γὰρ πλέον ἢ θάνατός με περιμένει;) Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τούτους φησὶ προαιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας πάντας ἀριθμεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φερομένους ἀριστεῖς.
 (V. 523. Ἀλλὰ τιν' οἶω. Δύναται, φησὶν, ἡ μήτηρ ἢ ἔμῃ πείσαι τὴν Μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἄθλον.) [Ἐτι δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Ἄργον φησὶν ἐμποδίσαι τοὺς ἥρωας ὑποστῆναι βουλομένους τὸν ἀγῶνα.] Ἐν δὲ τοῖς Ναυπακτικοῖς Ἰδμων ἀναστὰς Ἰάσονα κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἄθλον.
 V. 529. Δάε. Ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε.
 V. 530. Νήχυτον ὕδωρ. Τὸ πολύχυτον. Τὸ γὰρ νη καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν. Καὶ ἀχύνετον ὕδωρ, τὸ πολὺ, κατὰ Ἰωνας καὶ Σικελιώτας. (Διονύσιος· Πλαζομέναις ἵνα λύσσαν ἀχύνετον ἦκα βαλοῦσα.)
 V. 533. (Ἄστρα τε καὶ μήνης. Τὸν παραδεδαμένον μῦθον λέγει, ὥς αἱ φαρμακίδες κατάγουσι τὴν σελήνην. Τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης καθαιρέσεις ἐκάλουν τῶν θεῶν.) Τὸ παλαιὸν ὦντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν. Διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκράτους ^{u)} χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ· Μάγοις ^{v)} ἐπρωδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κορη, ψευδὴς ^{w)} σελήνης αἰθέρος καταιβάτις.
 (V. 539. Τάχα. Τὸ τάχα ἐν δισταγμῷ κεῖται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως.)
 V. 541. Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ θεῶν, ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. διὸ καὶ λάγνον ^{x)}). [Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ.] παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἑρᾶν λέγεται.
 (V. 551. Κέαρ δέ μοι. Ὡς δὲ ἡ ψυχὴ μου προορᾷται, οὕτως γένοιτο.
 V. 564. Μεμαώς. Ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος νῦν. Οὐ γὰρ ἐπὶ κακοῖς τίς πρόθυμός ἐστι.

^{*)} ἐνετείλλετο P. ^{t)} ἐντύνεο P. Theocrit. p. 318. ^{v)} Μάγοιο P.
^{u)} Δημοκρίτου P. cf. Heins. Lect. ^{w)} δευδὴς P. ^{x)} λάγνη P.

V. 579. Στεῦτο. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στεῦτο.)

V. 583. Ἀποφλύξωσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐκφυσήσωσιν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐκπνεύσωσιν. Ἐνθεν καὶ ὁ φλύαρος.

(V. 584. sq. Οὐδὲ γὰρ δέχθαι. Λείπει τὸ ὑπέμεινεν.)

V. 587. Εἰ μή οἱ Ζεύς. Ἀγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι, κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας, οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

V. 588. Ὡς κεν προσκηδέος. Ὅπως ἂν εὐμενοῦς ἀντιάσειεν ὁ Φρίξος τοῦ Αἰήτου. [Ἀντιᾶν τὸ ἀπολαύειν.]

V. 594. Νόσφιν δ' οἱ αὐτῷ μέλλια τίσειν. Τιμωρίαν ἀποτίσειν. Χωρὶς δὲ αὐτῷ δώσειν τιμωρίαν ἔλεγεν τοὺς Φρίξου παῖδας. (Τούτους γὰρ αὐτῷ κακοὺς ἄνδρας ἐπάγειν, ὅπως αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐγκρατεῖς γένωνται, ὥς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἥλιου ἠκηκόει.) Ὅτι δὲ χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ. Τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζευξίν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι.

V. 597. Ἀκηδέες. Ἀκηδῆς, ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἐτέρων γ).

(V. 599. Χρῆναι. Γράφεται χρειώ.)

V. 600. Σφωῖτέρης. Κακῶς τὸ σφωῖτέρης δυϊκὸν ἐπὶ ἐνικοῦ ἐχρήσατο. Ἐδει γὰρ εἰπεῖν ἐῆς, ἢ, τῆς ἑαυτοῦ εἶναι δέος. Λείπει τὸ ὑπελάμβανεν.

V. 601. Τῷ κε καὶ ἐλδομένους. Παρατατικὸν εἴληφεν ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ. Καὶ ἔστιν ὑπερβατὸν ἢ φράσις, καὶ λείπει τὸ ὥς. Τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως ἐστὶ, διὸ καὶ ἐπιθυμοῦντας μακρὰν πλεῦσαι, προσεκδεκτέον καὶ τοῦτο, ὥς πατρὸς ἐντολῇ φράσαντος πέπομφεν αὐτούς.

V. 610. Παρηγορέεσκεν. Παρεκάλει. Ἐφιλοφρονεῖτο δ

V. 615. Ἀμφαδά^z). Ἀκουστὰ, φανερά.

V. 616. Κατελώφεεν. Ἐκ τῶν λυπῶν αὐτὴν κατέπαυεν ὁ ὕπνος.

(V. 622. Σφέτερον. Καὶ νῦν κακῶς τὸ σφέτερον. Πληθυντικὸν γὰρ ἔστιν ἐνικοῦ προσληπτικόν. Ἐδει δὲ ἓν δόμον εἰπεῖν.

V. 625. Σφωῖτέρους. Οὐχ ὕγιῶς οὐδὲ νῦν τὸ σφωῖτέρους. Δυϊκὸν γὰρ ἔστιν ἐπὶ ἐνικοῦ. Ἐδει οὖν εἰπεῖν ἐούς.

V. 628. Ἀμφω. Ἀμφότεροι δὲ ἐπέτρεψαν τῇ κόρῃ τὴν δίκην, ὁμολογήσαντες ἐμμένειν οἷς ἂν δικάσῃ.)

V. 629. (Ὡς κεν ἰθύσειεν. Ὡς ἂν ταῖς διανοίαις ἐπιβάλοι.) [Ἰθύνειν ἐνταῦθα τὸ δικάζειν.]

V. 641. Ἐμπα. Ἀντὶ τοῦ ἔμπηγς.

- (V. 490. Παρεόντας. Τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.
 V. 493. Ἀντικρύ. Φανερώτατα, ἐναντιώτατα.)
 V. 494. Διειρομένοισι. Διερευνῶσιν, ἢ λέγουσιν. (Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐναντίως ἡμῖν ἔχει. οὐ γὰρ ἔστι τελεσθησόμενον οὔτε ἔμοι λέγοντι, οὔτε ὑμῖν ἐρευνῶσι τὰ ἐπιτασσόμενα.)
 V. 497. Ἐφίετο. Ἐνετείλατο *).
 (V. 500. Ὁ δὴ νύ οἱ. Τὸ ἐξῆς, ὅπερ αὐτῷ συντόμως ὑπεσχόμην. Οὐκ ἦν γὰρ ἄλλο τι σκέπασθαι βέλτιον.
 V. 502. Ἀνήνυτος. Δυσκατόρθωτος.)
 V. 510. Πεφυλαγμένος ἐντύναιο †). Φυλάττων τὴν ὑπόσχεσιν παρασκευάζου. Ἐντύνω γὰρ, τὸ παρασκευάζω.
 V. 511. Ἐῆ. Κακῶς τὸ ἔῆ· τρίτου γὰρ ἔστι προσώπου.
 *Ἐδει δὲ σῆ.
 V. 513. (Οὐ γὰρ ἔγωγε. Ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ οὐκ ἀνέξομαι. Τί γὰρ πλέον ἢ θάνατός με περιμένει;) Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τούτους φησὶ προαιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας πάντας ἀριθμεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φερομένους ἀριστεῖς.
 (V. 523. Ἀλλὰ τιν' οἶω. Δύναται, φησὶν, ἢ μήτηρ ἢ ἐμὴ πείσαι τὴν Μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἄθλον.) [Ἐτι δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Ἄργον φησὶν ἐμποδίσαι τοὺς ἥρωας ὑποστῆναι βουλομένους τὸν ἀγῶνα.] Ἐν δὲ τοῖς Ναυπακτικοῖς Ἰδμῶν ἀναστὰς Ἰάσονα κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἄθλον.
 V. 529. Δάε. Ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε.
 V. 530. Νήχυτον ὕδωρ. Τὸ πολύχυτον. Τὸ γὰρ νῆ καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν. Καὶ ἀχύνετον ὕδωρ, τὸ πολὺ, κατὰ Ἰῶνας καὶ Σικελιώτας. (Διονύσιος· Πλαζομέναις ἵνα λύσσαν ἀχύνετον ἦκα βαλοῦσα.)
 V. 533. Ἄστρα τε καὶ μήνης. Τὸν παραδεδαμένον μῦθον λέγει, ὥς αἱ φαρμακίδες κατάγουσι τὴν σελήνην. Τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης καθαιρέσεις ἐκάλουν τῶν θεῶν.) Τὸ παλαιὸν ὦντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν. Διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκράτους †) χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ·
 Μάγοις ‡) ἐπωδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κορη,
 ψευδὴς §) σελήνης αἰθέρος καταιβάτις.
 (V. 539. Τάχα. Τὸ τάχα ἐν δισταγμῷ κεῖται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως.)
 V. 541. Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ θεῶν, ὅτι ἡ περὶ στερεὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. διὸ καὶ λάγνον x). [Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ.] παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἐρᾶν λέγεται.
 (V. 551. Κέαρ δέ μοι. Ὡς δὲ ἡ ψυχὴ μου προορᾶται, οὕτως γένοιτο.
 V. 564. Μέμαώς. Ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος νῦν. Οὐ γὰρ ἐπὶ κακοῖς τίς πρόθυμός ἐστι.

*) ἐνετείλλετο P. †) ἐντύνεο P. Theocrit. p. 318. v) Μάγοιο P.
 †) Δημοκρίτου P. cf. Heims. Lect. w) δευδῆς P. x) λάγνη P.

V. 579. Στεῦτο. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στεῦτο.)

V. 583. Ἀποφλύξωσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐκφυσήσωσιν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐκπνεύσωσιν. "Ενθεν καὶ ὁ φλύαρος.

(V. 584. sq. Οὐδὲ γὰρ δέχθαι. Λείπει τὸ ὑπέμεινεν.)

V. 587. Εἰ μή οἱ Ζεύς. "Αγγελὸν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι, κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγλήμιον ποιήσας, διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν Θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας, οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

V. 588. Ὡς κεν προσκηδέος. Ὅπως ἂν εὐμενοῦς ἀντιάσειεν ὁ Φρίξος τοῦ Αἰήτου. [Ἀντιᾶν τὸ ἀπολαύειν.]

V. 594. Νόσφιν δ' οἱ αὐτῷ μέλλια τίσειν. Τιμωρίαν ἀποτίσειν. Χωρὶς δὲ αὐτῷ δώσειν τιμωρίαν ἔλεγεν τοὺς Φρίξου παῖδας. (Τούτους γὰρ αὐτῷ κακοὺς ἄνδρας ἐπάγειν, ὅπως αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐγκρατεῖς γένωνται, ὥς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἥλιου ἠκηκόει.) Ὅτι δὲ χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ. Τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζευξίν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι.

V. 597. Ἀκηδέες. Ἀκηδῆς, ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἑτέρων γ).

(V. 599. Χρῆναι. Γράφεται χρεῖω.)

V. 600. Σφωῖτέρης. Κακῶς τὸ σφωῖτέρης δυϊκὸν ἐπὶ ἐνικοῦ ἐχρήσατο. "Εδει γὰρ εἰπεῖν ἑῆς, ἢ, τῆς ἑαυτοῦ εἶναι δέος. Λείπει τὸ ὑπελάμβανεν.

V. 601. Τῷ κε καὶ ἐλδομένους. Παρατατικὸν εἴληφεν ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ. Καὶ ἔστιν ὑπερβατὸν ἢ φράσις, καὶ λείπει τὸ ὥς. Τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως ἐστὶ, διὸ καὶ ἐπιθυμοῦντας μακρὰν πλεῦσαι, προσεκδεκτέον καὶ τοῦτο, ὥς πατρὸς ἐντολῇ φράσαντος πέπομφεν αὐτούς.

V. 610. Παρηγορέεσκεν. Παρεκάλει. Ἐφιλοφρονεῖτο δ

V. 615. Ἀμφαδὰ z). Ἀκουσὰ, φανερά.

V. 616. Κατελώφεεν. Ἐκ τῶν λυπῶν αὐτὴν κατέπαυεν ὁ ὕπνος.

(V. 622. Σφέτερον. Καὶ νῦν κακῶς τὸ σφέτερον. Πληθυντικὸν γὰρ ἔστιν ἐνικοῦ προσληπτικόν. "Εδει δὲ ἓν δόμον εἰπεῖν.

V. 625. Σφωῖτέρους. Οὐχ ὑγιῶς οὐδὲ νῦν τὸ σφωῖτέρους. Δυϊκὸν γὰρ ἔστιν ἐπὶ ἐνικοῦ. "Εδει οὖν εἰπεῖν ἑούς.

V. 628. Ἀμφω. Ἀμφοτέρω δὲ ἐπέτρεψαν τῇ κόρῃ τὴν δίκην, ὁμολογήσαντες ἐμμένειν οἷς ἂν δικάσῃ.)

V. 629. (Ὡς κεν ἰθύσειεν. Ὡς ἂν ταῖς διανοίαις ἐπιβάλοι.) [Ἰθύνειν ἐνταῦθα τὸ δικάζειν.]

V. 641. Ἐμπα. Ἀντὶ τοῦ ἔμπη.

- (V. 490. Παρεόντας. Τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.
 V. 493. Ἀντικρύ. Φανερώτατα, ἐναντιώτατα.)
 V. 494. Διειρομένοισι. Διερευνῶσιν, ἢ λέγουσιν. (Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐναντίως ἡμῖν ἔχει. οὐ γὰρ ἔστι τελεσθησόμενον οὔτε ἔμοι λέγοντι, οὔτε ὑμῖν ἐρευνῶσι τὰ ἐπιτασδόμενα.)
 V. 497. Ἐφίετο. Ἐνετείλατο *).
 (V. 500. Ὁ δὴ νύ οἱ. Τὸ ἐξῆς, ὅπερ αὐτῷ συντόμως ὑπεσχόμεν. Οὐκ ἦν γὰρ ἄλλο τι σκέψασθαι βέλτιον.
 V. 502. Ἀνήνυτος. Δυσκατόρθωτος.)
 V. 510. Πεφυλαγμένος ἐντύναιο †). Φυλάττων τὴν ὑπόσχεσιν παρασκευάζου. Ἐντύνω γὰρ, τὸ παρασκευάζω.
 V. 511. Ἐῆ. Κακῶς τὸ ἐῆ. τρίτου γὰρ ἔστι προσώπου.
 *Ἐδει δὲ σῆ.
 V. 513. (Οὐ γὰρ ἔγωγε. Ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ οὐκ ἀνέξομαι. Τί γὰρ πλεον ἢ θάνατός με περιμένει;) Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τούτους φησὶ προαιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας πάντας ἀριθμεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φερομένους ἀριστεῖς.
 (V. 523. Ἀλλὰ τιν' οἶω. Δύναται, φησὶν, ἢ μήτηρ ἢ ξμὴ πείσαι τὴν Μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἄθλον.) [Ἐτι δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Ἀργον φησὶν ἐμποδίσαι τοὺς ἥρωας ὑποστῆναι βουλομένους τὸν ἀγῶνα.] Ἐν δὲ τοῖς Ναυπακτικοῖς Ἰδμων ἀναστὰς Ἰάσονα κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἄθλον.
 V. 529. Δάε. Ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε.
 V. 530. Νήχυτον ὕδωρ. Τὸ πολύχυτον. Τὸ γὰρ νῆ καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν. Καὶ ἀχύνετον ὕδωρ, τὸ πολὺ, κατὰ Ἰωνας καὶ Σικελιώτας. (Διονύσιος· Πλαζομέναις ἵνα λύσσαν ἀχύνετον ἦκα βαλοῦσα.)
 V. 533. (Ἄστρα τε καὶ μήνης. Τὸν παραδεδαμένον μῦθον λέγει, ὡς αἱ φαρμακίδες κατάγουσι τὴν σελήνην. Τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης καθαιρέσεις ἐκάλουν τῶν θεῶν.) Τὸ παλαιὸν ὦντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν. Διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκράτους †) χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ·
 Μάγοις ‡) ἐπωδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κορη,
 ψευδὴς §) σελήνης αἰθέρος καταιβάτης.
 (V. 539. Τάχα. Τὸ τάχα ἐν δισταγμῷ κεῖται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως.)
 V. 541. Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ θεῶν, ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. διὸ καὶ λάγνον x). [Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ.] παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἐρᾶν λέγεται.
 (V. 551. Κέαρ δέ μοι. Ὡς δὲ ἡ ψυχὴ μου προορᾶται, οὕτως γένοιτο.
 V. 564. Μεμαώς. Ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος νῦν. Οὐ γὰρ ἐπὶ κακοῖς τίς πρόθυμός ἐστι.

*) ἐνετείλλετο P. †) ἐντύνεο P. Theocrit. p. 318. v) Μάγοιο P.
 †) Δημοκρίτου P. cf. Heins. Lect. w) δευδῆς P. x) λάγνη P.

V. 579. Στεῦτο. Ἀπό κοινοῦ τὸ στεῦτο.)

V. 583. Ἀποφλύξωσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐκφυσήσωσιν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐκπνεύσωσιν. "Ενθεν καὶ ὁ φλύαρος.

(V. 584. sq. Οὐδὲ γὰρ δέχθαι. Λείπει τὸ ὑπέμεινεν.)

V. 587. Εἰ μή οἱ Ζεύς. "Αγγελὸν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι, κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας, οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

V. 588. Ὡς κεν προσκηδέος. Ὅπως ἂν εὐμενοῦς ἀντιάσειεν ὁ Φρίξος τοῦ Αἰήτου. [Ἀντιᾶν τὸ ἀπολαύειν.]

V. 594. Νόσφιν δ' οἷ αὐτῷ μέλλια τίσειν. Τιμωρίαν ἀποτίσειν. Χωρὶς δὲ αὐτῷ δώσειν τιμωρίαν ἔλεγεν τοὺς Φρίξου παῖδας. (Τούτους γὰρ αὐτῷ κακοὺς ἄνδρας ἐπάγειν, ὅπως αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐγκρατεῖς γένωνται, ὥς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἥλιου ἠκηκόει.) Ὅτι δὲ χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ. Τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζευξίν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι.

V. 597. Ἀκηδέες. Ἀκηδῆς, ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἐτέρων γ).

(V. 599. Χρῆναι. Γράφεται χρεῖω.)

V. 600. Σφωῖτέρης. Κακῶς τὸ σφωῖτέρης δυϊκὸν ἐπὶ ἐνικοῦ ἐχρήσατο. "Εδει γὰρ εἰπεῖν ἐῆς, ἢ, τῆς ἑαυτοῦ εἶναι δέος. Λείπει τὸ ὑπελάμβανεν.

V. 601. Τῷ κε καὶ ἐλδομένους. Παρατατικὸν εἴληφεν ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ. Καὶ ἔστιν ὑπερβατὸν ἢ φράσις, καὶ λείπει τὸ ὥς. Τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως ἐστὶ, διὸ καὶ ἐπιθυμοῦντας μακρὰν πλεῦσαι, προσεκδεκτέον καὶ τοῦτο, ὥς πατρὸς ἐντολῇ φράσαντος πέπομφεν αὐτούς.

V. 610. Παρηγορέεσκεν. Παρεκάλει. Ἐφιλοφρονεῖτο δ

V. 615. Ἀμφαδὰ γ). Ἀκουστὰ, φανερά.

V. 616. Κατελώφεεν. Ἐκ τῶν λυπῶν αὐτὴν κατέπαυεν ὁ ὕπνος.

(V. 622. Σφέτερον. Καὶ νῦν κακῶς τὸ σφέτερον. Πληθυντικὸν γὰρ ἔστιν ἐνικοῦ προσληπτικόν. "Εδει δὲ ἓν δόμον εἰπεῖν.

V. 625. Σφωῖτέρους. Οὐχ ὑγιῶς οὐδὲ νῦν τὸ σφωῖτέρους. Δυϊκὸν γὰρ ἔστιν ἐπὶ ἐνικοῦ. "Εδει οὖν εἰπεῖν ἑούς.

V. 628. Ἀμφω. Ἀμφοτέροι δὲ ἐπέτρεψαν τῇ κόρῃ τὴν δίκην, ὁμολογήσαντες ἐμμένειν οἷς ἂν δικάσῃ.)

V. 629. (Ὡς κεν ἰθύσειεν. Ὡς ἂν ταῖς διανοίαις ἐπιβάλοι.) [Ἰθύνειν ἐνταῦθα τὸ δικάζειν.]

V. 641. Ἐμπα. Ἀντὶ τοῦ ἔμπης.

(V. 656. Ὡς δ' ὅτε τις. Ὁ νοῦς, Καθάπερ δὲ νύμφη ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν εἰς γάμον, ἀπολόμενον κατὰ τινὰ μοῖραν τὸν γήμαντα, πρὶν ἐπ' ἀλλήλοις τερωθῆναι, διακαιομένη τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύπης, ἐν τῷ θαλάμῳ κλαίει· αἰδουμένη καὶ τῶν θεραπαινίδων τὴν ἐντροπὴν, ἵνα μὴ τις αὐτῶν μωμήσῃται, προσιουσῶν γυναικῶν.

V. 662. Χῆρον. Ἐρημον.)

V. 663. Ἐπιστοβέωσι. Χλευάζουσαι λοιδορήσωσι. Μωμήσονται.

V. 665. Ἐπιπρομολοῦσα. Περιτεύει ἢ ἐπὶ πρόθεσις. Ὡς ἐν τῷ ἐπιβουκόλος.

V. 666. Ἐπέτις. Ἀκόλουθος ἦν νεάζουσα.

Κουρίζουσα. Νεάζουσα.

(V. 668. Ἀρέσασθαι. Πείσειν.)

V. 676. Θευμορίη. Ἐκ θεῶν μεμοιραμένη νόσος περιέδραμεν.

(V. 680. Ἴνα. Ὅπου.)

[V. 687. Ἐπεκλονέεσκον ἀντὶ τοῦ ἐθορύβουν.]

V. 688. Περί μοι παίδων. Ὑπὸ τῶν νύμφων σου ἄηται, τοῦτ' ἔστι τετάρακται, ἡ ψυχὴ μου, μὴ αὐτοὺς σὺν τοῖς ξένοις ὁ πατήρ ἀποκτείνῃ.

V. 689. Μὴ σφε. Μὴ αὐτούς. Κατὰ ἀφαίρεσιν γὰρ ἐκ τοῦ σφέας.

(V. 690. Νέον. Νεωστί.)

V. 694. Ἀντιάσειε. Παρακαλέσειε. Δυσωπήσειε.

V. 700. (Σύν τε δροῆστειρα. Ὅπερ σοι εἶπω, φυλάξαι ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ συνεργὸς γενέσθαι.) [Συνδροῆστειρα ἢ συνεργός.]

[V. 714. Κόλχων ὄρκον λέγει τὸν οὐρανὸν καὶ πῆν γῆν· κατ' ἐκείνων γὰρ ὥμνουν.]

V. 724. Ἀνέπτατο χάσματι. Ἄνεσιν ἔσχεν αὐτῆς ἡ ψυχὴ ἐν χαρᾷ γενομένης. (Πιθανῶς δὲ χαρακτηρίζει ἡμῖν τὸν ἔρωτα.)

(V. 730. Εἰ ἔτι σῆς. Εἴτι σου προκρίναιμι ἢ τῶν σῶν παίδων.

V. 730. Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης. Ἐν τισι φέρεται μετὰ τὸν, Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης θελκτήρια φάρμακα ταύρων, καὶ ἕτερος στίχος,

Οἴσομένη ξείνῳ ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρε. Ἐν τισι δὲ οὐ φέρεται, ὥς ἐνταῦθα.

V. 740. Παισί τ' ἀρωγήν. Τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῆς Μηδείας τοῖς παισὶν αὐτῆς ἢ Χαλκιόπῃ διεσάφησεν.)

V. 742. Στυγερόν δέος. Κατὰ μετωνυμίαν εἶπεν τὸ φόβου ποιητικόν.

V. 743. Τοῖα παρέξ. Τοιαῦτα ἄνευ τῆς τοῦ πατρὸς γνώμης ἐπὶ τῷ Ἰάσονι βουλευσάσθαι.

[V. 745. Ἐλίκην δὲ λέγει τὴν μεγάλην ἄρκτον.

V. 748. Τὸ δὲ ἀδινὸν ἀντὶ τοῦ ἀδινῶς. Λεῖπει τὸ θρηνοῦσαν.

V. 750. Μελαινομένη δὲ νύξ ἢ σκοτουμένη καὶ ἀσέληνος.]

V. 751. Ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν. Παρέλκει τὸ μάλ'. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπέλαβε γλυκερὸς ὕπνος, δειδυῖαν ταύρων κρατερόν μένος.

V. 752. Αἰσονίδαο πόθῳ. Οὐχ ὕγιῶς τέθεικεν τὸν πόθον ἀντὶ τοῦ ἔρωτος. Πόθος γάρ ἢ ἐπιζήτησις· ὁ δὲ ἔρως ἐπιτεταμένον ἐστὶ πάθος.

V. 753. Δειδυῖαν. Τοῦ δεῖδω ρήματος παρακείμενος δειδία. Ἀφ' οὗ μετοχή κατὰ συγκοπὴν δειδῶς· τὸ θηλυκὸν δειδυῖα.

[V. 754. Νειὸν δὲ Ἄρηος τὸν ἀρούμενον ὑπὸ τῶν βοῶν τόπον.]

V. 755. Ἔθυεν. Ὄρμα, ἐκινεῖτο. Ἐνθεν καὶ θυάδες, αἱ βάκχαι.

(V. 756. Ἡελίου ὥς τις τε δόμοις. Καθάπερ τις αὐγὴ ἡλίου κατ' οἶκον ἐξ ὕδατος ἀναφέρεται πρὸς τοῖχον, ὅπερ νεωστὶ κέχυται ἢ ἐν λέβητι ἢ ἐν κάδῳ· εἰς ἐκάτερα δὲ τὰ μέρη συνεχῶς κινεῖται στρεφομένη.)

[V. 758. Γαυλὸς δὲ ὁ κάδδος, ὃ λέγεται βέδουριν.]

V. 759. Ὠκεῖα δὲ στροφάλιγξ ἢ ταχεῖα στροφή.]

V. 762. Τεῖρ' ὀδύνῃ. Κατεπίνει αὐτὴν ἢ ὀδύνῃ καίονσα. Ὅμηρος^{a)}.

— — κατασμύξαι πυρὶ νῆας.

V. 764. Ἐνθ' ἀλεγεινότατον. Καθ' ὃν τόπον ἄλγιστόν ἐστι μέρος τῆς ψυχῆς, ὅταν ἀδιαλείπτως τις τῷ ἔρωτι κατέχηται. Ἐπιμένει δὲ πιθανῶς τῷ χαρακτῆρι ἐλκομένης μὲν τῷ πάθει, λογισμῷ δὲ κρατουμένης.

V. 765. Ἐνισκήψωσιν^{b)}. Ἐμπέσωσι.

V. 767. Καταφθίσθαι. Τῷ ἔρωτι δηλαδή. [Καὶ ὅρα ὅπως ἔλκεται μὲν ὑπὸ τοῦ πάθους, κρατεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ.]

V. 769. Ὁτλησέμεν. Ἐποφέρειν τὴν ἄτην ἐσκέψατο. [Τὸ δὲ εὐκῆλον ἀντὶ τοῦ εὐκῆλως, ἥτοι ἡσύχως.]

(V. 775. Ἀχαιῖδα. Ἀντὶ τοῦ Θεσσαλικῆν. Ὅμηρος^{c)}. Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.)

V. 780. (Φάρμακα μησαμένη. Λεῖπει τὸ δοῦναι.) Περιττὴ δὲ ἢ ἐπὶ πρόθεσις.

V. 781. Τίς μῆτις. Τίς δέ μοι ἔσται παραλογιστικὴ βουλή τῆς βοηθείας.

V. 784. Ἄμμι. Ἀντὶ ἐνικοῦ τοῦ ἔμοι κεῖται τὸ ἄμμι.

[V. 785. Ἐπαμείρεται ἀντὶ τοῦ στερηθήσεται.]

V. 791. Ἐπιλλίζουσιν. Ἐπικαταμωμήσονται, [καταμωκεύουσι.] Κυρίως δὲ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικλίνειν καταμωκώμενον^{d)}.

a) Π. IX, 653. b) ἐνισκίμψωσι P. c) Π. II, 684. d) καταμωκευόμενον P.

(V. 796. Καὶ οὕς. Κακῶς τὸ οὕς. Βέλτιον δὲ τὸ εἶς, ἵνα ἐκ τῶν γυναικῶν ἢ ὁ λόγος.)

V. 802. Φωριαμόν. Νῦν τὴν κοιτίδα λέγει. Σαφὲς δ' ἐκ τοῦ, ἐνθεμένη ἐπὶ γούνασιν. Ἐτυμολογεῖ δὲ τὴν φωριαμόν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ.

Φωριαμόν δ' ὀνόμηναν, ὃ μιν κύθε φώριον ἄγρην·
ἐκ τοῦ φωριαμός κικλήσκεται ἀνθρώποισιν.

[Ραιστήρια δὲ τὰ φθαρτικά.]

V. 805. Ἀστεγές. Ἀντὶ τοῦ πολυστεγές. Τὸ γὰρ α νῦν ἐπιτατικόν· ὡς ἄξυλος ὕλη.

V. 807. Τόφρα πάσαιτο. Τὸ τόφρα ἀντὶ τοῦ ὄφρα κεῖται. Τὸ δὲ ὄφρα, ποτὲ μὲν τὸ ἵνα δηλοῖ, "Ομηρος ε').

"Οφρα μὴ ἄσπερμος γενεή —
ποτὲ δὲ προηγούμενόν ἐστιν, ἀνταποδοτικόν ἔχον τὸ τόφρα. "Ομηρος f').

"Οφρα μὲν ἡὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ.

(Τὸ πάσαιτο οὐχ ὑγιῶς. Οὐ γὰρ εἰς κόρον ἢ τούτου μετάληψις.

V. 813. Ἐνὶ ζωοῖσι. Τὰ ἐν τῷ ζῆν ἀρεστὰ ἐλογίζετο.)

V. 836. Λήθη ἀχέων. Λήθην ποιουμένη τῶν τε παρουσῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπαυξηθησομένων.

V. 847. Δαίραν μουνογένειαν. [Τὸ κούρην μουνογένειαν γράφεται καὶ Δαῖραν μουνογένειαν.] Τὸ Δαίραν κατ' ἔλλειψιν ἐστὶ τοῦ ε, διὰ τὸ μέτρον. Δάειρα γὰρ ἐστὶ. (Λέγει δὲ τὴν Περσεφόνην, ὡς δηλοῖ διὰ τὸ μουνογένειαν.) Νυχίαν δὲ εἶπεν, ἥτοι διὰ τὸ χθονίων βασιλεύειν, νύκτα γὰρ τὸν ἀφώτιστον τόπον φασίν, ἢ ἦν νυκτὸς οὔσης ἐξιλάσκονται. Εὐλογον γὰρ τὴν τῶν νυχίων τόπων κρατοῦσαν κατὰ τὴν τῆς νυκτὸς ὥραν ἱλάσκεσθαι. "Οτι δὲ τὴν Δαίραν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ g) συγκατατίθεται. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαίραν.

[Ἀρεσάμενος δὲ ἀντὶ τοῦ φιλοφρονησάμενος. Τὸ δὲ ἱκμαίνοιτο ἀντὶ τοῦ ὑγράνειεν ἢ εὐφράνειεν.

V. 851. Ἀνέσχε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη τὸ φάρμακον.]

V. 858. Τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσσι. Τὸ ἀποφερόμενον ὑγρὸν, ὅπὸν εἶπε τῆς φηγοῦ.

V. 859. Κασπίη ἐν κόχλῳ. Κάσπιον πέλαγος παρὰ τῷ ὠκεανῷ· παρ' ᾧ καὶ ἔθνος Κάσπιον, ὁμορον Πέρσαις. "Εχει δὲ ὁ ὠκεανὸς μεγίστους κόχλους h), ἐφ' ὧν, φησὶ, τὸ φάρμακον εἴλετο. Ἰδίως δὲ ὁ ποιητὴς τερατεύεται τὰ περὶ τὴν ῥίζαν. Παρ' οὐδενὶ γὰρ τῶν ῥιζοτόμων εἴρηται. Τὸ δὲ ἄνθος αὐτοῦ φησὶ παραπλήσιον Κωρυκίῳ κρόκῳ. Τὸ δὲ Κωρύκιον, καὶ χωρίον τῆς Κιλικίας, ἐν ᾧ διάφορος γίνεται κρόκος.

Περὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἱστορεῖ Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ Ἐπι-

e) II. XX, 303. f) II. VIII, 66. g) Ἑξηγηματικῷ P. h) κόλχους P.

τομῇ τῶν Γεωγραφουμένων. "Εστι δὲ πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ· ἢ παρὰκείται ἔθνος ὠνομασμένον Κάσπιον, ὅμορον δὲ Πέρσαις.

V. 860. Ἐπτά μὲν. Ἐφ' ἑπτὰ ποταμῶν λουσαμένη ὕδασι. Τεράτευται δέ.

V. 861. Ἐπτάκι δὲ Βριμῶ. Ἐπτάκις δὲ φησι καὶ τὴν Ἑκάτην ἐπικαλέσασθαι. Δοκοῦσι γὰρ αἱ φαρμακίδες τὴν Ἑκάτην ἐπάγεσθαι. Βριμῶ δὲ αὐτὴν προσηγόρευσε, διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος, καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα ἑκαταῖα¹⁾. καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὸ εἶδος, διὰ τὸ Ἐμπουσάν καλεῖσθαι. Ἡ παρὰ τὸν βρόμον, τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον· (Τόσσοι γὰρ πέλεται βρόμοι²⁾).

Ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος. Τὸ δὲ βρι ἐπιτάσειός ἐστιν, ὡς τὸ, — — βριήπυος ὀβριμος³⁾ Ἀρης⁴⁾.

Ἴσως οὖν Βριμῶ, ἡ μεγάλην ἔχουσα μῆνιν, βριμήνις τις οὔσα.

V. 865. Τιτηνίδος. Ἐπεὶ τῶν Τιτάνων ἦν ὁ Προμηθεὺς, δι' ὃ τὴν ῥίζαν ἔφη Τιτηνίδα, διὰ τὸ ἐκ Προμηθέως βεβλαστηκέναι, ὅς εἰς ἦν τῶν Τιτάνων [, διὰ τοῦτο τὴν ῥίζαν ἔφη Τιτανίδα τοῦ φαρμάκου]. Διὰ τούτων δὲ τερατεύεται τὰ περὶ τὴν τομὴν τῆς ῥίζης, καὶ τὸ συμπάσχειν τὸν Προμηθέα ἐπὶ τῇ ταύτης τομῇ.

V. 876. Λιαροῖσιν. Λαμπροῖς, ἢ καθαροῖς. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ θερμοῖς.

Παρθένιος δὲ, ποταμὸς Παφλαγονίας.

Παραγράφει δὲ τὰ ἐν Ὀδυσσεΐα^{m)}.

Οἷη δ' Ἀρτεμις εἰσι κατ' οὐρεος λοχέαιρα.

V. 881. Ἀμορβάδαςⁿ⁾ τὰς ἀκολούθους φησί.

V. 890. Ἰεμένη. Ἀντὶ τοῦ ἱεμένως, προθύμως.

Ἡ δὲ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς· ἴν' ἧ, πρὸς τὰς δμῳάς.

V. 891. Οὐδ' ἐνόησα. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

V. 899. Λεξάμεναι. Ἀντὶ τοῦ συλλεξάμεναι. Ἡ ἀνακλιθεῖσαι. Ὡς καὶ Ὅμηρος^{o)}.

Λέξεται ἐν μέσσησι νομεύς^{p)}.

V. 902. Παρατρέπει. Προτρέπει.

(V. 903. Σῖγα ἔχετε. Σιωπῇ κατέχετε, μαθοῦσαι ἐξ ἐμοῦ.)

V. 905. Τπέστη. Κατεδέξατο ἐπὶ τοῖς βουσὶν ἀγωνίσασθαι. Ἡ περὶ, ἀντὶ τῆς ὑπό.

V. 908. Εἰς ὠπήν. Εἰς ὄψιν μου, ἐναντίον ἐμοῦ.

V. 914. Κασιγνήτων. Λεῖπει ἢ παρὰ· ἴν' ἧ, παρὰ τῶν κασιγνήτων εἰσήκουσε τὴν Μήδειαν κατὰ τὸν ὄρθρον ἀφίξεσθαι εἰς τὸν τῆς Ἑκάτης ναόν.

V. 917. Ἐσθλὸς μὲν. Ὁ νοῦς, ἀγαθὸς μὲν καὶ ἐπιφανεύτας καὶ ἀπιόντας εὖ σημειώσασθαι.

V. 929. Λακέρυζαι. Αἱ φλύαροι διέτριβον καὶ ἔμενον.

V. 932. Ἀκλειής. Ἀδοξος.

V. 935. Ἐπήλυδες. Οἱ ξένοι, καὶ οἱ ἀκύλουθοι.

i) Ἑκάτεια P. k) II. XIV, 396. VI, 102. n) Ἀμορβάδας P. o) Od. 1) Hom. II. XIII, 521. m) Od. IV, 413. p) μέσοισι νομεῦσι P.

V. 938. Ἴσκειν ἀτεμβομένη. Ἐλεγε μεμφομένη τῷ Μόψῳ.

V. 939. Ὀμφήν. Φήμην.

Θεήλατον. Τὴν ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἥρας ἐλασθεῖσαν καὶ λεχθεῖσαν.

[V. 941. Δῆεις ἀντὶ τοῦ εὐρήσεις.]

V. 942. Ἡ τοι συνέριθος. Ἦτις Κύπρις συνεργὸς καὶ συμπράκτρια τῶν σῶν κινδύνων γενήσεται.

V. 946. (Λίσσεό μιν. Εἶπε γὰρ Φινεύς·

— — ἐν γὰρ τῇ κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλου.)

Παρατροπέων. Παρατρέπων, παραπείθων.

(V. 949. Ἀθύροι. Παῖζοι.)

V. 955. Δοάσσαι. Ἐδοξεν ἀκούειν παραδραμόντα. Τοῦ δὲ δοάσσαι τὸ θέμα δοάζω. Σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι.

V. 963. Θερμόν δέ. Καὶ τὸ ἐρύθημα δὲ τὸ θερμόν τὰς παρειὰς κατέλαβεν. Οἶον, ἐρυθρὰ ἐγένετο.

V. 971. Ὀμάδησαν. Κατεχρήσατο· ὁμαδος γὰρ κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν, ὁμόανδός τις ὢν.

V. 974. Θευμορίη. Τῇ ἐκ θεῶν μεμοιραμένη αὐτῇ ἄτῃ.

V. 976. Οἶοί τε δυσανχέες. Οἱ καυχώμενοι ἀλαζονικῶς ἐν ἐτέρων διαβολαῖς.

V. 982. Τερπνοῖς. Παραλογιστικοῖς.

V. 983. Φηλώσης. Ἀπατήσης. Ἀπὸ τοῦ φήληκος, τοῦ ἁώρου σύκου.

(V. 993. Ἐς Ἑλλάδα. Ἑλλάδα νῦν τὴν Φθιωτικὴν ὅλην χώραν, ὁμωνύμως τῇ πόλει· ὃν τρόπον Ἀργος, καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα.)

V. 997. Δὴ ποτε καὶ Θησῆα. Διὰ τούτων ἡθικῶς προκαλεῖται τὴν Μήδειαν εἰς τὸ ἀποπλεῦσαι σὺν αὐτῷ· παράδειγμα φέρων τὴν Ἀριάδνην τὴν Θησέως σῴτειραν· στέφανον αὐτῆς καταστερίσθαι λέγων· οὐ πάντα ἀληθεύων. Καταλέλειπται γὰρ ὑπὸ Θησέως ἐν Νάξῳ, πεπαρθένευται^{q)} δὲ ὑπὸ Διονύσου^{r)} κατὰ τινος. ἐξ ἧς παιδοποιεῖ Οἰνωπίονα, Θόαντα^{s)}, Στάφυλον, Λάτραπευον, Εὐάνθη, Ταυρόπολιν. Ὅτι δὲ [οὐ συνεγένετο Θησεὺς Ἀριάδνῃ], οὐδὲ ἤγαγεν αὐτὴν εἰς Ἀθήνας, (τελευτηῆσαί τε καταλειφθεῖσαν ὑπὸ Θησέως,) Ὅμηρος μαρτυρεῖ, δι' ὧν ὁ Ὀδυσσεὺς φησι [παρὰ τοῖς Φαίαξι]^{t)}.

Φαίδρην τε Πρόκριν^{u)} τε ἴδον, καλὴν τ' Ἀριάδνην, κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς γήμας οὐδ' ἀπόνητο^{v)}).

Ὅτι δὲ ὁ στέφανος ὑπὸ Διονύσου κατηστέρισταί, Ἀρατὸς φησιν^{w)}· Αὐτοῦ κακείνος στέφανος^{x)}, τὸν ἄγανδον ἔθηκεν σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος ἀποιχομένης Ἀριάδνης.

q) διαπεπαρθένευται suspicatur Schaefer. r) Διοσκούρου P. s) Θάλητα P. t) Od. XI, 320. u) Πρόκνην

P. v) ἣν ποτε γήμας Θησεὺς οὐδ' ἀπόνητο. P. w) Arat. Phaen. 71. x) στέφανον P.

(V. 1000. Ἀλλ' ἢ μέν. Διὰ τούτων προτρέπεται τὴν Μήδειαν πλεῖν σὺν αὐτῷ· παράδειγμα φέρων τὸν Ἀριάδνης ἔρωτα, ὅτι συναπῆρε τῷ Θησεῖ εἰς Ἀθήνας.)

V. 1007. Ἐπητεῖησιν. Ἐπιστήμαις, φρονήσεσιν. Καὶ Ὅμηρος^{γ)}.

— — ἐπήτη δ' ^{z)} ἀνδρὶ ἔοικας.

V. 1009. Νεκτάρεον. Ἀντὶ τοῦ προσηνές. Ἐγὼ δέ φημι λαρόν, παρὰ τὸ νέκταρ.

V. 1013. Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα. Γράφεται, προπρὸ δὲ μειδήσασα. Ἐμφαντικὴ ἢ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ προχείρως γεγενῆσθαι τὴν δόσιν.

Ἀφειδήσασα. Ἀφροντιστήσασα πρὸς τοῦτον εἰπεῖν. Ἀντὶ τοῦ, μηκέτι ἀκριβωσαμένη, ἢ πολυπραγμονήσασα, ἀφεῖλεν ἐκ τῆς στηθοδεσμίδος τὸ φάρμακον. Διὰ δὲ τούτου φαίνεται ἢ ἐπίτασις τοῦ ἔρωτος.

V. 1015. Ἀρύσασα. Ἀντὶ τοῦ ἀφελομένη, ἀπαντλήσασα. Ἡ ἐκκενώσασα.

V. 1018. Ἀμαρυγὰς. Τὰς οἶον συνεχεῖς κινήσεις. Καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμαρύσσειν, ἀπὸ τοῦ τὴν φλόγα συνεχῶς αἰσσειν. Ὅμηρος^{α)}.

Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν —
τὴν κατεπάλληλον^{β)} δηλῶν κίνησιν.

V. 1020. Τηκομένη. Τὸ Ὅμηρικόν παρέφρασεν^{ο)}.

Ἰάνθη δ' ὥσει τε περὶ σταχύεσσιν ἔέρση
ληΐου ἀλδήσκοντος.

Τὸ μὲν οὖν τηκόμενον πάντως καταχεῖται. Ὅμηρος^{α)}.

Αἶψα δ' λαίνεται κηρὸς, ἐπεὶ κέκλετο μεγάλη ἔς
ἡέλλοιο.

Οὐ πάντως δὲ, εἴ τι λαίνεται, τοῦτο καὶ τήκεται. Ὅθεν Ὅμηρος, εἰπὼν ἰάνθη, ἐπήνεγκεν ὥσει τε, μεταφορικῶς λέγων, ὅτε ὀρθὸν ἔχουσι τὸν στάχυν, οἶον μετεωριζόμενον. ὥστε εἶναι τὸ νοούμενον ἐμφατικόν τῆς τῶν σταχύων ἡδονῆς, καθάπερ ἐμψύχων, τῆς δρόσου ἀντεχομένης τῶν καρπῶν. οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Μενελάου εἰς τέρψιν μετῆχθαι τοῖς λόγοις τοῦ Ἀντιλόχου. Τὸ δὲ τήξει παραβάλλειν τὴν τερπομένην ψυχὴν οὐ πιθανόν. Δύναται μὲν οὖν ἀναγινώσκεσθαι καὶ τὸ τήκεται ἐπὶ τέρψεως· τὸ γὰρ τηκόμενον πάντως λύεται καὶ μαλάσσεται. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πᾶσα διελύθη, ἐφηπλώθη ἢ Μήδεια.

V. 1029. Διαμμοιρηδὰ φυλάξας. (Τινὰ λέγει τῶν ζωδίων μεσουρανοῦντα παραφυλάττεσθαι κατὰ τὸ μεσονύκτιον, τῶν πρὸς τῷ ὀρίζοντι, ἃ μὲν δύνοντα, ἃ δὲ ἀνατέλλοντα, ἢ τοῦ τῆς ἄρκτου ὑψώματος. Ἄλλως.) Τὸ διαμμοιρηδὰ, ἀντὶ τοῦ, κατὰ

γ) Od. XVIII, 127. z) δ' om. Schaefer. c) II. XXIII, 598. d) Od. P. a) Od. VIII, 265. b) ἀκατάλληλον P. ἀλλεπάλληλον suspicatur XII, 175.

Ἰσας μοίρας εἰς ζώδια διαιρεῖσθαι τὸν οὐρανὸν, ὥς εἶναι μεσουρανοῦντα τῶν ζωδίων τὰ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἀνατέλλοντα.

V. 1032. Περιηγέα. Τὸν περιφερῆ καὶ στρογγύλον.

V. 1033. Ἀρνειὸν σφάζειν. Ἀντὶ τοῦ σφάζον καὶ ἀδιαμέριστον θῆς ἐπὶ τὸ πῦρ.

Ὡμοθετεῖν δέ ἐστι, τὸ τοῦ ἱερείου ὤμου ἀπάρχεσθαι τῶν μελῶν.

V. 1035. Μουννογενῆ. Ἡσίοδος.

Οὐδέ τι ^{e)} μουννογενῆς ἦσσαν ^{f)} θεὰ ἔμμορε τιμῆς.

Μουσαῖος ἱστορεῖ Δία ἐρασθέντα Ἀστερίας, μιγῆναι καὶ μιγέντα δοῦναι [αὐτήν] τῷ Περσεῖ, ἐξ ἧς τεχθῆναι αὐτῷ τὴν Ἑκάτην.

V. 1040. Κολούσας. Ἀτελῆ καὶ ἄπρακτα ποιήσας ἕκαστα τῶν ἐνεργουμένων. Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Κολχίσις εἰσάγει τὴν Μήδειαν ὑποτιθεμένην τῷ Ἰάσονι περὶ τοῦ ἄθλου δι' ἀμοιβαίων.

V. 1057. Τὸ δὲ στιβαρώτερον ἀντὶ τοῦ στιβαροῦ· τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ.

V. 1065. Ἐοῖο. Τῇ κτητιᾷ ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου· ἔμοιο γὰρ, σοῖο. ἧς τὸ ἀκόλουθον οῖο, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς.

V. 1074. Ἦ καὶ Αἰαλῆς. Νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν ἡ Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο. Αὕτη δὲ ἐστὶ Κόλχων μητρόπολις.)

V. 1085. Ἔστι τις αἰπεινοῖσιν. Ὅτι ἡ Θεσσαλία περιέχεται ὄρεσι κυκλόθεν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ὅτι δὲ Προμηθεὺς υἱὸς Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικός φησι· καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βῶμόν ἰδρύσατο. Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα τῶν δοκίμων, Πηνειοῦ, καὶ Ἀπιδανοῦ, καὶ Πανισοῦ, καὶ Ἐνιπέως, τούτων συμμιγνυμένων, ὁ Πηνειὸς τῷ ὀνόματι κατακρατῶν, [μόνος τε εἰς τὴν θάλατταν ἐκβάλλει, καὶ] ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ.

V. 1086. Καὶ εὐβοτος. Πρὸς τὸ βόσκειν ἐπιτηδεῖα· ἢ καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

Ἐνθα Προμηθεύς. Ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ Καταλόγῳ φησί· καὶ ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πύρρῳς Ἕλλην. Ὅτι δὲ καὶ ὁ Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίας φησίν. Καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμοὺς ὁ Δευκαλίων ἰδρύσατο, Ἑλλάνικος ἐν τῷ αὐτῷ φησὶ συγγράμματι.

V. 1087. Ἰαπετιονίδης. Ἐκ τίνος γυναικὸς ὁ Δευκαλίων ἐγένετο Προμηθεῖ, σεσιώπηται. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δευκαλίων, περὶ οὗ Ἑλλάνικος ἱστορεῖ· καὶ ἄλλος, ὁ Μίνωος, περὶ οὗ Φερεκύδης· καὶ τέταρτος, ὁ Ἀβαντος, οὗ μνημονεύει Ἀρίστιππος ἐν Ἀρκαδικοῖς.

V. 1090. Αἰμονίην δῆ. Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἔκαλετο· ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρῳδία ἀπὸ Πύρρῳς τῆς Δευκαλιωνος. (Ἡ Θεσσαλία ἔκαλετο τοπαλαῖον Πύρρῳς,) ὥς Ῥιανός.

e) οὐδ' ὅτι P. f) ἴσον P.

Πύρρον δὴ ποτε τήνγε παλαιότεροι καλέεσκον,
Πύρρον Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο·
Αἰμονίην δ' ἐξαῦτις ἀφ' Αἰμονος, ὃν ῥα Πελασγὸς
γείνατο φέρτατον υἱόν. ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἴμων.
τοῦ δ' ἀπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίξαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρὸς, τοῦ Ἡρακλείδου ^{g)},
μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα,
Πελασιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθε-
ται Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν καταλόγῳ.

[V. 1093. Ἰστέον δὲ ὅτι Αἶα μὲν ἐστὶ μητρόπολις Κόλχων·
Αἰαίη δὲ νῆσος ἐν Φάσιδι, ἐν ἣ τὸ δέρας ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φερε-
κύδης, ἥς νῦν Ἀπολλώνιος μέμνηται. Αἰαίη δὲ λέγεται κτητικῶς
ἀπὸ τῆς Αἶας, κατὰ πλεονασμὸν τῆς αἰ διφθόγγου.]

V. 1094. Αἰολίδην. Οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
Αἰόλου. Σίσυφον γάρ [τοῦ Αἰόλου] παῖδες ἐγένοντο Ἄλμος καὶ
Πορφυρίων· Χρυσόγονος δὲ τῆς Ἄλμου καὶ Ποσειδῶνος Μινύας,
(ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. Καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται Αἰολίδης, ὅτι
Σίσυφος Αἰόλου ἐγένετο.) Μινύας δὲ κατὰ μητέρα Αἰολίδης, πα-
τρὸς δὲ Ποσειδῶνος. Τοῦτον οὖν Ἀπολλώνιος φησιν εἰς τὴν Βοιω-
τίαν εἰσβαλόντα, ὁμορον Θηβαίοις Ὀρχομενὸν κτίσαι.

V. 1100. Αἶθε γὰρ ὡς Θησῆϊ. Πιθανῶς ἄγαν προ-
τρέπεται αὐτὴν εἰς τὸ ὁμολογήσασθαι τῷ Ἰάσωνι τὴν προαίρεσιν
αὐτῆς, κατεστοχασμένους τὸν ἔρωτα.

V. 1102. Καταψύχων. Καταμαλάττων.

V. 1104. Ἀδινῶ. Ἀδινὸν ἐνταῦθα μὲν τὸ οἰκτρὸν καὶ
λυπηρὸν.

V. 1124. Πορσανέουσι. Νῦν ἀντὶ τοῦ τιμήσουσι, καὶ
ὡς θεὸν νομίσουσι σεπτὴν· ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Ἰάσων,
Ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίλοισι
πορσανέεις,

δηλοῖ ὅτι προσκλήσῃ κ. τ. ε.

V. 1129. Πορσανέεις. Δηλοῖ ὅτι προσκλήσῃ καὶ αὐξή-
σεις· δι' οὗ τὴν συμβίωσιν σημαίνει.

V. 1131. Κατείβετο. Κατετήκετο, τῶν Ἰάσονος ἀκού-
ουσα ῥημάτων.

V. 1138. Ἐδεύετο. Ἐδέετο. Ἐχρηζεν. Ἀπῆτει. Ἡ
ὅτι ἐνελείπετο ὁ τῆς ἡμέρας καιρὸς.

V. 1145. Ἀβολήσομεν. Συντενξόμεθα.

V. 1150. Περιπλομένας. Περιούσας ^{h)}. Ἐπεὶ καὶ
πλόος λέγεται ἡ ὁδός. Καλλίμαχος·

Ἐγρεὶ καὶ τιν' ἔχοντα περίπλοον ⁱ⁾.

V. 1151. Μεταχθονίη. Οὐχ ἡνιοχοῦντος τοῦ νοῦ.

[V. 1156. Τὸ δὲ περὶ παισὶν ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν παίδων,
ὁμοιον τῷ, περὶ ξανθῷ Μενελάῳ ^{k)}.]

g) Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλείους τοῦ
Φειδιππίδου πατρὸς P. h) περιού-

σας P. i) Ἐγρεὶ ἔχον τὸν περίπλοον
P. k) Hom. II. X, 240.

V. 1157. Πάλιν τροπήσιν. "Ἦτοι ταῖς παρεπιστροφαῖς· ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τετράφθαι αὐτῆς τὴν ψυχὴν. ἢ δὲ τῇ ὑποστροφῇ ἐν ἀπόρῳ καταστᾶσα.

[V. 1159. Σφέλας δὲ λέγει τὸ ὑποπόδιον τοῦ θρόνου.]

V. 1169. Οἰόθεν οἶος ἑταίρων. Οὐχ ἄρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν οἶος. (Μόνος γὰρ ἀπὸ πολλῶν.) [Κυρίως τὸ μόνος ἀπὸ μόνου σημαίνει·

νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσε καὶ οἰόθεν οἶος¹).]

⁵ Ἦν δὲ εἰπεῖν, οἶος ἀπ' ἄλλων.

[V. 1171. Κνέφας δὲ νυκτός ἀντὶ τοῦ νύξ περιφραστικῶς.]

V. 1172. (Εὐκῆλοι μέλλοντο. Σολοικισμός. Ὁ γὰρ λόγος, ἥσυχοι ἐμέλλοντο αὐτοῖς, ὡς ἀλλήλων τινῶν μελλόντων αὐτοῖς. "Εδει δὲ εἰπεῖν, ἐμέλλοντο σφέων, ὃ ἐστὶν ἑαυτῶν.) [Ἐμέλοντο ἀντὶ τοῦ ἐφρόντιζον.]

V. 1178. Ἀονίοιο δράκοντος. Ἀντὶ τοῦ, Βοιωτικοῦ. (Ἀονία γὰρ τοπρότερον ἢ Βοιωτία.)

Ὠγυγίας δὲ τὰς Θήβας ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν. Κορίννα δὲ τὸν Ὠγυγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν^m). Ἀπὸ τούτου δὲ καὶ Ὠγύγαι τῶν Θηβῶν πύλαι.

V. 1179. (Περὶ δὲ Εὐρώπης καὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Λυσίμαχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξως συνείλεχε πολλὴν τὴν ὕλην διαφωνοῦσαν.)

Κάδμος ὅτ' Εὐρώπην. Περὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Λυσίμαχος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξως ἱστορεῖ· καὶ Ἑλλάνικος ἐν αἱ Φορωνίδος· ἱστορῶν ὅτι καὶ τοὺς ὀδόντας ἔσπειρε τοῦ δράκοντος κατὰ Ἀρεος βούλησιν, καὶ ἐγένοντο πέντε ἄνδρες ἑνοπλοὶ, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ὑπερήνωρ, Ἐχίων. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς οἶεται καὶ ἄλλους πολλοῖς πεπολεμηκέναι. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳⁿ) τῆς Μουσαίου Τιτανογραφίας λέγεται, ὡς Κάδμος ἐκ τοῦ Δελφικοῦ [χρηστηρίου] ἐπορεύετο, προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοός. Ἰππίας δὲ ὁ Δῆλιος ἐν Ἑθνῶν ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτούς· καὶ ὁμοίως Ἀτρώμητος. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ^o) οὕτω φησὶν· Ἐπειδὴ Κάδμος κατωκίσθη ἐν Θήβῃσιν, Ἀρης διδοῖ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίῃ τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεις ὀδόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεις Αἰήτη· καὶ ὁ Κάδμος (αὐτίκα) σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, Ἀρεος κελεύσαντος. καὶ αὐτῷ ἀναφύονται ἄνδρες [πολλοὶ] ὥπλισμένοι. ὁ δὲ Κάδμος δείσας βάλλει αὐτοὺς λίθαισιν. οἱ δὲ, δοκέοντες ὑφ' ἑαυτῶν βάλλεσθαι, κτείνουσί τε ἀλλήλους, καὶ θνήσκουσι· πλὴν πέντε ἀνδρῶν, Οὐδαίου, Χθονίου, Ἐχίονος, Πέλωρος καὶ Ὑπερήνορος. καὶ αὐτοὺς ὁ Κάδμος ποιεῖται πολίτας, κατοικίσας αὐτοὺς ἐν Θήβαις.

V. 1186. Κάδμος Ἀγηνορίδης. Τοὺς περιλειφθέντας ἐν τῇ μάχῃ σὺν Κάδμῳ κατοικῆσαι ἐν Θήβαις φησί. Λέγει δὲ

1) Hom. II. VII, 226. m) Τιδὸν δὲ Ὠγύγου Κορίνναν λέγουσι γενέσθαι. P. n) τῷ αἱ P. o) ἐν 5. P.

καὶ Ἑλλάνικος, ὅτι Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφeos τοὺς ὀδόντας ἔσπει-
 ρεν. ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ,
 Ἐχίων, Ὑπερήνωρ. Καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνικος μόνους φησὶ τούτους
 βεβλαστηκέναι, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς καὶ ἄλλους, (Ἴδρυσεν
 ὄχλον γηγενῇ Ἀρεος ἀμῶντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο) καὶ ἄλλή-
 λους πεφονευκέναι. Ἄλλως. Οἱ μὲν Ἀγήνωρος λέγουσι τὸν Κά-
 δμον, οἱ δὲ Φοίνικος. Φερεκύδης δὲ ἐν δ' οὕτω φησὶν· Ἀγήνωρ
 δὲ ὁ Ποσειδῶνος γαμεῖ Δαμνὴ τὴν Βήλου. τῶν δὲ γίνονται Φοίνιξ
 καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος· καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός. Ἐπειτα
 ἐνίσχει ^{p)} Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ, τοῦ δὲ
 γίνεται Κάδμος.

V. 1191. sq. Ἡέλιος μὲν ἄνωθεν. Ἐρεμνὴν γαῖαν
 λέγει τὴν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα. Δύσιν γὰρ εἶρηκε τὸν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων
 παραδεδομένον ὀρίζοντα. Αἰθίοπας δὲ λέγει τοὺς πρὸς τῇ δύσει.
 Ἐρεμνὴν δὲ γῆν, τὸ ἀφανὲς ἡμισφαίριον τὸ περὶ τὸ ἕρεβος.
 Τοιοῦτον δὲ ἀκουστέον τὸν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα τόπον παρ' Ἀπολλωνίῳ,
 Ἐσπέριον δὲ τὸν ἥλιον εἶρηκε, τὴν ὥραν σημαίνων, καθ'
 ἣν ὥραν παρέπεται αὐτῷ τὸ δύνειν. Νεάτας δὲ ἄκριας τῶν
 Αἰθιοπῶν, τὰς ἐσχατίας, ὡς ὑπερκειμένας τὴν οἰκουμένην. Οὐκ
 ὀρθῶς δὲ εἶρηκεν, ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπῶν τὸν ἥλιον δύνειν. Ὁ
 γὰρ ὀρίζων κύκλος, οὐκ ὦν τῇ φύσει, τῇ ὄψει ἐπισημαίνεται.

(V. 1193. Νύξ δ' ἵπποισιν. Νεώτερος τῶν Ὀμήρου
 χρόνων ἢ τοῦ ἄρματος ὑπόζευξις.)

V. 1195. Αὐτὶς ἐπεὶ. Πρὸς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάκης φησὶν
 ἀναβλέψαντα τὸν Ἰάσονα σημειώσασθαι τὸν καιρὸν τὸν εἰρημένον
 ὑπὸ τῆς Μηδείας αὐτῷ.

V. 1202. Ὑπεύδιος. Ὑπ' ἀνθρώπων εὐδίας. Ἀντὶ τοῦ,
 ἐν εὐδίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ τυγχάνων ἀνθρώπων ὑγρὸς τόπος.

V. 1206. Ἀδινῆς εὐνῆς. Νῦν οἰκτρᾶς, λυπηρᾶς, διὰ
 τὴν ἀπόλειπιν.

V. 1210. Ἐπὶ δὲ μιγάδας. Τὰς μεμιγμένας· ἢ τὰς συμ-
 μιγείς ἐκ τινων.

V. 1213. Κενθμός δὲ, ὁ κρύφιος τόπος.

Ἵππατος, ὁ ὑψηλός· ἢ ὁ ἐνδοτάτος.

V. 1214. Πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο. Ὅτι δράκους
 καὶ δρυῖν κλάδω στέφεται ἡ Ἑκάτη, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ῥιζοτόμοις
 τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα· Ἦλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερὸν τῆς
 εἰνοδίας Ἑκάτης, ἔγχος τὸ δι' Ὀλύμπου πολλὸν ^{q)} φέρει καὶ γῆς
 ναίους ^{r)} ἱερὰς τριόδους στεφανωσαμένη δρυσι ^{s)} καὶ πλείστοις
 ὤμω σπειρήμασι δρακόντων.

V. 1219. Ἐλειονόμοι νύμφαι. Αἱ ἐν τοῖς ἔλεσιν ἀνα-
 στρεφόμεναι.

V. 1220. Εἶα μενῆ. Ὁ κάθυγρος τόπος.

p) Ἐπειτα ἴσχει corrigit Schaefer. q) πολλοῦ P. r) καίουςα P.
 s) δρυὶ P.

Ἀμαραντίου. Ἀμαράντιοι, ἔθνος βάρβαρον ὑπὲρ Κόλ-
χων ἐν τῇ ἡπείρῳ. ὅθεν αἱ τοῦ Φάσιδος πηγαὶ ἐξερεύγονται. Ἡ
ῥος Κολχικὸν καλούμενον Ἀμαράντιον, ὅθεν ὁ Φᾶσις καταφέρεται.

V. 1226. Θώρακα στάδιον. "Οτι οὐκ ἦν ἀλυσιδωτός,
ἀλλὰ σταδιαῖος. Ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχημάτισται. Τινὲς δὲ στά-
διον τὸν εὐπαγῆ· ὃν καὶ ὁ Καλλίμαχος λέγει:

— — στάδιον δ' ὑφίεστο ^{t)} χιτῶνα.

V. 1227. Σφωῖτέρας χειρσί. Ταῖς ἑαυτοῦ, ἰδίαις.

Φλεγραῖον. Τὸ ἀπὸ Φλέγρας. Φλέγρα δὲ πεδῖον Θράκης
περὶ Παλλήνην.

Μίμας δὲ, τὸ κύριον τοῦ Γίγαντος.

V. 1231. Πόλυρῥινον σάκος, τὸ πολύβυσσον.

V. 1236. Φαέθων. "Οτι ὁ Ἀψυρτος καὶ Φαέθων ἑκα-
λεῖτο, ὡς φησι Τιμόναξ ἐν δευτέρῳ Σκυθικῶν.

V. 1240. Οἶος δ' Ἰσθμῖον. Ἰσθμια τὰ ἐν Ἰσθμῷ τελού-
μενα τῆς Κορίνθου, πρότερον μὲν τῷ Ποσειδῶνι, ὕστερον δὲ Μελι-
κέρτῃ, κατὰ κέλευσιν τοῦ τότε τῆς Κορίνθου βασιλεύοντος Σισύ-
φου τοῦ Αἰόλου· ὅτε προσβρασθὲν τὸ τοῦ Μελικέρτου σῶμα (ἰδὼν
τῇ Κορίνθῳ, ἐπέγνω ἀδελφιδοῦν ὄντα, Ἀθάμαντος τοῦ Αἰόλου
υἱὸν ἐτίμησεν,) ὡς ἔδει, τῷ ἀγῶνι τῷ Ἰσθμικῷ, ἐν ᾧ οἱ νικῶντες
πίτυϊ ἐστέφοντο πάλαι, ὕστερον δὲ ξηρῷ σελίνῳ. Μουσαῖος δὲ ἐν
τῷ περὶ Ἰσθμίων δύο φησὶ γίνεσθαι ἀγῶνας ἐν τῷ Ἰσθμῷ· καὶ τὸν
μὲν Ποσειδῶνος εἶναι, τὸν δὲ Μελικέρτου.

V. 1241. Ἡ Τάιναρον. Ταίναρον ἀκρωτήριον τῆς
Λακωνικῆς.)

Λέρνη δὲ, κρήνη τοῦ Ἀργους, ἱερὴ Ποσειδῶνος·

(Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης.)

V. 1242. Ἐναντίου Ὀγχηστοῖο. Τοῦ Εὐβοϊκοῦ.
Ἐντες γὰρ τὸ πρὶν ὠκοῦν τὴν Βοιωτίαν. Ὀγχηστός δὲ, πόλις
τῆς Βοιωτίας, ἱερὰ Ποσειδῶνος.) "Ομηρος^{u)}.

Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσειδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

(Ἐναντίον δὲ, ἀντὶ τοῦ Βοιωτίου. Ἐντες γὰρ Βοιωτίας
ἔθνος βάρβαρον. Ὅθεν καὶ παροιμία, Βοιωτία ὕς.)

V. 1243. Καὶ ἡ Καλαύρια δὲ [νῆσος οὖσα πρὸς τῇ Τροι-
ζῇνι] ἱερὰ ἐστὶ Ποσειδῶνος, ὡς φησι Φιλοστέφανος. Ἦν δὲ πρό-
τερον μὲν Ἀπόλλωνος, ἣ δὲ Πυθῶ Ποσειδῶνος· καὶ ἀντήμειψαν,
ἥγουν κατήλλαξαν.

V. 1244. Πέτρην θ' Αἰμονίην. Τὴν Θεσσαλίαν πέ-
τραν. Χωρίον δὲ ἐστὶν, ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἄγεται ἀγών· ὡς ἀπὸ
τοῦ τόπου Πετραῖον καλεῖσθαι. Πίνδαρος·

Παῖ Ποσειδῶνος Πετραίου.

Γεραιστός, ἀκρωτήριον Εὐβοίας.

V. 1251. Ἀαγές. Τὸ ἀκαμπές.

V. 1258. Περὶ σθένει σφριγόωσαι. Ἀκμάζουσαι.
Ῥωμαλεώτεραι τῇ δυνάμει ἐγένοντο. Εὐτονοῦσαι ἐρῶμένως ἐκί-
-

t) στάδιον ἐμφίησται P. u) Π. II, 506.

νοῦντο. Τεταμέναι τῇ δυνάμει, σφριγῶσαι. Σφριγανὸν γὰρ ἔστι τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν.

V. 1260. Σκαρθμῶ. Τῷ ποδί.

V. 1262. Ἐπαγαίετο. Ἐχαιρε, ἐγκυρία.

V. 1266. Μεταπαιφάσσεσθαι. Γράφεται μεταπαιφάσσουσιν. Ἐκιάτως τὸ διαλάμπον σημαίνει.

V. 1268. (Καὶ τότε. Οὐκ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀφέξεσθαι ἔμελλον τῶν ἄθλων.)

Σκήσεσθαι. Ἀφέξεσθαι.

V. 1269. Κληῖδες. Τὰ ζυγὰ, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται κάθηνται.

V. 1270. Ἀρήϊον. Τὸ πλησίον τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρεος, ὅπου καὶ τὸ κῶας.

V. 1272. Ἐκ βαλβίδος. Βαλβίς ἐστὶν ἡ ἐπιβάλλουσιν οἱ δρομεῖς γραμμή. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ φρέατος. Ὁ δὲ νοῦς, τοσοῦτον δὲ τῆς πόλεως ἀφέστηκεν, ὅσον ἡ νύσσα ἀπὸ τῆς βαλβίδος, ἥτοι τῆς ἀφετηρίας.

V. 1286. Χρίμψαι. Τὸ πλησίον γενέσθαι.

V. 1288. Νήριτον. Τὸ πολὺ καὶ ἀνὰριθμον.

V. 1290. Κευθμών. Τὸ κοίλωμα.

Βόαυλα. Ἡ βούστασις.

V. 1291. Καπνῶ. Κεκαπνίσθαι φησὶ τὴν βοόστασιν ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποφορᾶς τοῦ στόματος τῶν ταύρων.

V. 1299. Ἐϋρόρινοις. Τοῖς εὐβύρσοις καὶ καλῶς ἐρῶν-
νυμένοις. Ἡ εὐπνόοις. Διὰ γὰρ τῆς ρινὸς τὸ πνεῦμα πέμπεται.

V. 1300. Μαρμαίρουσι. Κυρίως καλοῦσι· μετενήνοχε δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργούσης ἔσθ-
θεν *).

V. 1304. Αἶθος λέγεται τὸ πῦρ καὶ ἡ φλόξ.

V. 1308. Ὀκλάξ. Ἐπὶ τὰ γόνατα. Καὶ ὀκλάζειν δῆμα.

V. 1310. Σφῆλε^ω) γνύξ. Σφαλῆναι ἐποίησε, καὶ ἤνεγ-
κεν ἐπὶ τὰ γόνατα.

Βεβολημένον. Πληγέντα.

V. 1313. Ἐλυσθεῖς. Ἐκταθεῖς.

V. 1318. Θοῆ. Τῇ εἰς ὅξυ ληγούσῃ κορώνῃ.

* Ἀρασσε. Συνήρμοσε.

Λόφους. Τοὺς ἱμάντας.

Κορώνῃ. Τῷ τοῦ ζυγοῦ κρίκῳ συνήρμοσεν.

V. 1319. sq. (Οἱ Τυνδαρίδαι (φησὶν) ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἔχω-
ρίσθησαν εἰς τὴν ναῦν.)

Χαζέσθην. Εἰς τοὺς Τυνδαρίδας ἀνενεγκτέον· οὗς ἀνα-
χωρῆσαι φησὶν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ῥύμης.

V. 1321. Θοοὺς ὀδόντας, τοὺς ὀξεῖς.

V. 1323. Ἐργατίνης. Ὁ ἐργάτης, ἡ ὁ γεωργός.

Ἀκαίνῃ. Ἀντὶ τοῦ κέντρου. Ἀκαίνα δὲ ἔστι μέτρον δεκά-

παῦν, Θεσσαλῶν εὔρεμα· ἡ δάβδος ποιμενική, παρὰ Πελαγοῖς εὑρημένη. περὶ ἧς Καλλίμαχος φησιν·

Ἀμφοτέρων, κέντρον τε βοῶν καὶ μέτρον ^{z)} ἀρούρης.

V. 1331. Ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο. Νῦν ἀντὶ τοῦ, τραχεῖα διεσχίζετο γῆ.

V. 1345. Διεπτοίησε φέβεσθαι. Ἐθορύβησεν, ὥστε φεύγειν.

V. 1355. Φρίξαν. Ἐξωρθοῦντο. Φοβεροὶ ἐφαίνοντο.

V. 1358. Οὐλυμπόνδε. Τὸν οὐρανὸν λέγει, κατὰ τοὺς νεωτέρους.

V. 1363. Ἀναλδήσκοντες. Ἀναδιδόμενοι, αὐξανόμενοι.

V. 1365. Περιηγέα. Περιφερῆ.

V. 1366. Σόλος. Ὁ δίσκος.

V. 1372. Τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη. Οὗτος καὶ οἱ ἐξῆς στίχοι εἰλημμένοι εἰσὶ παρ' Εὐμήλου, παρ' ᾧ Μήδεια πρὸς Ἴδμονα ^{y)} διαλέγεται. Καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι πεποίηκε τὸν ἄγγελον τοῦ Αἰήτου πυθόμενον περὶ τῶν προειρημένων, οὕτως·

Ἡ βλαστὸς οὐκ ἔβλασται δὴ πιχώριος,
καὶ κάρτα φοίξας εὐλόφω σφηνώματι,
χαλκηλάτοις ὅπλοισι μὴ προσεξέδν.

Ταῦτα δὲ Ἀπολλώνιος παρέγραψε.

V. 1377. Οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται. Γράφεται καὶ ἀπολάμπεται.

Περὶ τῶν διατρεχόντων ἀστέρων καὶ ὁαδίως ἀφανιζομένων τὸν λόγον ποιεῖται, οἱ τῇ τῆς ὀξύτητος φορᾷ ^{z)} παραπλήσιόν τι ἔχουσιν [τῷ Ἰάσονι] ὑποβούλημα.

V. 1378. sq. Ὀλκὸν δὲ λέγει τὸ ὑπὸ τὴν ὀξύτητα παρασυρόμενον αὐτῶν φέγγος.

Τὰς δὲ τοιαύτας φαντασίας ὁ Μουσαῖος ἀναφερομένας φησὶν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ κατὰ τὸν αἰθέρα ἀποσβέννυσθαι. Τοὺς δὲ ὑπὸ Μουσαίου ἀστέρας εἰρημένους Ἀπολλώνιος πιθανῶς μαρμαρυγὰς εἶρηκε. Τὰς γὰρ γινομένας ἀκαταλήπτους διὰ τὴν ὀξύτητα ἀποστίλψεις μαρμαρυγὰς καλοῦσιν. Ἀπίθανον δὲ τῷ τοιούτῳ ἀστὲρι παραβαλεῖν τὸν Ἰάσονα πρὸς ἐπικίνδυνον ἄθλον πορευόμενον, τῷ ἅμα τῷ φανῆναι εὐθέως σβεννυμένῳ. Εἰ δὲ τις λέγει τῷ πυρόεντι αὐτὸν ὠμοιωκέναι, περὶ οὗ Περιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλκιδικῆς τῶν μαθηματικῶν ^{a)}, προειπὼν περὶ τῶν πλανήτων, λέγων ὑφ' ἐν εἶναι τὸν πυρόεντα· προσαγορευόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων Ἄρεος, ὑπὸ δὲ Χαλκιδέων ^{b)}. Ἡρακλέους· ἐπισυρομένου γε μὴν αὐτοῦ, μαρμαρυγὰς καὶ σπινθήρας γίνεσθαι. (ὁ δὲ πυρόεις δυσκίνητός ἐστιν.)

[V. 1384. Γελλομένους δὲ ἀντὶ τοῦ φαινομένους.]

x) κέντρον P. y) Ἰάσωνα P. z) Leg. τῇ τῆς φορᾷς ὀξύτητι. a) ἐν τοῖς Χαλκιδικοῖς περὶ τῶν μαθημάτων P. b) Χαλδαίων corrigendum vidit Schaefer. et id ipsum praebet Etymol. M. p. 697, 52. Hinc liquet et supra Χαλδαϊκῆς vel Χαλδαϊκοῖς legendum esse.

V. 1390. Ὠραίην. Παραγώγως εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰς ὥραν καὶ τὸν δέοντα καιρὸν [ὥς καὶ τὴν ἀνάγκην ἀναγκαίην]. Ὅμηρος^c).

— — ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.

Τὸ δὲ ἐξῆς, οὐδὲ μέμνει, ὥστε εἰς ὥραν τερσήμεναι βολαῖς ἡελίοιο.

V. 1391. Ὀλκὸν λέγει τὴν αὐλάκα.

V. 1395. Δομήν. Τὴν τοῦ σώματος σύστασιν καὶ χοιράν.

V. 1397. Προὔτυψαν. Προῆλθον. Ὅσον οὖν προῆλθον ἢ πρόεσχον ὑπὲρ τῆς γῆς, τόσον καὶ ὑπὸ γῆν.

V. 1398. Πλαδαρόν. Τὸ δίνυρον.

V. 1403. Σημαντήρα. Τὸν δεσπότην.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τοῦ τετάρτου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαιά ἐστι ταῦτα. Οἱ Ἀργοναῦται διαπεράσαντες τὸν Πόντον ἀφίκοντο ἐς τὸν Ἰστρον, καὶ δι' αὐτοῦ κατηνέχθησαν εἰς τὸν Ἀδρίαν, καὶ ἐπεραιώθησαν εἰς τὸ πάλαι καλούμενον Κρόνιον· ἔνθα καὶ ἀναιροῦσι τὸν Ἀψυρτον δόλω. Ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ Διὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ δυσπνοία θέλοντος παρατρέψαι τοὺς Ἀργοναύτας, Ἥρα ἐπιπέμπει ἀνέμους· καὶ διὰ τοῦ Ἡριδανοῦ εἰς τὴν περὶ Σαρδῶ καταφέρονται θάλασσαν. Καθαίρονται δὲ ὑπὸ Κίρκης, καὶ διαπλέουσι τὰς πλαγκτὰς πέτρας, Θέτιδος μετὰ τῶν ἄλλων Νηρείδων προπεμπούσης αὐτούς· τὰς δὲ Σειρῆνας ἀποπλέουσι. Διασωθέντες δὲ εἰς τὴν πάλαι μὲν Δρεπάνην, αὐτίς δὲ κληθεῖσαν Κέρκυραν, τοὺς διὰ τῶν Συμπληγάδων διώκοντας αὐτοὺς Κόλχους καταλαμβάνουσιν, οἵτινες τὸν Ἀλκίνοον ἐξητοῦντο τὴν Μήδειαν. Ὁ δὲ ὑπερθέμενος τὴν κρίσιν εἰς τὴν αὖριον, ἔφη παρθένον μὲν οὖσαν τῷ πατρὶ ἀποστέλλεσθαι δεῖν· εἰ δὲ γυνὴ εἴη, παραδίδοσθαι τῷ ἀνδρὶ. Ἦλγεται οὖν ὁ γάμος ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Καὶ οὕτως ἄπρακτοι γενόμενοι οἱ Κόλχοι, μένουσι μὲν ἐν τῇ Σχερίᾳ, δεδοικότες ἐπανελθεῖν πρὸς Αἰήτην· ἀποπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται, κατασύρονται τῆς Λιβύης εἰς Σύρτιν· καὶ τελευτῶσιν ἐκεῖ Κάνθος καὶ Μόψος. Ἀποροῦσι δὲ περὶ σωτηρίας τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιφαίνεται Τρίτων, καὶ ὡς διασωθήσονται δηλοῖ. Βαστάσαντες οὖν τὴν ναῦν, ἐκόμισαν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην. Εἴτα γίνονται ἐν Κρήτῃ, ἣ εἵργοντο προσχεῖν ὑπὸ Τάλῳ· ὃν ἐπρωδαῖς ἠφάνισε Μήδεια. Μετὰ δὲ ταῦτα παραγίνονται εἰς Αἴγιναν, καὶ κεῖθεν διασώζονται εἰς Θεσσαλίαν.

V. 1. Αὐτὴ νῦν κάματον γε. Ἐλλείπει τὸ ᾧ μόριον, ἵνα ᾧ, ᾧ θεά. Ὁ δὲ νοῦς, αὐτὴ νῦν ἔμοι εἶπε, ᾧ Μοῦσα, τὸν γε μόχθον καὶ τὰς βουλὰς Μηδείας, ἀποροῦντός μου, πότερον ἐρωτικῶ πάθει, ἢ κακώσεως φυγὴν ποιουμένη, κατέλιπε τὴν πατρίδα.

V. 2. sq. Ἡ γὰρ ἔμοι γε ἀμφασίη. Ἀντὶ τοῦ ἀπορία, ἀμφασία. ὥστε μὴ δύνασθαι εἰπεῖν, πότερον ἐρωτικῶ πάθει, ἢ

κακώσεως φύγην ποιούμενη (ἤγουν, φοβηθεῖσα μήπως κακωθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς) ἀπέλιπε τὴν πατρίδα. Ἐν μὲν οὖν τῷ ἀμφασίῃ τοῦ ἁ στέρησιν σημαίνοντος, ἐπεντέθη^{a)} τὸ μ.

V. 5. Τὸ δὲ ἀεικελίην, ἐπιθετικῶς μὲν λέγεται κατὰ τὸ φύζαν, καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιοπιδῶτως· μεταλαμβάνειν γε μὴν εἰς προσηγορικὴν γενικὴν αὐτὸ δεῖ, ἵν' ἦ, φύζαν ἀεικελίας. Οὕτω γὰρ ὁ νοῦς σώζεται.

V. 8. Στυγερώ ἐπὶ θυμῶν ἀέθλω. Στυγερόν εἶπε τὸν ἀέθλον, ἐφ' ᾧ αὐτὸς κατεστύγναζε δυσφύρων.

V. 11. Ἀλγεινότατον. Ἦτοι κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ε, (ἔστι γὰρ ἀλγεινότατον, παρὰ τὸ ἀλγεῖν εἰρημένον) ἢ εἴρηται τὸ τὰς φροντίδας ἔχον, ὥστε τὴν λέξιν εἶναι παρὰ τὸ ἀλέγειν.

V. 12. Κεμάς. Κεμάς ἐστὶν ἡ νέα ἔλαφος. Διαφορὰν δὲ φασιν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ. Κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐτι κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαίῳ, οἷον κοιμάδα τινὰ σῦσαν· νεβρόν δὲ, τὸν ἤδη μείζονα, καὶ ἐπὶ βορὰν ἐξιόντα, καὶ νεμόμενον.

V. 13. Τάρφεσι. Πυκνώμασιν^{b)}.

V. 14. Οἷσατο. Ἀπὸ τοῦ οἶα γέγονε δῆμῳ κατὰ διαίτησιν οἶω. Μήποτε καὶ τὸ δοάσσατο, ἅμα τῇ τροπῇ τοῦ διχράνου, καὶ περισσῶ κέχρηται τῷ δ. Ὡς καὶ τὸ δυοφερὸν ὕδωρ παρὰ τὸ νέφος πεποιήται· καὶ παρὰ τὸ ἵψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον. Καὶ Ὅμηρος^{c)}.

— — πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην, πολλάκις βεβλαμμένον.

V. 16. Ἐπιέστορας. Συνέστορας, συνειδυίας.

V. 17. Περιβρομέσκον ἀκουαί. Ἐνήχουν αἱ ἀκουαί, ὥσπερ ἐρχομένων τινῶν ἀξούντων αὐτὴν πρὸς τὸν πατέρα.

V. 18. Πυκνὰ δὲ λαυκανίης^{d)}. Λαυκανίας, τῆς ἀρτηρίας, δι' ἧς τὸ πνεῦμα ἐλκόμενον φέρεται.

Κουρὶξ δὲ, κατὰ κόρυς, [κατὰ κεφαλῆς. Πολλάκις δὲ προσχρῶνται ἐπὶ τοῦ τίλλειν τὰς τρίχας.]

V. 23. Πτερόεις δέ οἱ. Οἷον κοῦφος. ἐκουφίσθη. τοῦ πρότερον λογισμοῦ ταχέως μετέπεσεν αὐτῆς ἡ ψυχὴ. εἰς ἱλαρότητα μετετρέπη.

V. 35. Δίειλυσθεῖσα. Δάθρα διεξελθοῦσα τοῦ δόμου· ἀποδράσασα, φυγοῦσα.

V. 36. Ἀητιάς. Αἰχμάλωτος· δοριάλωτος.

V. 38. Ἀηθέσουσα^{e)}. Ἀήθης οὔσα.

Δύης δὲ, κακοπαθείας.

V. 42. Ἀοιδαῖς. Ταῖς διὰ φαρμάκων ἐπωδαῖς.

V. 46. Πέζαν. Τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὥαν λέγομεν. Τὸ γὰρ πρότερον, ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέσμα [κατὰ τὸ ἄκρον] προσέδραπτο.

V. 52. Ἀμφί τε δυσπαλέας^{f)}. Χαλεπὰς καὶ κακὰς.

a) Sic etiam Schol. Paris. ad I. II. IV, 171. d) λευκανίης P. e) v. 312. b) τοῖς πυκνοῖς P. c) ἀηθέουσα P. f) δυσπαλαίας P.

ἢ τὰς ἐπὶ κακῷ ἀναδιδόμενας ἐκ τῆς γῆς. Πλείονα γὰρ τῶν σωτηρίων τὰ φθοροποιὰ φάρμακα. Ἡ τὰς δυσχερῶς ἀνασπώμενας.

V. 54. Τιτηνίς. Ἥλιος καὶ Σελήνη Ὑπερίονος τοῦ Τιτᾶρος καὶ Θείας εἰσὶ παῖδες, ὡς Ἡσίοδος φησὶ ^{g)}.

Θεία δ' Ἡέλιον τέκε ^{h)} λαμπράν τε Σελήνην.

V. 55. Φοιταλέην. Ἐμμανῆ, μακροδῶς πορευομένην. Φοῖτος γὰρ ἡ μανία λέγεται. Καὶ Εὐφορίων.

Φοιταλέος διὰ ⁱ⁾ πᾶσαν ἄδην ἐπάτησε κοδόρνω. Μήποτε διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἑταίρας φοιτάδας λέγουσιν.

V. 57. Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον. Λάτμον, ὄρος Καρίας, ἐνθα ἐστὶν ἄντρον, ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίων. Ἔστι δὲ καὶ πόλις [ἐκεῖ] ἡ λεχθεῖσα Ἡράκλεια. Τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλίκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι. Καὶ Πείσανδρος δὲ τὰ αὐτὰ φησὶ, καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ Φερεκύδης, καὶ Νικάνδρος ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν, καὶ Θεόπομπος ἐν Ἐποποιοῖς. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνεγεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ Ἡρας, παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδώλῳ νεφέλῃς, καὶ ἐκβληθέντα ^{k)} κατέλθειν εἰς ἄδου. Περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστορεῖ Σαπφὼ καὶ Νικάνδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης ^{l)}. Λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα. Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναι φησὶ τῆς Ἡρας· διόπερ Διὸς χαλεπήναντος αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν. Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ Ἥλιδος αὐτὸν βασιλεῦσαι φησὶ. Τινὲς δὲ διὰ πολλὴν δικαιοσύνην ἀποδεδωθῆναι φασὶν αὐτὸν, καὶ [ἔπειτα πλημμελήσαντά τι] αἰτήσασθαι παρὰ Διὸς αἰεὶ καθεύδειν. Φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Σπαρτιάτην, οἱ δὲ Ἡλεῖον. Ἐνιοὶ δὲ ἀναιροῦσι τὸν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνος ὕπνῳ μῦθον. Φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον, νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην κυνηγεῖν, διὰ τὸ ἐξιέναι τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς· τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὥς τινα οἶεσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. Οἱ δὲ [ἄλλως] ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον, λέγοντες, ὡς ἄρα Ἐνδυμίων πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ· παρασχεῖν δὲ αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην ἐν τε φωτισμοῖς καὶ κινήσει· δι' ὃ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις, ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι, κοιμᾶσθαι δὲ μεθ' ἡμέραν. Τινὲς δὲ τῷ ὄντι φίλυπνόν τινα γεγονέναι τὸν Ἐνδυμίωνα. Ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Ἐνδυμίωνος ὕπνος, ἐπὶ τῶν πολὺ κοιμωμένων, ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι. Καὶ Θεόκριτος μέμνηται ^{m)}.

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον λαύων Ἐνδυμίων.

V. 59. Ἡ θαμά. Μεμύθενται, ὡς ἄρα αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην ταῖς ἐπωδαῖς κατασπῶσι. Τοῦτο δὲ ποιεῖν δοκοῦσιν

g) Theog. 371. h) τε καὶ P. i) δ' ἀνὰ P. k) ἐκβληθέντα P. l) ἀρώπης P. m) Theocr. III, 49.

αἱ Θεσσαλαί, σφαλεῖσαι τῆς ὑπολήψεως. καθὼ Ἀγλαονίκη Ἡγεμόνος θυγάτηρ, ἔμπειρος οὖσα τῆς ἀστρολογίας, καὶ εἰδυῖα τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης, ὅποτε μέλλοιεν γενήσεσθαι, ἔφασκε τὴν θεοῦ κατασπᾶν. καὶ παραχρῆμα περιέπιπτε συμφοραῖς, τῶν οἰκείων τινὰ ἀποβάλλουσα, καὶ δίκην διδοῦσα τοῦ ἁμαρτήματος. "Οθεν κατὰ τὸν βίον λέγεται παροιμία ἐπὶ τῶν συμφοραῖς κεχορημένων, ὅτι τὴν σελήνην κατασπᾶ. [Οὕτω δ' ἐπιστενέτο τὴν σελήνην ἐν ταῖς ἐκλείψεσι καθαιρεῖσθαι, ὥστε καὶ τοὺς παλαιοὺς τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις καλεῖν.]

(Παρὰ δὲ τῷ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκότι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν ἔξιουσα ἡ Μήδεια, ἀλλ' ἐφ' ἑστίαν καλουμένη. Οἱ γὰρ Ἀργοναῦται, κατ' ἐπιβουλήν ἐνστάντος τοῦ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν καιροῦ, προτραπομένου δὲ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὴν Εὐρυλύτης τῆς γυναικὸς συνουσίαν, Ἰδμόνος ὑποθεμένου αὐτοῖς, ἀποδιδοῦσκειν, καὶ Μήδεια συνεκπλεῖ.)

V. 60. (Μνησαμένη φιλότητος. Τῆς τοῦ Εὐδυμῖωνος, διὰ τῶν σῶν ἐπιδῶν.

Σκοτλή δέ, ἐν ἀσελήνῳ, διὰ τὴν ἐμὴν περὶ τὸν ἐρωμένον ἀσχολίαν. Διαλαμβάνουσι δὲ ἔνιοι, τὴν τῆς σελήνης ἐκλείψιν ὑπὸ φαρμακίδων γίνεσθαι καθαιρουμένης. Διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ καθαιρέσεις ἐκάλουν τὰς ἐκλείψεις.)

"Ἄλλως. Ἡ θαμὰ δὴ, καὶ τὰ ἐξῆς, οὕτω συντακτέον, ὄντως θαμὰ ἐγὼ φοιτῶ εἰς τὸ ἄντρον, μνησαμένη τῆς τοῦ Εὐδυμῖωνος φιλότητος, καὶ σεῖο, ὦ κύον, μνησαμένη, ἵνα εὐκῆλος φαρμάσσης ἐν σκοτὶ νυκτὶ δολίαισιν αἰδαῖς, ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.

V. 63. Ἀνιηρὸν δὲ λέγει τὸν ἀθεράπευτον.

V. 69. Ἐδαιον. Ἀντὶ τοῦ ἔκαιον, καὶ ἀνῆπτον.

V. 70. Ὀρθία. Ἐπιτεταμένως, μεγάλως.

V. 71. Περαιόθεν. Γέγονε μὲν ἀπὸ τοῦ περαία καὶ πέρας καὶ τὸ περαιόθεν. "Οθεν καὶ ἡπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερόν. Εὐριπίδης πεποίηκεν·

"Ἡπειρον ὥς n) ἄπειρον ἐκβάλλων o) χθονά.

V. 86. Φεύγωμεν, πρὶν τὸνδε θοῶν. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νυκτός φησι πεφευγέναι τὴν Μήδειαν ἐπὶ τὴν ναῦν, Αἰήτου συνέδριον ἔχοντος Κόλχων περὶ διαφθορᾶς τῶν ἡρώων· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς ὑπὸ Ἀφροδίτης φησὶ τὸν Αἰήτην κατακοιμηθῆναι, ἐπιθυμήσαντα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ [Εὐρυλύτῃ] συγγενέσθαι, δεδειπνηκότων παρ' αὐτῷ τῶν Κόλχων καὶ κοιμωμένων· διὰ τὸ βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ναῦν ἐμπερῆσαι.

Δὴ τότε ἄρ' Αἰήτη πόθον ἔμβαλε δι' Ἀφροδίτην,
Εὐρυλύτης φιλότῃ μιγήμεναι, ἧς ἀλόχοιο,
κηδομένη φρεσὶν ἦσιν, ὅπως μετ' ἄεθλον Ἰήσων
νοστήσῃ οἰκόνδε σὺν ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

Ὁ δὲ Ἰδμων συνῆκε τὸ γεγονὸς, καὶ φησι·

Φευγέμεναι μεγάροιο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὴν δὲ Μήδειαν τὴν ποδοσοφίαν ἀκούσασαν, ἀναστᾶσαν ἐξορμή-
σαι. Λέγει δὲ καὶ Ἡρόδωρος ταῦτα.

V. 87. Δώσω δὲ χρύσειον. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος μετὰ
τὸ φυγεῖν τὴν Μήδειαν ἐκ τοῦ Αἰήτου οἴκου πεποίηκε ὑπισχνου-
μένην τὸ κῶας τῷ Ἰάσονι· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ γράψας συνεκφέ-
ρουν αὐτὴν ποιεῖ τὸ κῶας κατὰ τὴν φυγὴν, ἐν τῷ οἴκῳ κείμενον
τοῦ Αἰήτου. Ὁ δὲ Ἡρόδωρος, μετὰ τὴν ἀνάξευξιν τῶν Ἀργοναυ-
τῶν ἀποσταλῆναι τὸν Ἰάσονα ὑπὸ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὸ κῶας· τὸν δὲ
πορευθέντα φονεῦσαί τε τὸν δράκοντα, καὶ τὸ κῶας ἀπενεγκεῖν πρὸς
Αἰήτην· τὸν δὲ δόλῳ καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ δεῖπνον.

V. 89. Ἐπιῖστορας. Μάρτυρας.

V. 91. Ὀνοτήν. Μεμπτήν.

V. 94. Προσπτύξατο. Περιέλαβε.

V. 102. Παρὲκ νόον. Παρὰ τὴν βουλήν.

V. 106. Ἐμπαλιν ἄτσσουσα. Εἰς τοῦπίσω ὁρμῶσα.

V. 111. Ἀγχαυρον. Τὸν καιρὸν τὸν πλησίον καὶ ἐγγὺς
τῆς ἡμέρας, ὥσπερ τὸ καλούμενον λυκόφως. Περὶ γὰρ τὸν τοι-
οῦτον καιρὸν αἱ αὔραι πνέουσι. Καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ποιητοῦ^{p)}.

Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πέλει ἡῶθι πρό.

Κνώσσειν, τὸ ὑπνώττειν.

V. 115. sq. Εὐνὰς δὲ φησι κριοῦ, ὅπου πρῶτον τὸν
Φρίξον κομίσας ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο.

(Ἴνα κριοῦ. Ἐν Κόλχοις, ὅπου πρῶτον τὸν Φρίξον κομίσας
ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο.

V. 119. Ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης. Διονύσιος ἐν τοῖς
Ἀργοναυτικοῖς λέγει, Κριὸν γεγονέναι Φρίξῳ παιδαγωγόν· ὃν πρῶ-
τον αἰσθόμενον τὴν ἐκ τῆς μητρονιᾶς ἐπιβουλήν, ὑποθέσθαι φυγεῖν.
Ἐφ' οὗ καὶ σωθέντος τοῦ νεανίου, διαδεδόσθαι, ὥς ἄρα ἐπὶ κριοῦ
μέχρι Κόλχων διασωθείη ὁ Φρίξος.)

[V. 125. Ἀνιόντος ἡλίου ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλοντος.]

V. 131. Ἐκλυον οἷ καὶ πολλόν. Ὑπερβολῇ κέχρηται
περὶ ποσότητα, εἶγε φησὶ τὴν τοῦ δράκοντος φωνὴν [ἐπὶ τοσοῦτον
ἀκούεσθαι· θαυμαστὸν δὲ,] τοῖς μὲν μακρὰν οὔσι τῶν Κόλχων
ἀκούεσθαι, αὐτοῖς δὲ μή.

Τιτηνίδος αἴης. Τοῦ Τιτήνος^{q)} ποταμοῦ, ἀφ' οὗ καὶ
ἡ χώρα Τιτηνὶς κέκληται, μνημονεύει Ἐρατοσθένης ἐν Γεωγραφίᾳ.

V. 132. Ὁ δὲ Λύκος ποταμὸς ἀπὸ Ἀράξου φερόμενος συγκι-
νᾶται Φάσιδι· καὶ οὕτως ἀπολέσας τὸ ἴδιον ὄνομα, ἐκδίδωσιν εἰς
θάλασσαν. Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο γίνεται ἐπὶ τε Ὀνοχώνου τοῦ κατὰ
Θεσσαλίαν καὶ Παρμισοῦ καὶ Σπερχειοῦ· ὅταν γὰρ εἰς ταῦτό συλ-
φρεύσωσι πάντες, Σπερχεῖος καλοῦνται.

V. 133. Ὁ δὲ Ἀράξης, ποταμὸς Σκυθίας. Μητροδωρος

p) Od. V, 469. q) Τιτήνου P.

δὲ ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τιγράνην τὸν Θερμώδοντα Ἀράξην φησὶ λέγεσθαι.

V. 135. Καυκασίαν δὲ θάλασσαν τὴν Κασπίαν φησὶ, διὰ τὸ συνάπτειν τῷ Καυκάσῳ. Ἄλλως. Βέλτιον Καυκασίαν θάλασσαν νῦν τὸν Εὐξείνιον νοεῖν, τὸν πλησιάζοντα τῷ Καυκάσῳ. Οὐ γὰρ ἐς τὴν Καυκασίαν ^{r)}, ἀλλ' εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδίδωσιν ὁ Φᾶσις.

V. 140. Καπνοῖο στροφάλιγγες. Αἱ τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ εἰλήσεις ^{s)}, κατὰ ἀναφοράν.

V. 141. Διὰ δὲ τοῦ, ἄλλη δ' αἴψ' ἐτέρῃ ἐπιτέλλεται, δηλοῖ τὸ συνεχὲς τῆς ἐπαναφορᾶς.

V. 142. Εἰλίγγοις. Ταῖς εἰλήσεσι καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ.

Ἐπήορος. Μετέωρος.

V. 143. Ἀπειρεσίας ἐλέλιξε. Πολλάς. Ὑπερβολικῶς καὶ τοῦτο εἶρηκε, διαγράφων τὸ τερατῶδες μέγεθος τοῦ δράκοντος.

V. 144. Ῥυμβόνας δὲ, τὰς εἰλήσεις τῆς σπείρας, τὰς περιδινήσεις. Καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ ^{t)}.

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ πάντων θεῶν αἰθέρα δύμβῳ. τοῦτ' ἔστι κινήσει. Ὅθεν καὶ τὸ κινούμενον τροχίσκιον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων δυμβίον ^{u)} καλεῖται. Οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. Καὶ παρ' Εὐπόλιδι.

Ὡ δύμβοις μαστίξας ἐμέ.

Ἀζαλέαις. Ξηραῖς.

Ἐπηρεφέας. Ἐσκεπασμένους.

V. 145. Εἴσατο ^{v)}. Ὁρμησε.

V. 147. Θέλξαι. Κοιμῆσαι.

V. 148. Νυκτιπόλον [λέγει τὴν Ἑκάτην, ὅτι ἐν τῇ νυκτὶ πολεῖται. Χθονίην δὲ] ὥς καὶ ὑπὸ γῆν διατρίβουσάν.

Εὐάντεια δὲ, τὴν εὐάντητον καὶ εὐεξίλαστον, ἢ εὐάπαντητον.

V. 150. Οἴμῃ θελγόμενος. Τῇ ἐπωδῇ ταπεινούμενος.

Ἄκανθαν. Τὰ τῶν ὄψεων ὅσα ἄκανθα λέγεται.

(V. 151. Κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ γηγενέος, ὥς καὶ ἄλλων ἐρπετῶν.)

V. 155. Περιπτύξαι. Περιλαβεῖν.

V. 156. Ἡ δέ μιν. Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιβραίνουσάν ἀρκεύθῳ τὸ φάρμακον κοιμῆσαι τὸν δράκοντα, ἐπάδουσάν, καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι· καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν, κοιμωμένου τοῦ θηρίου· συμφώνως Ἀντιμάχῳ. Φερεκύδης δὲ φησιν ἐν ἐβδόμῳ, φονευθῆναι τὸν δράκοντα ὑπὸ Ἰάσονος.

Ἡ δὲ ἄρκευθος, δένδρον τι ἄκανθῶδες, Ἀπόλλωνος ἴδιον, ὥς ἱστορεῖται ἐν τρίτῳ τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένων.

r) Leg. Κασπίαν. s) εἰλύσεις P. t) Πειρίνθῳ P. u) δόμβον P. v) εἴσατο P.

V. 158. Νήριτος. Ἡ πολλή.

V. 161. Πολύπρεμνος. Ὁ πολυστέλεχος.

V. 175. Ἀγρώσται. Οἱ κυνηγοί. Ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ὀήματος πέπτωκεν. "Ομηρος ^W).

Ἰχθυὺς ἀγρώσσω πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ.

Ἀχαιῖνέην. Ἀχαία ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιῖνέαι λεγόμεναι ἔλαφοι, αἱ καὶ σπαθιναῖαι καλοῦνται. Οἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι, κέρασται.

V. 177. Βεβρίθει λήνεσσιν. Τοῖς ἐρίοις. Ὅθεν καὶ λανάριοι καλοῦνται οἱ κτενισταί. Πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέρας εἰρήκασιν (οἷς Ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν), ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν. (Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος ἄνθρωπόν φησι γεγενῆσθαι παιδαγωγὸν τοῦ Φρίξου ὀνόματι Κριόν.)

V. 181. Ἀφασσόμενος. Ψηλαφῶν.

V. 182. Νοσφίσσεται ^x). Ἀφαιρήσεται.

V. 190. Μηκέτι νῦν χάζεσθε. Ἀναχωρεῖτε καὶ μεριμνᾶτε περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀνακομιδῆς. Τινὲς δὲ γράφουσι φράζεσθε.

V. 191. Ἦδη γὰρ χρειώ. Ἡ γὰρ χρεῖα (φησὶν), ἥς χάριν τοῦτον τὸν πλοῦν ὑπέστημεν τὸν χαλεπὸν, εὐκόλως ταῖς βουλαῖς τῆς κόρης τετέλεσται.

V. 200. sq. Πηδοῖσι. Τοῖς πλάτεσι τῶν κωπῶν. Δι' οὗ δηλοῖ τὰς κώπας ἀπὸ μέρους. Πηδὸν γὰρ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς κώπης. Θεόφραστος δὲ, εἶδος ξύλου, τὸ πηδόν.

Τοὶ δὲ βοείας ἀσπίδας ἠμίσεες. Οἱ δὲ ἠμίσεις ὀπλισθέντες, ἀμύνεσθε τοὺς ἐπιόντας.

Θοόν. Ἀντὶ τοῦ θοῶς. Ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρόηματος.

Ἐχμα δὲ βολάων εἶρηκε τὰς ἀσπίδας. Ἐχμα γὰρ τὸ κώλυμα.

V. 213. Περίπυστος. Περιβόητος.

(V. 214. Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο. Συνηθροίζοντο πρὸς μάχην. καὶ ^y) φησιν, οὐκ ἔστι χειμῶνος τὰ κύματα τῆς θαλάσσης τεκμήρασθαι, οὕτως οὐδὲ τὸ πλῆθος τῶν ὀπλισθέντων Κόλχων.

V. 218. Παρεμέτρεον. Παρέπλεον.)

V. 223. Πεύκην περιμήκεα. Τὴν λαμπάδα. ὥς ἐμπρήσων τὴν ναῦν.

Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἀπρακτὸν ἀναχωρῆσαι φησὶ τὸν Αἰήτην σὺν ὀχήματι, ἠνιοχοῦντος Ἀψύρτου. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησιν, ὅτι καταλαβὼν τὴν ναῦν ὁ Αἰήτης, παραταξαμένων τῶν ἀριστέων, Ἴφιν ἀνεῖλεν [Σθενέλου υἱόν] Εὐρυσθέως ἀδελφόν, καὶ αὐτὸς πολλοὺς ἀπέβαλε. Φερεκύδης δὲ ἐν ἐβδόμῳ ^z) τὴν Μήδειαν φησιν ἄραι τὸν Ἀψυρτον ἐκ τῆς κοίτης [μικρὸν ὄντα], Ἰάσονος

w) Od. V, 53. x) νοσφίζεται P. y) ὥς pro καὶ legi jubet Schaefer. z) ἐν τῷ δ P.

εἰπόντος αὐτῇ, καὶ ἐνεγκεῖν πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας· ἐπεὶ δὲ ἐδιώχθησαν, σφάξαι, καὶ μελίσσαντας ἐκβαλεῖν εἰς τὸν ποταμόν. [Σοφοκλῆς ἐν μὲν Κόλχοισιν ἐν τῷ Αἰήτου οἴκῳ σφαγῆναι φησὶ τὸν Ἀψυρτον.] Ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις (ὁ Σοφοκλῆς) ἑτερομήτορα τῆς Μηδείας τὸν Ἀψυρτον λέγει· Οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον· ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε, τὴν δ' Εἰδυῖα πρὶν ποτ' ^{a)} Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν.

V. 226. Νηῦς ἦδη κρατεροῖσιν. Ἡ ναῦς (φησὶν) βιαία ὁρμῇ τὸν πλοῦν ἤνυεν, τῇ τε τῶν ἑρετῶν δυνάμει βιαζομένη καὶ τῷ τοῦ ποταμοῦ καθέλκοντι καὶ καταφόρῳ ρεύματι.

[V. 227. Καταβλώσκοντι δὲ ἀντὶ τοῦ καθέλκοντι ἢ καταφόρῳ.]

(228. Αὐτὰρ ἄναξ. Ὁ δὲ Αἰήτης (φησὶν) ἐν πολλοῖς κακοῖς γεγεννημένος τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία μάρτυρας τῶν πεπραγμένων ἐπεκαλεῖτο.

Φησὶ δὲ ὁ Ἀπολλώνιος διὰ τούτων, τὸν Αἰήτην ἄπρακτον ὑποστρέψαι. Διὰ δὲ τῶν ἐξῆς φησὶ τὸν Ἀψυρτον νέον ὄντα ἡνιοχεύειν, παραβεβηκότα τῷ πατρί. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησιν, ὅτι Αἰήτης ἐδίωξεν αὐτούς· οἱ δὲ ἀριστεῖς ἡγωνίζοντο ἀκοντίζοντες, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰήτην ἵππευον. Ἐνθα καὶ Ἴφιν τελευτῆσαι, τὸν Σθενέλου μὲν υἱόν, Εὐρυσθέως δὲ ἀδελφόν· καταβαλόντα γὰρ δύο τῶν περὶ Αἰήτην ἱππέων, περικατάληπτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ Αἰήτου, περιστάντος αὐτὸν βρόχῳ. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς φησὶν, ὡς οἱ Κόλχοι εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Φερεκύδης δὲ ἐν ἐβδόμῳ, διωκομένους ἀναβιβάσαι ἐπὶ τὴν ναῦν τὸν Ἀψυρτον, καὶ μελίσσαντας δῖψαι εἰς τὸν ποταμόν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι φησὶ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα σφαγῆναι.

Ἐξῆς δὲ Ἀπολλώνιος τὴν ἀπειλὴν τάσσει τὴν πρὸς τοὺς Κόλχους.)

V. 247. sq. Καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσσα θυηλῇ. Ἐκ πούτου βούλεται δηλῶσαι, ὅτι τοιαύτην θυσίαν ἐβούλετο τελέσαι, ὁποῖαν αἱ φαρμακίδες εἰώθασιν. Νύμφης δὲ ἐν τῷ ἔκτῳ περὶ Ἡρακλείας Ἐκάτης φησὶν ἱερὸν εἶναι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ, Μηδείας ἰδρυσσαμένης. (Κατὰ δὲ τὴν ἀποσιώπησιν ἐμφάσει κέχρηται, τὴν ταῖς φαρμακίδι τελουμένην θυσίαν μὴ ἐπεξεργάζεσθαι.)

V. 257. Νεισόμεθ' Ὀρχομενόν. Διὰ τούτων φησὶν ὁ Ἄργος ἀληθῆ· αὐτοῖς εἰρησθαι ὑπὸ Φινέως· εἶναι γὰρ πλοῦν ἕτερον ἔξω φέροντα, ὃν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς ἐσημῆναντο. Ἐγίνωσκε γὰρ τὰ μέρη ἐκεῖνα ὁ Ἄργος. Διό φησιν, ὥντως δὴ τῇ ἐσωτάτῃ ὁδῷ κεχρημένοι, ἢ καὶ ἡμεῖς εἰς Ὀρχομενὸν ἐπορευόμεθα, πορεύεσθε.

V. 259. Ἔστι γὰρ πλόος ἄλλος. Ἡρόδωρος (ἐν τοῖς Ἀργοναύταις) φησὶ διὰ τῆς αὐτῆς θαλάσσης ἐπανελθεῖν, δι' ἧς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Κόλχους. Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν ὠκεανόν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον·

a) ποτε P.

ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. Ταῦτο δὲ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος ψεῦδος φησὶν εἶναι· τὸν γὰρ Φᾶσιν μὴ συμβάλλειν τῷ ὠκεανῷ, ἀλλ' ἐξ ὁρέων καταφέρεσθαι. Τὸ αὐτὸ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ. Γεωγραφικῶν φησί. Τιμάγητος δὲ ἐν α' ^{b)} περὶ λιμένων τὸν Ἰστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὁρῶν, εἴτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σκίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν· διὰ δὲ τούτου τοῦ στόματος πλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας, καὶ ἐλθεῖν εἰς Τυρρηνίαν ^{c)}. Κατακολουθεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλώνιος. Ἡσίοδος δὲ, καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐν Αὐδῇ διὰ τοῦ ὠκεανοῦ φησὶν ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Λιβύην, καὶ βαστασάντας τὴν Ἀργῶ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

V. 262. Οὐδέ τι πῶ Δαναῶν. Τοὺς Αἰγυπτίους παλαιοτάτους εἶναι φησὶν, Ἡρόδοτος δὲ Φρύγας. Κόσμη δὲ ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν, καὶ Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέρα, καὶ Κνωσσὸς ἐν α' Γεωγραφικῶν τῆς Ἀσίας, πάντων ἀρχαιοτάτους Αἰγυπτίους φασί· καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πρώτην κτισθῆναι πόλιν Θήβας. Καὶ Νικάνωρ δὲ τούτοις συμφωνεῖ, καὶ Ἀρχέμαχος ἐν ταῖς Μετωνυμίαις, καὶ Ξεναγόρας ἐν πρώτῳ Χρόνων. Καὶ Ἰππυς ^{d)} δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἀρχαιοτάτους γεγονέναι λέγει, καὶ πρώτους στοχάσασθαι τῆς τοῦ ἁέρος κράσεως· καὶ γονιμώτατον εἶναι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ. Γεγονέναι δὲ αὐτοὺς φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος πρὸ τοῦ πάντα τὰ ἄστρα φανῆναι· καθὼς τὴν τε φύσιν κατανοῆσαι αὐτῶν δοκοῦσι καὶ τὰ ὀνόματα θεῖναι. Καὶ τὰ μὲν δώδεκα ζώδια θεοὺς βουλαίους προσηγόρευσαν· τοὺς δὲ πλανήτας ῥαβδοφόρους. Ἡρόδοτος δὲ φησὶ Φρύγας πρώτους γεγενῆσθαι. Ψαμμίτιχον γὰρ τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα, βουλόμενον διαγνῶναι, τίνες τῶν ἀνθρώπων προγενέστεροι, παραδοῦναι ποιμένι δύο βρέφη· κελεύσαντα μηδὲνα μηδὲν αὐτοῖς φθέγγεσθαι, μόνον δὲ αὐτοῖς αἰγὸς θηλὴν δίδοσθαι. Οἱ δὲ, δύο ἐτῶν διελθόντων, πρώτην φωνὴν ἀφῆκαν τὸ βέκ. Οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Φρυγῶν ὁ ἄρτος. Ἐγνώσθησαν οὖν ἀπὸ τούτου οἱ Φρύγες γηγενεῖς. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι εὐηθὲς ἐστὶν ὑπολαμβάνειν τοῦτο· ἀκούοντες γὰρ οἱ παῖδες βληχωμένων τῶν προβάτων, ὡς ἂν ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνεργούμενοι, πρὸς τὸ ἐναρθρον τὴν φωνὴν ἀπέτρεψαν.

V. 263. Οἱοι δ' ἔσαν Ἀρκάδες. Μόνοι δὲ ἦσαν Ἀρκάδες (φησὶν) τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιότεροι.

Ἀπιδανήων δὲ, τῶν Πελοποννησίων, ἀπὸ Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως.

V. 264. Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε. Οἱ Ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι, ὡς καὶ Εὐδοξος ἐν τῇ Περιόδῳ Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῷ ἐννάτῳ ^{e)}, ὀλίγω πρότερόν φησὶ τοῦ πρὸς τοὺς γίγαντας πολέμου Ἡρακλέους τὴν σελήνην φανῆναι. Καὶ Ἀρίστων ὁ Χίος ἐν ταῖς Θέσεσι ^{f)}, καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ Κτίσεων τὰ αὐτὰ φασί· καὶ ἔθνος δὲ Ἀρκαδίας Σεληνίτας

b) ἐν τῷ P. c) Πυρήνην P. d) Ἰππων P. e) ἐν κβ P. f) Κτίσεις corrigit Rutgers. Var. Lect. I, 18.

εἶναι. Μυασέας δὲ φησι πρὸ σελήνης Ἀρκάδας βασιλεῦσαι. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν, ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ὥκησαν, οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἐπιθεμένων αὐτοῖς, πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. διὸ κατωνομάσθησαν προσέληνοι. Δοῦρις δὲ ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν, ἅφ' οὗ ἡ Ἀρκαδία καλεῖται, Ὀρχομενοῦ υἱόν. διὸ καὶ πόλιν τῆς Ἀρκαδίας Ὀρχομενόν. Τινὲς δὲ φασιν, Ἐνδυμίωνα εὐρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης. ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι. Ἀρκὰς γὰρ ὁ Ἐνδυμίων. Ἐνιοὶ δὲ ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος. Ὑπὸ δὲ Ἀτλαντος Ξεναγόρας εἴρηκεν.

V. 266. Ἀνάσσειτο Δευκαλίδῃσιν. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ἡσίοδος. Ἡ Θεσσαλία δὲ Πελασγία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος.

V. 269. Καὶ ποταμὸς Τρίτων. Περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναδόσεως ^{g)} διάφοροι αἰτίαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγοντο. Ἀναξάγορας μὲν γὰρ φησι διὰ τὴν τῆξιν τῆς χιόνος πληθύνειν αὐτόν. Ὡς ἔπεται καὶ Εὐριπίδης, λέγων ^{h)}.

Εἰλουμένη δὲ καλλιπάρθενος ῥοή
λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γῆν.

Καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς κατ' Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους, καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Νικαγόρας δὲ φησιν, ἀπὸ τῶν ἀντοίκων αὐτὸν ρεῖν. Δημόκριτος δὲ ὁ φυσικὸς, ἀπὸ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν ὑπερκειμένου πελάγους λαμβάνειν τὸν Νεῖλον τὴν ἐπίχυσιν. ἀπογλυκαίνεσθαι δὲ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ διάστημα καὶ τὸ μῆκος τοῦ πόρου, καὶ ὑπὸ τοῦ καύματος ἀφεψόμενον. δι' ὃ καὶ ἐναντίαν (φησὶν) ἔχει τὴν γεῦσιν. Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος, ὅτι χειμῶνος ὦν ὑπὸ γῆν ὁ ἥλιος εἰσπέμπει τὸ ὕδωρ· τοῦ δὲ θέρους γινόμενος ὑπὲρ γῆν, οὐκ ἔτι, διὰ τὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι αὐτήν. διὸ καὶ χαλωμένη ἡ γῆ πλεον ὕδωρ ἀναδίδωσιν. Ἐφορος δὲ ποταμόχωστον εἶναι φησὶ τὴν Αἴγυπτον· ῥηγνυμένης δὲ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῷ ἔαρι ἀναπηδᾶν τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπαύξεσθαι τὸ ρεῦμα. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιός φησιν ὑπὸ τῶν ἐτησιῶν συνελαννόμενα τὰ νέφη κατὰ τὰ ὄρη τῆς Αἰθιοπίας, αὐτόθι ῥηγνυσθαι. ὅταν γὰρ τοῦ ποταμοῦ ἐξεναντίας συστῶσιν αἱ πνοαὶ προσπίπτουσαι τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς ἀποπεμπομένης πλήμνης ⁱ⁾, τὰς ὑπερχύσεις ἀναδέχεσθαι τὸν Νεῖλον. Διογένης δὲ ὁ Ἀπολλωνιάτης, ὑπὸ ἡλίου ἀρπάζεσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ὃ τότε εἰς τὸν Νεῖλον καταφέρεσθαι. Οἴεται γὰρ πληροῦσθαι τὸν Νεῖλον ἐν τῷ θέρει διὰ τὸ τὸν ἥλιον εἰς τοῦτον τὰς ὑπὸ γῆς ἱκμάδας τρέπειν. (Ὁ δὲ Νεῖλος οὕτω τοπρότερον ἐκαλεῖτο, Τρίτων· μετωνομάσθη δὲ ἀπὸ Νείλου τοῦ Κύκλωπος, τοῦ Ταντάλου, βασιλεύσαντος τῆς χώρας, ὡς Ἑρμιππὸς φησιν.)

g) ἀναβάσεως P. h) Eurip. Helen. v. 1. i) πλήμνης P.

V. 271. Ὁμβρος ἄλις. Ἀμφιβολία περὶ τὴν σύνταξιν. Σημαίνει γὰρ ἦτοι, ἄλις ἀνασταχύνουσιν, ἢ ὅτι οὐ δεύει ὀμβρος ἄλις. ἐπεὶ οὐ βρέχει συνεχῶς κατ' Αἴγυπτον.

V. 272. Ἐνθεν δὴ τινα. Σεσόγχωσις, Αἰγύπτου πάσης βασιλεὺς, μετὰ Ὄρον τὸν Ἰσιδος καὶ Ὀσίριδος παῖδα, τὴν μὲν Ἀσίαν ὁρμήσας πᾶσαν κατεστρέψατο, ὁμοίως καὶ τὰ πλεῖστα τῆς Εὐρώπης. Ἀκριβέστερον δέ ἐστι τὰ περὶ αὐτοῦ παρὰ Ἡροδότῳ. Θεόπομπος δὲ ἐν τρίτῳ Σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. Ἡρόδοτος δὲ προστίθησιν, ὅτι, εἰ μὲν τινας πολέμῳ κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει, πῶς ἐνίκησεν· εἰ δὲ παρεχώρουν, γυναικεῖον ταῖς στήλαις αἰδοῖον προσετίθει, σύμβολον τῆς μαλακίας. Περὶ δὲ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐγένετο Σεσόγχωσις, ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τοῦτο μόνον φησὶ, πολὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών· φησὶ δὲ Δικαίαρχος ἐν δευτέρῳ Ἑλληνικοῦ βίου καὶ τοῦτο Σεσογχώσιδι μεμεληκέναι καὶ νόμους αὐτὸν θέσθαι λέγει, ὥστε μηδένα καταλιπεῖν τὴν πατρίαν τέχνην. Τοῦτο γὰρ ὦτο ἀρχὴν εἶναι πλεονεξίας. Καὶ πρῶτον φασὶν αὐτὸν εὖρηκέναι ἵππων ἄνθρωπον ἐπιβαίνειν. Οἱ δὲ ταῦτα εἰς Ὄρον ἀναφέρουσιν.

V. 276. Ἡ καὶ οὗ. Ἡ γὰρ ἐκλελοίπασί τινες τῶν πόλεων, ἢ μετονομασθεῖσαι ἀγνοοῦνται, ὑφ' οὗ τυγχάνουσιν ἐκτισμέναι. Τούτου δὲ τὸν χρόνον αἴτιον γεγενῆσθαι. Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ μετὰ τὸν Ἰσιδος καὶ Ὀσίριδος Ὄρον βασιλέα γεγονέναι Σεσόγχωσιν λέγει. ὥστε γίνεσθαι ἀπὸ τῆς Σεσογχώσιδος βασιλείας μέχρι τῆς Νείλου ἔτη δισχίλια φ, ἀπὸ δὲ τῆς Νείλου βασιλείας μέχρι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ἔτη υλς. ὡς εἶναι τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη δισχίλια ἐνακόσια, λς.

V. 277. Αἶα γε μήν. Τὴν Αἶαν φησὶν ἀπὸ τῶν Σεσογχώσιδος χρόνων μέχρις αὐτοῦ μένειν ἄθραυστον, καὶ τοὺς ἐκείνων ἀπογόνους τοὺς ἀπὸ Σεσογχώσιδος κατοικισθέντας. Τούτους γὰρ υἱωνοὺς εἴρηκε καταχρηστικῶς· ὡς Ἡρακλεῖδαι λέγονται οὐ μόνον οἱ Ἡρακλέους παῖδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκείνων ἀπόγονοι. Ὅτι δὲ Κόλχοι Αἰγυπτίων ἄποικοι, ὥς φησὶν Ἀπολλώνιος, καὶ Σκύμνος ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας^{k)} λέγει· καὶ Ἡρόδοτος βεβαιοῖ, ὅς γε καὶ αὐτῶν τῶν αἰδοίων τῆς περιτομῆς μέμνηται, καὶ τῆς τῶν λίνων ὑφῆς, καὶ νόμοις αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς Αἰγυπτίων λέγει.

V. 279. Οὗ δὴ τοι γράπτυσ. Γράπτυσ τοὺς νόμους λέγει. Εἰσὶ δὲ (φησὶ) καὶ νόμοι παρ' αὐτοῖς τῶν προγόνων, καὶ στήλαι, ἐν αἷς γῆς καὶ θαλάσσης ἀναγραφαί εἰσι.

V. 280. Κύρβιας. Στήλας. Λέγει δὲ τοὺς ἄξονας, ἐν οἷς οἱ νόμοι γράφονται, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός. Ἀπολλόδορος δὲ φησι, πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες εἰώθεσαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν. Κύρβεις, οἷον ἐκ κορύφης, κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, κύρβεις. Ὑστερον δὲ ξύλα λελευκω-

k) οὐσίας P.

μένα γράφοντες, κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. Κύρβεις μὲν οὖν, αἱ περιέχουσιν τὰς ἱερὰς ἀναγραφάς. Κύρβεις λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, καὶ τοὺς ἄξονας καλουμένους Ἀθήνησιν, ἐν οἷς οἱ νόμοι περιέχονται. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἄξονας μὲν, τετραγώνους λίθους· κύρβεις δὲ, τριγώνους. Ἐν ἀμφοτέροις δὲ νόμοι ἦσαν γεγραμμένοι Ἀθήνησι. [Ἐνταῦθα δὲ κύρβιās φησὶ πίνακας τινὰς γῆς περίοδον περιέχοντας.]

V. 282. Κέρας. Κέρατα γὰρ λέγουσι τοῦ ὠκεανοῦ πάντα τοὺς ποταμούς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ καταφερομένους. Ὁ δὲ Ἴστρος ποταμὸς Σκυθίας. Ὁ δὲ λόγος, μακρόθεν ὄντα διετεκμήραντο τὸν ποταμὸν, καὶ ἔγνωσαν.

V. 284. Ἴστρον μιν καλέοντες. Τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὄρων, οὕτω δὲ εἶπεν, ἀκολουθῶν Λίσχυν, ἐν (λυομένῳ Προμηθεΐ λέγοντι τοῦτο, γενόμενον δὲ μεταξὺ Σκυθῶν καὶ Θρακῶν, σχίζεσθαι· καὶ τὸ μὲν (εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν ρεῖθρον· τὸ δὲ) εἰς τὴν Ποντικὴν θάλασσαν ἐκπίπτειν· τὸ δὲ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον. Σκύμνος δὲ ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ¹⁾ [τῶν] περὶ Εὐρώπης αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου φέρεσθαι τὸν Ἴστρον. Ῥίπαια δὲ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλίμαχος.

Ῥιπαίου (πέμπουσιν) ἀπ' οὐρεος, ἤχι μάλιστα. Ἐρατοσθένης δὲ (ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν,) ἐξ ἐρήμων τόπων ρεῖν, περιβάλλειν δὲ νῆσον Πεύκην. Οὐδεὶς δὲ ἱστορεῖ, διὰ τούτου τοὺς Ἀργοναύτας εἰσπεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, ἔξω Τιμαγῆτου, ᾧ ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος. Ὁ μὲν γὰρ Σκύμνος, αὐτοὺς διὰ Τανάϊδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἐληλυθέναι. καὶ παρεκβολεύεται, ὡς ἄρα ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡπειρον οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ σαυρωτῆρων ἐκόμισαν τὴν Ἀργώ, μέχρις οὗ ἐπὶ θάλασσαν παρεγένοντο. (Ἡσίοδος δὲ φησὶ, διὰ Φάσιδος αὐτοὺς πεπλευκέναι. Ἐκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ, μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδ' ὡς διὰ Τανάϊδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν, καθ' ὃν καὶ πρότερον· ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ, καὶ Καλλίμαχος.) ὅθεν καὶ τῶν Σκυθῶν τοὺς μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν πεπλευκότας μὴ εὐρεῖν τοὺς Ἀργοναύτας· τοὺς δὲ διὰ τῶν Κυανέων εὐρεῖν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν καταπεπλευκότας. (Ὁ δὲ Ἴστρος, καταφερόμενος ἐξ ὑπερβορέων, ὅταν φθάσῃ ἐπὶ τὸν μεταξὺ Σκυθίας καὶ Θράκης τόπον, σχίζεται εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον βάλλει, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν.)

V. 291. Τρινακρίου. Τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος παράκειται τῇ Σικελίᾳ. Ἐκαλεῖτο δὲ Τρινακρία τοπρότερον, διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν, Πάχυνον, Λιλύβαιον, Πέλωρον. Βουλόμενος δὲ ὁ Ἀπολλώνιος καινότερόν τι περὶ τοῦ Ἴστρον εἰπεῖν, τὸ εἰς τὸν Ἀδρίαν καταφερόμενον ρεῦμα αὐτοῦ ὑποδιαίρει αὐτὸς εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν

1) ἐν τοῖς π. E. emendat Holstenius. cf. Dodwell. dissert. de Scymno Chio §. 8.

εἰς τὸν Ἀδρίαν φέρεσθαι, τὸ δὲ εἰς Τυρρηνικὸν πέλαγος λέγει· ὅπερ, καταχρώμενος, Τρινάκριον εἶπε.

V. 292. Γαίη ὅς ἡμετέρη. Ἐὰν μὲν οὕτω γράφηται, γαίη ὅς ὑμετέρη, ἔσται τῆς Ἑλλάδος· ἐὰν δὲ ἡμετέρη, ἔσται τοῦ Ἰστροῦ. Παράκειται γὰρ τοῖς Κόλχοις οὗτος.

V. 293. Ὑμετέρης γαίης. Ὁ Ἀχελῷος τῶν τῆς Ἑλλάδος ποταμῶν τῶν ἄλλων διαπρεπέστατος. Τὸ δὲ Τρινάκριον πέλαγος παράκειται τῇ τῶν Ἑλλήνων γῇ. Εἰ οὖν ἔστιν ὁ Ἀχελῷος, παρ' ὑμῖν ἔστιν. τὸ γὰρ ὄνομα ἀκούομεν. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ Ἄργος, ὡς αὐτῆς ἐκ τῆς χώρας ἀναπηδύει. φησὶν οὖν, τὸν Ἰστρον εἰς τὸν Ἀχελῷον εἰσβάλλειν, διὰ τὸ τὰς πηγὰς αὐτῷ παρέχεσθαι.

V. 295. Ἀῖσιον. Τὸ καθῆκον.

V. 296. Ὀλκὸν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος.

(V. 301. Ἐπεὶ πνοιαί τε. Ἐπέμενον γὰρ αἱ αὐταὶ τῶν ἀνέμων πνοαί. καὶ ἡ φανείσα αὐτοῖς οὐρανία λαμπηδὼν ἢ τὸν ἐπὶ Ἰστρον διάπλουν σημαίνουσα. Διαφωνοῦσι δὲ οἱ περὶ τοῦ ἔκπλου τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Κόλχων γεγραφότες.

V. 303. Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι. Τῶν Κόλχων οἱ μὲν διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἔπλευσαν, ὡς καὶ Καλλίμαχος, (φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος ὑποστρέψαι αὐτοὺς, ἐναντίως Καλλιμάχῳ,) οἱ δὲ εἰς τὸν Ἰστρον μετὰ Ἀψύρτου ἦλθον.)

V. 306. Καλὸν δὲ διὰ στόμα. Τρία στόματα ἔχει ὁ Ἰστρος· ὧν ἓν λέγεται Καλὸν στόμα, (ὡς φησι Τιμάγνητος ἐν τῷ περὶ λιμένων·) εἰς ὃ φησι πλεῦσαι τὸν Ἀψύρτον, [τὸ δὲ Ἄργος ἢ Ἄρηκος.]

V. 308. Πανέσχατον Ἰονίοιο. Τὸ Ἰόνιον πέλαγος τῆς Ἰταλίας, εἰς ὃ ἐκδίδωσιν ὁ Ἀδρίας. Διὸ καὶ τινες αὐτὸ Ἀδρίαν ὀνομάζουσι, κατὰ μετάδοσιν τοῦ ὀνόματος. Ἐπεὶ γὰρ συνάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἰονίῳ, διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν, Ἰόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἰόνιον, Ἀδρίαν καλοῦσιν. Ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἰονίου τὸ γένος Ἰλλυριοῦ, (ὡς φησι Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πρώτῳ. Ἰόνιον πέλαγος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ οὕτω καλούμενον ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ.) τινὲς δὲ, ἀπὸ τῆς γενομένης πλάνης τῇ Ἰοῖ.

V. 310. Τριγλῶχιν. Ἐρατοσθένης ἐν γ' Γεωγραφικῶν, νῆσον εἶναι ἐν τῷ Ἰστρῷ φησὶ τρίγωνον, ἴσην τῇ Ρόδῳ· ἣν Πεύκην λέγει διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πεύκας. Καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς πρὸς τὸ ρεῦμα οὔσαν τοῦ ποταμοῦ, ἀγκῶνα ἐκάλεσε· τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, εὖρος.

(V. 311. Ἀμφὶ δὲ δοιαί. Περὶ τὸν περὶ τὴν Πεύκην ἀγκῶνα δύο εἶναι φησὶ στόματα τοῦ Ἰστροῦ· ὧν τὸ μὲν καλεῖται Ἄρηκος, τὸ δὲ, Καλὸν στόμα· ἐν ᾧ τάχιον οἱ Κόλχοι σὺν Ἀψύρτῳ ἔπλευσαν.

V. 315. Οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο. Οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα ἄνωθεν τῆς νήσου διὰ τοῦ Ἄρηκος στόματος ἔπλευσαν· οἱ δὲ νομεῖς (πάντας ἀκουστέον) δόξαντες τὰς ναῦς θαλάσσια θηρία εἶναι, δέισαντες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν.

V. 316. Εἰαμεναί, οἱ κάθυγροι τόποι καὶ στεγανώδεις.

Δεῖ δὲ ἀκούειν ἑκατέρωθεν τοὺς νομεῖς πεφευγότας.)

V. 320. Θρήϊξι μιγ. Τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Θραξίν ὁμοροί εἰσιν οἱ Σκύθαι.

V. 320. [Σίγυνοι ἔθνος Σκυθικόν.] Ἔστι δὲ καὶ σίγυννος εἶδος δόρατος, παρώνυμον τῷ ἔθνει.

V. 321. sq. Οὕθ' διὰ περὶ Λαύριον. Λαύριον πεδῖον τῆς Σκυθίας. Τῆς δὲ Σκυθίας ἔθνη πεντήκοντα Τιμώνας^{m)} ἀναγράφει ἐν πρώτῳ περὶ Σκυθῶν. Κατὰ δὲ τὸ τῶν Σίνδων πεδῖον σχίζεται ὁ ποταμὸς Ἴστρος· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ρεῦμα εἰς τὸν Ἀδρίαν, τὸ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσβάλλει.

Τὸ δὲ Σίνδοι Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου βαρυντονεῖν φησὶ δεῖν· τινὲς δὲ ὀξύνουσιν, οὐκ εὖ.

Καὶ Ἰππώναξ δὲ μνημονεύει· πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τῷ περὶ ἔθνῶν φησὶ· Βόσπορον διαλεύσαντι Σινδοί· ἄνω δὲ τούτων Μαλιῶταιⁿ⁾ Σκύθαι.

V. 324. Ἀγγοῦρον ὄρεος. Πλησίον Ἴστρου ποταμοῦ. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Τιμάγητος ἐν λιμέσιν.

Ὁ δὲ Καυλιακὸς σκόπελος τῆς Σκυθίας, πλησίον τοῦ Ἴστρου, οὗ μνημονεύει Πολέμων ἐν κτίσει^{o)} Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν.

Πολλοὶ γράφουσιν Ἀγγοῦρον ὄρος, καὶ Ἀγγυρον ὄρος καὶ Ἀγγύρου ὄρεος· ἀντὶ δὲ τοῦ Καυκασίου, Καυλιακοῖο.

Φησὶ δὲ κατὰ τοῦτο τὸ ὄρος τὸν Ἴστρον διασχιζόμενον, τῇ μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν, τῇ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον εἰσβάλλειν.

V. 327. Κρονίην ἄλα. Τὸν Ἀδρίαν φησὶν. ἔνταῦθα γὰρ τὸν Κρόνον κατωκηκέναι.

(V. 338. Ἐνθα κε. Κατ' ἐκείνον τὸν τόπον φησὶ τοὺς Ἀργοναύτας τὸ πλῆθος τῶν Κόλχων φοβηθέντας, εἶκειν αὐτοῖς· καὶ βούλεσθαι μὲν τὸ κῶας ἔχειν καὶ μὴ παρασχεῖν· τὴν δὲ Μήδειαν, ἣν γὰρ τὸ κατ' αὐτὴν δίκαιον ἀμφήριστον, παραθέσθαι τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ αὐτῆς ἱερῷ, ἕως τις δικάσῃ, πότερον αὐτὴν ἀποδοτέον τῷ πατρὶ ἢ τοῖς Ἀργοναύταις.

V. 374. Φασγάνῳ αὐτίκα. Ὀνειδίζουσα τῷ Ἰάσονι φησὶ ξίφει αὐτὸν αὐτὴν διαχειρίσασθαι, ἵνα ἄξιαν ἀπολάβῃ χάριν τοῦ πρὸς αὐτὸν ἔρωτος. Ἐν ἧθει δὲ τοῦτο εἶπεν.)

V. 384. Στρεβυγόμενος. Ἀντὶ τοῦ καταπονούμενος καὶ στρεβλούμενος.

V. 387. Ἀτροπίη. Τῇ σῇ κακοτροπίᾳ καὶ ἀβουλίᾳ, ὅτι ἐπιώρκησας.

(V. 411. Ἀεικελίοισιν. Ἐπὶ γὰρ τοῖς κακοῖς, φησὶ, κακὰ δεῖ βουλευέσθαι. Προείρηται οὖν καὶ τὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν ἐπὶ τοῖς προγεγενημένοις ἁμαρτήμασιν ὑπ' αὐτῆς.

m) Τιμών P. n) Μαιῶται P. o) κτίσεσιν P.

V. 417. Εἴ κέν πως. Εἵπως, φησὶ, πείσαιμι τὸν Ἀψυρτον μόνον πρὸς μόνην ἦκειν, φιλίαν πρὸς αὐτὸν συνθεμένην.)

V. 425. Δίη. Ἐν τῇ Νάξῳ. Καλλίμαχος.

Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαιότερον ^{p)} οὖνομα Νάξω.

V. 428. Γλήνεσιν. Ποικίλμασιν.

Οὔ μιν ἀφάσσω. Οὐδαμῶς ἄν τὸν πέπλον ἐκείνον ψηλαφῶν, ἢ καθορῶν, τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσειας.

V. 432. Ἀκροχάλιξ. Ἀκρως μεθύων ἀκράτῳ ἢ νέκταρι.

V. 433. Μινωῖδος. Τῆς Ἀριάδνης.

(V. 445. Μέγα στύγος. Τὸν ἔρωτα εἶναι μέγα στύγημα τοῖς ἀνθρώποις λέγει.)

V. 459. Οἴόθι δ' ἀντικρύ. Μόνος δὲ πρὸς τὴν Μήδειαν μετιῶν ὁ Ἀψυρτος, πείραν ἐλάμβανεν, ὥς ἔτι ὢν ἀταλὸς καὶ δόλων ἄπειρος, εἰ βουληθείη προδοῦναι τοὺς Ἀργοναύτας, τὸν καθ' αὐτοῦ δόλον οὐκ ἐπιστάμενος.

V. 466. Ἐμπάλιν ὄμματ' ἐνεικεν. Ἡ Μήδεια ἀπεστράφη τοῦ Ἀψύρτου ἀναιρουμένου, ἵνα μὴ τὸν φόνον αὐτοῦ ἴδῃ.

V. 468. Τὸν δ' ὄγε, βουτύπος. Τὸν δὲ Ἀψυρτον ὁ Ἰάσων ἐπληξεν, ὥς τις βοῦς καταβάλλων.)

[V. 470. Βρυσοὶ ἔθνος Ἰλλυρίας.]

V. 471. Καταχρηστικῶς πρόδομον εἶπε τὸν πρόναον.

(V. 473. Τῆς δὲ καλύπτρην. Τῆς δὲ Μηδείας ὁ Ἀψυρτος ἀποθνήσκων τὴν καλύπτραν καὶ τὸν πέπλον ἐρύθηνε τῷ ἑαυτοῦ αἵματι.)

[V. 474. Τὸ δὲ ἐρυθαίνειν τὸ ἐρυθρὸν ποιεῖν σημαίνει.]

V. 477. Ἐξάργματα τάμνε. (Τῶν ἀποθανόντων) οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαίως ἀκρωτηριάσματά τινα ἐποιοῦν τοῦ ἀναιρουμένου· καὶ ταῦτα λαβόντες ἐξήρτων τοῦ τραχήλου αὐτῶν. Τῶν δὲ καλουμένων ἀκρωτηριασμάτων ἄπειρα καὶ πολλὰ ἐξάργματα. Ἐπειτα τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβόντες, τρεῖς εἰς τὸ στόμα ἔπτυν. Τοῦτο δὲ ἐποιοῦν πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τὴν δολοφονίαν.

V. 481. Ἀψυρτεῦσιν. Ἐθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον.

(V. 495. Ἦδη νῦν. Ὁ Πηλεὺς συμβουλεύει μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον ἀποπλεῖν. Οὐδεὶς γὰρ λόγος, φησὶ, πείσει τοὺς Κόλχους διῶξαι ἡμᾶς, ἰδόντας τὸ πεπραγμένον.)

V. 505. Ἡλεκτρίδα. Αὕτη ἢ Ἡλεκτρὶς ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ Ἡριδανοῦ ποταμοῦ.

(V. 507. Οἱ Κόλχοι ἀφορμηθέντες τῆς Ἀργοῦς οὐκ ἐπανήλθον, φοβούμενοι τὸν Αἰήτην· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ὤκησαν ὅπου ὁ Ἀψυρτος ἐδολοφονήθη, μετὰ τῶν κληθέντων ἀπ' αὐτοῦ Ἀψυρτέων· οἱ δὲ ἐν Ἰλλυρίᾳ, ὅπου οἱ Ἐγγέλυες, περὶ τὰ Κεραύνια ὄρη.)

[V. 518. Ἐγγελεῖς ἔθνος Ἰλλυρικόν.]

V. 524. Τλλήων. Ἐθνος περὶ τὴν Ἰλλυρίαν, ἀπὸ Τλλου, τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης, ὠνομασμένον.

V. 531. Πενσόμενος. Πεῦσιν, χρησμόν αἰτησόμενος παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

V. 532. Ὅπῃ χθονός. Οἱ Ἑλληεῖς λαβόντες μισθὸν παρὰ Ἰάσονος τρίποδα τῆς μηνύσεως τῆς ὁδοῦ, ἔκρυψαν ὑπὸ γῆν, ἐπεὶ ὁ χρησμός ἐκέλευσεν, ἔνθα ἂν ὁ τρίπους ᾗ, ἀπόρρητον εἶναι τὴν πόλιν.

V. 534. Τὸ οὖν, ὃ δὲ κεύθεται, πρὸς τὸν τρίποδα.

V. 540. Μάκριν τ' εἰσαφίκανε. Μάκρις τοπαλαιὸν ἐλέγετο ἡ Σχερία, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Διονύσου τροφοῦ. Ἐνθα φησὶ τὸν Ἡρακλέα παραγενόμενον τὸν τῶν παίδων αὐτοῦ φόνον καθαρθσόμενον, Μελίτην τὴν Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγαμηκέναι· ἐξ ἧς ἔσχε τὸν Ἕλλον, ὃς ἀκμάσας οὐκ ἠθέλησε τῷ Ναυσιθόῳ ὑποταγῆναι, ἀλλὰ τινες τῶν Φαιάκων συναγαγὼν, εἰς τὴν Κρονίαν θάλασσαν κατώκησεν.

(V. 552. Ἀλλὰ θεὰ πῶς. Πυνθάνεται τῆς Μούσης ὁ ποιητής, πῶς τὸν πλοῦν ἐποίησαν οἱ Ἀργοναῦται μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον, καὶ πῶς εἰς θάλασσαν ἦλθον.)

V. 553. Μέμφονται δέ τινες τὸν Ἀπολλώνιον, ὥς περὶ τούτους τοὺς χρόνους εἰρηκότα τὴν Ἰταλίαν Αὔσονίαν. Ὑστέροις γὰρ χρόνοις τῶν Ἀργοναυτῶν οὕτω κέκληται, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσεύος καὶ Καλυψοῦς. Ἐροῦμεν δέ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους Αὔσωνες ὠνομάζοντο, ἀλλὰ τοῖς τοῦ ποιητοῦ χρόνοις ἐκαλοῦντο οὕτως.

Νήσους τε Λιγυστίδας. Περὶ τὴν Ἰταλίαν εἰσὶ τρεῖς Λιγυστίδες, καλούμεναι Στοιχάδες, διὰ τὸ στοίχῳ τετάχθαι· αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν Λιγύων.

V. 557. Αὐτόν που. Μετὰ τὴν πεῦσιν ἐμπνευσθεῖς, ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ διηγήματος.

V. 564. sqq. Ἐξείης πλήθοντο. Λίβυρνοι ^{q)}, ἔθνος, οἰκοῦντες ταύτας τὰς νήσους, Ἰσσαν τε δυσκέλαδον καὶ Πιτύειαν. Μεθ' ἧς εἰς Κέρκυραν ἦλθον.

Τὴν δὲ Πιτυοῦσαν καλουμένην Πιτύειαν εἶπεν, Ὀμήρῳ ἐπόμενος.

V. 576. Δοιάζοντο ^{r)}. Ἐστοχάζοντο.

V. 577. Χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη. Ἡ Ἥρα, φησὶ, τὴν Διὸς ὀργὴν ἐπισταμένη πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας, σφοδροὺς ἀνέμους ἐποίησε κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους, ὅπως ἀποσταῖεν μὲν αὐτῶν, φέροιντο δὲ εἰς τὴν Ἥλεκτρίδα νῆσον.

V. 585. Οὐ γὰρ ἀλύξειν. Ἡ στεῖρα τῆς Ἀργοῦς, φησὶ, φωνῆεν ἔχουσα ξύλον, μεταδέδωκεν αὐτοῖς τὸν Διὸς χόλον φεύγειν, καὶ πρὸς Κίρκην ἀφικέσθαι, τὸν Ἀψύρτου θάνατον καθαρθσόμενους.

V. 591. Δήουσιν. Εὐρήσουσιν. Αἰεὶ γὰρ ἐπὶ μέλλοντος κεῖται.

q) Λιγύρνοι P. et Λιγυρνίδας νήσους. r) δόαζον P.

(V. 596. Εἰς δὲ τὸν Ἡριδανὸν εἰσέβαλλον, ὅς ἐστι τῆς Κελτικῆς ποταμός· εἰς ὃν λέγουσι πεπτωκέναι τὸν Φαέθοντα.)

V. 604. sqq. Λέγεται, τῶν Ἡλιάδων θρηνουσῶν τὸν Φαέθοντα, καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάζον δάκρυον εἶναι ἥλεκτρον.

V. 611. Κελτοὶ δ' ἐπὶ. Οἱ Κελτοὶ ἐφήμισαν τὸ ἥλεκτρον εἶναι μὴ τῶν Ἡλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι Ἀπόλλωνος, ἥνικα διὰ τὸν Ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀνιὰθεις εἰς τοὺς Ὑπερβορέους ἀφίκετο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμῃσιν· ἢ ὅτε ἐκελεύσθη θητεύειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Κυκλώπων.

[V. 618. Τὸ δὲ κεκλήϊσται ἀντὶ τοῦ πεφήμισται καὶ ἄδεται.]

V. 625. Τὰ δὲ δάκρυα. Θρηνουσῶν δὲ τῶν Ἡλιάδων τὸ δάκρυον ἀναμίσγεται τοῖς ὕδασιν, ὥσει σταγόνες ἐλαίου.

V. 626. Στάγες. Ὡς ἀπὸ τῆς στάξ σταγός.

V. 627. Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον. Ῥοδανός, ποταμός τῆς Κελτικῆς, τῷ Ἡριδανῷ συμμιγνύμενος, καὶ σχιζόμενος, τῇ μὲν εἰς Ὠκεανὸν φέρεται· τῇ δὲ, εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον· τῇ δὲ, εἰς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.

V. 640. Ἐρκυνίου. Ἐρκύνιον ὄρος Κελτῶν, ἢ δρυμός.

V. 647. Ἀδήϊοι. Ἀγνωστοί. Ἀζήτητοι. Ἀνενόχλητοι.

V. 650. sq. Εἵνεκα κούρων Ζηνός. Τῶν Διοσκούρων, οἵτινες ἠΰξαντο ὑπὲρ αὐτῶν.

V. 653. Πόρε νῆας. Σώζειν δηλονότι. Ὁ τρόπος ἔλλειψις.

V. 661. Αἰαίης λιμένα. Ἐοικεν Ἀπολλώνιος ἐκδεδέχθαι τὴν Ὀδυσσέως πλάνην περὶ Τυρρηνίαν καὶ Ἰταλίαν· ἐκεῖ γὰρ ὑποτίθεται τὴν Κίρκην οἰκεῖν.

V. 662. Ἐνθα δὲ Κίρκην. Ἡ Κίρκη, φησὶ, κατελήφθη ἐπὶ θαλάσσης ἡμέρας γενομένης, ἀποτρεπομένη φοβερόν ὄναρ, ὃ νυκτὸς εἶδεν, αἵματι τὸν οἶκον αὐτῆς μεμολυσμένον.

V. 694. Ἦτε δίκη λυγροῖς. Ὡς νόμος ἐστὶ τοῖς ἐκέταις, ὥστε αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἐστίας καθημένους μὴ φθέγγεσθαι.

V. 699. Φύξιον οἶτον. Φύξιος μὲν Ζεὺς, ὁ βοηθῶν τοῖς φυγάσι, καὶ πρὸς ὃν καταφεύγουσι· φύξιος δὲ οἶτος ἐνταῦθα ὁ θάνατος, δι' ὃν καταφεύγουσιν. (Ἐγὼ δὲ, φησὶν, ἢ Κίρκη τὸν Ἰάσονα φόνον δεδρακότα.

V. 704. Ἀτρέπτοιο λυτήριον ἦγε φόνοιο. Λυτήριον τὸ καθάρσιον λέγει, ὃ ἐστὶ χοιρίδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἀγνίζοντες θύσαντες, τὰς χεῖρας τοῦ ἀγνιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν.

V. 708. Ἀγκαλέουσα. Ἐπικαλουμένη.

V. 709. Παλαμναίων τιμήορον ἱκεσιᾶων. Παλαμναῖος λέγεται ὁ φόνον εἰργασμένος· ἐνταῦθα δὲ παλαμναίας ἱκεσίας λέγει τὰς ὑπὲρ φόνου γιγνομένας· ὧν τὸν Δία τιμήορον, ἡγουν τιμητὴν, φησὶν.

V. 712. Ἡ δ' εἶσω. Ἡ δὲ Κίρκη πέμματα τινα ἐπέκαιεν, ὕδωρ ἐπιχέουσα κατὰ τὸν νόμον.

V. 720. Ἐνωπαδὶς. Κατ' ὄψιν, ἐξ ἐναντίας. Ὅτι ἀγνίσασα αὐτοὺς ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνων, καὶ αὐτὴ ἐναντίον αὐτῶν ἐκαθέσθη.

V. 725. Ἴετο δ' αὖ κούρης. Προεθυμεῖτο φωνὴν ἀκοῦσαι, συμβάλλουσα, ὅτι ἀπὸ Ἥλιου ἐστίν, ἀπὸ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν διαυγείας.

V. 728. Ἐπεὶ βλεφάρων. Ἐπεὶ πάνυ πόρρω ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἔλαμπον ταῖς λαμπηδόσιν.

V. 734. sq. Ἐπλάσατο ἡ Μῆδεια, λέγουσα διὰ τοῦτο πεφρυγῆναι, διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν πατέρα· ὅτι ἐβοήθησε τῷ Ἰάσονι κατ' ἔλεον τῆς ἀδελφῆς Χαλκιόπης.

V. 746. Ἀῖστον. Ἀφανῆ. Ἀγνωστον.

V. 747. Ἐφέστιον. Ἐπὶ τῇ ἐστία ὄντα.

V. 761. Ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς. [Αἱ δὲ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ αἶδε· Λιπάρα, Στρογγύλη, Ἰέρα, Διδύμη, Εὐώνυμος, Ἐρυκώδης, Φοινίκη^{s)}]. Ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν χαλκίων τοῦ Ἡφαίστου ἱστορῶν, φησὶ κατὰ Σικελίαν δύο εἶναι νήσους· ὧν ἡ μὲν καλεῖται Ἰέρα· ἡ δὲ, Στρογγύλη· αἵτινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιαῖσιν. (Ὁ δὲ αὐτός φησιν ἐν ἐβδόμῳ· Ἐν Σικελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσι. Τούτων δύο πῦρ ἀφιαῖσι.) Καλεῖται δὲ ἡ μὲν, Αἰόλου· ἡ δὲ, Ἡφαίστου, ἐν ἣ πυρὸς ποταμούς φασιν ἀνιέναι.

Ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστοιο. Ἐν τῇ Λιπάρᾳ καὶ Στρογγύλῃ, τῶν Αἰόλου δὲ νήσων αὗται, δοκεῖ ὁ Ἡφαιστος διατρίβειν. Αἱ δὲ καὶ πυρὸς βρόμον ἀκούεσθαι καὶ ἦχον σφοδρόν. Τὸ δὲ παλαιὸν ἐλέγετο, τὸν βουλόμενον ἀργὸν σίδηρον ἀποφέρειν^{t)}, καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐλθόντα λαμβάνειν ἢ ξίφος, ἢ εἴ τι ἄλλο ἠθέλει κατασκευάσαι, καταβαλόντα μισθόν. Ταῦτα φησὶ Πυθέας ἐν γῆς περιόδῳ, λέγων καὶ τὴν θάλασσαν ἐκεῖ ζεῖν.

V. 765. Αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει. Τοῖς αἰθραν καὶ φύχος ποιοῦσι.

Ὅτι δὲ Αἰόλος ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέμων, καὶ Ὅμηρος φησὶν^{u)}·

Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων πόησε Κρονίων.

Ὅτι δὲ αἰθραν τὸ ψύχος λέγουσιν, ὁ αὐτός φησι ποιητῆς^{v)}·

Αἰθρη καὶ καμάτῳ δεδμημένον.

Καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν ὕπαιθρα, τὰ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενα.

V. 786. Διὰ πλαγκτὰς περὶ ὧντας. Πλαγκταὶ πέτραι ἐν τῷ πορθμῷ εἰσὶν, ὥς Τίμαιος καὶ Πεισίστρατος ὁ Λιπαραῖος [φασίν]· νῦν δὲ τὰς Κυανέας λέγει. Ἐν ὑπερβατῷ δὲ ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ διαπερῶντας.

V. 788. Περιβλύει. Περικλύζει, κατὰ μίμησιν ἦχου.

s) Ἐρυκώδης, Φοινικώδης corrigit Schaefer. t) ἐπιφέρειν corrigit Schaefer. u) Od. X, 21. v) Od. XIV, 318.

Σπιλάδες δὲ αἱ πέτραι, ἀπὸ τοῦ συμπεπληῆχθαι.

V. 807. Φυτῆσαιο. Φυτῆσαι, φυτεῦσαι, βλαστῆσαι.

V. 808. Αὐτὴ δὲ σέλας. "Οτι τοπαλαιὸν τὰς μητέρας τῶν γαμούντων ἐν τοῖς γάμοις δαδουχεῖν ἔθος ἦν, καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις ^{w)} φησὶν· Ἐγὼ δ' οὐτέ σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον (ἐν γάμοις,) ὥς πρέπει μητρὶ μακαρίᾳ. "Ηρα οὖν φησὶ δαδουχῆσαι τῇ Θέτιδι, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν εὐνοϊαν μητρὸς ἔργον ἐπιτελοῦσα.

V. 813. Νηϊάδες κομέουσι. Τὴν Χαρικλῶ λέγει καὶ τὴν Φιλύραν, ὑφ' ὧν ἐτρέφη ὁ Ἀχιλλεύς· ὧν ἡ μὲν Χαρικλῶ, γυνὴ Χείρωνος· Φιλύρα δὲ, μήτηρ.

Λίπτοντα. Ἐπιθυμοῦντα.

V. 815. Ἀρηγε. Ἀρήγειν, βοηθεῖν.

Χρειώμιν. Ἀναξαγόρας φησὶν, ὅτι ταῖς ἀληθείαις Ἀχιλλέα τιμῶσι τοῖς περὶ Λακωνικὴν ^{x)} ταῦτα πέπλασται. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι συμπαθήσαντες οἱ θεοὶ τῇ Θέτιδι ἀπεθανάτισαν αὐτόν. "Οτι δὲ Ἀχιλλεύς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίου παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἶρηκε· μετ' ὃν Σιμωνίδης.

V. 816. Ἡδ' αὐτῷ Πηληϊ. Ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὥς Ἀπολλώνιος φησί. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα [καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν]. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησὶν, ὑπὸ Πηλέως λαιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίας ἱστορεῖ, Χείρωνα, σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ^{y)} ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἐνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἀκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνο, καὶ λόγους διασπεῖραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ· οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν εἰς τὸν γάμον. Ταῦτα φημίσας, παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὕδάτων ἔμελλεν ἔσεσθαι ἐπομβρία καὶ πνεύματα ἐξαίσια· καὶ [τότε] δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν. Καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημεν.

V. 820. Αἶκας. Αἶκες, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὁρμαί. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὰς ἀντιπνοὰς τῶν ἀνέμων εἶρηκεν.

V. 825. Μηδὲ σύγ' ἢ Χάρυβδιν. Ἡ Σικελία ἀντικρὺ κεῖται τῆς Ἰταλίας· ἔστι δὲ τούτων μέσον πορθμὸς, διέχων σταδίους ἑπτὰ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν. Τῶν δὲ τριῶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων ἀφορᾷ πρὸς Ἰταλίαν ἢ Πελωρίδα ^{z)}, ὑπόκειται δὲ αὐτῇ Χάρυβδις· ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης. Ἀκρωτήριον δὲ ἔστιν ἡ Σκύλλα, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός. Κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μέ-

w) Eur. Phoen. 354 ed. Pors. aliquid excidisse videtur. y) ἀστρο-
x) Leg. οἱ περὶ Λακωνικὴν. Deinde λογίας P. z) Πέλωρος P.

νουςιν. Ὅσα μὲν οὖν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλίνοντα ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰς τὴν Χάρυβδιν ἀπωσθῶσιν, ἀναρρόφουνται ὑπ' αὐτῆς, συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσῃ· ὅσα δ' αὖ ὑπὸ τῆς ἐν Χάρυβδι θαλάσσης εἰς τὰς πέτρας τῆς Σκύλλης ὑφάλους καὶ τραχείας οὕσας ἀπωσθῶσι, συγκατακλᾶται καὶ διαφθείρεται· εἶτα ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες καὶ ἕτερα διάφορα θηρία ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. Δοκεῖ δὲ ἡ Σκύλλα καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξέχοντας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοίλων μερῶν τῶν πετρῶν, ἐφ' ὧν μένουσιν, ἄνω ἀνιόντες ὑπονοοῦνται καὶ ὁρῶνται, ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν καὶ τῶν πλευρῶν. Καὶ τὴν ἐν τῷ Μινωταύρῳ δὲ κατάβασιν Χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὠνομάκασιν.

V. 828. (Σκύλλης Ἀύσονίης. Τὸ σπήλαιον τῆς Σκύλλης ἐλέγετο εἶναι περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ πορθμῷ.)

Ἦν τέ κε Φόρκυν. Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. Ὅμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κράταιν καλεῖ. Ἀμφοτέροις οὖν Ἀπολλώνιος κατηκολούθησεν. Ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἡοίαις Φόρβαντος καὶ Ἑκάτης ἡ Σκύλλα. Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.

V. 834. Εἰ μὲν δ' ἡ μαλεροῖο. Περὶ τὸν πορθμὸν ἐν τῇ θαλάσῃ πυρὸς ἀναφυσήματα γίνεται· ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν θερμαίνεσθαι, ὡς φησὶ καὶ Μητροδόωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας. Καὶ Θεόφραστος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασί φησὶ τὸν βρόμον τοῦ πυρὸς τὸν ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰόλου νήσων ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια. περὶ Ταυρομένιον οὖν ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον.

(V. 838. Ἀλλ' ὦρε δολιχὴν. Ἀπέρχομαι, ὅπου τὰ ἀπόγεια σχοινία τῆς Ἀργοῦς δέδεται, ὅπως ἔωθινοὶ τῆς ἐπανόδου μνήμην ποιήσονται· ὅπως αὐτοὺς ἔωθεν ποιήσω ἀποπλεῦσαι ἐκ τῆς γῆς τῶν Τυρσηνῶν.)

V. 841. Τπηῶοι δέ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡοῦς. Ἦγουν ἔωθεν. Ὄνομα ἀντὶ ἐπιρροῆματος.

V. 847. Αὐτὴ δ' ὠκυτέρα. Ὑπερβολικῶς. Οὐδεὶς γὰρ ἀκτίνων βολὴν ὑπερβάλλεσθαι δύναται· οὔτε τὴν λεγομένην μαρμαρυγὴν ^{a)}, ἣτις ἐστὶ λαμπηδόνος συνεχοῦς ὄρμησις, καὶ ἀμαρυγμα λεγομένη.

(V. 850. Τυρσηνίαν δ' εἶρηκε τὴν τῆς Κίρκης νῆσον διὰ τὸ πρόσχωρον αὐτῇ εἶναι.)

V. 852. Ὁρεξάμενη χερὸς. Ἐπιβαλομένη.

V. 855. Εἰσατο. Ἐφάνη.

(V. 856. Μηκέτι νῦν ἀκταῖς. Μηκέτι καθέζεσθε ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Αἰαίης νήσου ταῖς οὖσαις πλησίον τῶν Τυρσηνῶν, περιμένοντες καὶ ὑπερτιθέμενοι τὸν πλοῦν ὑμῶν.)

a) ἀμαρυγὴν P.

V. 859. Πανσυδίη κοῦραι. Πᾶσαι ὁμοῦ ἀπαντῶσι τὴν ναῦν φυλάξουσai ἐκ τῶν πετρῶν, αἵτινες καλοῦνται πλαγκταί. [Ἀντιόωσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔρχονται.]

V. 861. Κεῖνῃ γὰρ ἐναίσιμος. Ἐκεῖνος γὰρ ὑμῖν ὁ πλοῦς αἴσιμος καὶ καθήκων ἐστὶν ὁ διὰ τῶν πλαγκτῶν πετρῶν.

(V. 862. Ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ. Μήτινι τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποδείξης με, ἥνίκα με ἴδῃς σὺν ταῖς Νηρεΐσιν ὑπαντήσασάν σοι.)

V. 864. Ἀπηλεγέως. Ἀναμφιλέκτως.

V. 865. Ἀἶδηλος. Ἀφανῆς γενομένη κατέδυ εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

(V. 866. Τὸν δὲ Πηλέα δεινῶς ἡ λύπη ἔπληξεν.)

V. 868. Νηπιάχοντος. Νηπιάχειν, τὸ νηπιάζειν.

V. 871. Ἀμβροσίῃ χρίεσκεν. Θειοτάτῳ ἐλαίῳ περιέχρει τὸ ἀπαλὸν αὐτοῦ σῶμα.

V. 872. (Καί οἱ στυγερόν. Καὶ αὐτοῦ τὸ μισητὸν γῆρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀποσοβήσει.)

Ἀλάλκειν, ἐκβάλλειν.

V. 874. Σπαίροντα διὰ φλογός. Ἀλλόμενον καὶ σαλεύοντα ἐπὶ τοῦ πυρός.

V. 876. Τὸν μὲν ἄρ ἄρπάγδην. Ἀπὸ τοῦ πυρός ἀναρπάξας ἔρριπεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κρᾶζοντα.

V. 880. Ἀμηχανία. Ἀπορία, λύπη.

(Παλίσσυτος. Μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι ἐξ ὑποστροφῆς παρεγένετο πρὸς τὸν Πηλέα. ὅθεν τὰς φρένας αὐτοῦ κατέδησεν ἡ ὀλιγωρία.)

V. 884. Ἄεσαν. Ἐκοιμήθησαν.

(Τῆς ἐνὶ δαισάμενοι. Ἐν ταύταις δὲ εὐωχηθέντες καὶ δειπνήσαντες, ἐκοιμήθησαν τὴν νύκτα, ὡς καὶ πρότερον· οἷον ὡς τὴν ἑτέραν νύκτα.)

V. 886. Κατηλυσίῃ. Καθόδῳ.

V. 887. Βαῖνον ἐπὶ κληῖδας. Ἀνέβαινον ἐπὶ τὰ σανατώματα τῆς νηὸς καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας.

Ἐκ δὲ βυθοῖο εὐναΐας. Ἐκ δὲ τοῦ βυθοῦ ἀνέφερον ἡ ἀνείλκον τὰ σίδηρα, χαίροντες τῇ ἐλεύσει τοῦ ζεφύρου· καὶ τὰ ἄρμενα δὲ, ὡς ἔδει, ἐσώρευον καὶ εὐτρέπιζον.

V. 890. Τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι. Ἀπλώσαντες τοῖς ἱμάσι τὸ κέρας καὶ ἀναγαγόντες αὐτὸ σὺν τῷ ἁρμένῳ.

V. 892. Καλήν, ἀνθεμόεσσαν. Ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ, οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων.

Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

Ὄνόματα δὲ αὐτῶν, Θελξιόπη, ἢ Θελξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνος.

V. 897. Πορσύνεσκον. Ἐτερπον. Ἐπιμελείας ἡξίουν καὶ ἡὔξανον, παρθένον ἔτι οὖσαν καὶ ἄζευκτον.

V. 900. Αἰεὶ δ' εὐόρμον. Αἰεὶ δὲ περιβλεπόμεναι καὶ

θεωροῦσαι ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐορμήτου^{b)} τόπου πολλῶν παριόντων τὴν ἡδεΐαν ἐπάνοδον ἤρπαζον, τῇ τηκεδόνι φθίνειν ποιοῦσαι.

V. 907. Ἐὐτροχάλοιο. Τῆς τροχαλῆς ὥδῃς τὸ μέλος ἐκίνησεν.

Κανάχησε. Ἦισεν. Ἐκίνησε.

V. 909. Κρεγμῶ. Τῇ κρούσει. Ἐπὶ τοῦ κρούματος. Κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν.

V. 917. Ἐρυκος μεδέουσα. Ἐρυξ ὄνομα πόλεως, ἐνθα τιμᾶται ἡ Ἀφροδίτη. Οἱ δὲ τὴν Σικελίαν [Ἐρυκά φασι].

V. 921. Μιξοδίησιν ἁλός. Μιξοδίαν καλεῖ τὸν τόπον, καθ' ὃν ἦν ἡ Σκύλλα καὶ ἡ Χάρυβδις, διὰ τὸ ἀντικρὺ εἶναι ἀλλήλων.

V. 923. Ἀμοτον. Ἀκατάπαυστον.

V. 926. Πυριθαλπῇ πέτρᾳ λέγει τὴν ὑπὸ πυρός καιομένην.

V. 936. Παρβολάδην. Παραβεβλημένως. Οἶονεῖ παραπλέοντες.

V. 937. Ἐπήτριμοι. Ἐκ πλαγίων, ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλας κατανηγόμενοι ἐκατέρωθεν.

V. 940. Αὐτίκ' ἀνασχόμεναι. Εὐθέως ἀνελκύσασθαι ἐπὶ τῶν λευκῶν γονάτων τὰ ἱμάτια ἄνωθεν τοῦ ζωναρίου, καὶ ἀνασύρας αὐτὰ ἐρῶμένως, ἄνωθεν τῶν πετρῶν καὶ τῆς τοῦ κύματος ἀνακλάσεως ἐκινουῦντο.

V. 943. Τὴν δὲ παρηορίην. Μετέωρον. Ἐβάσταζον γὰρ αὐτὴν αἱ Νηρηίδες ἄνωθεν τῶν πετρῶν, ἀλλήλαις ὡς σφαῖραν ἀκοντίζουσαι.

V. 947. Ἡρήρειντο. Ἐπλησίαζον καὶ ἐδράζοντο.

V. 957. Στελεῇ. Τῇ λαβῇ. Τυπίδος δὲ, τῆς σφύρας. Ἐπὶ τῆς τοῦ ξύλου ἐπεραιοθεὶς σφύρας.

V. 961. Ὅσση δ' εἰαρινοῦ. Ὅσον ἐστὶ διάστημα ἡμέρας ἐαρινῆς, ἥγουν δώδεκα ὥρῶν διαστήματος μοῖρα. Ἐαρινὴν δὲ εἴρηκεν ἡμέραν τὴν τῆς ἰσημερίας.

V. 965. Θρινακίας λειμῶνα. Τίμαιος Θρινακίαν φησὶ καλεῖσθαι τὴν Σικελίαν, ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει. Οἱ δὲ ἱστορικοὶ Θρίνακόν^{d)} φασιν ἄρξαι τῆς Σικελίας. Μύλας δὲ, χερρόνησον Σικελίας, ἐν ἣ αἱ τοῦ Ἥλιου βόες ἐνέμοντο.

V. 972. Ἀργύρεον χαῖον. Χαῖον ἐστὶ καμπύλη βακτηρία, ἣ οἱ ποιμένες χρῶνται. Ἀμερίας δὲ ψιλὴν ἀπέδωκε ῥάβδον. Καλλίμαχος·

Ἐπρεπέ τοι προέχουσα κάρης εὐρεῖα καλύπτρη,
ποιμενικὸν πλῆγμα, καὶ ἐν χερσὶ χαῖον ἔχουσα.

Καὶ τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ λεγόμενον ἐρυσίχαιον τοιοῦτόν ἐστι. Σημαίνει γὰρ τῷ χαίῳ ἐρύοντας, ἥγουν ποιμαίνοντας.

b) εὐόρμον P. εὐορμίστου corrigendum putat Schaefer. c) Τρινακρίαν P. d) ἀπὸ Τρίνακος τοῦ τῆς Σ. ἄρξαντος P.

Πηχύνουσα δὲ, ἀντὶ τοῦ τῷ πήχει τῆς χειρὸς προσηρηκυῖα.

V. 973. Ὀρειχάλκοιο. Ὀρείχαλκος, εἶδος χαλκοῦ, ἀπὸ Ὀρείου ^{e)} τινὸς γενομένου εὐρετοῦ ὠνομασμένος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Τελευταῖς φησὶ μὴδὲ ὑπάρχειν τὸ ὄνομα, μὴδὲ τὸ τούτου εἶδος. Τὸν γὰρ Ὀρείχαλκον, [φησὶ], ἔνιοι ὑπολαμβάνουσι λέγεσθαι μὲν, μὴ εἶναι δέ. Τῶν δὲ εἰκῇ διαδεδομένων καὶ τοῦτο. (Οἱ γὰρ πολυπραγμονέστεροί φασιν αὐτὸν ὑπάρχειν.) Μνημονεύει καὶ Σησίχορος καὶ Βακχυλίδης· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς σεσημείωται τοῦτο. Ἄλλοι δὲ ἀνδριαντοποιοῦ λέγουσιν ὄνομα, ὡς Σωκράτης, καὶ Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πέμπτῳ. Οὕτως ἦν ἐν ^{f)} τῇ κωμικῇ λέξει τῇ συμμίκτῳ.

V. 974. Καλάβροπα δὲ, οἶονεὶ καλὴν δάβδον ^{g)}. Ἔστι γὰρ καλάβροψ ἡ βουκολικὴ δάβδος. Ὅμηρος ^{h)}.
καλάβροπα βουκόλος [ἀνὴρ].

V. 982. (Ἔστι δὲ τις πορθμοῖο. Τούτων ὁ νοῦς οὕτως ἐστίν· Εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον εἰσπλέουσι νῆσος εὐλίμενος καὶ λιπαρὰ, ὑφ' ἣν κεῖσθαι τὸ δρέπανον τοῦ Κρόνου φασίν, ὧ τὰ τοῦ πατρὸς αἰδοῖα ἀπέτεμεν. Οἱ δὲ φασί, Δῆμητρος εἶναι τοῦτο, ὧ τοὺς Τιτᾶνας ἐδίδαξε σταχυοτομεῖν. Κατώκησε γὰρ ἡ θεὸς ποτε τὴν νῆσον ἐκείνην, ἀγαπήσασα Μάκριν τὴν τοῦ Διονύσου τροφόν. Ταύτην Φαίανες κατώκουν, ἀπὸ θεῶν ὄντες τὸ γένος.) [Παροιτέρη δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος.]

V. 983. Ἀμφιλαφῆς. Ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείως πρὸς ὄρμον ἔχουσα. Καλλίμαχος δὲ ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῆ λιμένα. (Ἱστορικῶς δὲ Ἀπολλώνιος ἀμφιλαφῆ τὸν λιμένα φησίν.) Ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ λιμένος τῶν Φαίακων Ἀπολλωνίδης ⁱ⁾ ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης. Τινὲς δὲ τὸ ἀμφιλαφῆς ἀντὶ τοῦ ξυλώδης ἀπέδωκαν. Ὡς οἰκείως ἐπισυνάπτει τὸ πείριρα, δηλονότι λιπαρὰ καὶ εὐδιος ^{k)}).

Ἡ δὲ Κερκύρα πρότερον μὲν Δρεπάνη ἐκαλεῖτο, εἶτα Σχερία. Ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ. Φησὶ γὰρ τὴν Δῆμητρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἡπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἡπείρου αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα. Ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν ὠνομασθῆναι. Δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν Δῆμητρα, (αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἡφαίστου, τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν· εἶτα αὐτὸ κρύψαι) εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος τῆς νήσου· προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἑξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνη. Τίμαιος δὲ ἐκ τοῦ δρεπάνου, ὧ ἐξέτεμεν τοῦ Οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ ὁ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. Τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φησί. Μάκρης δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ Μάκριδος τῆς Διονύσου τροφου· Κερκύρα, ἀπὸ Κερκύρας τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς.

V. 989. Στάχυν ὄμπνιον. Πολὺν, δαψιλῆ. Φιλητᾶς

e) Ὀρείου P. f) οὕτως οὖν P. g) καλόραβδον P. h) II. XXIII, 845. i) Ἀπολλώνιος P. k) εὐγείος P.

ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις ἀπέδωκε ὄμπνιον στάχυν τὸν εὐχύλον καὶ τρόφιμον. Κυρηναίων δέ τινες τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν. "Αμεινον δὲ τὸν φερέσβιον εἰπεῖν, οἷον εἰ ἔμπονόν ¹⁾ τινὰ ὄντα καὶ ὄμπνιον.

V. 990. Ἐκλήϊσται. Πεφήμισται, νενόμισται.

V. 992. Αἶματος Οὐρανίοιο. Ἀκουσίλαος (ἐν τῇ τρίτῃ) φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ θανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουτέστι σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς· ἐξ ὧν γενηθῆναι ^{m)} τοὺς Φαίακας. Οἱ δὲ, τοὺς γίγαντας. (Καὶ Ἀλκαῖος δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσίλαῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.) Ὅμηρος δὲ οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησὶ διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν.

V. 993. Τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν. Ἡ Ἀργῶ, φησὶ, πολλὰ κακοπαθήσασα κατηνέχθη ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους.

V. 1002. Κόλχων, οὐ πόντοιο. Τῶν Κόλχων, οἱ μετὰ Ἀψύρτου ὄντες κατῴκησαν ἐν ταῖς Βρυγηΐσιν, αἵτινές εἰσι τῆς Ἰλλυρίδος. Οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἐξελθόντες ὤκησαν Κερκύραν. Τῶν γὰρ διωκόντων τοὺς ἀριστεῖς Κόλχων, οὐ κατὰ ταῦτόν τὸν πλοῦν στείλαμένων, οἱ μὲν διὰ τοῦ Ἰστροῦ, καθάπερ προείρηται, τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, ὧν ἦρχεν Ἀψυρτος, διὰ τῶν κάτωθεν ἐμβалόντες εἰς τὸν δεδηλωμένον ποταμόν· καὶ κατέλαβον τοὺς ἥρωας περὶ τὰς καλουμένας Βρυγηΐδας νήσους· οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων νήσων τὸν ἔκπλουν ποιησάμενοι Κόλχοι κατηνέχθησαν εἰς τὴν Κερκύραν νῆσον, ἐν ἣ καὶ οἱ Ἀργοναῦται ἔτυχον ὄντες.

V. 1003. Μαστήρες. Ζητηταί.

V. 1004. Ἐξαιτον. Ἐξαίρετον, κατὰ συγκοπὴν.

V. 1005. Ἀπροφάτως. Χωρὶς προφάσεως, ἀντιρρόήσεως.

V. 1015. Εἴ νυ ⁿ⁾ καὶ αὐτή. (Περὶ Ἀρήτης ἢ Μήδειας· καὶ σὺ ἄνθρωπος εἶ, οἷς τὸ ἀμαρτάνειν γίνεται ῥαδίως.) Τούτοις δὲ σφόδρα πρὸς συμπάθειαν ἔλκει τὴν Ἀρήτην ἢ Μήδειαν. Καὶ γὰρ διὰ τὸ τῆς αὐτῆς ἡμᾶς εἶναι φύσεως ἀλλήλους ἐλεεῖν χρή, καὶ διὰ τοῦτο ὀξυρρόεπεις εἶναι πρὸς τὰ πάθη.

V. 1020. Ἴστω νυ κτ. Ὅρκος παρὰ Κόλχοις ἢ Ἐκάτῃ ταῖς φαρμακίσι ^{o)}). Εὐρέτις γὰρ τῶν φαρμακειῶν ἢ θεός.

[V. 1027. Τελεσφόρον δὲ λέγει τὸ τελοποιόν.]

V. 1031. Τμέων. Ἐνεκα τῶν ὑμῶν ἄθλων ἐγὼ, ὃ φέρτατοι, ἐν μεγάλῃ ταραχῇ εἰμί. (Τῇ γὰρ ἐμῇ γνώμῃ τοῦ τε ταύρους ἐξεύξατε καὶ τοὺς γηγενεῖς ἐξεθερίσατε· καὶ νῦν τὸ δέρος εἰς Θετταλίαν ἀποίσετε.)

Ἡ δὲ περὶ καὶ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου.

V. 1043. Νέμεσίν τε θεῶν. Τὴν ἰοῦσαν ἐς χεῖρας τῶν θεῶν νέμεσιν. Τοῦτ' ἔστι τὸ νεμεσητόν. Τοῦτο δὲ λέγει, ἐπειδὴ

1) ἔμπνεον P. m) γενηθῆναι Ἡλίου, ὅτι πρόγονος αὐτῆς, κατὰ rectius scribi docet Schaefer. n) δὲ τῆς Ἐκάτης, ὅτι τε προσήκει ἦνν P. o) Haec mutila sunt; plenius P. Ὅμνυται μὲν κατὰ τοῦ Κόλχοις καὶ ὅτι ταῖς φαρμακίαις οἰκεία.

ἐνώπιον τῶν θεῶν ἱστάμενοι ἱκετεύομεν· διὸ καὶ αἰδούμεθα τοὺς ἱκετεύοντας.

V. 1045. Οὐ νηούς. Οὐ γὰρ ναὸς μοί ἐστι βοηθός, οὔτε πύργος, οὔτε ἄλλη τις βοήθεια, ἀλλ' ὑμεῖς μοι ἀσφάλεια πᾶσα.

(V. 1046. Οἰόθι προτιβάλλομαι. Μόνη οὖσα προβάλλομαι ὑμᾶς βοηθούς.)

V. 1047. Σχέτλιοι. Χαλεποὶ καὶ ἀνηλεεῖς οὐ μετατρέπεσθε ὁρῶντές με γονυπετοῦσαν τῇ βασιλείᾳ.

(V. 1049. Ἀλλὰ κε πᾶσι. Ὁ λόγος, Ὅτε τὸ κώδιον λαβεῖν ἠθέλετε, καὶ πᾶσι τοῖς Κόλχοις ἑτοιμοὶ ἦτε μάχεσθαι· νῦν δὲ ὀλίγους παραγενομένους ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τὴν ἐμὴν φοβεῖσθε.)

V. 1058. Στρευγομένοις. Φθειρομένοις καὶ καταπονομένοις. Ἡ καὶ προσδιατρίβουσι. Ὅθεν καὶ στραγγὴ ἢ κατὰ βραχὺ πρόσθεσις^{p)} τοῦ ὕδατος. Οὕτω Δίδυμος. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγουρία, ἀπὸ τοῦ κατὰ στραγγὰ οὐρεῖν.

V. 1059. Κατευκήμεναι. Κατέπαυσε, εἰς ἡσυχίαν ἤγαγε.

V. 1062. Κλωστήρα. Τὸν ἄτρακτον.

V. 1064. Σταλάει. Στάζει. Ὅθεν καὶ σταλαγμός.

V. 1066. Ἰκμαίνοντο. Ἵγραινοντο. Ἐμφαίνει δὲ τὸ πολὺ δάκρυον καταλείβειν.

V. 1072. Προσπτύσσετο. Ἐλιπάρει, παρεκάλει.

V. 1082. Πέξομεν ἀμπλακίησιν. Ἀντὶ τοῦ ἁμαρτίας. Ἐὰν δὲ γράφεται ἀτροπίησιν, ἀμετατροπίαις. ἢ κακοβουλίαις. Ὁ δὲ νοῦς, ἁμαρτάνουσα δὲ τοπρῶτον ἢ Μήδεια, προέδωκε τοὺς ἰδίους, καὶ ἐξημάρτησε φυγοῦσα· ἃ πολλάκις ποιοῦμεν δι' ἄνοιαν.

Ἀκειομένη. Ῥωννυμένη, ἣ θεραπεύουσα καὶ ἰωμένη.

V. 1090. Οἷα μὲν Ἀντιόπην. Ἀντιόπη Νυκτέως ἦν θυγάτηρ, ἣν ὁ Ζεὺς Σατύρῳ ὁμοιωθεὶς φθείρει. Καὶ φεύγουσα τοῦ Νυκτέως τὰς ἀπειλὰς, καταφεύγει εἰς Σικυῶνα πρὸς Ἐποπέα^{q)}. Τεκοῦσα δὲ Ἀμφίονα καὶ Ζήθον, ἐξέθηκεν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. Ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ, τοῦ ἀδελφοῦ Λύκου δεηθεὶς, μὴ περιῖδειν τὴν παιδα, ἀλλ' ἐλεῖν ἀπελθόντα εἰς Σικυῶνα. Στρατεύει δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν Λύκος, καὶ κτείνει τὸν Ἐποπέα· καὶ λαβὼν τὴν Ἀντιόπην αἰχμάλωτον, παραδίδωσι φυλάττειν Δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. Ἡ δὲ φεύγει, καὶ ληφθεῖσα πάλιν, τοῖς ἑαυτῆς παισὶν ἐκδίδοται, Ἀμφίονι καὶ Ζήθῳ. Ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. Οἱ δὲ τὴν μὲν Ἀντιόπην σῶζουσιν, τὴν δὲ Δίρκην ἐξ ἀγρίου ταύρου προσδήσαντες διαφθείρουσι. Μεταπεμψάμενοι δὲ τὸν Λύκον, ὥς ἐκδώσουντες τὴν Ἀντιόπην, σφάττειν ἔμελλον· Ἐρμῆς δὲ ἐκώλυσε, τῷ Λύκῳ δὲ προσέταξεν παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς.

V. 1091. Οἷα δὲ καὶ^{r)} Δανάη. Φερεκύδης ἐν δωδεκάτῳ ἱστορεῖ, ὥς Ἀκρίσιος γαμεῖ Εὐρυδίκην τὴν Λακεδαιμόνους.

p) πρόεσις P. q) Ἐπωπέα P. et sic deinde. r) Ἰδὲ καὶ P.

τῶν δὲ γίνεται Δανάη. Χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσεως παιδὸς, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοί, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην· ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ, ἐπανελθὼν εἰς Ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἔνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφῆς· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσαν, ὥπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. Ἐρασθεὶς δὲ Ζεὺς τῆς παιδὸς, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος ῥεῖ· ἡ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. Καὶ ἐκφύνας αὐτὸν ὁ Ζεὺς τῇ παιδί μίγνυται. Τῶν δὲ γίνεται Περσεὺς· καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσαι Ἀκρίσιον. Ὅτε δὲ Περσεὺς τριέτης ἢ τετραέτης ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῇ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ κατὰγει σὺν τῷ παιδί ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐρκίου Διὸς βωμόν. Μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς ὁ παῖς. Ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός. Ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς, καὶ κλείσας καταποντοῖ. Καὶ φερόμενοι ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον· καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει Δίκτυς ὁ Περισθένους^{*)}, δικτύῳ ἀλιεύων. Εἴτα ἡ Δανάη ἀνοῖξαι ἱκετεύει τὴν λάρνακα. Ὁ δὲ, ἀνοίξας, καὶ μαθὼν οὔτινές εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. Ἦσαν γὰρ ὁ Δίκτυς καὶ ὁ Πολυδέκτης Ἀνδροθόης τῆς Κάστορος^{†)} καὶ Περισθένους τοῦ Δαμάστορος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, ὡς Φερεκύδης ἐν πρώτῳ. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προστίθῃσι Φερεκύδης τοῦ Ἀκρισίου, ὅτι μετὰ τὴν ἀπολίθωσιν Πολυδέκτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνης ἐν Σερίφῳ, Δίκτυν μὲν Περσεὺς ἀπολείπει ἐν τῇ Σερίφῳ βασιλεύειν τῶν λελειμμένων Σεριφίων· αὐτὸς δὲ ἔβη πλέων εἰς Ἄργος σὺν τοῖς Κύκλωσι, καὶ τῇ Δανάῃ, καὶ τῇ Ἀνδρομέδῃ. Καὶ ἔλθων, Ἀκρίσιον οὐχ εὗρίσκει ἐν Ἄργει, ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς Πελασγοὺς εἰς Λαρίσσαν, μὴ καταλαβὼν δὲ αὐτὸν, τὴν μὲν Δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ Εὐρυδίκη, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ τοὺς Κύκλωπας· αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς Λαρίσσαν. Καὶ ἀφικόμενος, Ἀκρίσιον ἀναγνωρίζει, καὶ σὺν αὐτῷ ἔπεσθαι εἰς Ἄργος πείθει. Καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσσει. Καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει. Τὸ δὲ πένταθλον οὐπω ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἡθλουν. Ὁ δὲ δίσκος, τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρισίου, τιτρώσκει αὐτόν. Καμῶν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσει. Καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεὺς καὶ οἱ Λαριссаῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἥρωον οἱ ἐπιχώριοι. Περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ Ἄργους^{‡)}.

V. 1093. Ὑβριστης Ἐχέτος. Τοῦ Ἐχέτου Ὀμηρος ὡς ὠμοτάτου μέμνηται. Ἡ δὲ Ἀρήτη ὡς κατ' αὐτὴν τοῦ πράγματος γεγεννημένου λέγει. Εὖρομεν δὲ τὸν μῦθον ἐν τῷ ἐπιγράφομένῳ Λυσίππου Ἡπειρώτου ἀσεβῶν καταλόγῳ.

*) Περισθένους P. †) Περικῆστορος P. ‡) εἰς Ἄργος P. recte.
APOLLON. HEROD. II. M

V. 1095. Ὀρφναίῃ ἐνι χαλκόν. Τὸ ἐξῆς, ἐν Ὀρφναίῃ καλιῇ γ).

Χαλκὸν ἀλετρεύοντα^{ω)}. Γράφεται καὶ χαλκὸν ἀλιτεύοντα.

V. 1100. Ἀτίσαι. Ἀτιμάσαι, παραβῆναι.

V. 1125. Ἑλλικῶ. Ἑλλικὸς λιμὴν, ἀπὸ Ἑλλου τοῦ Μελίτης καὶ Ἡρακλέους.

V. 1131. Ἄνθρω ἐν ἡγαθέῳ. Ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ θείῳ, ἐν ᾧ Μάκρις κατῴκει, ἐν τούτῳ τῷ ἄνθρωπῳ τὸν Διόνυσον ἐθρεψεν· ὃ καλεῖται Διθυρίτης, διὰ τὸ δύο θύρας ἔχειν. Διὰ τοῦτο Διθύραμβος ὁ Διόνυσος ἐκλήθη, [βῆναι γὰρ αὐτόν φασι ἀμφοτέρων τῶν θυρῶν.]

V. 1138. Καὶ ἐχολωσαμένη. Ἡ Ἥρα τὴν Μάκριν τῆς Εὐβοίας ἐξέβαλε, διὰ τὸ δέξασθαι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ τὸν Διόνυσον καὶ θρέψαι. Ἡ δὲ Εὐβοία ἱερὰ ἐστὶ τῇ Ἥρᾳ.

V. 1141. Ἐνθα τότ' ἐστόρεσαν. Ἐν τῷ ἄνθρωπῳ Μάκριδος φησὶ τὸν γάμον γεγενῆσθαι Μηδείας καὶ Ἰάσονος. Φιλητᾶς δὲ ἐν Τηλέφῳ^{κ)}, ἐν τῇ Ἀλκινόου οἰκίᾳ.

V. 1147. sq. Ἴσχε δ' ἐκάστην αἰδώς. Διὰ τούτων τὰς νύμφας φησὶν ἐπιθυμούσας ἄψασθαι τοῦ μαλλοῦ, διὰ τὸ κάλλος, ὅμως αἰδουμένας ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ μέλλειν γίνεσθαι τὴν μίξιν.

Περὶ δὲ τοῦ δέρου, ὅτι ἦν χρυσοῦν, οἱ πλεῖστοι ἱστοροῦσιν. Ἀκουσίλαος δὲ ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν πορφυρευθῆναι φησὶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

V. 1149. Αἰ μέν τ' Αἰγαίου. Αἰγαῖος, ποταμὸς περὶ Κερκύραν. Τούτου θυγάτηρ Μελίτη· ἥς καὶ Ἡρακλέους Ἑλλος. Ἀφ' οὗ ἔθνος Ἑλλεῖς· καὶ Ἑλλικὸς λιμὴν, παρὰ Φαίαξ. Πανύασις^{γ)} δὲ φησιν, ἐν Λυδία νοσήσαντα Ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ Ἑλλου τοῦ ποταμοῦ. ὅς ἐστι τῆς Λυδίας. διὸ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Ἑλλους ὀνομασθῆναι.

V. 1150. Μελιτηίου. Ὄρος Κερκύρας τὸ Μελίτειον.

V. 1153. Κεῖνο καὶ εἰσέτι. Τὸ Μάκριδος, ὃ νῦν ἱερὸν Μηδείας καλεῖται.

Ἰστέον ὅτι Τιμαίου λέγοντος ἐν Κερκύρᾳ τοὺς γάμους ἀχθῆναι, Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν δευτέρῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν, ἐν Βυζαντίῳ φησὶν· Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λυδῇ [ἐν Κόλχοις], πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ φησὶ τὸν Ἰάσονα.

V. 1160. Προμολῆσι. Προμολὰς εἶρηκε τοὺς ἐκτὸς τοῦ ἄνθρωπου τόπους.

V. 1167. Παρμέμβλωκε. Πάρεστι.

(V. 1170. Φάεεσσιν. Ἀντὶ τοῦ φωτισμοῦ. Φύσει γὰρ ὄντα σκοτεινὸν τὸν ἄερα τοῖς φωτισμοῖς ἐλάμπρυνε. Γράφεται φαρέεσσιν.)

γ) καλιῇ P. ω) ἀλιτρεύοντα^{ω)} P. κ) τῇ Τηλέφῳ P. γ) Πανύασις P.

(V. 1174. Ἀνὰ πόλιν. Ἡ τῶν Κερκυραίων ἐπὶ τῆς χερσονήσου κεῖται. Φησὶν οὖν ὁ ἱστορικός, ὅτι μακρὰν τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς χερσονήσου ἦσαν· ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ πόλις, ὡς Ἀπολλωνίδης ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης.)

V. 1175. Χερνήσοιο. Τὴν χερσόνησον χερνήσον εἶρηκε, (ὡς ἐν τῷ πρώτῳ.)

Τὴν δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας χώραν εἶρηκε Μακρινδίαν· ἴσως διὰ τὸ ὠκηκέναι ἐκεῖ τοὺς Εὐβοεῖς. ἡ δὲ Εὐβοία Μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ταύτην οὖν οἱ κατοικήσαντες μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν Ἀβαντες Μάκριν ὠνόμασαν.

V. 1187. Ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας. Θεόπομπος ἀμφιφορεῖς λέγεσθαι φησι τοὺς ὑπ' ἐνίων μετρητάς. Πausanίας²)· δὲ φησι τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι.

V. 1188. Λιγνύς. Ἡ καπνώδης ἀναφορά· ἡ τὸ τοῦ φωτὸς ἄκρον. Ἀμεινον δὲ τὸ πρῶτον.

V. 1191. Ἀγλαΐην. Κόσμια.

V. 1193. Εἶδεα καὶ μορφάς. Τὸ μὲν εἶδος κυρίως ἐπὶ προσώπου τέταχεν ὁ Ἀπολλώνιος· μορφή δὲ τὸ σχῆμα.

[Μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν.]

V. 1194. Εὐκρέκτου. Εὐκρεκτος, εὐηχος κιθάρα.

V. 1210. Συνήμονας. Τοὺς συνήθεις καὶ ἐταίρους. Ἀπὸ τοῦ συνεῖναι.

V. 1212. Εἰσότε^a) Βακχιάδαι. Βάκχιος^b) ἐγένετο υἱὸς Διονύσου, ἐν Κορίνθῳ δὲ διέτριβεν. Ἦσαν δὲ εὐγενέστατοι οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὸ γένος ἔχοντες· οἷτινες ἐξεβλήθησαν ἐκ Κορίνθου διὰ τὸν Ἀκταίωνος θάνατον. Ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν ἡδε. Μελισσος εὐεργετήσας τοὺς Κορινθίους, μέλλοντας γὰρ ὑπὸ Φεῖδωνος τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως διαφθαρῆναι ἐβόρυστο, τιμῆς ἡξιώθη παρ' αὐτοῖς. Καὶ ποτε οἱ Βακχιάδαι νυκτὸς ἐπελθόντες τῇ οἰκίᾳ τούτου, ἐβούλοντο ἀποσπᾶν τὸν παῖδα Ἀκταίωνα. Τῶν δὲ γονέων ἀντεχόντων, συνέβη διασπασθῆναι αὐτόν. Μελλόντων δὲ τῶν Ἰσθμίων ἄγεσθαι, στάς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὁ Μελισσος πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατηρασάτο, ἣν μὴ τὸν τοῦ παιδὸς ἐκδικήσῃ θάνατον. Ταῦτα εἰπὼν εἰς τὸν ὑποκείμενον κρημνὸν ἑαυτὸν ἔβαλεν. Οἱ δὲ Κορινθιοί, εὐλαβούμενοι ἀνεκδίκητον λιπεῖν τὸν τοῦ Ἀκταίωνος θάνατον, ἅμα μὲν^c) καὶ τοῦ θείου κελεύοντος, ἐξέβαλον τοὺς Βακχιάδας. Χερσικράτης^d) δὲ, εἰς τῶν Βακχιαδῶν, ἔκτισε Κερκύραν, ἐκβαλὼν τοὺς ἐνοικοῦντας Κόλχους. Οἱ δὲ, ἐκβληθέντες, εἰς τὴν ἡπειρον παρεγένοντο.

Ἐφύρηθεν. Ἐφύρα ἡ Κόρινθος, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέος θυγατρὸς. Εὐμηλος^e) δὲ [φησὶν], ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Σκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενόμενης Ἐπιμηθέως.

V. 1215. Νεσταίους τε. Τοὺς Νεσταίους Σκύλαξ

2) Νυσανίας P. a) εἰσόκε P. Vulgo Χερσικράτης. vid. Schol. ad
Bakchias P. c) μὲν om. P. In v. 1216. e) Σιμωνίδης P. mira
mutari vult Schaefer. d) Sic P. varietate.

φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. (Ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον.) Καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ' Γεωγραφουμένων φησί· Μετὰ Ἰλλυριοὺς Νεσταῖοι, καθ' οὓς νῆσος Φάρος, Φαρίων ἀποικος^f).

V. 1216. Ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος. Ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. Τίμαιος δέ φησι, μετὰ ἔτη ἑξακόσια τῶν Τρωϊκῶν Χερσικράτη^g), ἀπόγονον τῶν Βακχιαδῶν, εἴτε ἐκπεσόντα τῆς Κορίνθου, εἴτε καὶ ἐκόντα, ἀπελθεῖν διὰ ἀτιμίαν, καὶ κατωκηκέναι τὴν νῆσον. Κόλχοι δέ, διαβάντες εἰς τὴν πλησίον^h) νῆσον, μετὰ ταῦτα εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη ὁρμήσαντες, εἰς τε τοὺς Ἀβαντας καὶ Νεσταίους καὶ Ὠρικὸν ἀπακίσθησαν.

V. 1217. Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε. Τιμῶναξ ἐν πρώτῳ τῶν Σικελικῶν ἐν Κόλχοις φησὶν Ἰάσονα Μήδειαν γῆμαι, Αἰήτου αὐτῷ ἐγγυήσαντος. Ὁ δὲ αὐτός φησι· Δείκνυνται παρὰ τὸν παράπλου ἐνδον τοῦ Πόντου κῆποι τινὲς Ἰασόνιοιⁱ) καλούμενοι, καθ' ὧν τὴν ἀπόβασιν ἐποιήσατο· καὶ κατὰ τὴν Αἴαν γυμνάσια καὶ δίσκοι, καὶ τῆς Μηδείας θάλαμος, καθ' ὃν τότε ἐνυμφεύθη· καὶ πρὸς τῇ πόλει ἱερὸν ἰδρυμένον Ἰάσονος, καὶ πρὸς τούτοις ἱερὰ πολλὰ. Τίμαιος δέ, ἐν Κερκύρα λέγων γενέσθαι τοὺς γάμους, καὶ περὶ τῆς θυσίας ἱστορεῖ, ἔτι καὶ νῦν λέγων ἄγεσθαι αὐτὴν κατ' ἐνιαυτὸν, Μηδείας πρῶτον θυσιάσης ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ. Καὶ βωμοὺς δέ φησι μνημεῖα τῶν γάμων ἰδρύσασθαι, σύνεγγυς μὲν τῆς θαλάσσης, οὐ μακρὰν δὲ τῆς πόλεως. Ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν, Νυμφῶν· τὸν δέ, Νηρηϊδων. Ὁ γὰρ μὲν, Ἀπολλώνιος τὸν μὲν φησι Νυμφῶν εἶναι, τὸν βωμόν^k)· τὸν δέ, τῶν Μοιρῶν.

Θύη δὲ ἐπέτεια λέγει τὰς ἐνιαυσιαίους θυσίας.

V. 1218. Νομίοιο καθ' ἱερὸν. Διὰ τὸ κατὰ νόμον γενέσθαι τὴν κρίσιν τοῦ Ἀλκινόου, διὰ τοῦτο νομίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἰδρύσασθαι τὴν Μήδειαν.

V. 1235. Σύρτιν. Δύο εἰσὶν ἐν τῇ Λιβύῃ Σύρτις. Εἰς δὲ πηλώδεις. Γίνονται δὲ ἀμπώτεις εἰς αὐτάς. Καὶ ἐν τῷ Ὠκεανῷ εἰσὶ τόποι, ὅπου κατασύρονται οἱ πλέοντες, καὶ ἀπόλλυνται.

V. 1237. Τέναγος. Ὁ πηλώδης τόπος.

Μυιόεντα. Σύμφυτα.

[V. 1238. Κωφή δὲ ἡ ἀοίκητος διὰ τὸ πηλώδης εἶναι.]

V. 1239. Ἡερίη^l). Πᾶν τὸ πολὺ καὶ θαψιλὲς ἡερόεν λέγεται.

(V. 1243. Ἐνέωσε. Ὠθησε.

Τάχιστα. Γράφεται ἄγεσθαι.)

V. 1247. Ἀρδμόν. Ποτισμόν.

V. 1248. Πάτον. Περίπατον.

V. 1258. Διωλυγίης. Ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ διηκούσης.

V. 1260. Ἰθυνητήρ. Κυβερνήτης.

f) ἀποικία P. g) Χερσικράτην P. k) τῶν βωμῶν P. melius. l) P. h) ἀντιπέραν P. i) Ἰασώνιοι Ἡερί δὲ, ἥτοι ἀορασία, ἥτοι πολλὰ.

V. 1264. Τεναγώδεα. Πηλώδη. Τέναγος δέ ἐστι κυρίως γῆ ἐπιπόλαιον ὕδωρ ἔχουσα, ἢ πηλῶδες ὕδωρ.

V. 1279. Παχνώθη. Ἀντὶ τοῦ ἐπάγη. Ἐλυπήθη. Ὁ τρόπος ἐλλήπται ἀπὸ τῆς πάχνης.

V. 1284. Ἡ ὅταν αὐτόματα ξόανα. Ὅταν μέλλῃ τι συμβαίνειν χαλεπὸν, εἴωθε τὰ ἀγάλματα ἰδροῦν· ὥσπερ καὶ ἐν Θήβαις συνέβη, ὅτε συνίστατο ὁ περὶ Χαιρώνειαν πόλεμος Φιλίππῳ πρὸς Ἀθηναίους.

V. 1285. Καὶ μυκαὶ σηκοῖς. Καὶ ἦχοι ἐν τοῖς ναοῖς φαντασίαν ποιήσωσιν. Ἡ ὅταν μυκήσεις δοκῶσι γίνεσθαι περὶ τὰ ἀγάλματα, [τότε κακὸν σημαίνεται.]

V. 1297. Θυγατρί. Τῷ θυγατρὶ τὸ Αἰήταο σύναπτε, [ἴν' ἥ, ἐπὶ νόσφι δὲ καὶ χωρὶς αἱ κοῦραι ἀθρόαι παρεστενάχογτο τῇ θυγατρὶ τοῦ Αἰήτου.]

V. 1299. Χηραμοῦ. Χηραμὸς, κατάδυσις.

Ἀπτῆνες. Οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι.

V. 1300. Πακτωλοῖο. Πακτωλὸς, ποταμὸς Λυδίας, ὁ νῦν Χρυσορρόας λεγόμενος.

V. 1304. Ἰήλεμον. Ἀντὶ τοῦ θρηνον. Εἴρηται ἀπὸ Ἰαλέμου, τοῦ Μούσης παιδός.

V. 1305. Ἐλίασθεν. Ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον ἐνταῦθα.

V. 1309. Ἡρώσσαι. Προπερισπομένως Ἡρωδιανὸς ἐν δεκάτῳ^m) φησὶν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἡρωῖσαι. Τοῦ ἥρωος δὲ τὸ θηλυκὸν γίνεται ἡρώσσαι. Ἡ ἀντὶ τοῦ προῖνάςⁿ).

Τιμήοροι δέ, ἔδικοι καὶ ἔφοροι τῆς Λιβύης. Ἡ ἐν Λιβύῃ τιμώμεναι ἡρώϊναι.

V. 1310. Ἡμος ὅτ' ἐκ πατρός. Πρῶτος Στησίχορος ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηναῖν.

V. 1311. Τρίτωνος. Τρίτων, πόλις^o) Λιβύης. Ἔστι δὲ καὶ Βοιωτίας. Δοκεῖ δὲ ἡ Ἀθηναῖα παρὰ θατέρῳ αὐτῶν γεγενῆσθαι. Ἀφ' οὗ καὶ Τριτογένεια λέγεται. Οὕτω τινές. Οἱ δὲ, ἢ τὸ τρεῖν, ἤγουν τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις ποιούσα.

V. 1312. Θέρον. Ἐθερον, ἐθέρμαινον, καὶ ἔκαιον.

V. 1314. Πέπλον. Πέπλος κυρίως ἐπὶ γυναικῶν.

V. 1315. Παλιμπετές. Παλιγκινές. Εἰς τοῦπίσω παλιμπές.

V. 1317. Ἀτυζόμενον. Ἀτύζω. Παρὰ τὴν ἄτην γίνεαι ῥῆμα ἀτῶ, οὗ παράγωγον ἀτύω, ὡς ὀλῶ, ὀλύω καὶ ὀλλύω· πεσσεύσαντος δὲ τοῦ ζ, ἀτύζω, ὡς καὶ παρὰ τὸ ἀτίω ἀτίζω.

V. 1318. Ἀμηχανία. Ἀπορία.

V. 1322. Οἰοπόλοι. Περὶ τὰς οἷς πολοῦσαι.

Χθονίας δὲ αὐτὰς εἶπε, διὰ τὸ θυγατέρας εἶναι τῆς Λιβύης. οἱ δὲ αἱ ἐπιμηλίδες^p). Ἡ χθονίαί, γηγενεῖς.

n) ἐν τῷ ἰα P. itaque fort. ἐν- dum esse vidit Schaefer. p) ἐπι-
ατῶ legendum. n) ἡρωῖνας cor- μιλίδες P.
t Schaefer. o) ποταμὸς legen-

Αὐδ' ἤεσσαι δέ, αἱ εἰς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι.

Περὶ δὲ τῶν νυμφῶν μέμνηται Καλλίμαχος, οὕτω λέγων·

Δέσποιναι Λιβύης ἡρώϊδες, αἱ Νασαμώνων

αὐλιν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε,

μητέρα μοι ζώουσιν ὀφέλλετε.

V. 1327. Σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι. "Ἐδει εἰπεῖν ὑμετέρα. Λέγει δὲ τῇ νηϊ. Φέρει γὰρ αὐτοὺς ἐν τῷ κύτει, ὡς ἐν γαστρὶ μήτηρ.

(V. 1329. Ἀχαιῖδα. Ἀχαιῖδα λέγει ἢ τὴν Θεσσαλίαν, ἢ τὴν Ἑλλάδα. Βέλτιον δὲ, τὴν Θεσσαλίαν. Οἱ δὲ οἰκοῦντες Ἀχαιοὶ λέγονται. "Ὀμηρος").

Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον.

Εἶτα·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.)

V. 1333. Ἰλατ' ἐρημονόμοι. Ἰλάσθητε αἱ νεμόμεναι ἐν τῇ ἐρήμῳ.

V. 1339. Ὡρύεται. Ἀντὶ τοῦ βοᾷ. "Ἔστι δὲ τῆς τῶν λεόντων φωνῆς.

V. 1342. Βουπελάται. Οἱ βουκόλοι. Εἴρηται ἥτοι τοῦ π περισσεύοντος, βουελάται γὰρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι, ὃ καὶ βέλτιον.

V. 1348. Στέρφεσιν αἰγείοις. Τοῖς δέρμασιν. "Ἐνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. "Ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιούσι γράφειν μελανοστέρφων γένος, οὐχ, ὥς τινες, μελανοστέρωνων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. "Ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται.

V. 1366. Ἀμφιλαφής. Ἀντὶ τοῦ ποικίλος, ἢ μέγας). ἢ ἀμφοτέρωθεν θριξὶ στεγαζόμενος.

V. 1367. Νήχυτον. Πολύχυτον.

V. 1380. Ἐπήβολος. Ἐπιβάλλουσα, ἐπιτυχής.

V. 1381. Μουσάων ὅδε μῦθος. Καθὰ πέπλασται, φησὶν, Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπηρέτης τῶν Μουσῶν· ἐμπέπνευμαι γὰρ πρὸς αὐτῶν, ὥστε διηγῆσασθαι.

V. 1384. Θῖνας. Τοὺς τῆς ψάμμου σωρούς.

V. 1396. Ὡι ἐνὶ Λάδων. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν. Τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπέιληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι. Ἡσίοδος δὲ ἐκ Τυφῶνος φησὶν. Ἀγροίτας δὲ ἐν γ Λιβυκῶν φησὶ, μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾷ ὠνομάσθη· ἔχειν δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ὠνομάσθαι. Φερεκύδης ἐν δεκάτῳ τῆς Ἡρας γαμουμένης [τῷ Διϊ] φησὶ τὴν γῆν ἀναδοῦναι ἐν τῷ Ὠκεανῷ μῆλα χρυσᾷ, ἢ μηλέας χρυσοῦν καρπὸν φερούσας· φυλάττειν δὲ αὐτὰ δράκοντα τὸν Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν καὶ φωνὰς παντοίας. Καὶ οἱ αἱ νύμφαι αἱ Διὸς καὶ Θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν Ἥρι.

δανὸν ὑπέθεντο Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι, μαθεῖν παρὰ Νηρέως, ποῦ ἂν εἴη τὰ χρύσεια μῆλα. Λαβεῖν δὲ αὐτὸν βία, πρῶτον μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ· εἶτα ἐς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα, δηλῶσαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ταρτησσὸν, πορεύεται εἰς Λιβύην, ἔνθα ἀναιρεῖ Ἀνταῖον τὸν Ποσειδῶνος, ὕβριστὴν ὄντα. Εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Νεῖλον εἰς Μέμφιν, παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος· ὃν κτείνει, καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην, καὶ τοὺς ὀπάοντας, πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς, ἔνθα ἐξενοκτόνουν. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ διὰ τῶν ὁρῶν εἰς τὴν ἔξω Λιβύην, ἧς ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων ἀναιρεῖ, καθήρας δὲ τὴν Λιβύην, κατέβη ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω κειμένην· καὶ λαβὼν χρυσοῦν δέπας παρὰ Ἡλίου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς Πέργην διὰ τε τῆς ἔξω τῆς γῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ πλέων. Ἐπελθὼν δὲ παρὰ Προμηθεῖα, καὶ ὄφθεις ὑπ' αὐτοῦ, οἰκτεῖρει αὐτὸν ἰκετεύοντα· καὶ κτείνει τὸν αἰτὸν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἥπαρ ἤσθιε, τοξεύσας προσπετώμενον. Ἀντὶ δὲ τούτου Προμηθεὺς (μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται· ἐλθόντα δὲ) πρὸς Ἀτλαντα, κελεύειν ἐνέγκαι αὐτῷ· καὶ ἀντὶ τοῦ Ἀτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανὸν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων. Ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς Ἀτλαντα, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων, τρία λαβόντα, διηγησάμενος τὸν ἄθλον. Δοὺς δὲ Ἀτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθὼν τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποίσειν Εὐρύσθει, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι. Ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος, κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανὸν, (ἕως οὗ πῆραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται·) ὁ δὲ, καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν, ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἀτλαντι, ἀπέρχεται εἰς Μυκῆνας παρ' Εὐρύσθεα, καὶ δεικνύει αὐτῷ ταῦτα.

V. 1399. Ἑσπερίδες ποίπνυον. Ἀπὸ τοῦ ἐσπέρας ἐπιφαίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑπερίᾳ⁸⁾ κατοικεῖν. Ἦσαν δὲ Φόρκου καὶ Κητοῦς αἱ Ἑσπερίδες. Ἀπὸ μιᾶς δὲ αὐτῶν εἴρηται ἡ νῆσος, ἣν κατῴκει Γηρυονεὺς, ἔχων κύνα Ὀρθον¹⁾, ἀδελφὸν Κερβέρου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. Οἱ δὲ Ἀτλαντος λέγουσιν εἶναι τὸν κύνα.

V. 1401. Στύπος. Τὸ στέλεχος.

V. 1404. Χόλον. Ἀντὶ τοῦ τὴν χολήν. Ὅμηρος²⁾· χόλῳ³⁾ ἄρα σ' ἔτρεφε [μήτηρ].

V. 1405. Πυθόμενοις. Ἀντὶ τοῦ σηπομένοις. Καὶ τὸ ὕον ἐντεῦθεν φησὶ λέγεσθαι Μύκλος (ὁ Νεαπολίτης). Ἔστι γὰρ οὗτο σεσηπὸς αἷμα. Καὶ ἡ Πυθὼ δὲ, κατὰ τινας. Ἡ ἀπὸ τοῦ

8) ἐσπέρας P. 1) Ὀρθρον P. u) Π. XVI, 203. v) Sic P. Vulgo ἰλον P.

πνευστικῶς ^{w)} ἔχοντας ἐπὶ τοὺς χρησμοὺς ἔρχεσθαι. Ἡ καὶ ἀπὸ παιδὸς τινος Πυθικῆς, ἣ ὄνομα Πυθίς, θυγατρὸς Δελφοῦ.

V. 1409. Ἐσσυμένως ἐγένοντο. Διὰ τύπου σημαίνει, ὅπως ἀφανεῖς ἐγένοντο.

V. 1412. Εἴτ' οὖν οὐρανίαις. Τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ τῶν νυμφῶν αἱ μὲν εἰσιν οὐράναι· αἱ δὲ, ἐπίγειοι· αἱ δὲ, ποτάμιοι ^{x)}· αἱ δὲ, λιμναῖαι ^{y)}· αἱ δὲ θαλάσσιαι. Καὶ καθόλου δὲ τῶν νυμφῶν γένος ^{z)} εἰς πολλὰ διήρηται, ὥς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασιλήτης ^{a)} ἐν διακόσμοις ^{b)}.

V. 1415. Ἐνωπαδὶς. Κατ' ὅψιν, φανερώς.

V. 1418. Λωφήσομεν. Ἀντὶ τοῦ παύσομεν. Κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

V. 1421. Εἰλαπίνας, Τὰς θυλάκας λέγει.

V. 1422. Ἀδινῇ ὀπί. Ἀδινῇν ὅπα τὴν ἀσθενῇ, διὰ τὴν δίψαν.

V. 1433. Κύντατος. Ὁ χειριστος καὶ ἔσχατος ^{o)}.

V. 1442. Πάιφασσε. Ἐψηλάφα. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐφέρετο.

V. 1452. Χηραμόν. Χηραμός, ἡ τῶν μυρμήκων κατὰ δυσίς.

V. 1453. Γειομόροι. Οἱ περὶ τὴν γῆν κακοπαθοῦντες.

V. 1454. Λίβα. Λέγει τὴν σταγόνα. Ἡ εὐθεία λὶψ, ἀρσενικῶς ^{d)}. [Ὁ δὲ λὶψ τὸν ἀπὸ Ἀφρικῆς πνέοντα ἄνεμον σημαίνει.]

V. 1460. Δήοιμεν. Εὐροιμεν.

V. 1463. Ἐπηλίνδετο ^{e)}. Ἐκεκάλυπτο.

V. 1470. Εἰλατίδην Πολύφημον. Πολύφημος ἐν Μυσίᾳ καταλειφθεὶς ἔκτισε πόλιν Κίον, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. Μαχόμενος πρὸς Χάλυβας οὗτος ἐτελεύτησεν, ὥς φησι Νυμφόδωρος. Ὅτι δὲ τὴν Κίον ἔκτισεν, εἶρηκεν αὐτὸ Χάρις ^{f)} ἐν πρώτῳ χρόνῳ ^{g)}.

V. 1471. Οὐ ἔθεν ἑαυτοῦ.

V. 1487. Αὐλείτης. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως. Ὁ ἄγροικος. Ἔστι δὲ παρὰ τὴν αὐλὴν τὸ ὄνομα.

V. 1490. Λυκωρεῖοιο. Ἀντὶ τοῦ Δελφικοῦ. Οἱ γὰρ Δελφοὶ τοπρῶτον Λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο ἀπὸ τινος κώμης Λυκωρείας.

V. 149. Κῦμα. Ἀντὶ τοῦ κύημα, κατὰ συγκοπὴν.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ Κρητικῶν τῇ Ἀκακαλλίδι ^{h)} συνελθεῖν φησὶ τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα· καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ. Τὸν δὲ Ἀκακαλλίδος υἱὸν Ἀμφίθεμιν καὶ Γαράμαντα κληθῆναι φησὶν. Ἀδελφον δὲ, πότερον ἀπὸ τοῦ Γαρά-

w) Sic P. Vulgo πνευστικῶς. x) rigit Schaefer. d) Leg. θηλυκῶς. ἐπιποτάμιοι. P. y) λημνιάδες P. e) ἐπηλίνδετο P. recte. f) Χάρης z) ὄνομα P. a) Leg. Φασηλίτης. P. Fortasse Χάραξ. g) Χρονίων b) Διακόσμφ P. c) αἰσχιστος cor- P. h) Κακαλλίδι P. et sic deinde.

μάντος τούτου οἱ ἐν τῇ Λιβύῃ Γαράμαντες ὠνομάσθησαν, ἢ οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔθνους. "Εστὶ δὲ καὶ ναὸς παρ' αὐτοῖς, καὶ Γαράμας, * μνημονεύει τοῦ ἔθνους ¹).

V. 1515. Γοργόνος ἀρτίτομον. Περσέως (ἐν Σερίφῳ μετὰ τῆς μητρὸς) διάγοντος παρὰ Δίκτυϊ, καὶ ἠβήσαντος, Πολυδέκτης ὁ Δίκτυος ὁμομήτριος ἀδελφός, βασιλεὺς Σερίφου τυγχάνων, ἰδὼν τὴν Δανάην, ἠρώσθη αὐτῆς, ἠπόρει δὲ συγκοιμηθῆναι· καὶ παρασκευάσας ἄριστον, ἐκάλει ἄλλους τε πολλοὺς καὶ αὐτὸν Περσέα. Περσέως δὲ πυθομένου, ἐπὶ τίνι ὁ ἔρανος εὐωχεῖται, τοῦ δὲ φήσαντος, ἐπὶ ἵππῳ, Περσεὺς εἶπεν, ἐπὶ τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῇ. Μετὰ δὲ τὸν ἔρανον τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, ὅτε οἱ ἄλλοι ἐρανισταὶ τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον, καὶ Περσεὺς. Ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο, ἀπῆται δὲ τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν· εἰ μὴ κομίση, τὴν μητέρα αὐτοῦ λήψεσθαι ἔφη. Ὁ δὲ ἀνίαθεις ἀπέρχεται, ὀλοφυρόμενος τὴν συμφορὰν, εἰς τὸ ἔσχατον τῆς νήσου. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ ὀφθεις, καὶ πεῦσιν αὐτῷ προσαγαγὼν, μανθάνει τὴν αἰτίαν τοῦ θρήνου. Ὁ δὲ ἡγεῖται, θαρσύνει εἰπών. Καὶ πρῶτον μὲν ἡγεῖται αὐτῷ πρὸς τὰς τοῦ Φόρκου γράϊας, Περφορηδῶ ^k) καὶ Ἐντῶ καὶ Ἰαινῶ, Ἀθηναῖς φρασάσης. Καὶ αὐτῶν μὲν ὑφαιρεῖται τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα, ὀρεγουσῶν ἀλλήλαις· αἱ δὲ, αἰσθανόμεναι, βοῶσι, καὶ ἱκετεύουσι τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα ἀποδοῦναι. Ἐνὶ γὰρ αἱ τρεῖς ἐκ διαδοχῆς ἐκέχρητο. Ὁ δὲ Περσεὺς αὐτὸν ἔχειν ἔφη, καὶ ἀποδώσειν, εἰ μὴ αὐτῷ ὑποδείξωσι τὰς νύμφας, αἷ ἔχουσι τὴν αἶδος κυνῆν, καὶ τὰ πέδιλα τὰ ὑπόπτερα, καὶ τὴν κίβησιν. Αἱ δὲ αὐτῷ φράζουσι. Καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδίδωσι. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰς νύμφας σὺν Ἑρμῇ, αἰτήσας τε καὶ λαβὼν ὑποδεσμεῖται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα, καὶ τὴν κίβησιν περιβάλλει κατὰ τῶν ὤμων, καὶ τὴν αἶδος κυνῆν τῇ κεφαλῇ περιτίθησιν. Εἴτα ἔρχεται πετώμενος κατὰ τὸν Ὠκεανὸν καὶ τὰς Γοργόνας, συνεπομένων αὐτῷ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀθηναῖς. Ταύτας δὲ κοιμωμένας εὗρίσκει. Ὑποτίθενται δὲ αὐτῷ οὗτοι οἱ θεοὶ, ὅπως χρηὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπεστραμμένον· καὶ δεικνύουσιν ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν Μέδουσαν, ἢ μόνη ἢν θνητῇ τῶν Γοργόνων. Ὁ δὲ, πλησίον γενόμενος, [ἀπεστραμμένον, ἵνα μὴ ἀπολιθωθῇ ἰδὼν αὐτὰς, καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ὁρῶν τὴν Μέδουσαν κατ' ἀνάκλασιν,] ἀποτέμνει τῇ ἄρπῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐνθεις εἰς τὴν κίβησιν φεύγει. Αἱ δὲ αἰσθόμεναι διώκουσιν· οὐχ ὁρῶσι μέντοι αὐτὸν διὰ τὴν αἶδος κυνῆν. Περσεὺς δὲ εἰς Σέριφον γενόμενος, ἔρχεται παρὰ Πολυδέκτην, καὶ κελεύει συναθροῖσαι τὸν λαόν, ὅπως δείξῃ αὐτοῖς τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν, εἰδὼς, ὅτι ἰδόντες ἀπολιθωθήσονται. Ὁ δὲ Πολυδέκτης, ἀολλίσας τὸν ὄχλον, κελεύει αὐτὸν δεικνύειν. Ὁ δὲ ἀποτρεφόμενος ἐξαίρει ἐκ τῆς κιβήσεως καὶ δείκνυσιν. Οἱ δὲ ἰδόντες, λίθοι ἐγένοντο. Ἡ δὲ Ἀθηναῖα παρὰ Περσέως λαβοῦσα τὴν κεφα-

i) Εὐσεβεῖς δὲ οἱ Γαράμαντες αἱ ναοὶ ἐν αὐτοῖς ἱδρύνται, ὥς ἄλλοι τε καὶ Γαράμας ἱστορεῖ P.

quae et ipsa corrupta sunt. k) Περφορηδῶ P.

λήν, ἐντίθησιν εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα. Τὴν δὲ κίβησιν Ἑρμῇ ἀποδίδωσι, καὶ τὰ πέδιλα, καὶ τὴν κυνὴν ταῖς νύμφαις. Ἱστορεῖ Φερικύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. "Ἄλλοι δέ φασι, τὸν Περσέα, καρατομήσαντα τὴν Γοργόνα, ὑπὲρ τῆς Λιβύης πετασθῆναι· ἐκ δὲ τῶν κατενεχθέντων¹⁾ σταγόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία [πολλὰ καὶ δεινὰ]. Διὸ καὶ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶπε. Τὸ αὐτό φησι καὶ Ἀλέξανδρος.

[V. 1523. Τὸ δὲ ὑπέρβιον ἀντὶ τοῦ ὑπερβίως καὶ χαλεπῶς κεῖται, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρροήματος. Γράφεται δὲ καὶ, ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν.]

V. 1532. sq. Χαλκείησι μακέλησιν. Τοῖς χαλκείοις σκαφίοις ἐλάχαινον, ὃ ἐστὶν ἔσκαπτον. Μάκελλα, δίκελλα.

V. 1536. Εὐκτερέων ἴσχοντα. Ἀντὶ τοῦ λαβόντα [Κτέρεα].

Χυτὴν δὲ Ὀμηρικῶς τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένην γῆν.

V. 1537. Πρήσσοντος. Φυσῶντος^{m)}.

V. 1543. Ῥοίζω. Ἀντὶ τοῦ μετὰ συριγμοῦ.

V. 1544. Σπινθάρυγεςⁿ⁾. Αἱ [σπινθήρες καὶ] λαμπηδόνες.

V. 1545. Ῥωχμοῖο. Ῥωχμοὶ εἰσιν αἱ κατὰ τὴν γῆν ῥήξεις.

V. 1549. Μείλια. Τὰ ἐκμειλίξασθαι δυνάμενα δῶρα, τὰ ἱλαστήρια.

V. 1551. Τρίτων δ' αἰζηῶ. Καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαῖς, ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ, τὴν τοῦ Τρίτωνος ἐπιφάνειαν λέγει. "Ἔστι δὲ παρὰ τοῖς γεγραφόσι τὰ περὶ Κύπρου καὶ Λιβύης.

V. 1558. Ἐπιῖστορα. Ἀντὶ τοῦ κριτὴν, ἐπιμελητὴν, ἐπίσκοπον. "Ὅταν δὲ Ὀμηρος (περὶ Ἀγαμέμνονος) λέγῃ^{o)}.

"Ἱστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα —
τὸν καὶ μάρτυρα συνθηκοφύλακα σημαίνει.

V. 1561. Εὐρύπυλον Λιβύης. Εὐρύπυλος, Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἀτλαντος, βασιλεὺς δὲ Κυρήνης. Φύλαρχος δὲ ἐν ἐβδόμῳ Εὐρυτον αὐτὸν καλεῖ, καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀναγράφει Λυκάονα. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυρήνης τῆς Ὑψέως^{p)} μετ' αὐτὸν βασιλεῦσαι φησὶ Λιβύης Κυρήνην τὴν Ὑψέως. Μνημονεύει τοῦ Εὐρυπύλου καὶ Καλλίμαχος, λέγων·

— — βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο,
περὶ Κυρήνης ποιούμενος τὸν λόγον.

[Τὸ δὲ θηροτρόφῳ γράφεται καὶ μηλοτρόφῳ.]

V. 1562. Προφρων δ' ὑπερέσχεθε [ἀντὶ τοῦ προφρόνως ἐδέξατο.] Τὸν Εὐφημον ἐποίησε δεχόμενον τὴν βῶλον δι' οἰκειότητα, ἐπεὶ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ. Καὶ Εὐρύπυλος δὲ οὗτος, οὐ εἰς τὴν χώραν παρεγένοντο, Ποσειδῶνος

1) κατενεχθεισῶν P. recte. m) Πρόσειν δὲ ἐστὶ τὸ φυσᾶν. P.
n) σπινθάριγγες P. o) Il. XXIII,

486. p) Vocabula τῆς Ὑψέως delenda videntur.

q) ἱστορεῖται περὶ τῆς ἱστορίας.

ἐστὶν υἱός. Λέγεται δὲ καὶ παρὰ Πινδάρῳ, ὅτι ἐδέξατο τὴν βῶλον ὁ Εὐφημος.

V. 1563. Παραβλήδην. (Παλαμήδης,) ἐξ ἀντιβολῆς. Ἡ παραλογιστικῶς. Νῦν δὲ ἐξ ἀποκρίσεως.

V. 1564. Ἀτθίδα. (Γράφεται Ἀπίδα, καὶ πέλαγος Μινώϊον.) Ἀπὶς, νῆσος κειμένη πρὸ τῆς Κρήτης. Μινώϊον δὲ πέλαγος, πρὸ τῆς Κρήτης. Αὕτη γὰρ Μίνως ἦν βασιλεία. Ἡ ἐπεὶ θαλαττοκρατῶν ὑφ' αὐτὸν τὰς νήσους ἐποίησε. Μετὰ δὲ τὸ Κρητικόν, τὸ Αἰγύπτιον ^{γ)}.

V. 1569. Χεῦμα δι' ἡπείρου βεβαρημένοι. Ἀδελον, πότερον κατὰ τὸ κοινὸν ἡπείρου εἶρηκε τὴν γῆν· ἢ ὅτι πᾶσα ἡ οἰκουμένη εἰς ἡπείρους τρεῖς διήρηται, Ἀσίαν, Εὐρώπην, Λιβύην. Ἡ δὲ Αἴγυπτος κατὰ μὲν τινὰς τῆς Ἀσίας ἐστὶ, κατὰ δὲ τινὰς τῆς Λιβύης.

V. 1571. Ἀπωθεν. Ἀπὸ διαστήματος.

V. 1573. Διήλυσιν. Ἡ διεξέλευσις καὶ ἔξοδος.

V. 1575. Φρίσσουσι. Ἀντὶ τοῦ, εἰς ὕψος αἵρονται.

V. 1581. Περιῶρήδην. Τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ.

V. 1589. Εἶσατο. Ὁρμήσεν.

V. 1599. Ἀλοσύδναι. Θαλάσσιαι. Ἀπὸ τοῦ ἐν ἀλὶ δύνειν, ὅ ἐστιν, ἐν τῇ θαλάσῃ ὀρμαῖν.

V. 1608. Ὀδακτάζοντι. Δάκνουντι.

V. 1609. Ὀλκήϊον. Τὸ κάτω τοῦ πλοίου ξύλον, τὸ πρὸς τῇ τρύπιδι, οὗ ἡ ναὺς ἔλκεται· ὃ πῆγνυται πρῶτον ἐπὶ γῆς, κατασκευαζομένου πλοίου.

V. 1613. Δικραῖρα οἶ. Διπλῇ. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Τρίτωνος οὐρά, διηρημένη εἰς δύο. Ἐτεμνε δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ὕδατος ταῖς ἀκάνθαις, αἵτινες κάτωθεν ἐπὶ τοῖς κέντροις τοῖς σκαμβοῖς ἐδιχάζοντο, ὅμοιαι οὖσαι τοῖς τῆς σελήνης κέρασιν, ἅτινα ἡμικυκλίᾳ ἐστὶ. Τοιούτῳ δὲ σχήματι καὶ τὰ ἄκρα τῆς οὐράς τῶν ἰχθύων ἐστὶν ἡμικυκλίῳ.

V. 1614. Κήτεος ἀλκαίη. Ἀλκαίη ^{γ)} λέγεται κυρίως τῇ τοῦ λέοντος οὐρᾷ, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. Καὶ ὁ ποιητής ^{δ)}.

Οὐρῇ μὲν πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται.

Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυθῶν ^{ε)} τέθεικεν· ἀλκαίας ἀφύσσα ^{β)}. Ἡ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν, ἢ εἰς ἀλκὴν παρορμῶσα. Ὡς περ καὶ οὐρὰ παρὰ τὸ οὐρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. Ἡ διὰ τὸ ὀρίνειν ἑαυτὰ τὰ ζῶα τῇ οὐρᾷ, ὡς ὁ λέων, καὶ ὁ παῦρος, καὶ ὁ κύων, καὶ τὰ λοιπά. Κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία λέγεται. Ἐν δὲ τῷ κωμικῷ Λεξικῷ οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοῦς καὶ τῶν ἐμφερῶν, ὅσα ὥς περ ἀλεξητηρίῳ τῇ οὐρᾷ χρῆται.

γ) θαλάσσιον P. ρ) ὀλκαία P. σ) II. XX, 170. τ) μηρῶν P.
 υ) ὀλκαίας ἀφάσων P.

V. 1619. Τέρας. Τὸν Τρίτωνα λέγει τέρας, ἐπεὶ τὰ μὲν ἀνδρὸς ἔχει, τὰ δὲ κήτους.

V. 1620. Ἀργῶός τε λιμήν. Παρὰ τῇ Τριτωνίδι λίμνῃ ἔστιν, Ἀργῶος καλούμενος.

V. 1629. sq. Ἀστὴρ αὐλῖος. Αὐλίον ἀστέρα τὸν Ἑσπερον λέγει, ἢ παρὰ τὸ αὐλίζεσθαι, ὃ ἔστι κοιμᾶσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρίβειν, καθ' ἣν ὥραν ὁ Ἑσπερος ἀνατέλλει.

V. 1633. Ἐπερρώοντο. Ἐρρωμένως ἤλαννον.

V. 1636. Κάρπαθος. Κάρπαθος νῆσός ἐστι τῶν Σποράδων, πλησίον τῆς Κῷ, περὶ ἧς Ὅμηρος [ἐν νεῶν καταλόγῳ] εἶρηκε

[Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον] Κάρπαθόν τε Κάσον ^{ν)} τε καὶ Κῶν [Εὐρυπύλοιο πόλιν.]

Ἄλλοι πλησίον Κρήτης αὐτὴν εἶναι λέγουσιν.

V. 1638. Τάλως. Ὁ Τάλως ἦν τοῦ γένους ἐκείνου τοῦ χαλκοῦ. Ὅλος δὲ ὢν καλκοῦς, ἐπὶ τοῦ σφυροῦ σύριγγα εἶχεν ὑμένι περιεχομένην. Σύριγξ δὲ λέγεται ἡ περόνη. Ὅτι δὲ εἴμαρτο αὐτῷ τελευτῆσαι, ῥαγείσης τῆς σύριγγος, λέγει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τάλῳ.

V. 1640. Ἐπιωγήν. Σκέπην, ἵφ' ἧς ὁ ἄνεμος ἄγνυται.

V. 1659. Ἵπ' ἐκ βελέων. Ἦγουν τῶν πετρῶν. Καὶ γὰρ Ὅμηρος βέλος εἶρηκε τὴν πέτραν τὴν ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος βληθεῖσαν. καὶ πᾶν τὸ πεμπόμενον [βέλος] φησὶν.

V. 1661. Ἀνωῖστος. Ἀγνώστως, ἢ ἐξαίφνης.

V. 1667. Ἐπὶ ζωοῖσιν. Διὰ τῶν φαρμάκων τοῖς ζωοῖσιν ἐπάγονται.

V. 1672. Δείκηλα ^{x)}). Εἶδωλα, φαντάσματα.

V. 1673. Ἄηται. Φέρεται. Κεκίνηται.

V. 1677. Βρίμη. Τῇ ἰσχύϊ. Παρὰ δὲ τὸ βρι πέπτωκε δῆμα τὸ βρίθω· οὗ ὁ μέλλων βρίσω ^{y)}· καὶ δηματικὸν ὄνομα βρίμη. Τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ὀνόματα, ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, βαρύνεται. οἷον κρήνη ^{z)}), φήμη, κνήμη· πλὴν τοῦ τιμῆ. Τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἕτερον σύμφωνον ὀξύνεται, οἷον γραμμῆ.

V. 1679. Πετραίω στόνυχι. Στόνυξ ἐστὶ κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξύ λήγον.

V. 1693. Σαλμωνίδος ἄκρης. Σαλμωνίς καὶ Σαλμώνιον, ἀκρωτήριον Κρήτης.

V. 1695. Κατουλάδα. Σκοτεινὴ νύξ κατουλάς καλεῖται, παρὰ τὸ ὀλοόν. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπάκτῳ ^{a)}· νυκτὶ κατουλάδι.

V. 1698. Μυχάτων. Ἑσχάτων.

V. 1700. Ἡεῖδειν. Ἀντὶ τοῦ εἶδεν.

V. 1707. Ἀριήκοος. Λίαν ἐπήκοος.

Μελάντιοι δὲ εἰσι δύο σκόπελοι πρὸς τῇ Θήρᾳ, οὕτως ὀνομαζόμενοι ἀπὸ Μέλαντος, τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν; (τὴν προσγορίαν ἔχοντες.)

v) II. II, 676. w) Θάσον P. σων P. z) κρήμη P. a) Leg. x) Δίκηλα P. y) καὶ ὄνομα Βρί- Ναυπλίω.

V. 1711. Σποράδων βαιή. Νῆσος βαιή, ἡ Ἀνάφη κληθεῖσα, πλησίον Θήρας.

V. 1712. Νῆσος Ἰδεῖν. Νῆσος ἡ Ἰππουρίς, πλησίον Θήρας. Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Τιμοσθένης, καὶ Πυθαίνετος ἐν πρώτῳ περὶ Αἰγίνης.

V. 1725. Ἐπεστοβέεσκον^{b)} ἔπεσσιν. Ἐλοιδοροῦντο, ὕβριζον.

V. 1733. Ἀζόμενος Μάλης νῖα κλυτόν. Τὸν Ἑρμῆν φησὶν ἐξιλάσασθαι τὸν Εὐφῆμον διὰ τὸ θεάσασθαι ὄνειρον. Οὗτος γὰρ ἐπὶ τῶν ὁμείρων ὁ θεός. Τοὺς γὰρ ὁνείρους Ἑρμῆ ἀνατιθέασιν.

V. 1734. Βῶλαξ ἐπιμάστιος. Ἡ τοῦ Τρίτωνος βῶλος ἐπὶ τῶν μαστῶν. Δαίμονα γὰρ τοῦτον εἶπεν.

[V. 1748. Περμπάξειν δέ ἐστι τὸ ἀναλογίζεσθαι.]

V. 1750. Βῶλακα γὰρ τεύξουσι. Εὐφῆμος ὥκει τὴν Λακωνικὴν παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Εἰς δέ τις αὐτοῦ τῶν ἀπογόνων Σήσαμος ἀπώκισε Θήραν. Οὗ ἀπόγονος γέγονεν Ἀριστοτέλης, ὃς τῆς περὶ Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο. Ἰστορεῖται ταῦτα παρὰ Πινδάρῳ^{c)} ἐν Πυθιονίκαϊς· ἐπιμελέστερον δὲ παρὰ Θεοχρήστῳ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, καὶ παρὰ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ [περὶ] Κυρήνης. Λέγει δὲ τὴν Θήραν, ὡς ἐκ τῆς τότε ριφείσης βῶλου, γεγεννημένης ἐν αὐξήσει καὶ ἀναπεφυκυίας ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ Πίνδαρος μὲν τακῆναι φησὶ τὴν βῶλον, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Θήραν νῆσον διαρῥυῆναι, ἐπιλαθομένων τῶν θεραπόντων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐκουσίως φησὶ τὸν Εὐφῆμον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν βῶλον βαλεῖν, συμβουλίᾳ Ἰάσονος.

V. 1760. Ἐξελαθέντες. Ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἀπῆλθον εἰς Σπάρτην ἔποικοι.

V. 1763. Καλλίστην ἐπὶ νῆσον. Ἠλλαξε δὲ τὸ ὄνομα ἡ Καλλίστη νῆσος, καὶ ὠνομάσθη Θήρα, ἀπὸ Θήρα, υἱοῦ Αὐτεσίωνος, ἐκεῖ ἀπὸ Σπάρτης ἀποικίαν ποιήσαντος καὶ μέναντος.

V. 1764. Ἐξ ἔθεν. Ἀπὸ Εὐφῆμου γενόμενος καὶ αὐτὸς καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς Λιβύην τὴν ἀποικίαν ἡγάγοντο. Ἦν δὲ ὁ Θήρας ἀπὸ Οἰδίποδος ἔχων τὸ γένος. Αὐτεσίωνος γὰρ ἦν, τοῦ Τισαμενοῦ, τοῦ Θερσάνδρου, τοῦ Πολυνείκου, τοῦ Οἰδίποδος. Συνηκολούθησαν δὲ εἰς τὴν ἀποικίαν τῷ Θήρα καὶ Λήμνιοι, ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἐκ τῆς Λήμνου.

V. 1765. Ἀπτερέως. Τάχιστα.

V. 1767. Ἵδρείης πέρι. Ἵδρείαν, τὴν ὕδρευσιν.

V. 1768. Φθαίη. Προφθάσοι. Δηλονότι πρῶτος λάβοι, ἢ ὕδρεύσοι.

(V. 1776. Ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμιν ἄεθλος. Ἐπεὶ ὕδεις ὑμῖν ἕτερος ἄθλος καὶ ἀγὼν ἀναχωρήσασιν ἀπὸ τῆς Αἰγίνης ἔγουνεν, ἕως οὗ ἐπανήλθετε. Ἀλλ' οὔτε σφοδροὶ ἄνεμοι ἐκινήθησαν καὶ ἔπνευσαν· ἀλλ' ἥσυχοι παραπλεύσαντες τὴν τε Ἀττικὴν καὶ

b) ἐπεστομέεσκον P. c) Τιμάνδρῳ P.

τὴν Αὐλίδα, τὴν Εὐβοίαν καὶ τὰς πόλεις τῶν Λοκρῶν, χαριέντως καὶ εὐγαλήνως εἰς τοὺς λιμένας τῶν Παγασῶν εἰσῆλθετε, ὅθεν καὶ ἀπεπλεύσατε ἀπιόντες ἐπὶ Σκυθίαν διὰ τὸ χρυσοῦν δέρας.)

V. 1778. Ἐριωλαί. Αἱ τῶν μεγάλων ἀνέμων καταιγίδες καὶ συστροφαί.

V. 1779. Παρά τ' Αὐλίδα. Ἡ Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας καταντικρὺ τῆς Εὐβοίας κειμένη.

V. 1780. Ὀπούντιά τ' ἄστυα [τὰ τῶν Λοκρῶν λέγει,] τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀποῦντος ποτὲ ἐχόμενα, τοῦ Διὸς υἱοῦ καὶ Πρωτογενείας· οὗ καὶ ἡ πόλις ἐπώνυμος [Λοκρικὴ, ἢ τοῦ Πατρόκλου πατρίς.] Ὀποῦς δὲ, καὶ ποταμὸς Λοκρίδος.

V. 1781. Ἀκτὰς Παγασηΐδας. Εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν Παγασῶν (εἰσῆλθετε, ὅθεν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπεπλεύσατε.) [Παγασαὶ πόλις Μαγνησίας.

“Ὅθεν οὖν ἀνήχθησαν τὴν ἀρχὴν οἱ ἥρωες εἰς Σκυθίαν ἐπὶ τὸ δέρος ἀποπλεύσαντες, ἐκεῖσε ὥσπερ διὰ τινος κύκλου κατήχθησαν ἐπανελθόντες.]

INDEX VERBORUM.

- Α** II, 244.
 Ἀάτος II, 77.
 Ἀαγής. ἀαγής III, 1251.
 Ἀάομαι. Ἀασάμην I, 1333. II, 313.
 623. ἀάσθην IV, 413. ἀάσθη IV, 817. 1080.
 Ἀατος I, 459.
 Ἀβαντες. Ἀβάντων IV, 1214.
 Ἀβαντιάδης I, 78. II, 824. Ἀβαν-
 τιάδαο II, 855. Ἀβαντιάδην II, 815.
 Ἀβαντίς. Ἀβαντίδος IV, 1135.
 Ἀβαρνίς. Ἀβαρνίδος I, 932.
 Ἀβας. Ἀβαντός I, 142.
 Ἀβλής. ἀβλήτα III, 279.
 Ἀβληχερός. ἀβληχεῶ II, 205.
 Ἀβολέω. ἀβόλησαν II, 770. ἀβολή-
 σομεν III, 1145.
 Ἀβρομος. ἄβρομον IV, 153.
 Ἀβυδος. Ἀβύδω I, 931.
 Ἀγαθός. ἀγαθοῦ I, 96. ἀγαθόν III, 421. 1086.
 Ἀγαίομαι. ἀγαιόμενος I, 899.
 Ἀγάλλομαι. ἀγαλλόμενος I, 973.
 ἀγαλλομένη III, 1016.
 Ἀγαμαι. ἀγάσαιτο I, 141.
 Ἀγαμήστωρ. Ἀγαμήστορα II, 850.
 Ἀγανός. ἀγανῇ III, 396. ἀγανῆν
IV, 536. ἀγανολ III, 936. ἀγα-
 νοῖσι III, 78. 148. 1145. ἀγα-
 νῇσι I, 917. III, 1007. IV, 994.
 Ἀγανόφρων. ἀγανόφρονος IV, 809.
 Ἀγαπάζω. ἀγάπαζον IV, 1291.
 ἀγαπάξω IV, 417.
 Ἀγαπάω. ἀγάπησα IV, 791.
 Ἀγανός. ἀγανου I, 186. II, 955.
IV, 868.
 Ἀγγέλλω. ἀγγελέοντες II, 136. ἡγ-
 γειλε III, 668. ἀγγέλκειν IV, 1122.
 Ἀγγελία. ἀγγελίη II, 438. ἀγγελίην
IV, 779. 1126. ἀγγελίας I, 642.
 Ἀγγελος III, 1112. ἀγγελον I, 701.
III, 587. 1121.
 Ἀγγουρον IV, 323. Ἀγγούρον IV, 324.
- Ἀγείρω. ἄγειρον II, 186. ἀγείρας
II, 522. IV, 548. ἀγείραις I, 893.
 ἀγέρονται III, 895. ἀγέροντο I, 261.
IV, 214. ἄγεσθαι III, 356.
 ἀγειρομένων I, 124. ἀγειράμενος
IV, 1335. ἀγρόμενοι II, 757. ἀγρό-
 μεναι III, 882.
 Ἀγέλη. ἀγέλης I, 1267.
 Ἀγεληδόν I, 1050. IV, 934.
 Ἀγέληθεν I, 356. 406.
 Ἀγέραςτος. ἀγέραςτον III, 65.
 Ἀγερέθω. ἡγερέθεσθε II, 632. ἡγε-
 ρέθοντο I, 86. 228. 320. 655. II, 206.
 450. IV, 1344.
 Ἀγή. ἀγῆς IV, 941. ἀγῆ I, 554.
 Ἀγνηορίδης II, 178. 240. 426. 490.
 618. III, 943. 1186. Ἀγνηορίδαο
II, 293.
 Ἀγνηορίη. ἀγνηορίης II, 150. ἀγνη-
 νορίη II, 481.
 Ἀγῆνωρ II, 237. ἀγῆνωρος II, 2.
 Ἀγητός. ἀγητή I, 284.
 Ἀγινέω. ἀγίνεον I, 613.
 Ἅγιος. ἀγίας II, 908.
 Ἀγκαῖος I, 164. 188. 426. 429. 531.
II, 118. 894. 1276. IV, 1260.
 Ἀγκαίω I, 398. II, 865. 898,
IV, 210.
 Ἀγκαλῖς. ἀγκαλίδεσσιν IV, 137.
 Ἀγκάς I, 276.
 Ἀγκοῖνη. ἀγκοῖνησι II, 954.
 Ἀγκύλος, ἀγκύλον III, 157. ἀγκύλα
II, 1044.
 Ἀγκών II, 369. ἀγκῶνος IV, 1583.
 1626. ἀγκῶνα I, 1239. II, 560.
IV, 311. 1625.
 Ἀγλαΐη III, 786. ἀγλαΐη I, 252.
 ἀγλαΐην I, 287. II, 1074. IV, 1027.
 1191. ἀγλαΐαι IV, 358.
 ἀγλαΐησιν II, 447. ἀγλαΐας IV, 1041.
 Ἀγλαός. ἀγλαόν I, 696. III, 1098.
IV, 1493. 1714. 1749. ἀγλαά I, 417.
 785.
 Ἀγνιάδης I, 105. Ἀγνιάδαο I, 560.
II, 557. Ἀγνιάδην I, 1296. II, 854.

- Ἀγνίζω. ἤγνισαν II, 924.
 Ἀγνυμι. ἄξεν I, 1168. ἄξαι III, 96. ἔαξε II, 1110. ἔαγη III, 954. ἀγνυμένοις I, 757. ἀγνύμεναι III, 1334.
 Ἀγονος. ἄγονοι I, 684.
 Ἀγοράομαι. ἡγορόωντο II, 1226. III, 168.
 Ἀγορεύω II, 389. III, 1097. ἀγορεύεις II, 23. 633. III, 168. 401. 711. IV, 1101. ἀγόρευον I, 260. II, 448. ἀγόρευες IV, 358. ἀγόρευεν I, 350. 656. 1106. II, 149. III, 544. 567. IV, 756. 845. ἀγόρευσε I, 475. 847. II, 879. III, 83. 458. IV, 256. 1260. 1653. ἀγόρευε (imper.) III, 982. 1108. ἀγορεύειν I, 649. ἀγορεύσαι I, 670. III, 1012.
 Ἀγορῇ I, 697. ἀγορῇ I, 673. 819. II, 1021. ἀγορῆν I, 654, 708. III, 576. IV, 214. ἀγορῆνδε I, 328. ἀγορῇσι I, 128.
 Ἀγορῆθεν I, 877.
 Ἀγός III, 203. 338. 1244.
 Ἀγοστός. ἀγοστῶ III, 1394. IV, 1734. ἀγοστὸν III, 120.
 Ἀγρα. ἄγρης II, 278. ἄγρην II, 696.
 Ἀγραυλος. ἀγραύλοιο I, 575. ἀγραυλοὶ IV, 317. 1341. ἀγραύλοισιν IV, 551.
 Ἀγρει I, 487.
 Ἀγρεύς. Ἀγρέα II, 507.
 Ἀγρηθεν II, 938.
 Ἀγριάς. ἀγριάδος I, 28.
 Ἀγριοῦς. I, 1244. II, 19. ἄγριον IV, 444. 513. 947. ἄγριοι I, 942.
 Ἀγρόθεν I, 1172.
 Ἀγροιώτης. ἀγροιώται IV, 1183.
 Ἀγρότεροι IV, 488. ἀγροτέρων II, 694.
 Ἀγρότης. ἀγρόται IV, 110.
 Ἀγρότις. ἀγρότιν II, 509.
 Ἀγρώστης. ἀγρώσται IV, 175.
 Ἀγνιά. ἀγνιαῖς II, 1023. IV, 1173. ἀγνιας I, 317. III, 887.
 Ἀγχαυρος. ἄγχαυρον IV, 111.
 Ἀγχι I, 25. 67. 532. 553. II, 94. 377. III, 219. 294. IV, 209. passim.
 Ἀγχιάλῃ I, 1130.
 Ἀγχιάλος. ἀγχιάλου II, 914. ἀγχιάλῳ II, 160. ἀγχιάλων IV, 1475.
 Ἀγχιβαθής. ἀγχιβαθές IV, 1572.
 Ἀγχιγνος. ἀγχιγνοὶ I, 1222.
 Ἀγχιμόλον II, 357. III, 1316. IV, 1001.
 Ἀγχιρόοος II, 367. ἀγχιρόοον II, 961.
 Ἀγχόθι I, 37. II, 1045. IV, 330. 336. 485.
 Ἀγχοῦ IV, 1344. 1406.
 Ἀγω. ἄγει II, 211. 873. ἄγουσι I, 1252. 1259. ἄγον I, 802. ἄγεν III, 744. IV, 353. 1685. 1687. ἦγε II, 817. III, 38. 916. IV, 1164. 1600. ἄγεσκον I, 849. ἄξουσι IV, 233. ἦγαγε III, 797. IV, 444. 680. 1762. ἄγη I, 236. ἄγοιεν III, 841. ἄγειν I, 658. 1316. II, 1193. 1198. III, 404. ἄξειν II, 897. ἄγων I, 215. ἄγοντα I, 889. ἄγοντες I, 406. ἄγοντας I, 441. ἄγουσα I, 789. ἄγε I, 415. 657. 832. II, 686. 1136. III, 1. 131. 897. IV, 758. 810. 1073. ἄγετε II, 1194. ἄγονται IV, 1667. ἄγωνται III, 1267. ἄγεσθε IV, 1385. ἄγοιτο IV, 400. 1103. ἄγοιντο III, 13. IV, 102. ἄγεσθαι I, 1357. II, 167. IV, 441. 530. 1004. 1079.
 Ἀγών II, 493. ἀγῶνος IV, 1604. ἀγῶνα III, 1240. IV, 1771.
 Ἀδάμας. ἀδάμαντος II, 231. III, 232. 1285. 1325.
 Ἀδελφεός I, 192. ἀδελφεὸν I, 92. ἀδελφεοὶ III, 657. ἀδελφείοι III, 731.
 Ἀδευκής. ἀδευκέος I, 1037. II, 388. ἀδευκέα I, 1339. IV, 1503. ἀδευκές II, 267.
 Ἀδέψητος. ἀδεψήτοισι III, 206.
 Ἀδήιος. ἀδήιοι IV, 647.
 Ἀδήλητος. ἀδήλητοι II, 711.
 Ἀδην I, 485. 576. II, 82. III, 1127. IV, 276. 1216.
 Ἀδινός III, 616. ἀδινῶ II, 478. III, 1104. ἀδινὸν I, 276. II, 240. III, 747. ἀδινῆς III, 1206. ἀδινῇ IV, 29. 1422. 1528. ἀδινῆν III, 635. ἀδινά I, 1033. ἀδινώτερον I, 269.
 Ἀδμής. ἀδμήτες I, 672. 811. ἀδμήτας III, 4.
 Ἀδμητος I, 49.
 Ἀδρανίη. ἀδρανίη II, 200.
 Ἀδρηστεία III, 133. Ἀδρηστείης I, 1116.
 Ἀεθλεύω (ἀθλεύω). ἀεθλεύων I, 1362. III, 778. ἀθλεύων II, 783.

- ἀθλεύοντι III, 480. ἀεθλεύουσα III, 624.
 Ἀέθλιον I, 997.
 Ἀεθλον. Ἀεθλα III, 1274.
 Ἀεθλος (ἄθλος) I, 1012. III, 407. 502. 1407. IV, 1776. ἀέθλου II, 877. III, 522. 720. 989. 1050. 1189. 1255. IV, 68. 785. ἀέθλω III, 536. 642. 1238. IV, 8. 1307. Ἀέθλον I, 15. 469. II, 1217. III, 428. 580. 619. 788. 1082. 1177. 1280. Ἀέθλοι I, 442. ἀέθλων I, 32. 255. 414. 903. 1060. II, 411. 424. 869. III, 561. 906. 942. 997. 1210. 1267. ἄθλων I, 1304. ἀέθλοις IV, 733. 1031. ἀέθλους I, 1318. 1347. II, 617. IV, 342. 365. 882.
 Ἀεὶ (αἰεὶ, αἰέν). αἰεὶ I, 861. 1225. II, 738. IV, 537, 794. αἰεὶ I, 374. 630. 808. 1076. 1138. II, 141. 185. 632. 708. 982. III, 287. 761. 1336. IV, 869. 900. 1166. αἰέν I, 499. 545. 579. 582. 646. II, 75. 171. 277. 454. 709. 716. 1244. III, 94. 451. 735. IV, 141. 178. 804. 954. 1724.
 Ἀεῖδω (ᾄδω) IV, 1381. ἄειδον I, 921. IV, 249. 1774. ἤειδεν I, 496. 503. αἰεῖδεν II, 161. IV, 1160. 1198. αἰεῖδουσιν IV, 1339.
 Ἀεικῆς. αἰκεῖα I, 816. II, 5. III, 794. IV, 91. 739. 748. αἰκεῖς III, 420.
 Ἀεικέλιος. αἰκελίη I, 304. III, 753. IV, 637. 724. αἰκελῆς II, 1129. αἰκελίην IV, 5. αἰκελίοισιν IV, 412.
 Ἀείρω (αἶρω). αἰεῖρει III, 1260. αἶρον I, 248. III, 875. αἶρεν IV, 483. ἤειρεν I, 1205. ἤειραν II, 563. 1231. αἶραν I, 1025. III, 1367. αἰεῖρειν IV, 484. αἶραι II, 14. III, 964. 1396. αἶρων I, 1268. IV, 222. αἶρας I, 1312. III, 1317. IV, 154. 228. 1552. 1595. αἶρομαι I, 467. αἰρέσθαι IV, 1240. αἶρετο III, 520. ἤειροντο I, 267. αἶραο IV, 746. αἶρεθη IV, 1757. ἤερεθησαν IV, 1651. αἶρεο IV, 420. αἶρομένης III, 1009. αἶρόμενον IV, 944. αἶρομένω I, 220. αἶρόμενοι IV, 528. αἶρόμεναι III, 221. ἤερόμενον II, 171. αἶράμενος IV, 1435. αἶρεθεις II, 90. III, 162. IV, 449. 1606.
 Ἀέκητι II, 284. 799. III, 1109.
 Ἀέκων. ἀέκοντος IV, 344. ἀέκοντι II, 767. ἀέκοντα II, 488. IV, 1506. ἀέκουσιν IV, 799.
 Ἀέλλη. ἀέλλη II, 751. ἀελλαι I, 1078. 1094. II, 267. 362. 1128. III, 320. 344. 1114. 1360. IV, 1251. ἀέλλαις III, 1294. ἀέλλας II, 276. III, 1120. IV, 578.
 Ἀελλόπους. ἀελλόποδες I, 1158.
 Ἀένναος. ἀένναιοι III, 222. ἀενάοισι III, 860.
 Ἀέξω I, 1339. II, 641. ἀέξων I, 206. ἀέξετο II, 45. ἤέξοντο IV, 1426. ἀεξηθέντι II, 511. ἀεξησασθαι III, 837.
 Ἀεργηλός. ἀεργηλήν IV, 1186.
 Ἀερσίλοφος. ἀερσιλόφους II, 1061.
 Ἀερτάζω. ἤερταζεν I, 738. ἀερτάζοντες I, 995.
 Ἀζάλεος. ἀζαλέοιο IV, 679. ἀζαλέης I, 405. ἀζαλέη II, 115. ἀζαλέησιν IV, 144. ἀζαλέους II, 53. ἀζαλέας II, 59.
 Ἀζηχῆς. ἀζηχέας II, 99.
 Ἀζομαι IV, 250. ἄξαι III, 975. ἄξετο III, 77. ἄζόμενος IV, 1733. ἄζόμενοι IV, 334.
 Ἀηθείη. ἀηθείη II, 1063.
 Ἀηθέσσω. ἀηθέσον I, 1171. ἀηθέσσουσα IV, 38.
 Ἀημι. ἄη I, 926. ἄεσαν IV, 884. ἀήτω IV, 768. ἀῆναι II, 1099. ἀέντος IV, 241. ἄητο I, 1359. II, 900. ἄηντο III, 288.
 Ἀήσυρος II, 1100.
 Ἀήτης I, 423. ἀήτεω IV, 1537. ἀῆται I, 335. II, 81. III, 688. IV, 1263. 1673. ἀήτας IV, 766.
 Ἀθαμαντῆς, Ἀθαμαντίδος I, 927.
 Ἀθαμάντιον II, 514.
 Ἀθάμας II, 1162. III, 360. Ἀθάμαντος II, 653. 1153. III, 266. 361. IV, 117.
 Ἀθάνατος II, 1209. IV, 872. ἀθανάτοιο IV, 798. ἀθάνατοι I, 1102. III, 1002. IV, 1027. ἀθανάτων I, 859. II, 251. 1167. III, 9. 366. 920. IV, 259. 804. 1389. 1754. ἀθανάτοισι I, 248. 1319. II, 156. 339. III, 116. 1046. 1089. IV, 589. 593. ἀθανάταις IV, 795.
 Ἀθερίζω III, 80. ἀθερίζει III, 94. ἀθέριξε II, 477. ἀθέρισε II, 488. ἀθερίζειν III, 548. 625.

APOLLON. RHOD. II.

N

- ἀθεριζέμεν IV, 1101. ἀθερίζαι I, **133**. ἀθερίζων I, 840.
 Ἀθέσφατος II, 1116. ἀθέσφατον III, **294**. IV, 636. 1140.
 Ἀθηναίη I, **110**. 527. II, 600. 1189. III, **8**. **17**. **91**. 340. IV, 583. Ἀθηναίης I, **19**. 551. 629. IV, 1691. Ἀθηναίην II, 537. III, **10**.
 Ἀθήνη II, 602. 612. III, **111**. Ἀθήνης I, **226**. **300**. 768. 960. Ἀθήνη III, 30. IV, 959. Ἀθήνην IV, 1309.
 Ἀθρέω. ἀθρήσειε IV, 468.
 Ἀθρόος I, 428. II, **97**. ἀθρόον IV, 1446. ἀθρόοι I, 1007. 1051. II, 828. 1064. IV, 674. ἀθρόαι IV, 1297. ἀθρόα III, 1361. IV, **24**. **34**. 610. 666. 710.
 Ἀθυρμα III, **132**.
 Ἀθύρω. ἀθύρουσι IV, 950. ἀθύροι III, 949.
 Ἀθως. Ἀθω I, 601.
 Αἰ. αἰ γὰρ ὄφελλεν III, 712. αἰ κε cum conj. I, 623. 678. 706. 1293. II, 1128. III, **26**. 404. 1056. αἰ κε cum opt. I, **171**.
 Αἶα I, 580. II, 417. 542. IV, **277**. Αἶης II, 420. 1093. 1269. III, 313. 1061. IV, **131**. **255**. 337. 568. Αἶη IV, 535. Αἶαν II, 420. 1140. 1184. III, **306**. IV, **278**.
 Αἰαίη III, 1136. IV, **243**. Αἰαίης III, 1074. 1093. IV, 559. 661. Αἰαίην IV, 850.
 Αἰακίδης I, 1330. III, 515. Αἰακίδαο III, 382. IV, 504. Αἰακίδεω III, 854. Αἰακίδη II, 869. 886. Αἰακίδην I, 1301. Αἰακίδαι I, **90**. II, **122**.
 Αἰακός. Αἰακόν III, 364. Αἰακοῦ ibid.
 Αἰγαῖος. Αἰγαίου IV, 542. 1149. Αἰγαίω IV, 772. Αἰγαίη I, 831. Αἰγαίων. Αἰγαίωνος I, 1165.
 Αἰγανέη. αἰγανέην II, 829.
 Αἰγδην II, 826.
 Αἰγείος. αἰγείοις IV, 1348.
 Αἰγείρος III, 928. IV, 1427. αἰγείροιο I, 1192. αἰγείροισιν IV, 604.
 Αἰγιαλός II, 365. αἰγιαλοῖο I, **178**. 454. 1009. II, 365. IV, 656. 948. 1288. αἰγιαλῶ II, 925. αἰγιαλὸν I, 593. 635. II, 947. αἰγιαλοῦς IV, **310**.
 Αἰγίνη. Αἰγίνης I, **92**. IV, 1766. Αἰγίνηθεν IV, 1777.
 Αἶγλη I, 1282. III, 756. 1357. IV, **301**. 1145. 1428. 1430. 1450. αἶγλης IV, 1716. αἶγλην III, 823. IV, **167**. 729. 1710.
 Αἶγλήεις. αἶγλήεντος IV, 958. αἶγλήεντα IV, 615. αἶγλήεσσα I, 519. αἶγλην IV, 1142.
 Αἶγλήτης. Αἶγλήτην IV, 1716. 1730. Αἶγυπτος IV, **268**.
 Αἰδέομαι. αἰδεῖται III, **193**. αἰδεῖσθε IV, 1048. αἰδέσασσθε II, 1132. αἰδεσθεῖς IV, 1316.
 Αἰδηλος I, **102**. IV, 865. αἰδηλον II, **138**. IV, **47**. αἰδηλοὶ IV, 681. αἰδηλα I, **298**. III, 1132. IV, 1671.
 Αἰδης. Αἰδαο II, 353. 609. 642. 737. III, 810. IV, 1666. Αἰδεω III, 704. Αἰδη IV, 1699.
 Αἰδνός. αἰδνῇ I, 389.
 Αἰδοῖος. αἰδοίη III, 1123. αἰδοίης IV, 1491.
 Αἰδομαι. αἰδομένη I, 792. IV, 796. αἰδόμενοι III, 1022.
 Αἰδρίη. αἰδρίησι I, 1283.
 Αἰδρις IV, **50**.
 Αἰδώς II, 1023. III, **93**. 652. 681. 742. 785. 1068. IV, 1148. αἰδοῖ III, 649. 653. 659.
 Αἰετός. αἰετοῦ III, 852. αἰετὸν II, 1250. 1259.
 Αἰζηός. αἰζηῶ IV, 1551. αἰζηοὶ III, 1364. IV, 461. αἰζηῶν IV, **263**. αἰζηοῖσιν III, 518.
 Αἰήτης II, 1148. 1203. III, **240**. **268**. **302**. 460. 576. 1082. 1106. 1177. 1188. 1225. 1245. 1314. IV, **9**. **198**. **220**. **236**. 342. 1076. Αἰήταο I, 337. II, 403. 459. 890. 1094. 1143. 1151. 1164. 1197. 1207. 1221. 1279. III, **13**. **142**. **153**. **177**. **212**. **228**. **241**. **247**. **269**. 449. 492. 508. 528. 538. 609. 621. 1404. IV, **84**. **102**. 440. 512. 684. 697. 731. 740. 1007. 1102. 1204. 1297. Αἰήτεω I, **245**. 1316. III, **27**. **86**. **214**. IV, 1044. Αἰήτη III, 1181. IV, **212**. 1051. Αἰήτην I, **175**. II, 775. III, 1173. 1275. 1373. IV, 1077. 1101. Αἰήτη III, **320**. 386. 427.
 Αἰθαλέος. αἰθαλέοι IV, 777.
 Αἰθαλίδης I, **54**. Αἰθαλίδεω I, 649. Αἰθαλίδην I, 641. III, 1174.
 Αἰθαλίη. Αἰθαλίην IV, 654.
 Αἰθαλόεις. αἰθαλόεντα IV, 597.

αἰθαλόεντα IV, 118. αἰθαλόεσσαι IV, 139.
 Αἶθε I, 278. III, 1100. 1116. IV, 32. 1252.
 Αἰθερίος, αἰθερίοιο II, 1254. αἰθερίας III, 160.
 Αἰθήρ I, 1154. II, 567. 1257. III, 1196. IV, 642. 927. αἰθέρος I, 1231. II, 236. 427. III, 1265. IV, 510. 842. αἰθέρι I, 449. II, 363. 1002. IV, 443. αἰθέρα I, 248. III, 166.
 Αἰθιοπῆες. Αἰθιοπῆων III, 1189.
 Αἰθομαι. αἶθετο III, 296. αἰθόμενος I, 1245. αἰθομένοιο IV, 600. αἰθομένῳ III, 846. αἰθομένοις I, 1134. II, 158. IV, 1721. αἰθομένη IV, 925. αἰθομένην IV, 1418.
 Αἶθος III, 1301.
 Αἰθουσα III, 237. αἰθούση III, 39.
 Αἰθρηγενής. αἰθρηγενέεσσιν IV, 766.
 Αἰθρῖα. αἰθρῖσι IV, 966.
 Αἷμα I, 865. 1262. II, 50. IV, 473. 560. αἵματος I, 231. II, 359. 1223. III, 921. IV, 992. 1389. 1516. αἵματι I, 750. 1656. II, 59. III, 1391. IV, 665. 668. 706. 716. 1285. 1404.
 Αἱματόεις. αἱματόεντα III, 853. αἱματόεσσα IV, 1647.
 Αἱμονίη. Αἱμονίης II, 506. Αἱμονίη IV, 1000. Αἱμονίην II, 690. III, 1090. 1244. IV, 1034.
 Αἱμονιῆες II, 507. IV, 1075.
 Αἱμύλιος. αἱμυλίοισι I, 792. III, 51. 1141.
 Αἰνέω. αἰνήσω IV, 748. ἤνεον I, 348. III, 947. ἤνησαν II, 888. IV, 503. αἰνήσαντες I, 400.
 Αἰνήτιος I, 948. Αἰνήτιον I, 1055.
 Αἰνήτη I, 950.
 Αἰνοπαθής IV, 1078.
 Αἰνός I, 614. αἰνόν II, 405. III, 675. 1169. IV, 866. 1619. αἰνήν IV, 647. αἰνά I, 996. III, 806. αἰνότατον I, 1070. II, 577. IV, 1261. αἰνοτάτης III, 342. αἰνοτάτῳ III, 462. αἰνοτάτησιν I, 946. IV, 456.
 Αἶνος. αἶνω III, 1010.
 Αἰνυμαι. αἰνυτο IV, 162. αἰνυμένη IV, 680.
 Αἰνῶς II, 1202. III, 15. 480. 695.
 Αἶξ (capra). αἰγῶν II, 691. 697. αἰγας II, 279.

*Αἶξ (turbo). αἶκας IV, 820.
 Αἰολίδης IV, 119. Αἰολίδαο II, 849. III, 361. Αἰολίδην II, 1141. III, 584. 1094. Αἰολιδέων III, 339. Αἰολίδησι I, 143. II, 1195. III, 335.
 Αἰόλος. Αἰόλον III, 360. Αἰόλον IV, 764. 765. 778. 820.
 Αἰπεινός. αἰπεινήν I, 1108. IV, 573. αἰπεινούς II, 941. αἰπεινοῖσι III, 1085. αἰπεινάς I, 520.
 Αἰπήεις. αἰπήεντα II, 1267. αἰπήεσσαν II, 721.
 Αἶπος II, 505.
 Αἰπός. αἰπά I, 927.
 Αἰπύς. αἰπεῖα I, 936. αἰπὺ II, 807. αἰπὺν IV, 7. αἰπυτέραν II, 978. αἰπύτεροι III, 238.
 Αἰρέω. ἤρει IV, 619. ἤρεον I, 397. ἔλεν I, 449. 769. 1046. 1289. II, 62. 240. 408. 681. 772. III, 197. 1200. 1221. 1280. 1372. IV, 682. 1245. 1502. ἔλον I, 957. IV, 1314. ἔλωσι II, 186. ἔλετο II, 184. ἔλεσθε I, 338. ἔλοντο II, 858. IV, 901. 1485. ἔλοιο III, 692. IV, 382. ἔλῶν I, 871. 1206. II, 243. III, 178. 1320. ἐλοῦσα I, 886. IV, 439. ἐλόντα III, 88. IV, 1594. ἐλοῦσαν I, 691. ἐλεῖν II, 1209. IV, 1050. ἐλέσθαι III, 527. IV, 841. 1293.
 Αἶρω. ἄροιο I, 297. ἄρωνται II, 1095. ἄρέσθαι IV, 205.
 *Αἶς. *Αἶδα III, 61. IV, 1510.
 Αἶσα III, 261. 328. 469. IV, 36. 961. 1065. 1468. αἶση I, 443. 449. II, 66. αἶσαν II, 486. III, 3. 208. 613. IV, 1254. 1503.
 Αἶσηπος. Αἶσηποιο I, 940. 1115.
 Αἶσιμον IV, 1226.
 Αἶσιον IV, 295.
 Αἰσονίδης I, 33. 436. 460. 494. 854. 1032. 1133. 1288. II, 437. 762. 1178. 1271. III, 58. 169. 385. 491. 961. 973. 1142. 1163. 1262. 1278. IV, 114. 149. 187. 253. 464. 477. 785. 1162. 1528. 1644. Αἰσονίδαο I, 46. 123. 407. 1084. III, 60. 86. 194. 318. 574. 752. 1017. 1214. IV, 92. 688. 1313. 1755. Αἰσονίδεω I, 887. III, 342. IV, 1012. Αἰσονίδη I, 228. III, 282. IV, 73. 428. 531. Αἰσονίδην III, 288. 913. 1221. IV, 1087. 1593. 1747. Αἰσονίδη

- I**, 463. 1092. 1332. **II**, 444. 615.
III, 475. 509. 941. **IV**, 355.
 Ἀίσσω. αἰσσοῦσιν **II**, **134**. ἤϊξε **III**,
286. αἰξίειν **IV**, 1507. αἰξῆ **III**,
 1302. αἰσσοῦντα **I**, 1264. **II**, **76**.
 1032. 1250. 1248. αἰσσοῦσα **III**,
 759. **IV**, **106**. αἰσσοῦσαν **I**, 438.
 1157. **III**, 1265. αἰσσοῦντες **I**, 387.
 573. **II**, **232**. 1086. **IV**, 1393.
 αἰσσοῦντας **I**, **241**. αἰσσοῦσαι **II**,
187. **III**, 1048. αἰξας **III**, 1369.
 αἰξασασα **I**, 1089. **II**, 547. αἰ-
 ξαντος **II**, **92**. αἰξάντα **III**, 1379.
 αἰξάντε **II**, 427. **IV**, 693. αἰ-
 ξάντες **I**, 989. αἰξαι **II**, 565.
 Ἀίστος. αἰστον **IV**, 746.
 Αἰσχος **III**, 794. **IV**, 363.
 Αἰσχροός. αἰσχροῖς **IV**, 1725.
 Αἰσχύνω. ἡσχυνε **III**, 796.
 Αἴσων **I**, **47**. **253**. Αἴσωνος **I**, 331.
 899. 1336. **II**, 412. 885. 1133.
III, 357. 443. 1380.
 Αἰσωνίς. Αἰσωνίδα **I**, 411.
 Αἰτέω. αἰτήσοντας **III**, 1173. ἡτή-
 σατο **II**, 951. αἰτεύμενον **II**,
 486.
 Αἰτωλίς **I**, **146**.
 Αἰτωλός. Αἰτωλοῖσι **I**, **198**.
 Αἰψα **I**, **15**. 371. 439. 842. 993.
 1051. 1107. 1221. 1250. **II**, **21**.
76. **119**. **227**. **263**. 464. 649.
 658. 828. 1217. **III**, **148**. 412.
 819. 1014. **IV**, **15**. **66**. **93**. **141**.
 352. 465. 682. 720. 846. 891. 916.
 1121. 1368. 1408. 1451. 1532.
 1586. 1595. 1618. 1649. 1766.
 Ἀἶω **IV**, 1084. αἶον **II**, 1256. αἶε
I, **124**. αἶων **III**, 352. **IV**, **276**.
 680. 1656. αἶοντι **I**, 1261. αἶον-
 τες **I**, 448. αἶουσα **III**, **270**. 1212.
IV, 875. αἶουσαι **IV**, 844.
 Αἰών. αἰώνος **IV**, 1216. αἰῶνα **II**,
 480.
 Αἰωρέω. ἡωρεῖτο **I**, 639. **IV**, 1687.
 Ἀκαίνα. ἀκαίνῃ **III**, 1323.
 Ἀκακαλλίς. Ἀκακαλλίδος **IV**, 1491.
 Ἀκάματος **IV**, 1656. ἀκαμάτοιο **III**,
 519. 1028. ἀκαμάτῳ **III**, 1343.
 ἀκάματον **II**, **275**. ἀκάματοι **III**,
 765. ἀκαμάτοις **IV**, 1687. ἀκα-
 μάτησιν **II**, 661.
 Ἀκαμπτος **I**, **63**.
 Ἀκανθα. ἀκανθάν **IV**, **150**. 1518.
 ἀκάνθαις **IV**, 1614.
 Ἀκαστος **I**, **224**. 1041. 1082. Ἀκα-
 στον **I**, **321**.
 Ἀκάχω. ἀκάχοιτο **II**, **190**. ἀκά-
 χησο **IV**, 1324. ἀκηχέμενος **IV**,
 1260. ἀκηχεμένη **III**, **101**. 672.
 ἀκηχεμένην **III**, 618.
 Ἀκέομαι. ἀκέοντο **II**, **156**. ἀκειο-
 μένη **IV**, 1082.
 Ἀκεστορίη. ἀκεστορίην **II**, 512.
 Ἀκέω. ἀκέοις **I**, 765. ἀκέουσα **III**,
85. 659.
 Ἀκηδείη. ἀκηδείῃ **III**, **260**. ἀκηδεί-
 ησιν **II**, **219**. **III**, **298**.
 Ἀκήδεστος. ἀκήδεστον **II**, **151**.
 Ἀκηδής. ἀκηδέα **I**, 556. **IV**, 822.
 ἀκηδέες **III**, 597.
 Ἀκὴν **III**, 521.
 Ἀκηράσιος. ἀκηρασίοιο **II**, 1272.
 Ἀκήρατος **I**, 852. 974. **IV**, 1025.
 ἀκήρατον **II**, 504. ἀκήρατα **IV**,
157.
 Ἀκήριος **III**, 466. ἀκήριον **II**, **197**.
IV, **92**. 1103. 1155.
 Ἀκίνητος. ἀκίνητον **IV**, 1574.
 Ἀκλειῆς **III**, 932.
 Ἀκλειῶς **II**, 893.
 Ἀκμηνος. ἄκμηνοι **IV**, 1295.
 Ἀκμων. ἄκμονος **III**, 1254. ἄκμονες
IV, 761. ἄκμονας **III**, **41**.
 Ἀκνηστis. ἄκνηστιν **IV**, 1403.
 Ἀκοίτης **IV**, 853. ἀκοίτην **IV**, 1071.
 ἀκοῖται **III**, 1127. ἀκοίτας **I**, 617.
 Ἀκοιτις **I**, 974. 997. **II**, **239**. **IV**,
 382. 1152. ἄκοιτιν **III**, **38**. **243**.
IV, **97**. **194**. 798. 1085.
 Ἀκοντοβόλος. ἀκοντοβόλοι **II**, 1000.
 Ἀκόρητος. ἀκόρητοι **I**, 616.
 Ἀκος **I**, 907. **II**, 517. **III**, 711.
 Ἀκουή. ἀκουῇ **II**, 772. **III**, 1131.
 ἀκουαὶ **IV**, **17**. 908.
 Ἀκούω. ἀκούεις **III**, 362. ἀκούομεν
IV, 1077. ἀκούετε **II**, 1142.
IV, 1560. ἄκουον **II**, 754. **III**,
 736. ἄκουσα **I**, **278**. 1095. 1260.
 ἄκουσε **III**, **253**. ἀκούσαι **III**,
 1092. **IV**, **262**. ἀκούσας **I**,
 1087. **III**, 938.
 Ἀκράαντος. ἀκράαντον **I**, 469.
 ἀκράαντα **III**, 691. **IV**, 338.
 Ἀκραῆς **I**, 606. **IV**, 1224. ἀκραῖ
II, 723.
 Ἀκρέμων. ἀκρεμόνων **III**, 931.
 ἀκρεμόνεσσιν **II**, 1101. 1145.
 1270. **IV**, 1158.
 Ἀκρη **I**, 582. **II**, 354. 360. 365.
IV, 1401. ἄκρης **II**, 404. 728.
 742. 750. 806. 844. **IV**, 852. 956.
 1693. ἄκρην **II**, 349. 356. 994.
 ἄκραι **I**, 521.
 Ἀκρητος ἀκρήτους **I**, 435.

- ἄκρις. ἄκριες III, 166. ἄκριας I, 520. 1273. III, 1192.
- ἄκριτος. ἄκριτον IV, 911.
- ἄκρος. ἄκρον III, 1306. IV, 885. 1615. ἄκρα I, 728. II, 571. 601. ἄκρων IV, 926. ἄκροις I, 183. ἄκρης II, 281. ἀκροτάτης II, 1251. III, 683. IV, 315. ἀκροτάτη I, 604. II, 733. ἀκροτάτων III, 202. ἀκροτάτοις I, 219. II, 90. 1100. ἀκροτάτησιν I, 549. 1121. II, 283. ἀκροτάτας I, 1273.
- Ἀκροχάλιξ IV, 433.
- Ἀκταῖος. ἀκταῖος I, 1087.
- Ἀκτὴ I, 585. II, 162. 323. ἀκτῆς I, 29. 929. 1278. II, 548. 914. ἀκτὴν I, 318. 559. 591. 593. 846. 1361. III, 312. 413. IV, 850. ἀκταὶ I, 237. 939. II, 554. ἀκταῖς I, 588. IV, 856. ἀκταῖσι IV, 245. 1766. ἀκτὰς IV, 631. 645. 660. 761. 1242. 1781.
- Ἀκτίν. ἀκτῖνος I, 733. IV, 297. ἀκτίνεσσιν III, 163. IV, 126.
- Ἀκτιος. Ἀκτίου I, 404.
- Ἀκτορίδης. Ἀκτορίδαο I, 72. II, 911. 916.
- Ἀκτωρ I, 69.
- Ἀκωκὴ III, 1253. ἀκωκαὶ III, 1047.
- Ἀκων. ἄκοντι I, 199. II, 26.
- Ἀλάλημαι IV, 1041. ἀλαλήμενος I, 1190. ἀλάληντο I, 812.
- Ἀλαλητός. ἀλαλητῶ II, 589.
- Ἀλάλκω. ἀλαλκήσουσιν II, 235. ἀλάλκοι IV, 872. ἀλαλκέμεναι II, 262.
- Ἀλάομαι. ἀλώμενος II, 541. ἀλωμένη IV, 51.
- Ἀλαός. ἀλαόν II, 259.
- Ἀλγινόεις IV, 64.
- Ἄλγος I, 297. III, 514. 644. 1402. IV, 65. 402. ἄλγεα I, 259. III, 102. IV, 447. ἄλγεσιν I, 297. IV, 1395. 1652.
- Ἀλεγεινός. ἀλεγεινόν III, 692. ἀλεγεινήν III, 582. IV, 191. ἀλεγεινὰς IV, 378. ἀλεγεινότατον III, 764. IV, 11. ἀλεγεινόταται III, 1103.
- Ἀλεγίζω. ἀλεγίζει III, 193. ἀλεγίζειν I, 14. 813.
- Ἀλεγύνω. ἀλέγυνον II, 495. ἀλέγυνε I, 979. III, 1198. IV, 1204. ἀλέγυναν I, 394. ἀλεγύνειν III, 1105.
- Ἀλίγω. ἀλέγει II, 28. ἀλίγων II, 634. ἀλέγοντες I, 1219. II, 325. 1152. ἀλέγειν I, 145.
- Ἀλεείνω. ἀλέεινεν II, 76. III, 650. IV, 736.
- Ἀλείτης. ἀλείτην I, 1338.
- Ἀλεξητήρ. ἀλεξητήρα II, 519.
- Ἀλέξομαι. ἀλέξω IV, 415. ἀλεξόμενος IV, 1488. ἀλεξόμενον IV, 551.
- Ἀλεός I, 170. Ἀλεοῦ II, 163.
- Ἀλετρεύω. ἀλετρεύουσα IV, 1095.
- Ἀλεύομαι. ἡλεύω IV, 797. ἡλεύατο IV, 1498. ἀλενομένης IV, 474. ἀλευάμενοι I, 91. III, 886. IV, 111. 340.
- Ἀλεωρή. ἀλεωρῆν IV, 1045.
- Ἀλίαστος. ἀλίαστον I, 1326. II, 649.
- Ἀλίβροχος. ἀλίβροχοι II, 731.
- Ἀλίγκιος. ἀλίγκιαι IV, 966.
- Ἀλιμυρής. ἀλιμυρέος I, 913. ἀλιμυρές II, 554. ἀλιμυρέας IV, 645.
- Ἀλιμυρῆεις. ἀλιμυρῆεντος II, 936.
- Ἄλιος. ἀλῆς I, 1096. ἄλιον IV, 1598. ἄλιας IV, 319.
- Ἀλίπλαγκτος. ἀλίπλαγκτοι II, 11.
- Ἀλίπλοος. ἀλίπλοοι III, 1329.
- Ἄλις I, 902. 1261. II, 87. 422. 794. III, 67. 103. 272. 329. 972. IV, 271. 656. 675.
- Ἀλίσκω. ἀλώης I, 491. ἀλῶναι II, 614.
- Ἀλιταίνω. ἡλιτον IV, 1023. ἡλιτες IV, 389. ἡλιτε IV, 734. ἀλίτῃται II, 1029. ἀλιτέσθαι II, 390. III, 981.
- Ἀλιτήμων, ἀλιτήμονος IV, 1051.
- Ἀλιτρός. ἀλιτροῖς II, 215.
- Ἀλιτροσύνη. ἀλιτροσύνας IV, 699.
- Ἀλίω. ἀλίωσε IV, 21. 1755. ἀλίωσαν III, 1176.
- Ἄλκαρ II, 1074.
- Ἄλκῃ II, 44. III, 772. 1043. 1256. ἄλκῃς III, 407. 1351. ἄλκῃ I, 152. III, 185. 334. 849. ἄλκῃν I, 158. II, 64. 1220. IV, 1156.
- Ἀλκήεις I, 71. 191.
- Ἀλκιμέδη I, 233. 251. 277. Ἀλκιμέδη I, 259. Ἀλκιμέδην I, 47.
- Ἀλκίνοος IV, 995. 1009. 1069. 1176. 1220. Ἀλκινόου IV, 769. Ἀλκινόοιο IV, 1013. 1069. 1123. 1161. 1200. 1724.
- Ἀλκμόνιος. Ἀλκμονίοιο II, 992.
- Ἀλκνονὶς I, 1085.
- Ἀλκύνω. ἀλκύνονος I, 1096. ἀλκυνόνεσσι IV, 564.

- **Ἀλκων* **I**, 97.
Ἀλλὰ **I**, 99, 124, 142, 165, 246, 257.
 et passim. *ἀλλὰ γὰρ* **I**, 630, 772, 992. al.
 Ἀλληκτον* **I, 1148, 1299. **II**, 940. **III**, 74, 805.
 Ἀλλήλων* **III, 661, 1146. *ἀλλήλοισι* **I**, 457, 497, 528, 1026. **II**, 69, 448, 716, 1122, 1165, 1226. **III**, 967, 980. **IV**, 464, 1154. *ἀλλήλους* **I**, 980. **III**, 503, 1059, 1374. *ἀλλήλαις* **III**, 101. *ἀλλήλησιν* **II**, 321, 564, 604, 1191. **III**, 708. **IV**, 845, 942.
 Ἀλλοδαπός*. *ἀλλοδαποῖο* **III, 795. *ἀλλοδαπῇ* **II**, 870. **IV**, 1557. *ἀλλοδαποῖσι* **I**, 17, 779. **III**, 892. **IV**, 1021.
 Ἀλλοθεν* **I, 843. **IV**, 930, 953.
 Ἀλλοθι* **III, 164. **IV**, 924.
 Ἀλλοῖος*. *ἀλλοίη* **II, 1018, 1280. *ἀλλοίην* **IV**, 1190.
 Ἀλλομαι*. *ἄλτο* **II, 286. **III**, 1253.
 Ἄλλος* **I, 678. **II**, 81, 612, 851, 1042, 1075. **III**, 437, 896, 1232. **IV**, 259, 1250, 1273, 1293, 1462, 1753. *ἄλλω* **I**, 1342. **II**, 57, 81, 176, 1000, 1095. **III**, 124, 241. *ἄλλον* **I**, 196, 246, 881. **II**, 244. **III**, 123, 239, 394, 456, 512, 1081, 1309. **IV**, 254, 1250, 1481. *ἄλλη* **I**, 250, 665. **II**, 980, 1002. **III**, 173, 819. **IV**, 141, 951, 953, 1023, 1697. *ἄλλης* **IV**, 951. *ἄλλη* **I**, 822. **II**, 545. *ἄλλην* **II**, 1049. **III**, 289. **IV**, 1046, 1372. *ἄλλο* **I**, 10, 1064, 1145, 1168, 1169. **II**, 137, 222. **III**, 79, 135, 195, 429, 500, 910, 1051, 1130. **IV**, 673, 744, 898, 899, 1645. *ἄλλω* **I**, 185. *ἄλλοι* **I**, 271, 479, 854, 910, 1007, 1039, 1049. **II**, 801, 874. **III**, 58, 521, 935, 976, 1170. **IV**, 303, 305, 513, 785, 1187. *ἄλλαι* **I**, 843. **III**, 794, 872, 882, 1091. **IV**, 334, 930, 1521. *ἄλλα* **I**, 283, 332, 418, 419, 631, 1209. **II**, 1240, 1241. **III**, 948. **IV**, 447, 888, 920. *ἄλλων* **I**, 60, 180, 397, 466, 830, 858, 894. **II**, 559, 636. **III**, 8, 920, 1031, 1275. **IV**, 673, 1185, 1593, 1637. *ἄλλάων* **IV**, 506, 792. *ἄλλοις* **I**, 13. **III**, 102. **IV**, 707. *ἄλλαις* **IV**, 824. *ἄλλους* **I**, 97. **IV**, 187, 594. *ἄλλας* **IV**, 336, 843. *ἄλλος* pro *ἕτερος* **I**, 250. **II**, 176. **III**, 1309. *ἄλλοι* pro *οἱ ἄλλοι* etc. **I**, 13, 180, 283, 332, 910, 1101, 1209. **III**, 58, 992, 1275. **IV**, 187, 594, 785, 824, 1521. *ἄλλο μὲν* — *ἄλλο δέ* **I**, 10, 1168. **III**, 239.
 Ἄλλοτε* **I, 647, 831, 1267, 1268. **II**, 189, 190, 545. **III**, 164, 165, 298, 683, 684, 766, 767, 1022. **IV**, 179, 180, 935, 936, 946, 1197. *ἄλλοτε ἄλλον* **I**, 831. *ἄλλοτε semel positum* **III**, 298. *ἄλλοτε μὲν* — *ἄλλοτε* **III**, 683. **IV**, 935. *ἄλλοτε μὲν* — *ἄλλοτε δέ* **IV**, 179. *ἄλλοτε μὲν* — *ὅτε δέ* **III**, 1022.
 Ἄλλυδις* **II, 980. **III**, 794. **IV**, 354, 513, 1293, 1462.
 Ἄλλως* **III, 66, 402, 546.
 Ἄλμῃ* **I, 366, 542. **II**, 566. **IV**, 1270. *ἄλμην* **IV**, 1367.
 Ἄλμυρόν* **I, 1007.
 Ἄλοιφῇ*. *ἄλοιφῇ* **III, 224, 831, 1042.
 Ἀλόπη*. *Ἀλόπη* **I, 51.
 Ἀλόσυνδνος*. *ἄλόσυνδναι* **IV, 1599.
 Ἀλοχος* **I, 1063. **IV**, 1070. *ἄλόχοιο* **IV**, 967, 1371. *ἄλόχον* **IV**, 1013, 1097. *ἄλοχον* **IV**, 753. *ἄλοχοι* **III**, 991.
 Ἄλς*. *ἄλς* **I, 21, 107, 357, 361, 372, 390, 402, 521, 534, 571, 573, 588, 622, 986, 1014, 1157, 1310, 1328. **II**, 318, 322, 333, 351, 388, 416, 532, 569, 595, 628, 668, 804, 860. **III**, 349. **IV**, 232, 326, 457, 509, 552, 586, 590, 659, 663, 759, 781, 921, 933, 980, 994, 1365, 1477, 1556, 1579. *ἄλλ* **I**, 831. **III**, 1294. **IV**, 564, 792, 983, 1637. *ἄλα* **I**, 236, 918. **II**, 368, 401, 730, 744, 1138. **III**, 1072. **IV**, 135, 289, 299, 327, 632, 846, 1265. *ἄλαδε* **IV**, 548, 1610.
 Ἀλσηῖς*. *ἄλσηῖδες* **I, 1066. **IV**, 1151.
 Ἄλσος* **II, 404. **III**, 1242. **IV**, 100, 123, 130, 166. *ἄλσεος* **II**, 992. *ἄλσει* **IV**, 1715. *ἄλση* **II**, 1268. *ἄλσεα* **III**, 883.
 Ἀλυκτοπέδη*. *ἄλυκτοπέδησι* **II, 1251.
 Ἄλυσ*. **Ἄλυος* **II, 366. **IV**, 241.
 Ἄλυν* **II, 953, 963.
 Ἀλύσκω* **IV, 57. *ἀλύσκει* **II**, 72. *ἄλυξεν* **IV**, 735. *ἀλύξη* **III**, 608. *ἀλύξειν* **IV**, 585. *ἀλύξαι* **I**, 1035. **II**, 486. *ἀλύσκων* **IV**, 1505. *ἀλύξας* **I**, 291. **III**, 64.

Ἄλυω. ἤλυον IV, 1289. ἄλυον III, 866.
 Ἄλωή. ἄλωῃ III, 114. ἄλωῃν III, 158. ἄλωαί II, 138.
 Ἄλωεύς. ἄλωέων III, 1401.
 Ἄλωϊάδης. Ἀλωϊάδας I, 482. Ἀλωϊάδῃσι I, 439.
 Ἄμα I, 90. 257. 425. 607. 637. 1362. II, 417. 562. 619. 654. 814. 943. III, 256. 632. 916. 1172. 1243. IV, 363. 1601.
 Ἀμαδρνάς. Ἀμαδρνάδος II, 477.
 Ἀμαζόνες II, 995. 1173.
 Ἀμαζόνια II, 977.
 Ἀμαζονίδες II, 987. Ἀμαζονίδων II, 374. 388. 912. 965. Ἀμαζονίδεσσιν II, 985.
 Ἀμαθος IV, 1239. ἀμάθου IV, 1464.
 Ἀμαθύνω. ἀμαθύνει III, 295.
 Ἀμαιμάκετον III, 1232.
 Ἀμαλδύνω. ἀμαλδύνῃ IV, 112. ἀμαλδύνουσα I, 834.
 Ἀμαξα. ἀμάξαις I, 845.
 Ἀμαξιτός. ἀμαξιτόν III, 874. 1238.
 Ἀμάραι III, 1392.
 Ἀμαράντιος. Ἀμαραντίου III, 1220.
 Ἀμάραντοι. Ἀμαραντῶν II, 399.
 Ἀμαρτάνω. ἡμβροτον II, 623. ἄμβροτον II, 669.
 Ἀμαρυγή. ἀμαρυγαί II, 42. IV, 1696. ἀμαρυγᾶς III, 1018.
 Ἀμάρυγμα. ἀμαρύγματος IV, 847. ἀμαρύγματα III, 288.
 Ἀμαρύσσομαι. ἀμαρύσσετο IV, 178. 1146.
 Ἀμάω. ἀμῆσαι IV, 374. ἀμῶων III, 1382. ἀμῶοντος III, 1187. ἀμῆσαντες I, 1183. ἀμῆσατο I, 1305. III, 859. ἀμῆσονται I, 688. ἀμῆσασθαι IV, 989.
 Ἀμβολίη I, 861. III, 144. ἀμβολίην IV, 396.
 Ἀμβρακιῆς. Ἀμβρακιῶν IV, 1228.
 Ἀμβρόσιος. ἀμβροσίῳ III, 834. ἀμβροσίῃ IV, 430. ἀμβροσίῃ I, 512. IV, 871. ἀμβροσίοισι III, 868. IV, 1170.
 Ἀμέγαρτον III, 629. IV, 749.
 Ἀμείβω. ἀμείβον II, 1069. 1231. IV, 964. ἀμείβεν III, 280. 645. ἀμείψας I, 125. ἀμείβονται II, 1005. ἀμείβετο III, 31. 150. 484. 696. ἡμείβετο I, 486. III, 718. ἡμείψαντο IV, 326. ἀμείψατο II, 255. 1159. 1218. III, 385. IV, 1763. ἀμείψασθαι III, 682. ἀμειβόμενος II, 419. ἀμειβομένη I,

646. III, 55. IV, 1430. ἀμειβόμενοι I, 749. ἀμειβομένων II, 539. IV, 1461.
 Ἀμειδήτος. ἀμειδήτους II, 908.
 Ἀμειλίκτος. ἀμειλίκτοιο III, 337.
 Ἀμείνων I, 53. ἀμείνονα IV, 801.
 Ἀμείρω. ἀμέρσαι I, 749.
 Ἀμεμφής. ἀμεμφέα IV, 1767.
 Ἀμενηνός IV, 1688.
 Ἀμέργω. ἀμεργουσι I, 882. ἀμεργόμεναι IV, 1144.
 ἀμεύσιμος. ἀμεύσιμον IV, 297.
 Ἀμήρυτον II, 221.
 Ἀμητος. ἀμήτοιο III, 418. 436.
 Ἀμηχανέω. ἀμηχανέων II, 410. 885. 1140. III, 423. ἀμηχανέουσα IV, 692. ἀμηχανέοντες IV, 1701. ἀμηχανέοντας IV, 825.
 Ἀμηχανίη IV, 880. 1259. ἀμηχανίῃ I, 638. 1233. III, 432. 504. 893. IV, 1308. 1318. 1527. ἀμηχανίῃσιν I, 1286. II, 860.
 Ἀμήχανος I, 460. II, 578. III, 126. 951. 1157. IV, 107. ἀμήχανον I, 1053. II, 623. 681. III, 336. IV, 1048. ἀμήχανοι III, 772.
 Ἀμμε II, 687. 892. III, 323. 1129. IV, 1354. 1373. 1675. ἄμμι I, 337. 660. 820. 837. 921. II, 22. 228. 248. 1133. 1160. 1193. III, 359. 492. 559. 640. 713. 777. et al. loc.
 Ἀρμιγα I, 573. II, 983. III, 1405. IV, 628. 1196.
 Ἀρνήμων. ἀρνήμονες II, 471.
 Ἀρνισίς. Ἀρνισίδος III, 882.
 Ἀρνισός. Ἀρνισοῖο III, 877.
 Ἀρμοιβαδὶς I, 457. 980. II, 1061. IV, 199. 953.
 Ἀρμοιβαδὸν II, 1226.
 Ἀρμοιβαῖος. ἀρμοιβαίῃ III, 82. ἀρμοιβαίῃ II, 1241.
 Ἀρμοιβή. ἀρμοιβὴν I, 619. II, 475. III, 393. IV, 1327. 1353.
 Ἀρμοιβήδην II, 1070. IV, 76.
 Ἀρμοιβηδὶς III, 226.
 Ἀμορβάδες III, 881.
 Ἀμοτον I, 513. II, 78. 666. III, 1252. IV, 9. 211. 923. 1418.
 Ἀμπελος. ἀμπέλου I, 1117.
 Ἀμπέχω. ἀμπεχεν II, 1104. ἀμπεχέτο I, 324.
 Ἀμπλακίη. ἀμπλακίης II, 476. ἀμπλακίῃ IV, 413. ἀμπλακίην I, 1054. 1335. II, 485. ἀμπλακίῃσιν IV, 1017. 1082.

- Ἀμπυκίδης **I**, 1083. **II**, 923. **III**, 917. 926. Ἀμπυκίδεω **I**, 1106.
 Ἀμπυκίδην **IV**, 1502.
 Ἀμπυδὶς **I**, 239. 311. 319. 434. 609. 961. 1134. **II**, 47. 99. 544. 564. 741. 1118. **III**, 725. 1012. 1280. 1333. **IV**, 25. 482. 908. 968.
 Ἀμπυκλαί. Ἀμπύκλαις **IV**, 1704.
 Ἀμπυκος **II**, 48. 90. Ἀμπύκον **II**, 136. Ἀμπύκοιο **II**, 1. 51. 110. 303. 754. 792. Ἀμπυκον **II**, 768.
 Ἀμπύμων. Ἀμπύμονα **III**, 190.
 Ἀμπυμώνη **I**, 137.
 Ἀμπύνω. Ἀμπυνον **I**, 816. Ἀμπύνειαν **II**, 440. Ἀμπύνειν **III**, 553. 694. Ἀμπυνέμεν **III**, 611. **IV**, 400.
 Ἀμπυρος. Ἀμπύροιο **I**, 596. **IV**, 617.
 Ἀμπαγαπάζω. Ἀμπαγάπαζον **III**, 258. 1164.
 Ἀμπαγέρομαι. Ἀμπαγέροντο **IV**, 1527.
 Ἀμπαδᾶ **III**, 615.
 Ἀμπαδίην **I**, 475. **II**, 1019. **III**, 97. 982. **IV**, 344.
 Ἀμπαδὸν **II**, 983. **III**, 570. **IV**, 1316. 1511.
 Ἀμπασίη **III**, 284. 1312. Ἀμπασίη **II**, 409. **III**, 811. **IV**, 3.
 Ἀμπαφάω. Ἀμπαφάων **II**, 199.
 Ἀμφήριστος. Ἀμφήριστον **III**, 627. **IV**, 345.
 Ἀμφὶ c. gen. **I**, 120. 1150. 1214. 1343. **II**, 89. 216. 635. 969. 1204. **III**, 1101. **IV**, 491. 1471. c. dat. **I**, 221. 427. 721. 747. 1033. 1142. 1306. **II**, 96. 678. 701. 731. 836. **III**, 117. 318. 459. 623. 678. 1282. 1386. **IV**, 136. 356. 364. 577. 733. 959. 1031. 1063. 1067. 1333. c. acc. **I**, 262. 843. 1178. 1184. 1248. **II**, 376. 514. 765. 811. 848. **III**, 121. 461. 762. 1216. **IV**, 44. 51. 535. 552. 1279. 1349. 1454. 1611. sine casu **I**, 238. 880. 1123. 1154. **II**, 919. **III**, 811. 883. 885. 1248. 1347. 1352. **IV**, 129. 311. 603. 943. 1301. 1398. 1535.
 Ἀμφιάλος Ἀμφιάλω **IV**, 425.
 Ἀμφιβάλλω. Ἀμφιβάλλῃσιν **IV**, 437. Ἀμφιβαλὼν **I**, 1331. Ἀμφιβαλόντες **I**, 567. **IV**, 1290. Ἀμφιβαλέσθαι **III**, 1315. Ἀμφὶ — βαλοῦσα **IV**, 749.
 Ἀμφιγυήεις **III**, 37.
 Ἀμφίγυος. Ἀμφιγύοις **III**, 1356.
 Ἀμφιδαίω. Ἀμφιδέδην **IV**, 397.
 Ἀμφιδάμας **I**, 161. **II**, 1047.
 Ἀμφιδέω Ἀμφέδεον **II**, 64.
 Ἀμφίδυμοι **I**, 940.
 Ἀμφιέννυμι. Ἀμφὶ — ἔσσωτο **III**, 1204. Ἀμφὶ — ἔστο **IV**, 1438.
 Ἀμφιέπω. Ἀμφιέπουσιν **I**, 1102. Ἀμφιέπον **II**, 761. 1158. Ἀμφιέπεσκε **I**, 562. 571. Ἀμφιέποντας **III**, 547. Ἀμφεπεν **III**, 1146.
 Ἀμφίθεμις **IV**, 1495. Ἀμφίθεμιν **IV**, 1494.
 Ἀμφιθρώσκω. Ἀμφιθορόντες **III**, 1373.
 Ἀμφικαλύπτω. Ἀμφεκάλυψε **II**, 203. Ἀμφικαλύψαι **III**, 1130. Ἀμφικαλύψειν **II**, 583.
 Ἀμφιλαφῆς **IV**, 983. 1366. Ἀμφιλαφεῖς **II**, 733.
 Ἀμφιλύκη. Ἀμφιλύκην **II**, 671.
 Ἀμφιμάρπτω. Ἀμφιμεμαρπῶς **III**, 147.
 Ἀμφινέμω. Ἀμφινέμονται **III**, 409. Ἀμφενέμοντο **I**, 947. 1224. **II**, 988. 999. 1117. **IV**, 1150. Ἀμφινέμεσθαι **III**, 495.
 Ἀμφιπαλύνω. Ἀμφεπάλυνεν **III**, 1247.
 Ἀμφιπένομαι. Ἀμφιπένονται **II**, 27. Ἀμφεπένοντο **II**, 925. **III**, 271. **IV**, 883. Ἀμφιπένεσθαι **II**, 1199.
 Ἀμφιπίπτω. Ἀμφιπεσοῦσα **I**, 270.
 Ἀμφιπολέω. Ἀμφεπόλει **IV**, 1547.
 Ἀμφίπολος. Ἀμφιπόλοιο **III**, 669. Ἀμφίπολοι **I**, 293. **III**, 247. 843. 870. 873. 966. 1137. **IV**, 1113. 1522. Ἀμφιπόλων **III**, 952. Ἀμφιπόλοισιν **I**, 303. **III**, 658. Ἀμφιπόλους **III**, 1149. **IV**, 16.
 Ἀμφιπονέω. Ἀμφεπονεῖτο **III**, 251.
 Ἀμφιρῶγες. Ἀμφιρῶγας **I**, 995.
 Ἀμφίρυτος. Ἀμφιρύτη **I**, 1305.
 Ἀμφὶς **I**, 392. 498. **II**, 406. **III**, 1070. **IV**, 1608.
 Ἀμφίτομον **I**, 163.
 Ἀμφιτρίτη **IV**, 1325. 1355.
 Ἀμφιφορεύς. Ἀμφιφορῆας **IV**, 1187. 1770.
 Ἀμφιχέω. Ἀμφὶ — χεῦε **IV**, 647.
 Ἀμφίων **I**, 176. 736. 740.
 Ἀμφότερος. Ἀμφότερον **III**, 987. **IV**, 1652. Ἀμφότεροι **I**, 153. Ἀμφοτέρων **II**, 1150. Ἀμφοτέροισι **I**, 431. **II**, 104. **IV**, 715. 1019. Ἀμφοτέρους **II**, 83. 932. **IV**, 155. Ἀμφοτέραις **IV**, 695. Ἀμφοτέρῃσι **I**, 472. 1130. 1197. **III**, 90. 104.

146. 283. 706. IV, 82. 472. ἀμφοτέρως III, 379.
 Ἀμφοτέρωθεν I, 380. II, 82. 552. III, 238. IV, 26.
 Ἀμφορῶς. Ἀμφορῶσι I, 54.
 Ἀμφω I, 39. 90. 103. 165. 188. 484. 1011. 1045. 1169. II, 264. 565. 1102. III, 25. 112. 248. 360. 628. 660. 708. 947. 1022. 1292. 1296. 1312. IV, 134. 373. 378. 690. 1447. 1796.
 Ἀν c. opt. I, 20. 334. 828. 893. II, 251. 804. 1059. III, 338. 539. 719. 784. 990. 1047. 1057. IV, 217. 1507. c. ind. praeter. I, 862. II, 590. III, 378. c. ind. fut. I, 416. IV, 405. 408. c. inf. fut. II, 441. III, 28. c. inf. aor. II, 148.
 Ἀν pro ἀνέστη I, 494. II, 492.
 Ἀνὰ I, 308. 310. 526. 528. 653. 781. 825. 838. 1130. 1292. II, 168. 498. 588. 695. 996. 1016. 1084. III, 44. 166. 573. 685. 749. 824. 1284. 1368. IV, 43. 47. 115. 231. 582. 635. 998. 1058. 1112. 1174. 1179. 1281. 1338. 1340. 1361. 1385. 1442.
 Ἀναβαίνω. ἀν — βήσατο III, 1236.
 Ἀναβλύζω. ἀναβλύζουσα IV, 923.
 Ἀναβλύω. ἀναβλύσκε III, 223.
 Ἀναβράζω. ἀνέβραχε I, 1147. ἀναβρασθεῖσα II, 566.
 Ἀναβρόχω. ἀναβρόξασα IV, 826.
 Ἀναγκαίη. ἀναγκαίη III, 987. IV, 1390.
 Ἀνάγκη II, 18. 1230. IV, 440. 534. ἀνάγκης III, 430.
 Ἀνάγω I, 1108. ἀνήγαγεν I, 977. III, 2. ἀνάγετε IV, 1035. ἀνάγων III, 29. ἀνάχομαι IV, 194.
 Ἀναδαίω. ἀναδαίετο IV, 1726.
 Ἀναδέρκω. ἀνέδρακεν III, 1010.
 Ἀναδέχομαι. ἀνεδέξατο II, 93.
 Ἀναδέω. ἀνεδήσατο III, 50.
 Ἀναδύω. ἀνέδν II, 580. ἀνεδύετο I, 1128.
 Ἀνάεδνος. ἀνάεδνον II, 1149.
 Ἀναείρω. ἀνάειραν IV, 1499. ἀναείρας III, 72. ἀνηρόθησαν I, 1078. ἀναειρόμενος IV, 94. ἀνὰ — αἵρων I, 1268. ἀν — αἵρον III, 874. ἀνὰ — αἵραι. II, 14. ἀνὰ — αἵρας IV, 1552.
 Ἀναζέω. ἀναζείουσα IV, 391.
 Ἀναθρώσκω. ἀναθρώσκων III, 957. ἀναθρώσκοντες IV, 42. ἀνθορεν III, 554.
 Ἀναιδής. ἀναιδέα II, 407. ἀναιδέας II, 383.
 Ἀναιδῆτος. ἀναιδήτω III, 92. IV, 361.
 Ἀναιμωτὶ II, 986.
 Ἀναίνομαι. ἀνήνασθαι II, 625.
 Ἀναιρέω. ἀνὰ — ἐλὼν I, 1205. ἀνὰ εἴλετο III, 157.
 Ἀναΐσσω. ἀναΐξας IV, 1337. ἀναΐξασα IV, 842. ἀναΐξασαι III, 36.
 Ἀνακαίω. ἀνὰ — καῖον II, 699.
 Ἀνακαλέω. ἀγκαλέοντες I, 1125. ἀγκαλέουσα IV, 708. ἀγκαλέσας III, 1212. ἀγκαλέσασα III, 861.
 Ἀνακαλύπτω. ἀν δ' ἐκάλυψαν IV, 1350.
 Ἀνάκειμαι. ἄγκειμαι II, 626.
 Ἀνακηκίω. ἀνεκήκισ III, 227. ἀνακηκίει IV, 600.
 Ἀνακινέω. ἀνὰ — κινήσασα III, 930.
 Ἀνακλίνω. ἀνακλινθεῖσαν III, 617.
 Ἀνακλύζω. ἀνακλύζεσκεν II, 551.
 Ἀνακρούω. ἀνακρούεσκον IV, 1650. ἀνεκρούσαντο I, 1277.
 Ἀνακτορίη I, 839.
 Ἀναλδήσκω. ἀναλδήσκοντες III, 1363.
 Ἀναλκείη. ἀναλκείησιν II, 145.
 Ἀναλκίς. ἀναλκίδας I, 465. III, 563.
 Ἀναλύω. ἀνελύετ' IV, 150. ἀνὰ — λύσκε III, 822.
 Ἀναμαρμαίρω. ἀναμαρμαίρουσι III, 1300.
 Ἀνανωμάω. ἀν — νόμα III, 1231.
 Ἀναξ I, 411. 422. 968. II, 70. 693. 708. III, 367. IV, 228. 377. 431. 549. 956. ἄνακτος I, 908. II, 140. III, 215. 1273. 1403. IV, 406. 499. 507. ἄνακτι I, 731. ἄνακτα IV, 537. ἄνα I, 242. II, 213. IV, 1324.
 Ἀναπάλλω. ἀναπάλλεται III, 1377.
 Ἀναπαύω. ἀνέπαυσεν IV, 1630.
 Ἀναπετάννυμι. ἀναπέπταται IV, 1258. ἀναπεπτάμενον II, 609. ἀμπετάσας II, 225.
 Ἀναπίμπλημι. ἀνέπλησαν IV, 1388. ἀναπλήσειας IV, 366. ἀναπλήσειαν IV, 347. ἀναπλήσειν I, 1323. IV, 15. ἀνέπλησεν I, 1035. ἀμπλήσων II, 1195.
 Ἀναπλώω. ἀναπλώοντι I, 905.
 Ἀναπνέω. ἀνέπνεον II, 607. ἀναπνείων IV, 473. ἀναπνείουσα II, 739. ἀμπνείεσκον III, 231. ἀμ-

- πνεύσειαν IV, 1264. ἀμπνεύοντες III, 1289. ἀμπνεύσας II, 208.
 Ἀνάπνευσις II, 474.
 Ἀναπτύω. ἀνέπτυνε II, 570.
 Ἀνάπτω. ἀνήψαν II, 177. ἀνάψομεν III, 570. ἀνάψαι I, 965. IV, 1639. ἀνάπτομαι II, 214. ἀνήψατο III, 829. ἀνήπται II, 245. III, 5. IV, 840. ἀνήπτο II, 160. ἀνάψομαι II, 643. ἀνάψασθαι II, 462.
 Ἀναπτύω. ἀνέπτυνε II, 570.
 Ἀναρπάγδην IV, 579. 1232.
 Ἀναρπάζω. ἀναρπάξασαι III, 1114.
 Ἀναρρήσσω. ἀναρρήξας III, 581.
 Ἀνάρσιος II, 343. ἀνάρσιοι II, 630. ἀνάρσια IV, 526.
 Ἀναρτάω. ἀναρτήσασα III, 789.
 Ἀνασειράζω. ἀνασειράζοντες I, 391.
 Ἀνασπάω. ἀνὰ — σπάσαν II, 924.
 Ἀνασσα. ἀνάσσης IV, 39. 1043. ἀνασσαν III, 862. IV, 147. ἀνασσαι IV, 1411.
 Ἀνάσσω IV, 1559. ἀνάσσει IV, 765. ἀνασσον I, 507. II, 238. ἡνασσεν II, 1233. ἀνασσε I, 621. 948. IV, 305. ἀνάσσοι IV, 803. ἀνασσέμεν I, 719. ἀνάσσων I, 49. ἀνάσσετο IV, 266.
 Ἀνασταχύω. ἀνασταχύωσι III, 1054. IV, 271. ἀνασταχύεσκον III, 1354.
 Ἀναστένω. ἀνέστηνον I, 1138.
 Ἀνατανύω. ἀνὰ — τανύσσατο I, 344.
 Ἀνατέλλω. ἀνέτειλε I, 501. ἀνέτελλε I, 601. 810. III, 683. ἀνέτελλον II, 1249. ἀντέλλει II, 1007. III, 959. ἀντέλλων II, 44. III, 520. ἀντέλλουσα III, 1224. ἀντέλλοντα I, 776.
 Ἀνατίθημι. ἀν δὲ — θῆκε II, 928. ἀνθέτο I, 1237. III, 1300. ἀνθέμενος IV, 189. 1589. ἀνθέμενοι II, 1061. IV, 1376, ἀνθέμενους IV, 1386.
 Ἀνατλάω. ἀνέτλη II, 179. IV, 1091.
 Ἀναυδος II, 205. ἄναυδοι III, 503. 967. IV, 693.
 Ἀναυρος. Ἀναύρου I, 9. III, 67.
 Ἀναύω. ἀνήϋσε IV, 75.
 Αναφαίνω. ἀνέφηνε IV, 1718.
 Αναφανδὰ IV, 84.
 Αναφέρω. ἀνενείκατο III, 463. 635. IV, 1743. ἀμφέρεται II, 170.
 Ἀνάφη. Ἀνάφης IV, 1730. 1744.
 Ἀνάφην IV, 1717.
 Ἀναφυσιόων II, 431.
 Αναφύω. ἀνέφυνε II, 1209.
 Αναχαλάω. ἀγχαλάσας II, 583.
 Αναχάζομαι. ἀναγάζεται IV, 1241. ἀναχάξω III, 1038.
 Αναψύχω. ἀναψύχει II, 939.
 Ἀνδάνω. ἀνδάνει IV, 395. ἡνδανε I, 717. II, 656. 1069. III, 912. 1381. ἔαδεν I, 867. εὔαδε I, 697. II, 501. III, 1033. IV, 563. 1062. ἄδη III, 350. ἄδοι I, 828. ἔαδότα II, 35. IV, 1127.
 Ἀνδιχα I, 908. II, 575. 927. 973. III, 23. IV, 31. 1291.
 Ἀνδραχθῆς. ἀνδραχθέες III, 1334.
 Ἀνδρομέος. ἀνδρομέη IV, 581. ἀνδρομέην I, 258.
 Ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνοισιν IV, 701.
 Ἀνεγείρω. ἀνέγειρε I, 1091. ἀνέγρετο I, 522. ἀνεγρόμενον III, 295. ἀνεγρόμενοι II, 677. ἀνεγρομένοισιν II, 1129.
 Ἀνέζομαι. ἀνὰ δ' ἔξετο I, 1170. ἀν' ἄρ' ἔξετο IV, 1332.
 Ἀνειμι. ἀνεισι IV, 848. ἀνήϊον IV, 238. ἀνιῶν II, 165. 913. IV, 1431. ἀνιόντος IV, 125. ἀνιόντα I, 725. ἀνιόντας I, 1022. 1304. ἀνιούσα I, 1281. IV, 1698. ἀνιούσαις III, 226.
 Ἀνειπεῖν. ἀνὰ — ἔειπε IV, 1201.
 Ἀνειρομαι. ἀνειρομένη III, 1158. ἀνειρομένοισιν IV, 1565.
 Ἀνειρύω. ἀνείρυνε II, 586.
 Ἀνελινύω. ἀνελίνυνον I, 862.
 Ἀνέλκω. ἀνελκομένοιο II, 1257.
 Ἀνεμος I, 1358. IV, 891. ἀνέμον I, 1299. II, 1108. 1114. ἀνέμοιο I, 107. 520. 586. 600. 607. 1013. 1203. 1275. II, 727. 751. 930. 1229. 1245. III, 345. 955. 970. 1376. IV, 215. 221. 241. 609. 963. 1224. 1631. ἀνέμων I, 1278. II, 902. 994. ἀνεμοι I, 1097. ἀνέμων I, 1086. 1152. III, 1328. IV, 820. 1778. ἀνέμοισι I, 923. 1334. IV, 765. 1256. 1463.
 Ἀνερείπομαι. ἀνερείψατο I, 214. IV, 918. ἀνερεψάμενος II, 503.
 Ἀνερεύγομαι. ἀνερεύγεται II, 744.
 Ἀνέρχομαι. ἀνέρχεται III, 1229. ἀνήλυθε I, 191. II, 1143. III, 894. ἀνήλυθον III, 473. ἀνὰ δ' ἦλυθε IV, 1629. ἀνελθέμεναι I, 999. ἀνερχόμενος II, 674. ἀνερχομένη II, 574. IV, 54. 1170.

1714. ἀνερχομένοισιν **I**, 442. **IV**, 1777. ἀνερχομένους **I**, 821.
 Ἀνευθεν **I**, 855. **III**, 641. 782. **988**. 1031. **IV**, 746. 1010.
 Ἀνευρίσκω. ἀνεύρατο **IV**, 1133.
 Ἀνεπάλλομαι. ἀνεπάλμενος **II**, 825.
 Ἀνέχω. ἀνέχουσι **II**, **161**. ἀνεχον **III**, **217**. ἀνέσχε **II**, **254**. **III**, 851. ἀνέσχον **IV**, 808. ἀνέσχεθες **IV**, 1709. ἀνέσχεθεν **III**, **257**. ἀνὰ δ' ἔσχεθε **I**, 673. ἀνέσχεθον **IV**, 593. 698. ἀνέχουσα **IV**, **310**. ἀνέχοντας **III**, 1383. ἀνασχεθέειν **I**, 876. ἀνεχοίατο **I**, 1005. ἀνσχοιτο **II**, **230**. ἀνασχόμενος **I**, 495. **IV**, 465. 1702. ἀνασχόμενοι **II**, **68**. **100**. ἀνασχόμεναι **IV**, 940.
 Ἀνεω **III**, 503. 967. **IV**, 693.
 Ἀνηλέες **IV**, 1047.
 Ἀνήνυστος. ἀνηνύστω **IV**, 1307.
 Ἀνήνυτος **III**, 502.
 Ἀνήρ **I**, **182**. **II**, **469**. 1073. **III**, 438. **IV**, **199**. 1436. 1486. 1604. ἀνέρος **I**, **6**. 703. **II**, 841. **III**, 795. 1314. **IV**, **199**. ἀνδρός **I**, 1338. ἀνέρι **III**, 421. 743. **IV**, 1107. 1119. ἀνέρα **I**, **154**. **II**, **102**. **218**. 798. **III**, 457. ἀνδρα **I**, 1153. **II**, **29**. **III**, 421. 580. **IV**, 1030. 1655. ἀνδρε **III**, 1173. ἀνέρες **I**, 612. 948. **II**, **27**. **80**. 451. **III**, **316**. 345. 977. **IV**, **109**. 1075. 1183. 1213. 1281. ἀνδρες **I**, 1149. 1251. **II**, **98**. 468. 630. 874. 1179. **III**, 326. 1366. **IV**, 569. 1719. ἀνδρῶν **I**, 543. 548. 970. 1023. 1047. **II**, **4**. **13**. **59**. **140**. **155**. 374. 458. 723. 821. 853. 953. 958. 1078. 1091. 1124. **III**, **68**. **164**. **192**. 513. 919. 1006. 1048. 1233. 1338. 1347. 1401. **IV**, **182**. **278**. 397. 1033. ἀνδρεσσιν **IV**, 673. 1059. ἀνδράσι **I**, **17**. **70**. **173**. 648. 658. 780. 794. 835. 852. 992. 1071. 1307. **II**, **216**. **236**. 464. 501. 781. 801. 805. 1011. **III**, 341. 405. 415. 519. 596. 689. 840. 892. 1045. 1106. 1123. 1352. 1378. **IV**, **6**. **252**. 462. 481. 518. 618. 1021. 1211. 1642. 1729. 1760. ἀνδρας **I**, **236**. 465. **II**, 917. ἀνέρας **I**, 883. **II**, 753. 1014. 1130. **III**, **204**. **IV**, 667.
 Ἀνηρεφής. ἀνηρεφέος **II**, 1173.
 Ἀνθεμόεις. ἀνθεμόεσσαν **IV**, 892.
 Ἀνθεμοειδής. Ἀνθεμοειδίδα **II**, 724.
 Ἀνθος **III**, 854. ἄνθεα **I**, 1143. **III**, 898. **IV**, 1143.
 Ἀνθρωπος. ἄνθρωποι **II**, **296**. 542. **IV**, 1557. ἀνθρώπων **II**, **245**. 675. **III**, 1089. 1202. **IV**, 1016. 1165. 1641. ἀνθρώποισι **I**, **82**. 679. **II**, **182**. **314**. **III**, 430. **IV**, 445. 1105. 1775.
 Ἀνία. ἀνίη **III**, **290**. 695. **IV**, 1167. 1584. ἀνίη **III**, **290**. 695. **IV**, 1167. 1584. ἀνίαι **III**, 1103. 1404. **IV**, 352. ἀνίας **I**, **253**. **265**. **295**. **II**, 884. **III**, **264**. 764. 777. 996.
 Ἀνιάζω. ἀνιάζεσκον **III**, **1138**. ἀνιάζοντι **IV**, 1347. ἀνιάζουσα **I**, **299**.
 Ἀνιάχω. ἀνίαχεν **III**, **253**. ἀνίαχον **II**, **270**.
 Ἀνιάω. ἀνιηθεῖς **I**, 1340.
 Ἀνίημι. ἀνίησι **III**, 498. ἀνέηκεν **I**, 478. ἀνεσαν **I**, 786.
 Ἀνιηρός. ἀνιηρόν **IV**, **63**. ἀνιηρῶ **III**, 1066.
 Ἀνίπταμαι. ἀνέπτατο **III**, 724.
 Ἀνίστημι. ἀναστήσαντες **II**, 689. ἀναστήσασα **IV**, 719. ἀνστήσου **IV**, 1325. ἀναστήσειν **I**, 1349. ἀνὰ δ' ἵστατο **II**, 491. ἀνέσταθεν **IV**, 1778. ἀναστήσεσθαι **I**, 346.
 Ἀνίσχω. ἀνίσχεται **II**, 729.
 Ἀνόρνυμι. ἀνὰ — ὄρσαι **IV**, 1352. ἀνὰ — ὠρνυτο **I**, 349. ἀνῶρτο **I**, 698.
 Ἀνορούω. ἀνόρουσεν **II**, **299**. 603. **III**, 516. 633. ἀνόρουσαν **II**, 428. **IV**, 592. ἀνορούσας **II**, 1238.
 Ἀνούτατος **II**, **75**.
 Ἀνοχλίζω. ἀνώχλισαν **III**, 1298. ἀνοχλίζων **I**, 1167. ἀν — ὀχλίζων **IV**, 1677.
 Ἄντα **III**, **44**.
 Ἀνταῖος. ἀνταίη **I**, 1141.
 Ἀντάω. ἤντεον **IV**, 845. 931. 1184. ἤντησε **IV**, 490. ἀντήσειεν **III**, 820. ἀντήσαντες **I**, 962.
 Ἀντεταγών **II**, **119**.
 Ἀντην **III**, **100**. 1010. 1066.
 Ἀντὶ **II**, 446. 849. **IV**, **30**.
 Ἀντιάνειρα. Ἀντιανείρης **I**, **56**.
 Ἀντιάχω. ἀντίαχεν **IV**, **76**. ἀντιάχσαν **II**, 828.
 Ἀντιάω. ἀντιάει **IV**, 1675. ἀντιάσκειν **II**, **100**. ἀντιάοιτε **II**, 804. ἀντιάσειας **IV**, 806. ἀντιάσειε **III**, 588. 694. 1337. **IV**, 1057. ἀντιά-

- σῆσιν III, 643. ἀντιάσαιμεν I, 836. ἀντιόωσιν IV, 405. 703. 717. 859. ἀντιόωτο I, 470. III, 1405. ἀντιόωντος IV, 836. ἀντιόωντα I, 1214. ἀντιόωσα I, 703. III, 35. 880. IV, 1078. ἀντιόωσαν I, 370. III, 718. ἀντιόωντες I, 998. II, 69. III, 1298. IV, 1206. ἀντιόωντας III, 416. ἀντιάαν I, 971. ἀντιάσαντες II, 959. ἀντιάσθαι II, 24.
- * Ἀντιβίην I, 1002. II, 758. III, 384. IV, 410.
- * Ἀντιβολέω. ἀντεβόλησεν III, 68. 1213. IV, 1551. 1592. ἀντεβόλησαν II, 1120. III, 1149. ἀντιβολήσεις III, 941. ἀντιβολήσας III, 179. IV, 182. 1754. ἀντιβολήσων I, 12. III, 482.
- * Ἀντικρὺν II, 337. 979. III, 493. IV, 127. 224. 469. 570. 1334. 1612.
- * Ἀντίξοος. ἀντίξοα II, 79.
- * Ἀντιόπη II, 387. Ἀντιόπης I, 735. Ἀντιόπην IV, 1090.
- * Ἀντίος II, 62. ἀντίη III, 227. ἀντίον I, 745. II, 682. IV, 497. ἀντίοι I, 320. ἀντίαι I, 1017. II, 564. ἀντία I, 790. 799. III, 287. IV, 1712.
- * Ἀντιπεραίος. ἀντιπεραίαν II, 351. IV, 522.
- * Ἀντιπέρηθεν I, 613. 977. II, 1030. 1174. III, 1271. IV, 470.
- * Ἀντιπέρην II, 177. 722. IV, 68.
- * Ἀντισπάω. ἀντέσπασε II, 598.
- * Ἀντιφέρεσθαι I, 200.
- * Ἀντολή. ἀντολαί I, 85. ἀντολέων II, 1123.
- * Ἀντομαι. ἀντόμεθα II, 1123. ἀντομένη I, 771. III, 149. IV, 919. 1096. ἀντομένην III, 77. IV, 863. ἀντόμεναι IV, 1311. ἀντομένοισι III, 391. IV, 1555.
- * Ἀντρον II, 434. 910. 1233. IV, 57. 1153. ἄντροιο II, 907. ἄντροισι II, 510. ἄντροφ III, 134. IV, 1131. 1139.
- * Ἀντώπιον IV, 728.
- * Ἀνυσις. ἄνυσιν I, 413. 981. II, 310. IV, 578.
- * Ἀνυστός. ἄνυστὰ III, 717.
- * Ἀνύω. ἤνυσσα IV, 1039. ἤνυσσα IV, 414. ἤνυσεν I, 1065. ἤνυσσαν I, 600. ἀνύσσαι I, 603.
- * Ἄνω (adv.) IV, 1581.
- * Ἄνω (verb.). ἀνομένοιο I, 651. II, 494. III, 1340.
- * Ἀνώγα. ἀνώγει I, 47. II, 1138. III, 825. 1084. IV, 100. ἄνωγα I, 693. ἄνωγεν I, 328. IV, 687. 755. 1207. ἤνωγον IV, 1594. ἤνώγει IV, 247. ἤνωγε I, 1217. IV, 166. 589. ἀνώχθαι IV, 760.
- * Ἀνωγή. ἀνωγῇ I, 1134. II, 499. 556.
- * Ἀνωθεν II, 745.
- * Ἀνώϊστος IV, 255. ἀνώϊστω III, 800. IV, 1661. ἀνώϊστον III, 670. ἀνώϊστος I, 680. III, 6.
- * Ἀξείνος. Ἀξείνοιο II, 548. Ἀξείνον II, 984.
- * Ἀξίος. ἄξια III, 351.
- * Ἀξων. ἄξονος I, 757.
- * Ἀοιδῆ. αἰοιδῆς I, 22. 495. 515. 1220. II, 704. IV, 451. 907. 1194. αἰοιδῇ I, 569. II, 714. αἰοιδαι IV, 1773. αἰοιδάων I, 27. αἰοιδαῖς I, 1225. IV, 42. 59. 157. 1668. αἰοιδῆσι I, 860. IV, 1665.
- * Ἀοίδιμος IV, 1143.
- * Ἀοιδός. αἰοιδοὶ I, 18. 59.
- * Ἀολλής. αἰολλέα III, 1012. αἰολλέες II, 132. 497. III, 255. IV, 1182. αἰολλεῖς IV, 1455.
- * Ἀολλίζω. αἰολλίσσας I, 863.
- * Ἀόνιος. Ἀονίοιο III, 1178. Ἀονίοισιν III, 1185.
- * Ἀοσσητήρ IV, 408. αἰοσσητήρα I, 471. IV, 146. αἰοσσητήρες IV, 786.
- * Ἀπαλός. ἀπαλὰς III, 297.
- * Ἀπαμείρω. ἀπαμείρωμεν III, 186. ἀπαμείρεται III, 784.
- * Ἀπαναίνομαι. ἀπηνήναντο I, 611.
- * Ἀπάνευθε I, 863. II, 153. 872. 1207. III, 114. 167. 333. 1170. IV, 372. 1248.
- * Ἀπαρνέομαι. ἀπαρνήσασθαι III, 1133.
- * Ἄπας. ἅπαντα I, 982. IV, 800. ἅπασιν I, 1338.
- * Ἀπαστος. ἅπαστοι IV, 1295.
- * Ἀπατάω. ἀπατήσω III, 152.
- * Ἀπαυράω. ἀπηύρων IV, 344. 916.
- * Ἀπαυστος I, 1267.
- * Ἀπαφίσκω. ἤπαφες III, 130.
- * Ἀπειλέω. ἀπείλεε III, 607.
- * Ἀπειμι. ἀπεῖη I, 459. ἀπεῖων I, 896. ἀπεόντος II, 140. ἀπεσσομένα III, 945.
- * Ἀπειρέσιος. ἀπειρεσίοιο I, 990.

- ἀπειρέσιον **II**, 1182. **III**, 1216.
 ἀπειρεσίης **IV**, 1478. ἀπειρεσίη
III, 1044. ἀπειρεσίην **I**, 159. **II**,
 1242. **IV**, 124. ἀπειρέσιοι **I**,
 441. **II**, 384. **IV**, 218. ἀπει-
 ρεσίους **III**, 928. ἀπειρεσίοισιν
II, 185. ἀπειρεσίησι **III**, 1295.
 ἀπειρεσίας **IV**, 143.
 Ἀπείριτος **III**, 1239. ἀπείριτον **III**,
 971. **IV**, 682. ἀπείριτοι **IV**,
 140.
 Ἀπείρων. ἀπείρωνι **I**, 1323. **IV**,
 1688. ἀπείρονα **I**, 801. 893. **II**,
 123. 675. 1205. **III**, 308. **IV**,
 160. 285. 447. 633.
 Ἀπελάνω. ἀπήλασαν **III**, 326.
 Ἀπερείσιος. ἀπερείσια **I**, 419. **IV**,
 1705.
 Ἀπερητύω. ἀπερήτυε **I**, 772.
 Ἀπερύκω. ἀπέρυκεν **III**, 327. 384.
IV, 509. ἀπερύκων **III**, 174.
 Ἀπέρχομαι. ἀπερχομένους **IV**, 417.
 Ἀπηλεγέω. ἀπηλεγέοντες **II**, 17.
 Ἀπηλεγέως **I**, 439. 785. **II**, 25.
 845. **III**, 19. 439. 501. **IV**, 689.
 864. 902. 1469.
 Ἀπήμων **IV**, 522. 1582. ἀπήμονι
I, 422. ἀπήμονα **I**, 885. **II**,
 969. ἀπήμοσιν **I**, 888. ἀπήμονας
II, 637. 1185. 1276. **III**, 590.
 Ἀπηνεΐη. ἀπηνεΐησιν **II**, 1202.
 Ἀπήνη. ἀπήνης **III**, 869. 889.
 1152. ἀπήνη **III**, 841. ἀπήνην
III, 843.
 Ἀπηνής. ἀπηνέος **I**, 87. **III**, 492.
 ἀπηνέα **II**, 76.
 Ἀπιδανῆες **IV**, 263.
 Ἀπιδανός **I**, 38. Ἀπιδανοῖο **I**, 36.
II, 515.
 Ἀπιθέω. ἀπίθησε **I**, 149. **III**, 669.
 ἀπιθήσει **III**, 105.
 Ἀπίς. Ἀπίδα **IV**, 1564.
 Ἀπλητος. ἄπλητον **IV**, 1455. ἄπλη-
 τοι **I**, 574.
 Ἀπλοος **IV**, 1271.
 Ἀπνοος **IV**, 1403.
 Ἀπό **I**, 60. 77. 125. 231. 437. 535.
 625. 766. 815. 821. 937. 945. 989.
 1067. 1107. **II**, 188. 253. 1040.
 1141. 1213. **III**, 48. 375. 439.
 534. 587. 761. 908. 913. 921. 966.
 1015. 1017. 1353. 1367. **IV**, 104.
 109. 114. 162. 726. 754. 770. 887.
 913. 928. 1146. 1245. 1305. 1367.
 1402. 1531. 1583. 1638. 1649.
 1777.
 Ἀποβλάσκειν **III**, 1143.
 Ἀποβρομέω. ἀποβρομέονται **IV**,
 908.
 Ἀποδέχομαι. ἀποδεξαμένην **III**,
 906.
 Ἀποέρω. ἀποέργει **I**, 865.
 Ἀποινα **II**, 967.
 Ἀποίχομαι. ἀποιχομένου **I**, 644.
 Ἀποκαίνυμαι. ἀπεκαίνυντο **II**, 783.
 Ἀποκατατίθεμαι. ἀποκάτθετο **III**,
 817. 1287.
 Ἀποκεδάζω. ἀπὸ — ἐκέδασσαν **III**,
 1360.
 Ἀποκιδναμαι. ἀποκιδνάμενος **IV**,
 133.
 Ἀποκλύζω. ἀποέκλυσεν **I**, 366.
 Ἀποκομίζω. ἀπὸ — κομίσσαι **IV**,
 1106.
 Ἀποκόπτω. ἀπὸ — ἔκοψεν **IV**, 208.
 ἀπὸ — κέκοφθαι **IV**, 1272.
 Ἀποκριδὼν **II**, 15.
 Ἀποκρίνω. ἀποκρίναντες **I**, 1351.
 Ἀπολάμπω. ἀπέλαμψε **IV**, 1710.
 Ἀπολείπω. ἀπέλειπον **IV**, 563. λεῖ-
 πον δ' ἄπο **IV**, 752. ἀπὸ — λίπεν
III, 1068. ἀπὸ — λίποντο **I**, 399.
 Ἀπολείχω. ἀπέλειξε **IV**, 479.
 Ἀπολήγω. ἀπολήξειε **I**, 1154. **IV**,
 767. ἀπολήξειν **I**, 1353.
 Ἀπολυμαίνομαι. ἀπολυμαίνονται
IV, 702.
 Ἀπολύω. ἀπελύετο **III**, 1344. ἀπὸ
 ἔλυσεν **II**, 454.
 Ἀπόλλων **I**, 307. 759. **II**, 502. **III**,
 1181. Ἀπόλλωνος **I**, 306. 403.
II, 686. **IV**, 528. 612. 1218.
 1548. Ἀπόλλωνι **I**, 966. 1186.
II, 927. **III**, 1283. **IV**, 1714.
 Ἀπόλλωνα **I**, 410. **II**, 493. 700.
 952. **IV**, 1729.
 Ἀπολωφάω. ἀπὸ — λωφήσομεν **IV**,
 1417.
 Ἀπομεθίημι. ἀπὸ — μεθέμεν **I**, 280.
 Ἀπομόργνυμι. ἀπωμόρξαντο **II**, 86.
IV, 655.
 Ἀπονάω. ἀπένασσε **IV**, 1492.
 Ἀπονέω. ἀπὸ — νηήσαντο **I**, 364.
 Ἀπόννημι. ἀπόννητο **I**, 88. ἀπόννα-
 σθαι **II**, 196.
 Ἀπονίπτω. ἀπονιψαμένους **IV**, 560.
 Ἀπονίσσομαι. ἀπονισόμεθα **III**, 899.
 Ἀπονόσφι **III**, 9. 911. **IV**, 735.
 Ἀπονοσφίζω. ἀπενόσφισεν **IV**, 36.
 Ἀποπλάζω. ἀποπλάγξειεν **I**, 1220.
 ἀποπλαγχθεῖς **I**, 316. ἀποπλαγ-
 χθέντες **I**, 1325. **II**, 774. 957.
 Ἀποπέμπω. ἀπὸ — πέμψεν **IV**, 685.
 Ἀποπνέω. ἀπέπνεε **II**, 193.

- Ἀποπροβάλλω III, 1311.
 Ἀπόπροθεν I, 39. 1227. 1244. III, 1111. IV, 1675.
 Ἀπόπροθι I, 602. III, 313. 370. 1063. IV, 287. 554. 1635.
 Ἀποπροθρώσκω. ἀποπροθορών III, 1280.
 Ἀποπρολείπω. ἀποπροέλειπον II, 1230. ἀποπρολιπόντες I, 1285. III, 267.
 Ἀποπτύω. ἀπέπτυνεν IV, 925.
 Ἀπόρθητος. ἀπορθήτοιο IV, 1028.
 Ἀπορρύνμαι. ἀπορρύνμενος IV, 631. ἀπορρύνμενοι I, 800.
 Ἀπορούω. ἀπόρουσεν II, 572. 591.
 Ἀπορρίπτω. ἀπορρίψαντες II, 884.
 Ἀπορρώξ IV, 637.
 Ἀποσκεδάω. ἀπεσκεδάσε III, 214. ἀποσκεδάσειας III, 996.
 Ἀποστείχω. ἀπέστιχε IV, 686. ἀποστείχειν II, 6.
 Ἀποστράπτω. στράπτειν — ἀπο III, 1017.
 Ἀποστρέφω. ἀποστρέψαι I, 1132.
 Ἀποστνυέω. ἀπέστνυον I, 804.
 Ἀποτεκμáιρομαι. ἀπετεκμήραντο IV, 1538.
 Ἀποτέμνω. ἀπὸ — ἔταμεν IV, 985. ἀπὸ — ταμῶν III, 378. ἀποτεμνόμενοι II, 794.
 Ἀποτηλόθι IV, 728. 1188. 1208.
 Ἀποτηλοῦ IV, 1092. 1174.
 Ἀποτίθεμαι. ἀπεθήκατο I, 129.
 Ἀποτίνω. ἀπὸ — τίνετε IV, 1327.
 Ἀποτίω. ἀποτίσαι III, 393.
 Ἀποτμήγω. ἀποτμήξειν IV, 1120. ἀποτμηγέντες IV, 1052.
 Ἀποτμήξ. ἀποτμήγι II, 581.
 Ἀποτρέπω. ἀποτρέποι I, 681. ἀπέτραπεν I, 1088. ἀπέτρεπον IV, 521.
 Ἀποτροπή IV, 1504.
 Ἀποτρωπάσθαι III, 16.
 Ἀπούρας I, 1212. III, 175. IV, 1433.
 Ἀποφαίνω. ἀπὸ — ἐφάανθη IV, 1711.
 Ἀποφέρω. ἀποίσεια III, 419.
 Ἀποφθίνω. ἀπέφθισεν IV, 1440. ἀποφθίσειαν IV, 1292. ἀποφθιμένος IV, 1529. ἀποφθιμένην II, 852. ἀποφθιμένην I, 1066.
 Ἀποφθινύθω. ἀποφθινύθωσι I, 683.
 Ἀποφλύζω. ἀποφλύξωσιν III, 583.
 Ἀρηκτος I, 246.
 Ἀρόφατοι II, 268. ἀροφάτους I, 645.
 Ἀροφάτως I, 1201. II, 62. 580. 1087. III, 1117. IV, 1005.
 Ἀπτερέως IV, 1765.
 Ἀπτήν. ἀπτήνες IV, 1299.
 Ἀπτομαι. ἀπτόμενοι II, 717. ἀψαμένη I, 1065. ἤπτοντο I, 999. ἤψασθε III, 377.
 Ἀπύργωτος I, 796.
 Ἀπωθεν I, 583. II, 48. 86. 431. 981. III, 1137. 1191. IV, 323. 443. 954. 1172. 1571.
 Ἀρά. ἀράς III, 712.
 Ἀρ II, 669. 1011. IV, 1076.
 Ἀρα I, 86. 193. 207. 213. 227. 228. 260. 320. 378. 578. 585. 667. 673. 913. II, 468. 537. 748. 1079. al. ἄρα δὲ I, 898. II, 228. III, 1069.
 Ἀραβέω. ἀράβησαν II, 281.
 Ἀραιθυρήθην I, 115.
 Ἀραιός. ἀραιός III, 762.
 Ἀράξης. Ἀράξεω IV, 133.
 Ἀράομαι. ἀρήσαιο I, 159. ἤρησάτο I, 386. 1176.
 Ἀράσσω. ἀράσσονται IV, 763. ἀρασσάμενων II, 553.
 Ἀργαλέος. ἀργαλέην IV, 525. ἀργαλέοισιν II, 214. 644. IV, 1374. ἀργαλέησι IV, 501. ἀργαλέας I, 773. III, 996. IV, 587.
 Ἀργανθώνειος. Ἀργανθώνειον I, 1178.
 Ἀργέστης. Ἀργέσταο II, 961. 993. IV, 1628.
 Ἀργινόεις. ἀργινόεντα IV, 1607. ἀργινόεσσαν II, 738.
 Ἀργιόδων II, 820.
 Ἀργόθεν I, 118.
 Ἀργος I, 111. 125. 140. 226. 325. 912. 1119. II, 613. 1122. 1140. 1189. 1199. III, 318. 367. 440. 474. 521. 568. 610. 722. 826. 902. 914. 944. 1200. IV, 80. 256. 1073. Ἀργον I, 367. II, 1281. IV, 122. Ἀργοιο II, 1260. III, 554. Ἀργον I, 19. 321. II, 1156.
 Ἀργος (civitas) Ἀργεῖ I, 1317.
 Ἀργύρεος. ἀργύρεον II, 678. IV, 972.
 Ἀργύφεος. ἀργυφέν III, 835. IV, 475. ἀργυφέας IV, 1407.
 Ἀργῶ I, 4. 386. 525. 633. 953. II, 340. IV, 510. 592. 763. 993. 1473. 1546. Ἀργοῦς I, 591. 724. IV, 1609.
 Ἀργῶος IV, 658. 1620. Ἀργῶης II,

211. IV, 554. Ἀργώη I, 319. IV, 938.
 Ἀρδμός. ἀρδμὸν IV, 1247.
 Ἀρδω. ἀρδεταί IV, 270. ἀρδεσθαι IV, 1735.
 Ἀρείων IV, 1336. ἀρείονα III, 438. ἀρείω I, 901. ἀρειον I, 665. 676. III, 136. 399. 546. ἀρείονες II, 801.
 Ἀρέσχω. ἀρεσσαν III, 301. ἤρεσαν I, 1110. ἀρέσσαντο I, 963. ἀρέσασθαι III, 668. ἀρέσασθαι III, 187. IV, 246. ἀρέσσάμενος II, 462. III, 846. ἀρεσσάμενοι I, 353.
 Ἀρεστορίδης I, 110. 325.
 Ἀρετή. ἀρετῇ II, 641. IV, 1384.
 Ἀρήγω. ἀρήγει IV, 701. ἀρηγε IV, 815. ἀρήξειν II, 715.
 Ἀρηϊθoος ἀρηϊθoον I, 1042.
 Ἀρηϊος (nom. propr.) I, 118.
 Ἀρήϊος I, 44. 95. 349. II, 122. III, 1259. ἀρήϊον II, 1033. 1268. III, 409. 495. 1270. ἀρήϊοι I, 1000. II, 397. ἀρήϊα I, 266. IV, 206. 1156. ἀρήϊαι III, 325.
 Ἀρηϊφίλος. ἀρηϊφίλον III, 1174.
 Ἀρήνηθεν I, 152. 471.
 Ἀρης III, 1227. Ἀρηος II, 385. 870. 1169. 1230. III, 411. 754. 1357. IV, 166. Ἀρεος I, 189. 743. II, 404. 989. 990. III, 1187. 1366. Ἀρηϊ II, 991. III, 183. 393.
 Ἀρει II, 1205. III, 1282. Ἀρηα II, 797. III, 1385. Ἀρεα I, 1024.
 Ἀρήτειρα I, 312. III, 252.
 Ἀρήτη IV, 1070. 1098. 1221. Ἀρήτης IV, 1013. 1123. Ἀρήτη IV, 1200. Ἀρήτην IV, 1029.
 Ἀρητιάς II, 1046. Ἀρητιάδος II, 1030. Ἀρητιάδι III, 1180. Ἀρητιάδα II, 966.
 Ἀρητος II, 65. 114.
 Ἀρθμῆω. ἀρθμηθέντες I, 1344.
 Ἀρθμιος III, 1101.
 Ἀρθμός. ἀρθμὸν II, 755.
 Ἀριάδνη III, 998. Ἀριάδνης III, 1003. Ἀριάδνη III, 1107. Ἀριάδνην III, 1097.
 Ἀρίγνωτος. ἀριγνώτην III, 1075.
 Ἀρίδηλος IV, 727. ἀρίδηλα III, 615.
 Ἀρίζηλος III, 953. ἀρίζηλοι II, 250.
 Ἀριήκοος IV, 1707.
 Ἀριθμέω. ἀριθμήσας III, 155.
 Ἀριπρεπέων IV, 1192.
 Ἀρισταίος. Ἀρισταίιο IV, 1132. Ἀρισταῖον II, 506.
 Ἀριστερός. ἀριστερά II, 1266.
 Ἀριστεύς. ἀριστῆες I, 640. 911. 1082. II, 301. 528. 1157. III, 7. IV, 122. 1288. ἀριστήων I, 61. 109. 302. 1038. 1153. II, 458. 638. 958. III, 21. 1006. IV, 106. 561. 1003. 1030. 1498. 1773. ἀριστήεσσι I, 70. 206. II, 464. 685. III, 504. IV, 350. 1553. ἀριστήας I, 229.
 Ἀριστος. ἄριστον I, 338. 1285. II, 15. IV, 805. ἀρίστη IV, 1104. ἄριστοι I, 231. 548. IV, 6. 1181. 1307. ἀρίστους I, 1351.
 Ἀριφραδέως III, 315.
 Ἀρκάδες IV, 263. 264.
 Ἀρκαδίη. Ἀρκαδίας I, 125. Ἀρκαδίνυδες II, 1052.
 Ἀρκαδίηθεν I, 161.
 Ἀρκέω. ἀρκέσσαι II, 1124.
 Ἀρκενθός. ἀρκενύθοιο IV, 156.
 Ἀρκιος II, 799.
 Ἀρκτος. ἄρκτον I, 168. II, 120. 368. III, 1195. Ἀρκτων I, 941. 1150.
 Ἀρκτούρος. Ἀρκτούροιο II, 1099.
 Ἀρμα IV, 1326. 1356. ἄρματος IV, 598. ἄρματι III, 1272. ἄρματα IV, 1370. ἄρμασιν III, 309. 878. 1241.
 Ἀρμαλίη. ἀρμαλίην I, 393.
 Ἀρμενος. v. Ἀρω.
 Ἀρμόζω. ἤρμοσε I, 527. IV, 583.
 Ἀρμονίη. ἀρμονίης II, 990. IV, 517.
 Ἀρνεῖός. ἀρνειοῦ III, 1208. ἀρνεῖον III, 1033. IV, 1186.
 Ἀροσις. ἄροσιν I, 826. 868.
 Ἀροτήρ. ἀροτήρι III, 1332. 1343. ἀροτήρας IV, 1630.
 Ἀρότης. ἀρότην I, 1217.
 Ἀροτος II, 1003.
 Ἀροτρεὺς I, 1172.
 Ἀροτρον I, 687. III, 232. 1285. ἀρότρον III, 1333. ἀρότρω I, 1215. III, 412. ἄροτρα III, 1344.
 Ἀρουρα. ἀρουραν II, 662. III, 1354. IV, 285. ἄρουραι I, 451. IV, 271. ἀρούραις I, 686. ἀρούρας I, 628. II, 787. III, 1387.
 Ἀρόω. ἀρόωσι I, 796. ἀρόσσης III, 1053. ἀρόσσαι III, 497. ἀρήροτο III, 1343. ἀρηρομένην III, 1336.
 Ἀρπάγην I, 1017. IV, 876.
 Ἀρπάζω. ἤρπαζον II, 189. ἤρπαζεν III, 1019. ἀρπάξας IV, 569.
 Ἀρπαλέως II, 306. IV, 56.
 Ἀρπη. ἄρπην III, 1388. IV, 987.

- Ἄρπυια. Ἄρπυιαι II, 188. 223. 298. Ἄρπυίῃσιν II, 264. Ἄρπυίας II, 252. 289. 462.
 Ἄρρηκτος I, 63. IV, 1646. ἀρρήκτοις IV, 1205.
 Ἄρρηκτον II, 389. ἀρρήκτους I, 917.
 Ἄρσην. ἄρσενα I, 905. ἄρσεν I, 618. 825.
 Ἀρτάκης. Ἀρτάχεια I, 1047.
 Ἀρτακίη. ὀρτακίη I, 954.
 Ἀρτεμής. ἀρτεμέεσσιν I, 415.
 Ἀρτεμις. Ἀρτέμιδος I, 312. III, 773. IV, 350. 453. Ἀρτέμιδι IV, 471. Ἀρτεμιν I, 571. 1225.
 Ἄρτι I, 1222. II, 607.
 Ἀρτίτομος. ἀρτίτομον IV, 1515.
 Ἀρτύνω. ἀρτύνειας III, 698. ἡρτύναντο II, 67. IV, 421. ἀρτύνασθαι I, 523.
 Ἀρύω, ἀρύσασα III, 1015.
 Ἀρχώ. ἀρξωσιν II, 801. ἤρχεν II, 704. 1180. ἤρχετο II, 612. ἀρχεο III, 11. ἀρχόμενος I, 1.
 Ἀρχεύω. ἀρχεύοι I, 347.
 Ἄρω. ἤραρε IV, 99. ἄρῃρεν II, 1076. 1204. ἀρῃρει I, 957. III, 218. ἄρσετε II, 1063. ἀραρυῖαν III, 1324. ἀραρυῖαι I, 946. ἀρηρότα II, 1163. ἡρῃρειντο III, 1398. IV, 947. ἀραροίατο I, 369. ἀρηρεμένον III, 833. ἀρηρεμένους IV, 677. ἀρηρεμένας I, 787. ἄρμενον I, 1290. ἄρμενοι IV, 1461. ἄρμενα IV, 237. 889.
 Ἀρωγή. ἀρωγῆς II, 261. 774. 1200. III, 722. 781. 990. IV, 490. 1056. ἀρωγῇ I, 951. 556. ἀρωγὴν II, 423. III, 524. 698. 739. 1026. IV, 14.
 Ἀρωγός. ἀρωγοὶ IV, 839. ἀρωγούς II, 1276.
 Ἀσθμα II, 85. 431. ἄσθματι I, 1256.
 Ἀσίη. Ἀσίην IV, 273.
 Ἀσίς. Ἀσίδος I, 444. II, 777.
 Ἀσκέω. ἡσκητο I, 742.
 Ἀσκηθῆς II, 573. III, 787. 1081. ἀσκηθεῖα II, 690. ἀσκηθεῖς II, 346. ἀσκηθεῖς II, 176. 603.
 Ἀσπάσιος II, 457. ἀσπάσιον III, 823.
 Ἀσπασίως I, 270. 1173. II, 728. III, 301. IV, 67. 996. 1391. 1781.
 Ἀσπαστός. ἀσπαστὸν I, 1103. III, 145. IV, 1450.
 Ἀσπαστῶς II, 415.
 Ἀσπερχές I, 1002.
 Ἀσπετος I, 1285. II, 84. 663. IV, 1001. 1769. ἄσπετον I, 1142. 1181. 1183. 1235. 1247. II, 430. 819. 1095. III, 959. 1399. IV, 130. 240. 838. 1233. 1248. ἄσπετα II, 143. 529. 839. IV, 316.
 Ἀσπίς. ἀσπίδι I, 746. III, 1279. 1288. ἀσπίδα III, 1264. ἀσπίσιν II, 1062. 1072. 1076. ἀσπίδας I, 1026. IV, 201.
 Ἀσσον I, 702. II, 107. III, 253. IV, 782. 852.
 Ἀσσυρίη. Ἀσσυρίης II, 946. 964.
 Ἀσταγές III, 805.
 Ἀστεμφής. ἀστεμφεῖ IV, 1375.
 Ἀστέριος I, 176.
 Ἀστερίων I, 35.
 Ἀστερόδεια III, 242.
 Ἀστερόεις III, 1003.
 Ἀστεροπή. ἀστεροπῆσιν IV, 510.
 Ἀστήρ I, 1273. III, 141. 1377. ἀστέρι I, 103. 774. II, 41. 523. ἀστέρες I, 240. III, 1195. ἀστέρας III, 745.
 Ἀστός. ἀστοῖσι I, 798.
 Ἀστράγαλος. ἀστραγάλοις III, 117. ἀστραγάλους III, 154.
 Ἀστράπτω. ἀστράπτουσα III, 1358.
 Ἀστρον. ἄστρα I, 500. II, 1105. III, 533. IV, 1287. 1696.
 Ἄστυ I, 696. 774. 794. 857. 1116. 1322. 1346. II, 849. 1034. III, 331. 348. 387. 1095. IV, 1179. 1472. ἄστεος I, 237. 706. 715. 782. 965. II, 809. III, 207. 211. 272. 872. 885. 1271. IV, 48. 1125. ἄστυ IV, 274.
 Ἀστυπάλαια II, 869.
 Ἀσχαλάω. ἀσχαλώσι II, 883. ἀσχαλώντος II, 243. ἀσχαλώντι II, 489. IV, 1277. 1703. ἀσχαλώντα III, 433. ἀσχαλώσασα III, 710. ἀσχαλώσαν IV, 103. ἀσχαλώντες II, 836. III, 448. ἀσχαλώντας III, 1117. ἀσχαλώσασα IV, 138.
 Ἀσχετος III, 1048. ἄσχετον I, 1334. III, 1322. IV, 622. 1738. ἄσχετα III, 606. IV, 742. 1087.
 Ἀσωπῖς. Ἀσωπίδος I, 735. Ἀσωπίδα IV, 567.
 Ἀσωπός. Ἀσωποῖο I, 117. II, 947.
 Ἀταλάντη I, 769.
 Ἀτάλαντος II, 40. ἀτάλαντον II, 1241. ἀτάλαντοι III, 1395.
 Ἀταλός IV, 461.
 Ἀτὰρ I, 204. 302. 589. 698. 749. 958. 1168. 1359. II, 176. 275. al

Ἀταρβῆς **I**, 1012.
 Ἀταρποι **I**, 1281.
 Ἀτασθαλίη. ἀτασθαλίῃσι **IV**, 1092.
 Ἀτάσθαλος. ἀτασθάλου **I**, 815.
III, 390. ἀτασθάλω **I**, 1317.
 ἀτάσθαλα **I**, 480.
 Ἀτε **II**, **70**. **III**, **118**. 1294. 1305.
IV, 489. 1441.
 Ἀτειρῆς. ἀτειρέα **II**, 373. ἀτειρέσιν
IV, 1375. ἀτειρέας **I**, **26**.
 Ἀτέμβω. ἀτέμβηαι **II**, **56**. ἀτεμ-
 βοίμην **III**, **99**. ἀτεμβόμενος **II**,
 1199. ἀτεμβομένη **III**, 938.
 Ἀτερ **II**, **55**. **I**, 397. **II**, 1007.
 Ἀτη. ἄτης **I**, **290**. 1037. **II**, 438.
III, **262**. 798. **IV**, **4**. **62**. ἄτη
I, **274**. 1288. **III**, **56**. **306**. 470.
 504. 973. **IV**, **228**. 637. 817.
 1528. ἄτην **I**, 477. 803. 1255.
II, **153**. 623. 889. **III**, 600. 769.
IV, **235**. 380. 404. 449. 1016.
 1262.
 Ἀτημελές **I**, 812.
 Ἀτημελίη. ἀτημελίη **III**, 830.
 Ἀτθίς. Ἀτθίδι **I**, **93**.
 Ἀτίζω. ἄτισσε **II**, **9**. ἄτισσαν **I**,
 615. ἄτισσει **III**, 181. ἄτίσσαι
IV, 1100. ἄτίζειν **I**, 478.
 Ἀτιμάζω. ἀτιμάζοντο **I**, 809.
 Ἀτιτάλλω. ἀτίταλλε **IV**, 1739.
 Ἀτλαντίς **IV**, 575. Ἀτλαντίδος **I**,
 916.
 Ἀτλας. Ἀτλαντος **IV**, 1398.
 Ἀτλητος **III**, 695. ἄτλητον **II**, 858.
III, 338. ἀτλήτους **II**, 627. **III**,
 578.
 Ἀτμητοι **II**, 708.
 Ἀτμός. ἀτμόν **IV**, 600.
 Ἀτραπιτός. ἀτραπιτοῖο **IV**, **123**.
 ἀτραπιτοὶ **IV**, 1173.
 Ἀτραπὸς **I**, 546.
 Ἀτρεκὲς **I**, 745. **II**, **312**.
 Ἀτρεκέως **I**, 661. **II**, **182**. **212**.
 1142.
 Ἀτρέμας **III**, 952.
 Ἀτρεπτος. ἀτρέπτοιο **IV**, 704.
 Ἀτρομος **III**, 1257.
 Ἀτροπίη. ἀτροπίης **IV**, 1047. ἀτρο-
 πίη **IV**, 387. ἀτροπίῃσιν **I**, 1006.
 Ἀτυζηλός. ἀτυζηλῶ **II**, 1057.
 Ἀτύζω. ἀτύζει **I**, 465. ἀτύζομαι
II, 635. **IV**, 1032. ἀτύζεται **II**,
248. ἀτυζομένη **IV**, **39**. ἀτυζό-
 μενον **IV**, 1317. ἀτυζομένην **III**,
 614. ἀτυζόμενοι **II**, 1024. ἀτυ-
 ζομένοις **IV**, 1718. ἀτυχθεῖς **I**,
 1286.

APOLLON. RHOD. **II**.

Ἀϋ **I**, **43**. **118**. **135**. **211**. **253**. **II**,
30. **III**, 1300. **IV**, 366. 1164. **δ'**
 αὐ **I**, **65**. 359. 402. 947. 1044.
 1123. 1321. **II**, **20**. **273**. **394**. **927**.
 1242. 1268. **III**, 451. **IV**, **305**.
 624.
 Ἀνάλεος. ἀναλέη **II**, 666. ἀναλέοισι
I, 1028.
 Ἀνγάζω. ἀνγάζουσα **I**, 1231. ἀν-
 γάζεσθαι **I**, **155**. ἀνγάσσασθαι
II, 682.
 Ἀνγή. ἀνγαί **IV**, 1312. ἀνγὰς **I**,
 647. **IV**, 927. 1744.
 Ἀνγείης **III**, 440. Ἀνγείην **III**,
197. 363.
 Ἀνδάω. ηὔδα **I**, 699. **III**, **76**. 564.
 912. 1078. 1142. **IV**, **99**. 1380.
 1562. αὐδα **I**, 564. αὐδήσαι **III**,
 1158. **IV**, **250**. αὐδηθεῖσαν **I**,
 624.
 Ἀνδῆ **III**, 458. αὐδῆ **I**, 512. **IV**,
 582. αὐδῆν **I**, **257**. **II**, 1258.
IV, 911.
 Ἀνδήεις. αὐδήεσαι **IV**, 1322.
 Ἀνθέντης. αὐθένται **II**, 754. αὐ-
 θέντησι **IV**, 480.
 Ἀῦθι **I**, **11**. **56**. **115**. **198**. **303**. **315**.
 passim.
 Ἀυθίς **I**, 838. **II**, 574. **III**, 654. 741.
IV, 1418. 1777.
 Ἀῦλαξ. αὐλακας **III**, 1347.
 Ἀῦλειος. αὐλείοιο **II**, **203**.
 Ἀυλείτης **IV**, 1487.
 Ἀυλίζω. ηὔλιζοντο **II**, 1284. **III**,
 325. 839. **IV**, 1689.
 Ἀῦλιον nom. pr. **II**, 910.
 Ἀῦλιος **IV**, 1630. αὐλιον **IV**, 1249.
 αὐλια **II**, **142**. **III**, 593.
 Ἀῦλις **II**, **1**. Ἀῦλιν **I**, 577. 1173.
IV, 1293. Ἀῦλιδα **IV**, 1779.
 Ἀῦπνος **II**, 1209. αὐπνοισι **IV**,
128.
 Ἀῦρη **II**, 1032. **IV**, 767. 1627.
 αὔρη **II**, 962. αὔραι **II**, 500. 595.
IV, 556. αὔραις **I**, 1159. αὔρης
IV, 994.
 Ἀῦσόνιος. Ἀῦσονίης **IV**, 590. 660.
 828. Ἀῦσονίην **IV**, 553. 846.
 Ἀῦσταλέος **I**, **117**. **II**, **200**. **IV**, 1338.
 αῦσταλέας **III**, 831.
 Ἀυτάγρετος. αὐτάγρετον **II**, 326.
IV, **231**.
 Ἀῦτανδρος. αὐτανδρον **III**, 582.
 Ἀυτὰρ **I**, **26**. **77**. **234**. **265**. **293**. **317**.
 325. 394. 1082. 1324. **II**, 1045.
IV, 696. 1588. passim.
 Ἀῦτε **I**, **179**. **II**, **48**. 416. 1015. **IV**,

O

654. 1684. 1688. **δ'** αὐτε **I**, 56. 115. 406. 640. 899. **II**, 65. 241. 885. 943. 1072. **III**, 165. 361. 827. **IV**, 311. 511. 632. 1219. 1250.
- Αὐτεσίων. Αὐτεσίωνος* **IV**, 1762.
- Ἀυτέω. αὐτεῖ* **IV**, 1337. 1702.
- Ἀυτή* **I**, 310. **II**, 1079. *αὐτῆς* **I**, 1051. **III**, 184. **IV**, 641. *αὐτῇ* **I**, 1272. **II**, 270. *αὐτήν* **II**, 1063. **III**, 571. **IV**, 874. 1005.
- Αὐτήμαρ* **I**, 244. 605. **III**, 419. 788. 1050.
- Αὐτίκα* **I**, 280. 580. 634. 656. 716. 857. *passim*.
- Αὐτις* **I**, 698. 807. 888. 1018. 1030. 1088. 1258. **II**, 575. 851. **IV**, 579. 1033. 1418.
- Αὐτμή* **II**, 665. 736. **III**, 326. *αὐτμῆς* **III**, 1301. **IV**, 776. *αὐτμήν* **I**, 734. **III**, 531. **IV**, 929.
- Ἀυτμήν. αὐτμένα* **II**, 87.
- Αὐτόγυος. αὐτόγυον* **III**, 232. 1235.
- Αὐτόθεν* **I**, 343. *passim*.
- Αὐτόθι* **I**, 403. 1356. *passim*.
- Αὐτοκασιγνήτη* **IV**, 370. *αὐτοκασιγνήτης* **III**, 642. 740. *αὐτοκασιγνήτη* **III**, 984. *αὐτοκασιγνήτην* **III**, 647. *αὐτοκασιγνήτας* **IV**, 844.
- Αὐτοκασίγνητος. αὐτοκασιγνήτοις* **III**, 442.
- Αὐτόλυκος* **II**, 956.
- Αὐτόματος. αὐτομάτη* **I**, 1143. *αὐτόματον* **I**, 871. *αὐτόματοι* **I**, 686. **IV**, 41. *αὐτομάτοις* **III**, 1152.
- Αὐτονυχί* **I**, 1019. **IV**, 1130.
- Αὐτός* **I**, 130. 142. 347. 349. 414. *passim*. *αὐτοῦ* **I**, 565. et al. loc. *αὐτοῖο* **I**, 244. *passim*. *αὐτῶ* **I**, 89. 460. 476. 1189. etc. *αὐτὸν* **I**, 80. 175. 232. 262. **III**, 1209. etc. *αὐτῇ* **I**, 23. 109. **III**, 524. 654. 732. 896. 920. **IV**, 755. *passim*. *αὐτῆς* **II**, 1164. **IV**, 531. etc. *αὐτῇ* **I**, 342. 675. 840. 1038. etc. *αὐτήν* **I**, 199. 859. 1021. **III**, 1113. *passim*. *αὐτοῖ* **I**, 380. 613. 720. 797. 985. 994. etc. *αὐτῶν* **I**, 1071. etc. *αὐτοῖσι* **I**, 1195. **III**, 96. *passim*. *αὐτοῦς* **I**, 551. 706. 715. 849. etc. *αὐταὶ* **I**, 1065. et al. loc. *αὐτῶν* **I**, 377. *passim*. *αὐταῖς* **I**, 823. etc. *αὐτῇσι* **I**, 502.
801. **II**, 749. *passim*. *αὐτός* etc. de Diis dictum **I**, 23. 109. 111. 142. **II**, 948. **IV**, 1124. 1151. al. pro ὁ αὐτός etc. **I**, 199. 1021. 1038. **II**, 964. 1259. **III**, 499. **IV**, 1253. 1502. *αὐτῶ* pro σοὶ *αὐτῶ* **I**, 476. **III**, 350. *αὐτῇσι Νύμφησι simul cum Nymphis et similia* **I**, 502. 801. 823. 1195. 1204. **II**, 33. 149. 611. 749. 788. **III**, 96. 373. *idem addito σὺν* **I**, 1200. **IV**, 1230. 1591.
- Αὐτοσχεδόν* **I**, 12. 35. 594. 1349. **III**, 148. 398. **IV**, 101. 969.
- Αὐτοῦ* (ibi) **I**, 329. 1174. etc.
- Αὐτόχθων. αὐτόχθονα* **IV**, 548.
- Ἀὐτως* **I**, 400. 692. 745. 794. 811. 877. 890. 1290. 1321. **II**, 114. 127. 220. 692. 880. 1107. 1108. 1213. **III**, 53. 123. 129. 185. 386. 423. 451. 769. 773. 805. 962. 1250. **IV**, 334. 372. 722.
- Ἀὐτως* **III**, 129.
- Αὐχὴν. αὐχένος* **I**, 222. 1237. **II**, 664. **IV**, 180. 1349. *αὐχένι* **I**, 1065. **IV**, 1606. *αὐχένα* **I**, 429. 1268. **III**, 1261. **IV**, 307. 1366.
- Ἀὺω. αὐε* **II**, 566. **IV**, 147. *ἤως* **I**, 383.
- Ἀφαιρέω. ἀπό* — *εἴλετο* **IV**, 1040.
- Ἀφαντος* **III**, 275. **IV**, 537. 1590. *ἄφαντοι* **IV**, 1306. 1330.
- Ἀφαρ* **I**, 522. 1276. **II**, 149. 267. 446. 539. 594. 694. **III**, 109. 128. 198. 320. 373. 532. 572. 617. 1342. **IV**, 211. 1531. 1771.
- Ἀφαρήϊος* **I**, 485. **III**, 556. 1252.
- Ἀφαρητιάδαι* **I**, 151.
- Ἀφαρπάζειν. ἀφαρπάζουσιν* **II**, 223.
- Ἀφάσσω. ἀφάσσει* **II**, 710. *ἄφασσε* **IV**, 1522. *ἀφάσσω* **IV**, 429. *ἀφασσόμενος* **IV**, 181.
- Ἀφατος* **III**, 1257. *ἄφατον* **III**, 129.
- Ἀφανρός* **II**, 453. *ἀφανρότερος* **IV**, 1489. *ἀφανροτέρη* **III**, 144.
- Ἀφειδάντειος. Ἀφειδάντειον* **I**, 162.
- Ἀφειδείως* **III**, 897.
- Ἀφειδέω. ἀφείδησαν* **II**, 98. *ἀφειδήσασα* **III**, 630. 1013. *ἀφειδήσαντες* **I**, 338. **III**, 527. *ἀφειδήσαντας* **II**, 869.
- Ἀφειδῆς. ἀφειδέες* **IV**, 1252.
- Ἀφέται. Ἀφέτας* **I**, 591.
- Ἀφθιρος. ἀφθίτῳ* **I**, 730. *ἄφθιρον* **I**, 644.
- Ἀφθογγος* **III**, 423. *ἄφθογγοι* **I**, 639.

Ἀφίημι. ἄφες III, 1057.
 Ἀφικάνω. ἀφικάνει I, 680. ἀφίκανεν II, 483. IV, 849. ἀφίκανον I, 177.
 Ἀφικνέομαι. ἀφίκοντο I, 1177. II, 766. IV, 690.
 Ἀφλαστος. ἀφλάστοιο I, 1089. II, 601. ἀφλάστῳ III, 543.
 Ἀφλεκτος. ἀφλεκτα I, 1074.
 Ἀφνειὸς I, 116. ἀφνειοῦ III, 1073. ἀφνειοῖο IV, 35. ἀφνειήν I, 57. II, 1186.
 Ἀφνω II, 187. III, 630. 664. 809. IV, 580. 1408.
 Ἀφορμάω. ἀφορμήθην IV, 1022. ἀφορμήθητε II, 219. ἀφορμηθεῖς I, 190. ἀφορμηθέντι III, 1062. ἀφορμηθέντα II, 12. ἀφορμηθέντες I, 823. II, 317.
 Ἀφραδέως II, 327. 481. IV, 1450.
 Ἀφραδίη. ἀφραδίη I, 93. ἀφραδίῃσιν I, 1332. II, 246. 313.
 Ἀφραστος. ἀφράστοιο II, 224. 824. III, 1289.
 Ἀφρέω. ἄφρεεν I, 1327.
 Ἀφρὸς III, 1352. ἀφρῶ I, 542.
 Ἀφύσσω. ἀφυσσάμενος I, 1209. III, 1349. IV, 1768. ἀφυσσαμένη IV, 669. ἀφυσσαμένων I, 456.
 Ἀχαιῖάδες. Ἀχαιῖάδεσσιν I, 284.
 Ἀχαιῖς. Ἀχαιῖδα II, 599. 637. 772. 1078. IV, 1329. 1419. Ἀχαιῖδος I, 177. IV, 195. 1126.
 Ἀχαιῖνέη. ἀχαιῖνέην IV, 175.
 Ἀχελώϊος IV, 293. Ἀχελωῖῳ IV, 895.
 Ἀχελωῖδες IV, 893.
 Ἀχερουσιὰς II, 352.
 Ἀχερουσίς. Ἀχερουσίδος II, 728. 750. 806. 844.
 Ἀχερωῖς. Ἀχερωῖδα IV, 1476.
 Ἀχέρων II, 353. Ἀχέροντος I, 644. II, 743. Ἀχέροντα II, 901.
 Ἀχθομαι. ἀχθομένην I, 1191.
 Ἀχέω. ἀχέοντι II, 622. ἀχέουσα III, 643. 659. ἀχέουσιν III, 267. IV, 1054.
 Ἀχιλεύς. Ἀχιλῆα I, 558.
 Ἀχλυόεις IV, 927.
 Ἀχλὺς II, 1103. III, 725. IV, 1361. 1525.
 Ἀχλύω. ἤχλυσαν III, 963.
 Ἀχνη II, 570. IV, 1238. ἄχνην II, 984.
 Ἀχνύμενοι II, 834. ἀχνυμένους IV, 1345. 1423.

Ἄχος I, 263. 449. 1054. 1257. 1333. II, 772. III, 464. 631. 764. IV, 749. 866. 1245. 1435. ἄχει III, 446. IV, 920. ἄχέων I, 1073. III, 616. 784. 836. IV, 1061. ἄχέεσσι II, 862. III, 709.
 Ἀχραντος IV, 1025.
 Ἀχρὺς III, 763. 875. 1383. IV, 1403.
 Ἄψ I, 762. 1022. 1298. 1304. II, 88. 295. 591. 913. III, 650. 1038. 1139. 1319. passim.
 Ἀψανστος II, 113.
 Ἀψεγέως II, 1021.
 Ἀψηκτος. ἀψηκτους III, 50.
 Ἀψίδες III, 138.
 Ἀπορῶρος. ἀπορῶρον I, 892. IV, 686. ἀπορῶροι II, 336. IV, 42.
 Ἄψος. ἄψα II, 199. 676.
 Ἀψυρτεύς. Ἀψυρτεῦσιν IV, 482.
 Ἀψυρτος III, 241. IV, 225. 306. 314. Ἀψύρτου IV, 737. Ἀψύρτοιο III, 604. IV, 332. 516. 567. 587. Ἀψύρτῳ IV, 400. 423. Ἀψυρτον IV, 451. 455.
 Ἀψυχος. ἀψύχοισιν IV, 1280.
 Ἄω. ἄεν I, 605. II, 1230.
 Ἄωτος. ἄωτον IV, 176.

B.

Βάζω. βάσεις III, 1121.
 Βαθυλήϊος I, 830.
 Βαθυπλόκαμος I, 742.
 Βαθυρῥέϊων. βαθυρῥέϊοντος II, 795. βαθυρῥέϊοντα II, 659.
 Βαθύρρριζος. βαθύρρριζον I, 1199.
 Βαθύς. βαθύν IV, 290. 627. 1532. βαθείης I, 572. IV, 12. βαθείῃ II, 697. βαθείαν I, 453. IV, 1448. βαθείαις I, 685.
 Βαῖνω. βαῖνε III, 1279. βαῖνον I, 911. 1111. II, 673. IV, 333. 887. 1183. ἐβαίνει I, 910. ἐβη I, 209. II, 773. 1102. IV, 1473. ἐβημεν I, 866. III, 558. ἐβητε III, 316. 403. ἐβησαν I, 782. 988. 1018. 1285. II, 930. 961. III, 472. 870. IV, 114. 1586. ἐβαν I, 152. 825. III, 219. IV, 515. 1214. 1537. βάν III, 1176. IV, 1293. βῆ I, 163. 172. 774. 843. 1188. 1243. II, 684. III, 113. 126. 158. 1197. 1288. IV, 548. 578. βεβάασιν IV, 359. βεβήκειν III, 41. βεβήκει III, 450.

- ἐβεβήκει **I**, 1329. βαίνωμεν **II**, 630. βαίη **IV**, 441. βήσομεν **IV**, 406. βῆναι **II**, 341. βαινέμεναι **I**, 523. βήσαντες **IV**, 104. βάντες **I**, 528. **IV**, 1550. βήσατο **I**, 382. **II**, 889. 1237. **IV**, 1663. ἐβήσατο **IV**, 775. βεβαῶς **III**, 1312. Βαιὸς **III**, 281. βαιὸν **II**, 86. βαιή **IV**, 1711. Βάκτρον. βάκτρο **I**, 670. **II**, 198. Βακχιάδαι **IV**, 1212. Βάλλω. βάλλει **I**, 243. **II**, 401. **IV**, 289. 326. 632. βάλλε **I**, 1232. **III**, 288. 834. 1305. 1336. **IV**, 960. ἐβαλλε **II**, 554. **III**, 1193. **IV**, 159. 885. 969. βάλλον **III**, 1023. **IV**, 79. ἐβαλλον **I**, 995. βάλε **I**, 425. 979. 1263. **II**, 107. 1119. **III**, 155. 823. 1224. **IV**, 876. 981. 1746. βάλον **IV**, 138. 662. 1142. ἐβαλον **II**, 428. **IV**, 596. βάλητε **IV**, 1579. βάλωσιν **I**, 1004. βάλοις **I**, 726. βάλοιεν **IV**, 1693. βάλλων **II**, 744. 973. βαλὼν **IV**, 307. 1489. βαλόντι **IV**, 1750. βαλοῦσα **I**, 790. **III**, 1008. 1063. **IV**, 750. βαλοῦσαν **IV**, 726. βαλοῦσαι **III**, 254. βαλόντες **II**, 924. **IV**, 649. βαλέειν **IV**, 602. βαλεῖν **I**, 596. **II**, 849. **IV**, 1467. βάλλοντο **I**, 737. βέβλητο **IV**, 125. 1401. βάλετο **IV**, 1111. βάλοντο **IV**, 237. 484. ἐβάλοντο **I**, 393. 1020. **II**, 794. **IV**, 109. 1713. βάλοιο **III**, 140. βάλοιτο **III**, 1190. **IV**, 894. βάλεο **II**, 256. βάλεν **II**, 57. βαλέσθαι **I**, 340. 1218. 1345. **IV**, 904. 1148. βλήμενος **II**, 914. 1038. βλήμενον **II**, 1212. Βάξις **I**, 662. 874. βάξιν **I**, 8. 124. 767. **II**, 767. **III**, 697. **IV**, 611. 1184. Βάπτω. βάπτε **I**, 183. βάπτουσα **IV**, 157. Βαρέω. βεβαρηότα **IV**, 1526. βεβαρημένος **I**, 1256. βεβαρημένοι **IV**, 1569. Βαρύθω. βαρύθεσκε **I**, 43. βαρύθοιεν **II**, 47. βαρύθουσιν **II**, 584. βαρύθοντες **IV**, 621. Βαρύνω. βαρυνθεις **II**, 302. Βαρὺς **IV**, 1040. βαρὺν **I**, 279. **II**, 1009. **III**, 580. **IV**, 392. 535. 600. 741. 958. 1084. βαρεῖη **I**, 555. 1288. **IV**, 1339. βαρεῖαν **I**, 120. **II**, 91. **IV**, 380. βαρὺ **IV**, 1492. βαρεῖς **III**, 636. βαρεῖαι **III**, 1404. **IV**, 1204. βαρεῖαις **IV**, 1566. βαρεῖας **II**, 68. **IV**, 1677. Βαρύφρων. βαρύφρονος **IV**, 731. Βασίλεια **IV**, 1014. βασίλειαι **II**, 387. Βασιλεὺς **II**, 1026. **III**, 334. βασιλῆος **I**, 3. 279. 1138. **II**, 2. 98. 210. 615. **III**, 390. 419. 431. **IV**, 372. 1209. βασιλῆϊ **I**, 362. 889. **II**, 839. **III**, 274. **IV**, 1515. βασιλῆα **IV**, 558. 1116. βασιλῆων **IV**, 347. Nomen propr. Βασιλῆα **I**, 1043. Βασιλεύω. βασιλευσεν **III**, 1089. Βασιλεύτερος **IV**, 1102. Βασιληῖς. βασιληίδος **III**, 886. βασιληίδα **III**, 376. Βασιλήϊον **I**, 853. Βάσκω. βάσκε **III**, 486. Βεβρυκή. Βεβρυκίης **II**, 136. Βέβρυξ. Βέβρυκες **II**, 98. Βεβρυκων **II**, 2. 70. Βέβρυξι **II**, 13. 121. 753. 798. Βέβρυκας **II**, 129. 763. Βέλος **II**, 1038. 1044. **III**, 153. 286. βελέων **IV**, 1659. βέλεσι **III**, 27. βελέεσι **III**, 774. Εέλτερον **I**, 254. **II**, 333. **III**, 501. **IV**, 1255. Βένθος **I**, 1010. **IV**, 966. 1574. βένθεος **IV**, 1602. βένθεα **I**, 922. **II**, 863. Βερέθρα. βερέθρων **II**, 642. **IV**, 1698. Βέχειρες. Βεχέρων **II**, 394. 1242. Βῆσσαι **IV**, 1340. βήσσης **I**, 126. Βηταρμός. βηταρμόν **I**, 1135. Βία. βίης **III**, 84. 399. βίη **I**, 505. 1157. **III**, 181. 1332. **IV**, 273. 1375. 1384. βίην **I**, 122. 370. **II**, 23. 110. 785. **III**, 541. Βιάζω. βιαζομένων **II**, 592. Βιάω. ἐβίησατο **IV**, 909. βιόωντο **I**, 751. βιόατο **IV**, 1236. βεβημένοι **III**, 1249. **IV**, 1390. βησόμενος **III**, 351. βησάμενοι **I**, 1299. Βιαντιάδης **II**, 63. Βιαντιάδαο **II**, 111. Βίας. Βιάντος **I**, 118. Βιθυνίς **II**, 4. Βιθυνίδι **II**, 177. Βιθυνίδα **II**, 619. 730. Βιθυνοί. Βιθυνῶν **II**, 347. 783. Βιλλαῖος. Βιλλαίοιο **II**, 791. Βιὸς **IV**, 1710. βιοῖο **I**, 132. βίον **II**, 678. **III**, 799.

Βιοτήσιος. βιοτήσιον II, 1006.
 Βίοτος. βιοτοιο I, 98. 252. 677. II, 472. III, 812. IV, 1037. βίοτον I, 272. IV, 1027.
 Βιστονίη II, 704. Βιστονίην IV, 906.
 Βιστωνίς. Βιστωνίδι I, 34.
 Βλαστάνω. βλάστεον IV, 1425. ἐβλάστησε I, 1131. IV, 676. ἐβλάστησαν III, 921. IV, 1517.
 Βλέφαρον II, 109. βλεφάρων I, 1067. IV, 34. 606. 728. βλεφάρους III, 1161. IV, 698.
 Βληχὴ IV, 968.
 Βληχρός. βληχροῖσι IV, 152.
 Βλοσυρός. βλοσυρῶ IV, 1437. βλοσυρήν II, 740.
 Βλύζω. ἔβλυσεν IV, 1446.
 Βλωθρός. βλωθρήν IV, 1476.
 Βοάω. βοάσκειν I, 1272. II, 588. IV, 923. ἐβόησαν III, 631. βοήσει III, 792.
 Βόανυλα III, 1289.
 Βόειος. βοείαις III, 206. βοείας I, 432. IV, 200.
 Βοή. βοῇ IV, 1000.
 Βόθρος. βόθρῳ III, 1034. βόθρον III, 1032. 1207.
 Βοιωτός. Βοιωτοῖσι II, 846.
 Βολέω. βεβόλησαι IV, 1318. βεβόληται III, 893. βεβολημένος I, 1216. 1269. III, 432. βεβολημένη I, 262. βεβολημένον III, 1310. βεβολημένοι II, 409.
 Βολή. βολάων III, 32. IV, 201. 847. βολαῖς I, 607. IV, 679. βολῇσι II, 943. III, 1389. IV, 113.
 Βομβέω. ἐβόμβεον II, 569.
 Βομβηδὸν II, 133.
 Βοοκτασία. βοοκτασίας IV, 1724.
 Βορέης I, 214. Βορέου II, 288. Βορέας I, 652. 1300. 1308. II, 234. 241. 273. 362. 427. 440. 1097. IV, 289. 1232. 1464. Βορείω II, 308. IV, 1484. Βορέῃ I, 212.
 Βορήϊοι I, 211. 494.
 Βόσκει. βόσκεται II, 697. βόσκετο II, 842. βώσεσθε I, 685. βοσκόμενος IV, 975.
 Βόσπορος. Βοσπόρου I, 1114. Βόσπορον II, 163.
 Βοτήρ. βοτήρων III, 592. IV, 1248.
 Βοτρυνόεις. βοτρυνόεντες II, 677.
 Βουκόλος. βουκόλοι I, 407. βουκολία I, 627.

Βουλεύω. βούλεον III, 10. IV, 494.
 Βουλή. βουλῆς III, 11. 507. βουλῇ III, 1126. 1162. βουλὴν I, 1315. III, 174. 424. βουλῇσιν I, 1345. II, 154. IV, 241. βουλαῖς IV, 734. βουλὰς III, 21. 599. 818. 931. IV, 576. 748. 1123.
 Βούλομαι. βούλεται II, 315.
 Βουλυτός. βουλυτὸν III, 1342.
 Βούπαις I, 760.
 Βουπελάται IV, 1342.
 Βοῦς. βοὸς I, 1214. II, 89. III, 1181. 1306. IV, 174. βοῦν I, 1217. βοῆς I, 407. βοῆς I, 686. II, 663. III, 459. 579. IV, 1541. βοῶν I, 627. 747. II, 1. 53. 554. 1002. 1175. III, 277. 1344. IV, 965. 969. 1080. 1283. 1342. βουσί I, 425. 747. III, 469. 905. 1190. IV, 865. 551. 973. βόεσαι III, 623. βόας I, 356. 1108. III, 417. 508. 626. 1052.
 Βούτης I, 95. IV, 914.
 Βουτυπος II, 91. IV, 468.
 Βράσσω. βρασσόμενον II, 323.
 Βρέμω. βρέμει I, 1247. II, 323. 666. 732. ἔβρεμεν II, 567. βρέμεται IV, 1302.
 Βρέτας I, 1119.
 Βρέχω. ἔβραχεν I, 1235. II, 573. IV, 642.
 Βριαρός. βριαρὸν III, 1248. βριαρὴν II, 539. III, 1322.
 Βρίθω. βεβρίθει IV, 177. βρίσαντες I, 384. βριθόμενοι III, 1398.
 Βριθοσύνη. βριθοσύνη I, 390.
 Βριθύς. βριθύν I, 958.
 Βρίμη. βρίμη IV, 1677.
 Βριμῶ III, 861. 862. 1211.
 Βρομέω. βρομέουσι IV, 787. βρόμεον II, 597.
 Βρόμος III, 1302. 1328.
 Βροντή. βροντῇ I, 511.
 Βρότεος. βροτιάς IV, 869.
 Βροτοί. βροτῶν II, 230.
 Βρόχος. βρόχον I, 1065.
 Βρυγητίδες. Βρυγητίδας IV, 330.
 Βρυγοί IV, 470.
 Βρυχάομαι. βρυχήσατο IV, 19.
 Βρυχή II, 83.
 Βρυχηδὸν III, 1374.
 Βρύχιος. βρυχίης I, 1310. βρύχια IV, 946.
 Βρύχω. βέβρυχε IV, 629. βεβρυχώς II, 831.

Βρώμη. βρώμης III, 1058. IV, 619.
 Βρώσις. βρώσιν III, 329.
 Βύζηρες II, 396. Βύζηρας II, 1246.
 Βυθός. βυθοῖο IV, 887. 1237.
 βυθόν IV, 1618.
 Βύκτης. βυκτάων III, 1328.
 Βώλαξ IV, 1734. βώλακι IV, 1562.
 βώλακα IV, 1750. βώλακες III,
 1334.
 Βῶλος. βῶλοιο IV, 1736. βῶλον
 III, 1055. 1336. 1393. IV, 1552.
 1756.
 Βωμός. βωμοῦ I, 408. βωμοῖο IV,
118. βωμῶ I, 418. II, 699.
 βωμόν I, 359. 403. 538. 966.
 1123. II, 484. 522. 532. 689.
 694. 928. IV, 1715. βωμοί IV,
 651. 1219. 1622.
 Βώσεσθαι v. βόσκω.

Γ.

Γαῖα I, 496. 762. 1143. II, 1209.
 III, 164. 716. 864. 1085. IV,
 1231. 1408. 1509. γαίης I, 63.
243. 255. 535. 706. 715. 1131.
 1177. 1200. II, 39. 141. 370.
 418. 536. 794. 1080. 1137. III,
 373. 679. 1367. IV, 293. 307.
 511. 562. 629. 741. 848. 1203.
 1271. 1376. 1416. 1426. 1552.
 1567. γαίη I, 428. 1323. II,
151. 177. 460. 666. 788. 870.
 1275. III, 204. 856. IV, 107.
292. 388. 480. 988. 1500. γαῖαν
 I, 174. 572. 691. 830. 904. 930.
 1298. 1305. 1348. II, 204. 347.
 375. 499. 525. 619. 637. 690.
 723. 891. 973. 978. 996. 1001.
 1010. 1015. 1243. 1277. III, 589.
 601. 699. 744. 775. 892. 1122.
 1136. 1191. 1359. 1374. IV, 33.
98. 183. 231. 349. 369. 551. 722.
 1060. 1419. 1474. 1536. 1570.
 1577. 1624. 1779. γῆν II, 352.
 748. IV, 132.
 Γαιηγενής. γαιηγενῆ III, 1186.
 Γάλα III, 1199. γάλακτος IV, 813.
 1735. γάλακτι III, 223. IV, 977.
 1739.
 Γαληναίη. γαληναίη I, 1156.
 Γαλήνη. γαλήνη IV, 1049.
 Γάμος IV, 1143. γάμον IV, 806.
 1202. γάμοιο IV, 1196. γάμον
 II, 529. IV, 1161. γάμων I, 866.
 Γαμφηλαί. γαμφηλήσι II, 188.
 Γαννυμήδης. Γαννυμήδεα III, 115.
 Γάννυμαι. γάννυται I, 778. 881. γά-
 νυσθαι II, 184. IV, 997.
 Γάρ. γάρ δὲ II, 851. 1090. γάρ
 ῥα II, 582. 1162. γάρ τε vid. Τε.
 Γαράμας. Γαράμαντα IV, 1494.
 Γαστήρ. γαστρὶ I, 1176. γαστέρι
 II, 233.
 Γατομέω. γατομέοντες II, 1006.
 Γαυλός. γαυλῶ III, 758.
 Γαῦρος IV, 1606.
 Γάω. γεγάασι II, 1162. III, 336.
 731. γεγαῶτα III, 421. γεγαυῖα
 III, 535. γεγαυῖαν I, 719. III,
244. 1075.
 Γέ passim. γέ μὲν I, 135. 167. 203.
284. 353. 1227. II, 102. III,
 487. 1049. 1094. IV, 768. 1092.
 1357. 1387. 1424. 1466. γέ μὴν
 I, 677. II, 248. 812. III, 641.
 IV, 250. 277.
 Γείνομαι. γείνατο I, 36. 143. 232.
 IV, 896. ἐγείνατο II, 237.
 Γειομόρος III, 1387. γειομόροι IV,
 1453.
 Γειοτόμος. γειοτόμον I, 687.
 Γελάω. ἐγέλασεν I, 485. ἐγέλασ-
 σαν IV, 1171.
 Γέλως III, 102. γέλῳ IV, 1723.
 Γενεή IV, 727. γενεῆς IV, 1016.
 γενεῇ III, 605. γενεῇν I, 20.
203. II, 762. 990. III, 339.
 354. IV, 1212.
 Γενέθλη I, 133. 810. γενέθλης II,
 521. III, 358. 590. γενέθλην I,
 962. II, 1139. IV, 1108.
 Γενέθλιος. Γενεθλίῳ II, 3.
 Γενειάδες I, 474.
 Γενηταῖος. Γενηταίου II, 1009.
 Γενηταίην II, 378.
 Γένος I, 618. 824. II, 1150. III,
 402. 920. IV, 262. 614. 992.
 1414. 1517. 1741. 1773.
 Γένυς. γένυν IV, 159. γένυες II,
83. γένυων III, 498. 1028. 1183.
 γενύεσσι II, 281. IV, 155. γέ-
 νυσσι IV, 830.
 Γεραιός II, 254. 309. 419. γεραιή
 I, 311. 315.
 Γεραιστός. Γεραιστόν III, 1244.
 Γεράνδρον I, 1118.
 Γεραρός. γεραροῦ I, 620. γεραραί
 I, 683. γεραρούς IV, 203.
 Γέρας I, 829. II, 249. γεράων I,
 615.
 Γέρων II, 266. 453. 463. γέροντος

II, 243. 301. 492. *γέροντι* II, 263. *γέρον* II, 411.
Γέφυρον I, 1042.
Γεωμόρος. *γεωμόρον* I, 1214.
Γῆ. *γῆν* II, 352. 748. IV, 132.
Γηγενής. *γηγενέος* IV, 151. *γηγενέες* I, 510. 943. 951. 989. III, 1355. *γηγενέων* I, 1000. III, 1048. 1338. 1347. 1391. IV, 1034. *γηγενέεσσι* III, 1380. IV, 365.
Γηθέω. *γήθει* I, 436. *γήθειον* IV, 93. *ἐγήθησεν* III, 925. *γήθησε* IV, 1126. *γήθησεν* I, 449. 1329. *γεγήθει* I, 857. *γηθήσειν* II, 442. *γηθήσας* IV, 1369. *γεγηθώς* II, 707. III, 1014.
Γηθοσύνη. *γηθοσύνησιν* II, 878.
Γηθόσυνος I, 350. IV, 171. *γηθόσυνοι* I, 1279. II, 435. III, 259. 490. 1171. 1255. IV, 298. 1514. 1726. *γηθόσυναι* I, 784. *γηθόσυνας* IV, 620.
Γηραιός II, 1153.
Γηραλός. *γηραλέον* I, 194.
Γῆρας I, 684. II, 183. 221. IV, 872. *γῆραος* I, 98.
Γηράσκω. *γηράσκοντα* I, 166. *γηράσκοντας* II, 893.
Γῆρυς I, 1244. IV, 1242. *γῆρυν* IV, 731.
Γηρύσασθαι II, 845.
Γίγαντες III, 1054.
Γίγνομαι. *γίγνεται* III, 1273. IV, 175. 1510. *γένετο* I, 1103. III, 145. 815. 919. 1196. IV, 1764. *γέντο* III, 1321. IV, 225. *ἐγεντο* I, 1141. IV, 1427. *ἐγένοντο* I, 502. IV, 1331. 1409. *γένοιτο* I, 900. *γένωμαι* III, 771. *γινέσθω* IV, 1585. *γενέσθαι* I, 1011. IV, 63.
Γιγνώσκω. *ἔγνων* II, 486. *ἔγνω* I, 1254. IV, 48. 698. *γνώ* III, 973. *γνώωσι* I, 661. *γνοιήτε* I, 797.
Γλαῦκος I, 1310. *Γλαύκοιο* I, 182. II, 767.
Γλαφυρός. *γλαφυρῆς* III, 316. 844. IV, 1609.
Γλήνη. *γλήναις* IV, 1093. *γλήνας* II, 255.
Γλήνος. *γλήνεσιν* IV, 429.
Γλυκερός III, 751. *γλυκεροῦ* IV, 1454. *γλυκερόν* II, 184. III, 121. 1341. IV, 1147. *γλυκερῇ* III, 290. IV, 1726. *γλυκερῇ* IV,

468. *γλυκεροῖσιν* IV, 1039. *γλυκερῇσιν* I, 1230. *γλυκερώτεραι* IV, 1774.
Γλυκός. *γλυκὺν* I, 850. 881. IV, 430. *γλυκίων* III, 815.
Γλυφίς. *γλυφίδεσσι* III, 218. *γλυφίδας* III, 282.
Γλώσσα. *γλώσσης* III, 684. *γλώσσησι* I, 517. *γλώσσας* III, 378.
Γναθμός. *γναθμοῖο* III, 718.
Γνάμπω. *γνάμψε* III, 1350. *γνάμψαν* II, 965. IV, 301. *γνάμψαι* III, 1250. *γνάμψαντες* II, 350. 944. 1011.
Γνήσιος. *γνήσια* I, 810.
Γνῶξ II, 96. III, 1310. IV, 472.
Γνωτός I, 53. 165. III, 359. *γνωτοὶ* II, 1162.
Γοάω. *γοάσιν* III, 995. *γοάσκειν* I, 264. *γοάσκον* I, 293.
Γοερός. *γοερῇ* IV, 19.
Γόμφος. *γόμφοις* I, 369. II, 79. 614. 1111. III, 343. *γόμφους* I, 1005.
Γόνος II, 1206. *γόνον* III, 362.
Γόνυ II, 94. *γουνός* II, 94. *γούνα* II, 202. *γούνατα* I, 1174. 1270. III, 706. 804. 964. 1350. IV, 116. 779. 1048. *γούνων* III, 817. IV, 82. 1013. *γούνασιν* III, 1313. IV, 93. 940.
Γόος. *γόνον* I, 275. III, 708. IV, 605. 624. 750. *γόοι* IV, 447. *γόων* I, 1057. II, 837.
Γοργώ. *Γοργόνος* IV, 1515.
Γουνάζομαι. *γουνάζομεθα* IV, 1668. *γουνάζετο* I, 1133. IV, 1029. *γουνάζοιτο* IV, 1053. *γουνάσσαίω* IV, 747. *γουναζομένη* IV, 1668.
Γουνούμαι IV, 1014. *γουνούτο* IV, 1278. *γουνούμενος* III, 988.
Γραπτός. *γραπτοῦς* IV, 279.
Γραυκέμιοι IV, 321.
Γραῦς. *γρηῖ* III, 72.
Γύαι. *γύας* I, 796. 1215. II, 810.
Γυῖον. *γυῖα* I, 44. 1008. II, 1248. IV, 1526. 1585. 1645. *γυῖων* III, 1262. IV, 1367. *γυῖοις* III, 63.
Γυμνός II, 707. III, 1282. *γυμνή* II, 109. *γυμνόν* I, 1254. III, 1381. IV, 466. *γυμνοῖσιν* IV, 43.
Γυμνόω. *γυμνωθεῖς* III, 1043.
Γυνή I, 193. III, 291. IV, 1062. 1736. *γυναῖκες* I, 247. 292. 653. 683. 783. II, 1011. III, 663. IV, 52. 1112. 1182. 1189. 1728. *γυναικῶν* I, 609. 863. II, 1025.

III, 894. γυναιξίν I, 869. 1070.
II, 764. III, 488. 558. 1123. γυ-
ναῖκας I, 611.
Γυρτών. Γυρτώνα I, 57.

Δ.

Δαημοσύνη. δαημοσύνην IV, 1273.
δαημοσύνησι II, 175. C. II,
1262.
Δαήμων. δαήμονα I, 80. δαήμο-
νες II, 874. δαήμονας II, 887.
Δαί I, 267.
Δαίδαλος. δαίδαλα I, 729. III, 43.
Δαιδάλεος. δαιδαλήν III, 237. δαι-
δαλήν III, 1154.
Δαίζω. ἰδάϊξε II, 7. ἰδάϊξαν I,
1002. II, 768. δαῖξαι I, 62. 758.
II, 432. III, 500. 593. δαῖζων
III, 415. δαῖζομένην I, 814. δαῖ-
χθεις IV, 1400.
Δαιμόνιος. δαιμονίη III, 712. 1120.
IV, 95. 396. 1734. δαιμόνις I,
476. 1257. δαιμόνιοι I, 865. II,
880.
Δαίμων I, 1141. II, 249. 421. III,
389. IV, 64. 1040. δαίμονος
I, 444. 1119. δαίμονι III, 539.
δαίμονα II, 719. δαῖμον IV,
448. 1597. δαίμονες I, 921. II,
260. IV, 1411. δαίμοσιν IV,
1459. δαίμονας IV, 1316.
Δαίννυμαι. δαίννυτο II, 305. δαί-
νυσθαι I, 1187.
Δαῖς (pugna). δαῖ IV, 403.
Δαῖς (taeda). δαῖδων III, 1216.
Δαῖς (epulum). δαιτός II, 193. 232.
δαιτὶ I, 458. δαῖτα I, 354. 979.
1150. 1185. II, 263. 495. 811.
1177. IV, 807.
Δαίτη. δαίτην II, 761.
Δαιτρεύω. δαίτρενον I, 433. II,
1178.
Δαῖφρων. δαῖφρονος I, 560.
Δαίω. ἔδαιε IV, 869. ἔδαιον IV, 69.
ἔδαιε IV, 989. δάε I, 724. III,
529. δαῖς III, 1209. 1147. ἑδάης
III, 677. ἑδάησαν I, 878. δαείην
II, 415. δαείη II, 470. III, 469.
δαεῖεν I, 663. δασόμεσθαι III, 909.
ἑδάσαντο I, 529. δαήσονται IV,
234. δαῖναι I, 984. II, 311. IV,
1306. δεδαῖσθαι II, 1154. δαιο-
μένη III, 661. δαιομένοις II, 701.
δεδαημένος I, 200. δεδαημένον
I, 147. δεδαημένοι II, 278. IV,

1278. δαισάμενοι II, 496. IV,
884. δαεῖς II, 57. δαέντες I, 916.
III, 182. δεδαώς I, 76. 140. 445.
II, 247. δεδαῶτε I, 52.
Δάκρυ II, 242. III, 705. 760. IV,
1064. δάκρυσιν I, 297. III, 673.
1064. 1077.
Δάκρυον III, 462. δάκρυα I, 887.
1067. III, 674. 1119. IV, 34.
612. 625. 1704. δακρύοισι III,
805.
Δακρυόεις I, 535. IV, 1277. δα-
κρυόεν IV, 1291.
Δακρυχέω. δακρυχέουσα I, 250.
IV, 1029.
Δάκτυλος. δάκτυλοι I, 1129.
Δάκνω. δακῶν III, 1170. IV, 1521.
Δαλός. δαλοῦ III, 295. δαλῶ III,
291. δαλοῖς IV, 1720.
Δάμαρ III, 269. 922. IV, 369.
959. 1072. δάμαρτι III, 240.
Δαμάω. δάμασσε II, 29. 786. 954.
ἑδάμασσε I, 218. II, 85. IV,
451. 542. 1475. δαμάσσει III,
353. δαμάσσαι III, 395. δαμάσ-
σειν IV, 1654. ἑδάμησαν I, 483.
δαμῆναι I, 7. II, 817. III, 774.
IV, 1658. 1676. δαμήμεναι III,
480.
Δάμνημι. δαμνῶ I, 464. δάμνεται
II, 407. δέδμητο I, 610. δεδμη-
μένον I, 1081. IV, 1649. δμη-
θῆναι III, 469.
Δανάη IV, 1091.
Δαναῖς I, 137.
Δαναοί. Δαναῶν IV, 262.
Δαναός. Δαναοῖο I, 133.
Δάπεδον. δαπέδοιο II, 1192. δαπέ-
δω IV, 1526.
Δάπτω. ἑδαπτεν IV, 666.
Δαρδάνιος. Δαρδανίην I, 931.
Δάσκιος. δάσκιον II, 1283.
Δάσκυλος. Δασκύλου II, 776.
Δάσκυλον II, 803.
Δάφνη. δάφνης II, 166. δάφνη II,
159.
Δὲ passim. In apodosis post εἰ I, 681.
post ἐπεὶ I, 318. post ὥς I, 1236.
III, 552. δέ τε vid. Τε.
Δειδίσκομαι. δειδίσκετο I, 558.
Δειδίσσομαι. δειδίσσεο II, 1221.
Δεῖδω III, 481. δεῖσεν I, 773. δεῖ-
σατε IV, 1043. ἑδδεδσαν III, 1293.
δεῖδοικα IV, 1100. δεῖδία II, 636.
1205. III, 637. δείδιμεν III, 60.
δείδιθι II, 617. δείσας III, 1387.

- δειδυῖαν III, 753. δειδιότες III, 1329.
- Δειελινός. δειελινόν I, 452.
- Δείελος. δείελον I, 1160. III, 417.
- Δεικανᾶσθαι. ἐδεικανόωντο I, 884.
- Δείκηλον I, 746. δείκηλα IV, 1672.
- Δεικνύω. δέϊξε III, 1169. IV, 1571. δέϊξης IV, 862. δέϊξατε IV, 1415. δέϊξιν I, 361.
- Δειλαῖος. δειλαίην III, 464.
- Δειλός. δέϊλε II, 244. δειλή I, 251. 279. III, 262. 633. 771.
- Δείμα II, 627. III, 810. IV, 823. 1169. δείματος IV, 1253. δείματι I, 632. II, 434. 535. 1057. III, 696. IV, 53. 136. 752. 803. 1011. 1341. δείματα I, 979. IV, 685. 735. δείμασιν II, 644.
- Δειμαίνω. δειμαίνουσα IV, 796.
- Δεινός I, 1029. III, 1302. IV, 1506. δεινή III, 1213. δεινοῖο III, 414. δεινόν I, 543. II, 367. 1070. III, 231. 1232. 1333. 1366. IV, 17. 642. 790. δεινήν I, 1102. δειναί IV, 787. δεινά III, 557. IV, 230. δεινῶν IV, 381.
- Δειράς. δειράδι II, 705.
- Δειρή. δειρήν I, 673. IV, 127.
- Δελφῖνες IV, 933.
- Δελφίνη. δελφίνην II, 706.
- Δέμας I, 204. II, 37. 939. III, 415. 847. 1043. 1204. 1282. IV, 673. 862. 871. 877. 977. 1437. 1610. 1645. 1656.
- Δέμνια I, 973.
- Δέμω. δέμιν III, 37. ἔδειμαν IV, 251. 470. 518. ἐδείματο III, 1088. δειμάμενοι II, 928.
- Δενδίλλω. δενδίλλων III, 281.
- Δενδρήεις. δενδρήεντα III, 1244.
- Δένδρον. δένδρεα I, 1142. II, 476. δενδρέων III, 207. IV, 1429.
- Δεξιόομαι. δεξιόωντο II, 756. III, 258.
- Δεξιός. δεξιὰ I, 301. 930. II, 347. IV, 1623.
- Δεξιτερός. δεξιτεροῖο III, 1306. δεξιτερῆς I, 313. 842. III, 1068. IV, 1579. δεξιτερῇ I, 169. 769. 1238. II, 108. 599. III, 872. IV, 45. 1709. δεξιτερῇν I, 344. IV, 100.
- Δέος I, 639. II, 408. 577. 873. III, 603. 612. 742. 1221. IV, 584. 960.
- Δέπας I, 472. δέπαος III, 1036.
- Δέραις IV, 1319.
- Δέρη IV, 707.
- Δέρκω. ἔδρακον II, 911. III, 745. ἔδρακες IV, 928. ἔδρακεν IV, 867. 1137. δέρκεαι III, 363. δερκομένη II, 730. δερκόμενης IV, 170. δερκόμενοι II, 660. 725. IV, 571. 1049.
- Δέρμα I, 324. 1195. 1206. II, 301. IV, 1438. δέρματι II, 112.
- Δέρος I, 168. 245. 889. II, 120. 1207. 1224. III, 88. 180. 374. 404. 620. IV, 87. 385.
- Δέσμιος. δέσμοι III, 203.
- Δεσμὸς I, 102. δεσμῶν III, 62. δεσμοῖς I, 129. δεσμονὺς III, 808.
- Δέσποινα. δεσποίνης I, 790. δέσποιναν IV, 1113.
- Δευκαλίδαι. Δευκαλίδησιν IV, 266.
- Δευκαλίων. Δευκαλίωνα III, 1087.
- Δεῦρο I, 356. 442. 666. 802. II, 146. 177. 874. III, 25. 52. 336. 376. 777. 894. IV, 759. 1433. 1566.
- Δεύτερος. δεύτερα IV, 775.
- Δεύω. δέυει IV, 270. δεῦε III, 804. 1064. ἔδενσεν IV, 1136. δεύετο I, 473. 732. 750. ἔδεντο III, 1138. δέυοιτο II, 974. δευομένοισι I, 968. 1181. IV, 492. 1488.
- Δέχομαι. δέχεται IV, 790. 951. δέχονται IV, 1217. δέκτο I, 1242. ἔδεκτο II, 1147. III, 190. 871. δειδέχατο I, 319. 1180. IV, 996. δέξατο I, 34. III, 234. IV, 1136. δέξο I, 420. δέχθε IV, 1554. δέχθαι I, 650. 822. II, 1275. III, 585. IV, 186. 1210. δέγμενος IV, 456. δεδεγμένοι I, 1001. III, 944.
- Δέω. δῆσε IV, 830. δῆσαν I, 564. III, 1278. ἔδησαν I, 379. IV, 244. 524. δῆσαντες II, 66. δέδεται I, 274. δησάμενοι II, 1014.
- Δὴ I, 133. 253. 631. 657. 669. 683. 694. 1070. II, 179. 209. 284. 328. 851. III, 104. 477. 637. 719. 872. 882. 929. 943. 1025. 1027. 1090. 1170. IV, 272. 325. 334. 376. 450. 984. 1031. 1040. 1134. 1264. 1333. 1689. 1759. δὴ post pron. relat. I, 172. 621. 993. II, 137. 209. 606. 1240. III, 500. 731. 757. IV, 74. 254. 812. 1592. 1718. 1720. ὅτε δὴ I, 559. 655. 782. 1012. 1164. II, 549. III, 1163. 1201. 1278. IV, 522. 685. 939. 1731. δὴ initio periodi I, 611. δὴ τότε I, 237. 522. 1013. 1167.

- II, 166. 472. 555. 691. 720. 1066.
 III, 474. 889. 1029. IV, 610. 718.
 886. 1209. 1400. 1420. 1631. *δή*
ῥα IV, 327. 523. *δή ῥα τότε* I,
 563. III, 1279. IV, 327. 523.
 1327. *δή τὸτ' ἄρα* II, 1178. *δή*
τοι III, 958. IV, 179. 285. 801.
δή γάρ I, 804. 969. 996. 1211.
 II, 609. 748. 859. 895. 900. 913.
 949. 990. III, 144. 420. 1068.
 1315. IV, 1558. *δή γάρ τοι* I,
 727. *δή γάρ ῥα* I, 1356. *δή γάρ*
που IV, 197. *δή ποτε* I, 892. II,
 477. III, 997. 1095. IV, 988.
 1131. 1419. *δή νύ ποτε* II, 458.
Δηθὰ II, 651. 752. III, 571. 1246.
 et passim.
Δηθεν I, 998. II, 384. 1154. III,
 354. 1119. IV, 62. 1261. 1291.
Δηθύνω. *δηθύνειν* II, 75. *δηθύ-*
νουντες II, 985.
Δηϊάω. *δηϊάασκον* II, 142.
Δηϊλέων II, 956.
Δηϊμαχος. *Δηϊμάχοιο* II, 955.
Δηϊος. *δηϊου* II, 1077. *δηϊῶ* II,
139. *δηϊον* III, 1304. *δηϊοι* IV,
 497. *δηϊων* IV, 201. *δηϊοισιν* I,
76. IV, 533. 1109. *δηϊα* I, 635.
Δηϊότης. *δηϊοτήτος* I, 682. 1030.
 III, 1059. IV, 396. 1010. *δηϊο-*
τήτι III, 234. IV, 338. *δηϊο-*
τήτα IV, 421.
Δηϊώω. *δηϊώσειαν* I, 244. *δηϊόων-*
τες IV, 490. *δηϊούντες* I, 614.
δηϊώσεσθαι II, 117. *δηϊωθῆναι* I,
81. IV, 1044.
Δηϊῶ. *ἐδήϊον* III, 1374.
Δηλέομαι. *δηλήσεται* IV, 831. *δη-*
λήσαιτο IV, 1088.
Δηλος. *δηλον* I, 308.
Δημόθεν I, 7.
Δῆμος I, 141. 609. *δήμου* I, 310.
 800. III, 472. *δήμοιο* I, 705.
 714. 1352. IV, 6. *δήμῳ* I, 434.
 1029. II, 1019. IV, 539. 544.
δήμον I, 105. 621. II, 675. III,
 395. 639.
Δημότερος. *δημότεραι* I, 738. *δη-*
μότεροι III, 606.
Δῆν I, 516. II, 135. 331. 409. 794.
 870. III, 503. 648. 681. IV, 390.
 740. 1211. 1540. *ἐπὶ δῆν* I, 516.
 IV, 740.
Δηναιός. *δηναιὸν* I, 334. II, 183.
 III, 590. IV, 1547. *δηναιοὶ* IV,
 645. *δηναιῶς* III, 53. *ἐπὶ δη-*
ναιὸν II, 183.
- Δήνεα* III, 826. IV, 1. *δήνεσιν*
 III, 661. IV, 193. 559.
Δηριάομαι. *δηριάασθαι* II, 89.
Δηρίομαι. *δηρίσασθαι* I, 1343.
δηρινθῆναι II, 16.
Δῆρις. *δῆριν* IV, 1767.
Δηρὸν I, 8. 45. 595. 767. 807. 862.
 870. 1072. 1363. II, 449. 517.
 757. 879. 1256. 1285. III, 729.
 811. 950. 1049. 1133. 1263. 1330.
 IV, 1328. 1354. 1680. *ἐπὶ δηρὸν*
I, 615. 870. 1072. II, 517. 757.
 III, 950. 1049. *μετὰ δηρὸν* II,
 449. III, 956.
Δῆτα II, 232. III, 1243.
Δηὼ IV, 988. *Δηοῦς* III, 413. IV,
 896. 986.
Δῆω. *δήεις* III, 941. *δήουσιν* IV,
 591. *δήωμεν* IV, 1336. *δήοιμεν*
 IV, 1460.
Διὰ c. gen. I, 237. 377. 777. 789.
 1137. II, 187. 777. III, 141.
210. 762. 872. 885. 1313. 1358.
 1379. IV, 123. 199. 634. 874.
 915. 968. 1171. 1287. 1460. 1474.
 1545. 1569. c. acc. I, 2. 9. 423.
 518. 651. 922. II, 42. 75. 155.
 420. 727. 1284. III, 709. 1362.
 IV, 70. 272. 290. 306. 646. 649.
 786. 870. 1002. 1071. 1664.
Διαβαίνω. *διαβάς* I, 1119. III, 1294.
Διαγλαύσσω. *διαγλαύσσουσι* I, 1281.
Διαδηλέομαι. *διεδηλήσαντο* II, 284.
διαδηλήσονται III, 579.
Διαζάω. *διαζώεσκον* I, 1074.
Διακεάζω. *διὰ — κεάσσαι* IV, 392.
διὰ — κεάσθη IV, 1267.
Διακεδάζω. *διὰ — κέδασσαν* II,
 1191. *διὰ — κέδασσαν* II, 1126.
Διακεῖρω. *διέκερσε* I, 430.
Διακριδὼν I, 567. 729. IV, 721.
Διακρίνω. *διακρινέει* III, 1129.
διεκρίνοντο IV, 1179. *διέκριθεν*
I, 498. *διακρινθέντες* I, 856.
Διάκρισις IV, 1169.
Διαλείπω. *διὰ — λιπόντες* IV, 1765.
Διαμάω. *διὰ — ἀμῆσαι* IV, 374.
Διαμοιράομαι. *διεμοιρήσαντο* I,
 395.
Διαμμοιρηδὰ III, 1029.
Διαμπερές II, 319. 599. III, 671.
 IV, 1203. 1253.
Διάνδιχα I, 934. II, 1108. III, 991.
 IV, 454.
Διανύω. *διήνυσαν* I, 935.
Διαπεράω. *διὰ — περώσιν* IV, 461.
διὰ — περήση II, 606.

Διαπλῶειν II, 629.
 Διαπρὸ IV, 313.
 Διαπρῦσιον I, 1273.
 Διαπτοιέω. διαπτοίησε III, 1345.
 Διαρῶω. διὰ — ἀρόσσης III, 1053.
 Διαρῶαίω. διέρῶαίσε IV, 33. διαρῶ-
 αῖσθέντας III, 702.
 Διασκαίρω. διασκαίροντες I, 574.
 Διασταδὸν II, 67. IV, 942.
 Διατανύω. διὰ — τανύσσας IV, 601.
 Διατεκμαίρομαι. διετεκμήραντο IV,
 284.
 Διατέμνω. διὰ — τέμνων II, 355.
 Διατμήγω. διέτμαγεν III, 343. II,
 298. III, 1147. διατμηξίαν III,
 1047. διατμήξασθαι I, 628.
 Διατρίβω. διατριβώμεθα II, 883.
 Διάτριχα II, 997.
 Διαυγής. διαυγέα II, 1104. διαυ-
 γέες IV, 1575. διαυγέας I, 221.
 Διαφαίνω. διεφαίνετο II, 1246.
 Διαφράζω. διαπέφραδε I, 848.
 III, 741.
 Διαχέω. διέχευαν III 320.
 Διδάσκω. ἐδίδαξε I, 66. 144. II,
 257. ἐδίδαξαν II, 512.
 Δίδυμος. διδύμοισιν III, 856.
 Δίδωμι. ἔδωκαν III, 329. ἔδοσαν
 II, 796. δόσαν III, 540. 1316. IV,
 423. 441. δῶκα IV, 806. δῶκεν
 I, 159. 968. II, 1168. IV, 63.
 426. 1080. 1221. δῶομεν I,
 1335. δώωσι I, 898. 1293. δώσω
 II, 290. III, 404. IV, 87. δώσει
 I, 871. δοίην II, 420. δοίη III,
 820. δὸς III, 391. δοῦναι II,
 1129. IV, 148. δώσειν III, 498.
 768. 984. δωσέμεν III, 767. δω-
 σέμεναι II, 950.
 Διειλύω. διειλυσθεῖσα IV, 35.
 Διείρω. διειρομένη IV, 730. διει-
 ρομένοισι III, 494.
 Διειρύω. διειρύσσουσιν I, 687.
 Διέκ II, 558. 620. III, 73. 158.
 888. 916. IV, 860. 963.
 Διεννέομαι. διέκ — νέεσθαι IV, 409.
 διέξ — νέοντο IV, 659.
 Διεκπεράω. διεξεπέρησαν II, 901.
 διέκ — ἐπέρησαν IV, 304. διέκ —
 περήσας IV, 457.
 Διεκπροαλές III, 73.
 Διεκσεύω. διέκ — σεῦεν II, 620.
 Διεκφεύγω. διέκ — φυγέειν II, 616.
 Διέξ I, 1328. II, 351. 642. 744.
 750. 804. IV, 16. 161.
 Διεξελαύνω. διεξελάσῃσι III, 879.
 διέκ — ἐλάσειαν II, 558.

Διεξερέεσθαι I, 327.
 Διερός. διερῇ I, 184. διερῆν II,
 1099. διεροῖς IV, 1457.
 Διέχω. διίσχανεν IV, 1696. δια-
 σχόμενος III, 233.
 Δίζημαι. δίζητο I, 1208. διζήμεθα
 IV, 397. διζήμενος III, 1179.
 IV, 1473. διζημένω IV, 127.
 Δίζομαι. δίξεσθαι I, 1303. IV, 508.
 Δίη. Δίη IV, 425. 434.
 Διηέριος. διηερίην IV, 954. διηέ-
 ριαι II, 227.
 Διήλυσις IV, 1573.
 Διηνεκὲς II, 480. 391. IV, 1247.
 Διηνεκέως I, 649. 847. III, 400.
 Διίημι. διαείμενος II, 372.
 Διῖκνέομαι. διῖκεο II, 411.
 Δικάζω. δικάζει II, 1028. δικάσσει
 IV, 1117. δικάσση IV, 376. δι-
 κάσῃσι IV, 347. δικάζέμεν IV,
 1105.
 Δίκαιος. δίκαιοι II, 1180.
 Δικασπόλος. δικασπόλον IV, 1178.
 Δίκη II, 1018. III, 209. IV, 372.
 δίκης I, 1219. IV, 1057. 1201.
 δίκη III, 130. 427. δίκην IV,
 1100. 1104. δίκας II, 1028.
 Δικλῖς. δικλίδες III, 236. δικλίδας
 I, 787. IV, 26.
 Δίκραιρα IV, 1613.
 Δικταῖος. Δικταίης II, 434. Δι-
 κταίην IV, 1640. Δικταῖον I, 509.
 1130.
 Δινδύμιος. Δινδυμῖην I, 1125.
 Δινδυμος. Δινδύμου I, 1093. Διν-
 δυμον I, 985. 1147.
 Δινέω. ἐδίνεον II, 695. δινηθεῖς
 II, 1045. δινηθέντες I, 1059.
 IV, 1535.
 Δινεύω. δινεύεσκον I, 1184. IV,
 1456. δινεύουσα III, 835. δι-
 νεύοντα IV, 1644. δινεύουσιν I,
 215. δινεύουσαι IV, 1667. δι-
 νεύσας III, 310.
 Δίνη. δίνη I, 935. 1239. δίναις II,
 368. IV, 613. 842. 918. δίνησι
 I, 1327. δίνας I, 645. 1155.
 Δινήεις II, 355. 401. 551. 596. δι-
 νήεντος I, 36. δινήεντα II, 163.
 Δινωτός. δινωτόν III, 44. IV, 222.
 Διόθεν II, 461. 993. IV, 270.
 Δίοιδα. διῖδμεναι IV, 1360.
 Διοράω. διειδομένη IV, 545.
 Δίος I, 38. δίου I, 949. 1213. II,
 1037.
 Δίπλαξ. δίπλακα I, 326. 722.
 Διπλόος. διπλόον I, 808. διπλόαι

- III, [138](#). διπλόα [I](#), 588. II, 536. 699.
 Δίπτυχα II, [32](#).
 Δίς [I](#), 741. II, 591.
 Δίφρος. δίφρω IV, [219](#). δίφρον III, 1235. δίφροι [I](#), 752.
 Δίχα [I](#), 1059. II, [36](#). IV, 501. 949.
 Διχῆ IV, [289](#).
 Διχθάδιος. διχθαδίην III, 397.
 Διχομήνης [I](#), 1231. διχομήνιδα IV, [167](#).
 Διχοστασία. διχοστασίης IV, 500.
 Διχόω. διχόωντο IV, 1616.
 Δίψα IV, 1397. δίψη IV, 1442. 1459. 1652. δίψαν [III](#), 1349. IV, 1417.
 Διψακὸς II, 653.
 Διψάλεος. διψαλέω IV, 678.
 Διψάς. διψάδος [I](#), 1147.
 Δίω. διέν IV, [181](#). δίηται II, 330. διέσθαι IV, 498.
 Διωλύγιος. διωλυγίης IV, 1258.
 Διωνύσος. Διωνύσοιο [I](#), [116](#). IV, 540. Διωνύσω IV, 424.
 Δμωαί [I](#), [261](#). [III](#), [254](#). IV, 1722. δμωάων III, 666. δμωῆσιν III, 890. δμωάς IV, 1222.
 Δμῶες [I](#), [261](#). [305](#). 355. III, [272](#). [299](#). δμώεσσι [I](#), [234](#). 266.
 Δμῶϊς [I](#), [285](#).
 Δνοφερὸς. δνοφερὴν III, 1055.
 Δοάζω. δοάσσαι III, 955. δοάσ-
 σατο III, 770.
 Δοιάζω. δοιάζεσκειν III, 819. δοιά-
 ζοντο IV, 576.
 Δοιάντιος. Δοιάντιον II, 988.
 Δοίας. Δοιαντος II, 373.
 Δοιός. δοιῶ [I](#), 396. 735. II, 426. 490. III, [123](#). [161](#). 409. IV, 1483. δοιαί III, 870. IV, [311](#). δοιάων IV, 1708. δοιάς IV, 330. δοιούς [II](#), [52](#). IV, 529. δοιά II, 853.
 Δοκεύω. δοκεύσης III, 1056. δο-
 κενέμεν IV, 755. δωκεύων II, 1271.
 Δοκέω II, 1142. III, 548. ἐδόκησε II, [204](#). III, 619. IV, 1480. δόκεον IV, 666. δεδοκημένος [II](#), 406. δεδοκημένοι IV, 1660. δε-
 δοκημέναι IV, 900.
 Δολιόνες [I](#), 947. 952. 961. 1022. 1058. Δολίοσιν [I](#), 1018.
 Δολιόνιος. Δολιονίω [I](#), 1029. Δο-
 λιονίησι [I](#), 1070. Δολιονίην II, 755.
 Δόλιος. δολίασιν IV, [52](#).
 Δολιχός. δολιχόν IV, 1288. δολιχῆς [I](#), [21](#). δολιχὴν [I](#), 568. III, 602. IV, [150](#). 838. δολιχῆσιν [I](#), 914.
 Δολόεις. δολόεσσα III, [89](#). δολό-
 εσσαν [II](#), 423.
 Δολοκτασία. δολοκτασίας IV, 480.
 Δολοπήϊος [I](#), 585.
 Δολοπηῖς. Δολοπηῖδα [I](#), [68](#).
 Δολόω. δολωθεῖς II, 948. IV, 456.
 Δόλος III, 781. δόλω III, 687. δόλον [I](#), 1295. III, [12](#). [20](#). [191](#). 599. 720. IV, [7](#). 404. 421. 438. 462. δόλοισι III, 373. IV, 343. δόλους [I](#), [52](#). III, 578. 592.
 Δολοφροσύνη. δολοφροσύνησιν IV, 687.
 Δόμαιος. δομαίους [I](#), 737.
 Δομή. δομήν III, 1395.
 Δόμος IV, [32](#). δόμον III, 577. δό-
 μοιο III, [217](#). 645. IV, [35](#). 665. 1068. δόμω II, [44](#). [250](#). δόμον [I](#), 853. [II](#), [239](#). III, 533. 609. 622. 723. IV, 348. 1037. δόμοι III, [238](#). IV, 772. δόμων [I](#), [306](#). 776. 1212. II, 814. III, 448. 723. IV, [40](#). 710. δόμοις [I](#), [143](#). [210](#). [225](#). [304](#). 447. 818. [II](#), [293](#). 435. 457. 653. 1021. 1153. III, 756. 835. IV, [97](#). [242](#). δόμους [I](#), [244](#). 695. [II](#), 544. III, 1097. IV, 440.
 Δονακώδης. δονακώδεος II, 818.
 Δοναξ. δονάκων II, 825. δονά-
 κεσσι III, [6](#). δονακας III, [198](#).
 Δονέω. δονέουσιν III, 1377. δο-
 νέοντο [I](#), [223](#). δονεύμενα III, 1295.
 Δορίκτητος. δορικτήτης [I](#), 806.
 Δόρπος. δόρποιο [I](#), 1173. [II](#), [226](#). [307](#). 1229. δόρπω III, [301](#). δόρ-
 πον II, [157](#). [304](#). IV, 883.
 Δόρυ [I](#), 466. 468. 526. 756. III, 582. 1248. 1250. 1322. IV, 582. δούρατος [II](#), 1111. δούρατι [II](#), 1118. δουρὶ [I](#), 1033. II, [139](#). 831. III, 416. 1046. 1187. 1279. 1330. δούρατα [I](#), 370. 1003. 1163. [II](#), 1065. 1126. 1188. IV, 414. 1050. 1156. δοῦρα II, [79](#). 597. δούρασι II, 1062. III, 321. 1336. 1348.
 Δοτήρ. δοτῆρι [I](#), [89](#).
 Δούλιος. δούλια IV, [38](#).
 Δουνπέω. δούπει [II](#), 1056. δεδου-
 πότος [I](#), 1304. IV, 557.
 Δούπος [II](#), [82](#). 553. 1036. δούπω

IV, 1688. δοῦπον II, [194](#). 1067. III, 954.
 Δουράτεος. δουρατέοις II, 381.
 Δόχμιος I, 1169.
 Δράκων II, 405. IV, 1541. [δράκοντος](#) III, 1178. [δράκοντες](#) III, 1215.
 Δράσσω. δραξαμένη I, 1131.
 Δρεπάνη. δρεπάνη IV, 990. [δρεπάνην](#) IV, 1223.
 Δρέπανον II, 982.
 Δρήστειρα III, 700.
 Δρίον. δρία IV, 970.
 Δροσερός. δροσεράς II, [164](#).
 Δροσόεις. δροσόεντα I, 1282.
 Δρύϊνος. δρυϊνοισι I, 1124. III, 1215.
 Δρυμός. δρυμοῖο IV, 1684. δρυμόν III, 581.
 Δρύορες. Δρύορεςιν I, 1213. 1218.
 Δρύοχος. δρυόχους I, 723.
 Δρύπτω. δρύψε II, [109](#). III, 672.
 Δρύς. δρυός II, 479. 1272. IV, [162](#). δρύες III, 1376. δρυσίν III, 968.
 Δύη. δύης I, 907. IV, [38](#). δύη IV, 1649. δύην I, [120](#). II, 769. IV, 1387.
 Δυηπαθής. δυηπαθέων ἀνθρώπων IV, 1165.
 Δυηπαθίη. δυηπαθίη IV, 1395.
 Δύναμαι. δύναται IV, 602. δύνατο I, [314](#). IV, 854. ἐδύναντο III, 1249. δύναιτο III, 535.
 Δύνω. δύνει III, 764. δύνε I, [195](#). 263. 638. III, 832. IV, [206](#). 724. ἔδυνε I, 582. II, 921. δύνον IV, 967. ἔδυσαν II, [298](#). δῦ III, 1256. ἔδν I, 1195. III, 1407. IV, 771. 1618. 1629. δύη III, 1144. δύνειν I, 627. δῦσαι I, 635. δύναι II, 1770. δύντες I, 1025. IV, 1180. δύετο I, 581. III, 1191. IV, 1524. ἐδύσατο I, [63](#). IV, 865. δύηται IV, 1545. δυσμένου I, 925. δυομένησι III, 225.
 Δύο I, [185](#). 945.
 Δυοκαίδεκα III, 838. IV, 1386.
 Δύπτω. δύπτοντες I, 1008. δύψας I, 1326.
 Δυσάμμορος I, [253](#). [286](#). III, 809. δυσάμμορον II, [218](#). IV, [83](#). δυσάμμοροι I, 685.
 Δυσάσχετος II, [272](#).
 Δυσανυχής. δυσανχέες III, 976.
 Δύσζηλος. δύσζηλοι IV, 1089.

Δυσήνεμος. δυσήνεμον I, 593.
 Δυσηχής. δυσηχέας III, [96](#).
 Δυσίμερος. δυσίμερον III, 961. IV, [4](#).
 Δύσις I, 1202. δύσις I, [85](#).
 Δυσκέλαδος IV, 565. δυσκελάδοισιν III, 593.
 Δυσμενέω. δυσμενέοντας III, 352.
 Δυσμενής. δυσμενέων I, 679. IV, 397. 448. 1157.
 Δύσμορος III, 783.
 Δυσπαλής. δυσπαλέας IV, [52](#).
 Δύστηνος. δυστήνοιο I, 1069.
 Δύσφημος I, 1137.
 Δυσχείμερος. δυσχειμέρον I, [213](#).
 Δυσχείμων. δυσχείμονας IV, 635.
 Δυσώνυμος II, [258](#).
 Δύω I, [163](#). 407. 752. 1300. 1806. II, [241](#). [273](#). [318](#). III, [178](#). 495. 1174. IV, [81](#). 1465.
 Δυνάδεκα I, 1079. 1318. II, 531. IV, 1221.
 Δυνωδέκατος. δυωδεκάτῳ II, 899.
 Δωδωνίς. Δωδωνίδος I, 527. IV, 583.
 Δῶμα III, 36. 640. 679. 796. IV, 1112. δώματος II, 1074. δώματα I, [94](#). 785. 849. 974. II, 497. III, [177](#). [213](#). 387. 709. 1072. 1155. IV, 722. 752. 1038. 1118. δώμασιν IV, 1025.
 Δωμάω. δωμήσαντες II, 531.
 Δῶρον III, [152](#). δῶρα I, 419. 657. 675. 768. II, 814. III, 906. 910. 1184. IV, 422. 1420. 1705. δῶροις IV, 416.
 Δωτίνη. δωτίνης I, [89](#). III, 852.

E.

Ἐανός. ἐανῶ IV, [196](#). ἐανούς IV, 1155. 1189.
 Ἐάω. εἶα II, [74](#). [185](#). εἶατε I, 873. εἰῶσι IV, 409. ἐάσης IV, 825. ἔα III, 1120.
 Ἐβδόματος. ἐβδομάτῳ IV, 1223.
 Ἐγγελάω. ἐγγελάσῃ III, [64](#).
 Ἐγγενέτης. ἐγγενέταις IV, 1549.
 Ἐγγίγνομαι. ἐγγεγαῶτα IV, 1561.
 Ἐγγυαλίζω. ἐγγυάλιξε I, 489. 770. II, [180](#). 968. 1148. III, 1016. 1205. IV, [294](#). 1752. ἐγγυάλιξαν I, 1181. ἐγγυαλίζω II, [55](#). ἐγγυαλίξῃ I, [245](#). III, 1027. ἐγγυαλίξαι II, 446. IV, 1554.

- Ἐγγύθεν II, 137. 1121. III, 122. IV, 1423.
 Ἐγγύθι I, 633. II, 35. 264. III, 927. IV, 118. 1074. 1444.
 Ἐγείρω. ἔγειρεν III, 752. ἤγειρε II, 165. ἔγειρομένου III, 1386.
 Ἐγκαταλέγω. ἐγκατέλεκτο IV, 431.
 Ἐγκατανάω. ἐγκατένασσεν III, 116.
 Ἐγκλάω. ἐνέκλασεν III, 307.
 Ἐγκλιδόν I, 790. III, 1008.
 Ἐγκλῖναι I, 62.
 Ἐγκονέω. ἐγκονέοντες II, 812. ἐγκονέουσιν IV, 66.
 Ἐγκρύπτω. ἐγκρυψε I, 170.
 Ἐγκτερεῖζω. ἐνεκτερεῖξαν I, 1060.
 Ἐγρήσσω. ἐγρήσσοντες II, 308. ἐγρήσσοντας IV, 1124.
 Ἐγρομαι. ἔγρεσθαι IV, 1352. ἐγρέσθω IV, 666. ἔγρεσθε II, 884. ἐγρομένη III, 294. IV, 671. ἐγρομένοιο I, 1159. ἐγρομένοισιν I, 1105.
 Ἐγχείη. ἐγχείησι I, 1001. II, 1072. ἐγχείας IV, 1055.
 Ἐγγελεῖς. Ἐγγελέεσσιν IV, 518.
 Ἐγχο I, 769. III, 1231. 1286. IV, 223.
 Ἐγὼ I, 20. passim. ἐμεῖο I, 891. II, 317. 487. III, 93. 307. 310. 403. 477. 716. 721. 1112. IV, 383. 743. ἐμέθεν I, 901. III, 352. 904. IV, 30. ἐμεῦ I, 1343. II, 888. III, 1109. μεῦ IV, 1654. μοι I, 703. 902. 904. II, 256. 446. 1137. passim. ἐμοι I, 345. 356. 443. 488. III, 66. 92. 494. 551. 1071. ἐμὲ II, 779. 1156. III, 18. IV, 249. 796. μὲ I, 467. 712. 898. 1333. passim. II, 219. 237. 429. 792. 844. III, 389. 464. 729. 975. 1113. IV, 370. 742. 1014. 1022. 1743.
 Ἐγωγε I, 345. 840. II, 483. passim.
 Ἐγὼν I, 689. II, 236. 290. passim.
 Ἐδέσθια IV, 630.
 Ἐδεθλον IV, 330.
 Ἐδητύς. ἐδητύος I, 1072. II, 228. 269.
 Ἐδνον. ἔδνοισιν I, 977. II, 239.
 Ἐδος I, 187. 1099. IV, 250. ἐδέων II, 429.
 Ἐδρη. ἔδρης I, 385.
 Ἐδριόω. ἐδριόωντες III, 170. ἐδριόωντο I, 330. 530. 1671. 1344.
 Ἐδω. ἔδων I, 1289. ἔδοντες I, 1074. IV, 265.
 Ἐδωδή. ἐδωδῆς II, 196. 266. 452. ἐδωδῆ II, 1013. ἐδωδῆν II, 223. III, 299.
 Ἐέλδωρ I, 282.
 Ἐέρση III, 1020.
 Ἐζομαι. ἔζετο I, 1170. III, 455. 1369. ἔζεσθαι IV, 692. ἔζομενος IV, 200. ἔζομένη III, 796. ἔζόμενοι I, 912. II, 305. IV, 493.
 Ἐθειρα. ἔθειραι I, 223. II, 703. ἐθείραις I, 672. ἐθείρας III, 829. IV, 1303.
 Ἐθελημὸς II, 656.
 Ἐθέλω. ἐθέλεις I, 890. ἐθέλει IV, 1276. ἐθέλης I, 892. III, 332. ἐθέλησθα II, 55. III, 404. ἐθέλοις I, 828. ἐθέλοι III, 180. ἐθέλων IV, 985. 1103. ἐθέλοντα I, 1217. ἐθέλοντες I, 749. IV, 1566. ἐθέλουσα IV, 1021. ἐθέλουσαι IV, 194.
 Ἐθνος III, 212. IV, 240. ἔθνεα II, 1205. 1225. III, 1275. IV, 5. 646.
 Εἰ c. ind. praes. et fut. I, 663. II, 209. 325. 637. 890. 1154. II, 1224. III, 34. 75. 79. 87. 98. III, 354. 358. 362. 402. 418. 468. 485. 508. 537. 778. 901. IV, 231. 419. 834. 1016. 1109. 1511. 1556. 1560. 1674. c. ind. praeter. I, 493. 863. 1300. II, 126. 286. 865. 993. III, 537. IV, 22. 905. 1562. 1653. c. opt. I, 681. 1343. II, 231. 441. 974. III, 140. 435. IV, 342. 403. 1459. 1511. c. conj. I, 904. III, 61. 1081. εἰ ἂν c. conj. II, 689. c. opt. II, 17. εἴ κε c. ind. praeter. I, 197. 254. III, 377. εἴ κε c. opt. I, 491. 663. 827. II, 642. III, 479. 730. 846. IV, 417. 1057. 1263. εἴ κε c. conj. I, 361. 695. 1319. II, 174. 337. 1050. 1066. III, 153. 642. 909. 1005. 1122. IV, 376. 1418. εἰ an I, 488. II, 413. III, 113. 349. 698. IV, 1169. 1335. εἴ κε an I, 807. II, 696. III, 180. 535. 693. IV, 462. εἰ καὶ I, 639. I, 814. II, 342. 625. III, 1190. καὶ εἰ I, 470. IV, 1655. εἰ μὴ ἄρα II, 286. 865. 993. III, 1142. IV, 905. εἰ οὐ I,

904. ΠΙ, 511. εἰ δὴ Π, [236](#).
[249](#). 890. ΠΙ, [79](#). IV, 1560.
 1674. εἰ δ' ἄγε [I](#), 657. ΠΙ,
[131](#). 897. IV, 758. 1073. εἰ δ'
 ἄγε δὴ Π, 686. εἰ δ' ἄγε νῦν
 ΠΙ, [1](#).
 Εἰαμενή. εἰαμενή Π, 818. εἰαμε-
 νήν ΠΙ, 1220. εἰαμεναῖς [II](#), 795.
 εἰαμενήσιν ΠΙ, 1202. IV, [316](#).
 Εἰαρινός. εἰαρινοῦ IV, 961.
 Εἶβω. εἶβεται Π, 664.
 Εἶδαρ. εἶδατα [I](#), 456.
 Εἶδος Π, 785. εἶδεα IV, 1193.
 Εἶδω. ἦδειν [II](#), [65](#). ΠΙ, [309](#).
 οἶδα Π, [210](#). 777. οἶσθα IV,
 784. ΠΙ, [33](#). οἶδεν Π, [212](#).
 ΠΙ, 933. ἴδμεν [I](#), [135](#). IV, 1076.
 1319. 1569. ἴστε Π, 1047. ἴσα-
 σι ΠΙ, 932. ἴστω [I](#), 466. Π,
[257](#). [258](#). ΠΙ, [151](#). [175](#). 714.
 IV, 1019. 1020. ἴδμεναι Π, [11](#).
 ΠΙ, 355. IV, 725. εἶδετο Π,
 579. εἶδοντο Π, [206](#). εἰσατο
 IV, 522. 855. εἶσατο Π, 582.
 ΠΙ, 399. 502. IV, [145](#). 1478.
 1589. 1733. εἶσαντο [I](#), 718.
 1024. εἴσεται Π, [153](#). εἰδὼς
[I](#), 508. εἰδυῖα ΠΙ, [103](#). εἰδό-
 μεναι IV, 978. εἰδιόμεναι IV,
 1616. εἰδιόμενοι ΠΙ, 968. εἰ-
 δομένους IV, [221](#). ἰδεῖν ΠΙ,
 923. IV, 712. ἰδέειν [I](#), [175](#).
 ἴδε ΠΙ, 1201. 1284. ἴδεν [I](#), 520.
 Π, [286](#). ΠΙ, [253](#). 673. 828. 1347.
 IV, 475. 1480. ἴδον [I](#), 633. Π,
 1253. ΠΙ, 1167. 1293. ἰδὼν Π,
 606. ἰδόντες Π, 1049. ΠΙ, [258](#).
 IV, [184](#). [295](#). 482. 1619. ἰδόν-
 τας [I](#), 1054. Π, 681. ἰδοῦσα
 ΠΙ, [47](#). [256](#). 782. ἰδέσθαι [I](#),
[145](#). [220](#). 746. 943. 1062. 1113.
 1193. Π, 405. 842. 917. 1104.
 ΠΙ, 374. 702. 1132. 1245. IV,
[252](#). 727. 899. 1443. 1480. 1603.
 ἴδοντο Π, 429. 560. 1034. ΠΙ,
 490. IV, [319](#). 1626. 1721. ἴδῃαι
 IV, 862. ἴδωνται ΠΙ, 1378.
 ἴδοιο ΠΙ, 729. ἴδοιτο [I](#), [6](#).
 ἴδοισθε Π, 1145.
 Εἰδωλον. εἰδώλοισιν ΠΙ, 1004.
 IV, [280](#).
 Εἰθαρ Π, 408. ΠΙ, 1313. IV, 1606.
 Εἰκάθω. εἰκάθε [I](#), 505. εἰκαθον
 Π, 790. εἰκάθοι ΠΙ, 849.
 Εἵκελος ΠΙ, 1283. 1351. εἵκελον
 ΠΙ, [287](#). IV, [173](#). εἵκελα [I](#),
 544.
 Εἵκω. εἵκον ΠΙ, 886. εἵξεις IV,
 1658. εἵξαι Π, 338. ΠΙ, 421.
 εἵξαντες [I](#), 805. 1049. [II](#), [295](#).
 ΠΙ, 521. εἵξασα ΠΙ, 797.
 Εἵλαπίνη. εἵλαπίνης [I](#), [13](#). εἵλα-
 πίνῃσι [I](#), 819. 857. εἵλαπίνας IV,
 1421.
 Εἵλατίδης [I](#), [41](#). 1241. 1248. 1347.
 Εἵλατίδην IV, 1470.
 Εἵλειθνία [I](#), [289](#).
 Εἵλέω. εἵλει [II](#), 571. IV, [181](#).
 εἵλεῖται IV, 1271. εἵλεῖτο IV,
 1067.
 Εἵλιγος. εἵλιγγοῖσιν IV, [142](#).
 Εἵλίσσω. εἵλίσσεται Π, 981. εἵλίσ-
 σονται ΠΙ, [138](#). 1220. IV, [140](#).
[261](#). 1281. 1452. εἵλίσσετο IV,
 1061. εἵλίσσοντο [I](#), 844. IV,
 937. εἵλίξασαι IV, 949. εἵλι-
 γμένος IV, 1541. εἵλιχθεῖσα ΠΙ,
 655.
 Εἵλυμα Π, 1129.
 Εἵλνός. εἵλνούς [I](#), 1144.
 Εἵλύω. εἵλυμένος ΠΙ, [296](#). εἵλυ-
 μένοι Π, 861. εἵλυμένα ΠΙ,
 1291.
 Εἵλω. ἐελμέναι [I](#), 870. IV, 604.
 Εἵμα. εἵματα [I](#), 364. Π, 1168.
 ΠΙ, 932. IV, 671.
 Εἵμι [I](#), 338. 1295. Π, 416. 799.
 IV, [30](#). 1744. εἵσι [I](#), 577. 1172.
 ΠΙ, 1240. IV, [39](#). [197](#). 675. 741.
 ἰᾷσι [I](#), 632. ἦϊε [I](#), [141](#). 741.
 731. ΠΙ, 456. 1405. IV, [179](#).
 ἦεν [I](#), [74](#). IV, 454. ἦεσαν ΠΙ,
 442. ἦισαν ΠΙ, 1331. εἵσομαι
 ΠΙ, 738. ἔεν Π, 918. ἔομεν [II](#),
 870. ἔσαν [I](#), [161](#). [237](#). ΠΙ, [112](#).
 ἔωσι [I](#), 354. ἔοιεν Π, [277](#). ἔων
[I](#), 1241. [1348](#). Π, 538. ΠΙ,
 1200. IV, 1117. ἔοντος [I](#), 887.
 Π, [107](#). 803. ἔοντι [I](#), 1210. ΠΙ,
[166](#). ἔοντα IV, 1352. ἔοντες [I](#),
[39](#). Π, 760. ΠΙ, 534. 1145.
 IV, 722. ἔοντων Π, [195](#). ἑοῦ-
 σιν [I](#), [63](#). [246](#). 1333. ΠΙ, 918.
 1176. IV, 533. 644. 1219. 1254.
 1583. ἔοντας [I](#), 650. ΠΙ, 589.
 IV, 995. ἑοῦσα ΠΙ, 723. ἑούσης
[I](#), 554. 934. 1015. ἑούση IV,
[31](#). 744. 979. ἑοῦσαν [I](#), 712.
[II](#), 552. ΠΙ, 884. 915. 1155.
 IV, 866. 1043. 1634. 1664. ἑοῦ-
 σαι [I](#), 653. Π, [290](#). ἑούσας [II](#),
[251](#). 461. ἔμεν IV, [50](#). [I](#), 720.
 843. 1188. Π, 540. ΠΙ, [113](#).
 892. 1176. IV, [198](#). 849. 878.

1293. *ἔμμεναι* I, 74. II, 684.
εἶναι III, 1165. 1173. *ἔτι* I,
 420. III, 486. 737. 940. *ἔτε* IV,
 1414. 1584.
- Εἰμι* II, 343. IV, 1741. *ἐστὶ* I,
 692. 694. 936. 1317. II, 12.
 234. 353. 360. 445. 614. 735.
 III, 160. 205. 546. 716. 927.
 981. 1076. 1085. IV, 259. 282.
 1262. 1655. *εἰμὲν* II, 1150. III,
 393. IV, 1322. *ἐστὲ* II, 252.
 1123. III, 402. IV, 1412. *εἰσὶν*
 I, 271. 307. II, 388. 521. 543.
 979. III, 139. 355. 772. IV,
 630. *ἔασιν* I, 442. 479. 1128.
 II, 41. 393. 468. 630. 743. 874.
 882. 886. 982. 1017. III, 173.
 341. 976. 1071. IV, 280. 772.
 823. 992. 1052. 1621. *ἦα* III,
 978. *ἦν* III, 231. 501. IV,
 1226. *ἔην* I, 134. 204. 282. 760.
 763. 969. II, 43. 133. 438. 517.
 1090. III, 361. IV, 176. 1024.
 1312. *ἦεν* I, 79. 142. 205. 253.
 768. 861. 960. 963. 974. 1193.
 1290. II, 167. 196. 193. 294.
 456. 472. 578. 605. 854. 1174.
 1283. III, 239. 273. 319. 749.
 836. 1201. 1245. 1315. 1407. IV,
 51. 106. 262. 297. 362. 451. 455.
 728. 853. 976. 1003. *ἔσαν* I, 730.
 735. 956. II, 1. 53. 409. 990.
 1097. III, 236. 360. IV, 263.
 1151. 1278. 1389. 1429. *ἔσκε* I,
 203. 747. 754. 1117. III, 195.
 1290. IV, 331. 1173. 1646.
ἔσκον IV, 899. *εἶην* III, 704.
 1116. *εἶη* II, 231. III, 144.
 798. 1101. IV, 249. 502. *εἶεν*
 I, 22. II, 9. IV, 1774. *ἔοι* III,
 848. *ἔσομαι* III, 989. *ἔσσεαι*
 III, 1050. 1124. *ἔσσεται* I, 291.
 663. II, 261. 334. 345. 415.
 891. 1280. III, 93. 350. 407.
 480. 514. 781. 797. 943. 1005.
 1044. IV, 403. 832. 1105. *ἔσται*
 III, 184. 358. *ἔσσομεθα* I, 870.
ἔσσεσθε IV, 390. *ἔσσονται* IV,
 840. *ἔσονται* II, 422. *εἶναι* I,
 1038. II, 22. 31. 39. 887. 1274.
 III, 507. 603. 713. IV, 805.
 1357. *ἔμμεν* III, 629. *ἔμμεναι*
 I, 173. 232. 1022. 1339. II, 245.
 870. 1074. 1204. 1221. III, 362.
 457. 1107. IV, 239. 377. 684.
 987. 1559. 1643. *ἔσσεσθαι* I,
 469. II, 646. III, 524. 550.
590. IV, 255. *ἔσεσθαι* II, 253.
ἔστω III, 82. 143. 1046. IV, 95.
 372. *ἔων* II, 470. 707. 919. IV,
 545. 1458. 1603. 1676. *ἔόντος*
 I, 779. II, 153. III, 1070. *ἔόντι*
 III, 92. *ἔόντα* I, 99. 135. 991.
 1252. II, 871. III, 130. 408.
 428. 975. 1180. IV, 323. 443.
 1642. *ἔόντες* I, 484. 950. II,
 235. 1109. 1160. IV, 1212. 1560.
ἔοῦσα III, 1344. IV, 65. 745.
 815. *ἔούσης* IV, 1736. *ἔοῦσαν*
 I, 602. 702. 1199. II, 539. IV,
 196. 573. 1106. 1118.
- Εἶν* I, 460. IV, 232.
- Εἰνάλιος*. *εἰναλίη* I, 583.
- Εἵνεκα* I, 666. II, 180. 261. III,
 721. IV, 191. 398. 650. 809.
 1099.
- Εἵνεκεν* II, 216. 1130. IV, 1034.
 1716.
- Εἵπερ* II, 442.
- Εἵργω*. *εἵργε* IV, 1639. *ἔέργεις* III,
 427. *ἔεργον* II, 201. *ἔέργειν* IV,
 1208. *ἔέργεται* IV, 309. *ἔεργο-*
μένη III, 649. *ἔεργμένον* II,
 550. *ἔεργμένοι* IV, 1580. *ἔερ-*
γόμεναι I, 775. *ἔεργομένοιςιν*
 III, 184.
- Εἵρεσίη*. *εἵρεσίη* I, 608. 922. 964.
 II, 47. 584. 649. IV, 210. 496.
εἵρεσίην II, 558. *εἵρεσίησιν* I,
 114. 1152. II, 1031. IV, 1587.
- Εἵρομαι*. *εἵροο* III, 982.
- Εἵρω*. *ἔερω* III, 868.
- Εἰς* I, 39. 250. II, 353. 730. III,
 41. IV, 385. *passim*.
- Εἰς* IV, 286. *ἐν* I, 39. II, 322.
 IV, 135. 1335. *ἐνα* II, 604. IV,
 498. *μία* II, 975. IV, 896.
 1016. *μίαν* I, 396. II, 996.
μιῆς I, 732. IV, 1708. *μιῇ* I,
 149. 342. 497. III, 1310.
- Εἰσα*. *εἴσε* III, 49. *εἴσεν* I, 789.
 IV, 719. *εἴσατο* III, 1186. IV,
 119. 550.
- Εἰσάγω*. *εἰσαγάγοιτο* III, 622.
- Εἰσαίτω*. *εἰσαίτων* I, 764. II, 194.
 III, 368. *εἰσαίτοντι* I, 1103. III,
 145. *εἰσαίτοντες* II, 1085. 1196.
 III, 330. IV, 1184. 1363. *εἰσ-*
αίοντας II, 19. 40. IV, 584.
εἰσαίτουςαι III, 903.
- Εἰσαναβαίνω*. *εἰσαναβαίνει* I, 1100.
 II, 938. *εἰσανέβαν* I, 846. 985.
- Εἰσάνειμι*. *εἰσανιόντα* I, 1092.

- Εἰσανέχω.** εἰσανέχει IV, 1578. εἰσανέχοντα IV, 291. εἰσανέχουσαν I, 1360.
- Εἰσαποβαίνω.** εἰσαπέβαν IV, 650. εἰσαπέβητε IV, 1781. εἰσαπέβησαν IV, 627.
- Εἰσαυτίς** II, 294. ἐσαυτίς II, 1167.
- Εἰσαφικάνω.** εἰσαφίκανε III, 888. 1179. IV, 540. 614. 773. 777. εἰσαφίκανον IV, 1761.
- Εἰσαφικνέομαι.** εἰσαφίκοντο IV, 302. 645. εἰσαφικέσθαι IV, 1215.
- Εἰσαφύω.** εἰσαφύσαντο IV, 1692.
- Εἰσβαίνω.** εἰσβαῖνον I, 1276. II, 533. εἰσέβαν IV, 1692. εἰσβαίνειν IV, 1590. ἐσβαίνειν I, 1275. εἰσβάντες IV, 1392. εἰσβήσαντες II, 167. εἰς — βήσαντες IV, 104.
- Εἰσβάλλω.** εἰσέβαλον I, 928. εἰσβαλέειν IV, 639. ἐσβαλέειν IV, 826. ἐς δ' ἔβαλον IV, 596.
- Εἰσδέρκω.** v. Ἐσδέρκω.
- Εἰσελάω.** εἰσέλασαν II, 1265. IV, 635. εἰσελάσαντες II, 672. εἰσελάσαντας II, 1283.
- Εἰσερχομαι.** εἰσελθοῦσαι III, 39. Εἰσέτι I, 1354. II, 717. 850. 1145. III, 203. IV, 1153. passim.
- Εἰσνοέω.** εἰσενόησε I, 1229. IV, 873. εἰσενόησαν I, 1053. II, 1261. ἐς δ' ἐνόησαν I, 321.
- Εἰσόκε** I, 820. 1001. IV, 164. c. conj. I, 873. II, 348. IV, 347. 763.
- Εἰσοράω.** εἰσορόωσαν IV, 960. εἰσορόων I, 241. 765. 1176. IV, 729. εἰσορόωντες I, 593. 594. 1166. II, 1037. IV, 660. εἰσορόωντας IV, 1245. εἰσορόωσα III, 77. 662. εἰσορόωσαι I, 550. IV, 1192. εἰσοράαν III, 679. εἰσορόωνται I, 85. εἰσορόωντο IV, 975. εἰσοράασθαι II, 37. III, 815. 960. ἐσορώμενοι II, 563. ἐσιδοιεν II, 696. ἐσιδὼν I, 15. II, 777. IV, 875. ἐσιδοῦσα IV, 55. ἐσιδόντες I, 322. II, 269. 581. 921. ἐσιδέειν III, 775. ἐσιδέσθαι I, 1361. III, 958. εἰσόψεσθε II, 403. IV, 1039.
- Εἰσώτε** II, 857. IV, 800. 1212.
- Εἶσω** I, 372. II, 95. 136. 579. 736. III, 43. 311. 651. IV, 712. ἔσω I, 390. II, 73.
- Εἰσωπός.** εἰσωποί II, 751.
- Εἴτε** II, 46. εἴτε — εἴτε II, 1185. 1279. III, 183. 394. 464. IV, 343. 348. 716. 1598. 1699.
- Εἶως** κεν IV, 1658.
- Ἐκ** I, 804. 1109. II, 165. 166. 196. 224. 424. 430. 606. 993. passim. pro ὑπό II, 1245. IV, 215.
- Ἐκαθεν** I, 216. II, 965. IV, 1103.
- Ἐκάς** I, 84. II, 134. 285. 856. III, 207. IV, 131. 284. 354. 568. 1651.
- Ἐκατέρω** II, 855. IV, 90. 1293.
- Ἐκαστος** I, 240. 854. II, 152. IV, 185. 682. 1291. ἐκάστων II, 762. IV, 1126. ἐκάστω I, 728. 944. III, 137. Ἐκαστον I, 834. 1153. II, 240. IV, 1030. ἐκάστην I, 262. IV, 1147. Ἐκαστοι I, 872. III, 824. Ἐκαστα I, 327. 339. 394. 461. 498. 838. 1097. II, 212. 391. 633. 974. 1179. III, 355. 401. 437. 493. 816. 926. 1040. 1144. 1165. 1198. IV, 350. 463. 497. 594. 711. 730. 1319. 1346. 1360. 1471.
- Ἐκάτερθεν** I, 219. 369. 387. 564. II, 52. 103. 596. 676. III, 45. 237. 672. 870. 1257. IV, 1574. 1662.
- Ἐκάτη** III, 529. IV, 829. Ἐκάτης III, 251. 478. 733. 842. 915. 985. Ἐκάτην III, 1035. 1211. IV, 247.
- Ἐκατόμβη.** ἐκατόμβης III, 880.
- Ἐκατος.** Ἐκάτοιο I, 958. II, 518. IV, 1747.
- Ἐκατόν** II, 974.
- Ἐκβαίνω.** ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν I, 1018.
- Ἐκβάλλω.** ἐκβαλε III, 146. 322. ἐκ δὲ βαλόντες II, 924.
- Ἐκβασίς.** ἐκβασιν II, 1049.
- Ἐκβάσιος.** Ἐκβασίω I, 966. 1186.
- Ἐκβλύω.** ἐκβλύοντα IV, 1417.
- Ἐκβοάω.** ἐκ δ' ἐβόησαν III, 631.
- Ἐκγείνομαι.** ἐκγεγάτην I, 56. ἐκγεγάσιν IV, 260. ἐκγεγαῶς I, 208. III, 364. ἐκγεγαυῖα I, 233. 975. ἐκγεγαῶτες I, 952. ἐκγεγαῶτας II, 1225.
- Ἐκγελάω.** ἐκ δ' ἐγέλασεν I, 485.
- Ἐκγίνομαι.** ἐξεγένοντο I, 157.
- Ἐκδαίω.** ἐξεδάης IV, 1565.
- Ἐκδιδώμι.** ἐκδώης IV, 1015. ἐκδώσειν IV, 1119.

- Ἐκηβόλος **I**, 88. Ἐκηβόλον **I**, 769.
 Ἐκηβόλε **I**, 420.
 Ἐκηλος **I**, 303. Ἐκηλοι **III**, 969.
IV, 1778.
 Ἐκητι **I**, 116. 334. 773. 902. **II**,
 253. 297. 524. 755. 1153. **III**,
 266. 621. 1060. **IV**, 390. 1018.
 1087. 1199.
 Ἐκθρώσκω. ἔκθορεν **IV**, 1365.
 Ἐκκείρω. ἐκ — κείρατε **IV**, 1033.
 Ἐκκριτος. ἔκκριτον **IV**, 1185.
 Ἐκκυλίω. ἐξεκυλίσθη **II**, 585.
 Ἐκλάμπω. ἐκ — ἐλαμψεν **III**, 371.
 Ἐκλανθάνω. ἐκλάθετο **II**, 490. ἐκ-
 λελάθοιο **III**, 1112.
 Ἐκλαχαίνω. ἐξελάχαινον **I**, 374.
IV, 1532.
 Ἐκλείπω. ἐκ δὲ λιπόντας **IV**, 1761.
 Ἐκλύω. ἐκλύσαντες **I**, 955.
 Ἐκμολεῖν. ἐξέμολεν **I**, 845.
 Ἐκπαγλος. ἔκπαγλον **IV**, 1612. ἔκ-
 παγλοι **I**, 950.
 Ἐκπάγλως **III**, 60.
 Ἐκπέμπω. ἔκπεμπε **II**, 814.
 Ἐκπεράω. ἐκ δ' ἐπέρησαν **IV**, 329.
 Ἐκπίμπλημι. ἐκπλήσαι **I**, 1318.
 Ἐκπίπτω. ἐκ — ἔπεσον **IV**, 1018.
 Ἐκπλέω. ἐξέπλωμεν **II**, 645.
 Ἐκποθεν **II**, 224. **III**, 262. 1289.
 Ἐκπροκαλέω. ἐκπροκαλεσσαμένη **IV**,
 353.
 Ἐκπρομολεῖν **IV**, 1587. ἐκπρομο-
 λόντες **IV**, 327.
 Ἐκπτύω. ἐξ — ἔπτυσε **IV**, 478.
 Ἐκρέω. ἐκ — ῥέεν **IV**, 1679.
 Ἐκρύομαι. ἐκ — ῥύσασθε **IV**, 83.
 Ἐκσώζω. ἐξεσάωσεν **I**, 10. **II**,
 748. 1183. ἐξεσάωθεν **IV**, 639.
 Ἐκσεύω. ἐξέσσυτο **IV**, 40.
 Ἐκτέμνω. ἔκταμον **I**, 1118.
 Ἐκτελέω. ἐκτελέεσθαι **I**, 1309.
 Ἐκτοθεν **I**, 1037. **III**, 1201. **IV**,
 520.
 Ἐκτοθι **I**, 243. 659. 793. 833.
 1291. **III**, 255. 373. 1199. **IV**,
 47. 1182. 1298. 1548. 1757.
 Ἐκτὸς **IV**, 211. 1657.
 Ἐκτοσθε **I**, 634. **II**, 892.
 Ἐκυρῇ **IV**, 815.
 Ἐκφαίνω. ἐξέφανεν **IV**, 1430.
 ἐξεφάνθη **I**, 1310. **III**, 855.
IV, 1001. 1602. ἐκ δὲ φάνθη
II, 1041. ἐξεφάνη **II**, 676.
 Ἐκφεύγω. ἔκφυγε **II**, 487. ἐκφυ-
 γεῖν **IV**, 741.
 Ἐκφημι. ἔκφατο **I**, 439. 1256. **II**,
 10. 685. 1122. **III**, 24. 491. 565.
IV, 354. 410. 494. 1430.
 Ἐκφλύω. ἐκφλύξαι **I**, 275.
 Ἐκφράζω. ἐκ — πέφραδεν **IV**, 1125.
 Ἐκφύω. ἐκπεφύασιν **III**, 201.
 Ἐκχέω. ἐκ δ' ἔχεαν **II**, 902. ἔκχυτο
II, 97. ἐκχύμεναι **I**, 880.
 Ἐκῶν **I**, 89. 245. 772. 856. **II**,
 24. 56. **III**, 389. **IV**, 1086.
 1506.
 Ἐλαίη. ἐλαίης **I**, 405. **IV**, 1133.
 1439.
 Ἐλαιηρός. ἐλαιηραὶ **IV**, 626.
 Ἐλάρη **I**, 762.
 Ἐλάτη. ἐλάτην **I**, 1190. 1263.
 ἐλάτησιν **I**, 64. 914. **II**, 661.
III, 968. **IV**, 105. 505. 1633.
 Ἐλαύνω. ἤλαυνον **II**, 944. ἐλαυνέ-
 μεν **III**, 1154. ἐλαυνόμενοι **IV**,
 135. ἐλάω **III**, 411. ἔλαεν **III**,
 872. ἐλάασκον **I**, 733. 1156. **II**,
 1071. ἤλασε **I**, 61. 755. **II**,
 103. 108. 785. 815. 825. **III**,
 233. 1238. **IV**, 1377. ἤλασαν
I, 4. **II**, 432. ἔλασαν **I**, 1026.
 ἔλασαν **I**, 1247. ἐλάσειαν **II**, 265.
 558. **III**, 597. **IV**, 387. ἐλή-
 λατο **I**, 526. **III**, 235. ἔλασαν
IV, 101. ἐλάσσαι **I**, 356. **II**,
 288. **III**, 333. **IV**, 211. 1576.
 ἐλάοντες **II**, 80. 402. ἐλάοντας
II, 575. ἐλάουσα **III**, 888. ἐλά-
 σας **II**, 115. ἐλάσασα **III**, 1183.
 ἐλάσαντες **I**, 1107. ἐληλάμενον
II, 231.
 Ἐλδομαι. ἐέλδετο **II**, 949. **III**,
 383. 747. 819. **IV**, 546. ἐελδο-
 μένος **III**, 1259. **IV**, 186. ἐεί-
 δομένη **III**, 956. ἐελδομένη **II**,
 50. ἐλδομένοισιν **I**, 110. ἐελδο-
 μένοισι **I**, 984. **II**, 1093. 1287.
III, 532. **IV**, 1415. ἐελδομένους
III, 601.
 Ἐλεαίρω. ἐλεαίρεν **IV**, 738. ἐλε-
 αῖρον **IV**, 1422. ἐλέησαν **IV**,
 1308. ἐλεαίρε **IV**, 1025.
 Ἐλεγος. ἐλέγοισιν **I**, 785.
 Ἐλέγχεια. ἐλεγχείας **III**, 1115.
 Ἐλέγχος. ἐλέγχεα **III**, 707. **IV**,
 1304. ἐλεεινὰ **III**, 1118. **IV**,
 1290. 1534.
 Ἐλειονόμοι **II**, 821. **III**, 1219.
 Ἐλελίζω. ἐλέλιξε **IV**, 143. ἐλέλι-
 ξαν **IV**, 352. ἐλελίζετο **III**, 760.
 Ἐλεος. ἐλέφ **III**, 462. 761.
 Ἐλεσπίδες. ἐλεσπίδας **I**, 1266.

- Ἑλίκη. Ἑλίκης II, 360. III, 1195.
Ἑλίκην III, 745.
Ἑλινύω. ἑλινύεσκον I, 589.
Ἑλιξ III, 139. ἑλίκεσσι I, 438.
Ἑλίσσω. ἑλίσσεις I, 463. ἑλίσσει IV, 1062. ἑλίσσεται II, 368. ἑλίσσονται IV, 934. ἑλίξας IV, 25. ἑλισσομένοις IV, 145. ἑλισσόμενον III, 1277. ἑλισσόμενας IV, 1198. ἑλιχθεὶς IV, 1520.
Ἑλκος II, 1040. IV, 1522. Ἑλκεα II, 155. Ἑλκεσι IV, 1405.
Ἑλκω II, 221. ἑλκεν III, 1307. ἑλκον II, 668. IV, 888. ἑλκετο I, 533. ἑλκομένη I, 373. IV, 19.
Ἑλλάς IV, 204. Ἑλλάδος II, 459. 1141. 1164. III, 262. 356. 375. IV, 741. Ἑλλάδι III, 391. 406. 1105. IV, 1103. Ἑλλάδα I, 336. 416. 904. 1292. II, 414. 637. 891. 1192. III, 13. 29. 339. 993. 1060. 1122. 1134. IV, 98. 349. 369.
Ἑλλείπω. ἐνέλλιπε I, 515.
Ἑλλη I, 1256.
Ἑλλήσποντος. Ἑλλήσποντον I, 935.
Ἑλος II, 500. 829. 1283. III, 168. 489. IV, 976. ἑλεος III, 575.
Ἑλπίς. ἐλπίδος II, 863. ἐλπίδι I, 767. ἐλπίδα IV, 1272.
Ἑλπω. ἑλπω I, 1342. II, 147. III, 506. 783. IV, 1379. ἑλπας III, 387. ἑώλπει III, 370. IV, 10. ἑλπομαι II, 611. 1048. IV, 498. 740. ἑλπετο III, 420. ἑλπόμενος I, 766.
Ἑλπωρή III, 488. ἑλπωρήσιν III, 1255.
Ἑλύω. ἑλυσθεὶς I, 254. 1034. III, 231. 1313.
Ἑλωρ I, 1251. IV, 404.
Ἑλώριον II, 264.
Ἑμβάινω. ἐμβεβαιῶς III, 1241. ἐμβεβαῶτες II, 1127. IV, 999. ἐν — βήσατο I, 379.
Ἑμβάλλω. ἐμβαλες IV, 449. ἐμβαλεν I, 803. 820. II, 865. III, 1368. IV, 11. ἐμβαλέειν II, 589. ἐνιβάλλομαι III, 413. ἐνιβάλλεο I, 295.
Ἑμβασιλεύω. ἐμβασίλευεν I, 173. 798. ἐμβασίλευσε II, 358.
Ἑμβάσιος. ἐμβασίοιο I, 359. 404.
Ἑμᾶω. ἑμμεμᾶως II, 121.
Ἑμὸς I, 798. III, 1027. ἑμοῖο I, 829. II, 776. III, 1076. ἑμῶ I, 907. II, 786. III, 416. ἑμὸν I, 232. 446. 468. II, 226. 239. 803. III, 151. 793. 797. IV, 766. 862. ἑμῇ III, 1091. IV, 31. ἑμῆς I, 290. III, 304. 377. 524. 798. ἑμῇ III, 786. 1116. IV, 367. ἑμῇν II, 632. III, 736. ἑμῶν III, 1109. ἑμοῖσιν III, 63. IV, 96. 418. ἑμονὺς III, 779. ἑμαὶ IV, 386. ἑμαῖς IV, 818. ἑμῇσιν II, 14. IV, 784. ἑμᾶς I, 490. II, 17. 1167. III, 99. IV, 757. ἑμὰ II, 341.
Ἑμπα I, 791. III, 641.
Ἑμπαλιν I, 61. 1009. III, 1394. IV, 106. 466.
Ἑμπεδος IV, 372. ἑμπεδον I, 499. 562. 646. 659. 1016. 1076. II, 135. 611. 960. 1075. 1180. III, 713. 773. 1324. IV, 163. 277. 343. 652. 854. 1203. 1389. 1429. ἑμπεδοὶ II, 644. ἑμπεδα IV, 392. 513.
Ἑμψης I, 251. 299. 314. 327. 483. 630. 1159. II, 173. 601. 796. 1252. III, 16. 260. 482. 526. 783. 1061. 1132. IV, 64. 153. 737. 799. 880.
Ἑμπίμπλημι. ἐμπλήσειας IV, 429. ἐμπλήσατο III, 1350. ἐν — πλήτο I, 697. IV, 16.
Ἑμπίπτω. ἑμπεσε III, 542. IV, 842. ἐνιπεπτηνῖαν III, 973. ἐν — πέσε I, 1029.
Ἑμπλήσσω. ἐνέπληξαν III, 1297. ἐμπλήξασα I, 1203. ἐμπλήξασαι II, 602.
Ἑμπνέω. ἐνέπνευσε II, 613.
Ἑμπνοος. ἑμπνοα IV, 1509.
Ἑμπροσθε IV, 590.
Ἑμπυρος. ἑμπυρα I, 145.
Ἑμφέρω. ἑμφέρεται IV, 613.
Ἑμφορέω. ἑμφορέοντο IV, 626. 1699.
Ἑμφύλιος. ἑμφύλιον I, 865. IV, 725.
Ἑμφυλος. ἑμφύλω IV, 717.
Ἐν passim. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν I, 814. IV, 1619. cum verbis motum significantibus I, 506. 1027. 1056. 1246. II, 107. 233. 1012. 1036. III, 48. 1308. IV, 388. 1292.
Ἐναγείρω. ἐναγειράμενος III, 347.
Ἐναίρω. ἐναίρατο IV, 171.
Ἐναίρω. ἐνήρατο I, 1040.
Ἐναίσιμος I, 717. IV, 861. 1592.

- ἐναίσιμον **I**, 438. 1087. **IV**, 1122. ἐναίσιμον **III**, 524. ἐναίσιμα **I**, 900. 1277.
- Ἐναλίγκιος **II**, 972. 1237. **IV**, 1551. ἐναλίγκιον **II**, 169. **IV**, 125. ἐναλιγκίη **III**, 857. ἐναλίγκιοι **II**, 37. ἐναλίγκιαι **IV**, 899. 945. ἐναλίγκια **IV**, 1544.
- Ἐναμοιβαδὺς **I**, 380.
- Ἐναντίβιος. ἐναντίβιον **III**, 1234.
- Ἐναντίος **II**, 830. ἐναντίον **II**, 360. **III**, 565. 1296. ἐναντίοι **II**, 88. ἐναντίαι **II**, 321. 602. ἐναντία **I**, 875. **II**, 78.
- Ἐναρίζω. ἐνάριξεν **I**, 1041.
- Ἐναρίθμιος **I**, 647. **III**, 518. ἐναρίθμιον **I**, 143. ἐναρίθμιοι **IV**, 1412.
- Ἐναυλος. ἐναύλοις **I**, 1226.
- Ἐνδαίω. ἐνεδαίετο **III**, 286.
- Ἐνδέω. ἐνέδησε **III**, 1317.
- Ἐνδιος. ἐνδιον **I**, 603. **IV**, 1312.
- Ἐνδοθεν **I**, 274. 363. 929. **III**, 650. 652.
- Ἐνδοθι **I**, 235. 936. **II**, 346. 978. 1262. **III**, 383. 661. 761. 1009. **IV**, 333. 508. 1235. 1376. 1385. 1530.
- Ἐνδον **I**, 906. 991. **II**, 248. 569. 639. **IV**, 3.
- Ἐνδυκὲς **I**, 883.
- Ἐνδυκέως **II**, 454.
- Ἐνδυμίω. Ἐνδυμίωσι **IV**, 58.
- Ἐνεκα quia **IV**, 1523.
- Ἐνεκεν **IV**, 364. 1523.
- Ἐνέλδω. ἐνεέλδετο **IV**, 546.
- Ἐνεοστασίη **III**, 76.
- Ἐνειμι. ἐνείη **IV**, 1508.
- Ἐνέπω **IV**, 985. ἐνέπουσιν **I**, 26. 1148. **II**, 905. ἐννεπεν **I**, 241. **IV**, 586. 1596. ἐννεπον **IV**, 1057. 1277. ἐνέποιμι **II**, 1059. ἐνέποι **IV**, 1388. ἐννεπε **IV**, 2. ἐνέπων **II**, 310. ἐνέποντος **II**, 771.
- Ἐνερείδω. ἐν — ἔρεισεν **I**, 1198. ἐνερείσατο **I**, 428.
- Ἐνερθε **I**, 10. 532. **II**, 844. **III**, 684. 1159. **IV**, 535. 1446.
- Ἐνερον. ἐνέροισιν **III**, 862.
- Ἐνετήϊος **II**, 358.
- Ἐνευδιάω. ἐνευδιόων **II**, 935.
- Ἐνηής. ἐνηέος **I**, 1338. **II**, 1197.
- Ἐνθα **I**, 38. 116. 222. 237. 247. 378. 542. 926. passim. ἐνθα καὶ ἐνθα **II**, 1187. **III**, 147. 771. **IV**, 50. 662.
- Ἐνθάδε **I**, 441. 712. 866. **II**, 1. 307.
- Ἐνθεν **I**, 402. 1108. 1138. **III**, 235. 593. 713. 722. **IV**, 50. passim.
- Ἐνθρῶσκω. ἐνθροε **II**, 120. **IV**, 913.
- Ἐνὶ **I**, 1113. 1246. **II**, 710. **III**, 49. 278. 305. 397. 852. 859. 977. 1264. **IV**, 85. 88. 97. 244. 434. 546. 1135. 1162. 1607.
- Ἐνίημι. ἐνέηκαν **IV**, 357. ἐν — ἔηκε **II**, 274.
- Ἐνιζεύγνυμι. ἐνιζεύξας **IV**, 1205. ἐνιζευχθέντες **I**, 686.
- Ἐνικαταβάλλω. ἐνικάββαλε **I**, 1239.
- Ἐνικαταθνήσκω. ἐνικάτθανε **II**, 834.
- Ἐνικαταπίπτω. ἐνικάππεσεν **III**, 655.
- Ἐνικατατίθημι. ἐνικάτθετο **III**, 292.
- Ἐνικλείω. ἐνικλείσαντες **II**, 1029.
- Ἐνικρίνω. ἐνικρινθῆναι **I**, 48. 227.
- Ἐνιπάλλω. ἐνιπάλλεται **III**, 776.
- Ἐνιπεύς **I**, 38.
- Ἐνιπή. ἐνιπῆς **IV**, 615. ἐνιπὴν **III**, 677. ἐνιπαὶ **II**, 250. ἐνιπας **IV**, 1209.
- Ἐνίπλεος. ἐνίπλεον **III**, 119.
- Ἐνιπτάζω. ἐνιπτάζων **I**, 492. 864.
- Ἐνίπτω. ἐνίψω **I**, 1257. **III**, 475. 779. **IV**, 810. ἐνίψομεν **II**, 1165. ἡνίπαπε **III**, 931.
- Ἐνισκίμπτω. ἐνισκίμψης **III**, 153. ἐνισκίμψωσιν **III**, 765. ἐνισκίμψασα **IV**, 113.
- Ἐνίσπω **I**, 705. **IV**, 4. ἐνίσπη **I**, 714. ἐνίσποις **II**, 57. ἐνισπε **I**, 487. 832. **III**, 1. **IV**, 1565. ἐνίσπειν **I**, 1333. **III**, 686. 917. **IV**, 736. 783.
- Ἐνίσταμαι. ἐνέσταθεν **I**, 380. **IV**, 1778. ἐνεστήσαντο **I**, 563. ἐνίστησεσθαι **IV**, 97.
- Ἐνίσχω. ἐνίσχεται **IV**, 1084. ἐνισχόμενος **IV**, 359. ἐνισχόμενον **I**, 11. ἐνισχομένη **IV**, 993.
- Ἐνιτρέφω. ἐνιτρέφετο **III**, 528.
- Ἐνιχρίμπτω. ἐνιχρίμψῃσιν **IV**, 1512. ἐνιχρίμψῃτε **II**, 398. ἐνιχρίμψαντες **I**, 1259. ἐνιχρίμψεσθαι **IV**, 989.
- Ἐνναέτης. ἐνναέτην **II**, 1033. ἐνναέται **I**, 921. 1048. 1180. **II**, 1085. **IV**, 1174. ἐνναέταις **II**,

1273. ἐνναέτησι II, 517. IV, 410.
 Ἐνναέτις. ἐνναέτιν I, 1126.
 Ἐνναίω. ἐνναίουσιν IV, 520. ἐν-
 ναίουσιν I, 1076. ἐνὶ — ναῖε I, 94.
 Ἐννάω. ἐννάσθη III, 1181. ἐν-
 νάσαντο IV, 1213. ἐννάσσονται
 IV, 1751.
 Ἐννέα IV, 1233.
 Ἐννεσίη. ἐννεσιῶν III, 1364.
 ἐννεσίησι I, 7. 956. II, 1109.
 1166. III, 29. 478. 818. 942.
 IV, 646. 747. 1445.
 Ἐννύμι. ἔστο III, 454. IV, 1458.
 ἔστο III, 1225. ἔστατο III, 1205.
 ἔστασθε II, 1166.
 Ἐννύχιος. ἐννυχίη IV, 1063. ἐν-
 νυχίοιο IV, 1732. ἐννύχιοι I,
 600. 929. II, 1260. ἐννυχίοισιν
 III, 846. ἐννυχίησιν I, 1125.
 Ἐνοπή. ἐνοπή I, 27. IV, 147.
 581. ἐνοπήν II, 194. 1206. IV,
 909.
 Ἐνόπλιος. ἐνόπλιον I, 1135.
 Ἐνσκεῖλλω. ἐνσκελήκει III, 1251.
 Ἐνστηρίζω. ἐνστηρίζατο IV, 1518.
 Ἐνσχερῶ I, 912.
 Ἐντενὲς II, 933.
 Ἐντίθημι. ἐνθεμένη III, 804. ἐν-
 θεμένοι I, 358. ἐνθετο III, 1320.
 Ἐντομα I, 587. II, 926.
 Ἐντὸς I, 782.
 Ἐντος. ἔντεα I, 169. ἔντεσιν I,
 530. II, 1221. III, 176. IV,
 1124. 1535.
 Ἐντοσθε II, 759. III, 724. 754.
 1131. IV, 1068. 1135. 1780.
 Ἐντροπαλίζεσθαι. ἐντροπαλιζόμε-
 νος III, 1337. ἐντροπαλιζόμενον
 III, 1222.
 Ἐντροφος. ἐντροφον I, 1117.
 Ἐντύνω. ἐντύνεσκε III, 40. ἐν-
 τύνουσα III, 737. ἐντύνονται I,
 235. IV, 1191. ἐντυνώμεθα I,
 354. ἐντύναιο III, 510. ἐντύ-
 ναιτο III, 293. ἐντύνασθαι I,
 1189. ἐντυναμένω I, 396.
 Ἐντυπᾶς I, 264. II, 861.
 Ἐντύω. ἐντυον III, 1194. IV,
 1130. ἐντυε I, 16.
 Ἐνυάλιος. Ἐνυαλίον III, 1366.
 Ἐνυαλίοιο III, 322. 560.
 Ἐνωθέω. ἐνώωσε IV, 1243.
 Ἐνωπαδὺς IV, 354. 720. 1415.
 1507.
 Ἐξ passim.
 Ἐξ I, 944.
 Ἐξάγνυμι. ἐξαγεῖσα IV, 1686.
 Ἐξάγω. ἐξῆγε IV, 751.
 Ἐξαίρω. ἐξήειρε I, 1200.
 Ἐξαιρέω. ἔξελε III, 1013. ἐξελέειν
 III, 809. ἐξείλετο III, 844. ἐξέ-
 λετο II, 279. ἐκ — ἤρεον I, 397.
 ἐκ δ' ἔλεν II, 184.
 Ἐξαιτος. ἔξαιτον IV, 1004.
 Ἐξαλέομαι. ἐξαλέοιο I, 490. ἐξα-
 λέασθε II, 339. ἐξαλέασθαι II,
 319. 611. III, 466. 600.
 Ἐξάλλομαι ἐξαλμένοι II, 268.
 Ἐξαναιρέω. ἐξανελούσα III, 867.
 Ἐξανατέλλω. ἐξανέτειλαν IV, 1423.
 Ἐξάνειμι. ἐξανιών III, 69. ἐξани-
 οῦσα III, 757. IV, 142. ἐξα-
 νιούσαν IV, 759. ἐξανιόντα II,
 459. ἐξανιόντες IV, 562. ἐξα-
 νιόντας IV, 318.
 Ἐξανέχω. ἐξανέχει II, 370. IV,
 1570. ἐξανέχουσιν IV, 168.
 Ἐξανίημι. ἐξανίησιν IV, 293. ἐξα-
 νίσκον IV, 622.
 Ἐξανύω. ἐξανύση I, 1320. ἐξα-
 νύσαιμι I, 897. ἐξανύσειεν III,
 188. 788. ἐξανύσειν III, 1190.
 Ἐξαπαφίσκω. ἐξαπαφών II, 1235.
 Ἐξαποβαίνω. ἐξαπέβησαν III, 199.
 ἐξαποβάντες III, 326. ἐξαπο-
 βάντας IV, 246.
 Ἐξάπτειν III, 207.
 Ἐξάργματα IV, 477.
 Ἐξαρχάω. ἐξήραξε II, 1109.
 Ἐξάρχω. ἐξάρχωμαι I, 362.
 Ἐξαῦτις II, 1159. III, 31. 482.
 573. 1067. 1163. IV, 455.
 Ἐξειμι. ἐξήϊον I, 446. ἐκ δ' ἔσαν
 III, 112.
 Ἐξέγρομαι. ἐξέγροντο IV, 136.
 Ἐξείης I, 30. 445. 742. 1007. II,
 314. 380. 395. 771. III, 201.
 217. IV, 564. 1180. 1231.
 Ἐξεῖπον. ἐξεῖπω I, 389. ἐξεῖπόν-
 τος I, 278.
 Ἐξελαύνω. ἐξήλασε IV, 1138. ἐξή-
 λασαν I, 987. ἐξηλάσαιμι IV,
 1098. ἐξελάσαντες II, 383. ἐξε-
 λαθέντες IV, 1760.
 Ἐξεναρίζω. ἐξενάριξε II, 706. ἐξε-
 νάριξαν I, 92. ἐξεναρίζοι III,
 398. ἐξεναρίζας III, 1226.
 Ἐξενέπω. ἐξενέποντι I, 764. ἐξε-
 νέποντα II, 391.
 Ἐξερεῖνω. ἐξερέεινεν IV, 721. 1250.
 Ἐξερέομαι. ἐξερέεσθε II, 425. ἐξεί-

- ρεαι III, **19**. ἔκ τ' ἐρέοντο III, 1167.
 Ἐξερέω I, 797. III, **172**. 1084. IV, 1558. ἐξερέων II, **149**. IV, 1177. 1443. ἐξερέοντα III, **317**. ἐξερέουσα IV, 1546. ἐξερέοντες II, 695. ἐξερέοντας I, 711.
 Ἐξερύω. ἐξείρυσσε II, 1039.
 Ἐξέρχομαι. ἐξήλυθον III, 448. ἐκ δ' ἐλθὼν II, **202**.
 Ἐξέτι I, 976. II, 782. IV, 430.
 Ἐξιθύνω. ἐξιθύνοι I, 562.
 Ἐξιχνέομαι. ἐξίκετο. IV, 1474. ἐκ δ' ἰκόμεσθα III, **311**.
 Ἐξοίδα. ἐξίδμεναι III, 332. 1083.
 Ἐξονομαίνω. ἐκ τ' ὀνόμηνεν IV, 1746.
 Ἐξόπιθεν III, 1321.
 Ἐξότε II, 632. III, **67**. IV, 867.
 Ἐξόρω. ἐξῶρτο I, **306**.
 Ἐξοχος I, **75**. II, 465. ἔξοχον IV, 792. ἔξοχα I, **288**. 858.
 Ἐοικα. ἔοικας III, 1006. ἔοικε I, 332. 658. II, **11**. III, **16**. **172**. 476. 570. ἔοικώς I, 461. 739. 764. ἔοικὸς II, **170**. ἔοικότες IV, 672. 1280. ἔοικότα I, 1141. III, 594. IV, 375. ἔώκει III, **189**. ἔϊκτο II, **39**. IV, 1612.
 Ἐολέω. ἐόλητο III, 471.
 Ἐὸς I, **97**. ἐοῦ I, **58**. **117**. IV, 803. 1004. 1108. 1118. 1209. ἐοῖο I, 667. II, 475. 656. III, 577. 1335. IV, 782. 801. 1162. ἐῆς I, 813. II, **196**. 452. 634. 1146. III, **155**. **167**. 327. IV, 1094. ἐῶ III, **26**. IV, 1106. 1739. ἐῆ I, 1176. II, 535. III, **240**. 511. 1162. ἐὸν I, **140**. **276**. 708. II, **31**. **226**. 470. III, 567. 639. 806. 847. 1369. IV, **26**. 804. 1114. 1301. ἐήν I, 1173. III, **267**. 589. 591. 609. 769. 1139. IV, **165**. **235**. 484. 722. 1163. ἐῶν I, **32**. II, **21**. 417. 513. 834. III, 822. IV, **10**. 1487. ἐοῖς I, **210**. II, 653. III, **73**. 694. 1041. 1375. IV, **72**. 997. 1497. ἐαῖς I, 1113. II, 332. III, **140**. IV, **171**. 906. ἐῆσι III, 629. IV, **186**. ἐῆς IV, 1089. ἐὰς I, 617. II, **36**. III, **256**. IV, **203**. ἐοὺς II, **14**. IV, 1207. ἐὸς pro ἐμὸς II, **226**. pro σὸς II, 634. III, **140**. 511. 1041. pro ἡμέτερος IV, **203**. pro ὑμέτερος II, 332. III, **267**. pro σφέτερος I, 617. II, **36**. 452. 513. III, **167**. 327. 591. 1375. IV, 1113. 1209. 1301.
 Ἐπαγαίομαι III, 470. ἐπαγαίετο III, 1262.
 Ἐπάγω. ἐπάγησιν IV, 1286.
 Ἐπαίρω. ἐπαῖραι III, 435. ἐπαίραο III, 734. ἐπήρθη IV, **67**.
 Ἐπαθρέω. ἐπαθρήσαντας IV, 498.
 Ἐπαινέω. ἐπήνεον III, 907. ἐπήνησαν III, **194**. 555. ἐπὶ — ἦνεον I, 348. III, 947.
 Ἐπαῖσσω. ἐπαῖξαι I, **75**. ἐπαῖσσω IV, 1254. ἐπαῖσσοντι II, **170**. ἐπαῖξας I, 1033. IV, 1462. ἐπαῖξασα IV, 830. ἐπαῖξαντες II, 126.
 Ἐπαίτιος I, 414. II, 612.
 Ἐπαῖω. ἐπήϊσεν II, **196**. ἐπήϊσαν I, 1023.
 Ἐπακτῆρ. ἐπακτῆρες I, 625.
 Ἐπάκτιος. ἐπάκτιον I, 359. 403. II, **178**. 689. ἐπάκτια II, 657.
 Ἐπαλάομαι. ἐπαληθεῖς III, **348**.
 Ἐπαλαστέω. ἐπαλαστήσας III, 369. 557.
 Ἐπαλετρεύω. ἐπαλετρεύουσιν I, 1077.
 Ἐπαλινδέω. ἐπηλίνδητο IV, 1463.
 Ἐπαμοιβαδῖς IV, 1030.
 Ἐπαμοιβὸς II, 1075.
 Ἐπαμύνω. ἐπαμύνμεν IV, 490. 843. ἐπαμύνετε IV, **202**.
 Ἐπανθέω. ἐπενήνοθεν IV, **276**.
 Ἐπανίστημι. ἐπανεῖσταν I, 363.
 Ἐπανθιάω. ἐπανθιόωντας III, 519.
 Ἐπάξιος. ἐπάξια I, **150**.
 Ἐπαπειλέω. ἐπηπείλησε I, 348. III, **97**.
 Ἐπαρήγω. ἐπαρήξαι III, 536.
 Ἐπαρήγων. ἐπαρηγόνι IV, 858. ἐπαρηγόνες I, 1039.
 Ἐπαρκέω. ἐπαρκέσαι II, 1161. ἐπαρκέσειν II, 1049.
 Ἐπαρτής. ἐπαρτές I, **235**. ἐπαρτία I, **234**. 333. II, 1177. III, **299**.
 Ἐπαρτίζω. ἐπαρτίσσειν I, 1210. ἐπαρτίσσοντο. I, 877.
 Ἐπαρωγή. ἐπαρωγῇ I, **302**.
 Ἐπαρωγός. ἐπαρωγὸν I, **32**. III, 1211. IV, **196**.
 Ἐπασσύτερος I, 579. ἐπασσύτερη II, 472. ἐπασσύτερους I, 994.
 Ἐπαυλίζομαι. ἐπηυλίζοντο III, 929.
 Ἐπαυλος. ἐπαύλου I, 800.
 Ἐπαυρεῖν I, **82**. ἐπαύρη II, **174**. ἐπαυρέσθαι I, 677. 1275. ἐπαυρόμενοι IV, 964.
 Ἐπαφάομαι. ἐπαφήσατο IV, 1480.

Ἐπεὶ *quum* c. ind. praet. **I**, 124. 140. 230. 234. 301. 317. 394. II, 67. 304. 307. 333. 487. al. c. ind. fut. **I**, 296. *quoniam* **I**, 614. 662. 676. 794. 902. 1219. 1290. 1294. 1340. II, 172. 276. 421. 489. 617. 971. al. ἐπεὶ *ne* c. conj. II, 1011. III, 579. 1037.

Ἐπείγω. ἐπείγεν IV, 1796. ἐπείγεο III, 512. 1059. ἠπείγοντο III, 1270. ἐπείγομένη **I**, 953. IV, 226. ἐπείγομενοι III, 1155. IV, 1225. ἐπείγομένων IV, 105. ἐπείγομένους III, 1385. IV, 1008.

Ἐπειδὴ II, 714.

Ἐπειῇ II, 757.

Ἐπέοικε III, 991. IV, 1104.

Ἐπειμι (*accedo*). ἐπεισιν III, 895. ἐπιόντα III, 1310. ἐπιόντας III, 1294.

Ἐπιμι (*adsum*). ἔπεστι II, 842.

Ἐπειτα **I**, 265. 352. 408. 598. 668. 828. 1058. 1182. 1190. II, 90. 262. 462. 555. 558. 571. 1045. *passim*.

Ἐπελαύνω. ἐπήλασαν **I**, 381. ἐπελάσσαι II, 797.

Ἐπεμβαίνω. ἐπεμβεβαῶς II, 1145. IV, 1681.

Ἐπεντύνω. ἐπεντύνοντο **I**, 720.

Ἐπερείδω. ἐπερείδεται IV, 204.

Ἐπερεύνγω. ἐπερεύγεται IV, 631. 1242.

Ἐπερύω. ἐπειρύσασα III, 149.

Ἐπέρχομαι. ἐπὶ — ἤλυθε IV, 493. ἐπήλυθεν **I**, 1071. III, 960. IV, 1058. 1289. ἐπήλυθον **I**, 1145. IV, 1204. ἐπελθέμεν **I**, 197. ἐπερχόμενον **I**, 690. ἐπερχομένων **I**, 239.

Ἐπεσβόλος. ἐπεσβόλον IV, 1727.

Ἐπέτειος. ἐπέτεια IV, 1217.

Ἐπέτις III, 666.

Ἐπευφημέω. ἐπευφήμησεν **I**, 556. ἐπευφήμησαν IV, 295. ἐπευφημήσαι IV, 1594.

Ἐπέχω. ἐπέχουσι IV, 496. ἐπέσχον IV, 515. ἐπέσχεθον IV, 1622. 1766. ἐφεξόμεναι III, 995.

Ἐπήβολος **I**, 694. II, 1280. III, 1272. IV, 1380.

Ἐπηετανός. ἐπηετανόν II, 1178.

Ἐπηλυδες III, 935.

Ἐπημάτιος. ἐπημάται III, 895.

Ἐπὴν III, 1052.

Ἐπήορος IV, 142. ἐπήορον III, 856. ἐπήορα II, 1065.

Ἐπήρατος. ἐπήρατον III, 5. 1099.

Ἐπηρεφής. ἐπηρεφές **I**, 1121. II, 736. IV, 177. ἐπηρεφείας IV, 144.

Ἐπητέες II, 987.

Ἐπητεῖη. ἐπητεῖησι III, 1007.

Ἐπήτριμος. ἐπήτριμοι **I**, 30. IV, 937. 1455. ἐπήτριμα **I**, 364.

Ἐπὶ c. gen. **I**, 29. 182. 444. 658. 784. 1237. II, 203. 211. 259. 399. 404. 548. 683. 780. 914. 1056. 1184. 1251. III, 22. 199. 202. 455. 569. 573. 683. 881. 919. 931. IV, 78. 514. 516. 580. 662. 941. 956. 1320. 1332. 1359. 1537. 1578. 1586. c. dat. **I**, 35. 40. 53. 54. 86. 90. 95. 115. 133. 178. 179. 190. 219. 252. 260. 286. 287. 297. 309. 320. 329. 365. 376. 422. 435. 453. 497. 514. 517. 537. 549. 554. 612. 652. 730. 740. 767. 811. 932. 934. 946. 1004. 1013. 1025. 1046. 1064. 1120. II, 5. 69. 81. 90. 92. 104. 112. 205. 220. 235. 357. 395. 396. 428. 451. 479. 503. 621. 656. 858. 970. 1036. 1042. 1244. 1282. III, 23. 67. 143. 167. 218. 235. 276. 284. 403. 405. 444. 507. 591. 643. 648. 708. 713. 743. 876. 1023. 1034. 1057. 1159. 1160. 1228. 1255. 1261. 1285. 1287. 1352. IV, 7. 8. 44. 85. 124. 172. 251. 366. 411. 447. 448. 462. 523. 547. 566. 607. 617. 693. 695. 719. 904. 940. 954. 957. 973. 979. 996. 997. 1089. 1160. 1175. 1190. 1199. 1227. 1257. 1274. 1276. 1296. 1300. 1307. 1311. 1405. 1406. 1432. 1457. 1497. 1505. 1549. 1557. 1567. 1597. 1606. 1615. 1634. 1660. 1666. 1671. c. acc. **I**, 424. 523. 605. 631. 744. 793. 832. 849. 872. 910. 925. 930. 1298. II, 71. 295. 347. 371. 675. 929. 973. 1044. 1127. 1266. III, 36. 375. 389. 744. 804. 892. 1055. 1146. 1166. 1319. 1374. IV, 165. 183. 620. 633. 680. 887. 949. 962. 1048. 1103. 1295. 1318. 1320. 1337. 1359. 1403. 1518. 1529. 1547. 1634. 1640. 1763. 1775. sine casu II, 370. III, 516. 517. 1208. 1210.

Ἐπιάχω. ἐπίαχον **I**, 387.

Ἐπίβαθρον. ἐπίβαθρα **I**, 421.

Ἐπιβαίνω. ἐπέβαινον II, 899. ἐπέβη II, 221. ἐπέβημεν IV, 1166.

- ἐπέβαν **II**, 946. ἐπιβήσομεν **II**, 875. ἐπιβαίην **I**, 446. ἐπιβαίην **I**, 446. ἐπιβαίην **IV**, 915. ἐπεβήσατο **III**, 869. 1152. **IV**, 458. ἐπιβήσεται **IV**, **238**. ἐπιβαινέμεν **I**, 707. 716. ἐπιβήμεναι **II**, 556. **III**, 1236. **IV**, **86**. ἐπιβῆναι **IV**, 1226. ἐπιβάς **II**, 918. ἐπιβάντι **I**, 447. ἐπιβάντες **II**, 1096. **IV**, 504. ἐπιβάντας **IV**, 495. ἐπιβάσα **II**, 538. Ἐπιβάλλω. ἐπέβαλλε **I**, 365. ἐπεβάλλετο **I**, 723. ἐπὶ — βάλεν **IV**, 1746. ἐπὶ — βάλοιτο **III**, 1190. ἐπὶ — βαλέσθαι **IV**, 1148. ἔβαλεν ἐπὶ **III**, 1193. Ἐπιβλήδην **II**, **80**. Ἐπιβλύω. ἐπιβλύει **IV**, 1238. Ἐπιβράχω. ἐπὶ — ἔβραχε **IV**, 642. Ἐπιβρίθω. ἐπιβρίση **I**, 678. ἐπιβρίσωσιν **III**, 344. ἐπιβρίσειεν **IV**, 1157. ἐπιβρίσασαι **II**, **126**. Ἐπιβρομέω. ἐπιβρομέειν **IV**, **240**. ἐπιβρομέων **III**, 1371. ἐπιβρομέωνται. **IV**, 908. Ἐπιβώμιος. ἐπιβώμια **IV**, 1129. Ἐπιγνάμπτω. ἐπεγνάμπτοντο **II**, 591. Ἐπιγουνίς. ἐπιγουνίδος **III**, 875. Ἐπιδέρκω. ἐπιδέρκεται **II**, 1181. Ἐπιδευής. ἐπιδευέα **II**, **315**. ἐπιδευέες **I**, 866. Ἐπιδεύω. ἐπιδενόμεθα **II**, 1222. ἐπιδενήσεσθαι **III**, 718. Ἐπιδήμιος **II**, 1023. ἐπιδήμιοι **I**, 827. Ἐπιδοιάζω. ἐπεδοίασα **III**, **21**. Ἐπιδρομή. ἐπιδρομήειν **III**, 593. Ἐπιέλδομαι **IV**, 783. Ἐπιέλπομαι **II**, 1227. Ἐπιζαφελὼν **IV**, 1672. Ἐπίηρα **IV**, 375. Ἐπιθρώσκω. ἐπιθρώσκει **IV**, 603. Ἐπιθύνω. ἐπιθύνεσκεν **III**, 1325. Ἐπιθύω. ἐπιθύεις **II**, 1154. **III**, **354**. ἐπιθύνουσα **I**, 1238. Ἐπιθωρήσω. ἐπεθωρήσουνο **I**, **42**. Ἐπίστωρ. ἐπίστορα **II**, 872. **IV**, 1558. ἐπίστορας **IV**, **16**. **89**. Ἐπικαχλάζω. ἐπικαχλάζεσκεν **IV**, 944. Ἐπικείμαι. ἐπικείσεται **III**, 430. ἐπὶ — ἔκειτο **IV**, 1394. Ἐπικέκλωμαι. ἐπικέκλεο **III**, **85**. ἐπικεκλομένοις **IV**, 1343. Ἐπικέλλω. ἐπέκელσαν **I**, 1362. **III**, 575. ἐπικέλσετε **II**, 352. 332. ἐπικέλσαι **II**, 1049. Ἐπικεύθω. ἐπικεύσω **II**, **312**. **III**, 332. Ἐπικίδναμαι. ἐπικίδνεται **II**, 978. Ἐπικλεῖς **IV**, 1472. Ἐπικλείω. ἐπικλείουσιν **I**, **18**. **IV**, 571. 1599. ἐπικλείετε **II**, 1156. ἐπικλείοντες **II**, 700. **III**, 553. Ἐπίκλησις. ἐπίκλησιν **I**, **203**. Ἐπικλίνω. ἐπικέκλιται **II**, 418. Ἐπικλονέω. ἐπεκλονέεσκον **III**, 687. ἐπεκλονέοντο **I**, 783. Ἐπίκλοπος **III**, 781. 912. Ἐπικλύζω. ἐπικλύσαι **I**, **257**. ἐπέκλυσε **III**, 695. ἐπὶ — κλύζοντο **I**, 541. Ἐπικλυτὸς **II**, **236**. Ἐπικλύω. ἐπέκλυεν **I**, 1240. **III**, 598. Ἐπίκουρος. ἐπίκουροι **IV**, 652. Ἐπικραδᾶω. ἐπικραδᾶοντας **I**, 552. Ἐπικρατέως **I**, 367. 914. **III**, 1307. Ἐπικρέμαμαι. ἐπικρέμαται **II**, **173**. **III**, 483. Ἐπικριδὼν **II**, **302**. Ἐπικρίνω. ἐπεκρίνατο **IV**, 1595. Ἐπίκριον **II**, 1262. Ἐπικτυπέω. ἐπέκτυπον **I**, **1136**. **II**, 565. 1081. Ἐπικυδιάω. ἐπικυδιάεις **IV**, 383. Ἐπικύρω. ἐπέκυρσε **I**, 1245. ἐπεκύρσαμεν **III**, 342. ἐπέκυρσαν **IV**, 1451. Ἐπιλαμβάνω. ἐπὶ — λάβεν **III**, 751. **IV**, 1065. Ἐπιλάμπω. ἐπέλαμψε **II**, **164**. ἐπελάμπετο **II**, 920. Ἐπιλανθάνω. ἐπιλήσεσθαι **III**, 1080. Ἐπιλείβω. ἐπιλλείβων **I**, 1133. ἐπιλλείβοντας **IV**, 1721. Ἐπιλλίζω. ἐπιλλίζουσιν **III**, 791. ἐπιλλίζων **I**, 486. ἐπιλλίζοντες **IV**, 390. Ἐπιμαίομαι. ἐπιμαίεται **II**, 546. ἐπεμαίετο **III**, 816. Ἐπιμάρτυρ. ἐπιμάρτυρας **IV**, **229**. Ἐπιμάσσω. ἐπεμάσσατο **III**, **106**. **IV**, 18. Ἐπιμάστιος **IV**, 1234. Ἐπιμειδιάω. ἐπιμειδιάας **III**, **129**. Ἐπιμητιάω. ἐπιμητιόωσα **III**, 668. Ἐπιμυνήσκομαι. ἐπιμνήσασθαι **II**, 877. Ἐπιμίσγομαι. ἐπιμίσγεται **III**, 658. Ἐπιμύρομαι. ἐπιμύρεται **I**, 939. Ἐπινάστιοι **I**, 795. Ἐπινίσσομαι. ἐπινίσσεται **IV**, 817. ἐπινισσομένοις **IV**, **281**.

Ἐπιξενόομαι. ἐπεξεινοῦντο II, 764.
 Ἐπιξυνόω. ἐπιξυνώσατο IV, 1162.
 ἐπεξυνώσαντο IV, 436.
 Ἐπίορκος. ἐπίορκον IV, 1086.
 Ἐπιόσσομαι. ἐπὶ δ' ὄσσεται II, 28.
 Ἐπίουρος. ἐπίουρον III, 1180. ἐπίουροι I, 87.
 Ἐπιπαμφαλάω. ἐπιπαμφαλόωντες II, 127.
 Ἐπιπέλομαι. ἐπιπλόμενον I, 465.
 ἐπιπλομένης IV, 670. ἐπιπλομένη I, 1080. II, 1001. 1233. ἐπιπλομένην III, 127. ἐπιπλόμεναι III, 25. ἐπὶ — πέλοι IV, 1656.
 Ἐπιπιέζω. ἐπὶ — πιέσας III, 1335.
 Ἐπιπλάζομαι. ἐπιπλάγξασθαι III, 1066.
 Ἐπιπλήθω. ἐπεπλήθει III, 271.
 ἐπιπλήσει IV, 233.
 Ἐπιπλώω. ἐπέπλωμεν II, 152. ἐπιπλώεσκον I, 549.
 Ἐπιπνέω. ἐπιπνεύουσιν III, 937.
 ἐπιπνεύουσιν I, 335. ἐπιπνεύσεις I, 423. ἐπιπνείων I, 1359 ἐπιπνεύοντος II, 961. ἐπιπνεύοντες III, 1327.
 Ἐπιπρηγής I, 939.
 Ἐπιπρό I, 30. 983. 1156. II, 133. 902. 1244. III, 1338. IV, 141. 296. 595.
 Ἐπιπροέχω. ἐπιπρούχοντο IV, 524.
 Ἐπιπροΐημι. ἐπιπροέηκα III, 379.
 ἐπιπροέηκεν IV, 1185. 1617. ἐπιπροέηκαν I, 406. 1357. ἐπιπροΐεις III, 124.
 Ἐπιπροθέω. ἐπιπροθέοντες I, 582.
 Ἐπιπρομολεῖν. ἐπιπρομολοῦσα III, 665.
 Ἐπιπρονέω. ἐπιπρονέοντο IV, 1588.
 Ἐπιπροπίπτω. ἐπιπροπεσών IV, 1449.
 Ἐπιπροσβάλλω. ἐπιπροσέβαλλον I, 931.
 Ἐπιπροτέρωσε II, 940.
 Ἐπιπροφαίνομαι. ἐπιπροφανέντας III, 917.
 Ἐπιπροφέρω. ἐπιπροφέρων IV, 1519.
 Ἐπιρρόηδην II, 640. 847.
 Ἐπιρρόη. ἐπιρροαί IV, 623.
 Ἐπίρροθος II, 1068. III, 184. ἐπίρροθον II, 225. 1050. III, 559. IV, 1045. ἐπίρροθοι II, 1193.
 Ἐπιρρώωννυμι. ἐπερρώοντο II, 661. 677. IV, 504. 1633. ἐπερρώσαντο III, 1258. ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο I, 385.
 Ἐπισεύω. ἐπέσσυτο III, 1380. ἐπεσ-

σεύοντο I, 805. ἐπεσσύμενος I, 758. ἐπεσσύμενον II, 103. 868. ἐπεσσύμενοι I, 1020. ἐπεσσυμένους II, 265.
 Ἐπισκάζω. ἐπισκάζουσα I, 669.
 Ἐπισμυγερός. ἐπισμυγερῇ IV, 1065.
 Ἐπισμυγερός I, 616. IV, 1267. 1651.
 Ἐπισπέρχω. ἐπισπέρχουσιν I, 841.
 ἐπισπέρχουσιν III, 346. ἐπισπέρχων I, 1104. ἐπισπέρχουσα I, 525.
 Ἐπισπεύδω. ἐπισπεύδων III, 1389.
 Ἐπισταδόν I, 293. II, 84. IV, 1687.
 Ἐπίσταμαι. ἐπισταμένους II, 1226.
 Ἐπισταχύω. ἐπισταχύεσκον I, 972.
 Ἐπιστοβέω. ἐπιστοβέωσι III, 663.
 ἐπεστοβέεσκον IV, 1725.
 Ἐπίστροφος. ἐπίστροφοι II, 979.
 Ἐπισχεδόν II, 490. 604. 1283. IV, 948. 1110. 1187. 1350.
 Ἐπισχερῶ I, 330. 528. III, 170. 1269. IV, 451.
 Ἐπισχίζω. ἐπισχίζοντες II, 662.
 Ἐπίσχω. ἐπίσχει II, 232. ἐπίσχετε IV, 377. ἐπισχέμεν III, 526. ἐπισχόμενος I, 472. IV, 751. 1609. ἐπισχόμενοι II, 274.
 Ἐπιτέλλω. ἐπέτελλεν II, 1051. ἐπέτελλον I, 343. ἐπιτείλας I, 1187. ἐπιτέλλεται IV, 141. ἐπετείλατο II, 1096. III, 264.
 Ἐπιτίθημι. ἐπιθήσομεν I, 418. ἐπὶ — θήσομεν II, 691. ἐφ' ἱερὰ θέντες II, 532. ἐπὶ — θέμεναι IV, 1303. ἐπὶ — ἔθεντο IV, 611. 1536.
 Ἐπιτμήγω. ἐπιτμήγουσα IV, 707.
 Ἐπιτρέπω. ἐπέτρεπον I, 642. ἐπέτρεπον III, 628. ἐπέτρεψαν IV, 1700. ἐπιτρέψητε I, 695. ἐπιτραπόμεσθα III, 488.
 Ἐπιτρέχω. ἐπέτρεχε II, 594. ἐπέδραμον I, 878. IV, 489. ἐπιδέδρομε I, 645. II, 670. III, 139. ἐπιδραμέεσθαι I, 373.
 Ἐπιτροχάω. ἐπιτροχάει IV, 1266. ἐπιτροχάων IV, 1606.
 Ἐπιτροπάω. ἐπιτροπάτε I, 351.
 Ἐπιφαιδρύνω. ἐπιφαιδρύνουσαν IV, 663.
 Ἐπιφλύειν I, 481.
 Ἐπιφραδέως I, 1021. 1336. II, 435. III, 83.
 Ἐπιφράζω. ἐπέφραδεν I, 665. IV, 773. ἐπέφραδον II, 959. ἐπεφράσθησαν IV, 507. ἐπιφραζώμεθα

- Π, 1059. ἐπιφράσασθαι III, 721.
 ἐπιφρασθῆς II, 1060. IV, 1445.
 *Επιφροσύνη. ἐπιφροσύνη III, 659.
 ἐπιφροσύνησιν IV, 1115.
 *Επιχαίρομαι. ἐπεχῆρατο IV, 55.
 *Επιχέω. ἐπὶ — χέον II, 191. ἐπὶ
 — χέεσθαι III, 205. ἐπεχεύατο I,
 268.
 *Επιχθόνιος. ἐπιχθονίων IV, 805.
 ἐπιχθονίοισιν II, 250. IV, 1306.
 *Επιχνοάω. ἐπιχνοαούσῃ I, 672.
 *Επιχράω. ἐπέχραεν III, 431. ἐπέ-
 χραον II, 283. 498. IV, 508.
 *Επιχρεμέθω. ἐπιχρεμέθων III, 1260.
 *Επιχρίμπτω. ἐπιχριμψθῆς I, 1235.
 *Επιχώννυμι. ἐπεχώσατο III, 367.
 *Επιψεύδομαι. ἐπεψεύσασθε III, 381.
 *Επιψύχω. ἐπιψύχουσιν II, 525.
 *Εποίχομαι. ἐποιχόμενος IV, 275.
 371. ἐποιχόμενον IV, 1243. ἐποι-
 χόμενοι II, 455. ἐποιχομένους IV,
 1319.
 *Επομαι. ἔσπεται IV, 1607. ἔπον-
 ται III, 58. 881. ἔπετο II, 74.
 ἔσπετο I, 136. 386. εἶπετο I, 71.
 III, 440. 916. 1334. IV, 1486.
 ἐπέσθην II, 275. ἐσπέσθην IV,
 690. ἔπονται I, 574. IV, 652.
 681. ἔπονται III, 935. ἐσποίμην
 III, 35. ἔπεσθαι I, 771. II, 802.
 III, 196. IV, 349. 369. 686.
 1221. ἐσπομένοιο I, 470. ἐσπόμε-
 νον I, 103. ἐσπομένη III, 615.
 ἐσπομένην IV, 434.
 *Επόμνυμι. ἐπώμασαν II, 715.
 *Επορέγω. ἐπορέξατο I, 1313. II,
 1212.
 *Επόρνυμι. ἐπὶ — ὥρσεν I, 850.
 *Επορούω. ἐπορούσας II, 106.
 *Επος I, 277. 665. 699. 705. 714.
 897. 1103. 1587. II, 144. 773.
 III, 35. 81. 145. 194. 384. 522.
 544. 934. 1011. 1078. IV, 103.
 189. 503. 738. 985. 1097. 1111.
 1200. ἔπεσιν I, 1301. II, 712.
 761. III, 185. 474. 610. 1146.
 IV, 1725. 1740. ἐπέσιν I, 294.
 II, 54. 255. 462. 621. 639. 1159.
 1218. III, 14. 78. 179. 303. 433.
 484. 547. 696. 718. 902. 946. 983.
 IV, 103. 394. 418. 1317. 1431.
 *Εποτρύνω. ἐποτρύνεις III, 715.
 ἐποτρύνουσι III, 452. ἐποτρύνειεν
 IV, 249. ἐποτρύνων III, 567.
 722. ἐποτρύνουσα I, 656. IV, 756.
 ἐποτρυνέουσα IV, 1115. ἐποτρύ-
 νας II, 466.
 *Επόψιος II, 1132. ἐποψίου II, 1122.
 *Επτά III, 859. IV, 634.
 *Επτάκι III, 860.
 *Επω. ἔειπας I, 480. III, 1106. ἔει-
 πεν I, 674. 1091. 1239. II, 144.
 242. 409. 769. 1198. 1276. III,
 90. 455. 505. 686. 729. 889. 938.
 IV, 56. 120. 189. 254. 738. 1097.
 1127. 1201. 1332. εἶπε III, 1074.
 IV, 793. εἶπεν IV, 1457. εἶπω
 III, 131. 699. εἶπατε III, 315.
 εἶπειν III, 26. IV, 1511. εἶπέ-
 μεν IV, 766.
 *Επωλένιος. ἐπωλένιον I, 557.
 *Επωμαδὸν I, 738. IV, 1770.
 *Επωνυμία. ἐπωνυμίην II, 910. III,
 245. IV, 658.
 *Επώνυμος. ἐπώνυμον I, 404. 412.
 1346. IV, 1228. ἐπώνυμοι II,
 1017. IV, 515.
 *Εραζε I, 1067. II, 673. III, 850.
 1896. 1399. IV, 606.
 *Ερατός. ἐρατόν I, 1224. III, 934.
 *Ερατῶ III, 1.
 *Εράω. ἐράσσάμενος IV, 542.
 *Εργάθω. ἐργαθε III, 1171.
 *Εργατίνης III, 1323. ἐργατίνας II,
 374. 663. III, 1342.
 *Εργῖνος I, 187. II, 896. *Εργίνοιο
 I, 217.
 *Εργον I, 363. 551. 662. 721. II,
 884. III, 59. 81. 425. 1162. IV,
 103. 419. 476. 1390. 1461. ἐργοιο
 I, 1073. ἐργω I, 730. ἐργα II,
 374. 989. III, 229. 292. 562. 606.
 615. 1036. 1132. IV, 33. 61. 213.
 742. 794. 1133. 1283. 1321. ἐρ-
 γων I, 629. IV, 229. 928. 1059.
 ἐργοις IV, 412.
 *Ερδω II, 418. ἐρξω III, 728. ἐρ-
 ξομεν III, 506. ἐρξον III, 109.
 ἐοργα IV, 331.
 *Ερεβος IV, 336.
 *Ερεείνω. ἐρεείνεις III, 1099. ἐρέινε
 II, 1134. III, 302. 1156. ἐρέινον
 I, 709. 980. III, 490. ἐρείνων
 I, 209. ἐρεΐνειν IV, 1462.
 *Ερεῖθω. ἐρεῖθεσκον III, 618. 1103.
 *Ερείδω. ἐρειδον I, 1010. III, 1022.
 ἐρεΐσεν I, 1198. 1234. ἐρεΐσας I,
 784. III, 1287. IV, 957. 1147.
 ἐρήρεινται II, 320. ἡρήρειστο II,
 1106. 1174. ἐρειδομένη I, 670.
 ἐρειδόμενοι III, 1339. ἐρεΐσάμε-
 νος IV, 160. ἐρεΐσαμένη III,
 1160.
 *Ερείχω. ἐρείχeto III, 1331.

- Ἐρείπω. ἤριπε I, 431. II, 96. IV, 471.
Ἐρεμνός. ἐρεμνή III, 864. IV, 1289.
ἐρεμνήν II, 32. III, 1191. ἐρεμνός I, 219.
Ἐρέσσω. ἐρέσσετε II, 1062. IV, 200. ἐρεσσέμεν I, 529. II, 533.
ἐρεσσέμεναι II, 574. ἐρεσσομένην I, 633.
Ἐρέτης. ἐρέται II, 573. ἐρέτησι II, 467. 540. 590. IV, 226.
Ἐρετμόν. Ἐρετμός. ἐρετμόν I, 1168. 1188. II, 1037. ἐρετμά I, 358. 378. 392. 523. 552. 911. II, 332. 668. ἐρετμοῖς I, 540. II, 901. 944. 1255. 1264. III, 346. 575. IV, 77. 1650. 1660. 1692.
Ἐρεύγω. ἐρεύγονται II, 365. ἐρευγόμενον IV, 955. ἐρευγομένην IV, 790.
Ἐρευθήεις. ἐρευθήεσσα I, 727.
Ἐρευθός I, 726. III, 122. 298. 963. IV, 173.
Ἐρεύθω. ἐρεύθεται III, 163. IV, 126. ἐρευθόμενος I, 778. ἐρευθόμενον I, 1230.
Ἐρέψω. ἐρεψαν II, 1076.
Ἐρεχθίδης. Ἐρεχθίδας I, 101.
Ἐρεχθίης I, 212.
Ἐρέω. ἐρέουσι I, 1354.
Ἐρημαῖος. ἐρημαῖον IV, 322. ἐρημαίης II, 672. ἐρημαίη IV, 1263. 1719. ἐρημαίην II, 385. III, 324. 1197. IV, 1624. ἐρημαῖοι IV, 1298.
Ἐρημονόμοι IV, 1333.
Ἐρημος. ἐρήμους IV, 1384. ἐρήμη IV, 1257.
Ἐρητύω. ἐρητύεσκον I, 1301. ἐρητύσεις I, 296. ἐρητύσεις I, 171. ἐρητύσαιμεν II, 251. ἐρήτυε IV, 187. ἐρητύων IV, 1054. ἐρητύσαι II, 234. ἐρητύοντο II, 835. ἐρητύοιτο I, 352. ἐρητύοισθε III, 380. 525. ἐρητύεσθε II, 331. III, 561.
Ἐριβώτης I, 71. 73. II, 1040.
Ἐριδαίνω. ἐρίδηνε I, 89. II, 60. ἐρίδηναν II, 986. ἐρίδαινε III, 109.
Ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνων III, 94.
Ἐριθηλής. ἐριθηλέα II, 723.
Ἐριννός II, 220. III, 704. 776. IV, 477. Ἐριννόν IV, 1042. Ἐριννύες IV, 387. Ἐριννύας III, 712. IV, 714.
Ἐρίπνη. ἐρίπνης II, 434. ἐρίπναι II, 1249. ἐρίπνας I, 581.
Ἐρίς I, 1153. ἐρίδες IV, 446. ἐρίδας I, 773.
Ἐρισθενής. ἐρισθενέων I, 41. 543.
Ἐριώλαι IV, 1778. ἐριώλας I, 1132.
Ἐρκίον II, 1074.
Ἐρκος I, 1036. III, 271. Ἐρκος III, 647. Ἐρκεα III, 39. 215. IV, 665.
Ἐρκύνιος. Ἐρκυνίου IV, 640.
Ἐρμείας II, 1146. IV, 121. 1137. Ἐρμείας I, 51. 642. III, 197. 1175. Ἐρμείαν III, 588.
Ἐρνος I, 1192. ἔρνεα III, 1399. IV, 1425.
Ἐρομαι. ἐρέσθαι II, 8.
Ἐρός. ἔρον I, 613.
Ἐρπετόν IV, 1240. ἐρπετά I, 502.
Ἐρπύζω. ἐρπύζων III, 447. ἐρπύζοντες IV, 1289.
Ἐρρόφ. ἔρροισ III, 936. ἐρρόεω III, 466. 785. 786. ἔρρετε III, 562.
Ἐρσήεις I, 751. 881. IV, 1302. ἐρσήεντι II, 1004. ἐρσήεντα IV, 970. ἐρσήεσαι IV, 1172.
Ἐρυθαίνω. ἐρύθηνε I, 791. III, 681. IV, 474.
Ἐρυθηῖς IV, 1427.
Ἐρυθίνους II, 941.
Ἐρυκάκω. ἐρύκακε II, 432.
Ἐρύκω II, 336. ἐρύκει III, 98. ἔρνεα I, 102. III, 250. 652. ἔρνεον I, 1080. 1303. ἐρνεέμεν IV, 1678. ἐρνεόμενοι II, 529. IV, 1256.
Ἐρυμάνθιος. Ἐρυμάνθιον I, 127.
Ἐρυμνός. ἐρυμνήν II, 514.
Ἐρυξ. Ἐρυκος IV, 917.
Ἐρύω. ἐρύξω I, 346. εἰρύονται IV, 1179. εἰρύοιτο IV, 804. εἰρυσσαν IV, 890. ἐρύσαιμεν I, 357. ἐρύσαι I, 382. II, 1234. IV, 932. ἐρύξειν IV, 820. ἐρύοντα I, 760. ἐρύσας III, 913. 1306. ἐρύσαντες I, 565. 1277. III, 574. IV, 1129. ἐρύξων IV, 197. ἔρυνται II, 1210. εἰρυσσο IV, 372. ἔρυτο III, 1305. εἰρυντο II, 1271. ἔρυντο I, 1083. εἰρυντο IV, 335. εἰρύσθαι IV, 1207. ἐρύσατο III, 913. 1306. ἐρύσαντο I, 407. 623. IV, 1659. εἰρύσαντο IV, 237. ἐρύσηται I, 1204. ἐρυσσάμενος I, 1250. ἐρυσσάμενοι II, 102. 931. ἐρυσσάμεναι IV, 1531. ἔρυσθαι I, 401. III, 607. 713.
Ἐρυτος I, 22.
Ἐρχομαι. ἔρχεται IV, 1541. ἤλυθε I, 35. 57. 65. 95. 110. 252. II, 62. 149. 491. 720. 1052. IV, 493. 1223. 1436. 1441. 1627. 1629. ἤλθεν II, 470. 1240. III, 810. ἤλυθον I, 119. II, 242. 905. 994.

- IV, 1483. ἤλθον III, 1404. ἐλεύ-
σομαι III, 177. ἐλευσόμεθα I,
424. ἔλθοι III, 1111. ἔρχεο III,
434. IV, 64. 745. ἐλθεῖν II,
1190. IV, 761. 764. ἐλθέμεν
III, 622. IV, 739. ἐλθὼν II, 202.
Ἐρωή. ἐρωῆς IV, 1657. ἐρωῇ I,
384.
Ἐρως III, 120. 275. 297. 1018.
1078. IV, 213. 445. ἔρωτος III,
972. ἔρωτι III, 3. IV, 569. ἔρω-
τες III, 452. 687. 765. 937.
Ἐς passim. Cum hominum nomini-
bus pro πρὸς I, 12. 1330. II,
277. 465. 775. III, 1148. 1173.
IV, 764. 774. 775. 1481.
Ἐσαγείρω. ἐσαγείρατο III, 634.
Ἐσακούω. ἐσάκουον IV, 624. ἐσά-
κουσεν III, 696. 914. ἐσακουῖσαι
I, 766.
Ἐσάλλομαι. ἐσήλατο IV, 878.
Ἐσανδρῶω. ἐσανδρώσῃ I, 874.
Ἐσάντα III, 923.
Ἐσάχρη I, 604.
Ἐσδέροω. ἐσέδρακεν II, 25. IV,
1590. ἐσέδρακον I, 598. II, 1179.
III, 100. IV, 892. 1361.
Ἐσθλός I, 58. 106. 107. 131. III,
917. 918. ἐσθλοῖο II, 174. ἐσθλήν
IV, 196. ἐσθλὰ III, 303. ἐσθλοῖς
III, 405.
Ἐσοράω. ἐσορώμενοι II, 523.
Ἐσπέρη IV, 1427.
Ἐσπερίδες IV, 1399. 1406.
Ἐσπέριος III, 1192. ἐσπερίης III,
311. ἐσπερίην II, 42. ἐσπέριοι
I, 586. 915.
Ἐσπερος IV, 1290. ἔσπερον II,
1251.
Ἐσσυμένως I, 789. 1329. II, 538.
894. 1171. 1245. III, 841. IV,
883. 1409. 1533. 1595.
Ἔστε II, 85. IV, 849. ἔστ' ἂν c.
conj. II, 259. IV, 1581. ἔστ'
ἐπὶ II, 789. IV, 1611.
Ἔστιν. ἔστιν IV, 693.
Ἐσφορέω. ἐσφόρεον IV, 1145.
Ἐσχάρη. ἐσχάρη II, 309. 1170.
1175.
Ἐσχαρόφιν II, 494.
Ἐσχάτιν. ἐσχατιῇ I, 213. ἐσχα-
τίησιν II, 418.
Ἐσχατος. ἐσχατα II, 1261.
Ἐταῖρος. ἐταῖροι I, 318. 493. 856.
II, 101. 435. III, 365. 489. 564.
924. 1248. 1278. 1347. IV, 73.
ἐταίρων I, 1240. 1294. II, 636.
834. 898. III, 1169. IV, 352.
912. ἐταῖροις I, 415. 888. II,
1165. IV, 88. 881. ἐταίρους I,
522. 1104. II, 36. 588. III, 178.
IV, 455. 1334. 1458.
Ἐταρος. ἐτάρων I, 1342. ἐτάρω II,
852. IV, 1343. 1471. ἔταρον
I, 480. ἔταροι I, 432. II, 833.
IV, 1527. ἐτάρων I, 429. 1111.
1286. II, 21. 495. 763. III,
782. 908. 913. ἐτάρωσιν I, 832.
1187. II, 417. III, 1041. 1163.
1222. IV, 1369. 1487. ἐτάρους
I, 863. III, 1148. IV, 1012.
1325. 1337. 1481.
Ἐτεός I, 688. IV, 1774. ἐτεὸν
I, 154. 763. II, 209. 325. 646.
III, 549. 816. 1080. IV, 292.
Ἐτερος. ἐτέρω I, 429. ἐτέρω II,
837. ἔτερον I, 957. II, 421. 646.
ἐτέρη I, 1307. ἐτέρης I, 1115.
ἐτέρη III, 1153. IV, 141. 223.
331. 332. ἐτέρην IV, 1635. ἐτέ-
ραν I, 259.
Ἐτέρωθεν I, 989.
Ἐτέρωσε IV, 1315. 1581.
Ἐτης. ἔται I, 305. III, 1126.
Ἐτήσιος. ἐτήσια II, 498. 525. ἐτή-
σια I, 1075.
Ἐτύτυμος II, 975. IV, 1603. ἐτή-
τυμον I, 142. II, 1137. III, 358.
402. IV, 74. 835.
Ἐτι I, 28. 508. II, 851. 915. passim.
Ἐτοιμος. ἐτοίμη IV, 1745. ἐτοί-
μην I, 1252.
Ἐτος I, 690. IV, 1774.
Ἐτώσιος. ἐτώσιον II, 880. ἐτώσια
II, 893. III, 613. IV, 303.
Εὔ I, 76. 199. passim.
Εὐαγέως II, 699. III, 1204. IV,
1129.
Εὐαγής. εὐαγέεσσιν I, 1140. II, 715.
Εὐάροτος. εὐάρωτοιο II, 810.
Εὐαρτής. εὐαρτέα IV, 148.
Εὐβοία. Εὐβοίης I, 77. IV, 1135.
1780.
Εὐβοτος III, 1086.
Εὐγναμπτος. εὐγνάμπτοις III, 833.
Εὐδικίη. εὐδικίη IV, 342.
Εὐδιάω. εὐδιόωντι II, 369. εὐ-
διόωντες I, 424. II, 903. IV,
933.
Εὐδιος. εὐδιοι I, 521.
Εὐδητος. εὐδήτους I, 317. III,
887.
Εὐειδής IV, 583. 895.
Εὐεργές IV, 428.

Εὐεργεσία. εὐεργεσίας II, 469.
 Εὐζυγος. εὐζυγον I, 4.
 Εὐηκής. εὐηκέα II, 101. εὐηκέας IV, 1055.
 Εὐθήμων. εὐθήμονι I, 569.
 Εὐθρονος. εὐθρονον I, 1093.
 Εὐκαμπής. εὐκαμπῇ III, 1388.
 Εὐκηλος I, 1290. III, 769. IV, 61. εὐκῆλω IV, 1249. εὐκῆλοι I, 568. III, 219. 1172. εὐκῆλοισιν II, 935. IV, 390.
 Εὐκῆλως II, 861.
 Εὐκλειής. εὐκλειεῖς I, 869.
 Εὐκλείη I, 447. εὐκλείης I, 73. 141. IV, 379.
 Εὐκόσμως I, 530. 1120.
 Εὐκραής II, 1278. IV, 891.
 Εὐκρεκτος. εὐκρέκτου IV, 1194.
 Εὐκτίμενος. εὐκτιμένοις I, 1355.
 Εὐμαρέως II, 633. III, 624.
 Εὐμειδής IV, 715.
 Εὐμμελῆς I, 96. 1043.
 Εὐμενέω. εὐμενέοιεν II, 260. εὐμενέειν II, 1124. εὐμενέοντες I, 1335. II, 1136. III, 540. 980. IV, 1421. εὐμενέοντας I, 707. 716. II, 1161. εὐμενέουσα II, 433. III, 87.
 Εὐμενέως II, 1275.
 Εὐνάζομαι. εὐνάζετο II, 908. εὐνάζοντο I, 1081. II, 497.
 Εὐναία. εὐναίης I, 955. εὐναίησιν II, 1282. εὐναίας I, 1277. III, 514. IV, 888.
 Εὐνάω. εὐνάσεν I, 1155. II, 856. III, 1000. IV, 1060. 1110. εὐνήσασα IV, 87. εὐνήθην II, 197. εὐνήθῆναι II, 952. εὐνήθέντος II, 727. εὐνήθεισα I, 24. 137. 626. II, 3. 992. IV, 895.
 Εὐνέτις IV, 96.
 Εὐνή. εὐνῆς I, 1104. II, 1023. 1236. III, 1206. IV, 873. εὐνή I, 618. II, 1243. IV, 793. εὐνήν IV, 867. 1130. εὐναί IV, 116. εὐνάς IV, 1713.
 Εὐνήτειρα IV, 1058.
 Εὐνίδες IV, 501.
 Εὐνομή. εὐνομίας III, 69.
 Εὐξείνιος. εὐξείνοιο III, 378. εὐξείνοισι I, 1018.
 Εὐξείνως I, 963. 1179.
 Εὐξεστος. εὐξέστοις II, 1255. εὐξέστησιν IV, 1633.
 Εὐξοος. εὐξοα I, 561.
 Εὐορμος. εὐόρμον IV, 900.
 Εὐπαλέως IV, 193.

Εὐπαλῆς. εὐπαλέας II, 618.
 Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν I, 570.
 Εὐπειθής. εὐπειθέα IV, 1605.
 Εὐπηγής. εὐπηγέα III, 1235. εὐπηγείς III, 236.
 Εὐπλόκαμος I, 976.
 Εὐποίητος. εὐποίητον III, 871. εὐποίητα I, 393.
 Εὐπολέμεια I, 55.
 Εὐρίσκω. εὔρε III, 114. IV, 851. εὔρεν I, 1190. II, 779. IV, 1124. εὔρομεν III, 326. εὔρον IV, 663. εὔροιεν I, 1350. εὔρόντες IV, 232.
 Εὔρος I, 371. IV, 310.
 Εὐρῶρης III, 1086. εὐρῶρησιν I, 49.
 Εὐρῶρινος. εὐρῶρινων II, 125. εὐρῶρινοι III, 1299.
 Εὐρῶρος. IV, 269.
 Εὐρυβίης IV, 1552.
 Εὐρυμέδων IV, 1514.
 Εὐρυνόμη I, 503.
 Εὐρύπυλος. Εὐρυνύλον IV, 1561.
 Εὐρυρέω. εὐρυρέοντα II, 1261.
 Εὐρύς IV, 283. εὐρύν II, 401. 701. III, 42. εὐρέα IV, 1604. εὐρείης I, 107. 983. II, 372. εὐρεῖαν I, 309. 1361. III, 874. 1238. εὐρείας II, 658. III, 216. εὐρὺ III, 1311.
 Εὐρυσθενής. Εὐρυσθῆος I, 130. 1347. Εὐρυσθῆϊ IV, 1317.
 Εὐρυτίδης II, 1043.
 Εὐρυτίων I, 71. 74.
 Εὐρυτος. Εὐρύτου I, 87. 88. II, 114.
 Εὐρύχορος. εὐρυχώροιο IV, 48.
 Εὐρώπη I, 181. Εὐρώπη IV, 1643. Εὐρώπην III, 1179. IV, 273.
 Εὐς II, 703. IV, 912. 1762. ἔηος I, 225.
 Εὐσκοπος. εὐσκόπον IV, 1716.
 Εὐσταθής. εὐσταθέος IV, 821.
 Εὐστειρος. εὐστείρης I, 401.
 Εὐστικτος. εὐστικτον II, 30.
 Εὐστολος I, 603.
 Εὐστρεφής. εὐστρεφεῖ I, 368.
 Εὐσωρος. Εὐσώροιο I, 949.
 Εὐτε c. ind. praes. I, 1201. II, 643. IV, 1542. c. ind. praeter. I, 798. 878. II, 483. 613. 616. 1232. IV, 74. 754. 1137. 1513. c. opt. II, 471. c. conj. II, 801. εὐτ' ἂν c. conj. I, 236. 683. 838. 969. 1075. II, 420. 606. III, 911. 935. 944. 1027. IV, 98. 436. 608. 811. 862. 1325.

- Εὐτρόχαλος. εὐτροχάλοιο III, 889. IV, 907. εὐτρόχαλον III, 135. εὐτροχάλοι II, 46. εὐτροχάλοι-σιν I, 845.
- Εὐτροχος. εὐτροχον IV, 1326. 1355.
- Εὐτυχτος. εὐτύκτω IV, 219. εὐ-τύκτοισιν I, 787.
- Εὐφειγής. εὐφειγέες III, 1195.
- Εὐφημος II, 536. 556. 562. 588. 896. IV, 1466. 1483. 1563. 1732. 1756. Εὐφήμοιο IV, 1758. 1764.
- Εὐφρονέω. εὐφρονέων I, 331. II, 437. III, 484. IV, 1586. εὐφρο-νέουσα III, 998.
- Εὐφροσύνη. εὐφροσύνην IV, 1037. εὐφροσύνησι II, 1151. IV, 69. 1167.
- Εὐφρων. εὐφρονος II, 718. εὐ-φρονες IV, 1411.
- Εὐφυλλος. εὐφύλλοις IV, 1158.
- Εὐχετάομαι. εὐχετόωνται II, 357. εὐχετόωντο I, 189. 231. II, 1173. IV, 1360. εὐχετάσθαι IV, 588.
- Εὐχομαι. εὐχεαι II, 22. εὐχεται IV, 1251. εὐχόμεθα II, 887. εὐχετο I, 410. εὐχόμενοι IV, 594. εὐχόμεναι I, 249. 885. εὐ-ξαμένοισιν I, 871. II, 804.
- Εὐχολή. εὐχολῇ I, 425. εὐχολῆ-σιν II, 334. IV, 713. 1596. 1601.
- Εὐωδής. εὐωδέας IV, 1155.
- Εὐώπις. εὐώπιδα IV, 1090.
- Ἐφαιρέω. ἐπὶ — εἶλε II, 1216.
- Ἐφάλλομαι. ἐπᾶλτο IV, 464.
- Ἐφανδάνω. ἐφανδάνει I, 675. 700. III, 34. 485. 537. IV, 419. ἐφῆνδανεν III, 950. ἐπιανδάνει III, 171.
- Ἐφάπτομαι. ἐφαπτόμεναι III, 873.
- Ἐφρίζω. ἐφεζομένη III, 1001.
- Ἐφέλκω. ἐφέλκετο I, 1162.
- Ἐφέννυμι. ἐπιειμένος IV, 179. ἐπι-ειμένη III, 45. ἐφέσσατο I, 1336. ἐφέσσεσθαι I, 691.
- Ἐφίπω. ἐφίπουνσι II, 384. ἐπιέψε-ται II, 18. ἐφίπονται I, 576. III, 315. ἐπισπόμενοι II, 327. 647.
- Ἐφέστιος I, 117. III, 1117. IV, 747. ἐφέστιον III, 116. 585. ἐφέστιοι I, 909. IV, 518. 703. 723. 1761.
- Ἐφετμή III, 390. ἐφετμῇ II, 21. 519. ἐφετμὴν I, 279. II, 615. ἐφετμάων II, 1152. ἐφετμαῖς III, 574. IV, 688. ἐφετμὰς I, 981. II, 763. III, 555. IV, 757. 845. 967.
- Ἐφευρίσκω. ἐφεύροι III, 113.
- Ἐφημοσύνη. ἐφημοσύνη I, 3. III, 602. ἐφημοσύνην IV, 881. ἐφη-μοσύνησι I, 33. 915. II, 492. 518. III, 263. IV, 818.
- Ἐφίημι. ἐφίμεν II, 329. ἐφίεσαν II, 1088. ἐφίηκε I, 712. ἐφῆκε III, 211. ἐφίετο III, 497. ἐφι-μένοιο II, 624. ἐφείς II, 934.
- Ἐφιζάνω. ἐφίζανε I, 667.
- Ἐφίστημι. ἐφέστασαν III, 967. ἐφε-στηώς III, 121. ἐφεσταότας III, 1276.
- Ἐφίμερον IV, 1399.
- Ἐφομαρτέω. ἐφωμάρτησε I, 201. III, 111.
- Ἐφοπλίζω. ἐφοπλίζεσκον III, 843. ἐφώπλισαν II, 157. ἐφοπλίσσειαν IV, 1720. ἐφοπλίσσασθαι I, 332.
- Ἐφοράω. ἐποψόμεναι IV, 1183.
- Ἐφορμάω. ἐφορμηθέντες IV, 513.
- Ἐφορμή. ἐφορμῇ IV, 204. ἐφορ-μὴν IV, 148.
- Ἐφνδάτιος. ἐφνδατίη I, 1229.
- Ἐφύμνιον II, 713.
- Ἐφύπερθεν II, 393. III, 834. IV, 176. 1708.
- Ἐφύρηθεν IV, 1212.
- Ἐχέτλη. ἐχέτλην III, 1325.
- Ἐχετος IV, 1093.
- Ἐχθαίρω. ἐχθήραντες I, 612.
- Ἐχθοδοπός. ἐχθοδοποῖσιν IV, 1669.
- Ἐχινάδες. Ἐχινάσι IV, 1230.
- Ἐχίων I, 52.
- Ἐχμα IV, 201. ἔχμασι I, 1200.
- Ἐχω. ἔχει I, 275. II, 740. III, 464. ἔχουσιν I, 499. II, 375. 1029. ἔχε, ἔχεν I, 98. II, 49. 178. 575. 1254. III, 123. 147. 290. 750. 952. 1011. 1161. 1237. 1312. IV, 594. 960. 1169. 1178. 1205. 1439. 1648. ἔχον I, 287. 391. 504. 612. 924. II, 649. 1266. III, 247. 521. IV, 1540. εἶχεν II, 596. III, 424. ἔσχε III, 1236. 1296. ἔσχεθε I, 673. III, 48. ἔσχεθον II, 898. IV, 1713. σχέθεν I, 512. σχῆσεις I, 895. σχήσουσι II, 461. ἔχοις I, 829. ἔχοι I, 370. ἔχε (Imper.) IV, 831. 863. ἔχετε III, 903. IV, 1657. ἔχων I, 1169. ἔχον-τες I, 930. II, 347. IV, 1623. ἔχοντας I, 658. ἔχουσα II, 276.

IV, 1271. ἔχουσαι IV, 526. 1406.
σχήσειν III, 700. ἔχονται II,
397. ἔχετο I, 269. ἔσχετο I,
328. III, 654. 811. ἔσχοντο IV,
776. ἐχοίμεθα I, 334. σχήσο-
μαι III, 514. σχήσεται II, 1201.
σχέο III, 386. σχομένη III, 445.
σχομένοι IV, 920. σχήσεσθαι III,
1268. IV, 1056.
Ἐψιάομαι. ἐψιόωνται I, 459. ἐψιό-
ωντο II, 811. III, 118. ἐψιάα-
σθαι III, 950.
Ἐῶος, ἐώϊος. ἐῶτον II, 686. ἐώϊον
II, 700.
Ἐως III, 98. IV, 302. ἔως κεν II,
398.

Z.

Ζάθεος. ζαθέην I, 933.
Ζαμενής I, 1029.
Ζαχρηής. ζαχρηείς I, 1095. III,
321. IV, 835. ζαχρηέσιν I, 1159.
Ζέλυσ. Ζέλυν I, 1042.
Ζεύγλη. ζεύγλη III, 1308.
Ζεύγληθεν III, 1319.
Ζεύγνυμι III, 417. ζεύξης III, 1052.
ζεύξας III, 411. IV, 1205. ζεύ-
ξαι III, 508. 626. ἐξεύξασθε IV,
1033. ζευξάμενος IV, 1739.
Ζεύς I, 468. 508. 1101. II, 275.
948. 1098. 1179. 1234. III, 115.
364. 587. IV, 95. 653. 1276.
Ζηνός I, 150. 997. II, 215. 378.
1123. 1195. III, 193. 328. IV,
577. 585. 651. 700. 1152. Ζηνὶ
I, 731. Ζήνα IV, 229. 558. 209.
Ζεῦ I, 242. IV, 1673. Διός I,
1071. 1188. 1315. 1345. II, 43.
154. 163. 181. 196. 275. 289. 313.
499. 522. 525. 547. 905. 1009.
1120. 1131. 1132. 1211. III, 8.
11. 38. 114. 132. 158. 337. 920.
922. 986. 1399. IV, 2. 96. 135.
334. 358. 381. 520. 753. 793.
959. 967. 1100. 1134. 1224. 1254.
Διὶ I, 511. II, 40. 1147. IV,
119. Δία I, 762. IV, 617. 783.
932.
Ζέφυρος IV, 910. 1627. ζεφύρου
II, 900. IV, 768. 821. 837. ζε-
φύροιο II, 276. IV, 886. 1624.
ζεφύρω II, 721.
Ζέω. ζέεν I, 1262. IV, 955. ζέον
III, 273. ζείουσαν I, 734.
Ζῆθος I, 736. 738.
Ζῆλος. ζήλοιο I, 616.

Ζήτης I, 211. II, 243. 282. 430.
Ζοφερός. ζοφεροῖο III, 1265.
Ζόφος II, 1105. ζόφον I, 452. II,
921.
Ζύγιος. ζυγίη IV, 96.
Ζυγόν. ζυγοῦ IV, 913. ζυγὰ I,
724. III, 435. 1190. 1193. 1284.
1316.
Ζυγός. ζυγοῦ II, 665.
Ζωή. ζωῆς III, 785. IV, 1305.
1434. 1648.
Ζώνη. ζώνης I, 29. ζώνην II, 113.
Ζώννυμι. ἔζωσαν I, 368. ζωσάσθην
I, 426. ἐζωσμέναι IV, 1348.
Ζωός. ζωοῦ I, 1350. ζωόν I, 59.
126. ζωοῖσι I, 648. III, 813.
IV, 1667.
Ζωρόν I, 477.
Ζωστήρ. ζωστήρα II, 778. 968.
Ζώω. ζώειν IV, 265. ζώων II, 190.
ζώοντα IV, 537. ζώουσιν III,
729. ζώοντων IV, 1509. ζώνον-
τας I, 908.

H.

Ἡ III, 81. 676. passim. ἥ — ἡ pro
εἰ — ἡ III, 398. IV, 4.
Ἡ IV, 1453. ἡ ἄρα δὴ II, 438.
1168. IV, 1432. ἡ γὰρ III, 570.
1006. IV, 2. 723. 1373. ἡ θαμὰ
δὴ I, 631. III, 954. IV, 59.
901. 1242. ἡ κεν II, 18. ἡ μάλα
δὴ I, 1337. ἡ μέγα δὴ III, 891.
IV, 1673. 1749. ἡ μὲν I, 689.
807. II, 715. III, 152. 466. IV,
96. 1334. ἡ ῥα II, 246. III,
558. IV, 739. ἡ τάχα II, 116.
ἡ τε I, 103. 253. 823. 1302. IV,
916. 1523. ἡ τ' αὖ II, 441. 804.
III, 34. 378. 510. 537. 798. 848.
IV, 835. 1254.
Ἡβαιὸν II, 685. 1024. 1201.
Ἡβᾶω. ἡβήσας IV, 546. ἡβήσαντα
I, 906.
Ἡγάθεος. ἡγαθέω III, 981. IV,
1131. ἡγαθέην I, 308. IV, 1329.
Ἡγεμονεύω. ἡγεμονεύει I, 704.
ἡγεμονεύσει II, 421.
Ἡγεμονῆς II, 1194.
Ἡγηλάζω. ἡγηλάζει I, 272.
Ἡδὲ I, 67. 145. 159. II, 770.
passim.
Ἡδὴ I, 43. 165. 194. 261. 853.
453. III, 57. passim.
Ἡδος I, 1294. III, 314.

- Ἦδυμος **II**, 407.
 Ἦδύς. ἡδείη **IV**, **147**. ἡδεῖαν **III**, 1018. ἡδείησι **IV**, 893.
 Ἦε **I**, **17**. *passim*. *Pro μήτε* **II**, 891.
 Ἥλιος **I**, 450. **II**, **164**. **III**, **163**. 814. 1191. **IV**, **221**. 1286. 1629. ἡελίου **I**, 648. **II**, 1204. **III**, 362. 756. 1230. **IV**, **126**. 727. 848. 1313. 1745. ἡελίοιο **I**, **84**. **172**. 432. 500. 607. 924. **II**, 739. 943. **III**, **309**. 598. 999. 1143. 1390. **IV**, 591. 598. 679. 928. 965. 971. 1019. 1542. ἡελίω **I**, **108**. 544. 1362. **II**, 1121. **III**, **233**. **IV**, 607. 1530. ἡέλιον **I**, 725. **IV**, **229**.
 Ἡερέθομαι. ἡερέθονται **I**, 944. **III**, 638. ἡερέθοντο **I**, 1160. **II**, 1079. **III**, 368. 830.
 Ἡέριος **III**, 417. ἡερίη **I**, 580. **IV**, **267**. **270**. 1239. ἡερίην **III**, 915.
 Ἡεροειδής. ἡεροειδέα **IV**, 545.
 Ἡερόεις. ἡερόεν **I**, 1114.
 Ἡήρ. ἡήρος **I**, 777. 1137. **II**, 684. 933. 1034. **III**, **141**. **275**. 1358. 1379. **IV**, 968. 1171. 1287. ἡήρι **III**, **207**. **IV**, 678. 767. 945. 1246. ἡήρα **II**, 608. 1079. **III**, **211**. 1383. 1397. **IV**, 648. 951. 1246. 1667.
 Ἡθεα **I**, 1177. **II**, 1238. **III**, 1122. **IV**, 512. 741. ἡθεσιν **I**, 1211. **IV**, 812.
 Ἡθεῖος. ἡθεῖε **II**, 1221. ἡθεῖαι **III**, **52**.
 Ἡιον. ἡῖα **I**, 659. 1180.
 Ἡῖθεος. ἡῖθεοιο **I**, 778. ἡῖθέω **III**, 935. ἡῖθεοι **I**, 536. ἡῖθέοισιν **II**, 784. **III**, **246**.
 Ἡῖών. ἡῖόνι **IV**, 1244. ἡῖόνα **I**, 933. ἡῖόνες **IV**, **130**. 1172. ἡῖόνων **IV**, 662. ἡῖόνεσσιν **III**, 995. **IV**, 904. ἡῖόνας **II**, 659. 1119. **IV**, 609.
 Ἡκα **I**, 674. **II**, **61**. **III**, **107**. 463. 565. **IV**, **94**.
 Ἡλακάτη. ἡλακάτην **I**, 595.
 Ἡλεῖος. Ἡλείοισι **I**, **173**.
 Ἡλέκτρα. Ἡλέκτρος **I**, 916.
 Ἡλεκτρίς. Ἡλεκτρίδος **IV**, 580. Ἡλεκτρίδα **IV**, 505.
 Ἡλεκτρον. ἡλέκτρον **IV**, 606.
 Ἡλεκτρούων. Ἡλεκτρούωνος **I**, 748.
 Ἡλεμάτως **IV**, 1206.
 Ἡλιάδες **IV**, 604. Ἡλιάδων **IV**, 625.
 Ἡλιβάτος **II**, 361. ἡλιβάτοις **I**, 739. **IV**, 445. ἡλιβάτω **II**, **169**. ἡλιβάτοι **II**, 1248. ἡλιβάτων **III**, **162**. ἡλιβάτοισιν **II**, 729.
 Ἡλιθα **II**, **283**. **III**, 342. **IV**, **177**. 1265.
 Ἡλιξ. ἡλικος **II**, 479. ἡλικες **III**, 840.
 Ἡλύσιον **IV**, 811.
 Ἡμαθόεις. ἡμαθόεντος **IV**, 948. ἡμαθόεσσαν **I**, 932.
 Ἡμαι. ἡσθε **I**, 754. **IV**, 856. ἡνται **II**, 1085. **IV**, 1708. ἡστο **I**, 343. 1288. **II**, **309**. **III**, **44**. **122**. 668. 1670. ἡσαι **I**, 1290. ἡμενον **I**, 342. ἡμενοι **I**, 730.
 Ἡμαρ **I**, **278**. 450. 861. 1071. **II**, 406. 473. 760. 945. 1028. **III**, 850. 1079. 1407. **IV**, 1275. 1312. 1505. 1622. 1634. ἡματος **I**, 651. 861. **II**, 494. **III**, 1138. 1340. **IV**, 961. ἡματι **I**, 547. **II**, **124**. **176**. 451. 473. 631. 661. 797. 900. 945. 954. 1000. 1097. **III**, 327. 499. 538. 901. 922. **IV**, **236**. **238**. 979. 1223. 1286. 1479. 1502. 1634. ἡματα **I**, 589. 1057. 1079. **II**, 526. 837. **IV**, 621. 648. 870. 1234. 1387.
 Ἡμάτιος **II**, 1100. **III**, 1199. ἡμάτιοι **II**, 1032.
 Ἡμεῖς **II**, 1152. ἡμέων **II**, **152**. ἡμῖν **I**, 420. 897. **II**, 414. 616. 787. 882. 1047. 1278. **III**, 483. 487. 1111. **IV**, 451. ἡμέας **I**, 866. **II**, 439. 612. 1224. **III**, 328. 995. **IV**, 499. 1252.
 Ἡμὲν—ἡδὲ **I**, **189**. 1000. **II**, **138**. **III**, 923. 1247. **IV**, 732.
 Ἡμερίδες **III**, **220**.
 Ἡμέτερος. ἡμετέρον **II**, 781. ἡμετέροιο **I**, 412. ἡμέτερον **II**, 1200. **III**, 1128. ἡμέτερονδε **I**, 704. ἡμετέρη **I**, 664. **III**, 536. ἡμετέρης **IV**, 1075. ἡμετέρη **III**, **265**. **IV**, **204**. **292**. ἡμετέρην **III**, 893. 1083. ἡμετέροισιν **III**, **305**. **IV**, 1276. ἡμετέρους **I**, 833. **III**, 1097. ἡμετέρησι **II**, 324.
 Ἡμί. ἡ **I**, 363. 425. 472. 512. 702. 708. 842. 910. 1296. 1344. **II**, **19**. 619. 1168. **III**, **22**. **36**. 645. 802. 947. **IV**, 842. 865. 1337. 1461. 1601.
 Ἡμιδάης **IV**, 598.
 Ἡμιθεος. ἡμιθέων **I**, 548. ἡμιθεοῖσιν **IV**, 1642.

- Ἡμιπλήξ. ἡμιπλήγῃ IV, 1683.
 Ἡμισυς. ἡμισέες II, 1061. IV, 201.
 ἡμισέας III, 1383.
 Ἡμος I, 209. II, 164. 720. IV, 614. 885. 1629. ἡμος ὅτε IV, 267. 452. 1310. ἡμος—τῆμος I, 450. 1172. 1280. II, 516. 669. III, 1340. IV, 109.
 Ἡμύω. ἡμυσαν II, 582.
 Ἡν I, 891. 898. 907. II, 228. 329. 345. 1028. III, 332. 344. 1069.
 Ἡνία II, 906.
 Ἡνιον. ἡνία I, 754. III, 871. 1153. IV, 224.
 Ἡνις. ἡνιος IV, 174.
 Ἡνορέη III, 189. IV, 1468. ἡνορέης IV, 1052. ἡνορέη I, 1198. III, 512. 1053. ἡνορέην I, 75. 205. 483.
 Ἡοῖος. ἡοίην II, 745.
 Ἡπαρ II, 1257. ἡπατι II, 1250.
 Ἡπεδανός. ἡπεδανοῖσιν II, 800. ἡπεδανῶν III, 82.
 Ἡπειρός II, 530. ἡπείρου II, 981. III, 312. IV, 1569. ἡπείροιο I, 444. 584. 795. 937. 1164. II, 392. 399. 629. 752. 777. IV, 78. 850. 1241. 1258. 1460. 1474. 1753. ἡπειρον II, 380. 734. 974. IV, 636. 1365.
 Ἡπειτα II, 435. 899. 1169. III, 770. IV, 70. 1393.
 Ἡπεροπένειν III, 563.
 Ἡπεροπῆες III, 617.
 Ἡπιος IV, 715. ἡπίη III, 941.
 Ἡπύω. ἡπυε IV, 71. 230.
 Ἡρα IV, 407.
 Ἡρακλῆς I, 349. 426. 864. 993. 1040. 1163. II, 967. 1052. IV, 1459. Ἡρακλῆος I, 122. 197. 855. 1303. II, 793. 957. IV, 1469. Ἡρακλῆι I, 397. 997. 1253. II, 772. 913. IV, 539. 1400. Ἡρακλῆα I, 341. 531. 1242. 1291. 1316. II, 146. III, 1232. IV, 1477. Ἡρακλέην II, 767.
 Ἡρανον II, 513.
 Ἡρέμα III, 170. IV, 1314.
 Ἡρεμέω. ἡρεμίζοντες I, 1514. ἡρεμίζουσαι I, 1171.
 Ἡρη I, 997. II, 865. III, 8. 10. 19. 23. 32. 55. 83. 91. 106. 210. 214. 250. 1134. IV, 96. 510. 577. 640. 1137. 1152. 1185. 1199.
 Ἡρης I, 14. 187. 859. II, 214. III, 818. 931. IV, 21. 241. 646. 774. 846. Ἡρη IV, 858. Ἡρην III, 77. IV, 781.
 Ἡρι I, 601. 929. II, 498. 812. 1228. III, 41. 737. 1042. IV, 1625.
 Ἡριγενής II, 450. III, 824. 1224. IV, 980.
 Ἡριδανός. Ἡριδανοῖο IV, 506. 596. 623. Ἡριδανόν IV, 610. 628.
 Ἡρίον I, 1165.
 Ἡρώϊς. ἡρώϊσι I, 1048.
 Ἡρώς I, 781. 948. 1240. II, 410. 967. 1042. III, 509. IV, 471. 477. 550. 750. 784. 1162. 1528. 1564. ἡρώ II, 766. ἡρώες I, 1000. 1012. 1329. II, 97. 144. 270. 429. 668. 852. III, 167. 920. 993. 1194. 1255. 1293. IV, 69. 77. 251. 254. 485. 515. 522. 998. 1619. 1690. 1725. ἡρώων I, 21. 124. 196. 243. 397. 970. II, 241. 592. 1090. 1274. III, 348. 465. 638. 994. 1166. 1233. IV, 733. 831. 1127. 1192. 1307. 1728. ἡρώεσσι I, 100. IV, 1099. 1226. ἡρώας II, 552. 1023. 1054. IV, 595. 682. 1182.
 Ἡρώσσαι IV, 1309. 1323. 1358.
 Ἡτοι I, 72. 427. 980. 1215. II, 132. 147. III, 59. 171. 239. 523. 652. 854. 1147. 1203. 1221. IV, 6. 331. 508. 688. 1645.
 Ἡτορ IV, 169. 1066.
 Ἡύκομος. ἡύκομον IV, 568.
 Ἡύτε I, 269. 1243. II, 45. 88. 197. 267. 592. 933. III, 446. 460. 1042. 1197. 1323. 1375. 1392. IV, 12. 485. 674. 877. 1349. 1738. c. conj. I, 1049.
 Ἡφαιστος III, 223. 229. IV, 958.
 Ἡφαίστου IV, 929. Ἡφαίστοιο I, 203. 851. III, 40. 156. IV, 761. Ἡφαιστον IV, 775. 818.
 Ἡχῆεις III, 750. ἡχῆεντος I, 1308. II, 741. ἡχῆεντα I, 1236. ἡχῆεν IV, 910.
 Ἡῶθεν I, 594. 1053. II, 727. IV, 497. 857. 1224.
 Ἡῶς I, 1274. II, 688. ἡῶι II, 899. ἡῶισι III, 1021.
 Ἡῶς I, 519. 1280. 1363. II, 1007. 1285. III, 729. 1224. IV, 183. 885. 981. 1170. 1713. ἡῶς I, 1360. III, 1341. IV, 670. ἡῶ I, 651. 985. III, 1172. IV, 244.

APOLLON. RHOD. II.

Q

ἡῶ **I**, 1151. **III**, 820. 828. **IV**, 1622. 1690.

Θ.

Θαάσσω. θαάσσει **III**, 659. θαάσειν **IV**, 1274. θαάσων **I**, 1026.
 Θαλαμήϊος. θαλαμήϊον **IV**, 1130.
 Θάλαμος. θαλάμον **II**, 249. 671. θαλάμοιο **III**, 39. 634. 648. 740. 839. **IV**, 168. θαλάμῳ **IV**, 28. θαλάμον **I**, 978. **III**, 9. 249. 450. 671. **IV**, 867. θαλάμοι **III**, 236. **IV**, 665. θαλάμοισιν **III**, 656. 799. 1128. θαλάμους **I**, 1031.
 Θάλασσα **I**, 365. 496. 1098. θαλάσσης **I**, 114. 553. **II**, 70. 608. **IV**, 383. 670. 1379. θαλάσση **II**, 398. **IV**, 1617. 1700. θάλασσαν **IV**, 1625.
 Θαλέθω. θαλέθει **II**, 843.
 Θαλερός. θαλερῇ **III**, 114. θαλερόν **III**, 1127. θαλεροῖσι **IV**, 1072.
 Θαλλός. θαλλῶ **IV**, 156.
 Θάλλω. θάλλεν **III**, 122.
 Θάλπω. θάλπει **IV**, 1542.
 Θαμὰ **I**, 631. **II**, 321. **III**, 929. 954. **IV**, 51. 59. 901. 1242.
 Θαμβέω. ἐθάμβεον **I**, 550. **III**, 924. **IV**, 1363. θάμβεν **IV**, 74. ἐθάμβησαν **I**, 322. θάμβησαν **II**, 922. **IV**, 184. θαμβήσασα **III**, 670.
 Θάμβος **I**, 220. 1307. **II**, 681. **IV**, 682. 1430. 1673.
 Θαμειός. θαμειὰ **IV**, 524. θαμειὰς **IV**, 1728.
 Θαμίζω. θάμιζεν **III**, 250. θάμιζον **II**, 451.
 Θαμινός. θαμινόν **III**, 1266.
 Θάμνος. θάμνοις **I**, 1027.
 Θάνατος **III**, 514. θανάτοιο **II**, 1113. **IV**, 1504. 1648. θανάτῳ **IV**, 1296. θάνατον **II**, 446. **III**, 1130. **IV**, 487.
 Θαρσαλέος. θαρσαλή **IV**, 836. θαρσαλέον **I**, 477. θαρσαλέοις **II**, 639.
 Θαρσαλέως **I**, 707. 781. **II**, 336. 877. 1218. **III**, 425. 505. 1370. **IV**, 1523.
 Θαρσέω. θάρσει **I**, 300. **II**, 421.
 Θάρσος **I**, 820. **II**, 641. 866. θάρσει **IV**, 274.

Θαρσύνω. θαρσύνει **I**, 480. θάρσυνεν **IV**, 94. 108. θαρσύνεσκον **IV**, 1054. θαρσύνεσκον **II**, 712. θάρσυνον **III**, 1348. θαρσύνων **I**, 266.

Θαῦμα **I**, 943.

Θαυμάζω. θαύμασε **III**, 1314.

Θεὰ **I**, 289. 996. 1324. **II**, 423. 1236. **III**, 40. 79. 467. 529. 1183. **IV**, 1. 22. 55. 294. 648. 917. θεᾶς **I**, 226. 721. 763. 802. 1150. **II**, 423. **III**, 147. 940. **IV**, 436. 643. θεῆς **III**, 252. **IV**, 241. θεᾶ **IV**, 251. θεῇ **III**, 549. θεᾶν **III**, 1037. **IV**, 781. θεὰ **I**, 1068. **II**, 511. **III**, 100. **IV**, 425. 551. 1322. 1333. 1417. θεάων **III**, 54. **IV**, 1347. 1420. 1434. θεῇσιν **IV**, 1412.

Θεήλατος. θεήλατον **II**, 487. **III**, 939.

Θείνω. θείνωσι **II**, 81. θεινόμενος **I**, 64.

Θειοδάμας **I**, 1216. Θειοδάμαντος **I**, 1213. 1355.

Θεῖος **I**, 970. θείου **II**, 1186. θείοιο **I**, 133. 158. θεῖον **I**, 526. **II**, 613. 1091. θείῃ **I**, 259. **III**, 692. θείης **IV**, 91. 1087. θεῖην **III**, 731. **IV**, 1577. θεῖα **IV**, 1410.

Θέλγω. θέλγεις **III**, 4. θέλγει **I**, 777. θέλγε **IV**, 667. 1665. θέλξον **III**, 143. θελγέμεν **IV**, 436. θέλξαι **I**, 27. **III**, 28. 86. **IV**, 147. θέλγουςαι **IV**, 894. θέλγεται **II**, 772. θελγόμενος **IV**, 150. θελγομένως **I**, 31.

Θελήμων. θελήμονα **II**, 557. θελήμονες **IV**, 1657.

Θελκτήριος. θελκτήριον **III**, 33. θελκτήρια **III**, 738. 766. 820. **IV**, 442. 1079.

Θελκτός. θελκτὺν **I**, 515.

Θέλω. θέλον **II**, 960.

Θέμεθλα **IV**, 118.

Θέμις **I**, 517. 692. 822. 921. 960. 1035. 1061. **II**, 288. 311. 614. 709. 800. 840. 1019. 1174. **III**, 205. 981. 991. **IV**, 373. 387. 479. 800. 1129. 1511. θέμιν **III**, 193. **IV**, 700. θέμιστας **I**, 917. **II**, 17. 987. **IV**, 1179. 1207.

Θεμισκύρειον **II**, 371.

Θεμισκύρειαι **II**, 995.

Θεμιστεύω. θεμιστεύων **II**, 1028.

Θεμιστοῦχος. θεμιστοῦχων **IV**, 347.

Θεόθεν II, 261. III, 1005. IV, 413.
 Θεοπροπέω. Θεοπροπέων II, 922. III, 544.
 Θεοπροπία. Θεοπροπίης I, 448. IV, 1357. Θεοπροπίαις I, 958. Θεοπροπίησιν I, 301. 487. II, 213. IV, 1756. Θεοπροπίας I, 66. 144. 209. 1106. II, 512. 769. IV, 1747.
 Θεός I, 470. 820. 871. 1088. II, 146. 438. 446. 508. 616. III, 323. 691. 776. 1213. Θεοῦ II, 895. 1269. IV, 798. 1445. 1492. Θεοῖο II, 682. Θεῶ II, 1243. Θεὸν I, 1102. II, 756. III, 1124. Θεοὶ I, 298. 888. 898. 903. 1293. III, 540. IV, 1750. Θεῶν I, 440. II, 217. 234. 316. 797. 1110. III, 9. 402. 545. 716. IV, 146. 182. 558. 1043. 1468. Θεοῖς I, 14. 507. II, 253. 312. 1273. IV, 589. Θεοῖσιν II, 291. 809. III, 381. 1045. Θεοῦς I, 478. II, 246. IV, 88. 807. 817.
 Θεουδεΐα. Θεουδεΐη III, 586.
 Θεουδής. Θεουδέος II, 849. IV, 1123. Θεουδέες II, 1180.
 Θεράπνη. Θεράπναι I, 786.
 Θεραπναῖος. Θεραπναῖον II, 163.
 Θεράπων II, 51.
 Θερμός. Θερμὸν II, 1213. III, 963. Θερμῆν IV, 929.
 Θέρμω. Θέρμετο II, 226.
 Θερμώδων. Θερμώδοντος II, 370. 805. 970.
 Θέρος IV, 1033.
 Θέρω. Θέρον IV, 1312.
 Θέσκελος. Θέσκελα II, 229. IV, 657.
 Θέσμιος. Θέσμιον II, 12. Θέσμια II, 1018.
 Θεσμός. Θεσμοῖο III, 209. Θεσμὸν II, 5. Θεσμοῖς II, 23. 150. Θεσμοῦς II, 148.
 Θεσπέσιος. Θεσπέσιον III, 443. 1062. IV, 207. Θεσπεσίην III, 392. Θεσπέσια III, 837. Θεσπεσίοις I, 977.
 Θεσπιεῖς. Θεσπιέων I, 106.
 Θεσπίζω. Θεσπίζων I, 491. Θεσπίζουσα I, 1085.
 Θέσσεσθαι. Θεσσάμενοι I, 824.
 Θεστιάδης I, 201.
 Θέσφατον II, 196. 234. Θέσφατα II, 186. 315. 341.
 Θέτις IV, 780. 833. 845. 932. 938.

Θέτιδος IV, 881. Θέτιν IV, 759. 773. Θέτι IV, 783.
 Θευμορίη III, 676. Θευμορίη III, 974.
 Θέω. Θέει III, 345. IV, 1017. Θέεν I, 239. 1264. IV, 43. Θείωσι II, 280. Ξθεεν I, 1015. Θέεσκεν I, 182. Θέεσκον IV, 1624. Θέον I, 568. II, 274. IV, 964. 1225. 1451. Ξθεον IV, 562. Θέειν IV, 1368. Θέουσαν I, 954. II, 1035. IV, 953. Θέοντες I, 600. II, 940. Θεόντων IV, 581. Θέοντας IV, 1694.
 Θήβη I, 736. Θήβης IV, 260. Θήβη III, 1178. Θήβας II, 906.
 Θήγω. Θήγει III, 1352.
 Θηέομαι. Θηεῖτο III, 445. IV, 958. Θηήσαντο I, 776. 986. Θηήσαιο I, 767. Θηεύμενος I, 436. Θηεύμενοι II, 808. IV, 300.
 Θηλέω. Ξθηλέον III, 221.
 Θήλυς. Θήλυν III, 1032. 1193.
 Θηλύτερος. Θηλυτέραις IV, 269. Θηλυτέρησιν IV, 1345. Θηλυτέρας III, 209.
 Θήν I, 1339. II, 915. IV, 389.
 Θήπω. τεθηπότες III, 215.
 Θήρ I, 1243. Θηρὸς II, 45. IV, 164. Θήρα I, 991. IV, 444. Θήρες I, 1144. 1260. III, 883. IV, 672. Θηρῶν IV, 112. Θήρεσιν I, 1251. IV, 672. Θήρας IV, 317.
 Θήρας nom. propr. IV, 1762.
 Θήρειος. Θηρείην IV, 113.
 Θηρευτής. Θηρευτήσιν III, 1352.
 Θήρη. Θήρης III, 69.
 Θήρης nom. pr. IV, 1763. cf. Θήρας.
 Θηροτρόφος. Θηροτρόφω IV, 1561.
 Θησεὺς IV, 433. Θησῆϊ III, 1100.
 Θησῆα III, 997. Θησέα I, 101.
 Θήσσαι I, 193.
 Θιγγάνω. Θίγεν I, 842. IV, 931. 1013.
 Θῖν. Θῖνα I, 967. Θῖνας IV, 1384.
 Θνήσκω. Θάνε II, 851. 914. 1151. τεθναίην III, 789. Θανέειν I, 443. II, 854. III, 429. 768. Θανέσθαι II, 626. Θνήσκων II, 1096. III, 264. Θανῶν II, 448. Θανούσα III, 703. Θανόντος I, 1350. II, 783. IV, 477. Θανόντι II, 260. Θανόντες IV, 402. τεθνεώτα III, 461. τεθνεώτων III, 748.

- Θνητός. Θνητοῖσι I, 298. 1036.
 Θνητῶσιν IV, 795.
 Θεαντιάς I, 637. 712.
 Θόας I, 798. IV, 1666. Θόαντος
I, 621. 718. 829. Θόαντι I, 625.
 IV, 426.
 Θεός. Θεὸς I, 1203. Θεῶς II, 1045.
 III, 869. 1152. IV, 857. Θεῶ
 962. III, 1318. Θεῶν I, 111.
 II, 71. 533. 895. III, 393. 1303.
 IV, 101. Θεῶ II, 106. 831.
 Θεόν I, 641. 743. IV, 201. 1604.
 Θεοὶ III, 1373. Θεῶν III, 1281.
 1321. IV, 86. Θεοῖς I, 483. II,
 79. 1112. IV, 77. 733. 1683.
 Θεοὺς I, 183. Θεῶσι II, 300.
 Θεῶ I, 1270. IV, 779.
 Θεῶρος. Θεῶρον I, 466.
 Θεῶς I, 432. III, 516. IV, 878.
 Θεώτερον III, 1406. IV, 314.
 Θερασὺς II, 118. III, 653. Θερασὺν
I, 341. 1046. 1316. Θερασέες III,
 687. Θερασέεσσι I, 100.
 Θερεπτήρια I, 283.
 Θερητικός I, 214. IV, 905. Θερη-
 κίου II, 427. IV, 1484. Θερη-
 κίοιο I, 1300. Θερητικόν I, 1110.
 Θερηκίη I, 602. Θερηκίης I, 29.
 795. 799. 826. 1113. Θερηκίην
I, 614. Θερηκίοις I, 954.
 Θερηξ I, 678. Θερηξί I, 24. Θερή-
 ικες I, 632. Θερηκων IV, 288.
 Θερηκῶν I, 821. 923. Θερηξί IV,
 320. Θερηκεσιν II, 238. Θερή-
 κας I, 637.
 Θρήκη. Θρήκης I, 213.
 Θριγκός III, 217.
 Θρινακίη. Θρινακίης IV, 965. 994.
 Θρόνος. Θρόνον III, 48. 439. 455.
 Θρόνον III, 44. Θρόνοις IV, 697.
 719.
 Θρόος III, 748. IV, 1173. Θρόου
I, 697.
 Θρώσκω. Θόρε I, 1296. II, 113.
 IV, 1310. Θόρον IV, 81. Θο-
 ροῦσα IV, 770. Θορόντες IV,
 487.
 Θρωσμός. Θρωσμοῦ III, 199. Θρω-
 σμοῦς II, 824.
 Θυάδες Θυάσιν I, 636.
 Θυγάτηρ. Θυγατρός I, 813. III,
 302. IV, 1094. Θυγατρί IV,
 1297. Θυγατέρα II, 947. IV,
 897. 1493. Θύγατρα IV, 591.
 Θύγατερ III, 11. Θύγατρες II,
 711. III, 247. IV, 1149. 1323.
 1358. 1599. Θυγατρῶν I, 230.
 III, 602. IV, 971. Θυγατέρων
 IV, 10.
 Θύελλα IV, 1232. Θύελλαι I, 1016.
 IV, 787. 834. Θυέλλαις IV, 1567.
 Θυέλλας I, 107. IV, 586.
 Θυηλή. Θυηλήν I, 420. IV, 247.
 Θυηλαῖς I, 361. 1140. IV, 1729.
 Θυηλάς II, 156. 527. 1194. III,
 191.
 Θυηπολίη. Θυηπολῆς I, 967. 1124.
 Θυηπολίην IV, 702. Θυηπολίη-
 σιν IV, 995.
 Θυιάς. Θυιάσιν I, 636.
 Θυμαίνω. Θυμαίνεσκον III, 1326.
 Θυμαλγής. Θυμαλγέα III, 337.
 Θυμηδής. Θυμηδέος I, 836. IV,
 806. Θυμηδέα IV, 381. Θυμη-
 δές I, 249. 663. IV, 1600. Θυ-
 μηδεῖς III, 812.
 Θυμῆρες I, 705. 714.
 Θυμοβόρος. Θυμοβόρους IV, 1666.
 Θυμός I, 44. II, 50. 97. 561. 878.
 III, 383. 396. 511. 515. 520.
 688. 724. 948. 1009. 1084. 1131.
 1141. IV, 23. 53. 249. 1061.
 1126. 1592. Θυμοῦ I, 979. II,
 253. III, 790. Θυμῶ I, 817. II,
 1219. III, 451. 551. 700. 787.
 IV, 1047. 1088. 1111. 1748.
 Θυμὸν I, 299. 765. 901. 1233.
 1256. 1289. II, 306. 761. 772.
 863. III, 21. 98. 234. 290. 301.
 612. 634. 695. 866. 897. 1350.
 IV, 8. 233. 472. 914. 1292. 1628.
 Θυμοφθόρος. Θυμοφθόρον I, 803.
 Θυμοφθόρα III, 807.
 Θυνητῆς. Θυνητῆδος II, 350. 548.
 Θυνιάς. Θυνιάδος II, 485. 673.
 Θυνίς. Θυνίδι II, 460.
 Θυνοὶ II, 529.
 Θύνω. Θύνον III, 1155. Θύνει
 II, 327.
 Θύος. Θύη IV, 1217. Θυέων I,
 437. II, 717. III, 65. IV, 1188.
 Θυέεσσι I, 353. 860. III, 846.
 IV, 246.
 Θύρα. Θυράων II, 44. III, 822.
 Θυρέων IV, 41. Θύρας III, 645.
 Θύραζε II, 193. 488. 1021. III,
 268. 455. 869. IV, 751.
 Θύσανον. Θυσάνων IV, 1146.
 Θύω. Θύεν III, 685. Ξθύεν III, 755.
 Θυώδης. Θυώδεος I, 307. III, 839.
 1013. Θυώδει III, 224. 867.
 Θῶκος. Θῶκον I, 667. III, 111.
 Θῶρηξ. Θῶρηκα III, 1226.
 Θωρήσσω. Θωρήξεσθαι IV, 1000.

I.

- Ἰαίνω. *ιαίνων* II, 306. *ιαίνεται* II, 739. *ιαίνετο* II, 162. III, 1019. *ιαίνοντο* IV, 1096. *ιάνθη* II, 639. IV, 24. 1591. *ιαινομένη* III, 1021. *ιαινομένην* III, 726. *ιαινομένους* IV, 1168. *ιανθείς* IV, 914. 1457. 1756.
- Ἰάλλω. *ιάλλεν* I, 194. II, 183. IV, 846.
- Ἰάονες I, 959. 1076.
- Ἰαωλκός III, 1091. Ἰαωλκόν III, 1114.
- Ἰαπετιονίδης III, 1087.
- Ἰάπετος. Ἰαπετοῖο III, 866.
- Ἰάπτω. *ιάψει* II, 875.
- Ἰαύω. *ιαυον* IV, 137. *ιαύειν* IV, 795.
- Ἰάχω. *ιαχεν* I, 525. 1314. III, 1371. IV, 130. 581. *ιαχον* II, 573. III, 1370. *ιάχησεν* IV, 592. 640. *ιάχησαν* II, 96. IV, 206. *ιάχοντος* I, 1240. 1260.
- Ἰδαῖος. Ἰδαίω III, 134. Ἰδαίης I, 1128. Ἰδαίην I, 930. Ἰδαῖοι I, 1129. Ἰδαίοισιν II, 1236.
- Ἰδας I, 151. 462. 485. 1044. II, 830. III, 516. 556. 1170. 1252.
- Ἰδεω I, 470.
- Ἰδμων I, 139. 436. 475. Ἰδμονος I, 449. II, 850. Ἰδμονα II, 816.
- Ἰδρεία. *ιδρεῖη* II, 72.
- Ἰδρις. *ιδριν* II, 871.
- Ἰδρύω. *ιδρυον* IV, 1550. *ιδρυσαν* I, 1121. *ιδρύσας* IV, 1346. *ιδρύνθησαν* IV, 723. *ιδρυνθεῖεν* IV, 532. *ιδρύσαντο* I, 959. IV, 1691.
- Ἰδρῶς I, 1261. II, 663. *ιδρῶ* II, 87. IV, 656.
- Ἰδρώω. *ιδρώοντα* IV, 1284.
- Ἰερεύς. *ιερεῖς* II, 526. IV, 259.
- Ἰερεύω. *ιερευσόμενοι* II, 1170.
- Ἰερόν I, 960. 1092. II, 653. 807. IV, 1218. *ιερά* II, 486. 523. 532. 1175. IV, 651. *ιεροῖσιν* I, 1133. II, 158.
- Ἰερός II, 1173. *ιερή* I, 1019. IV, 991. 1268. 1758. *ιερῆς* I, 1109. III, 533. IV, 458. *ιερήν* II, 687. III, 1135. IV, 505. *ιερῶ* II, 699. IV, 1139. *ιερόν* I, 1119. 1282. II, 182. 515. 1016. III, 915. IV, 100. 123. 134. 262. 331. 423. 614. 1019. 1153. 1396. 1414. 1417. 1428. *ιεροὶ* III, 165. *ιερά* I, 433. II, 1268.
- Ἰζάνω. *ιζανεν* III, 50. *ιζανον* I, 532. IV, 694.
- Ἰζώ. *ιζε* I, 1088. III, 1159. IV, 173. 720. *ιζον* I, 653. II, 36.
- Ἰήϊος. Ἰήϊε II, 712.
- Ἰήλεμος. Ἰήλεμον IV, 1304.
- Ἰημι. *ιησιν* I, 1269. II, 356. 973. III, 141. IV, 290. *ιει* IV, 634. *ιεσαν* IV, 729. 903. 911. *ιηκε* I, 622. II, 466. 915. 1036. 1043. III, 284. 587. 959. IV, 79. 874. 1602. 1757. *ιηκεν* II, 274. *ιετο* I, 174. 1218. III, 808. IV, 391. 725. *ιεντ'* (*ιεντο*) IV, 1005. *ιεις* III, 1210. IV, 634. *ιείσα* IV, 731. *ιέμενος* III, 333. *ιεμέ-νου* II, 73. *ιεμένοιο* III, 371. IV, 793. *ιέμενον* II, 953. *ιεμένη* I, 314. III, 890. *ιεμένην* IV, 1148. *ιέμενοι* I, 738. 923. III, 1389. *ιεμένοισι* II, 248. 430.
- Ἰηπαιήων. Ἰηπαιήονα II, 702.
- Ἰησουνή I, 988. Ἰησουνῆς I, 960.
- Ἰησουνήν I, 1148.
- Ἰήσων I, 8. 349. 409. 534. II, 122. 211. 491. 871. 1158. 1281. III, 2. 66. 439. 556. 1147. 1194. 1246. 1363. IV, 79. 107. 165. 170. 393. 454. 489. 1083. 1331. 1701. Ἰήσωνι I, 206. III, 28. 143. IV, 1122. Ἰήσωνα I, 232. 1330. III, 357. 474. 922. IV, 63. 352. 1152.
- Ἰθύνω IV, 1107. *ιθυνε* I, 753. *ιθύνειν* II, 863. 897. *ιθύνοντας* I, 323. *ιθύνοντο* I, 168. *ιθύ-νεσθε* IV, 1580.
- Ἰθυνητήρ IV, 1260. *ιθυνητῆρι* IV, 209.
- Ἰθύς I, 1032. II, 100. 254. III, 283. IV, 693. 1583. *ιθείης* IV, 1202. *ιθειῖαν* IV, 1100. *ιθείας* II, 1027. IV, 1179.
- Ἰθύω. *ιθύσειεν* II, 950. III, 629. 652. *ιθύσαι* III, 1060.
- Ἰκάνω III, 987. IV, 1775. *ικάνει* I, 1258. III, 721. 1402. *ικάνο-μεν* II, 1277. III, 84. 387. 980. IV, 1566. *ικανεν* I, 40. 115. 179. 318. 785. II, 456. III, 350. *ικάνετον* II, 53. *ικάνειν* I, 639. IV, 347. *ικάνεται* IV, 85.
- Ἰκελος I, 781. IV, 1368. 1680. *ικέλη* II, 600. III, 664. IV, 877. 1737. *ικελον* III, 227. 855.

- IV, 185. ἔκελοι I, 1027. II, 668. IV, 999. 1393. ἔκελαι I, 636.
- Ἰκεσίη. ἰκεσίην IV, 1043. ἰκεσιάων IV, 709.
- Ἰκέσιος. ἰκεσίον II, 215. 1132. ἰκεσίοιο IV, 358. 700.
- Ἰκέτης III, 987. ἰκέται II, 1132. IV, 703. ἰκέτησι III, 987. IV, 694. ἰκέτας II, 1132.
- Ἰκέτις IV, 743.
- Ἰκμαίνω. ἰκμαίνοντο IV, 1066. ἰκμαίνοιτο III, 847.
- Ἰκμάς. ἰκμάδα III, 858. ἰκμάδας IV, 680.
- Ἰκμαῖος. Ἰκμαῖοιο II, 522.
- Ἰκριόφιν I, 566. IV, 80. 1663.
- Ἰκω. Ἰξεν III, 275. Ἰξον IV, 184. 661. 1396. Ἰκεο IV, 1706. Ἰκετο I, 12. 709. 1244. II, 1213. III, 675. 1356. IV, 48. 879. 968. 994. ἰκόμεσθα III, 311. 896. Ἰκοντο I, 185. 211. 608. 925. 1298. II, 549. 728. 1001. 1260. III, 213. 1125. IV, 123. 504. 564. 1234. 1516. Ἰξομαι IV, 378. Ἰξεαι III, 1073. Ἰκηαι III, 944. 1069. 1109. 1122. Ἰκηται I, 661. 874. II, 1201. III, 904. 911. 1135. IV, 243. 436. 811. ἰκώμεθα IV, 98. 1419. Ἰκησθε I, 684. II, 350. Ἰκωνται I, 969. IV, 769. 821. ἰκοίμην II, 442. III, 537. ἰκοιτο I, 1242. II, 453. 667. ἰκώμεθα II, 1066. ἰκοισθε III, 267. 900. Ἰκοιντο I, 823. II, 1174. ἰκέσθαι I, 892. 904. 1031. II, 891. 1092. 1141. 1167. III, 339. 775. 908. 1342. IV, 33. 415. 1236. 1570. 1678. 1768.
- Ἰλαδὸν IV, 240.
- Ἰλάομαι. ἰλάεσθαι II, 847. IV, 479. ἰλάσσηαι III, 1037. Cf. ἔλῃμι.
- Ἰλάσκομαι. ἰλάσκονται III, 1140. IV, 1730. ἰλάξονται II, 808. ἰλάξασθαι I, 1093.
- Ἰλήκω. ἰλήκοις II, 708.
- Ἰλημι. ἔληθι II, 693. ἔλαθι IV, 1014. 1600. ἔλατε IV, 984. 1333. 1411. 1773.
- Ἰλισσος. Ἰλίσσον I, 215.
- Ἰλλομαι. ἰλλόμενος II, 27. 1249. ἰλλόμενον I, 129. ἰλλομένοις I, 329.
- Ἰλλυρικός. Ἰλλυρικοῖο IV, 516.
- Ἰλυόεις. ἰλυόεντος II, 823.
- Ἰλύς. ἰλύος I, 10. IV, 676. ἰλύι II, 819.
- Ἰμάς. ἰμάντεσσιν IV, 890. ἰμάσι II, 67. ἰμάντας II, 52. 63.
- Ἰμάσθλη. ἰμάσθλην III, 871. 1153.
- Ἰμβράσιος. Ἰμβρασίης I, 187. Ἰμβρασίοισι II, 866.
- Ἰμβρος. Ἰμβρον I, 924.
- Ἰμείρω. ἰμείρουσα I, 779. ἰμερθεῖς III, 117. IV, 1738.
- Ἰμερόεις. ἰμερόεντα IV, 1197. ἰμερόεσσα IV, 40. ἰμερόεν III, 685. 1024.
- Ἰμερος III, 653. Ἰμερον I, 850. IV, 429.
- Ἰμερτός. ἰμερτή IV, 565. ἰμερτήσιν II, 954. ἰμερτοῖσιν II, 939.
- Ἰνα conjunctio, c. conj I, 100. 908. II, 56. 316. 1095. III, 608. IV, 60. c. opt. I, 369. 382. 797. 822. II, 190. 265. 558. III, 820. 826. IV, 364. 1291. 1469. c. opt. et conj. I, 659. Adverbium II, 735. 1240. III, 40. 680. 787. 981. 1092. 1290. IV, 115. 517. 574. 655. 1330. 1450. 1751.
- Ἰνδάλλομαι. ἰνδάλλεται II, 545. ἰνδάλλετο III, 453. ἰνδάλλοντο I, 1297. III, 812.
- Ἰνδοί. Ἰνδῶν II, 966.
- Ἰνίον III, 763.
- Ἰξίων. Ἰξίονα III, 62.
- Ἰξύς. ἰξύος IV, 1349. ἰξύας IV, 949. 1611.
- Ἰοβολέω. ἰοβολήσας IV, 1440.
- Ἰοδόκη II, 681. ἰοδόκης III, 279. ἰοδόκην III, 156.
- Ἰόνιος. Ἰονίοιο IV, 303. 982. Ἰονίην IV, 289. 632.
- Ἰὸς IV, 1531. Ἰὸν IV, 1508. III, 279. Ἰῶ II, 914. Ἰούς I, 1205. II, 1049. Ἰῶν I, 132.
- Ἰος. ἰῆς I, 192. ἰῆ I, 384.
- Ἰότης. ἰότητι I, 130. III, 545. 786. 1116. IV, 360. 1032.
- Ἰουλοι I, 972. Ἰούλους II, 43. 779. III, 519.
- Ἰππεύς. ἰπήεσαι III, 1274.
- Ἰπποδάμεια I, 754.
- Ἰππολύτη II, 788. 999. Ἰππολύτης II, 779.
- Ἰππος III, 1259. IV, 1365. 1377. Ἰππῶ II, 1237. 1240. Ἰππον IV, 1604. Ἰπποι I, 1158. Ἰππων I, 147. III, 1235. IV, 86. 224.

ἵπποις III, 233. 1193. 1243. IV, 220. ἵππους I, 755. II, 1178.
 ἵπποτάδης. ἵπποτάδην IV, 819.
 ἵπποτης. ἵπποτέω IV, 778.
 ἵππουρίς. ἵππουρίδος IV, 1712.
 ἱρά I, 418. ἱροῖς III, 1214.
 ἱρεύομαι. ἱρεύσαντο II, 302.
 ἱρίς II, 286. 298. 367. 432. IV, 753. 770. ἱρίν II, 963. ἱρί IV, 757.
 ἱρός. ἱρὸν I, 72. 74.
 ἱρός. ἱρόν IV, 1691. ἱρήν IV, 531.
 ἱς. ἱνας II, 826. III, 763.
 ἱσάζω. ἱσάζεμεν III, 1045.
 ἱσθμῖος. ἱσθμίον III, 1240.
 ἱσθμός I, 938. ἱσθμόν I, 947.
 ἱσχω. ἱσκειν I, 834. II, 240. 1196. III, 396. 439. 484. 555. 938. IV, 92. 410. 1586. ἱσκον IV, 1718.
 ἱσμηνός. ἱσμηνοῖο I, 537.
 ἱσόθεος IV, 1513.
 ἱσος I, 774. IV, 1449. ἱσον I, 972. II, 581. III, 345. 735. IV, 384. ἱσην III, 207. ἱσα II, 1255. IV, 1246.
 ἱσοῦμαι III, 1108.
 ἱσοφαρίζω. ἱσοφαρίζεις I, 482. ἱσοφαρίζοι II, 1206.
 ἱσσα IV, 565.
 ἱστημι. ἱστησιν III, 532. ἱστασαν IV, 1187. εἰστήκει IV, 1681. στη I, 320. 673. στησαν II, 265. ἱστασαν III, 238. ἱσταν II, 102. III, 40. 215. IV, 1314. 1350. στάν II, 683. στησαι II, 907. ἐστηώς II, 49. 193. ἐστηώτας III, 1384. ἐστηνῖα III, 878. IV, 163. 959. στάντε II, 86. ἱστατο II, 21. 491. III, 127. ἱσταντο I, 1223. ἐστήσαντο II, 701. 1172. ἱσταθεν IV, 1330. ἱστασο III, 1. στήσασθε II, 16. ἱστάμενος I, 1268. στησάμενοι I, 538. 927. 967.
 ἱστίον. ἱστία I, 926. II, 1108. 1229. 1262. IV, 1632.
 ἱστοβοεύς. ἱστοβοῆα III, 1318.
 ἱστοδόκη. ἱστοδόκης II, 1263.
 ἱστός. ἱστῶ I, 329. ἱστὸν I, 392. 563. 1201. II, 1262. IV, 1633.
 ἱστρος IV, 325. ἱστροῖο IV, 302. ἱστρω IV, 309. ἱστρον IV, 284.
 ἱστωρ IV, 248. ἱστορε I, 88.
 ἱσχανάω. ἱσχανόωντο II, 864.
 ἱσχάνω. ἱσχανε I, 902. III, 612. IV, 108.
 ἱσχω II, 225. IV, 1357. ἱσχει IV,

1655. ἱσχομεν II, 880. IV, 204. ἱσχε IV, 147. ἱσχειν IV, 1723. ἱσχέμεν II, 390. ἱσχοντα IV, 1536. ἱσχεται III, 344. ἱσχεο II, 22. IV, 395.
 ἱτέα. ἱτέης IV, 1428. ἱτέαι III, 201.
 ἱτυμονεύς. ἱτυμονῆα I, 1046. II, 105.
 ἱτωνίς. ἱτωνίδος I, 551.
 ἱφθῖμος I, 119. ἱφθίμον I, 225. ἱφθίμην IV, 897. ἱφθίμοι I, 484.
 ἱφιάς I, 312.
 ἱφικλος I, 45. 201. ἱφίκλοιο I, 121.
 ἱφινόη I, 703. 709. 788. ἱφινόην I, 702.
 ἱφίτος I, 86. 207. ἱφίτον II, 115.
 ἱχθύες I, 573. ἱχθύσι I, 1011.
 ἱχνεύω. ἱχνεύοντες II, 279.
 ἱχνία I, 575. 741. III, 447. 1289. IV, 1378. 1463.
 ἱχνος III, 1263. 1396. ἱχνεσι I, 184.
 ἱχώρ IV, 1679. ἱχώρα III, 853.
 ἱωγή. ἱωγήν IV, 1640.
 ἱωή I, 1136. III, 708. ἱωῆ IV, 1628. ἱωήν I, 1299.
 ἱωλκίς. ἱωλκίδα I, 572.
 ἱωλκός. ἱωλκοῦ I, 906. ἱωλκὸν III, 2. 89. 1109. 1135. IV, 1163.

K.

Κάγκανα I, 1182. III, 272.
 Καγχαλάω. καγχαλάασκε IV, 996. καγχαλῶν III, 286. καγχαλόωντι III, 124.
 Καδμεῖος. Καδμεῖοισιν III, 1095.
 Κάδμος III, 1179. 1186. Κάδμοιο IV, 517.
 Κάω. ἐκέκαστα I, 101. 153. II, 867. III, 586. κεκάσθαι III, 1007. κεκασμένου II, 816. κεκασμένα IV, 1585.
 Καθάπερ II, 173.
 Καθαρός. καθαρήσιν III, 1202.
 Καθάρσιος. καθάρσιον IV, 708.
 Καθέξομαι. καθέξω II, 202. III, 566.
 Καθίζω. κάθιζον III, 577. καθίσασατο II, 947. IV, 278. 1219.
 Καθύπερθεν I, 405. 924. 928. 1237. 1306. II, 159. III, 581. 1209. IV, 705. 1379.

- Καὶ passim. καὶ δὲ I, 185. 706. 715. 720. 849. 881. II, 8. 191. 425. 489. 813. 986. 1017. 1205. III, 18. 66. 392. 697. 900. 1051. 1059. 1256. IV, 720. 766. 998. καὶ δὴ I, 934. 1120. 1161. II, 144. 266. 759. 936. 1030. 1097. 1246. III, 95. 400. 646. IV, 247. 1423. 1588. 1675. καὶ δὴ τοι II, 841. καὶ μὲν IV, 979. καὶ μὴν I, 69. 146. 161. 199. III, 125. καὶ ὅα I, 655. 782. II, 640. 921. III, 119. 223. 448. 606. 1153. 1185. 1217. 1306. IV, 643. 918. 939. 1593. καὶ τε I, 1105. III, 389. 447. 717. III, 815. 1243.
- Καίνυμαι. ἐκαίνυντο I, 138.
- Καινεΐδης I, 58.
- Καινεύς. Καινεΐα I, 59.
- Καιρός. καιρὸν I, 382.
- Καίω. καῖον I, 435. II, 700. καῖεν IV, 713. καίειν II, 1275. κείαν I, 588.
- Κάκειθεν IV, 1731.
- Κάκεινος IV, 1441. κάκεινω I, 972. κάκεινους I, 83. κάκεινα I, 996.
- Κακόμαντις. κακόμαντι III, 936.
- Κακοῤῥέκτης. κακοῤῥέκτησιν III, 595.
- Κακός II, 895. κακῶ I, 1064. 1269. 1337. IV, 450. 1081. κακὸν I, 251. 253. 291. 809. II, 172. 222. 339. 1189. III, 64. 129. 527. 637. 784. 1135. 1162. IV, 242. 739. 744. 1081. 1669. κακὴ I, 661. κακῆς III, 430. κακῇ II, 66. 116. 233. 749. III, 470. 702. κακὴν I, 279. II, 22. 475. 623. 889. κακά I, 1176. III, 800. κακῶν I, 82. 255. III, 771. 997. IV, 229. κακοῖς I, 445. II, 222. κακάς IV, 414.
- Κακότης. κακότητος I, 296. III, 608. 1127. IV, 1259. κακότητι II, 410. 1131. 1140. III, 95. 423. 476. κακότητα I, 692. 796. II, 1161. III, 182. IV, 15.
- Κακοφραδής. κακοφραδὲς III, 936.
- Κακώτερος. κακωτέρῳ III, 421. κακώτερον III, 79. 910. 1082.
- Κάλαϊς I, 24. II, 282.
- Καλαμητόμος. καλαμητόμον IV, 987.
- Καλαύρεια. Καλαυρείαν III, 1243.
- Καλαύρωψ. καλαύρωπα II, 33. IV, 974.
- Καλέω. καλέουσιν I, 941. 1068. 1221. II, 361. 506. 671. 910. III, 559. 1090. 1341. IV, 175. 312. κάλει IV, 843. ἐκάλει III, 48. κάλεσκε IV, 1514. καλέεσκον III, 1099. κάλεσσα I, 666. IV, 807. ἐκάλεσαν I, 520. καλέων IV, 1703. καλέονσα IV, 146. καλέοντες II, 297. IV, 284. καλέειν I, 713. καλέεσθε IV, 1413. καλέονται IV, 115. 552. 860. καλέοντο IV, 1149. κεκλήαται I, 1128. καλεσσαμένη I, 848. IV, 1114. καλέεσθαι III, 845. IV, 798.
- Καλιά. καλιῇ I, 170. IV, 1095.
- Καλλίναος. καλλινάοιο I, 1228.
- Καλλιόπη I, 24.
- Κάλλιστος. καλλίστη IV, 1758. καλλίστην IV, 1763. κάλλισται II, 41.
- Καλλιχορος. καλλιχόροιο II, 904. καλλιχορον II, 909.
- Κάλλος. κάλλεος III, 117. κάλλι I, 1230. III, 444.
- Καλός I, 954. III, 958. 960. καλῶ IV, 53. καλὸν I, 778. II, 702. 713. 869. III, 725. 833. 992. IV, 170. 306. 313. καλὴ II, 919. καλῆς I, 789. καλὴν I, 325. IV, 892. καλαί IV, 1411. καλὰ I, 578. 879. II, 682. III, 898. 1105. IV, 45. 431. 1300. 1302.
- Κάλπις. κάλπιδι I, 1207. κάλπιν I, 1234. II, 659.
- Καλύβη. καλύβησι I, 775.
- Καλυδών. Καλυδῶνος I, 190.
- Καλύπτρη. καλύπτρης I, 760. καλύπτρην III, 445. 834. IV, 473.
- Καλύπτω. ἐκάλυπτεν III, 748. ἐκάλυψεν IV, 1362. ἐκάλυψαν II, 1072. IV, 1350. καλύψει II, 892. καλύψη I, 1292. καλύψας I, 218. καλύψαντες, I, 434. καλυψάμενος I, 264. καλυψάμενη IV, 466. καλυψάμενοι IV, 1294.
- Καλυψῶ IV, 573.
- Κάλωες II, 725. κάλωας I, 566. 1277.
- Καματηρόν II, 87.
- Κάματος. καμάτου III, 274. καμάτοιο I, 104. 1271. 1353. II, 430. IV, 37. 1584. καμάτῳ II, 47. 673. III, 289. κάματον II, 1008. III, 961. IV, 1. καμά-

- των II, 1007. IV, 364. 1320. 1776. καμάτοισιν II, 214. IV, 384. 993. 1276. 1374. 1433.
- Κάμμορος. κάμμορε IV, 1318.
- Κάμνω. ἔκαμεν IV, 1328. 1354. κάμε I, 111. III, 230. 340. κάμου IV, 424. κάμοι II, 471. κάμοιεν III, 81. κάμησιν I, 1247. καμέειν I, 19. καμόντα I, 1322. II, 484. καμόντες IV, 655. καμόντων II, 1275. κεκημότα III, 234. IV, 116. κεκημότας IV, 1459. κεκημῶτες III, 1341. κάμεσθε IV, 1321. ἐκάμοντο II, 718. καμέσθαι III, 580.
- Κάμπτω. ἔκαμψεν I, 1174. IV, 116.
- Κάμπυλα II, 592.
- Καναστραίη. Καναστραίην I, 599.
- Καναχέω. κανάχησεν IV, 907.
- Καναχηδὰ III, 71.
- Κάνθος I, 77. IV, 1467. Κάνθον IV, 1497. Κάνθε IV, 1485.
- Κανών. κανόνεσαι I, 724.
- Καπνιάω. καπνιόωσιν II, 131.
- Καπνός. καπνοῖο IV, 140. καπνῶ I, 858. II, 134. 1008. III, 1291. IV, 927.
- Κάπριος II, 820. καπρίου II, 830. κάπριον I, 126.
- Κάραμβις. κάραμβιν II, 361. 943. IV, 300.
- Κάρη I, 427. 739. 1312. III, 151. 705. IV, 164. 663. 1294. 1543.
- Κάρηαρ. καρήατος I, 1084. III, 1017. IV, 1314. καρήατι III, 834. καρήασιν II, 582. III, 1398.
- Κάρηνα I, 513. III, 161.
- Κάρος II, 203.
- Κάρπαθος IV, 1636.
- Καρπάλιμος. καρπαλίμοισι III, 280.
- Καρπαλίμως II, 547. 901. III, 450. 573. IV, 47. 457. 659.
- Καρπός. καρποῖο II, 1003. καρπὸν I, 882. 1142.
- Καρτερός. καρτερόν II, 784. καρτερὰ III, 1291.
- Κάρτος II, 77. κάρτει II, 334. 559. III, 507. 520. 850. 1262. IV, 273.
- Καρτύνω. καρτύναντες II, 332. ἔκαρτύναντο I, 510. II, 1087.
- Κάρφεα III, 291. 295.
- Κάρφω. κάρφεται IV, 1094.
- Καρχαλέος IV, 1442. καρχαλείοι III, 1058.
- Κασιγνήτη I, 326. 817. II, 238. III, 535. κασιγνήτης. II, 969. III, 693. IV, 460. 734. κασιγνήτην I, 46. III, 249. 310. 668. 774. IV, 684. κασιγνήτησι IV, 824. κασιγνήτας IV, 780. 839.
- Κασίγνητος IV, 407. κασιγνήτοιο II, 780. IV, 376. 476. κασίγνητοι II, 1162. III, 1126. κασιγνήτων III, 317. 914. κασιγνήτοισιν I, 167. 817. IV, 72. κασιγνήτους III, 825.
- Κάσπιος. Κασπίη III, 859.
- Κάστωρ II, 62. 102. Κάστορα I, 147. IV, 589.
- Κατὰ c. gen. I, 155. 1261. II, 427. III, 70. 1022. 1265. IV, 158. 315. 444. 510. 640. 656. 842. 913. 1328. 1525. 1596. 1602. 1706. c. acc. I, 2. 8. 247. 299. 333. 371. 372. 382. 429. 575. 621. 660. 839. II, 111. 497. 754. 772. 822. 992. 997. 1035. 1159. III, 113. 163. 176. 189. 324. 411. 534. 639. 684. 754. 778. 810. 874. 927. 1054. 1218. 1238. 1241. 1333. 1354. IV, 360. 363. 414. 473. 889. 966. 970. 1002. 1063. 1218. 1321. 1647. 1771.
- Καταβάλλω. κάββαλε II, 34. III, 1308. IV, 188. καδδὲ — βάλε III, 154.
- Καταβλώσκω. καταβλώσκοντι IV, 227. καταβλώσκοντας I, 322.
- Καταβρώσκω. καταβρώξασαι II, 271.
- Κατάγω. κατάγει II, 754. κατήγαγε I, 31.
- Καταδαρθάνω. κατέδαρθεν II, 1229.
- Καταέννυμι. καταειμένος I, 939. καταειμέναι III, 830.
- Καταθνήσκω. κάτθανε II, 834. III, 796.
- Κатаιβάτις II, 353. III, 160. 690.
- Καταίγδην I, 64.
- Καταῖξ I, 1203. καταῖκες III, 1376.
- Καταῖσσω. καταῖσσουσαι II, 224.
- Κατακλάω. κατὰ — ἔκλασεν IV, 1078.
- Κατακλίνω. κατακέκλιται II, 734.
- Κατακλύζω. κατὰ — ἔκλυσεν IV, 1283.
- Κατακνώσσω. κατακνώσσουσα III, 690.

- Κατακτεατίζω.** κατακτεατίσθη III, 136.
Κατακτείνω. κατέκτα I, 1043.
Καταλαμβάνω. κατέλλαβε II, 1087.
Καταλέγω. κατέλεξε IV, 730. 800. κατάλεξον II, 1137. καταλέξαι I, 984.
Καταλείπω. κάλλιπεν I, 11. 105. IV, 5. 29. 434. κάλλιπον I, 559. II, 766. 994. III, 1233. κατὰ — λιπόντες I, 1144.
Καταλωφείω. κατελώφεεν III, 616.
Κατανάσσομαι. κατενάσσατο II, 520. 906. κατένασθεν I, 91.
Κατανίσσομαι. κατανίσσεται II, 976.
Κατάντης. κατάντη I, 376.
Καταντικρὺ II, 624.
Καταπέφνω. κατέπεφνε II, 112. IV, 1488.
Κατάπιπτο. κάππεσε IV, 1688.
Καταπράυνω. κατεπρήυεν I, 265.
Καταπρολείπω. καταπρολιπών III, 1164.
Καταπροχέω. καταπροχέουσα III, 1118.
Καταρρέω. κατὰ δ' ῥρέεν IV, 1703.
Καταρρέξω. καταρρέξασα IV, 687.
Καταρρίγνω. κατερρίγησεν III, 1132.
Καταρτύνω. κατήρτυον I, 932.
Κατασπέρχω. κατασπέρχοντος II, 930.
Καταστάζω. καταστάξαντος III, 851.
Καταστεφής. καταστεφές III, 220.
Κατατίθημι. κάτθετο III, 867.
Καταυγάζομαι. καταυγάσαντο IV, 1248.
Καταντόθι I, 1346. II, 16. 776. IV, 1298. 537. 916. 1409.
Καταφαίνομαι. κατεφαίνετο IV, 1231.
Καταφέρω. κατένεικεν II, 576.
Καταφθίω. καταφθίσθαι III, 767. καταφθιμένοις I, 718. III, 783. 1273.
Καταφλέγω. καταφλέξαι IV, 392.
Καταχέω. κατὰ — ἔχευα IV, 367. κατὰ — χεῦεν IV, 33. κατεχεύατο IV, 25.
Καταχείριον I, 1189.
Καταχθόνιος. καταχθονίης IV, 1413.
Καταψήχω. καταψήχων III, 1102.
Κατείβω. κατείβετο III, 290. 1131.
Κατειλύω. κατειλύσαντες III, 206.
Κάτειμι. κατήϊσαν II, 814.
Κατεναντία II, 1115.
Κατεναντίον II, 350.
Κατερείπω. κατήριπεν IV, 1686.
Κατερέφω. κατερέψεται II, 1074.
Κατερητύω. κατερήτυεν I, 494.
Κατερύκω. κατέρυκεν II, 237. III, 682. IV, 1008.
Κατερύω. κάδδ' — ἐρυσσάμενοι II, 931.
Κατέρχομαι. κατήλυθον I, 1274. IV, 329. 1684. κατερχομένοις IV, 502. κατερχομένους IV, 1640.
Κατευκηλέω. κατευκηλήσεν IV, 1059.
Κατευνάζω. κατὰ δ' εὔνασε I, 1155.
Κατεφάλλομαι. κατεπάλμενον II, 583.
Κατέχω. κατὰ — ἔχει II, 740. καείχετο IV, 1249. κατασχομένη III, 128.
Κατηλυσίη. κατηλυσίη IV, 886.
Κατημύω. κατημύουσιν III, 1400. κατήμυσαν II, 862.
Κατήορον II, 1040.
Κατηρεφές II, 593.
Κατηφείη III, 1402. IV, 594. κατηφείην IV, 205.
Κατηφέω. κατηφήσας II, 443. κατηφήσαντες II, 838.
Κατηφής. κατηφές I, 267. III, 504. IV, 1344.
Κατηφιάω. κατηφιόων III, 123. κατηφιόωντι I, 461.
Κατίσχω. κατίσχει II, 232. III, 57.
Κατολισθαίνω. κατόλισθε I, 390.
Κατομματόν IV, 145.
Κατόπισθε II, 273.
Κατουλάς. κατουλάδα IV, 1695.
Κατόψιοι II, 543.
Κατωμαδόν II, 679.
Κανκάσιος. Κανκασίη III, 242. Κανκασίην IV, 135. Κανκασίαν II, 1247. Κανκασίοισιν III, 852.
Κανκάσος. Κανκάσου II, 1210. III, 1224. Κανκάσον II, 1267.
Κανλιακός. Κανλιακοῖο IV, 324.
Κανλός. κανλοῖσι III, 856.
Κάφανρος IV, 1490. Κάφανρον IV, 1496.
Καχλάζω. καχλάζων II, 1266. καχλάζοντος II, 170.
Κε c. ind. praet. I, 103. 204. 492. 1157. 1298. II, 145. 275. 284. 864. 985. III, 1015. 1232. 1234. 1366. IV, 20. 338. 443. 636. 639. 927. 1049. 1267. 1305. 1651. c. ind. fut. I, 416. 663. II, 18. III, 793. 1026. c. opt. I, 244. 297. 339. 357. 603. 701. 725. 765. 886. 897. 1220. II, 57. 171. 225. 230.

415. 539. 809. 974. 1145. 1156. 1205. III, [12](#). [35](#). [74](#). [81](#). [91](#). [132](#). [144](#). [188](#). [265](#). 359. 420. 437. 494. 544. 779. 842. 849. 900. 934. 996. 1044. 1265. IV, [238](#). 381. 401. 429. 501. 824. 997. 1098. 1103. 1256. 1329. 1388. 1768. ὅς κεν etc. c. ind. fut. [I](#), 417. 424. III, 506. c. conj. II, [13](#). [55](#). III, [131](#). c. opt. [I](#), [159](#). II, 950. ὥς κεν vid. Ὡς.
- Κεάζω. κεάσσαι IV, 392. κεάσας, III, 378. κεάσθη II, [104](#). IV, 1267.
- Κεαρ [I](#), [274](#). II, [231](#). III, [56](#). 551. 641. 760. 954.
- Κεδάζω. κέδασσεν II, 1189. κέδασσαν II, 1126. III, 1360. κεδάσσαι II, [50](#). κεδόωνται IV, 500. κέδασθεν II, [135](#). κεδάστο II, 1112. κεδασθέντων IV, 501.
- Κεδαίω. κεδαιόμενος II, 626.
- Κεῖθεν [I](#), 597. 867. 922. 1357. II, 351. 369. 914. 1242. III, 777. IV, 1022. 1214. 1765.
- Κεῖμαι. κεῖται [I](#), 333. II, 424. 1215. κεῖνται [I](#), 940. κείται IV, 482. κεῖτο [I](#), [255](#). 737. II, 818. IV, 1403. 1505. ἔκειτο [I](#), 455. III, 803. IV, 1394. ἔκειντο II, [61](#). ἔκείται IV, 1295. κείσθαι IV, 984. 1530.
- Κεῖνος [I](#), [182](#). III, 785. IV, 1400. 1754. κείνον [I](#), 1292. II, [147](#). 402. 782. IV, [250](#). 430. κείνοιο [I](#), 1320. III, 722. κείνω [I](#), 547. II, 523. 1097. III, 922. IV, 794. κείνον [I](#), [154](#). 958. II, 798. IV, 415. κείνη III, [87](#). IV, 861. 988. 1134. IV, 1573. κείνης [I](#), [28](#). [112](#). 986. 1180. II, 752. III, [29](#). 550. IV, 652. 760. 809. 1727. κείνη II, 841. IV, 534. κείνην II, 1189. III, [320](#). 1098. 1219. IV, 1468. κείνο [I](#), [278](#). 726. 1070. 1149. II, 760. 1029. III, [133](#). 850. 1250. IV, [120](#). 601. 1153. 1577. 1622. 1689. κείνοι IV, 342. 1388. κείνα [I](#), 920. II, [66](#). 1021. 1238. III, 1122. IV, 481. κείνων II, 853. IV, 488. 657. 1428. 1517. κείνοισι [I](#), 1039. III, 735. IV, 403. 618. κείνους [I](#), 765. κείνας [I](#), 571. II, [227](#). III, 325. 1346. IV, 333.
- Κεῖρω [III](#), 416. κείρει III, 1389. κείρετε IV, 1034. κείρε III, 1391. ἔκερσεν II, 826.
- Κεῖσε [I](#), [305](#). 416. 442. 955. 1224. II, 451. 718. 1223. IV, 832. 1217. 1239.
- Κέκλωμαι II, 693. III, 908. κέκλεται [I](#), 716. κέκλετο II, 464. III, 838. IV, [230](#). 1548. κέκλεο [I](#), 707. κεκλόμενος [I](#), 383. κεκλομένης IV, [163](#). κεκλόμενοι II, 493. IV, 1717. κεκλομένων [I](#), [311](#). II, 640.
- Κεκροπῆ. Κεκροπῆν IV, 1779.
- Κεκροπῆθεν [I](#), [95](#). [214](#).
- Κελαδεινός. κελαδεινὰ III, 532.
- Κελαδός. κελάδω II, 1067.
- Κελάδω. κελάδοντος IV, [133](#). κελάδοντες [I](#), 501.
- Κελαινός. κελαινὴ [I](#), 542. II, 1103. κελαινῆς IV, 608. κελαινῇ II, 1003. IV, 570. 1631. κελαινὴν III, 858. IV, 1171. 1402. κελαινὸν [I](#), 1262. II, [119](#).
- Κελεύθος II, 353. 544. III, [160](#). 637. IV, 501. 861. κελεύθου [I](#), 1241. II, [310](#). 331. III, [303](#). κελεύθω [I](#), [184](#). III, 925. IV, 1007. κελεύθον [I](#), 1263. II, 416. 1096. IV, 527. 549. 938. κελεύθοι [I](#), 337. 500. 545. II, 543. 979. κελεύθους III, 533. 952. IV, 328. 589. 732. κελεύθα [I](#), [246](#). 352. 574. II, 628. IV, 1253.
- Κελεύω. ἐκέλευσα II, 484. ἐκέλευσεν II, 1282. κέλευεν IV, 691. ἐκέλευεν [I](#), 348. κελεύοι III, [195](#). κελεύων [I](#), 555. κελεύόμενοι III, 1330.
- Κέλλω. κέλσαν II, 971. ἔκελσαν [I](#), 586. 915. II, 751. IV, 453. κέλσαι [I](#), 1024. II, 1091.
- Κέλωμαι IV, 495. κέλονται III, 905. ἐκέλοντο IV, 1351.
- Κελτοὶ IV, 611. Κελτῶν IV, 635. 646.
- Κεμάς IV, [12](#). κεμάδων II, 696. κεμάδεσσι III, 879.
- Κενεός. κενεαὶ II, 445. κενεαῖς III, [126](#). κενεάς II, [254](#). III, 1120. κενεοῖσι [I](#), [285](#).
- Κένταυρος. Κενταύροιο IV, 812. Κενταύροις [I](#), [42](#). [60](#).
- Κέντρον. κέντρα IV, 1093. κέντροις IV, 1615.
- Κεραίη. κεραῖης IV, 890.
- Κεραμύς. κεράμω II, 1073.
- Κεράννυμι. κερασάμενοι [I](#), 516. IV, 1128.

- Κεραός. κεραούς II, [279](#). κεραῶν II, 691.
 Κέρας III, 1306. κεράεσσιν I, 431. III, 1297. IV, 1616. κεράσσι IV, 978.
 Κεραύνιος. Κεραυνίη IV, 983. Κεραύνια IV, 519. 576. 1214.
 Κεραυνός. κεραυνῶ I, 510. II, 1211. IV, 597. κεραυνόν I, 731. κεραυνοὶ IV, 520.
 Κεράω. κέρων I, 1185.
 Κερδαλέος. κερδαλέοισιν III, 426.
 Κέρδιον III, 798.
 Κερδοσύνη. κερδοσύνησιν II, 951.
 Κερεαλικής. κερεαλικέα IV, 468.
 Κερκίς. κερκίδι III, [46](#). κερκίδα IV, 1520.
 Κέρκυρα. Κέρκυραν IV, 566. 568. 571.
 Κερτομέω. κερτομέεις III, [56](#). κερτομέουσai III, 663.
 Κερτομίη IV, 1727. κερτομίας III, 792.
 Κερτόμιος. κερτομίοισιν I, 486.
 Κερωφός. κερωφόν IV, 573.
 Κευθμός. κευθμών III, 1213.
 Κευθμών. κευθμώνος III, 1290. κευθμώνα II, [299](#).
 Κεύθω. κεύσω IV, 1105. κεύθε III, 736. κεύθεται IV, 534.
 Κεφαλή. κεφαλῆς II, [103](#). [280](#). III, 763. IV, 1310. 1350. κεφαλῆν IV, [154](#). 1515. κεφαλαῖς IV, 1406. κεφαλῆσιν II, 1061. 1070. IV, [234](#). κεφαλὰς I, 1008. II, 563.
 Κηδεΐη. κηδεΐη I, 1138. II, 836.
 Κηδεμόνες III, 732. 1274. κηδεμόνων IV, [91](#).
 Κηδεμονῆες I, [271](#). κηδεμονῆας I, 98.
 Κήδομαι. κήδετο II, 439. κηδομένη III, 795.
 Κῆδος I, [48](#). II, [240](#). 858. III, 692. κήδεα II, [245](#). III, 578. κηδέων I, [280](#).
 Κηδοσύνη. κηδοσύνησιν I, [277](#). III, 462. IV, 1473.
 Κηκίω. κήκιε I, 389. 542. 1262. IV, 929. 1188.
 Κηληθμός. κηληθμῶ I, 515.
 Κῆρ I, 477. II, [258](#). III, 446. 492. κῆρ II, [116](#). III, 702. κῆρα II, 487. κῆρες I, [690](#). IV, 1485. κῆρας IV, 1665.
 Κῆρινθος. Κῆρινθον I, [79](#).
 Κῆρυξ. κῆρυκα I, 641. IV, 1114. κηρύκεσσιν IV, 435. κῆρυκας IV, 417.
 Κῆτος. κήτεος IV, 1614. κήτεσι III, 1395.
 Κηφεύς I, [161](#).
 Κιανίς. Κιανίδος I, 1177.
 Κιανολ I, 1354.
 Κίδναμαι. ἐκίδατο IV, [183](#). κίδατο II, 1079.
 Κιθάρη. κιθάρη I, [54](#).
 Κίθαρις. κίθαριν I, 495.
 Κικλήσκω. κικλήσκουσιν I, 591. IV, 1494. 1695. κίκλησκον I, [230](#). κικλήσκων III, 1211. κικλήσκειται III, [200](#). κικλήσκονται IV, 519.
 Κινέω. κίνησεν II, 1098. κινήσουσιν IV, 1301. κινήσας I, 1091. κινήσασα III, 930.
 Κιννμαι. κιννται I, 1308. κιννντο III, 824. IV, 1174. κιννμένοιο IV, 837. κιννμένης IV, 1464. κιννύμεναι III, 971. κιννμένων II, 1078.
 Κινύρομαι. κινύρεται IV, 1063. κινύρετο I, [282](#). III, 664. κινυρομένη III, [259](#). κινυρόμεναι I, 883.
 Κινυρός. κινυρόν IV, 605.
 Κίος. Κίοιο I, 1178. 1321.
 Κιρκαῖος. Κιρκαίοιο II, 400. Κιρκαῖον III, [200](#).
 Κίρκη IV, 587. 699. Κίρκης IV, 559. 683. 691. 752. Κίρκην III, [311](#). IV, 590. 662.
 Κίρκος II, 933. III, 543. κίρκοιο III, 541. κίρκοι IV, 485. κίρκους I, 1049. III, 561.
 Κίρναμαι. κίρνασθαι IV, 1187.
 Κιχάνω. κίχον I, 1158. κιχησέμεν IV, 1482. κιχόντες II, [285](#). κιχάνεται IV, 760.
 Κίω. κίε I, [53](#). [77](#). [131](#). [133](#). [207](#). [310](#). 553. II, 813. III, [269](#). 650. 739. 827. 1346. κίον II, 766. 1171. IV, [59](#). 674. κίων I, [9](#). 832. 1258. II, [8](#). III, 1223. 1286. κίοντος II, 466. κίοντι I, [201](#). [305](#). II, 677. κιοῦσα III, 869. κιοῦσαν I, 391. κιόντες II, [217](#). III, [212](#). IV, 1460. κιόντων I, [260](#). IV, 692. 1408. κιόντας I, 964. 1179. IV, 754. κιοῦσαι III, [9](#).
 Κίων. κίονας III, [216](#).
 Κλαγγή II, 1077. κλαγγῇ II, [296](#). III, 632. IV, [219](#).

Κλάζω. κλάζουσι IV, 1299. κλάγ-
ξας II, 827. κεκληγῶς I, 1249.
II, 1102. κεκληγῶτα IV, 876.
κεκληγυῖαι II, 712. 1058.
Κλαίω. κλαίει III, 662. κλαίεσκεν
I, 276. κλαίουσα I, 269.
Κλάρως. Κλάρων I, 308.
Κλάω. ἔκλασεν IV, 1078. κλα-
σθέντα 1401.
Κλειοπάτρη II, 239.
Κλείτη I, 976. 1063. Κλείτην I,
1069.
Κλείω. κλείουσιν I, 59. 217. III,
277. 357. 1003. IV, 829. 987.
κλείον II, 163. κλείωμεν II, 687.
κλείονται I, 238. κλείσθαι II,
977.
Κλέος I, 154. II, 754. III, 992.
κλέα I, 1. IV, 361.
Κλέω. ἔκλεον III, 246.
Κληιδών. κληιδόνα III, 392.
Κληῖζω. κληῖσουσι III, 993. κληῖ-
ζεται IV, 1153. κεκληῖσται IV,
618. ἐκληῖσται IV, 990. ἐκληῖστο
IV, 267. 1202.
Κληῖς. κληῖδα I, 399. κληῖσιν III,
1269. κληῖδας I, 358. 395. III,
822. IV, 887. 1664.
Κληῖρος. κληῖρου III, 1403. κληῖρον
I, 162.
Κλιντήρ. κλιντήρος III, 1159.
Κλίνω. κλῖναν I, 376. κλίνωσι I,
76. κλίνοντος I, 452. κλίνας IV,
1526. κλίναντες IV, 1632. κέ-
κλιτο II, 205. III, 672. κέκλιτο
I, 455. ἔκλιθεν III, 1196. κλι-
νομένης IV, 1582. κεκλιμένω I,
330. κεκλιμένον I, 1090. κεκλι-
μένη I, 938. κεκλιμένην I, 595.
III, 157. IV, 1626.
Κλισμός. κλισμῶ I, 788. κλισμοῖ-
σιν III, 49.
Κλίτεα I, 599.
Κλονέω. κλονέουσιν IV, 487. κλο-
νέοντος IV, 908. κλονέονται II,
133.
Κλύδων. κλύδωνος II, 73.
Κλύζω. κλύζε I, 1170. II, 680.
ἔκλυσε I, 1328. IV, 1288. κλύ-
ξησι IV, 608. κλυζούσης II, 569.
κλύζοντο I, 541. ἐκλύζοντο I,
521.
Κλυμένη. Κλυμένης I, 233.
Κλύτιος I, 86. 1044. II, 1043. Κλυ-
τίοιο II, 117.
Κλυτόνης. Κλυτονήου I, 134.
Κλυτός. κλυτόν I, 859. II, 1145.

III, 1175. IV, 661. 778. 1733.
κλυτά II, 424. IV, 1775.
Κλύω. ἔκλυεν I, 5. III, 669. 1158.
ἔκλυον I, 963. II, 1217. IV, 131.
1382. κλυθῖ I, 411. κλυτε II,
209. 311. IV, 1347. κέκλυθι IV,
783. κέκλυθ' II, 11. κέκλυτε IV,
1654.
Κλωπήϊος III, 1197.
Κλωστήρ. κλωστήρι IV, 1062. κλω-
στήρας III, 255.
Κνέφας I, 518. 587. 605. 651. 1186.
1255. II, 155. 407. 727. 1032.
1284. III, 743. 1171. 1362. IV,
70. 437. 591. 1071. 1689.
Κνημός. κνημοῖσι II, 278. 1210.
III, 852.
Κνίσσα. κνίσση II, 692.
Κνισσῆεις. κνισσῆεντι I, 858.
Κνυζηθμός. κνυζηθμῶ III, 884.
Κνωσόθεν IV, 434.
Κνώσσω. κνώσσουσιν IV, 111. κνώσ-
σοντος I, 1096. κνώσσοντας I,
1033.
Κοῖλος. κοίλη II, 735. 745. κοίλης
II, 595. 1262. III, 227. κοίλη I,
622. κοίλην I, 1328. κοίλαι II,
568.
Κοιμάω. κοιμῆσαι IV, 763.
Κοινός. κοινήν I, 103.
Κοιογένεια II, 710.
Κοιρανέω. κοιρανέεσκεν II, 998.
κοιρανέοντος IV, 547. κοιρανέον-
τα I, 34. III, 406.
Κολεός. κολεοῖο II, 1040. III, 1309.
IV, 207. κολεῶν II, 101. IV,
1056.
Κολούω. κολούσας III, 1040.
Κόλπος. κόλποιο I, 1361. κόλπω
II, 371. 970. III, 155. IV, 1135.
κόλπον I, 982. IV, 290. 308. 633.
638. 949. 1228. 1236. κόλπων
IV, 24. κόλποις III, 542. 707.
IV, 1144. κόλπους III, 804.
Κολχίς II, 417. Κολχίδος III, 313.
IV, 2. 485. Κολχίδα I, 174. II,
1095. 1277. IV, 33. 132. 689.
731. Κολχίδες III, 794.
Κόλχος. Κόλχον IV, 485. Κόλχος
II, 397. III, 1370. IV, 236. 303.
314. 327. 507. 1175. 1206. Κόλ-
χων I, 84. 175. II, 1204. 1225.
III, 212. 245. 576. 680. 714.
1245. 1275. IV, 5. 414. 1002.
1003. Κόλχοισιν III, 203. 341.
1405. IV, 212. 335. 406. 408.

420. 563. 1014. 1050. 1079. 1117.
 Κόλχους IV, 1099.
 Κολώνη I, 601. κολώνης II, 650.
 789. III, 581. κολῶναι I, 1114.
 κολώνας II, 164. III, 879.
 Κολωνός. κολωνῶ I, 1120. κολω-
 νούς II, 357.
 Κολωός I, 1284. κολων II, 1064.
 Κομῶω. κομῶσα III, 928.
 Κομέω. κομῶνται I, 780. II, 1013.
 IV, 813. κομέσκον II, 455. κομέ-
 ουσαι II, 1177. κομέσθαι II, 510.
 Κόμη. κόμας III, 45.
 Κομήτης I, 35.
 Κομιδή. κομιδῆς III, 1140. IV, 1275.
 1337.
 Κορίζω. κορίζεις I, 471. κορίζει
 III, 52. ἐκόμιζεν III, 310. IV,
 1664. κορίσσειν II, 146. ἐκορίσσειν
 IV, 556. 1269. ἐκορίσσαμεν IV,
 1568. ἐκορίσσαν II, 303. IV, 1501.
 κορίσσω I, 419. II, 637. κορίσ-
 σεας IV, 1448. κορίσειαν I, 889.
 κομιζέμεν IV, 1015. κορίσσαι II,
 465. 1129. III, 620. IV, 1106.
 κορίσσειν IV, 1705. κορίζων II,
 778. IV, 1515.
 Κόναβος. κόναβον II, 1085.
 Κονίη. κονίησι I, 1056. 1175. II,
 107. IV, 1303. 1338.
 Κόνις IV, 1408.
 Κόπτω. κόπτε IV, 943. 1614. κό-
 πτον I, 433. 914. 590. III, 273.
 ἔκοψεν IV, 208. κόψε II, 95.
 III, 1253. ἔκοψαν II, 571. κό-
 ψας I, 429. κέκοφθαι IV, 1272.
 Κορέω. κορέσσωμεν III, 897. κορέσ-
 σαντο II, 307. ἐκορέσθη IV, 1349.
 κορεσάμενοι II, 1230. κέκορη-
 μένα I, 576.
 Κόρη. κόραι I, 811.
 Κορθύνω. κορθύνεται II, 322.
 Κόρυμβα II, 601.
 Κόρυς. κόρυν III, 1228. κορύθεσσι
 III, 1356. κόρυθας II, 1070.
 Κορύνη. κορύνη II, 115. κορύνας
 II, 99.
 Κορύσσω. κορύσσεται I, 1023. II,
 71. IV, 215. κορύσσειν IV, 448.
 κέκορυθμένος IV, 209.
 Κορυφή. κορυφῆς I, 1148. II, 1188.
 IV, 956. κορυφῇ I, 604. κορυ-
 φαι III, 162. κορυφῆσιν I, 550.
 κορυφὰς IV, 1150.
 Κορώνη. κορώνη III, 1318. κορῶ-
 ναι III, 929.
 Κορωνίς IV, 617.
 Κόρωνος I, 57.
 Κοσμέω. κύσκει III, 46. ἐκόσμεον
 II, 1263.
 Κοσμήτωρ. κοσμήτορα I, 194.
 Κόσμος. κόσμον I, 333. 839. 1210.
 III, 1041. IV, 360.
 Κοτέω. κοτέει IV, 701. κοτέων
 III, 1252. κοτέουσα IV, 1672.
 κέκοτῆοτι IV, 1088. κέκοτῆοτε
 II, 89.
 Κότινος. κοτίνοιο II, 34. 843. 848.
 Κούρη I, 55. 136. 181. 269. 712.
 949. II, 547. 937. III, 444. 471.
 528. 671. 733. 814. 934. 973. 999.
 1025. IV, 20. 40. 114. 145. 248.
 350. 368. 465. 493. 732. 1011.
 1077. 1132. 1742. κούρης I, 927.
 III, 760. 826. 886. 1077. 1168.
 1305. IV, 1. 72. 163. 193. 725.
 814. 1020. 1070. 1099. 1177. 1491.
 κούρη III, 153. 236. 626. IV, 345.
 1116. 1130. κούρην I, 772. II,
 1150. κούρην I, 772. II, 1150.
 III, 27. 477. 616. 639. 847. 940.
 1074. 1098. 1139. IV, 188. 231.
 333. 543. 567. 689. 1738. κούραι
 I, 818. IV, 603. 859. 930. 1296.
 1349. 1534. κούραις I, 801. κού-
 ρας II, 991.
 Κουρήτες. Κουρήτεσσι II, 1236.
 Κουρήτις. Κουρήτιν IV, 1229.
 Κουρίδιος. κουρίδιον IV, 1072. κου-
 ριδίης IV, 1120. κουριδίην III,
 243. 623. IV, 97. 195. 1085. κου-
 ριδίοισι III, 1128. κουριδίας I,
 611. 804.
 Κουρίζω. κουρίζων I, 195. κουρί-
 ζοντι III, 134. κουρίζουσα III,
 666.
 Κουρίξ IV, 18.
 Κούρος I, 503. II, 707. κούρον I,
 1355. κούροι I, 448. III, 118.
 304. IV, 1772. κούρων IV, 650.
 Κουρότεροι I, 408. 1107. II, 263.
 495.
 Κουρότεραι I, 684.
 Κουροτρόφος. κουροτρόφον III, 861.
 Κούφος. κούφη IV, 12. κούφης
 II, 539. κούφη IV, 1351. κού-
 φοις IV, 1465. 1771. κούφῃ
 IV, 1017. κούφα IV, 601. 771.
 Κόχλος. κόχλω III, 859.
 Κράας. κράατος I, 222. IV, 1611.
 κρατὶ III, 1228. κράτα II, 93.
 κράτα I, 1010. II, 1014. IV, 1158.
 Κραδίη III, 755. 962. II, 1275. IV,
 1746. κραδίη III, 265. 287. 296.

- 644, IV, 11. κραδίην III, 1103. IV, 352.
- Κραίνω. κρανέει IV, 404. κεκράνται IV, 193. κρηῖναι III, 172.
- Κραιπνός. κραιπνόν IV, 907. κραιπνοῖσι I, 539. III, 774. κραιπνούς II, 428. IV, 79.
- Κραιπνῶς II, 924.
- Κραναός. κραναῆς IV, 580. κραναῖν I, 608.
- Κράταις. Κράταιν IV, 829.
- Κρατερός. κρατερόν I, 146. 1284. III, 753. IV, 1496. κρατερῶ II, 1118. III, 1332. κρατερῇ II, 18. κρατεροῖσιν III, 1297. IV, 226. κρατερῆσιν III, 1251. κρατερούς I, 430. 1005. III, 1052.
- Κρατερόφρων. κρατερόφρονος I, 122.
- Κρατερῶς II, 574.
- Κράτος I, 504. II, 1213. IV, 804. 1402. κράτει I, 384. 1162.
- Κρεγμός. κρεγμῶ IV, 909.
- Κρείουσα IV, 574.
- Κρείων III, 240. 1177. IV, 1009. 1069.
- Κρεμάω. κρέμαται II, 222. κρέμανται III, 202.
- Κρηθείδης. Κρηθείδαο III, 357.
- Κρηθεύς II, 1162. III, 360. Κρηθῆος II, 1163. III, 358.
- Κρημνός. κρημνοῖσιν II, 729. IV, 945.
- Κρηναῖος. κρηναῖαι III, 1392.
- Κρήνη. κρήνης I, 1208. 1228. κρήνη I, 956. 957. III, 1180. κρηνήν I, 1068. 1149. 1221. 1258. κρήναι III, 222.
- Κρηταιέες I, 1129.
- Κρηταῖος. Κρηταῖον II, 1233. IV, 1697.
- Κρήτη. Κρήτης II, 299. IV, 1578. 1651. Κρήτη IV, 1689. Κρήτην IV, 1637. 1644.
- Κρητῆρ. κρητῆρι II, 158. κρητῆρα IV, 1128. κρητῆρσι I, 1188.
- Κρίνω. κρίνατο IV, 1595. ἐκριθῆεν IV, 1462. κριθήμεναι II, 148. κρινθέντες IV, 455. κεκριμέναι II, 997.
- Κριός. κριουῖ I, 764. II, 1144. IV, 115. κριοῖο II, 1200. III, 620. κριῶ I, 1257. II, 654.
- Κρόκος. κρόκω III, 855.
- Κρονίδης I, 1101. II, 1083. IV, 1643.
- Κρονίδαο II, 1211. IV, 520. 753.
- Κρονίδῃ II, 525. 1151.
- Κρόνιος. Κρονίης IV, 509. Κρονίην IV, 327. 648.
- Κρόνος II, 1232. IV, 986. Κρόνω I, 505.
- Κρόταφος. κροτάφων I, 1261.
- Κροτέω. κροτέοντα IV, 1195. κροτέονται IV, 1608.
- Κρούω. κρούει III, 1260. κρούσας III, 1309.
- Κρυερός. κρυερῇ III, 390. κρυερῇ II, 210.
- Κρυόεις. κρυόεντα II, 628. κρυόεσαν I, 918.
- Κρυπτάδιος. κρυπταδίους III, 692.
- Κρυπτός. κρυπταῖ III, 139.
- Κρύπτω. κρύψεν IV, 480. κρύπτεσθαι III, 571.
- Κρύσταλλος. κρυστάλλω III, 227.
- Κρωβιάλος. Κρωβιάλον II, 942.
- Κρώμνη. Κρώμναν II, 942.
- Κτιάνον. κτεάνων II, 1153. III, 266. 334.
- Κτιάρ. κτεάτεσσι I, 1341. III, 591.
- Κτεατίζομαι. κτεατίσσατο II, 788.
- Κτείνω. κτάνεν IV, 697. κτεῖνε IV, 420. ἐκταθεν I, 1040.
- Κτέρας III, 186. 389. IV, 1550.
- Κτέρεα. κτερέων I, 691. IV, 1536. κτερέεσιν I, 254.
- Κτερεῖζω. κτερεῖζεν II, 857. ἐκτερεῖζαν II, 859.
- Κτιμένη. Κτιμένην I, 63.
- Κτίμενος. Κτιμένου I, 67.
- Κτυπέω. κτύπεον II, 83. ἐκτυπε II, 1257.
- Κυάνεος. κυανέου IV, 843. 1516. κυανέοιο I, 777. κυάνεον III, 1205. κυανέοισι III, 1031. κυανῆν III, 140. IV, 977. κυάνεαι I, 223. 474. κυανέας I, 3. II, 318. 770. IV, 304. 1003.
- Κυβερνητῆρ. κυβερνητῆρος II, 72. 174. κυβερνητῆρες II, 882. 886.
- Κυδάζω. ἐκυδάσσαο I, 1337.
- Κυδαίνω. κυδαίνουσιν I, 1048. II, 850. κυδαίνων III, 1008. κυδαίνουσα IV, 1152. κυδαίνοντες I, 587.
- Κυδάλιμος. κυδαλίμοις I, 143. IV, 266.
- Κυδιάω. κυδιάσκον IV, 978. κυδιόων I, 174. III, 1261.
- Κυδίστος. κυδίστοιο III, 363. κυδίστην II, 719.
- Κυδνός. κυδναῖ IV, 1333.
- Κυδοιμός I, 1028.

- Κῦδος **I**, 206. 287. 345. 351. 467. 511. 1292. **IV**, 205. 1028. 1749.
 Κύζικος **I**, 949. 962. Κύζικον **I**, 1056. 1076. **II**, 765.
 Κυθήρεια. Κυθηρείη **I**, 742. **III**, 108. Κυθήρειαν **III**, 553.
 Κυκάω. κυκώμενον **I**, 1327. **IV**, 629.
 Κυκεών. κυκεῶνος **IV**, 157.
 Κύκλα **III**, 137. **IV**, 151. 161.
 Κύκλος. κύκλον **IV**, 1198. 1604.
 Κύκλωπες **I**, 510. 730.
 Κύκνοι **IV**, 1301.
 Κύλινδρος **II**, 594.
 Κυλίνδω. κυλινδόμενον **II**, 732. **IV**, 125. κυλινδόμενοι **III**, 71.
 Κύλληρος. Κύλληρον **I**, 1126.
 Κύμα **I**, 107. 257. 1326. **II**, 70. 169. 580. 563. 732. 1101. 1189. **III**, 322. **IV**, 153. 910. 943. 1492. κύματος **I**, 554. **II**, 570. 1118. **IV**, 836. 941. κύματι **II**, 594. **IV**, 924. κύματα **II**, 680. 1114. **III**, 1295. **IV**, 215. 788. 823. κύμασι **I**, 366. 506. 1106. **IV**, 954.
 Κυμαίνω. κυμαίνοντι **IV**, 611.
 Κύνεος. κύνεον **III**, 641. κυνέη **III**, 1349. κυνέην **III**, 1287.
 Κύντατος **III**, 192. **IV**, 1433. κύντατον **III**, 514. κύντατα **IV**, 1262.
 Κύντερος. κύντερον **I**, 1064. **II**, 474. κύντερα **IV**, 921.
 Κύπελλος. κυπέλλω **II**, 1271.
 Κύπρις **I**, 850. 1233. **III**, 90. 936. **IV**, 918. Κύπριδος **I**, 615. 803. **II**, 424. **III**, 3. 37. 80. 942. Κύπριδι **III**, 549. Κύπριν **I**, 860. **III**, 25. 76. 127. 559.
 Κύρβις. κύρβιας **IV**, 280.
 Κυρήνη **II**, 500.
 Κύρμα **I**, 1011.
 Κυρτός. κυρτόν **II**, 581. κυρτήν **II**, 934.
 Κυρτώω. κυρτώθη **I**, 1278.
 Κύρω. κύρει **II**, 363. κύρον **IV**, 945. έκυρσαν **I**, 854. κύρσειε **II**, 980.
 Κυταιεύς. Κυταιεύς **II**, 403. **III**, 228.
 Κυταιῖς. Κυταιῖδος **II**, 399. **IV**, 511. Κυταιῖδα **II**, 1267.
 Κυταῖος. Κυταῖου **II**, 1094.
 Κυτίσσωρος **II**, 1155.
 Κύτωρος. Κύτωρον **II**, 942.
 Κυφός. κυφοῖο **I**, 674.
 Κύω. κύσεν **I**, 313. κύσσε **III**, 150. **IV**, 26. κύσσαι **I**, 1238.
 Κύων. κυνός **II**, 527. κύνες **II**, 278. **III**, 1058. 1217. 1373. κυνῶν **II**, 125. **III**, 749. 1040. **IV**, 13. κύνεσσιν **IV**, 110. κυσὶν **IV**, 1393. κύνας **II**, 289.
 Κῶας **I**, 4. 441. 870. **II**, 211. 404. 871. 1145. 1193. 1198. 1269. **III**, 2. 13. 29. 53. 339. 375. 419. 1060. **IV**, 102. 124. 162. 171. 184. 341. 366. 439. 1035. 1050. 1142. κῶεσιν **I**, 1090.
 Κῶμα **III**, 748. **IV**, 1524. κῶματι **II**, 205.
 Κῶπαι **II**, 591. κῶπησιν **I**, 1362. **II**, 589.
 Κωπήεις. κωπήεν **IV**, 696.
 Κωρύκιος. Κωρυκίω **III**, 855. Κωρύκισαι **II**, 711.
 Κωρός. κωρόν **IV**, 153. κωρή **IV**, 1238.

Λ.

- Λᾶας. λᾶαν **III**, 1057. λᾶϊ **IV**, 1489.
 Λάβρος **I**, 1359. λάβρον **I**, 541. **II**, 173. **III**, 343. 1327. **IV**, 944. 1243. λάβρω **II**, 594.
 Λαγών. λαγόνων **I**, 1010. **II**, 664. **IV**, 1613. λαγόνας **II**, 819. **III**, 1324. 1382.
 Λαγχάτω. ἔλαχεν **II**, 258. λάχον **I**, 1226. ἔλλαχον **II**, 831.
 Λάδων **IV**, 1396.
 Λάξομαι. λάξετο **III**, 1365. λάζοντο **I**, 911. λαζόμενοι **III**, 1394.
 Λαθιφροσύνη. λαθιφροσύναις **IV**, 356.
 Λάθρη **II**, 125. **III**, 296. 1057. 1369.
 Λάϊγξ. λάϊγγας **I**, 402. **IV**, 1678.
 Λαιμός. λαιμόν **III**, 789. 1208. **IV**, 374.
 Λαιμοτομέω. λαιμοτόμησαν **II**, 840. λαιμοτομήσας **IV**, 1601.
 Λάϊνος. λάϊνον **I**, 668.
 Λαῖνεος **III**, 218. λαῖνεον **II**, 386.
 Λαῖός. λαῖῶ **II**, 1036. **IV**, 179. λαῖον **I**, 1237. **IV**, 1519. λαῖς **III**, 120. λαῖῃ **I**, 495. **II**, 678. **III**, 1160. **IV**, 44.
 Λαῖον **III**, 1335.
 Λαῖτμα **I**, 1299. **IV**, 980. 1694.
 Λαῖφος **I**, 590. **II**, 924. 931. **III**,

1329. IV, 889. **λαίφεα** **I**, 393.
 606. II, 1255. **λαιφέων** **II**, 930.
λαίφεσιν **I**, 329. 1015. IV, **299**.
 596. 1230. 1623.
Λαιψήρως **I**, 926. **λαιψήροιο** IV,
 886. **λαιψήρᾳ** IV, **241**. 849. **λαι-**
ψηρήσι IV, 758.
Λακέρεια. **Λακερείη** IV, 616.
Λακέρυζαι III, 929.
Λαμβάνω. **ἔλλαβε** **I**, 1197. **λάβε**
 III, **76**. **284**. 631. 742. 751. 1153.
 IV, 558. 584. 749. 1065. **λάβον**
I, 920. **λαβών** III, 1368.
Λαμπεῖης **I**, **127**.
Λαμπετή IV, 973.
Λαμπετάω. **λαμπετόωντα** III, 1362.
Λαμπρός. **λαμπρᾷ** IV, 1287.
Λάμπω. **λάμπον** III, 1363. **ἔλαμ-**
πεν III, 371. **λάμπεται** **I**, 1282.
 IV, 1545. **λαμπόμενον** **I**, 437.
 III, 925. IV, **185**. **λαμπομένην**
 III, 1229. **λαμπομένησιν** III, 1356.
λαμπομένης II, 1069.
Λανθάνω. **λάθε** IV, **49**. 737. **λά-**
θον II, 737. 753. IV, 753. **λήσο-**
μαι III, 737. **λάθοιεν** III, **211**.
 IV, 328. **λαθών** III, **280**. **λάθε-**
σθε IV, 1051. **λαθέσθαι** **I**, **280**.
λελάθοιμι II, 226. III, 779. **λελα-**
θέσθαι II, **105**.
Λάξ II, **106**. **221**. IV, 1446.
Λαοκόων **I**, **191**. **192**.
Λαός II, 781. 838. II, 1237. **λαῶ**
 IV, **230**. **λαὸν** **I**, 893. II, 520. III,
 1186. IV, 548. **λαοὶ** **I**, 800. 1058.
 1137. III, 885. IV, 995. 1178.
λαῶν **I**, **238**. IV, **273**. 501. **λαοῖσι**
 II, 1026.
Λαπάρη. **λαπάρην** II, **111**.
Λαπίθαι **I**, **42**. **Λαπιθάων** **I**, **41**.
Λάρισσα. **Λάρισσαν** **I**, **40**.
Λάρναξ. **λάρνακι** **I**, 622.
Λαρός. **λαρόν** **I**, 456. 473. 659.
 968. III, 933.
Λάσιος **I**, 747. **λασίης** III, 581. IV,
 1605. **λασίοισιν** **II**, 1145. 1270.
Λάτμιον IV, **57**.
Λαυκανίη. **λαυκανίης** IV, **18**.
Λαχαίνω. **ἐλάχηνεν** III, **222**.
Λάχνη IV, 1531. **λάχνη** **I**, 325.
Λαχνήεις. **λαχνήεν** **I**, 1312.
Λάχος III, 1340. **I**, 1082.
Λέβης. **λέβητι** III, 757.
Λέγω. **λέξασθαι** III, 807. IV, 794.
λεξάμεναι III, 899.
Λεηλασία. **λεηλασίης** II, **303**.

APOLLON. RHOD. II.

Λεῖβω. **λείβεις** III, 674. **λεῖβον** **I**,
 534. **λείβων** III, 1036.
Λειμών **I**, 750. 880. IV, 1301. **λει-**
μῶνα IV, 965. **λειμώνων** **I**, 1183.
Λειμωνιάς II, 655.
Λειμώνιος. **λειμώνιον** **I**, **1061**. IV,
 976.
Λεῖος. **λεῖω** **I**, 365.
Λεῖπω. **λεῖπεν** IV, **166**. **λεῖπον** II,
 963. IV, **316**. 752. **ἔλλιπεν** II,
 1033. III, **111**. **ἔλιπον** IV, 1229.
λίπε **I**, **317**. 897. II, 519. III,
 887. 1001. 1068. IV, 426. 540.
 867. 1470. **λίπον** **I**, 1152. II, 721.
 832. III, 723. IV, 333. 336. 920.
 1223. **λίπης** IV, 371. **λίπωσι** II,
228. **λίπομεν** IV, 403. **λιπεῖν**
I, 1291. III, 799. **λιπῶν** **I**, **40**.
179. 978. II, 906. IV, 615. **λι-**
πόντος **I**, 607. IV, 1631. **λιποῦ-**
σα **II**, 1238. III, 1136. IV, **30**.
 780. **λιπόντες** **I**, 931. 1111. 1144.
 1283. II, **151**. **219**. III, **260**. IV,
298. 654. 1683. 1765. **λιπόντων**
 IV, 1403. **λιπόντας** IV, 1761.
λείπεται III, 1341. **ἐλείπετο** II,
189. **ἐλειπτο** **I**, **45**. 824. IV, 1244.
λίπετο **I**, **166**. **315**. **ἐλίποντο** **I**,
 956. IV, 452. **λίποντο** **I**, 399.
 III, 1187. **ἐλειφθεν** **I**, 1325. **λέ-**
λειπται IV, 1435. **λέλειπτο** **I**, 855.
 928. 992. 1063. II, **272**. **λελεί-**
ψομαι **I**, **285**. **λίπηται** **I**, 447.
λιπέσθαι III, 441. **λειπομένων** II,
 773.
Λεῖριον IV, 903. **λεῖρια** **I**, 879.
Λεῖψανα II, **193**.
Λεκτός. **λεκτοῦς** IV, 831.
Λέκτρον **I**, 1031. II, 503. IV, 1107.
 1119. 1141. **λέκτρον** III, 617. **λέ-**
κτρα III, 840. **λέκτρων** **I**, **150**.
λέκτροις **I**, 872. II, 1237. III, 655.
Λελήγτο III, 646. 1158. IV, 1009.
λεληγμένον **I**, **78**. **λεληγμένοι** **I**,
 1164. 1276. II, **252**. 897. IV, 1587.
Λεπτάλεος. **λεπταλή** III, 709. **λε-**
πταλέω IV, **169**. **λεπταλέον** II, **31**.
λεπταλέους III, 875.
Λεπτός IV, 1648. **λεπτὸν** II, 670.
Λερναῖος. **Λερναίης** IV, 1404.
Λέρνη. **Λέρνης** III, 1241.
Λέρνος. **Λέρνον** **I**, **135**. **202**. **203**.
Λέρνον **I**, **135**.
Λευγαλέος. **λευγαλέω** **I**, 632. **λευ-**
γαλέοιο **I**, 619. **λευγαλέον** III,
 374. IV, 1671. **λευγαλέης** II,
 439. III, **263**. **λευγαλή** IV, 338.

R

622. λευγαλέην I, 1219. 1256. III, 598. λευγαλέας I, 295.
 Λευγαλέως II, 129. III, 703.
 Λευκανίη. λευκανίηνδε II, 192.
 Λευκαίνω. ἐλευκαίνοντο I, 545.
 Λευκός. λευκή II, 570. λευκῆς III, 876. λευκαί IV, 1574. λευκῆ-σιν I, 672. II, 366. IV, 113. 1735. λευκοῖσιν III, 45. IV, 940. 1144.
 Λεύσσω III, 691. IV, 1264. λεῦσ-σον I, 547. λεύσσειν I, 1307. (ol. λεύσειν) IV, 575. λεύσσου-τες III, 561. λεύσσουσα IV, 68.
 Λεχαῖος. λεχαίην I, 1182.
 Λέχος III, 40. 662. 1128. λεχέων IV, 1112. λεχέεσσι I, 264. II, 1013. IV, 1071.
 Λέχρις I, 1235. III, 238. 1160.
 Λεχωῖδες IV, 136.
 Λεχωῖος. λεχωῖα II, 1015.
 Λεωδόκος I, 119.
 Λέων II, 26. IV, 1338. λέοντος I, 1195. IV, 1438. λέοντες IV, 486.
 Λήγω. λήγουσιν III, 1301. λῆξεν II, 1121. IV, 669. ἔλληξαν II, 84. λῆξαν IV, 882. λήξουσι I, 1094. IV, 885. λήγοντος II, 751. λήξαντος I, 513. IV, 928. λη-ξάντων I, 1152.
 Λήδη I, 146.
 Λήθη. I, 645. λήθη III, 836.
 Λήθω. λήθομεν II, 1180. ληθέ-μεν IV, 15. λήθοντο II, 534.
 Ληῖας IV, 36. Ληϊάδεσσι I, 612. 806. 823.
 Ληῖζω. ληῖσθεῖσαν IV, 400.
 Ληῖς. ληῖδα I, 695. 801. 1252. II, 167.
 Ληῖστῆρες I, 1259. ληῖστῆρας III, 589.
 Ληῖστής. ληῖσταί I, 750.
 Ληῖτιδες I, 818.
 Λημνιάς III, 1205. Λημνιάδες I, 653. Λημνιάδων II, 32. Λη-μνιάδεσσι II, 764.
 Λῆμνος I, 852. Λῆμνοιο I, 868, Λῆμνον IV, 1760. Λῆμνον I, 602. 603. 873. IV, 1759.
 Λῆνος. ληνέων IV, 173. λήνεσσι IV, 177.
 Λῆξις. λῆξιν I, 186.
 Λητοῖδης I, 66. 144. 181. II, 698. Λητοῖδαο I, 439. 484. IV, 612. Λη-τοῖδη II, 771. Λητοῖδη IV, 1706.
 Λητωῖ II, 710. Λητοῦς II, 213. 257. 676.
 Λητωῖς II, 938. III, 878. Λητωῖδι IV, 346.
 Λιάζομαι. ἐλιάσθη I, 316. III, 1164. ἐλιάσθεν III, 966. IV, 354. 1305. λιαζομένοις IV, 1653. λια-σθεις I, 94. III, 827. IV, 306.
 Λιαρός. λιαροῖο II, 1245. λιαρῶ IV, 572. λιαρῇ II, 1033. λιαροῖ-σιν III, 300. 876. 1064.
 Λιβάδες. λιβάδας IV, 606. λιβά-δεσσι IV, 1735.
 Λιβύη IV, 1742. Λιβύης I, 81. IV, 1227. 1309. 1323. 1358. 1384. Λιβύη I, 83. IV, 1485. 1561. Λι-βύην II, 505. IV, 1313. 1492. 1513.
 Λιβυρνίδες IV, 564.
 Λιβυστίς. Λιβυστίδος IV, 1753.
 Λιβυστικόν IV, 1233.
 Λίγα IV, 837. 1159. 1407.
 Λιγαίνω. λιγαίνων I, 740.
 Λιγέως III, 463. IV, 625.
 Λιγνυόεις. λιγνυόεντι II, 133. III, 1291.
 Λιγνύς I, 389. IV, 1188. λιγνύι II, 1008. λιγνύν I, 437.
 Λίγυες. Λιγύων IV, 647.
 Λιγυρός. λιγυρῇ I, 1085. IV, 914.
 Λιγύς I, 566. λιγείης II, 704. λι-γείη I, 577. λιγείαι IV, 892. λιγέα IV, 1299.
 Λιγυστίδες. Λιγυστίδας IV, 553.
 Λίην I, 296. II, 669. 1219. III, 54. 978. 1079. IV, 1089.
 Λίθος II, 1172. λίθον I, 955.
 Λιλαίομαι. λιλαίαι III, 394. λι-λαιομένος IV, 802. λιλαιομένον I, 123. λιλαιομένης III, 80. λι-λαιομένοις I, 350. IV, 256.
 Λιλυβηῖς. Λιλυβηῖδα IV, 919.
 Λιμενήοχος. λιμενήοχον II, 965.
 Λιμήν I, 524. 954. IV, 658. 1620. λιμένος I, 599. 987. 1006. λι-μένι I, 965. IV, 1125. λιμένα I, 1110. II, 672. IV, 661. λιμένων IV, 1208. λιμένας IV, 822.
 Λίμνη. λίμνης I, 67. II, 1053. 1215. IV, 599. 608. 1391. 1444. 1539. 1546. 1568. 1572. 1587. 1597. λίμνην II, 724. IV, 1589. λίμνας IV, 635.
 Λίμνηθεν IV, 1579.
 Λιμός. λιμῶ I, 1245. II, 1029.
 Λίνα I, 565. 1278. II, 902.
 Λιπαρός. λιπαρῇ IV, 616. λιπα-ρῇν I, 868. III, 445. λιπαροῖσι IV, 691.

Λίπτω. *λίπτοντα* IV, 813.
Λισσάς. *λίσσάδος* IV, 956. *λίσσά-
δα* IV, 1717. *λίσσάδες* II, 731.
Λίσσομαι II, 217. III, 701. *λίσσε-
το* III, 148. *λίσσεσθε* II, 1161.
λίσσεο III, 946. *λίσσεσθαι* II,
 336. III, 611. IV, 1117. *λίσσό-
μενος* III, 487. IV, 1422. *λίσσο-
μένη* IV, 1053. *λίσσομένην* II,
 917.
Λισσός. *λίσση* IV, 922. *λίσση* II,
 382.
Λιταί. *λιτάων* II, 477. *λιταῖς* IV,
 1669. *λιτήσιν* I, 1132. III, 563.
 614. IV, 1410.
Λίψ. *λίβα* IV, 1454.
Λόγος. *λόγοισιν* III, 1141.
Λοιτρά II, 1014. III, 273. *λοιτροῖς*
 III, 300.
Λοιβή. *λοιβήν* II, 291. *λοιβαῖς* II,
 715. *λοιβῇσι* II, 692. 923. *λοι-
βάς* I, 435. 516. II, 1272. III,
 1210. IV, 1421.
Λοίγιον I, 469.
Λοιμός. *λοιμοῖο* IV, 1282. *λοιμοῦ*
 II, 519.
Λοιπὸν I, 282. IV, 1642.
Λοίσθιον II, 264. 559. III, 523.
Λοκροί. *Λοκρῶν* IV, 1780.
Λοξά II, 665. III, 445. *λοξοῖσι* II,
 582.
Λούω. *λοέσσατο* III, 1203. *λοεσσά-
μενος* III, 1210. *λοεσσαμένη* III,
 860. 877.
Λόφος. *λόφω* II, 920. *λόφοι* II,
 1070. *λόφους* II, 1065. III, 1317.
Λοχάω. *ἐλόχησαν* I, 1252. *ἐλοχή-
σατο* II, 967. *λοχώμενοι* I, 991.
λελοχημένοι III, 7. 168.
Λοχεύομαι. *ἐλοχεύσατο* I, 762.
Λόχιος. *λοχίης* IV, 706.
Λόχος. *λόχοιο* IV, 464. *λόχον* IV,
 454.
Λυγαῖος. *λυγαίη* III, 323. 863.
 1361. *λυγαίην* II, 1120. IV, 459.
λυγαίοις I, 218.
Λυγκεύς I, 151. 153. IV, 1466.
 1478.
Λυγρός. *λυγρόν* III, 644. *λυγροὶ*
 I, 841. *λυγροῖς* IV, 694. *λυ-
γρῇσιν* IV, 363. *λυγρὰ* III, 605.
 691.
Λυκάβας. *λυκάβαντι* I, 610. *λυ-
κάβαντα* I, 198.
Λυκάων. *Λυκάωνος* II, 530.
Λυκάστια II, 999.
Λυκία. *Λυκίην* I, 309.

Λυκίηθεν II, 674.
Λυκοόργος I, 164. *Λυκοόργοιο* II,
 118.
Λύκος II, 813. *Λύκοιο* II, 139.
 724. 759. IV, 132. 298. *Λύκω*
 II, 839. *Λύκον* II, 752.
Λύκοι II, 124.
Λυκώρειος. *Λυκωρείοιο* IV, 1490.
Λυκωρεὺς II, 51.
Λύματα IV, 710.
Λύμη. *λύμης* II, 218.
Λύρη II, 929. *λύρην* *ibid.*
Λυρκήϊον I, 125.
Λυσιμελὲς IV, 1525.
Λυσσάλεος. *λυσσαλέοις* IV, 1393.
Λυτήριον IV, 704.
Λύω. *λῦε* IV, 1171. *λύεσκε* III,
 822. *ἔλυσα* I, 288. *ἔλυσε* I, 708.
 II, 454. *λῦσεν* I, 913. *ἔλυσαν*
 I, 652. II, 536. IV, 1731. *λύση*
 IV, 1326. *λύσησιν* IV, 1355.
λύσαιμι I, 422. *λύσειαν* I, 903.
λύετε IV, 857. *λῦσαι* IV, 1010.
λελύσθαι IV, 1371. *λυσάμενος*
 II, 1041. *λυσάμενοι* I, 1014.
 1109. II, 166. IV, 1632. *λυσό-
μενος* III, 62.
Λώβη. *λώβη* IV, 1044. *λώβην* I,
 816. III, 74.
Λωβήεις. *λωβήεντα* III, 801.
Λωβητῆρες III, 372.
Λώϊον III, 527. IV, 1102.
Λωῖτερος III, 850. *λωῖτερον* III,
 187.
Λώπη. *λώπην* II, 32.
Λωφεω. *ἐλώφεεν* IV, 1627. *ἐλώ-
φειον* II, 648. *λωφήσομεν* IV,
 1418. *λωφήσειν* III, 784. IV,
 819.

M.

Μάγνησα I, 584.
Μαγνητιδες I, 238.
Μαζός. *μαζοῖο* I, 745. *μαζῶ* III,
 119. 734. *μαζοὶ* IV, 705.
Μαῖα. *Μαίης* IV, 1733.
Μαιμάω. *μαιμῶων* I, 1270. III,
 1351. *μαιμῶωντι* IV, 1544. *μαι-
μῶωντες* IV, 219. *μαιμῶωσαι*,
 II, 269.
Μαινάλιος. *Μαιναλίας* I, 168.
Μαίναλος. *Μαινάλω* I, 770.
Μαίομαι. *μαίεσθε* IV, 1556. *μαί-
ονται* II, 126. *μαιομένην*. IV, 1275.
μαιομένοισι II, 1194.

- Μάκαρες** **I**, 1102. **μακάρων** **I**, 681. 901. 1094. **II**, 325. 606. 1223. **III**, 701. **IV**, 1592. 1773. **μακάρεσσιν** **I**, 481. 507. 885. **II**, 531. **III**, 381. **IV**, 1128. 1612.
Μακέλη. **μακέλησιν** **IV**, 1533.
Μακραίων. **μακραίωνα** **II**, 509.
Μακριάδες **I**, 1112.
Μακριδίδος. **Μακριδίδης** **IV**, 1175.
Μακριεῖς. **Μακριέων** **I**, 1025.
Μάκρις **IV**, 1131. **Μάκριν** **IV**, 542. **Μάκριδα** **IV**, 990.
Μακρός. **μακρὸν** **IV**, 27. 1337. **μακροὶ** **IV**, 1424. **μακροῦς** **III**, 46. **μακραὶ** **I**, 545. **IV**, 129. **μακρὰ** **I**, 1003. **II**, 1239.
Μάκρωνες **II**, 394. **Μάκρωνας** **II**, 1242.
Μάλα **I**, 230. 248. 330. 383. 387. 606. 655. 836. **II**, 64. 119. 152. 172. 207. 252. 282. 351. 361. 757. 807. 825. 863. 894. 987. 1097. **III**, 94. 192. 294. 313. 340. *passim*.
Μαλακός. **μαλακοῖς** **I**, 1090.
Μαλερός. **μαλεροῖο** **I**, 734. 1297. **IV**, 834. **μαλερῶ** **III**, 291. **IV**, 393.
Μανθάνω. **μάθον** **IV**, 1206. 1499.
Μάλιστα **I**, 1201. **II**, 980. **III**, 60. 91. 369. 1328. **IV**, 1573.
Μάν **I**, 869. **II**, 48. 1207.
Μαντήϊον **II**, 493.
Μάντις **III**, 932. **IV**, 253.
Μαντοσύνη. **μαντοσύνης** **II**, 180. 316. **μαντοσύνη** **II**, 237. 391. 455. **μαντοσύναι** **II**, 817. **μαντοσυνάων** **I**, 80. **μαντοσύναις** **IV**, 1504. **μαντοσύνησι** **II**, 208. 816. **III**, 1182. **μαντοσύνας** **II**, 247. 258. 1136.
Μάργος **III**, 120.
Μαργοσύνη. **μαργοσύνης** **IV**, 1019. **μαργοσύνη** **III**, 797. **μαργοσύνησι** **IV**, 375.
Μαριανδυνοί. **Μαριανδυνῶν** **II**, 140. 352. 723. 748. **Μαριανδυνούς** **II**, 753.
Μαρμάρεος. **μαρμαρέην** **IV**, 1710.
Μαρμαρυγή. **μαρμαρυγῇ** **III**, 1379. **IV**, 173. **μαρμαρυγῇσιν** **IV**, 728.
Μάρναμαι. **μάρναντο** **I**, 748. **II**, 141. **μάρνάμενος** **I**, 160. **μάρνάμενον** **I**, 1039.
Μάρπτω. **μεμαρπῶς** **I**, 756. **II**, 535. 555. **III**, 1388. **IV**, 432. 1663.
Μαστεύω. **μαστεύεσκον** **IV**, 1394. **μαστεύων** **III**, 1289. **μαστεύοντες** **I**, 1353. **IV**, 303.
Μαστήρ. **μαστήρα** **IV**, 1482. **μαστήρες** **IV**, 1003.
Ματέω. **μάτησαν** **IV**, 1395.
Μάτην **II**, 281.
Ματίη. **ματίη** **I**, 805. **IV**, 367.
Μάω. **μεμάασιν** **IV**, 399. **μεμαῶς** **III**, 564. **IV**, 490. **μεμαῶτες** **III**, 564. **IV**, 207. 1050. **μεμαότες** **IV**, 1588. **μεμαότας** **II**, 1198. **μεμανῖα** **III**, 809. **μεμανῖαν** **III**, 682.
Μεγαβρόντης. **Μεγαβρόντην** **I**, 1041.
Μεγαίρω **III**, 405. 485. **IV**, 419. **ἐμέγηρε** **I**, 289. **IV**, 1670.
Μεγακήτης. **μεγακήτεος** **IV**, 318.
Μεγαλοσσάκης. **Μεγαλοσσάκεα** **I**, 1045.
Μεγαλωστὶ **II**, 838. **IV**, 557.
Μεγαρῆες **II**, 747.
Μέγαρον **IV**, 691. **μεγάροιο** **II**, 202. 466. **III**, 158. 285. 442. 534. **IV**, 754. 878. 1121. 1222. **μεγάρω** **II**, 1150. **μεγάρων** **II**, 759. **IV**, 360. 745. 751. **μεγάροισι** **I**, 285. 810. 909. **II**, 304. 776. 1020. **III**, 228. 251. 305. 528. 585. 1117. **IV**, 8. 1085. 1162.
Μέγας. **I**, 33. **II**, 63. 369. 567. 900. **III**, 715. **IV**, 642. **μεγάλοιο** **I**, 1315. **II**, 289. **μεγάλου** **IV**, 227. **μεγάλω** **III**, 1253. **IV**, 924. **μέγαν** **I**, 169. 563. 761. 1100. **II**, 119. 522. 921. 1267. **III**, 271. 1350. 1365. **IV**, 302. 388. 421. 468. 528. 577. 789. 1548. 1589. 1618. **μεγάλη** **I**, 874. **μεγάλης** **II**, 356. **IV**, 1246. **μεγάλη** **I**, 152. 462. 1272. **III**, 557. **IV**, 1702. **μέγα** **I**, 174. 220. 253. 348. 383. 531. 662. 943. 985. 1036. 1165. 1191. 1250. **II**, 19. 130. 157. 247. 304. 383. 573. 580. 1206. **III**, 36. 66. 221. 282. 425. 517. 560. 607. 637. 891. 1044. 1329. 1370. **IV**, 92. 171. 184. 205. 322. 340. 439. 445. 486. 696. 701. 875. 980. 1031. 1141. 1255. 1341. 1383. 1432. 1673. 1694. 1749. **μεγάλα** **I**, 1248. **II**, 732. **μεγάλων** **I**, 129. **μεγάλοισιν** **IV**, 1084.
Μεγασθενής. **μεγασθενέος** **I**, 181.
Μεδέουσα **IV**, 917.
Μεθέπω. **μεθέπων** **IV**, 1339. **μεθέποντες** **I**, 660.
Μεθήμη. **μεθίεσκεν** **III**, 274. **IV**,

799. μεθέηκε II, 1036. III, 632. IV, 802. μεθέηκαν IV, 122. με-
θεύμεν III, 476. μεθέμεν I, 280.
μεθέντες II, 335.
Μεθύ I, 456. 473. 477. 534. 659.
968. 1181.
Μεθύστερον I, 624.
Μειδάω. μειδήσε III, 938. 1009.
μειδήσαν III, 100. μειδήσας II,
61. μειδήσασα III, 1014.
Μειδιάω. μειδιώσα III, 51. 107.
150. μειδιώοντες III, 1024.
Μείλικτρα IV, 712.
Μείλιον III, 135. μέλιν III, 146.
594. IV, 1190. 1549.
Μειλίσσω. μειλίσσεν IV, 708. μει-
λίξω IV, 416. μειλίσσομαι III,
985. μειλίσσεται III, 531. μει-
λίσσεται II, 478. IV, 1012. 1665.
μειλίσσοντο I, 860. μειλίζαιτο
I, 650. III, 613. μειλίζαντο IV,
1210. μειλίζομαι III, 105. μει-
λίσσοιο III, 1035. μειλίσσειο
IV, 1026. μειλίξασθαι II, 692.
923.
Μειλίχιος. μειλίχη II, 1279. III,
586. 898. μειλίχιοι I, 294. II,
621. III, 15. 31. 385. 1102. IV,
394. 1317. 1431. 1740.
Μειλιχίως II, 467. III, 319. IV, 732.
Μείλιχος I, 424. III, 550. μείλι-
χον I, 971.
Μειότερος II, 368.
Μείρω. ἔμμορες II, 4. IV, 42. ἔμ-
μορεν III, 208. IV, 1749. μεμό-
ρηται I, 646. μεμόρητο I, 973.
μεμορμένον III, 1130.
Μελάγχριμον IV, 1508.
Μελάθρον II, 1087. μελάθρω III,
789. μελάθρα II, 1087. μελά-
θρων I, 804.
Μελαίνω. μελανεῖ IV, 1574. με-
λαινομένην III, 749. IV, 569.
Μελαμβαθής. μελαμβαθέος IV,
516.
Μελάμπους I, 121.
Μελανίπη. Μελανίπην II, 966.
Μελάντιοι. Μελαντίους IV, 1707.
Μέλας II, 1172. μέλαιναν II, 349.
651. IV, 571. μέλαν I, 257. 325.
II, 119. 791. 921. IV, 153. 437.
472. 1095. μελάντατον III, 1267.
Μέλας n. propr. II, 116. Μέλανος
I, 922.
Μελέαγρος I, 191.
Μελέδημα. μελεδήματα III, 751.
μελεδήμασι III, 4. 471.

Μελεδών. μελεδῶνας II, 627.
Μελεῖστί II, 626.
Μέλεος. μελέη I, 1249. III, 487.
μέλεοι II, 341. μέλεαι I, 616.
IV, 605.
Μεληδόνες III, 812.
Μέλι. μέλιτος IV, 1454. μέλιτι
IV, 1136.
Μελία. μελίην III, 1237. μελίας
I, 1026.
Μελίβοια. Μελίβοιαν I, 592.
Μελίζομαι. μελιζόμενος I, 578.
Μελίη n. pr. II, 4.
Μελιηγενής. μελιηγενέων IV, 1641.
Μελιηδής. μελιηδέα IV, 901.
Μελίσσαι I, 879. μελισσάων II,
130. μελισσέων IV, 1132. με-
λισσῶν III, 1034.
Μελισσόκομοι II, 131.
Μελισταγής. μελισταγέας II, 1272.
Μελίτη IV, 538. Μελίτην IV, 545.
572.
Μελιτήϊος. Μελιτήϊον IV, 1150.
Μελίφρων. μελίφρονος II, 1003.
IV, 1132. μελίφρονες III, 458.
Μελιχρός. μελιχραὶ IV, 360.
Μέλλω. μέλλετε II, 1051. ἔμελλε
I, 78. 373. 1030. II, 116. 1092.
III, 752. 837. 1065. 1133. IV,
1529. ἤμελλε I, 1309. μέλλεν
I, 1346. III, 46. IV, 1443. ἔμελ-
λετε III, 260. ἔμελλον II, 625.
747. IV, 638. 904. 939. 1636.
μέλλον I, 227. 596. III, 972. 1269.
IV, 1000. 1214. μέλλοντο III,
1172. μέλλω, cum inf. aor. I,
227. 1030. 1346. II, 1092. III,
46. 260. 972. 1065. 1133. IV,
904. 1214.
Μέλος, carmen I, 578. IV, 907.
1301. membrum. μελέων IV, 674.
μελέεσσιν IV, 677.
Μέλπω. μέλπεν I, 569. μέλψαν
II, 714. μέλποντες I, 1151.
μελπομένης III, 949. μελπόμε-
νοι II, 703. μελπομένοις II, 163.
μελπόμεναι IV, 898. μέλπεσθαι
I, 1225.
Μέλω. μέλε I, 817. 1223. μέμη-
λεν I, 355. II, 989. III, 292.
590. IV, 794. μεμήλει II, 989.
μέλοι III, 640. μεμηλώς II, 226.
μέλονται I, 1355. II, 374. μέ-
λοντο I, 819. IV, 491. ἐμέλοντο
I, 967. 1124. μέλοιτο I, 339.
III, 437. 562. μελέσθω I, 839.

- μέλεισθαι **I**, 351. 641. 698. 971.
II, 835. **III**, 452.
 Μέμβλομαι. μέμβλεσθε **II**, 217.
 μέμβλετο **IV**, 1470.
 Μενεαίνω. μενεαίνετε **I**, 1315. με-
 νείνεν **I**, 224. 670. 771. **III**,
 1012. **IV**, 154. 1161. μενείνουν
II, 262. μενεαίνων **IV**, 233. με-
 νήνα **III**, 95. μενέηνας **I**, 1341.
 μενέηνε **III**, 369.
 Μέν passim. μὲν δὴ **I**, 32. 351. 440.
 700. **II**, 1277. **III**, 1326. **IV**,
 834. 1370. μὲν οὖν **I**, 18. μὲν
 τε vid. Τε. μὲν non sequente δὲ
I, 675. **II**, 1240. **III**, 683. εἰ
 μὲν non sequente δὲ **I**, 351. ὁ
 μὲν, ὅς μὲν et sim. non seq. δὲ
I, 38. 164. 229. 306. 725. 921.
 976. **II**, 748. 807. 1002. οὐ μὲν
 non seq. δὲ **I**, 78. 90. 907. **III**,
 783. **IV**, 1018. cf. Οὐ. οὐδὲ μὲν
 non seq. δὲ **I**, 45. 122. cf. Οὐδέ.
 οὐ μὲν - ἀλλὰ **I**, 97. 142. 192.
 296. 794. 1015. μὴ μὲν **II**, 253.
 293. **IV**, 1021.
 Μενεδήϊος. μενεδήϊον **II**, 114.
 Μενετηΐς. Μενετηΐδες **I**, 56.
 Μενοεικῆς. μενοεικέα **I**, 657. **II**,
 495. **III**, 984. **IV**, 1353.
 Μενοινή **I**, 700. μενοινήν **I**, 894.
III, 397. 901. **IV**, 355. μενοι-
 νᾶς **IV**, 21. 413.
 Μενοινάω. μενοινώωντας **IV**, 1255.
 Μανοίτιος. Μανοίτιον **I**, 69.
 Μένος **I**, 548. **II**, 45. 69. 229. 275.
 613. 1098. **III**, 753. **IV**, 819.
 834. μένεος **III**, 407. μένει **I**,
 543.
 Μέντορες **IV**, 551.
 Μένω. μένει **I**, 6. **IV**, 252. 277.
 1024. μένεν **I**, 44. 1016. μείνεν
IV, 302. μένον **II**, 135. 155. 308.
 836. μέμονας **III**, 434. 509. μέ-
 μονεν **II**, 489. **III**, 351. μένειν
IV, 1257. μείναι **III**, 825. μένων
I, 198. μένοντες **I**, 319. 862.
IV, 856.
 Μέροπος. μερόπεσι **IV**, 537. ~
 Μέροψ. Μέροπος **I**, 975.
 Μεσαίτατος. μεσαιτάτη **IV**, 999.
 Μεσημβριάω. μεσημβριόωντος **II**,
 739.
 Μεσημβρινός. μεσημβρινόν **IV**,
 1505.
 Μεσόδμη **I**, 563.
 Μέσος. μέσον **I**, 1033. **II**, 620. **IV**,
 375. μέσσον **I**, 427. μέσφ **III**,
 1002. **IV**, 1268. μέσσω **I**, 441.
 531. **II**, 120. **IV**, 1726. μέσση **I**,
 727. μέση **I**, 1239. μέσση **I**,
 673. **III**, 232. μέσσην **I**, 396.
 399. 526. **III**, 1029. **IV**, 582.
 870. 1519. μέσσοις **II**, 879. **III**,
 1368. μέσσοισι **I**, 342. 464. **II**,
 309. μέσσαις **II**, 595. μέσσησιν.
II, 1022. μέσσας **II**, 826. **III**,
 1322. μεσσότατον **IV**, 649.
 Μέσσανυλος **III**, 235.
 Μεσσηγυῖ **III**, 1317. **IV**, 581. 584.
 1362. 1575.
 Μεσσηγυῖς **I**, 85. **II**, 51. 270. 337.
 1236. **III**, 307. 441. 665. 723.
 930. **IV**, 525. 602. 882. 1233.
 Μεσσόθεν **I**, 1168.
 Μεσσόθι **I**, 1278. **II**, 172.
 Μέσφα **II**, 1227. 1258. **IV**, 337.
 Μετὰ c. dat. **I**, 17. 223. 303. 340.
 463. 648. 779. 979. **II**, 144. 534.
 755. 950. **III**, 18. 90. 331. 505.
 544. 629. 890. 892. 909. 1215.
IV, 6. 56. 189. 423. 427. 481.
 618. 977. 1104. 1211. 1420. 1467.
 1642. μετὰ c. acc. **I**, 4. 237.
 698. 701. 741. 1255. **II**, 211. 367.
 422. 459. 760. 871. 890. 896.
 1009. 1093. 1119. 1169. 1185.
III, 13. 25. 58. 331. 434. 447.
 619. 915. 952. 1139. 1149. 1183.
IV, 57. 77. 123. 289. 349. 369.
 632. 722. 846. 1113. 1213. 1501.
 sine casu **I**, 708. **II**, 374. 394.
III, 115. 970. **IV**, 24. 80. 879.
 1259. 1590. 1690.
 Μεταβαίνω. μετεβήσατο **IV**, 1176.
 Μεταβλέπω. μεταβλέπειας **I**, 726.
 Μεταδρομάδην **I**, 755.
 Μεταγδην **II**, 95.
 Μεταίτσω. μεταίτξας **I**, 1243.
 Μετακιάθω. μετεκίαθεν **I**, 139.
 1221. **III**, 802. **IV**, 531. 781.
 μετεκίαθον **I**, 90. **III**, 489. **IV**,
 305.
 Μετακλείω. μετακλείουσι **II**, 296.
 Μεταλδήσκω. μεταλδήσκοντας **III**,
 414.
 Μεταλήγω. μεταλήγεσκεν **III**, 951.
 μεταλλήξει **III**, 110. μεταλήξων
I, 1271.
 Μεταλλάω. μεταλλῆσαι **IV**, 1471.
 Μεταλώφω. μετελώφεον **I**, 1161.
 Μεταμώνιον **I**, 491. **IV**, 385. με-
 ταμώνια **III**, 1096. 1121. **IV**,
 1484.
 Μετανίσσομαι. μετανίσσεται **I**, 1245.

- IV, 628. *μετά - νίσσεται* III, 1243.
Μεταπαιφάσσεσθαι III, 1266.
Μεταπρέπω. μετέπρεπεν II, 784. III, 246. 335. 443. IV, 220. *μετέπρεπον* I, 240. *μεταπρέποι* I, 100.
Μεταρίθμιος I, 205.
Μετάρσιος. μετάρσιον III, 1263.
Μετασεύω. μετέσσεται IV, 1270.
Μεταστείχω. μετέστιχε III, 451.
Μεταστρέφω. μεταστρέψωσι I, 808. *μεταστρέψαντες* I, 378. *μεταστρεφθῆναι* III, 1039.
Μετατρέπω. μετατρέπη IV, 358. *μετά - ἔτραπεν* III, 261. *μετά δ' ἔτράπετ* III, 649.
Μετατρέφω. μετετρέφετο II, 1236. *μετετρέφη* I, 198.
Μετάρτροπος III, 818.
Μετατρωπάω. μετετρωπάτο III, 297.
Μεταυδάω. μετηύδα II, 54. 467. 773. IV, 1369.
Μεταῦτις IV, 426.
Μετάρφρενον. μεταφρένον I, 674.
Μεταφωνέω. μετεφώνεεν I, 702. 1287. II, 208. 431. 1180. III, 169.
Μεταχάζομαι. μεταχάσσεαι III, 436.
Μεταχθόνιος. μεταχθονίην IV, 1269.
Μεταχρόνιος. μεταχρονίη II, 300. 587. III, 1151. *μεταχρονίην* IV, 952. 1385. 1568.
Μέτειμι (intersum). μετέσσομαι II, 447.
Μέτειμι (adeo). μετιών II, 688. III, 509. IV, 459. *μετιόντι* III, 1027. *μετιόντα* IV, 450. *μετιούσα* III, 249. *μετιούσιν* IV, 483. *μετιόντας* III, 181. 187.
Μετείπον. μετέειπεν I, 331. 864. II, 640. III, 522. IV, 881. *μετά - ἔειπεν* II, 1276.
Μετεννέπω. μετέννεπε III, 1168.
Μετίπειτα I, 8. 302. 457. 516. 845. II, 809. 962. 1258. III, 49. 99. 1256. 1330. IV, 502. 1007. *passim*.
Μετέρχομαι. μετήλυθεν I, 710. III, 348. *μετήλυθον* III, 697. *μετελεύσομαι* III, 432. IV, 839. *μετελθέμεν* III, 370. 547. *μετελθεῖν* III, 438.
Μετήορος II, 600. IV, 1366.
Μετοιχομαι. μετοιχομένη IV, 758.
Μετόπιν IV, 1764.
Μετόπισθεν I, 75. 259. 852. 959. 1064. II, 56. 280. 617. III, 709. 873. 990. IV, 1745.
Μέτρα III, 308.
Μετρέω. μέτρεον I, 930. *μετρήσαντες* IV, 1779. *μετρήσασθαι* I, 724.
Μέτωπον. μέτωπον I, 427. IV, 172. 1437. *μέτωπα* II, 159. IV, 44. 695. *μετώπων* II, 86.
Μέχρις IV, 1234.
Μή post verba timendi c. opt. III, 459. 481. 613. 137. IV, 803. *c. conj.* III, 603. 637. 1387. IV, 112. *μή pro ὅπως μή c. ind. praet.* I, 1251. *c. ind. fut.* IV, 831. *c. conj.* III, 663. 904. 1040. 1143. IV, 826. 863. *c. opt.* IV, 328. 467. 1156. *μή c. imper. praes.* I, 295. 345. 1320. II, 256. 331. 341. 344. 873. 1219. III, 82. 109. 978. 1050. 1108. IV, 1584. *c. conj. aor.* I, 1332. II, 326. III, 982. IV, 862. 1014. *c. opt.* I, 141. III, 79. 728. IV, 382. 1079. *c. inf.* I, 468. 1353. II, 6. 253. 293. 479. III, 702. 717. 892. IV, 14. 408. 533. 1481. *ὅτε μή* I, 245. *μή καὶ — ἀλλὰ* II, 192. III, 589.
Μηδὲ I, 304. II, 260. 326. III, 185. 1038. IV, 1116. *c. imper. praes.* II, 22. III, 143. 420. IV, 1324. *c. conj. aor.* IV, 370. 747. 825. *c. opt.* III, 562. 692. 729. IV, 90.
Μήδεα IV, 986. III, 826.
Μήδεια III, 248. 451. 664. 674. 710. 1136. IV, 243. 1164. 1219. 1521. 1653. *Μηδείης* III, 3. 948. 1070. 1246. 1364. IV, 213. 815. 1154. 1677. 1722. *Μηδείη* III, 284. IV, 449. 1222. *Μηδειαν* III, 611. 751. IV, 345. 1004.
Μήδομαι. μήδετο I, 150. III, 1184. *μήσαο* IV, 739. *μήσατο* IV, 1090. *ἐμήσατο* III, 229. *μήσαι* III, 12. *μήδεο* IV, 822. *μηδομένη* IV, 578. *μησαμένη* III, 780.
Μηκέτι I, 352. 821. II, 331. 425. 617. III, 571. IV, 190. 856.
Μήκιστος. μήκιστον I, 82. IV, 1364.
Μῆκος I, 1193.
Μηκύνω. μήκυνε IV, 151. *μηκύνεται* IV, 961. *μηκύνετο* IV, 1614.
Μῆλα I, 576. 969. 1181. II, 123. 143. 303. 501. 839. 928. 1170.

- IV, 674. 1129. 1434. 1501. *μήλων* **I**, 587. 1244. 1340. **II**, 513. 926. 1175. **IV**, 968. 1186. 1487. 1593. *μήλοισι* **III**, 959.
- Μήλειον* **IV**, 1401.
- Μηλοβοτῆρες* **II**, **130**. *μηλοβοτῆρας* **II**, **165**.
- Μῆν* **I**, 896. **II**, 813. **III**, **125**. *passim*.
- Μῆν*. *μηνὶ* **IV**, **217**.
- Μῆνη* **IV**, **55**. *μήνην* **IV**, 1479. *μήνης* **III**, 533. **IV**, 1616. 1697.
- Μηνιαῶ*. *μηνιῶσιν* **II**, **247**.
- Μῆνις*. *μήνιν* **I**, 1339. **III**, 337. *μήνιες* **IV**, 1205.
- Μῆποτε* **IV**, 798. *passim*.
- Μῆρα* **I**, 433.
- Μηρία* **II**, 691. 699.
- Μηρός*. *μηρόν* **II**, 825.
- Μηρούω*. *μηρύνοντο* **IV**, 889.
- Μῆτε* — *μηδὲ* **III**, 678. *μήτε* — *ἢ* καὶ **II**, 890. *μήτε* c. *imper. praes.* **III**, 512. c. *opt.* **IV**, **248**. 1086.
- Μήτηρ* **I**, **232**. **262**. **268**. **III**, 481. 536. 716. **IV**, **268**. 1514. *μητέρος* **I**, 1128. *μητρὸς* **I**, **193**. **815**. **III**, **155**. 524. 735. *μητέρι* **II**, 659. **IV**, 1327. 1353. *μητρὶ* **I**, 907. **IV**, **28**. *μητέρα* **I**, 761. 1094. 1125. **III**, **258**. **267**. 486. 609. 748. 1139. 1375. **IV**, 1372. *μητερ* **I**, **295**. **IV**, **31**. *μητέρες* **I**, 812. **III**, 994.
- Μῆτις* **I**, 664. 677. **II**, 1068. **III**, **30**. **184**. 781. 912. **IV**, 1024. 1336. 1380. *μήτι* **I**, 560. **II**, 383. **III**, 548. *μήτιν* **I**, 423. 463. **II**, 1050. 1058. **III**, 475. 603. 720. **IV**, 1539. 1661.
- Μητιάω*. *μητιάσκει* **III**, 612. **IV**, **7**. *μητιάσκον* **IV**, 492. 526. 1070. *μητιῶσα* **III**, **24**. **210**. *μητιάσθαι* **II**, 1278. **III**, 506. 743.
- Μητιόμαι*. *μητίσομαι* **III**, 1026. **IV**, 744. *μητίσεται* **I**, 665. *μητίσασθαι* **IV**, 412.
- Μητριυιά*. *μητριυιῆς* **I**, 815. **II**, 1182. **III**, **191**. *μητριυιῇ* **I**, **272**.
- Μήτρως* **I**, **46**. **199**.
- Μηχανάω*. *μηχανόωντες* **III**, 583. *μηχανόωνται* **II**, 1010. *ἐμηχανούοντο* **IV**, 526.
- Μῆχος* **II**, 434. **IV**, **85**.
- Μιαίνω*. *μεμιασμένοι* **IV**, 716.
- Μίγα* **IV**, 1345.
- Μιγάδες* **IV**, **320**. *μιγάδας* **III**, 1210.
- Μίγδην* **III**, 1381.
- Μίγνυμι*. *ἐμίξεν* **II**, **78**. *ἐμίξατε* **IV**, 1050. *ἐμίξαν* **II**, 985. **IV**, 1154. *μίξαντες* **IV**, 402. *ἐμικτο* **III**, 1163. *μίκτο* **III**, 1223. *μίχθη* **IV**, 1737. *μίγη* **IV**, 1495. *μιγῆναι* **IV**, 1115. 1164.
- Μικτός*. *μικτοῖσιν* **IV**, 677.
- Μίλητος*. *Μιλήτοιο* **I**, **186**.
- Μίμας*. *Μίμαντα* **II**, **105**. **III**, 1227.
- Μιμνάξιν* **I**, **226**. **II**, 960.
- Μιμνήσκω*. *μιμνήσκετο* **III**, 1140.
- Μίμνω*. *μίμνει* **I**, 682. **III**, 1295. 1390. *μίμνεν* **I**, **50**. **III**, 648. **IV**, 689. *μίμνον* **I**, **51**. **II**, 529. **III**, **7**. *μίμνε* (*Imp.*) **I**, **304**. 833. *μίμνετε* **III**, **176**. *μίμνοιεν* **I**, 660. *μίμνειν* **II**, **233**. *μίμνοντες* **I**, 793.
- Μιν* **I**, **5**. **47**. **II**, **150**. **IV**, 1316.
- Μινύας*. *Μινύαιο* **I**, **230**. *Μινύην* **III**, 1093. 1094. *Μινύαι* **II**, **97**. **IV**, 338. 1456. 1500. *Μινύαισι* **III**, 578. **IV**, 1364. **IV**, 1074. 1220. *Μινύας* **I**, **229**. 709. 1055. **IV**, 509. 595.
- Μινυήϊος* **I**, 763. *Μινυήϊον* **IV**, **117**.
- Μινυηΐς*. *Μινυηΐδος* **I**, **233**.
- Μινύθω*. *μινύθουσα* **I**, **286**. *μινύθοντας* **IV**, 1308.
- Μινυνθα* **II**, **230**. **IV**, 1060.
- Μινυνθαδῖος*. *μινυνθαδίω* **III**, 690. *μινυνθαδίη* **II**, 856.
- Μινωΐον* **IV**, 1564.
- Μινωΐς* **III**, 998. *Μινωΐδος* **II**, **299**. **IV**, 433. 1691. *Μινωΐδας* **II**, **16**.
- Μίνως* **III**, 1000. 1100. **IV**, 1491.
- Μίνωος* **III**, 1098. *Μίνω* **III**, 1107.
- Μιξοδία*. *μιξοδίησιν* **IV**, 921.
- Μίσγω*. *μίσγονται* **II**, 1025.
- Μισθός*. *μισθόν* **IV**, 527.
- Μίτρη* **IV**, 1024. *μίτρης* **III**, 1013. *μίτρη* **III**, **156**. 867. *μίτρην* **I**, **288**.
- Μνάω*. *μνήσω* **III**, 1116. *ἐμνήσατο* **IV**, **253**. *μνήσατο* **III**, 813. 814. 1364. **IV**, 1732. *μνησάμεθα* **III**, 535. *μνήσομαι* **I**, **2**. **III**, 1071. 1111. *μνησώμεθα* **I**, **23**. *μνήσαιο* **IV**, 383. *μνήσαιτο* **IV**, 1196. *μνησάιτο* **IV**, 841. *μνησασθαι* **IV**, 1023. *μνησάμενοι* **III**, 546. *μνησάμενη* **IV**, **60**. *μεμνημένος* **III**, 1037. *μεμνημένοι* **II**,

1051. *μνώοντο* II, 826. *ἐμνώοντο* I, 518. 1073. *μνώεο* I, 896. III, 1067. 1110.
Μνάομαι (mihi despondeo). *μνάσθω* III, 639.
Μνημήϊον III, 1206. *μνημήϊα* IV, 28.
Μνηστεύω. *ἐμνήστευσαν* II, 511.
Μνηστis IV, 724. *μνηστin* I, 643. III, 290. IV, 1746.
Μνηστός. *μνηστὴν* I, 780.
Μνιόεις. *μνιόεντα* IV, 1237.
Μογερός. *μογεροῖο* III, 853. IV, 37.
Μογέω. *μογέουσι* II, 663. *μογέεσκον* IV, 962. *ἐμόγησε* I, 120. *ἐμόγησαν* IV, 733. *μογήσοι* II, 471. *μογήσαι* IV, 1535. *μογέοντι* I, 739. II, 474. *μογέοντα* I, 1318. *μογέοντες* IV, 1388. *μογέοντας* I, 1162.
Μοῖρα I, 6. 440. 1317. II, 815. 855. III, 660. 779. IV, 1475. *μοίρη* I, 422. III, 754. *μοῖραν* I, 299. 691. 1035. 1323. II, 452. 1161. *Μοιράων* IV, 1217.
Μοιράομαι. *ἐμοιρήσαντο* IV, 1533.
Μοιρηγέται I, 1127.
Μολεῖν I, 704. II, 1225. IV, 759. *μολεῖν* IV, 1433.
Μόλιβος. *μολίβω* IV, 1680.
Μόλις I, 674. 1233. II, 207. 497. III, 188. 634. 1025.
Μολπή. *μολπῆς* I, 28. IV, 1728. *μολπῇ* III, 897. *μολπὴν* III, 950. *μολπῇσιν* IV, 894.
Μορμύρω. *μορμύρουσιν* IV, 287. *μορμύρουσα* I, 543.
Μόρος III, 429. *μόρον* I, 140. 1030. 1350. II, 136. 339. 470. III, 468. 806. 1080. IV, 1261.
Μόρσιμον II, 294. 605.
Μορφή. *μορφῆς* III, 1007. *μορφῇ* I, 497. III, 1141. *μορφάς* IV, 1193.
Μόσσυν. *μόσσυνι* II, 1025. *μόσσυνας* II, 1017.
Μοσσύνοικοι II, 377. 1016. 1117.
Μουνογένεια. *μουνογένειαν* III, 847.
Μουνογενής. *μουνογενῇ* III, 1035.
Μοῦνος III, 556. *μούνῳ* I, 287. *μούνον* I, 99. 197. 335. 732. 903. 1252. II, 112. 201. 220. III, 908. 313. IV, 352. 824. 1478. 1572. 1674. *μούνῃ* III, 43. IV, 57. 1654. *μούνῃν* IV, 371. *μοῦνοι* I, 1127. IV, 1052.
Μουνόω. *μουνωθεῖσαν* III, 742.

Μοῦσα IV, 2. *Μοῦσαι* I, 22. II, 512. IV, 984. *Μουσάων* IV, 1381. *Μουσέων* II, 845. IV, 896.
Μοχθέω. *μοχθήσαντες* IV, 1434.
Μοχθίζω. *μοχθίζοντες* IV, 192. 1652.
Μόψος I, 65. 1083. 1086. II, 923. III, 543. 916. 938. IV, 1518. *Μόψοιο* I, 1106. *Μόψον* I, 80. IV, 1520.
Μυδαίνω. *μυδήνας* III, 1041. 1247.
Μυδαλέος. *μυδαλέον* II, 229. *μυδαλήν* II, 191. *μυδαλέοι* II, 1106.
Μυδάω. *μυδόωσα* IV, 1531.
Μυθεόμαι. *μυθεῖτο* II, 763. IV, 1346. *μυθεῖσθε* III, 406. *μυθεῖντο* I, 458. *μυθήσατο* II, 460. 1046. IV, 1481. *μυθησαίμην* I, 20. III, 355. *μυθήσομαι* I, 919. IV, 1335. *μυθεῖσθαι* III, 103.
Μῦθος I, 698. 717. III, 34. 188. 683. 904. IV, 1381. *μῦθω* I, 1337. II, 478. III, 187. 1067. 1104. IV, 833. *μῦθον* I, 847. 1334. II, 10. 685. 1122. 1276. III, 24. 259. 463. 491. 565. 670. 726. 780. 907. 974. IV, 354. 410. 494. 498. 773. 782. 810. 1122. 1127. *μῦθοι* I, 479. III, 173. 458. *μῦθων* I, 1294. II, 610. 648. 1179. III, 76. 314. 1157. IV, 89. *μῦθοισι* I, 711. 792. 884. III, 149. 367. 486. 1348. IV, 459. 720. 1072. 1097. *μῦθους* I, 648. 833. IV, 435.
Μυῖαι IV, 1405. 1453.
Μυκαῖ IV, 1285.
Μυκηθμός IV, 969. *μυκηθμῳ* III, 864. 1297.
Μύκημα I, 1269.
Μυκηναῖοι. *Μυκηναίων* I, 128.
Μύλη. *μύλης* I, 1077.
Μυλήφατος. *μυληφάτον* I, 1073.
Μυρίνη. *μυρίνης* I, 604. 634.
Μυρίος. *μυρίον* II, 1120. III, 212. IV, 1765. *μυρίοι* II, 1082. *μυρίαι* I, 844. *μυρία* I, 259. 455. 576. 682. II, 813. IV, 151. 274. 560. 613. 646. 1283. 1420.
Μύρμηκες IV, 1453.
Μυρμιδών. *Μυρμιδόνος* I, 55. *Μυρμιδόνων* IV, 1772.
Μύρομαι. *μύρεται* I, 271. II, 370. III, 657. *μύρονται* IV, 605.

μύρεσθαι IV, 666. μυρομένη III, 463. 1065. μυρομένης IV, 1065. μυρομένην III, 665. IV, 738. μυρόμενοι IV, 1501. 1535. μυρομένησιν IV, 625.
 Μυρτίλος I, 755.
 Μυρτώσιον II, 505.
 Μυσία I, 1115.
 Μυσίς. Μυσίδα I, 1349. II, 766.
 Μυσοί I, 1179. Μυσῶν I, 1164. 1298. Μυσοῖσι I, 1322. 1345. II, 781. 786. IV, 1472.
 Μύχατος. μύχατον IV, 596. μυχάτης IV, 630. μυχάτη I, 170. II, 398. IV, 1243. μυχάτην IV, 1625. μυχάτων IV, 1698.
 Μύχιος. μυχήσι II, 742.
 Μυχός II, 1246. μυχοῖο II, 737. μυχῶ III, 659. μυχόν III, 42. IV, 1379. 1545.
 Μυών. μυῶνα IV, 1520.
 Μύωψ. μύωπι I, 1265. μύωπα III, 277.
 Μῶλος. μῶλον IV, 415.
 Μωμάομαι. μωμήσονται III, 794.

N.

Ναλ II, 151. III, 467. IV, 818. 1073.
 Ναιετάω. ναιετάει III, 313. ναιετάουσι I, 799. 826. 831. 942. II, 375. 395. 1017. 1205. III, 1092. IV, 275. 792. ναιετάασκεν I, 68. ναιετάασκον II, 997. III, 977. IV, 1211. ναιετάειν I, 828. 903. III, 680. 1133. ναιετάοντος II, 793. ναιετάοντες IV, 322. ναιετάοντας III, 991.
 Ναίω. ναίει IV, 1076. ναίετε III, 1139. ναίουσιν II, 787. IV, 515. ξναιε I, 116. 398. IV, 540. 1131. ναίεν III, 241. ναίεσκεν I, 509. III, 240. IV, 575. ξναιον I, 139. 162. 1219. IV, 1759. ναίειν I, 1319. IV, 547. 1744. ναίεμεν IV, 278. 919. 1038. ναίων I, 37. 411. ναίοντας I, 868. ναίεται I, 794. ναίηται I, 352.
 Νάπη II, 735.
 Νασάμων. Νασάμωνα IV, 1496.
 Ναυβολίδης. Ναυβολίδαο I, 134.
 Ναυβόλος I, 135. Ναυβόλου I, 208.
 Ναυπλιάδης. Ναυπλιάδαο I, 136.
 Ναύπλιος I, 134. II, 896.

Ναύπορος. ναύπορον IV, 1546.
 Ναῦς. Νηῦς II, 590. IV, 210. 226. 1268. νεῶς IV, 208. νηὸς I, 401. 421. 447. 533. 544. 606. 640. 652. 658. 713. 723. 934. 965. 1013. 1020. 1163. 1276. II, 172. 211. 329. 496. 583. 1045. 1079. 1126. 1168. 1184. 1252. 1275. III, 167. 198. 316. 327. 568. 573. 1000. 1200. 1280. IV, 78. 114. 199. 244. 484. 554. 582. 661. 840. 857. 903. 1245. 1385. 1537. 1548. 1586. 1620. νηῖ I, 304. 319. 333. 855. 1111. II, 344. 397. 606. 611. 750. 873. 931. 960. III, 525. 1072. IV, 85. 283. 457. 649. 851. 938. 1124. νηῦν I, 1358. νῆα I, 18. 111. 237. 357. 367. 415. 523. 548. 590. 701. 833. 911. 988. 1158. 1328. II, 8. 71. 295. 402. 533. 552. 571. 586. 620. 812. 833. 895. 918. 1035. 1062. 1072. 1076. 1095. 1109. 1282. III, 57. 176. 340. 607. 827. 1148. 1166. 1188. 1319. 1346. IV, 101. 105. 165. 232. 392. 434. 495. 504. 755. 831. 837. 860. 891. 910. 934. 953. 963. 1373. 1385. 1568. 1650. 1657. 1660. 1768. νῆες I, 235. III, 341. νηῶν I, 113. 801. II, 872. III, 746. IV, 317. 921. 1278. νηυσὶ IV, 237. 453. 1236. νήεσσι II, 749. νῆας IV, 237. 319. 653. 1208.
 Ναυσίθοος IV, 550. Ναυσιθόοιο IV, 539. 544. 547.
 Ναῦται III, 744. ναύτησι IV, 936.
 Ναυτιλίη. ναυτιλῆς I, 61. 189. 210. 335. 862. 981. II, 9. 310. 413. 837. IV, 492. 532. 653. 1273. ναυτιλίην II, 876. IV, 192. 721. ναυτιλίησιν IV, 1419.
 Ναυτίλλω. ναυτίλλοντο IV, 299. ναυτίλλοιντο I, 918. ναυτίλληται III, 61. ναυτίλλεσθαι I, 236. 1080. II, 855. 1205.
 Ναυτίλοι II, 808. IV, 570.
 Νάω (fluo) νᾶε I, 1146. νᾶεν III, 224. νάοντος IV, 1300.
 Νάω (habitare facio). νάσσατο I, 93. 1356. IV, 275. 567. 988. 1140. ξνασθεν IV, 513. νάσσεσθαι II, 747.
 Νέατος. νεάτω IV, 946. νεάτης II, 166. νεάτη IV, 313. νεάτησιν II, 320. νεάτας III, 1192.

Νεήνιδες **I**, 843.
Νείατον **III**, 763.
Νεικέω. νείκεσεν **I**, 462. 875.
Νεῖκος **I**, 492. 1284. **III**, 627. 739. **IV**, 340. 1103. 1727. *νείκεος* **I**, 498. *νείκεα* **I**, 340. **IV**, 1010.
Νειόθεν **I**, 385. 1197. 1288. 1313. **II**, 205. **III**, 383. 1358.
Νειόθι **I**, 63. 255. 990. 1098. 1326. **II**, 353. **III**, 62. 164. 706. **IV**, 1615.
Νεῖον **I**, 125.
Νειός **III**, 1331. 1343. *νειοῖο* **I**, 687. 1215. **III**, 1056. *νειόν* **III**, 411. 497. 754. 778. 1053. 1284.
Νεκρός. νεκρούς **IV**, 51.
Νεκταρέη **III**, 832. *νεκτάρειον* **III**, 1009.
Νέκταρ. νέκταρι **IV**, 432.
Νέκυς. νέκυος **II**, 836. *νέκυιν* **II**, 857. **IV**, 480. 1499. *νέκυες* **III**, 202.
Νέμεσις. Νέμεσιν **IV**, 1043.
Νέμω. νέμουςι **I**, 298. *νέμειν* **II**, 501. *νέμονται* **II**, 380. **IV**, 398. *ἐνέμοντο* **II**, 505. 513. **IV**, 132.
Νέομαι **II**, 1164. *νεόμεσθα* **II**, 647. *νεύμεσθα* **II**, 1153. *νέεσθε* **III**, 306. 376. *νεῖσθε* **III**, 373. *νέονται* **III**, 331. *ἐνέοντο* **II**, 1095. **IV**, 315. *νέοντο* **I**, 1014. **II**, 175. 552. **III**, 36. **IV**, 659. *νέοιτο* **I**, 70. **III**, 787. *νέεσθαι* **I**, 156. 171. 306. 525. 703. 720. 877. 1206. 1250. **II**, 12. 814. 1187. **III**, 336. 572. 646. 1062. 1139. 1148. **IV**, 190. 409. 774. 827. *νεῖσθαι* **II**, 1139. **III**, 431.
Νεόζυγες **IV**, 1191.
Νεοθηγής. νεοθηγέα **III**, 1388.
Νεόθρεπτα **III**, 1400.
Νέον **IV**, 36. 54.
Νέος **I**, 1201. *νέω* **IV**, 1479. *νέον* **I**, 273. 451. 737. 924. 976. 1003. 1095. 1160. 1228. **II**, 494. 751. 779. **III**, 690. 757. 1384. **IV**, 36. 156. 1092. 1231. 1690. *νέοι* **I**, 341. 458. 1134. **III**, 194. 555. **IV**, 184. 503. *νέους* **I**, 382. *νέαις* **III**, 276.
Νεοσσοί **IV**, 1299.
Νεότης. νεότητος **II**, 481. *νεότητι* **II**, 327. **IV**, 1585.
Νεότημητος. νεοτμήτω **III**, 857.
Νεπόδες. νεπόδεσιν **IV**, 1745.
Νέφθε **I**, 155. 745. **III**, 287.

Νεσταῖοι. Νεσταίους **IV**, 1215.
Νεστίς. Νεστίδος **IV**, 337.
Νευρή. νευρῇ **III**, 282.
Νεύω. νεύσε **II**, 949. **III**, 441. *νεύοντας* **II**, 1064. *νεύσαντες* **II**, 683.
Νεφέλη. νεφέλης **II**, 538. *νεφέλη* **IV**, 125. *νεφέλας* **III**, 1360.
Νέφος **II**, 173. 259. 566. **III**, 214. **IV**, 398. 1262. *νεφών* **II**, 171. 187. 268. 1084. 1105. 1252. **III**, 1267. *νεφέεσαι* **I**, 218. 240. **III**, 1151.
Νηγάτεος. νηγάτεον **IV**, 188. *νηγατήσιν* **I**, 775.
Νηδυῖα. νηδυῖων **II**, 113.
Νηδύς. νηδύος **IV**, 706. 1328. 1354. 1373. *νηδύν* **II**, 819. **III**, 1382. **IV**, 1449. 1611.
Νηέω. νήεον **I**, 403. *νήησε* **III**, 1208. *νηήσαντο* **I**, 364. *νηήσας* **III**, 1034.
Νηῖας **I**, 626. *Νηιάδα* **IV**, 545. *Νηιάδες* **IV**, 711. 813.
Νήιον **III**, 582. *νηῖον* **I**, 1089. 1314. **II**, 843. *νήια* **II**, 79. 597. 726.
Νῆϊς **I**, 255. **II**, 417. *νηῖν* **III**, 130. *νήϊδα* **III**, 32. *νήϊσιν* **II**, 417.
Νηῖτης. νηῖτην **IV**, 239.
Νηκερδής. νηκερδῇ **II**, 482.
Νηλεής. νηλεές **IV**, 390.
Νηλεῖδαι **I**, 959.
Νηλειῆς **IV**, 476. 1503.
Νηλειῶς **I**, 610. 1214. **II**, 626. **IV**, 986.
Νηλεύς. Νηλῆος **I**, 158.
Νηληῖος **I**, 156.
Νηληῖς **I**, 120.
Νηλῆς **IV**, 1438. *νηλέα* **IV**, 588.
Νήλιπος **III**, 646.
Νηλιτής. νηλιτεῖς **IV**, 703.
Νήματα **III**, 255.
Νημερτής **IV**, 758. *νημερτέα* **IV**, 810. 1184. *νημερτές* **I**, 197. 1023. **II**, 959. **IV**, 14. 555. 1565.
Νηνεμία. νηνεμία **III**, 970.
Νήνεμος **I**, 1155. **II**, 162. *νήνεμον* **II**, 661.
Νηός. νηοῦ **II**, 1171. **III**, 927. **IV**, 470. *νηοῖο* **I**, 307. *νηόν* **II**, 385. 1169. **III**, 252. 738. 842. 888. 915. 940. **IV**, 50. 436. *νηοὺς* **III**, 1088. **IV**, 1045.
Νηοσσόος. νηοσσόω **II**, 927. *νηοσσόον* **I**, 570.

- Νηπήϊον I, 1116.
 Νηπιάχος. νηπιάχον I, 1212. II, 510. νηπιαχοῖς IV, 137.
 Νηπιάχω. νηπιάχοντος IV, 868.
 Νήπιος IV, 875. νήπιοι II, 66, 137. νήπια I, 508. III, 134.
 Νηπύτιος. νηπυτίης IV, 791. νηπυτίην III, 735.
 Νηρεύς. Νηρηῆος I, 1311. IV, 722. 1743. Νηρηῆα IV, 780. 1599.
 Νηρηίδες IV, 859. 930. Νηρηίδας IV, 844.
 Νήριτος IV, 158. νήριτα III, 1288.
 Νῆσος I, 840. 890. 920. 936. II, 680. 1047. IV, 309. 983. 1712. 1757. νήσον I, 633. II, 350. 392. 672. 1030. 1116. 1118. III, 322. 1074. 1093. IV, 458. 580. 1138. 1644. 1712. νήσοιο II, 1034. 1097. III, 42. IV, 315. 1075. 1172. νήσω I, 93. II, 382. 1080. IV, 434. 452. 546. 1210. 1728. νῆσον I, 625. 916. 1021. 1152. II, 335. 686. 695. 721. 771. 1066. 1113. 1116. 1232. 1233 III, 324. IV, 505. 521. 540. 655. 769. 891. 1214. 1717. 1751. 1763. νῆσοι IV, 524. 564. νήσων I, 831. IV, 514. 1637. νήσοισιν II, 285. νήσους II, 297. 516. IV, 330. 333. 336. 553. 650. 1230.
 Νήχυτος. νήχυτον III, 530. IV, 1367.
 Νήχω. νῆχε IV, 915.
 Νηφάλιος. νηφαλίησι IV, 712.
 Νίκη. νίκης IV, 1772.
 Νίπτω. νίπτεις IV, 588. νιφόμενος IV, 543.
 Νίσσομαι. νίσσεται III, 1243. νισσόμεθα IV, 257. νίσσετο I, 741. 785. II, 825. νίσσεο I, 888. III, 1061. νισσομένοιο. II, 199. III, 447. IV, 178. νισσομένην IV, 1534. 1618. νισσομένων II, 1286. νισσομένοισι I, 53. 150. 556. 601. II, 726. 971. 1246. III, 210. IV, 648. 981. νισσομένους IV, 129.
 Νιφετός. νιφετοῖο III, 1358. νιφετῶ. III, 69.
 Νιφόεις. νιφόεντος I, 504. III, 1223. νιφόεν I, 1099.
 Νόεω III, 20. IV, 1334. ἐνόησα III, 891. ἐνόησεν I, 1021. II, 457. 544. III, 126. 665. 1150. IV, 561. 726. 754. ἐνόησαν I, 1283. II, 137. 958. III, 7. IV, 74. 643. νοήση III, 1144. νοῆσαι III, 943. IV, 1356. νοήσας II, 76. νώσατο IV, 1409.
 Νομεύς. νομηῖ IV, 675. νομηῆς I, 1246. III, 277. νομήων I, 1266. II, 125. νομήας I, 751.
 Νόμιος. νομίοιο IV, 1218. νόμιον I, 578. II, 507.
 Νομός I, 747. νομῶ II, 1005.
 Νόος I, 242. II, 212. 248. 1090. III, 52. 328. 446. IV, 3. 620. 1017. νόοιο II, 316. 716. 1149. III, 298. νόφ II, 256. 325. 767. III, 816. 903. 933. IV, 351. 737. 863. νόον I, 130. 323. 439. 464. 808. II, 182. 226. 313. III, 174. 471. 567. 826. IV, 102. 766. 1078. 1177. 1669.
 Νοστήω. νοστήσομεν I, 417. νοστήσεις III, 468. νοστήσαιτε IV, 1329. νοστήσειν I, 79. III, 89. IV, 561. νοστήσας I, 892. IV, 1163. νοστήσαντες II, 352. III, 993. IV, 98. 1035. νοστήσαντας III, 596.
 Νόστιμος I, 896. νόστιμον IV, 1275.
 Νόστος I, 336. II, 414. 863. IV, 522. 644. 1235. νόστοιο I, 249. IV, 1600. νόστου III, 175. IV, 1273. 1473. νόστω I, 449. IV, 202. 1333. 1549. νόστον I, 17. 556. 835. 1293. II, 690. III, 75. 488. 549. IV, 381. 739. 822. 841. 901. 916. 1701.
 Νόσφι. νόσφιν I, 91. 197. 322. 1207. 1294. II, 276. 806. 998. 999. 1182. III, 577. 594. IV, 10. 346. 352. 406. 821. 1296. 1458. 1560.
 Νοσφίζω. ἐνόσφισαν II, 793. νοσφισάμην IV, 362. νοσφίσσομαι IV, 1108. νοσφίσσεται IV, 181. νοσφισθῆις I, 187.
 Νοτίζω. νοτισθέντα I, 1005.
 Νότιος. νοτίοιο IV, 1538.
 Νοτίς. νοτίδεσσι IV, 663. 670.
 Νότος I, 926. Νότου IV, 1628.
 Νοῦσος II, 856. III, 676. νοῦσοις IV, 1674.
 Νῦ I, 468. 875. 1290. 1298. II, 213. 245. 284. 333. 458. 698. 855. 864. 880. 985. III, 74. 485. 493. 500. 676. 711. 896. 994. 1015. 1073. IV, 20. 37. 1015. 1305. 1335. 1342. 1423. 1564. 1651. 1727. 1753. 1776.

Νυκτεὺς IV, 1090.

Νυκτιπόλος IV, 829. νυκτιπόλον IV, 1020. νυκτιπόλον III, 862. IV, 148.

Νύκτωρ III, 293. IV, 101. 495.

Νυμφαίη. Νυμφαίην IV, 574.

Νύμφη I, 626. 1129. 1229. 1324. II, 2. 482. 655. III, 242. 656. νύμφης I, 978. 1069. II, 477. 485. 991. νύμφη IV, 1495. Νύμφην II, 508. Νύμφαι I, 549. 776. 1066. 1224. II, 711. 821. III, 881. 1219. IV, 1144. 1196. 1398. 1414. Νυμφέων IV, 1218. Νύμφαις II, 504. Νύμφησι I, 502.

Νυμφίδιος. νυμφίδιον IV, 809. νυμφιδίους I, 1031. νυμφιδίαις IV, 1160.

Νῦν I, 20. 284. 353. 644. 664. 689. 1356. IV, 1. passim.

Νὺν I, 23. 767. II, 311. passim.

Νύξ III, 743. 1192. IV, 1059. 1695. νυκτὸς I, 1016. III, 1171. IV, 437. 624. 630. νυκτὶ I, 934. 1022. 1038. 1080. 1358. II, 670. 940. 1001. 1102. 1231. III, 323. 799. 863. 1361. IV, 60. 979. 1631. 1684. νύκτα II, 42. 631. 660. 945. 1120. III, 1029. IV, 110. 458. 870. 884. 1171. 1286. 1295. 1635. 1696. νύκτας I, 1079. II, 908. III, 1079. IV, 1234. 1387.

Νυός. νυῶ IV, 815.

Νυσηίος I, 431. Νυσηῖον II, 905. 1216. IV, 1134.

Νύσσα III, 1272.

Νύσσω. νύσσω III, 1323.

Νύχιος. νυχίων IV, 685. νυχίοισιν IV, 664. 1463.

Νωδῆς IV, 1506.

Νῶϊ III, 644. νῶϊν II, 250. III, 56.

Νωλεμές II, 554. 602. 605. III, 147. IV, 352. 505. 1374.

Νωλεμέως III, 346.

Νωμάω. νῶμα II, 678. III, 1231. νωμήσειν IV, 1006. νωμήσαντες IV, 1156.

Νώνυμνοι II, 982. IV, 1306.

Νῶτον. νῶτω III, 1320. νῶτα I, 758. IV, 1246. 1349. 1611. νῶτων I, 129. νῶτοις I, 221. II, 678. IV, 117.

Ξ.

Ξαίνω. ξαινόμενον IV, 1266.

Ξάνθος. Ξάνθοιο I, 309.

Ξανθός. ξανθοῖο I, 1084. III, 1017. ξανθὰ II, 159. ξανθῆσιν IV, 172. 1407. ξανθὰς III, 829. IV, 1303.

Ξεινήιον I, 770. II, 31. IV, 429. 1555. 1752. ξεινήια I, 846. II, 529. IV, 422. 1220.

Ξείνια IV, 1553.

Ξείνιος. ξεινίου II, 1133. III, 193.

Ξεινόω. ξεινοῦσθαι I, 849.

Ξεῖνος I, 208. III, 987. ξείνω I, 784. III, 638. 719. IV, 745. ξεῖνον III, 619. 630. 905. ξεῖνε I, 793. III, 401. IV, 33. 89. ξεῖνοι II, 1136. ξείνων III, 305. 586. ξείνοισι I, 340. 676. 696. II, 5. III, 628. 689. 986. IV, 441. 462. ξείνους II, 1131. IV, 667.

Ξερὸν III, 322.

Ξεστός. ξεστοῖο IV, 913. ξεστοῖσιν IV, 719. ξεστῆσιν I, 567. ξεστάς I, 375.

Ξέω. ἔξεσε I, 1119.

Ξηρός. ξηρὸν IV, 1136. ξηρῇ IV, 1394. ξηρὴν IV, 1378.

Ξίφος I, 1254. III, 1047. 1248. 1282. 1381. IV, 207. 465. ξίφει II, 117. III, 1253. ξιφέσσω I, 1137. II, 265. 288.

Ξόανα IV, 1284.

Ξύλα I, 1181. III, 272.

Ξυλόχος. ξυλόχοιο IV, 13. ξυλόχους I, 444.

Ξύν III, 1279. IV, 72.

Ξυμβαίνω. ξυνέβητε IV, 258. ξυμβάντες IV, 421.

Ξυμβάλλω. ξύμβλητο I, 311. 1253. ξυμβλημένος IV, 121.

Ξυναγείρω. ξυναγείρει I, 347.

Ξυναρέσχω. ξυναρέσσατο III, 1100.

Ξυνδέω. ξυνέδησεν II, 1040.

Ξύνειμι. ξυνίωσι II, 321. ξυνίωσι II, 1078. ξυνιοῦσαι II, 565.

Ξυνιὰς. ξυνιάδος I, 68.

Ξυνός I, 336. III, 483. ξυνῇ III, 173. ξυνῇ II, 802. 1025. ξυνολ III, 173. ξυναι I, 337.

Ξυνοχή I, 744. ξυνοχῇ I, 160. 1006. IV, 629. ξυνοχήσι II, 318.

Ξυνωθέω. ξυνέωσαν IV, 1251.

Ξυστός. ξυστοῖσι II, 1062.

O.

- Ὁ passim. ὅ I, 265. 293. II, 54.
 443. 480. 1096. 1265. III, 154.
 432. IV, 127. 539. 629. 696.
 853. ὅ pro ὅς I, 621. 643. II,
257. III, 1234. IV, 254. 1487.
 1754. ὅ γε I, 30. III, 1317.
 1346. Br. IV, 1588. τοῖο I,
 334. 1351. II, 637. 785. 1271.
 III, 621. 1060 et passim. τῷ pro
 τούτῳ III, 1417. τῷ propterea
I, 334. 633. 827. 1025. 1320. II,
15. 175. 183. 247. 324. 389. 799.
 873. 979. 1203. 1224. III, 5. 74.
 428. 978. 1103. IV, 368. 670.
 802. 1104. 1168. τοῖσι I, 40. II,
 456. passim. οἷγε II, 1284. τοῖς
 γε I, 710. ἡ I, 1015. 1084. 1140.
 1145. II, 103. passim. ἡγε I,
292. 1236. IV, 24. passim. τῆς γε
 IV, 1647. τῇ I, 274. τῇ καὶ τῇ
I, 160. τῇσιν I, 617. 656. ταῖσι
I, 637. τᾶν II, 319. αἷγε I,
 1227. ταιγε II, 572. τὰς γε II,
 432. τὸ propterea III, 894.
 Ὅαροι. ὁάροισι III, 1102.
 Ὅβριμον III, 1286.
 Ὅγχηστός. Ὅγχηστοῖο III, 1242.
 Ὅδακτάζω. ὁδακτάζοντι IV, 1608.
 Ὅδαξ III, 1393.
 Ὅδε passim. τοῦδε I, 6. τούσδε
 II, 1009. τοῖσίδε II, 1163. τότε
 III, 679. IV, 345.
 Ὅδεύω. ὁδεύειν IV, 838. ὁδεῦσαι
 IV, 272. ὁδεύων IV, 1441.
 Ὅδίτης III, 745.
 Ὅδμη II, 270. IV, 158. 430. ὁδ-
 μῆς II, 229. ὁδμῇ IV, 622. ὁδ-
 μῆν II, 191. IV, 112.
 Ὅδος I, 988. IV, 790. 1576. ὁδοῖο
I, 413. III, 1182. IV, 779. ὁδὸν
I, 103. 126. 199. 772. 1267. II,
 1108. 1259. III, 473. 602. 1176.
 IV, 525. 690. 1468. ὁδοὶ IV, 280.
 ὁδῶν IV, 51.
 Ὅδούς. ὁδόντων II, 83. III, 1055.
 1281. 1321. IV, 478. ὁδοῦσι III,
 1393. IV, 1512. ὁδόντας II, 281.
 785. III, 414. 1028. 1177. 1336.
 351.
 Ὅδύνη. III, 762. ὁδύνη II, 96.
 III, 866. ὁδύνῃσι IV, 1067. 1520.
 Ὅδύρομαι. ὁδύρεται II, 782. ὁδύ-
 ρετο III, 460. 804. ὁδύροντο
 IV, 1304. ὁδύραντο I, 1066.
 ὁδυρομένη II, 478. ὁδυρομένη
I, 274. ὁδυρομένων III, 709.
 IV, 624.
 Ὅζος. ὅζον IV, 1439. ὅζοις I,
 1192.
 Ὅθομαι. ὅθεται I, 1267. III, 94.
 Ὅθι I, 216. II, 766. 1210. III,
 1164. IV, 116. 761. 832. 840.
 947. 1154. 1235.
 Ὅθνεῖος. ὁθνεῖω IV, 716. ὁθνεῖον
 III, 389. ὁθνεῖοι II, 235. ὁθνεῖον
 II, 13. III, 1145. ὁθνεῖοις III,
 591. IV, 1041. ὁθνεῖοισιν III,
 403. ὁθνεῖῃσι I, 869.
 Ὅθόνη. ὁθόνησι IV, 466.
 Ὅθρυσ. Ὅθρυν II, 516.
 Οἶαρος. Οἶαροῖο I, 570. II, 703.
 IV, 905. 1193. Οἶαρω I, 25.
 Οἶαξίς. Οἶαξίδος I, 1131.
 Οἶγω. ὠἶξε III, 645. οἶγοντο II,
 574. οἶγομένης II, 560.
 Οἰδάνω. οἰδάνει I, 478. οἰδάν-
 σκον III, 383.
 Οἰδμα I, 1014. III, 388. IV, 457.
 659. 947. 1579. 1765. οἰδματος
I, 183. 1167. IV, 915. οἰδματι
I, 588. IV, 232.
 Οἰεανός III, 646.
 Ὅϊζυρός. ὁϊζυρούς IV, 1630.
 Ὅϊζύς. ὁϊζύει IV, 192. ὁϊζύν III,
 959. IV, 1387.
 Ὅϊζύω. ὁϊζύει IV, 1374. ὁϊζύων
 IV, 1324.
 Οἰήϊα I, 401.
 Οἰήκεις. οἰήκεσσι IV, 1274.
 Οἰκάδε I, 1031. 1293. II, 186.
 442. III, 468. 900. 1069. 1125.
 IV, 194. 400.
 Οἰκία II, 381. 1085. IV, 540.
 Οἶκος. οἶκον II, 178. III, 1139.
 Οἰκτεῖρω. οἰκτεῖρων III, 328. οἰ-
 κτεῖραντας II, 1130. οἰκτεῖρασα
 IV, 917.
 Οἰκτιστός. οἰκτίστῳ IV, 1296. οἰ-
 κτίστοις II, 782.
 Ὅϊλεὺς I, 74. Ὅϊλῆος II, 1036.
 Οἶμη. οἶμη IV 150.
 Οἶμος IV, 1510. οἶμον IV, 296.
 644. 838. 1341. οἶμους IV, 43.
 Οἶμωγή. οἶμωγῇ II, 1260.
 Οἶνειδης I, 190. 1046. III, 518.
 Οἶνεὺς I, 193. Οἶνηος I, 192.
 Οἶνοίη I, 626. Οἶνοίην I, 623.
 Οἶνόματος I, 756.
 Οἶνος. οἶνον II, 1272. IV, 1187.
 οἶνω I, 458. 473. III, 224. IV,
 432. οἶνον I, 1185.
 Οἶνοχόος. οἶνοχόων I, 457.

Οἰόθεν **I**, 270. **III**, 28. **III**, 1169.
IV, 418. 1198.
 Οἰόθι **II**, 709. **III**, 945. **IV**, 459.
 1046. 1272. 1401.
 Οἰοπέδιλος. οἰοπέδιλον **I**, 7.
 Οἰοπόλοι **IV**, 1322. 1413.
 Οἶος **I**, 60. 1240. **II**, 28. 476. 822.
III, 175. 441. 1031. 1169. 1234.
IV, 286. 912. οἶω **IV**, 855. οἶον
I, 282. 617. **II**, 15. 634. **III**,
 115. 782. 975. 1109. **IV**, 418.
 652. 1077. 1316. οἶοισιν **I**, 399.
III, 379. οἶη **I**, 618. **II**, 975.
IV, 58. 362. οἶαι **I**, 818. **II**, 139.
IV, 1198.
 Οἶος **I**, 307. **II**, 919. **III**, 454.
 1240. 1377. **IV**, 449. 1603. οἶον
II, 774. οἶον **I**, 489. 834. 1192.
II, 306. 463. 662. 1139. **III**,
 262. 276. 636. 922. 1020. 1106.
 1162. 1229. **IV**, 152. 475. 558.
 626. 729. 999. 1062. 1257. 1280.
 1389. 1499. 1590. οἶον quoad-
 modum **II**, 662. οἶον ὅτε **IV**,
 152. 1062. 1280. οἶόντε **II**, 306.
 cf. Τε. οἶοι **III**, 976. **IV**, 263.
 οἶοισιν **III**, 454. οἶη **II**, 1077.
III, 876. **IV**, 35. 786. 1065.
 οἶη **IV**, 702. οἶην **III**, 858. **IV**,
 1191. οἶαι **III**, 341. **IV**, 1429.
 οἶα **I**, 315. 458. 658. 991. **II**,
 39. 91. 541. 688. 697. 809. 1110.
III, 381. 455. 618. 711. 814. **IV**,
 52. 195. 317. 386. 400. 460.
 499. 1071. 1081. 1090. 1091.
 1189. 1556. 1723.
 "Οἷς. δῖν **III**, 1199. δῖων **II**, 465.
 οἶων **I**, 1090.
 "Οἷστεύω. οἷστεύων **I**, 759. οἷστεύ-
 σας **III**, 28. 143.
 "Οἷστοδόκη. οἷστοδόκην **I**, 1194.
 "Οἷστός. οἷστῳ **II**, 600. οἷστῶν **IV**,
 851. 1404. οἷστοῖς **I**, 483. 1000.
 οἷστούς **III**, 96.
 Οἷστρος **III**, 276. οἷστρω **I**, 1269.
 Οἷτος **II**, 893. οἷτῳ **IV**, 1094.
 οἷτον **II**, 172. 226. 482. 881.
III, 64. 527. **IV**, 699.
 Οἷχαλίη. Οἷχαλῆς **I**, 87.
 Οἷχομαι. οἷχετο **IV**, 1435. οἷχοιτο
IV, 385. οἷχομένοις **II**, 840.
 οἷχομένους **III**, 204.
 "Οἷω **I**, 196. 829. **III**, 441. 1166.
 1222. **III**, 28. 88. 523. **IV**,
 818. οἷομαι **I**, 690. **II**, 645. **III**,
 479. 1079. **IV**, 197. 1654. οἷετο
III, 623. οἷεσθε **II**, 342. ὠϊσά-

μην **I**, 291. ὠϊσάτο **III**, 456.
 1189. **IV**, 14. ὠϊόμενον **I**, 1037.
 ὠϊσάμενος **II**, 1136. **III**, 926.
 Οἰωνός **IV**, 602. οἰωνοῖο **II**, 344.
 1258. **III**, 939. οἰωνῶ **III**, 328.
 οἰωνόν **II**, 1043. **III**, 552. οἰω-
 νῶν **I**, 66. **II**, 1079. **IV**, 239.
 οἰωνοῖσιν **I**, 140. 445. 1011. **IV**,
 898. οἰωνούς **I**, 145. **II**, 384.
III, 918.
 "Οκλαδόν **III**, 122.
 "Οκλαξ **III**, 1380.
 "Οκριόεις. ὀκριόεντος **I**, 1093.
 "Οκρυόεις. ὀκρυόεντος **II**, 607. 737.
 ὀκρυόεντι **I**, 1120. ὀκρυόεσσα
III, 1331.
 "Ολβος. ὀλβῳ **I**, 174. **II**, 237. ὀλ-
 βον **II**, 1095. 1182. **IV**, 1140.
 "Ολεθρος **II**, 578. **III**, 483. **IV**,
 1674. ὀλέθρου **II**, 224. **IV**, 832.
 ὀλέθρῳ **IV**, 401. 450. ὀλεθρον
I, 488. **II**, 1106. **IV**, 507.
 "Ολέκω. ὀλεκον **IV**, 445. ὀλέκοιεν
III, 1058.
 "Ολίγος. ὀλίγοιο **III**, 294. ὀλίγον
I, 813. 955. **II**, 1112. ὀλίγης
IV, 1712. 1736. ὀλίγην **IV**, 1454.
 ὀλίγους **I**, 751.
 "Ολισθαίνω. ὀλισθαίνουσα **I**, 377.
 "Ολκαῖος. ὀλκαίοιο **I**, 1314.
 "Ολκάς **I**, 603. ὀλκάδι **IV**, 283.
 "Ολκήϊον **IV**, 1609.
 "Ολκός **IV**, 296. ὀλκῶ **I**, 375. ὀλκόν
III, 141. 1378. ὀλκοὶ **III**, 1391.
 ὀλκοῖσιν **III**, 413. ὀλκούς **I**,
 1167.
 "Ολλυμι. ὤλεσσα **IV**, 1036. ὤλεσε
III, 660. ὀλέσση **I**, 17. **III**, 689.
 ὀλέσσης **III**, 125. ὤλετο **I**, 256.
IV, 20. ὠλόμεθα **IV**, 1261.
 ὤλοντο **II**, 881. ὤληται **II**, 337.
 ὤλησθε **II**, 326. ὀλοίμεθα **IV**,
 401. ὀλέσθαι **I**, 60. **III**, 778.
IV, 1255.
 "Ολολύζω. ὀλόλυξαν **III**, 1218.
 "Ολοός **III**, 1338. ὀλοοῖο **I**, 498.
 1202. **II**, 38. 828. 890. **IV**, 669.
 ὀλοῶ **I**, 244. 263. **II**, 858. ὀλοόν
II, 820. **III**, 384. 408. 614. 810.
 1301. **IV**, 543. 559. 584. ὀλοοὶ
III, 618. ὀλοῶν **III**, 906. 1049.
 ὀλοοῦς **III**, 1028. ὀλοῇ **IV**, 1232.
 ὀλοήν **I**, 1053. **IV**, 1096. ὀλοῇσι
II, 246. 1204. **IV**, 155. ὀλοᾶς
II, 420. ὀλωτάτος **IV**, 1436.
 ὀλωτάτα **II**, 179.
 "Ολοόφρων. ὀλοόφρονος **IV**, 828.

- Ὀλοφύρομαι. ὀλοφύρετο **I**, 250.
 IV, 1738. ὀλοφύρατο **III**, 72.
 IV, 29. ὀλοφυρομένης **III**, 806.
 Ὀλοφώϊον **IV**, 476. ὀλοφώϊα **I**, 476.
 Ὀλύμπιος **IV**, 95.
 Ὀλυμπος. Ὀλύμπω **II**, 1234.
 Ὀλος. ὄλω **IV**, 1166. ὄλη **II**, 680.
 Ομαδέω. ὀμάδαν **III**, 1304. ὀμά-
 δησαν **I**, 474. **II**, 638. **II**, 564.
 971. 1254. **IV**, 1618.
 Ὀμαδος. ὀμάδοιο **I**, 347. **II**, 1076.
III, 270. ὀμάδω **I**, 1051. **IV**,
 198.
 Ὀμαρτέω. ὠμάρτευν **I**, 579. ὀμαρ-
 τήσουσιν **I**, 305. ὀμαρτήσαντες
III, 375.
 Ὀμαρτῇ **I**, 538.
 Ὀμβρέω. ὀμβρήσαντος **III**, 1399.
 Ὀμβρος **II**, 1115. **IV**, 271. ὀμ-
 βρον **III**, 1267. **IV**, 1282.
 Ὀμηγερέες **II**, 996. ὀμηγερέεσσι **II**,
 467. **IV**, 1369.
 Ὀμήθεες **III**, 118. ὀμήθεας **II**,
 917.
 Ὀμήλικες **III**, 732. ὀμήλικας **II**,
 1129.
 Ὀμηλική. ὀμηλικής **III**, 814.
 Ὀμιλαδὸν **I**, 655. **III**, 598. **IV**,
 1181. 1453.
 Ὀμιλέω. ὀμίλεον **I**, 630.
 Ὀμιλος **I**, 680. **II**, 857. **IV**, 1157.
 ὀμίλον **I**, 314. 1207. **II**, 15. 194.
IV, 75. 346. ὀμίλω **I**, 48. 227.
II, 27. 882. ὀμιλον **I**, 109. 195.
 242. 875. **III**, 434. 952. 1166.
IV, 183. 488. 1058.
 Ὀμματα **I**, 777. **II**, 49. 664. 682.
III, 422. 444. 886. 962. 1161.
IV, 378. 683. ὀμματ' **I**, 535.
 784. 876. **II**, 25. **III**, 22. 371.
 1022. **IV**, 466. 1315. ὀμμασι **IV**,
 476. ὀμμασιν **I**, 154. 519. 631.
II, 44. **III**, 93. 1010. **IV**, 1040.
 1670.
 Ὀμνυμι. ὤμοσεν **II**, 291. ὀμοσσε
IV, 797. ὀμόσσης **II**, 252. ὀμο-
 σον **III**, 699. ὀμόσσαι **III**, 714.
IV, 1086.
 Ὀμόγνιος **III**, 1076. **IV**, 743.
 Ὀμόθεν **I**, 91.
 Ὀμοιος. ὀμοίης **IV**, 62.
 Ὀμοκλέω. ὀμόκλεον **IV**, 1006. ὀμο-
 κλήσαντες **I**, 493.
 Ὀμοκλή **II**, 20. **IV**, 13.
 Ὀμόλη. Ὀμόλην **I**, 594.
 Ὀμός. ὀμόν **IV**, 673.
 Ὀμόνοια. ὀμονοίης **II**, 270.
- Ὀμόργνυμι. ὀμορξαμένω **II**, 242.
 Ὀμόστολος. ὀμόστολον **II**, 802. ὀμό-
 στολοι **III**, 558.
 Ὀμοῦ **I**, 381. 618. 969. 1079. 1205.
II, 127. 565. 608. 786. 839. 839.
 962. **III**, 1150. 1166. 1292. **IV**,
 103. 910. 1331. 1387. 1408.
 1625.
 Ὀμούριος. ὀμούριον **III**, 1095.
 ὀμούριοι **II**, 379.
 Ὀμπνιον **IV**, 989.
 Ὀμοφροσύνη. ὀμοφροσύνησι **II**,
 716.
 Ὀμφή. ὀμφήν **III**, 939. **IV**, 725.
 1382.
 Ὀμώλακες **II**, 396. ὀμώλακας **II**,
 787.
 Ὀμῶς **I**, 89. 321. 475. 514. 896.
 920. 1058. 1193. **II**, 452. 499.
 636. 660. 945. 1076. **III**, 174.
 850. 1141. 1184. **IV**, 256. 642.
 808. 1060. 1148. 1234. 1534.
 Ὀμως **I**, 99. **III**, 1050. **III**, 494.
IV, 405.
 Ὀναρ. ὀνείρατος **IV**, 1732. ὀνεί-
 ρατα **III**, 692. ὀνείρασιν **II**,
 306. **IV**, 664.
 Ὀνειαρ **II**, 388. 1092. **III**, 507.
 1051. **IV**, 1432. ὀνείασιν **II**,
 185. **III**, 900.
 Ὀνειδος. ὀνείδεσιν **I**, 273.
 Ὀνειρον **II**, 197. Ὀνειρος **III**, 446.
IV, 877. ὀνείρω **I**, 290. ὀνειροι
III, 618. 636. ὀνείρων **IV**, 635.
 723. ὀνείροις **IV**, 384.
 Ὀνήϊστον **II**, 335.
 Ὀνίνημι. ὀνήσει **III**, 20.
 Ὀνομα **II**, 1138.
 Ὀνομαι. ὀνόσσει **III**, 475. ὀνόσα-
 σθαι **I**, 205. ὀνόσσεσθαι **I**, 830.
 ὀνοσσάμενοι **I**, 867.
 Ὀνομαίνω. ὀνόμηνεν **IV**, 1746.
 ὀνόμηνας **III**, 1075. ὀνόμηναι
II, 746.
 Ὀνομαστὰ **III**, 801.
 Ὀνοτός. ὀνοτήν **IV**, 91.
 Ὄξυς **IV**, 128. ὄξυν **IV**, 624. ὄξυν
II, 1253. ὄξειν **I**, 1027. **III**,
 1217. **IV**, 70. ὄξυν **I**, 262. **II**,
 827. 1036. **III**, 253. **IV**, 475.
 ὄξειαι **IV**, 352. ὄξειης **IV**, 1037.
 ὄξειήσιν **III**, 1371. ὄξεα **II**, 546.
III, 21. **IV**, 1466. ὄξύτατον **IV**,
 1542. ὄξύταται **IV**, 1312. ὄξυ-
 τάτοις **I**, 153.
 Ὀπάζω. ὀπάζεις **I**, 837. ὀπάει **I**,
 511. ὀπαζον **IV**, 920. ὀπαει **I**,

614. ὄπασσε II, 32. III, 1182.
ὄπασσε I, 167. 326. 885. II, 616.
947. IV, 220. 1220. ὄπασσαν I,
1351. III, 657. ὄπάσω III, 142.
ὄπάσσω IV, 1109. ὄπάσσεις III,
75. ὄπάσσει II, 1224. ὄπάσση
II, 690. III, 909. ὄπάσαιμι III,
132. ὄπάσαις III, 349. ὄπάσειαν
IV, 1026. ὄπαζε (imp.) IV, 1600.
ὄπαζέτω I, 345. ὄπάσσαι I, 249.
676. 885. III, 180. ὄπάσσας II,
813.

Ὀπάων I, 131.

Ὀπη I, 854. 1344. II, 980. 1185.
IV, 297. 532. 1470. 1701. ὀπη
II, 983. III, 316.

Ὀπηδεύω. ὀπηδεύοντα IV, 675.
ὀπηδεύουσα IV, 974.

Ὀπηδός. ὀπηδούς III, 595.

Ὀπιδνός. ὀπιδνοτάτη II, 292.

Ὀπίζομαι. ὀπίζετο II, 181. ὀπιζο-
μένη IV, 700.

Ὀπιθε IV, 931.

Ὀπιπτεύω. ὀπιπτεύει II, 406. ὀπι-
πτεύων IV, 799. ὀπιπτεύουσαι
III, 1137. ὀπιπτεύσας I, 469.

Ὀπισθεν I, 783. IV, 290. 935.

Ὀπίσω I, 1017. 1298. II, 274.
446. III, 964. ὀπίσσω I, 5. 336.
416. 618. 681. 842. 891. passim.

Ὀπλίζω. ὀπλίζοντο II, 995.

Ὀπλον. ὀπλω I, 368. ὀπλα I, 357.
II, 726.

Ὀπλότατον IV, 71.

Ὀπλότερος, I, 43. ὀπλοτέρη IV,
971. ὀπλότεροι IV, 1751. ὀπλο-
τέρων I, 316. ὀπλοτέροισιν I,
992. ὀπλοτέρησι I, 693.

Ὀπόθεν IV, 722.

Ὀπόσον IV, 1510. ὀπόσα IV, 1359.

Ὀπόταν IV, 238. 933.

Ὀπότε, ὀπότε c. ind. praet. I,
42. 83. III, 387. 654. 1052. 1212.
III, 38. 299. IV, 507. 530. 1720.
c. ind. fut. I, 632. c. ind. praes.
III, 1273. c. conj. II, 1078. III,
764. 1302. c. opt. I, 1242. 1349.
III, 954. IV, 754. 1665. ὀππότε
γεν c. conj. IV, 1355.

Ὀπούς. Ὀπόεντος I, 69.

Ὀπούντια IV, 1786.

Ὀπυῖω. ὀπυιεν I, 46.

Ὀπωπή II, 109. ὀπωπαί II, 445.
ὀπωπᾶς III, 1024. IV, 1670.

Ὀπως quom II, 429. III, 490.
1167. 1293. IV, 726. quomodo III,

2. in anastrophe I, 285. c. opt.
I, 4.

Ὀράω. ὀρόωσαι IV, 1724. ὀρώ-
μενοι IV, 935. ὀρόωντο III, 503.
ὀρόωτο I, 814. ὕψεσθε II, 318.
ὀπωπα II, 1054.

Ὀργια I, 920. IV, 1020.

Ὀργιάζω. ὀργιάσαι II, 907.

Ὀρέγω. ὀρέξατο II, 828. 878. ὠρέ-
ξαντο II, 1110. ὀρεξάμενος IV,
1605. ὀρεξαμένη IV, 852.

Ὀρείχαλκος. ὀρειχάλκοιο IV, 973.

Ὀρεχθεῖν. ὀρεχθεῖ I, 275. II, 49.

Ὀρθια IV, 70.

Ὀρθός III, 121 IV, 957. ὀρθόν
III, 1287. ὀρθοῖσιν I, 514. III,
1261.

Ὀρθοσταδόν IV, 1426.

Ὀρθόω. ὀρθωθείς II, 197. ὀρθω-
θεῖσα III, 645.

Ὀρίνομαι. ὀρίνετο II, 971. ὀρίν-
θη III, 515. ὀρινομένης I, 588.
ὀρινόμενον I, 106. ὀρινομένων
I, 1086. ὀρινομένους I, 1002.
III, 1056.

Ὀριτρεφής. ὀριτρεφές II, 34.

Ὀρκια I, 1352. II, 289. 433. IV,
359. 1042.

Ὀρκιος IV, 95.

Ὀρκος III, 714. ὄρκω II, 295.
ὄρκον IV, 388. 797. ὄρκοισιν II,
262. IV, 1084. 1205.

Ὀρμαίνω. ὠρμαινε III, 452. ὀρμαί-
νοντι IV, 3. ὀρμαίνοντα III, 620.
ὀρμαίνουσα III, 697. IV, 724.
ὀρμαίνουσαν III, 18.

Ὀρμάομαι. ὠρμήθη I, 131. ὠρμή-
θησαν IV, 314. 1464. ὀρμηθεῖς
III, 398. ὀρμηθέντος II, 829.
ὀρμηθέντα III, 1093. ὀρμηθεῖσα
IV, 49. ὀρμηθεῖσαν IV, 90. ὀρ-
μηθῆναι III, 380. IV, 521. 1253.

Ὀρμή II, 1117. 1280. ὀρμη II,
895. III, 1310.

Ὀρμος. ὄρμον I, 987. ὄρμοιο IV,
1345. 1640. ὄρμον II, 348. 728.
IV, 1678.

Ὀρνις I, 304. III, 553. 1112. ὀρνι-
θος I, 1087. ὄνιν II, 1034. III,
1121. ὀρνιθες III, 325. ὀρνιθας
II, 1049. 1054.

Ὀρνυμι. ὀρνυτε II, 1063. ὠρνυτο
I, 349. 1104. II, 122. III,
439. ὠρνυντο II, 897. ὀρνυ-
θι III, 487. ὀρνύμενον IV, 911.
ὠρσεν I, 70. 110. 147. 850. 1104.
II, 922. 1102. III, 197. 390. 961.

S

APOLLON. RHOD. II.

- IV, 23, 578. 774. 1151. 1469. ὄρεσθε II, 1067. ὄρεσθαι III, 1039. ὄρεσαι IV, 1352. ὄρεσο I, 703. ὠροτο I, 159, 310, 668. 708. 853. 1206. 1250. II, 555. 565. III, 48, 268, 517. 708. 1148. 1165. 1327. IV, 185, 1111. 1368. ὄρω-
ρεν I, 713. 1291. II, 312. III, 59, 203, 314, 487. ὀρώρει II, 473. III, 457. ὀρώρει IV, 1698.
Ὀρνυτίδης. Ὀρνυτίδαο I, 207.
Ὀρνυτος II, 65.
Ὀροθύνω. ὀρόθυνεν I, 522. 1153. 1275. ὀρόθυνον II, 877.
Ὀρος I, 941. 1178. II, 1014. IV, 323. ὄρεος I, 37, 50, 553. IV, 324. 1150. ὀρέων I, 1100. 1226. II, 400. 976. 1249. ὄρεσαι II, 26. III, 858. IV, 287, 518. 1682.
Ὀρούω. ὄρουσαν IV, 1245. ὀρού-
σας IV, 1708.
Ὀρπηκας IV, 1425.
Ὀρτυγίη. Ὀρτυγίη I, 537. Ὀρτυ-
γίην I, 419. IV, 1705.
Ὀρυμαγδός IV, 105.
Ὀρύσσω. ὀρύξας III, 1207. ὀρύ-
ξασθαι III, 1032.
Ὀρφανά IV, 1063.
Ὀρφεῖος. Ὀρφεΐη II, 161.
Ὀρφεὺς I, 494. II, 685. 928. IV, 905. 1409. 1547. Ὀρφῆος I, 23, 540. 915. 1134. IV, 1159. Ὀρ-
φέα I, 32.
Ὀρφναῖος. ὀρφναίη II, 670. ὀρ-
φναίη IV, 1095. ὀρφναίοις III, 863.
Ὀρφνη. ὀρφνην III, 750.
Ὀρχαμος. ὀρχαμον I, 339.
Ὀρχέομαι. ὠρχήσαντο I, 1135.
Ὀρχομενός III, 266. Ὀρχομενοῖο
II, 654. 1093. 1186. III, 265, 1073. 1094. IV, 349. Ὀρχομε-
νόν II, 1153. IV, 257.
Ὅς I, 41, passim. pro οὗτος I, 134,
IV, 278, 1054. οὗ I, 362. 1064.
III, 598. 742. ὧ I, 286, 287,
384. 529. 780. II, 132, 559,
passim. ὄν I, 35, passim. ἥ I,
1096. II, 258, 291, passim. ἥς
II, 217. IV, 1097. ἥ I, 271,
passim. ἥ ut I, 517. 692. 960.
1061. II, 840. III, 991. 1062.
1406. IV, 479. 1129. ἥχι III, 162,
IV, 925. ἥν I, 13, 177, 1221.
II, 75. οἷ passim. pro οὗτοι I,
540. IV, 218. ὦν I, 1307. II,
195, 396. IV, 1354. passim. οἷς
I, 1187. passim. οἷσι I, 355. 479.
482. III, 27, 450. 590. 753. IV,
8. οὗς I, 119, 212, 1047. 1129.
1357. II, 210, 382. 887. III,
458. 796. 1328. IV, 220, 278,
455. 1036. αἷ I, 1122. 1160.
1226. ἥ IV, 360. ἥσιν II, 145,
213, 952. IV, 56. αἷ I, 679.
passim. ὅς γε IV, 278.
Ὅς pron. possess. pro ἐμὸς IV,
1015. 1036. pro ὑμέτερος IV,
1384. pro σφέτερος I, 384. II,
132, 559. III, 170. IV, 1071.
Ὅσος. ὅσος. ὅσση IV, 174, 961.
ὅσην II, 167, 1116. ὅσον I, 371.
II, 334. 442. 872. 1129. III,
507. 854. ὅσων I, 84, 275. 603.
824. 938. II, 58, 343. 431. 590.
612. III, 63, 716. 1272. 1397.
IV, 397. 784. 1271. 1700. ὅσον
tantummodo I, 183. II, 112. οὐδ'
ὅσον I, 290, 482. II, 181, 190.
III, 519. ὅσον σθένος II, 589.
1200. ὅσοι III, 58, 365. 920.
1187. IV, 398. ὅσσοι I, 139,
157, 417. 1128. IV, 6, 1278.
ὅσσους II, 791. ὅσαι I, 831.
1067. 1220. IV, 563. ὅσαι I,
114, II, 513. IV, 1516. ὅσα III,
530. 813. 932. IV, 216, 733.
1320. 1359. 1385. 1509. ὅσα I,
21, 235, 332. II, 185, 312, 765.
1019. 1021. III, 452. IV, 214.
247, 358. 1320. 1719.
Ὅσπερ. τόπερ III, 1098. οἷόπερ
I, 1325. III, 356. οὐπερ II, 41,
τοῦ καί περ II, 359. ἥπερ III,
189, τῇπερ III, 292. ἥνπερ I,
988. τοίπερ II, 521. τάπερ II, 11.
Ὅσσα III, 1111. ὅσσης I, 598. ὅσ-
σαν I, 1087. 1095.
Ὅσάτιον I, 372. 468.
Ὅσσε I, 726. 790. 1269. II, 407.
III, 673. 951. 1008. 1063. IV,
16, 697. 726. 1437. 1467. 1543.
Ὅσσομαι. ὅσσεται II, 28. ὅσσόμε-
νοι IV, 318.
Ὅστε II, 5, 744. IV, 133, 628. 765.
1283. 1630. ἥτε I, 803. 1027.
1096. II, 291, 739. 991. 1171.
III, 868. IV, 125, 1637. τότε I,
465. ἥτε IV, 693. ὄντε II, 26,
III, 277. τόντε III, 1003. ἥντε
IV, 12, 36, 175. τήντε IV, 829.
1683. οἷτε I, 799. II, 461. III,
892. IV, 110, 137, 1461. αἷτε
II, 498. 1190. III, 969. IV, 635.

791. 860. 1615. 1707. ἄτε II, 977. IV, 613. τάτε II, 303. IV, 261. οὔστε III, 1328. ἄστε III, 1376.
- Ὅστέον I, 1034. ὀστέω II, 826. ὀστέα II, 95. 201. IV, 481.
- Ὅστις I, 704. 713. 1154. III, 20. 266. IV, 1655. ὅτω (ῥῥτινι) I, 466. 412. ὅτινα II, 875. ὄντινα I, 6. II, 781. III, 714. IV, 756. 1053. ἦντινα II, 799. III, 949. IV, 1660. οἷτινες I, 963. II, 1124. III, 315. 335. ὅτι II, 126. ὅττι I, 159. II, 145. III, 131.
- Ὅστυγγες I, 1297.
- Ὅταν I, 1201. IV, 1284. ὅτε μὲν — ἄλλοτε δὲ IV, 945. ὅτε μὲν — ὅτε δὲ I, 1270. ὅτε μὲν — ὅτ' αὖ III, 1300. ἄλλοτε μὲν — ὅτε δὲ III, 1023.
- Ὅτε c. ind. praet. I, 60. 256. 278. 519. 559. 633. 655. 723. 847. 962. 1012. II, 148. 238. 603. 747. 777. 1080. III, 213. 310. 488. passim. ὅτε c. ind. praes. I, 1100. II, 671. 938. III, 785. 1229. IV, 848. 1729. c. ind. fut. I, 335. ὅτε ex quo c. ind. I, 92. II, 644. III, 1233. ὅτε c. conj. I, 76. II, 629. 1200. III, 345. 1109. 1267. IV, 1512. 1579. c. opt. I, 459. II, 277. 1174. III, 652. 788. 1112. IV, 1196. 1236. ὅτε μὴ c. conj. I, 245. IV, 409. c. opt. IV, 587. ὅτε δὴ vid. Δή. ὅθ' οὔνεκεν III, 933.
- Ὅτις I, 347. II, 22. 215. 453. 465. 1143. III, 192. 195. 239. 905. 1201. IV, 498. 894. 1597.
- Ὅτλεύω. ὀτλεύουσι. II, 1009.
- Ὅτλέω. ὀτλήσω IV, 382. ὀτλήσειαν IV, 1227. ὀτλησέμεν III, 769.
- Ὅτραλέως I, 1210.
- Ὅτρηρός. ὀτρηρῇ II, 387.
- Ὅτρύνω. ὀτρύνομεν III, 26. ὀτρύνεσκεν III, 653. ὀτρυνέω II, 803. ὀτρυνέει IV, 499. ὀτρύναιμι I, 701. ὀτρύνει I, 382. ὀτρύνοντος IV, 75.
- Ὅυ passim. οὐ μὲν I, 78. 90. 97. 142. 192. 296. 794. 987. II, 311. 870. 915. III, 307. 506. 783. 1133. IV, 537. 1018. 1164. 1489.
- Ὅυ. ἔθεν I, 362. II, 973. III, 77. IV, 279. 1084. 1471. 1764. εἶο II, 635. IV, 460. ἐεῖο III, 1065.
1335. IV, 782. ἐοῖ I, 460. 893. III, 99. οἶ I, 705. 1208. ἔ I, 98. 273. 342. 874. 1259. II, 465. 951. III, 596. IV, 774. passim. οὐ ἔθεν I, 362. IV, 1471. ἐοῖο pro οὐ I, 1032. II, 6. III, 1065. IV, 782. εἶο pro ἐμοῦ II, 635. ἐοῖ pro ἐμοῖ III, 99. ἐοῖ pro σοῖ I, 893. οἶ pro σοῖ III, 5.
- Οὔας. οὔατος II, 95. οὔατα II, 554. III, 904. 969. οὔασιν I, 514. III, 457. 1271.
- Οὔδας IV, 1516. οὔδεος III, 22. 1021. IV, 536. 726. οὔδει II, 827. IV, 952.
- Οὔδὲ passim. οὔδὲ μὲν I, 45. 651. II, 953. 1003. III, 388. οὔδὲ μὲν οὔδὲ I, 122. 224. 1063. IV, 673. 1529. οὔδὲ — οὐ III, 749. οὔδὲ — οὔτε III, 936.
- Οὔδεις. οὔδεν III, 403.
- Οὔδος. οὔδοῦ II, 203. οὔδῳ II, 428. οὔδόν III, 219. 280. 647.
- Οὔκ I, 14. passim.
- Οὔκέτι IV, 1235. passim.
- Οὔλόμενος. οὔλομένου III, 436. οὔλομένοιο II, 1184. IV, 1252. οὔλομένῳ IV, 1011. οὔλομένης I, 802. οὔλομένην II, 153. III, 677. οὔλόμεναι IV, 446. 1485.
- Οὔλοός. οὔλοὸν II, 85. III, 1420. IV, 367. 410. 1033. 1204.
- Οὔλος III, 297. 1078.
- Οὔλοχύτα. οὔλοχύτας I, 409.
- Οὔλυμπος. Οὔλύποιο I, 504. 598. 1099. II, 113. 159. IV, 770. Οὔλυμπόνδε II, 300. 603. III, 1358. IV, 781.
- Οὔν II, 67. 471. 853. 1279. III, 394. 472. 828. 896. IV, 320. 716. 743. 1086. 1412. 1441. 1472.
- Οὔνεκα conjunctio I, 615. III, 246. 334. 470. 626. 1125. IV, 793. 1032. praepos. c. gen. I, 1325. III, 356. 370.
- Οὔνεκεν III, 334. 470. 626. 933. IV, 793. 1032.
- Οὔνομα I, 20. 1069. II, 762. 929. 1154. 1155. III, 5. 330. 354. 681. 992. 1070. 1092. 1098. IV, 309. 991. 1514. 1763.
- Οὔποθι IV, 1443.
- Οὔποτε II, 487. 740. 1200. IV, 110. 270. 952. 1165. passim.
- Οὔπω I, 509. II, 116. III, 19. 1140. IV, 78. 261. 678. 1225.
- Οὔρα II, 795.

- Οὐραϊα II, 572.
 Οὐρανίδης II, 1232. Οὐρανίδησιν II, 342.
 Οὐράνιος. οὐρανίου IV, 301. οὐρανίοιο IV, 992. οὐρανίω II, 40. οὐρανίη III, 161. οὐρανίης IV, 297. οὐρανίοισιν III, 1004. οὐρανίαις IV, 1412.
 Οὐρανόθεν I, 547. 1280. II, 287. 516. III, 1196. 1377. IV, 641. 1287. 1697.
 Οὐρανὸς I, 496. III, 715. οὐρανοῦ III, 587. IV, 959. 1706. οὐρανῶ II, 116. IV, 261. οὐρανὸν I, 1100. II, 938. 1103. III, 699. IV, 615. 885.
 Οὐρειος. οὐρείης I, 1119.
 Οὐρῇ IV, 1420. οὐρῇσι I, 1145.
 Οὐρεὺς. οὐρέας III, 841. 1154.
 Οὐρίαχος. οὐριάχω III, 1287. οὐρίαχον III, 1253.
 Οὐρος. οὐρεος I, 739. 989. 1108. II, 1258. IV, 444. οὐρεῖ II, 169. οὐρεα I, 501. II, 1017. 1089. 1214. 1239. III, 70. IV, 300. 776. 1215. 1340. οὐρέων III, 162. οὐρεσι I, 26. 1150. II, 476. 523. 1100. III, 969. 1082. IV, 265.
 Οὐρος I, 569. 579. 605. II, 900. 1229. IV, 768. 1223. 1769. οὐρφ I, 926. IV, 572.
 Οὐρος (custos). οὐρον IV, 1643.
 Οὐρος (pro ὅρος, finis.) οὐροισιν III, 1386. οὐρους IV, 238.
 Οὐτάζω. οὐτάζων III, 1324. οὐτάζοντες II, 84.
 Οὐτάω. οὐτάσε II, 831. οὐτα II, 111. III, 1381. οὐτάμενοι III, 1396. οὐταμένων II, 156.
 Οὐτε passim. οὐτε—οὐδὲ I, 1190. οὐτε—οὐ III, 768.
 Οὕτις II, 261. 875. 972. III, 894. IV, 561. 1590. οὕτινα I, 196. II, 244. III, 16. IV, 1539.
 Οὕτος IV, 377. τοῦτον II, 881. III, 20. IV, 746. τοῦτο III, 467. ταῦτα II, 256. 1135.
 Οὕτω I, 900. οὕτως II, 1219.
 Ὀφέλλω. ὀφέλλει I, 467. ὀφείλλεν III, 466. 678. 712. ὀφείλλειν II, 828.
 Ὀφελον I, 278. III, 773. ὀφελεν I, 256.
 Ὀφθαλμός. ὀφθαλμῶν II, 184. 259. III, 372. 453. 761. 1019. IV, 109. 158. 1525. ὀφθαλμοῖς I, 814. II, 220. 441. 546. III, 728. 1115. IV, 128. 750. 855. 1147. 1619. ὀφθαλμοῦς III, 1068.
 Ὀφίς II, 1208. 1269. IV, 128. 1398. 1506. ὄφις III, 414. 498. 1028. 1055. ὄφιν IV, 88. 1434.
 Ὀφίων I, 503. IV, 1517.
 Ὀφρα ut c. conj. I, 16. 705. 1292. II, 1064. III, 64. 437. 582. 910. 1115. 1135. 1307. IV, 242. 375. 769. 908. c. opt. I, 70. 166. 563. 916. 985. 1005. 1118. II, 440. 470. III, 210. 596. 622. IV, 101. 399. 713. 806. 871. 915. 1142. c. opt. et conj. I, 446. c. ind. fut. III, 909. IV, 181. 438. 839. c. ind. praet. I, 281. ὄφρα κεν c. conj. I, 851. ὄφρα quamdiu c. ind. I, 503. III, 1346. IV, 778. c. conj. I, 1247. ὄφρα—τόφρα I, 354. ὄφρα donec c. ind. I, 785. 844. 1017. II, 575. 794. III, 736. 1222. IV, 353. 505. 750. 980. 1448. 1451. c. conj. IV, 1545. c. opt. IV, 1227. ὄφρα ποτὶ usque ad II, 805.
 Ὀφρύς. ὀφρύος II, 103. ὀφρύσιν I, 173. III, 371. 1024. IV, 44. 547. 1300.
 Ὀχῆις IV, 41.
 Ὀχθη. ὄχθης II, 569. ὄχθησιν IV, 67. ὄχθας IV, 218.
 Ὀχλίζω. ὄχλίζων IV, 1678. ὄχλίζοντες I, 402. ὄχλίζουσαι IV, 962.
 Ὀχμάζω. ὄχμάζουσα I, 743.
 Ὀψ. ὀπὶ I, 462. 1085. III, 396. 557. IV, 914. 1422. 1702. ὀπα IV, 72. 903.
 Ὀψὲ I, 251. 808. II, 409. 684. III, 426. 504. 686. 1025. 1142. IV, 489.
 Ὀψίγονος. ὀψιγόνων IV, 653. ὀψιγόνοισιν I, 1062. II, 746. 842. IV, 252.

II.

- Παγασαί I, 238. Παγασὰς I, 411.
 Παγασήϊος I, 524.
 Παγασηίς. Παγασηΐδα I, 318. Παγασηΐδας IV, 1781.
 Πάγκαρπος. πάγκαρπον III, 158.
 Πάγος. πάγδισιν II, 1248.
 Παγχάλκεος. παγχάλκεον IV, 1655.
 Παγχρύσεος. παγχρύσειον IV, 130.
 παγχρύσεια IV, 1397. 144.

- Πάγχν I, 606. 693. III, 511. 1124. IV, 357. 1356.
 Παιήων IV, 1511.
 Παιπαλόεσσα IV, 1635.
 Παῖς I, 67. 96. 202. 224. 570. II, 703. 1046. III, 241. 361. 866. IV, 460. 905. 912. 1762. παιδὸς I, 194. III, 127. 304. παιδὶ I, 268. III, 26. 85. 110. IV, 425. 616. πᾶν IV, 697. παῖδα I, 167. 276. 905. IV, 298. 778. 802. 874. 1088. παῖδε I, 185. παῖδες I, 316. III, 932. 1125. IV, 1752. παίδων I, 157. 824. III, 688. 721. 730. 746. IV, 71. 543. 1741. 1751. 1758. παίδεσσιν I, 973. παισὶν I, 874. III, 369. 644. 667. 678. 703. 739. 1156. IV, 22. 136. 448. 736. 997. 1089. παῖδας I, 1356. IV, 203. 1028.
 Παιφάσσω. παίφασσε IV, 1442.
 Πακτωλός. Πακτωλοῖο IV, 1330.
 Πάλαι I, 233. 366.
 Παλαιγενής. παλαιγενέος II, 848. παλαιγενέων I, 1.
 Παλαιμόνιος I, 202.
 Παλάμη. παλάμη I, 1254. IV, 465. 972. παλάμησιν III, 283. 1250. IV, 1055.
 Παλαμναῖος. παλαμναίων IV, 709.
 Παλάσσω. πεπάλαχθε I, 358. πεπαλαγμένον III, 1046.
 Παλιμπιτές II, 1250. III, 285. IV, 1315.
 Παλίμπνοια. παλιμπνοίησιν I, 586.
 Πάλιν I, 418. 586. 825. II, 390. 564. 993. III, 533. 650. 739. 817. 1212. 1346. IV, 1429.
 Παλινάγρετος. παλινάγρετον II, 444.
 Παλίνορσος II, 576. παλίνορσον I, 416.
 Παλίντονον I, 993.
 Παλιντροπάσθαι IV, 165. παλιντροπόωντο IV, 643.
 Παλιντροπή. παλιντροπήσιν III, 1157.
 Παλιντυπές III, 1253.
 Παλιφρόθιος. παλιφρόθιοις I, 1170.
 Παλίσσυτος I, 1206. IV, 24. 879. παλίσσυτοι III, 112. 306. 373.
 Παλλὰς I, 723. III, 340.
 Παλλήναια I, 599.
 Πάλλω. πάλλεν II, 1257. IV, 974. ἔπαλλε I, 1270. III, 1263. πῆλε II, 45. πάλλων I, 169. πάλλετο IV, 53. παλλομένη III, 633. παλλομένην IV, 752. παλλομένοις IV, 138.
 Πάλος. πάλου II, 55. πάλω I, 395. 400.
 Παλύνω. παλύνετο III, 1256. ἐπαλύνετο III, 69.
 Παμβασίλεια IV, 382.
 Πάμπαν I, 480. 662. III, 119. 460. 1086. IV, 9. 1432.
 Πάμπρωτον I, 368. II, 317. IV, 1424. πάμπρωτα III, 1203. IV, 1134. παμπρώτιστα IV, 1693.
 Πάμπρωτος I, 1257.
 Παμφαίνω. παμφαίνων I, 732. παμφαίνουσα IV, 1310.
 Παμφαντάω. παμφανόωντι I, 788. παμφανόωσαν III, 1280.
 Παναίολον II, 968.
 Πανατρεκές IV, 1382.
 Παναχαῖς. Παναχαΐδος I, 243. III, 347.
 Πανδαμάτωρ IV, 475.
 Πάνδημος. πανδήμοιο I, 1077.
 Πανέλληνες. Πανελλήνων II, 209.
 Πανέσχατον IV, 308.
 Πανεύκηλος III, 1196.
 Πανημέριος. πανημερίην I, 1358. πανημέριοι II, 667. IV, 1540.
 Πανήμερος I, 1015. III, 251. πανήμερον I, 873. πανήμεροι II, 811. 1191.
 Παννύχιος IV, 7. παννύχιοι II, 308. IV, 69. 1634. παννύχια IV, 1304.
 Πάννυχος III, 1004.
 Πάνοπλος. πανοπλοτάτην III, 244.
 Πάντη I, 728. 1036. II, 302. 567. 630. 1265. III, 192. 772. IV, 176. 328. 370. 1237.
 Πάντοθεν II, 127. 361. 759. IV, 570. 1265. 1710.
 Παντοῖος. παντοίη II, 383. III, 548. παντοίοις III, 610.
 Πάντοσε I, 437.
 Πανυπέρταται I, 1122.
 Πανύστατος I, 1154. III, 268.
 Παπταίνω. πάπτεινον I, 631. παπταίνεσκε III, 953. πάπτεινε III, 513. πάπτηνε III, 634. πάπτηναν I, 341. παπταίνων I, 1171. παπταίνοντες II, 608. III, 924. IV, 683. παπτήνας III, 1284. IV, 1332. παπτήναντες II, 35.
 Παρ IV, 223.
 Παρά c. gen. II, 1094. 1188. III, 568. c. dat. I, 319. 455. 458. 530.

694. 855. II, 158. 309. 501. III, 1194. IV, 132. 851. 975. 1124. c. acc. I, 217. 967. II, 500. 904. 944. 1001. III, 445. 486. 613. 1253. 1277. IV, 789. 827. 1580. sine casu II, 839. παρά pro πάρεστι IV, 1262. 1274.
- Παραβάλλω. παρὰ — βάλλοντο IV, 484.
- Παραβάσκω. παρέβασκεν IV, 210.
- Παραβλήδην I, 835. II, 60. 448. 621. III, 107. 1078. IV, 1563. 1608.
- Παραθρίζω. παρέθρισαν II, 601.
- Παραί I, 1279. II, 505. 619. III, 38. IV, 566.
- Παραίβασις IV, 832.
- Παραιβάτις I, 754.
- Παραίβιος II, 456. Παραίβιον II, 463.
- Παραιδύσσω. παραιθύξας II, 1253.
- Παραίτσω. παραίτσεσκον II, 276.
- Παραιφάμενος II, 876. παραιφάμενη II, 287. IV, 443. παραιφάμενοι III, 14.
- Παραιφασία. παραιφασίησι II, 324. III, 554.
- Παρακατατίθημι. παρακάτθετο II, 504. παρακάτθεο IV, 1743.
- Παρακέκλωμαι. παρεκέκλωτο IV, 1668.
- Παρακλιδόν I, 315. 757. II, 1266.
- Παρακλίνω. παρακλίνας II, 93. παρακλίνουσα III, 953. παρακέκλιται II, 364. IV, 292. 1239.
- Παράκοιτις I, 557. παράκοιτιν III, 623.
- Παραλέγομαι. παρελέξατο II, 1235.
- Παράλιος. παραλίης IV, 1560.
- Παραλιταίνω. παρήλιτες II, 246. παρήλιτον III, 891.
- Παραμετρέω. παρεμέτρεον I, 595. 1166. II, 937. IV, 218. παρὰ — μετρήσαντες IV, 1779.
- Παραμείβω. παράμειβον II, 660. 725. IV, 574. 979. παρήμειβον I, 933. παραμείβεται I, 450. παραμειβόμενοι II, 384.
- Παραμολεῖν. παρμέμβλωκεν IV, 1167.
- Παρανέομαι. παρανεῖσθε II, 357.
- Παρανηνέω. παρηνήνεον I, 1123.
- Παρανίσσομαι. παρανισσόμενοι II, 1030.
- Παραπαφίσκω. παρήπαφεν II, 952.
- Παράσσω I, 383. II, 961. III, 17. 125. 969.
- Παραστενάζομαι. παραστενάζοντο IV, 1297.
- Παραστροφάω. παραστροφῶνται II, 665.
- Παρασχεδόν I, 344. 698. 1091. II, 10. 859. III, 440. 667. IV, 99. 230. 1331.
- Παρατίθημι. πάρεθετο II, 249. παρθέσθαι IV, 345.
- Παρατρέπω. παρατρέπει III, 902.
- Παρατρέχω. παραθρέξαντα III, 955.
- Παρατροπέω. παρατροπέων III, 946.
- Παρολάδην IV, 936.
- Παρεδριάω. παρεδριόων II, 1039.
- Πάρεδροι I, 1127.
- Παρεία. παρειήν III, 1160. παρειῶν II, 676. IV, 1662. παρειῶν III, 1118. παρειᾶς II, 1216. III, 121. 149. 297. 461. 672. 953. IV, 1064. 1279.
- Πάρειμι. πάρεστι II, 688. 1185. παρέσσεται I, 891. παρέμμεναι II, 489. παρείοντος II, 147. παρείοντας II, 429. 1024. III, 490.
- Πάρειμι. παρίοντας II, 195.
- Παρεῖσα. παρείσε IV, 782.
- Παρέκ I, 130. 323. 1315. IV, 102. παρὲξ II, 272. 341. 344. 973. 1010. 1113. III, 195. 237. 743. 1234. IV, 552.
- Παρεκθέω. παρεξέθεον I, 592.
- Παρεκνέομαι. παρεξενέοντο II, 651. 941. 1242.
- Παρενήνοθε I, 664.
- Παρεννέπω. παρέννεπεν III, 367.
- Παρεξαμείβω. παρεξήμειβον I, 581. παρὲκ — ἀμείβων II, 94.
- Παρεξελαύνω. παρεξελάσῃσι IV, 764.
- Παρεξερέεσθαι III, 979.
- Παρέστιος IV, 713.
- Παρέχω. παρέσχεθον I, 409. παρέξομεν II, 1136. IV, 1421. παρασχέμεν I, 1217. παρέξομαι III, 152.
- Παρηγορέω. παρηγορέεις II, 622. παρηγορέεσκεν III, 610. IV, 1410. 1740. παρηγορέων I, 294. II, 1196. III, 303. παρηγορέοντες II, 64.
- Παρηγορίη. παρηγορίησιν II, 1231.
- Παρήγοροι I, 479.
- Παρήϊα II, 82. III, 681. IV, 45.
- Παρηῖς. παρηῖδα III, 1064. παρηῖδες IV, 1066. παρηῖδας I, 791. II, 59. III, 831. 963. παρηῖται IV, 172.
- Παρήμαι. παρήμενος III, 513.

Παρηγορία. παρηγορίην IV, 943.
 Παρθενίη II, 502. III, 640. 682.
 II, 845. IV, 29. παρθενίην II,
 948. 951. Παρθενίην I, 188.
 Παρθενική III, 829. 975. 998. IV,
 483. παρθενικῆς IV, 209. 483.
 παρθενικῇ IV, 1737. παρθενικὴν
 III, 547. 1099. IV, 909. 1074.
 1106. 1118. παρθενικαὶ I, 671.
 IV, 949. παρθενικῆς IV, 899.
 1743. παρθενικὰς I, 791. III,
5. 563.
 Παρθένιος. Παρθενίοιο II, 936.
 III, 876.
 Παρθένος I, 256. 779. IV, 167.
 παρθένον III, 86. 142.
 Παριάνω. παρίανον I, 806.
 Παρίστημι. παρστάλη III, 1239.
 παρὰ θ' Ἰστασο III, 1.
 Παρνησός. Παρνησοῖο II, 705.
 Πάροιθε I, 1055. II, 39. 52. 652.
 887. πάροιθεν I, 208. 254. 284.
 529. 630. 816. II, 610. 1059.
 1123. III, 324. 473. 526. 895.
 IV, 494. 864. 884.
 Παροίτερος. παροιτέρη III, 24. IV,
 982. παρούτερον I, 1146. -III,
179.
 Παροιτέρω III, 686.
 Πάρος III, 182. 635. 710. 774. 816.
 978. IV, 319. 667. καὶ πάρος
I, 476. II, 1142. πάρος c. inf.
I, 692. III, 660. 1130. c. gen.
 II, 101. III, 22. 422. 1063.
 Παρράσιον II, 521.
 Πᾶς I, 609. IV, 37. παντὶ III,
 1307. IV, 230. πάντα I, 847.
 IV, 235. 488. πᾶσα I, 1099.
 1112. III, 792. 894. IV, 269.
 727. 997. πάσης II, 583. III,
195. 509. 1139. πάση I, 1358.
 III, 391. πᾶσαν I, 695. 1796.
 II, 498. 1116. III, 1015. 1052.
 1354. IV, 15. 235. 272. 881.
 1059. 1125. 1272. 1295. 1066.
 πᾶν I, 618. II, 530. III, 270.
 πάντες I, 330. 342. 453. 475.
 514. 547. II, 435. 468. 562.
 807. III, 365. IV, 295. 398.
 401. 642. 1305. 1363. πάντων
I, 65. 643. II, 179. 698. 1147.
 III, 59. 304. 464. 585. πάντεσ-
 σιν I, 104. 717. II, 10. 292.
 453. 687. 773. 784. 802. 1068.
 III, 103. 335. 483. 502. 1168.
 IV, 1380. πᾶσιν I, 206. 655.
 III, 174. 246. 443. 505. 544. 568.

1198. IV, 189. 212. 256. 1049.
 1104. 1278. πάντας I, 101. 138.
230. 1001. 1047. 1105. 1318. II,
36. 578. 588. III, 155. IV, 767.
 808. 826. πᾶσαι II, 543. 1173.
 III, 255. 344. 811. 838. 949.
 966. 1150. IV, 280. 977. 1196.
 1517. πασάων I, 113. 1122. πα-
 σέων I, 620. πάσαις I, 1223. III,
139. 658. πάσησιν I, 629. 700.
 II, 447. III, 912. πάσας IV, 846.
 1145. 1233. πάντα I, 234. 283.
 333. 357. 434. 502. 900. 1057.
 1068. 1209. II, 154. 271. 311.
 726. 876. 1020. 1126. 1136. 1253.
 III, 42. 69. 146. 295. 453. 697.
 800. 1012. 1096. 1218. 1361. IV,
25. 85. 234. 261. 392. 610. 648.
 665. 710. 718. 888. 1249. 1386.
 Πασιφάη III, 999. Πασιφάης III,
 1076. 1107.
 Πασσνδλή I, 323. 634. II, 759.
 1063. 1160. 1169. III, 195. IV,
 859.
 Πάσσω. ἔπασσεν IV, 442. ἐπέπαστο
I, 729.
 Παστάς. παστάδος I, 789.
 Πάσχω. ἔπαθες III, 675. πάθον
 IV, 387. παθόντα IV, 1534.
 Πατέομαι. πάσασθαι I, 1072.
 πασσαμένη III, 790. IV, 21. πά-
 σαντο II, 1177. πάσαιτο III,
 807.
 Πατέω. πατέοιτε II, 17.
 Πατήρ I, 97. 164. 263. 489. 798.
 813. II, 237. III, 32. 689. 1027.
 1101. IV, 1088. 1558. πατρός
I, 58. 117. 225. 620. 638. 667.
 829. 891. 976. 1212. II, 475.
 519. 656. 776. 1096. 1153. III,
191. 264. 309. 598. 602. 614.
 677. 742. 904. 1076. IV, 347.
 378. 615. 735. 746. 801. 985.
 1004. 1024. 1079. 1083. 1092.
 1118. 1162. 1310. πατρί I, 13.
 558. 907. II, 786. III, 628.
 IV, 399. 1015. 1106. πατέρα II,
 1181. πάτερ IV, 1673. πατέ-
 ρων IV, 279.
 Πάτος. πάτον III, 1201. πάτον
 IV, 1248.
 Πάτρη. πάτρης I, 446. 861. II, 856.
 III, 333. IV, 36. 385. πάτρη
 III, 977. πάτρην I, 902. III,
 1001. 1083. IV, 190. 203. 361.
 1036. 1038.
 Πάτρηθεν II, 541.

- Πατρίς. πατρίδος I, 535. πατρίδα III, 1136.
 Πατροπάτωρ I, 170. 178.
 Πατρώϊος III, 359. πατρώϊον I, 410. πατρώϊοι II, 1162. πατρώην II, 486.
 Παῦρος. παῦρον IV, 1244. παῦροι I, 856. παῦροις I, 573. II, 983. παύρους I, 1319. πανρότεροι IV, 339. πανροτέρους I, 1111.
 Πάυω. παῦσε IV, 775. 778. ἔπανσαν IV, 882. παύσειεν IV, 714. παύομαι III, 418.
 Παφλαγόνες II, 790. Παφλαγόνων II, 358. IV, 245. 300.
 Πάχνη. πάχνην II, 738.
 Παχνόομαι. παχνώθη IV, 1279.
 Πάχος I, 1193.
 Πεδάω. ἐπέδησε III, 533. πέδησεν I, 1038. πεπέδητο II, 597.
 Πέδιλον I, 11. πεδίλω IV, 1195.
 Πεδίον I, 947. 1061. 1116. II, 373. 515. 659. 988. 1216. 1270. 1345. IV, 322. 326. 811. 976. πεδίου III, 916. πεδίοιο I, 546. II, 400. 810. III, 199. 213. 472. 926. 1364. πεδία I, 1282. πεδίων III, 888. IV, 1151. 1173. πεδίοισι III, 1185.
 Πεδόθεν I, 1199. III, 1316.
 Πέδον I, 639. III, 836. 1260. IV, 1195. 1396. πέδω III, 1207. IV, 1447.
 Πέζα IV, 1258. πέζαν IV, 46. πέζας IV, 940.
 Πεζός II, 778. IV, 1441. πεζοῖσι III, 1274.
 Πείθω. ἔπεισε IV, 1022. πέπιθον I, 964. πεπίθοιμι IV, 417. πεπίθοιμεν III, 479. πεπίθοιεν III, 14. πεπιθεῖν III, 536. πεισέμεν IV, 499. πιθήσας I, 33. πείθεσθε III, 303. πείσομαι I, 346. πίθεσθε II, 324. III, 554. πίθηται III, 26. πίθησθε II, 1128. πίθοιτο III, 91. πειθόμενοι I, 364. II, 413. IV, 858. πέποιθεν III, 511. πεποιθότα IV, 274. πεποιθότε IV, 1465. πεποιθότες IV, 110.
 Πείρα III, 407. πείραν III, 16. πείρης II, 883. III, 476.
 Πειράζω. πείραζεν I, 493. III, 10. πειράζων II, 46.
 Πείρατα I, 413. II, 308. 411. 424. 1261. III, 1189. IV, 280. 1201. 1648. 1775. πείρασι I, 81. II, 365. III, 686. IV, 1175. 1227. 1567. 1597.
 Πειράω. πείρησαν III, 1249. πειρήσω III, 105. 179. πειρήσαι III, 722. πειρήσων III, 539. πεπείρηται I, 1099. IV, 37. ἐπειρήθη III, 654. πείρηθεν III, 1147. πειρήσατο II, 43. IV, 459. πειρήσασθε II, 328. ἐπειρήσαντο I, 114. 1060. πειρηθείην III, 539. πειρήσαιο III, 399. πειρήσομαι III, 642. πειρησόμεθα II, 1279. πειρηθῆναι II, 1223. III, 185. πειρήσασθαι II, 6. πειρώμενος II, 638. πειρωμένη III, 693. πειρωμένη III, 68. πειρηθεῖς III, 405.
 Πειρεσιαί I, 584. Πειρεσιὰς I, 37.
 Πείριθος. Πειρίθω I, 103.
 Πείρινθος III, 873.
 Πείρω. πείρετε II, 326. 438. 775. πείρε IV, 306. πείρον IV, 980. πεπαρμένον IV, 1067.
 Πείσμα IV, 894. πείσματα I, 423. 534. 652. 1013. 1020. 1109. II, 166. 177. 460. 496. 536. 925. 1275. III, 570. IV, 78. 208. 523. 662. 904. 1639. 1731. πείσμασιν III, 1194.
 Πέλαγος I, 928. II, 363. 608. 620. 808. 932. 1090. IV, 633. 768. 1233. 1270. 1538. 1564. 1577. πελάγη III, 349. πελάγεσσι IV, 152. 240.
 Πελάζω. πέλασε I, 994. πέλασεν II, 439. ἐπέλασαν I, 1017. (IV, 1407.) πέλασαν III, 1166. πέλασαν IV, 637. πελάσσης III, 1041. πελάσση II, 13. III, 1307. πελάσσαι I, 692. II, 293. πελάσσας II, 230.
 Πέλανος. πελάνους I, 1077. IV, 712.
 Πέλας I, 737. II, 187. 982. 1047. III, 59. 1074. 1236. IV, 720. 1345.
 Πελασγικόν I, 1024.
 Πελασγίς IV, 265. Πελασγίδος I, 14. 906. Πελασγίδι III, 1324. Πελασγίδα IV, 243.
 Πελασγοί. Πελασγών I, 580. II, 1241.
 Πέλεια. πελείης II, 533. πέλειαι I, 1050. πελειάων IV, 486.
 Πελειὰς III, 541. 560. πελειάδος II, 572. πελειάδι II, 328. πελειάδα II, 555. 562.

Πέλεκυς. πελέκει I, 430. πέλεκυν I, 169. II, 119. πελέκεσσι I, 1003. IV, 1683.

Πελεμίζω. πελέμιξεν II, 92.

Πελίης I, 5. III, 64. 75. Πελίαο I, 3. 225. 242. 279. 323. 902. 981. 1304. II, 624. 763. IV, 242.

Πελίη III, 1135. Πελίην I, 12.

Πελλήνη. Πελλήνης I, 177.

Πέλλης I, 177.

Πελόπεια I, 326.

Πελοπηΐς. Πελοπηΐδα IV, 1570. 1577.

Πελοπήϊοι II, 790. Πελοπήϊα I, 758.

Πέλοψ I, 753. II, 359. Πέλοπος IV, 1231.

Πέλω. πέλει I, 154. 1192. 1202.

II, 311. 929. 1077. 1155. III, 15.

102. 104. 779. IV, 1236. πέλε

II, 1171. III, 666. πέλεν I, 629.

728. 1251. II, 436. III, 252. 627.

1271. IV, 103. 118. 345. 480.

927. πέλη II, 344. πέλοι I, 1343.

II, 340. IV, 1656. πέλε (imper.)

I, 304. πέλειν IV, 1373. 1736.

πέλεται II, 670. III, 1302. πέλε-

σθε II, 643. 1195. III, 911. πέ-

λονται I, 337. 679. III, 813.

ἐπλεν I, 414. IV, 743. ἐπλετο

I, 113. 1012. 1249. 1302. II, 713.

863. 975. III, 63. 856. 1228.

IV, 644. 1591. πέλοιτο I, 1118.

III, 79. 359. 467. 494. 552. 615.

784. 850. IV, 536. 715. 871. 1142.

πελέσθω I, 1320. II, 873. πέ-

λεσθαι I, 160. III, 599. 700. 733.

Πέλωρ II, 39. IV, 1440.

Πελώριος II, 1101. IV, 1365. πε-

λωρίον II, 111. IV, 1438. πε-

λώριον I, 1242. II, 105. 706.

1067. 1240. IV, 129. 224. 767.

πελωρίη IV, 1682.

Πέλωρον IV, 143. πέλωρα I, 996.

Πεμπάζω. πεμπάζοι II, 975. πεμ-

πάζων IV, 1748. πεμπάσσατο

IV, 350.

Πέμπτος IV, 1467.

Πέμπω II, 489. πέμπει III, 336.

IV, 951. πέμπεν I, 78. 100. II,

463. IV, 954. ἐπεμπε I, 164.

πέμπον I, 720. III, 1173. πέμ-

ψεν II, 969. IV, 685. πέμπω-

μεν I, 676. πέμπει (Imp.) I, 906.

πέμπειν III, 601.

Πένθος II, 880. III, 675.

Πένομαι. πένονται II, 1015.

Πέπλος. πέπλοιο IV, 1662. πέπλον

III, 832. IV, 24. 423. 474. 749.

1314. 1351. πέπλοισι IV, 1294.

Πέπρωμαι. πέπρωται I, 444. 904.

1322. IV, 801. πέπρωτο IV,

532. πεπρωμένη II, 815. πε-

πρωμένον II, 116.

Πέπων. πέπον I, 1337. III, 485.

Περ I, 44. 59. 84. 99. 235. 237.

251. 299. 343. 372. 468. 479.

484. 644. 675. 763. 767. 825. 896.

950. 999. 1061. 1199. 1330. 1354.

II, 27. 85. 252. 260. 539. 917.

1214. III, 61. 92. 243. 312. 331.

408. 428. 519. 525. 577. 584.

661. 680. 717. 783. 949. 977.

1093. 1142. 1190. 1250. 1298.

1344. IV, 65. 480. 599. 815. 832.

1060. 1103. 1148. 1168. 1257.

1372. 1529. 1603. 1649. 1676.

1719. 1736.

Περαίη I, 1112. περαίης II, 392. IV,

73. 848. περαίην I, 923. IV, 1213.

Περαϊόθι IV, 71.

Περαϊόω. περαιώσεσθαι IV, 1636.

Περαιτέρω II, 425.

Πέρας. περάτων II, 165.

Περάτηθεν IV, 54.

Περάτη. περάτης I, 1281. II, 1089.

Περάω. περόωσιν IV, 462. ἐπέρη-

σαν IV, 304. 329. 654. 1003. πε-

ρήσομεν II, 413. περήσεις III,

1072. περάαν IV, 496. περήσαι

I, 440. II, 344. III, 388. IV,

257. 283. περόωντι IV, 530. πε-

ρόωντες IV, 647. 1557. περόωντας

IV, 786. περήσας IV, 457.

Πέρην II, 532.

Πέρθω. πέρθεσκον I, 800. πέρθον-

το II, 138.

Περὶ c. gen. I, 901. 1342. II, 141.

1129. III, 60. 688. 1058. IV, 1070.

1357. 1487. 1767. 1772. περὶ

πάντων prae omnibus I, 65. II,

179. III, 304. 585. c. dat. I,

379. 1020. 1340. II, 128. 873.

1248. III, 291. 638. 866. 868.

905. 1020. 1156. 1172. 1225.

1258. 1355. IV, 93. 325. 551. 616.

938. 1456. c. acc. I, 538. 1197.

II, 301. III, 216. 1219. IV, 321.

436. 934. 1136. 1198. 1452. 1666.

sine casu III, 1248. IV, 158.

περὶ πᾶσα III, 792. περὶ παν-

τόθεν IV, 1710. πέρει I, 101.

138. 670. 830. II, 20. 53. 241.

IV, 181. 440. 1031. 1383.

- Περιάγνυμαι. περιάγνυται II, 791.
 Περίαλλα II, 217. III, 529.
 Περιβάλλω. περιβάλλετο I, 371.
 Περιβληχρὸν IV, 621.
 Περιβλύω. περιβλύει IV, 788.
 Περιβρέμω. περὶ — βρέμει II, 323.
 Περιβρομέω. περιβρομῶνσι I, 879.
 περιβρομέεσκον IV, 17.
 Περιγηθής. περιγηθέος III, 814.
 περιγηθέες IV, 572. 888.
 Περιγνάμπτω. περιγνάμψαντι II, 364. περιγνάμψαντες II, 560.
 Περιδαίωμα IV, 58.
 Περιδείδω. περιδείσαντες IV, 1650.
 περιδεΐδια II, 1204.
 Περιδινέω. περὶ — δινηθέντες I, 1059.
 Περίδρομος III, 1085.
 Περίειμι II, 58. III, 408. περίεστα III, 54.
 Περιέχω. περίσχετο III, 706. περισχομένη III, 95. IV, 82.
 Περιηγής. περιηγεί IV, 950. περιηγέα I, 559. II, 994. III, 1032. 1365. περιηγέες III, 138.
 Περιθαμβέες II, 1158, IV, 1528.
 Περιθαρσής. περιθαρσέα I, 195.
 περιθαρσέες I, 152.
 Περικαλλής. περικαλλέα III, 842.
 περικαλλές III, 132.
 Περικαλύπτω. περὶ — ἐκάλυπτεν III, 748. περὶ — καλύψας I, 218.
 Περικαταβάλλω. περικάββαλεν III, 707.
 Περικαταπίπτω. περικάππεσε II, 831. III, 543.
 Περικατατίθηναι. περικάτθετο III, 156.
 Περικλαδής. περικλαδέος IV, 216.
 Περικλεῖς I, 1069. 1322. III, 330.
 Περικλύμενος I, 156.
 Περικτίονες III, 1090. περικτιόνων I, 982. II, 7. περικτιόνεσσιν I, 943.
 Περικτίζεται II, 450.
 Περιμήκης. περιμήκεος II, 1055.
 περιμήκεα IV, 127. 223. 1632.
 περιμήκεες III, 70.
 Περιναίεται I, 1149. 1222. II, 186. IV, 405. 470.
 Περιναιετάοντες I, 229. 941. II, 909.
 Πέριξ I, 1097. II, 204. 571. III, 1214. 1291. IV, 272. 281. 1520.
 Περιπέλομαι. περιέπλεο III, 130.
 περιπλομένας III, 1150.
 Περίπλεον I, 858.
 Περιπρὸ II, 867.
 Περιπτύξαι IV, 155.
 Περίπυστος IV, 213.
 Περιρρήδην IV, 1581.
 Περιρρήδης I, 431.
 Περισκοπέω. περισκοπέων IV, 1265.
 Περισσὸν II, 627.
 Περισταδὸν II, 206. III, 416.
 Περισχίζω. περισχίζονται II, 360.
 Περιτίω. περιτίεται III, 74.
 Περιτρέφω. περιτέτροφε II, 738.
 Περιτρέχω. περιδέδρομεν III, 676.
 Περιτριβής. περιτριβέας I, 1175.
 Πιριτροπάδην II, 143.
 Περίτροχος. περίτροχον II, 1229.
 Περιφείδομαι. περιφείσατο I, 620.
 Περιφραδέως I, 394. III, 947.
 Περιωπή. περιωπῆς IV, 900.
 Περιώσιος. περιώσιον I, 466. 590. 1307. II, 434. 865. 1063. III, 334. IV, 1430. 1554. περιώσια II, 394. III, 1326. IV, 554.
 Περκώσιος. Περκωσίον I, 975.
 Περκώτη. Περκώτην I, 932.
 Περονάω. περονήσατο I, 722.
 Περώνη. περόνησι I, 567. II, 33. III, 833.
 Περσεύς IV, 1513.
 Πέρση. Πέρσης IV, 591.
 Περσηῖς. Περσηῖδος III, 478. IV, 1020. Περσηῖδα III, 1033. Περσηῖ III, 467.
 Πέσσω I, 283.
 Πέταλον. πετάλοισιν III, 220.
 Πετάννυμι. πέπταται I, 1036. πέπτανται IV, 636. πεπτάμενον II, 405. 1146. 1270. πεπταμένων II, 903. πεπταμένοισιν IV, 299. 1229. 1623.
 Πέτομαι. ἔπτατο II, 564. παμίνη II, 337.
 Πेत्रαῖος. πετραίω IV, 1679. πετραίη II, 705. IV, 1456. πετραίην IV, 1416.
 Πέτρη I, 741. 1019. II, 1210. III, 1294. IV, 922. 1444. πέτρης I, 880. 913. 990. 1109. II, 134. 593. III, 227. IV, 926. 1298. 1443. πέτρη II, 131. πέτρην I, 216. III, 1244. πέτραν II, 604. 730. IV, 823. 924. πετράων II, 380. 340. 346. 553. 577. 587. 892. 1190. IV, 955. 1254. 1658. πέτρας IV, 944. πέτρησιν II, 736. πέτρας I, 2. 26. 995. II, 317. 412. 420. 558. 616. 644. 770. IV, 304. 787. 860. 963. 1002. 1639. 1706.

Πέτρος. πέτρον III, 1365.
 Πεύθομαι. πεύθετο I, 981. πεν-
 θόμεθα I, 123. πεύθοντο I, 983.
 πεπύθοιτο IV, 1469. πευθόμε-
 νοι II, 186. IV, 1500. πευθο-
 μένοις IV, 263. πευσόμενος IV,
 531.
 Πεύκη IV, 309. 1682. πεύκην IV,
 223. πεῦκαι III, 1375.
 Πῆ II, 1104. III, 424. πῆ ἄλλη
 I, 822.
 Πῆ II, 886. III, 546. 1071. IV,
 1570.
 Πηγῇ II, 975. πηγῆς III, 882. πη-
 γαί IV, 286. Πηγέων I, 1243.
 πηγῆσιν I, 117. πηγὰς I, 1722.
 Πήγνυμι. πῆξε IV, 1094. ἔπηξεν
 III, 1286. ἔπηξαν III, 22. πῆξας
 III, 422. IV, 696. πάγη III,
 965.
 Πηγυλῆς II, 737.
 Πηδάλιον. πηδαλίοιο IV, 931. πη-
 δάλια I, 562.
 Πηδός. πηδοῖσιν IV, 200.
 Πηλείδης. Πηλείδην I, 558.
 Πηλεὺς I, 94. 1042. II, 829. 1217.
 III, 504. IV, 494. 1368. Πη-
 λῆος IV, 853. Πηλῆϊ IV, 816.
 Πηλῆα II, 868.
 Πήληξ II, 920. πῆληκα III, 1281.
 1322.
 Πηλιάς I, 386. 525. Πηλιάδος II,
 1189. Πηλιάδες I, 550. Πηλιά-
 δας I, 581.
 Πήλιον. Πηλίου I, 520.
 Πῆμα I, 468. 809. II, 138. IV,
 4. 63. 445. πῆματος III, 773. πῆ-
 ματι II, 858. πῆματα I, 298.
 682. II, 179. 454. IV, 1091.
 Πημαίνω. πημανθῆναι II, 1269.
 πημανθέντας IV, 560.
 Πηνειός. Πηνειοῖο I, 48.
 Πηοσύνη I, 48.
 Πηρὼ I, 119.
 Πηχύιον I, 379. III, 854. 1207.
 IV, 1510.
 Πηχύνω. πηχύνουσα IV, 972.
 Πῆχυς. πῆχυν I, 744. 1237. II, 93.
 πῆχει II, 268.
 Πῆαρ IV, 1133.
 Πίδαξ. πίδακι IV, 1456. πίδακα
 IV, 1394. 1451.
 Πιέζω. πιέσας III, 1335.
 Πίειρα IV, 983.
 Πιερίηθεν I, 31.
 Πιέριος. Πιερίη I, 34.
 Πιερίς. Πιερίδων IV, 1382.

Πικρός. πικρὸν IV, 1404. πικρῇ
 II, 232. IV, 1167. πικρότατον
 II, 222.
 Πιλέω. πιληθεῖσα IV, 678.
 Πίλναμαι. πίλνεται IV, 952.
 Πιμπλήτης. Πιμπλήτης I, 25.
 Πίμπλημι. πῆτο I, 697. 1052.
 IV, 17.
 Πίμπρημι. πιμπρᾶσαι III, 1301.
 Πινόεις. πινόεν II, 301.
 Πινυτός. πινυτῇ IV, 65.
 Πῖνος. πίνω II, 200.
 Πίνω. πῖνε I, 473. πῖεν IV, 1448.
 Πίπτω. πῖπτεν I, 758. πῖπτον
 III, 1375. 1393. πέσεν I, 566.
 1029. 1169. 1284. II, 827. 1036.
 1045. III, 962. IV, 216. 598.
 πέσον I, 1051. ἔπεσον I, 506. IV,
 1018. πεσέειν IV, 388. πεσεῖν
 IV, 393. πίπτοντα II, 123. πε-
 σὼν I, 428. πεσόντος III, 1359.
 πεσοῦσα I, 1028. πεσόντες II,
 860. 1013. IV, 1292. πεπτηῶτα
 I, 1056. II, 832. πεπτηυῖαν II,
 535. IV, 93. πεπτηότες IV, 1298.
 πεπτηότας IV, 1263. πεπτηῶ-
 τας III, 321. 1311. πεπτηυῖαι
 1454.
 Πίσσα I, 1266. III, 1218.
 Πίσυνος I, 1198. III, 181. IV, 1466.
 πῖσυνοι I, 1156. II, 559. 902.
 Πίσυρες I, 671. II, 1111. II, 222.
 1367.
 Πιτύεια IV, 564. Πιτύειαν I, 933.
 Πιφάσκω. πιφάσκων II, 685.
 πιφάσκειτο III, 606. πιφαν-
 σκόμενος III, 1165. IV, 1346. πι-
 φανσκομένη I, 1097.
 Πίων. πῖονας II, 810.
 Πλαγκτός. πλαγκτῆς III, 42. Πλαγ-
 κταί IV, 860. 924. Πλαγκτῆσιν
 IV, 932. 939. Πλαγκτὰς IV, 786.
 Πλαδαρός. πλαδαροῖσι III, 1398.
 Πλαδάω. πλαδόωσαν II, 662.
 Πλάζομαι. πλαζόμεθα II, 542.
 πλάζοιτο I, 1137. πλάζεσθαι III,
 1120. πλάγξασθαι III, 261. πλα-
 ζόμενοι I, 22. IV, 1321. 1396.
 πλαγχθέντας I, 1097.
 Πλαταγή. πλαταγήν II, 1055.
 Πλαταμών. πλαταμώνι I, 365.
 Πλατάνιστοι II, 733.
 Πλατὺς II, 579. πλατὺν I, 429.
 631. 1198. 1268. πλατὺ II, 822.
 Πλεῖον I, 472. II, 343. IV, 864.
 Πλεῖστος. πλείστοιο II, 711. πλεῖ-
 στοι I, 231. πλείστα II, 471.

- Πλέκω. πλέξασθαι III, 47.
 Πλέων. πλεόνεσιν IV, 339. πλέον II, 888.
 Πλευρά. πλευραῖς I, 946.
 Πλευρόν. πλευροῖς III, 1395.
 Πληγάδες. Πληγάσι II, 596. Πληγάδας II, 645.
 Πληθὺς I, 239. IV, 688. πληθύν I, 310. IV, 332. 336. 998.
 Πλήθω. πλήθοντος III, 67. πλήθοντας IV, 1770. πλήθοντο III, 1392. IV, 564.
 Πλητιάδες. Πλητιάδεσιν III, 226.
 Πλημυρὶς II, 576. IV, 1241. 1269.
 Πλημύρω. πλήμυρον IV, 706.
 Πλήμνη. πλήμνησι I, 757.
 Πλήσσω. πλήξεν I, 428. 1033. II, 107. 1045. IV, 469. πέπληγον I, 540.
 Πλόκαμος. πλόκαμον IV, 28. πλοκάμοισι II, 707. πλοκάμους III, 47. IV, 19. 671.
 Πλόκος. πλόκον IV, 30.
 Πλόος IV, 259. 363. 1570. 1582. πλόον II, 1195. IV, 578. πλόον I, 108. II, 421. 775. 903. 1031. IV, 254. 497.
 Πλοχοὶ III, 677.
 Πλωάδες. πλωάδας II, 1053.
 Πλωτός. πλωτῆς IV, 232. πλωτῆσι II, 285. πλωτάς II, 297.
 Πλώω. πλώετε II, 348. πλώουσιν IV, 525.
 Πνοιή III, 343. πνοιῆς IV, 286. πνοιῇ I, 652. 1308. II, 168. 725. 934. IV, 609. 877. 1225. 1368. 1624. πνοιαί I, 1274. II, 993. IV, 301. πνοιῆς I, 600. 1013. πνοιῆσιν I, 223. 586. II, 742. 1102. III, 972. IV, 221. 443.
 Ποδηγεῖς I, 324.
 Ποδώκης. ποδωκείστατον I, 180.
 Πόθεν II, 824. III, 262.
 Ποθῆ I, 1320.
 Πόθι I, 242. II, 881. III, 225. 1061. IV, 275. 319. 1251.
 Πόθος IV, 619. πόθοιο III, 33. πόθω I, 286. III, 86. 751. πόθον III, 262. IV, 1147.
 Ποιέω. ποίεον IV, 1716. ποίησε II, 522. III, 133. 1088. ποίησαν II, 386. ποιήσατο I, 1324. II, 508. III, 576. ποιήσαντο I, 1352. II, 597. ποίησαι IV, 90.
 Ποίη. ποίης I, 576. 1143. III, 898. IV, 1424. ποίην IV, 1424.
 Ποιήεις. ποιήεντα IV, 115.
 Ποικίλα IV, 1144.
 Ποιμαίνω. ποιμαίνουσιν II, 1004. ποιμαίνεσκεν IV, 970. ποιμαίνουσαν II, 503.
 Ποιμένες IV, 317.
 Ποίμνη. ποίμνης III, 1199. ποίμνησιν I, 1246. ποίμνας II, 1004.
 Ποίμνηθεν II, 491.
 Ποινή. ποινάς III, 338.
 Ποῖον II, 1093. III, 780.
 Ποιπνύω. ποίπννον IV, 1399. ποιπνύουσαι IV, 1113.
 Πολεμήϊα IV, 1180.
 Πολεμίζω. πολέμιζε I, 43. πολέμιζον II, 758.
 Πόλεμος. πολέμον I, 1218. πολέμοιο I, 160. 1052. II, 912. 1222. III, 1259. 1386. IV, 1008. 1231. πόλεμονδε II, 919.
 Πολίζω. ἐπόλισσεν I, 178. πολιῖσαι III, 1095. πολιῖσας IV, 1472. πολισσάμενος I, 1346.
 Πολιήοχος. πολιήοχον I, 312.
 Πολιήτιδες. πολιήτιδας I, 867.
 Πολιός. πολιού I, 454. πολιόιο I, 1006. III, 275. πολιῇ I, 554. πολιῆν I, 270. πολιοὶ II, 124. πολιῆσιν IV, 1266.
 Πόλις I, 1052. III, 792. 894. 1091. IV, 997. πόλιος III, 887. πόλῃος I, 317. 321. 781. 833. III, 1237. IV, 1028. πόλιν I, 411. II, 654. 1164. 1186. III, 213. 265. 1154. IV, 348. 535. πόλεις III, 1088. πόλῃες II, 373. πολίων I, 894. πόλιας I, 982.
 Πολισσοῦχος. πολισσοῦχον II, 846.
 Πολλάκι III, 188. 685.
 Πολλός I, 760. III, 1352.
 Πόλοι III, 161.
 Πολυβενθῆς. πολυβενθέος IV, 599.
 Πολυδάκρυον II, 916.
 Πολυδεύκης. Πολυδέυκεος II, 100. Πολυδέυκεα I, 146. II, 20. 756. IV, 538.
 Πολυηχής. πολυηχέος IV, 609. πολυηχέας IV, 963.
 Πολυθαρσῆς. πολυθαρσέος II, 912.
 Πολυκερδῆς. πολυκερδέος III, 1364.
 Πολυκηδῆς. πολυκηδέος I, 16. IV, 734. πολυκηδέα IV, 1073.
 Πολύκλαυτος. πολυκλαύτους III, 777.
 Πολύκλυστος. πολυκλύστους I, 597.
 Πολύκμητος. πολυκμήτοιο IV, 1133. πολυκμήτους IV, 1189.
 Πολύκνισσος. πολυκνίσσου III, 880.

Πολυλήϊος I, 580. IV, 267. πολυ-
λήϊον I, 937. πολυλήϊοι I, 51.
II, 507.
Πολύμητις. πολυμήτιος I, 851.
Πολυξώ I, 668.
Πολυπήμων. πολυπήμονι II, 673.
IV, 228. 1044.
Πολυπίδαξ. πολυπίδακας III, 883.
Πολυπότνια IV, 1069. πολυπό-
τνιαν I, 1125. 1151.
Πολύπρεμος. πολυπρέμιοι IV,
161.
Πολύρρηγες II, 377.
Πολύρρινος. πολύρρινον III, 1231.
Πολύς II, 364. IV, 105. πολέος
I, 289. II, 365. III, 1359. πολὺν
III, 424. πολλή II, 565. IV,
1525. πολλήν I, 286. πολὺ II,
338. III, 798. πολλόν I, 316. 661.
II, 285. 322. 552. 585. 863. III,
166. 313. 705. 1065. IV, 31. 131.
160. 355. 536. 573. 595. 948.
1269. 1427. πολλοὶ III, 1396.
πολέες I, 751. II, 883. 982. III,
564. πολεῖς I, 261. 1039. II, 888.
πολέων I, 1127. II, 454. IV, 333.
901. 1336. πολλοῖς I, 1190. πο-
λέσιν IV, 427. πολέεσσιν I, 273.
II, 1027. 1216. III, 900. IV,
993. πολέας II, 7. 357. III, 21.
1056. 1382. πολλὰ III, 200. 235.
1092. πολλῶν III, 333. πολλὰ
I, 248. 458. 555. 679. 729. 846.
1132. 1176. II, 64. 127. 541.
697. 711. 1110. III, 348. 451.
752. 802. 1263. IV, 422. 1011.
1012. 1081. 1219. 1220. 1556.
1704. 1705.
Πολύσκιον IV, 166.
Πολύστονος. πολύστονον II, 1256.
III, 279. IV, 65.
Πολύτροπος. πολύτροπον III, 600.
Πολυφάρμακος. πολυφαρμάκον IV,
1677. πολυφάρμακον III, 27.
Πολύφημος I, 40. 179. 1241. 1347.
Πολύφημον I, 1321. IV, 1470.
Πολυφράδμων I, 1311.
Πομπή. πομπή III, 1181.
Πομπῆες II, 422.
Πονέω. πονέονται II, 667. πονέ-
οντο. I, 1185. III, 1331. πεπο-
νήμεθα II, 1021. πεπονήατο I,
752. II, 263. πονήσατο IV, 718.
πονέεσθε (imp.) II, 335. πονέε-
σθαι I, 1384. III, 624. πονεύ-
μενοι I, 731.
Πόνος I, 246. III, 1401. πόνοιο

III, 434. 509. πόνον II, 651.
πόνους IV, 586.
Πόντιον I, 991.
Πόντος I, 1169. II, 566. 579. 971.
III, 166. 1370. IV, 32. 929.
πόντου I, 182. 541. 922. II, 346.
418. 1246. 1261. IV, 214. 291.
318. 865. 946. 1558. πόντοιο I,
2. II, 271. 741. III, 1113. IV,
304. 308. 570. 843. 1002. 1269.
1573. πόντω I, 16. 595. II,
1124. 1190. III, 744. IV, 771.
913. 1091. 1707. πόντον I, 424.
549. 631. 1155. II, 152. 330.
413. 540. 684. 984. 1102. 1115.
III, 1066. IV, 198. 225. 238.
363. 878. 1321. 1572. 1750.
Πόποι III, 558. IV, 1458. 1749.
Πορθμός. πορθμοῖο IV, 982.
Πόρος. πόρον II, 549. πόροι II,
982. πόροις IV, 1079. πόρους I,
21. 361. 986. IV, 534. 1538. 1556.
Πορσαίνω. πορσαίνεσκον IV, 897.
πορσανέουσιν III, 1124. πορσαί-
νουσαν IV, 1107. 1119. πορσαί-
νοντες II, 719. πορσανέουσα IV,
248.
Πορσύνω. πόρσυνε IV, 549. πόρ-
συνον IV, 711. 967. πορσύνω-
μεν II, 1051. πορσύνουσαι III,
840. πορσυνέεις III, 1129. πορ-
σύνετο I, 802. πορσύνωνται I,
909.
Πόρτις. πόρτιν IV, 1186.
Πορφύρεος II, 204. πορφυρέοιο
IV, 915. 1661. πορφυρεον I,
1328. IV, 424. πορφυρέη I, 728.
πορφυρέην I, 722. πορφυρέαις
I, 438.
Πορφύρω. πόρφυρεν III, 397. πορ-
φύρεσκεν I, 461. πορφύρων II,
546. III, 1406. πορφύροντα I,
935. πορφύρουςα III, 456. 1161.
πορφύρουςαν IV, 668. πορφύ-
ρουςαι III, 23.
Πόρω. πόρε I, 88. 643. II, 433.
482. 698. 1182. III, 1176. 1184.
1226. IV, 529. 653. 1140. 1643.
1754. ἔπορεν III, 1188. IV, 427.
πόρον IV, 422. πόροι II, 441.
πόρωμεν I, 657. III, 910. πο-
ρεῖν III, 148. IV, 590.
Ποσειδάων I, 158. III, 1240. IV,
567. 1559. Ποσειδάωνος I, 185.
951. 1158. IV, 1326. 1356. 1370.
1621. Ποσειδάωνι I, 13. 136.
180. II, 3. 867.

- Ποσιδήϊον **I**, 1279.
 Πόσις **III**, **37**. πόσιος **I**, 1064. **IV**, 1064. 1108. πόσιν **I**, 1325. **II**, **198**. **III**, **280**. **314**. 656. 836. 1107. **IV**, 805. 814. 1026. 1644.
 Ποταμητίδες **III**, 1219.
 Ποταμός **IV**, **269**. **282**. ποταμοῦ **I**, 1115. **II**, 515. 722. 743. 937. **IV**, **133**. **211**. **218**. 337. 506. 1149. ποταμοῖο **I**, **217**. 596. 1346. **II**, 366. 402. 658. 818. 823. 904. 1265. **III**, 569. 877. 1030. 1203. 1277. 1348. **IV**, **67**. **130**. **198**. **227**. **245**. 329. 516. 544. 975. 1302. ποταμῶ **II**, 503. **III**, **57**. **168**. ποταμὸν **II**, 349. 650. 909. 953. 963. 1271. **IV**, **305**. ποταμοὶ **I**, 501. ποταμῶν **I**, **27**. 1160. **II**, 972. **III**, **165**. ποταμοὺς **III**, 532.
 Ποτὲ **I**, 770. **II**, **236**. 966. 1006. 1175. **III**, **190**. **309**. 597. 735. *passim*.
 Ποτέομαι. ποτέονται **II**, **227**. πεπόνηται. **I**, 1097. **III**, 447. 684. 1151. πεποτημένος **II**, 1043. **IV**, 603. πεποτημέναι **I**, 882.
 Ποτῆς. ποτῆτος **II**, **307**. ποτῆτι **III**, 301.
 Ποτητὸν **IV**, 1240.
 Ποτὶ **I**, **23**. **177**. 684. **II**, 805. **III**, **322**. 1155. **IV**, **311**. **1118**. 1401.
 Ποτιδέχομαι. ποτιδέγμενοι **IV**, 1282.
 Ποτιδόρπιον **I**, 1209.
 Ποτίσχομαι. ποτισχομένη **III**, **150**.
 Πότμος **IV**, 1503. πότμω **III**, 800. πότμον **I**, 446. 551. 792.
 Πότνα **III**, **79**. 467. **IV**, 1026.
 Ποτὸν **I**, 1149. ποτοῖο **II**, 862. **IV**, 619.
 Που̇ forte, fere **I**, 537. 636. 690. 972. 1023. 1222. **II**, 607. 1133. 1142. **III**, **200**. 387. 603. 926. 1105. 1283. **IV**, 557. 1397. 1457. 1564.
 Που̇ *passim*.
 Πουλὺς **IV**, **276**. πουλὺν **II**, 479. 944. **III**, **211**. πουλὺ **II**, 351. 902.
 Πούς. ποδός **III**, 955. **IV**, 1519. ποδὶ **II**, **106**. **III**, 1309. 1335. **IV**, 1166. 1446. πόδα **III**, 1309. πόδε **I**, **204**. πόδες **III**, 651. 1222. **IV**, **66**. 1121. ποδῶν **I**, **219**. **II**, **52**. **III**, **22**. **254**. **422**. 1039. 1063. **IV**, **178**. πόδεσιν **I**, 385. 539. 669. **II**, **91**. 533. **III**, 379. 1152. **IV**, **43**. 1771. ποσσὶν **I**, **9**. 533. 694. 1142. **II**, **61**. 679. **III**, 1385. **IV**, 1465. 1686. πόδας **I**, **183**. 555. 1010. **II**, 428. 548. 932. **III**, 965. **IV**. **79**. 1368. 1377. 1483.
 Πραπίδες. πραπίδεσιν **III**, 765.
 Πρέμνον **II**, 479. πρέμνῳ **III**, **157**.
 Πρέσβειρα **IV**, 800.
 Πρεσβύτατος **I**, **157**.
 Πρήθω. πρήθοντος **IV**, 1537. πρή-
 σοντα **IV**, 819.
 Πρηνῆς **III**, 655. πρηνεῖς **III**, 1394.
 Πρήσσω. πρήσσει **I**, 1267.
 Πρηῦνω. πρηῦνας **III**, **190**.
 Πρηῦτατος. πρηῦτάτον **II**, 937.
 Πρὶν *adverb.* **I**, 1340. **II**, **251**. 336. 458. 754. 1087. **III**, 66. **250**. 420. 943. **IV**, **51**. **112**. 1156. 1759. πρὶν ποτε **I**, **137**. **II**, **236**. πρὶν c. *inf.* **I**, 999. **II**, **6**. **14**. 1190. **III**, **185**. **243**. 339. 374. 775. 801. 1396. **IV**, **33**. **86**.
 Πριόλας. Πριόλαο **II**, 780.
 Πρίω. πρίεν **IV**, 1671.
 Πρὸ **I**, 781. 1246. **II**, 809. 1043. *passim*. *sine casu* **III**, 1174. 1193. **IV**, **84**. 560.
 Προαλῆς **III**, **73**.
 Προβαθὺς **IV**, **283**.
 Προβαίνω. προῦβαινεν **I**, 809. **III**, 686.
 Προβάλλω. προβάλλῃσι **III**, 1082.
 Προβλής **II**, 354. προβλήτος **IV**, 1681. προβλήτι **II**, 366.
 Προγενέστερος **I**, **165**. **III**, **319**.
 Προγίνομαι. προγένοντο **III**, 1292.
 Προδαῆναι **I**, **106**. προδαέντες **IV**, 638.
 Πρόδομος. προδόμῳ **III**, **278**. 648. 839. **IV**, 471.
 Προέχω. προῦχοντος **IV**, 1583. 1626. προῦχοντα **I**, 379. προῦ-
 χουσιν **I**, 925. προῦχοντο **I**, 513. προσχόμενος **II**, **120**. προσχο-
 μένη **IV**, 1662. προσχόμενοι **IV**, **202**.
 Προθέω. προθέοντος **I**, **314**.
 Προθρώσκω. προθοροῦσα **IV**, 641.
 Προϊάλλω. προϊάλλῃσι **III**, 572. **IV**, 1672. προϊάλλον **II**, 530.
 Προΐημι. προέηκε **I**, **97**. **258**. **II**, 562. προέηκαν **I**, 589. 640.
 Προΐσχομαι. προΐσχετο **IV**, 1553.
 Προΐτος. Προΐτον **I**, **136**.

- Πρόκα **I**, 688.
 Προκλίνδω. προκλίνδεται **IV**, 610.
 Προλείπω. προλιπών **I**, 57. 1266.
 Πρόμαλοι **III**, 201.
 Προμεθίημι. προμεθέντες **II**, 329.
 Προμεύς. Προμέα **I**, 1044.
 Προμήθειον **III**, 845.
 Προμηθεύς **II**, 1249. **III**, 1086.
 Προμηθεός **II**, 1257. Προμηθῆος **III**, 853.
 Προμολεῖν. προμολόντες **IV**, 523.
 προμολούσαν **II**, 966.
 Προμολή. προμολῇ **I**, 1174. προμολῇσι **I**, 260. 320. **III**, 215. 1161.
 Πρόμος **II**, 21. πρόμον **I**, 713. 1047. **II**, 752.
 Πρόξ. πρόκας **II**, 279.
 Προοράω. προοιδών **IV**, 123.
 Πρόπαν **II**, 947.
 Πρόπαρ **I**, 455. **IV**, 1288.
 Προπάροιθε **I**, 215. 753. **II**, 63. 170. 527. 860. **III**, 47. 254. 317. 377. 469. 827. 964. **IV**, 482. 935. 1477.
 Πρόπολοι **IV**, 711.
 Προποντίς. Προποντίδος **I**, 936. 983.
 Προπρό **III**, 453. 1013. **IV**, 1235.
 Προπροβιαζόμενοι **I**, 386.
 Προπροκαταλγδην **II**, 595.
 Προρέω. προρέεσκε **III**, 225.
 Πρός c. gen. **II**, 215. **III**, 985. c. dat. **II**, 222. c. acc. **IV**, 597. sine casu **III**, 232. **IV**, 527.
 Προσειπεῖν. προσέειπεν **I**, 294. 835. 899. 1336. **II**, 419. 437. 443. 621. 868. 885. 1140. **III**, 17. 55. 101. 107. 128. 319. 400. 1119. **IV**, 82. 394. 1114. 1563. προσέειπον **IV**, 1317.
 Προσεννέπω. προσέννεπεν **I**, 711. 792. **III**, 51. 78. 433. 474. 710.
 Προσλέγομαι. προσελέξατο **III**, 428. **IV**, 833.
 Προσφωνέω. προσφωνέεν **III**, 1067.
 Πρόσθε **II**, 313. 328. **III**, 1296.
 Πρόσθεν **I**, 18. 624. **II**, 451. **III**, 577. 612. **IV**, 1359.
 Προσκηδής. προσκηδέος **III**, 588. προσκηδέες **IV**, 717.
 Προσπτύσσομαι. προσπτύσσετο **IV**, 1072. προσπτύξατο **I**, 1331. **III**, 1025. 1104. **IV**, 94. προσπτύξομαι **III**, 782.
 Προσφύω. προσφύς **I**, 1200.
 Πρόσω **IV**, 1268.
 Προτέμνω. προτάμονται **III**, 1387.
 Προτενές **I**, 756.
 Προτερηγενής. προτερηγενέων **IV**, 268.
 Πρότερος. προτέρου **I**, 987. προτέρη **III**, 11. προτέρης **IV**, 976. προτέρων **III**, 919. **IV**, 985. προτέροις **II**, 501. **III**, 125. 1313.
 Προτέρω **I**, 62. 374. 492. 919. **II**, 537. 864. 915. 1042. **III**, 327. 1271. **IV**, 964. 1225.
 Προτέρωσε **I**, 306. 391. 964. 1014. 1241. **II**, 369. 392. 552. 619. **III**, 1288. **IV**, 498. 1377. 1610.
 Προτὶ **I**, 774. **II**, 8.
 Προτιβάλλομαι **IV**, 1046.
 Προτίθημι. προϋθεσαν **III**, 627. προτεθείμεθα **I**, 421.
 Προτιμνύομαι. προτιμνύσασθαι **III**, 934. 1011. προτιμνύσασθαι **I**, 876. **III**, 923.
 Προτιόσσομαι **I**, 895. **II**, 889. **IV**, 1372. προτιόσσεται **III**, 552.
 Πρότοννοι. προτόνων **I**, 1204. προτόνοις **I**, 564.
 Προτύπτω. προϋτυπεν **I**, 953. προϋτυπαν **III**, 1397.
 Προφαίνομαι. προϋφαίνετο **II**, 1112. **IV**, 922. προφανέντι **I**, 786.
 Πρόφασις. πρόφασιν **I**, 1218.
 Προφερέης. προφερέστερον **III**, 730. προφερέστατος **III**, 465. προφερέστατη **I**, 113. προφερέστατοι **II**, 209.
 Προφέρω. προφέροντος **III**, 380. προφέρονσα **III**, 1115.
 Προφεύγω. προφυγών **III**, 1008. προφυγοῦσαν **II**, 414.
 Προφθάνω. προφθάμενος **IV**, 913.
 Προφράζω. προπεφραδμένον **III**, 1315..
 Πρόφρων **I**, 771. 898. **II**, 257. **III**, 131. 1071. **IV**, 121. 370. 919. 1562. πρόφρονες **III**, 393.
 Προφρονέως **II**, 800. **III**, 1189.
 Προχέω. προχέουσιν **IV**, 135. 606. προχέοντο **I**, 635. 883.
 Πρόχυν **I**, 1118. **II**, 249.
 Προχοαί **II**, 743. **IV**, 312. προχοαῖς **II**, 970. προχοαῖσι **IV**, 271. προχοῆς **IV**, 617. προχοῇσιν **I**, 11. 456. 1321. **III**, 67. **IV**, 132. προχοᾶς **I**, 1165. 1178. **II**, 356. 402. 652. 789. 904. **IV**, 599.
 Πρόχυσις. πρόχυσιν **II**, 964.

Προχύται. προχύτας I, 425.
 Πρυμναῖα IV, 208.
 Πρύμνη. πρύμνης II, 875. IV, 1596. 1602. πρύμνη IV, 188.
 Πρύμνηθεν II, 586.
 Πρυμνήσια 912. 965. II, 160. III, 1278. IV, 244. 840. 857.
 Πρυμνόθεν IV, 911. 1686.
 Πρωθήβης I, 132.
 Πρώρα. πρώρης II, 556. πρώραν I, 372.
 Πρώτος I, 363. II, 102. III, 1088. 1089. πρώτον I, 288. 503. 723. II, 126. III, 1230. IV, 116. πρώτην IV, 773. πρώτῃσι I, 128. 376. III, 163. IV, 1420. πρώτα I, 23. 268. 395. 1212. II, 359. 420. III, 579. IV, 436. 704. 867. 1080. 1508. 1685. πρωτίστην I, 422.
 Πρωτοφυές III, 851.
 Πτελέη IV, 1427.
 Πτερόεις IV, 23. πτερόεντι II, 600. πτερόεν II, 1038.
 Πτερόν II, 1036. πτερὰ II, 572. 1088. III, 930. IV, 601. 771.
 Πτέρυξ. πτέρυγος IV, 931. πτερύγεσιν II, 300. 330. 561. 935. 1253. IV, 758. 1465. πτέρυγας I, 220. II, 1035.
 Πτήσσω. πτήσσοντας III, 571.
 Πτοιέω. ἐπτοίησεν I, 1232. ἐπτοίητο IV, 664.
 Πτολεμήϊα III, 562.
 Πτολεμίζω. πτολέμιξε III, 1234. πτολεμίζειν III, 562.
 Πτόλεμος. πτολέμοιο I, 971. πτολέμοισιν I, 467.
 Πτολίεθρον I, 186. 398. 812. 825. 1316. II, 760. 1143. III, 824. 1405.
 Πτόλις III, 1091. πτόλιν I, 247. 653. 838. II, 459. 890. 1093. 1267. III, 573. 621. 679. 749. IV, 1068. 1174. 1281.
 Πτόρθος. πτόρθοισι III, 1215.
 Πτύξ. πτύχα IV, 1661. πτύχας II, 992. III, 113.
 Πτύω. ἔπτυσσε IV, 478.
 Πυγμαχέω. πυγμαχέοντα II, 783.
 Πυγμαχίη. πυγμαχίης II, 7. πυγμαχίη II, 16. 148. πυγμαχίην II, 77.
 Πυθμήν. πυθμένι IV, 946.
 Πύθω. πύθεσκε IV, 1530. πυθόμενοισιν IV, 1405.

Πυθὼ I, 308. IV, 530. Πυθοὶ I, 413. 418. 536. IV, 1704.
 Πυθῶδε I, 209.
 Πύκα I, 434.
 Πυκινός. πυκινόιο II, 72. πυκινόυ IV, 464. πυκινῶ II, 325. πυκινόν III, 599. IV, 1111. 1200. πυκινῇ III, 30. πυκινῇν I, 766. II, 1082. IV, 492. πυκινόισιν II, 462. III, 6. 486. 946. πυκινὰι III, 289. IV, 1018. πυκινὰ II, 1089.
 Πυκνὰ III, 755. 822. IV, 18.
 Πυλαωρός III, 747.
 Πύλη. πύλαι IV, 630. πυλάων I, 844. πυλέων I, 634. 782. πύλας I, 786. 1051. III, 159. 216.
 Πύλος. Πύλῳ I, 157.
 Πύματον I, 1082.
 Πῦρ III, 1210. 1301. IV, 489. πυρός I, 734. 1027. 1297. III, 43. 231. 531. 1292. 1319. 1327. IV, 17. 68. 301. 763. 787. 819. 834. 870. 1137. 1145. 1544. πυρὶ I, 244. III, 204. 273. 287. 849. IV, 393.
 Πύργος II, 382. 403. πύργον IV, 517. 1045. πύργοις I, 821. II, 379. πύργων I, 659. 793. IV, 47. 1182. πύργους II, 382.
 Πυρήϊα I, 1184.
 Πυριθαλπής. πυριθαλπέος V, 926.
 Πυρκαϊή. πυρκαϊῆς III, 1038. πυρκαϊήν III, 1034.
 Πυρόεις III, 1377.
 Πυροφόρος. πυροφόρους I, 628. 796.
 Πυρρός. πυρροῖο IV, 482.
 Πῶ I, 973. III, 658. IV, 37. 319. 679.
 Πῶς I, 171. II, 146. III, 613. IV, 417.
 Πῶς I, 685. II, 416. IV, 552.
 Πωτάομαι. πωτᾶν' I, 1085.
 Πῶν IV, 486. πῶεα II, 657. πῶεσι I, 1340. IV, 1486.

P.

Ῥὰ post pron. relat. I, 23. 35. 7. 126. 164. 180. 398. 526. 561. 625. 650. 761. 848. 1122. II, 31. 456. 718. 820. 958. 1035. 1144. III, 115. 233. 408. 498. 580. 845. 1322. IV, 119. 251. 582. 622. 1132. ἐπεὶ ῥα I, 317.

- III, 252. 1195. IV, 967. γάρ ῥα IV, 853. δὴ ῥα I, 563. καὶ ῥα vid. Καλ. μὲν ῥα I, 1081. III, 448. 817. IV, 183. 222. 424. 453. βῆ ῥα I, 843. 1188. II, 684. III, 113. 1197. IV, 878. ἦ ῥα I, 348. 363. 702. 1344. II, 19. 619. 1168. III, 11. 645. 947. IV, 1601. φῆ ῥα III, 382. 693.
- Ῥαδινός. ῥαδινῆς III, 106.
- Ῥαῖνω. ῥαῖνε IV, 158.
- Ῥαιστήρ III, 1254.
- Ῥαιστήρια III, 790. 803. IV, 921.
- Ῥαῖω. ἔῤῥαῖσαν I, 617. ἔῤῥαῖσθη I, 1034. ῥαῖσθείσης II, 1112.
- Ῥαφαῖ III, 139.
- Ῥέα III, 188.
- Ῥέα (nom. pr.). Ῥέη I, 506. Ῥεῖην I, 1139. 1151. II, 1237.
- Ῥέεθρον. ῥέεθρῳ IV, 227. ῥέεθρα I, 9. 27. 596. 927. II, 724. 729. 1279. IV, 1302.
- Ῥέζω. ῥέζομεν IV, 1082. ῥέζουσι II, 527. 1023. ῥέζε I, 14. IV, 702. ῥέζον II, 594. IV, 1719. ἔρεξε III, 189. IV, 1499. ἔῤῥεξεν II, 523. 1148. ἔῤῥεξαμεν I, 662. ἔῤῥεξαν I, 21. II, 145. IV, 475. 558. ῥέζω III, 711. ῥέζομεν II, 688. ῥέζαιμεν IV, 1256. ῥέζαι IV, 1660. ῥέζειν II, 1019. IV, 1719. ῥέξαι II, 485. IV, 1594. ῥέξαντες I, 1186. II, 157. 1177.
- Ῥέθος. ῥεθέων II, 68.
- Ῥεῖα II, 225. IV, 684.
- Ῥέω. ῥέον III, 222. ἔῤῥεον III, 805. IV, 1513. 1703. ῥέε I, 887. III, 761. 1353. IV, 1680. ῥέη IV, 1284. ῥέοντας III, 532.
- Ῥήβαιον. Ῥηβαίου II, 789.
- Ῥήβας. Ῥήβαν II, 349. 650.
- Ῥηγμῖν. ῥηγμῖνι I, 1004. II, 532. ῥηγμῖνες IV, 1575. ῥηγμῖνων IV, 1576. ῥηγμῖσι IV, 251. ῥηγμῖνας II, 348.
- Ῥήγνυμι. ῥηγνύμενος IV, 1639. ῥῆξεν II, 96. ῥηξαμένη IV, 28. ἔῤῥάγη II, 1116.
- Ῥηῖδιος. ῥηῖδίη IV, 501. ῥηῖδιον II, 1210.
- Ῥηῖδίως I, 155. 850. 893. III, 88.
- Ῥηῖτερον I, 104. 629. 725.
- Ῥηκτός III, 848.
- Ῥῆνος. ῥήνεσιν IV, 1497.
- Ῥήσσω. ῥήσσωσι I, 539.
- Ῥιγεδανῆ. IV, 1343.
- Ῥιγέω. ἔῤῥίγησι III, 438.
- Ῥίγιον III, 430. IV, 403.
- Ῥίγιστος II, 215. ῥιγίστη II, 292.
- Ῥίξα III, 857. ῥίξης III, 865. IV, 1642. ῥίξησιν II, 320. ῥίξας IV, 52.
- Ῥίξηθεν III, 1401.
- Ῥίζω. ἔῤῥίζωνται II, 731. III, 969. ἔῤῥίζωντο II, 1121. ἔῤῥίζωθεν II, 605.
- Ῥικνός. ῥικνοῖς I, 198. ῥικνοῖσιν I, 669.
- Ῥίμω I, 387. 1194. II, 1230. III, 1270. 1309. IV, 504. 776. 1367. 1707.
- Ῥινός IV, 174. ῥινοὶ II, 201. ῥινούς II, 58.
- Ῥίον I, 1224.
- Ῥιπαῖος. Ῥιπαῖοις IV, 287.
- Ῥιπή I, 1016. ῥιπῆς II, 1229. III, 970. ῥιπήν II, 935. ῥιπαὶ II, 1113. ῥιπήσι IV, 851. 1685.
- Ῥοδανός. Ῥοδανοῖο IV, 627.
- Ῥοδέα. ῥοδέησιν III, 1020.
- Ῥοῆ. ῥοαὶ II, 366. ῥοάων III, 1348. ῥοῆσιν I, 54. 309. III, 1030. 1392. ῥοάς II, 936.
- Ῥόθιον. ῥοθίοιο I, 370. ῥόθια I, 541. ῥοθίοισιν IV, 1111.
- Ῥοῖζέω. ῥοῖζει IV, 129.
- Ῥοῖζος. ῥοῖζῳ II, 1251. IV, 138. 1548.
- Ῥοιτειάς. Ῥοιτειάδος I, 929.
- Ῥόμβος. ῥόμβῳ I, 1139.
- Ῥόος I, 1115. II, 552. 571. 596. IV, 943. ῥόφ I, 1234. IV, 611. 1224. ῥόον I, 217. 1208. II, 401. 515. 1265. IV, 134. 302. 311. 325. 596. 627. 634. 1417. ῥόοι III, 165.
- Ῥόπαλον I, 532. 1206. ῥοπάλῳ I, 427. 1196. II, 150.
- Ῥοχθέω. ῥόχθεον IV, 925.
- Ῥύμβων. ῥυμβόνες IV, 144.
- Ῥυνδακίς. Ῥυνδακίδας I, 1165.
- Ῥύομαι. ῥύετο IV, 1347. ῥύσομαι III, 63. ῥύεο IV, 1073. ῥύσασθε II, 218. IV, 83. ῥύσασθαι III, 906. IV, 1703. ῥυομένη I, 572. ῥυσόμεναι IV, 861.
- Ῥύσια I, 1351. 1357.
- Ῥυτήρ. ῥυτήρας III, 1237.
- Ῥωγάς. ῥωγάδος IV, 1448.
- Ῥώννυμι. ῥώοντο IV, 942. ἔῤῥώσαντο I, 385.
- Ῥωχμός. ῥωχμοῖο IV, 1545.

T

APOLLON. RHOD. II.

Σ

- Σαγγάριος. Σαγγαρίοιο II, 722.
 Σαίνω. σαίνουσιν III, 884. σαί-
 νοντες I, 1145.
 Σάκος I, 743. III, 1046. 1231.
 1247. 1296. 1311. 1320. 1369.
 IV, 222. σάκεα I, 1136. σα-
 κέεσσι II, 1067. 1081. III, 1355.
 Σαλαγκών. Σαλαγκώνος IV, 337.
 Σαλμωνίς. Σαλμωνίδος IV, 1693.
 Σάλος. σάλου I, 1159.
 Σανίς. σανίδεσσιν I, 787.
 Σάπειρες II, 395. Σάπειρας II,
 1243.
 Σαρδόνιον IV, 633.
 Σάρξ. σαρκί III, 857. σάρκα IV,
 1521. σάρκας IV, 869. 1530.
 Σαρπηδόνιος. Σαρπηδονίην I, 216.
 Σαυρομάται. Σαυρομάτας III, 353.
 394.
 Σαώζω. ἐσάωσα IV, 786. σάω-
 σεν III, 323. IV, 918. 1458.
 ἐσάωσαν II, 817. σαώσης III,
 1005. σαωσέμεναι IV, 837. ἐσάω-
 θεν III, 1127. σαωθεῖς III, 786.
 Σβέννυμι. σβέσεν III, 1349. IV,
 668. σβέσοι III, 644.
 Σειρά. σειρήσιν III, 202.
 Σειρήνες IV, 893. Σειρήνων IV,
 914.
 Σείριος II, 517. III, 957. Σει-
 ρίω II, 524.
 Σείω. σείον I, 220. IV, 1055.
 σείετο II, 680. III, 864. ἐσσει-
 οντο II, 1070. σειόμεναι II, 597.
 σεισάμενος IV, 1367.
 Σέλας I, 436. III, 231. 293. 1216.
 1292. 1327. IV, 68. 170. 482.
 808. 1542.
 Σεληναίη I, 500. 1232. σεληναίης
 IV, 264. σεληναίην IV, 167.
 Σερβωνίς. Σερβωνίδος II, 1215.
 Σεύω. σεύεν II, 620. σεύατο II,
 540. IV, 849. ἐσσεύοντο II,
 121. 268. III, 885. ἐσσυτο I,
 1265. II, 593. 600. 830. 1237.
 III, 670. 1239. IV, 595. 1467.
 σεύεσθαι II, 296. ἐσσυμένοισιν
 I, 1314. IV, 103.
 Σηκός. σηκοῖς IV, 1285.
 Σῆμα I, 1062. II, 842. III, 205.
 540. 545. IV, 1476. σήματα
 I, 28. 145. 1141. II, 853. IV,
 554. 1620.
 Σημαίνω. σημαίνειν I, 343. ση-
 μανέειν I, 361. 414. IV, 1379.
 σημαίνων II, 1099.
 Σημαντήρ. σημαντήρος I, 575. ση-
 μαντήρα III, 1403.
 Σημάντωρ. σημάντορα I, 175. ση-
 μάντορες I, 355.
 Σηπιὰς I, 582.
 Σήσαμον II, 941.
 Σθεναρός. σθεναρὸν IV, 543.
 Σθένελος. Σθενέλου II, 911. 925.
 Σθένος I, 531. II, 589. 1200. 1206.
 III, 63. 560. 716. 1044. 1314.
 σθένει III, 1258. 1307.
 Σθένω. ἐσθενε III, 1054. III, 965.
 σθένον I, 62. IV, 1723.
 Σίγα I, 267. II, 48. 256. III,
 123. 174. 422. 662. 903. 1063.
 IV, 73. 1115.
 Σιγαλόεις. σιγαλόεντι IV, 1195.
 Σιγή II, 740. III, 750. σιγῇ I,
 1170. III, 736. 1138.
 Σίγνυοι IV, 320. σιγύνους II, 99.
 Σιδήρεα II, 376.
 Σιδήρειος. σιδηρείη II, 340. σιδη-
 ρεῖς I, 733. σιδηρείων IV, 776.
 Σιδηροφόρος. σιδηροφόρου II, 141.
 σιδηροφόρον II, 1005.
 Σίκινος. Σικίνου I, 625. Σίκινον
 I, 624.
 Σιμβλήϊα III, 1036.
 Σιμβληῖς. σιμβληῖδος I, 880.
 Σίμβλον. σίμβλω II, 132.
 Σίνδοι IV, 322.
 Σίνω. σίνονται I, 1260. σίνοντο
 I, 951. IV, 893.
 Σιντηῖς. Σιντηῖδα I, 608.
 Σιντιάς. Σιντιάδα IV, 1759.
 Σινώπη. Σινώπην II, 946.
 Σίτος. σίτου II, 861.
 Σιφαεύς. Σιφαέα I, 105.
 Σιφλός I, 204.
 Σκαιός. σκαιῆς II, 108. σκαιῇ II,
 120. 599. IV, 222. σκαιὸν I,
 744.
 Σκαίρω. σκαίρεσκεν IV, 1402. σκαί-
 ροντες I, 1135.
 Σκαλμός. σκαλμοῖσιν I, 379. σκαλ-
 μοῖς I, 392.
 Σκάπτω. σκάπτων I, 371.
 Σκαρθμός. σκαρθμῶ III, 1260.
 Σκέλλω. ἐσκληῖται II, 201. ἐσκληῶ-
 τες II, 53.
 Σκέπτομαι. σκεπτόμενος II, 198.
 σκεπτομένη III, 823.
 Σκῆπτρον I, 642. III, 198. IV,
 1178. σκῆπτρα I, 391. III, 376.

- σκήπτρων ΙΙΙ, 597. σκήπτροισι ΙΙΙ, 353. 395.
 Σκηρίπτω. σκηρίπτοντε ΙΙ, 667.
 Σκιάω. σκιάει I, 604.
 Σκίαθος I, 583.
 Σκιερός. σκιερῶ ΙV, 1715.
 Σκίοεις. σκίοεντα ΙV, 1715. σκίοεν ΙΙ, 404.
 Σκληρός. σκληρῆσι ΙV, 788.
 Σκολιός. σκολιοῖο ΙΙ, 549. σκολιὴν ΙV, 1541. σκολιοῖς ΙV, 1615.
 Σκόπελος. σκοπέλοιο ΙV, 640. 1638. 1681. σκόπελον ΙΙ, 650. 789. ΙV, 324. 789. σκοπέλων ΙV, 926. σκοπέλοισιν I, 451. ΙΙΙ, 1276.
 Σκοπιάζομαι. σκοπιάζετο ΙΙ, 918.
 Σκοπιά. σκοπιῆς I, 25. ΙΙ, 1056. σκοπιῇ ΙΙ, 581. σκοπιῇν I, 5. 999. σκοπιαί I, 1112. ΙΙΙ, 70. σκοπιάς I, 571. 1226. ΙΙΙ, 883.
 Σκότιος. σκοτίοιο ΙΙΙ, 1379. σκοτίη I, 810. ΙV, 1698. σκοτίη ΙV, 60.
 Σκοτόεις ΙΙ, 1105.
 Σκύθαι ΙV, 320. Σκυθέων ΙV, 288.
 Σκύλλα. Σκύλλης ΙV, 789. 827. 828. 922.
 Σμαραγέω. ἐσμαράγευν ΙΙΙ, 1333.
 Σμερδαλέος. σμερδαλέη ΙΙΙ, 1257. σμερδαλέην ΙΙ, 1207. ΙV, 154. 875. σμερδαλέον I, 524. ΙΙ, 567. σμερδαλέοι ΙΙΙ, 1213. σμερδαλέοις ΙΙΙ, 433. σμερδαλέησι ΙV, 510. 830. σμερδαλέας ΙV, 714.
 Σμῆνος ΙΙ, 130.
 Σμυγερός. σμυγερώτερον ΙΙ, 244. σμυγερώτατοι ΙΙ, 374.
 Σμυγερώς ΙV, 380.
 Σμύχω. σμύχουσα ΙΙΙ, 446. 762.
 Σόλος. σόλοιο ΙΙΙ, 1372. σόλω ΙV, 851. σόλον ΙΙΙ, 1366. σόλοι ΙV, 657.
 Σόος I, 490. 1258. ΙV, 364. σόη ΙΙ, 330. σόοι ΙV, 650. Cf. Σωότεροι.
 Σός. σῶ ΙΙΙ, 110. σῆς ΙΙΙ, 730. σῇ ΙΙΙ, 1126. ΙV, 387. σῆν I, 423. σῆσι I, 487. σοῖσιν ΙΙΙ, 353. 1117. ΙV, 88. σῶν ΙΙΙ, 731. ΙV, 364.
 Σοωναύτης. σοωναύτην ΙΙ, 746.
 Σπαίρω. σπαίροντα ΙV, 874.
 Σπάρτη. Σπάρτην ΙV, 1761. 1762. Σπάρτηθεν I, 148.
 Σπάω. ἐσπάσε I, 1239. σπάσαν ΙΙ, 924. σπασσάμενος ΙV, 208.
 Σπείρα. σπείρης ΙV, 151.
 Σπείρω. σπείρασθαι ΙΙΙ, 1028. σπειρομένων ΙΙΙ, 1055.
 Σπέος I, 509. 1130. ΙΙ, 735.
 Σπέρχομαι. σπερχόμενος ΙΙΙ, 516. σπερχόμενον I, 1255. σπερχομένην ΙV, 934. σπερχόμενοι I, 878. σπερχομένων ΙV, 211.
 Σπήλυγγες ΙΙ, 568.
 Σπιλάς ΙΙΙ, 1294. σπιλάδων ΙV, 941. σπιλάδεσσιν ΙΙ, 550. ΙΙΙ, 1371. ΙV, 788. 932. σπιλάδας ΙΙ, 568.
 Σπινθάρυγες. σπινθαρύγεσαι ΙV, 1544.
 Σπλάγχνα. σπλάγχνοις I, 1262. ΙV, 1109.
 Σποράδες. Σποράδων ΙV, 1711.
 Σπόρος. σπόρον ΙΙΙ, 413. 498. 1173.
 Στάγες ΙV, 626. 1516.
 Στάδιος. σταδίη I, 200. στάδιον ΙΙΙ, 1226.
 Στάζω. στάξαι ΙΙ, 1215.
 Σταθερός. σταθερόν I, 450.
 Σταθμοί ΙΙ, 1. σταθμών I, 355. 1107. ΙV, 675. σταθμοῖσιν I, 121. 1246. ΙΙ, 123. ΙV, 487. σταθμούς ΙΙΙ, 142. ΙV, 27.
 Σταλάω. σταλάει ΙV, 1064.
 Στάχυς ΙΙΙ, 1338. στάχυν I, 688. ΙΙΙ, 1389. 1391. ΙV, 989.
 Στείβω. στείβε ΙΙΙ, 836.
 Στεινός. στεινόν ΙV, 311. στεινή ΙV, 1576. στεινήν ΙV, 1452. στεινὰς ΙV, 43. 1230.
 Στείνω. στείνονται ΙΙ, 128. στεινόμεναι ΙV, 335.
 Στεινωπός. στεινωπῶ ΙΙ, 1191. στεινωπὸν ΙΙ, 333. 549.
 Στεῖρα. στείρης I, 375. στείραν I, 527. ΙV, 581.
 Στείχω. ἐστείχην ΙΙΙ, 1212. στείχοιεν ΙV, 756. στείχοντος ΙV, 1216. στείχοντα ΙV, 1460. 1482.
 Στελεή. στελεῇ ΙV, 957.
 Στέλλω. στέλλη ΙV, 1605. στείλαντες II, 1253. στείλαντας ΙΙΙ, 205. στέλλομαι ΙΙ, 1195. ἐστέλλαντο ΙΙΙ, 1329. στέλλοιμήν ΙΙΙ, 643. στέλλεσθω ΙΙΙ, 569. στέλλεσθε ΙΙ, 333. στέλλεσθαι ΙV, 296. στείλαμένη ΙV, 45.
 Στενάχω. στενάχουσι ΙΙ, 1013.

- στενάχοντο **I**, 388. στενάχων **I**, 1247. στενάχουσα **I**, 292.
 Στένω. ἔστενεν **I**, 1248. **III**, 865. ἔστενον **IV**, 1407.
 Στέρνον **I**, 1447. στέρνοιο **II**, 106. στέρνα **I**, 381. **IV**, 597. στέρνοις **II**, 635. **IV**, 1061.
 Στεροπή **III**, 1305. στεροπή **IV**, 185. στεροπήν **III**, 1266. στεροπαί **II**, 267.
 Στέρφος. στέρφεσιν **IV**, 1348.
 Στεῦμαι. στεῦται **II**, 1204. **III**, 337. στεῦτο **III**, 579.
 Στεφάνη. στεφάνης **II**, 918.
 Στέφανος **III**, 1003.
 Στεφανόω. ἐστεφάνωντο **III**, 1214.
 Στέφω. ἐστεμμένοι **IV**, 1158. στεψάμενοι **I**, 1124.
 Στήθος **I**, 1033. **III**, 684. στήθεος **II**, 208. στήθεα **I**, 1008. 1312. **IV**, 433. στήθεων **II**, 50. **III**, 289. 755. 954. 962. 1015. στήθεσαι **I**, 478. **III**, 397. 760. 868. 1225. **IV**, 1723.
 Στήλη. στήλας **I**, 1313.
 Στήριζω. ἐστήρικται **IV**, 816.
 Στία. στιάων **II**, 1172.
 Στιβαρός. στιβαροῦ **III**, 332. 1285. **IV**, 1638. στιβαροῖο **III**, 1372. στιβαρῶ **III**, 1335. στιβαρὸν **I**, 1117. **IV**, 1439. στιβαρῆς **II**, 598. στιβαρῇ **I**, 388. 1313. στιβαρῶν **I**, 945. **IV**, 1392. στιβαροῖς **III**, 1355. στιβαρὰς **II**, 1212. στιβαρῇσι **I**, 64. **IV**, 762. στιβαρώτερον **III**, 1057.
 Στίβος. στίβον **I**, 781. 1253. **III**, 534. 927. 1218. **IV**, 47. 112.
 Στιχάω. στιχόωσιν **I**, 30. ἐστιχόωντο **I**, 1227. **IV**, 1181.
 Στίχες. στίχας **IV**, 680.
 Στοιχάδες **IV**, 554. Στοιχάδας **IV**, 650. 654.
 Στοιχηδόν **I**, 1004.
 Στόλος **I**, 970. στόλου **I**, 704. στόλω **III**, 318. 386. στόλον **I**, 962. **II**, 458. 625. 958. 1092. 1201. **III**, 175. 1006. **IV**, 239. 485. 732.
 Στόμα **I**, 2. 990. 1114. 1238. **II**, 188. 370. 722. 805. **III**, 685. **IV**, 306. 313. 649. 1002. 1546. 1572. στόματος **II**, 221. **III**, 793. 1353. στόματι **III**, 410. 496. στόματα **III**, 231. στομάτων **II**, 666. **III**, 1304. **IV**, 634. 903. στομάτεσι **IV**, 1607.
 Στοναχά **IV**, 446.
 Στονόεις. στονόεντος **I**, 1052. **III**, 989. στονόεντι **IV**, 1094. στονόεντα **IV**, 354. στονόεσσα **II**, 989. στονόεσσαν **II**, 631. **IV**, 1005.
 Στόνυξ. στόνυχι **IV**, 1679.
 Στορέννυμι. ἐστόρεσεν **I**, 1155. στόρεσαν **I**, 405. ἐστόρεσαν **IV**, 1141. στορέσαντο **I**, 375.
 Στόρνυμι. στόρνυται **II**, 174. στόρνυσθαι **I**, 1184.
 Στράπτω. στράπτε **I**, 544. **III**, 1018. 1216.
 Στρατάομαι. στρατόωντο **II**, 387.
 Στρατός **I**, 678. **IV**, 1001.
 Στρεύνγομαι. στρεύνγοντο **IV**, 621. στρευνγόμενος **IV**, 384. στρευνγόμενοις **IV**, 1058.
 Στρέφω. στρέφει **IV**, 1543. στρεφθεῖσα **III**, 650.
 Στρηνές **II**, 323.
 Στροφάδες. στροφάδας **II**, 296.
 Στροφάλιγξ. στροφάλιγγι **III**, 759. στροφάλιγγες **IV**, 140.
 Στρωφάω. στρωφῶσιν **III**, 893. στρώφα **III**, 424. στρωφᾶσθε **I**, 827.
 Στυγερός. στυγεροῖο **III**, 810. στυγερῶ **IV**, 8. 401. στυγερόν **I**, 684. 1054. 1257. **II**, 1106. **III**, 741. **IV**, 827. 872. 1022. 1435. στυγερῇ **I**, 6. 1302. **III**, 704. **IV**, 1041. στυγερῆς **III**, 349. στυγερῇ **I**, 443. στυγερῆν **III**, 604. **IV**, 449. στυγεράς **II**, 412. **III**, 264. 713.
 Στυγέω. στυγέων **II**, 628. 629. στυγέσθαι **II**, 341. ἔστυγον **II**, 1196. στύξαν **IV**, 512.
 Στυμφαλῖς. Στυμφαλίδας **II**, 1053.
 Στύξ. Στυγὸς **II**, 291. **IV**, 445.
 Στύπος **I**, 1117. 1197. **IV**, 1401. 1428.
 Στυφελίζω. στυφελίξεν **II**, 115. ἐστυφελίξεν **I**, 273. στυφελίξαν **I**, 384.
 Στυφελός. στυφελῇ **II**, 323. στυφελῆν **II**, 1005. **III**, 411. 1053. στυφелоῖσι **II**, 1249.
 Σὺ **I**, 894. 905. **II**, 633. **III**, 3. 35. 435. passim. σεὶ **I**, 1. 1291. **II**, 415. **III**, 688. 701. passim. σεῦ **III**, 1080. **IV**, 398. σεῖο **I**, 286. 1097. **II**, 636. **III**, 80. 151. 1110. passim. σέθεν **I**, 283. 837. **II**, 244. 438. **III**, 331. 391.

733. passim. σοι **I**, 416. 840. III, **34**. 703. 1005. **σε** **I**, 464. 829. 888. 1092. 1292. 1342. III, 985. passim.
- Συγκρίνω. συγκρίνας IV, 681.
- Συγκτερεῖζω. συνεκτερεῖς II, 838.
- Συγχέω. σύν — χύτο II, 561.
- Συμμήστορες **I**, **228**.
- Συμμιγέες IV, 674.
- Σύμπας. σύμπασαν IV, 1037. συμ- πάντων **I**, 1094.
- Συμφέρω. συμφέρεται IV, **134**. συνοισόμεθα III, **183**.
- Συμφορέω. συμφορέονται **I**, **39**.
- Συμφράζω. συμφράσσεται III, **87**. IV, 438. συμφράσσαιο III, 698.
- Σύν c. dat. **I**, **70**. **111**. **131**. **241**. **263**. 415. 512. 617. 756. 869. 992. 1059. 1200. 1207. II, **122**. **305**. 703. 813. 826. 1067. 1118. 1163. 1188. 1221. III, **126**. **176**. **240**. 450. 539. 689. 703. 840. 863. 1001. 1165. 1198. 1239. 1288. IV, **22**. 736. 795. 824. 863. 1007. 1041. 1098. 1107. 1119. 1124. 1154. 1535. sine casu **I**, **74**. **156**. **202**. 938. III, 518. 700. 1175. IV, **253**. 1166. 1183.
- Συναγείρω. συναγείρατο **I**, 1233.
- Συναῖσσω. συνήϊξαν IV, 1112.
- Συναινέω. συνήνεον IV, 463.
- Συναμαθύνω. σύν — ἀμαθύνει III, **295**.
- Συναμάομαι. συναμήσατο III, **154**.
- Συνάμφω IV, **134**.
- Συνανδάνω. συνεύαδε **III**, **30**.
- Συνανέρχομαι. συνανήλυθον **II**, 913.
- Συναντάω. συνήντεες IV, 1486.
- Συναράσσω. συνάρασσε **II**, 614. **III**, 1318.
- Συναρέσχω. συναρέσσαμεν IV, 373. συναρέσσετε **III**, 901.
- Συναρθμέω. συναρθμῆσαι IV, 418.
- Συναρτύνω. συναρτύναντες **II**, 1076. συναρτύνεσθε IV, 355.
- Συνάρω. συναρηρότα **I**, 497. **II**, 1112.
- Σύνδρομα **II**, 346.
- Συνεδριάζομαι. συνεδριάσθαι **I**, 328.
- Σύνειμι. συνίασι **II**, 1191.
- Συνελαύνω. σύν δ' ἔλασαν **I**, 1026.
- Συνέπομαι. συνέπονται **III**, 365.
- Συνέργω. σύν — ἔργον **II**, **201**.
- Συνέριδος **III**, 942.
- Συνέστιος. συνέστιον **I**, 1319.
- Συνεχῆς **II**, 738.
- Συνεχέως **I**, 1271. **II**, **189**.
- Συνηβολή. συνηβολή **II**, 1157.
- Συνήμονες. συνήμονας IV, 1210.
- Συνημοσύνη. συνημοσύνησιν **I**, **300**.
- Συνίημι. συνέηκε **I**, 1086.
- Συνθεσίη IV, 404. συνθεσίη IV, 340. 437. 453. συνθεσιάν IV, 390. συνθεσίησι **III**, 821. **IV**, 1176. συνθεσίας **I**, 340. 378. 1042.
- Συνναίω. συνναίεσκεν **II**, 657.
- Σύννομος. σύννομον IV, 1339.
- Συνοίμιος. συνοίμιον **II**, **161**.
- Συνοπηδός IV, 745.
- Συνορίνω. συνορίνεται **III**, **56**.
- Συνορούω. συνόρουσαν **II**, **88**.
- Συντεκταίνομαι. συνετεκτήναντο **I**, 1295.
- Σύριγξ IV, 1647. σύριγγι **I**, 577.
- Σύρις. Σύριτιν IV, 1235.
- Σύς. σὺς IV, 705. συῖ **III**, 1351. σύες **II**, 1023.
- Σφάζω. σφάξε IV, 1596. σφάξαν **I**, 432. σφάζειν **III**, 1033.
- Σφαῖρα. σφαίρη IV, 950. σφαῖραν **III**, **135**.
- Σφάλλω. σφῆλε **III**, 1310.
- Σφε **III**, **48**. 327. 370. 689. 702. IV, 328. passim. σφέων **I**, 980. **III**, **230**. σφείων **I**, 766. **III**, 966. σφι IV, 930. 1410. 1653. σφιν **I**, 515. 639. 697. 803. 878. 926. 1012. passim. σφίσι **I**, 455. 777. 912. 1025. 1105. 1223. passim. σφέας **I**, **60**. passim. σφᾶς **II**, 959.
- Σφέλας. σφέλαι **III**, 1159.
- Σφέος. σφέα **I**, 849. 872.
- Σφέτερος. σφετέρου **II**, 1040. σφετέρον **III**, **186**. 622. σφετέρης **III**, **302**. σφετέρη IV, 1327. 1353. σφετέρην IV, 1493. σφετέρων **III**, 817. σφετέροισι **I**, **167**. 530. **III**, 643. **IV**, 1294. σφέτερος pro ὅς **I**, **167**. **II**, 1040. **III**, **186**. **302**. 622. 643. 817. **IV**, 1493. pro ἡμέτερος IV, 1353. pro ὑμέτερος. IV, 1327.
- Σφήν. σφήνεσιν **I**, 1204.
- Σφόδρις. Σφάδριν **I**, 1041.
- Σφός. σφοῖσιν **I**, 909.
- Σφριγάω. σφριγώσαι **III**, 1258.
- Σφύρα. σφυρησιν **I**, 734. **II**, **81**.
- Σφυρός. σφυρόν IV, 1674. 1679.
- Σφωίτερος. σφωίτερης **III**, 600.

σφωϊτέρη III, 335. σφωϊτέροιο I, 643. σφωϊτέρον I, 1286. II, 465. 763. IV, 274. σφωϊτέροι-σιν III, 395. σφωϊτέρους II, 544. III, 625. σφωϊτέραις IV, 454. σφωϊτέρης III, 1227. σφωϊ-τερος pro ὅς I, 643. II, 465. 547. 763. III, 335. 600. 625. 1227. IV, 274. pro ὅς III, 395. Σχεδόθεν II, 373. IV, 662. 1081. Σχεδόν I, 402. 408. 671. 1229. 1243. II, 242. 282. 426. 1030. 1097. 1190. 1223. 1252. III, 947. 1073. 1149. IV, 469. 506. 1076. 1125. 1313. 1591. 1744. Σχέτλιος II, 1028. IV, 916. 1524. σχετλίη III, 1133. IV, 376. 739. σχέτλις IV, 445. σχέτλιον I, 807. σχέτλιοι I, 1302. IV, 1047. Σχίζα. σχίζησιν I, 435. σχίζας III, 1208. Σχίζω. σχίζων IV, 325. σχίζονται IV, 312. σχιζόμενος IV, 291. σχιζομένη III, 1332. Σωότεροι I, 918. Σώω. σώετε IV, 197. σώοντο II, 1011. σώεσθαι II, 610. σωμέ-νοις III, 307.

T.

Ταινάριος. Ταιναρίην I, 102. Ταίναρος. Ταίναρον I, 179. III, 1241. Ταλαεργός IV, 1062. Ταλαός I, 118. II, 63. Ταλαοῖο II, 111. Ταλασῆϊα III, 292. Τάλως IV, 1638. Τάλω IV, 1670. Ταναός. ταναῆς I, 1192. ταναῆ-σιν IV, 604. ταναὸν IV, 30. Τανύω. τανύσας I, 993. III, 278. IV, 601. 906. τανύσαντες IV, 890. τανύοντο II, 931. τανύ-σατο I, 344. II, 91. III, 1209. IV, 1571. τετάνυσται IV, 1583. τετάνυστο I, 606. II, 679. IV, 161. 224. τανυσσαμένη IV, 771. τανυσσάμενοι I, 564. 590. Ταρβέω. τάρβει III, 459. IV, 16. Τάρβος I, 465. II, 643. III, 479. IV, 1022. 1203. Ταρσός. ταρσὸν II, 934. IV, 1519. Τάρφεα IV, 1195. 1238. τάρφεισιν IV, 13. Ταρχύω. ταρχύουσι III, 203. τάρ-

χυν III, 838. ταρχύσας I, 281. ταρχύσαντο I, 83. IV, 1500. Ταῦρος I, 1265. ταύροιο I, 324. ταῦρον III, 272. IV, 468. ταύρω II, 88. III, 410. 496. ταύρων I, 417. III, 738. 753. 766. 1049. 1284. 1288. 1332. ταύρους III, 230. IV, 1033. Ταφήϊα II, 840. Τάφιοι I, 750. Τάφον II, 207. 1040. Τάφος. τάφον II, 911. 925. IV, 1532. Τάχα II, 116. 1120. III, 539. IV, 741. Ταχινός. ταχινὸν II, 1045. Ταχύς II, 934. IV, 1377. 1483. ταχεῖαι III, 1113. τάχιστα IV, 1243. Τὲ passim. Cum relativis junctum: τῷ πέρ τε I, 641. II, 521. IV, 519. 644. 697. 1695. ὃν ῥα τε I, 775. 1122. 1244. II, 912. III, 37. 999. 1351. IV, 68. 1338. οἷός τε etc. I, 458. 658. 991. II, 306. 541. 697. 1111. III, 276. 618. 814. 976. 1020. 1229. IV, 195. 317. 400. 702. 729. 999. 1081. 1191. 1556. ὅσων τε, ὅσας τε I, 84. 332. 938. II, 334. 872. 1129. III, 452. 507. 1272. ἥχι τε III, 162. ὅθι τε IV, 761. τόθι πέρ τε IV, 772. ἵνα τε II, 735. III, 981. 1290. IV, 630. ὥς ὅτε τίς τε I, 1265. ὥς τίς τε III, 756. 1323. IV, 1479. 1682. ἥντε τίς τε II, 933. γάρ τε I, 298. 666. II, 320. III, 209. 1198. IV, 84. 817. 1241. δέ τε I, 274. 577. 778. 1175. II, 843. 1155. III, 173. IV, 1338. 1717. ἡ τε vid. ^{II}. καί τε vid. ^{Kai}. μὲν τε I, 327. II, 385. 411. 658. 729. 976. 1054. III, 1022. 1300. IV, 607. 631. 1149. Τέγγω. τέγγε I, 555. IV, 707. τεγγόμενος I, 184. Τεγέη. Τεγέης I, 398. Τεγέην I, 162. Τέγος. τεγέων II, 1085. Τείνω. τείνει II, 352. ἔτεινεν IV, 107. τείνησι IV, 1581. τείνου-σαν IV, 1049. τείνετο II, 1230. IV, 127. τείνατο II, 1043. τέ-ταντο I, 1006. τειναμένη IV, 705. τεινάμεναι IV, 1155. τε-νάμενοι I, 369. 1009. Τείρω. τεῖρε III, 762. ἔτειρε IV,

1523. *τειρόμενοι* **I**, 1161. **II**, 1127.
- Τείρεα* **III**, 1362. **IV**, **261**.
- Τείως* **I**, 359. 406. 640. **II**, **132**. **III**, 965. 1314. **IV**, **76**. **285**. 821. 1588. 1617. 1687. *τείως κεν* **c.** conj. **IV**, 821.
- Τεκμαίρομαι. τεκμαίρετο* **IV**, **73**. *τεκμήρατο* **IV**, 559. *τεκμήραιτο* **IV**, **217**. *τεκμήρασθαι* **I**, **108**.
- Τέμωρ* **I**, 499. **II**, 412. **IV**, 483.
- Τέμωρ* **III**, 493. 1002. **IV**, 1335.
- Τέκνον* **I**, **282**. **II**, **256**. *τέκνα* **I**, 809. **II**, 1012. **IV**, 807. 1063.
- Τέκος* **II**, **39**. 422. **IV**, **2**. 705. *τεκέεσσιν* **II**, 483. **III**, 694.
- Τεκταίνω. τεκταινέμεν* **III**, 592. *τεκτήναντες* **II**, 379.
- Τελαμών* **I**, **93**. 1043. 1330. **III**, 363. 440. *Τελαμώνι* **III**, 515. *Τελαμώννα* **I**, 1289. **II**, 1041. **III**, **196**. 1174.
- Τελέθω. τελέθει* **IV**, 1576.
- Τελεσφορή. τελεσφορήσι* **I**, 917.
- Τελεσφόρος. τελεσφόρον* **IV**, 1027.
- Τελέω. τελέουσιν* **I**, 488. *ἐτέλεσσας* **I**, **252**. **IV**, 757. *τελέσσας* **IV**, 742. *ἐτέλεσσαν* **II**, 765. *τελέσειεν* **IV**, 382. *τελέσεις* **III**, 418. *τέλεσον* **III**, **131**. *τελέσαι* **III**, 801. **IV**, 1161. 1276. *τελείοιτο* **IV**, 1169. *τελέεσθαι* **II**, 618. 1135. **IV**, **10**. *τελεῖσθαι* **I**, 895. *τετελεσμένος* **III**, 1407.
- Τελέων. Τελέοντος* **I**, **72**. **73**. **96**. **IV**, 912.
- Τέλλω. τέλλεται* **III**, **277**. *τελλομένου* **I**, 688. *τελλομένης* **I**, 1360. *τελλομένην* **II**, 820. *τελλομένους* **III**, 1324.
- Τέλος* **I**, **104**. **249**. 834. **II**, **221**. **314**. **III**, **172**. **IV**, 1202. 1282. 1600.
- Τέλοσιν* **III**, 412.
- Τέμενος* **III**, 1357. **IV**, 1715.
- Τέμνω. τέμνε* **IV**, 771. *τέμνεσκεν* **I**, 1215. *ἔτεμνον* **II**, 1244. *τέμνον* **II**, 903. 1032. *ἔταμνε* **IV**, **225**. *τάμνε* **IV**, 477. *ἔταμε* **IV**, 986. *τάμε* **II**, 1189. **III**, 1208. *τέμνετε* (imp.) **II**, 333. *ταμέειν* **II**, 479. *τέμνων* **II**, 355. 476. *ταμών* **III**, 378. 412. *τετμηότι* **IV**, **156**. *τέμνεται* **IV**, **285**. *ἐτάμοντό* **I**, 433. **II**, **143**. **IV**, 430. *ταμοίνην* **II**, 810. *ταμέσθαι* **I**, 868. **II**, **58**. *τεμνομένης* **III**, 865.
- Τέναγος* **IV**, 1237.
- Τεναγώδης. τεναγώδεα* **IV**, 1264.
- Τενών. τενόντος* **IV**, 1646. *τενόντας* **I**, 430.
- Τεός* **I**, 489. **III**, 1101. **IV**, 811. *τεοῦ* **II**, 615. **IV**, 813. *τεῶ* **III**, 734. *τεόν* **I**, 464. **III**, 331. 348. 387. 1043. **IV**, 1026. *τεῆ* **IV**, 369. *τεῆς* **III**, 722. *τεῆν* **I**, **8**. **III**, 486. *τεῶν* **I**, 1295. **III**, **85**. **89**. *τεοῖς* **III**, **4**. **IV**, 1745. *τεοῦς* **III**, 713. *τεῇσι* **I**, **281**. *τεᾶς* **IV**, 415.
- Τέρας* **I**, **258**. 1146. **II**, 405. 820. **III**, 1378. **IV**, **120**. **147**. **294**. 1598. 1619. *τέρα* **IV**, 1410. *τεράων* **IV**, 1364.
- Τέρην. τερείνης* **I**, 1143. **III**, 898. *τέρειν* **I**, 1238. **III**, 461. 1204. **IV**, 871.
- Τέρμα. τέρματι* **I**, 729.
- Τερπνός. τερπνόν* **III**, 727. *τερπνῶν* **III**, 813. *τερπνοῖς* **III**, 982. *Τερπνῶς* **I**, 459.
- Τερπωλή. τερπωλῆς* **IV**, 1166.
- Τέρπω. τέρπετο* **III**, 1140. *τέρποντο* **II**, 761. *τερπομένους* **IV**, 852. *ταρπήμεναι* **III**, 660.
- Τερσαίνω. τερσαίνοντα* **IV**, 607. *τερσαίνοντο* **IV**, 1405.
- Τέρσομαι. τερσήμεναι* **III**, 1390.
- Τερψιχόρη* **IV**, 896.
- Τεσσαράκοντα* **II**, 526.
- Τέσσαρες* **I**, 946.
- Τέττω. τέτμε* **II**, 1238. *τέτμον* **III**, 1275. **IV**, 537. *τέτμη* **I**, 980.
- Τετράγνος* **III**, 1344. *τετράγνον* **III**, 412. 497.
- Τετράκτις* **II**, 974.
- Τέτρατον* **III**, 654.
- Τετραφάληρον* **III**, 1221.
- Τετραφάλος* **II**, 920.
- Τευχηστής. τευχηστῆσι* **III**, 415.
- Τεύχος. τεύχεα* **I**, **266**. 545. 628. 635. 1025. **IV**, **206**. 657. 1180. *τευχέων* **III**, 1249. *τεύχεσιν* **I**, **241**. 638. 1059. **III**, 499. **IV**, **214**. 1098.
- Τεύχω. τεῦξεν* **I**, **112**. **II**, 1191. *ἔτενξεν* **I**, 1306. *τεῦξαν* **I**, 1068. *τεύξουσιν* **IV**, 1750. *τεύχων* **III**, 578. 992. *τετύκοντο* **II**, 694. *τέτυκται* **II**, **292**. **717**. 1018. 1133. **III**, **89**. **209**. 545. 727. **IV**, **61**. **84**. 407. 651. 694. 936. 1476. *τετεύχεται* **III**, **137**. *τέτυκτο* **I**,

234. 727. II, 154. III, 237.
 IV, 1489. 1645. ἐτέτυπτο I, 732.
 759. IV, 213. 255. ἐτύχθη I,
 492. 834. IV, 296. 366. 1216.
 1342. 1364. 1777. τετύχθαι III,
 605.
 Τεχνάομαι. τεχνήσατο II, 1187.
 τεχνήσαιτο IV, 462. τεχνήσασθαι
 III, 529.
 Τεχνηεῖς III, 229.
 Τεχνηέντως I, 561.
 Τέως I, 507. 517. III, 844. 1326.
 IV, 1474.
 Τηθύς. Τηθύος III, 244.
 Τηκεδών. τηκεδόνι IV, 902.
 Τήκω. τήκεται III, 1021. τηκο-
 μένη III, 1020. τηκομένω IV, 1680.
 Τῆλε I, 1272. 1278. II, 272. 609.
 675. III, 1234. 1335. IV, 1265,
 1291. 1474.
 Τηλεβόαι I, 748.
 Τηλεθάω. τηλεθάοντα IV, 1425.
 τηλεθόωσαν I, 1191. τηλεθόω-
 σαι I, 29.
 Τηλεκλειτός. τηλεκλειτήν III, 1097.
 Τηλεκλῆς. Τηλεκλῆα I, 1040.
 Τηλόθεν II, 400. 440. 504. III,
 880. 1368. IV, 316. 1139.
 Τηλόθι I, 444. II, 586. 793. 807.
 III, 98. 261. 639. IV, 362. 563.
 728. 1340.
 Τηλόσε III, 953.
 Τηλοῦ I, 905. 1220. II, 192. 683.
 1057. III, 792. 1061. IV, 529.
 1092. 1174. 1247. 1466. 1478.
 Τηλουρός II, 543.
 Τηλύγετος. τηλύγετον I, 99. τηλυ-
 γέτην I, 719. τηλυγέτους I, 149.
 Τῆμος I, 453. 685. 1177. 1283. II,
 139. 518. 672. 957. III, 1171.
 1343. IV, 20. 114. 252. 1400.
 Τῆμόςδε II, 957.
 Τηνίκα I, 799.
 Τήνος. Τήνω I, 1305.
 Τηῦσιοι III, 651.
 Τιβαρηνίς. Τιβαρηνίδα II, 1010.
 Τιβαρηνοὶ II, 377.
 Τίη I, 793. II, 390. III, 1096.
 Τίθημι. ἔθηκε II, 5. 1144. III, 65.
 θῆκας IV, 1199. θῆκε I, 1140.
 1146. 1194. II, 52. 548. 929.
 III, 922. IV, 160. 1559. θῆκαν
 III, 299. θέσαν I, 966. 1150.
 II, 513. III, 709. IV, 1390.
 θήσομεν II, 691. θείομεν I,
 360. θείης IV, 91. 1087. θείη
 I, 259. III, 693. τίθενται III,
 1274. θέτο I, 532. II, 30. III,
 1228. ἔθεντο I, 104. II, 304.
 755. 1069. IV, 611. 1536. θήσε-
 σθαι IV, 1085. θέσθαι II, 233.
 III, 243. IV, 1549. θεμένη III,
 641. IV, 695. 1669. θέμεναι IV,
 1303. θέντες II, 532.
 Τιθήνη. τιθήνην IV, 540.
 Τίκτω. τίκτε II, 3. 40. 655. 867.
 IV, 1494. ἔτικτεν III, 364. IV,
 617. ἔτεκέν I, 761. τέκεν I, 55.
 119. 137. 149. 181. 193. 212.
 626. 949. II, 506. 991. 1241.
 III, 32. 242. 999. 1087. IV, 538.
 545. 828. 1496. τεκείν IV, 802.
 τέκηαι I, 905. τέκωνται II, 1011.
 τεκέσθαι I, 25. 898.
 Τίλλω. τίλλοντο I, 1057.
 Τιμή. τιμῆς I, 505. III, 596. IV,
 809. τιμήν III, 376. τιμαῖς I,
 1048.
 Τιμήεις IV, 1143. τιμήεσσα III,
 1123.
 Τιμήορος. τιμήορον IV, 709. 1730.
 τιμήοροι IV, 1309. 1323. 1358.
 Τινάσσω. τινάσσει II, 934. ἐτι-
 νασσε I, 1163. II, 1100. ἐτι-
 ναξε II, 1253. τινάσσων I, 753.
 II, 1055. III, 1264. τινάξας I,
 1196. τινάσσεται III, 759. IV,
 1685. τινάσσετο II, 726. ἐτι-
 ναχθεν IV, 641. τινασσομένης
 I, 521. τινασσομένην II, 1108.
 τινασσομένων II, 742. τινάξα-
 μενος II, 1035.
 Τίνω. τίνετε IV, 1327. τίνεσκειν
 II, 475. ἔτισα III, 305. τίσαιμι
 III, 990. τίσειεν III, 75. τίσειαν
 I, 619. τίσω II, 800. τίνων III,
 233. τίσαι II, 799. IV, 1353.
 τίσειν III, 351. 594. τίσαιην I,
 568. τίσασθαι IV, 234. τισο-
 μενος IV, 742.
 Τίπτει I, 1315. III, 129. 464. 675.
 975. IV, 1318.
 Τίς I, 345. 665. 677. 678. 820.
 875. 936. 1021. 1072. passim.
 τι I, 468. 648. 662. 1117. 1294.
 II, 316. 333. 444. passim. τίνα
 I, 463. 619. 766. II, 6. 12. 157.
 225. 319. 696. 1034. 1050. 1059.
 1081. 1142. III, 12. 53. 289. 362.
 374. 394. 456. 477. passim. τίνις
 IV, 556.
 Τίσις I, 1302. τίσιν II, 796. IV, 379.
 Τιταινόμενοι II, 280.
 Τιταρήσιος I, 65.

Τιτῆνες. Τιτῆνων II, 1233. Τι-
τῆσιν I, 507. Τιτῆνας IV, 989.
Τιτηνίς IV, 54. Τιτηνίδος III, 865.
IV, 131.
Τιτίης. Τιτίην I, 1126. II, 783.
Τιτυός. Τιτυοῖο I, 181. Τιτυὸν
I, 761.
Τιτύσκομαι. τιτύσκετο IV, 248.
Τίφους I, 105. 381. 522. 1274. II,
574. 584. 610. Τίφνος I, 561.
956. II, 175. 557. Τίφυν I, 401.
1296. II, 854. Τίφν II, 622.
Τίω. τίεται IV, 784. τίουσα II,
988. τετιημένος III, 491. IV,
1250. τετιημένοι II, 864.
Τλάω. ἔτλης IV, 793. ἔτλη I, 204.
875. 1072. II, 191. 681. ἔτλημεν
IV, 192. 1252. 1360. ἔτέτλαμεν
I, 807. τλήσομαι III, 429. τλαίης
III, 719. τλαίη III, 389. τλήθι
I, 300. τλήτε II, 341. 344. τέ-
τλαθι IV, 64. τετληότες II, 542.
Τλητόν II, 229.
Τμήγω. ἐτμηξεν II, 481.
Τόθεν I, 1078. II, 531. IV, 627.
639.
Τόθι I, 210. II, 404. 1248. 1269.
III, 577. IV, 550. 772. 1131. 1475.
Τοι I, 712. 727. 1342. II, 841.
III, 188. 407. 427. 976. IV, 402.
Τοῖος I, 310. II, 43. 470. 919.
1208. III, 296. 919. 1017. 1049.
1106. 1245. 1262. 1380. IV, 1603.
τοίω III, 520. IV, 833. τοῖον I,
32. 277. 471. 488. 515. 639. pas-
sim. τοιόνδε I, 1343. II, 646.
τοίη I, 664. II, 1079. IV, 40.
τοιῇδε II, 499. τοίην I, 5. 8. 1095.
II, 1058. III, 340. τοίων II, 648.
τοίοισιν I, 864. 1211. III, 55.
303. 1025. τοίους IV, 676. τοῖαι
IV, 1429. τοῖα I, 350. 481. 768. II,
287. III, 18. 51. 228. 317. 367. 418.
687. 690. 696. 743. 890. IV, 56.
393. 442. 1029. 1030. 1563. 1728.
Τοῖχος. τοίχοιο II, 73. τοίχων
IV, 27. τοίχους II, 199. III, 216.
633.
Τοίως III, 1399.
Τοκεύς. τοκῆος I, 412. 643. το-
κῆες III, 657. IV, 1089. 1742.
τοκῆων III, 630. 640. 678. 701.
985. 1110. τοκῆας III, 625. 736.
779. 796. IV, 203. 361. 1036.
1039.
Τόκος. τόκοιο I, 289.
Τόξον I, 88. 994. III, 157. IV,

1709. τόξα I, 1205. II, 592.
1043. III, 278. IV, 1440. τόξοι-
σιν I, 1195. II, 706. 1054. III, 96.
Τόσος. Τόσους. τόσον I, 468.
731. II, 333. III, 388. 795. 975.
IV, 679. τόσσον I, 84. 242. 275.
602. II, 342. 591. 775. 871. 1049.
III, 1006. 1146. 1271. 1397. IV,
176. 239. 555. 1318. τόσση I,
741. 1193. τόσσην II, 416. τόσσοι
I, 228. τόσα II, 245. τόσσα II,
973. IV, 1234. τόσσων I, 417.
Τοσσάτιον IV, 962.
Τότε I, 237. II, 998. IV, 1477.
passim.
Τοῦνεκα I, 204. 338. II, 642. 1129.
IV, 1272.
Τοῦνεκεν I, 1354. IV, 534.
Τόφρα I, 357. 1207. II, 301. III,
275. 609. 1246. IV, 780. 1580.
1711. pro ὄφρα c. opt. III, 807.
IV, 1487. τόφρα — τείως IV,
1617.
Τράπεζα. τραπέζης III, 377.
Τραῦμα. τραύματος IV, 600.
Τραφερός. τραφερῇ II, 545. τρα-
φερῆς IV, 281.
Τρεῖς IV, 1347. τρία I, 1057. II,
837.
Τρέμω. τρέμε II, 199. ἔτρεμε III,
1218.
Τρέπω. ἔτρεπον I, 400. ἔτραπεν
III, 261. ἐτράπετο II, 895. III,
649. τράπετο I, 363. III, 948.
IV, 620. τρέψαιο IV, 824. τέ-
τραμμένη II, 363. τετραμμένον
I, 1032.
Τρέφω. τρέφεν I, 996. τρέφον IV,
791. θρέψε I, 762.
Τρέχω. ἔδραμον III, 256.
Τρέω. τρέσσειν IV, 12. ἔτρεσαν
IV, 1422.
Τρήρων III, 541. τρήρωνος II, 534.
Τρητός. τρητοῖσιν III, 1299.
Τρηχίν. Τρηχῖνος I, 1356.
Τρηχύνω. τρηχύνει IV, 768.
Τρηχύς. τρηχύν I, 613. τρηχύ II,
71. τρηχεῖς II, 550. τρηχεῖαν
II, 33. τρηχεῖην II, 375. τρη-
χεῖαι I, 1078. II, 1126. τρηχεῖας
II, 568.
Τρήχω. τετρήχασι IV, 447. τε-
τρηχῶς III, 276. τετρηχότος I,
1167. τετρηχότα III, 1393.
Τρίβω. τρίβεσκε II, 480. τριβόμε-
ναι I, 389.
Τριγλώχιν IV, 310.

- Τρικκαῖος. Τρικκαίοιο II, 955.
 Τρινάκριος. Τρινακρίον IV, [291](#).
 Τρίπους. τρίποδι IV, 1591. τρί-
 ποδα IV, 528. 1548. 1589. τρί-
 ποδας IV, 529.
 Τρῖς [I](#), 1059. II, 342. III, 654.
 IV, [75](#). 478. 1535. 1644. 1668.
 1669.
 Τρισσός. τρισσαί II, 374.
 Τρίτατος [I](#), [53](#). [163](#). τριτάτω [I](#),
 589. τρίτατον II, 720. III, 1340.
 τριτάτη III, [224](#). τριτάτη IV,
[214](#).
 Τρίτος [I](#), [74](#). III, 516. τρίτον IV,
 777.
 Τρίτων IV, 1552. 1589. 1598. 1742.
 1752. Τρίτωνος IV, [269](#). 1311.
 1621. 1741.
 Τριτωνίς [I](#), [109](#). III, 1188. Τρι-
 τωνίδος [I](#), 721. 768. IV, [260](#).
 1391. 1444. 1539. Τριτωνίδι IV,
 1495.
 Τρομέω. τρομέοντες II, 1106. τρο-
 μέοντας IV, 1209.
 Τρομερός. τρομερῶ IV, [53](#).
 Τρόμος II, 575.
 Τρόπις [I](#), 533. τρόπιος IV, 1244.
 τρόπιδι [I](#), 388. τρόπιν II, 585.
 Τροφός [I](#), 668. III, [133](#). IV, 991.
 1741. 1758. τροφόν [I](#), [270](#). IV,
 965.
 Τρυφάλεια. τρυφαλείας II, 1060.
 Τρύφος [I](#), 1168.
 Τρύχω. τρύχεσκεν II, 473.
 Τρύω. τετρυνμένα [I](#), 1174.
 Τρωχάω. τρώχων III, 874.
 Τυγγάνω. τεύξεσθαι II, 1197.
 Τυκτός. τυκτήν III, 1325.
 Τύμβος [I](#), 585. [II](#), 842. IV, 517.
 τύμβον II, 918. τύμβω [I](#), 1061.
 τύμβον II, 852.
 Τυνδαρείος. Τυνδαρέοιο [I](#), [148](#). III,
 517.
 Τυνδαρίδης II, [30](#). [41](#). Τυνδαρί-
 δην II, [74](#). Τυνδαρίδη II, 798.
 Τυνδαρίδαι [I](#), 1045. III, 1315.
 IV, 593. Τυνδαρίδαις [II](#), 806.
 Τύνη [I](#), 908. II, 615. III, 508.
 1109. IV, [88](#). 414. 1706.
 Τύπανον. τυπάνω [I](#), 1339.
 Τυπή. τυπήσιν III, 848. IV, 1674.
 Τυπίς. τυπίδος IV, 957. τυπί-
 δων IV, 776. τυπίδεσθιν IV, 762.
 Τύπτω. έτυψε II, [29](#). IV, 862.
 τύψεν II, [20](#). IV, 1446. τετυμ-
 μένος [I](#), 1265. II, 26. τυπείς
 IV, 597. τυπέντος II, 827. τυ-
 πέντα [I](#), 1003.
 Τυρσηνίς. Τυρσηνίδος III, [312](#).
 IV, 850. Τυρσηνίσιν IV, 856.
 Τυρσηνίδας IV, 660.
 Τυρσηνοί. Τυρσηνοῖσι IV, 1760.
 Τυτθός IV, 545. τυτθῇ III, [93](#).
 IV, 832. τυτθόν [I](#), 937. 1166.
 1359. II, [71](#). [94](#). [190](#). [228](#). [280](#).
 846. 873. 917. 1101. III, 526.
 575. 603. 1250. 1298. 1337. IV,
 1257. 1477. 1529.
 Τυφάων. Τυφάονα II, 1213.
 Τυφαόνιος. Τυφασινή II, 1210.
 Τύφω. τυφομένον IV, 623. τυ-
 φομένης IV, [139](#). τυφόμεναι [II](#),
[134](#).
 Τυφωεύς. Τυφωέος II, [38](#).
 Τώς II, 345. 709. III, 629. IV,
 681. 1479.

Τ.

- Τάκινθος. τάκινθον [I](#), 1044.
 Τάντιος. Ταντίου III, 1242.
 Τβρίς [I](#), 459. II, 655. 989. ὕβρις
 III, 583. IV, 1436.
 Τβριστής IV, 1093. ὕβρισταί [I](#),
 942.
 Τγρός. ὕγρον IV, 481. ὕγρη II,
 545. ὕγρης IV, [281](#). ὕγρην IV,
 1320. 1359. ὕγρὰ [I](#), 574. III,
 1161.
 Τδέω. ὕδρόνται [II](#), 528. IV, [264](#).
 Τδρα. ὕδρης IV, 1404.
 Τδρεία. ὕδρείης IV, 1767.
 Τδωρ [I](#), 541. 914. 1007. 1208.
 1235. 1327. [II](#), [322](#). 590. 1120.
 III, [73](#). [198](#). [225](#). 343. 530. 1242.
 IV, [290](#). 601. 628. 955. 1265.
 1443. 1446. 1615. 1692. 1721.
 ὕδατος [I](#), 940. III, 757. IV, 840.
 1238. 1416. ὕδατι [I](#), 1146. II,
 1099. III, 1349. ὕδατα IV, 603.
 1601. ὕδάτεσθιν [II](#), 939. III,
 860. ὕδασιν [I](#), [36](#). 537. [II](#), 656.
 866. 1215. [III](#), [876](#). IV, [626](#). [975](#).
 1244. 1311. 1391. 1699.
 Τετός. ὕετοῦ II, 1074.
 Τίος [I](#), 331. 899. 948. 1183. 1336.
 II, [43](#). [118](#). [257](#). 410. 674. 885.
 1134. III, 443. 1330. IV, 811.
 υἱόν III, 357. IV, 1194. υἱέος III,
 604. υἱος IV, 742. υἱέα II,
 803. IV, 1493. υἱὰ [I](#), [69](#). [859](#).
 1055. II, [114](#). [163](#). 509. 653.

814. 905. III, 1175. IV, 117.
1134. 1738. *νίεε* I, 735. II,
426. *νίε* I, 118. 163. II, 214.
1114. IV, 81. 1465. 1483. *νίεες*
I, 52. 748. *νίεις* II, 288. *νίεις*
I, 72. 87. 176. 211. 1300. II,
273. 440. 492. 956. III, 245.
360. 366. 517. IV, 1383. *νίηες*
II, 1093. 1107. IV, 441. *νιάσι*
III, 692. *νιάσιν* III, 450. *νιέας*
I, 1352. II, 235. 308. *νίας* I,
98. 482. II, 241. III, 178. 776.
νίηας II, 1119. III, 196. 256.
303. 595. 713.
Ἰωνὸς II, 1163. IV, 1490. *νίω-*
νοὶ III, 366. IV, 277.
Ἰλακῇ III, 749. 1040. *ύλακῇ* III,
1217.
Ἰλας I, 131. 1207. 1258. Ἰλα I,
1350. Ἰλαν I, 1324. 1354.
Ἰλη I, 1117. Ἰλης IV, 139. 161.
216. Ἰλη II, 697. 736. IV, 570.
Ἰλην I, 1188. IV, 1338.
Ἰλήεις. Ἰλήεντα II, 942. Ἰλήεσ-
σαν II, 379.
Ἰληουργοὶ II, 80.
Ἰλήωροι I, 1227.
Ἰλλῆες IV, 527. Ἰλλήων IV, 524.
Ἰλλητῆς. Ἰλλητῆδος IV, 562. Ἰλ-
λητῆδα IV, 535.
Ἰλλικός. Ἰλλικῶ IV, 1125.
Ἰλλος. Ἰλλον IV, 538. 545.
Ἰλοτόμοι I, 1004. IV, 1684.
Ἰμεῖς I, 827. II, 210. 212. Ἰμέων
I, 665. II, 796. IV, 1331. Ἰμείων
I, 339. II, 1139. III, 92. 989.
IV, 196. Ἰμῖν I, 440. Ἰμῖν II,
1181. Ἰμέας II, 1128. 1185. III,
261. IV, 84. 1046. 1352. 1383.
Ἰμέναιος. Ἰμέναιον IV, 1160. 1197.
Ἰμέτερος. Ἰμετέρης IV, 293. Ἰμε-
τέρη II, 641. IV, 292. Ἰμετέρην
I, 696. Ἰμετέρων IV, 1320. 1776.
Ἰμετέροισιν IV, 1032. 1432.
Ἰμὴν IV, 1648.
Ἰμμες IV, 195. Ἰμμι I, 677. 686.
II, 311. III, 91. 104. 172. 494.
545. 562. 727. IV, 257. 861.
1038. 1654. Ἰμμιν II, 11. 388.
802. III, 314. 524. IV, 366.
1582. 1776. Ἰμμε IV, 1328.
Ἰμνος. Ἰμνον II, 161.
Ἰπαὶ I, 538. II, 1229. III, 970.
IV, 1159. 1194. 1613. 1646. 1735.
Ἰπαιθα II, 735.
Ἰπακούω. Ἰπάκουον III, 169.
Ἰπακουὸς IV, 1381.
Ἰπαλύσκω. Ἰπάλυξε IV, 1082.
Ἰπάλυξαν II, 603. Ἰπαλύξιν III,
336.
Ἰπάλυξις IV, 1261.
Ἰπατος. Ἰπάτου I, 553. Ἰπάτοιο
I, 222. II, 207. IV, 180. 1348.
1610. Ἰπατον IV, 146. 282.
Ἰπάτην IV, 503. Ἰπάτων III, 1312.
Ἰπανυγάζω. Ἰπανυγάζων III, 1378.
Ἰπείκω. Ἰπείκαθε II, 590. Ἰπεί-
καθον IV, 339. Ἰπόεικεν II,
1266. Ἰπόειξε IV, 1676. Ἰπόει-
ξαν IV, 41. Ἰπείξω IV, 408.
Ἰπείξομεν II, 23.
Ἰπειμι. Ἰπήϊε III, 1077.
Ἰπείρ I, 236. 918. II, 1138. III,
1072. IV, 299.
Ἰπειρέχω. Ἰπείρεχεν IV, 947.
Ἰπείροχος II, 369. III, 239.
Ἰπὲκ I, 596. 913. 1166. 1204. III,
608. 1183. 1319. IV, 1224. 1613.
1659. Ἰπὲξ II, 668. III, 575.
IV, 933. 951.
Ἰπεκπρὸ IV, 225.
Ἰπεκπροθέω. Ἰπεκπροθέουσα IV,
937.
Ἰπεκφέρω. Ἰπέκφερον I, 1264.
Ἰπεκχέω. Ἰπεξέχυντο III, 705.
Ἰπένερθεν I, 945. II, 259. 551.
III, 715. 864. 965. 1210.
Ἰπεξάλυσκω. Ἰπεξήλυξε III, 551.
Ἰπεξαφύω. Ἰπεξαφύονται II, 983.
Ἰπεξειρύω. Ἰπεξειρύοντο II, 1183.
Ἰπὲρ c. gen. I, 776. 940. 1084. II,
95. 103. 108. 171. 271. 362. 396.
578. 583. 634. 1085. III, 701.
739. 1113. 1363. IV, 139. 286.
380. 406. 531. 1177. 1271. 1350.
1426. 1578. 1626. 1693. c. acc. I,
568. 599. 1030. II, 378. III, 198.
219. 1192. IV, 307. 1254. 1694.
Ἰπεραιδέομαι. Ἰπεραίδεο III, 978.
Ἰπεράσιος. Ἰπερασίου I, 176.
Ἰπερβάλλω. βαλέειν ὕπερ IV, 602.
Ἰπερβασίη II, 792. Ἰπερβασίῃσι I,
609. II, 9.
Ἰπέρβιος I, 151. 138. 426. III,
714. Ἰπέρβιον I, 820. IV, 1523.
Ἰπέρβιοι I, 944. II, 468. 1117.
Ἰπέρβια III, 583. IV, 735. 823.
1010. 1321.
Ἰπερβόρειοι. Ἰπερβορέων II, 675.
IV, 614.
Ἰπερεύγομαι. Ἰπερεύγεται II, 984.
Ἰπερέχω. Ἰπερέσχεθεν I, 1273.
IV, 1562.
Ἰπερθε I, 534. 1008. 1088. 1096.

- II, [322](#). 732. 1065. III, 854.
 1223. 1260. *passim*.
 Ὑπερήνωρ. ὑπερήνωρι IV, [212](#). 1051.
 Ὑπερηνορέη. ὑπερηνορέη III, [65](#).
 Ὑπερίπταμαι. ὑπερέπτατο IV, 1513.
 ὑπερπτάμενον II, 1252.
 Ὑπερίσταμαι. ὑπερίστασο IV, 370.
 Ὑπερίσχω. ὑπερίσχει III, 986.
 Ὑπέρμορον IV, [20](#).
 Ὑπέροπλος II, [110](#). ὑπεροπληέστα-
 τον II, [4](#).
 Ὑπερπύλομαι. ὑπερέπλετο IV, 1637.
 Ὑπέρτατα IV, 362.
 Ὑπερτείνω. ὑπερτείνοντα IV, 1247.
 Ὑπέρτερος III, 989. ὑπέρτερον I,
[196](#). ὑπέρτερα I, 682.
 Ὑπερφιάλος III, [15](#). ὑπερφιάλοιο
 IV, 1083. ὑπερφιάλον I, 1334.
 III, 428. ὑπερφιάλοισι II, [54](#).
 758. ὑπερφιάλους II, [229](#). 1245.
 Ὑπεύδιος I, 584. III, 1202. ὑπεύ-
 δια IV, 1731.
 Ὑπέχομαι. ὑπέσχετο IV, 1704.
 Ὑπηέριος. ὑπηέριον IV, 1577.
 Ὑπηῶοι IV, 841.
 Ὑπιος. Ὑπίοιο II, 795.
 Ὑπίσχομαι II, [24](#). ὑποῖσχεται IV,
[169](#). ὑποῖσχετο IV, 473.
 Ὑπνος II, [157](#). 407. III, 616. 632.
 751. 1061. 1111. ὕπνου I, 518.
 ὕπνοιο III, 746. ὕπνω I, 1032.
 III, 690. ὕπνον IV, [109](#). [146](#).
[159](#).
 Ὑπὸ c. gen. I, [10](#). II, [106](#). 665.
 845. III, 970. 1396. IV, 643. c.
 dat. I, [7](#). [116](#). [263](#). [272](#). 388.
 443. 540. 544. 794. 815. 956.
 1022. 1038. 1262. 1303. 1308. II,
[117](#). [139](#). 510. 556. 584. 679.
 705. 725. 781. 786. 795. 1011.
 1057. 1084. 1107. 1119. 1166. III,
[3](#). [39](#). [119](#). [221](#). [287](#). [296](#). [321](#).
 323. 353. 371. 395. 416. 469.
 702. 972. 1024. 1184. 1227. 1330.
 1343. 1361. 1375. IV, [53](#). [137](#).
[193](#). [269](#). [313](#). 569. 678. 767.
 924. 946. 984. 1011. 1178. 1263.
 1371. 1400. 1524. 1530. 1684.
 1760. c. acc. I, [50](#). [102](#). [302](#).
 452. 509. 587. 1160. 1186. II,
[112](#). 371. 561. 585. 1032. 1120.
 1233. III, [278](#). [238](#). 675. 763.
 1322. 1369. 1404. IV, [39](#). 458.
 592. 1476.
 Ὑποβλήδην I, 699. III, 400. 1119.
 Ὑποβρύχιος II, 1215. ὑποβρυχίην
 IV, 1757.
 Ὑποδείδω. ὑπεδείδισαν II, 321.
 ὑποδδείσαις III, 435. ὑποδδεί-
 σας III, [318](#). IV, 394.
 Ὑποδέχομαι. ὑπέδεκτο I, [210](#). 360.
 954. II, 653. 894. III, 580. 1014.
 IV, 1635. ὑποδέχθαι III, 425.
 ὑποδέγμενοι IV, [235](#).
 Ὑποδρήσσω. ὑποδρήσσω III, [274](#).
 Ὑποδύω. ὑπέδυσαν II, 433. ὑπο-
 δύσεται IV, 1378.
 Ὑπόεργος I, [226](#).
 Ὑποξεύξασθαι III, 841.
 Ὑποθημοσύνη. ὑποθημοσύνησι I,
[19](#). [112](#). 367. II, 1148. 1246.
 Ὑποῖσχάνω. ὑποῖσχανε III, [120](#).
 Ὑποκλύζω. ὑπεκλύσθη I, 533.
 Ὑποκλύω. ὑπέκλυες III, 477.
 Ὑποκρίνομαι. ὑποκρίνασθαι III,
 546.
 Ὑπόκρισις. ὑπόκρισιν IV, 1755.
 Ὑπολάμπω. ὑπέλαμπε IV, 1437.
 ὑπολάμπεται I, 1280.
 Ὑπολείπω. ὑπελείπετο II, [109](#).
 Ὑπολύω. ὑπελύσατο III, 997.
 Ὑποσαίνω. ὑποσαίνων III, 396.
 974. IV, 410.
 Ὑποσκιάω. ὑποσκιόωνται I, 451.
 Ὑποσμύχω. ὑποσμύχονται II, 445.
 Ὑποστένω. ὑποστένει II, 741.
 Ὑποστρέφω. ὑπέστρεφον II, [295](#).
 Ὑποσχεσίη. ὑποσχεσίην III, 510.
 ὑποσχεσίαι IV, 359. ὑποσχεσίης
 III, 625. ὑποσχεσίησι II, 948.
 IV, 456.
 Ὑπόσχεσις. ὑπόσχεσιν III, 737.
 Ὑποτελλω. ὑπετέλλετο II, [33](#).
 Ὑποτίθημι. ὑποθήσομαι III, 1051.
 Ὑποτμήγω. ὑπετμήξαντο IV, 328.
 Ὑποτρέφω. ὑπέτρεσαν I, 1049.
 ὑποτρέσσωσι I, 1050. ὑποτρέ-
 σαντος IV, 1507.
 Ὑποτρομέω. ὑποτρομέουσιν IV,
 1340. ὑποτρομέοντες III, 884.
 Ὑποτροπή. ὑποτροπή I, [1052](#).
 Ὑπότροπος I, [79](#). 838. II, 442.
 III, 1069. 1405. IV, 439. 1163.
 ὑπότροπον I, 1293. IV, 400.
 ὑπότροποι I, 998. III, 1125. IV,
 639.
 Ὑποφήτης I, 1311.
 Ὑποφήτορες I, [22](#).
 Ὑποφθάνω. ὑπέφθη IV, [307](#). ὑπο-
 φθάμενον III, 1144.
 Ὑποφράζω. ὑποφρασθεις I, 462.
 Ὑποχάζομαι. ὑποχάζεται I, 1101.
 Ὑποχθόνιος. ὑποχθονίοις I, [647](#).
 Ὑπώρεια. ὑπωρείας. II, 380.

Ἐπαρόφιος. ὑπαρόφιον II, [293](#).
IV, [168](#).
Ἐρμίνη. ὑσμίνην II, 986.
Ἐστατίος I, [139](#).
Ἐστατος. ὑστατον I, [223](#). IV, 866.
511. ὑστατα II, [66](#).
Ἐστερον III, 380. IV, 1685. 1688.
Ἐφίστημι. ὑποέστην III, 501. ὑπέ-
στης I, 412. III, 983. IV, [89](#).
ὑπέστη II, [92](#). III, 905. 1232.
IV, 341. ὑπέστην IV, 1389.
ὑποσταίη III, 481. ὑφεστάμενα
III, 519.
Ἐψι I, 378. 1276. 1312. II, 825.
1089. IV, 889. 952.
Ἐψιπύλεια I, 621. 637. 654. 848.
Ἐψιπυλείης IV, 424. Ἐψιπυλείη
I, 675. IV, 426.
Ἐψιπύλη I, 699. 713. 836. 886.
900. III, 1206. Ἐψιπύλης I,
786. 853. 873. 897. Ἐψιπύλην
I, 650. 718.
Ἐψιστος. ὑψίστω II, 1026.
Ἐψόθεν I, 1203. II, 806. III, 542.
IV, [168](#). 1376.
Ἐψόθι I, 590. II, 354. 569. 933.
1079. 1282. IV, [46](#). 848. 926.
1424. 1682. 1709.
Ἐψόροφος. ὑπορόφοιο III, [285](#).
Ἐψόσε III, 957.
Ἐψοῦ II, 587. III, [221](#). [257](#). 368.
931. IV, [80](#). [134](#). [315](#). 941.

Φ.

Φαέθων III, 1236. IV, 598. Φαέ-
θοντος IV, 623. Φαέδοντα III,
[245](#).
Φαέθουσα IV, 971. Φαέθουσαν IV,
1690.
Φαεινός. φαεινοῦ IV, 973. φαεινῶ
I, 774. III, [154](#). φαεινῇ I, 1282.
IV, 1287. φαεινοὶ I, [239](#). φα-
εινοῖς I, 519. φαεινὰς IV, 605.
Φαείνω. φαείνοι III, 728. φαει-
νομένου II, [42](#). φαεινομένην III,
828. φαεινομένης IV, 1362.
Φαεσφόρος IV, 885.
Φαιδρός II, [44](#). φαιδροῖς IV, 416.
φαιδρῶσιν III, 1024.
Φαιδρύνω. φαιδρύνεσκε IV, 671.
φαιδρυνε III, 1043. φαιδρύνετο
III, 832. ἐφαιδρύναντο III, [300](#).
Φαίηκες IV, 992. Φαίηκων IV,
540. 549. 822. 991. 1139. 1181.
Φαίηκεσι IV, 1211.

Φαιηκίς. Φαιηκίδα IV, 769. Φαιη-
κίδες IV, 1722. Φαιηκίδας IV,
1222.
Φαίνω. φαῖνε IV, 784. φαίνοιεν
IV, 1274. φαῖνε (imp.) II, [23](#).
φαίνειν II, [315](#). φαίνεται II,
853. φαίνετο I, 583. 746. 1114.
II, [1104](#). III, [165](#). [425](#). φαίνοντο
I, 583. ἐφαάνθη II, 449. III,
956. IV, 1711. φαάνθη II, 687.
1042. 1285. III, 1361. φαάν-
θης IV, 1597. φανῆναι III, 819.
φανείσαι IV, 1415. φανθελς II,
693. III, 961.
Φάλαγξ II, 843. φάλαγγα II, 848.
φάλαγγες I, 388. II, 1078. φά-
λαγγιν I, 376. φάλαγγας I, [76](#).
375.
Φάληρος I, [96](#).
Φαντάζομαι. φαντάζονται IV,
1285.
Φάος II, [184](#). 333. 671. 722. III,
1243. IV, [111](#). 1019. 1296. φαέ-
εσσιν III, 1021. IV, 1170.
Φάραγξ II, 745. φάραγγος II, 356.
φάραγγας I, 597.
Φαρέτη. φαρέτην I, 1194.
Φαρμακίδες IV, [53](#).
Φάρμακον III, 845. 911. 1014. 1042.
1169. φαρμάκου IV, [159](#). φαρ-
μάκω IV, [164](#). φάρμακα III, 530.
738. 766. 763. 780. 790. 803. 807.
821. 984. 1247. 1305. IV, [21](#). [25](#).
[157](#). 442. 666. 1081.
Φαρμάσσω. φαρμάσσης IV, [61](#).
φαρμάσση IV, 1512. φαρμάσσειν
III, 478. φαρμάσσεσθαι III, 859.
Φᾶρος II, [30](#). III, 1204. IV, [187](#).
φάρεσιν III, 454. 1031. φάρεσσι
III, 863.
Φάσανον I, 1250. IV, 696. φασ-
γάνω IV, 374. φάσανα II, [101](#).
[274](#). IV, 1056.
Φᾶσις II, 401. Φάσιδος II, 1278.
III, 1220. Φάσιδι III, [75](#). IV,
[134](#). Φᾶσιν II, 1261.
Φατίζω. φατίζεται I, [24](#). 1019.
πεφάτισται IV, 658.
Φάτις I, [172](#). 481. 969. II, 854.
III, 1094. IV, 984. φάτιν I,
[5](#). IV, 1334.
Φέβω. φέβοντο II, 1056. φέβε-
σθαι III, 1345. IV, [22](#).
Φίγγος II, 671. III, 823. 1229. IV,
981. 1146.
Φένω. ἐπεφνε II, 798. ἐπεφνεν I,
1044. 1213. IV, 1497. ἐπεφνον

- IV, 550. *πέφνεν* **I**, 1305. III, 1180.
- Φεραί*. *Φεραῖς* **I**, 49.
- Φέρβω*. *ἔφερβε* **I**, 1211. *φέρβε* **II**, 1250. *φέρβων* **II**, 657. *φέρβεαι* **IV**, 1016. *φέρβετο* **I**, 127. *φέρβονται* **II**, 393. *φερβομένοισι* **IV**, 1486.
- Φερέσβιος* **III**, 164. **IV**, 1509.
- Φέριστος*, *φέριστον* **III**, 347.
- Φερσεφόνη* **II**, 916.
- Φέρτατος*. *φέρτατον* **IV**, 1593. *φέρτατοι* **IV**, 1031. 1383.
- Φέρω*. *φέρει* **IV**, 1109. *φέρεν* **I**, 579. **III**, 73. **IV**, 1137. *φέρει* **I**, 126. 1358. **II**, 535. **III**, 1381. **IV**, 637. 891. 910. 1234. *φέρων* **I**, 1017. 1183. **II**, 69. 833. 1113. **III**, 651. **IV**, 66. 1121. 1189. 1392. *ἥνεικε* **III**, 1200. *ἔνεικεν* **I**, 535. **II**, 509. **IV**, 466. 1315. *ἔνεικαν* **IV**, 710. *οἶσω* **III**, 392. *οἶσομεν* **IV**, 1377. *οἶσαι* **III**, 1061. *φέρη* **III**, 637. *φέρησιν* **IV**, 826. *φέροι* **II**, 539. **IV**, 1701. *φέροιεν* **III**, 1113. **IV**, 406. *φέρειν* **I**, 300. **II**, 814. **IV**, 1386. *φέρων* **I**, 1170. **III**, 910. **IV**, 1074. 1099. *φέρουσα* **IV**, 1328. 1354. 1373. *φέρουσιν* **IV**, 1492. *φέρουσαι* **I**, 846. *φέρεται* **II**, 934. *φέροντο* **II**, 271. 1107. *φέρωμαι* **IV**, 375. *φέρεσθαι* **I**, 622. **II**, 204. 599. **III**, 1188. **IV**, 427. *οἶσομένη* **III**, 739.
- Φεύγω*. *φεύγεν* **II**, 654. **IV**, 1714. *φύγε* **IV**, 488. 1503. *φύγον* **II**, 770. *φεύξομαι* **III**, 1081. *φεύγωμεν* **IV**, 86. *φύγης* **II**, 420. *φύγη* **I**, 623. *φύγητε* **II**, 343. *φεύγοντα* **III**, 191. *φεύγουσα* **III**, 541. *φυγών* **III**, 468. *φυγοῦσαν* **III**, 800. *πεφυγμένον* **III**, 1116. *πεφυζότες* **II**, 1032. *φεύξασθαι* **II**, 172. *φυγέειν* **II**, 616.
- Φηγός*. *φηγοῖο* **II**, 405. *φηγοῦ* **I**, 527. **III**, 858. **IV**, 583. *φηγόν* **IV**, 124. 265. *φηγοῖ* **I**, 28. *φηγοῖσιν* **I**, 1121.
- Φηλόω*. *φηλώσης* **III**, 983.
- Φημι* **II**, 244. 319. 796. **III**, 733. **IV**, 368. 1272. 1370. *φασιν* **II**, 977. 1211. **III**, 845. **IV**, 272. *φῆ* **III**, 154. 369. 382. 495. 693. 718. 766. *ἔφη* **I**, 448. 667. 717. **II**, 154. 403. 694. 1068. 1216. **III**, 30. 90. 422. 502. 572. 705. 1063. 1118. **IV**, 34. 66. 294. 1110. 1121. 1259. 1571. 1659. *ἔφην* **II**, 1199. **IV**, 1330. *φῶν* **I**, 636. **IV**, 1357. *φάσαν* **I**, 247. **II**, 609. **IV**, 684. *φαίην* **IV**, 836. *φαίης* **II**, 171. **III**, 35. 1044. 1265. **IV**, 233. 997. *φᾶς* **I**, 1338. *φάτο* **I**, 277. 341. 1103. 1261. **II**, 25. 254. 419. 426. 490. 618. 638. 648. 878. 1157. **III**, 17. 100. 106. 145. 194. 259. 432. 540. 594. 681. 724. 943. 974. 1008. 1077. 1102. 1131. **IV**, 206. 331. 749. 833. 1053. 1277. 1422. 1450. *ἔφατο* **I**, 485. 697. **II**, 60. 443. 894. 1281. **III**, 33. 268. 489. 515. **IV**, 236. 503. 770. 1096. 1363. 1755. *πέφαται* **I**, 988. **II**, 500. **IV**, 555. *φαμένη* **II**, 291. **IV**, 779. *φάσθαι* **I**, 313. **III**, 384. 979. **IV**, 1200.
- Φθάνω*. *ἔφθη* **II**, 584. *φθαίη* **I**, 1189. 1209. **IV**, 1768.
- Φθέγγομαι*. *φθέγγασθαι* **III**, 972.
- Φθιάς* **I**, 55.
- Φθίη*. *Φθίης* **II**, 514. *Φθίη* **I**, 94. *Φπίην* **II**, 520.
- Φθινύθω*. *φθινύθουσιν* **IV**, 902.
- Φθίνω*. *φθίσεται* **III**, 465. *φθίσειν* **III**, 460. *φθίσθω* **III**, 778. *φθίσθαι* **III**, 754. *φθιμένη* **III**, 791. *φθιμένοις* **I**, 1063. *φθιμένοισι* **II**, 889.
- Φθισίμβροτος*. *φθισιμβρότου* **III**, 1357.
- Φθογγή* **III**, 686. *φθογγῇ* **III**, 1331. 1340. *φθογγήν* **IV**, 585.
- Φιλέω*. *φιλέοντες* **III**, 937.
- Φίλημι*. *φίλατο* **III**, 66. *φίλαντο* **III**, 1002. *φιλαμένη* **IV**, 990.
- Φιλλυρίδης* **I**, 554.
- Φιλοξενίη*. *φιλοξενίην* **III**, 1108.
- Φιλοπόλεμος*. *φιλοπολέμοιο* **II**, 778. *φιλοπολέμους* **I**, 993.
- Φίλος* **IV**, 1073. *φίλω* **I**, 558. *φίλον* **I**, 890. **II**, 312. 1185. **III**, 104. 151. 492. 727. 787. 979. 1062. **IV**, 874. *φίλε* **IV**, 1086. 1741. *φίλη* **I**, 668. **III**, 133. **IV**, 757. *φίλης* **IV**, 1371. *φίλην* **IV**, 203. *φίλοι* (nom.) **III**, 732. *φίλοι* (voc.) **I**, 336. **II**, 423. 468. 641. 774. 1202. **III**, 171. 492. 523. 545. 553. **IV**, 83. 190. 1347. 1554. *φίλοις* **III**, 703. *φίλοι* **I**, 657. **III**, 891. *φίλοις* **I**, 281.

Π, 710. φίλους IV, 1343. φίλα
 Π, 389. 540. Π, 210. IV, 61.
Φιλότης. φιλότητος I, 773. II,
 949. III, 1129. IV, 60. 1120.
 φιλότητι I, 961. 1179. 1324. II,
 508. 760. 1025. 1224. III, 180.
 IV, 1168. 1737.
 Φίλτατος II, 457.
 Φίλυρες II, 393. Φιλύρων ibid.
 Φιλύρη II, 1239. Φιλύρη II, 1232.
 Φιλυρηίς. Φιλυρηίδα II, 1231.
 Φινεύς II, 178. 236. 305. 436. 618.
 III, 549. 943. Φινῆος II, 277.
 294. 647. 769. 1051. 1090. 1135.
 III, 555. IV, 254. Φινῆι II, 530.
 Φινῆα II, 277. Φινεῦ II, 438.
 Φιτροί. φιτροὺς I, 405. III, 1209.
 Φιτύω. φιτύσαιο. IV, 807.
 Φλεγέθω. φλεγέθοντα III, 141.
 Φλεγραῖος. Φλεγραῖον III, 1227.
 Φλεγραίη III, 234.
 Φλέγω. φλέγει III, 773. ἔφλεγε
 II, 516. ἔφλεγον II, 928. φλέ-
 ξειν III, 582.
 Φλίας I, 115.
 Φλιή. φλιήν III, 278.
 Φλιουντίς. Φλιουντίδος IV, 568.
 Φλογερός. φλογερῆσιν IV, 126.
 Φλόγιος II, 956. Φλόγιον I, 1045.
 Φλογμός. φλογμῶ IV, 603. 870.
 Φλόξ III, 1049. IV, 666. 925. φλο-
 γὸς III, 1318. IV, 874. φλογί I,
 544. III, 287. IV, 173. φλόγα
 III, 410. 496. 1018. 1303.
 Φοβέω. ἐφόβει IV, 1695. ἐφόβη-
 σεν IV, 13. ἐφόβησαν II, 123.
 129. III, 636. φοβέων II, 74.
 φοβέωνται II, 1064. πεφοβημέ-
 νος IV, 149. πεφοβημένη III,
 542. πεφοβημένοι II, 176.
 Φόβος. φόβοιο II, 607. IV, 669.
 φόβῳ II, 552. III, 633. IV, 43.
 317. 641. φόβον II, 646. IV, 11.
 Φοιβάω. φοιβήσαντες II, 302.
 Φοῖβος I, 301. 759. II, 847. IV,
 529. 1718. Φοῖβου II, 216. IV,
 1550. Φοῖβοιο IV, 1490. Φοί-
 βῳ I, 536. II, 506. 713. IV,
 1493. Φοῖβον I, 353. II, 702.
 IV, 1702. 1717. Φοῖβε I, 1.
 Φοινῖκες II, 1071.
 Φοῖνιξ. Φοῖνικι II, 920.
 Φοῖνιος. φοῖνιον IV, 1522.
 Φοινίσσω. φοινίχθη III, 725.
 Φοιταλέος. φοιταλέην IV, 55.
 Φοιτάω. φοίτα I, 1249.
 Φοιτίζω. φοιτίζουσαι III, 54.

Φολίς. φολίδεσσι I, 221. IV, 144.
 Φονεύς. φονῆι III, 1184.
 Φόνιος. φονίῳ IV, 668.
 Φόνος. φόνοιο I, 999. II, 1181.
 IV, 699. 704. φόνον I, 619.
 834. IV, 478. φόνον II, 1213.
 IV, 467. 543. 587. 736. 742.
 Φορβάς. φορβάδος II, 89. φορ-
 βάδι IV, 1449. φορβάδες II,
 1024. φορβάσιν III, 276.
 Φορβή. φορβῆς II, 189.
 Φορεὺς I, 132.
 Φορέω. φορέεσκεν II, 34. φορέων
 IV, 117. φορέουσα I, 557. φο-
 ρέουσαι III, 793. φορέοντες II,
 452. φορεῦμαι IV, 363. φορέον-
 ται II, 46. φορέοντο I, 1279.
 III, 71. IV, 579. 1540. πεφό-
 ρητο I, 184. II, 587. 932. φο-
 ρείτο I, 377. φορέεσθαι II, 73.
 φορεύμενος II, 192. φορεύμενον
 I, 1236. φορεύμενοι II, 1245.
 πεφορημένοι II, 962.
 Φόρκος. Φόρκῳ IV, 828.
 Φόρκυς. Φόρκυν IV, 1598.
 Φόρμιγξ IV, 909. φόρμιγγος I,
 538. IV, 1194. φόρμιγγι I, 31.
 740. II, 161. 704. φόρμιγγα I,
 512. IV, 906.
 Φορμίζω. φορμίζων I, 569. φορ-
 μίζοντος IV, 1159.
 Φόως II, 441. III, 1223.
 Φραδμοσύνη. φραδμοσύνη I, 560.
 II, 647. φραδμοσύνησιν IV, 122.
 Φράζω. ἐφράσατο IV, 50. 577.
 ἐφράσσατο I, 15. φρασσόμεθα
 III, 183. φράζονται III, 826.
 φράσσονται III, 604. φράζω I,
 490. III, 1076. IV, 411. φρά-
 ζεσθε II, 145. 423. πέφραδεν I,
 267. II, 768. III, 550. IV, 754.
 1126. 1450. πέφραδον IV, 260.
 φραζόμενος II, 633. φραζομένῳ
 III, 400. φραζομένοις IV, 494.
 φρασσάμενοι I, 1362. φράζεσθαι
 I, 693. φράσσασθαι III, 20. 501.
 933.
 Φράσσω. φράξαν I, 990.
 Φρήν. φρένα I, 1140. φρένες III,
 289. 368. 382. 638. 772. IV, 92.
 1018. 1096. φρεσί I, 463. 508.
 II, 950. III, 18. 629. IV, 23.
 56. 449. 784. 796. 1199. 1673.
 φρένας I, 1232. II, 639. III,
 675. 810. 1019. 1404. IV, 724.
 880.
 Φρίξος I, 291. 763. II, 1153. III,

U

APOLLON. RHOD. II.

861. IV, 119. Φρίξον III, 196.
IV, 81. Φρίξοιο II, 1093. 1107.
1119. 1195. III, 178. 263. 304.
330. 338. 595. IV, 22. 71. 441.
736. Φρίξον I, 256. II, 1141.
1143. III, 190. 374. 584.
Φρίσσω. φρίσσουσι IV, 1575. φρί-
ξεν III, 1355. πεφρίκασι IV, 1341.
I, 689.
Φρονέω. φρονέεις I, 476. III, 509.
φρονέεσκε IV, 1164. φρονέοιεν
I, 822. φρονέων I, 348. II, 19.
391. III, 517. φρονέουσα I, 710.
II, 540.
Φρόντις II, 1155. IV, 76. 80. Φρόν-
τιν IV, 72.
Φρουρός. φρουρόν IV, 88. 1434.
Φρύγες I, 1139. Φρύγας II, 787.
Φρυγίη. Φρυγίης I, 937. 1126.
1166.
Φυγάς. φυγάδα II, 829.
Φυγή. φυγῆς IV, 1023.
Φῦζα. φῦζαν IV, 5.
Φυή. φυήν II, 37. 1238. 1254.
IV, 681. 983. 1612.
Φυκτὰ I, 246.
Φυλάκη. φυλάκη I, 45.
Φυλακηῖς. Φυλακηῖδα I, 47.
Φύλακος I, 132.
Φυλακτήρ. φυλακτήρων IV, 49.
Φυλάσσω II, 631. φυλάξας III,
1029. πεφυλαγμένος III, 510.
1142. πεφυλαγμένη III, 449. πε-
φυλαγμένοι II, 348. IV, 332.
Φυλλάς. φυλλάδα I, 454. 1183.
Φυλληῖς. Φυλληῖδας II, 652.
Φυλληῖος. Φυλληῖτου I, 37.
Φύλλον. φύλλα II, 1099. IV, 216.
φύλλον II, 742. φύλλοις I, 1123.
II, 843. φύλλοισιν III, 928.
Φυλλοχόος. φυλλοχόω IV, 217.
Φύλον. φύλα II, 394. 788. 906.
997. IV, 486. 1165.
Φύξις. φύξιν IV, 748.
Φύξιος. φυξίω II, 1147. φύξιον
IV, 699.
Φύρω. φύρσαι II, 59. πεφυρμένα
III, 673.
Φῦσαι III, 1300. φύσας IV, 763.
Φυσιάω. φυσιόωντε II, 87. III,
410. 496. φυσιόωντες III, 1303.
Φυταλίη II, 1003. φυταλιῇ III,
1400.
Φυτοσκάφος I, 1172.
Φυτοτρόφος. φυτοτρόφον III, 1403.
Φύω. φύει III, 530. φύε I, 1143.
πεφύασιν II, 733.

Φωκῆες. Φωκῆων I, 207.
Φῶκος. Φῶκον I, 92.
Φωνέω. φώνησεν I, 344. 1331. II,
21. 1218. III, 557. 673. 770.
IV, 855. 1553. 1748. φωνήσας
IV, 1572.
Φωνή I, 1249. φωνῇ IV, 29. 70.
φωνῆν III, 635.
Φῶρ III, 1197.
Φωριαμός. φωριαμοῖο III, 808. 844.
IV, 25. φωριαμόν II, 802.
Φῶς. φωτός I, 1342. II, 774.
φῶτα III, 438. φωτῶν I, 1.

X.

Χάζομαι I, 841. χάζεσθην III,
1320. χάζεο III, 1051. χάζεσθε
IV, 190.
Χαῖον IV, 972.
Χαίρω. χαίρει IV, 170. χαίροις
IV, 31. 32. κεχάροντο II, 1157.
IV, 988. 1623. κεχάροιτο I, 920.
κεχαρημένος I, 1104. κεχαρμένος
III, 1148. κεχαρμένοι IV, 980.
1451. κεχαρμέναι I, 844.
Χαίτη. χαίτης IV, 1605. χαίταις
IV, 1366. χαίτας I, 1057. III,
50. IV, 1533.
Χαιτήεις. χαιτήεντι II, 1237.
Χάλαζα. χάλαζαν II, 1083.
Χαλάω. κεχάλαστο I, 744. χαλά-
σαντο II, 1264.
Χαλεπός. χαλεποῖσιν I, 1301. χα-
λεπούς III, 1177. χαλεπῆσιν IV,
1006. χαλεπὰς IV, 39. 1498.
Χαλέπτω. χαλέπτει IV, 1675. χα-
λέψαι IV, 1506. χαλέπτεο III,
109. χαλεφθεῖς III, 97. χαλε-
ψάμενος I, 1341. III, 382.
Χαθήσiai II, 1000.
Χαλίκετον I, 473.
Χαλινὰ IV, 1607.
Χάλκειος IV, 1638. 1676. χαλ-
κείοιο IV, 1670. χαλκίω I, 430.
χαλκείης IV, 1641. χαλκείη I,
746. III, 1308. χαλκείην II,
1055. III, 1264. 1281. χαλκίαι
IV, 762. χαλκείοις I, 1059. III,
499. IV, 1644. χαλκείης IV,
1641. χαλκείας II, 1070. χάλ-
κεια I, 627.
Χάλκεος IV, 1646. χάλκεον III,
1309. 1318. χαλκῇ I, 1207. χαλ-
κίων III, 62. χαλκήσιν II, 1249.

- ΙΙΙ, **218.** *χάλκεα* ΙΙΙ, **230.** 1284.
 IV, 1093.
Χαλκεύω. *χάλκευε* ΙΙΙ, **43.**
Χαλκεών. *χαλκεῶνα* ΙΙΙ, **41.**
Χαλκῆες. *χαλκήων* ΙΙΙ, 1300.
Χαλκιόπη ΙΙΙ, **248. 254.** 449. 688.
 718. 727. 903. 1156. IV, **32.**
Χαλκιόπης ΙΙΙ, **270.** 370. 605.
 776. *Χαλκιόπη* ΙΙΙ, 667. *Χαλ-*
κιόπην ΙΙ, 1149.
Χαλκοβαρής. *χαλκοβαρεῖ* I, 1196.
Χαλκόπους. *χαλκόποδε* ΙΙΙ, 410.
 496. *χαλκόποδας* ΙΙΙ, **230.**
Χαλκός ΙΙ, **113.** *χαλκοῖο* ΙΙΙ, 848.
χαλκῶ ΙΙ, 1187. ΙΙΙ, **272.** *χαλ-*
κόν I, 1236. IV, 1095.
Χαλκωδόνιος. *Χαλκωδονίοιο* I, **50.**
Χάλυβες ΙΙ, 373. *Χαλύβων* I, 1323.
 ΙΙΙ, 1004. IV, 1475.
Χαμάδις I, 1263. ΙΙ, 785. 832.
 1025. ΙΙΙ, 1311. 1353. IV, **81.**
 876.
Χαμαῖζε IV, **216.**
Χαμεύνη. *χαμεύνας* ΙΙΙ, 1193. IV,
 883.
Χαράδρα. *χαράδρης* IV, 461.
Χαράττω. *ἐχάραξεν* IV, 1521.
Χαρίζομαι. *χαριζόμενοι* ΙΙ, 530.
Χάρις ΙΙ, **82. 144.** 1004. *χάριν* I,
 421. 851. ΙΙ, **213.** 632. 799. ΙΙΙ,
233. 391. 736. 990. IV, 1074.
 1099.
Χάριτες IV, 425. *Χαρίτεσσιν* I,
 1230. ΙΙΙ, 444. 925.
Χάρμα IV, 936. *χάρματι* ΙΙΙ, **257.**
 724.
Χαροπή I, 1280.
Χάρυβδις IV, 923. *Χάρυβδιν* IV,
 789. 825.
Χατέω. *χατέουσιν* IV, 1557. *χα-*
τέωσι ΙΙ, **316.** *χατέοντι* ΙΙΙ, 719.
 1016. *χατέοντα* ΙΙΙ, 584. *χατέ-*
οντας ΙΙ, 1167. IV, 1431. *χα-*
τέουσιν I, 837. ΙΙ, 1124. *χατέ-*
ουσai ΙΙΙ, **84.**
Χατίζω. *χατίζων* I, 1173.
Χεῖλος ΙΙΙ, 1277. IV, 1136. *χεῖλεα*
 I, 474. *χεῖλεσιν* IV, 1457.
Χεῖμα. *χεΐματος* ΙΙ, 1086. 1184.
Χεῖμαρροι ΙΙΙ, **71.**
Χειμέριος. *χειμερίοιο* I, **9.** IV,
215. *χειμερίῳ* ΙΙ, **124.** *χειμερίῳ*
 I, 366. 1202. *χειμερίης* IV, 461.
χειμερίην ΙΙΙ, 1266. *χειμερίας*
 ΙΙΙ, 1360.
Χεῖρ. *χεῖρός* I, **313.** 842. ΙΙΙ, **106.**
120. 1067. IV, 751. 1578. 1663.
χερός IV, 852. *χειρὶ* I, 555. 756.
 1239. 1313. 1330. ΙΙ, **57. 108.**
 535. 555. ΙΙΙ, 1153. 1160. IV,
99. 222. 687. 1177. 1663. *χερὶ*
 ΙΙ, **243.** IV, **44.** 1351. *χεῖρα* I,
 344. 1330. ΙΙ, **92. 243.** ΙΙΙ, 591.
 986. 1368. IV, **99.** 1148. 1571.
χεῖρε ΙΙΙ, 378. IV, 1447. *χεροῖν*
 ΙΙΙ, **50.** 408. 1014. 1237. IV,
225. 1290. *χεῖρες* I, 944. 1171.
 ΙΙΙ, 1258. *χέρεις* ΙΙ, **81.** *χειρῶν*
 I, 1162. ΙΙ, **188.** 1268. ΙΙΙ, **84.**
136. 570. *χεῖρεσσιν* I, 373. 552.
 ΙΙ, **14.** 834. IV, 695. 808. *χερ-*
σιν I, **281.** 505. 561. 815. 884.
 911. 1113. 1169. 1197. 1303. ΙΙ,
78. 283. 332. 710. 1037. 1055.
 ΙΙΙ, **126. 140.** 351. 706. 829.
 1053. 1227. 1264. 1388. IV, **27.**
171. 186. 202. 472. 669. 906. 1012.
 1155. 1314. 1371. *χεῖρας* I, **248.**
 381. 490. 886. 1025. 1175. ΙΙ,
14. 45. 69. 78. 1167. 1212. ΙΙΙ,
98. 257. IV, **39. 107. 138. 228.**
 402. 415. 593. 706. 716. 1043.
 1048. 1406. 1498. 1562. 1702.
χέρας IV, 960.
Χεῖρων I, 554. ΙΙ, 334. *Χειρω-*
νος I, **33.** 510. IV, 812. *Χεί-*
ρωνα ΙΙ, 1240.
Χεράς. *χεράδος* I, 1123.
Χερείων ΙΙ, **77.** ΙΙΙ, 465. *χέρηες*
 ΙΙΙ, **403.** *χερείους* ΙΙ, 1220.
Χερμάς. *χερμάσιν* ΙΙ, 695.
Χέρνησος. *χερνήσοιο* IV, 1175.
Χερνήτες ΙΙΙ, **292.**
Χέρνιψ. *χέρνιβα* I, 409.
Χερώνησος. *Χερώνησον* I, 925.
Χερσόθεν IV, 1264.
Χέρσος. *χέρσον* IV, 1268. 1649.
χέρσοιο IV, 1582. *χέρσον* ΙΙΙ,
199. IV, 1580. *χέρσω* I, 939.
 1009. ΙΙ, 680. ΙΙΙ, 575. IV, **79.**
Χεῦμα IV, 1242. 1569.
Χέω. *χέε* I, 435. ΙΙ, 1272. ΙΙΙ,
 1210. IV, 750. *χέον* I, 1142.
 ΙΙ, **191.** *χεῦον* I, 565. *ἔχεαν*
 ΙΙ, 902. *ἔχευα* IV, 368. *χεῦεν*
 IV, **34.** 613. 648. *ἔχευαν* ΙΙ,
 851. *χεῦαν* I, 1067. *χέετο* IV,
 1525. *ἐχέοντο* I, 638. *χέοντο*
 I, 517. *χέοντο* ΙΙ, 926. *χέων-*
ται I, 1075. *κέχυνται* IV, 656.
χύτο ΙΙ, 561. IV, 1279. *χέυατο*
 ΙΙΙ, **291.** *χευάμενοι* I, 454.
ἐχύθη ΙΙΙ, 1009. *χέεσθαι* ΙΙΙ,
205.

- Χηλή. χηλήσιν III, 1339. χηλὰς II, 667.
 Χῆραι I, 811.
 Χηραμός. χηραμοῦ IV, 1299. χηραμόν IV, 1452.
 Χῆρος. χῆρον III, 662.
 Χηροσύνη. χηροσύνη IV, 1064.
 Χῆτος. χῆτει I, 887. IV, 91.
 Χθαμαλός. χθαμαλῆς II, 981. χθαμαλῶ III, 1159. χθαμαλώτερον I, 374.
 Χθιζός IV, 1436. χθιζόν IV, 1397.
 Χθόνιος IV, 1398. χθονίου III, 1290. χθονίης IV, 987. χθονίην III, 862. IV, 148. χθόνιοι III, 1217. χθόνια IV, 1322. χθονίης II, 504.
 Χθών I, 1098. III, 208. IV, 177. 266. 677. 1251. χθονός I, 155. 784. 1180. 1360. II, 683. 946. 964. III, 162. 311. 569. 1363. 1396. IV, 52. 104. 532. 887. 1246. 1320. 1332. 1359. 1423. 1478. χθονὶ I, 994. 1194. II, 841. III, 1308. IV, 523. 696. 1550. 1639. χθόνα I, 102. 923. II, 1005. III, 208. IV, 399. 1229. 1441.
 Χιονώδης. χιονώδεια I, 326.
 Χιτών. χιτώνος I, 744. III, 146. IV, 46. χιτώνας III, 874.
 Χλεύη. χλεύη IV, 1726.
 Χλοερός. χλοεροῖο I, 546. χλοεροῖσι III, 220.
 Χλόος II, 1216. IV, 1279. χλόον III, 298.
 Χνοάω. χνοάοντας II, 43. χνοάοντα II, 779.
 Χόανον. χόανοισι III, 1299.
 Χολόω. ἐχόλωσας IV, 864. χολώσης IV, 863. χολώσεται I, 1332. κεχόλωται III, 493. κεχόλωτο III, 124. κεχολωμένος IV, 9. χολωσαμένη IV, 1138.
 Χόλος I, 614. 1289. II, 20. 261. IV, 558. 816. χόλοιο IV, 713. χόλον II, 1195. III, 338. 449. 614. 1000. 1170. IV, 235. 391. 512. 577. 585. 740. 1083. 1404. 1671. χόλω III, 368.
 Χόρεια. χορείη II, 714.
 Χορός. χορῶ I, 215. χορόν I, 536. II, 701. χοροὶ I, 1223. χοροῖς I, 819. 857. χορούς II, 907.
 Χραϊσμέω. χραΐσμετε II, 218. χραΐσμεῖν II, 249. III, 643. χραϊσμήσειν II, 1225.
 Χράω. ἐχραέν II, 454. IV, 257.
 Χρεῖος I, 710.
 Χρεῖω. χρείων II, 182. 314. χρειομένω I, 413.
 Χρειώ I, 440. 491. 642. 660. 1092. II, 8. 390. 845. 1201. III, 33. 52. 173. 332. 500. 599. IV, 191. 348. 412. 555. 721. 760. 814. 1769. Χρειοῖ III, 988. IV, 359.
 Χρειών I, 360.
 Χρέος I, 236. II, 1127. 1138. III, 12. 108. 131. 189. IV, 530. 889.
 Χρεῶ II, 167. 817. IV, 1164.
 Χρη III, 102. ἐχρη I, 302. χρῆν II, 624.
 Χρῆος. χρήεσσι III, 1198.
 Χρησμοσύνη II, 473. χρησμοσύνης I, 837.
 Χρίμπω. χρίμψε III, 1286. IV, 1679. χρίμπουσιν II, 290. χρίμψαντες II, 1081. IV, 1367. χρίμψαντας II, 749.
 Χρίω. χρίεσκε IV, 871.
 Χροιά. χροιῇ III, 122. 855. IV, 656.
 Χρόνος. χρόνον I, 793. 1309. III, 424. 811. IV, 962. 1213. 1257. 1547.
 Χρούς. χροός II, 1129. III, 762. IV, 1531. χροῖ IV, 872. 1524. χροά III, 725. 832.
 Χρυσάορος. χρυσάορῳ III, 1283.
 Χρύσειος et Χρύσεος. χρυσέω II, 1271. χρυσέη I, 740. III, 156. χρυσείη III, 46. χρυσείην IV, 729. χρυσείην III, 1228. χρύσειον III, 13. IV, 176. 1142. 1319. χρύσειον I, 4. 889. II, 1144. 1193. 1224. III, 88. 180. 404. IV, 87. 162. 341. 439. 1035. 1709. χρύσειοι II, 676. χρυσεών IV, 1146. χρυσεῖσις IV, 978. χρυσεῖσις III, 113. 878. χρυσεῖσι IV, 1366. χρυσεῖσις I, 221. χρύσεια III, 137.
 Χρυσός. χρυσοῖο IV, 1178. 1190.
 Χρώς II, 200.
 Χύσις. χύσιν IV, 1416.
 Χύτλα I, 1075. χύτλων II, 927. χύτλοις IV, 708.
 Χυτλόω. χυτλώσαντο IV, 1311.
 Χυτός. χυτοῦ I, 987. 990. χυτήν IV, 1536.
 Χώρα. χώρα III, 170. 1164. IV, 159. χώραν II, 1117.
 Χῶρος I, 371. χώρῳ I, 529. II, 929. III, 945. 981. IV, 1398.

χῶρον I, 1248. II, 35. 604.
1238. III, 1201. IV, 115. 1361.
1442.

Χώω. χῶετο I, 492. χῶόμενος I,
1263. III, 566. 607. IV, 616.
χωόμενοι III, 1353. χωομένη
II, 40. III, 110. χῶόμενοι III,
632. χῶσαμένη IV, 868. 879.

ψ.

Ψάμαθος. ψαμάθοισι I, 453. 1010.
1034. II, 36. IV, 607. 1266.
1292. 1505.

Ψαμαθώδης. ψαμαθώδεις IV, 1376.
Ψάω. ἔψανεν II, 266. ψαῦσαι
IV, 186.

Ψάω. ἔψησε III, 831.

Ψεύδομαι. ψεύδοιο I, 765.

Ψηφίς. ψηφίσιν IV, 655.

Ψήχω. ἔψηχεν IV, 164.

Ψυχή III, 1151. ψυχῆς II, 634.
ψυχὴν I, 280. 645. II, 916. III,
1016. ψυχᾶς II, 1273.

Ψυχορράγέω. ψυχορράγέοντα II,
833.

Ψύχω. ψύχετο IV, 1527. ψυχό-
μενος II, 819.

Ω.

Ω passim.

Ωγύγιος. ὠγγυλή III, 1178.

Ωδε I, 240. 296. 445. 674. 870.
895. passim.

Ωδίν. ὠδίνι I, 149. ὠδίνων I,
975.

Ωθεῖω. ὠσε II, 599. ἔωσαν IV,
104. ὠσασθαι II, 1054.

Ωιμοι I, 290. III, 674.

Ωκα I, 404. 710. 719. 1274. 1163.
II, 436. 493. 876. 904. 1264. III,
213. 278. 489. 543. 1052. IV,
964.

Ωκεανίς I, 504. II, 1239.

Ωκεανός. ὠκεανοῦ III, 244. IV,
632. ὠκεανοῖο I, 506. III, 957.
1230. IV, 282. 638. 1414.

Ωκυπέτης. ὠκυπέτας I, 1050.

Ωκύπους. ὠκυπόδων I, 147. III,
1235.

Ωκύπτερα II, 1258.

Ωκυρόης. ὠκυρόην II, 349. 650.

Ωκός. ὠκείη III, 759. ὠκείαις III,

879. IV, 42. ὠκείας IV, 820.
ὠκέα II, 286. ὠκυτέρη IV, 847.
ὠκύτατος IV, 1017. ὠκιστα IV,
242.

Ωλένιος. Ωλενίοιο I, 202.

Ωλκας. ὠλκας III, 1054. 1333.

Ωλλοι (οἱ ἄλλοι) I, 998. 1081.
III, 176. 356. 365. IV, 253.

Ωμηστής. ὠμηστέω III, 852. ὠμη-
στήν II, 1259. ὠμηστήσιν IV,
672.

Ωμοβόρος. ὠμοβόροις I, 636.

Ωμοθετῆσαι III, 1033.

Ωμος. ὠμον I, 743. ὠμω II, 93.
1036. IV, 179. ὠμον I, 1198.

III, 1389. IV, 937. 1439. ὠμων
I, 945. III, 1384. IV, 1392.

ὠμοις I, 324. 721. II, 104. III,
45. 73. 1282. IV, 1375. 1386.

ὠμους II, 53.

Ωνος. ὠνον II, 1006.

Ωπή. ὠπήν III, 821. 908.

Ωραῖος. ὠραίην III, 1390.

Ωρείδης II, 110.

Ωρείθυια I, 212.

Ωρη II, 1086. 1278. III, 506. 1138.
1143. IV, 838. ὠρην III, 417.
899.

Ωρικον IV, 1215.

Ωρίων. Ωρίωνος I, 1202. III, 745.

Ωρύω. ὠρύεται IV, 1339.

Ως quum I, 1234. II, 206. III,
673. IV, 1299. ὡς quemadmo-

dum I, 44. 529. II, 130. III,
291. ὡς—ὡς I, 267. II, 1181.

III, 551. 727. IV, 167. 1392.

ὡς ὅτε c. ind. I, 879. 1265. II,
123. 541. 1073. III, 656. 1259.

1299. 1370. IV, 139. 1298. c.
conj. I, 1003. II, 79. 278. IV,

1604. ὡς ὅταν I, 1201. ὡς
ὁπότε I, 575. II, 1083. III,

1359. 1386. IV, 1452. ὡς ὁπό-
ταν IV, 933. ὡς quandoquidem

I, 82. ὡς κε c. conj. II, 345.
III, 350. c. opt. I, 253. 377. 618.

1136. 1188. 1208. III, 293. 380.
588. 629. 1238. IV, 438. 536.

766. 841. 1122. 1692. ὡς pro
pron. rel. I, 348. II, 23. ὡς

ποθι II, 1137.

Ωστε ita, ut I, 346. II, 1220. quem-
admodum II, 26. 594. 756. III,

1058. 1254. 1373. IV, 468. 948.
c. conj. I, 536.

Ωτειλή. ὠτειλήν IV, 473.

INDEX SCRIPTORUM IN SCHOLIIS CITATORUM.

A.

- Ἀγαθοκλῆς** ἐν τοῖς ὑπομνήμασι IV, 761.
ἐν ἐβδόμῳ *ibid.*
Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ πόντου περί-
πλῳ II, 1015.
Ἀγροίτας ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν II,
498.
ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν IV, 1396.
ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν Σκύθι-
κῶν II, 1248.
Ἀθηνίων I, 917.
Αἰνεσίδημος ἐν Τηνιακοῖς I, 1300.
Αἰσχύλος I, (f. 105.) 473. 636. IV,
269. 1348.
ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ IV, 284.
ἐν Ὑψιπύλῃ I, 773.
ἐν Ψυχαγωγοῖς III, 847.
Ἀκαρίων II, 168.
Ἀκίσανδρος ἐν πρώτῳ περὶ Κυρή-
νης IV, 1561. 1750.
Ἀκίστωρ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης II,
498.
Ἀκουσίλαος II, 1123. IV, 57. 828.
992.
ἐν τῇ γ' IV, 992.
ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν IV,
1147.
Ἀλέξανδρος IV, 1515.
ὁ περὶ Καρίας γράψας I, 925.
ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνη-
μάτων I, 551.
ἐν πρώτῳ Κρητικῶν IV, 1492.
Ἀλκαῖος I, 957. IV, 992.
Ἀλκμάν IV, 972.
Ἀμερίας II, 192. IV, 972.
ἐν γλώσσαις II, 382. 1280.
Ἀνακρέων I, 789. II, 127. III,
106. 120.
Ἀναξαγόρας I, 498. IV, 269. 815.
Ἀνδροίτας ὁ Τενέδιος ἐν τῷ περί-
πλῳ τῆς Προποντίδος II, 159.
Ἄνδρων II, 705. ὁ Τηῖος II, 946.
ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν
I, 46.
ἐν τῷ περίπλῳ II, 354.
ἐν τῷ περὶ πόντου II, 946.
Ἀντικλείδης ἐν Δηλιακοῖς I, 1207.
ἐν δευτέρῳ Δηλιακῶν I, 1290.
Ἀντίμαχος I, 211. 1003. II, 173.
296. IV, 156.
ἐν τῇ Λύδῃ I, 1290. II, 297.
III, 409. IV, 259. 1153.
Ἀντιμενίδης ἐν πρώτῳ I, 741. (f.
I, 551.)
Ἀντιπάτῃρ ἐν τῷ περὶ ζώων II, 89.
Ἀντισθένης II, 569.
Ἀπίων I, 292.
Ἀπολλόδοτος I, 292. 599. 1063.
1116. III, 281. IV, 280.
ἐν τῷ περὶ Θεῶν III, 541.
ἐν γ' περὶ Θεῶν I, 1124.
ἐν νεῶν καταλόγῳ III, 1090.
ἐν τῷ α' τῶν Ποντικῶν II, 159.
Ἀπολλωνίδης II, 964.
ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης
IV, 983. 1174.
Ἀπολλώνιος ἐν α' τῶν ὑπομνημά-
των I, 430.
ἐν ταῖς λέξεσι I, 1089.
Ἀραιθος II, 500.
Ἄρατος I, 1. II, 498. 1099. III,
997.
Ἀρίσταρχος I, 299. οἱ Ἀριστάρχειοι
I, 769. III, 37.
Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος II, 77.
ἐν Ἀρκαδικοῖς III, 1087.

Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν
ἐπιγραμμάτων II, 904.
Ἀριστοκρίτος I, 186.
Ἀριστομένης I, 164.
Ἀριστοτέλης I, 188. 1050. II, 28.
328. 946.
περὶ Εὐβολίας πεπραγματευμέ-
νος I, 558.
ἐν Κερκυραίων πολιτείᾳ IV,
988.
ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ I, 1177.
ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ I,
917.
ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ IV,
264.
ἐν τελευταῖς I, 972.
Ἀριστοφάνης I, 918. IV, 280.
Ἀριστοφάνης (grammaticus) IV, 972.
Ἀρίστων ὁ Χῖος I, 269.
ἐν ταῖς Θέσεσι IV, 204.
Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς I, 551.
Ἀρτεμίδωρος II, 946. 963. ὁ Ἐφέ-
σιος IV, 259.
ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν γεωγραφου-
μένων III, 859.
Ἀρχέμαχος ἐν ταῖς μετωνυμίαις IV,
262.
Ἀρχίλοχος I, 824. 1212.
Ἀσκληπιάδης I, 23. 156. II, 178.
ὁ Μυρλεανὸς I, 624. II, 722.
ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν II, 789.
Ἀσκληπιάδης ἐν τραγωδουμένοις II,
328.
ἐν β' τραγωδουμένων II, 562.
Ἀτρόμητος III, 1179.

B.

Βακχυλίδης I, 1165. II, 498. III,
467. IV, 972.

Δ.

Δαῖμαχος I, 558.
Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν II,
789.
Δηῖλοχος I, 139. 961. 966. 976.
989. 1007. 1037. 1061. 1063.
1065.
ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου II, 98.
Δηῖμαχος I, 558.
Δημάγητος I, 224.
Δημάρατος I, 45. 1290.
Δημήτριος ὁ Κνίδιος I, 1165.

Δημήτριος ὁ Σκέψιος I, 230. 238.
1123. 1165. III, 134.
ἐν τῷ διακόσμῳ I, 1165.
Δημόκριτος ὁ φυσικὸς IV, 269.
ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας II,
1099.
Δημοσθένης II, 259.
ἐν τοῖς λιμέσιν II, 297. (v.
Τιμοσθένης.)
Δηριχίδας I, 118. (fals.)
Δίδυμος I, 972. 1139. IV, 1058.
Διευχίδας I, 118.
ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς I, 517.
Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ
Ἑλληνικοῦ βίου IV, 272.
Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης IV, 269.
Διονύσιος I, 54. II, 904. III, 530.
ἐν β' I, 256. II, 965.
Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κη-
ύσεσι II, 279.
Διονύσιος ὁ Ἀλβιανὸς II, 658.
Διονύσιος ὁ Μιλήσιος I, 3. 1116.
III, 242. IV, 223. 228.
ἐν τοῖς Ἀργοναύταις II, 207.
1144.
ἐν α' τῶν Ἀργοναυτικῶν III,
200. IV, 119.
ἐν β' IV, 1153.
Διονύσιος ὁ Μυτιληναῖος I, 1290.
IV, 177.
Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς I, 558.
1024.
ἐν πρώτῳ κτίσεων IV, 264.
Διονυσόδωρος I, 917.
Διονυσοφάνης I, 826.
Διοσκωρίδης I, 741.
Δίσχηλος I, 105.
Δούρις I, 211. 501. II, 1249.
ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν
Μακεδονικῶν IV, 264.

E.

Εἰρηναῖος II, 127. 904. 992. 1015.
ἐν α' Ἀπολλωνίου I, 1299.
Ἑκαταῖος I, 256. II, 675. 946. 999.
IV, 259. 266. 284.
ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν I,
551.
περὶ τῶν Τπερβορέων II, 677.
Ἑλλάνικος I, 49. 131. 146. 608.
769. 916. 1129. 1207. II, 178.
201. 404. 713. 1054. 1056. 1144.
III, 265. 335. 1085. 1186.
ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας I, 162.

- ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίας III, 1086.
 ἐν τῷ περὶ ἔθνων IV, 321.
 ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν I, 916.
 ἐν πρώτῳ Φορωνίδος III, 1179.
 Ἐμπεδοκλῆς I, 498.
 Ἐπιμενίδης II, 1123. III, 242. IV, 57.
 Ἐπίχαρμος II, 98.
 Ἐρατοσθένης I, 482. 565. 972. II, 43. 399. 1247. IV, 280.
 ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ I, 567. III, 232.
 ἐν γεωγραφίᾳ IV, 131.
 ἐν τρίτῳ γεωγραφικῶν ἢ γεωγραφουμένων IV, 259. 284. 310. 1215.
 ἐν τῷ Ἑρμῇ I, 972. III, 802.
 Ἐρμιππος IV, 269.
 Ἐρμογένης ἐν τῷ περὶ Φρυγίας II, 722.
 Ἐρύνιος II, 127.
 Εὐάνθης ἐν τοῖς μυθικοῖς I, 1063. 1065.
 Εὐδοξος ἐν τῇ περιόδῳ IV, 264.
 ἐν δ' τῆς περιόδου I, 922.
 Εὐμηλος II, 946. III, 1372. IV, 1212.
 ἐν Κορινθιακοῖς I, 146.
 ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ I, 1165.
 Εὐμολπος I, 696.
 Εὐπολις IV, 144.
 ἐν Βάπταις I, 1139.
 Εὐριπίδης I, 498. 1079. 1266. 1281. II, 235. 253. 908. III, 62. 1621. IV, 71. 269.
 ἐν Βάνχαις I, 636.
 ἐν Ὀρέστῃ I, 1077.
 ἐν Πειρίδῳ IV, 144.
 ἐν Φοινίσσαις IV, 808.
 ἐν Φρίξῳ II, 381.
 Εὐφορίων I, 40. 156. 181. 1063. 1119. II, 352. 354. 359. IV, 55.
 ἐν Ἀπολλοδώρῳ I, 1063.
 Ἐφορος I, 976. 1037. 1277. II, 168. 360. 1030. IV, 269.
 ἐν πρώτῳ I, 1168.
 ἐν τετάρτῳ II, 360.
 ἐν πέμπτῳ I, 1290. II, 845.
 ἐν τῇ ἑννάτῃ I, 1037. II, 965.
 Ζηνόθεμις II, 965.
 Ζήνων I, 498.
 Η.
 Ἠγησίστρατος ὁ Ἐφέσιος II, 399.
 Ἡρακλέων III, 37.
 ἐν τῇ π' τῆς Ἰλιάδος I, 769.
 Ἡρωδιανὸς I, 132. II, 399. 1270.
 ἐν τῇ καθόλου II, 401.
 ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου I, 1297.
 ἐν τῷ τρίτῳ τ. κ. I, 785. 1047. II, 17. 110.
 ἐν τῷ πέμπτῳ τ. κ. II, 791.
 ἐν τῷ ἕκτῳ τ. κ. II, 1056. 1058. IV, 321.
 ἐν τῇ ἡ' τ. κ. I, 54.
 ἐν δεκάτῳ IV, 1309.
 ἐν τῷ εἰκοστῷ I, 1294.
 Ἡρόδοτος I, 23. 31. 46. 128. 139. 211. 747. 1024. 1290. II, 354. 532. 684. 752. 848. 854. 895. 1123. 1144. 1211. 1248. IV, 86. 89.
 ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς I, 71. 773. 943. II, 901. III, 594. IV, 259.
 ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας II, 815.
 Ἡρόδοτος II, 675. III, 1085. IV, 262. 269. 272. 277.
 ἐν β' I, 1024.
 Ἡσαγόρας ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς I, 212.
 Ἡσίοδος I, 45. 156. 430. 456. 482. 498. 730. 747. 757. 824. 859. 1165. II, 65. 178. 187. 276. 296. 297. 438. 1249. III, 26. 52. 200. 242. 311. 1035. IV, 54. 57. 259. 266. 284. 892. 1396.
 ἐν μεγάλαις Ἡοίαις II, 118. 181. 1123. IV, 57. 828.
 ἐν α' καταλόγῳ III, 1086.
 ἐν τῷ γ' καταλόγῳ II, 131.
 ἐν τῷ Κήνκος γάμῳ I, 1290.
 Θ.

Z.

- Ζηνόδοτος I, 1081.
 ἐν γλώσσαις II, 1005.

- Θαλῆς ὁ Μιλήσιος IV, 269.
 Θεόδωρος ἐν εἰκοστῷ ἑννάτῳ IV, 264.
 Θεόκριτος I, 151. 955. 1077. 1289. II, 8. IV, 57.
 ἐν τοῖς βουκολικοῖς ἐν τῷ Ἰλα ἐπιγραφομένῳ I, 1236.

Θεόλυτος **I**, 623.
 Θεόπομπος ἐν α' **I**, 308. IV, 1187.
 ἐν γ' IV, 272.
 ἐν κα' IV, 308.
 ἐν κς' IV, 972.
 ἐν ἐποποιίῃς IV, 57.
 Θεοφάνης **I**, 1125. II, 1252.
 Θεόφραστος II, 1248. IV, 200.
 ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι IV, 834.
 ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ **I**, 972.
 ἐν τῷ περὶ φυτῶν **I**, 879.
 Θεόχρηστος ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν IV, 1750.

I.

Ἰβνκος **I**, 146. 285. II, 778. III, 26. 106. IV, 815. 1348.
 ἐν α' IV, 57. 814.
 ἐν τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ III, 158.
 Ἰδᾶς **I**, 57.
 Ἰδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν **I**, 916.
 Ἰππίας ὁ Δῆλιος ἐν ἔθνων ὀνομασίαις III, 1179.
 Ἰππύς IV, 262.
 Ἰππῶναξ II, 127. IV, 321.
 Ἰσοκράτης **I**, 40. 485. 881.
 Ἰστρὸς II, 207.
 Ἴων ἐν διδυράμβῳ **I**, 1165.

K.

Καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγα-
 θουλέα III, 41.
 Καλλίμαχος **I**, 117. 187. 509. 670.
 761. 957. 996. 1008. 1019. 1162.
 1207. 1212. 1243. 1309. 1323.
 1353. II, 4. 375. 706. 866. 904.
 1172. III, 41. 133. 1150. 1226.
 1323. IV, 234. 303. 426. 972.
 983. 1322. 1561. 1614.
 ἐν Ἐκάλῃ **I**, 1116.
 περὶ ὀρνέων **I**, 1049.
 ἐν τοῖς περὶ τῶν κατ' Ἀσίαν
 ποταμῶν **I**, 1165.
 ἐν ὑπομνήμασιν **I**, 1116.
 Καλλισθένης **I**, 212. II, 936.
 ἐν τῷ περίπλῳ II, 672.
 ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου **I**,
 1037.
 Καλλίστρατος II, 780.

ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν κατ' Ἡρα-
 κλείαν **I**, 1126.
 Κιναίδων ἐν Ἡρακλείᾳ **I**, 1357.
 Κλεινίας II, 1086.
 Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάν-
 δρου ἱστορίαις II, 904.
 Κλέων ὁ Κουριεὺς **I**, 77. 624.
 ἐν πρώτῳ Ἀργοναυτικῶν **I**, 587.
 Κνωσσὸς ἐν α' γεωγραφικῶν τῆς
 Ἀσίας IV, 262.
 Κόνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ **I**, 1165.
 ἐν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς νη-
 σιάδος **I**, 1165.
 Κορίννα III, 1178.
 Κόσμης ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν IV,
 262.
 Κράτης II, 1088.
 Κτησίας α' περιόδων II, 1017. β'
 II, 399.

Λ.

Λέανδρος II, 706.
 Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μη-
 τέρα IV, 262.
 ἐν περίπλῳ II, 297.
 Λουκιανὸς II, 329.
 Λυκόφρων II, 285.
 Λυσίμαχος ἐν α' τῶν Θηβαϊκῶν III,
 1179.
 ἐν β' τῶν Νόστων **I**, 558.
 Λύσιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 ἀσεβῶν καταλόγῳ IV, 1093.

M.

Μένανδρος **I**, 721. 1126. II, 121.
 III, 294.
 Μητροδόωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστο-
 ρίας IV, 834.
 ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τιγράνην
 IV, 133.
 Μνασέας **I**, 131. 917. II, 498. 675.
 1054. IV, 264.
 α' περὶ Ἀσίας **I**, 1129.
 Μνησίμαχος ὁ Φασηλίτης II, 477.
 ἐν διακόσμοις IV, 1412.
 ἐν α' περὶ Σκυθῶν II, 1015.
 Μοῖρις II, 789.
 Μουσαῖος **III**, 467. 1035. 1378.
 ἐν τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερο-
 μένοις III, 1.
 ἐν γ' τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφε-
 ρομένων IV, 156.
 ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων III, 1240.

ἐν γ' τῆς Τιτανογραφίας III, 1179.
 Μύκλος ὁ Νεαπολίτης IV, 1405.
 Μύλας IV, 965.
 Μυρλεανὸς II, 722.
 Μυρτίλος ἐν α' Δεσβιακῶν I, 615.

N.

Νέαρχος I, 308.
 Νεοπτόλεμος ὁ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας II, 299.
 Νικαγόρας IV, 269.
 Νικάνδρος ὁ Κολοφώνιος I, 29, II, 130.
 ἐν β' Αἰτωλικῶν IV, 57. ἐν γ' I, 419.
 ἐν β' ἑτεροιοιμένων I, 1236.
 ἐν β' Εὐρώπης IV, 57.
 ἐν α' τῶν Οἰταϊκῶν I, 1304.
 Νικανωρ IV, 262.
 Νικοκράτης I, 831.
 Νύμφης II, 168. 672. 780. 786. 854.
 ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας II, 650. 815.
 ἐν α' περὶ Ἡρακλείας II, 729. 752.
 ἐν ε' περὶ Ἡρακλείας IV, 247.
 Νυμφόδοτος II, 1030. III, 202. IV, 1470.
 ἐν τοῖς Νόμοις II, 1010.

Ξ.

Ξάνθος II, 722.
 Ξεναγόρας I, 624. IV, 264.
 ἐν α' χρόνων IV, 262.

O.

Ὅμηρος I, 5. 11. 14. 40. 57. 67. 69. 136. 149. 151. 156. 164. 176. 179. 181. 184. 202. 204. 224. 262. 264. 269. 272. 275. 284. 296. 303. 304. 305. 306. 322. 408. 413. 431. 436. 441. 468. 482. 498. 517. 537. 558. 587. 608. 631. 650. 665. 669. 723. 735. 760. 761. 783. 794. 831. 834. 851. 859. 862. 870. 893. 904. 910. 919. 922. 923. 932. 933. 949. 955. 977. 1016. 1026. 1035. 1049. 1062. 1079. 1081. 1089. 1115. 1123. 1141. 1146. 1166. 1180. 1207. 1300. 1309. 1310. 1334.

1348. 1350. 1354. 1355. II, 42. 49. 79. 106. 115. 123. 128. 257. 259. 260. 263. 276. 285. 326. 358. 398. 542. 628. 631. 777. 941. 942. 1054. 1088. 1282. III, 37. 52. 53. 115. 120. 146. 233. 257. 281. 291. 453. 762. 775. 807. 861. 876. 899. 997. 1007. 1018. 1020. 1156. 1169. 1242. 1390. IV, 14. 111. 175. 565. 765. 828. 974. 992. 1093. 1329. 1404. 1558. 1614. 1636. 1659.
 ἐν τῇ Βοιωτίᾳ I, 884.
 ἐν Καταλόγῳ I, 977.
 ἐν Ὀδυσσεΐᾳ II, 438. 875.
 Ὀνασος ἐν τῷ α' τῶν Ἀμαζονικῶν I, 1207. 1236.
 Ὀρφικά II, 948. III, 1. 26. 467.

Π.

Παλαμήδης I, 704. III, 106. IV, 1563.
 Πανύσις IV, 1149.
 Πανσανίας IV, 1187.
 Πείσανδρος I, 151. 471. 1196. II, 98. 1089. IV, 57. 1396.
 Πεισίστρατος ὁ Λιπαράιος IV, 786.
 Περιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλδαϊκῆς III, 1378.
 Πίνδαρος I, 57. 411. 752. 1087. 1289. II, 477. III, 1244. IV, 1562. 1750.
 ἐκ Παιάνων I, 1086.
 ἐν Πυθιονίκαις II, 498. IV, 259. 1551. 1750.
 Πολέμων ἐν κτίσει Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν IV, 324.
 Πολύγνωστος ἐν τοῖς περὶ Κυζίκου I, 995.
 Ποσειδιππος ὁ ἐπιγραμματογράφος I, 1290.
 Ποσειδώνιος II, 106. 675.
 Προμαθίδας ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας I, 1125. II, 815. 845. 911. 929.
 Πρόξενος I, 97.
 Πυθαγόρας I, 645.
 Πυθαίνετος ἐν α' περὶ Αἰγίνης IV, 1712.
 Πυθέας ἐν γῆς περιόδῳ IV, 761.

P.

Ῥιανός III, 1. 1090.

Σ.

Σαπφώ I, 727. 1123. III, 26. IV, 57.
 Σέλευκος ἐν συμμίκτοις II, 1054.
 Σειληνὸς ἐν Γλώσσαις I, 1299.
 Σῆμος I, 1304.
 Σιμωνίδης I, 212. 583. III, 26. 814. IV, 177. 815.
 ὁ γενεαλόγος II, 866.
 ἐν τῇ ναυμαχίᾳ I, 212.
 ἐν συμμίκτοις I, 763.
 Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς I, 1177. IV, 1215.
 Σκύμνος IV, 254.
 ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας IV, 277.
 ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης IV, 284.
 Σουῖδας περὶ Εὐβοίας πεπραγμα-
 τευμένος I, 558.
 ἐν Θεσσαλικοῖς I, 554.
 ἐν α' Θεσσαλικῶν II, 1231. ἐν
 β' II, 1015. ἐν γ' IV, 816.
 Σοφοκλῆς I, 1079. 1125. II, 125. 178. III, 242. 281. 1371. IV, 269.
 ἐν Αἰαντι μαστιγοφόρῳ I, 1337.
 ἐν Ἀχιλλέως ἑρασταῖς IV, 816.
 ἐν Ἰνάχῳ I, 580.
 ἐν Ἰξίονι IV, 14.
 ἐν Κολχίσι III, 1040. 1372. IV, 228.
 ἐν Κωφοῖς σατύροις I, 972. 1129.
 ἐν Αἰνυαῖς I, 773.
 ἐν Ναυπλίῳ IV, 1695.
 ἐν Πολυξένη II, 1121.
 ἐν Ριζοτόμοις III, 1213.
 ἐν Σκύθαις IV, 223. 284.
 ἐν Τάλῳ IV, 1638.
 ἐν Φινεῖ II, 178.
 Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης I, 580.
 ἐν γ' τῶν περὶ Θεσσαλίαν IV, 816.
 Στησίμβροτος I, 1129. 1304.
 Στησίχορος I, 230. III, 106. IV, 972. 1310.
 ἐν τῇ Γηρυονίδι I, 212.
 ἐν τῇ Σκύλλῃ IV, 828.
 Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις II, 942.
 Σωκράτης IV, 972.
 ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεον I, 1207.
 ἐν ταῖς ἐπικλήσεσι I, 966.
 Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ III, 533.
 Σώστρατος ἐν δ' περὶ ζώων I, 1265.

Τ.

Ταρδαῖος I, 187. 1040. 1083. 1165.
 Τιμάγητος II, 1032. IV, 284.
 Τιμαῖος II, 400. IV, 786. 965. 983. 1153. 1216. 1217.
 Τιμοσθένης II, 297. 517. 526. 532. IV, 1712.
 ἐν τῷ ἐξηγητικῷ III, 847.
 Τιμώνναξ ἐν α' τῶν Σικελικῶν IV, 1217.
 ἐν α' περὶ Σκυθῶν IV, 321.
 ἐν β' Σκυθικῶν III, 1236.
 Τρύφων I, 907.

Φ.

Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς I, 419.
 ἐν α' Δηλιακῶν I, 211.
 Φερεκύδης I, 4. 45. 46. 105. 139. 151. 212. 230. 411. 645. 735. 752. 760. 831. 1129. 1290. II, 178. 373. 498. 990. 1054. 1231. III, 62. 230. 467. 1087. 1093. IV, 57.
 ἐν τῇ α' IV, 1091.
 ἐν τῇ β' I, 146. 1212. II, 992. 1248. IV, 1515.
 ἐν τῇ γ' I, 1212.
 ἐν τῇ δ' III, 1186.
 ἐν τῇ ε' III, 1179.
 ἐν τῇ σ' I, 23. II, 181. 271. 299. 1149. III, 412.
 ἐν τῇ ζ' IV, 156. 223. 228.
 ἐν τῇ η' I, 188.
 ἐν τῇ θ' I, 102.
 ἐν ι' ἱστορίᾳ I, 741. IV, 1396.
 ἐν ιβ' IV, 1091.
 ἐν τῇ Θεογονίᾳ II, 1210.
 Φιλάμμων I, 23.
 Φιλητᾶς I, 1297. II, 279.
 ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις IV, 989.
 ἐν Τηλέφῳ IV, 1141.
 Φιλοστέφανος I, 985. 1024. II, 704. 946. III, 1242.
 ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν II, 124.
 Φιλόχορος I, 645.
 ἐν τῷ περὶ Θυσσιῶν I, 517.
 Φίλων III, 118.
 Φύλαρχος II, 498.
 ἐν ζ' IV, 1561.

X.

Χαμαιλέον I, 139.
 ἐν ε' περὶ Ἰλιάδος II, 904.
 Χάρις ἐν α' χρόνων IV, 1470.
 Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς II, 2, 477.

Χάρων ἐν τῷ περὶ ἱστοριῶν τοῦ
 Ἀπολλωνίου II, 1054.
 Χοιρίλος I, 212.

SCRIPTORES ANONYMI.

Ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας III, 587.
 ἐν δευτέρῳ IV, 816.
 Ὁ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας I, 554.
 Οἱ γλωσσογράφοι I, 402. 436.
 Ὁ ἱστορικὸς IV, 1174.
 Οἱ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες I, 303.
 Κωμικὴ λέξις ἢ σύμμικτος IV, 972.
 1614.

Οἱ γεγραφότες περὶ Κύπρου καὶ
 Λιβύης IV, 1551.
 Ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς III,
242. 513. IV, 59. 86. 87.
 Οἱ σχολιογράφοι III, 357.
 Ὁ τὴν Φορωνίδα συνθεὶς I, 1129.
 Ὁ τὸν Φρυγίους λόγους γράψας
 I, 558.

INDEX IN NOTAS.

α et εν confusa II, 148.
 Adverbia in —ες et —ως conf. I, 883.
 ἀθεσπότη e lexicis tollendum IV, 636.
 αἶ κε I, 623.
 αἰδηλος et αῖδηλος confusa IV, 1157.
 Αἰόλος. De accentu IV, 764.
 Accusativus substantivorum in —ως desinentium IV, 1723.
 ἄνορη et ἀντή confusa. II, 349.
 ἄλλος alter IV, 1697. — abundans IV, 1521. — ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι I, 910.
 ἄλλοτε semel positum III, 296. — ἄλλοτε ἄλλος I, 881.
 ἀμφοδίη nihil est II, 1019.
 Ἀμφιδάμας et Ἰφιδάμας confusa I, 161.
 ἄν — et ἐν — confusa IV, 1771.
 ἄν omissum apud infinitivum I, 197. — omissum apud optativum I, 480. — cum futuri indicativo I, 416. — cum imperfecti indicativo II, 590.
 ἀνακηκίω vi transitiva IV, 600.
 ἀναπληῆσαι et ἀνατληῖναι confusa. IV, 1388.
 ἀνεπάλμενος IV, 873.
 ἀνερχόμενος prima producta I, 821.
 ἀνῆρ et ὥς confusa I, 1.
 ἀνώγη et ἀρώγη confusa II, 499.
 Aoristi infinitivus post verba sperandi I, 1343.
 Ἀπίς i. q. Ἀπία IV, 1564.
 ἀπτερέως IV, 1765.
 ἀργύρεος et ἀργυρέος confusa IV, 474.
 ἀρηρεμένος I, 787.
 Ἄρης prima producta in thesi IV, 290.
 ἀστήρ meteoron igneum III, 1377.
 ἀτίζειν et ἀτύζειν confusa I, 478.
 αὐ et αὐτε pro δε II, 1015.
 Augmentum omissum in pede quinto praecedente vocali II, 1072. — in formis —σπον I, 1074.
 αὐτίκ' ἄρα I, 656.
 αὐτός. Casus obliqui omisso pronomine substantivo I, 476.

βείομαι I, 285.
 βλαστέω IV, 1425.
 βῶλος, ὦ et ῆ III, 1393.
 γάρ tertio loco positum I, 1036.
 γὰ iteratum I, 285.
 δακρυῖν prima brevi III, 805.
 δὲ in apodosi comparationis III, 552. — in apodosi post relativum I, 8.
 δῆμος domicilium, terra I, 800.
 δῆ τοι III, 958.
 διέτμαγεν II, 298.
 δύομαι prima producta III, 225.
 ἐελμένος et ἐλιγμένος confusa IV, 604.
 ἐθέλειν I, 706.
 εἰ cum conjunctivo I, 905. — cum futuri indicativo, in apodosi sequente optativo III, 75. — εἰ κε vi deliberandi I, 623. — cum conjunctivo II, 1066.
 ἐλλυμένος et ἐλλημένος confusa II, 861.
 εἰσάμην putavi I, 718.
 ἐλυσθεῖς et ἐλισθεῖς confusa I, 254.
 ἐν — et ἄν — confusa IV, 1771.
 ἐν et ἐνὶ II, 710.
 ἔνεκα quia IV, 1523.
 ἐοῖο pro οὗ I, 1032.
 ἐπαθρεῖν injuria suspectum IV, 497.
 ἐριώλη I, 1132.
 Ἑρμείας II, 1145.
 εν et α confusa II, 548.
 ἐνκήλη delendum in lexicis II, 935.
 Εὐφημος et Πολύφημος confusa I, 179.
 ζέειν vi activa I, 734.
 ἦδὲ et ἦε confusa IV, 834.
 — ησι et — οισι confusa III, 1020.
 θέλειν et ἐθέλειν I, 706.
 Hiatus ante ξητι I, 334. ante ἡματι II, 660. — ante ἔοργα IV, 380. — in quinto pede II, 779. — post ἔπειτα, μάλιστα et similia I, 302. — post iota dativi I, 332. — post ὁ IV, 873. — post —ουσα III, 737.

ῑ subscriptum et ῥ confusa II, 86.
 ῑμας. De quantitate prioris syllabae II, 63.
 Imperfectum cum aoristo junctum IV, 1422.
 Ἰφιδάμας et Ἀμφιδάμας confusa I, 161.
 καλ productum ante vocalem in thesi I, 20. II, 762.
 καλ et κὲ confusa I, 663.
 καλαῦροψ IV, 974.
 Canes deorum II, 289.
 καρχαλέος et καρφαλέος IV, 1442.
 καταντικρὺ ultima producta II, 624.
 κατόμματος IV, 145.
 κὲ cum futuri indicativo I, 416.
 Conjunctivus et optativus simul ab ἵνα vel ὅφρα pendens I, 660.
 Conjunctivus post particulas consilium indicantes praecedente praeterito I, 17.
 Correptio vocalis ante πρῶτα II, 126.
 λάβρος et λαῦρος confusa II, 594.
 λαῖον pars aratri III, 1335.
 λν et μ confusa II, 673.
 μ et λν confusa II, 673.
 μάλιστα pro μάλλον III, 91.
 Melia, Nympha II, 4.
 μὲν et μὴν confusa IV, 1489.
 μεταποιπνύειν delendum in lexicis IV, 1113.
 μεταχρόνιος et μεταχθόνιος confusa II, 300.
 μόλις et μόγις I, 1233.
 νάσσασθαι vi transitiva I, 1356.
 νωλεμές II, 605.
 ὅδε locum significans IV, 1444.
 οἷδα et ὕδατα confusa IV, 1391.
 οἶον tantum I, 617.
 οἶος pro ὥς IV, 786.
 —οισι et ησι confusa III, 1020.
 οἶστον ἴσος, οἶστον θάσσον II, 600.
 Optativus et conjunctivus simul ab ἵνα vel ὅφρα pendens I, 660. — post conjunctiones finales praecedente praesente I, 17.
 ὀρνυμαι. De ejus augmento II, 897.
 ὅς pro ἐμός II, 226.
 ὅσος cum singulari verbi IV, 17.
 ὅτε cum indicativo praesentis I, 1100. II, 938.
 οὔτε — οὐδὲ II, 1180.
 ὅφρα cum conjunctivo, praecedente praeterito I, 17.

παῖς et παῖς I, 202.
 παραλή prima producta IV, 1560.
 Parataxis I, 8.
 παρηῖς IV, 172.
 περιηγῆς II, 994.
 Περκώτη et Περκώπη I, 932.
 πλατάγη et πλαταγή II, 1055.
 πληθύς. De quantitate ultimae syllabae I, 239.
 πλημυρῆς media correpta IV, 1269.
 Pluralis verbi cum substantivo plurali neutrius generis IV, 608.
 πολέες pro πολλὰ III, 21.
 Πολύφημος et Εὐφημος confusa I, 179.
 πορσαινέσκω lexicis addendum IV, 897.
 ποταμήτις lexicis addendum III, 1219.
 Praepositio substantivo postposita non debet caesura ab eo disjungi II, 834.
 Praesens pro futuro III, 548.
 Productio syllabae brevis in thesi ante ὀ I, 267. — ante μέσσης I, 464. — neglecta ante pronomem οἷ I, 643.
 Pronomen substantivum apud αὐτὸς omissum I, 476. — abundans sequente nomine IV, 1086. — Pronomina substantiva cumulata IV, 385.
 Repetitio ejusdem vocabuli negligentior I, 234.
 σέομαι et σώομαι confusa II, 296.
 Spondaeus in pede quarto ex positione natus III, 517.
 στυγερός et σμυγερός confusa II, 244.
 σύν adverbii loco positum III, 700.
 σφώτερος suus I, 643.
 σχήσομαι cum gen. II, 1200.
 τὲ antepositum vocabulo, cui postponendum erat IV, 796.
 τόθι post syllabam longam consona terminatam IV, 1475.
 τούσγε et τούσδε confusa III, 500.
 τόφρα pro ὅφρα III, 807.
 Transitus ab imperativo ad futurum II, 1062.
 ὕδατα et οἷδατα confusa IV, 1391.
 ὕδωρ prima in thesi producta IV, 290.
 ὑπαί ante liquidas II, 1229. IV, 1159.
 ὑπὲρ et ὑπὲρ confusa III, 608.
 ὑπέρμαζον lexicis addendum I, 745.
 φῶς et ἀνῆρ confusa I, 1.
 χειῶ pro χειῇ et χειῖναι III, 599.
 ὠνὺς pro ὀξύς IV, 42.
 ὥς loco pronominis relativi II, 1051.

A D D E N D A.

Quam prius hujus libri volumen jam typis expressum esset, nactus sum editionis Brubachianae exemplar, quod ex libris fuit Erasmi Schmidti, professoris olim Vitebergensis, in cujus margine ipsius illius Schmidti manu ad primum Argonauticorum librum cum correctiones quaedam adscriptae sunt, quibus aut vitia illius editionis typographica emendantur aut aliae res levioris momenti, quas deinde eodem modo emendavit Brunckius, tum variae etiam lectiones ex libro manuscripto nescio quo excerptae, quae a correctionibus illis distinguuntur praefixis litteris MS. Codex ille qualis fuerit aut ubi asservatus, ne verbo quidem monuit Schmidti, sed nondum a quoquam collatum esse inspectis ejus lectionibus intellexi; cum nullo enim eorum, quorum apud me est varia lectio, plane consentit. Medium fere tenet locum inter Vratislaviensem et Guelpherbytanum, quorum mox huic mox illi adstipulatur; novi, quod quidem alicujus momenti sit, nihil fere praebet, sed bonas lectiones aliande cognitae plerumque confirmat. Itaque melioribus libris adnumerandus est et non ultra librum primum in eo conferendo progressum esse Schmidti dolendum est. His igitur lectionibus quum carere lectorem nollem, hic in libri calce eas adjeci, ut a Schmidti exhibitae sunt. Tenendum est codicem cum editione Brubachiana collatum esse.

V. 8. al. τοίνυν*). 15. τόν γ'. 19. καμῖν. 23. πρώτα νῦν. 29. θρηϊκήις. — ἐπιτηλειθόωσαι. 33. ἐφημοσύνη πιθήσας. 38. Ἀπίδανος. 39. συμφέρονται. 41. ὅς deest. 42. ἐπιθωρήσονται. 44. πάρος περ. 45. ἐνι. 48. κῦδος suprascr. ἦ. 52. εὔρυτος. 53. νισσομένοισιν. 71. εὔρυβώτης. 72. ἴλον. 73. εὔρυβώτης. 74. ἴλον. 76. ὅτε κλίνωσι. 82. ὥς. — ἐπαυρεῖν. 83. ἐνι. 84. ὅσον. 93. νήσω. 94. ἐνι. 95. τοῖσι δ' ἐπὶ. 96. ἐϋμμελής. 99. κοῦρον. al. μούνον. 134. ὅς γάρ. 136. ναυπλίδας. 141. μή οἱ ὁ δῆμος. 148. ἐνι. 149. ἀπίθησε. 150. νεισσομένοις. 175. αὐτὸν δ'. 179. εὔφημος. 180. ποδωκνέστατον. 191. ἀλκήεις. 204. οὐκέτις. 207. ὀρνυτίδας. 209. πνυθώδε. 215. ἐνι. 217. παρὰ. 218. περινεφέεσσι. 221. χρυσαίαις. 225. ἐνι. 229. περὶ ναιετάοντες. 244. αὐτῆμάς κε δόμους. 250. δάκρυ χέουσα. 252. ἐν ἀγλαίῃ. 253. δὴ τοι**). 263. ἐπεχεύετο. 272. ἡγηγάξει. 273. ὀνειδέσσειν. 281. τάρχυσας. 286. 7. ἐπὶ. 305. γρ. κίουση. 310. αὐτμή. γρ. αὐτή. 312. πολίχου. γρ. πο-

*) Videtur igitur haec lectio ut Vratislaviensis ita et hujus libri margini adscripta esse, unde nova ei accedit auctoritas.

**) Ad v. 267 Schmidti, ut videtur, manu adscripta est emendatio οἱ δὲ τὰ σῖγα.

λιούχον. 313. φᾶσθαι. 316. ἀπὸ πλαγχθείς. 324. ἀμφ' ἔχει. 354. ἐντυνώμεθα. — ἴασιν. 356. ἐυκρίναντες. 365. τοῦ οὐκ. 367. ἐπὶ κρα-
τέως. 372. ἔσω. 382. βήσατ'. 384. κάρτει. — βρίσαντες μὴ*). 393.
ἐβάλλοντο. 419. ὀρτυγύην. 425. εὐχολῆς. 428. ἀθρόως. 433. μῆρ'.
439. λητοιδᾶω. 471. ἀρήρηθεν. 472. ἀμφοτέρησι. 475. ἀγόρευε. 478.
ἀνήηκεν ἀτίζειν. 480. θαρσύνει. — ἀτάσταλα. 481. σῆσι θεοπροπίη-
σιν ἔνισπε. 493. ὁμιχλήσαντες. 515. θέλκτιν ἀοιδῆς. 523. ἀρτύνασθαι δ'
ἐρετμᾶ. 536. ὡς ἡΐθεοι. 537. ὀρτυγύη. 541. λαῦρον. — ἐπι. 544.
στράπτειτο δ' ἡελίῳ φλογὶ ἱκελα. 547. λεῦσον. 551. τριτωνίδος. 557.
σὺν δέ οἱ. 572. τοὶ δὲ βαθείης. 581. πηληιάδας. 582. σιπιάς. 586.
παλιμπνοῖσιν. 600. πνοῖη. 603. ἐσένδιον. 604. ἐς ἄχρη. 612. ἐχθῆ-
ραντες. 613. ἀγίνεον. 615. ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν. 624. αὐδηθεῖσαν. 635.
ἐπ' αἰγιαλὸν. 637. τῆσι. 656. τῆσιν. 661. οὐδ' ἔτι. 668. λᾶϊνον.
669. ῥ' ἱκνοῖσιν. 670. πέρι. 674. μετὰ φρένον. 679. πέλονται. 689.
εἰ καὶ ἐν μετὰ νῦν. — πεφρίκασσι. 691. ἄπο. 697. ἀγορῇ. 698. τὴν γε.
705. θυμηδές. in marg. γρ. θυμῆρες. 706. αἴ κ' ἐθέλωσι. 711. πασσυ-
δίη. 714. τέλος. in marg. ἔπος. 720. ἐπεντύναντα. 727. ἐρευνθήσασα.
741. μετ' ἔχνη. 755. μετὰ δρομάδην. 763. ῥ' om. 776. ὑπὲρ ἀντέλ-
λονται. 778. γάννται. 787. δικλίδας. — εὐτύκτοι postremae syllabae
suprascr. τῆσιν. 796. γύας. 800. ἐναύλους. 805. ἡματίη. 806. δορι-
κτηταῖς. 817. κασιγνήτοις. 827. αὐθις. 830. ὀνόσσεσθαι. 838. αὐτῖς.
— ἐκάστω. 840. αὐτῇ. 856. διακρινθέντες. 858. κνισσέντι. 862. ἀνέ-
λιννον. 881. ἄλλοτε ἄλλον. 893. ἐῆ. in marg. ἐοῖ. — ἀγείρας. 896.
ὁμῶς. 907. μητροί. 909. σφοῖσιν. 911. λάξοντό τε. 917. ἀρρήκτους, sed
κ puncto supposito notatum. 923. θρηκῶν. 930. ἰδαίαν. 931. ἐπιπροσ-
έβαλον. 946. πλενρῆς. 958. θεοπροπίαις. 960. ἰησονίης ἐν ἀθῆνης.
969. ἔνην. 973. οὐδὲν ὑποπαίδεσιν. 979. βάλεν. 986. ἐνθ' ἄρα.
1020. πέρι. — ἐβάλλοντο. 1034. ἐρράισθη, sed i erasum. 1036. πάντη περὶ
γὰρ. 1059. σὺν τεύχεσι. 1064. κακὸν suprascr. ὦ. 1068. πάντα γε.
1072. ἐδητύος. 1079. καταῦθι. 1094. σὺν πάντων. 1103. τὸ δ' ἀσπα-
στὸν. 1105. σφισιν. 1106. ἀμπνκίδου. — ἀγόρευσεν. 1111. ἐτάρους.
1113. προφαίνεται. 1115. ἐτέρης. 1117. ὕλης, sed ultimae litterae sup-
positum punctum et superscriptum ν. 1133. ἐπὶ λείβων. 1144. καταξυ-
λόχους. 1150. ἄρκτων. 1154. ἀπολήξειε. 1157. οὔτι pro οὐ κε. 1162.
ἐφέκλετο. 1174. τετρυνμένα. 1178. ἀργαθώνειον. 1181. ἐγγυάλιξεν.
1201. ὅτ' ἀναπροφάτως. 1202. χειμερίης. 1207. χαλκείη. 1208. ὡς
κε**). 1210. ἐπαρτύσσειεν. 1218. πόρπασιν. 1224. ῥίον. 1235. πέρι.
1238. κῦσσαι. 1253. καταστείβων. 1257. πάμπρωτος. 1261. τῷδ' om.
1266. πείσεά τε. 1267. ἀλλὰ τότε ἄπανστος. 1268. αἰείρας^{ων}. 1271. συνε-
χέως. 1282. φαεινῇ. 1284. πέλεν. 1290. ἐκηλος. 1299. ἄληκτον. 1302.
ἔσσετ', sed in marg. ἐπλετ'. 1310. τοῖσιν. 1314. ὀλκείοιο. 1317. ἀρ-
γυιοῖ. 1325. ἔλειφθεν. 1331. προσπτύξατο. 1332. μὴ μήτι. 1333. ἦκεν.
1342. δέ τοι. 1343. ποτὲ δηρίσασθαι. 1349. ἀναστήσειν. 1353. μα-
στεύοντες ἀπολήξιν. 1355. μέλοντο. 1360. τελλομένης. 1361. εὐρείην.

*) Emendationem ἢ Brunckio praecepit Schmidtus.

**) Ita in textu etiam dare volui, ubi mea nescio an typothetae culpa exaratum
est zen, quod corrigat velim lector benevolus.

